manque pp 121 à 124

Digitized by Google

ΗΣΥΧΙΟΣ

HESYCHII ALEXANDRINI

LEXICON

POST

IOANNEM ALBERTUM

RECENSUIT

MAURICIUS SCHMIDT

VOL. IV. PARS I.

IENAE

SUMPTIBUS FREDERICI MAUKII

MDCCCLXII

Digitized by Google

ΗΣΥΧΙΟΣ

HESYCHII ALEXANDRINI

LEXICON

POST

IOANNEM ALBERTUM

RECENSUIT

MAURICIUS SCHMIDT

875
HESYCA7
Lex

VOLUMEN QUARTUM

Σ — Ω

2L 1610/4/1

IENAE

SUMPTIBUS FREDERICI MAUKII

MDCCCLXII

Digitized by Google

Digitized by Google

Σ.

Σᾶ· σῶα, ὑγιῆ, ἀκέραια. καὶ ἀντωνυμία δευτέρου προσώπου
σαβάζειν· εὐάζειν, βακχεύειν
* *σαβά· αἰχμαλωσία*
* *σαβέκ· ‚ἐν φυτῷ σαβέκ'. βάτος*
Σαβάζιος· ἐπώνυμον Διονύσου. οἱ δὲ υἱὸν Διονύσου· καὶ Σάβον ἐνίοτε καλοῦσιν αὐτόν. Φρὺξ δὲ ὁ Σαβάζιος
σαβακός· ὁ σαθρός. Χῖοι
σαβακτίδες· ὀστράκινα ζῳδία
σαβακῶς· αὐστηρῶς, ξηρῶς, τραχέως
σαβάξας· διασκεδάσας, διασαλεύσας
σαβαρίχην· τὸ .....
σάβειρος· σάβειρος, σάβειος, κόραξ
σαβῆρον· τὸ δακτύλιον
σάβηττοι· κώνωπες
σάβος· βακχεία
σάβυττος· εἶδος ξυρήσ(εως) εἰς καλλωπισμόν· πότερον δὲ τοῦ πώγωνος, ἢ τῆς κεφαλῆς, ἄδηλον. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον
σάγαρις· πελέκιον μονόστομον. [*φαρέτρα. ἄροτρον*]
[*σάγανα· σκεπάσματα. περιβόλαια*]
* *Σαγ[γ]άριος· ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας*
* *σαράβαρ[ι]α· βρακία*

SCR. 1. Eur. fr. 762 Nck. Aristoph. fr. inc. LXXVII p. 959, 14. 3. Genes. X 28; cf. Iob. I 15. 4. Genes. XXII 13. 5. Ar. Lys. 388 c. schol. 6. Hippocr. 461, 7. 10. Teleclid. fr. XXI p. 377. 16. ADN. 17. *σάγαι* Aesch. Pers. 240. 18. *Γ* 187. 19. Antiphanes vol. III p. 115.

ADNOT. 3. 4. Separavit et supplevit Heinsius. Sic glossae meae mss. in Lucam. Spectant ad שבה et בסבן. 4. *ἐν φυτῷ δυνατῷ* (*ἤγουν χρυσολαχάνῳ* addit Lex. Orig. p. 158) Gl. mss. in Octat. Vid. Alb. Gl. NT. p. 51 schol. Lyc. 183. 5. Liberi filium dixerat Mnaseas ap. Harpocr. p. 165, 5. Menis Phrygii cognomen esse docet Procl. in Tim. 4, 251 Lob. Aglaoph. p. 1046 sq. *Σάβος* audit ap. Orph. hymn. 48, 2, unde dicti *Σάβοι* ap. Plut. Mor. 671 F St. Byz. s. v. Eustath. ad Dionys. 1069. — *Σαβὸν* cod. Phot. 495, 12; correxi. 6. Phot. 496, 6 reicit. Cf. Lob. Proll. p. 314. 8. Infra *σαυκόν· ξηρόν. Συρακούσιοι.* 9. Phot. 495, 14. — *διαχευάσας* cod., correxit Thes. VII c. 5, C post Albertum. Cf. Lobeck. Proll. p. 89. 10. 11. Seiunxi. Quid lacuna haustum sit monstrat Phot. 495, 1: *σαβαρίχιν· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Τηλεκλείδης;* 500, 2: *σάραβον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι κτλ.* 500, 6: *σαβαρίχη* (ubi ordo *σαραβίχη* postulat)· *γυναικὸς αἰδοῖον; σαμαρίχη* Theognost. 118, 17 male a Bekkero Anecd. III p. 1396 descriptus, *Σαβαχάρ· πρωτοτόκος* Cyr. 63 in expositione nominum Hebraicorum, *σαβαρίχη* Arcad. p. 133, 16 (115, 28). Cf. *dβαριστάν* Lob. Path. El. p. 514 Proll. p. 338. 11. An *χοραξός* q. v. 12. *τὸν* aut *δακτυλίδιον* scribendum. 13. Infra *σοικίδες· κώνωπες.* 15. *ξυρῆς* cod., em. Mus. Phot. 495, 13, ubi *σαβύττης* scribitur et 495, 15 *σάβυττος* (om. acc.) *τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.* Cf. Lob. Path. El. p. 149 Proll. p. 390 et Hesych. *βύττος* et *μυττός.* 16. Posteriores explicationes ad locos Xenophontis Anab. IV 4, 16 et Herod. VII, 64 neglegenter inspectos referendae sunt. Quamquam *φαρέτρα* etiam seq. vocis *σάγη* apta est explicatio coll. Eur. Herc. f. 188. 17. Quid sit *σάβανον* docet Hemsterh. ad schol. Ar. Plut. 819. Quo de cum cogitare non permittat explicatio, praeferenda videtur Arnaldi coniectura Lectt. Gr. p. 119 *σάγαι* coll. *σάγη· περιβόλαιον. σκέπασμα.* ‚*Adludit ad sagum, nisi σαγᾶναι scribendum*' Meinek. 18. *Σαγάριος* Cyr. 63, ubi praecedit *σαγή*, ut codex. 19. *σαραβάρια* cod., em. Hesych. gl. *σ* 190, nisi huc pertinere Celticum *βαρακάκαι* dixeris. Cf. *σκέλεαι* Poll. VII 59 X 168 Phot. 500, 5 Cyr. 63 Zonar. c. 1631.

Digitized by Google

20. * σαδδαεί· ἱκανοῦ
* σαβαώθ· στρατιῶν
* σαβαώθ· παντοκράτωρ
σα(γ)γάδην· [τὸν θύλακον· ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσιν ὁδοιπορικὸν θύλακον
σάγδας· εἶδος μύρου. ἢ ψάγδας
25. σάγη· ἡ ὕλη πανοπλία. ἢ περιβόλαιον, σκέπασμα
σαγηνεύειν· θηρεύειν. αἰχμαλωτίζειν. ἢ ἁλιεύειν
σαγηνεύσαντες· τοὺς πολιορκηθέντας δικινύοις ἔθος. οἷς καὶ σαγηνεύειν τοῦτο Ἕλληνες
σαγήνη· πλέγμα τι ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων. [Λάκωνες
σαγείρετον· μετακλέπτην
30. σαγίς· πήρα
σαγλῶδες· πλαδαρὸν σῶμα
σάγμα· τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος
σάγος· μέρος τι τῆς πανοπλίας
σάγουρον· γυργάθιον
35. Σάγραι· ἔθνος Αἰθιόπων
[σαγροῖς· κοπίς. ἢ πέλεκυς]
σαγύριον· ἄρτου κλάσμα
σάθα· μόρια
σ(.)αθεύει· θάλπει
40. σαθαρυγά· ταραχή
[σάθεα· τὰ ἀσθενῆ]
σάθη· τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα
σαθρά· ἀσθενῆ. κεκλασμένα
σάθραξ· φθείρ
45. σάθων· ὑποκόρισμα ἐπὶ παιδίων ἀῤῥένων, ἐπὶ τοῦ αἰδοίου

SCR. 20. Ezech. I 24. (*δδαΐ· ἱκανός* etiam gl. mss. in Evang. Lucae.) 21. 22. LXX pro צבאות. 24. Aristoph. fr. III p. 1027 et Epilycus. 25. Menander teste Phot. 495, 24 et tragici passim. 26. Herod. VI 31. 27. Herod. III 149. 28. Matth. XIII 47. 32. Eur. Andr. 618. 42. Archiloch. fr. 95 p. 558.

ADNOT. 20. *εἰ χαχοῦ* cod., em. Scaliger. *ἱκανοῦ* etiam Gl. mss. Cyr. 63. 23. (*γ*) inserui et explicationem alio (25) pertinere indicavi. *Σαγγάδης* est nuncius Persarum teste lex. inc. post Phot. 674, 19. Minus caute Thes. VII c. 30 B corrigit *σάγην*, cui ordo non favet. — *σάγη φερέσβιος· τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν θύλακον* Phot. 495, 21, quae Ionis in Alcmena esse verba docet Poll. X 92. 24. Poll. VI 104 Athen. XV 691 C Phot. 495, 19 Hes. *ψάγδας*. 25. Huc retraho gl. 23 expositionem. 27. *ἔθος ἦν περιλαβεῖν. ὅθεν — ἔλεγον* vel tale quid voluit. 28. *Λάκωνες, quibus non peculiaris est σαγήνη, ad seqq. pertinere videtur.* ALB. 29. Probabiliter Is. Vossius, indice Thes. VII col. 16 B, de voc. *σάγη* compositum latere coniecit, etsi *σαγήρετον· ἱματιοκλέπτην* ferri non posse appareat. Ego licet non habeam, quid verbis *τὸν μετακλέπτην* (?) faciam, magis tamen eo inclino, ut Laconicum vocabulum illud *σαγίρ* fuisse statuam, a *σαγίς* non diversum. Nam *σαγείρετον* nihil est aliud quam Homericum *νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν*. 31. *σιαλῶδες* vel *γλοιῶδες* coni. Meinek. Philol. XII p. 620. 32. Schol. Acharn. 574 Phot. 495, 26. 35. *Σάτραι* Phot. 502, 11, quo etiam Hesychii ipsius gl. *Σατριὰς* ducit. 36. *κόνις* cod., *σάγαρις· κοπίς* Valesius. 37. Malim *σάγυρι*, ut *τάγυρι*, quod Theognost. 79, 8. 120, 29 Phot. Suid. EM. ponunt pro *ταγύρια* Hesychii; cf. Piers. Moer. p. 331. 38. *μοῖρα* cod., em. Florens ad Ar. Lys. 1121, *μόριον* Heins. ad Theocr. p. 323 A (IV 62). Vid. *σάθη*, Phot. 495, 16 EM. 39, 54. 709, 6 Macrob. Sat. I 8 et Theognost. p. 11, 13 a Zonara compilatus *σαίνα· τὸ αἰδοῖον, ἡ μοῖρα* quod *σάθη* vel *σάννιον* scribendum. *σίνος* (?)· *τὸ αἰδοῖον* schol. Nubb. 1066. 39. *σαθεύει* recte Guyetus. Cf. hoc et 1649. 40. *σαθάρυγα· ταραχή* cod., *ταραχήν* Mus. *σαιθάρυγξ· ἡ ταραχή* Theogn. II 11, 14 cui fortasse fides abroganda. Vide Lob. El. p. 149 et p. 21, ubi Euphorion. fr. CLXIII Meinek. *δελλόποδας σαθαρύγας* pro *αἰθαρύτας* reddi iubet. 41. Imo *σαθρά*. 42. *σάθει* cod., em. Guyetus vel potius Albertus. Cf. 38. 45. Pro *ἐπὶ* (*ἀπὸ*?) *τοῦ αἰδοίου* Phot. 496, 5 habet *οὕτως Τηλεκλείδης*. Cf. *ἀνδροσάθων, πόσθων, σμόρδων, ψαλων*. Bachm. Anecd. I 360, 25 Athen. V 220 D.

Digitized by Google

[σαί· τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς
σαικίς· δειλός
[σαῖκτας· θύλακας, μαρσίππους. ἔνιοι αὐλοθήκας]
[σαίκουλουμ· χρύσος, σάκκος. Ῥωμαῖοι]
σαικωνῆσαι· διασαικώνη [.....
σαίνει· κολακεύει, προσηνεύεται. τινάσσει. ἀσπάζεται. θωπεύει
σαίνεται· κινεῖται, σαλεύεται, ταράττεται
σαινιχρίζει· ἐκτρέφει
σαίνουροι καὶ σαινουρίδες· οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες ἵπποι καὶ κύνες
Σάϊοι· πολέμιοι. νεκροί. καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον Κίκονες
* σεπτὸς ἢ σεπτή· ἐλαία θλαστή
σαίρει· κοσμεῖ, φιλοκαλεῖ, καλλύνει
σαίρειν· σαροῦν, κοσμεῖν
σαιρός· σαρός
σαῖς· κοῦρος, χάρος
Σαισαρία· ἡ Ἐλευσὶν πρότερον
σαιστός· ἐλαία θλαστή
Σαχάδ(ε)ιον· εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου
Σάκαι[οί]· οἱ Σκύθαι
σάκαια· ἡ Σκυθικὴ ἑορτή

SCR. 49. Ar. Plut. 681. 52. ADN. (σαίνεσθαι· κινεῖσθαι, ταράττεσθαι, σαλεύεσθαι Gl. mss. Cyr. 63 ad l. l.) 55. Archiloch. fr. 6 p. 536. 64. Herod. VII 64. 65. Ctesias l. c.

ADNOT. 46. Cf. gl. 50. 47. Forte σαικίς· δοῦλος Boeotice pro σηκίς (Pherecrat. fr. I p. 255), aut σακίς Dorice. Sed fortasse latet Deli nomen reconditius, ut Σαωκίς infra pro Samothrace occurrit. 48. Imo cum Hemsterhusio σάκτας· θυλάκους. Cf. Poll. III, 155 X 64 Herodian. p. 442 Piers. 49. Om. Mus. Σάκκος aut referendum ad gl. praec., aut ad σάκκουλουμ. 50. Sic codex, διασαικωνῆσαι Mus. qui non vidit cum διασαικωνη] coniungi debere quae supra gl. 46 constituere videntur [σαι τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς. Sic Phot. 496, 7 σαικονῆσαι· τὸ κινηθῆναι Ἀριστο(φάνης). Ceterum σαικωνίσαι· διασαικωνίσαι scribendum (cf. gl. δ 1305) et pro ἁπλῶς ἁπαλῶς. 51. 52. Separavit et supplevit Heinsius coll. Oecumen. ad I Thessal. III 3 Lobeck. rhem. p. 128. 53. Quod infra σάνιτρα· τροφός, τιθήνη legitur, h. l. σανιτρίζει coni. Albertus, cui similia sunt κομίζω σιτίζω ψαμματίζω alia. Sed cum schol. Platon. p. 395 ἀτάλλουσα] τρέφουσα, τιθηνοῦσα, σαίνουσα porrigal, haud scio an σαίνει· κρίζει (?) legendum sit. χριθίζει? 54. Cf. σάνουροι, σήνουροι et σιλιθουροι. Phot. 496, 12 EM. Moschop. π. σχεδ. p. 69. 55. Σαῖοί cod., em. Valesius. Inepte Theognost. 11, 14 σαῖοι· πολέμιοι. Πυλήμιοι Meinek. Phil. XII p. 620 ad Λάϊοι refert probabiliter, nec alterum νεκροί dubito, quin ad ἄϊοι (ἄφωνοι) referendum sit ope Cyrilli. Cf. tamen σίλφιον· νεκρόν et ἀποσβαίω· νεκρῷ. 56. σαιπτὸς ἢ σαιπτή Salm. et Voss. coll. σαιστός. Contra σαῖστος· ἐλαίας κλάδος Theognost. 11, 12 σαῖπος· ἡ ἁλιευτικὴ (κλαδευτική?) ἐλαία Zonar. c. 1628. Putabam σαιστή Cretice pro ψαιστή, ut σεῖψα pro ψίφας; sed nunc στρεπτός ἢ στρεπτή corrigo ope Pausan. II 28, 2: ἔστι καθ' ὁδὸν στρεπτῆς καλουμένης ἐλαίας φυτόν. Cf. II 30, 10. Similiter nva streptos ap. Plin. HN. XIV 3, 39. 59. Defendit Lob. rhem. p. 278, suspectat Thes. VII col. 22 C. Possis σαιρόρ· θαιρός. 60. χόρος pro χάρος Salmas. nisi est dittographia praecedentis. Ceterum vix cogitandum de παῖς pro σαῖς. Thes. VII c. 24 A. 61. καλοῦσι δὲ σφας Πάμφως τε κατὰ ταὐτὰ καὶ Ὅμηρος (!) Διογένειαν καὶ Παμμερόπην καὶ τρίτην Σαισάραν (Βαισάραν cod. Mosq.) Paus. I 28, 3. Idem § 2: τοῦτον Ἀθηναῖοι τὸν Κρόκωνα Κελεοῦ θυγατρὶ συνοικῆσαι Σαισάρᾳ λέγουσι. Ab hac igitur Eleusin habuit istud nomen. 62. Cf. gl. 56. 63. Σαχάδιον denominatum a Sacada Argivo inventore. Cf. Philol. XII 620. 64. [οἱ] Sopingus. 65. Σαχαία cod., em. BHasius coll. Ios. de Hammer in *Wiener Jahrb.* IX p. 43 X p. 249. Σακία Ctesias Athen. XIV 639 C Eustath. 1098, 56; Σάκαια diserte Zonar. c. 1631 et Eustath. ad Dion. Per. 749, qui sua petiit e Strab. XI p. 512 a Casaub. correcto. Cf. Dio Chrys. Or. IV vol. I p. 161 et Steph. Byz. 296, 6. 7 cui Meinekius Σάκαια (τελοῦσιν) restituit pro Σάκεα.

σάκαν· τὸ τῆς γυναικός
Σάκας·
ἡμεῖς γάρ, ὦ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σά(κᾳ)
οὕτω δὲ προσαγορεύει διὰ τὸ ξένος εἶναι· οἱ γὰρ Σάκες Θρᾷκες
Σάκας[ασ]ἀφικνεῖ[α]·.....
[σακέλα· ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται
σακέλιον· ὁμοίως]
σακέσπαλος· πολεμιστής
σάκε' ὥμοισι κλίναντες· κεραμιδώσαντες
σακκίζειν· ἐπὶ τοῦ ἐκκενῶσαι διὰ κλοπὴν τοὺς σάκκους· ὁποῖόν φασι τοῖς ἐργάταις. [ὡσεὶ ἔλεγε χαλκοδερμιστής. τὰ γὰρ σάκ[κ]η ἐπίχαλκα λέγει
[σάκκινον· λεπτόν, ἀσθενές]
σακκινόσυκοι· δασύπρωκτοι
σα[κ]κοδερμιστής· ὄφιν σάκος ἔχοντα. οἱ δὲ σκώληκα, παρ' ὅσον δερμιστὴς οὗτος. βέλτιον δὲ τὸ(ν) χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα νοεῖν .....
σάκοιτοι· οἱ ἱστῶντες τὸν κέραμον
σάκος· ἀσπίς. ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σάγην τὴν πανοπλίαν φασί
σάκος αἴγειος· ἀντὶ τοῦ τεῦχος αἴγειον. θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν, κατὰ μετάληψιν
[σακοφόροι· ὁπλοφόροι]
σάκταρον· τοῦτο ἐμφερές ἐστι κόμ(μ)ει, γεν(ν)ώμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, διαλυτικόν
σάκτας· ὁ θύλακος
σακτῆρος· θυλάκου. ἔλεγον δὲ καὶ σάκταν

SCR. 67. Ar. Avv. 30. 68. Cratinus in Seriphiis εἴς τε Σάκας ἀφικνεῖ. 71. *E* 126 Callim. Iov. 71. 72. *Λ* 592. 76. Soph. fr. 573 p. 215. 79. Philoxeni e Galatea? 80. Eur. Phoen. 139. 82. Ar. Plut. 681.

ADNOT. 66. Hinc σάκαν redde Photio 500, 2 pro σάκταν. Eodem videtur cum Sopingo gl. χοῖρος· χοιρόσακα referenda. Σάκανδρος etiam pudendum muliebre appellabat Arist. Lys. 824. 67. σάθρες cod., em. Maussacus alii —(κᾳ) Mus. Forma Byzantina Σάκες pro Σάκαι non sollicitanda exstat etiam in schol. Ar. Avv. 31 EM. 707, 36. 68. σάκασα· σαφήνεια cod. Correxi. 69. 70. Sic Cyr. 39, σάκελλα et σακέλλιον Mus. σακελλάρια· συριστὶ ἐπιδέχεσθαι. σάκελλα γὰρ τὸ δέχεσθαι εἴρηται Cyr. 63. 71. 72. Apoll. lex. Hom. p. 140, 14. 5. 73. ὃ ποιεῖν φασι τοὺς ἐργάτας Is. Vossius, qui cur dativum mutaverit nescio. Reliqua (in quibus recte χαλκοδερμηστής pro χαλκιδερμιστής suasit Salmasius; σάκη Sopingus, coll. ἐπίχαλκος ἀσπίς) Palmerius alii post gl. 76 collocanda viderunt. 74. Probabiliter Palmerius σύκινον corrigit, quod infra eodem modo explicatur. 75. σακκινόκυσοι Is. Vossius haud absone modo σακκόκυσοι scribas. — δασύπρακτοι cod., em. Mus. 76. σακοδερμίτης· Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ. οἱ μὲν τὸν ὄφιν, οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα κατεσθίοντα. ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα, παρόσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα Phot. 497, 2—6 Montefalc. bibl. Coisl. p. 475 sive Anecd. Bachmann. I 361. 9 ubi σακοδερμήτης legitur. Cf. gl. δ 682. Post νοεῖν collocari debent verba glossae 73 perperam assuta: ὡσεὶ ἔλεγε — λέγει (imo λέγεται, ut emendavi in Didym. p. 20 sq.). Didymus aperte Aristarchi interpretationem amplexus est. nam quod Aristarchus σάκος dixerat, χαλκοῦν δέρμα esse monstrat. 77. σάκοιτο Mus. nescio quid agens; σακοίτης Theognost. 46, 4. Quae ad σηκοῦν referebat Lob. Proll. 393 σακοῖται probans. Vereor tamen ne vitium subsit, cum ipse noster infra doceat σκοῖπον esse τὴν ἐξοχὴν τῶν ξύλων ἐφ' ὧν εἰσιν οἱ κέραμοι. Adludit novicium σαοποιοί, quod *figulum* vertit Ducangius adhibitis gl. mss. reg. cod. 2062. 78. σάνη cod., em. Mus. 79. αἴγειον· ἀντὶ cod., em. Perger. Vide Poll. X 161. 80. σακοσφόροι Cyr. 11, σακεσφόροι Phot. 496, 21 et Cyr. 39 Zon. 1626. Error ipsius Hesychii videtur, nisi in vitiosum Euripidis Phoen. 139 codicem incidit. 81. κώμη, γενόμενον cod., em. Heinsius et Salmasius. Ceterum Σάκος ap. Steph. Byz. 550, 7 κώμη est τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Πιερίας. — Loquitur de σακχάρῳ. 82. Male supra σαΐκτας habuimus.

σακτός· ὁ τεθησαυρισμένος. ὁ πολυχρόνιος, καὶ ἤδη ἀποκείμενος. καὶ χιτῶνος εἶδος. καὶ Θύλακος

σακυνδάκη· ἔνδυμα Σκυθικόν

σάκωσε· κατέκλεισεν

σάλα· φροντίς. βλάβη

Σαλαβακχώ· πόρνης ὄνομα. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὰς κατωφερεῖς εἰς τὰ Ἀφροδίσια οὕτως ἔλεγον Ἀττικοί

σαλαβάρ· μάγειρος. Λάκωνες

σαλάβη· [καὶ] Θύρας ὀπή. [φροντίς]

σαλάβους· Θυρῶν ὑπάς

σαλαγεῖ· ταράσσει. ἡ γὰρ φροντὶς σάλα λέγεται

σαλαγή· βοή

σάλαγξ· ἰχθῦς ἀγαθός. καὶ μεταλλικὸν σκεῦος

(.....) ὡσεὶ ἔλεγε σιδηροπλά(σ)της

σαλαΐζειν· κόπτεσθαι

σαλαισ(μός)· κωκυτός

σαλακύρων· εὐήθων

σαλάκων· ὁ πτωχὸς ἀλαζών

σαλακωνία· ἡ ἐν πενίᾳ ἀλαζονεία

σαλακωνίσαι· σαλακωνεῦσαι. ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας· ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ Θεόφραστος σαλάκωνά φησι(ν) εἶναι τὸν δαπανῶντα, ὅπου μὴ δεῖ

σαλάμβη· ἡ ὀπή, δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει. ἢ πύλη. καπνοδόχη. Θυρίς. ἢ τροφύς

SCR. 87. Aeschyl. fr. 312. 88. Arist. Eqq. 765 Thesm. 805 Vesp. 1032. 90. Soph. fr. 985, a quo non diversum est 986 Sophoclis fragmentis eximendum. 94. Theophrasti? 97. Anacreo l. l. 98. Aristot. Eudem. p. 1221, 35. 99. Cf. Alciphr. 2, 3. 101. Sophocl. fr. 985. 986.

ADNOT. 84. Phot. 497, 11, qui *χιτῶνος εἶδος καὶ Θύλακος* omittit. Illud fortasse *σάκκος* (Ducang.) scribendum, nisi e *σάρητον* vel *σάλητον* detortum est, q. v., hoc de impleta pera capiendum est. 85. Similia sunt *καυσάκη* et *κανδύκη*, nisi posterius latet. 86. Dorice pro *σήκασε*. Cf. Ahrens Dor. II p. 143 Hes. *σεσήκασμαι ἀποσηκώσας ἐσήκασθεν* et *σηκάσθησαν*. Malim *σάκασε*. 87. Cf. mox 92. Phot. 497, 14 Hesych. s. v. *ἀσαλεῖν· ἀφροντιστῆσαι· σάλα γὰρ ἡ φροντίς* (sic enim Meinekius locum emendavit). Idem est *σάλη, σαλέη*. 88. *Σαλαβάκχα* male schol. Aristoph., nisi quod Ravenn. *Σαλαβάκχωι* (h. e. *Σαλαβακχῷ*) scribit. „Schol. Greg. Naz. in Iul. p. 64" ANGLI. 89. *σάλαβος* Thes. VII c. 31 C coll. *σάραβος* sive *σάραμβος*. Cf. Lob. Proll. p. 298 qui pluribus illustrat. 90. *σαλάβην Σοφοκλῆς τὴν ὀπὴν* Phot. 497, 12 Bachm. I 361, 20; *σαλάμβη· ὀπὴ καπνοδόκη Σοφοκλῆς* id. 497, 22; *σαλαμβάδες· αἱ θυρίδες* Zon. c. 1628; *σαλάμβη ἡ θυρίς κτλ.* Cyr. 63. Ipse noster *σάμβαι· θύραι, σαλάβους· θυρῶν ὀπάς* et *σαλάμβη· ἡ ὀπὴ — τροφός*. Cf. etiam Tzetz. Lyc. 98 EM. 707, 46 et Hesych. gl. α 1675. Supra *θαλάμη· θυρίς* (cf. grammat. Hermanni p. 350) habuimus, quod nisi ex *σαλάβη* corruptum est documento erit, *σαλάβη* cum prosapia sua Laconum more $\overline{\theta}$ in $\overline{\sigma}$ mutasse. — *φροντίς* ad *σάλα* pertinet, licet aliter sentiat Lob. Proll. p. 287. 91. *σαλάβας* Albertus sine caussa. Cf. Lob. l. l. 92. *σαλάγη* codex, em. Schneider, Wernick. Tryphiod. 428 et Lob. Proll. 304. Supra *λαλαγή· κραυγή*. 94. *ἀγαθός* corruptum videtur. *σαλάχιον· ἰχθῦς* Gl. pro *σελάχιον*. *Metallorum incerniculum* Poll. X 149 *σάλαξ* appellat, q. l. Hemsterhusius admissa Sopingi coniectura *σιδηροπλύτης* conicit *ὃ καὶ ἔλεγον σιδηροπλύτην*. — *σκεῦος*. (*Σαλαγγοπλάστης* vel *σαλαχοπλάστης*) *ὡς εἰ κτλ.* Meineke Philol. XII p. 620. Atque dudum *σιδηροπλάστης* Vossius. Cf. Lob. rhem. p. 93 n. 95. 96. *σαλαγίζειν* et *σαλαγισμός* malit Meineke Philol. XII p. 620; *σαλαϊσ(μός)* praeiverat Salmas. ad Lamprid. p. 181. Ordo tamen respuit scripturam per *γ*, et *σαλαΐζειν· θρηνεῖν* Suid. Zon. c. 1631 EM. 707, 50 Anacreontis testimonio (fr. 167 p. 805 = 126) firmant, nisi quod V habet *σαλαμβίζειν* et Orio etym. p. 148, 5 *σηλάζειν*. Cf. Hesych. s. v. *· σασαλαγεῖ· θρηνεῖ* et *σαυσιαλεῖ*. 97. *Μαμακύθων*? Sed *σαλὸς* recentiores Graeci pro stulto usurparunt; cf. Hemsterh. Thom. M. p. 569. 98. *ὁ προσποιούμενος πλούσιος εἶναι πέντης ὤν* Phot. 497, 18. Cyr. 63 (ubi male *σαλαλακῶν* scriptum est.) Cf. schol. Ar. Vespp. 1169 Arcad. 12, 21 Choerob. I 79, 15. 99. *ἀλαζονεία* codex. Vid. *σεέλλισαι*. 100. *σαλακῶνα φησὶ* cod.; cf. Phot. 497, 15 EM. Drac. 14, 17 et Hesych. *σαικωνῆσαι*. 1. Cf. Lob. Proll. 170 *σαλάβη* et Eustath. 1908, 40. — *τροφός* ad *σάντρα* refert Thes. VII c. 34 A. Sed cf. *Σαλαμβώ*.

Σαλαμβώ· ἡ Ἀφροδίτη παρὰ Βαβυλωνίοις
Σαλαμίν· νῆσος
Σαλαμίνιος· [μία τῶν ἱερῶν νεῶν
σαλάννη· φαρέτρα
σαλαχθέν· σεισθέν
σαλάξαι· κατακλύσαι. κινῆσαι
σαλέη· σάλη. βλίβη
σαλεύειν· ῥιπτάζεσθαι
σαλητόν· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ. Ἀντίπατρος [ἦ] βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναί φασι
σαλία· πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λάκαιναι. οἱ δὲ θολία
σαλιβάσσα· τῇ θαλάσσῃ ἀπελθούσῃ
[σάλιξ· ἰτέα. Ῥωμαῖοι]
* σαλιᾷ· ἀρκεῖ
[σάλμα· σησάμη]
σάλλα· δρυσοφοῦσα
σάλλινον· ῥύντισμα
Σάλμοξις· ὁ Κρόνος. καὶ ὄρχησις. καὶ ᾠδή
Σαλμυδησ(ός)· αἰγιαλὸς περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον
σάλος· φροντίς, ταραχή. κλύδων, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης κλύδωνος κίνησις
σαλοῦσα· φροντίζουσα
σάλπη· ἰχθῦς ποιός, ὃν καὶ βοῦν καλοῦσιν
σαλπιγκτής· ὁ τῆς σάλπιγγος φωνοβόλος
σάλπιγξ· σιγηνοσάλπιγξ. ἀντὶ τοῦ κήρυξ. τινὲς δὲ ὄρνιν ποιόν. καὶ ὄργανον πολεμικόν. καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα. παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον. ἐκδέχονται δὲ καὶ Σάλπιγγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν παρὰ Ἀργείοις

SCR. 3. *B* 557. 4. Ar. Avv. 144. Sed malim ad Ar. Eccl. 38 referre et lacunam indicare post *νεῶν*, coll. gramm. post Phot. 676, 10. 10. fr. 123 p. 126. 14. Rhintho. 19. Cf. Herod. IV 94. 20. Soph. Ant. 969 Aristot. HA. IV 8. 25. Archiloch. fr. 191 p. 575.

ADNOT. 2. Σαλαμβάς (sic) ἡ δαίμων — ὅτι περιέρχεται θρηνοῦσα τὸν Ἄδωνιν EM. 707, 48. Cf. Casaub. epist. CCXXXI p. 259 ab Alberto omissus, Salmas. in Ael. Lamprid. p. 181 A, Engel Kypros II 442 Gerhard Myth. I § 370 p. 397. Huc pertinere videtur *τροφός* sc. Veneris. 4. *Σαλαμινία*? Sed cf. SCR. 5. *σαλάνη*? Offendit enim consonans duplicata Aeolicae dialecto propria, quae, cum in exitu vocis *ᾱ* poscat (e. c. *ἀπάννα ἀγάννα σελάννα κράννα*), agnosci non poterit nisi Boeotice *σάλαννη* h. e. *σάλαννα* scripseris. 7. *καταχλῆσαι* cod., em. Casaub. ad Theophr. Char. c. XI p. 254. 8. *σαλέης· ἅλη* cod., em. Salmas. coll. *σάλα*. Cf. Tryphiod. 428. 10. Infra *σάρητον· ὁ καὶ σάραπις* (male legitur *Σάραπις καὶ*) *εἶδος χιτῶνος* et *σάρητον. βαρβαρικὸς χιτών* Phot. 501, 24 quocum conferenda alia gl. 500, 7: *σάραπις* (Poll. VII 61)· *χιτὼν Περσικὸς μεσόλευκος*. Cf. etiam Ctesiam ap. Hesych. s. v. *σάραπις* et Democrit. Ephes. ap. Ath. XII p. 525). His locis freti VVDD suasore Sopingo *ἀντὶ σαράπιδος* reposuerunt pro *ἀντὶ πατρός*, male reiecta Sorberi coniectura *Ἀντίπατρος*. 11. Ahrens Dial. II 68. 120. Pro *θολία* possis tamen *θαλία* coll *σάλος* (h. e. *θάλος* vel *θαλία*) ap. Alcmanem. 12. *ἀλὶ βάσα* Pearso et Albertus probante Thes. VII c. 38 D. 13. Est latinum *salix*. 14. Infra *σάλω· ἁρκεῖ παρὰ Πινδάρῳ*. Latinum *satis* et *ἄλιας* comparat I.Dindorfius. Cf. nos ad gl. *α* 2972. Non liquet. 15. Imo *ΣΑΜΜΑ* h. e. *σαάμα* (ut nunc demum video Thes. VII c. 202 C etiam corrigere) ut *χρααῖρα* pro *χρησίμη* Laconice. Hinc explicabis in C. I. I n. 1464, 9 *διασαάμως*. Vide Philol. XI p. 398 XIV 208. 16. *σαλάδδωδ· τροφεύουσα* pro *θηλάζουσα* parum probabilis est coniectura Valcken. Theocr. Adon. p. 283 A. 17. *σαλμών* Salmasius, quod *σαλευμόν* dicit Phot. 497, 19 Cf. *σαλῶος σάλα σάλος*. 20. *Σαλμύδης* cod., em. Mus. 21. Cram. AO. II p. 466. 22. *σάλουσα* cod., *σαλοῦσα* Phot. 498, 1. Hoc aut *σαλοῦσσα* probat Lob. rhem. p. 110. 23. Ath. VII p. 321 E sqq. Schneider histor. lit. pisc. p. 94. 24. *φωνολόγος* Cyr. 63. 25. *‚σιγὴν ἡ σάπιγξ‘* Heinsius, *εἰρηνοσάλπιγξ* Meineke. Malim ex Apoll. lex. Hom. p. 140, 10 *σάλπιγξ· συνήθως. καὶ σάλπιγξ ὁ κήρυξ. — σάλπιγγας A.* cod., em. Sopingus. Cf. Eustath. 1189, 46 Pausan. II 21 schol. Lyc. 918. 986.

σαλπι(σ)τής· ὄρνεόν τι
σαλύγα· ἡ συνεχὴς κίνησις
σαλύγην· τὴν γινομένην κίνησιν ἐκ τῆς καταφορᾶς τοῦ ἀτράκτου οὕτω καλεῖσθαί φασι
σάλω· ἀρκεῖ. παρὰ Ῥινθωνι
σαλῶος· ὁ πεφροντισμένος. ἡ γὰρ φροντὶς σάλα
σᾶμα· μνῆμα, Δωριεῖς δὲ στοιχεῖον
σάμαινα· εἶδος νεώς, ὑὸς ἔχουσα προτομήν
σαμαίνεται· σφραγίζεται. παρὰ Ἐπιχάρμῳ
σαμάκια· κοσμαρίου εἶδος
σάμαξ· ὕλη τις ὀρυώδης, οἷον βούτομον. οἱ δὲ φορμόν. καὶ οἱ πλείους (σάκταν) ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. ἔνιοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα. καὶ τοξικὸς κάλαμος. ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδια ποιοῦσιν
σαμβά· ὀσφῦς. ὀφρῦς
[σάμβαι· θύραι.] [σάμβαλα]
σάμβαλα· σάνδαλα
σαμβύκη· οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον, οὗ μέμνηται Ἴβας· ἀλλὰ καὶ πολιορκητι(ικ)όν, οὗ Βίτων
σάμεα· τὰ ἐν ταῖς ὥαις τῶν ἱματίων παράσημα. Λάκωνες
σαμένορα· τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων
σάμερα· σάμερος. σήμερον
σάμερον· σήμερον, νῦν. Ταραντῖνοι
Σάμη· πόλις Κεφαλ(λ)ηνίας
Σαμία· εἰδός τι ἀμπέλου
Σαμία γῆ· ἰατρικὸν μῖγμα, ὅμοιον τῇ ἱερᾷ τριαδικῇ

SCR. 31. Theocr. I 125. 34. Comici. 35. Lysippus l. l. 38. Sappho Hephaest. 42, 1 Callim. ap. Schol. V. Hom. Il. *Π* 235. 44. *α* 246.

ADNOT. 26. *σαλπιγκτής* Mus., *σαλπιστής* LDindorf. Thes. VII c. 45 B. Cf. *σάλπιγξ*. 27. *σαλύγα* et *σαλύγην* codex, malim *σαλυγά* et *σαλυγήν* cum Lob. Proll. 304. Cf. *ψαλίς*. 29. *σαλιᾷ* Musurus e gl. 114. 30. Cf. *σάλλινον*. 31. Cf. Ahrens Dial. II p. 144. Confundit *σᾶμα* et *σάμ.* 32. *σαμαίνα* cod., em. Phot. 498, 5. De *ἔχουσα* cf. Lob. ad Soph. Ai. 7 — 8 p. 220. 221. 33. Ahrens Dial. II p. 144. 34. *σαμακία* cod., at *σαλμάκιον* (l. *σαμάκιον*) *κοσμαρίου τι γένος* et *σαμακιν* (sic) *κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις* Phot. 497, 23. 498, 7. Cf. *καμακίς*. 35. *σάμακα Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμόν, ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον. οὕτως Λύσιππος* Phot. 498, 3. Plura congessi in Didym. p. 56. — *σάκταν* inseruit Hemsterh. ad Poll. X 43 p. 1193 coll. Phot. 497, 8 *σάκτρα· φορμὸς ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι, οἱ δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον*, idemque sine caussa idonea post *ὀρυώδης* (*βρυώδης* Palmer.) pergit *οἱ μὲν — ἔνιοις δὲ καὶ τοξικός*, omissis verbis *τὸν βούτομον καλεῖσθαι. — στιβάδα* cod., *στιβάδια* Guyetus alii. 36. *ἄμβη* post Guyetum placuit etiam Lob. Path. p. 120. 21. Qui si verum viderunt *ὀσφῦς* delendum cum Alberto. 37. *θύραι* ad *σαλάβαι* referendum; *σάμβαλα* aut per errorem bis scriptum est, aut in *σαλάμβαι* mutandum. 38. Forma Aeolica pro *σάνδαλα* (Lob. Proll. p. 92), pro quo infra *σέμπαδα* (l. *σέμπαλα*) habebimus Paphiis vindicandum, ut *ἔρα πεφλάζειν ἕνερα νέξας* similia. Tertia emergit ex Theognost. 11, 17 Zonar. 1635 ubi pro *σέβαλα ἡ ἔκπληξις* corrige *σέμβαλα (σέβας) κτλ.* 39. *σαμβάκη — πολιορκητὸν — Βήτων* cod., em. Mus. Vide Ath. IV p. 175 D. 40. Si vitio caret, nec videtur *σαμαῖαι* locum habere, a *σᾶμος* sive *σῆμός* ducendum, quod eandem proportionem habebit ad *σημεῖον*, atque *δάνος* ad *δάνειον*. Cf. Lob. rhem. p. 303 Ahrens Dial. II 144. Simile quid est, quod Photius bibl. p. 345, 2 vocat *σημάδιον: χιτῶνα — πορφυροῖς πλατέσι σημαδίοις κεκοσμημένον*. 41. Natum videtur ex *ΣΑΜΑΙΝΟΡΑ* h. e. *σαμάντορα*, quod proposuit Albertus probante Thes. VII c. 183 A, huc retracto voc. *Ταραντῖνοι*. 42. Ahrens II p. 65, 8. 144. 43. Poll. VI 82 p. 248 Bekk. 44. (λ) Mus. 46. *Ἐρετριακῇ* Salmasius, *σανδαρδκῃ* Meineke.

Σαμιακὸς τρόπος· δύο δηλοῖ ἡ λέξις· ἓν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τῶν Σαμίων θρυλλουμένων ὡς κατεαγότων· ἕτερον δέ, ὅτι αἱ λεγόμεναι Σάμαιναι ναῦς κατέστρωντο δι' ὅλου. Λίδυμος δὲ τὰς Σαμαίνας ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν· εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας. τοὺς δὲ ἐμβύλους σεσίμωνται, ὡς δοκεῖν ὑύγχεσιν ὑῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ὑοπρώρους εἶναι. διὸ καὶ ἐπὶ τ(οι)αύτης λέγεται·

ναῦς δέ τις ὠκυπόρος Σαμία ὑὸς εἶδος ἔχουσα

σαμίθη· ῥύφημά τι, ὡς Γλαυκίας ὁ ἰατρός

σαμινά· θαμινά. συνεχῶς. Λάκωνες

Σαμίων ὁ δῆμος· φησί τι(ς) παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τοὺς ἐκ τοῦ μυλῶνος ἰδὼν Βαβυλωνίους·

Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν ὡς πολυγράμματος·

καταπληττόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν, καὶ ἐπαπορῶν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία, δι' ἣν πολυγράμματον ἔφη δῆμον· ἐπειδὴ Ἑλλήνων Σάμιοι πολυγράμματοι ἐλέγοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ δι(α)δόντες εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν

σάμμα· ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς

Σάμου ὑληέσσης Θρηϊκίης· τῆς Σαμοθρᾴκης. ἄλλοι τῆς πρὸς Θρᾴκῃ Σάμου, ἢ ὁμωνύμως λέγεται καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος. οὐ μνημονεύει, ἀλλὰ πάντοτε αὐτὴν Σά[λα]μον καλεῖ, καὶ οὐδέποτε Σαμοθρᾴκην κατὰ σύνθετον

Σαμονία· οἱ δὲ Σαμορινία. ἡ Ἔφεσος

σαμυλίς· ἡ προπολις ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν

σαμφόρας· σαμφόραι ἵπποι λέγονται, οἷς ἐπικεχάραχται τὸ C στοιχεῖον. τοῦτο γὰρ σὰν ἔλεγον

σαμψοῦχος· πλείστη γίνεται ἐν Αἰγύπτῳ. ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτήν

σαμώση· κεραυνώση

σάναπτιν· τὴν οἰνιώτην. Σκύθαι

SCR. 47. Cratin. fr. XI vol. II 1 p. 24 Choerilus l. l. 50. fr. 2 p. 972. 52. *N* 12. 55. ADN.

ADNOT. 47. *λεγόμεναι σαμέναι — τασσόμενος ἰδιαιτέραν — σεσήμονται ὡς δοκῶ* cod., *Σαμίαι — τὰς Σαμίας ναῦς — σεσήμανται, ὡς δοκεῖν* Mus., em. Schowius, nisi quod *σεσίμωνται* Dobraeus dedit. Mox *ἰχθυπρώρους* in *ὑοπρώρους* corr. Valesius et Salm. in Solin. 403 A. Cf. Bergk. Com. Att. reliq. p. 29 et Naek. Choeril. p. 157, qui Photii 498, 13 ope heroicum versum Choerilo vindicat. 48. ‚Vide *ἀμιθα* et *ἀμίθιος*' Voss. 49. Ahrens dial. II p. 68. 50. *τι περὶ τῶν Ἀριστοφάνους* cod., em. Salm. Heins.; *ἐλέγοντο* et (*α*) Meinekius, *ἐγένοντο* cod. 51. *Σαμάμα* Persae appellabant fistulam inaequalibus calamis compactam. Reland. diss. 6 p. 228. ALB. Thesauro VII c. 52 B eiusdem stirpis videtur cuius est *σαμβύκη* (*σαμβάκη* cod. Hes.). 52. *Θρηκίνης* cod., em. Iens. Luc. Hes. p. 211. — *ἡ* et *οὐ* cod., em. Alb. In Apoll. lex. 140, 6 legitur *Σάμοιό τε παιπαλοέσσης Θρηϊκίης*. — [*λα*] Mus. 53. *Σαμονία καὶ Σαμορινία* cod., *Σάμορνα καὶ Σάμορνος* Steph. Byz. 553, 12 quarum formarum prior unice probanda. Idem Steph. Byz. 288, 18 sq. *ἐκαλεῖτο δὲ Σμύρνα ἀπὸ Σμύρνης τῆς Ἀμαζόνος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάμορνα.* Nimirum incolae Semiticae originis ipsam deam invocantes quasi *ἐσαμόρνιζον* h. e. *σάμορνα* (*serva nos!*) *ἔλεγον*, quod non intellegentes Graece loquentes deam appellabant Samorniam, quasi Samornae cullam. Gliscente vero tempore *Σάμορνα* corrupto sono *Σμύρνα* vocari coepit, et quae fuerat Artemis, facta est Amazo Smyrna sive Myrinna. Cf. *Αἰμονία* et *Ἄρτεμι Σαρμονίη*. 54. Cf. *σωστία* et *σμηνίον*. *πρόπολις* quid sit docet Vossius ad Virg. Georg. IV 10 p. 742. 55. Cf. Ath. XI 467 B Eustath. 785, 28 schol. Ar. Eqq. 603 Nubb. 122. 1298 Phot. 499, 10. Hesych. s. v. *κάππα* et *κοππατίας*. Cf. *σᾶμα*. 56. *σάμψουχας* cod., *σαμψοῦχος* Mus., *σάμψουχα* inscr. ap. Maff. A. G. S. Ep. 11 p. 55; *σαμψοῦχος* Matthaei med. p. 355 Paus. IX 28, 3.“ Thes. Lob. Proll. p. 339. 57. *σ' ἁλιώση* Meinekius. 58. *σανάπαι· οἱ μέθυσαι λέγονται παρὰ Θρᾳξὶν ἢ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες* schol. Apoll. Rhod. II 948. Hinc *σανάπην· τὴν οἰνοπότιν* coni. Scaliger, probante Boeckh. C. I. II p. 112.

σανδα[λα]ράχη· χρώματος εἶδος
160. σανδαία· τροπὴ ἀπὸ γῆς. ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον
σανδάλια· σάνδαλα· γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ βλαυτία. καὶ ἰατρικὸς ἐπίδεσμος σανδάλιον
Σανδαλιῶτις· ἡ Σαρδὼ πάλαι
σανδαράχη· τροφή τις τῶν μελισσῶν. ὡς Ἀριστοτέλης
Σανδαροφάγος· ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετωνομάσθη, καὶ ἐκλήθη Ἀκεσίνης. [καὶ εἶδός τι μεταλλικόν
65. σάνδυξ· δένδρον Θαμνῶδες, οὗ τὸ ἄνθος χροιὰν κόκκῳ ἐμφερῆ ἔχει, ὡς Σωσίβιος. ἢ φάρμακον ἰατρικόν. καὶ κιβωτός
[σανθείς· αἰσθόμενος, γνούς]
σανίδες· θύραι
(Σ)ανίκετις· Θεοφιλής
σανίς· θύρα. λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ Ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακοὺργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ (σ)ταυροῦ
70. σάνιτρα· τροφός, τιθήνη
σανναδας· τὰς ἀγρίας αἶγας
σάννιον· τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον· [παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν.] τὸ γὰρ αἰδοῖον ἐσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγον, ὡς Εὔπολις
σαν(ν)ιόπληκτος· αἰδοιόπληκτος
σαννίς· δρυοσάνδραξ. Θούριοι
75. σάννορος· μωρός, παρὰ Ῥινθωνι. Ταραντῖνοι
[σάνουροι· τὰς οὐρὰς σαίνοντες] .....

SCR. 59. Aristot. HA. VIII 24. 61. Theopomp. fr. V p. 809. 62. Timaeus l. l. 63. H. A. IX 40. 67. Σ 275. 72. fr. inc. LXXXVI p. 672.

ADNOT. 59. [λα] Iunius alii. 60. *δνταία* Lob. Parall. p. 314. 61. Ligamentum memorant Oribas. p. 180 ed. Mai. Masculinum ponit idem p. 84 et Chirurg. p. 7 Cocch. 62. Timaeus Plin. HN. III 7, 13 Sardiniam Sandaliotin appellabat ab effigie soleae. Recte igitur Salmasius in Solin. p. 69 *Σανδαλιῶτις* h. l. pro *Σανδαλώπη* reposuit. 63. Huc retrahe *καὶ εἶδός τι μεταλλικόν*. 65. *Βοτάνην* sandycem norunt Laur. Lyd. de magistr. III p. 268 Servius ad Virg. Ecl. IV 45. Nec mirum Sosibium Laconem afferri testem; nam Lacedaemonii purpureis induebantur vestimentis. — *κιβωτός*] Salmas. ad Vopisc. p. 369 Hemsterh. ad schol. Arist. Plut. 711. 66. Imo *συνθείς* vel *συνιείς*. 67. *σανίδαι* cod., em. Mus. 68. (Σ) praefixit Musurus. *Σανικέτις* Vossius pro *Ζανικέτις*, quod ipsum restitui iubet Carolus Keil Philol. I p. 555. Thesaurus omittit h. v. 69. (σ) Scaliger memor haud dubie locutionis *δῆσαι πρὸς σανίδι* (cf. Arist. Thesm. 1165 Herod. VII 33), *πετανύρου* Casaubonus. Inter apparatum aucupum Poll. X 171 ponit *σανίς* et *λεύκωμα*. 70. E duabus quas Albertus adscripsit glossis *σαινιχρίζει* et *σαλάμβη· τροφός*, posteriorem ab hac caussa alienam esse dixi. Parum probabiliter Valcken. in Theocr. Adon. p. 283 B (= II p. 110 Heind.) conicit: *σαλάκτρια* pro *θηλάστρια*, nec satis placet *σχαλίκτρια* a *σχαλίσαι· θηλάσαι*, quo de cf. Lob. Path. El. p. 77. Forte *σάντρια*. 71. Talia non temptanda esse docebunt pariliter exeuntia *ἀμνάδες μηκάδες ἰουθάδες ὑννάδες ιβάδες ἐνοιάδες κατοιάδες ἐπιμηλάδες* (quod ab *ἐνοιάδες* non diversum videtur sed a Meinekio p. 138 apud Callimachum mutatum est in *ἐριμηκάδες*) *μναάδες* nisi *ΜΝΑΔΔΕΣ* e *ΜΙΑΔΔΕΣ* corruptum sit. Cf. *ψίναθος*. 72. Hinc emenda Phot. 499, 16, cui licet accedat etiam Theognost. 123, 11, alio tamen nos ducit Poll. X 143 haec porrigens: *καὶ ξυστὰ δ' εἶποις ἂν — καὶ σαυνία· τὸ μὲν ὄνομα ἐπ' αἰδοίου ἀνδρείου ἐστὶ παρὰ Κρατίνῳ*. Itaque nisi *σαννίον* (sic cod.) et *σανιόπληκτος* (sic cod.) e *σαύνιον* et *σαυνιόπληκτος* sunt corrupta, statuamus oportet varie scriptum exstitisse eundem Cratini locum. Huc pertinet etiam *σαινά· τὸ αἰδοῖον* ap. Zon. et Theognost. 11, 13. — *τὴν κέρκω* cod., *τῇ κέρκῳ* Mus. Phot. l. l., possis *τὴν κέρκον*. 74. *δρυὸς ἀνθραξ* Sopingus, alii, dubitanter. 75. *Ταραντίνῳ* vel *Κρατίνῳ* Sopingus. Ac Phot. 499, 21 sane: *σάννὰν* (sic, *αν* compend. i. e. *σάνναν*): *τὸν μωρόν. οὕτως Κρατῖνος*, neque alii, nisi Cratino, voc. *σάννας* tribuit Aristophanes Byz. ap. Eustath. 777, 61. 1669, 45. 1792, 8 quode cf. Nauck. p. 153. 172 — 74 n. Cf. *σάμφαρος· μωρολόγος;* Lobeck. Proll. p. 271, qui inde *Σαννυρίων* deducit. 76. Vide *σαίνουροι σήνουροι* et *σμίνθουροι*. Huc Meinek. Com. II 1 p. 572 retrahit verba *παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν*, quod fugit Lobeckii diligentiam in rhem. p. 113.

σάξαι καὶ σάττειν· νάξαι. ν(ά)σσειν
σάξασθαι· ὁπλίσασθαι. [πλήσασθαι]
σαοῖ· βοηθεῖ, καὶ σώζει
σαοσίμβροτος· ὁ σώζων ἀνθρώπους
σαόφρων· σώφρων
Σάπαι· ἔθνος Θρᾴκιον
σαπέρδης· ὄνομα ἰχθύος. οἱ δὲ ταρίχου εἶδος. ἄλλοι ὑπὸ Ποντικῶν τὸν κορακῖνον ἰχθύν
σάπιθος· θυσία. Πάφιοι
σαπρία· σῆψις, σάθρωμα. τυδράκιν
σαπριοῦσι· σήπουσι
σαπρόν· παλαιόν. αἰσχρόν, ἀκάθαρτον
σαπύλλειν· σαίνειν. Ῥίνθων
(*) σάμφαρος· μωρολόγος
σαράβαρα· τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα
σάραβος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον
σάραγος· ὑπηρέτης ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς
Σάραπις· Περσικὸς χιτὼν μεσόλευκος, ὡς Κτησίας· „καὶ διαῤῥηξαμένη τὸν σάραπιν καὶ τὰς τρίχας καθειμένη ἐτίλλετό τε καὶ βοὴν ἐποίει.“ καλεῖται δὲ καὶ ὁ Πλούτων οὕτως
σαραπίους· τὰς μαινίδας. Περγαῖοι
[σαραφίν· γνώσεως πληθυσμός, ἢ σοφίας χύσις]
σαραχηρῶ· παρὰ Βηρώσῳ ἡ κοσμήτρια τῆς Ἥρας
σαργάναι· δεσμοί, καὶ πλέγματα γυργαθώδη σχοινίων ἀγχυράγωγα
σάργανος· ὁ ἀγροῖκος
σαρδαναπαλᾶ· ἀλλοιᾶ
Σαρδανάπαλ(λ)ος· πάντες σχεδὸν ἀπάσης ἀκολασίας καὶ τρυφῆς δοῦλον τοῦτον ἀναγράφουσι γεγονέναι. καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ ἐν Νίνῳ φασὶν ἐπιγεγράφθαι Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλ(λ)ος..... γεγόνασι δὲ δύο Σαρδανάπαλ(λ)οι

SCR. 79. Theognid. 868 Callim. Del. 22 Nicand. Alex. 167. 81. δ 158. 83. Frequens saperdae apud comicos mentio. 85. Recentioris videtur graecitatis. Iob. XVII 21. 86. Eccles. X 1. 90. Antiphanes vol. III p. 115. 200. Ar. Avv. 1021.

ADNOT. 77. *θάπτειν — νασειν* cod., *θάπτειν — νάσσειν* Mus., em. Cyr. 11. 63 et Salmas. 78. Cf. *ἐνάχθη* et *τεύχονται*. Satius tamen visum est *πλήσασθαι* delere. 80. *σαόμβροτος* Thes. VII c. 65 A. Sed cf. Meinek. Philol. XII p. 620. 82. Boeckh. C. I. II p. 85 a. (Choerob. p. 140, 1). 83. *καρκίνον* cod., em. Casaub. in Ath. p. 539 Phot. 499, 28, unde etiam EM. 708, 48 corrigendus. 84. Lob. Proll. p. 365 minus tutum dicit. 85. *ψυδράκιον* Scaligeri displicet. Expectaveris *πυόρροια* vel tale quid. 88. *σαπυλλεῖν* codex. Hemsterhusius comparat *ἀπυλλέτω· αἰνείσθω*, accentum correxit Albertus. Conicio verbum hoc aut paragogicum esse rad. *ΣΛ* ut *σαθμυρίζω· αἰκάλλω* (*ἐσαθνύριζεν* Hes.) aut Doricum eiusdem originis, cuius est *θήπω* (*θῆπος θᾶπος σᾶπος*)· *κολακεύω σαίνω*. 89. Ordo requirit *σάπφαρος*, quod vereor ne incautius agant, qui in *σάννορος* vel *σάννας* mutant. Vide *σαρρυφθεῖν· μαραίνειν*. 90. Cf. gl. *σ* 19 Boettich. Aric. p. 26 Lobeck. Proll. p. 112 Hesych. *σκέλεαι*. 91. Phot. 500, 2 Suidas. Cf. *σαβαρίχη* Lob. Proll. p. 287. 92. *σαραγός*? 93. Cf. *σαλητόν* et Boettich. Aric. p. 26. — *Πλάτων* cod., em. certatim VVDD. coll. Plut. Is. et Osir. p. 361 E Diod. I 25 Cyrill. contra Iulian. p. 361. Unus Valesius *ὁ πλάτων* retinet intellegens *πλατύπουν* et *σάραπις* cum *σαράπους* confundi ratus coll. Alcaeo ap. Diog. L. I 81. Cf. Lob. Proll. 69 n. 24. 94. *μαινάδας* sine caussa Iensius. Nam *μαινίδες* sunt *σμαρίδες* sive *σπάροι*, ad quod adludere *σαράπιοι* vides. Similiter *σμάρδιχα* aliis *σπαρδσια* dicta. Pro Attico *μαινίδας* malim *μαινῖδας*. 95. Confundit Seraphim et Cherubim, quorum illud descendit a verbo שרף *incendit*, hoc a ככר *cognovit* et רבה *multum esse*. Vide Isidor. Orig. VII 5 Philo Iud. V. Moys. 3 p. 668 E. 96. *Σαραχήρω* codex. 97. *σχοινίον ἀγυράτωγα* cod., em. Clericus et Salmas. in Solin. p. 755 A. Vide Lobeck. Proll. 178 et Hesych. *σεγάνιον· γυργαθῶδες πλέγμα παρὰ Ῥοδίοις*. 99. *σαρδαναπαλλα· ἀλλοῖα* Cyr. 11, *ἀλδοῖα* GlVoss. ad Vellei. I 6. Christ. Gryphius ad oram ed. Haack. 200. Append. prov. IV 68. Phot. 500, 11. Ante *γεγόνασι* defectum indicavi.

σαρδανάφαλλος· γελωτοποιός
σάρδιον· βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων τοῦ στόματος συσταλέντων ἐκ τοῦ τοιούτου σπασμοῦ γυμνοῦσθαι λοιπὸν καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ γέλωτος φαντασίας δείκνυσθαι τοῖς ὁρῶσιν. ἔνθεν τὸ Σαρδόνιος γέλως
σαρδόνες· ἐν κυνηγετικῷ μέρη τινὰ δικτύων δηλοῦνται
Σαρδόνιος γέλως· ὁ καθ' ὑπόκρισιν ἢ ἐπὶ κατάρᾳ ἐρρίμμένος γέλως. ἢ ὑποκοριστικῶς Σαρδόνιος γέλως. οἱ τὴν Σαρδόν(α) κατοικοῦντες τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντα(ς) καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους· αἰσχρὸν γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν· τὸν οὖν προσποιητὸν γέλωτα κληθῆναι Σαρδόνιον. τινὲς δὲ ἀπὸ Σαρδόνος τῆς νήσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα, ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀποθνήσκουσιν. ἄλλοι τὸν καθ' ὑπόκρισιν γινόμενον γέλωτα Σαρδόνιον καλεῖν εἰώθασιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσιν
σάρδοντα· διαπίπτοντα
σαρδώ· ἐν Πασιφάῃ τὸ σαρδόνιον ἡ σφραγὶς εἴρηται
Σαρδώ[ν]· νῆσος μεγάλη, πλησίον Ἀφρικῆς, ἡ καὶ Σαρδών[η]
σάρητον· ὁ σάραπις. [καὶ] εἶδος χιτῶνος
* σαρκῶν· σπερμολόγος
σάρι[ν· σαρὸν] φυτόν τι γινόμενον ἐν τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἕλεσιν
σαρίν· ὀρνέου εἶδος, ὅμοιον ψάρῳ
σαρίρ· κλάδος φοίνικος Λάκωνες
σάρισ[σ]α· δόρυ μακρόν, εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ, σπάθη βαρβαρική. Μακεδόνες
σαρκάζει· μειδιᾷ, εἰρωνεύεται, καταγελᾷ. ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι
σαρκάζων· μετὰ πικρίας γελῶν
σαρκάσας· μετὰ πικρίας ἢ ῥῆμα τὰ τῶν χειλέων σάρκας διανοίξας, γελάσας
σαρκήρη στάχυν· τὸν ἐκ σαρκῶν συνηρμοσμένον, καὶ οὐκ ἐκ κριθῶν συνεστῶτα, οἷον ἄνθρωπον
σαρκοβόρα· σαρκοφάγον

SCR. 2. *v* 301 Plat. Civ. I p. 337 A. 3. Xen. Cyneg. 6, 9. 6. Alcaei comici? 7. Callim. Del. 21, 8. Sophocles fr. 132. 10. Theophr. HPlant. IV 9. 13. Theophr. HPl. III 11, 2. 17. Trag inc. fr. 206. (Ἴων pro οἷον?) 18. ADN.

ADNOT. 2. σαρδόνιον γέλως cod. Mus., σαρδόνιος editiones. Forte σαρδόνιον γελᾶς. Vide Zenob. V 85 Diogen. VIII 5 Cyr. Marinus. σαρδόνιον γελῶντες Lucian. Asin. c. 24. 3. σάρδονες codex. Idem μέρει quod em. HSt. De re cf. Poll. V 31. Hes. σαρῶνες. 4. τὴν Σάρδον — ἔθυον γελῶντα cod., τὴν Σαρδὼ — ἐθύοντο γελῶντες Mus., exhibui Demonis verba ap. Phot. 500, 26. 501, 1. Post γελῶντας aut deest aliquid, aut ἀσπαζομένους etiam reponendum. Cf. Boetticher Aric. p. 7. 5. Non liquet nec memoravit Lob. rhem. p. 73. Longius absunt σαθροῦνται· διαπίπτουσιν, a σαρδός = σαθρός et ἄρδοντα· διαποτίζοντα. 6. Σαρδῶ ἐν Πασιφά.. cod., Σαρδώ· ἐν Πασιφάῃ Mus., qui duas aut tres literas erasit. Πασιφάῃ (Ἀλκαίου) τὸ Meinek. Com. V p. 56 Philol. XII p. 620. Praeterea malim τὸ σάρδ[ον]ιον. De forma σαρδώ cf. Philostr. Imag. p. 770 Lucian. dom. c. 15 vol. III p. 198. 7. [ν] et [η] delevi. 8. Cf. ad σαλητόν. 9. σαρηῶν ex ordine Vossius. Σπερμολόγος et garrulum significat et aviculam graculo similem, ut de (αἰ)σάρων, quod accipitris genus est conici nequeat. Retraxerim additamenti marginalis sic emendandi [σάρι] τῶν σπερμολόγων partem priorem ad gl. 210, posteriorem ad 211, nisi quis simpliciter malit σαρίον· σπερμολόγος. Ad 220 minime pertinet. 10. Glossae corruptae emendatio esse videtur illud ipsum σάρι de quo modo diximus; σαρὶν codex. Cf. Plin. HN. XIII 23 et σαιρός· σαρός. Aliud est σιταρίς Zonar. 1645. 11. Nihil aliud videtur quam σαρίον vel ψαρίον. Cf. 209. — Pro ψάρῳ coni. ψαρί vel ψαρίῳ. 12. Cf. κλάρας σελίαρ σεβέννιον ἁρπαθος. 13. [σ] Choerob. ap. Cram. AO. II p. 236, 10. 17. [ς] Mus., cui etiam τὸν debetur pro τῶν. — ἀνθρώπων Nauckius l. l. 18. σαρκοφάγα Phavor. σαρκοβόρον Tollius. Fortasse alterius articuli caput σαρκοβρῶτα excidit. Nam σαρκοβόρα insiticium esse e Greg. Naz. petitum non dubium, σαρκοβρῶτες vero obvium ap. Moschion. trag. fr. 7, 14.

σαρκοκόλ(λ)α· φυτοῦ ὀάκρυον
σαρκῶν· σεσηρώς
σάρματα· καλλύσματα. καὶ κύπρια παρὰ Ῥίνθωνι
σάρμοι· θερμοί. Καρύστιοι
σαρμός· σωρὸς γῆς. καὶ κάλλυσμα. ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον
σάρον· Ἴων Ἀργείοις· ὡς παλαιὸν ἀκίσσαρον. βαρυτονητέον, ὡς παρὰ Σώφρονι. θέλει δὲ λέγειν, ὅτι ἄχρηστοί εἰσι διὰ τὸ γῆρας
σάρον· κάλ(λ)υντρον. Βυζάντιοι
σαρός· ἀριθμός τις παρὰ Βαβυλωνίοις. [ἢ κάλυντρον]
Σαρπηδόνιον· τὸ μέγα. καὶ ἡ ἐν Θρα[ισὶ]κῃ καὶ Κιλικίᾳ πέτρα ὑψηλοτάτη
Σαρπήδοντος· Σαρπηδόνος. ἅλις δὲ ταύτῃ χρῆται τῇ γενικῇ Σαρπήδοντος. ἔστι δὲ Αἰολικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς Σαρπηδών
Σαρπηδών· κόσμος τῶν θεῶν, ἀπὸ μέρους. ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου σαρπηδονίου καλουμένου. καὶ ὄνομα κύριον
Σαρπηδὼν ἀκτή· ἀντὶ τοῦ Σαρπηδονία. τύπος δὲ οὗτος Θρᾴκης, ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν Ποσειδῶνος
σάρπους· κιβωτούς. Βιθυνοὶ δὲ ξυλίνους οἰκίας
σαρδυφθεῖν· μωραίνειν
σάρσαι· ἅμαξαι
σαρσίτει· χορὸς πρὸς μύλον ποιούμενος τὴν χορείαν. Λάκωνες
σαρῶ· κοσμήσω
σάρων· λάγνος. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον
σαρῶνες· τὰ τῶν θηρατῶν λινά
Σαρωνία Ἄρτεμις· Ἀχαιὸς Θησεῖ. ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι Σαρωνικοῦ κόλπου
* σασαλαγεῖ· θρηνεῖ

SCR. 20. Hippon. fr. 133, quod fugit Thes. Vidit dudum Pearso Advers. II p. 616, 10. 24. fr. 9 p. 568. 26. Berosus l. l. 27. Aesch Suppl. 869. 28. *M* 379. 30. Soph. fr. 42. 38. fr. 17 p. 582.

ADNOT. 19. Diosc. III 99 Plin. HN. XIII 10 Galen. vol. XIII p. 226. 20. l. q. *σαρκάζων*. 21. *κύπρια* sunt *σαρώματα*, *χορεῖαι* vero *σάρματα*. 22. Imo *θέρμοι* vel *σαρμοί*. Cf. *σέρμοι· θέρμοι. Λάκωνες*. Koen. Gr. Cor. p. 304 Valcken. Theocr. Adon. p. 280 B Ahrens Dial. II 70 I 228. 23. *κάλυμμα* cod., em. Guyetus et TH. Poll. X 29 p. 1174. Hinc Mazochius *σαρμεύσει* in Isb. Heracl. I 88 p. 224 vertit *arenarias facere*. 24. Cf. schol. Eur. Androm. 166 Cobet, quem locum fragmentis ab Ahrente collectis primus addidit Nauck. Philol. IV p. 265. — *οἰκίας σάρον* Toupius. Friebelius *Ἀργείοις* in *ἀχρεῖοι* mutandum suspicabatur, *ἀχρεῖος* Nauckius. An *ὡς παλαιῷ νάκει σάρον*. *Σαιρός· σαρύς* alienum videtur. 25. (λ) Iensius, *κάλυντρον* lueri studet Thes. VII c. 91 CD. 26. *σάρος* accinit Suidas: *σάροι· μέτρον καὶ ἀριθμὸς παρὰ Χαλδαίοις· οἱ γὰρ ρκ' σάροι ποιοῦσιν ἐνιαυτοὺς ιβσκ[β] κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον κτλ.* Cf. Georg. Sync. p. 17 A 32 C Ideler Chronol. I p. 213 sq. Boetticher Aric. p. 13 et Hesych. *δρῶς· ὄνομα ἀριθμοῦ παρὰ Πέρσαις*. 27. *Σαρπηδών· μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα* (l. *χῶμα* ex Aesch. Suppl. 869)· *τὸ μέγα* Phot. 502, 1. 2, ubi pro *κρατίστην μεγάλην* e Suida *Κράτης τὴν μεγάλην* restituendum (Wachsmuth p. 72). — *ὁραισήκῃ* cod., em. Iunius Anim. p. 403. Vide schol. Eur. Rhes. 28 et schol. Apoll. Rhod. I 216. 28. *δεὶ* cod., *ἅλις* Apoll. lex. 140, 19. Plerumque enim apud Homerum flectitur *Σαρπηδόνος*; aeolice *M* 379. 392. *Ψ* 800. 29. *ἀπὸ μέρους τῶν θεῶν* codex. 30. Herodian. *πιλ.* 9, 8. 31. *Βυθινοί* cod., em. Sopingus. *ξυλίνας* Albertus. Loco Eust. in Vit. S. Eutychii Patr. Cpol. n. 62 a Ducango et Thes. allato adde Cyr. Vind. 171: *ἁρκλα: Ῥωμαίων. Ἑλληνιστὶ δὲ σάρπος λέγεται*. 33. Infra *σατίναι· αἱ ἅμαξαι*. Hoc aut *σάξαι· νάξαι* suadet Thes. VII c. 93 B sine caussa idonea. 34. *πρὸς αὐλόν* non probabiliter Valck. ad Theocr. Adon. p. 283 B, refutatus ab Od. Mueller Dor. II p. 335. Cf. Boeckh. C. I. I p. 95. — *σαρσίτει· χορὸς πρὸς* cod., *σαρσίτειος χορός· πρὸς* Mus. 35. *κοσμίζω* cod., *κοσμίσω* Tollius. 37. Supra *σαρδόνες* habuimus et *σφαιρών* novit Oppian. Hal. III 83. 38. *Τρυζῆνι* cod., *Τριζῆνι* Mus. — *πελάγους* Phot. 502, 6 omisso Achaei testimonio. Cf. Paus. II 30, 7. 39. Cf. gl. *σ* 95. 96. Recte opinor Albertus *σα*] *σαλαγεῖ*.

σαρωνίδες· πέτραι. ἢ αἱ διὰ παλαιότητα κεχηνυῖαι δρύες
* σάτρα· σηπία
σάσαι· καθίσαι. Πάφιοι
* σάτον· σιτικὸν μέτρον
σαταρίδες· σαταρνίδες. κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος
σάτε[ῖ]ς· τὸ ἐπ' ἔτος. Δωριεῖς
σάτιλλα· π[η]λειὰς τὸ ἄστρον
σατίναι· αἱ ἅμαξαι
Σατνιόεις· ποταμὸς ἐν Λελεγείᾳ. οἱ δὲ Λέλεγες Καρῶν γένος, πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες. ἔστι δὲ καὶ Κιλικίας ποταμός
σατός· ἐπ' ἔτος
σατράπαι· ἀρχηγοί, στρατηλάται. Περσικὴ δὲ ἡ λέξις
Σατριάς· ἔθνος Αἰθιόπων
σάττα· κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας
σατήοραι· σκάφαι βοτρύων, παρὰ Λάκωσιν
* σαττίν· ὄνομα τόπου
σατύραν· καταφερῆ
σατύριον· πόα τις συνεργὸς πρὸς τὰς Ἀφροδισίας ὁρμάς. καὶ ζῷον τετράπουν, ἢ λιμναῖον
σάτυροι· μορφαὶ ἀπρεπεῖς
σάτυρος· ἡ ἔντασις. ἢ χορευτής
σανᾶδαι· σαῦδοι. Ἀμερίας τοὺς σειλείνους οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ Μακεδόνων

SCR. 40. Callim. l. c. 43. Matth. XIII 33 Luc. XIII 21. 47. Eur. Hel. 311 Anacr. fr. XIX 12 Bgk. 48. Z 34 Ξ 445 Φ 87. 54. LXX. 56. ζῷον ap. Arist. HA VIII 5, ubi libri nonnulli *σαπείριον* habent, ut *σαπήριον* anon. ms. August. Matthaei c. 54. a Schneidero citatus. 57. Eur. Bacch. 130.

ADNOT. 40. *κεχηνηδρύες* cod., em. Mus. Schol. Callim. Iov. 22; *αἱ κοῖλαι δρύες* EM. 709, 4 Plin. HN. IV 5, 9. Cf. *δρχωνίδας δρῦς* et Wesseling Diod. p. 354. Mirum tamen quod infra *σορωνίς* et *σωρωνίς* significare dicit *ἐλάτη παλαιά*. 41. *σαπρά· σηπτά* Tollius. Cf. adn. seq. 42. Ad *θάσσω* refert Albertus; sed *σᾶσσε· κάθισον* (sic enim corrigendum foret) Paphios dixisse prorsus incredibile est propter mutatam primam literam; nec *στᾶσαι· καθίσαι* (infra *στῆσαι· καθίσαι*) placet. *Σάσαι, hoc accentu notatum ad σάσσω pertinet, si σᾶσαι scribitur ad praesens purum ut synonyma εἶσαι* et *ἧσθαι*. Lob. rh. 103. Boeckhius denique in C. I. n. 2430 hinc nomen pr. Meliorum *Σατίας* deducit, a *σατός* ut *Κριτίας* a *κριτός*. Falluntur viri doctissimi, interpretationibus leviter corruptis *σηπία* et *καθίσαι* decepti. Corrigo: *σᾶσαι· καθαρίσαι. Πάφιοι. σᾶστρα· σηλίαι*, illud pro *σῆσαι*, (*σῆσον· cerne* Glossae) hoc pro *σῆστρον*, quod post Bentl. ad Mill. p. 55 sq. defendit Lobeck. rhemat. p. 93. 43. Cf. gl. 263. 44. Cf. *σάττα*. 45. [ῖ] Albertus. Ahrens Dial. II 65 n. 46. *πηλείας* cod., em. Iunius, Lobeck. Proll. p. 120. *Σατίνα* malit LDindorf. Thes. VII c. 95 B, q. v. 47. *σατῖναι· αἱ ἁμάξαι* codex. De mensura syllabarum constat ex Hom. h. Ven. 13. 48. *Σατνι Σόεις* cod. Mus. „*Versus finitur: Σάτνι. sequens incipit: όεις, cui stupidus litt. init. pictor Σ praeposuit, unde Aldina lectio Σατνισόεις.*“ Schow. Suppl. p. 684, 5; em. Sopingus. Strab. VII p. 321 XIII p. 606. 49. *ἐπ' ἔτος* pro *ἑπετός* Palmer. Ahrens Dial. II p. 65, 8. Cf. *σᾶτες*. 51. *Σάτραι: σατράπαι* et *Σάτραι: Αἰθιόπων γένος* Phot. 502, 9. 11. Supra noster *Σάγραι*. Lectio *Σατριάς* ex *Σάτρας* nata videtur. 52. Cf. gl. *σ* 244. 53. Salmasii coniecturam in solo ordine literarum innixam *σαττηραί*, non erat cur laudibus efferret IFGronov. in epist. ad Salmas. II p. 554 Burmann. Verum enim cum *σαττίν* (cod. *σάττιν*, em. Alb. e LXX Ios. II 1 coll. lex. MS. Octat.) insiticia sit glossa, *σατύραι* etiam quod Heinsius de Sat. Hor. p. 17 coniecit et alia complura admittit series alphabetica. Quid quod ne constat quidem, exitus qui nunc videtur glossae *αι* sitne re vera glossae terminatio, an articulus *αἱ* ad *σκάφαι* trahendus, ut Laconica vox exierit in *ερ* pro *ες*. 55. Nauck. Ar. Byz. p. 168 extr. 56. Diosc. III 143. 58. *ἡ ἔντασις* Verweius ad *σατυρισμός* refert, coll. Phavor. cui favet Galen. lex. Hipp. 556. 59. Pro *σειλείνους* corrigunt *Σιληνούς* et conferunt gl. *δ* 711. 719, nescio quo iure. *Σανᾶδαι* (*Σανάδαι* Thes.)· *σαῦλοι* Is. Vossius memor fortasse Anacreontis *Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες*. Sed potest *σαῦδοι* prioris voc. esse dittographia, aut nova omnino glossa. Alludunt Phrygum *σάβοι* et *σαβάδιος* Cyrill. Marin. Mosq. EtGud. Nec praetermittenda gl. *σοῖδες* (cod. *σοιδηύδεις*) et *σευΐδαι* ap. Cornut. N. D. c. 30 p. 215.

260. (*) σάνη· ὁ κόσμος Βαβυλώνιος
σαυκόν· ξηρόν. Συρακούσιοι
σαυκρόν· ἁβρόν. ἐλαφρόν. ἄκρον.
[* σάτων· μόδιος γέμων, ἤγουν ἓν ἥμισυ μόδιον Ἰταλικόν
σαυαρόν· ἁβρόν. ἐλαφρόν. ἄκραν.] τρυφερόν. σεμνόν. σοβαρόν
65. σαυκρόποδες· ἁβρόποδες
σαῦλα· κοῦφα. ἥσυχα. τρυφερά
σαῦλον· ἁβρόν. κοῦφον. ἄκρον. τρυφερόν. Ἀττικοί
69. σαυλοῦσθαι· τρυφᾶν, ὑρύπτεσθαι, ἐναβρύνεσθαι
68. σαυλοῦ· ὑρύπτου
70. σαύλωμα· ὑρύμμα
[σαυλάτηρ· δορατοθήκη]
σαυνά· ἀπαλά
σαυνίον· ἀκόντιον βαρβαρικόν. καὶ σαθρὸν, χαῦνον, ἀσθενές, παρὰ Κρατίνῳ
σαύρα· τὸ ἑρπετὸν ζῶον. καὶ ἰχθῦς μέγιστος, σαῦρος
75. Σαῦραι· ἔθνος Θρᾴκιον
σαυρῖται· εἰδός τι ὄφεων
σαυρίγγη· πόα τις. καὶ τὸ ζῶον ἡ σαύρα
σαυροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος ὑπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη
σαυρωτή· ποικίλη
80. σαυρωτήρ· τὸ ἔσχατον σιδήριον τοῦ δόρατος. δηλοῖ δὲ καὶ στάθμην κεστόν
σαυρωτῆρες· τοῖς (σ)τύραξιν τῶν ὀπίσω τῶν δοράτων, ἤτοι σιδήρου τοῦ δόρατος
σαυρωτῆρος τοῦ σιδηρίου
σαυρωτοῖς δόρασι· τοῖς σαυρωτῆρας ἔχουσι κατὰ τῆς ἐπιδορατίδος

SCR. 66. Simonid. Amorg. fr. 18 p. 585. 73. fr. inc. CXXII p. 214. 74. Theocr. II 58 VII 22. — Arist. HA. IX 2 de part. anim. 3, 6. 4, 11. 75. Herod. l. l. et Hecataeus l. c. 78. fr. 329, 81 Trag. inc. fr. 207 p. 685. 83. *K* 153.

ADNOT. 60. Σαύη Albertus, *Βαβυλώνιοι* Salmasius. *Sjehân* (orbis) comparabat Relandus de vet. ling. Pers. p. 226. 61. αὖω (αὗος) *σαυκός siccus* componit Lob. rhem. p. 285 Path. El. 122. Supra *ἄδδαυον· ξηρόν Λάκωνες. αὐσόν· ξηρόν* et quod magis quadrat *σαβαχῶς· ξηρῶς* habuimus. Radix est ψάω, ψαίω (*ΨΑF* unde ψαφαρός), quam molliore sono *saF* pronunciabant Syracusani. 62. Cf. *ψαυκρόποδα· κουφόποδα, ἄκροις τοῖς ποσὶ ψαύοντο. ψαυκρὸν γόνυ· κοῦφον ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν. ψαυκρός· καλλωπιστὴς ταχὺς ἐλαφρὸς ἁραιός.* 63. Cf. gl. 243, unde *σάτον* emenda. Cf. Zonar. I p. 71. 64. *σαυαρόν* vox nihili pro *σαυκρόν*, nec defenditur voc. *σοβαρόν*. Cf. Boeckh. C. I. n. 2566. 65. Infra *ψαυκρόποδα*. 66. 67. *σαυλά σαυλόν* codex. Pro altero *ἁβρόν* Meinek. hist. crit. p. 99 corr. *ἁδρόν*, praetuli *ἄκρον*, quod placuisse video etiam Thes. VII c. 103 A. Mox *ἁβρύνεσθαι* Photius. 69. *σαυλοῦ* recte Thes. VII c. 103 D, sed ordine invito, pro *σαυλῶ*. 71. Imo *σαυλωτήρ* vel potius *σαυρωτήρ*. Sic supra *θηρητήρ* abiit in *θηλητήρ· κυνηγός*. 72. l. q. *σαυλά* (*σαῦλα*) vel *χαῦνα*. Vid Hemsterh. Poll. p. 1326 et not. sq. 73. Explicationes *σαθρὸν χαῦνον ἀσθενές* Albertus ad *σαυνόν* refert, quocum comparat *σαυχμόν* et *σαχνόν*. Cratini mentionem ad locum a Poll. X 143 servatum referunt Hemsterhusius et LDindorf. Thes. VII c. 104 BC coll. *σάννιον*, quorum sententiam qui amplectetur, legat oportet *ἀσθενές, παρὰ Κρατίνῳ* (δὲ ἐπ' *ἀνδρείου αἰδοίου*). 74. *σαῦρα* et *σαυρός* codex. — *ἰχθῦς*] Ath. VII p. 322 C Aelian. NA X 11. 75. Imo *Σάτραι*, quod Thes. VII c. 95 D restituit coll. Steph. Byz. et Herod. VII 110. 111. 76. *σαυρίται* codex. 78. *σαυρωτοβριθές* Nauckius. Cf. Eurip. ap. Arist. Ran. 1402 *σιδηροβριθὲς ξύλον*. 79. Ad *σαῦρος lacertus* refert Thes. VII c. 107 D. Vocabulum integrum videtur vestimenti speciem significare, ut *ζωστὴ ζωδιωτὴ στρουθωτὴ* sim. 80. *στάθμην* videtur h. l. *capulus ensis* dici; tum *κεστόν* (*ξεστόν* Pearso, *ξυστόν* Gloss. Herod.) mutandum in *κέστρον*. Sin recte habet *κεστόν* ad gl. praec. pertinet. 81. (σ) Mus. Glossam *σαυρωτῆρσι* scribunt Cyr. 63 Phot. 502, 20. 83. Cf. *κεστρωτὸν ξύλον*.

σαύσακας· τυροὺς ἁπαλοὺς εὐτρόφους. καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι ἐπιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν
σαυσαρόν· ψιθυρόν
σαυσιαλεῖ· μαστιγᾶται. Ἠλεῖοι
σαυτορία· σωτηρία. Ἀμερία(ς)
σαυχμόν· σαχνόν, χαῦνον, σαθρόν, ἀσθενές
σάφα· σαφῶς, φανερῶς, λαμπρῶς
σαφές· τὰ αὐτά
σαφηνιεῖ· ἑρμηνεύ(σ)ει
σαφήνισον· ἑρμήνευσον
σαφήτωρ· μάντις ἀληθής, μηνυτής, ἑρμηνεύς
* σάγματα· φορτία
* σαγμίς· ἡτοιμασμένος
σαχνόν· ἀσθενές, χαῦνον
σαψίς· ὁ ἀγαθὸς δαίμων, παρὰ Ἀράβοις
σάω· σῶζε, σῶσον
σαώζει· σώζει
Σαωκίς· ἡ Σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον
σαωμένα· θεωροῦσα
σαώς· ἥλιος. Βαβυλώνιοι
σαώσεις· σώσεις
σαώ(σο)μεν· σώσωμεν
σαώτερος· ὑγιέστερος. σῶος. ὑγιής. ἢ σωτηριώτερος. ἀπὸ πρωτοτύπου σάος Αἰολικοῦ
σαωτηρία· σωτηρία
* σαόφρονα· σώφρονα

SCR. 89. Ex Eurip. Oreste affert Erotian. lex. p. 338. 91. Aristot. rhet. 3, 2 (Aesch. Prom. 228). 93. *I* 404? 94. Genes. XXX 34. 98. *ν* 230 *ρ* 595 Callim. epigr. XXXIII p. 101 M. 303. *A* 83. 4. *X* 175. 5. *A* 32. 7. *φ* 362.

ADNOT. 84. *σαυσάκας* codex, em. Herodian. *π. διχρ.* p. 344 Cram. AO. III 284, 13 Drac. 19, 2, ubi *σαῦσαξ* est leguminis genus. Meineke Com. CCCLXXII vol. V. Mox cum Kustero malim *(εὐ)επιφόρους*. 85. *susurrus* comparat Lob. Proll. p. 273, *σαυσαρισμόν* ap. Aristot. Probl. 27, 3 contulerat Albertus, quo loco IThSchneider lex. II p. 386 utitur, ut probet nobis coniecturam suam *σαυσαρός· ψαθυρός*. 86. *σαυσαλαγεῖται* vel potius *σασαλαγεῖται· μαστιγοῦται* coll. glossa spuria *σασαλαγεῖ* Meinek. Philol. XII p. 621. Latet *σαυσίδδει* vel *σαυσίλλει* vel *σαυσιάδδει*, quorum terminatio satis luta. Possis *σαυσιάδδει· μαστιγῷ* h. e. *σωσιάζει Sosiae nequitias flagellis dignas imitatur*. 87. Ahrens Dial. p. 202. 88. Cf. *σαχνάν* et *σαυνίον*. Forma similis est vocc. *δαύχνη δαυχμόν δάχνη* pro *δάφνη*. 91. (σ) Iensius Cyr. 63. 93. *σαφῆτορ* cod., em. HSt. Ad Hom. Il. I 404 refert LDindorf. Thes. VII 112 B, quem ad locum vide schol. p. 259 Bekk. Idem Dindorfius conferri iubet *σαφηγορίς* de Sibylla dictum in epigr. ap. Paus. X 12 et *συμφήτωρ· μάντις μάρτυς* Hesych. quo de Lobeckius in Path. El. p. 46 verissime iudicat, apposita etiam alia gl. *ἀφητορεία· μαντεία*. Sed utrumque fugit *φητώ· στρόφιγξ*, quod Lobeck. rhem. p. 320 nominibus in *ῶ* exeuntibus non accensuisset, si meminisset glossographorum expositione voc. *ἀφήτορος* ab Aristarcho ap. Aristonic. p. 163 Friedl. expulsa: *τοῦ στροφέως*. 94. 95. *σάχματα* et *σαχμίς* Vossius ordine iubente et favente Creticae dialecti consuetudine. 95. *σεσαγμένος* Albertus. Expectaveris *σάχμις* aut *σαχμίας*. 96. Utitur h. v. Galen. Vol. 8 p. 782. 97. *Ἀραψί* Musurus. Forte *Περραιβοῖς* (*ἰσι*? Aeschyli). 99. Agnoscit Lob. rhem. p. 232. Forte *σαώσει· σώσει;* nam ap. Eustathium certe fictum est *σάωξε*, ut aeolicum *σάω* apocopatum dici possit. 300. Vide Wesseling Diod. I p. 369, qui laudat Plin. IV 12, 23. Adde schol. Hom. *N* 12, ubi *mons Saoce* memoratur. 1. *σαωμένη* cod., em. Valcken. Theocr. Adon. p. 279 A. Negat recte factum Ahrens II 68, 312 qui *σαμένα· θεωμένη θεωροῦσα* corrigit, coll. *ἐσάμεθα*. 2. *Saouz* urens, quo nomine solem appellant Persae, qui mundum urit, intellegit Reland. de vet. lingua Pers. p. 228. Boettiger Aric. p. 17. 4. *σάωμεν* cod., em. Cyr. 63 Iensius et Tollius. 5. *σάος* Mus., *σωσηῶ* codex quod fortasse ad glossam ipsam pertinet *σαώτερος ὥς κε (νέηαι)*. Vide Ahrens Dial. I p. 102. 284. 6. Cf. *σαντορία* et Ahrens I p. 202. 7. *σαώφρονα* Cyr. Alberti, *σαόφρονα* Cyr. 63.

σβέννυται· κατασβέννυται
σβέσαι· παῦσαι, κατασβέσαι
σεαυτόν· τοῦ σοί
[σέβαμα· ἐπιστροφὴ πονηρά]
σέβας· τιμή. θαῦμα. θάμβος, ἔκπληξις. αἰδώς
σεβάσμιον· τιμητόν, προσκυνητόν
σεβάσσατο· σεβαστὸν ἡγήσατο, ἐτίμησεν, ἐνετράπη
σεβαστός· προσκυνητός, τιμητός
σεβέννιον· τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γινόμενον
σέβερος· εὐσεβής, δίκαιος
σέβεσθαι· αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι. προσκυνεῖν. αἰσχύνεσθαι
σέβηται· λατρεύηται. ἢ αἴδηται
σεβιστόν· τιμητόν
σέβις· πυξίς
σεγάνιον· γυργαθῶδες πλέγμα παρὰ Ῥοδίοις
σέδας· καθέδρας
σε(.)έλλισαι· Φρύνιχος ἐν Κρόν[ί]ῳ·
ἄγαμαι Διονῦ σοῦ στόματος, ὡς σε(.)έλλισαι
κεκόμπακας πολλάκις. Αἰσχίνης τις ὑπῆρχε, Σέλλου καλούμενος, ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος καθ' ὑπερβολήν, ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ καλεῖσθαι.....
* (Σ)εδέκ· πόλις Μωαβιτῶν. ἑρμηνεύεται δὲ μελέτησις
σέθεν· σοῦ. ἰσοδυναμεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σεῦ καὶ τὸ σέο καὶ σεῖο· τὸ δὲ καθ' Ὅμηρον τοῦ σοῦ σύναρθρον·
μνῆσαι πατρὸς σεῖο
καὶ σοῖο ἢ ἐκ σοῦ
σεῖα· ἐδίωξα. Βοιωτοί

SCR. 8. Proverb. VII 7. 9. *I* 674. 11. ADN. 12. Σ 178. 14. Z 167. 18. e. g. Eur. Or. 347. 24. Com. II 1 p. 584. 25. Iesai. XVI 7 ubi δὲ σὲθ μελέτησις. 26. *A* 180 *Ω* 486.

ADNOT. 10. Om. Mus. L. σεαυτῷ· (*dvtl*) τοῦ σοί. 11. Procop. ad Iesai. XVI 8 p. 240 Basil. M. II p. m. 283 D. 16. Vocabulum est Aegyptiacum de *Se* (lignum) et *Beni* (palma) compositum. Usus eo est Archigenes ap. Galen. κατὰ τόπους II p. 183, s. 348. Cf. Iani Antonii Saraceni schol. in Diosc. I c. CL p. 22 Salmas. in Solin. p. 290 B 934 B Ducang. 17. A Mus. deletam resuscitavit Schowius. Consentiunt Theognostus p. 11, 16 Zonar. c. 1632, ubi Tittmannus: „*sine dubio Lat.* severus. *Movet tamen dubitationem Hesych. gl.* σαναρόν· σεμνόν σοβαρόν." quae nullius pretii sunt. Ceterum σεβερός accinit LDindorf. Thes. VII c. 122 B ex praecepto Lobeck. Proll. p. 261, ubi addi potest hoc vocabulum adiectivis in ερος exeuntibus. Si mendo caret, deducendum est a σέβω, adludit autem θεμερός. 21. πηξίς cod., em. Iunius. Infra σεπτυίς (l. σεπνῖς vel σιπυῖς)· πυξίς. Σίβυς male scribit Thes. VII c. 123 C pro σεβυίς vel σιβίς. Cf. ἐβεβλίς. 22. Exspectabam σαγγάνιον vel σεργάνιον. Similiter σαγήνιον Is. Vossius. 23. GCurtius Etym. p. 206. Cf. σέλας et corrige σέλλας. 24. σεσέλλισαι (σεσάλλισαι cod.)· μάτην ἐπῆρσαι. ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου κτλ. Phot. 507, 9. Hinc corrigendus noster, ubi pravus accentus σεσελλίσαι ex σεσελλίσθαι natum videri possit. — [ί] Heinsius; σεσέλλισαι (κατ' Αἰσχίνην) κεκομμέν' (ἤδη) πολλάκις Th. Bergk. Lyr. p. 560. κεκόμπακας pro κεκομμένα Meinekius; (οὕτω) καλεῖσθαι vel καλεῖσθαι Σέλλους Maussacus et Heinsius. Cf. Didym. p. 50. Apud Theognost. 11, 19 legendum σελλισμός pro σελασμός· ἀλαζονεία. 25. πομωαβιτῶν cod. πόα Μωαβιτῶν inepte Mus., qui Σ praefixit a rubricatore omissum. Sub πο latere πο vidit Sopingus. Vide Procop. Iesai. XVI 7 p. 234. 236 Basil. M. in Ies. II p. m. 282. 26. Ὁμηροῦν cod., em. Mus. 27. σεῖα (h. e. σῖα a σίω = σείω) codex et Is. Vossius, σεῦα Mus. Infra σεῦα· ἐδίωξα, ubi constanter σεύειν per διώκειν explicatur. Cf. Ahrens Dial. I p. 212.

(30) 28. σεῖν· θεῖν. Λάκωνες
(31) 29. σεῖναι· θεῖναι. Κρῆτες
(28) 30. σείεις· ἐξαπατᾷς. Λιτικοί
(29) 31. Σ[ε]ιθωνίη· ἡ Θεσσαλία
* σεῖο· σοῦ ἢ τοῦ σοῦ
σειομένους· καθαλλομένους
* σ[ε]ίνεται· κακοποιεῖ
335. * σεῖο φονῆος· τοῦ σοῦ φονέως
* σεῖον ζυγόν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, συνεχῶς καὶ ἐπιτεταμένως ἕτρεχον
σειραί· πλέγματα, ἡνίαι, ἢ πλεκτοὶ ἱμάντες
[σειραχθῆσαι· χρεῶν ἀποκοπαί]
σειραιφόρον· ἡγεμονικόν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν δεξιοσείρων ἵππων
40. σειρή(ν)· ἡ ἀναδέσμη. καὶ μέλιττα, ἢ μελίττης οἶκος. καὶ ὀρνιθάριόν τι ποιόν. καὶ ἱμάτιον ἀσπάθητον λεπτόν.
* σειρή· ἄλυσις, δεσμός
σειρῆνες· οἱ λεπτοὶ καὶ διαφανεῖς χιτῶνες
σειριᾷ· φλεγμαίνει, καροῦται
σειρίδας· τὰς σειράς
45. σείριος· ὁ ἥλιος. καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ
Σειρίου κυνὸς δίκην· Σοφοκλῆς τὸν ἀστρῳον κύνα. ὁ δὲ Ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον. Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα
[σειροὶ ἐπαύλεις]
[σειρῆνες· οἱ μὲν ἔξω γυναῖκάς φασι μελῳδούσας, ὁ δὲ Ἀχύλας στρουθοκάμηλον]

SCR. 31. Herod. VII 122. 32. Γ 137. 35. Σ 335. 36. γ 486. 37. Ψ 115. 39. Aesch. Ag. 1640 Ar. Nubb. 1300. 40. Θ 25 Arist. HA. IX 40. 44. Aen. Venat. 9, 13. 19. 46. Sophocl. fr. 732 Archil. fr. 63 p. 519 Ibyc. fr. 3 p. 762. 48. ADN.

ADNOT. 28. Mirum est omitti quod fortasse ap. Hesych. s. v. *σίν* latet et a Phot. 503, 19 ponitur *σεῖν· τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν ὅταν βούλωνται οὐρῆσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Accedit quod Ahrens dial. II p. 68 evicit, neque *σεῖν· θεῖν* (quod tueri videtur Meinek. Phil. XII 621) neque *σῆ· τρέχει* integras esse posse, cum infinitivum Laconice *σέην* sonare oporteret, alterum *σῆ· τρέχε* scribendum videretur. Idem p. 70 „*At Cretes*, inquit, *certe σέμεν dixissent i. e. θέμεν. Praeterea et haec gl. et antecedens ipsa paullulum suspecta ordinem alphabeticum turbant, quum sequantur σείεις Σειθονίη* etc. *Quare valde vereor ne istae male sint segregatae ex una hac: σεῖαι· θεῖαι. Λάκωνες. Κρῆτες δὲ θεῖναι* (§ 11, 11)." Denique p. 316 *σεῖναι* propter vulgarem terminationem suspectum esse monstrat, licet Boeckhius C. I. II p. 204 aliter sentiat. Non offendit etiam Valcken. Theocr. Adon. p. 280 A. Quidni *σεῖν· θεῖν Λάκωνες* (quae lenior est medela, quam *σέλν· θέσιν*) *σεῖνες· θεῖνες Κρῆτες*? h. e. *θῖν θῖνες* (cf. gl. Θ 186), ut turbatus ordo transpositione sanetur. Quod ne faciamus ne praepedimur quidem voc. *Σειθονίη* vitiose scripto pro *Σιθωνίη*. Cf. *σίνες* et *σίμιον*. In transcursu moneo, alienum esse quod Albertus attulit *ἀνασεῖν· ἀναφέρεσθαι*, quod aut *ἀνάσσειν* scribendum cum Valckenario, aut quum ordo *ἀνασοεῖν* requirat agnoscendum pro Cypria forma (coll. *ἐσσομένος*) qua de alibi dicam accuratius. 30. Hunc usum illustrant Phot. 503, 18. 504, 25 et qui *ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει* iungit Antipho p. 146, 21. 31. *Σειθονίη* codex, *Σιθωνίη* (*Σιθωίνη* R) Steph. Byz. 566, 15 ubi Meinekius animadvertit Ionicam formam remansisse ex loco Herodoti VII 122. 33. *σαλευομένους* non magis opus videtur, quam *σευομένους*. 34. [ε] HSt. 35. *φόνησας — σοφόνεος* cod., em. Mus. nisi quod pro *φονέος* Pearso demum restituit *φονέως*. 38. *σισαχθῆ* Cyr. 63, *σεισάχθεια* Mus., *σεισάχθαι* Aldus. 40. *σείρη* cod., em. Albertus recte monens *ἀναδέσμην* requiri. Videndum igitur ne *σειρηναδεσμη* natum sit ex *σειρηναδεσμῆ*. Huc etiam gl. 311 retrahenda. — *μέλιττα* spectat ad Arist. HA. IX 40 et Zenob. V 97. — *ὀρνιθάριον*] Schol. Iesai. XXXIV 13 Chrysost. Iob. XXX 29. — *ἱμάτιον*] cf. gl. 342. 351 Phot. 504, 12 Harpocr. 165, 6. 42. *σειρῆναι* cod., em. Thes. Cf. gl. 540. 43. Eustath. 1709, 56, ubi *ἕτερος τις* quem compilat est ipse Hesychius. 44. Poll. X 142. Dicuntur etiam *σειρίδες* et *σειράδες*. 45. Lob. Parall. p. 75 Rhem. p. 136. 46. Theo de astrol. p. 202 ed. Martin. 47. *σεικοῖς· ἐπαύλεσι* Cyr. 63 h. e. *σηκοῖς*. Sed recte ni fallor Sopingus refert ad Iesai. 34, 13 *ἔσονται ἐπαύλεις σειρήνων*. 48. Basil. M. ad Iesai. XIII 21.

σειρομάστης· εἶδος ἀκοντίου
σειρομαστῶν· δορυφόρων. καὶ εἶδος λόγχης
σειρόν· τὸ ἀνδρεῖον, θέρισιρον. Σικυώνιοι
σειροφόρος· οἰωνὸς ἡγεμονικός
σεῖσαι· συκοφαντῆσαι. ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων
σείσατο· ἐσείσθη
σεισάχθεια· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἥνπερ σεισάχθειαν ἐκάλεσε, παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι τὰ βάρη τῶν δανείων
σεισμός· τρόμος
σεισύφελος· τὸ τῶν τροχίλων εἶδος
σείσων· ἄγγος κεραμεικόν, ἐν ᾧ τοὺς κνάμους φρύγουσιν
σεῖφα· σκοτία. Κρῆτες
σεκάνες· πόρρωθεν
σεκούα[να]· σικύα
σεκουάνη· ἐλαίας εἶδος. Λάκωνες
[σέκρετον· συνέδριον]
σελαγίζει· αἴθεται, φλέγεται. ἀπὸ τοῦ σέλας
σελαγεῖται· τὰ αὐτά
σέλαιναι· λαμπάδες
σελάοντες· λάμποντες
σέλας· φῶς, αὐγή. πῦρ, φλόξ, φέγγος τοῦ πυρός, λαμπρότης. [ἢ καθέδρα(ς)]
[σελάσει· φλέγει, λαμπαδίζει]

SCR. 49. LXX. 53. Pind. Pyth. IV 272? 54. Θ 199. 56. Thuc. III 89, alii. 58. Alexis et Axionicus comici ll. ll. 65. Arist. Nubb. 286. 67. Nicand. l. l.

ADNOT. 49. Cf. *σιρομάστης. εἶδος ἀκοντίου λόγχη* Cyr. 63 Gloss. mss. cod. reg. 1673. 2062. Proprie quid sit, nisi *σειρομάστης* a *σιρομάστης* diversum est, docent Phot. 513, 14 et Tzetz. Hist. XIII 491 a schol. in loci III 10 et glossis mss. in proverb. ad calcem Cyr. 63 pendentes. 51. De posteriore explicatione cf. 349. Prior apta est publicanis (*τελώναις*), instrumentum ferreum gestantibus, quo merces explorare solebant: nam *σιροί* h. l. non tam scrobes, quam saccos denotare videntur, vel etiam naves onerarias, in quibus frumenta advehebantur. Similis huic instrumento fuit *σίφων* infra ab Hesychio descriptus, quo de Lob. Aglaoph. p. 874. 51. *οἷον θέριστρον* Harp. Phot. Suid. s. v. *σείριον*. Cf. *σειρήν*. 52. *ὄνος* Heinsius. An *οἷον*? 53. Cf. 330. 55. Moer. Att. p. 347 Diod. I 79 Plut. Sol. c. 15 Diog. La. I 45. Cf. 338 et *ἐπεισαχθής*. 57. *σεισολόφος* Albertus coll. *τινακτοπήληξ* probante Thes. VII col. 136 A, *σεισο(κέ)φαλος* vel *σεισόκεβλος* Meinek. Philol. XII p. 621, cui *τὸ τῶν* suspectum est. 58. Poll. X 100. 122, apud quem VII 181 *σεισύς* etiam pro sartagine illa invenitur. Cf. *σάσικες*. 59. Recte Guyetus ad *ψέφας* (*ζόφος*) revocat. Infra *ψάφα· κνέφας* (Lob. rhem. p. 315.) 60. *Βεκάς* confert Albertus Guyetum secutus, qui *ἑκάς* adposuerat. Sed quis unquam *σεκάνες* vel *ἑκάνες* pro *ἔκαθεν* dictum esse credat? Corrigo etiam nunc (Philol. XIV p. 210) *σέκασα* vel *σεκόσα*, quam coniecturam firmant *ἔντεσα· ἔσωθεν, ἐξέσα· ἔξωθεν, συνύσα· ὁμοῦ* (l. *ὁμόθεν*) *ὠδόσα· ἐκ τοῦ ὧδε τόπου* et ne amplius dubitandi locus relictus sit *βεκῶς· μακρόθεν* loco non suo inter *βέκος* et *βεκσέληνος* (sic pro *βεκκεσ.*) ita collocatum, ut *βεκόσα* correctio fere necessaria videatur. 61. *σεκούα* corrigit LAhrens Dial. II p. 120 coll. Apollon. Dysc. de adv. p. 555 et Mionnet Suppl. IV p. 161. Cf. etiam Boeckh. Metrol. disq. p. 92 et de *ε̄* more Laconico passim in *ε̄* mutato *Λεβεαφιγενής* (CKeil Philol. IV 737) *Δεονῦς Σέσυφος κέθαρις σμέρθος σέλπον ἔλπος* (pro *λίπος*) *βλέπερ Ἀρεάδνη χίλεοι* (inscr. Crelens. p. 12 lin. 75 ed. RBergmann). *Σεκουῶνα· Σικυῶνα* non ausim. 62. Suspectum est propter exitum Ahrenti l. l. qui oleae genus a peponis similitudine quadam appellatum intellegit. 63. *σεῖρετον* inepte Mus. 66. *σελάναι* coni. Lob. Proll. p. 35. Cf. gl. ε 2002. Photii 505, 13 glossa *σελατοῦλαν· δαῖδαν τὴν κατομένην καὶ λάμπουσαν* non huc trahenda, sed sic est emendanda *σελαγοῦσαν δᾷδα κτλ.* 67. Lobedk. rhem. p. 179. Si ad Nic. Ther. 691 spectat, *σελάοντος· λάμποντος* scribendum. 68. *καθέδρας* Albertus recte. Cf. gl. σ 323. Saepius *σέλας* pro *σέλλας* scribitur; hoc vero loco glossa Laconica traditur. Cf. *κασέλα* et *κασελατίαι*. 69. Malim detortum dicere ex *σελαγεῖ* quam ex *σελάει* vel *σελάζει*. Vide Lob. rhem. p. 249.

370. Σελ(.)ασία· Ἄρτεμις
Σελ(.)ασία· τόπος τῆς Λακωνικῆς, ὅθεν εἰκὸς κληθῆναι τὴν Ἄρτεμιν
σέλας· φῶς πυρός, ἢ λαμπρότης τοῦ πυρός, περιφραστικῶς· ἔνθεν καὶ σελήνη, παρὰ τὴν λαμπρότητα τὴν περὶ αὐτὴν γινομένην τοῦ ἡλίου·
εἵατο πεντήκοντα (σέλᾳ) πυρὸς αἰθομένοιο
σελασφόρος· λαμπροφόρος
σελάτης· κοχλίας
75. σελάχιον· κόμμα ἰχθύος. ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα. τινὲς δέ φασι· σελάχη λέγεται, ὅσα ἄποδα ζωοτοκεῖ. Σέλαχος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τοῦ σελαχίου ψαρίου
σελάχη· εἴδη θαλασσίων θηρίων
σελαχίας· εἶδος ἰχθύων (οὐ) μεγάλων
σελευκίς· εἶδος ἐκπώματος, ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέν. καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον. καὶ ὄρνεον ἀκριδοφάγον
σελήνας· πόπανα, τῷ ἄστρῳ ὅμοια πέμματα
80. σεληνίς· φυλακτήριον, ὅπερ (δέρης) ἐκκρέμαται τοῖς παιδίοις
Σέλησιάδαο· Σελησίου υἱοῦ
σελίαρ· φοίνιξ
σελίδες· τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν
σέλινον· τὸ γυναικεῖον
85. σελινουσία· κράμβης εἶδος
σελίνου στέφανος· πένθει προσήκων. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ Ἰσθμικῷ ἀγῶνι στεφάνῳ ἐχρήσαντο αὐτῷ
σελίς· πτυχίον, καταβατὸν βιβλίου. ἢ [ἔνδοξον
Σελλάδαι· γένος ἰθαγενῶν

SCR. 71. Theopompus Hellen. IV° Xen. Hell. II 2, 13. 72. *Δ* 559. 73. Aesch. Eum. 1022. Oblitus vero Thes. est Sophocl. fr. 311. 312, ubi *πέμφιξιν* οὐ natum videtur e *πέμφιξ ΔΙΟΥ* h. e. *ἡλίου*. 75. Arist. HA. III 1. 78. Apollod. Athen. et Polemo. 79. Eurip. fr. 352 p. 369. 81. *B* 693.

ADNOT. 70. *παρὰ Λάκωσι* addit Theognost. 11, 18 Zonar. 1635. Praestat Σελλασία Steph. Byz. (559, 13) p. 561, 3, qua de cf. LDindorf. Thes. VII c. 150 D. 72. *ἡλίου. εἰάτων πυρὸς* cod. *ἡλίου. Σέλας πυρὸς* Mus., em. Schowius, qui vidit *σέλας* vel *σέλᾳ* excidisse et sub *εἰάτων* latere *εἵατο πεντήκοντα*. Ceterum diductis literis expressi *πυρός*, quod integritati glossae deest. Hinc emenda Theognosti 11, 18 Zonar. 1635 *σελάπυρος· ἡ λαμπρότης*. 73. Hinc detortum volunt quod Cyrillus habet *ΛΑCΦΟΡΟC*, nisi hoc boeoticum est. *Λαμπαδοφόρος*. AM. 74. Cf. Lob. Proll. p. 106, qui *σιαλίτην* intellegit, et rhem. p. 249. 75. Glossa fluxit e Callistrato Aristophaneo p. 330 [24]. — *εἰσὶν ὡς τοκεῖ* cod., correxit Faber ad Arist. Eccl. 461 monente Chr. Gryphio. Nisi exciderunt nonnulla e. g. *ἄποδά ἐστι καὶ ὠοτοκοῦντα πρότερον ἐν ἑαυτοῖς εἶτα ζωοτοκεῖ*. — *λέγεσθαι* et *ὀφαρίου* Mus. *ὀφάριον* Schrewel. 77. *σελάχια* Thes. VII c. 141 D, sine caussa. Sed glossa praecedens ordini non magis conveniens haud scio an *σελαχοειδῆ* scribenda sit. Cf. *λεωβάτος*. 78. Poll. VI 90 Ath. XI p. 497 F 783 E Steph. Byz. 560, 8. — Poll. VII 94. — Phot. 506, 7 Cyrill. 63 uterque ni fallor a Basilio M. pendens, Plin. X 27 Cram. AP I p. 28 Oppian. Ixeut. II 19 Zosim. I 57 alii. 79. *ὅμοιον, ἀπέμματα* cod., *ὅμοιον, πέμμα τι* Mus., qui etiam *πόπανον* scripsit. Cf. Steph. Byz. p. 560, 18 schol. Eur. Tro. 1075 Phot. p. 505, 20. 80. *ἐκκρεμᾶται* cod., *ἐγκρεμᾶται* Mus. Intellege *amuletum*. (*δέρης*) Meinek. 81. *Σελαπιάδαο* cod., em. Mus. 82. Cf. *σαρίρ*. 83. Poll. I 88 Eustath. 1041, 27. 84. *γύναιξ* cod., em. Mus. Vide schol. Theocr. XI 10 Phot. 506, 4 ubi *αἰδοῖον* additum. 85. Eudem. Athen. p. 369 F. 86. *προσήκειν* cod., *προσήκων* Mus. quod concinnitatis gratia recepi, licet Phot. 506, 5 Diogeniani verba integriora servasse videatur *σελίνου στέφανος: πένθιμος. τὸ γὰρ σελίνου* (*σέλινον* corrigunt) *πένθεσι προσήκει. ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων*. Cf. Suid. *σελίνου δεῖται*, Plut. Timol. p. 248 E Artemidor. I 79. 87. Quid sit *καταβατὸν* (pagina) docet Boisson. Herod. epim. p. 2. *ἢ* post *πτυχίον*, *ἔνδοξον* post *ἰθαγενῶν* colloco. Alii *σεμνόν· ἔνδοξον* e Phot. 596, 22.

σελληγορεῖ· εὐχερείας ἀναφώνημα
Σελλήεις· ποταμὸς Θεσπρωτίας, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔθνος Σελλοί, καὶ ἄλλο(ς) τῆς Τρωάδος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες κατὰ συναλοιφὴν
ἀμφὶ δέ σ' Ἕλλοι
οὐχ ὑγιῶς ἀκούουσι τὸ ἔθνος
Σελληϊάδεω· Σελ(λ)έως υἱὸς ὁ μάντις, Βατουσιάδης τὸ ὄνομα
σελλίζεσθαι· ψελλίζεσθαι. τινὲς δὲ σελλίζει· ἁλαζονεύει
σέλματα· τὰ ζυγὰ τῆς νεώς· ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν ζυγὸν διαστήματα. ἢ αἱ καθέδραι τῶν ἐρετῶν, καὶ συναρμογαὶ τῶν σανίδων
σέλμενοι· γενόμενοι
σελμίς· ὁρμιὰ τριχίνη. καὶ τὰ ἰκρία
σελμῶν· σανίδων. ἀνταπόδοσις
[Σελοί· ἔθνος ἐν Δωδώνῃ. ἢ πτωχοί]
σέλπιδες· σχεδίαι
σέλπον· σίλφιον
Σελχροί· Πέρσαι
σεμαλία· ῥάχ[χ]η. Ἀργεῖοι
σεμέλη· τράπεζα. παρὰ δὲ Φρυνίχῳ ἑορτή
σεμελοιρίδαι· οἱ ἄνευ κελύφους· οὓς ἔνιοι λίψακας
σέμελος· κοχλίας
σεμίαρ· χιτών. ἢ πλὰξ ἀντὶ στέγης ἐπικείμενος, ὡς Λάκωνες
Σεμίραμις· περιστερὰ ὄρειος Ἑλληνιστί
σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια· Σοφοκλῆς. τὰ ἄῤῥητα, καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια
σεμναὶ θεαί· τὰς Εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον, καὶ Ἐριν[ν]ύας ἐπὶ εὐφημισμῷ
σεμνή· τιμία. σώφρων
* σεμνεῖον· οἶκος ἱερός

SCR. 90. *B* 659 *H* 234. 91. Archiloch. fr. 102. 93. Archil. fr. 5, 1 p. 536. 94. *M* 38? 96. Ps. LXVIII 15 Iud. IX 45. 97. *H* 234. 402. fr. 21 p. 561 Nck. 6. Theocrit. XVI 100. 7. Soph. fr. 733. (Cf. Philol. XV p. 154.) 8. Thucyd. I 126, 7 al. Philemo com. ap. schol. Soph. OC. 42. 10. Philo II p. 475, 15.

ADNOT. 89. Vid. Hermann ad Aeschyl. Prom. 439. Thes. VII c. 151 „*adludit* ad *σεμνηγόρει*." 90. Apoll. lex. 141, 2. Σελλῆις — *ἀμφίοις σελλοὶ* cod., Σελλῆης — *ἀμφὶ δὲ σελλοὶ* Mus., correxi. Vide Lasaulx Dodon. p. 7. 91. Σελληϊδέω (Σελληϊάδεω Mus.) Σελέως cod., em. Meinek. Com. II 1 p. 584 Philol. XII 621 Bergk. PLGr. p. 560 ad Archil. fr. 102 (p. 886 ed. pr.) 92. *σελλίζει* medii est persona secunda. Cf. Didym. p. 50. 51. — *ψιλλίζεσθαι* cod., em. Mus. 94. *σέλλω* pro *ὁρμῶ* ponit Eustath. 1041, 26. Adscripseram: *πελύμενοι· γενόμενοι, an delortum ex ἐελμένοι· στενόμενοι.* Hoc verum videtur. Posterius nunc etiam Meinek. Philol. XII 621 proposuit, *ὁμοῦ* ante *γενόμενοι* excidisse suspicans. Longius distare videtur locus Aeschyleus *σέλμα σεμνὸν ἡμένων* in Agam. 183. 95. *σελμίδες· τὰ σχοινία* et *τὰ σπαρτία* reddunt schol. Hom. *B* 170 Eustath. 197, 14 1041, 34. Eustath. 146, 29 Lob. rhem. p. 112 n. 117 n. 96. *σελμῶν· σανίδων* Phot. 506, 10; altera explicatio ad Ps. LXVIII 15 referenda est. Vide Lex. Origen. p. 235 Gloss. in Ps. p. 304 ed. Ernesti et Cram. AOxx. II p. 466, 9. 97. Σελλοί Mus. invito ordine. *Πτωχοί*] imo *πτωχαλαζόνες.* 98. Non sollicitaverim. Fortasse ap. Arcad. p. 35, 21 ed. m. *σέλπις* legendum pro *σάλπις*, quod cum *τράμπις* iungit. 99. *σέλπιον?* 401. *Ἀργεῖοι* fortasse ad aliquam vicinarum glossarum pertinet; tum coniciam *φεμινάλια· βράχη*, vel *βράκκαι.* 2. Thymelen dicere videtur qua de cf. schol. Ar. Plut. 678. 3. *σέμελοι· κοχλίαι* — *λείμακας* Salmasius coll. *λειμακες. Σέμελοι* verum videtur, reliqua incerta, nisi quod *ψίλακας* vix reici possit. — *κελίφους* cod., em. Mus. 4. Lob. Proll. p. 106 rhem. 249. In Theognost. 11, 15 *σέβετος*, in Zonar. 1634 *σεύετος* scriptum; cf. *σελάτης* et *σέσηλος* (*πιλός* supra). 6. Diodor. II 4, p. 117 Wessel. 7. Phot. 502, 22 omisso Sophoclis nomine. Imitatus hunc locum est carminis ithyphallici auctor v. 5: (fr. 34 p. 1037 Bgk. ed. alt.) *χὴ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια.* 8. Phot. 506, 11. — *Ἐρινύας οὖ. ἐ. καὶ Εὐμενίδας* Valesius.

σεμνολόγημα· .....
σεμνύν· κατάστυγνον, καὶ ἧσυχον. δηλοῖ δὲ καὶ ἔνδοξον, καὶ θαυμαστόν, καὶ ἄξιον ἐντροπῆς, καὶ μέγα, καὶ ἕξιν ἔχον
σεμνύνεσθαι· κομπάζεσθαι, μέγα φρονεῖν. λαμπρύνεσθαι
σεμνυνόμενος· κομπάζων, μέγα φρονῶν. λαμπρυνόμενος
115. σέμπαδα· ὑποδήματα
15a. Σέξ[ε]στος· ὄνομα κύριον
σεπτά· θαυμαστά, σεβάσμια
σεπτεύειν· σέβειν
σεπτευομένης· εὐχομένης, σεβομένης
[σεπτοί· μεταβαλλόμενοι]
20. σεπτόν· ἔντιμον, ἅγιον, σεβάσμιον, σεβαστόν
σεπ[τ]υῖς· πυξίς
σεργοί· ἔλαφοι
σερήτιον· ἡ σερίς
[σερί· ζωστῆρ]
25. * σειρομάστης· εἶδος (ἀ)κονταρίου
σερίδες· σειραί
σερίζω· στηρίζω. στηρίζομαι
Σέριφος· Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον. ἔστι δὲ καὶ πόα σέριφος λεγομένη
σέρκος· ἀλεκτρυών. καὶ ἀλεκτορίδες σέλκες
30. σερμοί· θερμοί
σερύς· χθές. Ἠλεῖοι
σέρτης· γέρανος. Πολυῤῥήνιοι
σέρφοι· οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες
σές· ἔλαθες. Πάφιοι

SCR. 13. Eurip. fr. 916 p. 517 Plat. Phaedr. 242 E Isocr. p. 149 D. 14. Aristoph. Ran. 1020. 19. ADN. 20. Aesch. Prom. 813 Eur. Med. 502 ex coni. Nauckii in *ZfdW* X p. 502. 28. fr. inc. CCXLVIII. 33. Comici passim e. g. Ar. Avv. 82.

ADNOT. 11. 12. Separavit Albertus. 15. *Σέμπαλα* pro *σέμβαλα* vel *ἐμβάδια* Guyetus. Prius praefero. Cf. gl. σ 138 ubi dixi me Theognosti 11, 17 et Zonar. 1635 *σέβαλα* (l. *σέμβαλα*) hinc corrigere. 15a. Om. Mus. Em. Lob. Parall. p. 18 Nauck. *ZfAW.* 1856, p. 14 Meinek. Strab. III p. VII Philol. XII 621. Cf. Schaefer. ad schol. Apoll. Rhod. 2 p. 232 et nos in Philol. VI p. 668. 17. *σεύειν* cod., em. Mus. Lob. rhem. p. 196. 18. *ἐγχομένης* cod., em. Guyetus. 19. *στρεπτοί* Salmasius coll. Hom. *I* 493 c. schol. Infra *στρεπτοί· εὐμετάβολοι.* 21. Supra *σεβύς· πυξίς.* Legendum *CEIIIYIC* aut *σεπνίς* e dialecto pro *σιπνίς* quod ap. Hippocratem p. 685, 17 lectum Galenus in Gloss. p. 560 per *πυξίς* explicat. Idem est *σιπύα* et Cypriorum *ἰπύα.* 22. *σέρFοι Cervi* ALB. Fugit hoc LMeyerum in *Orient und Occident* I p. 197—8. 23. Ad *σέρις* (hoc acc.) s. *σειρικόν* quod *intubam* significat referunt Sopingus et Albertus. Non liquet. 24. *σερίς* Mus. Cf. 427. 25. (*d*) Salmas., non opus. 26. Π. e. *σειρίδες* vel *σειράδες.* 27. Ante *στηρίζομαι* glossam excidisse putat Albertus. — Supra *ἐριζόμενος· ἐπιστηρίζων*, ubi tamen ordo *ἐριδόμενος* requirit, et *δρῖξαι· ὑποστηρίξαι* habuimus. *σερίζω· σειρίζω* Salmas. in Solin. p. 95 A. 28. *διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν* Phot. 506, 24 post *Λακεδαίμονα* addit. Absinthium marinum *τὸ σέριφον* vocat Galenus XIII p. 126 alii *σερίφιον.* 29. *σέρκες* Guyetus. 30. Cf. *σαρμοί.* Forte *σέρμοι· θέρμοι;* Ahrens Dial. II 68. 31. *Heri* et *hesi* recte conferebat Albertus, quem seculus Lob. Path. El. 47, 3 de etymo fallitur. Pro (*χ*)*θεσός* poni vidit GCurtiusEtym. *Grundz.* p. 169. Hoc tamen dubitari licet, situe *χθεσινός* scribendum pro *χθές* an *σέρ· χθές.* Cf. *σές.* 32. Infra *συριστής· γέρανος ἀφ' ἣν.* Cf. gl. *γ* 567. Albertum *ἔρτις* conferentem fefellit memoria. 33. *σερφοί* codex. Cf. *σύρφος* et Didym. p. 37. Plura dat Phot. 507, 1. 34. *ἔλαθες* corruptum, emendatio latet. — *σές· ἐχθές* Pierso ad Moer. p. 402, coll. *σερός.* Hoc ipsum aut (*ἔλα*)*σες· ἔλαθες* coni. Meinek. Philol. XII p. 621. Prius haud dubie falsum, cum apud Paphios $\overline{\sigma}$ pro $\overline{\vartheta}$ nondum sit repertum, posterius ob eam ipsam caussam non magis probandum eo tamen commendatur, quod verbum videri vult. Est potius secunda persona praesentis non imperfecti (*σὲς* pro *σεῖς*, ut dixi in Kuhn. *Ztsch. f. vgl. Sprachk.* IX p. 369 coll. *ἐς πόθ' ἕρπες*) a *σέσαι* = *σβέσαι*, vel a *σέω* = *ξέω*, nisi *σέσαι·...* scribendum. In transcursu moneo etiam *κάς· καί. Κύπριοι* nunc mihi formam verbalem videri, (cf. *καπατάς· καθορῶν*) ut haec sit glossae emendatio: *κάς· ἀντὶ τοῦ καίων. Κύπριοι.*

435. σέσαχται· ἔσταλται. καθὸ καὶ ἡμεῖς τὴν στολὴν σάγην λέγομεν
σεσαλαγμένον· σεσαγμένον, διατεταγμένον
σεσάχθαι· ἐσκευάσθαι, καθοπλίζεσθαι. Σάγη γὰρ ἡ καθόπλισις
* σεσελίσθαι· ἀλαζονεύεσθαι καὶ σκώπτειν, ἀπὸ Λίσχίνου τοῦ Σελλοῦ
σέσελι· πόα τις
40. σεσήκασμαι· πεπλάνημαι
σέσηλοι· κοχλίαι. Λάκωνες
σεσημασμένον· ἐσφραγισμένον
[σεσηνομένον· διασεσυρημένον]
σεσηπυῖα· διεφθωγυῖα
45. σέσηρε· γελᾷ δολίως. ψήχει τοὺς ὀδόντας (γελῶσα)
σεσηρέναι· γελᾶν προσποιητῶς [γελῶσα]
σεσηρυῖαι· γελῶσαι κατὰ θυμοῦ, ἢ ἐν ὑποκρίσει, ἢ προσποιητῶς
σεσηρώς· κεχηνώς. διηνοιγμένον, ἀνοικτὸν ἔχων στόμα
σεσιμωμένος· .....
50. σεσοβημένος· τεθορυβημένος, ἄτακτος τῇ κινήσει, τεταραγμένος
σέσοψ· ποιὸς ἰχθῦς
σεσύανται· ὡρμήκασιν
σέσυφος· πανοῦργος
σεσωρευμένα· βεβαρημένα
55. σεσωσμένος· γυναικὶ συγγεγονώς
σεπτηρία· καθαρμός. ἔκθυσις
σεῦ· σοῦ
σεῦα· ἐδίωξα
σεῦαι· (ἀ)πελάσαι. ἐλάσαι. διῶξαι. ἢ ὁρμὴν ἐμβαλεῖν
60. σευάμενος· ὁρμήσας, καὶ τὰ ὅμοια
σεύ[άσ]ας· παρορμήσας. διώξας·
σεύας ἐκ πεδίοιο
σεῦε· δίωκε
σεύει· διώκει

SCR. 37. Saepius *σεσάχαται* et *ἐσεσάχατο* (Eustath. 234, 12) Herodotus, e. c. VI 70. 38. Phrynich. com. II 1 p. 584. 39. Alexis Ath. IV p. 170 B Theophr. HPl. IX 15, 5. 41. Epicharmus (?) l. c. 42. Demosth. 999, 16, 49. Aristot. de part. an. IV 2. 54. II Tim. III 6. 55. ‚*Ex comico quodam*' Albertus. 57. *B* 27. 58. *Y* 189. 60. *X* 22. 61. *O* 681. 62. *Z* 133.

ADNOT. 36. Haec vera non sunt. nam *σεσαλαγμένον* est *σεσεισμένον*, *σεσαγμένον* vero *τεταγμένον*. Scribendum igitur aut *σεσαλαγμένον· διατεταραγμένον*, aut *σεσαλαγμένον·* (....) *σεσαγμένον δὲ τεταγμένον*. 38. Cf. *σεέλλισαι*, unde apparet h. l. corrigendum esse: *σεσέλλισαι· (σελλίζεσθαι τὸ) dλαζονεύεσθαι κτλ.* 39. *σεσίλη* cod., em. Sopingus. Cf. Dioscor. III 60—63 IV 164 Eustath. 784, 11 Hesych. s. v. *σίσαμις*. 40. *σεσηκασμαι· οἷον ὡς βύσκημα* nihil amplius Phot. 507, 14 et suspectum sane est *πεπλάνημαι* pro *συγκέκλεισμαι*. 41. *σισῆλοι* cod., *σέσιλοι* Ath. II p. 63 C Diosc. II 9. Cf. *dθῖλαι σῖμελος σελάτης*. Lob. Proll. p. 106. 117 hinc corrigit Arcad. 63, 6 *ἔσβιλος*. 42. 43. Separavi. 43. *σεσημειωμένον* male Mus., quod decepit Thes. VII c. 180 A. Non est dubium *σεσιλλωμένων* veram esse lectionem. 44. *διαρρηγυῖα* cod., em. Mus. 45. *ψύχει* Cyr. 11 et Cyr. Alberti, pro *ψήχει*. 46. *γελῶσαι* expulit Mus. Diogeniani haec esse docet schol. ms. cod. 1983 ad Hermog. — *κατὰ θυμὸν* Meineke.
ως ως
48. *σεσηρώς· κεχηνός* cod., em. Mus. 49. 50. Separavit Sylburg in Clenard. et Antesign. p. 543. 51. *ἔποψ* Albertus sine caussa. 52. *σεσεύανται* repugnante ordine Mus. Codicis lectionem restituit Vossius. Cf. *παρέσσυα dπέσσυα* et Cypriorum *ἐσσυμένον*, quod non mutandum in *σεσυ(β)μένον*. Nec contenderim *ἐσσύαται* opus esse. 53. E dialecto pro *σίσυφος*; cf. *σεκυά*. 55. Supra *ἐώσας· τὸ χαλᾶν τὸ αἰδοῖον*. 56. *σεπτήρια* Albertus coll. Plut. Quaest. Gr. p. 293 B. Conicio *ECITHPIA*. 59. *πελάσαι* delebat Ruhnken., correxi. 61. In codice duo sunt articuli, sed posteriorem exempli vice fungi vidit Is. Vossius; [*ἀσ*] Iensius Lucubr. p. 212.

* σευ̃· σεῖο, σοῦ
σεύεσθαι· ὁρμᾶσθαι, διώκειν
* σεύοντο· ἐπορεύοντο
σευομένη· πορευομένη, ὁρμῶσα
σεύονται· ἀποδιώκουσιν
σεχὲς· τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ. Βαβυλώνιοι
σέψασθαι· σεφθῆναι. Θαυμάσαι
σέων· σητῶν
σῆ· τρέχε[ι]
σηγᾷ· σιωπᾷ
σηδόν· γλαυκὸν ἔλαιον
σηδρακεῖ· κτυπεῖ
σῆκα· οὕτως ἐπιφθέγγονται οἱ ποιμένες εἰς τὸ συγκλεῖσαι τὰ ποίμνια
Σηκάνη· πόλις Σικελίας
σηκανατὰ καὶ χλουρὰ ῥαβδία
σηκάσθησαν· συνεκλείσθησαν
σηκίς· οἰκογενὴς δοῦλος, ἢ δούλη. οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ
σηκοί· αἱ μάνδραι, αἱ ἐπαύλεις. ἀπὸ τοῦ τὰ εἰσαγόμενα σῶα μένειν
σηκοῖς· ὁμοίως
σηκολόαι· λῃσταί
σηκοκόρος· ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος, [ὅθεν καὶ νεωκόρος. *Κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ σηκοί οἱ ναοὶ καὶ αἱ μάνδραι· τὸ δὲ κορεῖν ἀπὸ τοῦ καλλύνειν τὸ ἔδαφος· κόρη γὰρ καὶ κόρος εἰσὶ τὸ καθαρὸν καὶ καλόν, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς διαυγῆ κόραι λέγονται. καὶ ὁ τὰς μάνδρας κοσμῶν καὶ καλλύνων σηκοκόρος, καὶ μυληκόρον τὸ τὸν μύλον κοροῦν*]
σηκός· οἶκος. τάφος. ναός. μάνδρα. ἐνδότερος τόπος τοῦ ἱεροῦ
σηκύλλαι· αἱ ταμίαι παιδίσκαι
σηκῷ· οἴκῳ, ἐν ᾧ ἔμηβοι γυμνάζονται. ἢ βαθεῖ τόπῳ
σηκωτήρ· ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ζυγοῦ
σήλατο· ἔσεισεν, ἐτίναξεν, κατέβαλεν, ἔρριψε
* σήλεκτος· χαμοδικαστής
σήλια· τὰ μικρὰ πιθάρια. καὶ σκεῦος ἀρτοποιητικόν

SCR. 68. *A* 415. Quod praecedit *σεύοντο* spectare videtur *B* 808 τεύχεα δὲ σεύοντο (nunc δ'ἐσσεύοντο). 71. Aristoph. Lysistr. 731 Hermippus l. l. 79. *Θ* 131 ubi *σήκασθεν* legitur, quod hic scriptum fuisse vidit Heinsius sic: (*σήκασθεν*)· *ἐσηκάσθησαν*. 80. Ar. Vesp. 768 Pherecrat. Ath. VI p. 263 B. 81. *ι* 219. 84. *ρ* 224. 85. Simonid. 4, 6. 87. *ι* 319. 89. *M* 438.

ADNOT. 69. Abutitur hac glossa Dondorff. *die Jonier auf Euboea* Berl. 1860. 4 p. 23, 2. Cf. Boettich. Aric. 17. 70. Lob. rhem. p. 35. 71. *σήτων*] Arcad. p. 154, 6 [134, 10] *σητῶν*, quod reposui. De *σέων* cf. Phot. 508, 3 qui addit *οὕτως Ἑρμιππος*. EM. 189, 41 Moer. Att. p. 339 Choerob. p. 209, 8 Thom. M. p. 790. 72. [ι] recte Ahrens dial. p. 68. 308. Cf. *κάκκη*. — *βλῆ κνῆ* alia eiusmodi non sunt Laconica. 73. Posui quod ordo requirit *σηγᾷ* pro *σιγᾷ*, Vossio praeeunte. Quemadmodum *ζειγᾶν* Pamphylii dicebant, *σηγᾶν* aut Laconicum est aut Boeoticum, ut *ἀκτῆνες* alia. Cf. *ῥίγα ἴγα σίπτα δηγῆ*. Longius abest *σ(σ)πᾷ· σιωπᾷ*. 74. Infra *στηδόν· γλαυκόν*. 75. Infra *σμηλακεῖ* et *σμιλαχτεῖ*. Adludit ad *ΣΜΑΡΑΓΕΙ*. 76. *σήκαδε* Guyetus sine causa. 76. E dialecto (!) *Σηκανίη* pro *Σικανίη*. Cf. Tzetz. Lyc. 951. Hecataeus St. Byz. *Σικάνην* dicit Iberiae oppidum. 78. *ῥαβδία* sunt *σκηπάνια* sive *σκαπάνια*; sed *τὰ καὶ χλουρὰ* (*χλωρὰ* Mus.) quid sit non expedio. 80. Poll. III 76 schol. Ar. Vesp. 768 Pac. 185 Phot. 508, 6 Suid. ex Aelio Dionysio ap. Eustath. 1625, 24. Vide supra *σαικίς· δειλός* (*δοῦλος*?) 83. *σηκολέται*? 84. *ποιούμενος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν, ὅθεν καὶ νεωκόρος. καὶ σηκοὶ κτλ.* Albertus, in quo falli eum docet Apoll. lex. Hom. p. 141, 10. Abieci spuria. 86. *σηκίλλαι* cod., *σηκύλαι* Phot. 508, 6 ex Aelio Dionysio Eustathii 1625, 24 Aelian. epist. 3. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 240 Proll. p. 139. 88. *ζυγοῦ*] truffinae. 89. Cf. *ἐσήλατο*; Lob. rhem. p. 112. 90. *χαμαιδικαστής* Phot. 509, 6 Cyr. 63 Suid. et gl. nomicae. 91. Confundit *σήλια* (seriae Guyetus) et *σηλία*.

σῆμα· τάφος. μνῆμα. ἢ ναοῦ εἶδος. [σημαία, σημεῖον]
σημαία· σημεῖον. σίγνον
σήμαινε· πρύστασσε
σημαίνειν· προστάττειν, ἄρχειν. δεικνύειν. δικάζειν. βουλεύεσθαι. σαλπίζειν
σημάντορες· ἐπιτάκτορες, βασιλεῖς, ἡγεμόνες· ἀπὸ τοῦ σημαίνειν, ὅ ἐστι προστάσσειν. ἡνίοχοι. ἐπιστάται
σήμαντρα· σφραγῖδες
σημασία· φανέρωσις .....
σήματα· τέρατα, σημεῖα. Ἀττικοὶ δὲ μνήματα
σηματίζονται πέδον· ὅσοι σημειοῦνται, ὅσοι Τρῶες λέγονται εἶναι
Σημαχίδαι· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς
σημεῖον· τέρας. ἢ σφραγίς
σήμερον· αὐτίκα, ταχύ
[σημαιναῖον· σημαίνει]
σημήνασθαι· σφραγίσασθαι
[σῆμνον· μέγα]
[σημόκοινος· ἡ ἀνατολή]
σῆνα· θυσία. Λάκωνες
σήνασα· προσγελάσασα, προσπαίξασα
σηνιατήριον· τὸ κύσκινον
σηνίκη· ἄτροχος ἅμαξα. καὶ τὸ τετράπουν ζῶον, σαύρᾳ παραπλήσιον. καὶ ζῶον πολύπουν, ὅμοιον τοῖς κατοικιδίοις ὄνοις
σηπεδών· σῆψις
* σηνοῦροι· ταῖς οὐραῖς σαίνοντες
σῆπες· ζῶα ἑρπετά, ὄφεις
σηπετοῦ· σηπεδόνος
[σηπώοντο· ὁρμὴν ἐλάμβανον]
σηποιαλίς· εἶδος ἀμπέλου
σηρά· σκῦλα. ἢ δεσμὸς πλεκτός
σήραγγες· κοιλώδεις τόποι. ἢ κισηρώδεις. ἢ πόροι γῆς λεπ(τ)οφύροι. ἢ πέτραι

SCR. 94. *Δ* 296. 95. *Δ* 289. 96. *Δ* 431. 97. Eur. IT. 1372 IA. 325 alii. 99. *Δ* 381. 500. Trag. fr. 208 p. 685. — Solo ap. Demosth. 1071, 7. 2. Xen. Cyr. II 4, 19 alii. — Arist. Eqq. 952 alii. 5. Demosth. 904, 5. 7. *X* 30. 12. e. g. Plat. Phaed. p. 96 B. 14. Nic. Ther. 817. 19. Plat. Phaed. 110 B Soph. fr. 503 p. 201.

ADNOT. 93. *σίγνον* om. Mus. Lob. Parall. p. 318. 98. *διὰ σάλπιγγος* add. Phot. 509, 14 Cyr. 63. 500. Om. Mus. „Delendum aut corruptum prius *ὅσοι*. *σηματίζειν· σημαίνειν* Eudemus.“ Thes. VII c. 183 BC. *οἷον σημειοῦνται, ὅσοι πόδες λέγονται εἶναι* Meinek. Philol. XII 629, cui *λέγονται* dubium videtur. Exspectaveris *βηματίζοντες πέδον*. Sed quid *Τρῶες*? Exciditne glossa *σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι* (Θ 171)? 501. Steph. Byz. 562, 12. 3. *ἀντιμία* cod., correxi ope ipsius Hesychii ‖s. v. *αὐτίκα*. Musurus glossam deleverat. 4. Om. Mus. 5. *σεμνόν* Albertus. 6. *σῆμα· κυνὸς ἡ ἀνατολή* Ruhnkenius, referens ad *X* 30. 7. *σῦμα* (Thuc. V 77) Valcken. Theocr. Adon. p. 284 A, *θεῖνα* s. *θέϊνα* Koenius ad Greg. Cor. p. 301, *σοίνα* i. e. *θοίνη* Ahrens Dial. II p. 68, *συῖα* Thes. VII p. 193 B, *σίνα* (coll. *θύναρχος*) Philol. XI 398. Infra *σιάδες· θυσία, παρὰ Λάκωσιν*; at hoc alienum. nam si pluralivus esset numerus a *σιάς*, sonaret *σιάδες*. Legendum igitur *σεῖα δαΐς*. 10. Pro *σιτιατήριον σιτιατήριον σιτίατρον*. 13. Imo *σαίνουροι*; cf. *σάνουροι* et *σμίνθουροι*. 14. Hos Macedones appellabant *ἄβεις*, q. v. Conicio hinc aberrasse, quae gl. 511 post *ἅμαξα* leguntur, nisi *σηνίκη* i. q. *ζυγίς*. Dioscorides enim II 70 p. 103 *σὴψ* inquit *ἣν ἔνιοι σαύραν ἐκάλεσαν Χαλκιδικήν*. 16. *ὁσμὴν* Pergerus. Parum probabilia sunt quae Lobeckius rhem. p. 180, 4 attulit: „*Ex poeta epico sumptum videtur, qui vel σηπιόωντο scripserat i. e. ὁρμὴν ἐλάμβανον τοῦ σήπεσθαι* vel *ἠπιόωντο*.“ Crediderim nihil aliud latere quam *σκήπτοντο· ἀφορμὴν ἐλάμβανον*. — *σηπόων· τὸ* cod., *σηπόωντο* Mus. 17. *σηποιαλλὰς* Mus. 18. Confundi videtur *σῆρα· σκώληκα* (*σκῦλα* cod.) et *σειρά*. An *σήρα· σκῦλα* i. q. *θήρα*? 19. *κεισωρίδες* cod., *κισωρίδες* Mus., *κισηρίδες* Bruno.

520. Σηράγγ(ε)ιον· βαλανεῖον
σήραγγος ἢ σήραγξ. ἐπιθυμία
σηράγκων· σπηλαίων. ἐπιθυμιῶν
σήραγξ· σπήλαιον, κοιλότης, ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα
σήραμβος· εἶδος κανθάρου
Σῆρες· ζῶα νήθοντα μέταξαν. ἢ ὄνομα ἔθνους, ὅθεν ἔρχεται καὶ τὸ ὁλοσήρικον
σηρίον· θηρίον
σηρῶν· σκωλήκων τῶν γεννώντων τὰ σηρικά· σῆρες γὰρ οἱ σκώληκες
σής· σκώληξ ὁ ἐν τοῖς μελισσ(ε)ίοις γινόμενος καὶ ὑφάσμασι
σησάμη· σησαμίς. καὶ πλακοῦς ἐκ σησάμης
σησαμίτης· ἄρτον εἶδος
σησαμοειδής· ἐν Ἀντικύρᾳ πόα ἐοικυῖα ἠριγέροντι
σησαμόεσσα· ἐκ σησάμης κατεσκευασμένη μάζα
σησαμόεντ' ἄρτον· οὗτος ἔκειτο ἀθλον τοῖς διαγρυπνήσασι, πυραμοῦς καὶ σησάμινος καὶ τοιαῦτά τινα
Σήσαμος· πόλις Παφλαγονίας
σησαμοῦς· πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμης
σῇσιν· ταῖς σαῖς
σῇσιν ἔχε φρεσίν· ἐν ταῖς σαῖς φύλασσε διανοίαις, καὶ διὰ ψυχῆς ἔχε καὶ διαμνημόνευε
Σηστύς· πόλις Εὐρώπης
σῆστρα· κόσκινα. ἢ κύμβαλα
σητάνιοι· καθαροὶ πυροὶ οὕτω καλοῦνται
σητείους· νέους
σητόβρωτα· ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα
σητοδόκιδες· ψυχαί, ἢ πτηνὰ ζῷα
σθεναρά· ἰσχυρά [ζῶα]
σθεναρόν· ἰσχυρόν, ὑγιῆ, ἀσινῆ, ἐῤῥωμένον, δυνατόν
σθένει· δύναται
σθέν(ε)ια· ἀγών τις ἐν Ἄργει οὕτω προσηγόρευτο
σθενής· ἰσχυρός, καρτερός

SCR. 20. Lysias l. l. Isaeus p. 59, 30 Aristoph. *ἐν γεωργοῖς*. 28. Pindar. ap. schol. Pind. Pyth. IV 108 Theophr. HPl. I 16. 29. Hippocr. 555, 7. 31. Hippocr. 406, 38. Theophr. HPl. 3, 13, 6. 33. Ad Matronem parodum refert Meinekius Com. IV p. 561. 34. *B* 853. 36. *A* 297. 37. *B* 33. 38. *B* 826. 42. Iacob. V 2. 44. Cf. I 501. 46. Aesch. Eum. 609.

ADNOT. 20. *Σηράγγειον· χωρίον τι (τόπος) τοῦ Πειραιῶς κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου καὶ ἡρῷον ἐν αὐτῷ*. Phot. 510, 1. Suid. Harp. 165, 25. Alciphr. 3. 43. 22. *σηράγγων* Schrewel. Cf. *λυγξ*. 24. H. e. *κεράμβυξ, καράμβιον, κάραβος, σκάραβος*. *H* ex *K* natum et *Δ* excidisse videtur. 26. Lacones. Ahrens Dial. II p. 68. 29. *H. e. σησάμη i. q. σησαμίς herba, et placenta ex sesamo facta*. LDindorf. Thes. VII c. 202 C. 30. Trypho Ath. 3 p. 114 A Poll. VI 72. 31. *ἐνακύραι — ῥιγέροντι* (*ἠριγ.* Mus.), cm. Sopingus coll. Diosc. IV 152. 153 Plin. HN. XXV 5 Erotian. s. v. 34. *Σήσαμος* etiam Eupingus coll. Diosc. IV 152. 153 Plin. HN. XXV 5 Erotian. s. v. 34. *Σήσαμος* etiam Eustath. 362, 8 pro *Σήσαμον* Steph. Byz. 562, 22 ubi *ὁ πρῶτος Φινεύς* forte ad Sophoclis *Φινέα ᾱ* referenda sunt. 37. *διά* pro *μετά* Meinek. Philol. XII 621. 39. *σῆστρα κόσκινα* defendit Lob. rhem. p. 93 et qui *σεῖστρα* et *σῆστρα* confundi adnotat Bentl. ep. ad Millium p. 56. 41. A *σῆτες τῆτες* q. v. 43. Cf. *σκήν, μεμφίδες* et *ψυχαί*. — *σητοτοκίδες* coni. Lobeck. de declin. tertia Regiom. 1839 p. 16. 44. *ζῶα* delet Mus. 47. *σθενία* cod., *σθένια* Albertus coll. Plut. de Mus. p. 1140 C: *Ἀργεῖοι δὲ πρὸς τὴν τῶν Σθενείων τῶν καλουμένων παρ' αὐτοῖς πάλην ἐχρῶντο τῷ αὐλῷ. τὸν δ' ἀγῶνα τοῦτον ἐπὶ Δαναῷ μὲν τὴν ἀρχὴν τεθῆναί φασιν, ὕστερον δ' ἀνατεθῆναι Διὶ Σθενίῳ*. Huius Iovis meminit Paus. II 32, 7. 34, 6. 48. Glossam a Musuro deletam Schowius revocavit. *σθενής* codex, *σθένης* Phot. 510, 22 Suid. qui *σθένης* et *Σθένις* destinguit; supra *οὐ σθενῶς· οὐκ ἰσχυρῶν* et ni fallor *διάττειν σθενῶς* (cod. *σθένος*)· *ὁρμᾶν διὰ δυνάμεως*. Possis *σθενῆς* vel *σθερῆς*, quod LDindorfio Thes. VII c. 206 B etiam in mentem venit coll. Arcad. p. 21, 21 aut .... *σθενής*, nisi poeta quidam Alexandrinus ausus est *σθενής* propter *μεγασθενής* alia, ut *ἀρκής· ταχύς* non reformidarunt. Cf. Lob. Parall. p. 163 sq. — *(εὐ)σθενής* AM.

σθένος· δύναμις, βία, ἰσχύς
σθενώσει· ἐνισχύσει, δυναμώσει
σιάδες· θυσία, παρὰ Λάκωσιν
σίαι· πτύσαι. Ἰάφιοι
σιαλενδρίς· ποιὸς ὄρνις παρὰ Καλλιμάχῳ
σιαλίδων διαλόγων
σιαλίζειν· ὅπερ ἴσον τῷ κατασπᾶν ἑτέρου ἐσθίοντος, ἢ καὶ περὶ δεῖπνον διαλεγομένου καταπίνειν τὸν σίαλον
σιαλίς· βλέννος. Ἀχαιοί
σίαλοι· εὐτραφεῖς, λιπαροί
σιαλοπάλλαγος· ὁ παράληρος, καὶ ἀνόητος
σιαλύρ· θαλίς. Λάκωνες
σίαλος· σίελος. ἀρρύς, πτύελος
σιαλοῦται· τρέφεται
σιαλόχους· τοὺς προσραίνοντας σίαλον ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι
σιάλωμα· μέρος τι τοῦ ὅπλου τοῦ καλουμένου θυρεοῦ
σιαλῶσαι· ποικῖλαι
σία(ὁ)ρ· θίασος. Λάκωνες
σιβαία· ἡ σίββα. πήρα
σίβδαι· ῥοιαί
σιβδία· σιδία
σίβληθρα· πόπανα τὰ περικεκνισμένα
σί βόλε· τί θέλεις. Κύπριοι
σιβυλλιᾶ[ν· τὸ τοὺς κροσσοὺς ἀποσείεσθαι
σιβύνη· ὅπλον δόρατι παραπλήσιον
σιγάζοντος· Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντα

SCR. 49. *B* 451. 57. *β* 300. 62. Hippocr. 1017 D. 63. Polyb. VI 23, 4. 71. Ar. Eqq. 61. 73. Anab. VI 1, 32.

ADNOT. 51. Alienum est *αιτνίδες· θυσία τις νύμφαις ἐπιτελουμένη* quod apposuit Albertus. Legendum videri *σεῖα δαῖς* dixi ad v. *σῆνα*, q. v. 52. *σίαι· πτῆσαι* cod., *πτύσαι* Salmas. et Voss. coll. *σίαλος*. Recepit Lob. rhem. p. 32, sed male *σίσαι* corrigit, *σίαι* scribendum esse ante Bergkium de titulo Arcad. p. XIV docui in Kuhn *Zeitsch. f. vergl. Sprachw.* IX p. 367 et Philol. XII 590. 53. Usus est h. gl. IThSchneiderus ad Aristot. HA. VIII 3 p. 593, 7: *ἔτι σκαλίδρις, ἔστι δὲ τοῦτο ὄρνεον ποικιλίαν ἔχον, τὸ δ' ὅλον σποδοειδές.* (*σκαλίδρις, σκανδρὶς, ὁ καλίδρις* alii libri, *σκαλυδρὶς* a *σκάλλω* dubitanter Schneider.) Pulo *σίαλις* scribendum esse coll. Didymo ap. Ath. IX p. 392 F. 54. *σιαλλίδων* Aldi error. Cf. *διαλόχους*. 55. *ἴσον τὸ ἴσα τὸ περισσόν* cf. Poll. II 103?) codex, cuius scripturam *διαλεγομένου* in *διαλεγομένους* mutaverat Musurus. Cf. Hes. *κατασπᾶν* et Phrynich. app. soph. 62, 18. 56. „*Vel pituitam significat, vel piscem similem mugili.*“ Lob. Proll. p. 93, n. *Coraes ad Xenocrat. p.* 187. *Nisi βλέννος hic dicitur* stultus. Thes. VII c. 210 A. *Ἀχαιός?* 58. *πάλαγος* Coraes ad Isocr. II p. 61 Lob. Proll. 106. 59. *σίαλορ* (sic) h. e. *porcus saginatus* audit quidem apud Homer. *I* 208 *τεθηλὼς ἀλοιφῇ*, sed *θαλίς* pro porco dictum nondum repertum. Neque videtur *σίαλορ* aliud esse posse, quam *σίαλος*. Itaque si *θαλίς* e *θάλος* vel *θαλία* corruptum est, *σάλορ* scribendum, sin e *θαλλός σαλλόρ* cum accentu in ultima. 60. *σιαλός* diserte Poll. II 103. 63. *θηραιοῦ* cod., *θυραιοῦ* Mus, em. Sopingus. Cf. Salmas. Exx. Plin. p. 241 a D. 65. *σίαρ* cod., *σίασορ* Pearso Advers. II p. 620, 13; em. Koen. ad Greg. Cor. p. 252. Minus recte Ahrens Dial. II 68. 72. 78 *σίαρ* tuetur. 66. *σιββία* Lob. Parall. p. 315. Forte *κίββα* q. v. quamquam ITh. Schneiderus contendit eiusdem stirpis esse vocabula *σιβαία σίββα σιβίς σιφνίς σικύα σεπτυΐς κίββα κίρβα κίβισις κιβωτός*. Si recte habet *σίββα* retulerim ad *θίβη*. 67. 68. De *β* interposita Lob. Aglaoph. p. 1034. Cf. *σίλβαι σιλβία* Cyr. 63 et EM. 63, 15. 94, 27. 712, 10. 69. *σι* extrinsecus accesserunt ut in *σίραμφος*. Restat *βλῆθρα* quod supra *βλῆθα* scribitur, apud Athen. III p. 114 D *βλῆμα* et *βλῆμμα* (P) minus probabiliter. 70. *σίβολε* cod., em. Salmasius. *σί βόλει* dubitanter Th. Bergk. in tit. Arcad. p. XIII n. 22. Cf. nos in Kuhn Z. *f. vgl. Spr.* IX p. 369. 71. *σικυλλιᾶν* cod., em. Iunius. Utitur h. v. Aristophanes Eqq. 61 pro *μέγα φρονεῖ, ἐπαίρεται, παραληρεῖ, μαντικῶς ἔχει, ἀπατᾶται, χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ, χρησμοὺς φαντάζεται* schol. Recte igitur Bentlei. ad Mill. p. 35 statuit errore manifesto positum esse pro *σιλλυβιᾶν* coll. Poll. VII c. 14 *τοὺς δὲ θυσάνους καὶ σίλλυβα οἱ παλαιοὶ καλοῦσι ποιηταί.*

σιγαλύεν· ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρόν. Σιγάλωμα γὰρ οἱ σκυτεῖς λέγουσιν, ἐν ᾧ τὰ δέρματα δασύνουσι

575. σιγαλόεντα· λαμπρά, ποικίλα, καὶ τὰ ὅμοια

σιγαλ[φ]οί· οἱ ἄφωνοι. καὶ οἱ ἄγριοι τέττιγες

σιγαλώματα· τὰ περιαπτόμενα ταῖς ὠαις

σίγε· σίγγανε. Λάκωνες

σιγέρπης· λαθροδάκτης

80. σιγηλύς· ἄφωνος

σιγημονᾶς· σιγᾶς

σιγηρῶς· σιγηλῶς, ἡσύχως

σίγχηρες· ὑπηρέται βάρβαροι

σίγλαι· ἐνώτια

85. σίγλον· νόμισμα Περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς. καὶ εἶδος ἐνωτίων. Ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως λέγει. δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραγμὰς Ἀττικάς·

σιγλοφόρων στάσις εὐνούχων· τὰς κατακλείδας τῶν ἐνωτίων σίγλας φασίν. οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια. ἔστι δὲ καὶ νόμισμα Σαρδιανικόν, δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς

σίγραι· τῶν ἀγρίων συῶν οἱ βραχεῖς καὶ σιμοί

σίγυνοι· τὰ ξυστὰ δόρατα, ἢ τοὺς ὁλοσιδήρους ἄκοντας

Σιγών· πόλις μικρὰ τῆς Παλαιστίνης

90. σίδαι· ῥοιαί

σίδαιον· ἑτεροκλινές

σιδάρεοι θεοί· παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις·

σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ

ἐπεὶ οἱ ἐν τῷ Βυζαντίῳ λεπτῷ νομισματίῳ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο

σιδάριος· χαλκεύς

SCR. 75. *E* 226 al. 79. Callim. epigr. XLVI 6 ex em. Bentleii. 80. Eur. Phoen. 741. 85. Anab. I 5, 6. 86. Poeta scenicus. 90. Boeotl ap. Agatharchidem Ath. XIV p. 650 F. 92. Ar. Nubb. 248.

ADNOT. 74. *σκύθαι* cod., *σκυτεῖς* Apoll. lex. 141, 22 qui *μελακύνουσι* pro *δασύνουσι* praebet, quod *μαλακύνουσι* scribit Thes. 76. Illustravi in Philol. XV p. 345, ubi ζειγαρά ab Alberto recte comparari docui. Idem cicadae genus schol. Ar. Av. 1095 vocari *σίγιον* animadvertit LDindorf. Thes. VII c. 220 B, qui c. 216 A *σιγαλέοι* scribi iubet pro *σιγαλφοί*, non *σιγηλοί*, quod Kusterus voluerat. An *σιγαροί*? 77. Cf. 74. *Λάματα* (—*σι τὰ λάματα*) Sopingus. 78. *σίγη* cod., em. Is. Vossius. Cf. Koen. Greg. Cor. p. 185 Ahrens Dial. II p. 68. 79. De *λαθροδάκτης* (sic) cf. Lobeck. Parall. p. 403. 81. De forma conferunt *παλαιμονεῖν λησμονᾶν δδημονεῖν*. Σιγήμων optima forma est. 83. Supra *ζέμελεν· βάρβαρον ἀνδράποδον Φρύγες*. 84. Pollux V 97 Arcad. 107, 24 Hesych. *σίκλαι*. 85. *Ἀττικᾶς — Ἀττικῶν* cod., em. Mus. Male Phot. 511, 15 *σίκλον: καὶ τὸ ἐναντίον — Σοφοκλῆς* (l. *ἑκτίον* et *Ξενοφῶν*, ut post Dindorfium monuit Cobetus). Cf. Poll. IX 82 Boeckh. Aric. p. 27 Boeckh. *Metrol. Unters.* p. 49. Ceterum pro *ἕκτῃ* placet emendatio Sopingi *τῇ α'*; *δραγμάς* ubique fere Hesychius pro *δραχμάς*. 86. *ὀκτοβολῶν ἀττικῶν* cod., em. Mus. *Σαρδιανικόν* pro *Σαρδονικόν* suasit Salmasius probante Boeckh. l. l. *Εὐνούχων* utrum Diogeniani (Didymi) sit an poetae ambigitur. Hoc amplexus sum metro ductus. 87. *σημοί* cod., em. Mus. Mox habebimus *σίκα· ὑς. Λάκωνες* et *σίκκα· κούφη* quod *σκρόφα* scribit Pergerus. — De *γρ* et *κ* confusis vide *δγριάθεν* pro *δγκάθεν*. 88. Schol. Plat. Amat. p. 384. Cypriorum esse vocabulum adnotant Herod. V 9 Aristot. Poet. c. 21. Thracibus tribuere videtur schol. Apoll. Rhod. IV 320. 89. *Σιγών* om. Aldus. Cf. Ioseph. B. I. II 20, 6 Arrhian. exp. II 13, 11. 91. *ἑτεροκλινές* pro *ἑτεροκρινές* (Pearso et) *Kusterus. Vix convenit σιμόν'* Thes. VII col. 223 A. Correxi [?] *ψάδιον* ad glossas *ἄδιον αἶβον αἰόν*, q. v. 92. *Σιδαρέος. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις Σιδαρέοι θεοὺς ὡς ἐν Βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ Βηζάντιοι ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι ᾧ σ. κ. ἐ. ἐχρῶντο* codex, *ἔτι εἰσὶ ἐν — ἐχρῶντο Βυζάντιοι* Mus., em. Cobet Nov. Lect. p. 179, nisi quod *ἐπεὶ οἱ Βυζάντιοι λεπτῷ* scripsit. De re cf. schol. ad h. l. Poll. VII 105 IX 78. 79. 93. Nonne *σιδαρεύς* vel aeolice *σιδάριος· χαλκοῦς* (Theocr. 29, 24)? Sic corrigere video nunc etiam Meinekium et Thes. in Addend. VII c. 2640.

σίδη· Θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς ῥοιᾶς φησιν εἶναι τὴν σίδην, φύεσθαι δὲ ἐν τῷ Νείλῳ
595. σιδήρ(ε)ιος ὁ· ὀρυμαγδός· ὁ ἀπὸ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ὅπλων ψόφος
σιδηρῖτιν τέχνην· τὴν πολεμικήν. ἄλλοι δὲ τὴν Ξανθίου φασίν, ἤγουν τὴν χαλκευτικήν
σιδηρῖτιν· πύαν τὴν ἐλξίνην καλουμένην. ἔστι δὲ καὶ λίθος, ἀφ' οὗ οἱ μεταλλεῖς γίγνεσθαι τὸν σίδηρον .....
σίδια· τὰ τῶν ῥοιῶν λέπυρα· σίδαι γὰρ αἱ ῥοιαί. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων χλωρῶν
σιδίῳ· κόκκῳ ῥοᾶς
600. Σιδόνιοι· Φοίνικες καὶ οἱ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασσαν
Σιδουντιάς· κώμη τῆς Κορινθίας
σίδριμνον· εὔζωνον
σίζε· ἤχει. κατὰ μίμησιν ἤχου
σίζει· ῥεῖ. περιῤῥεῖ, τινές. ἄμεινον δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν
5. σιζεύς· ἄγναφος
σιηγόνες· γνάθοι
σίκα· ὑς. Λάκωνες
Σικανία· Σικελία πρότερον
Σικανίη· χωρίον Σικελίας
10. Σικανοί· χοροί τινες
Σικελία· χώρα Θράκης
σικελίζειν· ἀτηρεύεσθαι. οἱ δὲ πονηρεύεσθαι
Σικελὸς στρατιώτης· παροιμιῶδες, ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπιπολὺ οἱ περὶ Ἱέρωνα τὸν τύραννον, ὡς διωθουμένων αὐτῶν τὸν μισθόν, μηδενὸς ἀποδιδόντος
σίκεον· ὡς Ἴστρος
15. * σίκερα· οἶνος συμμιγεὶς ἡδύσμασιν, ἢ πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην, μὴ ἐξ ἀμπέλου δέ, σκευαστόν, σύνθετον
* σικύνδαροι· τὰ προσκυνήματα
* Σίκημα· ἡ νέα πόλις, ἡ ἀναβαίνουσα, ἤγουν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία

SCR. 94. Theophr. HPl. IV 11. 95. *P* 424. 96. Eupolis fr. XIII p. 531. 600. δ 84. 3. 4. ι 394. 6. Hippocr. 219 C. 9. ω 306. 12. Epicharmus l. l. 15. Luc. I 15. 17. Psalm. LIX 6 CVII 7.

ADNOT. 95. (ε) Sopingus. 96. σιδηριτὴν cod., σιδηρίτιν Mus. Cf. Poll. VII 106. 97. Plin. XXII 17 XXV 5. 98. λεπτὰ cod., em. Guyetus, nisi λέπη malis ex Diosc. I 153. 99. Vitiose infra στίδιον· κόκκος ῥοιᾶς. 601. Vitiose Zonar. c. 1644 Σιλουτία· χώρα. 2. εὔδρομον· εὔζωνον Thes. VII c. 232 C. Pulo εὔζωμον h. e. eruca, sinapi ap. Diosc. II 170. 4. Verba τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν nihil aliud videntur quam locus Homericus ι 394 vitiose scriptus pro ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμός. Quae si vera sunt, recte Hemsterhusius sprevit Sopingi coniecturam ζεῖ (schol. Acharn. 1157). Fuerunt enim qui σίζ' — ἐλαινέῳ περὶ μοχλῷ interpretarentur περιέῤῥει. Itaque tale quid scriptum fuerit: σίζε· ῥεῖ, περιῤῥεῖ. τινές ἤχει. ἄμεινον δέ, ἐπεὶ κατὰ μίμησιν ἤχου (ἠχοῦ cod)· ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμός. 5. σικύς· ὁ γναφεύς infra. Σιαστής: coriarius γναφεύς Ducangius. Conicio στιβεύς. 6. σιντόνες cod., em. Voss. 7. Ignotum dicit Lob. Path. p. 121. Conferunt σίκκα (et σίγρα). Sed vide σίκχαι. 9. Cf. Σηκάνη. 10. Thesauro videtur σίκιννις innui, quasi Σικίννου χοροί, quamquam sic chori quidam a Sicanis instituti apellari poterant. 11. Σικελία· Θράκης Cyrillus. Glossa obscura. 12. αὐστηρεύεσθαι vel αὐστηρίζεσθαι Suidae libri, σικελίζειν· τὸ ἀτηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμῳ, οἱ δὲ πονηρεύεσθαι Phot. 511, 5; σικανός· πονήρευμα ἐνεδρευτικόν αἴτιον (ἀγγεῖον cod. Mosq. Dorv.) κεκρυμμένον Galen. lex. Hipp. 560 alienum est, nam ordo literarum postulat ibi σκᾶνος. 13. διορθουμένων — μηδενὶ ἀποδιδόντων cod., em. Albertus coll. Mich. Apost. Cent. XVII 39 ἐπὶ τῶν ἀπωθεῖσθαι προσποιουμένων ἃ μηδεὶς αὐτοῖς δίδωσιν. Verba ὡς διωθουμένων κτλ. om. Zenob. V 89 p. 157. 14. Glossa obscura. 16. Cf. σκίνδαροι. Προσκυνήματα Phot. 520, 19. 17. Cram. AO. II p. 466.

σίκιννις· ὄρχησίς τις στρατιωτικὴ Σατύρων σύντονος, ἀπὸ τοῦ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι. Ἦν δὲ καὶ ἐμμέλεια τραγικὴ καὶ κωμικὴ κόρδαξ

σίκκα· κοίφη

σίκλαι· ἐνώτια

σικλός· βάρβαρος σικός

σικύ(α)· εἶδος κολοκύντης. καὶ σκεῦος ἰατρικόν

σικυὺς σπερματίας· ὃν ἡμεῖς μηλοπέπονα

σικύς· ὁ γναφεύς

Σικυών· πόλις .....

σικυωνία· κολοκύντη

σικυώνια· ὑποδήματα γυναικεῖα. καὶ ψέλια

σίκχαι· κράσπεδα

σικχαζόμενος· σκωπτόμενος

σικχός· ὁ μικόρσιτος. ἢ ὁ ἀηδής

[σιλαίνει· σκώπτει, ὑβρίζει]

σιλαπορδῆσαι· ἀβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν

σίλβαι· ῥοιαί

σίλβη· εἶδος πέμματος (ἐκ) κριθῆς, σησάμης καὶ μήκωνος

σιλβία· σιδία

[Σιλγῖνοι· οἱ Σάτυροι]

σίλγης· κολυμβητής

σιλήνει· μυλ(λ)ίζει, σκώπτει, σιωπᾷ

Σιληνοί· Σάτυροι

Σιληνίαι· τῆς Σαλαμῖνος, πλησίον τοῦ λεγομένου Τροπαίου

σιληπορδεῖν· σιληπορδῆσαι. στρηνιᾶν, ἀβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν

σιλλαίνειν· σιλλοῦν. τὸ διασύρειν, καὶ μωκᾶσθαι. ἀπὸ τοῦ τοῖς ἰλλοῖς, τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς, σίνεσθαι

SCR. 18. Eur. Cycl. 37. 22. Eubulus l. l. 23. Cratinus Ath. II p. 69 C. 25. *B* 572, ubi schol. *Πελοποννήσου* addit. 32. Sophro. 39. Eupolis l. l. 40. Aeschyl. l. l. 41. Sophro.

ADNOT. 18. *σατυρική* bene cum Phot. p. 511, 13 Valesius. — *ἐν μελεία* cod. Ald., em. Mus. 19. *σκρόφα* Pergerus coll. *σίκα* (*σίκρα*) parum probabiliter. Lusi *σκιὰ κούφη· .....* e Soph. Ai. 126. In Glossis sacris habes *σίτλα· σκύφη*. 20. Pro *σίγλαι*. 21. Forte *σίκλος βαρβαρ[οσσ]ικός .....* ut mutila sint Epiphanii verba. 22. (*α*) Mus. Cf. Phot. 511, 17 *σικύαν· τὴν τῶν ἰατρῶν. οὕτως Εὔβουλος*. Galen. lex. 560. 23. *μηλοπέπονον* cod., em. Herodian. p. 463 ed. Piers. 24. Supra *σιζεύς· ἄγναφος*, utrumque obscurum; sed puto *στιβεύς* legendum esse. 26. *σικυωνέα* cod., em. Albertus. 27. Poll. VII 93 Athen. IV 155 C Steph. Byz. s. v. *Σικυών*. Lucian. rhet. praec. c. 15 Cic. de Orat. I 54. *Σικυώνια ψελία* Cyrill. 63. 28. Si supra pro *σίκα· ὗς* legendum *οἷς*, coniciat aliquis *σίκχας fimbrias* a *σίκα* dictas esse ut *ὦας* ab *οἷς*. Nam quod Ianus Ulitius apposuit Hebr. צִיצִת, a LXX in Num. XV 38 versum *κράσπεδα*, displicet. Sed recurrit inferius *σιχά· χωρία*, quod vide. 30. *μικρὸς σῖτος* cod., em. Salmas. in Solin. p. 26 a. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 226. 31. Sic codex Is. Vossius, *σιλλαίνει* Mus. Cf. *σιλήνει*. 32. Cf. 641. 33. 35. Corruptum e *σίβδη σιβδία*. 34. Intellegit *ἐνθαλάμια* q. v. — (*ἐκ*) Mus. 36. *Σιληνοί* Sopingus. 37. Corruptum videtur Alberto, qui *δύπτης* adscripsit. Apud Theophr. HPl. IV 6, 9 *σκίνθοι* sunt *κολυμβηταί* (Theognost. 16, 20). Sed neque hoc, neque *Scyllus* urinator Scionaeus h. l. apte conferri videntur. 38. (*λ*) Cyrilli lex. MSS. et Phot. 511, 23, unde etiam *σιλλαίνει* (*σιληνεύει* Meinek.) reponendum, nisi Boeoticum est *σιλλήνει*. — *σιωπᾷ* utrum praecedentis verbi sit dittographia, an ad Lat. *silere* referendum cum Hemsterh. ad Poll. p. 1132, non liquet. Cf. *μουκίζει*. 39. *Σιληνοί* cod. — *οὕτως Εὔπολις* addit Phot. 511, 24. 40. Cf. schol. Aesch. Pers. 303, ubi cod. Med. non *Σιληνίων* habet, sed *Σιληνιῶν*. Vid. Meinek. ad Menand. p. 725, nunc in Alciphr. 2, 3 legentem *τὰ στενά*. 41. *σιδηροπορδῆσαι* cod., em. Guyetus. Cf. supra 631, Phot. 511, 25 et schol. vol. IV p. 156 ad Lucian. Lexiph. c. 21 Sophronis testimonio usus. Plura dat Coraes Athen. V p. 212 C. 42. (*καὶ*) *σιλλοῦν*?

* σίκλος· τετράδραχμον Ἀττικόν
σίλλας· ἔμμετρον σκῶμμα
σιλλέα· τρίχωμα. ἢ λεῖον
σιλλεῖ· ἀναξαίνει. λυπεῖ
σιλλοῖ· μωκᾶται, ψέγει, κακολογεῖ
σιλλόν· λευκαίας σχοινίον
σιλλός· ἀναφάλ[λ]αντος. μῶμος, κακολογία, καὶ χλευασμός
σίλλυβα· κροσσοί. οἱ δὲ τὰ ἀνθέμια. καὶ κορυκόσμια .....
σίλλυβον· ἀκανθά(ρ)ιον ἀδρὸν καὶ ἐδώδιμόν τι. [καὶ τῶν βιβλίων τὰ δέρματα]
[σίλμη· Πλάτωνος]
[σιλύς· ἡ πρῖνος. οἱ δὲ τὸν σωρόν]
σίλφιον· ξηρόν. οἱ δὲ νεκρόν
σιλφίου λειμών· Σοφοκλῆς περὶ γῆς ἐν Λιβύῃ τὸ σίλφιον φερούσης. οἱ δὲ εἶδός τι τῆς Λιβύης τὸ σίλφιον
σίμαι· τῆς κιθάρας τὰ ἄκρα. καὶ ἐν ταῖς ὁροφαῖς θέσεις τινές
Σιμαίθα· ἑταίρας Μεγαρικῆς ὄνομα
σίμβλαι· ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασι, κύβεθρα
σιμβλ(η)ίδες· μέλισσαι
σίμβλοι· τὰ σμήνη, τὰ ἀγγεῖα τὰ τῶν μελισσῶν, ἐν οἷς τὰ κηρία συνάγεται. Ἀττικοὶ καὶ τὸν θησαυρόν
* σίμβλαι· τὰς θήκας τῶν μελισσῶν
σιμὴ χείρ· σχῆμα τραγικόν
σιμικίνθια· φακιόλια, ζωνάρια, ὡράρια τῶν ἱερέων

SCR. 54. Aristoph. l. l., nisi Byzantius intellegendus. 55. Soph. fr. 734. 57. Ar. Ach. 524. 60. Hesiod. Theog. 594. 63. Act. Apost XIX 12.

ADNOT. 44. *σκάμμα* cod., em. Sopingus, glossam vitiose scriptam esse monens pro *σίλλος*. 45. *Ἠλεῖοι* parum probabiliter Guyetus; malim *ποιόν*: nisi fuerit 43 *σίκλος· τετράδραχμον Ἀττικὸν ἢ μεῖον*. Cf. *ἀνάσιλλος* et *σιλλός*. *Formam σιλλέα per se suspectam non satis praestat ordo literarum, quum praecedat σίλλος, sequatur autem σιλλοῖ.* Thes. VII 249 D. Recte habebunt omnia, si scripseris *σίλλοι· ἔμμετρον σκῶμμα. σιλλοί· τρίχωμα ποιόν. σιλλοῖ· ἀναξαίνει, λυπεῖ* [*σιλλοῖ*] *μωκᾶται ψέγει κακολογεῖ*. 49. *ἀναφαλλαντός* cod. Cf. *ἀνάσιλλος, σιλλέα*. — *σίφλος· μῶμος* Phot. 515, 1. 50. *σίλλυμα* cod. em. Salmas. in Capitol. in Persin. c. 8 p. 128 a, Iungerm. ad Poll. VII 64 n. 80. Cf. Phot. 513, 16. Huc retraho *καὶ τῶν βιβλίων τῷ δέρματα* (sic cod., *τὸ δέρμα* Mus., lego *τὰ δέρματα* vel potius *δερμάτια* coll. Phot. 514, 27 *σίττυβα· δερμάτια*). 51. *σίλυβον* bis Diosc. IV 159, ubi *ἄκανθαν* esse *πλατεῖαν* dicit, et III 10. Videndum igitur ne propter sequens *Πλάτωνος* exciderit *πλατύ*. — [*α*] Mus., nisi *ἄκανθα, τῶν ἀδρῶν καὶ ἐδωδίμων τι* debebat. 51. 52. In codice cohaerent. Singularem glossam constituisse verba: *σίλμη· πλάτανος* (sic) opinantur Is. Vossius Iunius Thes. VII c. 250 D. Recte. Sed corrigendum *σμίλη· Πλάτωνος* (*ἡ λέξις*) sc. in Civit. I p. 333 A Alcib. I p. 129 C. 53. *πρῖνος* male ad *ilex* refert Thes. Vide not. seq. 54. Accedit Phot. 512, 3 *σίλφιον: πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κοῦφον λέγουσιν. τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός. οὕτως Ἀριστοφάνης*. Coniciat aliquis hinc aberrasse verba *οἱ δὲ τὸν σορὸν* (sic Guyetus pro *σωρόν*). Sed certum mihi videtur glossam 52 scribendam esse *σ(μ)ῖλος* vel *μῖλος· ἡ πρῖνος, οἱ δὲ τὸν νωθρόν*. Vide ad *μ* 1358 et *σμῖλος· πρῖνος. σπῖλος· πρῖνος*. 55. *εἶδος* codex, quod *medicamentum* vertit Meinekius. Deprompsit haec Hesychius ex Appeud. Prov. IV 70 p. 451: *Σιλφίου λειμών· εἶδός τι τῆς Διβύης σίλφιον* quae addit: *καὶ παροιμία τὸ Βάττου σίλφιον;* sed hac observatione adduci nequeo, ut Hemsterhusii (ad Ar. Plut. p. 320) de voc. *εἶδος* iudicio assurgam. Neque placent Ellendtii in Lex. Soph. II p. 707 coniecturae *λιμὴν — περὶ γῆν — φέρουσαν*. 56. *σίμαι* cod., *σῖμαι* an *σιμαί* accinendum sit, ambiguum est. Cf. Vitruv. III 3 (5, 12 Schn.). 57. Ath. XIII p. 570 A. Plut. Pericl. p. 168 F. Phot. 512, 5. — *μαγειρικῆς* cod., em. Valesius. 58. Malim *σίμβλα*, nam quod 661 legitur *σίμβλαι* ordinem turbat, nec nisi *σίμβλοι* et *σίμβλα* agnoscit Poll. I 254. Sed cf. Lob. Proll. p. 21, atque amant sane Cypril enallagen generum. 59. (*η*) Thes. ex Diod. Zon. Anth. Pal. IX 226, 1. 61. *σίμβλους*? 62. Poll. IV 105. 63. *Semicinctium, mouchoir, facioleto* pro quo supra *καψιδρώτιον* habuimus. *φακιόλιον ἢ σουδάριον* Phot. 512, 7 Suid. quibus *σαβαχάθιον ἢ ἐγχείριον* addunt Cyr. 11 Cram. AO. II p. 465, 20 *ζωνάριον* Cyr. 63. *τὸ παρὰ τοὺς πόδας σανδάλιον, τινὲς δὲ τὸ φακιόλιον, πυρίως δὲ τὸ ῥινόμακτρον ὃ ἐστι τὸ μυξοπάνδηλον* Zon. 1617. Ducang.

σίμιον· αἰγιαλός
Σιμόεις· ποταμὸς Τρωίας
Σιμόεντι· ποταμῷ Τρωάδος
σιμοῖ νῶτα· ἀντὶ τοῦ μεταβάλλει τὰ νῶτα. σιμὰς δὲ ἔλεγον τὰς μετεώρους ἀναβάσεις
σιμόν· τὸ πρόσαντες χωρίον
σιμός· τυφλός
σιμοῦσι· μέμφονται
* Σιλωάμ· ἀπεσταλμένος
Σιμωνίδης· υἱὸς Λεοπρεποῦς
σίμωρ· παρὰ Μάρθοις καλεῖταί τι μυὸς ἀγρίου εἶδος, οὗ ταῖς δοραῖς χρῶνται πρὸς χιτῶνας
σίν· τὴν σεμνήν. ββῶν
σινάμωρος· κακόσχολος
σινάπυξ· γογγυλίς
σιναρόν· τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον πονηρόν. [οἱ δὲ σίντις περὶ τὸ δρᾶν
σινάς· ἡ φθαρτική
Σινδίς· ἡ Σκυθία. καὶ ἡ πόρνη
Σινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναικός
σίνδις· γέρων
Σίνδοι· ἔθνος Ἰνδικόν. ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ Σινδικὸς λιμήν λεγομένη
σινδοκύθορνοι· ὑπόδημα ποιόν
σινδοῦς· χιτῶνας, σινδόνας
σίνδρων· [πονηρῶν, βλαπτικῶν. οἱ δὲ] ἀπελευθέρους ἢ δούλους.....
σίνεσθαι· κακουργεῖν, βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι
σίνες· σίνις. κλέπτης, κακοῦργος, λῃστής

SCR. 65. 66. Δ 475. 68. Aristoph. l. c. fr. XXI p. 978. 71. Ioann. IX 7. Cf. σίλγης. 72. Ar. Vespp. 1410. 77. Hippocr. 774 B 819 A. 80. Hippon. fr. 65 p. 604. 85. Hippon. fr. 49 p. 600.

ADNOT. 64. σιμόν Heinsius, σίν· ἠῖών Laconice pro θίν Valck. Adon. p. 284 B. Cf. σείν. 67. ἀναβάλλει et σιμὰ Meineke. — προσαναβάσεις Hesych. s. v. ἀπεσίμωσεν. Ac προσαναβῆναι τὸ σιμὸν etiam Plato comicus dixit ap. schol. Ar. Lys. 288. 68. ἀνάντες. οὕτως Ἀριστοφάνης Phot. 512, 8. 69. στυφλός Salmas. „nisi σιμός est pro σίλλος cum ἱλλός confusum." Thes. VII c. 2641 D. Imo σιφλός· τυφλός; sic Zonar. 1613. 70. σιλλοῦσι Albertus et Thes. VII c. 259 C. Cf. gl. δ 1315. Malim σιφλοῦσι. 71. Lex. Orig. p. 237. 239. 72. Θεοπρεποῦς cod. 73. Cf. μυωτός. — τὰς δορὰς codex, ut solet Hesychius, ταῖς δοραῖς Mus. 74. Sic codex; σίντην — Βαβυλώνιοι Mus. σινάγην Vossius et Boettich. Aric. p. 17, quem de σίμωρ vide p. 27. Non liquet. 75. σινάμορος codex. 76. Thes. II c. 698 A et VII 263 B fides vocabuli incerta videtur. Cf. βουσία, θικέλιον et quod quam maxime huc facit ἀλμάδες. 77. σιντίς codex. Priora ad σιναρόν, posteriorem explicationis partem, fortasse παρὰ τὸ σίνειν καὶ τὸ δρᾶν scribendam, ad σίνδρων refero. 78. Lobeck. Prall. p. 440 cum ψινάς all. comparat. 79. Ordo poscit Σινδική· Σκυθία (Σκυθίς corr. Meinek. Choliamb. p. 94). Vide etiam κίνδα. 80. Herodian. ap. schol. Apoll. Rhod. IV 321 St. Byz. 570, 2 Hesych. Κοραξοί· γένος Σκυθικόν. καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. 81. Infra σισίνδιος· γέρων; utroque utitur Lob. Path. El. p. 169. Cf. gl. γ 567. Lusi ὀνοκίνδιος γέρων. 82. Aut Σινδικὸν cum Sorbero, aut cum Photio 512, 18 Σκυθικόν emendandum. 83. σινδοκόθορνοι Palmerius. 84. σινδούς cod., em. Lob. rhem. p. 324 Valck. Phoen. 455. Nominativum nihilominus esse σινδών non σινδώ coll. εἰκούς ab εἰκών censet LDindorf. Thes. III p. 235 C VII p. 265 C. 85. σίνδρων· πονηρός Phot. 512, 20, quod σιναρόν· πονηρόν scribit Albertus probante Thes. VII c. 264 D. Confundit etiam noster σιναρῶν (σινδρῶν cod.) et σίνδρωνας· ἀπελευθέρους ἢ δούλους. Οἱ σίνδρωνες, οἱ κοινῶς δουλέκδουλοι Eustath. 1090, 57 quae verba sunt Seleuci ap. Ath. p. 267 C (Philol. III p. 448). Veriloquium huius vocabuli ineptum continent verba gl. 77 assuta οἱ δὲ σίντις περὶ τὸ δρᾶν. Cf. σινδρωνεύεσθαι in Append. Prov. IV 71. 87. σινεύς Guyetus. An σῖνες· (θῖνες) σίνεσθαι· ...βλάπτεσθαι, καὶ σίνις· κλέπτης κτλ. ne ordo confundatur.

* σινέσχοντο· ἔβλαπτον
* σίνεται· βλάπτεται
690. σινιᾶσαι· σεῖσαι, κοσκινεῦσαι. καὶ τὸ κόσκινον δὲ σινιατήριον
σινιατήριον· κόσκινον
σινίον· κόσκινον
σινόδους· θὴρ ὁ σινόμενος τοῖς ὀδοῦσιν
σινόμενοι· βλαπτόμενοι
95. σίνος· βλάβος. [οἱ δὲ ἡμίονος]
σινοῦται· βλάπτεται
σίνται· βλαπτικοί, κακοῦργοι
σίντην ἢ σίντης· βλαπτικός, κακοῦργος, βλαβερός
Σίντιες· Θρᾳκῶν τι γένος. οἱ δὲ τοὺς τὴν Λῆμνον οἰκοῦντας
700. σινωπίσαι· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ ἀσχημονεῖν
σιόαν· οὕτω καλοῦσι Χαλδαῖοι τὸν Πάνημον μῆνα
σιοκόρος· νεωκόρος. θεοκόρος, θεραπευτὴς θεῶν
σιομαλίδαι· [διαμάχαι. καὶ τὸ πηδᾶν
σίον· λάχανον ἐμφερὲς σελίνῳ
5. σιόρ· θεός. Λάκωνες
σιπαλόν· ἀκάθαρτον. εἰδεχθέστατον
σιπαλή· ἐπάργεμος. βλοσυρά. δεινή. τουτέστι λεύκας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσα
σιπαλός· χαλεπός. καὶ τὰ ὅμοια
σίπτα· σιώπα. Μεσάπιοι
10. σιπτῶναι· ἀπεικάσαι
σιπύη· σιτηρὸν ἀγγεῖον. ἀρτοθήκη. φησὶ δὲ πευδρία

SCR. 88. ξ 6. 89. Ω 45. 93. Arist. HA. VIII 2. 13. IX 2. 95. Aesch. Ag. 388 Herod. VIII 65. 97. Π 353. 98. Λ 481. 99. Λ 594 Θ 299. 700. Alexis l. l. 4. ε 72 Speusippus Ath. II p. 61 C. 5. Ath. VIII p. 362 F. 8. ἀλλὰ σὺ μὲν σιπαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος poeta ap. EM. 714, 5. 11. Ar. Plut. 608 fr. XII vol. II p. 1162. Soph. fr. 260.

ADNOT. 90. σινιάσαι codex. Scribendum aut σινιᾶσαι aut σινιάστηριον. — κοσκινεῦσαι Cyrillus, κοσκινῆσαι (ἰσαι cod.) Phot. 512, 22 Suid. 92. Lob. rhem. p. 93. 95. Cf. schol. Nic. Ther. 1. — „Infra σιρός· ἡμίονος." ALB. quae recoquit Thes. Lego γίνος h. e. γίννος, γιννός, γῖνος. 96. Infra συνοῦται· λυπεῖται vitiose. 99. Λίμνην cod., em. Valesius. 700. καθάπερ Ἄλεξίς φησι addit Phot. 513, 1 ubi male Σινωπῆσαι sed recte Σινώπην (Σινώπιν cod. Marc.) scribitur. Σινοπίσαι — ἐπὶ τὸ cod., em. Mus. De Sinope meretrice cf. ed. Gotting. ad Append. Provv. IV 72 p. 451. 1. Nota ō pro digammo. Nam mensem *Siwan* (סיון) intellegit, quamquam Panemus re vera est Syrochaldaeorum *Haziran*. — μήνω cod., † Mus., em. Scaliger. 2. σιωκολλος· νεοκορος. εὐπολις (sic, σιωκόμος· νεωκόρος. Εὔπολις Porso) Phot. 515, 8. Cf. Ahrens dial. II p. 68 n. 3. σιομαχίδαι· διμάχαι Is. Vossius; sed quomodo Celtiberorum διμάχαι et ἄμιπποι Boeotorum σιομαχίδαι vocari possint, non intellego. Nihilominus διμάχαι verum esse ostendunt verba seqq. corrupta καὶ τὸ πηδᾶν, quae καταπηδῶντες scribenda esse patet ex Diodoro V 33. Sed σιομαλίδαι Laconicum videtur pro θεομαλίδαι, ut ἰδομαλίδαι ῥεθομαλίδαι h. e. τρυφεροί. 4. Sic infra etiam συρμίον explicat. 5. σίορ codex. Cf. Ahrens dial. II 66. 68 n. 72. 6. Coraes ad Plut. V p. 387. 7. ἐσπάργαιμος cod., em. Mus. Ceterum malo ἐπάργεμος, τουτέστι κτλ., βλοσυρά, δεινή. 9. Cf. *CHTA*, ῑγα, ῥίγα. Sed fortasse σίπτα non verbum est sed adverbium onomatopoeticum, ut nostrum *pst!* 10. Supra θισπῶσαι· εἰκάσαι, infra τοπάσαι. 11. σιδηροῦν cod., em. Meurs. Lectt. Att. IV p. 132 — πευδρία Mus. ἄλλοι δὲ σιπύαν φασὶ τὴν ὑδρίαν Lex. rhet. Bekk. 303, 33, unde conicias φησὶ δὲ πυδρίας h. e. περὶ ὑδρίας. Sed cf. πευδρία· ἀρτοθήκη et Lob. Phryn. p. 223. Videtur igitur Ruhnkenius altero loco rectius φασὶ πευδρίαν scribere, altero praestare τισὶ δὲ πευδρία vel φασὶ δὲ πευδρίαν, quod amplexus est Thes. VII p. 273 B. Cf. ἰπύα.

Σίπυλον· ὄρος Λυδίας καὶ Φρυγίας
Σίρα· Πάρθοι [μεγάλα. [καὶ πλεκτὸν ἱμάντωμα ἐν ταῖς ναυσίν. οἱ δὲ τὰ ῥάκκη]
[σιραγγῶδες· σαθρόν]
715. σιραιοῖς·
* σιροῖς [βραχέως
σίραιον· τὸ ἀπὸ τῆς σταφίδος ἕψημα. οἱ δὲ τὸ γλυκύ, καὶ ἡψημένον οἶνον
σίραμφος· τὸ ῥύγχος
Σιρβαίονον· βρέφος ἀπὸ ξένης ἐνηνεγμένον καὶ πεπρα[γ]μένον
σίρβηνον· πόπανόν τι, ὃ παρετίθετο τῇ Ἀφροδίτῃ
20. Σιρέων· τῶν τὸν Σῖριν οἰκησάντων, τὴν νῦν Ἡράκλειαν
Σ.ιρήν[αί]ων λόγους· ἀπατεώνων
σιρία· ἀσφάλεια. Λάκωνες
σίρις· ἀπαίδευτος
σιροῖς· ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα
25. σιρομάστης· λόγχη, δόρυ, ῥομφαία
σιρός· [ἡμίονος]. πῖνος. δεσμωτήριον
σιρούς· τοὺς σιριεῖς. οἱ δὲ τάφρους ἐσκεπασμένους
* σιρομάστης· σκεῦός τι σιδηροῦν, ὅπερ οἱ τελῶναι πρὸς ἔρευναν ἔχουσι, λαβὴν ξυλίνην ἔχον
σισαμίς· τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς λεγόμενον σέσελι
30. σίσανον· τὸν ὑξίνην οἶνον

SCR. 12. Ω 615. 14. Hippocr. 250, 54 de pulmone. 15. 16. ADN. 21. Eur. Andr. 936. 24. Demosth. p. 100. 25. 28. LXX. 27. Eur. fr. 824.

ADNOT. 12. *σπάρται μεγάλαι* corr. Scheffer in add. ad II de milit. naval. p. 332 quod qui probat Albertus *σιραί* corrigit contra ordinem. Sed quamvis *πλεκτὸν κτλ.* aperte ad *σειρά* sint referenda, priora *Σίρα· Πάρθοι* (*Σῆρα· Πάρθον*), de quibus hariolantur Relandus et Boettticher Aric. p. 27, temptari nolim. *μεγάλα* ad *ἱρά*, *ῥάκκη* ad *σ(πε)ῖρα* refero. 14. *σηραγγῶδες* recte Albertus. 15. *σιρός* cum corripiant Attici teste Ammonio ap. EM. 714, 21 (Eur. Phrix. fr. 824 p. 495) Dracone 81, 25 et Eratosthenes Anth. Pal. app. 25, 4: *ἢ σιρὸν ἢ κοίλου φρείατος ὠκὺ κύτος*, Thes. VII c. 274 A c. 276 A glossam suspicatur ex duabus esse conflatam, et alteram *σιροῖς· βραχέως* mensuram penultimae notare. Recte, sed nondum emendatum est *σιραιοῖς*, quod *σειραίοις* scribendum, et spectat Eurip. Herc. fur. 446 *ὑπὸ σειραίοις ποσίν*. Ceterum vereor ne observatio prosodica aptius referatur ad seq. gl. *σίραιον*, quod prima brevi legitur ap. Antiphanem Ath. II p. 68 A et Alexin ap. Ath. IV p. 170 B pro *σείραιον*. Nam *σιροῖς*, quod ordinem confundit h. l. sed suo loco redit infra, haud dubie non poetae cuiusquam locum respicit, sed Demosth. p. 100. Euripideum enim versum si habuisset in mente Didymus, non dubito quin *σιρούς* posuisset. — Coniecturam *σειραίοις βρόχοις· σειραῖς* sperno. 16. *σιραιόν* cod., cf. Galen. lex. Hipp. p. 560 Moer. Att. p. 340 Phot. 513, 7. 17. *ῥύγγος* cod., em. Phavorinus. Rectius Lobeckio, qui in rhem. p. 303 et Path. El. p. 149 *σίραμφος* defendit, iudicabat Pearso, σι extrinsecus adhaesisse. Fortasse *τὸ ῥύγχος* in *τί ῥύγχος* mutandum est, ut Doricum *σί ῥάμφος* explicetur. 18. [γ] Sopingus. *Κιρβιαῖον*? Vide hoc. 20. *τὴν τῶν εἰρην* cod., *τῶν τὴν εἰρην* Mus., *ναῦν* Aldus, em. Sopingus. Glossam serie renuente Thes. VII c. 275 BC *Σιρίνων* vel *Σιριτῶν* scribit. 21. *σιρηναίων* cod. Cyrillus Alberti, *Σειρηνίων* (—*εἰων*) *λόγων* male Tollius. Recte *σηρήνων λόγους· ἀπαταιώνων λόγους* Cyrillus Bondami h. c. *σειρήνων*. Cf. SCR. 22. Albertus comparat cum *σειρή*, *σιρός· δεσμωτήριον* et *σείρωσις· δέσμευσις*. Non liquet; sed crediderim *CIPIA* natum esse ex *EIPKTA*. Supra *εἱρκτή· ἀσφάλεια*. 23. Glossa obscura, quae Alberto non probabiliter ex *δίδρις* corrupta videbatur. *Σείρ· πεπαιδευμένος* Cyr. 63 in expositione nominum Hebraicorum. 24. Cf. gl. *σ* 715 et schol. Demosth. p. 73 ed. Saupp. *σιροῖς· τὰ κατάγεια. Θεόπομπος καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ· Σιροὶ χριθῶν*. 25. Vide *σειρομάστης* et gl. *σ* 728. 26. Supra *σίνος· ἡμίονος* quod *γῖνος* vel *γιννός* scribendum esse dixi. De reliquis non liquet. 27. *τοὺς Σιριεῖς* obscura. Sed *Σκιριεῖς* et *Σκιριεῖς* dicitur teste Steph. Byz. 576, 5 unde nisi Meinekius exemisset verba *Σκῖροι κτλ.* possis *Σ(κ)ίρους· τοὺς Σκιριεῖς*. 30. *ὄξυνον* cod., em. Bruno.

σισάριον· κοσμάριον χρυσοῦν γυναικεῖον, ὡς ἀλυσείδιον
[σίσαχθοι· χρεῶν ἀποκοπαί]
σισίλαρος· πέρδιξ. Περγαῖοι
[σισίλαρος· πέρδιξ]
σίσιλλος· νόσημα, καθάπερ σκωληκίασις. καὶ ζῷόν τι
σισίνδιος· γέρων
σισόην· κάρμα Γουθικόν
σισόη· κουρά ποιά. Φασηλ[ε]ῖται
σισογάρδοσις ἀγορᾶς· σφήξ
[σισορβάκος· τράχουρος ὁ ἰχθῦς]
σισύμβ[ρ]ια· ἄνθη
σισύμβριον· Δίδυμος ἀνθύλλιόν τι. Θεόφραστος δὲ τὸ σισύμβριον γηράσκον μεταβάλλειν. οἱ δὲ αὐτὸ (ἡ)δυόσμου πλατυφυλλότερον
[σίσυννον· δόρυ]
σισύρα· τὸ παχὺ ἱμάτιον ἀπὸ αἰγείων δερμάτων
σίσυρνον· τὴν σισύρνην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον καλοῦσι. τὸ αὐτὸ καὶ σισίραι
σισυρνώδη[ς] στολή(ν)· τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν. διαφέρει δὲ καὶ σίσυρνα σισύρας. Σίσυρνα μὲν γὰρ χιτῶνος εἶδος, σισύρα δὲ διφθέρα[ς], εἰς ἀμπεχόνην καὶ στρωμνὴν ἐπιτηδείως ἔχουσα, καθάπερ τὰ κώδια καὶ αἱ μηλωταί
σίσυρνος· οὕτω καλεῖταί τις τῶν ἰατρικῶν ἐπιδέσμων
σίσυρος· [γ]ράμματος εἶδος
σίσυς· καὶ αὐτὴ βαίτη. οἱ δὲ εἶδός τι χλαίνης εὐτελές. ἄλλοι χιτῶνα αἰγεῖον χειριδωτόν

SCR. 31. Comici. 37. Non dubito referre ad Greg. Naz. Carm. I p. 12 D: *χρυσοῦν ἐλίσσειν τὴν φιλόσοφον σισοήν*. 41. Ar. Avv. 160 Nicand. fr. 74, 57 O. Schneider. 42. Cratinus. Theophrast. VI, 1, 1 all. 44. Ar. Rann. 1459. 45. Aesch. fr. 104, 26. 46. Soph. fr. 376 p. 175, ubi similiter Hesychium corrigit Nauckius.

ADNOT. 31. *σισάριον· χρυσοῦν κοσμαρίῳ ὅμοιον* Phot. 513, 15 ubi distinguebatur post *χρυσοῦν* (*κοσμάριον σισάρῳ ὅμοιον* LDindorf. Thes. VII 276 D.) *σισύμβριον, σισάριον* Poll. V 101 p. 215 Bekk., ubi *οἴσπνον* A *οἴσμιον* F, *σισάριον* codex Vossianus porrigunt. 32. *σεισάχθειαι* HSt. 33. *Σισί* vel *σίς* (hoc ordo non admittit)· *λάρος* Sopingus, qui male glossam ad LXX Ies. XXXVIII 14 Ierem. VIII 7 refert, ubi סִיס explicatur *grus turtur hirundo* etc. 35. *νόμισμα* editiones ante Hagenoensem. Infra *σκίλλος· ἰκτῖνος*. 36. Cf. *σίνδις*. Lob. Path. El. p. 169. 37. *σίσοιν* (sic codex) — *γουθικόν* om. Mus., exhibui Thes. VII c. 278 coniecturam (SCR.) licet ipsi probabilius sit aliud quid (*κρᾶμα*?) latere. Sed cf. Athanas. vol. II p. 314 D. 38. *σισοκοῦρα· ῥοιά. Φασηλεῖται* cod., *Φασηλῖται* Mus. Recepi *σισόη· κουρὰ ποιά* quae Casauboni est coniectura ad Sueton. Aug. c. 45 et Heinsii in Aristarcho sacro c. IV p. 108. De *σισόη* conf. Salmas. de caesar. p. 63—73. p. 79. 247. Sed latet fortasse aliud: nam *ῥοιά* in memoriam vocat *σίβδη σίδη σίλβη*, et ipsa glossa litera initiali, fortasse addita ab rubricatore, detracta *ICOKOYPA-POIA* nescio quid simililudinis habere videtur cum *KOKKOY POIAC* (*κοκκου ῥοιᾶς*.) 39. *σισόη γὰρ* coni. Albertus, haerens in postremis. At probabiliter *δόσις ἀγορᾶς* ad *σιτοδότησις* refert Thes. VII c. 278 B, et pro *σφήξ* LDindorf. Thes. VII c. 2642 D et c. 1620 B coni. *σφίγξις*. Possis igitur: *σισόη γὰρ [δόσις ἀγορᾶς] ἡ σφίγξις*, quae verba cum gl. 737 copulanda sunt, nisi malis *σισόη γὰρ (εἶ)δος κουρᾶς* (cf. *ἐπίσειστος*) *ἡ σφίγξις*. 40. Infra habebimus *σκιθαχός· ἰχθῦς ὃ καὶ τράχουρος* et, ubi ordo *σκίρθαχος* poscit, *σκίθαρχος· τραχοῦρος*. Videtur igitur alicubi etiam *σκιρθαχός* reperisse. 41. (ρ) Mus. 42. *ἀποδυόσμου* (*ἀπὸ ἡδυόσμου* Mus.) *πλατὺ φυλλοροοῦν* codex, scripsi *οἱ δὲ αὐτὸ ἡδυόσμου πλατυφυλλότερον* coll. Dioscor. II, CLV *ἡδυόσμῳ κηπαίῳ, πλατοφυλλότεραν δέ*. Cf. Didym. reliq. p. 36. 43. Imo *σίγυνον*. 45. Malim *σίσυρναν: τὴν σίσυρνην* vel *σισύρνιον· τὴν σίσυρναν*. Sed Hesychius et schol. Ar. Avv. 122 relinquendum fortasse vitiosum *σισύρνην*. *Σισύρνιον* praestat schol. Theocr. V 15 ab HSt. correctus. Eandem nunc video latere ap. Hesych. s. v. *κύρνικα· κώδια (σισύρνια)*. 46. Scripsi *σισυρνώδη στολήν*, ut ipsa poetae verba a Poll. X 186 p. 450 servata appareant. *Σισύρνα* bis codex, correxi. Cf. Didym. p. 62—65. — [ς] Mus. 47. *σισύρνος* cod. Forte *σκ(ἐπ)αρνος*, q. v. Saepe *IC* et *K* confusa sunt. 48. *ῥάμματος* Salmasius. 49. *σισὺς* cod.

750. Σισυφ(ε)ίοις· Κορινθίοις, κακοῖς· ἀπὸ Σισύφου βασιλέως
Σίσυφος· ἀπατητικός, ὅτε ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐχόντων, ἀπὸ Ἀττικοῦ Σισύφου
σῖτα· ἄρτοι, βρώματα, τροφαί
σιταρχία· τὸ εἰς ὀψώνιον διατεταγμένον δαπάνημα. ὁ δὲ τούτου ἐπιμελούμενος σίταρχος
σιτέσκοντο· ἐσιτοῦντο, ἤσθιον, ἠρίστουν
55. σιτηρέσιον· ἐφόδιον
σιτήσας· θρέψας
σιτία· δαπάνημα, βρῶμα, σιτηρέσιον
σιτίζειν· ψωμίζειν
σιτίζοντος· σῖτον παρέχοντος
60. σιτνίδες· θυσία τις Νύμφαις ἐπιτελουμένη
σιτοβολῶνες· ὅρια
σιτοδ(ε)ία· λιμός, ἔνδεια σίτου
σιτοκάπηλοι· σιτοπῶλαι
σιτοκλονεῖσθαι· ὑπὸ δίψους ἐνοχλεῖσθαι. οἱ δὲ ὑπὸ δίψους κλύεσθαι. καὶ τὸ φαγεῖν
65. σιτύκουρος· ὁ ἄχρηστος καὶ μάτην τρεφόμενος
σιτομνημονεῖν· ἀντὶ τοῦ τὰ σῖτα μετρεῖν· παρόσον ἀπεγράφοντο οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσποτῶν τὰ τεταγμένα μέτρα
σιτοποιός· ἀρτοκόπος. ἢ πέπτρια
σῖτος· τροφή
σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασι
καὶ τόκος. καὶ ὁ μισθός
σίτου ἐκβολή· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης
70. σιτούμενος· ἐσθίων
σίττα· ἐπιφώνημα αἴξιν
σίττας· ὄρνις ποιός. ἔνιοι δὲ τὸν ψιττακὸν λέγουσιν
σίττη· ὄρνις ποιός. οἱ δὲ δρυοκολάπτης
σίττον· οἱ μὲν γλαῦκα· ἢ κίσσαν· ἢ ἱέρακα

SCR. 50. ADN. 51. Z 153. 52. Soph. fr. 594 p. 219. 54. ω 208. 55. Demosth. 48, 3 Xenoph. Anab. VI 2, 4. 57. Ar. Eqq. 679. 59. cf. Ar. Eqq. 724. 61. Genes. XLI 56. 62. Thuc. IV 36. (Nehem. IX 15). 65. Menander l. l. 67. Herod. III 152 Thuc. II 78. 68. ο 333. 69. Thucyd. IV 1. 70. Arist. Eqq. 415. 417. 71. Theocr. IV 45. V 3. 100. 73. Hipponax (?) fr. LXII p. 122 Meinek.

ADNOT. 50. (ε) Thes. VII c. 281 D, qui pro κακοῖς ex Eur. Med. 404 malit γάμοις. 51. ὅτε δὲ ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων acute Heinsius. Tum scribendum: Σισύφου· ἀπατητικοῦ quod mirum non vidisse Trillerum Obsc. cr. p. 506, cui debetur ἀπατητικοῦ. 52. Eustath. p. 1794. Glossae mss. in proverb. ap. Cyr. 63. 53. Confundit σιταρχία et σιταρχία h. e. ἡ σῖτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις (ἀρχή) Phot. 514, 1 Lex. Bekk. 301, 26. Hic igitur magistratus appellabatur σίταρχος. 54. Cf. ἐσιτίσκοντο. 56. σιτίσας Pierso ad Moer. p. 360. 57. Confundit τὰ σιτία· σιτηρέσιον et σιτεία. Sic LDindorf. Thes. VII c. 286 B coll. Phrynich. app. soph. p. 22, 6. Apud Ath. XI p. 475 A Porso σῖτα restituit pro σιτία. 60. Male conferunt σίαδες. 61. *Horrea* vel σίρια. 62. (ε) Arcer, alii. Similiter Cyr. 63 in gl. in Octat. 63. σιτοπῶλοι cod., em. Taylor ad Lys. p. 387. 64. Latinum *sitis* huc non pertinet. Coni. ἐκλύεσθαι (sic Alb.) ἐκ τοῦ φαγεῖν. 65. Ath. VI 248 A Eustath. Od. 1854, 7. — ἡ cod., scripsi ὁ et diductis literis indicavi, ἄχρηστος poetae esse ῥῆσιν. 66. Phrynich. app. soph. p. 62, 6. 67. πέπτρια] Lob. Phrynich. p. 223. 68. τρυφῇ — κρεῶν οἱ δ' οἶνοι cod., em. Heinsius. 70. σιτοῦνται· ἐσθίουσι gl. mss. in proverb. ap. Cyr. 63. 71. Eustath. 855, 26. 1963, 43. Cf. ἴτη φίττα ψύττα et Nauck. Ar. Byz. p. 160 sq. 72. Lobeck. in Wolf. *anal. liter.* II p. 61. 73. Didym. ad Arist. Av. 704 EM. 425, 47. Fugit interpretes et Thes. forma Cypria ἴττα ab Hesychio servata loco suo, qua usus Aristoteli HA. IX 1. 16. 17 pro σίπτη restitui σίπτη, alii σίττη. 74. Lob. Proll. p. 30. σιταρίς vocant recentiores teste Suida, Zonar. 1645. Ad ἱέρακα cf. στήριον, ad γλαῦκα cf. τυτώ.

775. σιττύβαι· δερματίναι στολαί. τὰ μικρὰ ἱμαντάρια
σίφα· χωρία
σιφλόν· κακόν. ἐπίμωμον. πηρόν. αἰσχρόν. μωρόν. μωμητόν
σίφλος· μῶμος
σιφλῶσαι· ἀφανίσαι
80. σιφλοῦν· μωμᾶσθαι. αἰσχύνειν. πηροῦν. βλάπτειν
σιφλώσειεν· ἀφανίσειεν. μωμήσειεν
σίφνα· ποιὸς ἰχθῦς
σιφνιάζειν· καταδακτυλίζειν· διαβέβληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι· σιφνιάσαι οὖν τὸ σκιμαλίσαι
Σίφνιοι· ἀκάθαρτοι, ἀπὸ Σίφνου τῆς νήσου
85. σίφνον· τὴν γῆν Ἀθηναῖοι, καὶ ἡ Δημητριακὴ σιπύα
Σίφνιος ἀρραβών· περὶ τῶν Σιφνίων ἄτοπα διεδίδοτο, ὡς τῷ δακτύλῳ σκιμαλιζόντων. δηλοῖ οὖν τὸν διὰ δακτυλίου διδόμενον, ἐπὶ τοῦ κακοσχόλου
σιφνός· κενός
σιφνύει· κενοῖ
σιφῶμαι· τήκομαι
90. σίφων· ὑπαρὸς ἄνθρωπος, καὶ λίχνος. ἢ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδές, καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον, ἐν ᾧ τοὺς μαρσίππους ἐπισκοποῦσι. καὶ τῶν σταχύων καὶ τοῦ πυροῦ οἱ κα(υ)λίσκοι. καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ἀρύονται. καὶ ὄργανόν τι εἰς πρόεσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς
σιφώνιον· τὰ αὐτά
σιχά· χωρία
[σιχαβαττεῖν· τὸ μετὰ σπουδῆς ἀπιέναι. οἱ δὲ τὸ κενεμβατεῖν]
σιχθαρίς· Λιβυκαὶ ὀρχήσεις
95. σκάζει· χωλεύει, χωλαίνει

SCR. 77. 78. Lycophr. 1134. 81. Ξ 242. 83. Arist. fr. inc. CII. 85. Hymni Attici. 90. Hippon. fr. 56 p. 602.

ADNOT. 75. σιττύβα· χιτὼν ἐκ δέρματος agnoscit Poll. VII 70. Altera explicatio aptius est neutro σίττυβα, quod δερμάτια interpretatur Phot. 514, 27 Arcad. 122, 14. 76. Infra σιχά· χωρία. Obscuras dicit has glossas Thes. VII c. 302 D et vix cum Heinsio ad Σῖφαι (Steph. Byz. 573, 1) referendas. Σῖφαι· χωρίον foret gl. Thucydidea IV 76. Etiam Σκίρφαι (Σίρφαι cod Rehd.) St. Byz. 576, 9 memoratum Strabo χωρίον vocat IX p. 416. 77. Cf. Eustath. 972, 30 Zonar. p. 1643. Hesych. gl. ε 5187, ubi ἐπίσιφλον scribendum erat. Pro μωρόν Potterus ad Lycophr. 1134 et L. Bos Obss. critt. p. 185 corrigunt μῶμον, quod ad σίφλον (hoc accentu) spectat. Cf. κιφφός. 78. σιφλός cod., em. HSt. 80. πυρεῖν cod., em. Iunius. 83. Phot. 515, 6 Suid. Poll. IV 65 Hes. χιάζειν. Append. Prov. IV 73 p. 452 Steph. Byz. 573, 5. 84. ἀκάθαρτος καὶ σιφνή iungit Cyrill. Alex. de ex. an. p. 9, 14. 85. Δημήτηρ καὶ σιπύα cod., ἡ καὶ Δήμητρος σιπύην Meurs. Att. lectt. IV 8 p. 182, καὶ ἡ Δήμητρος σιπύα Thes. VII c. 303 B; correxi. Ceterum σίφνιν scribendum videtur ope Poll. X 162: σίφνιν δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὕμνοις οὐ τὴν γῆν ἔνιοι ἀκούουσιν, ἀλλὰ τὴν σιπύαν, ἐξ ἧς ἡ Δημήτηρ προύκόμιζε τὰς τροφάς. Cf. Lob. Aglaoph. p. 873 et nos ad γάλας, ubi γαλάσια· ἐνηρόσια non sunt sollicitanda. 86. αἰδούμενον cod., διδόμενον Iunius alii. Supra ἀρραβῶνα Σίφνιον. 89. σιφλοῦμαι Thes. VII c. 303 B. 90. λίχνος indicio est intellegi gulosum, nec ad σιφνιάζειν haec esse referenda. Alteram significationem praestat Meleager in Anth. Pal. V 151, 2, tertiam s. v. σειρομάστης illustravimus. Mox καδίσκοι est in codice, a Guyeto emendatum, cuius coniecturae favent glossae avenam cicutam καλάμην τοῦ ἀγρίου καλάμου reddentes. Sequuntur in codice verba κάπηλοι τὸν οἶνον χρῶνται, quibus ad integritatem Heinsio ante τὸν deesse videbatur εἰς, Florenti πρός: praetuli Toupii inventum in Emend. III p. 36 IV p. 206 coll. Poll. VI 19 X 75. Σίφων, μεθ' οὗ τὸν οἶνον ἀντλοῦσι (nos *Stichheber* dicimus) Glossae. Denique σίφων ἐμπρησμοῦ lucusta affertur e glossis et Herone Spirit. p. 149 D sq. Apollod. Poliorc. p. 32 D Beckmann *Geschichte der Erfind.* IV p. 435—44. 91. τὰ αὐτά verum esse potest. Apud Diosc. IV 140. 230 habet tertiam tantum significationem *avenae*. 92. Cf. σίφα. Lego Σιχάρ ex Evang. Ioann. IV 5, ubi sequitur χωρίον. Habent gl. meae mss. l. l. 93. Imo σκαιοβατεῖν vel σκαιεμβατεῖν cum Phot. 515, 11. 94. Haec Iubae regi debentur.

σκαιῇ· ἀριστερᾷ χειρί. παρὰ τὸ ἐσκιάσθαι αὐτὴν καὶ κρύπτεσθαι ὡς τὰ πολλά, παρ' ᾧ καὶ ἡ δεξιὰ περὶ τοῖς δεξιοῖς. ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστὶ τῆς δεξιᾶς, καὶ οἷον σκάζει, ἢ σκιά ἐστιν. ἀριστερὰ δὲ καὶ εὐώνυμος κατ' εὐφημισμὸν λέγεται

Σκαιῇσι πύλῃσιν· οὕτως ὀνομαστικῶς Σκαιαῖς ἐν Ἰλίῳ, διὰ τὸ ἐξ ἀριστερῶν κεῖσθαι· ἢ διὰ τὸ σκαιὰς μάχας ἐν αὐταῖς γεγενῆσθαι· ἢ διὰ τὸ σκολιὰς εἶναι κατὰ τὴν εἰσβολήν. τὰς αὐτὰς καὶ Δαρδανίας καλεῖ

Σκαιοί· ἔθνος Θράκιον. καὶ ἀμαθεῖς, καὶ ἀπαίδευτοι

σκαιὸν βίον· χαλεπὸν ἀκρωτήριον. ἔστι γὰρ δύσβατον

σκαιύς· δύσκολος. πονηρός, κακός. μωρός, ἀπαίδευτος, ἀμαθής. ἀπάνθρωπος, ἄδικος, τραχύς, σκληρός, ἐπαχθής, ταραχώδης. ἀριστερός

σκαιότης· ἀναισθησία. μωρία. ταραχή

* σκαιωρούμενον· ταραττόμενον

σκαίρει· ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ, τρέχει, ὀρχεῖται

σκαιωρία· ὄρχησις, χορεία, καιρία, παιδ[ε]ιά. καὶ τὰ ὅμοια

σκα(λα)θυρμάτ(ι)α· σκαριφήματα. σκαλεύματα

* σκάλα· κλῖμαξ, ἀνάβασμα

σκαλαθάρβα· τύρβη, ἀπὸ τοῦ σκαλεύειν

σκαλαθαρβία· ἀχηδία

σκαλαθύρει· σκαλαύει. ἢ λάθρα πλησιάζει

σκαλαθύρων· ἀχολασταίνων. ὁ σκαλαίων

σκαλαπάζει· ῥέμβεται

σκάλατος· ὁ σκαφιτός

σκαλεύει· κινεῖ, ἀναστρέφει, ὀρύσσει

σκαληνιεῖς ὄχετοί· ἔντερα

σκαληνόν· ἀχολιόν, πολύγωνον. τοῦ γὰρ τριγώνου εἴδη τρία· ἰσόπλευρον ἰσοσκελές σκαληνόν

σκαλίς· σκαφ(ε)ῖον

σκαλλίον· κυλίκιον μικρόν. οἱ δὲ σκαλλόν

σκάλμη· μάχαιρα Θρᾳκία. καὶ σιδηρολίβον δὲ αὐτήν τινες λέγουσιν

σκάλλοντες· σκάπτοντες

SCR. 96. Π 734. 97. Γ 145. 98. Hecataeus St. Byz. 573, 11. 99. γ 295. 800. Alcman. fr. 20. 1. Soph. Antig. 1028 alii. 3. Theocr. IV 19. 5. Ar. Nubb. 629. 9. 10. Cf. Ar. Eccl. 610. 14. σκαληνοειδέες ὀχετοί Hippocr. vol. III p. 380 Kuehn = p. 916 B. 15. Plat. l. l. Democrit. ap. Theophr. fr. 1 de sens. 66. Simonid. Amorg. Callimach. 18. Soph. fr. 558 Nck. 19. Herod. II 14 Theophr. HPl. II 8.

ADNOT. 96. παρὸ — παρὰ τὸ διεξιέναι? 99. σκαιόνριον cod., σκαιούριον Mus., em. Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 172. 802. Ordo poscit σκαιούμενον. 4. σκαρία παιδιά, q. v.; Albertus pro καιρία παιδεία. Mihi duo videntur articuli σκαιωρία (?)· ὀρχησις χορεία. (σ)καιρία· παιδιὰ καὶ τὰ ὅμοια. Σκαίρις· χορεύω ὀρχοῦμαι Cyr. 63. 5. σκαθύρματα· σκαρυφίσματα σκαλαύματα (hoc recentioris est Graecitatis) cod., σκαλεύματα Mus. σκαλαθύρματα· σκαριφήματα Ἀριστοφάνης Phot. 515, 16. Utrobique σκαλαθυρμάτια scribendum esse vidit Thes. VII c. 311 C ex schol. Ar. Nubb. 629 qui σκαριφήματα (εὐματα Suid.) explicat. 6. Scala σκάλα notum etiam Poll. I 93. — κλίμαξ codex. 7. Cf. καλαθάρβα. 8. Cf. σκαμβάλλει. 9. 10. σκαλάνει — σκαλαύων cod., σκαλεύει — σκαλεύειν Mus. sine caussa. Σκαλαθῦραι· συνουσιάσαι schol. Ar. Eccl. 607 (610). Scribebatur ἀχολασταίνων· σκαλαθύρων, separavit et ordinem invertit Albertus. 11. Mox σκαλαπάξειν· ῥεμβωδῶς βαδίζειν, ubi ordo poscit σκαλπάζειν h. e. καλπάζειν, quod vide. 12. ὁ σκαφητός Thes. HSt. vel σκαφετός. Glossa vitiosa ad σκαλαύω adludit. 14. σωλῆνες non probabiliter Ruhnken. 15. σκαλινὸν bis codex a Mus. correctus. Cf. gl. α 7694, ubi ἀσκαληνές praestabit, et schol. ad Plat. Euthyphr. p. 12 D. 16. σκαφίον codex. Verte rastus, sarculum et cf. καλίς et Lob. rhem. p. 46. 17. σκαλλίον· κυλίκιον μικρὸν ᾧ σπένδουσιν Αἰολεῖς, ὡς Φιλητᾶς φησιν ἐν διατάκτοις Ath. XI 498 A. 18. Θρᾴκιος cod., em. Phot. 515, 19. Vid. Ducang. app. gl. p. 170.

[3] Anthony J. Leggieri, *Generalized Frobenius numbers: old and new results*, Ph.D. thesis, University of Florida, 2016.

[4] Anthony J. Leggieri, *Generalized Frobenius numbers: old and new results*, Ph.D. thesis, University of Florida, 2016.

[5] Anthony J. Leggieri, *Generalized Frobenius numbers: old and new results*, Ph.D. thesis, University of Florida, 2016.

[6] Anthony J. Leggieri, *Generalized Frobenius numbers: old and new results*, Ph.D. thesis, University of Florida, 2016.

[7] Anthony J. Leggieri, *Generalized Frobenius numbers: old and new results*, Ph.D. thesis, University of Florida, 2016.

Σκάνδ(ε)ια· χωρίον ἢ πόλις. καὶ εἶδος περικεφαλαίας
σκάνδιξ· λάχανον ἄγριον, παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπειδὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι
σκάνδυκες· σκόλοπες, χάρακες
σκανεύεσθαι· ἐπαρι(σ)τερεύεσθαι
σκάνθαν· κράββατον
σκάνιξ· ἐπαρίστερα
σκάνος· αἰτία. κώλυμα
σκαπανεύς· σκαφεύς
σκαπάνη· σκαφι(ῖ)ον. ὀρύγιον. δίκελ(λ)α
σκαπάνιον· ἡ βακτηρία. ἄλλοι σκίπωνα
σκάπαρδος· ὁ ταραχώδης. καὶ ἀνάγωγος
σκαπέρδα· ἐν τοῖς Διονυσίοις ἀγομένη πηγνυμένης δοκοῦ ἀνδρομήκους καὶ τετρημένης διεῖρται διὰ..... σχοινίον· καὶ δύο οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀντίους ἀλλήλοι(ς) τοὺς νώτους ἔχοντες..... καὶ πᾶν τὸ δυσχερὲς σκαπέρδα λέγεται καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης
σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι
σκάπετος· τάφρος. ἄλλοι τάφος
σκᾶπος· κλάδος. καὶ ἄνεμος ποιός
σκάπτει· ὀρύττει
σκάραιβον· αἱμοποιόν
σκαρδαμύττειν· τὸ πυκνῶς καταμύειν καὶ ἀναβλέπειν τοῖς ὄμμασι
σκαρθμοί· κινητοί, σκαρισμοί
σκαρθμοῖς· κινήσεσι. ὀρόμοις. κρηπῖσι. λακτισμοῖς. καὶ υἱὸς Τεύκρου ἀναγράφεται
σκαρία· παιδία
σκαρίδες· εἶδος ἑλμίνθων

SCR. 43. *K* 268. 44. Ar. Ach. 478. 480. 50. Lycophr. 652. 51. Theophr. C. Pl. 3, 25. 55. Hipponact. fr. 1. 58. Eur. Herc. f. 999. 60. Eur. Cycl. 626.

ADNOT. 43. σκα...α cod., in quo *σκάνδια* scriptum erat, *σκάνδεια* Mus. — Cf. *κτιδία*. 45. *σκάνδυνες* cod., em. Lob. Parall. p. 126. Cf. *σκάμβυκες*. Idem ibidem seq. voc. ab emendatione Kusteri *σκαιεύεσθαι* (Thes. VII c. 308 B) defendit. 46. (*σ*) Mus. 47. Lob. Path. El. p. 26. Dudum Salmasius monuit *σκάνθαν* dici pro *σκάνταν*, *σκάντην δσκάντην*. Cf. *δκχαλίβαρ*. 48. *ἐπαρίστερος* Mus. Videtur igitur adverbium latere ut *δπρίξ*, sim. *σκαίξ* Iensius Luc. Hes. p. 213, quod *σκαίαξ* dicendum erat monente Valcken. ad Theocr. Adon. p. 280 A. Mox *σκαίακας* pro *σκεύακας* restituit Is. Vossius. Sed cf. Lob. Parall. p. 126. 49. Patrocinatur Ahrens dial. II p. 144 coll. Eustath. 549, 21 et *σκᾶνος* corrigit. Ego *σκάν(δαλ)ος* conicerem nisi apud Galen. lex. Hipp. p. 560 exstaret *σιχανός·* (*σχανος* ordo) *πονήρευμα ἐνεδρευτικόν, αἴτιον κεκρυμμένον*, unde *κώλυμα* videtur *κάλυμμα*. 51. *δικέλλη* Mus., *δικέλλιον* Poll. VII 148 X 129, expressi Cyr. 63. 52. Ahrens Dial. II p. 144. — *σκήπωνα* codex, *σκίπωνα* recte, sed fortasse invito Hesychio Mus. 53. Huic formae favet Hes. *καπαρδεῦσαι* et fr. Hipponact. ap. Tzetz. Cram. AOxx. III 351, 10. 54. *διήρηται* cod., *ἢ διήρηται* Mus., *διεῖρται* Poll. IX 116 ex emend. Bekkeri (libri *διήρτηται*), unde lacunam explebimus verbis *τοῦ τρυπήματος*. Cf. Poll. IX 110 Ioann. Alex. 33, 1 (*καπέρδα*) Phot. 516, 19 ubi *σκαπερδα* accentu caret, quam minus recte in antepenultima ponit codex Hesychii, Eustath. 1111, 25. — (*ς*) Thes. VII c. 322 C, qui inepte *διὰ σχοινίου* corrigit. 55. In Tzetzis l. l. supra *σκαπαρδεῦσαι* gl. *συμμαχῆσαι* legitur; noster mox *σκαρπαδεῦσαι· κρῖναι*, supra *καπαρδεῦσαι· μαντεύσασθαι* esse dicit. Pro *λοιδορῆσαι* h. l. Radulphus Hercher in Philol. XI p. 588 coni. *αἰωρῆσαι*, alii *ὁδοιπορῆσαι*. 56. Cf. *καπέτοιο*, *κάπετος*. 57. *σκάπος* cod., em. Boeckh. C. I. II 1090 b. Cf. Salmas. HA. p. 445 F. Est latinum *scapus*. De vento conferunt *κάπος* et *κάπυς*, vereor ut recte. 59. Gl. obscura. 61. Confundi *σκάρθμοι* et *σκαρθμοί* putat Meinekius. Sed vide ne volnerit *ἐὐσκαρθμοι· εὐκίνητοι*. 62. *υἱὸς Τεύκρου* ad *Σκάμανδρος* refert Thes. VII c. 325 A coll. Diod. IV 75 schol. Lyc. 1304, ubi tamen Teucer Scamandri filius dictus. 63. *παιδία* cod., *παιδιά* Meurs. de lud. Gr. p. 59, cuius emendatione admodum dubia usus Albertus s. v. *σκαιωρία* scribebat *σκαιρία*, *παιδιά* pro *καιρία παιδεία*. Aliter sentit LAhrens in Kuhn. *Zeitschr. f. vgl. Spr.* X 2, qui male cum *σκώ· παιδίσκη* (*σκῶ· πεδίσκη* cod.) componit, quod *βασκω* scribit, et Hipponactis *δσκαρίζοντα* infantem confert. Fuit cum (*παιδι*)*σκάρια* conicerem. Cf. *σκερῥόν ὄντα*. 64. Cf. *δσκαρίδες*.

- Introduction — Table des matières
- Introduction — Table des matières
- Introduction — Table des matières
- Introduction — Table des matières
- Introduction — Table des matières
- Introduction — Table des matières
- Introduction — Table des matières
- Introduction — Table des matières
- Introduction — Table des matières
- Introduction — Table des matières

* Σκ[ε]ιρίτης· λόχος οὕτω καλούμενος ὁ προκινδυνεύων. ἦν δὲ Ἀρκαδικός
* σκειράξαι· κρεωφαγῆσαι
σκ[ε]ίρατες· οἱ προύνικοι, καὶ κυβευταί
σκ[ε]ιραφεῖν· κακοπραγμονεῖν
Σκ[ε]ιρόμαντις· ὁ ἐπὶ Σκ[ε]ίρῳ μαντευόμενος. τόπος δὲ ἦν οὗτος, ὅθεν τοὺς οἰωνοὺς ἔβλεπον
σκ[ε]ιρύν· [λατύπην. ἢ] σκληρόν
σκ[ε]ῖρος· ῥύπος καὶ ὁ ὁριμὺς κυρός. καὶ ἄλσος καὶ δρυμός. Φιλητᾶς δὲ τὴν ῥυπώδη γῆν
σκειρων· ἀργέστης λέγεται. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν
σκ[ε]ιρώσασθαι· σκληροῦσθαι
σκέλεαι· τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα. Ἰάρθοι σαράβαρα
σκελέεσθαι· ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι
Σκελερδεία· Ἄνθεια ἡ νῆσος
σκελετά· σκίλλα
σκέλεται· ξηραίνει, ἰσχναίνει
σκέλεφερ· βόλου ὄνομα. Λάκωνες
* σκέλισμα· τὸ ἀείμνημα

SCR. 87. e. g. Thuc. l. l. Xen. Hell. V 2, 16 Cyr. IV 2, 1 al. 93. Arist. l. c. 94. Aeschin. epist. 1, ubi *σκίρωνι τῷ ἀργέστῃ ἀνέμῳ* liber unus interpolatus, glossa in textum illata. 95. Medici. 96. Critias *ἐν Πολιτείαις* et Antiphanes l. c.

ADNOT. 87. Schol. Thuc. V 67. 68. Ruhnken. ad Timaei lex. Plat. p. 232. 88. *κρεαφαγῆσαι* cod., em. Mus. Glossa obscura, qua de cf. Lobeck. Aglaoph. p. 1316 h. Videtur corruptum e *σκιράξαι* h. e. *σαρκάξαι* vel *σαρκίξαι* (Dorice, *συρκίσαι* Aeolice). 89. *σκείρατες* cod., quod a Salmasii coniectura *σκειράται* defendit Hemsterh. ad Poll. p. 1082. *σκείραφες* vel potius *σκίραφες* LDindorf. coll. Choerob. p. 88, 11: *Σκίραψ, Σκίραφος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς Κωμικοῖς εὑρισκόμενον*, fortasse recte, quamquam cum ap. Phot. 520, 22 *σκειραφές* sit *ὄργανον τὸ κυβευτικόν*, et *σκιραφευτής ὁ κυβευτής* ap. Amph. in Polluc. VII 203, fieri potest, ut glossae plures coaluerint, sic ordinandae: *σκιραφές. σκιραφεύειν. σκιραφευτής*. Cf. Thes. VII c. 403 Meinek. Steph. Byz. 575. Hinc homo nequam *σκιραφώδης*, quod Lob. Agl. p. 1313. 15 restituit Bekk. Anecd. p. 101, 6: *Κόβαλος: ὁ σκιραπώδης* (sic cod., malim *σκιρώδης*) *καὶ δειδής*; et nequitia *σκίραφος* apud Hipponact. Eustath. 1397, 26. — Cf. *σκίταλοι*. 90. Certe *σκιραφεῖν* scribendum h. e. *vulpinari* (Lob. Proll. 292) a *κίραφος* vulpes, nisi propter ordinem praeferendum *σκιραφεύειν*. 91. *Σκίρον· τόπος Ἀθήνησιν ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζοντο* Phot. 522, 1. Idem Sciri vatis meminit 521, 20. 522, 8. — *Σκείρωσι* codex, *Σκίρῳ* scripsi. 92. *σκειρὸν* cod., *σκείρον* Mus. Infra *σκιρός· ἐστιν ἡ λατύπη. σκύρος· — ἡ λατύπη. σκῦρος· — Λυσίμαχος δὲ τὴν λατύπην*; et post *σκιρεῖται: σκίρρος ἐστὶν ἡ λατύπη*. Addo EM. *Σκῦρος* Eustath. ad Dion. Per. 520 schol. Pind. Pyth. V 93. Confundit *σκύρος· λατύπη* et *σκιρός· σκληρός*. Cf. *σκηρόν* (l. *σκιρόν*) *σκληρὸν τραχύ*, quod cum ῑ producere videatur scriptura *σκειρός* non inepta est. 93. Hoc etiam vocabulum iota producit ap. comicos Eupolin Cratinum Sophronem ab schol. Ar. Vespp. 925 EM. laudatos, ut scriptura per ει ferri quodammodo possit. *Ῥύπον* cum dicit intellegit sordes caseis adhaerentes, qui tamen non *σκῖρος* dicebantur, sed *σκῖρα* diverso genere. Verum tamen *κίρρος* teste nostro apud Lacones erat *πόμα γάλακτος*. Alteram significationem praestant tab. Heracl. I p. 157, 19. 158, 23 II p. 231, 96 al. schol. Vict. Hom. Ψ 331 ubi *σκῖρος* Aristarchea lectio est et Hesych. *σκίρα [σκῖρα] — πυρρώδη* cod., *ῥυπώδη* Meinek. ap. Bach. ad Philet. p. 272 et Com. II 1 p. 185. Vide tamen *κιρρός· πυρρός*. 94. *σκειρών· ἀργὴ τίς* cod., † Mus., em. HSt. et certatim viri docti. Cf. Strab. I p. 28. Aristot. meteor. 2, 6 med. de ventis p. 973, 19 Theophr. fr. 5 de ventis extr. De prosodia Elmsl. ad Eur. Heracl. 860. 95. Vide *σκιρώσασθαι· ἀποσκληροῦσθαι. σκιρῶσι* (l. *σκιρωθῶσι*) *σκληρυνθῶσιν*, quod alii *σκιρρόω* scribunt. 96. Tanquam *περισκελίδες*. Cf. Poll. VII 59. 92. Herod. VII 61. 97. Lobeck. rhem. p. 148. — *διακείσεσθαι*? 98. *Ἀνθία* cod., *Ἄνθεια* Mus. Voce *σκελέαις* usus est Antiphanes *ἐν Ἀντείᾳ*. 99. *σκίλλα* codex, dubitanter conicio *σκελλά*. 900. *σκέλλεται* Mus. Scripturam codicis restituit Is. Vossius. 1. *σκέλεφορ*? 2. *τὸ κίνημα Salmasius, aliter Pergerus et Toup. Em. III p. 463. Nec videtur probabile δρόμημα* B Hase Thes. VII c. 340 CD. Ordo potius *σκέλημα* postulat; explicatio adludit ad Homericum *(d)σκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν*, quod si verum est, possis *τὸ δεὶ μήνιμα*.

σκελήπερον· νήπιον. Ἀρχίλοχος
σκελ[λ]ίδες· τὰ περιμήκη τμήματα
905. σκέλ[λ]ισμα· δρόμημα
σκελλόν· διεστραμμένον
* σκελλόμενα· σκελετευόμενα
* σκελίς· τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τοῦ ὑπογαστρίου
σκελοῖν· ποδῶν
10. σκέλος· τάττεται ἐπὶ τοῦ φορτικοῦ. καὶ μέρος τι τῆς νεώς
σκελοῦνται· σκελετισθήσονται
σκέμμα· διάνοια
σκέπαρνον· τὸν ἀμφίστομον πέλεκυν
σκέπαρνον· ἐπιδέσμου ἰατρικοῦ ὄνομα
15. σκέπας· σκέπη. ὑποδοχή
σκεπᾶσθαι· θερμανθῆναι
σκέπη· σκέπασμα
σκεπινούς· ἰχθῦς ποιούς
σκεπόωσι· σκέπωσι. παρέχωσιν
20. σκέπ(τ)ετο· ἀπεκρούετο. ἐφυλάσσετο, παρετήρει, περιεβλέπετο
σκεραός· οἰδός
σκέραφος· λοιδορία. βλασφημία
σκέρβολον· λοίδορον. ἀπατεῶνα
σκέρβολλε· λοιδόρει
25. σκερβύλλει· ἀπατᾷ
σκέρβολος· λοίδ(ορ)ος. καὶ τὰ ὅμοια
* σκερδὸν ὄντα· σκιρτῶντα παῖδα
σκερύς· αἰδοιολείκτης
σκερολίγγες· λαικασταί. ἢ ὀπισταί
30. σκευάκας· εὐωνύμους
σκευή· ὅπλισις, στολή
σκευοποιούς· τοὺς τὰ πρόσωπα ποιοῦντας
σκεῦος· ἀγγεῖον ἅπαν. καὶ τὸ σκευοῦσθαι ἑτοιμάζεσθαι

SCR. 903. fr. 192. p. 572. 4. Ar. Eqq. 362 Pherecr. Ath. VI p. 269 A. 9. σκελῶν e. g. Aesch. Eum. 37 σκελοῖν Eur. Cycl. 182 Ar. Pac. 241. 12. Plato passim e. g. Rep. IV p. 435 C. 13. ι 391. 14. Hippocr. p. 742 F. 15. η 282. 19. ν 99. 20. Π 361. 23. σκέρβολα Callim. ap. schol. Ar. Eq. 821. 24. Ar. l. l. 27. ADN. 32. Antiqua comoedia ap. Poll. II 47 X 6 Aristot. Poet. c. VI.

ADNOT. 3. σκελεφρός Schneidewin. Symb. crit. p. 114, σκελιφρόν dubitanter LDind. Thes. VII 339 C. 4. [λ] Albertus coll. σχελίδες. 5. [λ] Salmas. Exx. Plin. p. 664 C. 6. Lob. Path. El. p. 126 conferi κελλός. Voce utitur EM. 701, 11 schol. Hom. Il. Π 233 p. 450, 38 et glossae, quae per *pandus, grappus, scaurus* explicant. 9. σκελῶν codex, ordine σκελοῖν requiritur. 11. σκελετασθήσονται cod., σκελετευθήσονται HSt. σκελετισθήσονται LDind. Thes. VII col. 338 D coll. Zonar. 1657. 12. Hinc lucem affer gl. κίμερος· νοῦς. Φρύγες. 14. Galen. Hipp. lex. p. 562 Thes. VII c. 344 BC. 16. (ἐ)σκεπάσθαι Thes. VII c. 346 D; forte aeolice σκεπάσθην. 18. σκεπινός etiam Dorio Athen. VII p. 322 F, sed verior accentus videtur mihi σκεπῖνος, nisi Dorioni et Hesychio σκεπινός dicitur, quem Oppian. Hal. I 106 vocat σκεπανός, eiusque scholiasta κόπανος. 20. (τ) Albertus. 21. σκέρ(βο)λος· λοίδορος Sopingus; quod praeferendum alteri coniecturae κέρας· αἰδοῖον. 22. De hoc et seqq. dixit Lob. Path. p. 128 Proll. 129. 292. Cf. κέραφος et σχέραφος. 23. ἀπατεῶνα adludit ad κόβαλος. 24. Male Phot. σκέρβορε· λοίδορε, a Cobeto correctus. 25. σκερβολεῖ cod., σκερβολλεῖ Mus. 26. λοῖδος cod., em. Mus. 27. Adludere ad σκαίροντα vidit Vossius, ope Cyr. 63: σκαίροντα· σκιρτῶντα et σκέρω· χορεύω porrigentis; nec latet aliud. Fortasse in loco Hipponactis, ubi nunc legimus ἔψισε κἀπέλουσεν ἀσχαρίζοντα, alii legebant κἀπέλουσε παῖδα σκαίροντα. 28. αἰδοιολείκτης Ald. 29. λεκασταί ἢ ὀπισταί cod., ὀπισταί Mus., λαικισταί et σκερόλιγγες Is. Vossius, qui vertit *cunnilingi*. — Supra γέρρα dicit esse αἰδοῖα. — ὀπῖται? 30. σκαίακας Is. Vossius pro σκέFακας. Cf. σκάνιξ. 31. σκεύη cod., exhibui coni. Pierson. Moer. p. 22. ὅπλησις cod., em. Mus. 33. κατασκευωθῇ in inscr. 2448, 25 C. I. II p. 368.

σκευώρημα· πλάσμα. κακουργία. κατασκευή. τὸ γινόμενον κατασκεύασμα εἰς βλάβην
935. σκευωρία· κατασκευή
σκεψάμενος· ἀποβλέψας
σκέψομαι· θεωρήσω
σκέψις· θεωρία
σκηκός· πόας εἶδος, καὶ ζῴου
40. σκήλεισεν· σκελετεύσεισεν. ξηραίνεισεν. καύσεισεν
σκῆλαι· ξηρᾶναι
σκηνάς· καταγωγάς, οἰκήματα
σκῆν· ὅ τινες μὲν ψυχήν, τινὲς δὲ φάλαιναν
σκηνή· ἡ ἀπὸ ξύλων ἢ περιβολαίων οἰκία
45. σκῆνος· σῶμα. [ἢ σκῆλος.] ἢ πάθος ἐν μελίσσαις, ὅταν ἐν τῷ σμήνει γένηται σκώληξ
σκήνους· οἰκητηρίου
σκήνωμα· οἴκημα, οἶκος, τόπος
σκηνῶντες· σύσκηνοι. λέγονται δὲ καὶ σκηνωταί
σκηνωταί· συ[γ]σκηνοῦντες
50. σκηπάνιον· βακτηρία. ἢ σκῆπτρον
σκηπανίῳ· τὰ αὐτά
σκηπήϊον· πτύον
σκηπήνιον· βακτηρία. τρίαινα. βάκτρον. κηρύκ(ε)ιον. ῥάβδος
σκήπτεται· προφασίζεται
54b. σκήπτοιτο· προφασίζοιτο
55. σκηπτός· κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος
σκηπτοῦχοι· βασιλεῖς
.....· σκηπτροφόρος βασιλεύς
σκῆπτρον· κυρίως μὲν πᾶσα ῥάβδος· ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι ἐπ' αὐτῇ, ὅ ἐστιν ἐπερείδεσθαι. καὶ τὸ βασιλικὸν δὲ σύμβολον
σκηρίπτεσθαι· ἐπερείδεσθαι ῥάβδῳ, ἢ ἄλλῳ τινί
60. σκηριπτόμενος· ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος, ἐπαναπαυόμενος ῥάβδῳ. [τὸν ἐπερείδεσθαί τινι λόγῳ, σκήπτεσθαι προφασιζόμενον]
[σκηριπτούμενος· τὰ αὐτά]

SCR. 34. Demosth. 955, 3. 1035, 13. 35. Philemo Ath. IV 170 F. 36. μ 247. 37. Menand. ap. Stob. Flor. XXII 9, 2 p. 339 Meinek. 38. e. g. Plat. Legg. I p. 636 D. 40. Ψ 191. 42. Menander teste Phot. 518, 18 addens ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν. 45. ‚Ionicis et Doricis philosophis est usitatum' Heinsius. Sapient. IX 15 testibus gl. mss. 46. II Cor. V 1. 47. e. g. Eur. Hec. 616 et passim LXX. 50. Callimachus (?) ap. Suid. v. ὀκχή: γέντο δ'ἐρείκης σκηπάνιον (de Hecale.) 51. N 59 Ω 249. 54. Lysias p. 166, 34. 55. Xen. Anab. III 1, 11 Aristot. de mundo c. 4. 56. B 86. 57. A 279. 58. A 28. 59. ρ 196. 60. λ 594.

ADNOT. 34. σκευώριμα cod., em. Mus. Idem est σκαιώρημα. 39. Male σφηκός Is. Vossius. Dicit ruscum s. myrtum silvestrem, quem σκίκον appellat interpolator Diosc. c. 728 (IV 144). Ζῴου εἶδος ad σκίγκος spectare suspicatur Thes. VII c. 363 A. 40. σκήλειεν codex et Iensius, σκήλησεν Mus. 43. Lob. Paralt. p. 74. Vide σητοδοκίδες. Glossae: σκήνωμα papilio, quod fugit Thes. 45. ἢ σκῆλος malui ut dittographiam eicere, quam aut cum Maussaco σκύλος scribere aut corrigere: ἢ σκλῆρος τὸ πάθος. De σῶμα cf. Boeckh. C. I. p. 799. De tertia significatione vide σκληρός (σκλῆρος), quod vitium in alveariis Aristoteles HA. IV 40 κλῆρον, Plinius *clerum* appellant et describunt Colum. IX 14 Virg. Georg. IV 246. Cf. Hesych. κλῆρος. 48. σκηνόντες — λέγεται — σκηνωταίς cod., σκηνῶντες — λέγονται — σκηνωταίς Mus., λέγεται — σκηνωτής Schowius. Spectat locum eiusmodi, qualis est Xen. Cyr. IV 2, 11 σὺν Ἀναξάρῃ ἔτυχον σκηνοῦντες. 49. [γ] Mus. 51. Om. Mus. 52. Cf. σκαφίον. 55. διὰ πυρός cod. Cyr. 63 et Phot. 519, 9 m. pr. 57. (σκηπτοῦχος) βασιλεύς· σκηπτροφόρος Albertus. Sic vero Cyr. 63. 60. σκήπτεσθαι· τὸ ἐπερείδεσθαί τινι λόγῳ προφασιζόμενον aliena sunt.

σκηρύν· σκληρόν. τ(ρ)αχύ
σκῆψαι· πεσεῖν
σκήψας· προφασίσας
σκῆψις· πρόφασις
σκιά· σκίασις, ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος ἀντίμορφος
σκιαγραφίαν· τὴν σκηνογραφίαν οὕτω λέγουσιν. ἐλέγετο δέ τις καὶ Ἀπολλόδωρος ζωγράφος σκιογράφος ἀντὶ τοῦ σκηνογράφος. οὗτος δὲ καὶ πῖλον ἐφόρει ὀρθόν. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιγράφεται· μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται
σκιαγράφος· ὁ Ἀπολλόδωρος
σκιαδεύς, τινὲς δὲ σκίαινα· εἶδος ἰχθύος
σκιάδ(ε)ια· σκηνοπήγια. ἔστι δὲ τόπος, ἐν ᾧ τὰ μειράκια ἐκαθέζετο
σκιάδ(ε)ιον· σκηνή. καμελαύκιον
σκιάζει· σκεπάζει
Σκίαθος· νῆσος Κυκλάδων
Σκιάποδες· οἱ ἐν Λιβύῃ πλατεῖς ἔχουσι τοὺς πόδας, καὶ ποιοῦσι σκιὰν αὐτοῖς ἐν καύματι
Σκιάπους· ἔθνος περὶ τὴν Αἰθιοπίαν πλατύπουν
Σκιάρα· ἡ Κεφαληνία
σκιάς· ἡ ἀναδενδράς. καὶ σκηνὴ ὠροφωμένη. καὶ τὸ θολῶδες σκιάδ(ε)ιον, ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται. καὶ τὸ πρυτανεῖον. καὶ κλάδοι εὐμεγέθεις σκιάδες λέγονται. καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιά, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαίροντο
σκιδαρύν· ἀραιόν
σκίδνανται· διασκεδάννυνται, σκορπίζεται, χωρίζεται
σκίδνανται· διασκορπίζονται
σκιδναμένου· διασκορπιζομένου
σκιερόν· κατάσκιον. [ἀκρι(βές)] εὔσκιον, ἢ σκιὰν ἔχον
σκιθακός· ἰχθῦς ὁ καὶ τράχουρος
σκίλλα· σκαμμωνία, θανατηφόρος μυῶν

SCR. 67. Plat. Rep. II p. 365 C. 69. Aristot. HA. VIII 19 Numenius Ath. VII p. 322 F. 70. Demetrius Scepsius l. l. 71. Ar. Thesm. 823. 72. Soph. fr. 703. 73. Simonid. fr. 212 p. 933 Demosth. 49, 4 alii. 74. 75. Clesias ap. Harp. l. l. Hecataeus ap. St. Byz. l. l. alii. 77. Callixenus Ath. V p. 198 E. 79. *A* 308 *H* 375 Nic. Ther. 329. 82. υ 278.

ADNOT. 62. (ρ) Pergerus. Glossa *σκιρόν* scribenda, nisi dialectus aliquis *σκηρόν* amplexa est pro *σκιρόν*, ut *σηγᾶ* pro *σιγᾶ*, *ἀκτῆνες* pro *ἀκτῖνες*. 64. *σκῆφας* codex. 66. *σκίασις* alibi non exstat. 67. *πηλόν* cod., em. Mus. — *σκιογράφος* quod in *σκιαγράφος* mutabat Bielius tuetur Lobeck. Parerg. p. 646. Cf. Phot. 519, 19 Plutarch. de gloria Athen. c. 2 vol. II p. 346 Plin. HN. 35, 9, 36 Sillig Catal. artif. p. 76. 69. Lob. Proll. p. 34. — Aelian. NA. IX 7 Galen. de fac. alim. 3, 30 Plin. HN. XXXII s. f. 70. *σκιαδία· σκηνοπηγία* codex, *σκιάδες* vel *σκιάδ(ε)ια· σκηνοπήγια* HSt., qui umbracula intellegit tentoriis similia, in quibus teste Demetrio Scepsio ap. Ath. IV p. 141 F celebrabant Carnea: *τόπους γὰρ εἶναι ἐννέα τῷ ἀριθμῷ. σκιάδες δὲ οὗτοι καλοῦνται, σκηναῖς ἔχοντες παραπλήσιόν τι καὶ ἐννέα καθ' ἕκαστον ἄνδρες δειπνοῦσι.* Cf. *ἐπίσκηνα*. 71. *σκιάδιον· σκηνίκωμα. λαύκιον* codex, a Mus. deletam addidit Schowius p. 693. ‚*Notandum σκηνίκωμα, nisi scribendum σκήνωμα. λαύκιον autem videtur esse* lautium.' Thes. VII c. 384 B. Exhibui coniecturam Meinekii Philol. XII p. 621, in qua *καμελαύκιον* certissimum est, *σκηνή* confirmatur Phot. p. 518, 32. 74. 75. Schol. Ar. Avv. 1552 Harpocr. 167, 31 (ubi praecedit *Σκίαθος*) Phot. 519, 25. St. Byz. 574, 12. 76. Cf. *Κράνιοι* et *Κρηνιᾶς*. *Σκιαρά* Palmerius. 77. Moer. Att. p. 341 schol. Theocr. XV p. 403, 26 Ahr. Phot. 520, 6 Poll. VII 174. — *πρυτανεῖον*] Boeckh. C. I. I p. 168 b. — *ὡροφομένη, σκιάδιον, σκιάδαι* codex. 78. Si lectio sana est, δ epentheticum monstrat Cyprium esse vocabulum. Sed vereor ne *ἀκιδνόν* vel *ἀκιδρόν* voluerit. 82. (*βὲς*) Mus. qui compendium delevit. Confundit *σκιερόν* et *σκιθρόν* (l. *σκεθρόν*). 83. Vide *σισόρβακος* et *σκιρθακός*. 84. Cf. *σκελετά* et *σχῖνος*. In *σκιάς* corruptum est ap. Ath. IX 371 D: *σκιὰς ἦν ἔνιοι μυηφόνον*.

985. [σκιλλετον· σκιάδιον]
σκίλλος· ἰκτῖνος
σκίλλωνται· ἐδάνυνται
σκιμαλίσαι· καταδακτυλίσαι
σκιμβάζει· χωλεύει
990. σκιμβασμός· φιλήματος εἶδος
σκιμβάδες· ὕλη εὔθετος εἰς τοίχων ἐπίθεσιν, σκέπης χάριν
σκιμβόλος· ἡλίθιος
σκιμβός· χωλύς
σκίμποδα· κράββατον
995. σκιμπόδιον· εὐτελὲς κλινίδιον μονύκοιτ[ι]ον
σκιμπόδων· κραββάτων
σκίμπους· κράββατος
σκίμπτει· σκίμπεται. χαλεπαίνει. ἐρείδεται. ἐπιπίπτει
σκίμπτεσθαι· τὰ αὐτά
1000. σκίμψαι· ἐμπαγῆναι. [ἐκπλαγῆναι.] ἐμπελασθῆναι
[σκιμπτύει· χαλεπαίνει. ἐρείδεται. ἐπιπίπτει
σκίμπτεσθαι· τὰ αὐτά
σκίμψαι· ἐμπαγῆναι. ἐκπλαγῆναι]
σκιμφθῇ· ἐγγίσῃ. προσπελασθῇ
5. σκίμψαιτο· ἐλάβοιτο
σκίμψασθαι· ἐρείσασθαι. πλῆξαι. ἐκπλαγῆναι
σκίναχες· ἐπὶ τῶν λαγωῶν
σκινδάλαμος· σκύλοψ. τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ σχινδάλαμος. ἄλλοι σκινδαλμός
σκινδαρεύεσθαι· κακοσχολεύεσθαι, δακτυλίζεσθαι, σκιμαλίζεσθαι
10. σκινδαρίσαι· τὰ αὐτά
σκινδάρ(ε)ιος· ὄρχησις οὕτω καλουμένη
σκίνδαροι· τὰ προσκυνήματα
σκίνδαρος· ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα

SCR. 85. Ar. Thesm. 829. 87. ADN. 88. Ar. Pac. 548. 94. An Nubb. 254. 95. Philemo. 1004. Hippocr. de morb. I p. 135, 25. 7. Nic. Ther. 577? 8. cf. Ar. Nubb. 130.

ADNOT. 85. Corruptum esse e *ΣΚΙΑΔΕΙΟΝ* post Ruhnkenium vidit Cobet Nov. Lect. p. 179. 86. Supra *βάσκιλλος· κίσσα.* 87. *σκύλλονται· δαίνυνται* coll. Aesch. Pers. 577, ubi schol. *σύρονται καὶ ἐσθίονται* explicat, coni. Arnald. Lect. Gr. p. 121, *σκίδνανται· (σκ)εδάννυνται* alii. 88. Accessit e Moerid. p. 360, cui convenit cum Phrynicho app. soph. p. 48, 24 Phot. 520, 11. Cf. schol. Ar. Pac. 548 Hes. *σιφνιάσαι.* 89. Phot. 520, 12 Bekk. Anecd. 450, 20 Bachm. I 366, 10. Vide *κιμβάζω* et *σκιμβάζω*. Lob. Path. El. p. 411. 92. *σκίμβολος* Lob. Proll. p. 129 cum *σκαμβός = σκαιός* comparat. Vide tamen quae s. v. *κίβος* et *κιφφός* diximus. 93. *χολός* cod., em. Mus. Lob. El. p. 410. 95. *μονοκοίτιον* codex, *μονόκοιτον* Thes. VII 392 C post Hemsterhusium. 98. Vide *κίμψαντες.* 1000. *ἐκπλαγῆναι* haud scio an recte deleat Albertus tanquam ex *ἐμπαγῆναι* natum. 1. 2. 3. A somniante librario repetita sunt ex superioribus. 4. *ἐγγίσει, προσπελάσει* cod, em. Foes. Oec. Hipp. p. 572. *Σκίμφθη* (*σκίμφη* cod. Dorv. Mosq. l. *σκιμφθῇ*)· *δύο δηλοῖ παρ' αὐτῷ τό τε διηρέθη καὶ τὸ ἐμπελάσθη* (l. *διαιρεθῇ — ἐμπελασθῇ*) Galen. lex. Hippocr. p. 562. Cf. *ἐνισκιμφθῇ*. Ceterum glossarum 1000 et 1004 invertendus est ordo. 5. *ἐμβάλοιτο*? 6. *ἐμπαγῆναι* Albertus, qui prius *πλῆξαι* in *πῆξαι* mutare dubitat, quia Galen. lex. 564: *σκύμψαι* (sic) per *τύψαι κατασχάσαι διελεῖν* explicat. 7. Cf. *κίνδακας· εὐκινήτους*, quod huc quam maxime facere docet schol. Nic. Ther. 577 Alex. 67 ab HSt. Heinsio et Arnaldo Lectt. Gr. p. 121 appositus: *σκίναχος: σκιρτητικοῦ, εὐκινήτου, ταχέος.* Neque alienum *κεκῆνας· λαγωοὺς Κρῆτες*, fortasse literarum traiectione e *κήναχες* natum. 8. Pro *σχινδάλαμος* malim *σχινδαλμός* c. Moerid. p. 360. 10. *σκινδαρῆσαι* cod., *σκινδαχίσαι* Phot. 520, 15. 20, quod non damnaverim. 11. Cf. *σιχθαρίς.* 12. 13. *σκίνδαρον· προσκίνημα. καὶ τὸ νύκτωρ ἐπ(ὑπ* cod.*)αναστῆναι ἀσχολάστως* Phot. 520, 20, qui supra addit *τινὶ ἀσελγῶς*. Supra Hes. *σικύνδαροι· προσκυνήματα.* Forte *τὰ πόσθης κινήματα.*

Nr. 2

Ist der Verkäufer einer Ware verpflichtet, dem Käufer Mitteilung zu machen, wenn er sie anderen Käufern zu einem niedrigeren Preise verkauft?

BGB. §§ 242, 826.

I. Zivilsenat. Urt. v. 3. Oktober 1911 i. S. Kl. (Bekl.) w. Bekl. (Kl.). I. 124/11.

I. Landgericht Berlin.

II. Kammergericht daselbst.

Die Klägerin hat im Jahre 1909 von der Beklagten 1000 Zentner Kalkstickstoff gekauft. Sie behauptet, die Beklagte habe ihr den Kalkstickstoff zu einem höheren Preise verkauft, als sie ihn anderen Käufern verkauft habe, und sie habe sie darauf nicht aufmerksam gemacht. Sie hat deshalb Klage auf Schadenersatz erhoben. Das Landgericht hat die Klage abgewiesen, das Kammergericht hat sie dem Grunde nach für gerechtfertigt erklärt. Die Revision der Beklagten hatte Erfolg.

Gründe:

Die Klägerin stützt ihren Anspruch auf die Behauptung

σκνίπτειν· νύσσειν. καινοτομεῖν
σκνιφ[.]· ἄκρα ἡμέρας καὶ ἑσπέρας λεῖοι
σκνιφύν· ἀμυδρὸν βλέπον. Ἀττικοὶ γὰρ καὶ τὸ σκότος σκνίφος λέγουσι
σκνίψ· ζῶον χλωρόν τε καὶ τετράπτερον
σκοβαδές· ἔδεσμά τι
σκογχούλας· γογγυσμούς. τονθρυσμούς
σκοιά· σκοτεινά. τινὲς κολόροβοι
σκοῖδιον· σκιάδ(ε)ιον
σκοῖδος· ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων. Ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου
σ[κ]οίθης· διάβολος. Ἀττικοί. λάλος, στωμύλος
σκοιόν· ἰσχυρόν. δασύ. μαλακόν. βαθύ. μέγα. χλωρόν. ποικίλον. σύσκιον
σκοῖπος· ἡ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ' ὧν εἰσιν οἱ κέραμοι
σκοίψ· ψώρα
σκόλεφραι· κατακεκαυμέναι τὰς τρίχας
σκόλια· τὴν παροίνιον ᾠδὴν οὕτως ἔλεγον, οὐ διὰ τὸν τῆς μελοποιΐας τρόπον, ὅτι σκολιὸς ἦν, ἀλλ' ὅτι οὐχ ἅπαντες ἦδον αὐτά, ἀλλὰ μόνοι οἱ συνετοί
σκολιά· σκαμβά, οὐκ ὀρθά. ἄδικα. δυσχερῆ. ἐπικαμπῆ. ἄνισα. δύσκολα
σκολλέ· σκυμμόν
σκόλλυς· κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν. τινὲς δὲ μαλλόν, πλόκαμον
σκολοῖς· δρεπάνοις
σκολόπαξ· ὄρνις ποιός
* σκόλοπες· ὀξέα ξύλα ὀρθά
σκολόπενδρα· ζῶον καὶ ἐνάλιον καὶ χερσαῖον

SCR. 46. Strattis com. fr. XII p. 790. 51. Menand. fr. IX vol. IV p. 151. 58. Plat. Theaet. p. 194 B. 60. Alcman. fr. 35 p. 642 ex em. Bergkii. 62. Aristot. HA. IX 8. 63. *M* 63. 64. Arist. HA. I 5.

ADNOT. 43. Cf. *σκίπει*. Pro suspecto *καινοτομεῖν* (*καὶ νωτοτομεῖν* (?)) Kusterus *φλεβοτομεῖν* proponebat. 44. Sic codex, *σκνίφος* — *Ἠλεῖοι* Musurus, *σκνῖφος* parum probabiliter Thes. VII c. 414 B et Lobeck. rhem. p. 315 Path. El. p. 127. 45. Lobeck. rhem. p. 290. 315. Cf. Poll. II 65 qui Simonidis Amorgini iambum affert: *ἢ τυφλὸς ἢ τις σκνιπὸς ἢ μέλαν βλέπων*. *Σκνίφος* (corrigunt *σκνῖφος*) ad *κνέφας* adludit. 47. Nihil huc facere puto *σκύβα* quod apposuit Albertus. 48. *τονθορυσμούς* Mus. Lobeck. Phrynich. p. 358, *τονθορισμούς* Aldus. *Σκόνθυλλε· τόνθρυζε* (sic m. pr., non *τονθόρυζε*) Phot. p. 523, 25. Unde *σκονθύλας* conicit LDindorf. Thes. VII c. 416 A, invito ordine. Glossa Laconica videtur. 49. Nicandri Ther. 660 reddidit ITh.Schneider probante OSchneidero p. 256 pro *σκαιοῖς* vel *σκαιῆς*. Cf. G. Curtius *Etymol.* p. 137. Fictum est *σκιός*, quod ponit Theognost. p. 136, 16, nec affirmaverim *σκυδά· σκιά. Εὔκλος* huc pertinere. Quod sequitur *κολόροβοι* i. q. *καλαύροπες* valet et ad *συκαλόβον* referendum videtur, q. v. s. v. *καρδαβας*. 51. Phot. 523, 3 Poll. I 16 Arcad. p. 47, 28 [53, 4]. 52. Infra *σοίθης· ψίθυρος ἀλαζών διάβολος*, quod verum esse docet gl. *ψοίθης· ἀλαζών*, quod ad *σοίθης* eandem habet proportionem atque *σεῖφα* ad *ψέφας*. *Σκόθης· διάβολος* Phot. 523, 2 ex [σι]*σοίθης* natum videtur. 53. *ἰσχυρόν*] Conicio *κοῖον· ἐνέχυρον*, q. v. *Μαλακόν* quo referam haereo, *ποικίλον* ad *σκολιόν* (*σκλοιόν* Arcad. 37, 11 Theognost. 49, 24 Zonar. 1651) referebat Kusterus. Sed nihil offensionis habebit etiam: *σκοιόν· δασύ. βαθυ. μέγα* (*μέλαν*?) *χλωρόν. πυκνόν. σύσκιον*. 54. Cf. *σάκοιτοι*. 55. *Scabies* vertit Lob. rhem. p. 47 n. Paralip. p. 113. 56. Cf. *σκολοφρή· κατακεκαυμένη*. Utrumque cum *σκελεφρός* componit Thes. VII c. 422 B. — Vide potius *στολοκρός*. *σκόλεφρε· κατακεκαυμένε* Mus. Sub *εφραι* latere videtur *εθειραι*. 57. *σκολεία* cod., *σκόλια* Mus., *σκολιά* Aldus. — *ὅτι*] *ὅστις* Ath. XV 694 A. Ex mente Dicaearchi ap. schol. Plat. p. 340 haec dicta sunt. 58. *δύσκολα*] Sic gloss. mss. in proverb. ap. Cyr. 63. 59. Verba obscura, quae om. Mus. 60. *σκολλύς* cod. Mus., *σκολλίς* Aldus, *σκόλλις* Eustath. p. 1528, 18. — *μᾶλλον* cod., em. Sopingus. Cf. *ἱερόβατον*. 61. Infra *σκώλοισι· δρεπάνοις*. Fuit cum imminutum mihi videretur ex *δάγκολον· δρέπανον*, quo de cf. Lob. Proll. p. 141. Nunc nil muto.

σκολοπώνυμον· τὸν στ(αυ)ρώσιμον, ἀπὸ τῶν σκολόπων
* σκόλοπες· ὀρθ[έ]α καὶ ὀξέα ξύλα, στ(αυ)ροί, χάρακες
[σκόλος· ἀκάνθης εἶδος]
σκολοφρή· κατακεκαυμένη
σκολόφρον· θρανίον
* σκολοβρᾷ· χαλεπαίνει
σκόλοψ· ξύλον ὠξυμμένον
σκόλοψιν ὡς ὀπτῶσιν· τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουργοῦντας ἀνεσκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ τῆς ῥαχέως καὶ τοῦ νώτου, καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθῦς ἐπὶ ὀβελίσκων
σκόλυβος· ὁ ἐσθιόμενος βολβός
σκολύβρα· ἡ σκυθρωπή
σκολύθρια· ταπεινὰ διφρία. ὑποπόδια
σκολύθρων· ταπεινῶν. ἀπὸ σκολύθρων δίφρων
σκόλυμος· λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες
σκολύπτειν· ἐκτίλλειν. κολούειν
σκολύφρα· σκυθρωπή· σκληρά. ἐργώδης. δυσχερής
σκολύψαι· κολοῦσαι, κολοβῶσαι. [σπαράττειν, ἐκτίλλειν
σκομβρίδες· ἰχθύες
σκομβρίσαι· γογγύσαι. καὶ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος
Σκόμβροι· Θρᾴκιον ἔθνος
σκονδάμνα· ῥάφανος
σκόνδρον· δρυπτόν. ἢ δρύπτει
σκόνυζα· ἡ κόνυζα. ἔστι δὲ φυτὸν ἄφυλλον ἱκανῶς, καὶ στιβάδας ἐξ αὐτῆς ἐποίουν, καὶ ταῖς οἰκίαις στεγάσματα ἐπέβαλλον
σκοπεῖσθαι· ὁρᾶσθαι
σκόπελος· ὑψηλὸς τόπος, ἢ πέτρα, ἢ ἀκρώρεια, ἀφ' ἧς ἔστι σκοπεῖν τὰ κύκλῳ. καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν πέτρα. οἱ δὲ ἀκρόπολις
[σκόπες· ὀρνέου γένος]
σκοπεύει· ἰχνεύει. ἐπιτηρεῖ
σκοπή· ἄποψις

SCR. 75. Plato Euthyd. p. 278 B. 77. Hesiod. Opp. 580. 82. Iuba ap. Didymum, ni fallor. 86. Phereer. fr. LI vol. II p. 353. 87. Plat. Phaedr. p. 82 E. Menand. fr. CLXX vol. IV p. 272? 88. Ar. Ran. 471. 90. Ex Atticis unus habet Xenoph. Hipparch. IV 10. Locus exstat Proverb. V 21.

ADNOT. 65. 66. (αυ) Mus. 66. ὀρθά Is. Voss. 67. Infra σκῶλος. 68. Cf. 1056. 69. σκέλυθρος· δίφρος ταπεινός Theognost. 11, 23, quemadmodum ap. Poll. III 90 etiam libri deteriores σκελύθριον praebent. Videtur igitur σκόλοφρον ex σκόλυθρον vel σκολύθριον corruptum, nisi Cyprii, quos σκόλοθρον dicere potuisse certum est, aliorum Aeolensium more etiam θ mutabant in φ. 70. Cf. σκολύβρα et σκολύφρα. 71. ὄξιμον cod., ὠξυμμένον Heinsius et Albertus e Cyrillis. 72. ὄπτωσιν cod., ὄπτησιν Mus. ξύλον (καὶ) δια(τείνοντες) Meinekius. 73. Alias σκόλυμος. — ἠψημένος Meinek. 74. Vide σκολοφρᾷ et σκολύφρα. 75. Schol. Plat. p. 368 ad Euthyd. p. 406, 19 Bekk. Poll. III 90 VII 112. 182. X 48 EM. 718, 39 Hes. gl. σ 1069. 76. σκόλυθρον· σκνιπὸν καὶ ἀνελεύθερον Phot. 523, 19 Suid. e Telecl. com. fr. V vol. II p. 364 (ubi vulgo κόλυθρον, cod. F σκέλυθρον). Hoc tamen loco vereor ne scribendum sit: σκολύθρων· „ἀπὸ σκολύθρων" ταπεινῶν δίφρων. 77. Cf. gl. 1073; schol. Nic. Ther. 658. 78. Lob. rhem. p. 44. Hes. s. v. ἐσκολυμμένον et ἀποσκόλυπτε. Huc a gl. 1080 retrahe σπαράττειν. 79. Cf. gl. 1070. 1074. 80. Cf. 1078. 81. Ath. VII p. 321 A. 82. Supra κομβίζων· φυσῶν. Σκομβρίζει· γογγύζει Phot. 523. 20. Idem mox σκομβρίσαι· παρὰ Ἰόβᾳ (ἴοβα cod.) ἐν β' διεφθορυίας (φθορᾶς cod.) λέξεως παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος. ἀποδίδοται καὶ κατὰ τὸ ἧτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον ἐργάσασθαι. Cf. ῥαθαπυγίζειν et Nauck. Arist. Byz. p. 164 n. 83. Σκόμβρος Macedoniae mons ap. Thuc. II 96 Aristot. Meteor. I 13. 84. 85. Non liquet. Similiter formatur κωριδάμνας. 86. Cf. κόνυζα, unde εὔφυλλον placuit Guyeto et Phot. 524, 1. 89. Sic codex et Salmasius, σκῶπες recte Mus. 90. Bekk. Anecd. 435, 21. 91. σκόπη cod., em. Phot. 524, 5.

Bonferroni, C. E. (1936). Teoria statistica delle classi e calcolo delle probabilità. Pubblicazioni del R Istituto Superiore di Scienze Economiche e Commerciali di Firenze, 8, 1–62.

Bonferroni, C. E. (1936). Il calcolo delle assicurazioni su gruppi di teste. In Studi in onore del professore Salvatore Ortu Carboni (pp. 13–60). Rome.

1115. σκορπίος· τὸ ἄστρον. καὶ τὸ χερσαῖον ἑρπετόν. καὶ θαλάσσιος ἰχθῦς. καὶ πόα, ἣν ἔνιοι σκορπίουρον
σκο(ρ)πίος ὀκτώπους· παροιμία· σκορπίον ὀκτώπουν ἐγείρεις
σκορπιοῦται· ἀγριαίνεται, ἐρεθίζεται
σκορπίωσ(αι)· ὡς θηρίον τραχύνου, ὀργίζου
σκοταῖον· ὅταν συσκοτάσῃ, ἡ σκοτία
20. σκοταρία· ζόφος. Ἀχαιοί
(*) σκοτίας· δραπέτης
σκοτεύει· δραπετεύει
* σκότιον· λαθριμαῖον
σκοτία· μέρος τι παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσαγορευόμενον τριγλύφου. καὶ Ἀφροδίτης Σκοτιᾶς ἱερὸν κατ' Αἴγυπτον
25. σκότιος· νόθος, ὁ λάθρα γεννηθεὶς τῶν γονέων τῆς κόρης. τοὺς γὰρ μὴ ἐκ φανερᾶς, λαθραίας δὲ μίξεως γεγονότας σκοτίους ἐκάλουν, ἔνιοι παρθεν(ί)ους, ἄλλοι κοριναίους· καθάπερ Μαρσύας ἐν τῇ α΄
σκοτοδινιᾷ· σκοτοῦται
σκοτοδινιάσας· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφείς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας
σκοτοιβόρον· συννεφές, σκοτεινόν
σκοτόμαινα· Ἀττικὸν τὸ οὕτω λέγειν
30. σκοτομήνη· βαθεῖα νύξ, ἢ ἀσέληνος
σκοτομηνία· σκότος σελήνης
σκοτομήνιος· ἀσέληνος νύξ
σκότος· ὄλεθρος, θάνατος
σκότος ὅσσε κάλυψε· θάνατος κατέσχεν
35. σκοῦλαι· κνῆσαι
σκύβα· λάχανον ἡ λαψάνη. τινὲς δὲ σκοῦβα
σκύβαλα· κόπρος

SCR. 15. *ἰχθῦς*] Mnesimach. com. 45 vol. III p. 570 Alex. fr. 1 9 p. 502. *πόα*] Theophr. HPl. IX 19. 23. Eur. Bacch. 510 Z 24. 25. Callimach. EM. p. 336, 2 Meinek. Callim. p. 144 *). 29. Greg. Naz. Carm. II p. 76 C. 30. Prov. XX 20 Psalm. X 2. 31. Iob. III 6 Chrysipp. ap. schol. Ven. Hom. Φ 483. 32. ξ 457. 34. Φ 181 et saepius. Similiter Psalm. LIV 5. 37. Philipp. III 8.

ADNOT. 15. *πόα*] Hes. *τάργανον*. Plin. HN. XXII 15, XXV 10. *ἰχθῦς*] Diod. I p. 185. 16. *σκοπίος ὀκτώπους — ὀκτώπουν* cod., *σκορπίος ὀκτάπους — ὀκτάπουν* Mus. Cf. Hes. gl. o 504 et Diogen. VIII 8. 18. (*αι*) LDindorf. Thes. VII c. 438 D et Meinekius, *σκορπιοῦ* Musurus qui *ὡς τὸ θηρίον* scripsit. 19. *σκοτέον* cod., quod *σκοταῖον* esse intellexit Iungermannus ad Poll. I 69, *σκότεον* Mus. Deinde cum Alberto malim *ἡ* pro *ἡ*, et in art. seq. posuerim post *ζόφος*. 20. Singularis paragoges exemplum agnoscit Lobeck. Proll. p. 258 n. An *σκόταρ*? 21. Tenebrio: qui clam tenebricoso tempore aufugit. Cf. *βέρρης, βερρεύει, στιβδός*. 24. *τρίγλυφον* Mus. (*τοῦ*) *προσαγορευομένου τριγλύφου* Salmasius. Aliter Vitruv. III 3, 5: *altera pars cum suis quadris, scotia, quam Graeci τρόχιλον vocant*, cum adnot. ITh Schneideri et IV 3: *ad ipsumque mentum coronae incidatur linea, quae scotia dicitur*. — *Σκοτιᾶς* cod., *Σκοτίας* Mus. Huc facit EM. 513, 49: *τὴν δὲ Κυθέρειαν νοοῦσί τινες, ὡς κρυφιοθον· διὸ καὶ σκοτίας Ἀφροδίτης ἐν Φαιστῷ ἱερὸν εἶναί φασι*. 25. *παρθένους* cod., em. Mus. Sed idem infeliciter aggressus est *τῇ Ἰάς. κοτοδινιᾷ* corrigens: *τῇ Ἰάδι. Σκοτοδινιᾷ*. Recte *τῇ πρώτῃ* (sc. *Μακεδονικῶν*) Schowius et Cobet Var. Lect. p. 362. De re cf. schol. Il. Z 21 et schol. Eur. Alc. 1002. Vide et Lob. Proll. p. 225 n. 28. *σκοτοιβόρος, ὡς ὑπὸ σκότῳ βιβρώσκων τὸν πολεμούμενον*. Eustath. p. 1496, 38. 29. Doricum contra dicit Eustath. p. 1769, 28: *ἡ δὲ κωμῳδία καὶ σκώπτει διὰ τῆς τοιαύτης λέξεως τῷ ὅσαι σκοτόμαιναι ὅσαι κηλῖδες*, et derivat a *μήν*, ut idem sit cum *σκοτομηνία*. Cf. Lobeck. Parerg. p. 499. In Cyrillo 39 pro *σκοτομὴν· ἡ ἀσέληνος νύξ* lege *σκοτομήνη*. 30. *βαρεῖα* cod., em. Sopingus. 35. *κνῆσαι* cod, *κνίσαι* Guyetus, Laconicum aut Boeoticum est pro *σκῦλαι*. 36. Est *cyma* Plinii XIX 8, qua de cf. *λαψάνη*. — *ἡ* scripsi pro *ἡ*.

σκυβαλίζεται· ἐξουθενεῖται, παρα(ρ)ρίπτεται, ἀποδοκιμάζεται
σκυβαλισμός· ἐκφαύλισμα, καὶ τὸ ἀδύκιμον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τῶν ἀχύρων
σκυδά· σκιά. Εὔκλος
σκυδίζει· λακτίζει
σκυδικαί· Ἡολέμων παρὰ Ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησί· ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν ἐλευθέρην σκυδικὰς λευκὰς καὶ μασθλητίνας
* σκυδμαίνειν· σκυθρωπάζειν, νεμεσᾶν, ὀργίζεσθαι
σκύδμαινος· σκυθρωπός
σκύδμαινε· ὀργίζου
σκύζει· λυπεῖ. ὀργίζεται
σκύζεσθαι· χολοῦσθαι, θυμοῦσθαι, σκυθρωπάζειν
σκύζης· παρὰ Φιλητᾷ· παύσω σε τῆς σκύζης. ἀντὶ τοῦ τῆς χάπρας
σκυζομένη· λυπουμένη, ὀργιζομένη
σκύζουσιν· ἡσυχῇ ὑποφθέγγονται, ὥσπερ κύνες
Σκύθαι· οὕτω τι τῶν γενεῶν ἐλέγετο
Σκύθης ὄνειον θαῖτα· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχθιζομένων [τινὲς δὲ βδελυττομένων] τῷ λύγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων· ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα .....
Σκυθιάς· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Δῆλος
Σκυθικά· ὑποδήματα ποια
Σκυθικὸν ξύλον· τὴν διάπυρον. ἔνιοι τὴν θαψίαν
Σκυθικός· Κρατῖνος Σκυθικὸν ἔφη τὴν Ἱππόνικον, διὰ τὸ πυρρὸν εἶναι. καὶ ᾧ ξανθίζονται αἱ γυναῖκες καὶ βάπτουσι τὰ ἔρια

SCR. 38. Cf. Sirac. XXVI 22. 39. Polyb. XXX 17, 12. 42. fr. XCVI. 43. Ω 592. 47. Ω 113. 48. Com. an. fr. CLXXVII. 49 Δ 23 Θ 460. 54. Alcaei fr. 104 p. 728. 55. Sapphon. fr. 167 p. 701. 56. fr. LXV p. 199.

ADNOT. 40. *σκυδάσκια. εὔκλος* cod., em. Salmasius. *σκοιά* confert Albertus. De δ Cypriorum epenthetico saepius dixi. 41. Infra *σκυνίζει· λακτίζει*. Supra *σκινθίζεται· λακτίζεται* habuimus. Ad *σκινθαρίζειν* haec spectare suspicatur ANauck. Ar. Byz. p. 224; nec ausim *κυδάζει* proponere. 42. *μασθλήτινας* cod., *μασθλήτινας* Mus. Cf. de h. v. Ath. III 106 B EM. 491, 41. De Hermodoro Platonico agit Preller ad Polemon. p. 148. Ceterum *Σκυθικαί* corr. Albertus coll. Alcaeo ap. Phot. 525, 6. Forma per δ Macedonica est. 43. *σκυδμαινέμεν* probabiliter Albertus. Cf. *σκυλμανεῖς* et *κυλλαίνει*. 44. *σκύδμανος* Lobeck. rhem. p. 279. 46. *σκύζεται* ante *ὀργίζεται* inserit Albertus. Possis *ὀργᾷ*, pro *σκυζᾷ* = *σκύζει*. 47. *σκύθεσθαι* cod., em. Pearso et Tollius. 48. *Φίλιτα* cod., *Φιλητᾷ — χάπρας* Mus. „*Comicum poetam, non elegiacum hic laudari, docet senarii hemistichium. Corrigendum igitur παρὰ Φιλήμονι vel Φιλεταίρῳ. Ineptit Bachius fragm. Philet. p. 67.*[a] Meinek. Com. IV p. 648 CLXXVII. Mihi Philetae glossae intellegendae videntur et excidisse poetae nomen. 50. *σκυζᾶν δὲ τὸ καθεύδοντας ὑποφθέγγεσθαι* (sc. *τοὺς κύνας*) Poll. V 86. Non opus tamen *σκυζῶσιν* inde nostro obtrudatur, licet ferat hoc etiam ordo. Cf. Comic. anon. fr. CCLI p. 663. 51. Ad oram libri mei correxeram *ἐθνῶν*, sed Thes. VII c. 452: *vix spectat* (inquit) *gentem proprie sic dictam. Οὕτω τις τῶν ἡλικιῶν si scriptum esset, conferri possent quae ex Photio ex ephebis ab Eleis ita dictis annotabimus in Σκύθραξ quae tamen et ipsa sunt suspecta.* Idem in ADD. VII c. 2615 *οὕτω τι γένος ἱππέων ἐλέγετο* conicit, ut fere iam Arcerius ad Aelian. p. 117 scripserat, coll. Aelian. Tact. c. 2 p. 15, 27. 52. Exciderunt verba *δεῖπνόν τοι ὦ Σκύθα. Ὁ δὲ ἐβδελύξατο πρῶτον. αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο*, quae servavit append. prov. IV 74 p. 453. 53. *Σκυθίας* cod., em. Pearso. *Δῆλος·... κεκλῆσθαι δὲ αὐτὴν καὶ Σκυθίδα Νικάνωρ φησὶν* Steph. Byz. p. 227, 3, ubi *Σκυθίδα* cod. R, *Σκυθιάδα* AV, frustra *Κυνθιάδα* Salmasius. 54. Phot. 525, 6 Harp. 168, 20. 55. *τὸ διάπυρον* Salmasius in Solin. p. 819 A. *Θάψος ἐστὶ ξύλον τι, ὃ καλεῖται σκυθάριον, ἤγουν Σκυθικὸν ξύλον, ὥς φησι καὶ Σαπφώ* schol. Theocr. II 88. 56. *Scalig. ad Varron. LL. VI* p. 232 *Bip. coni. Σκυτικόν. Sed vide schol. Theocr. II* 88. Meineke.

Mr. Hall, Mr. Hall, Mr. Hall,

σκυρθαλιάς· Θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι, Διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας
σκυρθάλιος· νεανίσκος
σκυρθάλια· μειράκια, ἔφηβοι
Σκυρία δίκη· Ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶ ἡ Θησέως καλεῖται τελευτή. φυγόντα γὰρ αὐτὸν εἰς Σκῦρον ἐκεῖ καταχρημνισθῆναί φασιν
Σκῦρος· πόλις. καὶ νῆσος. ἢ λατύπη
σκῦρος· ἀργιλώδης. Λυσίμαχος τὴν λατύπην
σκυρωθῶσι· λιθωθῶσιν
σκυρωτὴ ὁδός· ἡ ἱππόχροτος
σκύτα· τὸν τράχηλον. Σικελοί
σκυτάλαι· βακτηρίαι. καὶ αἱ ἱππικαὶ ἴλαι. καὶ ὄφ[ρ](εων) εἶδος. φραγέλλια, λῶροι. πίνακες, ἐφ' οἷς ἡ Δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα. ἢ θύλακες δερμάτινοι
σκυτάλη Λακωνική· ἐπὶ τῶν ἀγγελιαφόρων τάσσεται. ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρήσασθαι ταῖς σκυτάλαις, (ἀντὶ) τῶν παρ' Ἕλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων
σκυτάλια· αὐλίδια, περιστρώματα. καὶ τὸ ῥάβδωμα
σκυτα[υ]λίδα· αὐλὸ(ν) ποιόν
σκυταλίδες· εἶδος καρίδων

SCR. 84. Com. anon. V 2 p. 948. 85. *I* 664. 87. Videtur varietas lectionis in Hippocr. 658, 45 ubi ἦν σκιῤῥωθῶσιν (al. σκιρωθῶσιν) αἱ μῆτραι. 89. Pind. Pyth. V 93 ?? 90. ADN. — ὄφεων] Nic. Ther. 384. 386. 91. Ar. Lys. 991.

ADNOT. 81. σκυρθάνια· (absque acc.) τοὺς ἐφήβους οἱ Δάκωνες Phot. 525, 16 quod sunt qui κυρσανίας corrigant. Sed supra habuimus σκύθραξ· μεῖραξ, ἔφηβος, et vocabuli σκυρθάνιος formam Laconicam esse κυρσάνιος (Ar. Lysistr. 983. 1248) intellexit Ahrens, qui II p. 67 n. 2 lexicographorum locos congessit, et h. l. σκυρθάνια correxit. Similiter Thes. VII c. 464 B σκυρθάλια aut σκυρθαλίους suadet. Ordo σκυρθάλια, σκυρθάλιος, σκυρθαλίους poscit, quae e σκυρθάνια, σκυρθάνιος, σκυρθανίους corrupta esse videntur, quamquam formas per λ̄ probat Lobeck. Path. El. p. 128. 84. Interp. Zenob. I 32 p. 11 afferunt Poll. VIII 81 et Meieri et Schoemann. *Alt. Proc.* p. 696. 85. Confundit Σκῦρος et σκύρος (σκίρος). Cf. gl. σ 892. 86. Haec unde in brevius contracta sint docet EM. 720, 25: Σκῦρος· ἡ νῆσος, ἐπεὶ ἀργιλώδης ἐστὶ καὶ λευκόγεως. σκύρος γὰρ ἡ λατύπη. Δίδυμος λέγει ἐν ὑπομνήματι ξ' Ὀδυσσείας κτλ. — ἀργιολίδης cod., em. Guyetus. 87. Vide

τ

SCR. 88. ἀπόκρι cod., ἀπόκροτος Mus., ἀπωκριωμένη Meineke. Forte σκυρωτὰ ὁδὸς ἱππόκροτος· ..... 89. σκυτατόν· τράχηλον. Σικελόν cod., Σικελοί Mus. Cf. Γύης. Reliqua Is. Vossius scripsit σκύτα· τὸν τράχηλον. at Dorica forma intellegenda sit σκύτα pro σκύτη an neutrius generis forma σκύτα a σκύτον non liquet. Hemsterhusii ad Lucian. Dial. mort. IX 4 coniecturam σκύταλον ordo quidem non admittit, sed defenditur Didymi verbis in schol. ad Ar. Avv. 1283: αἷς τὰ σκύταλα τύπτουσιν, ὅ ἐστι τοὺς τραχήλους et Sophronis ut videtur fragmento ᾗ παίσει βάκτρῳ καλίνῳ σκύταλα Φρὺξ δνήρ, quo si referenda est glossa nostra, reponi debet σκύταλα· τὸν. Sed τὰ σκύτα etiam dixerat Sophro, si quidem ipsius sunt verba a Petronio ap. Erotian. p. 336 apposita, atque σκύτα agnoscunt etiam Galen. lex. p. 561 et Boissonad. Anecd. I p. 239 σκύταν Michael Psell. Alberti c. 1226 et ap. Tittm. praef. ad Zonar. I p. CXVIII 8. Cf. etiam σκύτη. 90. εἶλαι cod., Ἴλαι Mus. ‚Scutula idem est ac rhombus. Fragmentum incerti auctoris (Censorino solitum adiungi) c. 7. Hinc ergo σκυτάλαι illae acies equestres quae aliis ῥομβοειδεῖς.' Scheffer de re vehic. p. 192. Quid sibi velit coniectura Wernsdorfii in poet. lat. min. IV p. 869 ὑφαὶ ποικίλαι nescio. — ὄφρεων ut videtur cod., ὄφεων Musurus, qui duas literas erasit. Stalim εἰσὶ φραγέλλια cod., εἶαι φλαγέλλια Mus., εἶδος Guyetus quod expressi, nisi malis ὄφεις vel ex EM. l. c. ὄφεών ἐστί (τι εἶδος). Cf. Hesych. ἐλεών EM. 720, 42 Tzetz. Hist. IX 155 Diosc. VII 11 Epiphan. I p. 524 B. — δίκη] Ruhnken. epist. crit. p. 171 confert cum Callim. Cer. 57. σκυτάλη δὲ πίναξ, δέλτος EM. 720, 49. 91. Gell. N. A. XVII 9 Nauck. Ar. Byz. p. 273 sq. — (ἐπὶ) HSt. (ἀντὶ) Is. Voss. et Pierson ad Moer. p. 347. 92. αὐλίδια] Poll. IV 82. Pro περιστρώματα LDindorf. Thes. VII c. 470 B coni. περιζώματα coll. σκυτίνας (corrigit σκυτάλας)· περιζώματα ἀπὸ λώρων EM. 720, 40. Verba καὶ τὸ ῥάβδωμα sequenti glossae addebat Bielius coll. Herodot. IV 60. Alii conferri iubent Salmas. Scr. HA. II p. 577. 93. [υ] Phavorinus, malim σκυταλίαν a σκυταλίας, quo de agit Iuba Ath. IV p. 117 A. — αὐλοποιὸν cod., em. LDindorf. VII c. 469 A. Cf. 1192. 94. παρὰ Ἀλεξανδρεῦσί τε εἶδος καρίδων EM. 720, 45, addens καὶ καμπῶν εἶδος, ὅ ἐστι ζῶόν τι.

σκυταλουμένη· ξύλῳ τυπτομένη
σκυτεύς· σαγγάριος, καὶ καλιγάριος
σκύτη· κεφαλή
σκυτίζει· σπαράττει
σκυτίνη ἐπικουρία· ..... Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων
σκύτινον καθειμένον· διεζωσμένοι εἰσῆεσαν οἱ κωμικοὶ ὑποκριταί. οἱ δὲ αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν ἀνωτέρω τῶν ἰσχίων καὶ τῶν αἰδοίων περικείμενοι
σκυτοδέψης· δερματομαλάκτης
σκῦτος· πᾶν δέρμα
σκυτοτύμος· λωροτόμος. σκυτεύς, σκηνορ(ρ)άφος
σκυφοκώναστος· Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς Μησὶ τοῖς σκύφοις περιφόρητος
σκύφος· εἶδος ποτηρίου, ἢ ἔκπωμα
σκῶ· πεδίσκη
σκῶλα· ξύλα ὠξυμμένα
σκώληξ· τὸ κυλιόμενον κῦμα. καὶ ἀπὸ τῆς ἄλω τὸ δινηθὲν καὶ συναχθὲν εἰς λιχμητύν
σκωληκίζονται· κινοῦνται ὡς οἱ σκώληκες
σκωλοβάτης· ὄνομα θηρίου μικροῦ, (παρα)πλησίου ἐρισύβῃ[ς], τὸ γινόμενον ἐν τῇ ἄλῳ καὶ τῷ σίτῳ λυμαινόμενον
σκώλοισι· δρεπάνοις· διὰ τὴν σκολιότητα
Σκῶλος· ῥάβδος. σκάνδαλος. [ἡ σκώληξ.] οἱ δὲ σκόλοψ, ἢ ῥάβδος, ἢ ἀπωξυμμένος πάσσαλος
ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος
ἢ ἀκάνθης εἶδος. παρὰ τὸ σκέλλω. τὸ ξηραίνω. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ
[σκώλοψ· ξύλον ὀξυμ(μ)ένον. ἢ ἄκανθα]
σκώμ(μ)ατα· λοιδορήματα γέλωτος χάριν

SCR. 99. Ar. Lys. 110 Stratt. fr. IV vol. II p. 785. 1200. Ar. Nubb. 538. 1. Theophr. HPl. III 18, 15. 2. ξ 34. 3. *H* 221. 5. ξ 112 alii. 7. Iesai. LVII 14 Greg. Naz. p. 85. 8. Aeolenses teste schol. Hom. Ξ 16 Plat. com. II 2 p. 623. 12. *N* 564 — *B* 497. 14. Demosth. 1261, 12 Plat. rep. V p. 452 B.

ADNOT. 95. EM. 720, 46. 96. De barbara voc. *σαγγάριος* sive *τζαγγάριος* cf. Thes. VII c. 2636. *Τζαγκάρης cerdo σκυτεύς* Meurs. Gl. p. 557. Adde Salmas. HA II p. 408 Cang. in Gl. Gr. et Moschopol. *π. σχεδ.* p. 193. *Τζάγγα· ὑπόδημα* Gloss. Basilic. 97. Cf. *σκύτα*. 98. *ἐνσκυθεῖν* quod affert Albertus supra a Meinekio in [*ἐν*]*σκύλλειν* emendatum est. 99. Malim *σκυτίνη ἐπικουρία*. Post *ἐπικουρία* Meinekius Com. II 2 p. 785 addit *παρὰ τὴν παροιμίαν συκίνη ἐπικουρία, ἣ κέχρηνται.* 1200. *σκύτινον, καθημένων — ἀνω... τῶν — πκείμενοι* cod., *σκυτίνων καθημένων — ἀνώτερα τῶν.— παρακείμενοι* Mus., em. L. Bos. Obss. crit. p. 186 coll. schol. Ar. Nubb. 538. 1. *σκυτοδέψις* cod., em. Mus. 2. *σκύτος* codex. 3. Pierso ad Moer. p. 354. — *σκηροράφος* cod., *σκυτορράφος* Mus., em. Schowius Suppl. p. 697, 15. 4. Derivandum esse a Sicula verbi *κωνάω* forma *κωνάζω* vidit Ahrens II p. 92 et Thes. VII c. 473 B qui vertit *scyphis circumactus* et Hemsterhusii emendationem *περιφόρητος* pro *ἀφορητήν* (cod., *περιφορητήν* Mus.) amplectitur. Forte *περιφόρητος ἦν*. 6. *σκῶ· πεδίσκη* cod., *σκώ· παιδίσκη* Mus. Forte *σηκώ*, ut voluit etiam Meinekius. Cf. gl. *σ* 863. Lob. Parall. p. 120. Ahrentis coniectura in Kuhn *Zeitschr. f. vgl. Spr.* X 2 p. 80 [*βα*]*σκώ* displicet. 7. *ὀξυμένα* cod., em. Mus. 8. *σκώλυξ* cod., em. Is. Voss. ad Catull. p. 229. 10. *πλησίου ἐρισύβης* cod., em. Thes. VII c. 476 D. 11. Cf. nos ad *σκόλοις· δρεπάνοις*. 12. Masculinum habet etiam EM. 719, 40 unde cum Heinsio *παρὰ τὸ σκέλλω* (sic Mus., *σκελῶ* cod.) scripsi pro *ἢ ξηραίνω*, *παρὰ τὸ σκελῶ*. — *ἀποξυσμός* cod., em. Albertus. Verba insulsa *ἢ σκώληξ* aut correctionem glossae 1208 continent, aut *ἢ σκόλοψ* (sic gl. mss. in Octat. Cyr. 63) scribenda sunt. 13. (*μ*) Mus. L. *σκόλοψ*. 14. (*μ*) Mus.

σκωρνυφίαν· τὸ σκάνδαλον, ἐν Μησίν· ἐν δὲ Τριακάσιν τὰ ὀσιώδη χρέα
σκῶπες· εἶδος ὀρνέων, οἱ δὲ κολοιούς. καὶ εἶδος ὀρχήσεως
* σκῶμμα· εἶδος κουρᾶς, ἢ λοιδορίας
σκωπευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὥσπερ ἀποσκοπούντων
σκώπτει· γελοιάζει, παίζει, ληρεῖ
σκωρίδες· γρᾶες
σκωρία· ἡ γαιώδης ἐν ὑποστάθμῃ
σκῶψαι· μέμψ...αι
σμᾶν· σμήχειν
σμαραγεῖ· ἠχεῖ, ψοφεῖ
σμαραγήσει· ἠχήσει, ψοφήσει
σμαράγνα· μάστιγξ, ῥάβδος. καὶ χωρὶς τοῦ σ
σμάρδικον· στρουθίον
σμαρδικοπῶλαι· οἱ τοὺς στρουθοὺς πωλοῦντες
σμαρίδες· γρᾶες. καὶ ἰχθύδια μικρὰ ἄριστα· οἱ δὲ τὰς μαινίδας
σμαρκόν· καθαρόν. βρωτικόν. θριμύ
σμερδαλέον· φοβερόν, καταπληκτικόν
σμερδνόν· δεινόν, καταπληκτικόν, πολεμικόν, σκυθρωπόν
σμέρδ[ν]ος· λῆμα. ῥώμη, δύναμις, ὅρμημα
σμέρδος· ἰχθύος εἶδος
σμηκτικόν· τήλης ἡ θέρμη
σμικρόν· καθαρόν. θριμύ
σμῆλαι· ῥῖψαι
σμηλακεῖ· φωνεῖ
σμῆναι· τῶν μελισσῶν οἱ κηροδόχοι, ἤτοι αἱ θῆκαι

SCR. 15. Epicharmus. 16. ε 66. 18. Aeschyli fr. 74 Nck. 21. Aristot. de sensu c. 5. 22. Plat. Men. p. 80 A. Antiph. com. II 8 vol. III p. 79. 24. *B* 210. 25. *Φ* 199. 29. Epicharm. fr. 10 Ahr. Arist. HA. VIII 30. 31. *B* 334. 32. *O* 687.

ADNOT. 15. *σκω[υ]νυφίαν* Vossius et Pearso qui *τριακάσι* praefert. Bergkius Comment. de com. Att. p. 149 Salmasianam scripturam *Μυσίν* amplectitur, dubitat tamen Epicharmeae fabulae inscriptio fuerit *Μίνυαι* an *Μένσες*. Cf. *σκυφοκώναχτος*. — *τριακάσιν* cod., *τριακάσι* Mus. *Ὀσιώδη* fortasse e *θειώδη* corruptum est. 16. *ὀρνέων*] Lob. Path. El. p. 124. — *εἶδος ὀρχήσεως*] Athen. IX p. 391 A XIV 629 F Poll. IV 103. Cf. Olahn *Vasenbilder* p. 24 Rad. Rochett. *Journ. des Sçavans* 1837 p. 514 — 17. Glossa *ὑπόσκοπον* ab hoc loco aliena videtur, nec Phot. 524, 10 *σκοπούς* huc traxerim. 18. *σκώπευμα: σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπος* (sic) *οὕτως Αἰσχύλος* Phot. 527, 6. 19. Supra male *σκοπεῖ*. 20. *σκορίδες· γράες* cod., em. Is. Vossius coll. *σμαρίδες*. Fugit interpretes glossa *κωρίδες· γράες, ζῶον θαλάσσιον*. Disputavi de utraque gl. s. v. *καραβίδες*. 21. *ἐν* (σιδήρῳ) *ὑποστάθμῃ* vel [*ἐν*] *ὑποστάθμῃ* Heinsius. Malim *ἐν* (μετάλλοις) *ὑποστάθμῃ*. Cf. *κιβδηλιῶντες*. 22. *μέμψαι* corruptum, nisi sequioris est Graecitatis. 25. Malim cum Pearsone *σμαραγήσῃ· ἠχήσῃ, ψοφήσῃ*. 26. Lob. Path. El. p. 130. Supra *μάραγνα· μάστιξ*. 27. Cf. *σπαράσιον*, ante *σπά[υ]λαθρον* positum, et *δρίξ· στρουθός* Cyr. 39. 29. *μικρ' ἄττα* AM. Vide Speusippus Ath. VII p. 313 A schol. Oppian. I 110. III 188. Cf. *σκωρίδες*. 30. Cf. *σμηκρόν*. 33. *σμέρδος* IThSchneider et Lobeck. Parall. p. 546. Cf. *εὐσμερδής· εὔρωστος*. — *δεῖμα* sine caussa Oudendorpius. 35. Videntur igitur medici graeci foeno graeco vim detersoriam attribuisse. nam *τήλη* serioris Graecitatis forma est pro *τῆλις* Hesychio etiam s. v. *βούκερας* usitata. Cf. Ermerins Anecd. p. 251, 5. 261, 5. 269, 11. 275, 4 Dioscor. II 124 p. 129: *σμήχει δὲ καὶ τρίχας καὶ πίτυρα καὶ δχάρας τὸ ἀπόβλιμμα αὐτῆς ἐν ὕδατι ἐφθεῖσης*; ibidem: *τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς ἔλαιον σμήχει τρίχας οὐλάς τε τὰς ἐν αἰδοίοις*. Intellego igitur *foeni graeci decoctum*. 36. Cf. *σμαρκόν*. Utrobique *σμηκτικόν* restituebat Stocber ad Thom. M. p. 802; *σμηκρόν* Is. Vossius, *σμηκτόν* Meineke. 37. *σμῆσαι· ῥύψαι* ante Lobeck. rhem. p. 112 corr. Salmasius (Thes. VII c. 484 B) improbante Is. Vossio qui *εὐσμαλον* (*εὐσμακτον*)· *εὔχαρι* conferebat. Coni. *ἘΝΙΪΛΑΙ: ῥῖψαι*. 38. Cf. *σηδρακεῖ* et *σμιλακτεῖ*. Non ausim reponere *ὑλακτεῖ*. 39. *σμήνη· ὁ τόπος ὅπου αἱ μέλιτται καὶ κηρία καὶ τὸ μέλι ποιοῦσιν* Bekk. AG. I p. 301, 11 Herod. *πμλ*. p. 16, 32, reddendum fortasse Arcadio p. 127, [111] 20.

8.1 Code Listing

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3  #include <string.h>
4  #include <ctype.h>
5  #include <time.h>
6  #include <unistd.h>
7  #include <sys/stat.h>
8  #include <sys/types.h>
9  #include <dirent.h>
10 #include <errno.h>
11 #include <limits.h>
12 #include <stdint.h>
13 #include <stdbool.h>
14 #include <stdarg.h>
15 #include <fcntl.h>
16 #include <sys/wait.h>
17 #include <sys/time.h>
18 #include <sys/resource.h>
19 #include <sys/ioctl.h>
20 #include <termios.h>
21 #include <signal.h>
22 #include <pwd.h>
23 #include <grp.h>
24 #include <getopt.h>
25 #include <libgen.h>
26 #include <locale.h>
27 #include <wchar.h>
28 #include <wctype.h>
29 #include <iconv.h>
30 #include <langinfo.h>
31 #include <glob.h>
32 #include <fnmatch.h>
33 #include <regex.h>
34 #include <pthread.h>
35 #include <semaphore.h>
36 #include <sys/mman.h>
37 #include <sys/shm.h>
38 #include <sys/ipc.h>
39 #include <sys/msg.h>
40 #include <sys/sem.h>
41 #include <sys/socket.h>
42 #include <netinet/in.h>
43 #include <arpa/inet.h>
44 #include <netdb.h>
45 #include <ifaddrs.h>
46 #include <net/if.h>
47 #include <sys/ioctl.h>
48 #include <linux/if_packet.h>
49 #include <linux/if_ether.h>
50 #include <linux/if_arp.h>
51 #include <linux/if_tun.h>
52 #include <linux/if_tap.h>
53 #include <linux/if_vlan.h>
54 #include <linux/if_bridge.h>
55 #include <linux/if_bonding.h>
56 #include <linux/if_team.h>
57 #include <linux/if_macvlan.h>
58 #include <linux/if_vxlan.h>
59 #include <linux/if_ppp.h>
60 #include <linux/if_pppox.h>
61 #include <linux/if_pppol2tp.h>
62 #include <linux/if_pppoe.h>
63 #include <linux/if_pppox.h>
64 #include <linux/if_pppol2tp.h>
65 #include <linux/if_pppoe.h>
66 #include <linux/if_pppox.h>
67 #include <linux/if_pppol2tp.h>
68 #include <linux/if_pppoe.h>
69 #include <linux/if_pppox.h>
70 #include <linux/if_pppol2tp.h>
71 #include <linux/if_pppoe.h>
72 #include <linux/if_pppox.h>
73 #include <linux/if_pppol2tp.h>
74 #include <linux/if_pppoe.h>
75 #include <linux/if_pppox.h>
76 #include <linux/if_pppol2tp.h>
77 #include <linux/if_pppoe.h>
78 #include <linux/if_pppox.h>
79 #include <linux/if_pppol2tp.h>
80 #include <linux/if_pppoe.h>
81 #include <linux/if_pppox.h>
82 #include <linux/if_pppol2tp.h>
83 #include <linux/if_pppoe.h>
84 #include <linux/if_pppox.h>
85 #include <linux/if_pppol2tp.h>
86 #include <linux/if_pppoe.h>
87 #include <linux/if_pppox.h>
88 #include <linux/if_pppol2tp.h>
89 #include <linux/if_pppoe.h>
90 #include <linux/if_pppox.h>
91 #include <linux/if_pppol2tp.h>
92 #include <linux/if_pppoe.h>
93 #include <linux/if_pppox.h>
94 #include <linux/if_pppol2tp.h>
95 #include <linux/if_pppoe.h>
96 #include <linux/if_pppox.h>
97 #include <linux/if_pppol2tp.h>
98 #include <linux/if_pppoe.h>
99 #include <linux/if_pppox.h>
100 #include <linux/if_pppol2tp.h>
101 #include <linux/if_pppoe.h>
102 #include <linux/if_pppox.h>
103 #include <linux/if_pppol2tp.h>
104 #include <linux/if_pppoe.h>
105 #include <linux/if_pppox.h>
106 #include <linux/if_pppol2tp.h>
107 #include <linux/if_pppoe.h>
108 #include <linux/if_pppox.h>
109 #include <linux/if_pppol2tp.h>
110 #include <linux/if_pppoe.h>
111 #include <linux/if_pppox.h>
112 #include <linux/if_pppol2tp.h>
113 #include <linux/if_pppoe.h>
114 #include <linux/if_pppox.h>
115 #include <linux/if_pppol2tp.h>
116 #include <linux/if_pppoe.h>
117 #include <linux/if_pppox.h>
118 #include <linux/if_pppol2tp.h>
119 #include <linux/if_pppoe.h>
120 #include <linux/if_pppox.h>
121 #include <linux/if_pppol2tp.h>
122 #include <linux/if_pppoe.h>
123 #include <linux/if_pppox.h>
124 #include <linux/if_pppol2tp.h>
125 #include <linux/if_pppoe.h>
126 #include <linux/if_pppox.h>
127 #include <linux/if_pppol2tp.h>
128 #include <linux/if_pppoe.h>
129 #include <linux/if_pppox.h>
130 #include <linux/if_pppol2tp.h>
131 #include <linux/if_pppoe.h>
132 #include <linux/if_pppox.h>
133 #include <linux/if_pppol2tp.h>
134 #include <linux/if_pppoe.h>
135 #include <linux/if_pppox.h>
136 #include <linux/if_pppol2tp.h>
137 #include <linux/if_pppoe.h>
138 #include <linux/if_pppox.h>
139 #include <linux/if_pppol2tp.h>
140 #include <linux/if_pppoe.h>
141 #include <linux/if_pppox.h>
142 #include <linux/if_pppol2tp.h>
143 #include <linux/if_pppoe.h>
144 #include <linux/if_pppox.h>
145 #include <linux/if_pppol2tp.h>
146 #include <linux/if_pppoe.h>
147 #include <linux/if_pppox.h>
148 #include <linux/if_pppol2tp.h>
149 #include <linux/if_pppoe.h>
150 #include <linux/if_pppox.h>
151 #include <linux/if_pppol2tp.h>
152 #include <linux/if_pppoe.h>
153 #include <linux/if_pppox.h>
154 #include <linux/if_pppol2tp.h>
155 #include <linux/if_pppoe.h>
156 #include <linux/if_pppox.h>
157 #include <linux/if_pppol2tp.h>
158 #include <linux/if_pppoe.h>
159 #include <linux/if_pppox.h>
160 #include <linux/if_pppol2tp.h>
161 #include <linux/if_pppoe.h>
162 #include <linux/if_pppox.h>
163 #include <linux/if_pppol2tp.h>
164 #include <linux/if_pppoe.h>
165 #include <linux/if_pppox.h>
166 #include <linux/if_pppol2tp.h>
167 #include <linux/if_pppoe.h>
168 #include <linux/if_pppox.h>
169 #include <linux/if_pppol2tp.h>
170 #include <linux/if_pppoe.h>
171 #include <linux/if_pppox.h>
172 #include <linux/if_pppol2tp.h>
173 #include <linux/if_pppoe.h>
174 #include <linux/if_pppox.h>
175 #include <linux/if_pppol2tp.h>
176 #include <linux/if_pppoe.h>
177 #include <linux/if_pppox.h>
178 #include <linux/if_pppol2tp.h>
179 #include <linux/if_pppoe.h>
180 #include <linux/if_pppox.h>
181 #include <linux/if_pppol2tp.h>
182 #include <linux/if_pppoe.h>
183 #include <linux/if_pppox.h>
184 #include <linux/if_pppol2tp.h>
185 #include <linux/if_pppoe.h>
186 #include <linux/if_pppox.h>
187 #include <linux/if_pppol2tp.h>
188 #include <linux/if_pppoe.h>
189 #include <linux/if_pppox.h>
190 #include <linux/if_pppol2tp.h>
191 #include <linux/if_pppoe.h>
192 #include <linux/if_pppox.h>
193 #include <linux/if_pppol2tp.h>
194 #include <linux/if_pppoe.h>
195 #include <linux/if_pppox.h>
196 #include <linux/if_pppol2tp.h>
197 #include <linux/if_pppoe.h>
198 #include <linux/if_pppox.h>
199 #include <linux/if_pppol2tp.h>
200 #include <linux/if_pppoe.h>
```

σμίνθουροι· τὰ(ς) οὐρὰς οἱ σαίνοντες
σμίντα· παλίουρος
σμινύη· σκαφ[ε]ίδιον, δίκελλαν
σμινύης· σμινύη
σμιρευς· μέτρον οἰνικὸν εἰς Πεντάπολιν Λιβύης. καὶ σμηρεύς
σμιρίς· ἄμμου εἶδος, ἢ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λίθων. καὶ δένδρον
σμίς· μῦς
σμογερύν· σκληρόν. ἐπίβουλον. μοχθηρόν
σμοιός· χαλεπός, φοβερός, στυγνός
σμοιῷ προσώπῳ· φοβερῷ, ἢ στυγνῷ, σκυθρωπῷ
σμοχορδοῦν· τὸ σχηματίζεσθαι τὰς γυναῖκας
σμοχόρδους· τοὺς τὰς ὀφρῦς ἐγκοίλους ἔχοντας
σμορδοῦν· συνουσιάζειν
σμόρδωνες· ὑποχωριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων· ὡς πύσθωνες
σμυγερόν· ἐπίπονον. οἰκτρόν. μοχθηρόν. πονηρόν. ἐπίβουλον. ἀνιαρόν. χαλεπόν
σμυγερῶς· ἐπιπόνως
σμύδρος· διάπυρος σίδηρος
σμυκτήρ· ὁ μυκτήρ
σμυλίχη· τοῦ ζυγοῦ τὸ τρῆμα, ἐν ᾧ ὁ ἱστοβοεὺς καθήρμοσται
σμύλλα· σαύρα
σμυνδαρίδ(ε)ια· ὑποδήματα, ἀπὸ σκυτέως τινὸς Σμυνδυρίδου. ἢ τὰ πολυτελῆ, ἀπὸ Σμυνδυρίδου
σμῦξαι· φλέξαι, ἐμπρῆσαι. μαρᾶναι
σμυός· σκυθρωπός

SCR. 63. Ar. Nubb. 1500. 64. ADN. 70. Apud Aesch. Ag. 639 στυγνῷ προσώπῳ legitur. Sed fortasse huc referendum Sophoclis fr. ap. Plutarch. de aud. poet. p. 23 C: Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά quamquam Martis in aprum transformatio nota est ex fabula Adonidis. 71. Com. anon. CCCXCVII p. 123 vol. V.

ADNOT. 61. Vox proba nihil aliud valet quam μύουρος, explicatio falsa ad σαίνουρος spectat: nisi οἱ σαίνοντες ex ὀξύνοντες corruptum. 63. δίκελλον codex. Vide schol. Platon. p. 399. 64. σμινύς· σμινύη Hemsterh. ad Poll. X 173 vel potius ad Aristoph. fr. V vol. II p. 1118, ubi tamen pro σμινύδας Com. vol. V 2 p. 949 Hlacobi coni. σμινύας. Cf. Lob. Proll. p. 59, 7. 65. καὶ σμηρεύς, quae varia lectio est, om. Mus. Μάρις, οἶνου μέτρον Poll. [X 184] conferri iubet Lobeck. Path. El. p. 130 n. 66. σμίριτος ap. Cyr. 11 e lectionis discrepantia in Iob. XLI 7 pro σμυρίτης; σμύρις Dioscor. V 166, quod σμῆρις (σμηρὶς Guyetus) scribit IThSchneiderus coll. σμηρίζω ap. Heron. Spirit. p. 180 D 232 D. Plura dabunt Maur. Pinder de adam. p. 37 IHKrause Pyrgotel. p. 228. Cf. etiam Greg. Cor. in Walz. rhett. Gr. VII p. 1126, 16 qui formas σμύρνιον et σμερὶν alteram ethnicam alteram technicam novit. 67. σμῦς cod., σμὶς ex ordine Is. Vossius, cui formae comparandum σμίνθος, σμίθος. Vide Lob. Path. El. p. 129. 68. Fallitur Thes. VII col. p. 496 cum dicit: „*Librarii error videtur, etsi σμυγερός ad μόγος, unde μόγις et Aeol. μύγις, referendum potius, quam ad σμύχω.*“ Glossa Cypria est ac fortasse ad Euclum referenda. Cf. etiam Lob. l. l. et mox σμυγερόν. 69. σμοῖς cod., σμοῖος Mus. Mox habebimus σμυός· σκυθρωπός, quem accentum praecipit Arcad. p. 37, 11 [12,7] σμοιός ἐπίθετον. Fallitur Theognost. 49, 24 σμοῖος τὸ ἐπιθετικόν, et quod supra dempto σ legitur μοῖος· σκυθρωπός oxytonon est faciendum. Cf. Lob. rhem. 247. 301. Path. El. p. 129. 70. σμοῖος cod., σμοίῳ Mus. Dubitanter scripsi σμοιῷ; Vide SCR. 71. Cf. σκοροδοῦν. 72. δσφῦς? Cf. Lob. Proll. p. 148. 74. σμορδονεός — πθωνες cod., ποσθωνεύς Mus., em. Salmasius, Lob. Path. El. 130 coll. Scalig. Priap. LXIX: *mentula smerdalea.* 75. Cf. schol. Apoll. Rhod. II 374 et Hes. σμογερόν. 76. Supra ἐπισμυγερῶς· ἐπιπόνως. 77. σμυδρός cod., scripsi σμύδρος pro μύδρος. Cf. Lob. Path. El. 129. 78. Lob. l. l. GCurtius Etym. p. 131. 79. τρίυμα cod., em. Salmas. Fortasse verba τὸ τρῆμα (sc. ῥινός, cf. μυκτήρ· ῥινὸς τὸ τρῆμα) ad σμυκτήρ referenda sunt, ut sequentia fuerint sic scripta: τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ κτλ. — Ad σμίλη referebat Lob. Aglao. p. 839 c. Proll. p. 338. 80. Piscem dicere videtur. „Alex. Trall. XI p. 617, cf. Goupylum p. 853“ Schneider. Geopon. XX 7, 1 LDindorf. Thes. VII c. 486 D. 81. Σμινδυρίδου bis Mus. Cf. Σμινδυρ(ίδ)εια. 82. σμύξαι· — μαράναι codex. 83. Pro σμοιός, q. v.

Σμυρναῖος· ἀπὸ Σμύρνης
σμυρν(ε)ῖον· τοῦ ἱπποσελίνου ὁ καρπός. καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη
σμῦρ[υ]ος· ὁ ἄρσην ἰχθύς. καὶ ἡ θήλεια σμύραινα
σμυρτή· σμυρτός
σμῦς· ὁ μῦς
σμύσσεται· ἀπομύσσεται
σμυστία· ἡ πρόπολις. Λυσικράτη(ς)
σμύχοιτο· ἀφανίζοιτο. κατακαίοιτο. φθείροιτο. τρύχοιτο
σμύχει· φθείρει. τρύχει
σμυχόμενον·
σμύχων· τὰ αὐτά
σμώγη· ῥανίς. τὸ τυχόν. Ἀμερίας βο(ὐ)γλωσσον
σμώδιγγες· μώλωπες, τραύματα
σμῶδιγξ· ὕφαιμος μώλωψ, ὁ τῆς πληγῆς τύπος
σμῶδιξ· μώλωψ, τὸ ἀπὸ πληγῆς οἴδημα. φλέψ, φλυκτίς
σμώμενος· σμηχόμενος
(σ)μωσή· ἀνέμου πνοή
σμωυθίοντα· τὰ ταρασσόμενα, ζέοντα, πομφόλυγας ποιοῦντα
σμώχειν· ἐνεργεῖν μετὰ σπουδῆς
σοάνα· ἀξίνη. Πάφιοι
σοβάδες· ὑπερήφανοι. ἄστατοι. μαινόμεναι. [ἢ μαινόμεναι]
σοβαρεύσσθαι· ἐξιτήλως. ἔξω τοῦ δέοντος .....
σοβαρεύεται· ἐπαίρεται
σοβαρητικήν· σφοδράν
σοβαρός· ὑπερήφανος, αὐθάδης. σεμνός· ἀπὸ τοῦ σέβας. ἢ συβαρὸς καὶ πλούσιος, ἀπὸ Συβαριτῶν
σοβεῖν· διώκειν. τρέχειν. ἀπολαύειν
σοβεῖται· διώκεται
σοβῶν· τῶν σοβῶν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ σοβεῖν
[Σόδομα· πήρωσις. τύφλωσις. ἢ στείρωσις. ἑστῶσα σιωπή. ὁμοίωμα. ἔκκλισις. καὶ θεμέλιος]

SCR. 85. Theophrast. ap. schol. Nic. l. l. 86. Arist. HA. V 10. 91. *X* 411. 94. *χῆρ ἀχεῖ σμύχων* Greg. Naz. 96. Ψ 716. 97. 98. *B* 267. 99. cf. Arist. fr. IX vol. II p. 1100. 1308. Aristophont. fr. II 5 vol. III p. 361 Ar. Nubb. 604 Plut. 872. 9. *ἀπελαύνειν*] Xenoph. Eq. V 5.

ADNOT. 85. Anacreo in *ῥιζοτ.* ap. schol. Nic. Ther. 596 p. 47 Keil. Cf. gl. x 3482. 86. *σμύρνος — σμυρναία* cod., em. Heinsius. Lobeck. Proll. p. 34. Cf. *μῦρος*. 87. *μύρτος*? 88. Lob. Path. El. p. 130. Cf. *σμίς* et *σμίνθος*. 89. GCurtius Etym. p. 131. Cf. *ἐπισμυ-*
σ′ ο τ′
κτόν. 90. *πρπ λυσικρα* cod., *πρόπολος Λυσικράτη* Mus. *πρόπολις. Λυσικράτης* (vel *τη*) Schowius fere ut Albertus coll. *σμηνίων ἡ πρόπολις*. 93. 94. *σμυχόμενον, σμύχων τὰ αὐτά* cod., om. Mus. Separavi. 95. (υ) Mus. *βούγλωσσον* fortasse *σμώνη* appellabatur, cum frequens sit plantarum terminatio in *—ώνη*. 98. Cf. *μῶδιξ· φλυκτίς* et *φλέψ· μώλωψ; φλεκτίς* codex. Lob. Path. El. p. 130. 99. Pierso ad Moer. p. 355. 1300. *.μωσή, ἀνέμου* cod., *σμῶς· ἡ ἀνέμου* Mus. In *σμώνη· ἡ πλῆξις τοῦ ἀνέμου* vel *ἡ τοῦ ἀνέμου πληγή* consentiunt Arcad. 112, 21 [129, 13] Theognost. p. 115, 25 Zon. 1659 EM. 721, 29, quibuscum cohaeret quodammodo *σμῆνος· τὸ πλῆμμα* in Cram. AO. I 407, 31. Sed *σμωγή*, q. v., huc non traxerim. Cf. Lob. rhem. p. 68, 37 Parall. p. 88. 1. *σμωνθίοντα* cod. Mus, qui *πομφόλυγας* correxerat; *σμωθίοντα* Aldus, qui recte *πομφόλυγας* retinuit. *Σμώοντα* s. *σμωόωντα* coni. Thes. VII c. 501 C ex ordine; satis probabiliter. 2. *σπουδῆ ἐνεργεῖν* Phot. 527, 21, ubi recte *σμώχειν* pro *σμωχεῖν* editur, ut est in codice Hesychii. 3. Imo *σοάλα* pro *ξυήλη*. 5. Adde *φέρεσθαι* ex Cyr. 11 Phot. 527, 25 Suid. 7. *σοβαρευτικήν*? 9. *ἀπελαύνειν* bene Sopingus. 11. *τῶν σοφῶν* Mus. a quo decepti Guyetus alii Festum: *Sibus: callidus vel acutus* apponunt. Ad *σόβοι* i. e. *σάτυροι* ap. interp. Demosth. p. 189 refert Thes. VII c. 505 D. 12. *πύρωσις* [in Lucam] et *Origen. p. 237. Reliquae interpretationes totidem verbis leguntur ap. Procop. in Esai. XIII p. 217 et Basil. M. T. II p. m. 254.* ALB.

σόγχος· λάχανον ἄγριον
σοιδηύδεις· βάκχαι. διὰ τὸ σεσοῆσθαι ἐν τῷ βακχεύειν. Σύος γὰρ ἡ ὁρμὴ καὶ φορά
σοίθης· ψίθυρος. ἀλαζών. διάβολος
σοίκιδες· κώνωπες
σοῖο· τοῦ σοῦ
σοῖσι· τοῖς σοῖς
σοὶ πάντες μαχόμεσθα· διὰ σὲ πάντες μαχόμεθα
* σόεις· σώζεις
Σύλοι· πύλις
σοχᾷ· βροχίζει. ὀχλεύει
σολοικίζει· βαρβαρίζει
σολοικισμός· ὅτε τις ἀτέχνως διαλέγεται
σόλοικον· τὸ ἀμαθές
σόλοικος· ἐπισεσυρμένος. ἀδιάφορος
σολοιτύπος· μυδραχτύπος. καὶ χαλκός τις ἐν Κύπρῳ
σόλον.....· αὐτοχώνευτον δίσκον, ἢ σιδηροῦν, ἢ κεχωνευμένον
σόλον· δίσκον
Σολουντίς· ἄκρα τῆς Λιβύης
Σολύμοισιν· ἔθνη Σκυθῶν
σομφόν· χαῦνον
σομφώδεις· αἱ χαυνότεραι τῶν αἰγιαλῶν
σοναρόν· ῥωμαλέον
σόοι· σωτήριοι, ὑγιεῖς, ὁλόκληροι, σωζόμενοι
σόος· σῶος, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὁρμὴ πρὸς αὔξησιν
σοῦται· φεύγει, διώκεται
σορδισμός· τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι, ἤτοι ἑλληνίζειν
* σόρδιδον· ὑπαρόν
σορέλλη· σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας, ἀπὸ τῆς σορoῦ

SCR. 13. Antiphan. I 4 vol. III p. 133 Callimach. fr. LXIII p. 437. 17. *o* 510. 18. *A* 42. 19. *E* 875. 20. Possis *σόῃς* (Hom. *I* 681) *σώζῃς*. 21. Aesch. Pers. 890. — Xen. Anab. I 2, 24. 23. Demosth. 1110. 28. *Ψ* 826, quem imitatus est Nonnus XXXVII 667. 30. Herod. II 32 IV 43. 31. *Z* 184. 204. 32. Aristot. part. an. IV 6 Hippocr. p. 471, 43. 408, 42. 35. *A* 314. 36. *A* 117. 40. Aristoph. fr. XVI p. 1033.

ADNOT. 13. Plin. HN. XXII 22: *Sonchus*, ut quem Theseo apud Callimachum apponat Hecale et q. s. 14. *σοιδηύδεις* cod., *σοιδίδες* Salmasius, *σοΐδες* Vossius. Vide num huc pertinest Cornut. N. D. c. 30 p. 215 *οἱ σευίδαι ἀπὸ τοῦ σεύω ὅ ἐστιν ὁρμᾶν*, et Hes. *σαυδδαι· σαῦδοι. Ἀμειρίας τοὺς Σειληνοὺς οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ Μακεδόνων*. Cf. Lob. Aglaoph. p. 1312. Statim *σεσοβεῖσθαι* cod., *σεσοβῆσθαι* Iac. Tollius. Correxi. 15. Supra *σκοίθης* habuimus, infra *ψοίθης* legitur. Utroque loco Ruhnken. epist. crit. II p. 65 emendabat *ψύθης*. 16. *συκίδες*? Ceterum de culicum voce anon. ap. Valck. ad Ammon. p. 231 *κώνωψ σφιχᾷ*. 20. Lob. rhem. p. 21. An boeotice *σόϊς*? 22. *σοχκᾷ* h. e. *laqueo impedit* LDind. Thes. VII c. 507 B coll. Chilmead. ad Ioann. Malel. p. 619 Bonn. (Chron. P. II p. 68). Similiter Albertus *σοχκεύει illaqueat*, eodem Chilmeado apposito. 27. Confundit *σολοιτύπος· μυδροχτύπος* (sic) et *σολοίτυπος, aes Solis cusum*. Cf. Phot. 528, 9. 11. Supra *μυδροχτύπος· χαλκεύς*. 28. *αὐτοχόωνον* excidisse vidit Sopingus. 30. Crinagor. AP IX, 419, 1: *ἐς πύματον Σολόεντα καὶ Λιβυκῶν χράσπεδον Ἑσπερίδων*. 33. *χαυνώτεραι* codex. Cf. Zonar. c. 1662. 34. Lege *CΘ(E)NAPON* vel *κοναρόν* q. v. 36. Cf. *σοιδηύδεις* et *σῶν· σῶαν* (*σῶον* Mus. *σόον* LDind.) *ἡ βλάστησις ἀπὸ τοῦ σεβύεσθαι* (*σεύεσθαι* LD.), *Ἀττικοὶ δὲ σωζόμενοι* (*σωζόμενον* LD.) 37. Lob. rhem. p. 171. Cf. *σοῦται· διώκεται. σοώμην· σωώμην*? *ὁρμώμην*. Aliae formae, ut *σοούντων σοουμένη σοούμενον*, quibus utuntur schol. Pind. Pyth. XII 42 Hesych. *ἐπίσωτρα* EM. *δυσσόος*, a *σοόω* an *σοέω* descendant non liquet. 39. Om. Musurus. Est latinum *sordidum*. 40. *σωροῦ* cod., em. Mus. Cf. Galen. lex. Hipp. p. 406 Phot. 528, 15 Eustath. 1289, 15. Diogen. II 58. Similis forma est vocc. *τορελλῆ* et *τήνελλα*. *Silicernios* et *capulares senes* vocant Latini.

[σορεύει· συνάγει]
* Σό[ο]ρ· Τύρος
[σορηδόν· ὁμοῦ, παρὰ τὸ σωρόν]
σόρνιξα· εὔζωμον
σορόα· παλι[ν]οίρου εἶδος
σορός· μνῆμα, θήκη
σορωνίς· ἐλάτη παλαιά
σόσσος· ἡ διύπτρα. καὶ τὸ σταδιαῖον διάστημα
σοῦ· ἴθι, τρέχε, ὅρμα
* σουγλάριον· ἐργαλοθήκη
σούκινος· ὁ εὐνοῦχος
σοῦκλαι· φοινικοβάλανοι
σουκοβάλανος· τὸ αὐτὸ Φοίνικες
σούλαδ· περιέχεσθαι
* σοῦν· σῶν, ὑγιές
σούμωρος· κεχορτασμένος, πλήρης
σουνεπτᾶσθαι· συνακολουθῆσαι
Σουνιεύς· Σουνιῆς, δῆμος
Σούνιον· ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς
σοῦς· ἡ πόρευσις. ἄλλοι τὸ οὖς, ἢ δρόμος
σούς· εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι

SCR. 42. Ezech. XXVI 2. 3 q. l. glossae meae mss. σόρ· τυρσον (sic) exhibent. 43. Philo V. M. I 17 p. 96. 46. Ψ 91 Luc. VII 14. 49. Ar. Vesp. 209. 58. Demosth. 238. 59. γ 278 Ar. Nubb. 401 Callim. Del. 47. 60. Democritus l. l.

ADNOT. 41. σωρεύει Guyetus. 43. σορηδόν cod. et Is. Vossius, σωρηδόν — τὸν Mus. Cf. σωρηδόν et Theognost. 162, 4. 44. εὔζωμον] intellego *erucam* sive *brassicam erucam*, qua de cf. Dioscor. II 170. Ad formam cf. ῥόμιξα. 45. [ν] Palmer. 47. σορωνῆς cod., em. Mus. Infra σωρωνίς· ἐλάτη, haud dubie in σαρωνίς mutandum, q. v. Sed σορωνίς Dorismus est Melius pro σαρωνίς. 48. Pro ζόσσος = διοσσος? 49. ἰοι cod., ἴε Mus. Thes. s. v. εἶμι c. 270 D. Correxit Meinek. Phil. XII p. 621. 50. Rectius ἐργαλειοθήκη, sed cf. LDindorf. Thes. III p. 1971 A. Glossa fluxit e glossis nomicis, unde eadem prompserunt Is. Vossius et Ducangius. Σούγλη est *subula*, σουγλάριον *theca subulae*. 51. *Sic et glossae nomicae, ubi Cangius coniecit* σούκισος succisus. *An pro* σύκινος? ALB. Pro σύκινος, quod et Laconicum esse potest et Boeoticum, capit etiam Ahrens Dial. Dor. p. 125. 52. 53. σοῦκαι Ez. Spanheim. de P. et U. N. p. 318—21; contra σουκλοβάλανος rectius Salmasius. „Nam *palma* est σούκλη, צַקּוּל et צַקְלָה inter Phoenices et Syrorum sicco ore דְקוּלָא (imo ﻝﻘﻞ h. e. *declo*) et דִיקְלָא (imo chald. דְקְלָא, arab. ﺩﻗﻞ h. e. *dacalon*)." Ed. Bernard. Kuster. 54. + Mus. ‚סְלַר *constringi dolore*' Sopingus; σουλαδεῖν Vossius, qui σουλαχίδδην (h. e. θυλαχίζειν)· περιέρχεσθαι voluisse videtur. 55. σούνσων, ὑγιές cod., σόον· ὑγιές Mus., σόον· σῶν, ὑγιές Aldus; em. Vossius probante Schowio. 56. σούμυρος error Aldinae. Terminatio μωρος eadem esse videtur, quae est in ἰόμωρος ἐγχεσίμωρος ὑλακόμωρος σινάμωρος. 57. σοῦν· ἕπεσθαι dubitanter Albertus post Valesium, σουνέπεσθαι tanquam Boeotice (Boeckh. C. I. I p. 725) aut Laconice (Ahrens II p. 125) pro συνέπεσθαι Tollius, sed obstat explicatio in aoristo posita συναχολουθῆσαι. Itaque repudio nunc etiam σουνάπτεται, quod in συναπάγεται corruptum infra Hesychius ex Aesch. Pers. 742 recepit et per συμπορεύεται, συνέρχεται explicat. Verum videtur σουνοπάσασθαι· συναχολουθῆσαι, coll. ὀπασσάμενος· ἀχολουθήσας, quamquam infra συνέψεσθαι· ἀχολουθῆσαι (σθαι cod.) ἢ ἀχολουθεῖν ponitur. 58. Σουνιεῖς codex, restitui Σουνιῆς ut solet Hesychius. 59. Σοῦ.ον cod., literam erasit et Σούνιον scripsit Mus. 60. σούς, ἡ cod., σοῦσις· ἡ temere Mus., a quo deceptus Hemsterhusius in literis ad Io. Albertum datis corrigebat σοῦς· ἴση coll. Democrito ap. Aristot. de coel. IV 6 p. 99 Plat. Cratyl. p. 283 B; em. Schowius. Cf. Mullach. Democr. p. 423. Ad δρόμος cf. Lob. rhem. p. 23 Ahrens Dial. II p. 352. Formam Doricam σῶν, quam in corruptis Hesychii verbis σῶν· σᾶαν in σᾶν· σᾶσιν mutatis nonnulli inesse putant, nullam esse arbitror. Τὸ οὐς refero ad (ἐ)ς οὐς. 61. σοῦσθεσυμφέρεσθε Mus. Explicatio requirit σοῦν, sed non favet ordo. Voluit σοῦσθαι quod decurtatum esse ex συσσοῦσθαι manifestum est. Infra συσσοῦσθαι· ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι.

σοῦσθε· ἴτε, ὁρμᾶτε
σούσινον· τὸ ἐκ (κ)ρίνου μύρον
σοῦσο· ἴθι, ὅρμα
σοῦσο· ἔρχου, πορεύου
σοῦται· ἔρχεται, πορεύεται, διώκεται. σώζεται
σοφία· πᾶσα τέχνη, καὶ ἐπιστήμη
* Σουφείρ· χώρα, ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι λίθοι, καὶ ὁ χρυσός, ἐν Ἰνδίᾳ
σοφίης· τῆς περὶ τὴν τέχνην σχολῆς
σοφίζεται· σοφόν τι λέγει. καὶ παρακρούεται λόγῳ
σοφιστήν· πᾶσαν τέχνην σοφίαν ἔλεγον, καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικὴν διατρίβοντας καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας
σοφιστής· ἀπατεών, διδάσκαλος, πανοῦργος
σοφός· φρόνιμος. φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικός. καὶ ὁ τῶν θείων ἔμπειρος
σοφῶς· εὐτάκτως, καλῶς
σοώμην· ὡρμώμην. [προάγουσα
σπᾶ· φλοιὸς ῥίζης. ἢ ἐρυθρόδανον. ἢ τὸ φυτὸν τοῦ φοίνικος. καὶ ὄργανον μουσικόν
σπάδακες· κύνες
σπαδάχηρ· σπαράττει
σπάδιον· τὸ στάδιον
σπαδόνα· τὸ σπάσμα. [ἢ τὴν εὐνοῦχον]
σπάδων· ὁ εὐνοῦχος
σπάζει· σκυζᾷ. Ἀχαιοί
σπαθᾷ· τρυφᾷ, ἀναλίσκει, ἀσώτως καὶ ἀφειδῶς ἀλαζονεύεται
* σπάθη· μάχαιρα, ξίφος
σπαθατόν· τὸ ὀρθὸν ὕφος, σπάθῃ κεκρουμένον, οὐ κτενί
σπάθημα· πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη

SCR. 62. Aesch. Sept. 31 Suppl. 842 Callim. Lav. Pall. 4. 63. Theophr. fr. 4 de odor. 27 Hippocr. 573, 29. 68. Iesai. XIII 12. 69. *O* 412. 70. Ar. Eq. 718 — Demosth. 303, 19. Meinekio latere iambicus videtur trimeter hic: *σοφίζεταί τε καὶ παρακρούεται λόγῳ*. 71. Monost. 332. Vide Com. V 2 p. 951. 80. Hippocrates passim. 83. Diphil. II 27 vol. IV p. 395. 86. *φρενῶν σπάθημα* e poeta scenico porrigit Phot. 529, 5 pro *τὸν ἄγαν φρόνιμον*.

ADNOT. 63. Gesen. Mon. Phoen. p. 394 Boettich. Aric. p. 39. 64. *σοῦσοι· θίορμα* cod., em. Mus. 68. *Σουφήρ Σωφίρ Ὀφίρ ἢ Σόφιρον χώρα τίς ἐστιν ἐν Ἰνδίᾳ, περὶ ἣν οἱ πολυτίμητοι τῶν λίθων πεφύκασι γενέσθαι καὶ ὁ ἐκλεκτὸς χρυσός.* Gl. mss. meae in Siracid. Cyr. 63 adnexae. 75. *ὁρμώμην* cod. Mus., em. HSt. *προάγουσα* fortasse cum *σοφῶς* coniungendum, nisi *Προάγωνι* scribendum, ex codice accessit. De voc. *σοώμην* vel *σωόμην* conf. Ahrens II p. 352 Lob. Path. El. p. 534. 76. *σπαδίξας· ἐκδείρας. Σπάδιξ γὰρ φλοιὸς ῥίζης πρινίνης. Οἱ δὲ φοίνικος ῥάβδον. Σπάδακες δὲ καὶ οἱ κύνες. Ἴδιαι σπάδιξ ὀργανόν τι κιθαριστικόν.* Gl. Herodot. p. 616 Franz. De avulso ex palma termite cf. Plut. Sympos. VIII 4 p. 724 A Porphyr. de abstin. IV 7 Poll. I 244. VII 147 schol. Nic. Alex. 528 Gell. NA. II 26 III 9 Salmas. Exx. Plin. p. 291 a D; de instrumento musico cf. Nicomach. Harm. p. 8 B Quinctil. I 10. 77. Hoc cave ad *σπάκα* q. v. referas, sed intellege aut *canes catulientes* (cf. *σπάζει· σκυζᾷ*) aut cum Salmasio l. l. *canes badios sive puniceos*. Similiter equi phoenicii coloris vocabantur *spadices*, quo referenda etiam Hesychii glossa *σπάλακες· — ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες*. Cf. gl. *σ* 1376. 78. *σπαδαχήρ* Mus., *σπαδᾷ χήρ* (pro *χείρ*) Schowius; *σπαδάζει* Salmas. Exx. Plin. p. 409 pro *σπαδίζει*. 79. ‚EM. 743, 24 Greg. Cor. p. 364, 659. In inscr. Argiva (Ahrens Dial. II p. 109) C. I. I 35 n. 17 rectius edita a Rossio Inscr. I p. 17 n. 65: *Τετράκι τε . παδιον νίκη κα ὃις τὸν ὁπλίτα*, ubi literam *π* certissimam perhibet Rossius *τε σπάδιον* coni. OMueller GGA. 1836, n. 116 p. 1153.' LDindorf. 80. *σπάδονα* cod. Salmas., *σπάδωνα* Mus. Confundi *σπαδόνα* et *σπάδωνα* patet. Cf. Erot. lex. p. 346 Galen. lex. p. 564 Phot. 529, 2 Psell. v. 471. 82. *σκύζαι* cod., *σκύζει* male Mus. Correxi et verto *catulit*. Cf. *σπάδακες*. 84. *σπαθα* requirit ordo. 85. *ὑφεστάθη* cod., + Mus., em. HSt. alii. Doricum est pro *σπαθητόν*.

Abschnitt 1 Allgemeine Bestimmungen 1
Abschnitt 2 Leistungen bei häuslicher Pflege 2
Abschnitt 3 Leistungen bei Pflege in vollstationären Einrichtungen 3
Abschnitt 4 Leistungen bei Pflege in teilstationären Einrichtungen 4
Abschnitt 5 Leistungen bei Pflege in Kurzzeitpflegeeinrichtungen 5
Abschnitt 6 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Behindertenhilfe 6
Abschnitt 7 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Jugendhilfe 7
Abschnitt 8 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Suchthilfe 8
Abschnitt 9 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Psychiatrie 9
Abschnitt 10 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Rehabilitation 10
Abschnitt 11 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Palliativmedizin 11
Abschnitt 12 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Geriatrie 12
Abschnitt 13 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Gerontopsychiatrie 13
Abschnitt 14 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Demenzbetreuung 14
Abschnitt 15 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Tagespflege 15
Abschnitt 16 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Nachtpflege 16
Abschnitt 17 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Kurzzeitpflege 17
Abschnitt 18 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Verhinderungspflege 18
Abschnitt 19 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Pflegeberatung 19
Abschnitt 20 Leistungen bei Pflege in Einrichtungen der Pflegeschulung 20

Manufacturer	Sharp
Model	PC-1500
Year	1982
Processor	SC61860
Clock	1.228 MHz
RAM	16 KB
ROM	32 KB
Display	7 lines × 24 characters
Keyboard	72 keys
Power	4 × AA batteries
Weight	0.5 kg
Dimensions	185 × 85 × 25 mm
Interface	Cassette, printer
Price	29,800 yen

The PC-1500 was Sharp's first pocket computer with a full alphanumeric keyboard. It could be expanded with a CE-150 printer/cassette interface and additional RAM modules. Its BASIC dialect was largely compatible with the PC-1211 and PC-1245.

σπ[ε]ιλάς· πέτρα[ς]
σπεῖμα· σχοινίον
* σπινθήρ· ἀκοντισμός. * ..... πυρὸς ἀποβολαί
σπείομεν· πορευθῶμεν. ἀκολουθήσωμεν
σπεῖό μοι· ἐπακολούθησον, σύνελθέ μοι
σπεῖος· σπήλαιον. σπύλων
(Σπεῖρα)· οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι. καὶ τῆς νεὼς σκεῦός τι. καὶ σύσερεμμα ἐκ σχοινίου, ἢ ῥάκη. καὶ ἱμάτια. καὶ ἱστία. ἄλλοι εἶδος ἱματίου εὐμέγεθες γυναικείου
σπεῖραι· σειραί. ὀράγματα. ἕλικες. καὶ τὰ μαλάγματα τῶν νεῶν
σπείραμα· πλῆθος
* σπεῖρα· πλῆθος. στρώτευμα. [τάγματα. ἢ συστροφαί
σπειρεσιν· αἱ ἑλυγαῖς τοῦ ὄφεως
σπεῖρον· τὸ καλὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥακῶδες
σπεῖσαι· ἐκχύσαι, προσενέγκαι, θῦσαι θεῷ
σπέλεκτος· πελεκάν
σπελλάμεναι· στειλάμεναι
σπέλληξι· σπελέθοις
σπένδαμνον· ξύλον
σπένδεσθαι· θυσιάζεσθαι
σπένδεται· θύεται
σπένδομαι· θύομαι
σπενδόμενος· ἀνατιθεὶς τῷ θεῷ
σπέος· σπήλαιον, ἄντρον
σπεργανῆσαι· σπαράξαι
σπέργδην· ἐρρωμένως
σπέργουλος· ὀρνιθάριον ἄγριον
σπέργυς· πρέσβυς

SCR. 43. *K* 285. 44. *ε* 194. 45. *δ* 245. 51. Daniel. II 46. 58. Philipp. I 17 II Timoth. IV 6. 60. *Δ* 279.

ADNOT. 39. σπείλας· πέτρας cod., σπιλάς· πέτρα Mus., σπειλάς Salmas. Is. Voss.; σπιλά(δο)ς· πέτρας Meinek. Forte σπιλάσι· πέτραις. Cf. ψιλάς. 40. Pro πεῖσμα vel σπεῖρα. Defendit Meinckius coll. σμίγω pro μίσγω, all. 41. σπεινθήρ propter ordinem Salmas. Voss. Ante πυρός excidisse σπινθῆρες, q. v., intellexit Albertus. 44. 45. σπεῖον· σπήλαιον, σπύλων, οἱ — ἱμα εὐμέγεθες cod., σπεῖον· σπήλαιον, : σπύλωνες (sic) οἱ — ἱματίου εὐμεγέθους Mus. Recte separaverunt haec Palmerius alii, sed gl. 45 ad σπεῖρα pertinere primus vidit Albertus. Σπύλων Schowio vitiosa lectio voc. σπήλαιον videtur, mihi ἔπαυλον (ος) latere visum. 45. *Apposite Basilius Patricius* Naumach. p. 139 *ap. Fabric. BGr. l. VIII:* σπεῖρα δέ, *inquit, παρὰ μὲν ἀρχιτέκτοσι τῶν τοίχων οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι. εἴρηται δὲ καὶ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ἄρμενον ὡς ἐν τῷ· τηλοῦ ... πόντῳ* (ε 318). *σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱμάτιον, ὡς ἐν τῷ· σπεῖρα ...βαλών* (δ 245) κτλ. ALB. Cf. Poll. VII 121 Hes. πυγαῖα Vitruv. III 4, 1 al. C. I. 160 I p. 263, 2713 II p. 481. Confundit ἡ σπεῖρα et τὰ σπεῖρα. 46. Cf. ἐπιζευκτήρ· σπεῖρα καὶ σειρά. De postrema significatione cf. Isid. Orig. XIX 4. Nos dicimus *Puffer*. 48. τάγμα τι ἢ συστροφή? 49. Sic codex, quod σπείρεσιν· ἑλυγαῖς vel σπείρεσιν· αἱλυγαῖς esse suspicantur; σπειραῖσιν· ταῖς ἑλυγαῖς Mus. Τὸ σπεῖρος ap. Nic. Ther. 882 interpretantur *tunicam* vel *semen*. 50. κακόν Guyetus, sed καλόν etiam Apoll. lex. 144, 4 et Poll. VII 78. 51. Sic Cyr. Bremensis. 53. Ahrens Dial. I p. 41. 50. 54. Σπέληξ· γυναικεῖον ἱμάτιον, ἡμιδιπλοΐδιον Suidas, quem vide etiam s. v. ἡμιδιπλοΐδιον. Quod cum nihil commune habeat cum σπέλεθος (*stercus*), Albertus utramque vocem sine explicatione poni statuit, comparat tamen πελλία· σπέλεθοι, quo de disputat Lob. Path. El. p. 122. 55. Pro σφένδαμνος. 61. Supra σπάρξαι· σπαργανῆσαι, σπαράξαι habuimus. Glossa est aeolica, fortasse Paphia. 63. Cf. πέργουλος. Lob. Proll. 132 hodiernum nomen apud Graecos σπουργίτης et Germanorum *Sperling* comparat. Vide eiusdem Path. El. p. 122 et Ahrens Dor. p. 558. Ἀργεῖοι pro ἄγριον Thes. VII c. 578 C. 64. Cf. Herodian. EM. 723, 11 Bekk. Anecd. III 1413 Lob. Path. El. 122. 497 Ahrens Dial. II p. 111.

σπερηδών· εἴλησις, περιπλοκή
σπέρμα πυρός· τὸ ἡμίκαυστον ξύλον. ἢ αὐτὸ τὸ πῦρ. ἢ βραχύ τι τοῦ πυρός. ἢ τὴν λαμπηδόνα. ἢ σπινθῆρα
σπερματίας· ὁ μέγας σικυός
σπερμολόγος· φλύαρος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. καὶ κολοιῶδες ζῶον
σπερμονόμος· τὰ αὐτά
σπέρξομαι· ὀργισθήσομαι
σπερύνειν· σπείρειν. [θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. διώκειν
σπέρχει· σπουδάζει, σπεύδει
* Σπερχειός· ποταμὸς Θεσσαλίας
σπέρχειν· σπεύδειν. χαλεπαίνειν. θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. ταράσσεσθαι
σπερχνή· σπερχνοποιός
σπερχνόν· σπουδαῖον. καὶ εἶδος ἱέρακος
σπερχνός· ταχύς. σπουδαῖος. ἄγαν ἐγκείμενος πρός τι, ἢ ἐπειγόμενος
σπερχόμενος· ἐπειγόμενος
σπέρχοντες· ἐπείγοντες. θυμοῦντες
σπερχυλλάδην κέκραγας· ἀγανακτήσας ὑλακτεῖς ἄγαν, παρὰ τὸ σπέρχεσθαι
σπέρχων· ἐπείγων. κελεύων
σπέσθαι· ἑπακολουθῆσαι
σπέται· ἵστανται
σπέτε· εἴπατε
σπεύδεται· ἐριθ[ρ]εύεται, ἐρεθίζεται
σπεύδων· σπουδάζων, ἐνεργῶν
σπεύσαιτο· παρακαλέσειεν
Σπευσανδρίδαι· γένος ἰθαγενῶν
σπεῦσεν· ἔκαμεν, ἐταλαιπώρησεν, ἐκακοπάθησεν
σπήλαιον· ἄντρον, σπέος
σπηλόν· σκληρόν
σπηλυγγες· τὰ κοῖλα τῆς γῆς, σπήλαια
σπῆσονται· συνέσονται
σπίγγος· ἰχθῦς
σπίγγον· σπίνον
* σπίλα· στέμφυλα
* σπιλάδες· μεμια(σ)μένοι

SCR. 66. ε 490. 67. Cratin. fr. VIII vol. II p. 97. 68. Demosth. 269, 19 Act. Ap. XVII 18 testibus gl. mss. meis. 73. *Π* 174. 75. e. g. Hippocr. p. 577, 6. 76. Hesiod. Scut. 454. 77. Cf. Aesch. Sept. 285. 78. *Λ* 110. 80. ADN. 82. ADN. X 324. 86. Hesiod. Scut. 364. 89. ι 250. 92. Cf. Apoll. Arg. II 568. 97. Epist. Iudae 12: *οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες.*

ADNOT. 65. *σπέρηδον* cod., *σπερηδών* Mus., *σπειρηδών* Sopingus. 67. Ath. II p. 68 C Poll. VI 46 Phot. 530, 11. 70. *ἐσπερξάμην· ὠργίσθην* supra. 71. *σπερχύνειν* Tollius, quod probat Lob. rhem. p. 238. Sed respuit hoc ordo, nec convenit prima explicatio, quam in *ἐπείγειν* mutare non ausim. Fortasse post *σπείρειν* deest *σπέρχειν*, nisi legendum *ΟΤΡΎΝΕΙΝ: ἐπείγειν κτλ.* 75. *σπίρχνη* cod. Vid. Galen. s. v. 80. *σπερχυλάγδην* HSt. Iniuria ab interpretibus in suspicionem adductum tuetur Meinek. Com. fr. CCCLXXXVII vol. IV p. 702 Lob. Proll. p. 426. 82. Schol. Eur. Phoen. 429. 83. (π)*έτεται· ἵπτανται?* Sed fortasse non diversum a seq. *σπέτε· εἴπατε.* 84. Supra *ἔσπετε.* 85. [ρ] Is. Voss. 88. Ut *Ἀμυνανδρίδαι· γένος*, sc. *Ἀθήνησιν.* 91. *σπίλον?* 93. *σπεῖσονται* Mus. Infra *σπίσονται· συνῶνται*, quod *σπείσωνται· συνθῶνται* scribi iubet Albertus, ut hic *σπείσονται· συνθήσονται.* 94. Male Theognost. p. 16, 7 *στίγγος.* 95. Cf. *πίγγαν* et *σπύγγας. Σπιγνόν· σπινόν* dubitanter Thes. coll. Procl. paraphr. Phot. p. 202. 204. 205 *σπινούς καὶ ἰσχνούς* (*macilentos*) et Hes. gl. σ 1498. 97. (σ) Mus.

σπιγνόν· μικρόν, βραχύ
σπίδεος· μεγάλου. στρογγύλου. μακροῦ
1501. σπίδιον· τὰ αὐτά
1500. σπιδές· μέγα, πλατύ, εὐρύ
σπιδνόν· πυκνόν, συνεχές, πεπηγός
σπιδόεν· [μέλαν.] πλατύ. [σκοτεινόν.] πυκνόν. μέγα
σπίζα· ὀρνιθάριον, στρουθῷ ἐμφερές
5. σπιζία· τὰ ὄρνεα ἅπαντα
σπιζίας· εἶδος ἱέρακος
σπιζίτης· εἶδος αἰγιθαλοῦ ὀρνέου
σπιθαμή· τὸ μέτρον, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα ἐκταθέν
σπιθίαι· σανίδες νεώς
10. σπίκανον· σπάνιον
σπίλα· χορδαὶ ἐξ ἐντέρων
σπιλάδες· αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι
σπίλαξ· μῶλος ὁ πλατανώδης
σπίλοι· αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλῖδες
15. σπίλον Παρνα(σ)σίαν· Ἴων Ὀμφάλῃ. οὐκ εὖ. σπιλάδες γὰρ πέτραι
σπίλος· ῥύπος ἱματίου
* σπῖδος· πρῖνος. κηλίς. πέτρα πωρώδης. χοιράς. γῇ κεραμική
* σπίλη· συμπεφυκός. λεῖον
σπίλων· τραχεῖς τόποι
20. σπιλῶσαι· ῥυπῶσαι
σπίνα· ὁ σπίνος
σπινδεῖρα· ἄροτρον
Σπίνθεος· ἄροτρον. Ἀπόλλων
σπινθῆρες· ἀποβολαὶ πυρός
25. σπινθία· εἶδος ὀρνιθαρίων, σπίνοι
σπίσονται· συνῶνται
σπλάγχνα· ἧπαρ, ἔγκατα, καὶ τὰ ἐντὸς τῶν ζώων

SCR. 99. *Δ* 753. 1501. Aeschyl. 369 p. 88 Nck. 4. Aristot. HA. VIII 3. 6. Aristot. HA. VIII 3 IX 36. 7. Aristot. ibid. 12. ε 405. 15. Fr. 19 p. 570. 24. *Δ* 77. 27. *Δ* 461.

ADNOT. 98. Cf. 1495. Idem videtur quod *ψιγνός* = *ψεδνός*, q. v. 99. *μικροῦ* cod., em. Sopingus. Cf. Apoll. lex. p. 144 schol. *Δ* 753 Eustath. p. 882, 59 EM. 271, 8—26. 1500. Vide *δαπιδές*. 1. Cf. *ψίλιον·* (leg. *ψίδιον*) *μακρόν*. 2. *Spissus*. 3. *μέλαν* et *σκοτεινόν* non opus videtur, ut ad *σκιόεν* referamus. *Σπιδόθεν* Antimach. EM. l. c. 5. Cf. *ἔπιζα· ὄρνεα. Κύπριοι*. 7. *αἰγιδαλοῦ* cod., em. Heinsius. 8. *ἐκτεθέν* cod., em. Scaliger. 9. Cf. *δαπιδεῖα*. 10. Glossa obscura. Supra *σπανόν*. 11. Infra *σφίδες· χορδαὶ μαγειρικαί* et *σφίδη· χορδή*, ubi *fides* conferunt interpretes, ut hic *fila*. 13. *σπιλάς* Thes. VII c. 531 A sine caussa. Est acolicum pro *ψίλας*. — *μῶλος* (moles), *ὁ πλαταμών* vel *μῶλος ὁ πλαταμωνώδης* coni. Salmas. in Solin. p. 179, et Palmerius. Accedere videtur etiam Lobeck. Proll. p. 179. 14. *σπίλαι* cod., em. HSt. 15. *Παρνασείαν* (h. e. *Παρνασσίαν*) cod., *Παρνασίαν* Mus. *οὐκ εὖ* Didymi sunt verba. 17. *σπῖδος — πωρώδης χοιρασγὴ* cod., *πορώδης. χοιράς, γῇ* Mus. *Πρῖνος* pertinet ad *σμῖλος*, quod supra in *σιλός* depravatum vidimus, *κηλίς* ad *σπίλος*, *χοιράς* ad *σπίλος* = *σπιλάς*. Denique *γῇ κεραμική* ad *σπίνος* (Aristot. mirab. ausc. c. 41 Theophr. fr. 2 de Lapid. 13) referebat Heinsius, ad *σπιλάς* (*terra glareosa*) Schneider ad Theophr. CPl. II 5 [4, 4 Schn.]. 18. *σπίλον* Mus. Ordo *σπίλυ* requirit. — *λεῖον* ad *σπίλον* pro *ψιλόν* (acolice) alludit. 19. *σπίλωνες* pro *σπήλωνες* coni. Guyetus, *σπίλοι* Salmas. in Solin. p. 179. An *σπίλη* (?)· *τραχεῖς τόποι. σπίλον· συμπεφυκός* (pro *σπιδνόν*?) *λεῖον* (pro *ψιλόν* acolice?) 21. *σπῖνα· ὁ σπῖνος* codex. 22. *σπινδῆρα* Mus. 23. *ἀρότρου* Mus. — Supra *ἐσπινθεύετο· ἠξήροντο*, in qua explicatione *ἀροῦν* latere videbatur Is. Vossio. Cf. Theognost. 15, 9: *πινδῆρα* (sic)· *ἄροτρον*. Pro *Ἀπόλλων* Guyetus non *Ἀπολλώνιος*, sed *Ἀπόλλωνος* voluisse videtur. Nam *Σμίνθιος* et *Σμινθεύς* i. q. *Ἀπόλλων*. 24. Cf. *σπεινθήρ*. 25. *σπινίδια* Heinsius, *σπινία* Thes. VII c. 597 C. 26. *σπίσονται* cod., *σπείσωνται* Mus. Vide ad *σπήσονται*.

σπλαχρός· μεμιασμένος
σπλεκοῦν· πλησιάζειν, συνουσιάζειν, περαίνειν
σπληδώ· σποδὸς λεπτή, κόνις
σπλῆνες· οἱ ὑπὸ τῷ λέβητι ἕλικες. καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς τὰ ἐπιμήκη ὠθόνια
σπογγία· σπογγώδη
σπόγγος· σπογγίον
σποδεῖν· παίειν, συγγίνεσθαι
σποδεῖσθαι· περαίνεσθαι
σποδέοντο· ἐμάχοντο, ἐτύπτοντο
σποδιά· κόνις, σποδός
σποδησιλαύρα· ἡ τὰς ὁδοὺς τρίβουσα, ἢ ἐν τοῖς ὁδοῖς τριβομένη
σπόδισον· ὄπτησον, φλέξον
σποδός· κόνις. τέφρα. ἀφόδευμα
σποδούμενος· τυπτόμενος. καὶ τὰ ὅμοια
σπολάς· χιτωνίσκος βαθὺς σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ
σπόλια· τὰ παρατιλλόμενα ἐρίδια ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων
σπολεῖσα· σταλεῖσα
σπόμενοι· μετελθόντες
σπονδαί· εὐχαί. συνθῆκαι
σπονδεῖον· ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπέσπενδον· λοιβεῖον, ἐν ᾧ ἔλαιον
σπονδή· ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς θυσίαις οἶνος. συνθήκη. ὅρκος
* σπονδεῖα· ἀγγεῖα, δι' ὧν σπένδουσι
σπύνδικες· οἱ τὰς σπονδὰς χέοντες
σπονδύλ[λ]η· ἡ γαλῆ παρ' Ἀττικοῖς
σπύπια· πέμμα, ὅ τινες στατίας
(Σπ)οράδες· Κυκλάδες νῆσοι ἐν τῷ Αἰγαίῳ
σποράδην· ἐσπαρμένως. ἢ ἐν διαφόροις
σπορευτής· σπορεύς
σποργαί· ἐρεθισμοὶ εἰς τὸ τεκεῖν

SCR. 29. Ar. Lys. 152. 30. ADN. 31. Hippocr. p. 468, 26. 33. Aesch. Ag. 1329 Theopomp. fr. I vol. II p. 808. 34. Ar. Avv. 1016 Eccl. 1016. 37. Eur. Cycl. 615 Plat. Com. fr. I 9 vol. II p. 679. 38. Hipponax? 39. Ar. Vespp. 329. 40. Aesch. Ag. 435 alii. 41. Eur. Androm. 1129 Hipp. 1238. 42. Sophocl. fr. 10 p. 104 Nck. 44. Sappho? 45. Callimachus Apoll. 55? 46. *B* 311. (47. Arist. fr. XVII vol. II p. 964). 49. Exod. XXV 29. 54. Plat. Prolag. p. 322 A Isocr. Hel. enc. 214 E.

ADNOT. 29. Cf. *κατασπλεκῶσαι* et *διεσπλεκωμένη*. Sic *σπλεκᾶ τὸ συνουσιάζω* etiam Arcad. 152, 16 [174, 16] et Poll. V 93, ubi unus liber *σπεκλοῦν* praebet, quae scriptura refellitur loco Ar. Lys. 152 *πλεκοῦν* (l. *σπλεκοῦν*) porrigentis. Cf. Lob. rhem. p. 161 Hemsterh. Ar. Plut. 1082 p. 402. 30. *σπληδός* ap. Nic. Ther. 763 Lycophr. 483. 32. *σπόγγια* codex. 34. *σπαίειν* Aldinae lapsus. Phot. 531, 14. 38. *σποδι. λαῦρα* (scriptum erat *σποδιαλαῦρα*) cod., *σποδιά· λαύρα* Mus., *σποδησιλαύρα* Eustath. p. 1921; cf. Nauck. Ar. Byz. p. 168. 39. *σπόδησον* cod., em. Is. Vossius. 40. *ἀφόδευμα* ad aeolicam voc. *ψόθος* formam retulerim. Longius abest *σπύραθος*. 42. Poll. I 135 VII 70 X 142 Phot. 531, 17 schol. Arist. Av. 934. 44. Simile quid videtur fuisse *σπέληξ*. Fallitur Koen. Greg. Cor. p. 364. 43. *σπόλεια* ex ordine Is. Voss. Lob. Parall. p. 80. Conferunt *spolia*, nescii hoc *σκύλα* sonare. *ποδεῖα* dubitanter Meineke. 44. Koen. Greg. Cor. p. 455 Ahr. Dial. I p. 41. 77 II p. 109. 47. *λοιβεῖον* cod., *λοιβάσιον* Clearchus et Nicander Thyatirenus Ath. XI p. 488 A Poll. X 65 Phot. 531, 19. Hinc docte Callimachus Apoll. 38: ἐ
λείβουσιν ἔλαια. 51. *σπονδύλλη, ἡ γάλλη π* cod., *γαλὴ παρ'* Mus. Conferunt *σφονδύλη* et ‚A. Keferstein in Iside a. 1837. fasc. 3 p. 169 sq.' Thes. Lob. Proll. p. 126. 52. *στατῆία — σταιτίτας* Thes. VII c. 650 A, alii *πόπανα*. Cf. *στατίας*. 53. Om. Mus. *Ἐγαίῳ* cod., em. Phot. 532, 20, Schowius. 54. *ἐνδιαφόρους* cod., em. Mus. 55. *τοκεῖν* cod., em. Mus. *Σποργαί* Dorice pro *σπαργαί*. 56. Phot. 532, 1; *Στόρθυγξ* Poll. II 28 p. 62 π
Bekk. — *μεταρυ* cod., em. Mus.

σπόρθυγγες· αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες
σπορθύγγια· τρίβολα. τὰ διαχωρή(μα)τα τῶν αἰγῶν, ἃ τινες σπυρίδας καλοῦσιν
σπορτία· ἑορτὴ ἀγομένη.....
[σπόρτουλον· τόκον]
σπούδαξ· ἀλε[κ]τρίβανος
σπουδαρχαιρεσίαι· οἱ περὶ τὰ ἀρχαιρέσια σπουδάζοντες
σπουδαρχίαι· κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες
σπούδασμα· σπουδή
σπουδή· ἡ συνήθης ἡμῖν σπουδή. οἷον (σπουδῇ νῦν) ἀνάβαινε· μετὰ τάχους
σπύγγας· ὄρνις
σπυρθίς·.....
σπυρθίζειν· σπᾶσθαι. καὶ ἀγανακτεῖν. πυδαρίζειν. καὶ σφύζειν
σπυρίς· τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος
σπυρίχνιον· πλεκτόν τι ἐξ οἰσυῶν
σπύραθοι: τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἡ κόπρος
σπυρ[ῥ]ούς· πυρ[ῥ]ούς
στ(.)αβαλοκόμαν· οὐλοκόμην
σταβατῖναι· κωπεῶνες
σταβεύς· κωπεών
σταβόλιχον· εὔστραβον
στάγην· κάρδοπον
σταγόνες· ῥανίδες. θυγατέρες

SCR. 57. Com. Anon. fr. CCCXIII vol. IV p. 681. 63. ADN. 64. Plat. Phaedr. p. 249 D, nisi e Greg. Naz. petitum est. 65. *o* 229. 68. Arist. fr. CCCLII p. 1219. 69. Arist. fr. XVII p. 1123. 71. Hippocrates passim. 72. Syracusani. 73. Sophocl. fr. 991 p. 280. 78. Aesch. Cho. 186.

ADNOT. 58. Vide *πόρθυγγες*, ubi dixi *τρίβηλα* codicis h. l. in *στράβηλα* aut *τρίβολα* (sic Pearso) mutandum esse. — (*μα*) Guyetus et Bochart. Hieroz. I p. 420. — *σπυρίδας* cod., em. Bochartus l. l. nisi forte *σφυράδας* mavis. Aliae formae eiusdem vocabuli sunt *σπύραθος*, unde detortae sunt *σπύθηρα* ap. Titim. Zonar. c. CXX et *σπείρατοι* ap. Ducang. Gl. p. 1419, *σφυραθία*, *σφυράς*, *σπύρδαρα* (—*να* C) Poll. V 91 p. 213 Bekk., (*σπυρίθια* Diosc. VI 55). 59. Non liquet. In fr. com. anon. XXI[a] vol. IV p. 607: *πυανέψια πορδὴν ἑορτὴν ἦγε*. 60. Est Latinum *sportulae*. 63. *σπουδαρχίδαι* corr. Mangeius ad Philon. I p. 289 quem refellunt loci Xen. Sympos. I 4 (ex emendatione LDindorfii) et Phrynich. app. soph. p. 68, 18, quamquam recte etiam habet *σπουδαρχίδης* ap. Ar. Ach. 595 Greg. Naz. vol. II p. 25 B. Vide *μεριδαρχίας*. 64. *σποῦσμα· σπουδή*, *σπούδασμα* codex, em. Albertus. 65. (*σπουδῇ νῦν*) recte addidit Albertus, coll. schol. Od. *o* 229. 66. *σπίγγος* confert Is. Vossius. Adde *πίγγαν*. 67. 68. Lobeck. rhem. p. 134. *Σπυρθίζειν· τὸ ἀνασκιρτᾶν, ἀπὸ τῶν ὄνων, οὕτως Ἀριστοφάνης. Σπυρ(θ)ίζειν· σφαδάζειν σφύζειν* Phot. 532, 16. Quod praecedit *σπυρθίς* absque interpretatione positum separavit Albertus. 70. *οἰσυῶν* cod., *οἰσυΐνων* Mus. Cf. Poll. VI 94 VII 174 X 132. 71. Ordo requirit *σπύροθοι*. *Πυράθοισι* Nic. Ther. 932. 72. *σπυρίς· πλεονασμῷ τοῦ* $\overline{\sigma}$ *ἀπὸ τοῦ πυρός πυρίς. Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι τοὺς πυροὺς σπυροὺς λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι παρὰ τοὺς σπόρους* (cf. schol. Apoll. Rhod. III 413) EM. 724, 32—33. *Καὶ οἱ Συρακούσιοι δὲ σπυροὺς αὐτοὺς λέγουσιν, ὡς καὶ ἡ σπυρὶς διδάσκει* Epimerismi in Cram. AO. I p. 362, 18. Cf. Lob. Path. El. p. 122 Ahrens II p. 110, qui a colore burrho dictum volunt triticum. 73. *στάβαλος*, *κομᾶν* cod., *σταβαλοκόμαν* Mus. Infra *στραβαλοκομᾶν· οὐλοκομᾶν* (falso acc.) et *στρο(μ)βαλοκομᾶς· οὐχ' ὁμᾶς* cod. *στραβαλοκόμαν* Poll. II 23, recte. Cf. Lob. Proll. p. 111. 74. *σταβατίναι* post Is. Vossium Lob. Proll. 215, 25 et mox *κωπεών* pro *κωπέων*. 75. Infra *στραβεύς* (deest Thes.)· *κωμεύς*, i. e. *κωπεύς* = *κωπεών*. 76. Forte *στραβολίχων· εὐστραβῶν*. 77. Infra *στατηπάρνη· κάρδοπος*, quod *στατή· πάρνη* (?) scribendum esse docet *στατά· μακρά* (lego *μάκτρα*). 78. *θυγατέρες* suspectum. Quod Valck. ad h. v. explicandum affert Clement. Hom. 3, 17 locum ubi *ἐκ μυσαρᾶς σταγόνος* natum dicit aliquem, hoc longius quaesitum videtur. Suspicor comparativum latere.

σταγρόν· ξηρόν. θερμόν. ἀκμαῖον
σταγών· ἐν τοῖς μεταλλικοῖς τὸ καθαρὸν σιδήριον, ὅ(θεν) καὶ σταγονόθαλπον τὸν διαιροῦντα ταῦτα καλοῦσιν
σταδαῖα· ἑστηκότα. ὀρθία
σταδαῖον μέλος· τὸ πρᾶον
* στάδιον· γυμνάσιον. καὶ τόπος μέγας ἁπλοῦς καὶ ὁμαλός. ἢ μέτρον χωρίου
* στάζει· ῥέει
σταδία· ἡ λυχνία
σταδίη· ἡ συστάδην καὶ ἐκ χειρὸς μάχη, ἢ ἐκ συστάσεως καὶ ἐκ διαδρομῆς
σταδινόν· παρὰ Λίωνι πολίτην
στάδιον· τέλειον, βραβεῖον, ἐπινίκιος δόξα
στάδιος χιτών· στατὸς θώραξ
[σταθέν. μένος· τεκμαιρόμενος, συλλογιζόμενος, στοχαζόμενος]
σταθερόν· βέβαιον, ἰσχυρόν, ἑδραῖον. ἄλλοι δὲ τὸ ὑποστατικόν. οἱ δὲ μεσημβρινόν, ἢ ἑστηκός. ἔνιοι θερμόν, καθαρόν, γαληνόν, εὔδιον
σταθερήν· τὴν μεσημβρινὴν ὥραν, τὴν θερμήν, ὡς Πλάτων
σταθεύειν· πυροῦσθαι
σταθεῦσαι· τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας, καὶ τὸ ὀπτῆσαι
σταθευτός· πεφλογισμένος ἠρέμα
σταθμά· θύρετρα. τάλαντα
σταθμ[ί]ά· φλ[ο]ιαί
* σερπενδιβίλουμ, βὲλ πλουμβίνουμ. Ῥωμαϊκῶς
στάθμη· σπάρτος, ἐν ᾗ ἀπορθοῦσιν οἱ τέκτονες· ὅθεν καὶ σταθμήσασθαι τὸ ἀπορθῶσαι λέγεται. ἢ κανών, καὶ τὸ ἐν τῷ διαβήματι μολιβοῦν σκεῦος. καὶ ξύλον ναυπηγήσιμον
σταθμηλάται· ἐξῶσται νεῶν

SCR. 80. Timaeus Locr. p. 99 C. Cf. p. 22 et p. 107 ed. Gelder. 81. Aesch. Pers. 239. 84. Habent Soph. Phil. 783 El. 1423 Aesch. Ag. 187 Eur. Rhes. 566. Sed fortasse spectat *T* 39. 86. *Il* 240. 89. Callim. Hecal. fr. LIX p. 436. 90. Herod VII 237? 92. Phaedr. l. l. 94. Ar. Avv. 1041 teste Photio respicitur. 95. Aesch. Prom 22. 96. Spectat Eur. Herc. fur. 999: μοχλεύει θύρετρα, κἀκβαλὼν σταθμά κτέ cf. Orest. 1173. 99. *O* 410. σταθμήσασθαι habet Callim. ap. Diog. L. I 23.

ADNOT. 79. Infra σταιρόν· ξηρόν θερμόν ἄκρατον. Θερμόν ad σταθερόν revocandum videtur. Ceterum θερμοί ξηροί et στάσιμοι (quod a σταθεροί non differt) coniunxit Hippocr. p. 563, 36. 80. ὅ cod., ὅθεν Tollius. 83. Argivum σπάδιον supra vide. 85. De λυχνία Lob. Phryn. p. 310. Glossa cum *taeda* nihil habet commune. 86. καὶ μὴ ἐκ Valesius ad Ammian. Marc. XXXI p. 436 probantibus Reimaro ad Dion. Cass. T. I p. 33 Pearsone et Kustero. Huc παρὰ Δίωνι (XXXIX p. 212 Reim.) refert Albertus parum probabiliter, quamquam probat Thes. VII c. 639 A. Possis παρὰ δ' Ἴωνι. 87. Non liquet; sed non displicet ὁπλίτην, quod suasit Bernhardyus. Parum placet Vossii στάσιμον παλαιστήν (Poll. III 149). 88. Supra βραβεῖον· στάδιον. Ad τέλειον cf. Suid.: στάδιος χιτών· ὁ τέλειος. 89. Cf. ὀρθοστάδιοι χιτῶνες, schol. Apoll. 3, 1225. Suid. Phrynich. p. 238. 90. σταθεύμενος pro σταθμεύμενος coni. Albertus, σταθμώμενος Iac. Tollius, quod σταθμούμενος scribendum esse evicit GDindorf. praef. de dial. Herod. p. XLIII. 91. μεσημβρινόν] Schol. Plat. p. 315 ad p. 41, 13 Bekk. Diogenianum, ut solet, expilans, Hermias ad Plat. Phaedr. p. 242 A Ruhnken. ad Tim. lex. p. 235 Lobeck. Phrynich. p. 215. — γαληνόν] Marc. Antonin. XII 22. — εὔδιον] Plut. Dion. c. 38. 93. Supra male σαθεύει· θάλπει. 94. Phot. 534, 6. — τὸ (μὴ λίαν) ὀπτῆσαι schol. Ar. Eccl. 126. 96. θήρατρα cod., em. Mus. 97. σταθμία cod., em. Thes. VII c. 648 D. — [ο] Mus. 98. Om. Mus. Lege *serpendibilum vel plumbinum* et refer ad gl. seq. Nos dicimus *Loth*. Ceterum pro serpendibilum scripsisse videtur *perpendiculum*. Nam Vulcanii Glossae haec praebent: „στάθμη λαοξοϊκή (cod. λεξική, em. Valck. nisi λαξοϊκή praestat) ὃ καλεῖται καθετὴρ *perpendiculum*." 99. διαβήτῃ Is. Vossius. — μολιβοῦν tuetur Lobeck. Phryn. p. 148. — εἰς ξύλον ναυπηγήσιμον? an verba ξ. ν. post τέκτονες collocanda sunt? Nam in Poll. I 92, ubi vulgo legebatur σταθμίδες, A habet σταμνίδες, Bekkerus σταμῖνες (sic pro σταμίνες Draco 83, 1 Butim. Gr. Gr. I p. 168), ut de confusis στάθμη et σταθμίς cogitandum non sit.

σταθμήσας· ἐν ζυγῷ στήσας
Σταθμία· ἐπίθετον Ἀθηνᾶς
σταθμήσασθαι· συμβαλεῖν, εἰκάσαι
σταθμοί· ἐπαύλεις, ὅπου ἵστανται ἵπποι καὶ βόες. καὶ στρατιωτικὴ κατάλυσις. καὶ ἡ τῶν θυρῶν παράστασις. καὶ τὰ ἑκατέρωθεν τῶν θυρῶν ξύλα, ἃ νῦν πήγματα καλοῦμεν
1605. * σταθμητότα· λέγεται πολὺ ἀφεστηκότα
σταθμόνες· φλιαί
σταθμὸν ἔσχατον· .....
σταθμοῦχος· ὁ τῆς οἰκίας κύριος. καὶ ξενοδόχος
* στατήρ· τετράγραμμον, ἤγουν ἥμισυ οὐγγίας
10. σταθμῶν· τῶν τῆς θύρας παραστατῶν, ἢ μανθρῶν, ἢ τύπων ἔνθα ἀναπαύεταί τις
* στενάζειν· λυπεῖν. τινὲς δὲ πατάξαι τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἄλλοι παίειν ἁπλῶς. οἱ δὲ καταμανθάνειν τὰ στήθη
σταινίον· τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, καὶ τὸ ὑπογάστριον
σταιρόν· ξηρόν. θερμόν. ἄκρατον
σταῖς· φύραμα ἁλεύρου πυροῦ
15. σταιτήϊα· πέμματος εἶδος
στα(ι)τίας· ἄρτου εἶδος
σταιτική· ἐσιτήκας
σταχτήν· τὸ ἀπὸ σμύρνης γινόμενον
στα(κ)τικόν· πεμμάτιον πλακουντῶδες. ἄλλοι δὲ ἀγγεῖα διυλίζοντα Νειλῶον ὕδωρ
20. σταχτόν· τὸ διυλισμένον
σταλαγεῖ· μαρμαρύσσει
σταλαγμός· σταγών, ῥανίς
σταλάσσων· στάζων
σταλείς· πεμφθείς

SCR. 1601. Eur. Ion. 1137 f. 3. Cf. 99 Herod. VII 214. 4. Homerus. — Herod. Y 52. — H 89. 7. Ierem. IX 2. 8. Aeschyl. fr. 222 p. 58 Antiphan. com. III p. 93. 9. Matth. XVII 27. 10. ρ 187. 14. Ar. Probl. 21, 10 Eupol. fr. XL p. 561. 16. Epicharmus l. l. 18. Siracid. XXIV 18 Antiphan. com. III p. 131. 22. Tragici saepius. Greg. Naz. II p. 156. 23. Eur. Andr. 1046. 24. Pind. Ol. XIII 47.

ADNOT. 1604. οἱ τῶν προθύρων παραστάται Gl. mss. in Proverb. C. 63. Sed ferri potest emendatio Vossii παραστάς. Ad πήγματα cf. πάγασα. 5. Ordo σταθμοιοτα requirit. Videtur igitur σταθμοῖο·.... (M 301 P 110) vel σταθμοί τε (Herod. I 179)... interpretatione carere, explicatio (λέγει τὰ πολὺ ἑ) alio referenda, forsan ad 1607. 6. Fallitur Thes. VII c. 649 B, cum ordinem dicit σταθμοί poscere. 8. Poll. X 20. 9. Cf. infra στατήρ. 10. παραστάδων Cyr. 11, sed etiam editum ferri potest. 11. Glossam στηνιάζειν scribit IThSchneider Lex. II p. 429. — ἐπάειν cod., παίειν Mus. Sic infra στενάσαι (male Mus. στενάξαι)· τινὲς πλῆξαι καὶ παῖσαι, οἱ δὲ στένιον· τὸ στῆθος. στήνιον· τὸ στῆθος. στῆναι· χαλεπῶς ἢ σκληρῶς ἔχειν alienum. Pollux etiam V 93 p. 213 Bekk. comicorum verbis rem veneream significantibus addit στενάσαι (σποδίσαι C.) Pro καταμανθάνειν Heinsius καταλαμβάνειν, Parisienses καθαιμάσσειν volunt sine caussa. Sed pro λυπεῖν videtur λυπεῖσθαι praestare; sic μὴ στένοις, μὴ λυποῦ Menand. fr. XLI p. 247. 12. l. q. στέντον et στήνιον videtur, de quibus cf. not. praec. Quod Cyr. 39 exhibet ξείρηα· τὰ στήθη videtur potius ξέρνα corrigendum. 13. Cf. σταγρόν et σταθερόν. 15. Supra diximus στόπια a Thes. VII c. 650 A corrigi σταιτήϊα. Cf. πίονες, στατίας, στατίνη et Zonar. c. 1668. 16. Ordine requiritur σταιτίας vel potius σταιτίτας, coll. Ath. XIV p. 646 B unde etiam Zonar. l. c. emendandus. ‚Alioqui non falsae sunt formae στατίνη στατίτας, cum Attici teste Phot. 535, 2 στάς dixerint pro σταῖς.' 17. Glossam obscuram omisit Mus. 18. Cf. ἰσοστάσιον. 19. 20. διυλίζεται τὸ ὕδωρ τὸ μὲν τοῖς σταχτοῖς καλουμένοις Athenaeus in Matthaei Med. p. 54 affert Thes. Malim ἀγγεῖον διυλίζον τό. 21. Tuentur Lob. rhem. p. 35 Hainebach de redupl. p. 8. Alberto σαλαγεῖ h. e. σελαγεῖ conicienti assurgit LDindorf. Thes. VII c. 651 CD. 23. στάσσων codex, quod frustra EM. fulcit Albertus.

σταλεηδόνες· σταλαγμοί
στάλη· ταμεῖον κτηνῶν. ὁ σταλός
σταλῆναι· ἐλθεῖν. ἡτοιμάσ(θ)αι
σταλίδας· τοὺς κάμακας, ἢ χάρακας
σταλίζομαι· ἐπὶ τῆς στήλης τρόπον ἕστηκας
στάλικες· πάσσαλοι. ξύστραι. στῆλαι
στάλιξ· ξύστρα. ἢ πάσσαλος
σταμάγορις· ὅταν ἐν ὑφῇ πλείονες συστραφῶσι στήμονες
σταμίνες· παραστάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα, πρὸς ἃ αἱ σανίδες προσηλοῦνται, ἢ πάσσαλοι. παρὰ τὸ ἑστάναι
σταμν[ε]ίον Θάσιον· κεράμειον ἀγγεῖον
στάμνος· ὑδρία, κάλπη. κάλαθος
σταμνοῦροι· οἱ τοῖς ἐφήβοις προστιθέμενοι ἐλαίου στάμνοι
στάνει· τείνεται. συμβέβυσται
στάνης· δύστηνος
σταρεῖ· βάπτει
[σταρτήμας· τὰ σίτη ἄλευρον γεγενημένα. ἡ γὰρ ζύμη στέαρ λέγεται]
στάρτοι· αἱ τάξεις τοῦ πλήθους
στασάμενον· δανεισάμενον
στασάνη· ἐγγύη, ὑποθήκη
στασιάζει· θόρυβον κινεῖ, ἀτακτεῖ
στάσιμον ἦθος· βέβαιον, στερεόν
στάσις· θέσις. χορός. συνέδρα. ἐργαστήριον
στασιῶται· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως
στατά· μακρά
[στατεύει· θάλπει]
στατή· πάρνη. κάρδοπος
στατήρ· τετράγραμμος

SCR. 30. Xen. Cyn. II 8. 33. ε 252, quem imitatus est Nonnus XL 457. 34. Ar. Lys. 196. 35. Alex. com. fr. III 10 vol. III p. 465. 44. Ar. Eqq. 594. (45. Cf. Plut. Artox. 27). 46. Aesch. Cho. 458 Eum. 34. 47. e. c. Herod. VIII 132.

ADNOT. 25. Defendit Lob. rhem. p. 188, 11 cui obloquitur LDindorf. Thes. VII c. 652. 653 A, ubi HStephani *σταλαηδόνες* amplectitur, haud scio an Arat. 966 *σταλαημούς* (vulgo *σταλαγμούς*) non satis tutum. Ceterum *σταληδόνες* etiam ordo admittit, cum *στάλη· κτλ.* aperte insiticium sit. 26. *ὁ σταλός* om. Mus., quod *στάβλος* vel *σταῦλος* scribendum videtur, coll. *καρνοστάσιον* et Oudendorp. ad Thom. M. v. *σταθμοί*. Cf. G. Curtius Etym. p. 179. 27. *ἑτοιμάσαι* cod., em. Meinek. 28. *στάλικας* an *σχαλίδας* volucrit non liquet. 29. *ἔστηκας* cod., *ἕστηκα* Mus. *στήλης ἢ στήλης* Thes. VII c. 653 H. 30. 31. *ξύστραι — ξύστρα* refer ad *στλεγγίς* quod etiam *στελγίς* scriptum est apud Hesychium. Nec novit hanc vocis *στάλιξ* significationem Phot. 534, 17. 32. *ὑφεῖ* cod., *ὑφῇ* rectius ut videtur Mus., quam *ὕφει*. E *στῆμα* (*stamen*) et *ἄγυρις* compositum esse vidit Guyetus, rectum accentum non *σταμαγορίς* esse sed *σταμάγορις* Thes. VII c. 654 AB. coll. Lobeck. Proll. p. 457, qui etiam *λαγόρεις* accinit, q. v. 33. *σταμῆνες* cod., *σταμίνες* Mus., *σταμῖνες* Draco p. 83, 1 probante Buttm. Gr. Gr. I p. 168, et Bekkero ad Poll. I 92. Vitiose *σταμνιον*" Phot. 534, 23. 34. [ε] HSt. Sallier ad Moer. p. 44 Phot. 534, 18 schol. Ar. Lys. 196. 37. *στείνεται* Mus., quod verum videtur. Comparandae sunt *στένει· δυσπαθεῖ* et *δσταλνει· δυσπαθεῖ*. Cf. Lob. rhem. p. 120 qui iure *στάνει* damnare videtur. 38. *δστανής*? Cf. *δστηνόν* et *δστῆνες*. Infra *στῆναι· χαλεπῶς ἔχειν*, (*δστῆναι*?) *Στῆνος* tamquam primitivum compositi *δύστηνος* ponit Cram. AGr. Oxx. II p. 358, 11. 39. Adludit *βαγεύς tinctor* EM. 703, 28. An (σ)ταρχύει· *θάπτει*? 40. Lego *σταιτίνας· τὰ σῖτ(α ζύμη) ἢ ἄλευρον*. Cf. *στέατα*. 41. Aeolice pro *στρατοί*. Altera forma aeolica est *στρότοι*. Lob. Path. El. p. 497. 42. *δασυνάμενον* cod., em. Perger. 43. Lob. Proll. p. 177. 46. Vid. *ὑποκόλπιον* et *ἐπὶ Θυείλας*. 48. Fallitur Thes. VII c. 668 A referens haec cum Sopingo ad *tunicam rectam*. Lego *στατά· μάκτρα*; cf. *στατή* et *στάγην*. Nec displicet (*ἐκ*)*τατά* Meinekii. 49. Cf. *σαθεύει* et *σαθεῦσαι*. 50. *στατηπάρνη* cod. Infra *στρατή· πάρνη*, supra *στάγην· κάρδοπον* et *στατά· μάκτρα*. *Prostibulum* confert Lobeck. Parall. p. 429. 51. Vide gl. 1609, ubi *τετράγραμμον* recurrit, quod praestant etiam Suid. Bachm. Anecd. 369, 23. Sed *τετράδραχμον* Cyrillus Phot. 534, 20 et Salmasius.

στατῆρσι προστιθέντες· ὑπὲρ στατήρων ὁρ[γ]ιζόμενοι, συνθήκας τιθέντες περὶ στατῆρος. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ χρυσίον στατήρ
στατιαῖον· τὸ πενταμνοῦν. καὶ δι[α]στάτους τυροὺς τοὺς δεκάμνους
στατίδας· ναύτας εἰς πόλεμον
στατίζονται· ἱερῶνται. αὐλίζονται, ἵστανται
στατίζουσι· στάσιν ἔχουσιν
στατίνη· ἡ ἐκ στέατος πεποιημένη καὶ ἁπλῆ
[στ[ρ]ατιῶν· τὸ τῆς φύσεως ὕπερ ἐξέστη κατὰ φυλάς]
(σ)τάτοι· ἀρχή τις
(σ)τάτος· σκάφη. ἄλλοι δὲ τὰς πέντε μνᾶς
στατὸς ἵππος· ὁ ἐπὶ φάτνῃ τρεφόμενος καὶ [ἐξ]εστηκὼς ἐπὶ πολὺν χρόνον
στάτρια· ἐμπλέκτρια
σταυνίξ· ἱέραξ
σταυροί· οἱ καταπεπηγότες σκόλοπες, χάρακες, καὶ πάντα τὰ ἑστῶτα ξύλα, ἀπὸ τοῦ ἑστάναι
* σταυρούς· ἐκ τοῦ εἰς τὴν αὔραν ἵστασθαι
σταυροτύπως· σταυροειδῶς
σταύρου· σταύρωσον
στάφος· σκάφος. λεκάνη
σταφύλη· ὁ διαβήτης, ἀπὸ μέρους. ἐπεὶ σταφύλη καταχρηστικῶς ἐλέγετο ἡ τοῦ διαβήτου μέση κρεμαμένη μολυβίς, ἐπὶ (?) δὲ κανόνα ἀποδέδωκεν. ἔστι δὲ ἡ μολυβὶς ἡ καθιεμένη διὰ τοῦ διαβήτου κανὼν λα.ξοϊκός, ἐν ᾧ σταθμίζουσι τοὺς λίθους, ὅ ἐστιν ἀπορθοῦσιν. Ἀττικοὶ δὲ τὴν ἐν τῷ στόματι κίονα σταφυλήν· βότρυν δὲ καὶ ὀπώραν τὴν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου. τινὲς δὲ τοῦ ζυγοῦ τὸ μέσον
σταφυλίζειν· τὸ συνιάζειν τὰς ὦας τοῦ ἱματίου
σταφυλῖνος ἄγριος, ὃν ἔνιοι κέρας καλοῦσι. καὶ ζῶον ἡλίκον σφονδύλῃ
σταφυλοβολεῖον· μέρος τι τῆς ληνοῦ

SCR. 52. Poeta comicus? στατῆρας χρυσίου Eupol. fr. XXXII p. 472. 55. Cf. Eur. Alc. 90. 56. Eur. El. 316. 61. Z 506. 65. ξ 11. 66. Greg. Naz. Carm. I 2 vol. II p. 31, quod fugit Thes. 69. B 767. Callim. fr. CLIX p. 503 σταφύλη τε καθιεμένη τε μολυβδίς. — Nicopho com. fr. VIII vol. II p. 855. — η 121. 71. Theophrast. HPl. IX 15, 5: ἐκεῖνοι μὲν σταφυλῖνον ἄγριον καλοῦσιν, τῶν δ' ἰατρῶν τινες κέρας. — Aristot. HA. VIII 21.

ADNOT. 52. ὀργιζόμενοι cod., ὀρκιζόμενοι Salmas. em. Meinekius. 53. πενταμιοῦν — τ.ρούς cod., em. Mus. στατίδιον — διαστάτους — διαστάμνους cod., prius emendavit Kusterus coll. στάτος· τὰς πέντε μνᾶς; reliqua Salmas. Voss. 54. *Termination*e certe vitiosum videtur. Thes. 55. ἱερῶνται cod., ἱδρύονται Guyetus. Illud defendit Ignarra de palaestr. Neap. p. 311. 57. Lobeck. Parall. p. 89. Cf. 1640. Σταιτίνη non opus (vid. σταιτίας), sed praestabit ἀπαλή. 58. Est Latinum *statio* in interpretatione φύσεως et φυλάς (φυλακήν?) corrupta. 59. στατῶν· ἄρχοντές εἰσι, παραπλησίαν ἔχοντες τοῖς ἀγαθοεργοῖς ἀρχήν Bekk. I 305, 20. 60. Mox στάφος· σκάφος aeque obscurum. Illustrare conatur Lob. Parall. p. 318, 47 ubi στατός scribit. — Cf. στατιαῖον. 61. ἑστηκὼς Meinek. 62. Laconicum videtur. Ὑποστάτρια est in C. I. n. 1467 p. 690, προστάτρια ap. Osann. auct. lex. Gr. p. 141. 162. 63. Nil iuvat στήριον ab Alb. appositum. Accentus vitiosus. 64. 65. Separavi. Cf. Apoll. lex. 144, 15. 68. Refero ad Simonid. epigr. 112 p. 906 Bgk., ubi εἰς τάφος cod. P, ἐν σκάφος Plan. 69. κακόνος Mus., qui in voce λα.ξοϊκὸς literam erasit. — καθημένη cod., καθειμένη HSt., καθιεμένη e schol. Ar. Rann. 812 Tollius. 70. συνισάζειν Rob. Constantinus, συνδιάζειν (a διάσμα, διάζεσθαι) recte, ni fallor Is. Vossius. 71. Apsyrtus Mulomedic. p. 266. 72. σταφυλοβόλιον cod., Bekk. 303, 14, σταφυλοβόλειον Poll. I 245 (sed — όλιον Bekk.), σταφυλοβολεῖον Poll. VII 151 X 129 Phot. 535, 20 (ubi — ολιον m. pr. ut videtur, nunc ὁλεῖον sic).

σταφυλοδρόμοι· τινὲς τῶν Καρνεατῶν, παρορμῶντες τοὺς ἐπὶ τρύγῃ
στάχυς· ἰατρικὸς ἐπίδεσμος. καὶ πόα τις. καὶ τῆς σιτηρουσίας ἡ ἔκφυσις. καὶ παρὰ τοῖς ναυπηγοῖς τὸ ἐπὶ τῆς φάλαγγος μεριζόμενον
στέαρ· λίπος. ζύμη
* στέζας· ἐμῆς
στέατα· ἄλευρα. ζύμη
στέατος· λίπους
στεγανίσαι· στέγῃ ὑποδεχθῆναι
στεγανόμιον· τὸν μισθὸν τὴν διδόμενον ὑπὲρ τῆς μονῆς τῷ πανδοκεῖ
στεγανόν· στεινότερον, τὸ δυνάμενον στέγειν τοὺς λόγους καὶ μὴ ἐξαγγέλλειν. στενὸν δὲ ἢ πυκνόν, σφιγκτόν, συνεχές
στεγανύποδες ὄρνιθες· οἱ ἐν ὕδατι τρεφόμενοι καὶ διατρίβοντες, καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς, ἤτοι δέρματι ἐνειλημμένους
στεγανώματα· τὰ ἐν τοῖς τοίχοις, οἱ λεγόμενοι σύνδεσμοι
στεγανώτερον· σιωπηλότερον
στεγαστήρ· τὸ θρίωπον ἔψημα
στέγει· κρύπτει, συνέχει. βαστάζει, ὑπομένει
στεγῖτιν· τὴν πόρνην
στεγ(ν)ὴ γαστήρ·.....
στεγναί· στερεαί
στεγνοῖ· στερονεῖ. ταπεινοῖ
στεγνόν· στενόν, πενιχρόν
στέθματα· τὰ στέμματα
στείβει· ὑδεύει, πατεῖ
στειβεύς· ὑδευτής
στειβομένη· πατουμένη. στείβοντες δὲ οἱ περιπατοῦντες· ἀφ' οὗ καὶ ὁ πλύτης στειβεύς
στεῖλαι· συστεῖλαι. ἀποστεῖλαι
στειλαμένη· παραψησαμένη

SCR. 78. φ 178. 182. 81. Aesch. Ag. 358? Callim. Cer. 55? 82. Aristot. HA. II 12 VIII 3. 84. Alciphr. I 13. Agath. V 216 p. 147. 86. Tragici. — I Cor. XIII 7. 88. ADN. 92. Acolicus poeta. 95. Theocr. XVII 122. — *A* 534. Ad πλύτης cf. ζ 93.

ADNOT. 73. Primus ad illustrandum hunc locum Bastius Comm. pal. p. 870 n. attulit Bekk. I p. 303, 25: Στ.: κατὰ τὴν τῶν Καρνείων ἑορτὴν στέμματά τις (unde cognomentum Apollinis στεμματίας ap. Paus. III 20, 9) περιθέμενος τρέχει, ἐπευχόμενός τι τῇ πόλει χρηστόν. ἐπιδιώκουσι δὲ αὐτὸν νέοι (αὐτὸν ν' οἱ an ε' οἱ) σταφυλοδρόμοι καλούμενοι. καὶ ἐὰν μὲν καταλάβωσιν αὐτόν, ἀγαθόν τι προσδοκῶσιν κατὰ τὰ ἐπιχώρια τῇ πόλει, εἰ δὴ μὴ τοὐναντίον. Formam σταφυλοδρόμαι amplectitur Boeckh. C. I. n. 1387. 1388 p. 670 vol. I. 74. ἐπίδεσμος] Oribas. p. 106. 107. 117. 190 ed. Mai; Cocchii Chirurg. p. 11, 8, 35. — ἔκφυσις] τὸ δ' ὑπὸ τῇ γαστρὶ στάχυς καλεῖται Poll. II 168, unde σιτηρουχίας Meibomius. — πόα] cf. αἰγίλωψ. 75. Sic gl. in Cantic. Cyr. 63. 76. Puto στέας· ὁμοίως. 79. στεγανῆσαι cod., em. Meinek. 80. στεγανόμενον cod., em. Mus. Cf. Bekk. 302, 28 Poll. I 75 X 20 στεγανόμιον· τὸ ἐνοίκιον Gl. 81. Στεγανόν· πυκνόν, σφιγκτόν Phot. 536, 7, nihil amplius. Vide igitur ne legendum sit: στεγανόν· [στεινότερον] τὸ — ἐξαγγέλλειν στεγανόν λέγεται. ἢ πυκνὸν κτλ. ubi στεινότερον vel στεγν. ad gl. 84 referri potest. Sed vide EM. 725, 40. 85. τὸ θρῖον? 87. στεγητὴν cod., στεγεῖτιν Is. Voss. coll. Poll. VII 201, ubi recte στεγῖτιν corrigebatur ante Bekkerum, qui p. 322 dedit τεγῖτιν. Quae nonnulli conferri iubent στατὴ· πόρνη et στήτη· γυνή, plane aliena sunt. 88. στέγη· γαστήρ cod., em. poeta de herb. 137: γαστέρα δ' εἴ τις ἔχει στεγνήν. Cf. στεγνὴν νηδύν Nic. Alex. 367 (male στεγανήν OSchneider p. 396) στεγνὴ κοιλίη Hippocr. 604, 21. Postremus locus si respicitur, possis στεγνὴ (κοιλίη)· γαστήρ..... 90. στερονεῖ] στερεοῖ? ταπεινοῖ] Referunt ad στενοῖ. Etiam πενιχρόν, quod sequitur magis convenit voc. στενόν, quam στεγνόν. Sed fortasse scr. στενυγρόν. 92. Ahrens Dial. II p. 501. Male supra aggressus cum δβάθματα, h. e. ἄμματα, s. δέμματα, s. ἔμματα. 94. Cf. 1857. 95. ὁπλύτης cod., ὁ πολίτης Mus. Correxi. Στιβεύς· ὁ κναφεύς schol. Nic. Ther. 376 p. 31, quod ibi male στιβύς scribitur et vitiosam Hesychii glossam σικύς peperit. Cf. σιζεύς. 97. παραψευσαμένη vel παραιτησαμένη Thes. VII 701 D.

στειλάμενοι· συστείλαντες. πλεύσαντες
στειλάμενος· ὁμοίως
στεῖλαν· συνέστειλαν
στειλέαν· τὴν μακρὰν ῥάφανον. Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρωδῷ
στειλε(ι)ή· τοῦ πελέκνους ἡ ὀπή, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον
στείνεα· ἡ στενοχωρία
στείνομαι· ὀδυνῶμαι, στένω
στεινόν· λεπτόν. στενόχωρον
στείνοντο· ἐστενοχωροῦντο
στεῖνος· στένωμα, στενοχώρημα
στείνων· ὡραϊστής, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀρέσκων
στεινωπόν· στενόν. ἢ τὸν ὑπὸ τὴν Σκύλλαν καὶ Χάρυβδιν τόπον στενὸν ὄντα
στεινωπός· στενὸς τόπος
στείομεν· στῶμεν
στείοντες· ἱστάμενοι
στεῖρα· ἡ ἄτοκος. καὶ τὸ ἐξέχον τῆς πρώρας ξύλον κατὰ τὴν τρόπιν
Στειριεῖς· δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος
στείρωμα· τρόπις
στεῖχε· ἴθι, πορεύου
στείχειν· πορεύεσθαι
στείχωμεν· πορευθῶμεν
στελεόν, οὐδετέρως· τὸ τοῦ πελέκνους ξύλον
[στέλγει· ξύστρα
στελγίς· ξυστρίς]
στελέχια· πρεμ(ν)ία
στέλεχος· κορμὸς ξύλου, κλάδος
στελίς· ... περὶ φυτῶν τὴν [ε]ἰξέαν ὑπὸ Εὐβοέων
στελλάνδρα· ἡ κόρη
* στέλλα· ζῶσμα
στέλλει· πέμπει. στολίζει. ὁρμᾷ
στέλλεται· φοβεῖται. καὶ στέλλεσθαι· .....

SCR. 1700. γ 11. 1. fr. IV vol. III p. 62. 2. φ 442. 5. Herod. VII 176. 6. Ξ 34. 7. M 66. 9. μ 234. 10. Ψ 427. 11. O 297. 13. Paulus ad Galat. IV 27. — A 481 β 428. 14. Lysias 147, 13. 16. Acarnanes teste Bekker. III p. 1095 Soph. Al. 73. 17. B 833 Aesch. Eum. 1004. 18. Aesch. Prom. 81. 19. στειλειόν ε 236. 23. Theophr HPl. I 2. 24. καθάπερ ἡ ἰξία καὶ ἡ στελὶς καὶ τὸ ὑφέαρ, ἂν τὸ μὲν καλοῦσιν Εὐβοεῖς, τὸ δὲ ὑφέαρ Ἀρκάδες, ἡ δὲ ἰξία κοινή. Theophr. CPl. 2, 17, 25. Dionysii? 26. Refero ad Xen. Anab. III 3, 20, ubi unus liber στελλάδες pro σπολάδες.

ADNOT. 1701. ἀντ. φάνης cod., literam cum varia lectione vel correctione erasit Mus. et Ἀριστοφάνης scripsit. 2. στειλέη cod., em. Iensius. πελέκνους lnetur Lob. Phryn. p. 246. 3. στεινέα cod., em. Alb. 8. Non liquet. 11. στείωμεν cod., em. Heinsius. 12. Suspectum Lob. rhem. p. 17. Mox στίοντες habebimus. 14. Στειριῆς? 19. Theognost. 121, 3. De πελέκνους cf. Lob. Phryn. p. 246. 20. 21. In corruptas incidit lectiones. [στέλγει· ξύστρα]. στελγίς· (l. στλεγγίς, sed cf. Polyb. XXVI 7, 10) ξῦστρον vel ξύστρα Thes. V c. 1699 A. 22. πρέμια codex; em. Thes. VII c. 696 B. Supra καλάμια· τὰ στελέχια. 23. κλάδος] οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι EM. 726, 5. Suid. Zonar. c. 1676. 24. εἰξέαν cod., ἰξίαν Mus. Supra δ στυλὶς· φυτόν, ὅθεν ὁ ἰξός, quocum cf. Lob. Path. El. p. 21 et Schneider. Theophr. CPl. II 17 p. 180. Θεόφραστος excidisse vidit Meurs. Lect. Theophr. c. VI p. 105. Cf. Hesych. ὑφέαρ et Plin. HN. XVI 44, 93: *Visci tria genera. namque in abiete ac larice* stelin *dicit Euboea nasci*, hyphear *Arcadia*. 25. Videtur varia lectio in Dionysii Syracusarum tyranni tragoedia, unde Proclus ap. Bekk. III p. 1163 affert μέναν δρος· ἡ παρθένος. Apposuit etiam Sopingus. Cobet orat. p. 41. 42 Lob. Parall. p. 213. 26. σῶμα cod., em. Valesius. Στέλλα agnoscit Lob. rhem. p. 255; στέλμα vel στέμμα coll. lamen στελμονία coni. Alb. Vid. SCR. 27. 28. ὁρμᾷ φοβεῖται. στέλλεται καὶ στέλλεσθαι cod., separavit et glossam explicationi praeposuit Alb. Ad expl. φοβεῖται Thes. apposuit Phrynich. p. 62, 11 Bekk.: στείλασθαι τὸ πρόσωπον ἀντὶ τοῦ συστρέψαι καὶ σκυθρωπάσαι. Στέλλεσθαι· (ἁφίστασθαι) scriptum fuisse et glossam esse sacram docent gl. mss. ad calcem Cyr. 63.

στέλλοιμι· πέμποιμι, καὶ ἀποστέλλοιμι
στέλμα· στέφος, στέμμα
στελμονία(ι)· ζώματα
στελύπην· ἀσφόδελον
στεμβάζειν· λοιδορεῖν, χλευάζειν
στεμβάσεις· λοιδορίαι
στέμμα· στεφάνωμα
στεμ(μ)ατιαῖον· δίκηλόν τι ἐν ἑορτῇ πομπέων δαίμονος
στέμφυλα· τὰ πταίσματα τῶν ἐλαιῶν. οἱ δὲ τὰς ἀπυρήνους ἐλαίας. καὶ τῶν σταφυλῶν τὰ ἐκπιέσματα
[στεναγήν· πεπυκνωμένην]
στεναγμός· λύπη
[στεναγώτερον· πεπυκνωμένον]
στενάσαι· τινὲς πλῆξαι καὶ παῖσαι· οἱ δὲ ..... στένιον τὸ στῆθος
στεναχεῖλαι· δαμάζεσθαι
στεναχίζετο· ἀνέστενεν
στενάχοντι· στένοντι
στένει· δυσπαθεῖ. στενοχωρεῖται. στενάζει
[στενόεσ(σ)α· στενακτική]
στενολεσχεῖ· στενολογεῖ
στενολεσχία· μικρολογία, λεπτολογία, ὀλίγη ὁμιλία
στενόπορος· στενὴ ὁδός
[στενοτυποῦμεναι·] εἰς τὰ στήθη κοπτόμεναι, στερνοτυπούμεναι
Στέντορι εἰσαμένη· τῷ Στέντορι ὁμοιωθεῖσα
στενυγρύν· εὐριπῶδες, στενόν, καὶ συριγγῶδες
στένων· στενάζων
στενωπός· ἡ ἀγυιά, καὶ πλατεῖα, καὶ ἄμφοδος
στενωπῷ· στενότητι τόπων. ἢ ῥύμῃ
στεπτήρια· στέμματα, ἃ οἱ [ο]ἰκέται ἐκ τῶν κλάδων ἐξῆπτον

SCR. 29. *M* 325. 31. Xen. Cyn. VI 1. 35. *A* 28. 39. Tragici. 43. *H* 95. 44. *N* 423? 45. *Y* 169. 46. στονόεσσα ρ 102. 47. —εῖν Ar. Nubb. 319. 49. Eur. Andr. 1141. 51. *E* 785. 53. Demosth. 332, 12. 54. Soph. fr. 744 OT. 1399. — Ψ 427. 55. *H* 113.

ADNOT. 30. Conferunt στέλλα. Sed videtur στέμμα correctio esse vitiosi στέλμα, nisi fuerit στέθμα· στέφος στέμμα. 31. στελμόνια cod., scripsi στελμονίαι, quod i. q. τελαμωνίαι esse Lob. Proll. p. 167 suspicatur. In Poll. V 55 p. 204 τελαμωνία et τελαμωνίαις edidit Bekkerus, monens in A τελμωνία scribi, in Xenophonte στελμονία. Similiter in Poll. X 142 p. 438 τελαμωνίαι exhibet, ex AB afferens τελμονίαι, quod propius accedit ad Hesychii et Xenoph. Cyn. VI 1 lectiones, ubi semel sine v. l. στελμονίαι scribitur, semel in uno libro στιλμονίαι, librarii pulo errore, et in margine τελαμωνίαι. Τελαμὼν ἄκρον ἢ Τέλμιον e Ptolem. III 1, 4 confert Thes. VII c. 1955 B. 32. στελύπην Mus., ἀσφοδελόν Thes. 34. στεμβάζεις· λοιδορίαι cod., omisit Mus. στεμβάξεις Schowius, quod verum esse potest, στεμβάσεις Thes. VII c. 702 A. Minus placet στεμβάζεις· λοιδορεῖς. Sed cf. 1888. 36. Στεμματιαῖον· μίμημα τῶν σχεδιῶν, αἷς ἔπλευσαν οἱ Ἡρακλεῖδαι τὸν μεταξὺ τῶν Ῥίων τόπον. Bekk. I p. p. 305, 31. Varie tentant hunc locum; πομπέως Siebelis ad Paus. III 20, 9, πομπεῦον Lobeck. Aglaoph. p. 175 [n], δαιμόνων OMueller Dor. II p. 341, 2. — (μ) Mus. 37. L. πτίσματα vel πιάσματα.— ἀπυρίνους ἔλας cod., ἀπυρήνους ἐλαίας Mus., malim τοὺς πυρῆνας ἐλαιῶν. Cf. Geopon. VI 11, 7. 38. Pro στεγανήν; librariis imputat Lob. Path. El. p. 514. 40. Imo στεγανώτερον. 41. στενάξαι Mus. Cf. σταινάζειν (cod. στενάζειν). De στέρνον non cogitandum. 42. Glossa obscura; forte στένε καὶ δακνάζου Aesch. Pers. 571; στεναχῆσαι parum probabiliter Thes. VII c. 705 B. 43. ἀνέστενον cod., em. Iensius. 45. Copulavit Albertus. 46. (σ) Mus. 49. στενοπόρος codex. 52. στέρνυτρον· εὐρυπωδέστερον cod., em. Bentleius ad Mill. p. 89. 53. τόπῳ cod., correxi. 56. [ο] Valesius.

στέργει· φιλεῖ, ἀγαπᾷ
στεργάνος· κόπρων
στέργηθρον· φίλτρον. καὶ πόα τις
στέργουσιν· ἀγαπῶσιν
στερεαί· τινὲς τῶν δικαστικῶν ψήφων. [ἄλλοι δὲ ἀστέρας
στερέμνιον· στερεόν, ἰσχυρότατον
στερεόν· καταπληκτικόν. [ποικίλον
στερναῖα, ὁδός, ἢ Ἱπποκόον τί· ἡ πολεμία, καὶ στερητικὴ τῶν πάντων, οἷον [στερνοτύπη καὶ στερναία]· ἢ ἀπειθὴς ἀπὸ τῶν στρηνιώντων ἵππων
στέρησις· ἀποστέρησις, ἁρπαγή
στερηθέμεν· στερηθῆναι
στερίσκω· ἀποστερῶ
στεριφευομένη· παρθενευομένη
στερίφη· στεῖρα, μὴ τεκοῦσα, μηδὲ τίκτουσα
στερίφοις· ἀνισχύροις. ἀγόνοις, στείροις
στεριφώτερον· ἀνισχυρότερον. μὴ στερεώτερον
στέρνα· στήθη
στέρνιξ· ἐντεριώνη
στερνόμαντις· ὁ ἐνγαστρίμυθος. Πύθων
στέρνον· στῆθος. διάνοιαν, φρένα
στερνοτυπούμενοι· εἰς τὰ στήθη κοπτόμενοι
στερνοτύπτης· ὁ τὸ στῆθος τύπτων
στεροπή· ἀστραπή. αὐγή
στεροπηγερέτα Ζεύς· ὁ τὰς ἀστραπὰς συναγείρων. [ἀστραπή]
στερῥόν· ἰσχυρόν, ἀσφαλές, βέβαιον
στερφίνα· δερματίνη· οἱ δὲ δέρματα ὄνεια· οἱ δὲ στεῖρα, ἢ σκληρά
στέρφνιον· σκληρόν, στερεόν
στέρφος· δέρμα, βύρσα

SCR. 59. Aesch. Cho. 250. 69. Ar. Thesm. 641. 72. e. g. Eur. El. 1321. 74. Soph. fr. 56 p. 113 (cf. *ἐνστερνομαντίαις*). 75. *Π* 312. — Soph. Tr. 482. 78. *Λ* 66. 79. *Π* 298. 80. Eur. Androm. 98. 83. ADN.

ADNOT. 58. *κόπρος* Mus. *κοπρών* Schow. p. 705, 11 et GCurtius Etym. p. 137. *Stercus* post Vossium confert Lob. Proll. p. 175. 59. Diosc. IV 92. 61. *στερράς* Valesius. Imo retrahe post *ποικίλον*. 62. *ἰσχυρόν* Mus. 63. *ποικίλον* cave in *πυκνόν* mutatum eas. Confundit *στερεόν* et (d)*στερόεν* quod supra suo loco *ποικίλον*, *δστέρας ἔχον* explicat. Itaque post *ποικίλον* insere *ἄλλοι δὲ δστέρας ἔχον* vel *ἄλλοι δὲ δστερόεν*. 63. 64. Separavit Musurus. 64. *στερναία — ἱπποκοοντὶς* Mus., *ἀπὸ τῶν στέρνων τῶν* codex et Mus., *ἀπαθὴς* male Aldus. Nihil huc facit *Στειριακὴ ὁδός* (*Στιρακη ὁδός* Phot.), neque verba *ὁδός* et *στερητικὴ* iunctim scripta et seorsim posita hunc in modum corrigere ausim. Intellegendus videtur Hippocoon Oebali filius. nam si quis fluvium intellegere malucrit, *ποταμία* corrigat necesse erit. *Στερνοτύπη* e margine illatum videtur: tum *οἷον* in *Ἴων* mutari poterit. *Στρηνιώντων* recte me scripsisse non dubium coll. Aesch. Ag. 1065 schol. Praeterea vero, utrum verbis *καὶ στερναία* una cum *στερνοτύπη* (—*πεῖ*?) eiectis et *οἷον* (*Ἴων*) post *ἵππων* retracta scribendum sit *ἢ πολεμία — ἢ ἀπειθὴς*, an servatis verbis illis praestet: *ἡ πολεμία — καὶ στρηνιᾷ· ἀπειθεῖ* non liquet. 66. *στερηθῆμεν* Koen. Greg. Cor. p. 310 *στερθῆμεν* post Nansium ad Nonn. Cur. sec. p. 47 Lobeck. Proll. p. 275. 70. 71. Exspectaveris *ἰσχυροῖς* et *ἰσχυρότερον* [*μὴ*]. Sed *ἀνίσχαδος* etiam est *ἄτοκος*. 73. Est *νεαρὸς μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀράσσων*, ut Aeschylus dicit. 74. Poll. II 162. 76. *καμπτόμενοι* cod., em. Guyetus. 77. Lobeck. Phrynich. p. 593. 78. *στερόπη* cod. 79. *δστραπεύς*? Apoll. lex. 144, 16. 81. Confundit *στερφίνᾱ* et *στέρφινα*. *Στεῖρα* ad *στερίφᾱ*, *σκληρά* ad *στρυφνά* vel *στέριφνα* (cf. Ar. Ach. 179) pertinere videntur. 82. Pro *στέριφνον* vel *στριφνόν*. Cf. Erotian. p. 332, qui spectat Hippocr. 337, 36. 83. *στρέφος· στρέμμα, δέρμα, βύρσα. Δωριεῖς* Hes. Lob. rhem. p. 302. *ἔρφος δὲ τὸ δέρμα, ὅπερ οἱ Ἴωνες στέρφος λέγουσι* κτλ. Schol. Nic. Alex. 248 p. 91 Keil (cf. schol. Theriac. 376 p. 31). Vide etiam schol. Apoll. Rhod. IV 1348 schol. Lycoph. 1347. 652. Forma *τέρφος* utitur Nic. Ther. 323 Al. 268, qua de Lob. Path. El. p. 130. *Τέρφη· λέπυρα* bene Hesychius.

στερχανά· περίδειπνον. Ἠλεῖοι
1785. στέρψανον· ἀξίνη, πέλεκυς
στεῦτο· κατὰ διάνοιαν ἵστατο καὶ διωρίζετο, ἢ διεβεβαιοῦτο
στεφάναι· αἱ τῶν βωμῶν ὠλέναι. καὶ τείχους ἐπάλξεις καὶ πύργων. καὶ αἱ τῶν βλεφάρων ἀπολήξεις. καὶ περικεφαλαίας.....
στεφάνη· ὄρους ἔξοχή. καὶ εἶδος περικεφαλαίας ἐξοχὰς ἐχούσης. καὶ κόσμος γυναικεῖος
στεφανίσαι· στεφανῶσαι
90. στεφανίων· εἶδος κολοιοῦ
στέφανον ἐκφέρειν· ἔθος ἦν, ὁπότε παιδίον ἄρρεν γένοιτο παρὰ Ἀττικοῖς, στέφανον ἐλαίας τιθέναι πρὸ τῶν θυρῶν· ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν ἔρια διὰ τὴν ταλασίαν
* στέφανος.....· τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων ὁ στέφανος
στέφανος πολέμοιο· μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς στεφάνης, ὅ ἐστιν περίβλημα κεφαλῆς γυναικεῖον
στεφανοφορέοντα· ἀπ' οἴκου τινὸς καλουμένου Στεφανηφόρου
95. στεφάνωμα· τὸν λωτόν, διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη καὶ ποώδη στεφανώματα λέγεσθαι
στέφεα· στεφῶνες. ἐν Ὀποῦντι τόπος στεφάνων καλεῖται
στέφει· κοσμεῖ, στεφανοῖ
στέφεται· στεφανοῦται, κοσμεῖται
στεφέτην· ἱκέτην
1800. στεφέων· στεφάνων
στέφη· στέμματα. ἀπαρχαί, ἀρχαί
στέφος· τὰ αὐτά
στεφών· ὑψηλός, ἀπόκρημνος
στέψαι· πληρῶσαι. στεφανῶσαι. κεράσαι. κυκλῶσαι
5. στῇ· παρέστη, ἔστη
στηβύσσειν· ἀδολεσχεῖν
στῇ δὲ παρέξ· παρέστη δὲ ἐκτός
στηδόν· γλαυκόν
στήθεσ(σ)ι λασίοισι· πεπυκνωμένοις λογισμῷ καὶ εὐψυχίᾳ
10. στηθίας· ὄρνις ποιός

SCR. 86. *B* 597 λ 581. 87. Eur. Hec. 910 Tro. 783. 88. *N* 138. 92. Proverb. I 9 IV 9. 93. *N* 736. 95. Cratinus fr. XIII vol. II p. 100. 97. ϑ 170 Soph. Ant. 431. 1800. Eur. Tro. 258. 1. Cratin. fr. V p. 34. Tragici. 2. Aeschyl. fr. 231 p. 59. 5. *A* 197. 7. *A* 486. 9. *A* 189.

ADNOT. 84. Infra τέρχνεα· ἐντάφια. ταρχάνιον· ἐνταφιον. τέρχανον· πένθος κῆδος (a ταρχύειν· θάπτειν). Literae ᾱ in ε mutatio est Aeolica, latius ea patens, quam Ahrenti visa. 85. Infra στρέφανον. Cf. Lob. Proll. p. 175. 86. Apoll. lex. 144, 19. 87. ἐπάλξεις] Schol. Lyc. 292. περικεφαλαίας (εἴδος)] Poll. VII 158. 88. κόσμος] Phot. προκόσμημα γυναικεῖον vocat. Cf. schol. Hom. *H* 12 Hesiod. Theog. 17 Bekk. 301, 29 Boeckh. C. I. I p. 235 A (p. 810 B). 89. Cf. Ar. Eqq. 1225. 90. κλοιοῦ? 91. ταλάσιαν cod., ταλασίαν Mus. 92. χαίτων excidisse docent Cyr. 11 et Gloss. meae MSS. in Proverb. Cyr. 63. 93. Apoll. lex. p. 144, 29. 94. Male στέφανον φορίοντα Mus. Forma per ō etiam ap. Ross. Inscr. fasc. 3 p. 60 n. 316 exstat. Στεφανηφόρου ἡρῶον commemorant Harpocr. Bekk. 311, 18. Cf. Boeckh. C. I. II p. 362. 95. στεφάνωμα, τῶν λω̣ον (scriptum erat λωσον) cod., στεφανωμάτων. λωτῶν Mus. Correxi. 96. (ἀπὸ)στεφάνων HSt., τόπος Στεφὼν καλεῖται Sopingus, στέφεα· στέφανοι καὶ στεφῶνες ἐν Ὀ. τ. κ. Albertus. Mihi etiam duo videntur articuli: Στεφανών· ἐν Ὀ. τ. κ. et στέφεα· στεφῶνες. 99. De nomine στεφέτης (στεφίτην Meinek.) dubito. Videtur (ἐ)στεφέτην explicare. 1804. πληρῶσαι] Ath. XV p. 674 F schol. Aesch. Sept. 50 Theocr. III 21. 6. στωβύσσειν Suid. στοιχομυθεῖν· ἀδολεσχεῖν Hesych. Lobeck. rhem. p. 216 confert στομάζειν (q. v.) στεμβάζειν similia. 8. Fugit interpretes, supra legi σηδόν· γλαυκόν ἔλαιον. 9. (σ) Iensius. 10. Simile est στρουθίας.

στῆθος· τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ πρόσχω[σ]μα. καὶ τὸ ὑπὸ τοὺς ποδῶν δακτύλους στηθύνιον

στῆλαι· οἱ λίθοι τοῦ τείχους οἱ προεστῶτες κάτωθεν πρὸς ἀντέρεισμα. καὶ θεμέλιοι

στήλας διστόμους· τινὲς τὰς Ἡρακλείους στήλας· ἔνιοι αὐτὰς νήσους εἶναί φασιν, οἱ δὲ προσχώματα, οἱ δὲ τῶν ἠπείρων ἄκρας, οἱ δὲ πόλεις. καὶ οἱ μὲν δύο, οἱ δὲ τρεῖς, οἱ δὲ μίαν, οἱ δὲ τέσσαρας

στήληκα· τὴν νύσσαν

στηλίδια· οἱ τεθειμένοι ὅροι

στηλίτας· οὕτως ἐκάλουν Ἀττικοί, οἵτινες ἐπ' αἰτίᾳ τινὶ (ἐ)στηλογράφησαν

στηλιτευθείσης· φανερωθείσης, δημοσιευθείσης

στηλιτεύοιντο· καταβάλλοιντο

στηλιτεύοντος· καταβάλλοντος

στηλιτεῦσαι· ἐπὶ στήλης γράψαι, θριαμβεῦσαι, δημοσιεῦσαι, παραδειγματίσαι

στῆμα· ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασιν ἀναγέγραπται. καὶ ἐπὶ φυτοῦ τίθεται. καὶ τὰ ὅμοια

στημνίον· ὃ ἡμεῖς κατάστημον ἢ πολύστημον

στημονίας κικίννους· τοῖς στήμοσιν ὁμοίους

στῆναι· χαλεπῶς ἢ σκληρῶς ἔχειν

στήνια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν καὶ..... διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσιν

στήνιον· στῆθος

στηνιῶσαι· βλασφημῆσαι, λοιδορῆσαι

στῆρα· τὰ λίθινα πρόθυρα

* στήριον· ἱέρακι. Σέλευκος

στήριγγες· ἐρείσματα. οἱ δὲ τὸ ὀίκρουν, ὅπερ ὑποτιθέασι τῷ τῆς ἁμάξης ζυγῷ. οἱ δὲ βάκτρον

στῆ ῥ' ἀντασχομένη· τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατείνασα

.στηριγμένον· ἱστάμενον.

SCR. 11. Hippocr. p. 822 C. 12. M 259. 13. Tragici? 14. ADN. 16. Demosth. p. 122, 5 quem imitatus est Liban. I p. 470, 13. 23. Cratin. fr. XCVI p. 209. 24. Φ 266? 25. Eubulus fr. XXV vol. III p. 271. 30. Xen. Eq. I 5. Nicostrat. com. fr. XI p. 290 vol. III. 31. ζ 141.

ADNOT. 11. *πρόσχωμα*] cf. Polyb. IV 41, 2. *στηθήνιον* cod., em. Sopingus. Vide de h. forma Lobeck. Phrynich. p. 384. De pedis parte cf. Poll. II 198 Galen. Comm. 3 in lib. de art. p. 631, 12 Rufus Ephes. p. 33, alii. 12. Schol. M 259. 13. *τρία* cod., *τρεῖς* Mus. 14. Conferunt *στάλικες*. Sed fortasse scribendum *στήλη· καὶ τὴν νύσσαν*, vel *στήλην· καμπτῆρα, νύσσαν*. Soph. El. 744. 15. *στηλήδια* cod., em. Palmer. Usus h. v. est Theophr. Char. c. XXI. Cf. *ὅρος· στήλη*. 16. *αἰτίαν τινάς* cod., em. HSt. — (*ἐ*) Schrewel. 20. *θριαμβεύσας· στηλιτεύσας, δημοσιεύσας* et *στηλιτεύσας· δημοτεύσας, παραδειγματίσας* Cyrillus. 21. Conferunt *ἐπιστατήρ*. Verba *καὶ τὰ ὅμοια* aut referenda sunt ad gl. 1820, aut mutanda in *καὶ τὰ αἰδοῖα* coll. Poll. II 171 Ruf. Ephes. p. 31. 51 Cl. 22. Videtur varia lectio pro *στημόνιον*, ut ap. Theophr. HPl. III 18, 11 *στημονίους* pro *στημονίους* scribebatur. Ac *στημόνιον* contra ordinem corr. Salmas. in Capitol. p. 127. 23. Poll. II 28. 24. Ruhnkenio mutilatum videtur ex antiquo verbo *δσταίνω* vel *δυσταίνω* in Epist. Crit. II p. 21. Cf. gl. 1611. Praeferrem *στηνιᾷ* (pro *στρηνιᾷ*) et *ἔχει*, nisi Pearso *στῆναι* bene referre videretur ad Φ 266. 25. *καὶ* cod., *ἐν ᾗ* Mus., excidisse *στηνιοῦσι* vidit Schowius. De re cf. Phot. schol. Ar. Thesm. 834 et Alciphr. Epist. II 3 p. 305 qui locus fugit Thes. 26. I. q. supra *σταίνιον* et *στένιον*. Alii coniciunt *στη(θύ)νιον*. 28. Aliud est *σπεῖρα*, q. v. 29. Glossa obscura et ordini infesta. Adludit quidem (*περι*)*στήθιον· ἱερατικὸν ἔνδυμα*; sed ordo *στηρί· ἱέρακι* postulat, ut *ον* ex accentu pro compendio accepto natum esse videatur. Cum *στῆρι* = *στέατι* pugnat expositio. 30. Phot. 538, 12 Plutarch. Morall. p. 280 E. *Furcam* vertunt editores Thes. VII c. 759 A. — *ζυγῷ* Lipsius de Cruc. III 4, improbante Scheffero de re veh. I 4 p. 33. 31. *στῇ δ'* Apoll. lex. 145, 31. 32. Lob. Path. El. p. 188.

στηρίξαι· στῆσαι, ἐνερεῖσαι, ἁρμόσαι. ἐγγίσαι. κρύψαι
στῆσαι· καθίσαι. πληρῶσαι
στήσασθαι· τὸ δανείσασθαι οὕτως ἔλεγον. ἐπὶ σταθμῷ γὰρ πάλαι ἐδάνειζον. καὶ στάσιμον τὸ δεδανεισμένον
στῆσεν· ὥρμισεν
στησίφυλλον· τηλέφιλον τὸ φυτόν
στήτα· γυνή
στῖα ψήφους· οἱ δὲ στίας. δηλοῖ δὲ καὶ στενοχωρίαν, καὶ λιθοκονίαν
* στήτην· ἔστησαν, δυϊκῶς
στιάζει· λίθοις βάλλει
στιβαρόν· εὔρωστον, βαρὺ εὔτονον, στερρόν, ἰσχυρόν
στιβάς· ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων στρῶσις, καὶ φύλλων. ἢ χαμαικοίτη
στιβδός· μαστιγίας. δραπέτης
στιβεύειν· ἰχνεύειν, πατεῖν, πορεύεσθαι. καὶ στείβειν ὁμοίως
στίβη· ψῦχος, πάχνη·
μή με δαμάσσῃ[ς]
στίβη ὑπηοί(η)
δηλοῖ δὲ τὴν πρωϊνὴν δρόσον, καὶ τὸ ψῦχος
στίβη· ἀ(νδ)ράχνη. καὶ χρῶμα μεταλλικὸν μέλαν
στιβ(ε)ιᾶν· ῥιγοῦν
[στίβοντες· πατοῦντες]
στίβος· τρίβος, ὁδός. καὶ ἡ ἴχνους ζήτησις
στίγματα· πληγαί. ποικίλματα
στιγμή· νυγμή
Στιγνοίη· τὸ χωρίον
στίγων· στιγματίας

SCR. 33. *μ* 434. 34. Soph. OC. 11 Σ 344. 35. Lysias 117, 39 (Z 528 non spectat). 36. *τ* 188 *B* 558. 38. ADN. 39. Hippocr. 40. *Δ* 332. 42. *α* 99. 46. *ρ* 24. 47. Antiph. com. fr. II p. 103. 50. Soph. Philoct. 48 Ant. 784 Eur. Or. 1274. 52. Menand. fr. CCCLXXXIX p. 312. 54. Hipponactis? Aristoph. fr. IV p. 974.

ADNOT. 34. Supra *στέψαι· πληρῶσαι.* 35. Cf. *στασάμενον* et *ἔστασαν.* 36. *ὥρμησεν* cod., correxi. 37. *Τηλέφιον* HSt. propter Diosc. II [p. 169 c. CCXVII]; neque aliter Galen. lex. 578 ex Hippocr. 573, 25. 670, 29 Nic. Ther. 873 ex rec. OSchneideri. Sed hóc ipso loco *τηλεφίλοιο* praebet *H*, *τηλεφύλλοιο* B, *τηλλεφύλλοιο* P et *τηλέφιλον* Theocr. III 29, unde pendet Hesych. *τηλέφιλον· δείζωον ἄγριον.* 38. Nimirum Glossographi Hom. *Δ* 6 *διὰ στήτην* explicabant *διὰ γυναῖκα.* Passowius tamen in Lex. Gr. s. v. *στήτα* vocat Doricum, atque uti poterat in hac caussa glossa *στάτη· πόρνη.* Genetivo *στήτας* pro *γυναικός* usi sunt Theocritus (Eustath. p. 21 et schol. Dion. Thr. p. 735, 2 Bekk.) Syring. 14 Dosiad. Ar. 2 Cf. Valcken. Diatr. p. 131 et Lob. Parall. p. 429. 39. *στηά· ψῆφος — στηάς* cod., correxi. Cf. Galen. lex. Hipp. p. 566, qui *στῖον στίαι* et *στιῶδες* (sic etiam Cyr. 39) agnoscit; schol. Apoll. Rhod. II 1171 qui a Sicyoniis vocari *στίας τὰς ψήφους* tradit. Adde Theognost. Can. 103, 29, qui et *στιάζειν* hinc deprompsit. Compositum ap. Nic. Th. 95 Al. 466. 792 (vid. schol.) est *πολύστιος scruposus*, forma alius dialecti *ψιά* vel *ψειά· — ψῆφος.* 43. Malim *ἐκφύλλων* coll. schol. Philoct. 33 vel *καὶ φύλλων στρῶσις.* 44. *ἄβδης* confert Albertus. Sed neque hinc glossae vitiosae lux suboritur, neque inde quod infra *verbero στίγων* dicitur, Suidae *στιδαῖος*, nisi fallit scriptura. Nam tum pro *μαστιγίας* legendum foret *στιγματίας.* — Cf. *βίρρης. σκοτίας. Δραπέτης ἐστιγμένος* Ar. Avv. 761. Prior expositio pertinet ad *στείβειν· πατεῖν (walken)* posterior ad *στείβειν· πορεύεσθαι.* 45. EM. 727, 39. 46. *δαμάσσης — ὑπῖοι* cod., em. Mus. 47. *πάχνη* Bielius, em. Meineke. Glossa *στῖβι* scribenda videtur, h. e. *στίμμι*, quod tamen *στίβη* scribitur etiam ap. Phrynich. app. soph. 68, 18 Antialt. Bekk. p. 114, 7 Phot. 538, 25 ubique corrigendum. 49. Imo *στείβοντες.* 51. *τραύματα* Suid. *στρώματα* Phot. 538, 18. 53. Non liquet. Sed idem videtur *στύγνωσον· χώρισον* q. v. 54. *μαστιγίας* cod., cf. *στίξαι· μαστιγῶσαι; στιγματίας* rectius Phot. 538, 20 in quo accentus *στιγών* in Hesychio quoque vulgatus est correctoris. Rectus tenor servatus in Eustath. 725, 32. 1512, 49 Poll. III 79. Cf. *στιβδός. — στιγματίας· οἰκέτης* Cyr. 39.

1855. [στίδιον· κόκκος ῥοιᾶς]
στίλα. στίλη· τὸ οὐδὲν καὶ τὸ τυχόν. ἔστι δὲ ὁ σταλαγμός
* στιδεύς· ὀδοντής
[στιλάμενος· πλεύσας. προστάξας. ποιήσας]
στίλβει· λάμπει
60. στίλβη· λύχνος, ἐλλύχνιον. ἔνιοι φανόν· Ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον
στίλβων· ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ
στιλβῶσαι· ἀπαστράψαι
[στίλος· ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός]
στιλπναί· στίλβουσαι, λαμπραί
65. [στῖνος· στένωμα. ῥηγμός
στινωπός· στενὸς τόπος, ἤγουν ὁδός]
στίξας· σημεῖον ποιήσας. μαστιγώσας
στίξασθαι· περιστῆσασθαι ἐν κύκλῳ
στίοντες· ἱστάμενοι
70. στιπτῆς ἕδρας· ὀδενομένης ὁδοῦ
[στιπτός· πυκνός, ἢ στερεός, καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν τὸ πατεῖν margo]
στιτθόν· εἶδος ἀκρίδος
στίφη· πλήθη, συστήματα. τάγματα
στῖφος· τάξις πολεμική. ἢ ὄχλος, σύστρεμμα
75. στιφρός· πυκνός. εὐθαλής
στιχάει· πορεύεται
στίχες· τάξεις ὄχλων. καὶ στίχας τὰ αὐτά
στιχηδόν· κατὰ στίχον στῆσαι
στίχος· περίπατος
80. στιχὸς εἶμι· δι' ὅλης τῆς τάξεως αὐτῶν πορεύομαι
στίχους· τάξεις. πληθη. ἢ τόποι τῶν στρατευμάτων
[στίχουσι· βαδίζουσι, πορεύονται
στίχωμεν· πορευθῶμεν, βαδίσωμεν]
στλεγγίς· ξύστρα
85. στλέγγισμα· ὁ ἀπὸ τῶν ἀποξυσμάτων γλοιός
στοαί· τὰ ταμεῖα. καὶ ἐπιμήκη εἰσίν
στοβάζειν· κακολογεῖν
στόβος λοιδορία, ὄνειδος

SCR. 56. Aristoph. Vesp. 213. 59. Eur. Hippol. 195. 60. Arist. fr. II p. 1168. 61. Aristot. de mund. II 8. 63. Ξ 351. 67. Ar. Rann. 1511. Cf. Vespp. 1296. 71. Ar. Ach. 180. 73. Philo II p. 455, 16. 74. Aesch. Pers. 20. 366 Ar. Eqq. 852 alii. 75. *εὐθαλής*] Aristoph. fr. V p. 997. 76. *O* 635 recte *ὁμοστιχδει* (Lob. rhem. p. 171. 178. 186). 77. *B* 525. 80. *Y* 362. 82. Soph. Ant. 1129 Ddf. (Lob. rhem. 67 et Meinekii Symb. crit. ad Soph. Ant. p. 43). 83. Aesch. Prom. 81. 84. Arist. fr. XXIX p. 1042. 85. Cf. Plat. Charmid. p. 324. 86. Ar. Eccl. 14 c. schol.

ADNOT. 55. Supra *σίδιον*. 56. *στίλην· τὸ ἐλάχιστον* Phot. 538, 23 schol. Ar. Vesp. 213. Recte igitur *στήλη* in *στίλη* mutavit Guyetus, *στίλα* quod ordo poscit ad *stilla* referens, nisi Doricum est. 57. *στιβεύς* Sopingus (1694). 58. *στειλάμενος* Mus. — *προστάξας ποιῆσαι*? 60. *στίλβει· αὐχμός* cod., em. Salmas. Vide Poll. VI 103 X 119 Phot. 538, 21 Boettiger Amalth. II p. 172, 7. — *ἔσοπτρον*] Theophil. ad Autolyc. p. 70 C (1 2 p. 6 ed. Otto) *ἐσοπτρον ἐστιλβωμένον*. 63. *στίλος ἢ κτίλος* Mus. Imo *κτίλος*. cf. Meineke Philol. XII p. 633. 65. 66. *στεῖνος* et *στεινωπός* Mus. 67. Cf. *στίγων*. 68. Obscurum dicit Thes. VII c. 770. Ego nihil video obscuri. Cf. Phot. 417, 2 *περιέστηξαν· περιεκύκλωσαν* quod GDindorf. *περιέστησαν* vel *περιέστειξαν* scribit, Cobetus *περιέστιξαν* — *στοιχίζω· (κ)υκλω* Cyr. 39. 69. Cf. *στείοντες*, gl. 1712; et sic Mus. 70. *ἕδρας*? 71. Margini a m. sec. adscripta a typotheta hic sunt inserta. 72. Nulla est dubitandi caussa. 75. *εὐπαγής* Ruhnken. Tim. p. 169. 83. *στείχωμεν* Mus. 84. Vide *στέλγει*. 86. Schol. Ar. Eccl. 14 Phot. 539, 15. 87. 88. Schol. Lyc. 395, unde accentum correxi in ultima positum. Cf. *στορβάζειν στεμβάζειν*, quae a *στοβάζειν* detorta videtur, ut *στόμβος* e *στόβος*, *στηβύσσειν* ubi e Suida *στωβύσσω* attuli, et *ἐστόβεον* ap. EM. 385, 19.

στοβασμάτων· λοιδοριῶν
στο(ι)βάσουσι· σωρεύσουσι
στοιβή· σύνθεσις. καὶ εἶδος χόρτου
στοιχηδόν· κατὰ τάξιν. κατὰ στοιχεῖον
στοιχεῖον· πᾶν τὸ ἄτμητον καὶ ἀμερές
στοιχεῖα· πῦρ, ὕδωρ, γῆ, καὶ ἀήρ, ἀφ' ὧν τὰ σώματα. ἢ γράμματα
(σ)τοιχειούμενοι· διδασκόμεθα κατὰ τὴν τάξιν
(σ)τοιχειουμένοις· διδασκομένοις
[στοιχειωδόν· κατὰ τάξιν. ἐνορδίνως]
στοιχ(ε)ίωσις· διατύπωσις, ἢ πρώτη μάθησις
στοιχομυθεῖν· τὸ ἐφεξῆς λέγειν. καὶ ἀδολεσχεῖν
στοιχῶ· συναινῶ
στολάρχης· ὁ τοῦ στόλου ἄρχων, ὁ ναύαρχος
στολή· στάσις. πορεία. κίνησις. ἔνδυμα, καὶ περιβόλαιον
στολμὸν χρωτός· στολισμὸν σώματος
στολμός· στολισμός
στύλοχρον· τὸ περιχεκομμένον τὰς κόμας, καὶ γεγονὸς ψιλόν, εἴτε δένδρον, εἴτε ἄνθρωπος. δηλοῖ δὲ καὶ ἀνειδές, καὶ σκληρόν
στολοχρατές· τὸ τῆς Ἰοῦς μέτωπον, διὰ τὰ κέρατα
* στολισμός· ἱματισμός, κόσμος
* στόλοι· τὰ ἄκρα τῶν τομῶν καὶ ὀξέα, χάρακες ἀπότομοι
στόλος· πλοῦς, πλοῖα πολλά. καὶ ὁ τῆς νεὼς ἔμβολος λέγεται, τὸ εἰς ὀξὺ συνεστραμμένον
στολυξώδης· μικρολόγος
στόμα· τὸ κατεργαστικώτατον μέρος τοῦ πολέμου
στόμα λαύρης· τὸ τῆς θύρας χάσμα
στομάχοιο θέμεθλα· τὸν φάρυγγα, ἤτοι τὸ τῆς κοιλίας στόμα. [δηλοῖ δὲ καὶ φιλμὸν κηλόν
στύμια· χάσματα

SCR. 91. Hippon. ap. schol. Lyc. 1165. 92. Theophr. HPl. III 12, 7. 95. Greg. Naz. 1902. *κίνησις*] Aesch. Suppl. 764. 3. Eur. Andr. 148. 4. Cf. schol. Aesch. Cho. 29. 7. Ezech. XLII 17 Sirac. XIX 26. 9. Aesch. Pers. 408 Eur. I. T. 1134. 11. *K* 8. 12. *χ* 137. 13. *P* 47. 14. Aristot. de mundo c. IV Eur. Hippol. 1223.

ADNOT. 89. Infra s. v. *στομωμάτων* varia est lectio. 90. Hinc *σωρηδὸν ἐστοιβάδαται* Eustath. Opusc. p. 111, 80. — (ι) Bochart Hieroz. I p. 854 et Cyr. 11, qui *βουνίσουσιν* addit. 92. Cf. *στοιχειωδόν*. Hic etiam ordo *στοιχειδόν* poscit, quod nihili est. 94. *στοιχεῖα· Ἀθηναῖοι μὲν γράμματα, γραμματικοὶ δὲ πῦρ κτλ.* Cyr. Voss. et Mosq. 94. 95. Separavit et *στοιχειούμεθα* recte scripsit Mus., nisi forte duo coaluerunt articuli. 97. *ἐνορδίνως* exterminavit Mus. Cf. *στοιχηδόν*. 98. (ε) Mus. Phot. 540, 1. 99. Phot. 539, 23 qui *δδολεσχεῖν* omittit. Verbo ad explicandum Aeschyleum Pers. 430 *στοιχηγοροίην* (*στιχηγοροίην*) utitur scholiasta, et noster infra *στοχίζῃ· στοιχομυθεῖς, μαχηγορεῖς*. Cf. Poll. IV 114. 1900. *συνενῶ* cod., *συναινῶ* Is. Voss. et Coteler. Mon. Eccl. Gr. I p. 758 B. 1. Poll. I 119. 2. Cf. *χειτών· ἔνδυμα, περιβόλαιον*. 3. *χρωτὸν*] em. Heinsius. 5. *γέγονε* cod., em. Heinsius. *Στόλοχρον· κορδύλη. τὸ ἐν τῇ καφαλῇ συνεστραμμένον* Phot. 540, 9. et *στύλοχρον καὶ ἡ ἐσωθεν τῶν κεράτων ἐκφυσις καὶ τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας* Phot. 540, 13. Pertinet huc etiam Hesych. *κόλον· κολουστόν. μέγαν τράγον κέρατα οὐκ ἔχοντα καὶ ἡ τῶν κεράτων ἐκφυσις* (καὶ addit Toup. ad schol. Theocr. VIII 51) *αὐτὸ μόνον ἔχον τὸ ζῷον καὶ μηδέποτε εἰς τὸ τέλειον κερασφοροῦν. ταύτας δὲ καὶ στολόκρους ἔλεγον* (sc. *αἶγας*). Nec abhorrent gl. λ 1259: *λοκός· λοκρός* (l. *κόλος· στολοκρός*) *φαλακρός. λικροί· οἱ ὄζοι τῶν ἐλαφείων κεράτων* et *λεκροί ὄζοι κτλ.* 6. Imo *στόλοκρον κρᾶτα* vel *στολύκρου κρατός*. Cf. Lob. Parall. p. 43. 8. Cave *σκῶλοι* corrigas. 9. Illustrant schol. Aesch. Pers. 408 schol. Apoll. Rh. I 1089 et Poll. I 86. Adde Eustath. p. 1726, 15. 12. Apoll. lex. 145, 10. 13. Apoll. lex. 145, 12. Verba *δηλοῖ κτλ.* ut spuria eiecit Musurus. Haesit in iisdem etiam Schowius, quamvis in promptu sit emendatio: *στόμια· χάσματα, δηλοῖ δὲ καὶ φιμόν, κημόν*. Spectat Hippol. 1223.

1915. στόμις· ὁ ἀπειθής. μέγα στόμα ἔχων. καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς
στομοδόκο[υ]ν· στωμύλον
[στομύλος· πολυλάλος, φλύαρος. δεινός. αἰσχρός]
στομφάσαι· στομφολογῆσαι. κομπάσαι. ἀλαζονεύεσθαι
στόμφας· ἀλαζονεία
20. στομωμάτων· χαραγμάτων. τινὲς δὲ στοβασμάτων· λοιδοριῶν. Στόβος καὶ ἡ λοιδορία
στοναχάς· στεναγμούς
στοναχῶν· στενάζων
στονόεντα· στεναγμὸν ποιοῦντα, στενάζοντα
στόνοι· τὰ ἔσω τῶν κεραμίων, καὶ στρογγύλα
25. στόνος· στεναγμός
στόνυξι· κέρασι
στόνυχες· τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων
στορβάζειν· κακολογεῖν
στοργή· φιλία, ἀγάπη
30. στοργῆσαι· φιλῆσαι
(στορέσαι)· στρῶσαι
στορεσθέν· στρωθέν
στορεύς· γαληνοποιός. καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ σιδήρου τρύπανον ἐμβαλλόμενον ξύλον ῥάμνου, ἢ δάφνης
35. στόρνη· ζώνη
34. [στόρθη· τὸ ὀξὺ τοῦ ὑράτος, καὶ ἐπιδορατίς]
στορνύμενος· ἐστρωμένος
στορνυτέα· καταστρωτέα. περιοικοδομητέα
στορπάν· τὴν ἀστραπήν
στορχάζειν· εἰς (σῆ)κους κατακλείειν τὰ βοσκήματα

SCR. 15. Aeschyl. fr. 432 p. 97 Nck. 16. Pherecratis fr. LXXI[a] vol. II p. 355. 21. *B* 39. 22. στοναχίζων Ψ 172 respici putant Pearso et Albertus. 23. Θ 159. 25. *K* 485. 26. 27. Semel Eur. Cycl. 400. 29. Empedocl. ap. Aristot. de anim. I 2. 31. *I* 617 Ω 644. 35. ADN.

ADNOT. 15. Cf. African. Cest. p. 292, 17[c] LD. Sed in codice cum sit *στομις*, pro *στομιας*, quod e Suida posuit Musurus, scripsi *στόμις* accentu retracto. Cf. Phrynich. app. soph. 64, 14 (ubi male *στόμης*) Poll. II 100 Phot. 540, 16 et Eustath. 1538, 51. 16. Poll. II 101. — στομοδόκουν· στομύλον cod., em. Mus. Infra male στωμοδόκον. 17. στομύλος cod., στωμύλος Mus. 18. κομφάσαι cod., em. Faber ad Longin. III § 5 p. 253. 19. Imo *στόμφος* aut *στομφασμός*. 20. στομωχάτων cod., στομωμάτων Mus. Pro *στόμος* scripsi *στόβος*, quod praecivit Iunius. Male Guyetus χαραγμάτων in χλευασμάτων mutabat. Recte Thes. VII c. 819 C: *Spectari videtur l., in quo στοβασμάτων in στωμασμάτων et στομωμάτων abiisset.* 22. στονάχων cod., em. Alb. Fallitur Buttm. Lexil. I p. 216. 23. Male *στενόεντα* supra. 26. 27. Schol. Apoll. Rh. IV 1679; schol. Lycoph. 486. 28. De ρ Lob. rhem. p. 47. Στορβάζειν corrupte pro στομβάζειν, hoc pro στοβάζειν. Nam στεμβάζειν non magis sanum videtur. 30. 31. Separavit et στορέσαι adiecit IFGronov. 33. γαληνοποιός] apposite Boissonadus ex Anth. Pal. I 118, 5 ὦ γαλήνη καὶ στοριστὰ τῆς ζάλης affert. — σιδήρου τρύπανον cod., τρυπάνου Guyetus, σιδηροῦ τρυπάνου AKuhn *die Herabkunft des Feuers* p. 38 *not.* Illustrat qui etiam ξύλον in ξύλῳ mutabat Salmas. in Solin. p. 127 a e schol. Apoll. Rhod. I 1182: πυρῆϊα γὰρ ταῦτά φησι τὰ προστριβόμενα ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγγενῆν. ὧν τὸ μέν ἐστιν ὕπτιον, ὃ καλεῖται στορεύς. θάτερον δὲ παραπλήσιον τρυπάνῳ ὅπερ ἐπιτρίβοντες τῷ στορεῖ στρέφουσιν. Res postulare tale quid videtur: τὸ ὕπτιον σιδηρῷ τρυπάνῳ ὑποβαλλόμενον ξύλον κτλ. 35. στόρνησι· ζώναις Suidas qui Callimachi (de Theseo) verba addit a Meinekio suppleta *al δὲ γυναῖκες (ἄνθεσι καὶ) στόρνησιν ἀνίστεφον. Στόρνην ἀμέρσας* (sc. Hippolytes) Lycophr. 1330. Lob. rhem. p. 55. Cf. τόνα. 34. Imo στόρθη(ξ) pro στόρθυγξ. Cf. σπόρθυγξ. 36. Infra στρωννύμενος. στορνοίμενος cod., em. Mus. 37. στον..τέα cod., in quo duae literae evanuisse videntur, em. Mus. 38. στορτίαν cod., στορπάν pro στροπάν Dorice Albertus. Cf. Lob. rhem. p. 41 Th.Bergk. de titul. Arcad. p. XIV. 39. (σῆ) Mus. qui priores literas delevit. Cf. ἑστόρχαζον· ἔκλειον. Audacter ἑστοίχαζον lex. Hederici ed. Ernesti.

στορχάσω· συγκλείσω
στουμνά· αὐστηρά
στοῦπος· ἡ τοῖς τετελευτηκόσι ἐπὶ τῶν φορ(ε)ίων σκηνή
στοχάζεται· οἴεται. κατὰ σκοποῦ βάλλει
στοχαζόμεθα· τεκμαιρόμεθα
στοχίζῃ· [στοιχομυθεῖς· μακρηγορεῖς
στραβαλός· ὁ στρογγυλίας καὶ τετράγωνος ἄνθρωπος. Ἀχαιοί
* στράβηλοι· κοχλίαι
στραβαλοκόμαν· οὐλοκόμην
στραβεύς· κωπεύς
στραβήλῳ· τῷ κόγχῳ, ᾧ ἐσάλπιζον
στράβωνες· ἐπιποιοῦ κενός
* στραχύ· τραχύ
στραγγαλιαί καὶ στραγγαλίδες· συστροφαί, διαστροφαί. πλεγίδες, ἢ πλοκαί
στραγγαλοῦται· συστρέφεται
στραγγίζει· πιέζει
στραγ(γ)εύει· διαβάλλει. οὐκ εὐθὺς πορεύεται
στραγ(γ)εύεται· διατρίβει
στράγξ· σταγών
στραγγός· στρεβλός. ἄτακτος. [ἢ στόμα
στραγγουρία· ἡ δυσουρία
στράνθανα· ὀξέα
στράταρχος· στρατηγός
[στρατεύομαι· διατρίβω]
στρατηγιᾶν· τὸ ἐπιθυμεῖν τῆς στρατ(ηγ)ίας
στρατηλάτης· ἡγεμών. ἄρχων στρατοῦ
Στρατίη· πόλις Ἀρκαδίας
Στράτιον· πολεμικόν, ἢ φοβερόν. καὶ ἐπίθετον Διός
στρατιώτης· ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀριθμούμενος

SCR. 48. Sophocl. l. l. 50. Cf. Soph. fr. 302 p. 159 Epicharm. l. l. 51. Com. anon. CCCXIV p. 681. 53. Psalm. CXXIV 5 — Strattid. fr. V p. 783. 60. Aristoph. fr. XII p. 1095. 62. Pind. Isth. IV 44 Pyth. VI 31. 64. Xen. An. VII 1, 33. 65. Eur. Phoen. Rhes. 173. 66. *B* 606. 67. Ar. Vesp. 618 — Herod. V 119.

ADNOT. 41. Infra στυμνά· σκληρά. Itaque non στουμμά (cod.) sed στουμνά Boeoticum vel Laconicum est. Cf. Ahrens Dor. II p. 125. 42. (ε) Mus. 43. κατασκοπεῖ, βάλλει cod. Cf. καταστοχάζεται. 45. στοιχίζῃ invito ordine Mus., sed mox μακρηγορεῖς recte scripsit pro μακρογορεῖς. Mihi coaluisse videntur στοχάζῃ· στοιχίζῃ (cf. Poll. V 36.) vel στοχάζει ex Soph. Ant. 241. et στιχομυθεῖς· μακρηγορεῖς. 46. Lob. Proll. 91. 111. 138 qui pravum accentum codicis στραβάλος correxit. 48. στραβαλοκομᾶν, οὐλοκομᾶν cod., em. Thes. VII c. 827 B. Lob. Proll. 111. Cf. σταβαλοκόμαν et στροβαλοκομᾶς; Poll. II 23. 49. Supra στραβεύς· κωπεών, minus recte. 50. Infra στρεβλῶ. Sed cf. Ath. III 85 C 86 C. Dicuntur etiam στρόμβοι et στρόβιλοι (cf. Thes. VII c. 874 AB). 51. † Mus. Non liquet; στράβωνες· ἔπιλλοι Vossius parum probabiliter. 52. στράχυς noricium etiam est pro στάχυς. 53. Cram. AO. II 466, 14 Cyr. 39. e gloss. mss. in Psalm. — στραγγαλίδαι cod., em. Heinsius et Hemsterh. ad Poll. X 183 p. 1373. 54. Lob. Proll. p. 92. 55. Lob. rhem. p. 54. 56. Activum agnoscunt Glossae: στραγγεύει aginat Phot. 541, 10 Suid., ubi ἀναβάλλει coni. Pearso et Kusterus. 56. 57. (γ) Mus. 58. στραγγίς Phot. 541, 9 quod ordine requiritur. De στράξ vide στρεύγομαι et Didym. p. 69. 59. στραγός (l. στραγγός)· ἀναιδής, σκολιός, στρεβλός, δύσκολος Phot. 541, 12. — ἢ στόμα quo pertineat nescio. στρεβλὸν στόμα ap. Symmach. Prov. 23, 33 Theodot. 8, 13; apud alios στρόγγυλον στόμα. 61. στρανέα pro στρηνέα voluisse videtur Albertus. An στόρθυγγα? 63. Imo στραγγεύομαι. 64. στρατιᾶς cod., em. Albertus e Suida, στρατηγίδος Phot. 542, 8. 65. *In editis abest culpa typothetae.* Schow. p. 708, 4. 67. Phot. 543, 15 qui σοβαρόν habet pro φοβερόν. Iovis Stratii meminerunt Strab. XIV 659 Plut. Eum. c. 17 Mor. p. 757 D Appian. BM. c. 66. 70. Plin. HN. XVI 89. — στρατὶ cod., em. Mus.

στρατιωτὶς ποτάμιος· πόα
στρατολογήσαντι· στρατεύσαντι
στρατὸν αἰχμητήν· τὸν πολεμιστὴν στρατόν
στρατός· τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων στρατιωτῶν
στρατόων(το)· ἐστρατοπεδεύοντο
* (σ)τατή· πόρνη
στραφῆναι· ἀναστραφῆναι, ἢ στραφθῆναι
στρέβλαι ναυτικαί· τὰ ξύλα τῶν νεῶν, ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα. Ἀττικοὶ δὲ τὰ βασανιστήρια
στρεβλόν· καμπύλον, σκολιόν
στρεβλούμενοι· δεσμούμενοι
στρεβλοῦται· αἰκίζεται, βασανίζεται
στρεβλῷ· κόγχῳ, ᾧ ἐσάλπιζον
στρέμμα· εἶδος πέμματος
στρέμματα· περὶ νεῦρα
στρεπτοί· εὐμετάθετοι, εὐμετάβολοι
στρεπτοί· ὅρμοι. τὰ περὶ τὰς χεῖρας ψέλ[λ]ια
στρεπτοῖο χιτῶνος· τοῦ ἁλυσιδωτοῦ θώρακος, ἢ τοῦ θώρακος τοῦ ὑποδύτου
στρεπτόν· φίλημά τι ποιόν. ἢ σκολιόν
στρεύγει· ἀνιᾷ. καταγωνίζεται. προσδιατρίβει. βραδύνει
.....· στραγ(γ)εύεται. ταλαιπωρεῖται, καταπονεῖται. τρ..... τριψημερεῖ
στρεύγομαι· διατρίβω, ἀφ' οὗ καὶ στρὰγξ ἡ κατὰ βραχὺ πρόεσις
στρέφανον· ἀξίνη, καὶ πέλεκυς
στρεφεδίνηθεν (δέ) οἱ ὄσσε· διεστράφη. ἐσκοτοδινίασεν
στρέφει· κάμπτει. λυγίζει. ἀποσείεται. διώκει. ψιλοῖ
στρέφος· στρέμμα. δέρμα, βύρσα. Δωριεῖς
Στρεφοῦραι· τῶν Ἰνδῶν γένος τι, οἳ καλοῦνται Κοψίλοι
στρέφωσις· κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη
Στρεψαῖοι· ἔθνος περὶ Μακεδονίαν
στρεψίμαλ(λ)ος· μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἐρίων. Στρεψί[ν]μαλ(λ)α γὰρ λέγονται τὰ συνεστραμμένους ἔχοντα τοὺς μαλλούς
στρέψις· στροφή. ἀπάτη

SCR. 69. ADN. 70. II Timoth. II 4. 71. Eur. Hec, 116. 72. *A* 10. 73. Γ 187 ποτὲ στρατόωντο. 76. Aesch. Suppl. 440. 77. Ar. Thesm. 416. 78. Com. anon. fr. LXVII p. 622. 79. Forte στρεβλοῦτε κτλ. ex Ar. Nubb. 620. 82. Hippocr. 748 D. 83. *I* 493. 84. Spectat Xen. *Kyn.* I 3, 2. Itaque ψέλια diductis literis exarandum curavi. 85. *E* 113. 88. Homerum *O* 512 imitati sunt Callim. Cer. 68 Nic. Al. 291. 91. *Π* 792. 92. Ψ 323. 96. Aristoph. fr. XXIII p. 993. 97. Aristoph. fr. LXXXIX p. 1197.

ADNOT. 69. στρατιώτης Diosc. IV 101, *straliotis* Plin. HN. XXIV 18 Geopon. II 5, 4. 72. Cf. σταρτοί. 73. Cf. ἐστρατόωντο. — (το) Mus. 73. 74. Separavit Musurus et στρατή posuit pro τατή. Cf. στατή et Lob. Parall. p. 429. 75. Verum videtur Doricum στραφθῆναι, quod porrigunt Sophro ap. Apoll. Dysc. de pron. p. 106 B Theocrit. VII 132. 76. διασφηνοῦνται cod., em. Mus. 79. Vide ἐστρέβλου. 80. Cf. στραβήλῳ. 81. Etiam στρεπτοί dicuntur ap. Ath. XIV p. 645 B. *Scribiliam* interpretatus est Guyetus. 82. παράνευρα Heinsius, vix recte. 84. Schol. Plat. p. 415 Bkk. 88. στρατεύεται cod., em. Mus. Στρεύγεται excidisse aut pro στραγγεύεται reponendum esse patet, nisi haec continua serie connectenda sunt cum praecedentibus, quod Is. Vossio placuit. Sed praeoptavi alteram rationem, quod ne praecedens quidem glossa vitii immunis videtur fortasse in duos separanda articulos στρεύγει· διᾷ. (στρεύγεται)· καταγωνίζεται κτλ. — τρίβεται Mus. Evanuerunt plures literae. Infra τριψημερεῖν· στραγγεύεσθαι. Cf. de gl. 87—89 Didym. reliq. p. 69. 90. Lob. Proll. p. 175. Supra στρίψαvον. 93. Cf. στέρφος, ubi vide plura. Lob. rhem. p. 302. 94. κόψιχοι Sopingus, ὀρνίθων pro τῶν Ἰνδῶν idem, haud improbante Thes. Sed si quid mutandum propius abest τῶν σινδόων coll. Zonar. 1643, qui τὴν σίνδα ponit ὄρνεον ἁρπακτικόν. 95. I. q. στέρφωσις. 97. (λ) bis Mus. — στρέψιν μάλα cod., em. Mus. — ἱερῶν cod., em. Salmas. Phot. 643, 10 Eustath. 1561, 37.

στρεψοδικεῖν· τὸ ἀποστρέφειν τὴν δίκην
2000. στρηνές· σαφές. ἰσχυρόν. τραχύ. στυγνόν. ὀξύ. ἀνατετα[γ]μένον. στρηνύν
στρηνύεται· στρηνιᾷ
στρηνιῶντες· πεπλεγμένοι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν, καὶ βαρέως φέρειν
στρηνὸν βοᾶν· τὸ σκληρόν
στρίγλος· τὰ ἐντὸς τοῦ κέρατος. νυκτίφοιτον. καλεῖται δὲ καὶ νυκτοβοα. οἱ δὲ νυκτοκόρακα
5. στριγχύς· τειχίον. στρικτόριον. στεφάνη δώματος
στριφνύς· σφιγκτός. πυκνός. στερεός
στριφοῦ· λαμπάδικε, ἀπόκνισον
στροβάζων· συνεχῶς στρεφόμενος
στροβάνικος· ἡ τῷ στροβεῖν νικῶσα
10. στροβανίσκος· τρίπους
στροβεῖ[ται]· ταράσσει, κινεῖ
στρόβ.ιλος· συστροφὴ ἀελλώδης. καὶ ἡ πίτυς, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. καὶ εἰδός τι ὀρχήσεως, καὶ γυναικείας χρύσης
στροβεῖν· ἀποσείεσθαι, ἀποσοβεῖν ἑαυτοῦ, ἀποδιώκειν, θορυβεῖν
στροβελόν· σκολιόν, καμπύλον
15. στροβελός· σοβαρός, τρυφερός
στροβῆσαι· συστρέψαι. ἐκφοβῆσαι
* στρόβιλοι· καταιγίδες. καὶ τὰ ὅμοια
στροβητῶς· τεταραγμένως
στρόβοι· συστροφαί

SCR. 99. Ar. Nubb. 434. 2000. In Ψ 688 στρηνὴς legebatur pro δεινός. 12. Aesch. Ag. 1216. 13. Aristot. de mundo 4, 15. 19. Aesch. Ag. 657.

ADNOT. 99. Poll. VIII 26. 2000. Supra gl. ε 3319 ἐνστρηνές· ἰσχυρὸν ἢ σαφές, ubi vid. adnot. et gl. ε 6441 ἐστρῆνες· Σειρῆνες a me male ad Odyss. μ 44 relata ex ipso Hesychio ἀστρηνές· στρηνές corrigenda (Lob. Path. El. p. 16). Apud Photium 543, 12 haec exstant: στρῆνον (sic; sed recte στρηνόν Theognost. 65, 33)· οἱ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ ἀνατεταμένον. Νικόστρατος δὲ (Hlacobi Com. V p. 84) τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα; quae eadem leguntur ap. EM. 730, 19 addentem τὸ σκληρόν ex Orione (ad Ψ 688). Cf. schol. Apoll. Rh. II 323. Mox στρινόν codex, quod recte ne Mus. στρηνόν scripserit, an in στριφνόν sit mutandum non liquet. Ceterum σαφές non opus esse ut cum Kustero ad τρανές referatur cum στρηνές confusum ex locutione στρηνὸν βοᾶν et adiectivo στρηνόφωνος satis apparet. 1. Ordo στρηνίεται vel potius στρηνιᾷ· στρηνύεται (?) poscit. Mirum omitti στρηνύζει de voc. elephantorum apud Iobam Poll. V 88. 2. πεπλησμένοι Guyetus, quod placet. Cf. στῆναι. 3. στρηνοιβοᾶν cod., στρηνὲς βοᾶν Mus. Correxi. 4. νυκτοίφυτον — νυκτοκόρακα cod., em. HSt., νυκτικόρακα Mus. Haec ad στρίγα i. e. στρίγγα referenda esse vidit Palmerius probante Verheyk ad Anton. Lib. c. XXI p. 140. Videndum igitur num τὰ ἐντὸς τοῦ κέρατος ad σύριγγα referenda sint, an sub οστα lateat ὀστᾶ. 5. Lob. Path. El. p. 131. Cf. τριγχός· περίφραγμα στεφάνη τειχίον. — In codice ut nova glossa sequebantur verba στρικτόριον· στεφανὴ δώματος a Musuro in στεφάνη correcta sed mox deleta. Verba poetae fuisse videntur δώματος τριγχός. 6. σφιγγητός male Mus. Σιτία στριφνά· βρώματα σφιγκτά Cyr. Marinus. Formam per ῑ agnoscit EM. 730, 23, a Diogeniano pendens. 7. Non expedio. Sed ἀπόκνισον fortasse ἀπόκινος scribendum et post ὀρχήσεως in gl. 2012 retrahendum est coll. Poll. IV 101. 8. στρεβάζων cod., em. Palmer. Salmas. 10. Τρίπους potest ornamentum muliebre inaure esse, potest pro tripode capi. 11. [ται] delevi, ratione et ordine suadentibus. 12. Ordo στρόβειλος requirit, quo syllabae mediae productio indicetur. Saltationis meminerunt Ath. XIV p. 630 A. Poll. IV 101 schol. Ar. Pac. 864 Arcad. p. 55, 27 Lob. Proll. 116 sq. — γυναικείας χρύσης cod. γυναικείων χρυσίων Mus. γυναικεῖον χρυσίον (γύναικεία χρυσίς) Is. Voss. στροβίλια vocat Poll. V 97 (Com. an. fr. CCCXCVIII vol. V p. 124). An ὀρχήσεως γυναικείας. Χρύσῃ! Etiam γυναικίας latere potest. 15. Lob. Proll. p. 106. 138. Arcad. p. 55, 10. 16. Sic Phot. 543, 22. Alii στροβιλῆσαι e Phrynich. Epit. p. 396 praeferunt, ubi tamen Dindorf. corrigit στροβῆσαι reiectis coniecturis Lobeckii στροβιλίσαι (quod verum) et Corais Heliod. p. 42 στροβιλῆσαι. 18. στροβητῶς] Adiectivo στροβητός usus est Lucian. Tragoedop. 12. Codex στροβιτιῶς.

Στρογγύλη· συνεστραμμένη. καὶ Λιπάρα νῆσος
στροιβᾶν· ἀντιστρέφειν
στροίβηλος· ἔπαρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ
στροιβός· δ[ε]ῖνος
* στροβαλοκόμαις. οὐλοκόμαις
στρόμβος· δ[ε]ῖνος. κύκλος. ῥόμβος. συστροφὴ ἀνέμου. περιφερὴς λίθος
στρόμβιλον· περιδεδινημένον
στρομβοῖ· συστρέφει. καὶ τὰ ὅμοια
* στρωννύμενον· ἐστρωμένον
* στρωνν., λαγώς
στροπά· ἀστραπή. Πάφιοι
στρουθίον· πόας ῥίζα, εὔθετος πρὸς ἐρίων ἔκπλυσιν
στρουθός· ὁ καταφερής, καὶ λάγνος. Ἀττικοὶ δὲ τὰς στρουθοκαμήλους
στροῦς· ὁ στροῦθος. καὶ ὕσπριον
στροφαί· ἀστραπαί
στροφάδες· σκώληκες
Στροφαῖος· Ἑρμῆς, ὁ πρὸς ταῖς θύραις ἱδρυμένος· διὰ τὸν τῆς θύρας στροφέα
* στροφ(άλ)ιγγι· συστροφῇ
στροφάλιγξ· συστροφὴ κονιορτοῦ. καὶ ἐν ᾧ οἱ τροχοὶ στρέφονται
* στροφάλιγγος· συστροφῆς
στροφαλίζετε· στρέφετε
στροφαί· [ἀντιλογίαι. διαστροφαί. καὶ] αἱ κατὰ διαιρέσεις τῶν μελῶν
στρόφιγγα· τὸν στροφέα
στρόφιγξ· ὁ αὐτός
στρόφιον· ἡ στρογγύλη ζώνη
στρόφις· σκολιός, οὐχ ἁπλοῦς, πολύπλοκος
στρόφος· συνεστραμμένος λῶρος, ἢ σχοινίον, παρὰ τὸ ἐστράφθαι
στρόφοι· τὰ λεπτὰ τριχίδια
Στρύμη· πόλις
Στρυμών· ποταμός
Στρυμόνιοι· οἱ Βιθυνοὶ τὸ πρότερον
Στρυμόνιος· ὁ βορρᾶς

SCR. 25. Greg. Naz. de vit. sua vol. II p. 5 BC. — Lycoph. 250 c. schol. — Aeschyl. Prom. 1083. — Ξ 413. 31. Theophr. HPl. VIII 3 Hippocr. 571, 54. 36. Aristoph. l. l. 37. Φ 503. 40. σ 314. 41. Proverb. I 3 (non Plat. Rep. 406. quem spectat Phot. 543, 12). 44. E 49 Pherecr. fr. I p. 296 Aristoph. fr. XXXVIII p. 1185. 45. Ar. Nubb. 451. 46. ρ 199 σ 109. 48. Demosth. 1213, 19. 49. e. g. Antiphan. com. III 55. 50. Herod. VII 75. 51. Στρυμονίου Βορέαο Callim. Del. 26.

ADNOT. 20. De Lipara fallitur. Vid. Wesseling ad Anton. p. 516. 23. δεινός cod., em. Guyetus. Cf. στρόμβος s. στρόβος. 24. στροβαλοκομᾶς· οὐχ' ὁμᾶς cod., οὐ κομᾶς Mus. στρομβαλοκομᾷς· οὐλοκομᾷς Schowius post IISt. et Palmerium Correxi. Cf. σταβ | et στραβ|. 25. δεινός cod. Mus. Latet correctionis auctor. 26. l. q. στρόβιλος. 28. Cf. στορνύμενος. Ordo ō poscit. Apud Phot. exstat ἐστρωμνημένος· ὁ ἐν τῇ στρωμνῇ μένων (ἐστρωμνισμένος?) 29. Compendium delevit Mus. et Στρωνύς scripsit, στρωννύς Aldus. Scriptum fuisse videtur: στρωννάς. Cf. εὐναῖος· λαγώς, unde στρωμνάς possis. 30. στροπή cod., em. Bergk. titul. Arcad. p. XIII, 22 XIV Lob. rhem. p. 41 n. Cf. στροπάν et στροφαί. 31. Schneider Ind. Theophrasti Plin. HN. XXIV 11 Diosc. II 193. Στρούθιος βοτάνη radix lanaria Glossae. 33. Lob. Parall. p. 93. 34. Lob. rhem. p. 41 n. Zonar. c. 1675. 35. Lob. rhem. p. 117. 36. Mire στρεφαῖος Theognost. p. 53, 14. (Aristoph. fr. CCLVII p. 1220). 37. στροφίγγη· συστροφή cod., στρόφιγγι vel potius στροφολιγγι Albertus. Similiter Phot. 544, 9 στροφαλιγγη· (sic) τῇ συστροφῇ. 40. | ται bis cod. Apoll. lex. Hom., em. Alb. 41. κατά· διαιρέσεις cod., καταδιαιμίσεις Boissonadius. Priores explicationes praebuerunt λέξεις παροιμιῶν in Cyr. 63. 44. στροφίος cod., στρόφιον Mus. 45. στροφίς cod., στρόφις Guyetus. Vide Poll. VI 130 Phot. 544, 15 Eustath. 1561. 1638. 51. Cf. Aristot. de vent. p. 973, 17 Nicaenet. AP. VII 502, 4. ubi Στρυμονίας memoratur.

στρύμοξ· ξύλον μεμηχανημένον ἐν ταῖς ληνοῖς πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἔκθλιψιν
στρυφνόν· στερεόν, ἰσχυρόν. αὐστηρόν. ἐπεστυμμένον, πυκνόν
στρυφνός· μᾶζα. ἢ οἶνος στυφός
στρωματεύς· ἰχθῦς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ
στρωματίζειν· τὸ ἐπισάττειν ὄνῳ
στρωματίτην· ἔρανόν τινα, ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα
στρωμνή· κοίτη
στρωφᾶν· νήθειν, κλώθειν, περιστρέφειν
στρωφῶντο· περιεβλέποντο. ἐστρέφοντο
στρωφῶνται· περιστρέφεται
στυαγόν· τὸ στύμα, παραγώγως
στυγεῖν· μισεῖν. στυγνάζειν. φοβεῖσθαι
στυγέει· μισεῖ
στυγέουσι· μισοῦσι
στυγερόν· στυγνόν. κακοπαθές. φοβερόν, χαλεπόν, μισητόν
στυγέων· φοβούμενος. μισῶν
στυγηρῷ· μισητῷ, φοβερῷ
στυγήσω· μισήσω. καὶ τὰ ὅμοια
στυγητοί· μισητοί, χαλεποί, φοβεροί
στυγνόν· ἀργόν. ὠμόν. χαλεπόν
στύγνωσον· χώρισον
στυγοῦσι· φοβοῦνται, μισοῦσιν
Στυγὸς ὕδωρ· τῆς κρήνης τοῦ ᾅδου τὸ ὕδωρ. ἢ ὁ τῶν θεῶν ὅρκος
στυλίς· μέρος τι τῆς ἡμιολίας νεώς
στυλοβάτης· τοῦ κίονος ἡ βάσις
στύμος· στέλεχος, κορμός
στυμνά· σκληρά
Στύμφη· ἡ Χαλκίς
Στύμφηλος· πόλις ἢ ὄρος Ἀρκαδίας
Στύξ· κρήνη ἐν ᾅδου. ἢ ὁ σκῶψ τὸ ὄρνεον. ἢ ὅρκος θεῶν
στύξαι· φοβηθῆναι, καταπλαγῆναι. συναγαγεῖν. μισῆσαι

SCR. 54. Amphid. fr. I vol. III p. 317. 57. Cratin. fr. LXXXVIII p. 207. 59. Cf. ξ 307. 61. Hesiod. Opp. 526. 64. Θ 370. 65. *Η* 112 Callim. fr. LII 2. 66. e. g. α 249 κ 376. 67. (Apoll. Rh. II 628). 68. στυγερῷ] *Β* 385. 70. Epist. ad Tit. III 3. 73. Soph. Ai. 133. 74. Ζ 271. 76. Plato com. XII vol. II p. 628. 80. *Β* 608. 81. *Β* 755.

ADNOT. 52. ληναῖς cod., cm. Mus. Cf. Lob. rhem. p. 55. 53. Ruhnken. ad Tim. p. 237. Cf. στριφνός. 54. De vino Diosc. V 10. 55. Ath. VII 322 A Artemidor. Onir. II 14 p. 165. 56. Poll. X 14. — ἐπισάττειν pro ἐπισάσσειν Mus. 57. Phot. 544, 16, qui Κρατῖνος addit. 60. στρῳφοντος· ὅπερ ἐβλέποντο cod., exhibui manum Musuri. Possis περιειλίττοντο. 62. Ad Ἀστυάγης = ἄστυτος adludere videtur Meinekio. Στύμμα Mus., quod στῦμμα scribendum. Sed sub scriptura codicis etiam στῦμα *tentigo* (Plato Ath. I p. 6 D VII 325 A) latere potest. 63. ἔστυγμαι· κατεστύγνωμαι et schol. Apoll. Arg. II 1198. 66. κακοπαθές ad σμυγερόν refert Ruhnken. epist. crit. II p. 56. 68. Coniecturis στυγερῷ et στυγητῷ non opus videtur. ‚*Forma literarum ordine commendata poetae uti poterant, ut forma μογηρός.*' LDind. Thes. VII c. 905 A. 71. ἀργόν cod., ἄγριον Heinsius, nisi στυφλόν et στυγνόν confundit. 72. Obscura glossa quacum conferenda στιγνοίη· τὸ χωρίον. 75. Poll. I 90 Plut. Pompei. c. 24. 76. Est columnae Doricae basis teste Polluce VII 121. Cf. Vitruv. III 3 IV 7. 77. l. q. στύπος, *Stumm, Stummel.* 78. Cf. Laconicum στουμνά· αὐστηρά (στουμμά cod.) Lob. rhem. 55. 79. Pertinet huc Steph. Byz. p. 683, 13: Χαλκίς· — τὸ παλαιὸν δὲ Στύμφηλος προσηγορεύετο, νῦν δὲ Ἁλίκαρνα, quod Ἁλίκυρνα scribi voluit Meinek. coll. Strab. X p. 459, et ad Aetolicam Chalcidem refert. 81. ὄρνεον] natum volunt e στρύξ στρίξ. 82. ‚συναγαγεῖν] *proprie de sapore styptico dicitur sed translatum est ad animi contractionem*' Lobeck. rhem. p. 49 n. 34. Meinekius ad στῦψαι refert.

στύξαιμι· εἰς κατάπληξιν ἀγάγοιμι
στυπάζει· βροντᾷ. ψοφεῖ. ὠθεῖ
στύγει· στρέφεται
στύπεα· στέλεχος, κορμός. καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ σῶμα, καὶ τὸ κύτος. καὶ ὁ ψόφος τῆς βροντῆς
στύπη· ὁ στύπος, ἡ στελέχη
στυπογλύφος· ξυλογλύφος. Στύπος γὰρ ὁ στέλεχος, ἤγουν τὸ πρέμνον
στύππακα· στυππ(ε)ιοπώλην
στυππίον· τὸ λίνον
στυρακίζειν· κεντρίζειν
Στύραξ· [πόλις Εὐβοίας. καὶ] σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος, καὶ λόγχη. καὶ δένδρον ὁμωνύμως. καὶ θυμίαμα
στυφαλμεῖν· σκυβαλίζειν
στυφᾶν· βροντᾶν
* στύφος· κέρδος
* στυφέλιξε δέ μιν· διέσεισεν αὐτόν
στυφελή· σκληρά
στυφελίζειν· διασείειν, κραδαίνειν, τινάσσειν, ὠθεῖν, πατάσσειν, ἐνυβρίζειν
στυφελιζομένους· σκληρῶς ὑβριζομένους
στυφελίξαι· διασεῖσαι
* στυφελίζειν· κακοῦν. διασείειν
στυφελοὶ πάγοι· ἀντὶ τοῦ σκληροί
στυφλὸν ἢ στυφελόν· τραχύ, σκληρόν, βαρύ. ἀργόν. στερρόν
στυφοκύμπος· ὁ μάχιμος ἀλεκτρυών. καὶ ὄρτυξ
στυφρόν· στερέμνιον, βαρύ
(σ)τύχας· τάξας
στυχιοῦσι· διατυποῦσι
στῦψαι· στυγνάσαι
στῦψις· κόλλησις
Στωϊκοί· οὐ μόνον οἱ ἀπὸ Ζήνωνος φιλύσοφοι, ἀλλὰ καί τινες γραμματικοί
στώμιξ· δοκὶς ξυλίνη

SCR. 83. λ 502. 89. Aristoph. fr. LXXXVII p. 1197. 90. Demosth. 1145, 6. 92. Aristot. HA IV 8 Theophr. HP. IX 7, 3. — Plat. Lach. 183 E Xen. Hell. VI 2, 19. — Στύρα] *B* 539. 96. *H* 261 *M* 405. [97. Apoll. Rhod. II 323]. 98. *Φ* 380 Hippocr. 772 F. 99. *π* 108. 2100. *A* 581. 4. ADN.

ADNOT. 84. Mox *στύπεα· ὁ ψόφος τῆς βροντῆς* et *στυφᾷν βροντᾶν*. Supra *κτύπος· ψόφος βροντή*. Cf. GCurtius Etym. p. 193. 85. *στυγεῖ· ἀποστρέφεται* vel *στρεύγει* coni. Lobeck. rhem. p. 51. Albertus cum antecedentibus coniungebat *ὠθεῖ στύπει. ἀποστρέφεται.* 86. 87. Conicio *στύπεα· στύπη ἢ στελέχη. στύπος· στέλεχος — βροντῆς. — κῆτος* cod., *κύτος* Guyetus et Arnaldus Lectt. Gr. p. 121 coll. Nic. Ther. 951 Alex. 69. 88. *τὸ στέλεχος* non opus. 89. *στυππακόν* cod., em. Vossius. Cf. schol. Ar. Eqq. p. 129. 90. Vocabuli *στυππεῖον* aliam formam esse *στυππίον* sumit LDindorf. Thes. 913 CD. 91. Phot. EM. 732, 6. 92. Imo *Στύρα· πόλις Εὐβοίας* et *στύραξ· σαυρωτήρ* κτλ. 93. Albertus conferebat Exc. e Moschop. in Agapet. ap. Fabric. BGr. VIII p. 41: *στύπιον τὸ τῶν ἀληλεσμένων καὶ πεπιεσμένων ἐλαιῶν περίττωμα καὶ σκύβαλον.* 94. Lobeck. Proll. 106. Cf. *στυπάζει.* 95. Vitii suspectum. 96. *στυφίλεξε* cod., em. Mus. 97. Zenodoti glossas laudat schol. Apoll. Rhod. II 1005, qui Clitorios et Cyrenaeos hac voce usos esse narrat. 2104. Schol. Ar. Avv. 1299 Poll. VII 136 IX 107, unde discimus Aristophanis libros fluctuasse inter lectiones *ὑπὸ στυφοκόμπου, ὑπὸ στυφοκύπου* et fortasse *ὑπ' ὀρτυγοκόπου*, nisi hoc Dionysii erat coniectura. 5. Lob. rhem. p. 55. Pro *στιφρόν*. 6. Om. Mus. L. *στίχας· τάξεις.* 7. *στοιχειοῦσι* Bentl. ad Mill. p. 77. 8. Cf. *συστύψαι· σκυθρωπάσαι. ἀναστύψαι· στυγνάσαι.* Lob. rhem. p. 49. *Στύψαι* et mox *στύψις* codex. 9. Salmas. Plin. Exx. p. 330 A. 10. Bernhardy Eratosth. p. 231.

[στωμοδόκον· στωμύλον]
στωμύλια· κομψά
στωμύλος· ὁ λάλος. πιθανολόγος. εὐτράπελος τῷ λόγῳ
στωμύλλεσθαι· τρανῶς λαλῆσαι
στωμύλ(λ)ων· λαλῶν
στωμύλματα· περιλαλήματα
στωνευμέναν· διαστρέφουσαν συντόνως
σύαγχος· ῥίζα, ἐν ᾗ οἱ σῦς θηρεύονται
συάδες· αἱ ὗες, ἐσχηματισμένως
συανία· λοιδορία. καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη
σύαρον· τὸν κλῶνα
σύαρτον· βούγλωσσον
σύας· κύων τις πολύῤῥηνος
* σύβας· λάγνος
σύβαχα· συώδη
συβάλλας· ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια
συβαρίζει· τρυφᾷ
σύβαριν· τὴν πολυτελῆ τρυφήν
Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς
* Συβαριτικοὶ λόγοι· τὸν γὰρ Αἴσωπον ἐν Ἰταλίᾳ γενόμενον σπουδασθῆναι σφόδρα φησίν, ὡς καὶ τὸ τῶν λόγων αὐτοῦ εἶδος ἐπιδαψιλεῦσαι, καὶ Συβαριτικὸν προσαγορευθῆναι. παροιμιώδεις οὖν οἱ Συβαρικοὶ λόγοι
* Σύβαρις διὰ πλατείας· παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων
Συβαρῖται· τρυφηταί
Συβαριτικός· τρυφερός
συβαρνίς· περίκομμα
συβήνη· αὐλοθήκη, ἣ τοξοθήκη. ἢ ὁ ναυτικὸς χιτών
συ[μ]βίνη[ς]· καπροβύλον. ἐμβόλιον
συβόσια· συοφόρβια
συβότας· χοιροβοσκούς

SCR. 14. Ar. Ach. 429 Theocr. V 79. 15. Aristoph. passim. 16. Ar. Nubb. 1003. 17. Ar. Ran. 92. 21. Epicharm. ap. Ath. II p. 36 D. 28. Arist. Pac. 344, ad q. l. Callistratus teste scholiasta συβαρίζειν (συβριάζειν (? Meinek. Anall. p. 118) συῤῥάξειν?) statuebat denotare τρυφᾶν, Artemidorus θορυβεῖν apposito Phrynich. (fr. XII Com. II 2 p. 605). 31. Cf. Com. III p. 577. 37. Alexid. fr. III vol. III p. 442. 38. Λ 678.

ADNOT. 12. στουοδόκον voluit. 13. Malim cum Guyeto στωμύλα aut στωμυλίαι. 15. περιτρόπως EM. 729, 31. 16. στωμυλῶν cod., correxi ex Ar. Nubb. 1003. 18. Forte σ(ι)τωνευμέναν· διατρέφουσαν. 20. ἐσχηματισμέναι cod., em. Mus. Cl. Lob. Path. El. p. 405. 21. Meinek. Exx. critt. in Athen. I p. 4. 24. τοῖς Πολυῤῥηνίοις coniecit Guyetus. Ac Polyrrheniorum nonnullae sane in Hesychio insunt glossae. Sed possis etiam Σύας (n. pr.)· Κῴων τις πολύῤῥηνος. 25. Σύβας nomen Satyri in vase, de quo Olahn *Vasenbilder* p. 15, *tab. II.* Gerhard *Mythol.* I p. 513. 26. σύλαξ· (l. σύβαξ) κατωφερὴς Eustath. ad Dionys. 976. 27. Infra ὑβαλλὴς (l. ὑβδλης)· καταφερὴς, λάγνος. Lobeck. Parall. p. 191 Proll. p. 92. 28. Cf. συβριάζει, quod cave in συβαρίζει mutatum eas. Sunt enim diversae originis vocabula, licet EM. 732, 26 συβριάζειν ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν ἐν ὑπερθέσει praecipiat. 29. τροφὴν cod., em. Bielius e Cyr. 11. 30. συβαρητικαῖς καὶ συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτέλεσιν Phot. 545, 22 Suid. 31. Συβαρητ | ter cod., em. Mus. Cl. Phot. 546, 1 schol. Ar. Avv. 471 Vesp. 1259 Meinek. Com. III p. 577. — φασὶν? sed non muto. 32. Zenob. V 88 p. 157 Συβαρῖται διὰ πλατείας, Macarius VII 87 Συβαρίτης διὰ πλατείας πλατύνων offerunt. Proverbia ordinem turbare saepius adnotavimus. 33. Συβαρηται cod., em. Mus. 35. ‚*Minutal* suos et porcos' Vossius. 36. Male infra σύῤῥη. 37. H. e. συβίνη pro σιβύνη. Lob. Path. El. p. 523 Fritzsch. ad Ar. Thesm. p. 555. — [ς] Mus.

2140. συβότοιο· σῦς βόσκοντος
σύβρα· ἐπὶ βοῶν. σημαίνει δὲ τὰ πρὸς ὕπαρόν τι ἔχοίσας
συβριακόν· τὸ πολυτελές
συβριάζει· σοβαρεύεται, τρυφᾷ
συβριασμός· ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος
45. (Συβρίδαι· δῆμος τῆς) Ἐρεχθηΐδος φυλῆς
συβροί· ἰ(σ)χνοί, λαγαροί, τάφροι
σύ[μ]βρος· κάπρος
συβώτας· Σπεύσιππος ὁ φιλόσοφος. ζῶόν τι
Συβώτης· συοτρόφος, χοιροτρύφος, χοιροβοσκός. καὶ ὄνομα κύριον
50. συγγενήσεις· τὰς συνουσίας
συγγένεια·
51a. συγγενικός·
συγγίνομαι· συνομιλῶ
συγγ[ε]νώσομαι· συμβουλεύσω
συγγινωσκόμενοι· πειθόμενοι
55. συγγνώμων· ἐλεήμων
συγγονή· σύστασις. Δημόκριτος
σύγγονος· ἀδελφός
συγγραμμάτων· βίβλων
συγκαρβαλώσας· συστρέψας
60. συγκαλεῖται· συνεδρεύει
συγκαλέσας· συναριθμήσας

SCR. 44. Phrynich. com. fr. XII p. 605. 49. ξ 7. 50. Plat. Legg. XII p. 948 E. 55. Xenoph. *HH* VI 1, 37. 58. Herod. I 48. 61. *B* 55 *K* 302.

ADNOT. 40. *συβότοιο* cod., *συβόταο* Mus. De forma *συβότας* pro *συβώτης* cf. Herodian. epim. p. 210. — *Συβάτης· χοιροβοσκός* Cyr. 39 h. e. *συβωτης*. 41. „*Apertum est in ταπρος et τάφροι* (gl. 2146) *idem latere vocabulum, ταῦροι* vel *κάπροι, quae coniecerunt interpp., etsi utrumque poscit ἔχοντας.* Cf. *autem eiusdem gl. ἰβρίκαλοι. ἰμβρούς. ὄμβροι.*“ Thes. VII c. 932 A. Lenior medela *τάς* ac fortasse *συβραί*, ut post *πρός* (an *πέος*?) unum certe verbum excidisse videatur. Ceterum, nisi *σημαίνει δὲ κτλ.* addita essent, interiectionem pastoriciam aliquam tradi, nec de bobus sed de suibus (*ἐπίφθεγμα συῶν*) agi conicerem. 42. *συβαρικόν* coni. Meursius de pop. Att. p. 125 improbante LDindorfio. Cf. not. seq. et Lob. Path. El. p. 524. 43. Aliud esse *συβαρίζει* (gl. 2128) suo loco diximus, et repudiat Meinekius, qui in Anall. Al. p. 118 *συβριάζειν* metri caussa pro *συβαρίζειν* positum esse dixerat, in Ar. Pac. 343. Ut enim concedamus Hesychio *συβράζειν* etiam idem esse quod *θρύπτεσθαι* et *χλιδᾶν* ita statuenti s. v. *σύρας* (corrigunt *σύβρας*) *μαχαίρας* et *Συμβαρτικαῖς· Περσικαῖς* interpretanti probabilius tamen disputasse veterum grammaticorum in schol. Venet. ad Ar. l. l. laudatorum videntur ii, qui *συβριάζειν* et *συβριασμός* de tumultu incomposito intellegerent, quam de Sybaritarum luxu atque mollitie. Quamquam etiam nunc aliquid vitii haerere videtur in prima voc. syllaba, si qua earum vocum scripturae fides habenda est, quarum initialis syllaba est *συρβ* vel *τυρβ* (*turba*). Cf. Hes. *σύρβα· μετὰ θορύβου* et prolixam de vocabulis affinibus disputationem Nauckii in Ar. Byz. p. 241. 242. 161 et Thes. VII c. 2602 B — 2603 C. Animadvertendum vero interpretes etiam in voce *τύρβαζε* ap. Alex. com. Ath. VIII 336 F *helluandi* inesse significationem statuere, quemadmodum *τύρβη* quoque Suidas et EM. interpretantur *ἀπόλαυσις*. Quod Bekk. 303, 10 ponit *στυρβάσαι· ταράξαι* natum est e *συρβάσαι*, sed Hesychii gl. *ἐγκατασυφράζειν· ἐνυβρίζειν* non tam *ἐγκατασυβριάζειν* corrigenda cum LDindorfio, quam *ἐγκατασιφριάζειν* vel *ἐγκατακυρηβάζειν*. 44. 45. Separavit et supplevit Palmerius. De pago Attico cf. Ross *Demen* p. 96. 46. Ad explicandum et emendandum hunc locum nihil si quid video emolumenti afferunt gl. 2141. 2147 a LD. appositae. *τάφροι* ex *ψαφαροί* corruptum videri potest. Cf. etiam *σαυκρόν*. 47. [*μ*] Albertus. Cf. Lob. Path. El. 121 Proll. p. 92. 48. Cf. Menag. Add. ad Laert. 93 F. 49. De rege Messeniae cf. Pausan. IV 3, 10. 50. Moer. p. 351 Lob. Phryn. p. 352. 51. 51a. Disiunxi. 53 [*ε*] Hammond. ad I Cor. VII 6. Fortasse excidit glossa *συγγένωμαι* (Eur. El. 100. 603). 54. Cf. *οὐ συγγινωσκόμενοι*. 56. *συγγόνη* cod., *συγγονῆ* Thes. VII 945 B, Mullach. Democr. p. 423 quos fugit infra *συντόνη· σύστασις* exhiberi, ubi Vossii coniecturam probat Lobeck. rhem. p. 260. 59. *συγκαρκινώσας* Lobeck. Proll. p. 141, 10 invito ordine, qui etiam *συστροβιλίσας συγκορδυλήσας* alia respuit.

συγκατάθεσις· συμφώνησις
συγκατέληξε· συμπέπανται
συγκαχρῦσαι· συγχέαι, συμφῦραι, συμφρῦξαι
συγκεῖσθαι· συνθήκην καὶ ὁμολογίαν πεποιῆσθαι
συγκεκλεισμένοι· πολιορκούμενοι
συγκεκοπιαμένους· συγκεκομμένους
συγκεκορδυλισμένα· συνηθροισμένα. συνειλημ[μ]ένα· συνεστραμμένα
συγκέχυται· συντετάραχται
συγκηδεσταί· οἱ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ γονεῖς
συγκοιμᾶσθαι· συνελθεῖν
σύγκλ(υ)δα· συγκεχυμένα
συμμιγεῖς· σύνεγγυς. καὶ σύγκλυδες, ὅμοια
συγκλύδων· συλλέκτων, ἢ τινων μεμιγμένων
συγκοιτάλιον· σύγκοιτον
συγκοίτιον· ἑταίρᾳ συγκοιμηθεισ(η) μίσθωμα
συγκομ(.)άτιον· σκευασία τις παρὰ τοῖς ὀψαρτυταῖς
συγκομιστέον· συνακτέον
συγκομιστήρια· θυσία ἐπὶ καρπῶν συγκομισθῇ
συγκομιστὸς ἄρτος· παρὰ Διοκλεῖ τῷ Ἰατρῷ
συγκοπήμεναι· μαστιγωθῆναι. μεμαστιγωμέναι
συγκριθῶμεν· ὁμοιωθῶμεν
συγκρίνει· συνισοῖ
συγκρινομένη· πρὸς ἰσότητα δοκιμαζομένη
σύγκρισις· μίξις. γένεσις. ὁμοίωσις. ἀντιπαράθεσις
συγκριτικός· ὅμοιος
συγκροτεῖ· ταράττει. συνάγει, συνα(ύ)ξει
συγκρούει· συναθροίζει. ἢ συνεναφραίνεται
σύγκρουμα· χρέος, δάνειον. τινὲς τὴν σύμμικτον λοπάδα
συγκρου(σ)τά· ἱμάτια, ὧν ἡ κροκὶς ἀνατέτριπται

SCR. 62. II Cor. VI 16. 65. Photius habet *συγκεῖσθε*, quod si hic etiam latet, spectat I Regg. XXII 8. 69. Iob. XXX 17. 70. Dem. 949, 6 f. 74. Plat. Rep. VIII 569 A. Axioch. p. 369 A. 81. *μεμαστιγωμέναι*] Cf. Xen. *H.* II 3, 20. 82. I Macc. X 71. 84. Sapient. VII 29.

ADNOT. 63. *συγκατέλησε* cod., em. Mus. 64. *συγκαγχρῆσαι· — συφρύξαι* cod., *συμφιορύξαι* Mus., em. Vossius. Idem Photio 546, 17 post Dobraeum in Adv. I p. 609 pro *συγκαρύγαι* restituit Cobetus. Cf. Lob. rhem. p. 206. 65. Codex *πεποιεῖσθαι*, em. Mus. 67. *συγκεκοπιαμένους* coni. Palmerius, pro quo exspectaveris *συγκεκοπιακότας*. 68. *συγκεκορδυλιμένα* cod., *συγκεκορδυλισμένα* Mus., *συγκεκορδυλημένα· κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή* Phot. 555, 9, *συγκεκορδημένα· (συγκεκορδυλημένα* Dobraeus Advers. I p. 609) *συγκεκυρότα, συνεστηκότα* idem 546, 19 rectius, nisi quod cum Cobeto malim *ἐγκεκορδυλημένα*. Post *συνηθροισμένα*, quod ad *συγκεκροτημένα* refert Thes. VII c. 982 C, divisionis notam sustulit et *συνειλημένα* correxit Albertus. 71. *συγκοιμοῦσθαι* codex, quod cum ordine requiratur *συγκημοῦσθαι*, fortasse *συγκνημοῦσθαι* scribendum est. *συγκοιμᾶσθαι* Mus. 72. *σύγκλ.δα* cod., *σύγκλυδα* Mus., *συνήλυδα* Valcken. ad Ammon. p. 32 sine caussa corrigere animadvertit Bast ad Greg. Cor. p. 918. Cf. Phrynich. app. soph. p. 64, 8. 73. *σύγκληδες* cod., *σύγκλυδες* Mus., *συνήλυδες* Valcken. l. l. *Σύγκλυδες· συμμιγεῖς σύνεγγυς καὶ ὅμοια* Albertus probabiliter, quamquam Hesychium saperent sic scripta: *συγκεχυμένα. καὶ σύγκλυδες ὁμοίως, συμμιγεῖς σύνεγγυς.* 74. *συγκλήδων* cod., em. Mus., *συνηλύδων* Valckenaer. 75. *συγκοιτάδιον* Albertus. 76. (γ) Mus. Cf. EM. 733, 2. 77. Recte *συγκομ(μ)άτιον* Mus. Perperam simplici iota etiam in Ducangii Append. gl. p. 8 et Nonn. Epit. c. 184 scribitur. 78. Infra *συνεκόμισε· συνήγαγε.* 79. Schol. Il. I 534 Eustath. p. 772, 23. 80. *Διοκλεῖ* Mus., in codice scriptum videtur *διο$^{κλ\bar{ι}}$*. Cf. Ath. III 115 D. Galen. lex. Hippocr. p. 570. 81. *μεμαστιγωμέναι* a Musuro expulsum ad *συγκεκομμέναι* refert Meinekius. 87. *συνάξει* cod., em. Cyr. 11 Suid. Infra *συνκροτεῖ· συνάγει.* 88. *συνκρούεται· συνευφραίνεται* infra. 89. Coray ad Isocr. II p. 50, quod fugit Thes. 90. (σ) Vossius.

* συγκινεῖν· συζυγεῖν, συντροχάζειν
συγκυρία· συντυχία
* συγκύρημα· συντύχημα
* συγκυροῦντα· διαφέροντα
συγκύρεται· συντεύξεται
συγχαίρειν· ἐπιχαίρειν
συγχάσαι· συγχωρῆσαι
* σύγχει· ταράττει καὶ τάρασσε
* συγχεῦαι· συγχέαι. συγκόψαι, συντρῖψαι
συγχέομαι· συντρίβομαι. καὶ τὰ ὅμοια
συγχρισμφθέντα· συνενεχθέντα
συγχίας· τὸ πρὸς ἄγκιστρον μέρος τῆς ὁρμιᾶς
συγχρήσομαι· ....
* σύγχυσις· μίξις. θόρυβος. ἀφανισμός
* σύγχυτο· συνεχύθη, συνεταράχθη, συνεχωρήθη
* σὺ δὲ σύνθεο· σὺ δὲ κατάθου, σύ(ν)θου δέ
* σὺ δ' ἐν(ι) φρεσὶ βάλ(λ)εο· σὺ δ' ἐγκατάθου ταῖς φρεσί
σύθην· ταχέως, καὶ ὁρμητικῶς
συζῆν· ὁμοῦ ζῆν
συζυγεῖν· τὰ ὑποζύγια ὑποφωνεῖν ἐν τῷ ἕλκειν
συζυγία· συνάφεια
σύζωσμα· ἐν τῷ μεταλλικῷ τὸν ἐκρέοντα χαλκόν
συῆλαι· τόποι βορβορώδεις
συηνία· ταραχή, ἀηδία, ἀπὸ τῶν συῶν
σύθεν· ὥρμησαν
συθῆναι· δραμεῖν, ὁρμῆσαι
σῦθι· ἐλθέ
συθνόν· κεκρυμμένον
σῦκα· τὸ ἐπὶ τοῖς βλεφάροις νόσημα, ὃ τινες σύκωσιν
συκάζει· δοκιμάζει. συκοφαντεῖ. ἢ σῦκα τρώγει. καὶ τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις
* συî· συάγρῳ

SCR. 93. Symmach. I Regg. XX 26 Ps. XC 6. 94. Deuter. II 37 Num. XXXV 4 1 Macc. XI 34. 96. Ar. Pac. 1317. 98. *I* 608 (Soph. OC. 609 Tr. 1229). 99. *Θ* 139. 2204. Genes. VII 9. 5. *Π* 471. 6. *Λ* 76. 7. *ἐνὶ Λ* 297. 8. Aesch. Pers. 480. 9. Passim Comici ap. Iacob. V 2 p. 976 laudati Demosth. 363, 4 Plat. Polit. 302 B. 12. Theophrastus. 14. Pherecr. fr. XI vol. II p. 344. 19. Ar. Rann. 1278 Hippocr. 1085 H. 20. *κνίζειν*] Plat. com. fr. XXXVI p. 691 Menand. fr. CCCCXXXIX p. 318. 21. *Λ* 293.

ADNOT. 91. Ordo *συγκυνεῖν* poscit, quod haud scio an *συγκυλίειν* sit. 92. *συγκυρεῖ* cod., em. Cyr. Cf. *κατὰ συγκυρίαν*. 94. Cyr. 11. Suid. Phot. 547, 3. 95. *συγκύρσετε· συντεύξεσθε* vel *συγκύρσει· συντεύξεται* lego. 96. Haec synonyma non esse docet Ammon. p. 57 Valck.; qua propter conicio Arist. Pac. 1317 *ξυγχαίρειν χαποχορεύειν* respici et *ξυγχαίρειν* explicari *ἐπιχορεύειν*. 97. Lob. rhem. p. 84. 98. *ταράττη καὶ τάρασσαι* codex, *τάραττε* [καὶ *τάρασσαι*] Mus. Correxi; confundit enim *συγχεῖ* et *σύγχει*, nisi *σύγχει· — ἐτάρασσε* spectat *N* 808. Cf. *συγχεῖ*. 2202. Ordo laesus suspectum reddit. 3. Om. Mus. Forte *συγχωρήσομαι* e Menand. fr. V vol. IV p. 129. Nam seqq. gl. spuriae sunt. 5. *συνεχωρήθη* corruptum videtur e *συνεχώσθη*; nisi nova glossa est *συγχωρηθῇ*. 6. (*ν*) Mus. *σεύθου* Aldus. 7. (*λ*) Mus. 10. *τὸ τά?* 11. *συναφία* cod., em. Mus. 12. *Theophrastum designat.* Vide *σκαρφῶν, προσφατῆ πτώματα.* ALB. PEARSO. 13. *βαρβαρώδεις* cod., em. Salmasius Lob. Proll. p. 110. Infra *ὑολλός· τόπος συῶν βορβορώδης, ὑοχαί· τὸ βορβορῶδες ὕδωρ*, unde patet, *συόαι· βάρβαροι* minus recte *Σ(κ)ύθαι· βάρβαροι* corrigi a Meinekio. Debebat *συοχαί· βόρβοροι*. 14. Cf. *συανία*. 15. *ὥρμησεν* cod., em. Mus. Poterat quoque *σύθη*. 17. *σύθι* cod., em. Goettling. de acc. p. 89. 18. An *κυθνόν*? 19. Schol. Rann. 1278 Galen. lex. et Poll. II 65. 20. Expectabam *τρυγᾷ* pro *τρώγει*. Nam *σῦκα τρώγειν* dicitur *συκίζεσθαι* ap. Pallad. AP. IX 387, 21. Sed supra *ἀποσυκάζειν· σῦκα ἐσθίειν*, et *συκαστής* ni fallor *συκοτρώκτης*. — *συκάζει· συκοφαντεῖ* Phot. 547, 18.

συκαμήδωρος· μωρός
συκάμινα· ἢ παρ' ἐνίοις μορέα, τὸ δένδρον. καὶ ὁ καρπὸς.....
συκάνης· συνετὸς [τῆς συκομορέας
2225. συκάστρια· συκοφάντρια
Συκάτης· ὁ Διόνυσος
συκῆ· τὸ ἐν ταῖς πεύκαις γενόμενον δενδρῶδες
συκηγορίαν· τὴν ἐν τῷ λέγειν συκοφαντίαν
συκῆ Αἰγυπτία· ἡ λεγομένη κερατία τὸ δένδρον
30. συκίδας· τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτυλίοις συκᾶς
συκιδαφόρος· ἐνίοτε ὁ συκοφάντης· ποτὲ δὲ ὁ συκόπρωκτος
συκίνη μάχαιρα· συκοφάντρια
σύκινον· ἀσθενές
συκομορέα· συκάμινον
35. σῦκον αἰτεῖν· κολακεύειν
σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ· παροιμία ἐπὶ τῶν κειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν βουλομένων. ὁπότε φανεί(η) σῦκον πρῶτον τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν
συκοσπαδίας· ὁ συκοφάντης
συκοφάντης· ψευδοκατήγορος. κακοπράγμων
συκοφάνται· οἱ ἐπηρεάζοντες
40. συκοφαντία· καταλαλιά
συκχάδαι· ῥάπη
συκχάδες· εἶδος ὑποδήματος
σύκχοι· ὑποδήματα Φρύγια
* συλαγωγῶν· ἀπογυμνῶν
45. συλᾷ· ἐκδύει, συλεύει
σύλαιον· θύλακον
συλᾶν· ἀφαιρεῖσθαι, γυμνοῦν, σκυλεύειν
συλήσει· ὅμοιον

SCR. 23. Amphid. fr. VI vol. III p. 318. 27. ADN. 28. *Ex comico, ut videtur.* Thes. 35. Adludit Ar. Vespp. 303. 40. Aeschin. p. 47, 21. 44. Coloss. II 8.

ADNOT. 22. *συκόμορος· μόρον* voluisse videtur Pergerus. Non liquet; nam quae LDindorfius VII c. 1017 disputavit futilia sunt. 22. Huc Pearso recte refert *τῆς συκομορέας*. 24. Ludere putandi sunt Albertus et LDindorfius prior *πυκινός· συνετός*, alter *συκάνης· δασύνετος* conicientes. 26. *Συκεατίς* cod., *Συκεατής* Mus. Apud Sosibium Ath. III p. 78 C *Συκίτης* cognomen Dionysi apud Lacedaemonios dicitur. Cf. Gerhard *Mythol.* I p. 482. 487. 492. 27. Apud Theophr. HP. III 9, 3, quem Heinsius adhibet, syce est pini species quaedam; taedarum generi adnumerat sycen Plin. HN. XVI 10. *Συκῆν* et *πεύκην* variae lectiones sunt in Eupol. fr. I 4 p. 426 vol. V p. 34. Suspectum *δενδρῶδες*. 29. Cf. *κερωνία*, pro quo *κερατωνία* supra minus recte. 31. Aliter Phot. 547, 12: *Συκίδα: συκίδαφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος*, quod quomodo cum Hesychio hunc in modum correcto *συκιδαφάγος — συκοτρώκτης* (sic Alb.) conveniat, vellem edocuisset LDindorfius Thes. VII c. 1017 C. Neque quidquam glossa ab Alberto apposita *σακκινόσυκος· (—κυσος)· δασύπρωκτος* proficitur. Mihi Photii explicatio ad *σικχός* ducere videtur, Hesychii expositiones ad *συκαστῆς*, nisi Alberti coniectura *συκοτρώκτης* speciosior forte est, quam verior. Videndum porro num quid usui esse possit gl. *φόρυς· δακτύλιος, ὁ κατὰ τὴν ἕδραν.* 32. *συκήνη, μάχαιρα* cod., em. Mus. Cf. Macar. VII 82 Mich. Apost XV 81. — *συκοφάντις* Suid., *συκοφαντία* Phot. 547, 14. Videtur *συκοφάντρια* ad solum *συκίνη* spectare, quemadmodum Arist. Plut. 946 sycophantam dixit *σύκινον*. 34. Forma sequiorum. Zonar. Geopon. X 3, 7. 35. Zenob. V 91 p. 157. 36. *Ἑρμῆν* cod., em. Zenob. V 92 p. 157 Eustath. 1572, 57 unde *ὁπότε φανείη* restitutum pro *ὁπότε φανεῖ*, a Mus. male in *φανῇ* mutatum; *ὁπήτη φανῇ* error Aldi. — *ἀνετίθεσαν. καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε* Musuri est interpolatio. 37. Cf. Hemsterh. Plut. 874. 39. Huc pertinet Artemidor. I 73 p. 101: *συκοφαντίας καὶ ἐπηρείας προαγορεύει. συκάζειν γὰρ τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί.* 41. *βαπίς* et *ἁρπίδες* conferunt interpp., qui *συκχάδες* corrigunt. Coni. *συκχάδα ῥάπτει·.....* 42. Poll. VII 86. 43. *ὑποδήματος* cod., em. Mus. 45. *σκυλεύει*? 46. *σύλακον* Albertus suadente ordine. Similiter Valck. Theocr. Adon. p. 285 Pierso Herod. p. 443. Sed vide cod. Vatic. 14 Porphyrii ap. Villois. Anecd. II p. 104 et Bast. ad Greg. Cor. p. 22. — *συλλίον* Ahrens Dial. II p. 69.

συληθείς· ἀφαιρεθείς
2250. συλλαβὰς ὁδοῦ· τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας
συλλαμβάνει· βοηθεῖ
* συλ(λ)αγνεύσας· συμπορνεύσας
συλλέγεται· συνάγεται
συλλελογισμένα· ἀπὸ συλλογισμῶν
55. συλλήβδην· ὁμοῦ συλληπτικῶς, ὡς δι' ὀλίγων πολλὰ εἰπεῖν συντόμως
συλλήπτορα· συναγωνιστήν. συνεργόν, σύμμαχον
συλλήψεται· ἔγγαστρον ἕξει. ὑπερασπιεῖ. καὶ τὰ ὅμοια
συλλίρ· θύλακος
συλλογισάμενος· συναγαγὼν τὸν λογισμόν, καὶ θεωρήσας
60. σύλλογος· σύνοδος ἀνθρώπων, ἄθροισμα
συλλογισμός· ὄνομα τακτικόν
σύλον· ἐνέχυρον
συλῶ· σκυλεύω
(*) συμβαλεῖν· συναλλάξαι. καὶ ἐνύπνια ἐπιγνῶναι. καὶ εἰς μάχην συμβαλεῖν. [συμμίσγειν, συνίεναι
65. (*) συμβαλεῖν· λοιδορεῖν
συμβαθέν· τὸ ἀπὸ συμβάσεως ὁρισθέν
συμβαῖεν· συνέλθοιεν
συμβαίνοντα· συμφωνοῦντα
συμβαλεῖν· διακρῖναι
70. συμβάλλεται· λέγεται
συμβαλλόμενοι· συναγόμενοι
συμβάλλων· συναρμόζων
σύμβαλλε· συναγωνίζου
σύμβαμα· κατηγόρημα. συμβεβηκός
75. συμβᾶμεν· συμφωνεῖν
συμβαριτικαῖς· Περσικαῖς. ὑπερηφάνοις. πολυτελέσι
συμβάσεως· εἰρήνης
σύμβασις· ἐπάνοδος εἰς εἰρήνην ἢ φιλίαν
συμβατήριοι· εἰρηνικοί. διαθέσεις
80. συμβεβηκός
συμβέβληται· ἀπαντᾷ, συνενήνεκται. νενόηται. ὠφελεῖ
συμβῇ· ....
συμβῆν· σύμφωνα λέγειν

SCR. 49. Isocr. p. 119 D. 51. e. g. Eur. fr. 435 Soph. Stob. Flor. VIII 11 Ar. Vesp. 731 alii. 55. Aesch. Prom. 505. 57. Iesai. VII 14. — Ar. Eqq. 229. 59. Isocr. 267 B. 60. e. g. Eur. IA. 514. 65. Soph. Ai. 1323. 67. *ξυμβαῖμεν* Eur. Phoen. 590. 69. e. g. Eur. Med. 675. 71. Iesai. XLVI 6. 72. Eur. fr. 339. 73. *σύλλαβε*? Eur. IA. 160. 74. Symmach. in Eccles. III 19. 77. Thucyd. IV 130. 78. Eur. Phoen. 83. 79. Thucyd. V 76. 81. *ὠφελεῖ*] Sapient. V 8. — *ἁπαντᾷ*] cf. Hom. *η* 204.

ADNOT. 50. *συληταί* Sopingus. Forte: *σύλλαβ' ὁδούρους· συλῶντας*. 56. Separata coniunxit Vossius. 57. *ἐν γαστρὶ* Palmer. 58. *σύλλιρ· θύλακον* cod., correxi. Laconicum est pro *θυλλίς*, quod per *θύλακος* explicat Arcad. 30, 12. Vide gl. 2246. 62. *σῦλον*? 64. Confundit *συμβαλεῖν* et *συμβάλλειν* nisi hoc ipsum excidit, aut sub altero *συμβαλεῖν* latet, — *συνεῖναι* cod., em. Is. Vossius. — Cf. *μίξαι· συμβαλεῖν. συμβολή· μίξις*. 66. *σύμβαθ* .. cod., *σύμβαθυ* Mus. Sed duas literas deletas esse testatur Schowius, quarum prima fuit *ε*. Cf. Poll. VIII 140. 68. Cf. *οὐ συμβαίνει*. 71. *συνάγονται* cod., em. Mus. 73. *συμβάλλαι* cod., em. Mus. 74. *σύμβακα* cod., em. Salm. 76. *Συβαριτικαῖς* Sopingus et Salmasius. Cf. *σύρας μαχαίρας* et *συβριάζειν*. 79. *εἰρηνικαί* Mus. Restitui codicis lectionem ad Thucyd. V 76; *συμβατήριοι λόγοι* referendam. Cf. Phot. 548, 19. 82. *συμβεῖ* in codice glossae praec. adnexum, a Corai ad Isocr. II p. 339 argumentis invalidis defensum, separavi. Cf. *ξυμβῇ* et *συμπέσῃ*. 83. Infinitivus aeolicam passus est apocopen, qua de cf. GDindorf. ad Aeschyl. praef. p. LXIX ed. Teubn. Codex *σύμβην*, fortasse ferendum.

συμβῆναι· συνομολογήσασθαι
2285. συμβιβάζει· εἰς φιλίαν ἄγει. ἢ συλλαλεῖ
συμβιβασθέντες· διδαχθέντες, διαλεχθέντες
συμβίβασις· πεῖσις, διδαχή, πίστις
συμβιβα(..)τω· διδαξάτω
συμβλημένος· συναντήσας
90. σύμβλητο· ἀπήντησεν
συμβιβῶ σε· συνάπτω σε, διδάσκω σε, συμπορεύομαί σε
σύμβολα· σημεῖα
συμβόλαια· κοινωνία χρημάτων. ἢ τάγματα. ἢ γράμματα
συμβολαιογράφος· ὁ τὰ συμβόλαια γράφων
95. συμβόλαιον· συνάλλαγμα, συγγραφή, ἀσφάλεια, γραμματεῖον
συμβολαί· μάχαι
συμβολαίας δίκας· τὰς κατὰ σίμβολα[ιον]
συμβολατεύειν· συναλλακτεύειν
συμβολεῖ· συντυγχάνει
2300. συμβολή· μίξις
συμβολῆσαι· συντυχεῖν
συμβολικῶς· σεσημειωμένως
σύμβολον· σημεῖον. συμπόσιον. ὁρισμός
σύμβολος· οἰωνός. [καὶ τὸ διδόμενον τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον
5. σύμβοτον· σύννομον. σύνηθες
συμβοῦαί· συνωμόται
συμβουάδ(δ)ει· ὑπερμαχεῖ. Λάκωνες
συμβο[υ]λεύς· ἁλιευτικὸν σκεῦος, περὶ ὃ τὰ λίνα πλέκουσιν
συμβουλή· γνώμη. δόσις
10. συμβίκη· εἶδος ὀργάνου
(Σ)ύμη· νῆσος
συμβῶμεν· συναφθῶμεν
[σύμμαρ, συλλαβών]
συμμάρψας· συλλαβών. δήσας
15. σύμμαχος· βοηθός

SCR. 84. Eur. Andr. 233. 86. Coloss. II 2? 88. Iudic. XIII 8. 89. *o* 440. 90. ξ 39. 231. 91. Psalm. XXXI 10. Cf. Ernesti gl. sacr. p. 255. 93. Eur. Ion. 411. 95. Menand. fr. CCCXCI p. 313. 97. Thucyd. I 77. 98. Epicharm. Ath. IX p. 374 E. 99. Aesch. Sept. 358. 2304. Aesch. Prom. 487. Cf. ADN. 11. *B* 671 Herod. I 174 Thuc. VIII 41. 12. Tragic. adesp. 121. 14. *K* 467 Eur. Cycl. 397. 15. Archiloch. fr. 77 p. 553.

ADNOT. 85. *συλλαλεῖ* ad *συμβαβάζει* referatur non opus. Συμβιβάζων· *συλλαλῶν, διδάσκων* Phot. 548, 22. 88. (σά) Hammondus ad Act. App. IX 22. 90. *συμβλήτω* cod., em. Iensius. 91. *συμβιβῶσαι, συνάπτουσαι, διδάσκουσαι* cod., em. Mus. cui favent Stephani et Theodoreti lex. mss., gl. mss. in Octat. ap. Cyr. 63, gl. in Psalm. ap. Cram. AO. II 466, 8 Suid. 93. Schol. Platon. p. 350. 396 Bekk. — *τάγματα* ad *συμμορίαι* refero. 95. *συγγραφή κτλ.* continua legebat Palmerius. 97. Cf. *ξυμβολιμαίας* et Cobet N. L. p. 168. 99. Schol. Aesch. Sept. 358. 2303. *συμπόσιον* fortasse voc. *συμβολῇ* interpretatur. Possis συμβολῶν· *συμποσίων*. — *ὁρισμός*] *γνώρισμα*? *tacitum tesserae signum, Parole* (Eur. Rhes. 573). 4. *οἰωνός*] Phot. 549, 10 Hesych. *ξυμβόλους*, schol. Ar. Av. 721 schol. Pind. Ol. XII 7. — — *τὸ διδόμενον κτλ.*] Lex. Bekk. 301, 1 Poll. VIII 16 Phot. 549, 5 vocant *σύμβολον*. 5. *σούμβοτον*, ut supra *σουνεπτάσθαι*, contra ordinem editi. 6. σύμβουλοι· *συνομῶται* (l. *συνωμόται*) Phot. 549, 9, quod, licet ordini ibi conveniat, probari nequit, ac nollem probasset Thes. VII c. 1062 B. Ordo poscit (*συμβούδαι* vel) *συμβοῦαί· συνωμόται* (*συνομόται* cod.) 7. *συμβουαδεῖ* cod., em. Albertus, amplectitur Ahrens II 97. Falluntur Is. Vossius et OMueller alter *συμβοηθεῖ* alter *συμβουάσει* (Dor. II p. 542) conicientes. 8. Koen. ad Gr. Cor. p. 551 ,Hero in Mathem. vett. p. 126 C[1] ALB. 9. *δόσις* explicat voc. *συμβολή*. 10. Ordine *συμβύκη* h. e. *σαμβύκη* requiritur. 11. (Σ) Mus. 13. Om. Mus.

συμμεμαρτυρημένη· συνειλημμένη
συμμετρία· ἔνδυμα γυναικεῖον ποδῆρες, οὐκ ἔχον σύρμα
συμμίσγειν· ὁμιλεῖν, συνουσιάζειν
συμμορία· πολιτικὸν σύστημα, πλῆθος, σύνταγμα
συμμοριῶντας· τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς συμμορίας
συμμῦσαι· σκοτῶσαι
συμμυολόγους· ἀντὶ τοῦ σιωπῶντας
συμμ(ῦ)ων· σιωπῶν
συμπάντων· ὁμοῦ πάντων
συμπαρομαρτοῦσαν· συνακολουθοῦσαν
[συμπειρασθέντες· συντραφέντες]
συμπατάγησαν· συνεκρότησαν, συνέκρουσαν τὰς χεῖρας πλατείας ποιήσαντες
συμπεριγενόμενον· συμπεριλαμβανόμενον
συμπεπερονημένους· συμπεφιβλωμένους. συῤῥαφέντας περόνῃ
συμπέσῃ· συμβῇ. συγκροτηθῇ
συμπεσών· συντυχών
συμπεφλασμένος· συντεθλιμμένος
συμπιεζούσης· θλιβούσης
συμπίτνει· συμπίπτει
συμπλάττομεν· ψευδόμεθα
συμπλευσάντων· ὁμονοησάντων
* συμπνευσμός· ὁμόνος
συμπληγάδες· αἱ παρ᾽ Ὁμήρῳ πλα(γ)καί
σύμπλους· συνοδευτής
συμποδίζει· κωλύει
συμποθέν· καταποθέν
* συμποδιστής· ὠμὸς ἐκ τοῦ ἴσου
σύμπορπον· τὸν μὴ ῥαφαῖς συνειλημμένον κατὰ τοὺς ὤμους χιτῶνα.....
συμπόσιον· τόπος εὐωχίας καὶ πόσεως
συμπράξει· βοηθήσει, συνάρξει, συλλαβεῖ
σύμπτωμα· συνάντημα. συμβεβηκὸς ἐξάπινα
συμφανές· φανερόν
συμφανής· φανερός

SCR. Callim. epigr. XIX 6. (I Macc. XI, 22). 24. *A* 90 *B* 567. 26. Xen. Hell. V 2, 41. III 2 IV 3, 11. 27. Ψ 102? 29. ADN. 30. Isocr. p. 9, 8. 31. Karsten. Aesch. Ag. 164. 34. Eur. Hec. 840. 960. 38. Eur. Mus. 2. 39. Eur. Hel. 1207 Heracl. 216. 47. Aristot. de anim. I 2.

ADNOT. 17. Poll. VII 54. 19. Parreidt de symmoris Magdeb. 1836. 20. Vulgo *συμμορίτας*. Nisi coaluerunt gl. *συμμοριῶν· .... εἰ (συμμορί)τας· τοὺς* κτλ. Cf. Demosth. 260, 20. 21. *συμβῆσαι* cod., em. Palmer. 23. *συμῶν* cod., em. Voss. 26. *συσπειραθέντες· συστραφέντες* recte schol. Platon. p. 326 Bekk. Phot. Suid. Hesych. infra. Et sic post Voss. et Alb. corr. Meinekius Philol. XII p. 623. 27. *συμπ(λ)ατάγησεν — εν*? Cf. Apoll. lex. Hom. 28. Suspectum. 29. *συμπεπορπημένους· συῤῥαφέντας περόνῃ* Lex. in Octat. Exod. XXXIX 5 *συμπεπορπημένους· συμπεφιβλωμένους* Cyr. 11. Hinc Albertus *συμπεπορπημένους· συμπεπερονημένους* κτλ. restituebat, haud male. — *συμπεφιβλομένους* cod., om. Mus. Correxi. 34. *συμπέφιλα. στανόμος* cod., *συμπεφυλλεστεναμένος* Mus., em. LDindorf. Thes. VII c. 1145 A. B. 34. *συμπιτνεῖ* cod. 36. *συμπνευσάντων* HSt alii. 37. Sic cod., *ὁμόνοια* Mus. „*συμπνοίας· ὁμονοίας Cyr.* (63). *Sed ordo docet hic legendum esse συμπλευσμός*“ Is. Voss. Contra *συμπνευσμός* restituit Cobet NL. p. 171 referens ad Demosth. de coron. p. 284. Codicis manus ad *σύμπνους· ὁμόνους* ducere videri possit. 38. (*γ*) Mus. 42. Non liquet. Sed videtur *σύμποδα στήσω· ὁμόσε* vel *σύμποδ᾽ ἵστησι* latere. Cf. Aristophanes (Com. vol. V p. CLVIII) ap. Poll. VI 159. 43. *σύμπορ, ποντὸν* cod., *σύμπορπον· τὸν* Mus., *συμπορπητόν* Casaub. Baron. Exec. XVI p. 635 [559b]. *συμπορπωτόν* HSt. — *ἀλλὰ περόναις* subaudiebat Valesius. 45. Cf. *συνάρξει* quod *συναρήξει* scribo. *Συλλαβεῖ* Hesychio condonandum videtur. 46. *συμβεβηκὸς* κτλ. coniunxit Palmerius.

συμφέρει· ἁρμόζει. ἀγαθόν. συνάδει. συν(ευ)τυχεῖ, συντυγχάνει
συμφέρεσθαι· συμφωνεῖν, συναρμόττειν, ἀκολουθεῖν, συντυγχάνειν
συμφέρον· συνοιστόν
συμφερτή· συμφορητή, συνακτή
σύμφημι· συναινῶ. συνομολογῶ
συμφήτωρ· μάντις. μάρτυς
συμφθείς· συντριβείς
συμφορά· συντυχία. σύμπτωτα. ἀτυχία
συμφορήσας· ἀθροίσας, συναγαγών
συμφόρησις· σύναξις
συμφορίας· συμπεφορημένης, συμμίκτου
σύμφορον· ἁρμόζον, καλόν, συμφέρον, σύμφωνον
σύμφορος λιμός· ὁ συμπίπτων, καὶ συνών
συμφράδμονες· ὁμόφρονες, σύμβουλοι
σύμφρα· θυσία τῷ Ἀπόλλωνι τελουμένη
συμφρασθῆμεν· καταπληθῆναι
συμφράξαι· συμφράσαι
* συμφράσ(σ)ατο· συνεσκέψατο
συμφυᾶ· ὁμοφυᾶ
* συμφυλετῶν· ὁμοεθνῶν
σύμφυλον τάγμα
συμφυράσουσι· συμμιγήσονται
σύ(μ)φυτον· συμπορευόμενον, συνόν
σύμφυτος· ἡ νεκτάριος ῥίζα, ἣν ἔνιοι ἐλένιον, ἔνιοι δὲ μηδίκην
συμφῦσαι· ἀνάψαι
συμφωνία· ὁμοφωνία
συμφώνων· ὁμοίων
* συμψη(σ)θείς· βλαβείς, τρωθείς
συμψηρᾷ· συμψηλαφᾷ
σύμψηφος· ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν, καὶ κατατιθέμενος
σύν· ξύν, ἅμα, ὁμοῦ. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς καὶ μετά ἀπό καὶ πρός. καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ
συνάγειν· μετ' ἀλλήλων πίνειν

SCR. 52. *N* 237. 53. Rom. VII 16 secundum gl. mss. apostolicas. Tragici (Aesch. Prom. 40 Soph. El. 1257 Ai. 278) *ξύμφημι* scribunt. 57. Herodot. V 92. 61. Hesiod. Opp. 300. 62. *B* 372. 66. *A* 537. 68. I Thess. II 14. 70. Parum probabiliter referunt ad Esai. XIII 8, ubi codd. *συμφοράσουσι* legunt (a *συμφοράζειν*). 73. Plato Sympos. 192 F Epist. VI p. 323 B. 74. Plat. Symp. p. 187 B. 76. Ierem. XXII 19. 78. Plat. Lach. p. 184 D Rep. II p. 380 C. 80. Menand. fr. I vol. IV p. 202.

ADNOT. 49. *ἀγαθόν* ad *σύμφορον* refer, nisi mavis *ἀγαθόν ἐστιν*. Pro *συντυχεῖ* LDindorf. Thes. VII c. 1490 B suasit *συντρέχει*, em. AM. 51. *συνοῖσον* Lobeck. parerg. p. 724. Sic *συνοῖσον· συμφέρον* Phot. 555, 18. Contra *συμφερτόν· συνοιστόν* Albertus et LDindorf. coll. Eustath. *N* 237. 54. Cf. *σαφήτωρ* et *ἀφητορεία*. Lob. Path. El. p. 46. 55. *συμψησθείς* (Ierem. XXII 9)· *βλαβείς, τρωθείς*, pro quo male Suid. *συμησθείς* Hesych. *συμψηθείς*, Phot. et Cyr. Hoc reponentem Albertum castigat Lob. rhem. p. 16. 56. *συμφόρησις· συμφορά — ἀτυχία, σύναξις* cod., *συμφόρησις· σύναξις* singularem glossam constituere vidit LDindorf. Thes. VII c. 1148 D, quam suo loco collocavi. 58. Addidi. Cf. 2256. 59. *συμφορητᾶς* vel *συμφερτᾶς*? 63. Non liquet. Cf. Philol. XV 2 p. 345. 64. *συμφραχθῆμεν· καταπλησθῆναι* Kusterus et Is. Voss. coll. *φράσσεται· πληροῦται*. 65. Suspectum. Videntur duo articuli. 67. Malim *ὁμοφυῆ*. 68. *συμφυλητῶν* cod., em. Suidas a Sopingo allatus. 71. Confundit *σύμφοιτον* et *σύμφυτον*, ut Vossius docuit. 72. Erotian. (p. 294 Frz) Diosc. IV 9. 10. Apsyrt. Hippiatr. p. 181' ALB. Alia dabit Thes. c. 1158, ubi male *μηδικήν* relictum est. 73. *συμφῆσαι* cod., em. Alb. Praeterea malim *συνάψαι*. 76. (*σ*) Heinsius alii. *συμψισθείς* Cyr. 11 Phot. 551, 4. Cf. *συμφθείς* et *συνεψήσθη*, ubi *συνελεπτύνθη* corrigendum. 77. *συμψῆραι· συμψηλαφᾶν* Albertus, Lob. rhem. p. 135. 80. Ath. VIII 365 C.

συναγεῖραι· συναγαγεῖν, συνάψαι
συναγελάζονται· συνδιαιτῶνται
συναγέσχεο· ἰσχνοπρεπεῖς
συναγηγερκώς· συναθροίσας, συνάξας
2385. συναγηγερμένων· συναχθέντων
συναγορεύει· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει
συνάγουσι· συνελκυσθότως πίνουσιν
συναγρίδα· θαλάσσιος ἰχθῦς
συναγρόμενοι· συναγόμενοι
90. συναγώγιον· συμπόσιον ἔθου
συνᾴδει· συμφωνεῖ
συνᾴδοντα· συμφωνοῦντα
σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει· παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν
συναθροίζεται· συνάγεται
95. * συναχτήριον· συνάθροισμα
* συναῖδιος· συνυπάρχων
σύναιμος· ἀδελφός
συναινεῖ· συνευδοκεῖ. συγκατατίθεται
σύναινος· ὁμόδοξος
2400. συναινῶ· συντίθημι
συναίνυτο· συνελάμβανεν
[συναίρεσθαι· συνερωτᾶν
συναιρήματα· ἐρωτήματα. συλλαλήματα]
συναιρουμένοις· συμβαλλομένοις
5. σύναιχμα· σύμμαχα
συναλλάσσωμεν· συνάγωμεν
συνάλλαγμα· σύναξις. ἢ γαμικὸν συμβόλαιον
* συναλοιφή· συναγωγή. συγκεχυμένη σύγκρισις
* συναλείφων· τὰ αὐτά
10. * συναλιζόμενος
συναλισθείς· συναχθείς, συναθροισθείς
συναλισθέντες· συναχθέντες
συνάλματα· συμπηδήματα
* συναλλακτής· φιλιαστής
15. συναναχραθεῖσα· συγκερασθεῖσα

SCH. 81. Herod. I 4. 82. Aristot. HA. IX 2 Mnaseas ap. Aelian. HA. XVII 46. 88. Arist. HA. II 13, 16. 89. Δ 686. 90. Menand. fr. VI p. 115. 93. Ἀθάνα καὶ χέρα τοῦ Ἀθαναίᾳ χέρα Meinek., qui Euripidi vindicat. 94. Arist. HA. VII 2. 97. Soph. OC 1355 El. 158. 99. Pollin. Mant. p. 265 [143 A]. 2400. Callim. fr. XXVII p. 425. 1. Φ 502. 10. Actt. Ap. I 4 (cf. gl. mss.)

ADNOT. 82. 83. Sic volet, Mnaseas ἰσχνοπρεπεῖς cum συνδιαιτῶνται conlaxit et συναγέσχεο praefixit glossae συναγήγερκα. „Interpretatio ἰσχνοπρεπεῖς si conveniret, significationem aliquam attingeret contrahendi, quam habemus in locutionibus συνάγεσθαι λιμῷ alm. Sed videtur participium certi συνάγεσθαι aut tale quid exhibuisse." Thes. VII c. 1178 A. 87. Quae in Ev. Matth. VI 26 in membris parallelis occurrunt σπείρουσι (cod.) et συνάγουσι, nihil nos iuvat. Cursus in Suppl. Lex. Schneid. p. 178 restituere voluit συνελκυσθότες πίνουσι, quod Meinekio minime recepi. 88. Casaub. Ath. VII 322 B, F; 323 A; 327 D. 90. Cf. 83. Recte Ath. VIII 365 C: συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Obscura manet vox ἔθου, fortasse ad 96 referenda: συναίδιος· συνυπάρχων ΘΕΟΠ. 92. Post hanc glossam pone συνᾴδει· συγκυμᾶται et συναίσει· συγχωρήσει verbalia rarissima, quae infra συνᾴδει, συναίδου scripta sunt. 93. Zenob. V 93 p. 155. 97. Corruptio συναγωγός Cyr. 39. 2402. συναρίσθαι Phot. 551, 2 Hesych. suo loco. 3. συναρήματα Pearso. 4. Infra συναρέσαιτος· συμβαλλόμενος, et συναρέμενος· συμβαλόμενος. Συναιρόμενος· συμβαλλόμενος, συνεχόμενος, συμβαινθῶν Phot. 551, 10. 7. συνά(λλα)ξις? — De altera significatione Hemsterhusius conferri iubet Artemid. II 65 III 49 Eur. Androm. 1245 Dionys. AR I 60 Dio Cass. LIV 16. σαμιεῖν cod., em. Scaliger. 10. 11. Separavit Albertus.

* συνανοίσετε· συναν(εν)έγκατε
συνάορος· σίζυγος, γυνή, σύγκοιτος, συνηρμοσμένη
συναπηρτισμένος· πεπληρωμένος
συνάπτεται· συμπορεύεται, συνέρχεται
2420. συναράμενος· συναγωνιζόμενος. συμβαλόμενος
συναράσσει· συγχρούει
* σύναρθρος· μετὰ ἄρθρου τοῦ προηγουμένου τῶν ὀνομάτων
συναρήρακται· συγκέκοπται
συναρία· συνοδία ἀλλόφυλος
25. [συναρίς· συναφή. [φίλος] ἁρμονία]
συνάρξει· συμπράξει, βοηθήσει, συλλαβεῖ, ἑνώσει
σύναρξις· συνουσία. καὶ τὰ ὅμοια
σύναρσις· συναφή. ἁρμονία
συναρτῶν· συνάπτων
30. συνασπιεῖ·
συνασπίζει· συμμαχεῖ
συνασπισμός· πύκνωσις. οἱ δὲ συνασπισμούς
συναυθλοῦμαι· διαπεραιοῦμαι
συναυλία· συμφωνία
35. συνάφεια· σύζευξις, ἕνωσις
συνάχθεται· συλλυπεῖται
συνάψας· συνδήσας, ἑνώσας, συμμίξας
συμβαίνοντα· συμφωνοῦντα
συνδεδραμηκότων· συνελθόντων
40. συνδεῖ· συντηρεῖ. [συγκοιμᾶται]
συνδεόμενος· συνδεδεμένος
συνδέοντες· συνδεσμοῦντες
[συνδέσαι· συγκοιμηθῆναι]
σύνδεσμος· πλοκή. ὁμόνοια
45. σὺν δ' ἤειρεν ἰμᾶσι· συνέδησε δὲ τοὺς ἀγωγεῖς τῶν ἵππων
συνδήσας ἄρα|τῶ χειρε· συνδήσας δὴ τὰς χεῖρας

SCR. 16. Genes. L 25 Exod. XIII 19. 17. Tragici (Eur. Alc. 824). 19. Aesch. Pers. 742. 20. Cf. Thuc. IV 10. 30. III Macc. III 10. 32. Cf. Poll. I 152. 34. Comici, e. g. Ar. Eqq. 9. 37. e. g. Alex. com. III p. 435. 44. IV Regg. XI 15. 45. *K* 499. 46. Similiter Plato Euthyphr. p. 4 C. Trimetrorum reliquias agnoscit Meinekius.

ADNOT. 16. συνανοίσατε· συνανέγκατε cod., em. Alb. συνανύσηται· συνανενέγκηται Cyr. 11. 17. Cf. ξυναόρου et ξυνάορ. 19. Ordo συνάπτεται poscere videbatur pro συναπάγεται. Vide SCR. 23. Lob. Phrynich. p. 32. 24. Neque συγκυρία neque συναρχία, quarum optionem dat Sopingus, hic locum habuisse persuasum mihi est. Συναίρειν εἰς συνοδίας dixit Nehemias VII 5. At ne opus quidem videtur correctione. Nam recte habet συναρία (cf. ὁμαρής). ‚Tum fort. leg. ὁμόφυλος, ut sit tribulium conventus.' Meinek. 25. φιλότης. ἁρμονία Albertus, qui infra sine mendo σύναρσις legi adnotavit. Meinekio συναρία corrigendum videtur. 26. Priores explicationes ad συναρήξει referendae sunt, quod supra s. v. συμπράξει etiam restitui, reliquae ad συνάξει, συνάψει, vel συνάρσει. Tum συλλαβῆ vel συλλήψεται scribendum, quod utrum significatione *adiuvandi* an *comprehendendi* (schol. Dionys. Thr. 795, 24) praeditum esse voluerit, non liquet. 27. Hoc etiam videri possit σύναρσις scribendum esse. Sic Aesch. Prom. 650 ξυναίρεσθαι Κύπριν θέλει, ubi schol. A συνουσιάσαι, alter συμβοηθῆσαι αὐτῷ τὴν Ἀφροδίτην explicat. Sed placet σύνερξις, voc. Platonicum Rep. V p. 460 A Tim. p. 18 D Poll. III 44. 28. Cf. συναρίς, quod Pearso et Alb. recte σύναρσις scribunt. 30. 31. Separavi. 33. συναυθλοῦμαι recte Mus. nisi quod συνναυσθλοῦμαι scr. cum Iensio Lect. Lucian. p. 314. 36. συνάχθηται cod., em. Mus. Alius συλλυπῆται malit. 38. συμβαίνοντα cod., em. Voss. 40. Confundi συνάει et συνδεῖ vidit Alb. Thes. VII c. 1183 D. Cf. δέσει συναέσαι (συνδέσαι cod.) καταέσας περιαέες εὐδές εὐαδές, Lob. rhem. 353 Cobet NLect. p. 195. 41. συνδεδημένος cod., quod certe συνδεδεμένος corrigendum erat. Sed praesenti convenit unice συνδεσμούμενος, quod infra etiam s. v. συνδούμενος Meinekius Philol. XII p. 623 restituit pro συνδεδεμένος. Idem h. l. suasit συνδεδεμένος· συνδεδεσμευμένος ordine tamen invito. 43. Imo συναέσαι· συγκ. Cf. gl. 2440. 45. συνδείηρεν cod., em. Mus.

συνδιαιωνίζειν· συνδιάγειν εἰς αἰῶνας
συνδιεξέρχου· συνεκπέρα
σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ· συνταράξῃ ἡμῖν τὴν εὐωχίαν
συνδιημέρευσαν· τὴν ἡμέραν συνδιή(γα)γον
σύνδικος· σύμφωνος. ἢ συνήγορος βουλῆς
σύνδικοι· οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί
συνδοκτικόν· συνδεδογμένον
σύνδουλος· ὁμόδουλος
συνδούμενος· συνδεδεμένος. συννυπάρχων, συνών
συνδραμεῖν· συνθέσθαι. βοηθῆσαι. συμφωνῆσαι. συνομολογῆσαι
συνδυάζειν· συμπράττειν. [κυβᾶν τὸ ἀληθές, κακῶν]. συμβουλεύεσθαι
συνδυασμός· συζυγία
συνεβάλ[λ]οντο· συνέθεντο
συνέβημεν· συνεχωρήσαμεν συνεθέμεθα. ὡμολογήσαμεν. συνωδεύσαμεν
συνεδεῖσθαι· συγκαθῆσαι
[συνέθει· συντρέχει]
συνέδρα· ἡ στάσις, ἣν νῦν στατίωνα λέγουσι
συνεδρεύουσι· συνέρχονται, εἰς βουλὴν συνάγονται
συνέδριον· δικαστήριον
συνέ(ε)ργον· συνεῖργον. συνεδέσμευον
συν(ε)έργαθον· συνεῖχον. περιώριζον
συνε.χμῷ· τῇ συναρμ[ολ]ογῇ τοῦ τραχήλου καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν σφονδύλων
συνέηκε· συνῆκεν
συνέθετο· συνετάξατο
συνέθλασε· συνέτριψε
συνέθρ[ο]ισε· συνέτεμε. λεπτὰ ἐποίησεν. ἀπὸ τοῦ θρίσαι, ὅ ἐστι τεμεῖν
* συνιείς· γνούς, νοῶν
* συνίημι ὃ φῂς· νοῶ ὃ λέγεις
συνείκανα· σύνοδος
συνείκει· συμφέρει
συν[ε]ίλας· συνειλήσας
συνειλεγμένα· συνηγμένα, συνηθροισμένα

SCR. 49. *A* 579. 54. Eur. Med. 64. 66. ι 427. 67. Ξ 36. 68. Ξ 465. 69. *A* 8.

ADNOT. 49. | ξαι bis cod., em. Valcken. Obss. Misc. VIII 2 p. 173. 50. συνδιήγων cod., συνδιῆγον Mus. Utrumque iungit Aristot. Rhett. II 4. 53. Male συνδοτικόν Mus. Cf. ἠδικτόν. Συνδοτικόν· συνδεδομένον Thes. VII c. 1278 B. 55. συνδούμενος· συνδεσμευόμενος Meineke l. l. Cf. gl. σ 2441. 57. συνδυάσω· — συμπράξω Phot. 552, 20. Verba κυβᾶν τὸ ἀληθές, κακῶν om. Mus. Nec video quo pertineant. 59. [λ] Meinekius. 60. In cod. a συνεθέμεθα novus incipit articulus. 61. συγκαθίσαι Mus. συγκαθῆσθαι Phot. 552, 21 συγκαθεδεῖσθαι Thes. VII c. 1288 C. 62. συνέτρεχε Phot. 552, 22, ut recte Mus. συνέτρεχε restituisse videatur, non συνθέει. Ordini neutrum convenit, nisi seqq. septem glossas ut spurias ejecceris. 63. Imo συνεδρία; sed cf. Boeckh. C. I. II p. 24, 95 n. 1845. 66. (ε) Voss. 67. συνέργαθεν cod., em. Is. Voss. 68. σὺν ἐχμωτῇ, συνάρμολογῇ cod., em. Iensius. Videntur nonnulli συνεεχμῷ pro συνεοχμῷ invenisse. 70. Infra συνθήσῃ· συντάξῃ (sic). 71. Haec duo iunguntur Ps. CVI 16. Supra ἔθλασεν· συνέτριψε. Infra συντρίβει· συνθλᾷ. Habuimus etiam aeolicum συμπεφλασμένος. 72. [ο] Mus. θρίσειν cod., θρίζειν Iensius. 73. συνειείς, quod cum συνείς confunditur, poscit ordo. 74. συνείημι ordo. 75. Infra post συνίασιν legitur συκάνιος· σύνοδος. Lusi συνεικλία, pro συναικλία. 76. συνείκῃ cod., συνήκει Mus. συνείκει ex ordine Voss. et Ahrens Dor. II p. 344, qui συνείκῃ· συμφέρῃ (prosit) aut συνείκει· συμφέρει (convenit) requirit. 77. συνίλας rectius Cobet Var. Lectt. p. 361. 78. Schol. Plat. p. 464 Bekk.

συνειλεχώς· συναγαγών
συνειλοέντες· συλλαβόντες
συνειλόμενα· συστρεφόμενα
συνειλοῦνται· συστρέφονται
συνείλοχας· συνήγαγες, ἤθροισας
[συνεί]νησις] συνείδησις· διάθεσις
συνείπετο· ἠκολούθει
συνείρει· συνάπτει. μιγνύει
συνεῖρκτο· ἐδέδετο
[συνείρει· συνάπτει]
συνείροντες· συνάπτοντες. Ε(ἴ)ρειν γὰρ τὸ ὁμοῦν
συνείρ(υ)ται· συνέσπασται
συνεισθύρῃ· .....
συνεῖσι· συναινέσαι
συνεισέφρησεν· συνεισήνεγκεν
συνέκδημος· συνοδοιπόρος
συνεκδοχή· ὅταν τις ἀπὸ μέρους παραλάβῃ
συνεκδοχικῶς· συλληπτικῶς
συνεκόμισε· συνήγαγεν
συνεκοσμοῦντο· συνεκρίνοντο
συνέκυρσε· συνέτυχεν
* συνεκτικώτατα· κεφαλαιωδέστατα
συνεκύρωσεν· ἐβεβαίωσε
συνελάβετο· ἐβοήθησε. ἢ κατὰ γαστρὸς ἔχει
συνεληλακότες· ἐλάσαντες
* συνελάσωμεν· συμβάλωμεν
* συνέλευσις· σύνοδος
συνελόντες· συνάγοντες
συνελόντι· συνάγοντι
συνελόντι φάναι· συντόμως λέγειν, ἢ εἰπεῖν
συνελόντι φῆσαι· ὁμοίως
συνελόχισε· συνέδρευσεν
συνέμποροι· σύνοδοι. σύμφωνοι
συνέμυσε· συνέτριψε

SCR. 79. Demosth. l. l. 82. *συνειλοῦντο* Xen. Hell. VII 2, 8. 84. Gl. sacra videtur. 85. Actt. Ap. XX 4 (gl. mss.) 86. Demosth. 328, 12, cf. gl. 2479. 94. Act. Ap. XIX 29 II Cor. VIII 19. 99. ADN. 2500. Philo I p. 2, 23. 1. Genes. XXX 7. 4. ADN. 10. I Macc. IV 28. 11. Aesch. Suppl. 939.

ADNOT. 79. *συνειλοχώς* non opus esse dicerem, cum possit forma ignotae dialecti latere, nisi et haec glossa et 2486 *συνείρει* ex eodem Demosthenis loco 328, 12 depromptae viderentur. 80. *συνειλέοντες* Mus., quod explicationem *συλλαμβάνοντες* posceret. Coni. igitur *συνειλ(η)θέντες· συλληφθέντες*. 81. Recte Cobetus Var. Lectt. p. 361 *συνιλλόμενα*, nisi *συνειλούμενα* malis. 88. *συνείροι· συνάπτοι* Vossius. 89. (ἴ) et *ὁμοῦ* (*συνάπτειν*) Mus., em. Meinek. Philol. XII p. 623. 90. *συνείρ.ται* cod., *συνείρεται* Mus. qui literam expunxit. Sed scriptum erat *συνείρυται*. Cobetus mavult *συνεῖρται*. 90. 91. Separavit et *συνεισθορεῖ* in *συνεισθόρῃ* mutavit LDindorf. Thes. VII c. 1298 B. 92. *συναινέσασι* Mus. Debebat *συνοίσει· συναινέσει*. 93. *συνεισένεγκεν* cod., em. Mus. 95. Sc. *τὸ ὅλον*. 97. *συνεκόμησε* cod., em. Phot. et Cyr. MSS. 99. *συνέκρισε· συνήντυχεν* cod., *συνέκυρσε* Cyr. 11, *συνεκύρησε· συνέτυχε* Suidas ex Herod. VIII 87 IX 90. 2500. *κεφαλαιωδέστερα* codex, em. Suid. 2. Confundi *συνελάβετο· συνεβοήθησεν* (sic Cyr. 11) et *συνέλαβε* vidit Priscaeus ad Luc. I 24. 3. *συνελαληκότες* codex. 4. Coni. *συνελάσσομεν* pro *ξυνελάσσομεν* ex Odyss. σ 38 petitum. 6. *συνελοέντες* cod., em. Mus. Praeterea malim *συναγαγόντες* et *συναγαγόντι*. 10. Glossema legi volunt *συνήθροισε*, ut est in Cyr. lex. MSS. Phot. Suid. sine caussa; sed glossam *συνελόχισε* e Suida rectius scriptam porrigit Thes. VII c. 1010 D pro *συνελόχησε*. 12. *συνέθλιψε* Ruhnken., *συνέκρυψε* Alb., *συνευν(ττώτευ)σε* voluisse videtur Is. Voss. — Ingeniose *συνέμυσε· συνέβρισε* Meinekius.

συνενέγκαι· συμφρονεῖν
συνεν(ην)εγμένος· συνελθών
2515. συνενεχθέντων· πεισθέντων. συλληφθέντων
συνέντας· γνόντας
συνέντης· συνεργός
συνεξεβράσθη· συνεξεβλήθη
[συνεπαρτιμένος· συνημμένος]
20. συνεπέρανε· συνετέλεσεν
συνεπεράνθη· ἐτελειώθη, πέρατι ὑπεβλήθη
συνέπεσεν· [ἐστύγνασεν.] ἐστύγν[ί]ασεν. συνέβη, ἔτυχεν
συνεπέστη·
συνεπιτιθεμένων· συν(εν)εδρευόντων
25. συνεπλάκη· συνήφθη ἢ μετὰ γυναικός, ἢ πρὸς ἀνδρὸς πάλῃ
συνεπισχύει· συμβοηθεῖ
συνερανισάμενος· συμπληρούμενος
συνεργεῖ· βοηθεῖ
συνερέσειν· συλλέγειν συγκεχυμένους
30. συνερέουσι· συγκέχυνται
συνερέσθαι· συνερωτᾶν
συνέριθοι· συννφαίνουσαι. συνεργοί
συνερίσαντα· συνάψαντα
συνέρξαι· συγκαθίσαι μετά τινος, ἢ συγκαθεῖρξαί τινι
35. συνερόμενος· συμβαλλόμενος
συνέῤῥεον· συνέτρεχον
συνέῤῥηκται· συνέφθαρται. βέβληται
συνεῤῥώγει· συνεκεκρότητο
συνέρχεται· συνάγεται
40. σύνεσις· νόησις
συνέσκληκε· συμπέπηγε
συνεσκολυμμένον· συγκεκαλυμμένον
συνεσποδωμένον· συγκεκομμένον
συνεστάλη· πεφόβηται, ἐδειλίασε
45. συνεστηκώς· συνηγμένος
συνέστησεν· ἐκόσμησεν. ἐπῆνεσεν
συνεστιᾶτο· συνηρίστα

SCR. 18. II Macc. V 8, ubi codd. *συνεβράσθη* et *ἐξεβράσθη*. 22. Genes. IV 5. 6 Eur. Hec. 117. 23. Act. Ap. XVI 22. 24. Ps. III 6. 26. Xenoph. Com. II 4, 6 in membris parallelis habet utrumque. 32. Plat. Legg. X 889 D. 36. Xen. Anab. VI 3, 6. 37. 9 137. 38. Thucyd. I 66. 44. III Maccab. V 33. 46. Demosth. 1192, 1.

ADNOT. 14. (ηr) Mus. 16. *συνιέντας* Mus. 17. Lob. Rhem. p. 121. 19. *συνεπαρτιμένος* cod., *συνεπαρτυμένος* Mus., *συναπηρτημένος* recte LDindorf. Thes. VII c. 1329 A. 22. 23. *ἐστυγνίασεν. συνεπέστη· συνέβη, συνέτυχεν* codex, em. Alb. 24. *συνεπερχομένων* addunt gl. in Psalm. ap. Cram. AOxx. II 466, 7. Corrupte *συνέπιθον· ἐνεδρεύουσι* gl. mss. in Cant. Cyr. 63. 25. *συνεπλάκη μετ' αὐτῆς* Achmet Oneirocr. c. 126 p. 86. De luctantibus Herod. III 78. 29. *συνερέσειν* cod., *συνερέσσειν* Mus., *συνερέειν* Vossius. 30. *συνερέ.ουσι* (*συνερέβουσι* teste Schowio) codex, *συνερέσσουσι* Mus., *συνερέουσι* Vossius. 31. Male supra *συναίρεσθαι* et hic *συνέρεσθαι* cod, em. Phot. 554, 2. Cf. Bachmann. Anecd. I 375, 9. 32. Sic schol. Platon. Legg. p. 456 et Cyr. Voss., qui *συγγερδίαι* addit, et *συνέριθον* per *συνιστουργόν* explicat. 33. Ad *συνάψαντα* subaudiri quidem potest *μάχην*, sed pene persuasus sum cum Arnaldo Lect. Gr. p. 126 *συνερείσαντα* (aut *συνέρσαντα*) legendum esse. Supra *ξυναίρεται· συνάπτεται*, quod *ξυνείρεται* scribit Cobetus. *Συνείρει· συῤῥάπτει* Cyr. 63. 35. Supra *συναιρουμένοις· συμβαλλομένοις*. 36. Cyr. Voss. 63. 37. *συμβέβληται* Mus. 38. *συνερρώγη* cod., *συνερρώγει* Mus. 41. Bekk. AG. I 301, 1. 42. *συνεσκυλωμένον* Albertus coll. *ἐσκύλωσεν· ἀπὸ τοῦ σκυλοῦν τὸ κελαλύφθαι*. Videtur igitur prioris glossae explicatio et sequens articulus periisse. *Συνεσκολυμμένον* enim i. q. *κεκολουμένον*. 46. Mox *συνιστάνειν· ἐπαινεῖν*. 47. Pro *συνεστιᾶτο*.

συνέστιοι· συναγωγοί. ὁμοτράπεζοι
συνέστυβας· συνεσκυθρώπακας.
2550. συνέστυβεν· ὁμοίως ἐσκυθρώπακεν
συνεστυφωμένοι· συνεσκυθρωπακότες
συνεστῶς χιτών· ὁ συμβλητός
συνέταξεν· ἐνετείλατο, παρήγγειλεν
[σύνετε· νοήσατε
55. συνετέλεσα· ἀπώλεσα
συνετελέσθησαν· ἐπληρώθησαν
συνετιῶ σε· σοφίσω σε
σύνετο[ς]· συνῆκεν]
συνετός· σοφός. συγκεκροτημένος
60. σὺν εὐαγεῖ· σὺν τῷ ἀγαθῷ
συνευδοκοῦσι· συγκοινωνοῦσιν
* συνέβλητο· συνεβάλλοντο
συνεύν[ι]ον· σύγκοιτον
συνεύνους· συγκοίτους. συναποδήμους
65. συνεφίαζεν· εἶα ἐκάλει. ὠνόμασται καὶ .....
συνεφόρμα· .....
συνεφύροντο· συνεμολύνοντο
συνέχεεν· ἔμιξεν
συνεχές· ἀδιάλειπτον
70. συνέχεται· συμπλέκεται
συνέχευεν· ἠφάνιζεν. συνέχεεν
συνεχῆ· ἀναγκαῖα. πυκνά
συνεχόμεναι· κρατούμεναι
συνεχόμενον· ἐναντιούμενον. ἢ ἀῤῥωστοῦν
75. συνέχου· κράτει
συνεχώρησαν· συνωμολόγησαν. συνεπάθησαν
συνεχῶς· ἐνδελεχῶς. πυκνῶς. ἀεί, ἀδιαλείπτως
συνέψεσθαι· ἀκολουθῆσ[θ]αι, ἢ ἀκολουθεῖν
συνεψήσθη· συνελεπτύνθη
80. συνεψία· συμπλέκτρια, ἢ συνομιλήτρια
80a. συνεωρακότες· συσκεψάμενοι

SCR. 48. Aesch. Sept. 773. 53. Xen. *Hell.* VIII 2, 3. Cf. tamen Ernesti Gl. sacr. p. 259 ad LXX referens. 54. (Deuteron. XXXII 7.) Psalm. II 10. 55. II Regg. XXI 5 Ierem. VI 11. 56. Genes. II 1. 57. Psalm. XXXI 8. 58. δ 76. 61. Rom. I 32 teste Cyr. 63. 62. Homer. 63. e. g. Aesch. Prom. 865. 67. Oseas IV 14. 69. *M* 26. 71. *O* 364. 473. 74. II Regg. XIV 6. Heinsius. 79. Ierem. XXXI (XLVIII) 33.

ADNOT. 49. 50. Mox *συνστύψαι· σκυθρωπάσαι*. Glossae hae, quibus patrocinatur Iensius, Thesauro per $\overline{\varphi}$ potius, quam per $\overline{\psi}$ (sic enim volebant Pearso et IFGronovius) scribendae videntur. Nihil mutat Lobeck. rhem. p, 49. 52. *συνε..οχιτών*, ὁ codex, in quo scriptum erat *συνεστοχιτών; συνετὸς χιτών*. ὁ Mus. qui duas literas delevit; em. Is. Vossius. 54. Cram. AO. II 466, 6. 57. *συνετιῶσαι· σοφίσωσαι* cod., em. Mus. nisi quod sine caussa *σοφιῶ σε* scripsit, dum Cyr. Lex. mss. cum Hes. in *σοφίσω* consentiunt. 58. [ς] Mus. In loco respecto legitur *ξύνετο* (v. l. *ξύνθετο*). 62. *συνεύλητο* requirente ordine Vossius, debebat *συνέβλητο* (cf. *ξύμβλητον*). Nam *συνεβάλλετο* Musuri est correctio importuna. 63. [ι] Cyrillus, Bachm. AG. 375, 14, *συνεύνιον* tamen Phot. 554, 6. 65. Ordo *συνεφεύαζειν* ferret: sed praestabit *συνεπείαζεν· εἶα* (εἶα cod.) *ἐκάλει*, quod restituisse Lobeck. rhem. p. 355 fugit Thes. c. 1364 A. Pro *ὠνόμασται* in Phavor. legitur *λέγεται*. 65. 66. Disiunxi. *Συνεφώρμα* malunt Jensius et Lobeckius. 78. [θ] Mus. 79. *συνεπλατύνθη* cod., em. Bachm. AG. 375, 16 Phot. 554, 8. Suidas. 80. Post *συνεψία* excidisse videtur glossa *συνεψιάτρια* (*συνεψήτρια* vel *συνεψιάστρια* minus recte Hemsterh.), cui conveniunt interpretationes *συμπαίκτρια*, quomodo vitiosam codicis scripturam *συμπλέκτρια* correxit Salmasius, et *συνομιλήτρια*.

συνή· συμπαίζη. συνακμάζει
συνηβόλησεν· ἀπήντησεν
συνηγορος· προστάτης
συνηγηόχει· ἐκόμισεν
2585. συνήδεται· συγχαίρει, ἐφήδεται
συνήθεια· ἔθος
συνήθεις· ὁμοιοτρόπους, ἐν ὁμοίοις ἤθεσι τεθραμμένοις
συνήθλησαν· συνηγωνίσαντο
συνῆκεν· ἔγνω, ἐνόησεν
90. συνήλασε· συνεχώρησεν· ἐδίωξεν
συνηλ(λ)άσσετο· ἐφιλιοῦτο
* συνειλημμένα· ἅμα, ὁμοῦ, συντόμως
συνήλυσις· συνδρομὴ ἐπὶ τὸ αὐτό
συνημμένοι· συνηνωμένοι
95. συνημοσύνη· συνθήκη. ὅρκοι. συμβόλαια
συνήνεγκε· συνεβάλλετο
συνηνέχθη· προσεγένετο
συνήορος· συνηρμοσμένη. καὶ συνήθης
συνήργεις· συνέκαμ(ν)ες
2600. συνηρημένον· τὸν κρατοῦντα. ἢ συμπληροίμενον
συνηρές· σύσκιον
συνηρτίζοντο· συνηθροίζοντο
συνήρτυες· συνήρμοττες
συνησθείης· συγχαρείης
5. συνησθέντες· συγχαρ[ι]έντες
συνῆσθηται· σύνοιδεν
συνησπικότων· συμπραξάντων
συνήσω· πεισθήσομαι
συνθάκων· συγκαθέδρων
10. συνθεῖσα· τὰ ἐξ ἐπιβο[υ]λῆς συμπαγέντα [συνθεῖναι· .....
σύνθεμα· σημεῖον ἀφορμῆς. δραματούργημα. σύμβλημα
συνθέματος· σημείου
σύνθεο· νόησον. συνθηκοποίησαι. σύνθου, σύνες, καὶ περὶ σαυτοῦ διαλόγισαι
συνθεσίαι· συνθῆκαι
15. συνθεσιάων· ἐντολῶν. συνθηκῶν
σύνθεσις· ἁρμονία. κόλλησις
συνθετά· συντεθειμένα

SCR. 88. Philipp. IV 3. 90. Act. Ap. VII 26. 93. Greg. Naz. de vit. sua 609 II p. 10 C. 94. Plat. Phaed. p. 60 B? 95. *X* 261. 98. 9 99. 2601. ADN. 5. Demosth. Mid. 6, 6 Sp. (7. Ioseph. B. I. III 7, 28?) 10. cf. Eur. Helen. 34. 13. *A* 76. 14. *B* 339. 15. *B* 319. 16. Cum *δρμονία* iungit Plato in Phaed. p. 92 E unde sumptum etiam *πραγμάτων* in explicatione gl. 2619.

ADNOT. 81. *συνῆ — συνακμάζῃ*? an cum Barnesio ad Anacr. Od. 87 v. 1137 *συνηβᾷ· συμπαίζει κτέ*? 82. Lobeck. Path. Elem. p. 42 n. 84. *συναγηόχει* Mus. Codicis lectionem ex parte divinabat Is. Vossius. 90. *συνεδίωξεν* Phot. 554, 18. 91. (λ) Albertus. 92. Forte *συνηλειμμένα* pro *συναληλιμμένα*. Sed reputanti mihi lexicographos *συλλήβδην* per *ὁμοῦ συντόμως* explicare solere, probabilius videtur *συνειλημμένως* (*copulate*, *conjunctim*) quo adverbio usus est Dionys. Areop. de div. nom. c. 5 p. 566 B. 95. *ἀνθήκη* cod., em. Mus. Lob. Pathol. p. 102. Ante *ὅρκοι* excidisse *συνημοσύναι* (Hom. Il. *X* 261) suspicatus est Albertus. 99. (ι) Mus. 2600. Non liquet. 1. Coaluisse videntur glossae *σύνηρες· (συνηρμοσμένον)* et *(συνηρεφές·) σύσκιον* ad Eur. Or. 957 referendum. *Συννεφές* ordo respuit. 5. [ι] Mus. 6. *συναίσθηται* Mus. Codicis scripturam revocavit Vossius. 10. Verba obscura et ni fallor manca. — [υ] Mus. Cf. 2625. 13. Apoll. lex. 146, 29 Bast. Greg. Cor. p. 422*).

[συνθέτηκα· συνεθέμην]
σύνθετον· ἐξ ἑτεροειδῶν πραγμάτων συγκείμενον
συνθεύσεται· συνδραμεῖται. συνοίσει
συνθήκας· ὅρ(κ)ους
σύνθημα· σημεῖον. συνθήκη
συνθήματα· μαθήματα. ποιήματα. συνθῆκαι. σημεῖα
συνθηματιαῖοι· οἱ ἠργολαβημένοι καὶ ἐκδεδομένοι, ἐκδόσιμοι
συνθήσῃ· συντάξῃ. [συνθῆναι]
* συνθήκη· διάλεκτος
συνθραύεσθαι· συντρίβεσθαι
σύνθου· κατάθου, σύνθεο, νόησον
συνθυμεῖν· συμπείθεσθαι
συνθύξω· συναντήσω
[συνία· ταραχή]
συνίασιν· νοοῦσιν
* συνκάνιος· σύνοδος
σὺν ἰδρῶτι· σὺν καμάτῳ
συνιεῖ· νοεῖ
συνίημι· νοῶ
συνιζήσεως· συγκαθίσεως. ἐκ τοῦ συνιζάνειν. ἕζεσθαι γὰρ τὸ καθέζεσθαι
συνίρνα· συνέχεις
συνίσσεις· ἀντὶ τοῦ συγκλείεις
συνιστάνειν· ἐπαινεῖν. φανεροῦν. βεβαιοῦν. παρατιθέναι
συνιστορεῖ· σύνοιδα
συνίστωρ· γνώστης. μάρτυς. συνόμιλος. συμπράκτωρ
σύνιτε· συνέλθατε
συνιῶν· νοῶν, φρονῶν
συνκαλῶ· συνάγω

SCR. 18. Psalm. LXXVII 15 v. l. 20. υ 245. 21. e. g. Aesch. Cho. 550. 24. Aristoph. Thesm. 465. 27. Polyb. VIII 18, 9. 36. Philem. com. fr. XL^{b} p. 48. 42. Eur. Suppl. 1174. 45. Sic ξυγκαλῶν λαούς Aesch. Suppl. 517.

ADNOT. 18. Infra *συντέθεικα*. Vitiosa scriptura obtinet etiam codicem Hemst. glossarum in Psalm. Vide Cram. AO. II 466. 19. Sic Cyr. 63. 21. (κ) Biel. 24. *συνθηματιέο* cod., em. Mus. Cf. schol. Aristoph. Thesm. 465, quo respiciunt etiam Poll. VII 200 et Athen. XV 680 C. 25. *συνθῆναι* cuius emendatio videtur, quod supra (2610) exstat *συνθεῖναι*, ex codice accessit. Glossa *συνθήσει· συντάξει* scribi potest, quamquam Hesychius novit formas foedissimas *συνθήσας δώσας*, al. 25. 26. Separavit Musurus. 29. *οὕτως Ἐπίχαρμος* addit Phot. 555, 3 s. v. *σύνθυμοι*. Sed puto Epicharmi mentionem ad 2631 referendam esse coll. Ath. II p. 36 D et apud Photium voc. *συνία* (l. *συανία*) excidisse. 30. *Ἐνθύσκει· ἐντυγχάνει ad τυχεῖν referendum videtur, pro quo alicubi θυχεῖν dictum esse indicium praebet supra allatum ἀποθυχεῖν, eodemque conspirant συνθύξει· συναντήσει et τύσσει· ἱκετεύει sicut ἀντᾶσθαι et ἀντιβολεῖν* obviam eundi *et* supplicandi *significationes complectitur* Lobeck. rhem. p. 62. Fugit haec observatio Thes. editores. 31. Imo *συηνία* vel *συανία*. Sensit tale quid etiam Albertus post Pearsonem. 33. Supra *συνείκανα· σύνοδος*; neutrum expedio. Nam *συσκανία* vix latet. 34. Cf. *οὐ σὺν ἰδρῶτι*, unde haec glossa fluxit. 35. Quamquam in promptu est emendatio *συνίει· νάει* (Odyss. α 271), relinquere tamen traditam scripturam placuit. Nam praesenti *ἰῶ*, cuius Lobeck. rhem. p. 144 (Buttm. Gr. Gr. I p. 543) nulla esse exempla affirmat nisi dubia et novicia, nonnulla certe auctoritas accedit e Theognid. 565 (1237 Bgk.) nec desunt in Hes. novicia; cf. 2644. 36. *συνιζηῶς· συγκαθήσεως* cod., *συνίζησις· συγκαθίσεως* Mus., em. Schow. 38. *συνίρνα* cod., *συνιρνα* Mus., *συνκιρνᾶς· συγχέεις* Albertus. 39. *Συνίλλεις*? 40. Similiter gl. apostol. Cyr. 63. 41. Sic codex, *συνιστορῶ* Mus. Alius e Photio malit *σύνοιδεν*, nisi duo articuli coaluerunt. 42. Sic Cyr. 11. 43. *συνέλθετε* sine caussa Mus. Nam scatet talibus sordibus Hesychiana Graecitas. 44. Forma novicia; cf. 2635.

συνκομίσας· συναγαγών, ἀθροίσας
συνκροτεῖ· βοηθεῖ. συνάγει
συνκρούεται· συνεπιφραίνεται
συνκυρούσαις· συντυγχανούσαις
συνλήπτορα· βοηθόν, συνεργόν]
συνμητιάασθαι· συμβουλεύεσθαι
σύνναιος· σύνοικος
συννένοφεν· ἐσκυθρώπακεν
σύννευσις· συγκατάθεσις, κατάνευσις
συννεφές· σκοτεινόν
σύννοια· λύπη. ἔννοια
[συννοισία· τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρειν]
* συννόει· ἐννόει, ἐνθυμοῦ
σύννομα· σύνδρομα. ὁμόφρονα
συννόμους· συν(ή)θεις
σύννους· κατηφεῖς
συννυργίς· ξύστρα
[συνόβαυνοι, συναυλιστήρια. καὶ κοιμητήρια]
σύνοδος· πολλῶν παρουσία. ἢ συνοδοιπόρος
[συνοθούμενος· συνερχόμενος]
συνοικέται· σύνοικοι
συνοικία· τὰ πλείονα ἐιρέστια
συνοίσειν· συνεισενεγκεῖν
συνοίσεται· συμπείσεται. συνελεύσεται. συμβαλεῖται
συνοισόμεθα· συνελευσόμεθα
συνοιχήσεται· συναναιρεθήσεται
συνοκλάζει· ζεῖ
συνοκωχά· νόσος. λοιδορία. μάχη
* συνολκή· ἀναπνευστική, ἀναληπτική
* συνοκωχότε· ἐπισυμπεπτωκότες. Συνοκωχὴ γὰρ ἡ σύμπτωσις
συνομαρτεῖ· συνακολουθεῖ
συνομαρτεύει· σύνεισι. καὶ τὰ ὅμοια
συνόμιλος· σύλλογος. σύντροφος

SCR. 51. *K* 197. 53. Aristoph. fr. XIII p. 963. 54. „Polyb. II (40, 5)" Soping. 56. e. g. Eur. Androm. 789. 59. Theocr. VIII 56. 60. Aesch. Cho. 598 al. 61. I Esdr. VIII 71. 68. Soph. Ai. 431. 69. Aesch. Suppl. 239. 70. Θ 400. 74. Sapient. XV 15. 75. *B* 218 Hippocr. de oss. 275, 21.

ADNOT. 46—51. Pro $\overline{\gamma}$ $\overline{\lambda}$ $\overline{\mu}$ ordo postulabat Ny. Ac *συνλήπτορα* et *συνμητιάασθαι* dudum Is. Vossius. 48. Cf. *συγκρούει*. 51. *συμμητιᾶσθαι* cod., *ἀασθαι* Mus. 52. Mutandum videtur Arnaldo de diis paredr. c. 10 p. 50 et Lobeck. rhem. p. 356 in *σύνναος*, quod ordo fert literarum. Alius malit *συνναίω· συνοικῶ*. 57. *συνοισία* Mus. Duplex Ny revocavit Is. Voss. *Συνοίσειν· τὸ εἰς (τὸ) αὐτὸ συμφέρειν. Ταραντῖνοι* Lex. Bekk. 300, 16. *Συνοῖσον· συμφέρον* Phot. 555, 18. 60. *συνθεῖς* cod., em. Mus. *Σύνναμοι* Aldi typothela. 61. Cave *στυγνούς* reponas. *κατηφής* Cyr. MSS. Et sic Is. Vossius et Munker ad Anton. Lib. p. 51 propter I Esdr. VIII 71. 62. *συνυργίς* Musurus. 63. Nihili est Palmerii *συνόμαυλοι*. Cf. *συοβαύβαλοι*. 64. *συνοδοιπόρος* ad *συνοδός* refert Schweigh. ad Epictet. diss. II 14, 8 Thes. VII c. 1426 C. 65. *συνωθούμενος* Mus. Cf. *συνωθούμενοι*. 67. *συνοίκια — ἐφεστία* codex. 68. *συνοίσει· συνεισενέγκῃ* Phot. 555, 17 et Lobeck. Parerg. p. 724 probabiliter quidem, sed cf. SCR. 69. *συνελεύσεται* et q. s. cum praecedentibus iunxit Vossius. 70. *συνεισόμεθα* cod., em. Albertus. 72. *συνοιχοίσεται· συνανερεθήσεται* cod., em. Phot. 555, 19 et Mus. 72. *συγκαχλάζει· ζεῖ* Ruhnken. ep. crit. II p. 80, nisi *ζεῖ* ex ultima syllaba glossae natum sit, *συνοκλάζει· (λαγγά)ζει* Albertus. Quidni *ἴζει*? 75. *συνοκωχότε· ἐπισυμπεπτωκότε[ς]* Cobet Nov. Lectt. p. 168, sine caussa. Sed excidit fortasse *ὀυϊκῶς*. 77. *σύνεστι* Musurus. 78. *σύλλογος*] *σύγγονος* vel *σύμμαχος* Fuchsius in Animadv. p. 168.

σύνοπος· σύνοδος
σύνοπτα· εὐνόητα, ὁρατά
σύνοπτρον· σύνοψις ἄστρων
σύνορος· συγγείτων
συνύσα· ὁμοῦ
συνουλωτική· φαρμακίς
συνουσίωσις· μῖξις τις, ἕνωσις, συγγαμία, συντυχία
[συνοῦται· λυπεῖται]
συνοφρυμένος· λυπούμενος
σύνοφρυς· μεγαλόφρων, μεγάλαυχος
συνοχή· ἀσθένεια, ἀδημονία, ταραχή
συνπαίστωρ· συμφοιτητής, ὁμότροφος
συνπαρομαρτοῦν· συνακολουθεῖν
[συνπειραθέντες· συσταφέντες]
συνπολευμένους· συνιόντας
σύν ρα· ὁμόσε
συνρεφειῶν· συνσκεπῶν
συνρυσμοῦσθαι· συγκρίνεσθαι
* σύνταγμα· πλῆθος. στράτευμα
συνσοῦσθαι· ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι
σύνστειπτον· συμπεπυκνωμένην. συμπεφυκυῖαν
συνστροβ(ι)λίσαι· συνστρέψαι
συνστύψαι· σκυθρωπάσαι
συνσυριστής· ὁ πάντα συνσύρων
σύνταγμα· σύγγραμμα, ἢ ἐκ λόγων τάγμα
συνταχτήριος· .....
συντάξει· παραγγελεῖ
* συντάξασθαι· ἀσπάσασθαι
σύνταξις· ἡ τετράς. ἢ διοίκησις. ἢ σύνθεσις
σύνταξον· παράσχου
συντάργανες· συντεταραγμένοι

SCR. 87. Tragici. 88. Theocr. XXVIII 70. 89. Luc. XXI 25. 90. Greg. Naz. II p. 4 D. 92. Xen. Hell. V 2, 41. 94. Θ 61. 2707. Pythagoraei?

ADNOT. 79. Ut *δίοπος*, nisi forte *συνοπαδός* vel *συνοπάων* voluit. *Σύνοδος* vel potius *συναδός* supra interpretatus est per *συνοδοιπόρος*. 83. Rectius *ὁμόθεν* dixisset, ut animadvertere memini in adn. ad gl. *σ* 360, ubi attuli *ὠόδσα σέκασα ἑντεσα ἕξεσα βεκόσα*. Tacet Thes. 84. *συνουλοτική* cod., em. HSteph. 86. Aldum fugit Musuri correctio *συννοῦται*. Cf. *σύννοια* et *σύννους*. 87. Sic codex; ordini literarum respondet *συνοφρυούμενος*, sed recte Mus. *συναφρυωμένος*. Cf. Poll. II 50. 89. Sic gl. sacr. Cyr. 63. 90 — 93. Scripsi quater *συν* — pro *συμ* —. 90. *συμφοιτητός* cod., em. Mus. 91. Scribendum aut *συμπαρομαρτεῖν* cum Alberto, aut *συνακολουθοῦν*. 92. Supra etiam male *συμπειρασθέντες* pro *συσπειραθέντες* vel *συνσπειραθέντες*. 95. *συνερέφηῶν· συσκέπων* Mus. *Ῥέψας· στεγάσας a criticis mendosum habetur, sed sustentatur aliis ῥέφεα· ἐστεγασμένα, συρρέφῃ· στεγάσῃ, συνρεφειῶν· συνσκεπῶν (sic.)* Lobeck. Path. El. p. 52. *συνηρεφῶν· συσκέπων* Thes. VII p. 1330 D. Cyrillus 63 ducit ad *συνηρεφέων· συνεσκεπασμένων*. 96. *συνριθμοῦσθαι* cod., *συναριθμεῖσθαι* Mus., em. Meinek. 98. Lob. rhem. p. 21. *συσσοῦσθαι* Mus. Cf. gl. *σ* 1361. 99. *συνστείητον* cod., + Mus., em. Sopingus et Vossius, probante Thes. VII c. 1541. 2700. *συνστρουλῆσαι* cod. Mus., *συστροβιλῆσαι· τὸ συστρέψαι* Phrynich. p. 397 (*συστροβιλίσαι* Lobeck.) quod ipsum h. l. latere vidit Vossius. — *συστρέψαι* Mus. l. *συσύψαι* Mus.; *σκυθρωπᾶσαι* codex. Cf. gl. 2549. 50 et Lob. rhem. 49. 2. *συνσυριστης — συνούρων* cod., *συσυριστης* et *συασύρων* Mus., *συνσυριστής* Is. Voss. Forma mirabilis, etsi idem Hes. vicissim *σύρειν* interpretatur *συρίζειν*. 4. 5. Separavit Schowius Suppl. p. 717. Musurus *τάγμα συνταχτήριον. Συντάξει· π.* scripserat. Sed *συνταχτήριος* (sc. *λόγος*) est *valedictio* sive declamationis genus quoddam, quode cf. Ernesti Lex. rhet. et Ducang. 6. Pro *valedicere* usurpant saepius recentiores. Vide Ducang. et Thes. VII c. 1460 BC. 9. *συντ' ἀργανες* Mus. Accentus sperte vitiosus. Non liquet.

2710. * συντεμών· συντελέσας
* συντετάσθαι· διεκ(τε)τάσθαι
* συντέθεικα· συνεθέμην
συντεθραμμένου· συγγενοῦς, ἢ ὁμοτρόφου
συντεθράνωται· συμπέπτωκε
15. συντείνας· σπουδάσας
* συντελείας· κακίας
συντελέσθαι· πληροῦσθαι
συντελεσθήτω· τελειωθήτω
συντέρμων· [συντελεστής
20. συντεταμένου· [συγκεκομμένου. συντόμως εἰρημένου
συντεταραγμένου· συγκεχυμένου
συντέτηκα· προσανάκειμαι
συντευξόμενοι· συντυγχάνοντες
σὺν τῇ· σὺν αὐτῇ
25. συντόμως· διὰ βραχέων
συντόνη· σύστασις
σύντονον· σφοδρόν. ἰσχυρόν. συνεχές
σύντρεις αἰνύμενος· ὁμοῦ τρεῖς συλλαμβάνων
συντρίβει· συνθλᾷ
30. συντριβής· συνδιατρίβουσα. συνοῦσα
σύντριμμα· ἁμάρτημα
σύντροφον· συνανατροφον
συντροχάσῃ· καταντήσῃ. πληρωθῇ
συντυχία· συνέντευξις
35. [συντυχίζειν· συνσωρεύειν]
* συνειλάσσεσθαι· συνσυρίσασθαι. συνάγειν ποίμνια ἐν ὕλῃ
σύνφημι·.....
συνχαίρω·.....
συνχεῖ· ταράσσει. λυπεῖ
40. συνῳδά· σύμφωνα
συνῳδ[ε]ία· συγχορεία
συνωθήσει· συνελάσει
συνωθούμενοι· συνελαυνόμενοι.
συνωχισμένων· συνεληλυθότων

SCR. 12. Psalm. l. c. 14. Eur. Bacch. 623. 15. Plato passim. 16. I Samuel. VIII 3. 18. Psalm. VII 9. 25. Timocl. com. fr. II p. 599. 26. Democritus. 28. ι 429. 30. Ad Levit. XXVI 20 referebant Heinsius et Pearso. 33. Eccles. XII 6. 40. Eur. Hel. 174. 44. Demosth. 425, 18.

ADNOT. 10. 11. Ordini satisfaciunt συντεβών (cf. gl. 2719) συντεγάσθαι. 11. συντετᾶσθαι· διακτᾶσθαι cod. συνεπεκτείνεσθαι explicant Cyr. 11. 63, διατετάσθαι Suidas Phot. 556, 13 Bachm. I 376, 9. 12. συντέθηκα cod., συντέθεικα Mus. Cram. AO. II 466 Cyr. 63. Cf. συνθέτηκα. 15. Schol. Plat. Legg. p. 456. 17. συντελεῖσθαι vel συντετελέσθαι Albertus. 19. Imo inverso ordine συντελεστής· .... συντέρμων· .... quod per πλησιόχωρος explicant Phot. 556, 12 Bachm. I 376, 8. Vidit Albertus, sed lacunas non indicavit. 20. Explicationes postulant συνταμνομένου vel συντετμημένου, quod Vossio placuit. Confundere igitur videtur συντεταμένου cum συντετμημένου, nisi alicubi per tmesin invenit σὺν τε ταμνομένου. 26. Supra συγγόνη· σύστασις. Δημόκριτος (p. 423 ed. Mullach.) habuimus. Συντονή· σύντασις receptis Vossii et Pergeri emendationibus legit Lobeck. rhem. p. 260. 33. συντροχάσαι· πληρωθῆναι καταντῆσαι Phot. 556, 18 EM. Suid., συντροχάσει (leg. σῃ)· καταντήσει (l. σῃ) πληρωθῇ Cyr. 63 ut volebat Bielius, cum in Cyr. 11 invenisset πληρωθεῖ. — Bis — σει et πληρώσει codex. 34. σύντευξις Thes. VII c. 1490 C. 35. συστοιχίζειν vel συντυκίζειν Meinek. Philol. XII p. 623, συσσωρεύειν Mus. 36. συνυλάσσεσθαι (—ζεσθαι) Pearso et Vossius requirente ordine, Sopingo et Alberto ad εἴλας· ἀγέλας adludere visum. Glossam cum priore explicatione non expedio, posterior aberrasse videtur a gl. praec. cum συστορχάζειν (cf. στορχάζειν) confusa. Tum ἐν αὐλῇ legendum. 37. 38. σύμφημι· συγχαίρω cod., disiunxi et ordini accommodavi. 39. συγχεῖ cod., em. Voss. 40. [ε] Salmasius. 43. Supra συνοθούμενος.

41

2745. συνωμάρτησε· συνηκολούθησεν
συνώμεθα· συνθώμεθα, συνθήκας ποιησώμεθα
συνωμοσία· ἡ μεθ' ὅρκων φιλία
συνωρίδα· ἅρμα δίπωλον
συνωρίδος· δυάδος
50. συνωρίς· ἅρμα ἐκ δύο ἵππων, ἢ συζυγία
σύνωρον· σύμφωνον. ὁμολογούμενον. ἢ συγγενῆ
[συόαι· βάρβαροι]
συοβαύβαλοι· συῶν αὐλιστήρια καὶ κοιμητήρια
Συοβοιωτοί· οἱ Βοιωτοὶ σύες
55. συορόγχαι· βλαπτικοί
συὸς ἀγρίου· συάγρου
συοφόρβια· συῶν ἀγέλαι. ἢ χοίρων ἀσφαλεῖς δεσμοί
συοφορβός· σῦς τρέφων
Συπαλήττ[ε]ιος· δῆμος φυλῆς Κεκροπίδος
60. Συπαληττ(τ)ίους· κακούργους
σύραι· πολυτελεῖς
Συρακοσία τράπεζα· πολυτελής
σύρας μαχαίρας· ὅτι πολυτελεῖς, διὰ τὸ παροικεῖν αὐτοὺς Πέρσαις· εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ σοβαρεῖς· καὶ μήποτε σύβρας. Συβρ(ι)άζειν γὰρ τὸ θρύπτεσθαι καὶ χλιδᾶν φασι
σύρβα· μετὰ θορύβου
65. σύρβη· παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς
συρβηνεύς· Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις. ἤτοι (α)ὐλητής· σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη. ἢ ταραχώδης
Συργάστωρ· συοφορβός. καὶ ὄνομα βαρβαρικόν
σύρη· πλῆθος. σύρματα ναυμαχίας

SCR. 46. *N* 381. 47. Thucydides passim. 53. Cratini fr. XXXIII b p. 187. (Lob. rhem. p. 11). 54. Cratin. fr. CLIII p. 225 (Nauck. Ar. Byz. p. 203.) 56. Θ 338. 59. Isaeus 79, 20. 62. Aristoph. fr. XIX v. 2. p. 1038. 66. fr. XIII p. 66.

ADNOT. 46. Lob. Path. p. 102. 48. ἅρμα Musuro debetur; codicis lectio est Ἅρης. 51. Supra *δσύνορον· δαύμφωνον*. 52. *ΣΥΟΑΙ* ex *ΣΚΥΘΑΙ* detortum videbatur Meinekio in Philol. XII p. 623. Verum tamen, cum infra legatur *ὑοχαί· τὸ βορβορῶδες ὕδωρ*, malim cum VVDD *συοχαί· βόρβοροι*. Idem nunc video in mentem venisse Thes. VII c. 1501 D. Cf. *συῆλαι*. Fortasse huc retrahenda sunt verba gl. 57 *ἢ χοίρων ἀσφαλεῖς δεσμοί*. 53. *ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται* Phot. 557, 3; male *συβαύβαλος* Eustath. 1761, 28, et supra *συνόβαυνοι*. 54. Phot. 557, 1. schol. Pind. Ol. VI 152 quo de Porso ad Eur. Hec. p. LVII. 55. *συορύγχαι* Salmasius; *ō* pro *ū* Cypriam dialectum redolet. 57. Cf. 2752. 58. *συός, φορβός· συστρέφων* cod., em. Mus. 59. *Συπαλεττίτειος* cod., em. Palmer. et Meurs. de pop. Att. p. 125. Cave contra morem Hesychii *Συπαληττός* reponas. 60. (τ) Menagius. 61. E seq. gl. natum videtur Thes. VII c. 1503. 63. *ὅτι* abesse malim. — *συβαρεῖς* Musuri ineptam correctionem pro *σοβαρεῖς* sustuli, et ipso nostro facem praeferente *συβράζειν* in *συβριάζειν* mutavi, vocabulum ap. Ar. Pac. 344 obvium. Ceterum recte coniecisse, qui *σύβρας* scriberent pro *Σύρας*, cur statuat LDindorf. in Thes. VII c. 931 D non exputo. In feminino *Σύρας μαχαίρας* certe non offendo. Cf. *συβριάζειν*, Boetticb. Aric. p. 27 Lobeck. Path. El. p. 524. 64. Forte *σύρβα τύρβα* ut est ap. Macar. Walzii p. 432 sive paroemiogr. II p. 212 VII, 61 ed. Leutsch. Vide, quae ab ANauckio meo disputata sunt in Philol. II p. 155 et ad Arist. Byz. p. 241. 242. 65. Intellege scriptores quorum libri *μεταλλικά* inscripti erant. Vide Ducang. s. v. *σύρτη*. 66. (α) Mus., in codice *ουλοθήκη* scriptum erat. Mox cum Hemsterhusio malim *συρβήνη* pro *σύρβη*. 67. *συογάστωρ* Musurus satis temere. *σύργαστρος· ὑφορβός, ἐργάτης* Phot. 557, 14 EM. Alciphr. epist. III 18. 19, ubi cf. Bergler. p. 320. Verba *ὄνομα βαρβαρικόν* LDindorf. Thes. VII c. 1502 ad *Συργάστης* Iovis epitheton in numis Tianorum Bithyniae refert coll. Gruter inscr. 107, 3 et Eckhel DN. II p. 438. An latet voc. *Σωροάστρης* forma reconditior? 68. *σύρη· πλῆθος* Hemsterhusius comparavit cum *πασσυρί*, Albertus cum *σωρεία· πλῆθος*. Cf. Lob. rhem. p. 16. 257. Pro *ναυμαχίας*, quod Musurus in locum *ναυμαγίας* substituit, Meinekius Philol. XII p. 620 suasit *ναυαγίας*.

συρία· ἡ παχεῖα χλαῖνα. ἤτοι ἀπὸ τοῦ σισύρνης· ἢ ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται. οὗτοι δὲ Σύροι

Συρία· διὰ τὸ[ῦ] σύρεσθαι ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ

σύριγγες· ἐκ καλάμων πανδούρια, ἢ κατατρήσεις εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι

συρίγγιον· τροχοῦ κένωμα, δι' οὗ ἐνίεται ὁ ἄξων

σύριγξ· δορατοθήκη. ἢ ὄργανον μουσικόν

* σύριγγος· αὐλοῦ μουσικοῦ. ἢ τῆς δορατοθήκης τὸ εἶδος

Συρίη· ἐνηγαίη τῇ περὶ Πόντον. ἡ νῦν λεγομένη Σῦρος νῆσος· ἔστι δὲ τῶν Κυκλάδων

Συρίοις κύβοις· μήποτε Σύριον λέγει τὸν Πέρσην λεγόμενον· διὰ τὸ Συρίαν λέγεσθαι γῆν τὴν ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλῶνος

Σύριον· Ἀσσύριον. τὸ διὰ Συρίας φερόμενον. ἢ διὰ τὸ σώλινον

συρίσκος· ἀγγεῖόν τι πλεκτόν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι. τινὲς δὲ ὑρίσκον

συριστής· γέρανος ἀῤῥην

σύρκεσι· σαρξίν. Αἰολεῖς

σύρκιζε· σάρκαζε

συρμαία· ἀγών τις ἐν Λακεδαίμονι, ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν. ἔστι δὲ βρωμάτιον διὰ στέατος καὶ μέλιτος. λέγεται δὲ καὶ συρμαϊσμός, καὶ ἔστι πρὸς κάθαρσιν. καὶ πόμα δι' ὕδατος καὶ ἀλῶν

συρματὶς στρατιά· ἡ τὰ συμψήματα καὶ φρύγανα σύρουσα καὶ συλλέγουσα

συρμίον· λαχανύν τι σελίνῳ ἐοικός

συρμιστήρ· ξυλοπώλης

συῤῥάδ(ι)ος· νόθος. μικτός. εἰκαῖος

* σύῤῥα· ὁμόσε, εἰς τὸ αὐτό

σύρτης· χαλινός

* Σύρος· Ἄραψ

συρτίς· φθορά, καὶ λύμη

* συράσσει· συμπίπτει

SCR. 69. Cratin. fr. I 1 vol. II 1 p. 132. 74. Υ 387. 77. Aesch. Pers. 84. 82. Herod. II 125 Hippocr. Ar. Pac. 1353. συρμαϊσμός] Hippocr. p. 805 H. 87. Homerus. Θ 61?

ADNOT. 69. σησύρνης cod., em. Mus. Cf. Pollux. VII 61. 69 X 64. 70. τοῦ cod., em. Mus. 72. κύνωμα codex, κένωμα Mus., forte κοίλωμα. 74. τί? Apoll. lex. p. 157, 6. 75. Συρίῃ ἐνὶ γαίῃ· τῇ Mus. nulla geographiae ratione habita. Ego verba corrupta ἐνηγαίη τῇ περὶ Πόντον quo pertineant, nescio; reliqua e schol. Hom. o 402 s. Apoll. lex. p. 157, 5 compilata sunt. 77. Schol. Aesch. Pers. 84. — περὶ Συρίας male in impressis vulgatur. Alteram explicationem sunt, qui τὸ διὰ σωλήνων corrigant, ut Sopingus Heinsius Vossius suaserunt, alii, in quibus Sorberus est, Σωλύμων latere suspicati sunt. Non liquet. 78. Poll. VII 174 X 129 Phrynich. app. soph. 57, 15. Pierso ad Moer. p. 56 Casaub. ad Ath. III p. 154 Lobeck. Path. El. p. 121. Glossae Gr. Lat. Philoxeni: συρίσκος· pultorium. Cf. ἀρίσκος. ἀρρίχος. ἔρυσος. ὑρισίδα. ὑρισσός. σώρακον, quae Cypria forma est, et σύριχος ap. Alexin com. III p. 437. 79. Cf. σέρτης. 80. σύρκεσ(σ)ι Ahr. Dial. I p. 78. 115. — Αἰολεῖς cod., em. Mus. 81. σύρκαζε invito ordine Albertus et Thes. VII c. 1512 A propter EM. p. 708, 31. 82. De συρμαϊσμός adi Zonar. c. 1693 Diocl. Caryst. ap. Fabric. BGr. XII p. 588 Neophyt. ap. Ducang. app. gl. p. 179. Didym. ap. schol. Ar. Pac. 1253. 83. συμψήγματα Thes. VII c. 1164 B. Pro στρατιά Coraes ad Isocr. p. 288 coni. σπαρτία. 84. Cf. σίον. 86. (ι) Guyetus et, qui Ὑῤῥάδιος primus contulit Sopingus. Adstipulantur Lobeck. Parall. p. 77 Path. p. 349 Ahrens Dial. I p. 158, 3. 87. Supra σύν ῥα· ὁμόσε. — ὤμοσεν cod., em. Guyetus. 88. l. q. ὀυτήρ. „Suspectum exemplum Manethonis V 172 σύρτῃ ἐπινίκιον ἵππον ἐλαύνων." Thes. Ibi καὶ νέες εισύρτῃ M, καὶ νεέσει σύρτῃ editiones, καὶ νύσσῃ σύρδην Koechly p. XXVI p. 106. De equo dextrario sive συρτῷ cf. Ducang. 89. Om. Mus. — Σῦρος codex. Stephani et Theodoreti Lex. MS: οἱ Ἄραβοι· οἱ Σύροι. 90. σύρτις Mus. fortasse recte. Cf. πασυρί. 91. συῤῥάσσει Mus. h. e. confligit.

* συῤῥίφη· συνσκέπη
συρφετός· ὄχλος. ἢ κονιορτὸς μετὰ κόπρων. τινὲς δὲ χειμῶν καὶ συρμός. ἢ ἀκάθαρτος
σύρφη· φρύγανα
2795 σύρφος· θηρίδιον μικρόν, ὁποῖον ἐμπίς
σύρων· ἕλκων
σῦς· γυνή. ὑς· σύαγρος
συσκαν(ί)α· τὸ συσσίτιον
συσπαστόν· τῶν τραγικῶν τι ἐγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὡς Ἡολέμων φησί, τὸ συντρέχον, ἐν Αἴαντος ὑποκρίσει
2800. * σύσσημον· σημεῖον
ση
* σύς· σύσσημος, συσμός
σύσσιτον· ἄριστον. ἢ τὸν συνεσθίοντά τινι
συσσοίη· ἡ ἀνεμπόδιστος φορά
* συσκευή· ἐπιβουλή
5. * σύσκηνος· σύνοικος
* σύσκια· σύνδενδρα
συστάσεις· σύνοδοι. συμφωνίαι
συστατῶν· συγκροτῶν. συστῶν. καὶ τὰ ὅμοια
* συστήσασθαι· πήξασθαι
10. σύστηνον· (ἐ)στενοχωρημένον. τρίχινος χιτών, ἢ ῥυπαρός. Ἀντίμαχος
συστομώτερον σκάφης· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετοίκων· διὰ τὸ ἀπαῤῥησίαστον, οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφίετο
συστραφέντες· συνελθόντες
συστρεμ(μ)άτων· θορύβων. πλάνων
συστροφή· ἴλιγξ ὑδάτων. ἢ σκοτισμός
15. συτάσσει· ἱκετεύει
σύτο[ι]· ὥρμησεν, ὥρμα. ἀνῆλθεν. ἀνηκόντισεν
συφαιύς· χοιροβοσκός
σύφακα· γλεῦκος
συφακίζειν: ὀπωρίζειν

SCR. 93. Plat. Gorg. p. 489 C — Hesiod. Opp. 224. 604 Callim. Apoll. 108. — (Adiective cum ὄχλος iunxit Procop. de aedif. p. 5 A). 96. Anaxil. com. III p. 345. 98. Xen. resp. Lac. 5, 1? 99. Fr. XCV. 2800. Marc. XIV 14. 1. ADN. 2. e. g. Ar. Plut. 602. 3. Vox Democriteа. 5. Xen. *Hell.* II 2, 22. 11. Menandr. fr. p. 69 Meinek. 13. II Regg. IV 2. III Regg. XI 12 all. 16. Φ 167.

ADNOT. 92. συῤῥέφη· συσκέπη Mus. Συῤῥέφη· συσκέπη Bielius, qui in Iob. XIV 12 pro συῤῥαφῇ coniecit συῤῥίφῃ atque verba ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συῤῥίφῃ vertit: *usque dum coelum plane non cooperiat.* Facilior emendatio est σὺρ ῥέφει· σὺν σκέπῃ vel συρρεφῇ· συσκεπῇ (AM.) Cf. ῥέφια, ῥέψας et συνρεφειῶν cum adn. Lobeckii Path. El. p. 52. 93. ἢ post συρμός omisit Mus. 94. Lob. rhem. p. 294. 95. σύρφος (σῦρφος cod.) ἢ σέρφος Mus. qui recte ἔμπης in ἐμπίς mutavit. 98. σύσκανα cod., συσκανία Albertus et Thes. VII c. 1526 B. Utrumque iungit Hippodamus Stob. Flor. XLIII 93. 99. De tenore cf. Lobeck. Parall. p. 490. De re eund. ad Ai. p. 360 ed. alt. Preller ad Polem. p. 147. 148. Huc Meinekius refert etiam gl. Hesychianam *δγκρούστῳ· μαχαιρίῳ* (*δγρούστω· μαχαίριον* codex). 2801. Sic codex, σύς (non σῦς ut est in editis). σύσσημος reliquis literis deletis Mus. Glossa e IV Regg. II 1 vel Greg. Naz. petita scribenda erat [σὺς]συσσεισμός· σεισμός. Sic συσσεισμός· λαῖλαψ συστροφὴ ἀνέμου Phot. 558, 3. 2. Confundit συσσίτιον et σύσσιτον. 4—6. *Ordo in his paullo est turbatior.* ALB. 8. συνιστῶν Mus. 10. σύστενον Mus. oblitus parilium ἄστηνος et δύστηνος (a στῆναι q. v.); ἐστενοχωρημένον vel στενοχωρούμενον Steph. et Albertus. „*Cetera in quibus τρύχινος* pro *τρίχινος Salmasius, pertinere videntur ad voc., quod excidit.*“ Thes. VII c. 1543 B. Σύστημον? 11. Zenob. V 95 vol. I p. 158, unde *ἐπί* pro *ἀπό* recepit Musurus. 13. (*μ*) Mus. Cf. Meinek. exx. in Ath. I p. 10. 15. Infra τύσσει· ἱκετεύει quo de cf. Lobeck. rhem. p. 62. 101. Συμπτύσσει (χεῖρας) coni. Albertus parum probabiliter. 16. [ι] Mus. cuius correctionem non observavit typotheta. σύ τοι legitur ap. Aeschyl. Suppl. 370. 18. *ἀπός sucus* comparat Lobeck. Path. El. p. 121, 20 Proll. 319, 20.

2820. σῦφαρ· γῆρας, τὸ ὑπέρτατον· οἱ δὲ τὸ τοῦ ὄφεως. καὶ τὸ ἐρ(ρ)υτιδωμένον σῦκον. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος τροφῶδες
σύφεός· τόπος, ὅπου αἱ σῦς τρέφονται
συφιοί· οἱ τῶν συῶν οἶκοι
συχνά, πυκνά, συνεχῆ, πολλά
συχνοῖς· συνεχέσι. καὶ τὰ ὅμοια
25. σφάγιον· πρόβατον. θῦμα. ἢ ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα, τύπος
σφαγή· ὁ κατὰ τὴν καταχλεῖδα τόπος
σφάγια· ἡ τῆς ἱερουργίας ἡμέρα
σφαγίς· τὸ προκάρδιον. καὶ ἡ τομή
σφαδάζει· βράζει. δυσθανατεῖ. χαλεπῶς φέρει. διασπᾶται. ἀγανακτεῖ. δυσφορεῖ. ἀτακτεῖ. μετὰ χολῆς ὀργίζεται. καὶ μετὰ χύλου πολλοῦ, ἢ μετὰ σπασμοῦ πηδᾷ. μαίνεται. σπεύδει. διασείει. θυμοῦται. ταράττεται ὑπὸ τραύματος ζέοντος
30. σφαδασμός· σπασμός. καὶ τὰ ὅμοια
* σφαδάζουσα· ῥηγνυμένη
* σφαδανόν· σφοδρόν. καταπληκτικῶς
σφαίλειν· πλῆσαι
[σφαιραγεῦντο· ἐψόφουν]
35. σφαιρηδόν· περιφερές, στρογγύλον ὡς σφαῖρα
σφαιρωτήρ· ζηνίχιον σανδαλίου, σκύτος, κόμμα λώρου
σφακελισμός· παραπληξία
σφακελίσαν· κακωθέν. καταφθαρέν
σφακελίζει· κρούει τοῖς ποσί. κινεῖ δεινῶς. ὀδυνᾶται. σπᾷ. διασπᾶται. ἀλγύνεται. Σφακελισμός γὰρ καὶ σφάκελος ἡ ἄμετρος ὀδύνη· καὶ ἡ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις· καὶ ἡ τῶν ὀστέων σῆψις

SCR. 20. Callim. fr. XLIX Sophron. fr. 8 (Ahrens p. 389). 21. κ 320 § 13. 22. κ 389. 25. Eur. El. 514 Hec. 111. — Eur. El. 800. 26. Xenoph. Ven. X 16. 28. Eur. El. 1142. 29. Eur. fr. 818. 30. Plat. Civit. IX p. 579 E. 31. ADN. 32. Λ 165. 34. ι 390. 35. N 204. 36. Genes. XIV 23 Greg. Naz. or. εἰς τὰ Ἐπιφαν. p. 236. 37. Eur. fr. 751 p. 467 Theophrastus passim. 38. Plat. Tim. 84 B. Theophrastus. 39. Cratin. fr. XLVIII p. 191.

ADNOT. 20. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 98, 22. *σύφαρ* codex. — (ρ) Mus. Denique Lobeck. Path. El. I p. 461 amplecti videtur Pergeri coniecturam *τροφιῶδες*, quod a *τρόφις* ducit; *ὀρρῶδες* e schol. Lucian. Bon. Vulcan. in Gloss. Gr. Lat. p. 84 et fortasse Heinsius. Vocabulum *σῦφαρ* Siculum esse vult schol. Nic. Alex. 91. 21. 22. Lob. Proll. p. 92. 22. *συφεοί* Mus., immo *συφ(ε)ιοί*. 25. Confundit *σφάγιον* et *σφαγεῖον* (Poll. X 65) quod ordo postulat, ut scribendum videatur: *σφαγεῖον· [πρόβατον. θῦμα. ἢ] ἐν ᾧ κτλ.* 26. δ, *καταχλί* cod., em. Mus. Cf. Poll. II 133. 165. 27. *σφαγία* cod., em. Schweighaeuser. 28. *καὶ ἡ τομή* Albertus ad *σφαγή* referre malebat, quam cum HSt. in *τομεύς* (Poll. I 33 X 97) mutare. 29. *δυσθανατ.* cod., in quo exitum delevit Mus. et | *θανατοῖ* scripsit; em. Pierso ad Moer. Att. p. 356 et Pearso advers. II p. 641, 16. In Cyrillo 63 *σφαδάζειν· βράσσειν συνθανατεῖν* (leg. *δυσθανατεῖν*) *σφαδάζοντος· σπομένου τερασσομένου* (sic) *μετ' ὀργῆς. λυπουμένου. ἀλγοῦντος* invenio. Verba *μετὰ δόλου* (*χόλου* Meibom. *τόνου* Toll. *θολοῦ* Bos.) *κτλ.* cum sequentibus coniungens Toup. ad Longin. § 25 corrigebat *πόνου*; sine caussa. *Διασείεται* Ruhnken. ad Tim. p. 174. 31. *σφαδάζουσα σχετλιάζουσα χαλεπῶς φέρουσα. οὕτως Ἀττικοί* Basilii schol. mss. in Greg. Naz. Or. XXXIV. 32. *σφεδανόν* Iensius coll. schol. Il. *Λ* 165 *Φ* 542. *Σφαδάν* (h. e. *σφαδανόν*, ut Mus. restituit) et *καταπληκτικῶς* (—*όν* Mus.) codex. 33. Non expedio. Alberto *πλανῆσαι* conicienti et comparanti *σφῆλαι· πλανῆσαι* hoc obstat, quod Hesychius, si quidem *σφαλεῖν· πλανῆσαι* scripsit, Diogenianum recentissimae Graecitatis sordibus inquinasse censendus est. Non nego tamen adulterinas videri glossas 31—36. 34. *σφαραγεῦντο* Mus. 35. *σφαιριδόν* cod., em. Mus. 36. Eadem porrigit Cyr. 63. Nisi totus articulus insiticius est, Diogeniano haud dubie nihil debetur nisi haec: *σφαιρωτήρ· σκύτος*, ut infra Laconice *φαιρωτήρ· (σ)κύτος*. 37. 38. Utrum spuriae sint, an perversus glossarum *σφακελισμός σφακελίσαν σφακελίζει* ordo transpositione sanandus sit, non liquet. Fortasse cohaerent 2830. 2837; cf. schol. Soph. Ai. 833. 39. Schol. Plat. p. 428.

2840. σ(φ)άκια· τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα
σφάκος· χόρτος, ὃν τὰ κτήνη ἐσθίει. οἱ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιγενώμενον, ὃ καλοῦσι βρύον. οὐκ εὖ. ἐκεῖνος γὰρ φά(σ)κος λέγεται
σφακώδη κλιτύν· καθ' ἣν ὁ (σ)φάκος ἐφύετο. ἔστι δὲ ἄγριον φυτόν
σφαλάσσειν· τέμνειν. κεντεῖν
σφαλεῖεν· ἀποτύχοιεν. ψευσθεῖεν
45. σφαλερόν· ἐπικίνδυνον. σαθρόν. ἀβέβαιον
σφαλερόν· ἐπισφαλές. ἐπικίνδυνον
* σφάλμα· ἁμάρτημα
σφάλλειν· κλίνειν. καταβάλλειν. ἁμαρτάνειν
σφαλμᾷ· σκιρτᾷ. σφάλλεται. ἄλλοι ἀντὶ τοῦ σφαδάζειν τετάχθαι φασί. ἔνιοι μετὰ ἐπιθυμίας τι πράττειν
50. σφάλλον· κολάκευσον
* σφάλλονται· ἁμαρτάνουσιν
(σ)φαλ[λ]ός· ..... ἔστι γὰρ ξύλον ποδῶν δεσμωτικόν· οἱ δὲ κορμὸν ἢ δίσκον· ἄλλοι δισκοειδές τι σκεῦος μολύβδιν(ον) ἔχον κρίκον, ᾧ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι
σφάνιον· κλινίδιον
σφαραγγές·
55. σφ(α)ραγίζει· βροντᾷ. ταράττει. ψοφεῖ
(*) σφαραγεῦντο· κατεπονοῦντο. ἐφλέγοντο. ἐψόφουν
σφάραγ[γ]ος· βρύγχος. τράχηλος. λαιμός. ψόφος
σφάς· αὐτούς, αὐτάς, [αὐτά]
σφέ· αὐτούς, αὐτάς, αὐτά
60. σφέας· αὐτούς, κατ' ἔγκλισιν
σφεδανόν· ἐπιτεταμένον. συντονώτατον. σφοδρόν. ὀξύ
σφεδανῶν· φονεύων, ὀλλύς, κτείνων. τινὲς ἐπεσπευμένων. ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφέ καὶ δανῶν, ὃ ἐστι κτείνων· ἔστι δὲ ῥηματικόν

SCR. 41. Ar. Thesm. 486 Cratin. fr. CXXXV p. 215. 45. e. g. Soph. Ai. 159. 48. e. g. Xen. *Hell.* VIII 8, 10. (49. Polyb. XXXV 5, 2.) 52. Epicharm. p. 454 Ahrens. 55. ι 390. 440. 57. *X* 328, 58—60. *E* 567 *Λ* 111 δ 77. 61. *Λ* 165. 62. *Φ* 542 (cf. Ruhnken. praef.).

ADNOT. 40. (φ) Schrewelius. 41. *σφακός* codex. Mox in Didymi, si quid video, adnotatione ex commentario in Cratinum repetita *φακὸς λέγεται* cod., *φάσκος λέγεται* Salmasius in Solin. p. 233 et IThSchneider ad Theophr. coll. Hes. *φάσκος· τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν γινόμενον*. Nam *φακός· βρύον τὸ ἐν λίμνῃ* explicatur et teste Arcadio p. 56, 18 accentum habet in ultima. Cf. Lobeck. Path. El. p. 510. 42. *κλιτὴν* cod., em. HSt., *σφάκος* cum Guyeto dedi pro *φακός*. 43. Lobeck. rhem. p. 247, 12. 44. *ψευσθεῖεν* Mus. *ψευσθείην* codex, quod si verum est, glossa *σφαλείην* elapsa. 49. Lobeck. rhem. p. 157. 50. In gl. hac obscura et ex ordine literarum *σφάλον* scribenda participia latere videntur Thes. VII c. 1588 B. Malim imperativi formam Doricam *σφᾶλον* pro *σφῆλον* agnoscere, quamquam etiam sic non convenit expositio, cuius priora elementa leni emendatione *κῶλα* admissa haud scio an ad ipsam glossam pertinuerint. *Σφαλερὰ κῶλα* iunxit Aesch. Eum. 371 Nicand. Al. 33. 52. Indicavi defectum sententiae et [λ] sepsi requirente et ordine et Poll. VIII 72 Phot. 22, 13. Literam Σ praefixit Musurus, cuius emendatio verissima est etiam *μολύβδινον* pro *μολυάδειν*. *Δεσμωτήριον* cod., em. Meinek. exx. critt. 1 p. 4. Cf. Lobeck. rhem. 276 n. 53. Supra *ἐν σφανίῳ· ἐν κλιναρίῳ*. 54. 55. Separavi; *σφαραγγεῖ· σφραγίζει, βροντᾷ* Mus. *σφαραγεῖ· σφαραγίζει* HSt. coll. Hes. *ἐσφ(α)ράγιζον*, ubi in SCR. omisi auctoris nomen, qui est Hesiod. Theog. 706. 54. *Φάραγγες*? 56. Schol. Plat. p. 405 Bekk. Apoll. lex. Hom. p. 147, 28. Cf. *σφαιραγεῦντο*. 57. Eustath. ad Il. *X* 328 p. 1272, 11. 58. *σφας* et *σφεας* (sic) Cyr. 63, *σφᾶς* Guyetus, sed cf. Apoll. Dysc. de pron. p. 127 B. De *αὐτά* expulso cf. Sturz ad Dion. Cass. XLI 1. 61. Cf. gl. 2832. Apollon. lex. Hom. schol. Nic. Ther. 642. 62. *ἐπεσπευμένον* error Aldinae. — *δανὸν* cod., em. Iensius coll. *δανῶν· κτείνων*. Etiam Theognost. 12, 2 ponit *σφεδανῶ· τὸ θανατῶ* Lobeck. rhem. p. 124) referendum illud ad var. lect. *σφε δανῶν* in *Φ* 542.

[σφεζόμενοι· ἐπικαθεζόμενοι]
σφειδρόν· καθαρόν. εὐῶδες
2865. σφειλ[λ]ύν· λοξόν. πυκνόν. εὐκίνητον. προσφυές. θριμύ
σφείων· αὐτῶν
σφέλας· ὑποπόδιον
σφέλα· ὑποπόδια
σφέλμα· τὸ ἄνθος τῆς πρίνου
70. Σφενδαλῆς· δῆμος τῆς Ἀττικῆς
σφενδόναιαν· σφενδύνην. ἢ τὴν σφραγῖδα
σφενδόνην· τοῦ δακτυλίου τὸ περιφερές. ἢ σφραγίς
σφέρτα· τὰ ἄφορα δένδρα
σφέτερα· ἴδια αὐτῶν
75. σφετέρησι· ταῖς αὐτῶν
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο
σφετερίζει· εἰς ἴδιον κέρδος (κε)χηνώς
σφετεριζόμενος· ὑφαιρούμενος. ἰδιοποιούμενος
σφετερίζων· ἰδιοποιούμενος, καὶ προσλαμβανόμενος
σφέτερον· τὸ αὐτῶν ἴδιον
80. [σφετρίδες· ἐπιβλήματα]
σφέων· αὐτῶν
σφῇ· αὐτή
σφῆισι· ταῖς ἑαυτῶν
Σφήκεια· ἡ Κύπρος τὸ πρότερον. καὶ τὰ τῶν σφηκῶν κηρία
85. σφηκίσκος· τὰ μακρὰ των ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα σφηκίσκους λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἄγαν ἔχουσι. καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ . . προκοιλίους .....
σφηκισμός· εἶδος αὐλήσεως εἰρημένον ἀπὸ τῆς ἐμφερείας τῶν βομ(β)ῶν
σφηκίωσις· κηρία σφηκῶν
σφηκοί· οὐ κεχυμένοι τῇ σαρκώσει, ἀλλὰ συνεσφιγμένοι. ἔνιοι δὲ ῥωμαλέους
* σφηκῶν· ποικίλων

SCR. 66. *Δ* 635. 67. *σ* 394. 68. *ρ* 231. 70. Herod. IX 15. 72. Plat. Civit. II p. 359 E 360 A. 74. *α* 274. 75. *α* 7. 77. Demosth. 248, 12. 79. *P* 287. 81. *γ* 134. 82. *Δ* 90. 83. *Δ* 162. 84. Xenagoras Philostephanus l. l. 85. Ar. Plut. 300. 88. Soph. fr. 26 p. 108.

ADNOT. 63. *ἐφεζόμενοι* Albertus. 64. *σφεδρόν* Theognost. 11, 34. 12, 2. *Φιαρόν· καθαρόν* (addo *ψιαρόν· εὐῶδες*) et *φιλυρόν· εὐῶδες* conferunt Vossius et Albertus. 65. [λ] Mus. Infra *σφηλόν· εὐκίνητον, πυκνόν, λοξόν. ἄσφηλον δὲ τὸ ἀκίνητον;* supra *ἄσφηλοι· ἀσθενεῖς. σφηλόν γὰρ τὸ ἰσχυρόν.* *Ἐρίσφηλον* EM. 100, 49 s. v. *ἀνασφηλῶσαι* Stesichori (fr. 82 p. 758) auctoritate munit. Dialectus h. l. est Boeotica. — *προσφυές* suspectum. 70. *Σφενδάλης* codex, *Σφενδαλεῖς* Meurs. de pop. Att. p. 125, em. LDindorf. Thes. VII c. 1597 D. 71. *σφενδόναν* Musurus. 73. Synonyma sunt tenebris et ipsa obducta *δηναιά κροῦναι, ἀηνά* s. *δείνη*, de quibus disserui vol. I p. 52 gl. 1296. 76. *σφετερίζων — κεχηνώς* Musurus, hoc recte, illud invita serie. 80. *ἐφεστρίδες* Sopingus, Cobet Nov. Lectt. 179. 82. *Σφῇ δρετῇ·* .... an *σφῇ· τῇ ἑαυτῶν*? Nam *σφί· αὐτῇ* (Buttm. Lexil. I 60) ordo non admittit. 83. *σφήισι* cod., *σφῇσι* Mus. 84. Cf. Steph. Byz. 396, 5. 595, 7 s. v. *Λύπρος* et *Σφήκεια*, Tzetz. Lyc. 447 EM. Confundit autem *Σφήκεια* (male Musurus *Σφηκεία*) et *σφηκεῖα*. 85. *μικρὰ* Phot. 560, 12 EM. p. 738, 39 Zonar. c. 1695 Eustath. 897, 57, minus recte. — *καὶ (μὴ) προκοιλίους (σφηκώδεις φασί.)* Salmas. Heins. coll. schol. Ar. Plut. 300 Boeckh. C. I. I p. 281. 86. *εἰρημένων — βομ.ῶν* cod., *εἰρημένος — βομβῶν* Mus., em. HSt. 87. „*Mirabilis forma: nam σφηκεῖον aut σφηκιῶν exspectatur.* Thes. VII c. 1606 A. 88. EM. 385, 3 Lobeck. Parall. p. 136. 89. *οὐ προκοιλίων* audacter Coraes ad Heliodor. p. 300 et in Schneid. Lex. Suppl. p. 178. Ne *σφηκῶν· πυκνῶν* quidem (a *σφηκόω*) conicere ausim, sed malim *σφηκῶν ποικίλων·*..... Ordo tamen postulat *σφηκόν.*

2890. σφηκὸς λόφου· τὸ ἄκρον τοῦ λόφου, τὸ ἐπὶ τῶν ὤτων ἀποκρεμάμενον τοῦ λόφου, τῆς περικεφαλαίας τὸ συνεσφιγμένον. Λόφουρον δέ, οἷον λόφου ο(ὐ)ράν
σφή,] [σαλεῦσαι, κινῆσαι. σφῆλαι
σφήκωμα· πύκνωμα. καὶ ὁ δεσμός
σφῆλαι· πλανῆσαι. βλάψαι .....
σφήλειεν· ἀποτυχεῖν ποιήσειεν
95. σφηλόν· λοξόν. πυκνόν. εὐκίνητον. Ἄσφηλον δὲ τὸ ἀκίνητον
σφηνεύς· ἰχθῦς ποιὸς θαλάττιος
σφηνούμενος· στρεβλούμενος
σφῆς· τῆς ἑαυτοῦ
σφῆσι· ταῖς αὐτῶν
2900. [σφῆσιν· αὐταῖς, ἢ αὐτοῖς]
Σφήττιοι· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
[σφί· ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς]
σφί(γ)κται· οἱ κίναιδοι, καὶ ἁπαλοί
σφιγκτήρ· χιτών. Ταραντῖνοι
5. σφίδες· χορδαὶ μαγειρικαί
σφίδη· χορδή
σφίν· αὐτοῖς, ἢ αὐτούς, ἢ αὐτάς
* σφίσιν· ἑαυτοῖς [ἢ ταῖς ἑαυτῶν]
σφισίμολος· διαφορὰ τῆς κινήσεως
10. σφόδελος· ἡ ἄλιμος. δασὺ ἄνθος, ἄρχον, σκιερόν. οἱ δὲ σῖτον
σφοδελοφόρους· τοὺς μετοίκους
σφόδρα· πάνυ, πολύ, ἄγαν, λίαν
σφοδρόν· ἔντονον. ἰσχυρόν. ὀξύ. στιβαρόν. εὔτονον. χαλεπόν
σφοῖσι· τοῖς αὐτῶν
15. σφονδύλη· ὅμοιόν τί φασι σαλαφίῳ εἶναι, ὀσμὴν φαύλην προϊέμενον, εἴ τις ἅψεται αὐτῆς
σφόνδυλος· τράχηλος
σφόνδυλοι· αἱ ἁρμογαὶ τῶν μελῶν. καὶ οἱ τῶν φυτῶν πυθμένες. ἄλλοι τὰς δικαστικὰς ψήφους. καὶ τὰ τῆς ῥάχεως ὀστᾶ. καὶ τῶν σκορπίων αἱ ἐπὶ τῶν κέντρων περιγραφαί
σφορτάν· λιμόν
σφοῦ· τοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἰδίου [ἢ τῆς αὐτῆς]

SCR. 92. Ar. Pac. 1216. 98. *Π* 18. 99. *Λ* 162. 2903. Cratinus l. l. 7. *Λ* 73. 14. Ξ 202. 15. Ar. Pac. 1077. 16. Ar. Vespp. 1489. 17. *σκορπίων*] Nic. Ther. 781. 797. 19. *Λ* 531.

ADNOT. 90. *ὁρᾶν* cod., em. Mus. Reliqua intellegi nequeunt, nisi sic fere scripta: *σφήκωμα λόφουρον· τὸ — συνεσφιγμένον λόφουρον λέγει, οἷον λόφου οὐράν.* Similiter Sophocl. Colch. fr. 316 Nck.: *φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι.* Infra *ψῶμιγξ· σφήκωμα.* 91. Sic codex, *σφῆ(λαι) —σφῆλαι* Mus. ‚*Ultimum σφῆλαι praecedentis σφῆλαι correctio fuit.*' Schow. Avulsa haec sunt a gl. 93. 95. Cf. gl. 2865. 96. Euthydemus Ath. VII p. 307 B Eustath. p. 1177, 61. 99. Cf. 2883. 2900. Error natus ex errore ι sublato *σφησιν.* 2. Om. Mus. Recte haberet *σφί· ἑαυτῷ ἢ ἑαυτῇ.* Buttmann. Lexil. I p. 60. 3. (*γ*) Salmas. Phot. 560, 22. 4. Salmas. ad Lamprid. p. 398 Ducang. 5. *Σφίγγες· πόρναι Μεγαρικαί* Kusterus Diatr. Anti-Gronov. p. 15. 16 minus caute. Rectius Sopingus conferebet Latinum *fides*, laudatus a Lobeckio in Parall. p. 83 G. Curtio Etym. p. 212. *Σφίδαι?* 7. *ἢ αὐτοὺς κτλ.* suspecta sunt. 8. Confundit *σφίσιν* et *σφῆσιν.* 9. Glossa Alberto suspecta et subobscurior Democritea videtur. 10. *δασὺ ἄνθος ἔχον σκιερόν* Phavor. 1720, 53, *δασὺ ἄνθος ἔχουσα. οἱ δὲ ἀνθερικόν* Bodaeus a Stapel ad Theophr. p. 508 B. 11. Similiter explicat *σκαφηφόροι* et *ὑδριαφόροι.* 13. *ἔντονον — εὔτονον* Meinek. Philol. XII p. 623. 15. *σιλφίῳ εἶναι* Vossius et Lex. Septemvir. ex Eustath. 1669; *σίλφῃ* (bestiolam intellegens) Thes. VII c. 1624 A. Cf. AKeferstein in Isid. a. 1837 fasc. 3 p. 169 sqq. 16. Arcad. 64, 8 [56, 24]. Cf. *τραχήλους.* 17. *δμοργαί* cod., em. Guyetus alii. De *ψήφους* cf. Eustath. 1669, 62.

2920. σφραγῖδες· αἱ ἐπὶ τῶν δακτυλίων, καὶ τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα
σφραγιδονυχαργοκομήτας· τοὺς ἔχοντας σφραγῖδας ἐν τοῖς δακτυλίοις ὄνυχας λίθους, καὶ κομῶντας
σφραγίς· χελώνη. καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος, ἢ σήμαντρον
* σφηρός· τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον
σφριαί· ἀπειλαί, ὀργαί
25. σφριγᾷ· περιτέταται, περιτείνε(τα)ι. ἄλλοι σφύζει, πλήρης τυγχάνει. μάλιστα δὲ ἐπὶ θηλείας, εὐσωματεῖ, ἀκμάζει, νεάζει, καπριᾷ
σφριγανόν· ἀκμαῖον. θαψιλές. σφοδρόν
σφριγῶν· ἀκμάζων, νεάζων, αὔξων
σφριγῶντα· ἐπαιρόμενα, ἰσχύοντα
σφριγῶσα· πεπυκνωμένη, συνεστηκυῖα, ἰσχύουσα
30. σφυγμός· φλεγμονή. κυρίως δὲ ὁ παλμὸς τῶν ἀρτηριῶν
σφυδρά· ἡ περιφέρεια τῶν ποδῶν
σφυδῶν· ἰσχυρός, εὔρωστος, σκληρός
σφύζει· πηδᾷ, φλεγμαίνει. καίεται. στέλλεται ἡ φλέψ
σφῦρα· ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ἢ χαλκευτικόν
35. σφυρά· τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους, αἱ περιφέρειαι τῶν ποδῶν. ἢ τῶν ὀρῶν τὰ ἐπίπεδα καὶ κατώτατα. ἢ ἡ παρά τισι λεγομένη κέστρα, ἰχθῦς θαλάσσιος
σφυράδες· τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων. οἱ δὲ σπυράδας
σφυρήλατος· σφύραις ἐληλα[σ]μένος, οὐ χωνευτός
σφυρήματα· τὰ σιδήρια, ὅτι οὐ χεῖται
σφυροδέται· ἡ λέξις παρὰ τοῖς τὰ ἱπποτροφικά
40. σφυρόν· σφοδρόν. ἢ τὸ ἐπάνω τῶν ἀστραγάλων
σφύρωσις· διάρσις. [ἢ ἐν κύκλῳ τὰ πέλματα

SCR. 21. Ar. Nubb. 331. 25. Ar. Nubb. 797 Lys. 80. 26. Hippocrates teste Timaeo et EM. 739, 8. 27. Greg. Naz. p. 483 B. 33. Aristot. HA. III 19. 35. Δ 147. — Plnd. Pyth. II 46. 36. Aristot. HA VII 8. 37. Plat. Phaedr. p. 236 B Theocr. XXII 47.

ADNOT. 20. Cf. 2923. 21. *σφραγιδονυχάργους· κομήτας — ὄνυχας λίθους* cod., vocem Musurus ex Aristophane restituit et male *ὄνυχας λευκούς* scripsit. 23. *σφρηός* series, *σφρηγίς* Bruno et Thes. VII 1630 C, coll. 2920. Sed malim copulatis gl. 2922. 23 scribere *σήμαντρον. σφηρός.* (forte *σημεῖον θηρός*, cf. Oppian. Cyn. II 299?) *τὸ τοῦ κτλ.* 24. Lob. rhem. p. 52. 119. 241 n. Path. El. 124. Nisi latet verbum perispomenon. 25. (τα) HSt. — *πλήρεις* cod., em. Mus., *κοπριᾷ* error Aldinae. Schol. Ar. Lys. 80. 26. Cf. Tim. lex. Plat. p. 244 schol. Ap. Rhod. III 1256 Poll. IV 137 EM. 739, 8. 28. *σφριγόντα· ἐπαιρόμενα* cod., *σφριγῶντα· ἐπαιρόμενον* Mus., quod fugit LDindorf. Thes. VII c. 1632 C glossam ad Aesch. Prom. 380 referentem. 31. Infra *σφυρά*. Glossae: *σφυδρόν· circumtallum.* 32. Cf. Lobeck. rhem. 52. *Ἐσφυδωμένοι* legitur ap. Timocl. Ath. VI p. 246 F *διασφυδῶσαι* ap. Hesych. 33. *ἄλλεται ἡ φλέψ* bene Albertus post Florentem. 34. *σφύρα* codex. 35. *ὑπέρ τισι* cod., em. Mus. Supra *κέστρα· — σφῦρα. καὶ ἰχθύος εἶδος.* Ath. VII 323 a; Schneider hist. lit. pisc. p. 273. Confundit *σφυρά* et *σφῦρα*, nisi verba *ἢ ἡ — θαλάσσιος* cum gl. praec. copulanda sint. 36. Cf. Lob. Path. El. p. 122. — *διαχωρίσματα* cod., em. Mus. Mox *σπυρίας* (h. e. *σπυρίδας*, ut apparet ex interpr. gl. *σπορθύγγια*) cod., em. Pierso Moer. p. 361. 37. *σφυλίλατος* cod., em. Mus. 38. *σφυρίματα* cod., *σφυρήματα* Mus., *σφυρήλατα*? 39. Separavi a praecedentibus. Adnectitur a Musuro *γεγραφόσι* sine caussa; cf. Nauck. Bulletin T. III p. 334 [363]. „*Dubium utrum intellegat: an ligamenta ex quibus mallei suspenduntur, an fascias quibus pedum malleoli solent vinciri.*“ HSt. VII c. 1639 A. 40. *σφυρόν· σφυδρόν* probabiliter Guyetus coll. *σφυδρά*. 41. *Σφῦρα· τὸ μεταξὺ τῶν δρηπομένων ἀνέχον καὶ ὑποσφυρίσασθαι οἱ ποιηταὶ τὸ ὑπαρόσαι λέγουσιν* Poll. VII 115 p. 308 Bekk., *ὅσα τραχέα ὄντα καὶ μὴ δυνάμενα γεωργεῖσθαι ὑπὲρ δέκα σφύρας ἐστί* Boeckh. C. I. I p. 850 n. 1732, 39 Schneider ad Varr. p. 324. Hesych. a Pearsone in advers. II p. 642, 26 appositus: *ὁμόσφυρος — δηλοῖ τὸν ὁμόχωρον. σφῦρα γὰρ σπορίμου γῆς τὸ (τι!) μέτρον.* — Reliqua ad gl. 40 retrahi debent coll. Cyr. 63 *σφυρόν· τὸ ἐπάνω στραγάλων ἐν κυκλῳ πελμα* (sic). Fallitur IThSchneider. ad Xenoph. Eq. I 1.

σφώ· ὑμεῖς. ἢ ὑμᾶς
[σφῶϊ· τῆς ἑαυτῶν]
σφωέ· ἑαυτούς. ἔστι δὲ τοῦ τρίτου προσώπου
σφῶϊν· ὑμῖν, καὶ ὑμῶν, καὶ αὐτοῖς
σφωΐτερον· ὑμέτερον, ὑμῶν τῶν δύο
σφῶν· ἑαυτῶν
σχᾷ· σχάζει
σχαδόνες· τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, ἔνθα οἱ σκώληκες. οἱ δὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἡδονὴν σχαδόνες
σχαδών· κυβευτικὸς βόλος
σχαλίδες· δι' ὧν σχάζουσι τὰ δίκτυα ὀρθὰ ἑστῶτα
σχαλίσαι· θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον
[σχανδές· τὸ δίκτυον]
σχάσαι· μετάβαλ[λ]ε
σχάσει· ἀφήσει
σχάσον· ἄφελκε. κατάπαυσον
σχαστηρία· ὁρμιστηρία. καὶ [Ἴ]μέρος τι ἐν τῇ νηΐ
σχαῦδαι· ἰσχνόφωνοι
σχέδην· ἡσυχῇ, βάδην
σχεδία· μικρὰ ναῦς. ἢ ξύλα ἃ συνδέουσι, καὶ οὕτως πλέουσιν. ἢ ὅπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα
σχεδιάζειν· ἐγγίζειν. ἐκ παρατυχόντος ἐν ἑτοίμῳ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως ποιεῖν
σχεδιασθείς· ἐγγισθείς
σχέδιοι· εὐτελεῖς
[σχεδίη· συνάφεια. κοινωνία]
σχεδίη· σχεδία. [καὶ τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι οὕτω λέγεται.] καὶ ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. διάβασις, γέφυρα, ζεῦγμα
σχέδιον· τὸ δόρυ, ὃ μὴ ἀκοντίζεται. ἢ τὸ ἀνευπρεπῶς γενόμενον. ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς
σχεδόθεν· ἐγγύθεν
σχεδόν· ἐγγύς, ἐκ χειρός
σχεδρός· τλήμων, καρτερικός
σχέθεν· ἔμεινεν. ἐκρατήθη. ἐπέσχεν
σχεθέτω· ἐπισχεθήτω, ἐπισχέτω

155.

SCR. 42. *A* 574. 44. *A* 8. 45. *A* 257 — *A* 337. 46. *A* 216. 47. *M* 457. 49. Comici c. g. Euthycl. II 2 p. 889. 51. Xen. Cyneg. II 8. 56. Eur. Phoen. [*Ε* 59. Xen. Hipparch. 3, 4. 60. *ὅπλα*] Aesch. Choeph. 162. 65. *ε* 251 Herod. IV 88 . 850]. 66. Aristot. ap. schol. Eur. Rhes. 311. 67. *Π* 800. 68. *Γ* 15. 70. *A* 219 71. *Θ* 537.

ADNOT. 43. Om. Mus. 44. *σφῶε* codex. 45. Confundit *σφῶϊν* et *σφωΐν*. Vide schol. Eur. Phoen. 463. 49. Aristot. et Theaetet. ap. schol. Theocr. I 147. 51. *σχάδουσι* cod., *στατίζουσι* aut *σχαλιδοῦσιν* Lobeck. rhem. p. 71. De re Ulit. ad Grat. Falisc. 87. 52. Phot. 561, 16. Contra *σχαδίσαι* et *ἀνίσχαδον* EM. 739, 43; sed *ἀνίσχαλον· ἄτοκον. ἢ ἀνήμελκτον. ἢ ἀθήλαστον. Διογενιανός* EM. 110, 32 (Ranke de Hesych. p. 41). Cf. gl. *ι* 1052. 1069 vol. II p. 375 *a* 5224. Scripsi igitur *ἀνίσχαλον* pro *ἀνίσχαδον*, praeeunte Salmasio. 53. Hoc est *σχαλίδες*; male Mus. *σχαδές*. 54. Rectius Suidas Phot. 561, 18 *σχάσον· μετάβαλε*, unde nostrum suspicor *μεταβάλαι* (barbare pro *—βαλεῖν*) scripsisse. 55. *σχαστηρία· ἡ ἄφεσις* Phot. l. c. 57. *σχαστήρια· ὁρμητήρια* cod., em. LDindorf. Thes. VII c. 1644 C coll. *σχητηρία* et *χαστηρία*. Aliter Lob. rhem. p. 85. — [*Ἴ*] Mus. 58. *ἰσχαῦδαι* vel *ἰσχανῦδαι* Alb. coll. *ἰσχνομυθοῦντες*. In cod. *ἰσχνόφανοι* scriptum videtur. 60. *οὕτω* Mus. 61. *ἐσχεδιάζομεν· ἠγγίζομεν* supra. 63. Phot. 561, 24 Cyr. 63, qui pergit *σχέσις· —συνάφεια*. Eadem vocc. iungit Mich. Psell. Synops. Leg. 79. *Σχέσις· κοινωνία* Gl. mss. in Bibl. Taurin. I p. 263. 64. Lob. Proll. p. 228. Cf. 63. 65. Confundit *σχεδίη* et *σχεδίην: τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι*. 69. Theognost. 12, 7. 71. *ἐπισχεθέτω* Albertus sine caussa. Confundit *σχεθέτω* et imperat. aor. pass. *σχεθήτω*, quo de cf. gl. 78. Cf. Apoll. lex. 148, 9.

σχέθον· κατέσχον
σχέθων· κατέχων
σχελίδες· χρέα ἐπιμήκη τετμημένα. οἱ δὲ πλευρίδες
2975. σχέλινος· ἀγρία κυπάρισσος. οἱ δὲ ἄρκευθος
* σχέμα· σχῆμα [Ἀχαιοί
* σχεῖται· ἐμεῖ
* σχεθήτω· κατασχεθήτω
σχελυνάζει· φλυαρεῖ
80. σχενδυλόληπτοι· ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταύροις. ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου, ὃ σχενδύλη λέγεται
σχέραφος· βλασφημία. λοιδορία
Σχερίη· ἡ Σχερία. ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἣ νῆσος Κέρκυρα τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο
σχερόν· κῦμα ἕτοιμον. Ἀμερίας
σχερός· ἀκτή, αἰγιαλός
85. σχέσις· ἐποχή. κατάστασις. συγγένεια. φιλία
σχετική· κατασχετικὴ οἰκείωσις
σχετικός· ἡ πρός τινα ἔχων σχέσιν καὶ ἐγγύτητα. ἔστι δὲ τῶν πρός τι
σχετικῶς· οἰκειωτικῶς
σχετλιάζει· δυσφορεῖ, δυσχεραίνει, δυσπετεῖ
90. σχετλιαζέτω· βαρείσθω, ἀποδυσπετείτω. Σχέτλιον γὰρ τὸ ἄδικον
σχετλιάζων· ἀδικούμενος
σχέτλιαι· δειναί
σχετλιασμοί· δυστροπίαι. δυσφημίαι ὀδυνηραί
σχέτλιον· χαλεπόν, ὀδυνηρόν, ἄπορον, ἄθυμον. ἀτυχές. ἄδικον
95. σχέτλιος· τάλας. ἀγνώμων. φορτικός. στεναγμοῦ ἄξιος. χαλεπός
* σχίδακας· κλάσματα ξύλων
σχῆμα· πλάσμα. ἱματισμός. διάθεσις. κόμπος
σχηματιζόμενοι· προσποιούμενοι, σχῆμα ἐπιδεικνύοντες
σχηματισμός· πλάσμα
3000. σχηματοβύλον· ἤτοι ἐπὶ τῶν δικαστῶν τούτους ἐλάμβανον
σχήσει· ἐφέξει, καθέξει
σχήσειν· ἀνθέξειν, κωλύσειν, παύσειν
σχήσεις· προσέξεις

SCR. 72. *J* 113. 73. Aesch. Cho. 832. 74. Ar. Eqq. 362 Pherecr. fr. I 13 vol. II p. 300. 82. Homer. 85. Hippocr. 1159 F prima significatione posuit. 92. δ 729. 93. Thuc. VIII 53? 95. *B* 112. 96. III Regg. XVIII 38. 3001. χ 70. 248. 2. *M* 4. 3. λ 70.

ADNOT. 73. Rectius σχεθών. 74. Theognost. 12, 5. Cf. gl. 904. 75. Theognost. 12, 6. 76. ὄχημα Zonar. c. 1701 Theognost. 12, 6 Lobeck. Paralip. p. 494 add. ad Phrynich. p. 445. 77. Non liquet. 79. σχελινάζει· φλυαρεῖ Theognost. 12, 8 ἐσχελύνασεν· ἐφλυάρησεν et χελυνάζειν· χλευάζειν Hesych. Lob. Path. El. p. 128. Eodem nunc refero gl. γελυνμάξαι· γελοιάσαι h. e. γελυνάξαι vel potius χελυνάξαι. Itaque cum manifestum sit, hanc glossam genuinam esse, vereor ne gl. 2976 proscribenda sit et Ἀχαιοί alienum locum invaserit. 80. ταύφροις Vossius σταυροῖς Pergerus coniciebant: non liquet. Cf. Lob. Proll. p. 126. 81. Supra σκέραφος et κέραφος, pro quibus Cretes σχέραφος dixisse probabile est. Cf. Lob. Path. p. 128 Proll. p. 292. 82. Apoll. lex. 148, 7 καὶ ἡ κουρά cod., em. Sopingus alii. 83. σχερός· ἀκτὴ αἰγιαλὸς κῦμα. ἕτοιμος inepte Theognost. p. 12, 7. Explicatio ἕτοιμον, quae haud scio an ad σχέδιον referenda sit, suspecta. 85. 86. Malim divisorem tollere. 87. ἡ] scripsi ὁ. 89. βαρεῖται ἀποδυσπετεῖ Cyrill. 63. 95. Apoll. lex. 148, 1. 96. σχίδακας Is. Vossius, quam formam cave eiusdem esse dialecti propriam putes, cuius est ἀκτῆνες. Nam „occurrit σχίδακας III Regg. XVIII 38“ Alb. 99. luxit Plut. Morall. p. 645 B. 3000. Valesii et Verweii coniecturam admodum dubiam: σχῆμα καὶ τριώβολον· (ἐπὶ τῶν ἀρχηστῶν) ἤτοι — τοῦτο ἐλάμβανον (cf. Mich. Apostol. XV 85 c vol. II p. 650) amplectitur Thes. VII c. 1658 C. 3. Apoll. lex. 148, 8.

σχήσεσθαι· κατασχεθήσεσθαι
σχήσεται· ἀνθέξει
σχῆσις· ἕξις. ὁρμή
σχήσουσι· κωλύσουσι, παύσουσιν, ἐφέξουσιν
σχήσων· ἐφέξων. καὶ τὰ ὅμοια
σχητηρίαν· ἄγκυραν. ὁρμιστηρία
σχίδα· σχίδος σινδόνος. πῆγμα
σχίδαξ· κλάσμα ξύλου
σχίδια· ὠμόλινα
σχίδος· τὴν ἀπόσχισιν
σχίζα· ἡ λαμπάς
σχίζης· σχίζαις
* σχίδαζε· τὰ ξύλα
* σχίδαξ· τῶν ξύλων
. . . . . .
σχιζογυάνδρους· τοὺς συκοφάντας
σχιζόποδες· τῶν ὀρνέων τὰ ἔνυδρα
* σχίζεσι· σχίδαξι
(*) σχῖνος· εἶδος σμαράγδου εἰργασμένου
σχινάτας· σχινατίων ἀγών τις ἐπιτάφιος ἐν Λακεδαίμονι
σχίνδαν· θερμάστριον
σχῖνον διατρώγων· εἰώθασι τὴν σχίνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι, ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας
σχινοκέφαλος· ..... εἶδος φυτοῦ
σχῖνος· τὸ ψέλ[λ]ιον. καὶ ἡ σκίλλα. καὶ εἶδος φυτοῦ
Σχινοῦντα· νῆσός ἐστι Σχινοῦσ(σ)α Φωκίδος
σχίσμα· ποδὸς τὰ σχίσματα. καὶ ὀρχηστικὸν σχῆμα
σχισ(σ)ματῶδες· ὁμοίως
σχισμή· διαχώρισις

SCR. 4. *I* 651. 7. *Λ* 819. 14. Ar. Pac. 1031. 15. *Λ* 462. 18. Cratinus fr. XC vol. II p. 209. 19. *Mira vox, si bene se habeat, ex comico aliquo desumpta.* ALB. Com. anon. fr. CLXXVIII vol. IV p. 645. 20. Aristot. H. A. VIII 3. 21. *B* 425? 26. Cratin. fr. I vol. II 1 p. 62. 27. De squilla Ar. Plut. 720 aliique comici vol. V p. 992. 31. Iesai. II 21.

ADNOT. 4. 7. Apoll. lex. 148, 10. 11 ubi σχήσεσθε· κατασχήσεσθε scriptum est. 6. Ab analogia abhorrere recte visum Lobeckio Parall. p. 428. 8. σχήσας cod., em. Mus. 9. Imo σχετηρίαν (cf. σχαστηρία) cum Lobeck. Parall. p. 428 n. Thes. VII c. 1667 B. Eidem debetur ὁρμιστηρίαν pro ὁρμητηρίαν. 10. Nominativus an accusativus [hoc verum] sit dubitat Lobeck. Parall. p. 83, qui pro πῆγμα post Pearsonem in Advers. p. 643, 24 suadet ῥῆγμα. — σχῖδος codex. 12. Cf. 3010. 13. σχῖδος codex. Lob. rhem. p. 291. ξε 15. 16. Separavit, qui inepte (εἰς) τὰ ξύλα correxit, Mus. Legendum σχίδακος aut σχίδα h. e. σχίζαι, ut volebat Schowius. 17. Imo σχιδάκων, nisi excidit κλάσμα post ξύλων. 18. Indicavi lacunam e schol. mss. cod. Moden. in Clem. Alex. protr. p. 26 his verbis explendum: Σχιζίας· λεπτός παρ' Ἀττικοῖς. (οὕτω Διογενι.....) Cf. Rank. Hes. p. 45 et Phot. 562, 15 σχιζίας· ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός. οὕτω Κρατῖνος. Exciderunt etiam alia Diogenianea veluti κμέλεθρα vol. II p. 496 et μυθίτας vol. III p. 125. 19. *Ne σχιζογυνάνδρους quidem scriptum intellegitur, quomodo sycophantas significare possit.* Thes VII c. 1669. 21. σχίζαισι Mus. σχίζησι Alb. ex Il. *B* 425. 22. Non liquet. 23. σχινάτας ἢ σχ. AM., nisi duo sunt articuli Σχινάτας et σχινατίων. 24. Non liquet. 25. λευκεῖν cod., λευκαίνειν Mus., em. Zenob. V 96 vol. I p. 159. 26. *Manifesta hic lacuna est: neque enim σχινοκέφαλος est εἶδος φυτοῦ sed σχῖνος. At vero σχινοκέφαλος dictus a Cratino est Pericles. Vid. Plut. in eius vit. c.* 3. Heinsius. 27. Confundit ἐχῖνος· τὸ ψάλιον et σχῖνος.— φυτοῦ] *lentiscum* dicit. 28. (σ) St. Byz. 595, 19 Mein. ubi R Σχίνουσα AV Σχίνουσσα porrigunt. Σχινοῦντα fortasse e Σχοινοῦντα delortum sine explicatione poni videtur. 29. σχῆμα cod., em. Soping. Salm. coll. Poll. IV 105: ἦν δὲ καὶ τὸ σχιστὰς ἕλκειν σχῆμα ὀρχήσεως χορικῆς. ἔδει δὲ πηδῶντα ἐπαλλάττειν τὰ σκέλη. Ceterum memini alicubi legere σχῆμα ποδὸς σώζων. 30. σχισματῶδες Is. Voss. 31. διαχώρησις cod., em. Albertus.

σχιστά· τὰ γράμματα. καὶ τὰ κρόμμυα
σχιστόν· προσκεφάλαιον
σχι(σ)τός· χιτών τις ποιὸς γυναικεῖος, κατὰ τὸ στῆθος πόρπῃ συνεχόμενος
σχοία[ν]το· παύσαιντο, ἐπίσχοιεν
σχοίητε· νομίσοιτε, ὑπολάβοιτε
Σχοίνικος· ὁ Ἀμφιαράου ἡνίοχος. καὶ ὄρνις τις. καὶ φυτόν
σχοινίνην φωνήν· τὴν σαθρὰν καὶ διερρωγυῖαν
σχοίνινος ἡθμός· δι' οὗ τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ εἰς τὰς ὑδρ[ε]ίας κα[τα]θιᾶσιν
σχοινίον· τὸ μεμιλτωμένον ἔρ(ρ)αινον ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὴν ἀγοράν, ὑπότε βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐν τῇ νηῒ ὁ σχοινοδρύμος. καὶ ὄρνις τις
* σχοίνισμα· μέτρον ὁδοῦ. ἢ μέρος
Σχοῖνος· πόλις Βοιωτίας, καὶ τὸ τῆς σχοίνου φυτόν·
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη
σχοινοτενές· ὀρθόν. μακρόν
σχοίνων· τῶν αὐλητικῶν νόμων τις
* σχολάσατε· ἠρεμίσατε
σχολαῖον· ἡσύχιον. βραδύ
σχολαιότερον· ἠρεμαίτερον. βραδύτερον
σχολαίων· ἀργῶν
σχολή· οὐ μόνον τὸ μηδὲν ὁρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ περί τι σχολάζειν. καὶ ἡ διατριβή
σχόλια· σεμνολογήματα
σχόμεθα· ἐπὶ τοῦ περιεσχόμεν·
,οὕνεκά μιν σὺμ παιδὶ περισχόμεθ[α]'
σχομένη· κατασχεθεῖσα. ἀνατείνασα τὰς χεῖρας. καλύψασα τὸ πρόσωπον
σχόμενος περὶ δουρί· κατασχεθεὶς καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δόρατος
σχόντες· εἰληφότες. προσχόντες
σχῦρ· ἐχῖνος
σχώμεθα· κατασχεθῶμεν

SCR. 32. Theophr. HPl. VII 4, 7. 34. Apollod. com. IV p. 453. 35. *B* 98. 37. ὄρνις] Aristot. HA. VIII 3. 39. Cratin. fr. XIII p. 93. 40. Arist. l. l. 41. Psalm. CIV 11. 42. *B* 497 *ε* 463. 43. Herod. VII 23 teste Suida. 45. Psalm. XL 10. 47. οὐ σχολαίτερον, quod vide, Thucyd. II 75 verba sunt. 51. *a* 334 Callim. Iov. 28. 52. *M* 298.

ADNOT. 32. ῥάμματα Valesius calceamentorum genus (sp. Poll. VII 85) intellegens. Sed σχιστὸν γράμμα apte vocari poterat *Y*. 34. (σ) Heinsius. Phot. 562, 16, Poll. VII 54. 35. Apoll. lex. Hom. p. 148, 12. — σχοίαντο — ἐπίσχοιαν cod., em. Mus. 36. νομίσητε ὑπολάβοιτε cod., ὑπολάβητε male Suid. Cyr. 63 et Mus., em. Phot. 562, 12 Cyr. 11. 37. φυτόν ad σχοῖνος pertinet, nisi σχοινικός *iunceus* in mente habuit, quo voc. usus auctor Geopon. XX 15; avis iunco ap. Aristot. HA. VIII 3 in cod. σχοινίλος scribitur, σχοινίων IX 1. De Amphiarai auriga non constat. 38. σχοινίην editi male. 39. καταθίασιν cod., [τα] Mus., [ε] Thes. VII p. 1676 D post Brunonem, Boeckh. C. I. II p. 552. 40. (ρ) Mus. Cf. ᾐ α ί ν ε ι· μιλτοῖ, schol. Ar. Ach. 22 Phot. 562, 20. — ὁπόταν cod. — νηΐ] Boeckh. *Urkund.* p. 161. 476. — ὄρνις] *iunco* qui σχοινίων sive σχοινίλος dicitur, ut docui ad gl. 3037. 41. Sic Cyr. 63 in gl. in Cantic. 45. σχοινίων recte Sopingus coll. Plut. de Music. p. 1133 A Poll. IV 65. 79; Meinek. Com. II p. 198 ad fr. Cratin. LII^{c}. 47. σχολαίτερον AM. 51. ἐπὶ τοῦ οὗ ἕνεκα μὴ σύμπεδι περισχόμεθα περιέσχομεν cod., omisit Mus. Correxi in *ZfAW.* XIV 30 p. 236 (1856). 55. σχῦρος Mus. Sed verissime Hesych. χ ή ρ· ἐχῖνος, quod cum χοῖρος et χοιρόγρυλλος (ἐχῖνος Cyrill.) componit Lob. Path. El. p. 128. Similiter GCurtius in Etym. p. 168, ubi etiam Latina *hér* sive *ér* et *herinaceus* affert, dudum huic glossae a IThSchneidero admotas. Legendum igitur σχῆρ quod ad *her* eandem proportionem habet, atque σέρ ad χθές et *heri*. Accedit, quod teste Herodiano πμλ. 12, 18 et Theognost. p. 133 non nisi duo vocabula monosyllaba in υρ exeunt.

σχῶνται· ἀπόσχωνται
σῶ· σάω
σωάδδει· παρατηρεῖ
σωβῆρις· ναῦς, ῥοθμίς. ἔνιοι τὴν παλαιάν
σωγάσαι· σῶσαι
σώεσκον· ἔσωζον
σώζει· διασώζει. βουλεύεται
σωκεῖ· ἰσχύει. βοηθεῖ
σῶκος· σωσίοικος, σάοικος. ἰσχυρός
σῶκον· [ἀ]δυνατόν
σωκόνδας· ὁ γαμικὸς οἶκος
σωκόον· σῶα ἀκούοντα. τὸν Ἑρμῆν. καὶ σωσίοικον
σωλῆνες· οἱ στεγαστῆρες. καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων τι γένος κογχυλίων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μορίων
σωλίγξαι· δραμεῖν
σωλούς· ὑς
σῶμα· πτῶμα. δέμας
σῶμαι· ἕρπω. Δωριεῖς
σωμάλοιφος· ὁ κατειλημμένος σώματι τὰ σκύτινα αἰδοῖα
σωματοφύλαξ· δορυφόρος. νωτοφόρος. καὶ ὁ βασιλικὸς φύλαξ
σῶν· σῶαν. ἡ βλάστησις, ἀπὸ τοῦ σε[β]ίεσθαι. Ἀττικοὶ δὲ σωζόμενον
σῶον· ὑλύκληρον, ὑγιαῖνον
σώοντες· σῴζοντες. κρύπτοντες
σώοντο· ὥρμῶντο. ἤρχοντο
σωπιαίνουσιν· οἱ κύνες, παρὰ Ξενοφῶντι

SCR. 57. *v* 151. 58. ADN. 62. Θ 363. 64. Cf. Aesch. Eum. 36 Soph. El. 119. 65. Υ 72. 69. *κογχυλίων*] ADN. Arar. com. fr. I vol. III p. 274 Philyll. fr. I 2 vol. II p. 861. 72. ‚*Sic Matth. XIV* 12 *σῶμα pro quo Marc. VI* 29 *πτῶμα.*' ALB. 73. Epilyc. fr. II 1 vol. II p. 887. 78. ι 430. (79. Apoll. Rhod. II 1012). 80. ADN. *Ξενοφάνει* coni. AMeineke.

ADNOT. 58. *σῶ· σῶοι* Pierso ad Moer. p. 348 A probante LDindorf. Thes. 1729 A coll. Phot. 563, 16 Suid. (h. e. Ael. Dionys. Eustath. p. 959) EM. 742, 1, omnibus ad Thucyd. I 74 referendis. 59. Male Albertus et Gisb. Koen. ad Greg. Cor. p. 301 pro *σωαλδεῖ* corrigunt *σωάδδει*, cui nomen *σοῦς· ἡ ὁρμή* praeiacere statuit Lob. rhem. p. 23; *σοάδδει* Thes. VII c. 502 B et Ahrenti Dial. Dor. II p. 97 placuit coll. *θοάζει* nisi verius sit *σονάδδει* pro *θυάζει*. — *παραληρεῖ* cod., em. Meinek. 60. Ad *βᾶρις* adludere visum est Vossio, cuius cf. Var. Obss. p. 252. 61. *Tittmanno ad Zonar. II c.* 1707 *σωράσαι· σβέσαι* et *σωτάζω· τὸ σώζω, aut Zonarae σωγάσαι aut illi et Hesychio σωτάσαι restituendum videbatur. Sed videntur haec omnia depravata ex σαώζω et σαῶσαι.* LDindorf. Thes. VII c. 1703 C. *Σωιάσαι* h. e. *σῳάσαι* recte Meinekius. 64. *σώκει* codex. 65. Cornut. de ND. p. 64, 6 ed. Osann. Apoll. lex. Hom. p. 148, 15 EM. 742, 10 *βρόχος. ἰσχυρός* Cyr. 11. 63, quorum posterius tantum huc pertinet. Cf. 3068. 66. *σώκον· ἀδύνατον* cod., em. Heinsius. 67. Ad formam cf. *ἀνάκανδα*; sed fortasse compositum est e *σῶς* et *κόνδος· ἡ χάρις*: cf. *ἄκονδος κυνδός* et *κόννος*. 68. Cf. 3065. 69. *στεγαστῆρες lateres cavi, imbrices, canales aquam pluvialem tectorum excipientes.* Meibom. — Ath. III 85 D 90 D. Aristot. HA. IV 4. 8. V 15. VIII 1. 70. Supra habuimus *αὐλίξαι· δραμεῖν* et *πελίγξαι· δραμεῖν*. 73. Bergk. reliq. com. Att. p. 432. 33 Lobeck. rhem. p. 26 n. Ahrens Dial. II 204. 352. 74. *σωμάτοιφος* Salmas., *σωματόλιαβος* vel *σωματόφαλλος* Vossius. Verum videsse videtur Sopingus, cum divisim scribit: *σωμάλοιφος· κατηλειμμένος. σωμάτια· τὰ σκύτινα αἰδοῖα*. 76. *σῶν· σῶαν* —*σωζόμενοι* cod., *σῶον* Mus., *σόον* et in fine *σωζόμενον* LDindorf. Thes. VII c. 511 C proferens et aliam coniecturam sed ipsi minus probatam *σῶν· σῶσιν* (coll. *σοῦς*). Mihi *σῶν· σῳαν. ἡ βλάστησιν* scribendum videtur, nam de feminino *σῶς* pro *σᾶ* satis constat ex Eur. Cycl. 294 et Aristoph. ap. Eustath. p. 959, 41. De *σώεσθαι* pro *σεύεσθαι* cf. Apoll. Rhod. II 296. 1012. III 307 EM. 742, 6 Ruhnken. ep. crit. p. 294. Hes. *σώοντο*. Pearso qui in Advers. p. 644, 14 *βλάστησις* κτλ. asciticia dicit fallitur, cum *σῶς* = *σοῦς* re vera sit *ὁρμησις αὔξησις βλάστησις*. 78. Infra *σώοντες*, ubi ordo *σώοντες* postulat, Musurus reposuit. 80. *σωπιαίνειν* s. *σωπέννειν* Graecobarbarum dicit Ducangius pro *σιωπᾶν*: cf. *εὐσωπία* et Pind. Isthm. I 63. Nihil autem tale ap. Xenophontem. Videntur elementa *σωπιαινουσινοι* alio modo dirimenda esse.

σώρακον· ἀγγεῖον, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται. ἢ ξυλοκανθήλια
σωρεύει· βοννίζει
σωρηδόν· κατὰ σύστημα σεσωρευμένον. λέγεται δὲ ἐναριθμητόν
σωρεία· πλῆθος
3085. * σωρωνίς· ἐλάτη. καὶ πόλις
σωρός· συναγωγή, ἢ ὑωμοῦ διαφέρει
σῶς· ὁ ὁλόκληρος, καὶ τέλειος. ὁ σωζόμενος, καὶ σῶος ὑπάρχων
σώσικες· οἱ ἐφθοὶ κύαμοι
σωσίβιοι· οἱ κωβιοί
90. σωσίοικος· ὁ τοὺς οἴκους σώζων
σῶς ὕλεθρος· ὁ πρόδηλος, καὶ φανερός. καὶ μέγας. καὶ τέλειος
* σωρήχ· ἐκλεκτή .....
σωστέ[λ]ος· σωθῆναι ἄξιος
σῶστρα· σωτήρια. μήνυτρα, λύτρα. ὕμνος, ᾠδή
95. σωστεύματα· τὰ τοῦ τροχοῦ ξύλα. καὶ ὁ ἐπὶ τούτοις σίδηρος ἐπίσω[σ]τρον
σῶται· ὁρμᾶται, ἔρχεται, πορεύεται
* σωτεύματα· σωτρεύματα
Σώτειρα· ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. κατὰ Γαληνὸν ἀντίδοτός τις
σωτέος· σωθῆναι ἄξιος
3100. Σωτήρ· ὁ τοῦ ἁλὸς χόνδρος. καὶ ὁ Ζεύς. [καὶ] ὁ ἐλευθέριος, ἢ λυτρωτής
σωτηριακόν· τὸ εἰς ἐκφορὰν νεκροῦ διδόμενον
σωτήριος· ὁ οὔριος ἄνεμος
σωτηρίου· ἐξιλασμοῦ
Σωτῆρος Διός· οὕτω τὸν τρίτον κρατῆρα καλούμενον
5. [σωφράτορες· σωφρονέστεροι]
σωφρονιστῆρες· τῶν ὑδύντων τινὰς οὕτω λέγουσιν
* σώφρων· φρόνιμος. καθαρός, ἁγνός
* σωφρονίζεται· σεμνύνεται
σωφρονιστής· νουθετητής

SCR. 81. Aristoph. fr. VI 1049. 91. χ 28. 92. Iesai. V 2. 93. cf. Ar. Lys. 301 Eur. Herc. f. 1385. 94. Herod. I 118 Xenoph. Comm. II 10, 1. 98. Ar. Rann. 376 Lycurg. 150, 5. 3103. Exod XXXII 6. 4. Aeschyl. fr. 54, 4 *τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.* 6. Hippocr. 252, 29 Aristot. l. l.

ADNOT. 81. *ξηλο. ανθίλια* cod., *ξυλοκανθηλια* Mus., qui literam erasit. Si *σῦκα* recte habet comparari potest *συρίσκος*. cuius forma Cypria esse possit: vereor tamen ne pro *σῦκα ἐμβάλλεται* ope Pollucis X 130 rescribi debeat *σκεύη ἐμβάλλεται*. Hic enim dicit *σώρακον* esse vas in quo histriones sua vestimenta reponunt. 82. Male supra *σορεύει*. 83. *dvarίθμητον* Pergerus, *ἐν ἀριθμητικῇ* Thes. VII c. 1726 B. Rectius ille. *Σωρειδόν· dvariθμήτων ἐπὶ τὸ αὐτό* Cyrill. 63: vid. Poll. I 51. 84. *(βε)βουνισμένον* addit Cyr. 63. 85. Vide *Σορωνίς* et *σαρωνίδες*; ac *σαρωνίς* Salmas. Oppidum ignotum, sed *Σάρων* et *ποταμός* audit et *τόπος Τροιζῆνος*. 86. ἢ cod. 88. Vide *πύτινους*. 91. *σωσύλεθρος* cod., em. Scaliger. 92. Adde *ἢ καλλίστη ἄμπελος*, electa vinea שׂוֹרֵק, e gl. mss. in XII prophet. et Origen. lex. p. 239. 93. Mox *σωτέος*. — [λ] HSt. Is. Voss. 95. Musurus *σωστρεύματα*, requirente ordine, unde mox 3097 HStephanus *σωτρεύματα· σωστρεύματα* corrigit. Heinsius gl. 94. 95 copulabat, cum *σῶστρα* et *σῶτρα* confundere videretur lexicographus. 96. Ahrens Dial. II 204. 97. Cf. 3095. Lectionem *σωτεύματα* defendit Creuzerus [*Auswahl gr. Thongef.* p. 106. 170, de ordine literarum securus. Legendum videtur *σῶστρα·.... φδή. σωτρεύματα κτλ.* in marginem reiectis variis lectionibus *σωστεύματα* et *σωτεύματα*. 98. Lob. Aglaoph. p. 980 d. — Paul. Aegin. VII 11. Apud Galenum reperire non potuit Lindanus. 3100. [καὶ] ab Oudendorpio extritum coll. schol. Ar. Plut. 1176 Phot. 561, 3. 3. II. e. *sacrificium pro salute*. 4. Cf. *τρίτος κρατὴρ* et Pollux VI 15. 5. Videntur duo articuli explicatione carentes, in quorum priore latet *φράτορες*. 6. Poll. II 92 IV 199. Meiet. Cram. AO. III 82, 26 EM. 742, 35 schol. Nic. Ther. p. 23. Cf. *βαίστωρ βάστωρ* et *χαρτῆρες*. 8. Mendi suspecta sunt HSt. et Hemsterh. Poll. IX 138. *Sed cf. Polyb. XXIII* 18, 2 *σωφρονικὴν σεμνότητα*. Thes. VII c. 1750 B.

σωφροσύνη· σοφία, ἐπιστήμη
σώχ(ε)ιν· τρίβειν
σωχίς· εἶδος ἀμπέλου
σωχομένους· τριβομένους
Σωχύς· ὁ τῶν Κουρήτων πατήρ
σώωντες· κρύπτοντες

T.

Τά· ταῦτα, ἅτινα αὐτά, ἀναφορικῶς·
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν
τὰ ἅ· [ἅτινα, ἢ τοιαῦτα]
[τὰ ἀδάνοντα· τὰ ἀρέσκοντα]
τὰ αἰσχίω· τὰ χείρω
τὰ ἀμείνω· τὰ κρείττονα
[τὰ ἀνταῖον· βαρύ]
τὰ ἀπὸ τριποδος· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων· ἤτοι ἀπὸ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος· ἢ ἀπὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ
* τὰ βάθη· τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα
* Ταβεήλ· ἀγαθοῦ Θεοῦ
ταβάλα· ταβῆλα. ὑπὸ Πάρθων οὕτω καλεῖται ὄργανον κριβάνῳ ἐμφερές, ᾧ χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγος
λ
[ταβερνία· καπη]
ταβέρνων· πανδοχείων]
ταγαῖος· ὁ ἐξ ἐπιταγῆς τι ποιῶν
ταγαῖς· ἀρχαῖς, ἡγεμονίαις
τάγανα· ταῦτα. Κρῆτες
ταγατίζων· χιλίζων
ταγή· βασιλικὴ δωρεά. καὶ ἡ σύναξις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων

SCR. 10. Monostich. 505. 11. Nic. Ther. 590. 15. ι 430.

T. 1. *Il* 60. 8. I Cor. II 10. 9. Iesai. VII 6 (male Zonar. c. 1708. ταδεήλ).

ADNOT. 11. σωχῖν cod., σωχεῖν Mus., em. Theognost. 149, 22. Vid. schol. Nic. Ther. 590. EM. 742, 8 Gloss. Herodot. p. 616 Suid. Cyr. 11. 12. Poll. VI 82. 14. Σῶχος Zonar. c. 1702. Vide Κύμβη. 15. σώοντες Mus., cf. 3078.

T. 1. ἅτινα αὐτὰ omisit Apoll. lex. Hom. p. 148, 27. — προτετάχθαι ἐάσωμεν cod., em. Musurus. 2. τάα codex, correxi ex Odyss. x 310. Interpretatio aliena, nisi cum Heinsio quis scripserit τά· ἅ, ἅτινα κτλ. 3. 4. 5. Eadem Cyr. 63. 3. δδάνοντα cod. Cyrillus Alberti et Vossius, δνδάνοντα Cyr. 63 Mus. 6. Omisit Musurus. Recte ταλαντιαῖον e gl. τ 57 corrigit Schowius in Suppl. p. 722, 2. 7. Zenob. VI 3 p. 161 Apostol. XV 88 Macar. VII 97 p. 213. 8. Cyr. 63, et glossae ad I Corinth. II 10. 9. Syriacum est; vid. Steph. Byz. 597, 17. 10. *Persis ea vox hodieque in usu est pro tympano,* طبل Tabl. RELAND Diss. II, VIII p. 247 Salmas. in Solin. p. 717 B. Boetticher Aric. p. 28. *Corrige Senecam epist. LVI:* Aut huic, qui ad metam sudantem *tabalas* experitur aut tibias. *Inde Hispanorum* atabales. *Hodie quoque apud Persas in usu similes omnino clibano.* Is. Vossius. 11. 11b. ταβέρνια· καπήλια Schow. l. l. Cyr. 63, ταβερνῶν· καπηλείων rectius Cyr. 39. Zonar. 1711. 14. Glossa suspecta. Forte ταγάν· ταυτά (= ὁμοίως): cf. Aesch. Ag. 110. 15. ἀνταγίζων vel ἀνταγάζων IThSchneider anal. crit. p. 44 τιτίζων Conr. Schwenck in Philol. Gotting. III p. 407. 16. Aristot. Oecon. II 2 cum adnot. Mus. phil. Cant. I p. 129 et Schneiderī in praef. p. VIII conferri iubet Thes. VII c. 1764 D. — σύνταξις Coray ad Isocr. p. 103.

ταγηνία(ι)· πεμμάτια (ἀπὸ) τηγάνων. οἱ δὲ στέας ὑγρόν, ἐπιχεόμενον τηγάνῳ, ᾧ προσβάλλεται μέλι, (ση)σάμη, τυρός
τάγηνον· τήγανον
τάγιλος· φειδωλός
τάγιος· κήρυξ. πρεσβευτής. ὀξύς. ταχύς. βάσιμος
ταγοί· προστάται, ἄρχοντες, ἡγεμόνες
ταγύρια· τὰ ἐλάχιστα, τὰ τιτθόντα
ταγόναγα· Μακεδονική τις ἀρχή
τά δ' ἄποινα· τὰ δὲ λύτρα
τὰ δέ· ταῦτα
τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται· τὰ δὲ πρόβατα ἔρημα γενόμενα τῇ τοῦ ποιμένος φυγῇ
τἀ διαβούλ(ι)α· τοὺς διαλογισμούς
ταθείς· ἁπλωθείς
* ταττθίον· μασθός, τιτθίον
ταὶ δὲ χθόνα· .....
ταῖν· ταῖς
[ταῖη· διοικητής, προστάτης]
ταιναρίας· παρὰ Λακεδαιμονίοις ἑορτὴ Ποσειδῶνος· καὶ ἐν αὐτῇ Ταιναρισταί. Ταίναρον γὰρ πεδίον Λακωνικῆς
ταῖν θεαῖν· ταῖς θεαῖς
ταινία(ι)· στέμματα τῶν ἱερέων, διαδήματα ἀρχιερατικά, ἢ ζῶναι, ἢ στέφανοι, κόσμοι, ἢ δεσμοὶ ἱεροί
ταινιοῦντες· κοσμοῦντες, δεσμοῦντες, στεφανοῦντες
τὰ κέρατα· τὰ ἄκρα
ταχερόν· τηκτόν. οἰκτρόν
ταχτικοῖς· στρατιωτικοῖς, πολεμικοῖς
ταχτόν· ὁμοίως
τἀκ το(ῦ) νίτ(ρ)ου· τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρτύματα· διὰ τὸ ἔνθα καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι

SCR. 17. Cratin. fr. VIII p. 90 aliique comici ap. Iacob. vol. V p. 997. 18. Plato com. fr. I 12 p. 672 Ar. Eqq. 929. 21. Ψ 159 Aesch. Pers. 23. 22. Eupolis fr. X p. 431. 24. Λ 20. 26. Ε 140. 28. Ν 655. 30. Ψ 121. 41. ADN.

ADNOT. 17. ταγηνία (ut Zonar. c. 1707) — τιγανῶν — στέας — σάμη cod., τηγάνων — στέαρ — σησάμη Musurus, ταγηνίαι vel ταγηνίας H. Stephanus. Reliqua ex Phot. 664, 15 et EM. 743, 55 correxit Meinekius Com. II 1 p. 90, adnotans posse etiam τινα scribi pro τιγανῶν. 18. Moer. Att. p. 362 Phrynich. app. soph. 65. 11 Phot. l. l., ubi ἤγανον pro τήγανον suadent Koen. ad Greg. Cor. p. 446 Meinek. exx. II p. 11 et Dindorf. Thes. c. 1766 BC coll. Eustath. p. 244, 46. 701, 18. 19. Cf. Lob. Prall. p. 139. 21. Cf. gl. τ 32. 23. Malim τάγυρι, quo de vid. EM. 743, 57 Phot. Suid. Theognost. 79, 8. 120, 29. Hes. σαγύριον (σάγυρι) et Pierson. ad Moer. p. 331. 23. ταγῶν ἀγά Pergerus, qui ταγῶν ἄγημα (q. v.) voluisse videtur. 27. (ι) Cyr. 63. Albertus. Supra διαβούλια· — διαλογισμοί. 29. Ordo τάθιον poscit quod possit Doricum dici si integra esset Zonar. c. 1728 glossa τηθίον· ὁ μαστός. Sed hoc τιτθίον scribendum videtur et h. l. ultima vox correctio esse prioris ταθίον. 30. 31. ταὶδεχθόνα, ταῖν ταῖς cod., omisit Mus. Correxerunt et ad Ψ 121 retulerunt Nauckius et Meinekius. 32 Sic codex, ταίης Musurus; τάγης, quomodo nonnulli ap. Xen. HGr. VI 2, 10 pro ταγός porrigunt, Scaliger probantibus Alberto et Sim. Karsten ad Aesch. Ag. p. 135. Rectius Sopingus ταμίης, sed feminina scripta fuisse docet lex. ms. Havn.: ταίᾱ· διοικήτρια· προστάτρια (l. ταμίη). 33. Ταινάρια (sic Pearso Adv. 645, 7) vel ταιναριάς vel ταιναρίς Meinek. Com. II 1 p. 391. Reliqua ex Oro Milesio ap. schol. Apoll. Rhod. I 179 corrigi possunt Λακωνικῆς. καὶ Ταιναρῖται οἱ ἐν αὐτῷ: sed Hermippi verbum ταινιρίζειν commendat nomen ταιναριστής. 34. ταῖν θέαιν· ταῖς θεωρίαις δυϊκῶς Cyr. 63. 35. Cf. τέναι. ταινίαι. τηνία. 38. τικτόν, quod πίκτον videri possit, cod., em. Musurus. 41. τακτονίτου cod. Mus., qui ἔνθα in ἐνταῦθα mutavit; em. Pierso coll. Anaxipp. Cithar. fr. 1 vol. IV p. 466 ap. Ath. IV p. 169 B, ubi cod. A κἀκ τοῦ λήτρου, Badham Philol. X 2 p. 339 Cobet Var. Lectt. p. 140. Idem voluisse puto Sopingum et Salmasium.

ταχῶνες· τροχίσκοι στέατος κεκομμένου μεθ' ἁλῶν, καὶ ξηρῶν [καὶ] ἀρτυμάτων
τάλα· μέγα
ταλαεργοί· οἱ ὑπομένοντες τὰ ἔργα, τλητικοί, ταλαίπωροι, δυσπαθεῖς
ταλαεργόν· τὰ αὐτά
ταλαίνης· ἀθλίας, ταλαιπώρου
ταλαιπωρία· μοχθηρία
ταλαίπωρος· ἐπίπονος, τλητικός
ταλαχάρδιος· τλητικός, ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν καρδίαν
ταλαίφρων· καρτερικός
ταλανίζει· θρηνεῖ
τάλαντα· ζυγά, σταθμοί
τάλαντον· λίτραι ἑκατὸν εἴκοσι πέντε κατὰ τὸν μέγαν Ἐπιφάνιον
ταλανταίων· μεδίμνων, καὶ σταθμίων
ταλάντατα· ἀτυχέστατα
ταλαντεύει· σταθμίζει, ζυγοστατεῖ
ταλαντιαῖον· βαρύ
Ταλάντιον· τόπος. Ἀρτεμίδωρος
τάλαντον· σταθμός, ζυγός. ὁλκὴ λιτρῶν ἑκατόν, ἢ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, ἢ ἑκατὸν ἑξηκονταπέντε. ἢ τετρακόσια. ἢ χίλια ἑκατὸν πεντηκονταδύο
τάλαντος· ταλαιπώρου
ταλαντώσει· σταθμήσει, στήσει
ταλαόν· ὑποστατικόν. ἰσχυρόν, βίαιον
ταλαπείριος· τλητικὸς κατὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεπεραιωμένος. οἱ δὲ ἀφιγμένος
ταλαρίς· ἐξ οὗ βάλλουσι τοὺς ἀστραγάλους
* ταλαπενθέα· ὑπομένοντα τὰ πένθη
τάλαροι· κάλαθοι ἐρίων. καὶ ἐν οἷς οἱ τυροὶ πήγνυνται·
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν

SCR. 42. Cratet. fr. III, II 1 p. 240. 44. δ 636. 45. Ψ 654. 46. e. g. Soph. OC. 1263. 50. Hesiod. Scut. 424 Soph. OC. 562. 49. Eur. Hel. 524 (Soph. Ant. 39 Ai. 903). 51. Procop. in Iesai. p. 82 A. 52. *I* 122. 53. Epiphan. II p. 183: τάλαντόν ἐστι τὸ πᾶν ὑπερβάλλον σταθμώμενον μέτρον. κατὰ δὲ τὸν λιτρισμὸν ρκε λιτρῶν ὑπάρχει. 56. Greg. Nazianz. 58. Tacet R. Stiehle de Artemidoro Ephesio. 59. Θ 393. 63. η 24. 65. ε 222. 66. Σ 567 (ι 247).

ADNOT. 42. ἔστι δὲ γαστρίον ἡδυσμένον, ὃ καὶ τάχωνας ἔνιοι κεκλῆσθαι παρὰ Ἰράτητι νομίζουσι τῷ κωμικῷ μόνῳ καὶ ἅπαξ εἰρηκότι ἐν Θηρίοις.... οἱ δὲ οἴονται τοὺς τάκωνας ἐκ ταγήνου κρέας, ἢ στέατος τροχοὺς σὺν ἅλσι καὶ ξηροῖς ἡδύσμασι κοπέντας Poll. VI 53 p. 240. 41 Bekk., unde post ἁλῶν Bergk. reliq. com. Att. p. 279 inserit καὶ κρεῶν, fere ut voluerat Guyetus. [καὶ] Heinsius, alii. 43. ‚*In compositis ut videtur sic interpretatus*' Thes. VII c. 1778 B. Cf. ζάλ. Male Schwenck. in Philol. III p. 407 (με)γάλα· μέγα. 44. Apoll. lex. Hom. p. 150, 22. 49. Ranke de Hesych. p. 36. 51. Cf. ἐταλάνισα. Phot. et Cyr. 63 addunt ἄθλιον ἀποκαλεῖ. 52. Apoll. lex. 149, 1. 54. ταλαντίων cod., em. Albertus ita, ut formam a librariis fictam reponeret, qua de Lobeck. ad Phrynich. p. 544 consulendus est. 55. τάλαντα· τὰ cod., em. HSt. Cf. schol. Plut. p. 370. 57. ταλαντίειον cod., em. Mus. Cf. gl. τ 6. 58. Adludit ad Ταυλάντιον. Non ausim tamen πότος scribere et ad οἶνον Ταυλάντιον ap. Steph. Byz. 607, 15 referre, quamquam Artemidorus opsartytica scripsit. Minus etiam placet Ταλαντία, quo de Histiaeae in Euboea nomine vid. Hes. Ἑστίαια a Wassio ad Thuc. I 114 correctum et schol. Hom. *B* 537. Forte τἀλλάντιον locus ubi farcimina venduntur. 59. τετρακοσίων et χιλίων Musurus. Vid. Boeckh. *Metrol. Unters.* p. 297. 60. Non dubitavi Thes. VII c. 1787 B et 1789 D coniecturam ταλαιτώρου pro ταλαίπωρον recipere. Cf. Hipponactis et Antimachi locos apud Choerobosc. Canon. p. 280, 31. Ταλάντατος ordo non fert. (Timocl. III p. 597). 61. Nominativos ponit Phot. 567, 6: cf. Poll. IX 53. Basil. I p. 84 B apposuit B Hasius. 63. Apoll. lex. Hom. 149, 1. 64. ταλαρίσ(κος)? 66. φέρων cod., em. Iensius. Vid. Apoll. lex. p. 148, 31. — μελίην δὲ ἄκαρπον cod., em. Mus.

τάλας· ἄθλιος, ταλαίπωρος
ταλάσια· τὰ ἔρια
[ταλασείη· ὑπομείνη]
70. ταλασία· ἐριουργία, ἐργασία
ταλασιουργία· τῶν ἐρίων τὰ ἔργα
ταλασιουργός· ἐριουργός. [καὶ ἡ ἐν τοῖς ταλάροις ἐργαζομένη κρόκη, ἢ ἔρια
ταλασίφρων· ταλακάρδιος, ἰσχυρός, τολμηρός. θρασύς, ὑπομονητικός, ἰσχυρόφρων
• ταλάσεις· ὑπομι[ί]νεῖς, τολμήσεις
75. ταλάσ(σ)αι· ὑπομεῖναι. καὶ τὰ ὅμοια
ταλαύρινον· ὑπομονητικόν, τολμηρόν, πολεμιστήν
ταλάφρονα· τλητικὸν κατὰ τὰς φρένας. οἱ δὲ ἰσχυρογνώμονα
ταλαώρεα· τοξεύματα
Ταλαιύς· ὁ Ζεὺς ἐν Κρήτῃ
80. ταλαιδίτης· ἀγὼν γυμνικός
ταλικής· ἀναιδής
ταλίκην· τηλικα(ύ)την
[ταλίκην[ος]· τηλικαύτην]
τάλιξ· ὁ ἔρως
85. ταλίων· ἀθλίων
85a. τᾶλις· ἡ μελλόγαμος παρθένος καὶ κατωνομασμένη τινί, οἱ δὲ γυναῖκα γαμετήν, οἱ δὲ νύμφην
Ταλύβιος· ἱερεύς
ταλῶς· ὁ ἥλιος
τάμά· τὰ ἐμά
ταμᾶς· γαμβρός

SCR. 69. *O* 164. 70. Plat. Legg. VII 805 *e* Xen. Comm. III 9, 11. 71. Plat. Polit. p. 282 C alibi. 72. Plat. Ion. 540 C. 73. *Δ* 421. 74. *N* 829. 76. *E* 289. 77. *N* 300, ut huc etiam pertinere queat *πολεμιστήν*. 85. Aristoph. fr. inc. CCLXI p. 1220. Soph. Ant. 629 Callimachus. 88. Soph. OT.

ADNOT. 69. *ὑπομείνει* cod., em. Musurus, sed intactam reliquit glossam, ab Alberto et Wakefieldo recte in *ταλάσσῃ* mutatam. 72. Posteriores explicationes ad *ταλάσια* pertinent. 74. *ὑπομείνεις* cod., em. Guyetus et HSt.; sed malim cum Alberto *ταλάσσῃς· ὑπομείνῃς τολμήσῃς* propter *N* 829. 75. (*σ*) Voss. Apoll. lex. 149, 3. 76. *ταλαβριτὸν* cod., em. Mus.-Nauck. Ar. Byz. p. 225, *ταλαύβριον* Aldus. 76. 77. Apoll. lex. 148, 28. 29. 78. *ταλαόρια* cod., *ταλαώρεα* Vossius ex ordine literarum, *ταλάωρες* LDindorf. Thes. VII c. 1793 B probabiliter, coll. Choerob. Can. p. 87, 22: *ταλάωρ ταλάωρος — ταλάωρ δὲ τόξον*: p. 321, 15: *ταλάωρ ταλάωρος τὸ τόξον*. Fallitur Rank. de Hesych. p. 38. 79. *Ταλεόν* et mox *ταλεδίτης* requirit ordo. Quorum prius sicubi sic scriptum invenit in viliosam lectionem incidit pro *Ταλλαῖος*. Cf. foedus Latiorum et Olontiorum in Boeckh. C. I. n. 2554 p. 398, 95. 399, 178. Alterum in *Ταλαϊτης* vel *Ταλλαιάτης* correctum a Thes. VII c. 1794 B festum fuisse apud Cretenses Iovi Tallaeo sacrum putabant Meursius Cret. p. 198 Gerhard. *Myth.* § 199. 81. Non liquet. 82. 83. *ταλικήν· ταλικάτην. ταλικηνός· ταλικάτην* cod., h. e. *ταλίκην· τηλικαύτην* vel *ταλικαύταν· ..... ταλίκην· τηλικαύτην*. Certe syllaba —*ος* ex accentu potius male in ultima posito et pro compendio habito nata videtur, quam ad eam dialecti Dorice proprietatem nos ducere, quae in *τῆνος τοιῆνος τοσσῆνος* apparet. 84. *τάληξ· ἔρως* Tollius. Non liquet. Adludit ad Bion. idyll. XVII 4 *ταλίκον ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν ἔρωτα τέκηαι*. 85. *ταλάων* corr. Thes. VII c. 1794 B; imo *ταλαόν· ἄθλιον*, cum ordo *τάλιον* poscat. 85a. *ταλλίς* cod., *τάλις* Musurus, *τᾶλις* Arcad. p. 33, 6 [30, 25] ubi *μελλόγαμος* explicatur, *τάλιδος· τῆς μεσογάμου. οὕτω Ἀριστοφάνης* Phot. 567, 17, ubi e Sophocl. Ant. 629 *οὕτω Σοφοκλῆς* praeoptant. Ac laudat hunc locum a scholiasta illustratum Poll. III 46 p. 117. Conferunt etiam *δαλίδας· τὰς μεμνηστευμένας* et *ταλιθά* (Marc. V 41, Bochart. Hieroz. I p. 425)· *κοράσιον* Zonar. c. 1713 h. e. טלית. 86. *Ταλθύβιος* Musurus, *ἥρως* Meinek. Philol. XII p. 623; idem nunc *κήρυξ*. 87. *Τάλως* Mus. fortasse recte. ‚*Quod singulis diebus Cretam circumiret, id videntur nonnulli ad solem retulisse.*' Is. Voss. *Γάλος· ὁ ἥλιος* Sopingus, *φάλος· ὁ ἥλιος* Lobeck. ad Aiac. p. 358. Cf. et *σαώς*. 88. Cyrill. 63. 89. *γαμᾶς* Guyetus. Videtur Hebraicum חתן.

90. τάμε· ἔταμεν
τα μέει· τέμνει
ταμεῖν· τεμεῖν
ταμέσθαι· ἀπομερίσαι. ἐπιτ[ι]μῆσαι
* ταμεῖα· ἀπόκρυφα οἰκήματα
95. ταμεσίχροα· τέμνοντα τὸν χρῶτα. ἀπὸ μέρους δὲ λέγει τὴν σάρκα
τὰ μέταζε· μετὰ ταῦτα. Δωριεῖς
ταμετάτι· τηνικάδε
ταμίαι· οἱ τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ πάντων τῶν κοινῶν προστάται καὶ φύλακες, ταμιοῦχοι
ταμίαν· ζημίαν
100. ταμιείας· φύλαξ χρημάτων, προστάτης, δεσπότης, οἰκονόμος, διοικητής
ταμιεῖον· κοιτῶνα
ταμιεύεται· διοικεῖται. ἀποκρύβει
ταμίη· ἢ προστάτις τοῦ οἴκου, διοικήτρια, ἢ κελλαρία πιστή. καὶ ἀρχὴ Ἀθήνησιν
ταμίην· δέσποιναν, τὴν τοῦ οἴκου προεστῶσαν
5. * ταμεῖον· θάλαμος
* ταμιοῦχος· οἰκονόμος
Ταμιράδαι· ἱερεῖς τινες ἐν Κύπρῳ
τάμισος· ἡ πυτία
τάμνειν· διατέμνειν
10. τάμνεν· ἐνέκοψεν
τάμνοντες· διατέμνοντες. ποιοῦντες·
τάμνον τ' ἀμφὶ
περιήλαυνον
τάμοις· τέμοις. ποιήσαις
[τάμονες· διακόπτοντες]
ταμόντες· ποιήσαντες. συνθέμενοι
15. τάμωμεν· ποιήσωμεν
15a. τᾶν· σύ, Ἀττικῶς. ἢ ταύτην. ἢ τούτων

SCR. 90. Γ 292. 91. N 501. 92. Eur. Hec. 1201? 93. I 576. 94. Novicium (IV Regg. IX 2). 95. Δ 511. 96. Hesiod. opp. 396. 102. Aristoph. Thesm. fr. X p. 1083 Aristot. H. A. IX 13 ubi ἀποκρύπτων ταμιεύεται coniunguntur. 3. Z 381. 4. κ 21. 8. Hippocrat. 667, 36. ADN. 9. Hesiod. opp. 421. 741. 10. Γ 273 I 209. 11. Σ 528. 14. μ 11 B 124. 15. T 191 Γ 91.

ADNOT. 91. Singularem formam agnoscit LDindorf. Thes, VII c. 2014 A. Recte ni fallor dudum Pearso commendavit ταμέειν· τέμνειν coll. Il. N 501. 93. [ι] Is. Voss. 95. Apoll. lex. p. 150, 4. 96. ταμετάξαι cod., + Mus.. em. Meinek. Phil. XII 610. 97. τὰ μετάκι (pro τὰ μεσσάκι) Lobeck. ad Phryn. p. 51. Malim τὰ μέταζε· τὰ μετά τι, τηνικάδε, μετὰ ταῦτα. Δωριεῖς coll. τὸ μέταζε· τηνικάδε. 98. Boeckh. Oecon. I p. 177 sqq. Hermann. antiq. § 151. 99. ζαμίαν Pearso et Cobet. Nov. Lect. p. 176. Eadem sententia est Thes. VII c. 1796 B, qui haec praecipit: ‚*Dialecti varietas pro ζαμία putanda foret, si non esset vitiosum.*' sed similiter infra τώνα pro ζώνη et supra γόμος (l. τωμός)· ζωμός leguntur. Addo ἐργατομένων in titulo Arcad. lin. 47 ap. Bergk. ind. lect. Halens. hib. 1860 — 61, et ΤΤΙΙΝΔ pro Ζῆνα in tit. Cret. ap. RBergmann Berol. 1860. Vide Philol. XVIII 2 p. 231 — 233. Vice versa Ζιτᾶνα habuimus supra pro Τιτᾶνα. 100. ταμειίας cod., ταμίας Mus. Ac ταμείας Cyr. 39 quoque, ταμίτιας Cyr. 63 exhibent; qua de forma cf. Lob. Path. El. p. 429. 3. δρχή] pro ταμεία? 5. Ordo requirit τάμιον qua forma Hesychius ipse s. v. γύαλα usus est. ‚Apollinar. Ps. 32, 14. 134, 16 Boeckh. C. I. II. p. 978 n. 3797 d. 6. p. 56 n. 1973, 9' Thes. 6. ταμιοῦχος Mus. requirente ordine. 8. πυτύα cod. Cf. schol. Theocr. VII 16 schol. Nic. Ther. 577 p. 45 ed. HKeil, Erotian. p. 368 Galen. lex. p. 576. 10. Apoll. lex. 150, 13. 11. τάμνοντ' ἀμφί cod., em. Iensius; περιελαύνων cod., em. Mus. 12. ποιήσεις cod., corr. Mus. 13. L. τάμνοντες, non ταμόντες cum Is. Vossio. 15a. Omisit Musurus, qui τάν correxerat. Confundit τᾶν (h. e. ὦ τᾶν)· σύ cum τάν· ταύτην et τᾶν· τούτων.

ταναάγρα· ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἤρτυον τὰ κρέα
Ταναγρίδαι· οἱ Ταναγρεῖς
Ταναγραίων φυήν· Κητεῖ ὁμοιοτάτην. Ἔφορος λέγει εἶναί τινα ἐν Ταναάγρᾳ παχύτατον, ὃς ἐλέγετο Κητεύς
ταναηκέα· δι' ὅλου ἠκονημένα, ὀξέα, ἀποτεταμένην τὴν ἀκμὴν ἔχοντα
ταναηκέϊ· τὰ αὐτά
ταναηκέος· μακροῦ, τοῦ μακρὰν λαβὴν ἔχοντος
ταναηκές· εὔμηκες
[ταναηκότες χαλκῷ· τῷ ἐκτεταμένῳ σιδήρῳ]
ταναᾶς· ἐκτεταμένης
[τανακιδές· ὀξύ. μακρύν. δι' ὅλου ἠκονημένον]
ταναοῖο· ἐπιμήκους, μακροῦ, πάνυ ἐκτεταμένου
ταναὸν· ἰσχυρόν. ὀξύ. λεπτόν. σκληρόν. μέγα. ὑγρόν. μακρόν
[τάνας· παρηκούσας, ἀπὸ τοῦ ἐς μῆκος τετανύσθαι]
ταναύποδα· ὀρθόποδα, τεταμένοις τοῖς ποσὶ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν
τἄνδον· τὰ ἔνδον
τανέη· ἀποτεταμένη
ταν ηχῆ· ἐκτεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν
ταν η λ(εγ)έος· παρατεταμένην ἔχοντος τὴν ἀλγηδόνα. μακροκοιμήτου· τανηλεγέος θανάτοιο
ταν θαλύζει· τρέμει. Δωριεῖς. οἱ δὲ σπαίρει
τἀνθάριον· ἐρύθημα
[τανίφυλλος· μακρύφυλλος]
τανίσφυρος· ὀρθόσφυρος. εὔσφυρος. λεπτόσφυρος
ταν θαρυστός· ὁ τρόμου παρασκευαστικός
[τανοῦφῃ· λεπτοῦφῃ]
ταν ταλάσσεται· δάκρυα. στάζει δάκρυα
τανύγλωσσοι· μακρόφωνοι. ἢ τεταμένην ἔχουσ(α)ι τὴν γλῶτταν
ταν ταλίζεται· σαλεύεται

SCR. 20. *H* 77. 22. Ξ 385. 23. *H* 77 Ψ 118. 26. *Π* 589. 27. Eur. Bacch. 831 Or. 321. 29. ι 464 (h. Apoll. 304 Merc. 232). 30. Eur. Or. 514. 33. Θ 70. 36. ν 102. 37. Hesiod. Theog. 364. 38. ADN. 39. Wunder ad Soph. Trach. 602. 42. ε 66.

ADNOT. 16. Poll. X 165 p. 1351 Hemst.: ὅτε καὶ τὰ λεβητάρια ταναγρίδας. 17. Obscura est: nam *Ταναγρίδες* sunt Tanagraeae, *Ταναγρῖται* vero Tanagraei, qui et *Ταναγρεῖς*. Videntur igitur nonnulla excidisse vel coaluisse. Possis: κρέα ταναγρίδα (ἐκάλουν. *Ταναγρίδες· .... Ταναγρ)αῖοι· Ταναγρεῖς:* sed nihil horum praestiterim. 18. κήτει ὁμοιότητα — παχυτ' cod, παχύτητα Mus., em. Schowius et Ruhnk. Auctar. coll. Ath. XII p. 551 A. 19 — 25. τανύηκες accinit Herodian. Arcad. 117, 24. 21. ταναηκέως cod., em. Mus. 23. Sic cod., ταναηκεῖ recte Mus. sed invita literarum serie. 25. ταναηκές Sopingus et Salmasius. 27. (ὁν) Mus. qui exitum delevit. 28. Sic codex, ταναάς Mus. ordine confuso. 29. Apoll. lex. 150, 11. 31. 32. Revocavi codicis vitia, ταναᾷ et ταναηκῇ — ἔχοντα Mus. Debebat ταναηκεῖ — ἔχοντι. 33. (εγ) Mus. 34. τανταλύζει cod., ταν θαλύζει Mus. Supra παμφαλύζει· τρέμει. ἐταντάλιζεν· ἔτρεμεν (quod ἐταν θάρυζεν scribit Thes. VII c. 1808 C) ἐταν θόριζον· ἔτρεμον (ubi Valck. Ammon. p. 120 ἐταν θάρυζον corrigit) τα[ο]ν θαρύζειν· τρέμειν Phot. 569, 1. Denique ταν θαρίζειν (l. ταν θαρύζειν) μὲν γὰρ λέγουσιν Ἀττικοὶ τὸ τρέμειν Ammon. p. 79 sched. Basil. p. 94. Legendum igitur videtur ταν θαρύζει (cf. gl. τ 138), quod illustrat cum similibus Lobeck. rhem. p. 231, quamquam etiam τανταλίζει sustentatur voc. ταντάλειος· τρομικός Suid. Cyr. 39. 63. Pro σπέρει Sopingus σπαίρει. 35. ταν θάριον codex. 36. Vitiose pro ταν φύλλος, nisi Aeolicum sit. 37. Imo τανύσφυρος. 38. τανύθρυστος — πσκευάτιος cod, παρασκευαστικός Mus., em. Valck. ad Ammon. p. 120 ope Pollucis V 98: ταν θαρυστοὶ ὄρμοι παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ (fr. XXXV vol. II p. 823) ὧν κατεκρέμαντο λίθοι τινές, ὡς ἀπὸ τῆς κινήσεως ὠνομάσθαι. 39. τανανφῇ Phot. Suid. 40. σταλάσσεται Sopingus, probante Thes. in Add. ad VII c. 2661, coll. νεοστάλυγες. 42. Apoll. lex. p. 149, 18. — ἔχουσι cod., ἔχοντες Mus., em. Schow. p. 724, 8. 41. ἐταν ταλίχθη· ἐσείσθη Hes. ταν ταλωθείς· διασεισθείς schol. Soph. Ant. 134.

ταννυγλώχινες· τεταμένας τὰς γωνίας ἔχοντες
ταν́υει· ἐκτείνει, ἕλκει, τείνει
ταννηκές· τὴν ἀκὴν ἔχον παρατεταμένην
ταννηκέας· ἐκτεταμένους ὄζους
τανύοντο· ἐξετείνοντο. ἔτρεχον·
τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἐπὶ τῶν συῶν. ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν·
εὐύμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο
ταν́υπεπλος· μακρόπεπλος
ταν́υποδας Ἐριν[ν]ύς· ταχύποδας, ἐν τάχει τιμωρουμένας
ταν́υπτερος· μακρόπτερος, τεταμένα ἔχων πτερά
ταννυπρώρους· τὰς καλύπτρας· διὰ τὸ περὶ τὸ πρόσωπον περιτετάσθαι
ταννυσ(σ)άμενος· ἐκταθείς
τάννυσσα· ἐνέτεινα
τάννυσσαν· ἐνέτεινον
ταν́υσ(σ)ας· ἁπλώσας. ἐκτείνας. κρεμάσας
ταν́υτριχα· δασύτριχα. λεπτότριχα
τὰ νῶτα· τὰ ὀπίσθια
ταξάμενοι· ὁρίσαντες
τάξις· ἡ ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολή. ἢ ἀκολουθία, καὶ εἱρμός
τάξος· δένδρον τι ὀρεινόν
τάξω· συντάξω. θήσω
ταπεινόν· χθαμαλόν
τάπ(ι)δες· τάπητες
* τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· τὴν φυλακὴν τῆς τῶν ἐντολῶν ἐργασίας
τάπις· προσκεφάλαιον
* τάπερ· ἅτινα
* τάπησι· ποικίλοις στρώμασιν
τὰ πρόσω· τὰ ἔμπροσθεν
τὰ πρῶτα· ἀντὶ τοῦ ἅπαξ. ἢ τὸ πρῶτον, καὶ ἐξ ἀρχῆς
τάρ· σύνδεσμος. δέ, δή, ἄρα, καὶ δή, ταχέως
τὰ ῥα· ἅτινα δή
* ταρβήσαντες· φοβηθέντες, εὐλαβηθέντες
[Ταραχίναι· ἔθνος. ἢ πόλις]

SCR. 43. Θ 297. 45. Ξ 385. 46. Π 768. 47. Π 375 (ζ 83) Ι 464 Ψ 33 48. Γ 228. 49. Soph. Ai. 831. 50. Pind. Pyth. V 111 Alcaeus Ath. IX p. 388 E. 52. Δ 112. 54. Ν 359. 55. Ψ 25. 56. cf. Oppian. Cyn. I 187. 58. Acti. Apost. XXVIII 23. 63. e. g. Xen. Anab. VII 3, 18. 64. Epist. ad Rom. XIII 12. 65. Κ 156, ubi τάπης editur. 66. Λ 67. χ 12. 69. Ζ 489 Λ 6. 70. 71. Homerus passim, 72. Μ 331.

ADNOT. 43. Apoll. lex. p. 119, 16. 45. ταν́υηκες; Arcadius l. l. Apoll. lex. p. 119, 10. 47. διὰ τὴν προθυμίαν τοῦ τρέχειν addit Apollon. p. 150. 23. Sequentia in codice misere depravata sic perhibentur: τάννυτοδε μωνύχιπποι ἐπὶ τῶν οὐρῶν ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν εὖ μεταλλοίοντο (haec duo vocc. confodit Mus.) διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο, unde Musurus effecit haec: Ταν́υποδε· μωνύχιπποι. Ταν́υοντο ἐπὶ τῶν οὐρῶν· ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν. Ταν́υοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο; em. Schowius p. 725, 9 fere nostras rationes secutus. Quamquam fortasse verum est οὐρῶν vel potius οὐρέων (ὀρέων), quod referri potest ad Odyss. ζ 83. Tum legendum (καὶ) ἐπὶ τῶν ὀρέων· (αἱ δ' ἄωτον ταν́υοντο). 48. Apoll. lex. p. 149, 8. 49. ταχείας Phot. Cf. schol. Soph. Ai. 837. Cf. δνύπους. 50. Apollon. lex. 149, 22. 52. 53. Apoll. lex. 149, 23. 150, 24. 52. (σ) Mus. 55. (σ) Albertus ex ordine. 63. 64. Separavit Mus. Cf. δάπιδες. — (ι) Mus. qui literam erasit. 68. Vide ἐπὶ τὰ πρόσω. 71. τάρα cod., em. Meineke. 73. Imo Ταρραχῖνα vel Ταρραχῖναι.

τάρανδος· ζῶον ἐλάφ[ου]ῳ παραπλήσιον, οὗ τὰς δορὰς εἰς χιτῶνας χρῶνται Σκύθαι

Ταραντῖναι· αἵματι βαφαί, τινὲς δὲ τὰς πορφύρας. ἐδώδιμοι γάρ. καὶ ἐξ αὐτῶν τραχήλια

Ταραντῖνοι· ἱππεῖς τινες ὀνομάζονται. οἱ δὲ τοὺς ἀκοντιστάς, ἢ τοὺς ψιλοὺς ἱππεῖς, ὡς καὶ Ἵππαρχος

Ταραντῖνον· ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτόν, κρωσσοὺς ἔχον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους

Ταράξιππος· οὕτως ὑπ' ἐνίων Πέλοψ ἱστορεῖται, οὗ τάφος ἐν Ὀλυμπίᾳ τά ῥά οἱ· ἃ δὴ αὐτῷ

τ' ἄρα τἄλλα· καὶ τὰ ἄλλα δέ

Τάρας· πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Τάραντος τοῦ Ποσειδῶνος. ἔστι δὲ Λακώνων ἄποικος

* ταρβεῖ· φοβεῖται

* τάρβει· φοβοῦ

* τάρβησαν· ηὐλαβήθησαν

ταρβαρέον· δεινόν, φοβερόν

τάρβος· φόβος

ταργαίνειν· ταράσσειν

ταργάναι· πλοκαί, συνδέσεις, πέδαι

τάργανον· ὄξος. Λυδοί. ἢ τὸ ταράττον. ἢ τὸ ἀπὸ στεμφύλων πόμα. καὶ πόα, ἣ καὶ σκορπίουρος

[ταρήφη· κόφινος μέγας. οἱ δὲ νεκροφορικὸν ἀγγεῖον]

SCR. 74. ADN. 75. Achael fr. 38 Nck. 76. Polyb. passim. 77. ADN. 80. *A* 465. 82. *N* 285. 83. *Δ* 388. 84. *O* 280. 85. h. Mercur. 165. 86. *Ω* 152. Tragici saepissime. 89. Phoenix Coloph. ap. Ath. XI p. 495 E.

ADNOT. 74. *ἐλάφου*, *φ* cod., em. Mus. Cf. Antig. Caryst. c. 31 Theophr. ap. Phot. Bibl. cod. CCLXXVIII p. 525 a 35 Aelian. NA. II 16 all. laudati a Beckmanno ad Aristot. Mirab. c. 29. 30. — *ταῖς δοραῖς* sine caussa et contra usum Hesychii Pearso. 75. *ἐδώδημοι* cod., em. Mus. — *Ταραντιναὶ βαφαί, παρὰ Ἀχαιῷ* (*ἀχαῖ* V, *παρὰ τὸ ἀχαιῶν* D *π ἀχαιῶν* M) *οἶμαι* (hoc voc. om. VM) *τὰ ἁλουργὰ ἢ τὰ ἀπ' ὀστρέου* EM. 746, 15 Phot. 569, 12 ubi *παρὰ ἀχαιων οἶμαι* recurrit, probabiliter ab ANauckio Trag. p. 586 fr. 38 in *παρὰ Ἀχαιῷ Μοίραις* correctum. Suspectum igitur *αἵματι*, fortasse ex —*αι βα*— ileratum. Obscura sunt etiam novissima verba a Salmas. in Solin. p. 792 b sic edita *πορφύρας* (—*ᾶς* cod.). *ἐδώδιμοι γὰρ οἱ ἐξ αὐτῶν τράχηλοι* coll. Hesych. *τραχήλους· τὰς πορφύρας* et Athen. III p. 87 F: *ἐψόμενοι δὲ καθ' ἑαυτοὺς οἱ τράχηλοι τῶν πορφυρῶν εὐθετοῦσι πρὸς τὰς τῶν στομάτων διαθέσεις.* At cum muricum ac purpurae superiores illae partes non solum *τράχηλοι* (*trachali* Festus) vocari solitae sint, sed etiam *τραχήλια*, quo nomine quosvis trunculos minutissimos avium pisciumque significabant habebantque in vilioribus eduliis, mutationis certe caussam ego video nullam, modo incideris ut feci, vel *ἐδώδιμα γὰρ τὰ* correxeris. 76. *ὑψηλούς* cod., *ψιλούς* Arcerius ad Aelian. Tact. p. 117 alii. Mox *ὡς Ἰλείταρχος* coni. Nauck. Philol. V p. 686, *οὓς καὶ Ἱππάρχους* Meinek. Vindic. Strab. p. 77, fere ut Ruhnken. praef. p. VIII *ὧν καὶ Ἱππαρχος*, qui tamen *ὡς καὶ Τίμαρχος* praeferebat. De re cf. Eckhel D. N. I p. 147. 77. *Ταραντινόν* codex, Philostrat. ep. 40 et EM. 756, 15; *Ταραντῖνον* Phot. 569. 10 qui Nicostrati apposuit testimonium, *Ταραντῖνον* Polyaen. V 3, 3 Ath. XIV 622 B; vulgo *Ταραντινίδιον* appellabatur vestis illa pellucida et sic ap. Nicostrat. com. fr. XII vol. III p. 290 restituit Meinekius. 78. *ὁ Πέλοψ* Mus., nisi potius *οὗτος* corrigendum erat. De re cf. Paus. VI 20, 14. 19. X 37, 4. Phot. Bibl. cod. CXC p. 150, 4. Anth. Pal. XIV 4, 5 schol. Lycophr. 43. 79. *τ' ἄρα* cod., em. Meinekius. 83. Vitiose *ταρβαρίον* pro *ταρβαλέον* cod., em. HSt. Lobeck. Proll. p. 135. *Apud Nonn. Dion. XXV 191 correxit G. Falkenburg.* LDindorf. 87. Lobeck. Parall. p. 403 Path. El. 219. 88. Cf. Lob. Proll. p. 178 EM. 753, 53 Hesych. *τεταργανωμέναι*. 89. *ὄξος* cod., em. Salmas. — *ταρακτόν* EM. 746, 50. Cf. Lob. Elem. Path. p. 219. *ἢ* cod., *ᾗ* Sopingus. Cf. Lobeck. Proll. 175 Boettich. Aric. p. 49. 90. *τάρπη* ex EM. 746, 54 restituit Is. Vossius. Alteram significationem ad *ταφῆια* (*ταρφῆια· ἐντάφια. ταρφίεντα· ἐντάφια τεφρώδη* Hes.) adludere monet LDindorf. Thes. VII c. 1849 B, sed prudenter nil mutat. De voc. *τάρπη* cf. gl. 197 Poll. VII 174 X 168 Eustath. 1533, 55 Phot. 569, 25 Hesych. *ὀάρπη* et *σάρπους*. — ‚*Post hanc glossam* [in codice et] *in omnibus editionibus praeter ordinem sequebatur τεθμός cum XV aliis vocibus, quarum ultima τεθυκώς. Quas omnes hinc migrare iussi et reposui suo loco post τέθμια· νόμιμα. Simile quid observavimus supra post v. ἐπέβρισεν.*' ALB.

[207] ταριχεύουσαι· τήκουσαι
ταριχευτύν· τηκτύν. ξηρόν
ταρκούει· ἀκοΐει
[210] ταρμύξασθαι· φοβηθῆναι
195. ταρνόν· κολοβύν, κολοβόουρον
Τάρνη· πόλις ἐν Λυδίᾳ. οἱ δὲ ἐν Μυσίᾳ, ὅθεν ἦν Ἑρμείας, ὁ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου γνώριμος
τάρπη· συρακούσιοισύηνος. τινὲς σορόν
* ταρόν· ταχύ
[215] τάρπημεν· ἐκορέσθημεν
200. ταρπήμενα(ι)· τερφθῆνα(ι), [τερπνά]
τάρπησαν· τέρψιν ἔλαβον
τάῤῥοθοι· παρορμῆται. βοηθοί
τάῤῥοθος· βοηθός, ἀρ[ρ]ωγός
[220] ταῤῥοί· τὰ ἄγγεια τῶν τυρῶν
5. ταῤῥύς· κώπη. καὶ πλέγμα καλάμινον, ἐφ' οὗ τοὺς τυροὺς ξηραίνουσιν, ἔνιοι ταρσοὺς κρεμαστούς. καὶ λίθος ὁ κάτω τιθέμενος ἐν τῷ ἱπνῷ ἐν τοῖς μεταλλεύσιν
ταρσῆται· ἄγγεια, ἐν οἷς οἱ τυροὶ ψύχονται
ταρσιήν· τὴν τρασιάν
ταρσίοις· πτεροῖς ἄκροις
[225] Ταρσοί· πόλις Συρίας. καὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. καὶ τὸ ἐπάνω τοῦ πέλματος. καὶ τῆς κώπης τὸ ἄκρον
10. ταρσοὺς καλάμων· πλέγματα καλάμων
τάρταρος· ὁ ὑπὸ τὴν γῆν κατώτατος τόπος
ταρτημόριον· τὸ τριτημόριον, ἢ τὸ δίχαλκον
Ταρτησ(σ)ίαις· γαλαῖς
[230] Ταρτησ(σ)ός· πόλις περὶ τὰς Ἡρακλε(ι)ους στήλας
15. ταρφέα[ς]· συνεχῆ. ξηρά. ὀξέα. τραχέα
ταριφέσι· πυκνοῖς

SCR. 96. Callim. epigr. 1. 99. *Λ* 779. 200. (Apoll. Rhod. III 660). 1. *Ω* 633. 2. Lycophro quater. 4. ι 219. 5. κώπη] numerus sing. ap. Eur. IT. 1346 Helen. 1535 (vid. Boeckh. *Urkund.* p. 112) — Nub. 226. — Pherecrates? 7. Simonides. 9. Plurativus numerus ap. Xen. Anab. I 2, 23. 25. 26. — ταρσὸν ποδός] *Λ* 388 (Daniel X 10). 10. Herod. I 179. 11. *Θ* 481. 13. ADN. 15. c. c. λ 69 Eubul. com. fr. 1 p. 223 vol. III. 16. *E* 555 *O* 606, ubi scholi. τάρφεσιν reddunt πυκνώμασιν, ταρφέσιν vero πυκνοῖς.

ADNOT. 92. ἄρτοι ταριχευτοί Theophyl. Bulg. vol. 3 p. 643 D' LDindorf. 93. *Forte alicubi legerat οὐτ' ἀῤ' (vel γὰρ) ἀκούει, unde ταρκούει natum.* ALB. Eiusmodi locus exstat in Odyss. φ 290. 94. Vide ἀτάρμυκτος et EM. 162, 8 (Lycophr. 1177). Lobeck. rhem. p. 246. 97. Συρακούσιοι συηνός — σορόν codex, quorum hoc correxit Salmasius; prius non liquet an cum eodem scribendum sit σώρακος οἰσύϊνος an cum Iungermanno ad Poll. VII 174 συρίσκος οἰσύϊνος. Verum tamen esse οἰσύϊνος patet ex iis, quae ad gl. 190 apposuimus. 98. (δ)τραρόν· ταχύ Ruhnk. in auctario recte. Infra τραρόν· τραχύ, q. v. Glossae βούταρος· ὁ ταχύς nullus est usus, quippe e βουγδῖος· ὁ ταχύς corruptae. Ταρσὸν ταχὺν non aussim. 200. ταρπημένα. τερφθηνα cod., em. Apoll. lex. p. 149, 24. 1. τέρπιν cod., em. Apoll. lex. p. 150, 20. 2. Zonar. c. 1710. 3. [ρ] Musurus. 4. 9. Apollon. lex. p. 149, 25. 5. ἐν τοῖς μεταλλοις vel (Φερεκράτης) ἐν τοῖς Μεταλλεῦσιν Meinek. Com. II 1 p. 309. 6. ταρσοί· τὰ ἀγγεῖα Kusterus. 7. καὶ ταρσιά, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ EM. 764, 25. Vid. Lobeck. Path. El. p. 491 et Hes. s. v. Θαρρία. 8. Cf. Passow. ad Longum p. LXXIV. 9. Ἑλλικίας Cyr. 63. 12. τὸ τεταρτημόριον Salmasius; cf. Poll. IX 65 EM. 747, 17 EM. Phot. 13. Ταρτησίασι, γάλαις cod., em. Mus. Ταρτησίαις γαλαῖς· μεγάλαις LBos. Animadv. p. 135 coll. schol. Ar. Ranr. 478. Cf. γαλῇ Ταρτησσία. 14. (σ) bis inserui. 15. 16. Separavit Mus. et ταρφία[ς], quod in codice post τραχέα collocatum est, transposuit. Idem συνηχῆ recte in συνεχῆ mutavit. Cf. Apoll. lex. 149, 26.

[ταρφεῖς· θεωροί. θαυμασταί]
Τάρφη· πόλις Λοκρίδος. οἱ δὲ (σ)ποδός, τέφρα. ἢ βλασι(ός)
[235] ταρφήεντα· [ἐντάφια] τεφρώδη
220. [ταρφῆες· κτερισταί. ἀγχισταῖς]
* ταρφ(ε)ιαί· πυκναί, συνεχεῖς
[ταρφήϊα· ἐντάφια]
τἀρφθεν· ἐτέρφθησαν
[240] ταρφθήμεναι· τερφθῆναι
25. ταρφὺς στάχυς·
τάρχη· τάραξις
ταρχάνιον· ἐντάφιον
τέρχανον· πένθος, κῆδος
[245] ταρχύειν· θάπτειν, ἐνταφιάζειν
30. ταρχῦσαι· θάψαι, ἐνταφιάσαι·
ταρχύσωσι· τὰ αὐτά
τάσις· ὤθησις. σεισμός
τᾶς οὐ τλατᾶς· τῆς οὐχ ὑπομονητικῆς
[250] τᾶς οὐ φερτᾶς· τῆς οὐ φορητῆς
35. τὰς σφετέρας· τὰς αὐτῶν
τὰ στέγη· τὰς στέγας. τὰς κέλλας
τὰ στίγματα· τὰ παθήματα, τὰ ἕλκη
τὰς ὠτειλάς· τὰ τραύματα
[255] τά τ' ἐόντα· τὰ νῦν ὄντα
40. τᾶτες· κατ' ἔτος
τά τ' ἐσ(σ)όμενα· τά τε μέλλοντα
τατύρας· ὁ φασιανὸς ὄρνις

SCR. 18. *B* 533. — ADN. 21. *T* 357 *M* 158. 23. ζ 99. 25. Aesch. Sept. 535 et Pers. 929 ex em. Franzii exempla voc. ταρφύς suppeditant. 31. *H* 85. 33. Eur. Hec. 160. 34. Eur. Hec. l. l. [35. Polybius? 36. Diodor. XIX 45]. 37. Galat. VI 17. 39. *A* 70. 40. Dorienses. 41. *A* 79. 42. ADN.

ADNOT. 17. Infra rectius ταφεῖς· θεωροὶ θαυμασταί. ταφεύς· θεωρός (a θήπω) quae glossas contulit Salmasius. Cave igitur ταρφεῖς θεωροί de spectatorum frequentia intellegas. 18. ποδός — βλαστ.., cod., em. Mus. Ad τέφρα cf. gl. seq.; de βλαστός Lob. Parall. p. 148, nisi verum viderit Albertus, postremam explicationem ad LXX referendam esse, qui in Genes. XLIX 9 pro גּוּר vertunt ἐκ βλαστοῦ. 19. ταρφίεντα cod., ταρφιόεντα Salmas., ταρφήεντα (e dialecto pro τεφρήεντα, quo Nonn. Dionys. VI 228 usus est,?) Guyetus. 20. Infra ταφῆες; de Cretensium Rho epenthetico cf. τάρπη et Lob. rhem. p. 47 n. 21. τυρφίαι cod., ταρφειαί Guyetus. 22. Infra recte ταφῆϊα. 25. τ' ταχύς Salmas., τραχύς Bos Obss. crill. p. 188 Arnald. Lectt. Gr. p. 127 coll. gl. 215, ταρφὺς στάχυς'..... Meinekius. 26. Lob. Path. El. 219 exemplis syncopes literae ᾱ̃ accenset et in emendando Solon. fr. 37, 5 p. 351 usus est Bergkius; ταραχή corrigit LDindorf. Thes. VII c. 1859 A post Pearsonem. Ordine praeterea requiritur τάρχα vel τάρχαι. 27. 28. Τάρχανον HSt. librarii errorem subesse ratus. Cf. tamen στερχαιά, περίδειπνον. Ἠλεῖοι et τέρχνεα· — ἐντάφια, ubi de literarum ᾱ et ε̄ permutatione Aeolica dixi. 30. ταρχίσαι cod., ταρχῆσαι Mus., em. HSt. Apoll. lex. 149, 27. 31. Cf. Welcker Sylloge epigr. n. 100, 1. Corrupte supra ἀρχύσωσι et ἐταρχύσωσι. 33. τὰς οὐ τλαγάς· τὰς οὐχ ὑπομονητικὰς cod., τᾶς οὐ τλατᾶς· τῆς οὐχ ὑπομονητῆς Mus. qui ὑπομονητικῆς retinere poterat. Schowius Suppl. 727, 14 de genetivis Doricis cogitandum esse negans fallitur quidem, cum locus respectus sit Eur. Hecub. 160, unde etiam seq. gl. profluxit; ab Hesychio tamen, qui nonnumquam Diogenianum Euripideis frustulis (cf. λιψοπροστόνοις, ὅς αἰσυμνᾷ, παῖς θ' ἅμα) perverse intellectis et explicatis locupletavit, accusativos profectos esse mihi etiam perquam probabile videtur. 34. τὰς οὐ φερτέρας· τὰς οὐ φορητάς cod., em. Mus. Cf. adnot. praec. 36. τὰς κέλλας om. Mus. 39. τανύοντα cod., em. Mus. 40. Schol. Ar. Ach. 15 Eustath. 1618, 39. 41. (σ) Albertus et Pearso. 42. Epaenetus apud Pamphilum Athenaei IX p. 387 D Schneider ad Theophr. V p. 177 Boettich. Aric. p. 28. Aliam voc. formam servavit Ptolemaeus Euergetes in hypomnemasin τέ ταρος quod ap. Hesych. in τετάργη· φασγάνων εἴδη abiisse non animadversum est ab interpp. Eandem avem esse τιτύρας (Hes.) suspicatur Coraes, qui etiam τιγγύρος (Hes.) commemorare poterat. Sed haec plus quam incerta.

ταταμένα· στερομένη
[260] ταῦγέταις· πύλαις ταῖς μεγάλαις
245. ταυλῃρόντα· ἰμάντα. Ἡρακλέων
ταυρείην· ἐκ ταυρείου δέρματος κατεσκευασμένην περικεφαλαίαν
Ταύρειον πῶμα· Σοφοκλῆς Αἰγεῖ. ἀπὸ Ταύρου ποταμοῦ (περὶ) Τροιζῆνα, παρ' ᾧ καὶ κρήνη Ὑόεσσα
Ταυρία· ἑορτή τις ἀγομένη Ποσειδῶνος
[265] ταυρίνδα· κεφαλή, ἢ παιδιὰ παρὰ Ταραντίνοις
250. ταῦροι· οἱ παρὰ Ἐφεσίοις οἰνοχόοι. καὶ οἱ τέλειοι βύες
ταυροπόλια· ἃ εἰς ἑορτὴν ἄγουσιν Ἀρτέμιδι
Ταυροπόλαι· ἡ Ἄρτεμις, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ
Ταῦρος· Ταύρειος, ὁ Ποσειδῶν. Φανόδημος δὲ τὰς κριθὰς προσαγορεύεσθαι ταῦρον, ὅτι κέρας ἔχουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν παιδεραστήν. καὶ τὸ γυναικεῖον
[270] ταυροφάγος· ὁ Διόνυσος
255. ταυρόφθογγοι· παραπλήσια βουσὶ φθεγγόμενοι
ταυροχόλια· ἑορτὴ ἐν Κ[ο]υζίκῳ
Ταυρῶ· ἡ ἐν Ταύροις Ἄρτεμις
ταύρωσον· ταῖρον ποίησον
[275] ταῦς· μέγας, πολύς
260. ταῦσας· μεγαλύνας, πλεονάσας
ταύσιμον· μάταιον

SCR. 43. Sophron. fr. 62. 46. *K* 258. 47. Soph. fr. 20 p. 107 Nck. 49. Rhinthonis? 50. ADN. 52. Soph. Ai. 172. 54. Soph. fr. 602 p. 221. 55. Aesch. fr. 56, 8.

ADNOT. 43. ταταμένα· στερωμένη cod., em. Alb. coll. τητωμένου τητώμενον et τιτᾶσθαι (l. τητᾶσθαι). Cf. Bast Greg. Cor. p. 313 Ahrens Dial. II p. 196. 44. ταῦγε ταῖς cod., ταῦγέταις Mus. quod adludit ad Ταΰγετον ὄρος. Conferunt ταυτέας· αὐλάς; μεγάλας delorum haud dubie e ταῦγέτας πύλας· μεγάλας, et ταῦς· μέγας, πολύς. ταῦσας· μεγαλύνας, πλεονάσας. Lob. Path. El. p. 391. 45. ταυληρόν· τὸν Guyetus et Albertus coll. αὐληρόν· χαλινόν, αὐλήρας, εὐληρα, ἄβληρα (Lobeck. Path. El. p. 135). Coni. τ' αὐληρόν τε, quamquam ἰμάντα ducit etiam ad ταυρέαν scutlcam, quod cum illo iungit Artemid. Onir. I 70 p. 98, 11 διὰ τὸν ἱμάντα καὶ τὴν ταυρέαν. 47. πόμα cod., corr. Nauck. progr. Berol. 1855 p. 12 post Porsonem ad Eur. Hec. 392 et Tragic. fr. p. 107, nisi στόμα scribendum. Reliqua in codice sic scripta: ἀπὸ αἰγειταύρου ποταμοῦ Σοφοκλῆς Τροίζηνα πάρα καὶ κτήνη Ὑόεσσα Athenaei III p. 122 F ope, ubi libri Σοφοκλῆς ἐν γαι porrigunt, hunc in modum correxit Casaubonus *T. π. Σοφοκλῆς Αἰγεῖ, ἀπὸ Ταύρου ποταμοῦ περὶ Τροιζῆνα παρ' ᾧ καὶ κρήνη Ὑόεσσα* (τις Ὑόεσσα καλεῖται Ath. cf. Eustath. p. 881, 22). 48. E linguae legibus praeter ordinem Ταυρεία vel potius Ταύρεια pro Ταυρία (l. Ταύρ.ια) corrigendum est; et sic Thes. VII c. 1873 A praeivit, licet c. 1874 A sibi non constans. Praeterea malim Ποσειδῶνι. De re cf. Ταῦρος. 49. Ταυρίνδα cod., ταυρείη δᾶ inepte Mus., em. Valcken. ad Eur. Phoen. 1304 p. 439. — κεφαλή, quod Sopingus περικεφαλαία scribebat et ad τουρείη referebat, Thes. ad aliam gl. cum ταυρίνδα confusam pertinere suspicatur. κεφαλῇ liceret ad ταυρηδὸν referre. 50. De re cf. Amerias Ath. X p. 425 C Apoll. lex. Hom. p. 156, 16. 51. ἃ εἰς suspectum. 52. Ταυροπώλαι cod., em. Mus. invito ordine, recte tamen. De Minerva tauropolo Phot. 571, 8 et Xenomedes ap. schol. Aristoph. Lysistr. 447. 53. Ταύρειος] Hesiod. Scut. 104 schol. Lucian. Hermotim. c. 20. Apoll. lex. p. 156, 20. — παιδαρίστην cod., em. Mus. Supra κέτταυροι· οἱ παιδερασταί, ἀπὸ τοῦ ὄρους. — τὸ γυναικεῖον] Mirum sane, sed consentiunt Phot. 571, 2 et Suid. s. v. σάραβον. 54. Phot. 571, 13 Suid. EM. 747, 48. 56. ταυροχολία cod., em. Schweigh. ad Ath. XI p. 476 A vol. VI p. 133 qui confert quod illic dicitur: ἐν δὲ Ἰνυζίκῳ καὶ ταυρόμορφος ἵδρυται (Bacchus) sed non pateferit quid sit —χόλια, quod videtur ad ταυρείαν χολὴν referri (cf. Alexand. Trallian. de lumbricis epist. ap. Fabric. BG. XII p. 610, 1). LDind. Ταυροπόλια Ald. 57. Ταύρω cod., em. Mus. Cf. Lob rhem. p. 318. 59. ταῦς cod., ταῦς Lob. Parall. p. 91. Vid. ταῦγέταις πύλαις. 61. ταύσιμον cod., ταύσιον Guyetus et Salmasius, ταῦσιον Albertus coll. τηῦσιον· μάταιον. Aliter sensit Herodianus περὶ παθῶν ap. EM. 171, 7: αὐσίον· καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος (fr. 12 Bgk.) αὔσιον λέγει· οἷον· οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέω[ς], ὁ δὲ Ἀλκμὰν (fr. 88 Bgk.)· ταυσία παλλαχίω, ὁ δὲ ποιητὴς κατὰ διάστασιν καὶ τροπὴν τοῦ ᾱ εἰς ῃ, οἷον· τηῦσίην ὁδόν. οὐδεὶς γὰρ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ κατώρθωσεν. Ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, ὅτι πρῶτον τὸ παρ' Ἴβυκῳ, δεύτερον τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι, τρίτον τὸ παρ' Ὁμήρῳ. Comprobavit haec Geistius in disp. Hom. p. 4 (Giessae 1832, 4), impugnavit Schneidewinus ad Ibyc. fr. XIX p. 155. Cf. Lobeck. Path. El. p. 133.

ταυτά· τὰ ἴσα. τὰ ὅμοια
ταύτασος· ὄρνις ποιός
[280] ταυτέας· αὐλὰς μεγάλας
265. ταύτῃ· οὕτως, τούτῳ τῷ τρόπῳ
ταυτί· ταῦτα. ἢ τοῦτο
[ταυτί· ταῦτα. τοῦτο] [ὁμοιότης
ταύτῃ τοι· οὕτω δή
[285] ταυτό· ταυτόν, τὸ αὐτό
70. ταυτοέπειαι· ταυτολογίαι
ταυτοεπεῖν· τὸ αὐτὸ λέγειν
ταυτότητος· ἀπαραλλάκτου καὶ φυσικῆς κοινωνίας
ταφεῖς· θεωροί. θαυμασταί. ἢ οἱ νεκροτάφοι
[290] ταφεύς· θεωρός. καὶ τὰ ὅμοια
75. ταφῆες· κτερισταί. ἀγχιστεῖς
ταφῆια· ἐντάφια, εἰς ταφὴν εὔθετα ἱμάτια
Τάφιοι· οἱ Τηλεβόαι λεγόμενοι, οἱ τὰς Ἐχινάδας νήσους κατοικοῦντες
τάφος· τὸ γινόμενον περίδειπνον ἐπὶ τῇ τῶν κατοιχο[ν]μένων τιμῇ. ἢ τύμβος. ἢ σημεῖον
[295] τάφρος· ἐπίμηκες ὄρυγμα ἔξωθεν τοῦ τείχους γινόμενον πρὸς ἔκπληξιν πολεμίων
80. ταφρεῦσαι· διορύξαι
ταφ[ρ]ών· ἐκπλαγείς, θαμβηθείς
τάχα· ταχέως, ὡς σάφα, ἢ ἴσως. καὶ ταχεῖα ὁμοίως
ταχινοί· γοργοί
[300] ταχή· βόη
85. ταχίνης· λαγωός. ἔλαφος
τάχιστα· [γοργόν. ταχύ. λεπτόν]
ταχυβάμονας ὅρκους· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς, βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι γινομένους· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες
ταχυναυτεῖ· ταχέως πλέει
[305] ταχύπωλοι· ταχυπόροι, ταχύοδοι
90. ταχυπώλων· ταχεῖς ἵππους (ἐχόντων)
ταχυτῆτος· τάχους. λέγει δὲ τοῦ δρόμου
τάων· τούτων
τάων μοι· τούτων μοι

SCR. 65. Ar. Eqq. 839. 271. 66. Aristoph. fr. XV p. 957. 74. Soph. OC. 582. 76. Cf. β 99 τ 144. 77. α 105. 78. γ 309 Ω 804. 79. H 449. 80. Cf. Aeschin. p. 87, 29. 81. I 193. 82. B 193 Δ 186. 83. Callim. Dian. 114 ? 86. Γ 102. 88. Thucyd. VI 31. 34. 89. Θ 161. 90. Δ 232. 91. Ψ 740. 92. Δ 46.

ADNOT. 64. Cf. ταῦγέται et τραυίαν· αὐλὴν ἐν ὁδῷ μεγάλην gl. 1246. 67. ὁμοιότης refer ad ταυτότης. Sic Suidas. 73. Θεωρεῖς Θαυμασταί cod., illud Musurus hoc Guyetus emendarunt. Cf. ταρφεῖς. — νεκροθάπται Cyr. 11. 75. Supra ταφῆες. 76. Supra ταφῆια. Lob. Path. p. 473. 78. Apoll. lex. Hom. p. 149, 28. — τάφος· καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον Phot. 571, 24. 80. 81. Divisit et correxit Mus. In Aldina Θαμβληθείς culpa typothetae. Cf. ἐκτετάφρευτο et Apoll. lex. Hom. p. 149, 32. 82. Idem p. 150, 1. 7. 83. ὀξεῖς γοργοί Cyr. 63. Illustrat Meinek. Philol. XII p. 624. 84. L. τ' ἀχή producto ᾱ, aut cum Vossio ἰαχή. Supra ἰαχῆς· βοῆς. 85. Lacones teste Aeliano HA. VII 46 Eustath. 1821, 35. Vide Nauck. Ar. Byz. p. 112. 114. 116 Lobeck. Aglaoph. p. 848 Path. Proll. 213. — Cf. et ἀχαῖναι. 86. Γοργόν· τάχιστα, ταχύ, λιπαρόν corr. Meinekius Philol. XII p. 623 quod ita amplector, ut τάχιστα ad Γ 102 referam, et Γοργόν· ταχύ λιπαρόν coniungam. 87. T. ὁ.: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι (ἑτέρῳ τινὶ cod. Glar. et Append. proverb. IV 86) γινομένους νοεῖν. ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος (γὰρ) ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος Phot. 572, 9—13. Suidas. 88 et 93. Apoll. lex. 150, 6 Cyrill. 63. 89. ταχυπόλοι Meinecke, ταχύπωλοι cod. 90. (ἐχόντων) Musurus.

[310] τάως· τέως. Κρῆτες. καὶ δασέως τὸ ὄρνεον
295. τεά· τὰ σά
τεαῖς· ταῖς σαῖς·
τεάν· σήν
τέγγει· βρέχει, ὑγραίνει. στάζει
[315] τέγγεις· πληροῖς. κλαίεις. βρέχεις. σταλάζεις
300. τέγγεσθαι· εἴκειν. ἐνδιδόναι
τέγγοις· βρέχοις. πληροῖς
τεγγύρος· ὄρνεον ποιόν
τέγε(α)· κόρυζα. Κῶοι. καὶ πόλις Ἀρκαδίας
[320] (*) τέγεοι· ὑπερῷοι οἶκοι
5. τεγείδιον· κοσμάριον ποιὸν γυναικεῖον
τέγεος· τέγους, ἤγουν στέγης
τέγη· στέγη. οἴκημα
Τεγησσός· ἀκρωτήριον Κύπρου
[325] τεγκτούς· χριστούς
10. [τέγξω· κατασκευάσω]
τέγος· στέγη. δῶμα. ὑπερῷον
τεγοῦν· Λυδοὶ τὴν λῃστήν
[τέειν· σοί. Δωριεῖς]
[330] τεήν· σήν
15. τεῆς· τῆς σῆς
* τεθαλυῖαν· θάλλουσαν, ἀκμάζουσαν
τεθαγμένοι· μεμεθυσμένοι
τέθαξαι· (με)μέθυσαι
[335] τεθαρρήκαμεν· ἐθαρρήκαμεν
20. [τέθ[ε]ιγεν· ἥψατο
τεθελῶτα· θάλλοντα]
τεθηγμένον· ἠκονημένον
[τέθηδεν· ἐθαύμασεν. ἀνεφύη]
[340] τεθήλαμεν· ἀνεφύημεν
25. τεθηλε· θάλλει, ἀνθεῖ
τεθηλότα· ὁμοίως

SCR. 94. Comici. 95. *E* 237. 96. Φ 82? 97. Simonid. fr. 44. 98. Soph. Trach. 848 Empedocl. Plut. Mor. p. 878. 99. Eur. Med. 922. 300. Plat. Polit. II p. 423 B. 3. *B* 607. 4. *Z* 218. 6. *a* 333. 14. *P* 39. 13. δ 619. 15. η 290. 16. *I* 208. 25. Sophocl.

ADNOT. 94. τάως] Koen. Gr. Cor. p. 304 Ahrens Dial. I p. 102 II p. 117. 200. 1.— Post ὄρνεον Musurus addiderat ταῶς (ταῶς Aldus), ex Ath. IX 397 E ni fallor. 98. Supra γέγγει. 99. πληρεῖς cod., em. Mus. 302. Vide τατύρας. 3. τέγε cod., τέγεα Mus. Sed Tegea scribenda Τεγέα. Infra τένεα (ordo τεναια)· κόρυζα, quod LDindorfio Thes. VII c. 1920 D ad βλέννα πλέννα adludere videtur. 4. Apoll. lex. 150, 25. 5. γελγίδιον? 6. Apoll. lex. 151, 35. 7. Quominus quis οἰκήματα corrigat, obstat Dion. Cass. XXXIX 61 ταῖς τέγαις. 8. Infra Τειγησός. Cf. Steph. Byz. s. v. 9. χρηστοὺς codex, et villosius τειχτούς· χρηστούς Phot. 573, 17, quod dubitanter HSt. χριστούς scribit, cum voc. χρηστοί significari possint homines emolliri faciles, ἐνδόσιμοι. 10. τεύξω Sopingus. 12. γλοῦς· ὁ λῃστής, quod Γλοῦς scribit et cum Ath. VI p. 296 C comparat Lehrsius, offert Herodian. πμλ. p. 14, 25. 36, ut dixi ad gl. γ 686. Bergkius ad Hipponact. fr. 61 p. 603 pro ἄπουν ἔδησε χλούνην coniecit τεγοῦν collato hoc ipso Hesychii articulo. 13. Recte Mus. τεῖν, sed praeter ordinem. Cf. τεῖν et Ahrens Dial. II p. 242. 14. Apoll. lex. p. 150, 26. 17. Ahrens Dial. II p. 162 Lobeck. Path. El. p. 155, 8. 18. (με) Albertus. Nisi forte τε θᾶξαι malis, coll. θᾶξαι· μεθύσαι. 20. τέθειγεν cod., τέθιγεν Mus. Lobeck. Path. El. p. 155, 8 pro aoristo habet. An τ' ἔθιγεν? 21. τεθαλῶτα Mus., quod τεθαλότα vel τεθηλότα scribendum erat. Nec putaverim Aeolicam formam latere, sed ex τελέθοντα vel θαλέθοντα natum esse. Cf. τελέθοιεν· θάλλοιεν et ap. Phot. τελέθουσι· θάλλουσι. 22. τεθιγμένον male Musurus. 23. Confundi τέθηπεν· ἐθαύμασεν et τέθηλεν· ἀνεφύη viderunt Albertus Vossiusque. 24. τεθηλάμεθα cod., em. Meinek.

τέθηπεν· ἐξεπλάγη, πεφόβηται, ἐπτοήθη
τεθηπός· πεφοβημένον. σεσηρός
[345] τεθήσεται· Ἡρακλέων. δανεισθήσεται
330. τεθήσατο· ἐθηλάσατο
τέθμια· νόμους
[348] τέθμια· νόμιμα
[191] τεθμός· νόμος
[τεθνία· γαστριμαργία πολλή]
35. τεθολωμένον· μεμυρισμένον
τεθολώς· ἀνάπλεως. Ἀμερίας
[195] τεθο(ω)μένον· ὠξυμμένον. καὶ ἐθύωσα ὤξυνα
τεθράνευμαι· συγκέκλασμαι. ἀπὸ τῶν θράνων
τέθραπται· πέπηγεν
40. * τεθορεῖν· διαπηδῆσαι
τεθρᾶσθαι· ὠχεῖσθαι
[200] τεθραυσμένος· πεπληγμένος
[τεθρηδών· πρωρεύς]
τεθριππομάμονι στύλῳ· τῇ ὁρμῇ τοῦ ἅρματος
45. τέθριππον· τετράϊππον ἅρμα
τεθυλλιαμένον· τεταραγμένον, ἀπὸ τῆς θυέλλης
[205] τεθυ(μ)μένον· τὸ κεκαυμένον ὑπὸ πυρός
[206] * τεθυκώς· εὐχαριστήσας
τεθυωμένον· ἡγνισμένον. τεθυμιασμένον. εὐῶδες
50. τεθωγμένοι· τεθυμωμένοι
τέθωκται· τεθύμωται
τεθωγμένοι· μεμεθυσμένοι
[τειαλεσθήν· τὴν ἅμαξαν]
Τειγησός· ἀκρωτήριον Κύπρου
55. τεῖδε· ἐνθάδε

SCR. 27. ψ 105. 28. Φ 64? 30. Ω 58. 31. 32. Callim. Cer. 19 Dian. 174. 33. Pind. Ol. VIII 25? 35. Pherecrat. fr. VII p. 313. 44. Eur. Or. 989. 45. Eur. Suppl. 501. 47. Plat. Phaedr. p. 338 A. 49. Ξ 172. 53. Ω 711.

ADNOT. 28. *πεφοβείηνον, σεσειρός* cod., em. Mus. *τεθηπώς — ος — ώς* malit Albertus. 30. *τεθήσατο* cod., em. Alb. Vide *ἐθήσατο* et Lobeck. Path. El. p. 155. 32. Post v. *νόμιμα* in codice haec leguntur: *ζτ' ὄπισθεν εἰς τὴν πρώτην χ στι τεθμός. ‚Notaverat aliquis translationem vocum τεθμός — τεθυωμένον.'* Schow. p. 728, 19. 33. *‚XVI vocabula seqq. quae perperam collocata erant inter ταρίφη (ut ibi monui) et ταριχεύουσι huc ordine suo redire iussi'* ALD. 34. Recte Mus. *τεθεία*. Eundem errorem propagat Bachm. AG. I 383, 1. Cyrillus. 35. *μεμυρισμένον* cod., forte *μεμορυγμένον*. 36. Cf. *θολῶσαι· πληρῶσαι*. 37. (ω) Musurus. *ὀξυμμένον* cod., em. Albertus. 38. *τῶν θρανῶν* cod., *τοῦ θρανῶ* Mus. Cf. Lob. rhem. p. 246, Hes. *συντεθράνωται* et *θρανεύεται*. 40. Anadiplasiasmum Ionicum agnoscunt HSt. et Lobeck. Path. El. p. 155. An *τε θορεῖν*? 41. Lobeckio rhem. p. 8 pro *τετρῆσθαι* sensu *pertundendi* positum videtur; ac similiter Albertus. Vereor tamen ne *ὠχεῦσθαι* (*ὀχεῦσαι*? *ὀχεύεσθαι*) ad *τε θορεῖν* pertineat et *τεθρᾶσθαι* e *τεθραῦσθαι* vel simili verbo delortum sine explicatione positum sit. 42. Vide *θραῦσμα* et *τραῦμα· πληγή. τέθραυσται· πέπληκται, κέκλασται*. Cyr. 63. *τέτραυται· πέπληγεν ἢ πλήττεται* Cyr. MS. 43. *τερθρηδών* Vossius. 44. *τεθριαπόβανον· ἡ στολωτὴ ὁρμή* cod., em. Thes. et Kirchhoff. 46. *τεθυλλιαμένον* cod., *τεθυλλιαμμένον* Mus. 47. (μ) Albertus. 49. Apoll. lex. 150, 27. In codice duae sunt glossae, quas recte copulavit Albertus. 50. *τεθυμιασμένοι* et mox *τεθυμίαται* cod., em. Ahrens Dial. II p. 343. Male ab Alberto huc revocabatur Phot. 573, 14 *τέθωται· τεθοίνηται*. 52. Supra *τεθαγμένοι* (Ahrens II 182) habuimus. Atque latet hoc ipsum aut *τεθωχμένοι*. 53. Infra *τῇ ἁλέσθῃ· τῇ ἁμάξῃ* et *τιαλέσθην· τὴν ἅμαξαν*. Lego *τιλλίσθην, ἐπ' ἅμαξαν (εὔτροχον δίξασαι)* ex Hom. Il. Ω 711, quod post Hemsterhusium (ut nunc demum video) proposui in *ZfAW.* 1856 XIV 30 p. 235. 54. Cf. *Τεγησσός*. 55. *τεῖδαι* cod., *τῇδε* Mus., *τεῖδε* recte Is. Vossius et Valcken. epist. ad Roever. p. XXXI immerito ab Alberto castigatus. Cf. Ahrens Dial. II p. 361. Hoc ipsum *τεῖδε* ap. Procl. ad Hesiod. opp. 635 restituendum est. Cf. gl. τ 1613.

τεῖν· ζητεῖν. ἄλλοι δὲ σοί
τ[ε]ίνειν· ἀποδιδύναι
τεῖον· ποῖον. Κρῆτες
τείρεα· ἄστρα
τείρει· καταπονεῖ
τείρεο· κατεπονεῖτο
τείρεσθαι· καταπονεῖσθαι
τειρόμενον· καταπονούμενον. τιμωρούμενον
τείρων· λυπῶν. τιμωρῶν. καταπονῶν
τείχεα· τέκνα
τειχ[ε]ιόεσσαν· καλὰ τείχη ἔχουσαν
τειχεσιβλῆτα· τείχη καταβαλών
τειχεσιπλῆτα· προσπελάζων τείχεσι
τειχίον· Ἀττικοὶ τὸν περίβολον τοῖς χωρίοις. ὁ δὲ Ὅμηρος, τεῖχος μὲν τὸ τῆς πόλεως, τειχίον δὲ τὸ τῆς οἰκίας
τειχομαχεῖ· πολιορκεῖ
τεῖχος Ἄρειον· ἀντὶ τοῦ πύλιν Ἄρεως. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἰσχυρόν, καὶ τὸ ἀσφαλές
Τειχοφύλαξ· ἥρως τις ἐν Μυρίνῃ
τέκεν· ἔτεκεν, ἐγέννησεν
τεκέεσσι· [τέκνοις ἰδίοις
τέκεσι]ν ἑοῖσι· τέκνοις ἰδίοις
τέκμαρ· πέρας, τέλος
τεκμαίρεο· σημείωσαι
τεκμαίρεσθαι· σκέπτεσθαι. φράζεσθαι
τεκμαίρομαι· ἀποτελέσω. σημειώσομαι
τεκμαίρεται· ἐπὶ τέλο[υ]ς ἄγει. στοχάζεται. περαίνει
τεκμήρατο· συνεπεράνατο
τεκμήριον· σημεῖον ἀληθές
[τεκμήρων· ἢ] τεκμηρίων. σημείων
τέκμωρ· τέλος φανερόν, μαρτύριον, σημεῖον. τὰ δὲ εἰς ωρ λήγοντα ὀνόματα οὐδέτερα· ἔλωρ, τέκμωρ, ὕδωρ
τεκνοῦσα· τέκνον ἔμβρυον ἔχουσα
τεκνώσει· εὔτεκνον ποιεῖ
τεχταινόμενος· κατασκευάζων

SCR. 59. Σ 485. 60. Δ 315. 61. E 352. 62. Z 387. 63. E 391. 66. B 559. 67. 68. E 31. 69. π 165. 70. e. g. Thucyd. I 102 Xenoph. Hell. I 1, 14. 71. Δ 407. 72. Λ 36. 74. (Γ 160) H 222. 75. Pind. Pyth. II 49 ? 77. Isocr. Archid. p. 128 B Hippocr. 399, 42 al. 78. η 317. 79. H 70. Soph. OR. 916. 80. x 563. 83. H 30. 84. Soph. Tr. 312. 85. Eur. Phoen. 19. 86. Proverb. XI 27.

ADNOT. 56. Σοί ad τεῖν (Ahrens II p. 252) pertinet, quod supra male τέειν scribitur; ζητεῖν explicando mutilo (ζα)τεῖν inservire opinatur Albertus improbante Thes. VII c. 2121 A; agnoscit tamen Lob. rhem. p. 28 thematicum τεῖν. Coni. ζτ' τέειν. 57. [ε] Arnaldus. 58. Falli Moittair. Dial. p. 150 A, qui ad τ pro π positum referebat, et eiusdem stirpis videri cuius τί et Aeolicum τίφ, recte animadvertit Thes. VII c. 1928, D, neque erat cur corruptissimum diceret Ahrens II p. 79. 187. Τέων· ποίων vel ποιῶν suasi coll. τίσι· ποίοις. 61. Sic codex ex ordine, τείρετο Musurus. Fortasse τείρεθ' ex P 745. 63. 64. Infra τιμωροῦσι· καταπονοῦσι. 65. τέκεα Albertus, τειχία Meineke. 66. [ε] Iensius et Wass. ad Thucyd. VIII 26. 69. Hac gl. usus est Meinek. ad emend. Eupolid. Urb. fr. VIII 2 p. 511. 74 a. b. Copulavit et correxit Iensius. 78. Exspectabam τεκμαροῦμαι. Sed consentit Apoll. lex. p. 151, 28. 79. [υ] M. Meibom. 82. [τεκμήρων ἢ] Albertus. 83. Apoll. lex. p. 150, 30. 84. τεκνοῦσα Brunck. Soph. Tr. 312, sed τεκνούσας Theophr. Ath. I p. 31 F Schneider Theophr. III p. 827. 85. Coni. τεκνώσ(εις)· εἰ τέκνον ποιήσεις ex Eur. Phoen. 19. Vide Valcken. p. 326. Glossas Euripideas complures continet Hesychius, sed vitiosissime scriptas.

τεκτήνατο· κατεσκεύασεν, ἐμηχανήσατο
τεκτονουργούς· ἀρχιτέκτων
τέκτων· πᾶς τεχνίτης. εἶδος φαλαγγ[ε]ίου
τέλα· σπεῦδε
[τέλαθι· ὑπόμεινον]
τελαμών· λῶρος. καὶ ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος, ἢ δεσμός, ἢ φασκία
Τελαμῶνα ᾄδειν· ἀρχὴ σκολίου
Τελαμώνιοι κόνδυλοι· οἱ προσδεύμενοι τῶν τελαμώνων. ἢ μεγάλοι, χαλεποί
τελάσσαι· τολμῆσαι, τλῆναι
τέλγη· ὁ καλούμενος ῥῶπος. κακῶς· ἔστι γὰρ γέλγη
τελδαίνειν· κομιδῆς ἀξίου
τελέθει· γίνεται. ἔστι. τελεῖται
τελέθοιεν· ὑπάρχοιεν. θάλλοιεν
Τελεία· [καὶ τέλη. τὰ ἀναλώματα. καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ. καὶ τὸ συντέμνειν. τάγμα. τάξις.] ἡ Ἥρα
τέλεια ἱερά· τὰ ἐνιαύσια. οἱ δὲ τὰ ἡμέρας δέκα ὑπερβεβηκότα
τέλειοι· οἱ γεγαμηκότες
Τέλειος· τελεσιουργός. ὁ Ζεύς, καὶ ὁλόκληρος
τέλειος ἡμέρα· ἡ ὑστάτη, καὶ τελοῦσα τὸν βίον
τελειότατον· ἐντελέστατον
τελειότατον πετεηνῶν· ἐπιτελεστικώτατον
τελείων· ἤτοι τὴν ἡλικίαν· ἢ ὁλοκλήρων, ἀσινῶν
τελενιχίσαι· ἀντὶ τοῦ [μὴ] κενὸν ποιῆσαι
*τελειώσεις· ἁγιάσεις
τέλεον· τὸ τέλος, καὶ πέρας
*τελεστινόν· τὸ ξηρὸν σῦκον

SCR. 87. *E* 62. 88. Soph. fr. 163 p. 133 e coni. Nauckii. 89. ρ 340. 91. *A* 586. 92. *B* 388. 93. Ar. Lys. 1237 Antiph. com. fr. 1 vol. III p. 46 Theopomp. fr. II p. 816. 98. *H* 282. Tragici passim. 400. Aesch. Eum. 214 Ar. Thesm. 973 (p. 392 Fritzsch.). 1. Demosth. 1365, 17 Andocid. p. 13, 9, 20. 3. Aesch. Ag. 973. 6. Θ 247. 7. *A* 66. 8. Cratin. fr. X vol. II p. 139. 9. Exod. XXIX 10.

ADNOT. 88. τεκτόναρχος e Poll. VII 117 Salmasius. Vide Nauck. progr. Berol. p. 17. 89. [ε] Musurus. Cf. Apoll. lex. 150, 31. 90. *Fila* Albertus praeeunte Guyeto. Lobeck. Path. El. p. 135. 91. Sic codex et Cyr. 39, Salmas., τέτλαθι Mus. 92. Apoll. lex. 151, 1. 94. Illustrat Thes. VII c. 1956 A appositis locis Aristophontis (fr. I 7 vol. III p. 357) ap. Ath. VI p. 238 C Apollodor. III 12, 6, 12, et a proprio nomine ducendum ostendit. 95. Vitiose aut aeolice pro ταλάσσαι. Cf. Lobeck. rhem. p. 115 n. 96. τελγή — ῥωπός — γελγή codex, em. Albertus. Vide Boeckh. C. I. II p. 933 Mehler Mnemosyn. IV p. 46 Cobet Nov. Lect. p. 81. 97. *dξίου* cod., *dξιοῦν* Mus. Itaque exitus glossae fuit —δε νιν (h. e. αὐτόν), non —δαίνειν, ut neque μελεδαίνειν Kusteri coniectura Thesauro probata VII c. 1954 D possit admitti, neque Meinekii τ' ἀλδαίνειν. 99. τελέθειεν· ὑπάρχειεν θάλοιεν cod., em. Mus. Confundi τελέθοιεν et θαλέθοιεν suspicatur Thes. VII c. 1957 A; sed cf. Phot. τελέθουσι· θάλλουσι (μέλλουσι pro θάλλουσι Cyr. 63), Hesych. τεθελῶτες· θάλλοντες et Callim. Apoll. 49 βουβόσιον τελέθοι πλέον. 400. ἡ. ρα codex, (legebatur ἡ Ἥρα' Schow.) ἡ lερὰ Mus. Scripsi ἡ Ἥρα delelo importuno additamento, in quo συντέμνειν (ἐντέμνειν immolare? an de στιγμῇ τελεία loquitur?) obscurius dictum est. Praeterea *Τέλεια* in *Τελεία* mutavi. 2. Cf. schol. Soph. Ant. 1241 Poll. III 38 Phot. 574, 10. 4. τελειοῦσα Mus. Infra τελέσιος ἡμέρα· ἡ ἐσχάτη. Eleganter Sophocles Ant. 1331 τερμία ἡμέρα. 5. ἐντελέστερον cod., em. Meinekius. 6. πετεηνόν, ἐπὶ τελεστικώτατον cod., ἐπιτελεστικώτατον Mus, certatim em. VVDD. 8. τελενικῆσαι cod., τελενιχίσαι Phot. 574, 6. Pro μή, quod post Valesium delet Thes. VII c. 1965 C, Meinek. ad Cratin. Seriph. fr. X vol. II 1 p. 139 ᾶσμα (μέλος?) coniciebat, sed idem nunc repudiat. Cf. Phanias Ath. XIV p. 638 C et Leutsch. ad Mich. Apost. XVI 23 p. 663 vol. II. 11. Non liquet.

τελεσιά(ς)· ἡ μετὰ ξίφους ὄρχησις, ἀπὸ τοῦ εὑρόντος Τελεσίου
*τελέσαι· δοῦναι
τελεσί[γ]ερον παιᾶνα· τὸν ἐπιτελεστικὸν τῶν τοῖς θεοῖς ἐπιτελουμένων ἱερῶν
[τελέσιος ἡμέρα· ἡ ἐσχάτη]
τελεσιουργία· τὸ τέλειον πᾶν ἔργον
τελεσιουργεῖσθαι· τελειοῦσθαι ἐν ἔργῳ
τελεσιφάστας· τελεσιουργός
τελεσθία· θυσία τις ἐν Λίνδῳ
τελεσφορεῖ· εἰς τέλος ἄγει
τελεσφόρος· ὁ τελεσφορῶν καθ' ὥραν τοὺς καρπούς, ἢ ὁ τελείους αὐτοὺς φέρων
τελεσφόρος οἶκος· τοῦ γεγαμηκότος καὶ τεκνώσαντος
τελέσωμεν· πράξωμεν
τελεταί· ἑορταί. θυσίαι. μυστήρια
τελεύτατον· ἄκρον, ἔσχατον
τελευτῆσαι· τελέσαι
τελέω· δῶ, παράσχω
τεληέσσας ἑκατόμβας· τὰς ἐπιτελεστικὰς τῶν γινομένων εὐχῶν θυσίας, ἢ τῷ ἀριθμῷ πλήρεις
τέλθει· ἐν ὠδῇ τέρπει
τέλθεια· ὀνείδη. καὶ πόλις. καὶ ἔθνη. τέλη. οὐσίαι
τέλθος· χρέος
*τελισκόμενος· πληρούμενος, τελειούμενος
τελλίην· ὁ δεῖνα. Ταραντῖνοι
τέλλεται· ἐπιτελεῖν φαίνεται. γίνεται. ἀνύεται
τελλίς· ὕλον. τάξις. μέρος
*τελμῖν..· ὁ ἐκ τῶν τελμάτων πηλύς
τέλλον· ἐποίουν. ἔμελλον
τέλμα· τόπος πηλώδης, ἕλαφος, πλέξ, ἰλύς
τελμῖνος· μολύσματος πηλώδους
*τέλματα· τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος

SCR. 13. Ξ 195. 21. Τ 32. 26. β 280. 27. Male ad Ψ 20 refertur a Pearsone. 29. Λ 315. 31. Callim. Cer. 77 Lavacr. 106. 32. Deuteron. XXIII 18. 40. Herodot. II 93.

ADNOT. 12. Hippagoras in libro primo de republica Carthaginiensium ap. Ath. XIV p. 630 A et Marsyas in libr. III Macedonicorum ap. Ath. XIV p. 629 D. — *Τελεσία* cod., em. Meursius et Iungerm. Poll. IV 99 p. 165 Bekk. 14. τελεσιγέρων· — τῶν ἐπιτελεστικῶν cod., τὸν ἐπιτελεστικόν Mus., em. Hemsterh. ad Hesych. s. v. *δπαιώνιστον*. Aliter statuit Welcker in syllog. epigr. p. 288 b, ubi γ inter binas vocales sic assumi posse affirmat. 15. Imo τέλε[σ]ιος ἡμέρα, q. v. 18. τελεσιφάντας Schneiderus Saxo in Lex. Gr. II p. 507 coll. *δργιοφάντης*. 19. *Λύνδῳ* cod., *Λίνδῳ* Mus. — *Τελεστία* suadet Is. Vossius. Testis ni fallor erat Gorgo ἐν τῷ περὶ θυσιῶν. 20. ἐντελῶς cod., εἰς vel ἐπὶ τέλος Thes. VII c. 1971 C et Meinek. Philol. XII p. 623. 25. τελευταῖον Pierson. Moer. p. 369 sine caussa. 27. τελεῶ cod. 28. Apoll. lex. Hom. p. 150, 33. 29. τελθεῖν· ἐν ὠδῇ τέρπειν Phot. 574, 17 Suid. *θέλγει* Guyetus: cf. Lob. rhem. p. 97. 30. Verba *τέλη οὐσίαι* separatum facere articulum censebat Valesius; malim ad *τέλθεα* referre, *πόλις* ad *Τευθέα* Achaiae oppidulum (Strab. VIII p. 342). Reliqua non expedio, nisi quod *ὀνείδη* aut *ὀφειλή* scribendum videtur aut ad *ἐλέγ(χ)εα* pertinere. 33. Ordo *τελίην* requirit. Latinum *talis* conferebat Albertus. 34. *ἐπὶ τέλει* Meineke; *ἀνύεται* Pauwius pro *ἀνύεται*. — τέλλει· *ἐπιτελεῖ* Bachm. AG. 383, 18. 35. Supra *κελλίων· ἢ τῶν ὅλων φύσις*, quod (*οὐλο*)*μελίῃ* scribendum. 36. *τελμίς* Mus. Sed Phot. etiam p. 474, 12 loco non suo exhibet *τελμῖνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων πηλόν*, quod cum ap. EM. 751, 25 *τελμῖνα καλεῖ τὸν* scribatur, haud scio an utrique restituendum sit *τελμῖνα· Καλλίμαχος τὸν* κτλ. 38. Pro *πλέξ* coniciunt *πηλός* parum probabiliter; pro *ἕλαφος* Palmerius *ἔδαφος*, Dorvillius Vann. Crit. p. 489 *ἕλος* hariolati sunt. Mihi non tam *ἕλαφος* scripsisse videtur, licet hoc ad *χεμάς* adludat, sed *ἔφαλος* (*πλάξ*?). Non reticebo tamen in Cyr. 63 *τεναγῶδες* sic exponi: *τόπος ἑλαφρῷ ὕδατι καλυπτόμενος*.

* τελμάτων· πηλῶν
τελμίς· ἡ ἐν τοῖς τέλμασιν ὑφισταμένη ἰλύς καὶ πηλός
Τελμισεῖς· ἔθνος περὶ Λυκίαν
τέλος· τάγμα. πέρας. καὶ τὸ καταβαλλόμενον τοῖς τελώναις
τελοῦντα· τεταγμένον
τέλσας· στροφάς. τέλη, πέρα(τα)
τέλσον· πέρας. καὶ τὰ ὅμοια
Τελχῖνες· βάσκανοι, γόητες, φθονεροί. ἢ παρὰ τὴν τῆξιν, ἢ παρὰ τὸ θέλγειν
τελχιτένοντες· σκληροτραχηλοῦντες
τελῶμεν· ποιῶμεν
[τέλωρ· πελώριον. μακρόν, μέγα
τελώριος· μέγας. πελώριος
τέλβεσθαι· μεμψιμοιρεῖν. ἐπικαλεῖν
τέλβει· ῥήγνυται. ὀδυνᾶται. σχίζει. ἢ πείθει]
τεμένη· ναοί. ἄλση. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία
τέμενος· πᾶς ὁ μεμερισμένος τύπος τινὶ εἰς τιμήν, ἢ ἱερὸν καὶ βωμός, ἢ ἀπονεμηθὲν θεῷ ἢ βασιλεῖ
τεμενωρόν· τεμένους φύλακα
τέμμαι· τ[ε]ίνει
τέμματα· στεφανώματα
τέμνηξ· πόρρω
τέμμειν· πείθειν. τιμᾶν. [τείθεσθαι]. ἡγεῖσθαι
τέμνοντα· ἀμέλγοντα
τέμπη· τὰ σύνδε(ν)δρα χωρία. τινὲς δὲ τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν
τέμπλα· τέμπλῳ ἐπίσημα

SCR. 44. *K* 470. 47. Σ 544. 48. Callim. Del. 31. 50. δ 776. 55. λ 184. 63. ADN.

ADNOT. 43. H. e. *Τελμησσεῖς*. 44. *dλώναις* cod., *τελώναις* Mus. — Cf. Apoll. lex. p. 151, 2. 45. Phot. 575, 7, ubi *τεταγμένα* sustulit Porso. Hesych.: *ἐτέλει· ἐτέτακτο* h. e. *obtinebat ordinem*. 46. *τέλσα*[*ς*] Albertus a seq. *τέλσον*. Nisi confundit *Τέλσας· στρέψας* (cf. Philol. XV p. 348) et *τέλσα· τέλη πέρατα*. — (*τα*) Mus. post exitum deletum. 49. *τελχιταίνει· ἀντερίζει. σκληροτραχηλεῖ*. Phot. 575, 9 Bachm. AG. I 383, 30 EM. 751, 35 addens *καὶ τελχινώδης· τραχηλιώδης*. Hesychii scripturam *τελχιτένοντες* praefert HSt. improbante Lobeck. rhem. p. 237. 51. 52. Pro *πέλωρ* et *πελώριος*. Vera lectio in fine adiecta. Cf. *ἐλώρη· πελώρη*. Similiter erratum erat in libris Hecataei, unde fluxit Photii gl. 577, 2 *Τενθεύς· ὁ Πενθεὺς παρ' Ἑκαταίῳ*. 53. *τέμβεσθαι* requirente ordine Is. Vossius, quocum Albertus non tam *στεμβάζειν* contendere debebat, quam *ἀτέμβεσθαι*. Hoc enim teste schol. Apoll. Rhod. II 56 ab Lobeckio rhem. p. 33 adscito recentiores *οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἠκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι*. 54. *τέμβει* Vossius, quo refertur explicatio *ὀδυνᾶται* ipso Hesychio auctore s. v. *ἀτέμβεσθαι· ὀδυνᾶσθαι* et fortasse *δέμει· ὀδυνᾷ*, quamquam praestat *ἀτέμβεται*. Quando *σχίζει* exponitur, ad *τέμνει* respici videtur, nisi hic quoque *τέμνεται· ῥήγνυται σχίζεται* praeferendum. Restat *πείθειν*, quo de cf. gl. 461. 57. *τεμένωρον* codex. 58. Om. Mus. temere Aeolicam formam abiciens. *Τέμμαι* pro *τιμᾶ*, ut *γέλαι* pro *γελᾷ* est 3 pers. sing. indic. praes.; *τεμμᾶν* vero e *τιμᾶν* natum est, ut *χέλλια* e *χίλια*. Cf. mox *τέμμειν· τιμᾶν* gl. 461. et supra *ἐπετέμετο· ἐπετίμησεν*. 59. *στέμματα* Guyetus. 60. *Τέμμιξ· Βοιωτός* dubitanter Thes. VII c. 2008 C. Coni. (*ἀπο*)*τμήξ· (ἀ)πορρώ(ξ)*. 61. In codice duo sunt articuli. *Τέμνειν· πείθειν. τιμᾶν ἡγεῖσθαι*, et *τέμνουσι φάρμακον: τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς* Phot. 575, 12 — 14 Bachmann AG. I 384, 3—5. *Τέμνειν· πείθειν τιμᾶν ἡγεῖσθαι, ὡς οἶμαι, νῦν*. Schol. Plat. epist. VIII p. 353 E p. 464 Bekk. quo de loco copiosius disseram in prolegomenis. Horum omnium utpote a Diogeniano pendentium nulla plane est auctoritas. nec quidquam in his certum, nisi *τεμμᾶν· τιμᾶν*. Cf. *τέμμαι· τίνει*. Cf. Lob. rhem. p. 118. 62. Lob. rhem. p. 353 vertit *demetere favos*, conferens *ἔτεμ*(*ν*)*εν· ἤμελγεν* et *ὑριατόμος· ὁ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἐκτέμνων*. 63. Fusius EM. 751. 45 Et. Gud. 525, 45 Gloss. Herodot. VII 173 Suid. schol. Callim. Del. 105 Ruhnken. ad Tim. p. 180. — *Τέμπει* cod., *Τέμπη* Mus., cui *σύνδενδρα* debetur; *Τέμπεα* Schowius, possis etiam *Τέμπεια*. Scripturam codicis exhibet Cyrill. Lex. MS. Marinum. 64. Om. Mus., *τέμπλῳ* om. Phot. 575, 18 Cyr. 63. Videntur duae gl. spuriae.

τεμπούροι· ἀρχὴ ἐπιμελουμένη τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας
τενάγη· κάθυδροι τόποι. ἢ ποτάμ(ι)ος πηλός
τεναγώδεσι· τόποι(ς), ἔνθα ὀλίγον ὕδωρ
* Τέναγος· νῆσος Τροίας
[τέναι· ζῶναι]
* τένεα· κόρυζα
τέναρος· κακοῦργος. συκοφάντης
τένδει· ἐσθίει, ἢ λιχνεύει. Τένθαι γὰρ οἱ λίχνοι
Τενέδιον βέλος· ἀντὶ τοῦ Τενέδ(ι)ος πέλεκυς. παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι πραττόντων ,ἔτι ἄρα τὸ πρᾶγμα Τενεδίῳ πελέκει συνέκοψαν'
Τενέδιος ξυνήγορος· ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός
Τένεδος· πόλις Τρωϊκή, ἢ νῆσος
τενεκοῦντι· ἐνοικοῦντι. Αἰολεῖς
τένθαι· λωποδύται. μοιχοί
τενθρηδών· ζῶον τῶν ἐντόμων καὶ κεντροφόρων παραπλήσιον σφηκί. ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν
τενθρήνιον· κηρίον
τενθρηνιῶδες· πολύ[καὶ]κενον (ὡς) κηρίον καὶ ἀραιόν
τενθίνοι· λίθοι πλατεῖς
[τενίαι· ζῶναι. στέφανοι. ἢ δεσμοί, διαδήματα]
τέννει· στένει. βρύχεται
τέννος· στέφανος ἐλαΐνος, ἐρίῳ πεπλεγμένος
τένοντες· τὰ διατεταμένα νεῦρα, ἀπὸ κεφαλῆς ἕως τῶν ποδῶν. καὶ ἡ συναφεια τῶν νευρίων
τενο(ν)τώσεις· νωτοκοπ(ήσ)εις. ἀποκτενεῖς

SCR. 72. Hesiod. opp. 522. 78. Aristot. HA. IX 43. 79. Ibidem. 80. Hippocr. p. 916 A ex em. Foesii. 85. Π 587. 86. Exod. XIII 13.

ADNOT. 65. τις cod., em. Iunius. Cf. *δρμόσυνοι* et EM. 72, 12 s. v. *ἀλυτάρχης* 66. (ι) Guyetus, *ποταμός* codex. 68. *τέναγος· τὴν ἱερὰν ὀργάδα τοῦ θεοῦ* Bekk. AG. p. 309, 16. *Τένεδος* Palmerius Heinsius. 67. 68. Divisit et (ς) addidit Mus. Possis quoque *τεναγώδεις· τόποι κτλ.* 69. *τενίαι* h. e. *ταινίαι* Guyetus. Cf. *ταινία* et *τηνία*. Infra *τώνα· ζώνη.* 70. Vide *τέγεα. κόρυζα. Κῶοι.* Ordo hic postulat *τεναια.* 71. Habent Phot. 575, 22 Cyr. 63 Bachm. AGr. I p. 384. 13, ubi sequitur *τενία· ζώνη.* Suidas. Infra *τεωρεῖς· κακοῦργοι* et Hipponacteum *τέωρος· συκοφάντης.* 72. Herodian. p. 468 Piers. Suid. Eustath. p. 773, 39. 1874, 31 *τένθει* scribunt; schol. Ar. Pac. 1009 Nub. 1201 alios in Hesiodi l. l. *τένθει* scribere adnotat. 73. Quae leguntur inde a vv. *ἔτι* (*εἰ* SL ad Diogen. VIII 68 p. 317) *ἄρα* verba videri scriptoris, qui proverbio usus erat, animadvertit Albertus. Ceterum *πρᾶγμα Τενέδιον* cod., *πρᾶγμα Τενεδίῳ* Mus.; *ἔτι ἄρα* corruptum. 74. Phot. 576, 15 Leutsch. ad Mich. Ap. XVI 26 vol. II p. 664. 75. Cf. *τέναγος.* Apoll. lex. 151, 23. 76. *Γενοικοῦντι* male Ruhnken. in auct. Errorem manifestum castigavi in Philol. XIII p. 219, ubi *τ' ἐνοῖκεντι* vel *τ' ἐνϜοικίοντι* formas Aeolicas esse demonstravi. Itaque *τενεκοῦντι* aut transpositione literarum natum est ex *τ' ἐνοῖκεντι*, aut omnino vox nihili, quam cedere voc. *τ' ἐνέτῃ* iuberem, si constaret de integritate glossae *ἐνέτας· τοὺς ἐνοικοῦντας.* 77. *λωποδύται τένθαι μοιχοί* verba comici cuiuspiam videntur Ruhnk. ad Tim. p. 180 [252]. 78. *κεντωφόρων* cod., em. Mus. Vide Schneider ad Demetr. de eloc. 304 et nos ad Clitarch. fr. (Berol. 1842. 8). Schol. Nic. Alex. 560. 79. Cf. *δνθρηήνιον* et *δελλίθια.* 80. *πολὺ καὶ κενὸν κηρίον* cod., em. ITh.Schneider ad Aelian. NA. XII 20, coll. Plut. Mor. 721 F: *ὁ σίδηρος ἔχων τι σαθρὸν καὶ πολύκενον καὶ τενθρηνῶδες*, probante Mullach. ad Democrit. p. 423. 81. *τενθρίνοι* Vossius. Glossa obscura. 82. *ταινίαι* Guyetus. Vide gl. 469. 83. *Geminatio semivocalis vereor ut Hesychii exemplo τέννει satis probata sit.* Lob. rhem. p. 127. Sin mendo caret, voc. non ad *στένω* revocandum est, ut fecit Albertus, sed ad *στείνω* (*στείνομαι*) et *τέννεται* scribendum Aeolice, ut *ἔννεκα* pro *εἵνεκα* ap. Ahrent. Dial. I p. 59. 84. *Non constat de genere, nedum de dialecto; quin cum taenia, tenus, tendicula ad τείνω pertineat non dubito.* Lobeck. rhem. p. 291. Similiter Thes. VII c. 2018 A. 85. *τένοντε* Apoll. lex. 151, 5. — *νευρήων* codex. 86. *τενοτωσεῖς· νοτοκοπεῖς* cod. *τενοντωσεῖς, νωτοκοπεῖς* Mus., em. Heinsius adnotans Aquilae Symmachi Theodotionis ad Exod. XIII 13 versiones coniungi.

τένων· τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον
τέο· τίνος
τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
* τεοῖο· σοῦ
* τεόν· σύν
* τεοί· σοί
τέορ· σοῦ. Κρῆτες
* τεὸς φθόγγος· ἡ σὴ φωνή
* τεούς· σούς
τεπτά· ἑπτά
τέρα· τέρεα. σημεῖα
τεράεσσι· σημείοις
τερᾴζει· τερατεύει
τέραμνοι· στέγανοι. σκιαί. σκηνώματα
τέραμνος· κυψέλη
τερασκόποι· ὀνειροκρίται
τεράστ[ε]ια· θαύματα, σημεῖα
τεράστ[ε]ιοι θεοί· ἐπὶ σημείων τεταγμένοι
τερατεύεται· δολιεύεται
τερατευόμενον· δολιευόμενον, ψευδόμενον. ἢ σημεῖον ποιῶν
* τερατεῖαι· ψευδολογίαι
* τερετίσματα [ἢ τερετίματα]· ᾠδαὶ ἀπατηλαί, ἠχητικαί. ἢ μωρολογίαι ἠχημέναι
τερατοσκόπος· μάντις, σημειωτικός
τερατουργεῖ· παράδοξα ποιεῖ, ἢ τέρατα ἐργάζεται
τέρειν· ἁπαλόν
τέρεμνα· οἰκήματα
[τέρεμνος· ἰσχυρός. ἢ στέρεμνος]
τέρενα χρόα· ἁπαλὸν χρῶτα
τέρενα· ἁπαλά, τρυφερά
τέρετρα· τρύπανα
τέρεσσεν· ἔτρωσεν. ἐτόρνωσε

SCR. 87. Aristot. HA. III 5. 88. *B* 225 *Ω* 128. 89. *Θ* 37. 90. *Λ* 138 Callim. epigr. II 1 Theocr. I 7. 96. *E* 234. 96. Aristoph. Ran. 1343. 97. *Δ* 398. 98. ADN et Aesch. Ag. 125. 501. Tragici. 4. Aeschines p. 41, 9. 8. Plat. Legg. XI p. 933 C E. 11. Eur. Phoen. 335. 10. *Γ* 142 *τέρεν*. 13. *Δ* 237 unde *τετεροχρῶτες* ap. Anaxandrid. com. III p. 472. 15. *ε* 246.

ADNOT. 88. Exemplum a glossa male separaverat Musurus, sed libri ms. errores *τεότινος — ὀχεύων* bene correxit. Apoll. lex. p. 151, 6. 89. 90. Musurus separavit. 92. Ahrens II 74. 249. Cf. *τρέ· σέ*. 93. *τεὸν φθόγγον* Homerus l. l. 95. In varias partes discedunt VVDD. Ignolioribus accenset Lobeck. cum quibusdam aliis in Path. El. p, 135; τ initio vocis casu adhaesisse statuit Ahrens II p. 56, denique LDindorf. in Thes. III c. 1938 C *τεπτά* suspicatur e *Γεπτά* delortum esse, quod in lab. Herael. [*ΕΠΤΑ* exaratum est, coll. Prisc. I 7, 42. 96. *τέρα· τέρατα* Moer. Att. p. 366, unde malo *τέρατα* quamquam recte habet Ionicum *τέρεα*. 97. Cyrillus et ex ordine Vossius *τεράεσσι, τεράτεσι* codex. 98. *τεράζει* cod., correxi ex EM. 737, 21 Cram. AO. I 232, 25 Phot. p. 577, 16: *τεραΐζεις — τερατεύη. οὕτως Πλάτων* exhibente. 99. Confundi videntur (*ά*)*τέραμνοι· στεγανοί* et *τέραμνα· σκιαί* (*σκηναί*) *σκηνώματα*. Nam *τέραμνοι* sunt *ἴφανοί*. Cf. gl. 511. 12. 500. Non ausim *τέρεμνα ὑψηλά*. Videtur apertura auris cum membrana tympani, ut quae sint teneriores et molliores auris partes, *τέραμνος* dici. 5. *ποιοῦν* vel *ποιοῦντα* Iensius, nisi masculina forma excidit. 7. *τερατίσματα ἢ τερετίσματα* ex ordine Vossius. *τερψίματα· ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ ἄσματα* (sic Cyr. 63). 10. *τέρ..ν* (scriptum erat *τέρειν*) cod., *τέρεν* Mus. Codicis lectio analogia non caret. 12. Verbum *στέρεμνος* corrigendi caussa adscriptum esse monet Lobeck. Path. El. p. 132 Proll. 169. 280, cum *τέρεμνος* significet *tener*. Utrumque vero *στερέμνιος* dicendum erat. 14. *τερενέη* cod., *τέρενα* Mus. Latet aliud. 15. Apoll. lex. 151, 12. 16. Lobeck. rhem. p. 36. 136.

τερετίζοντα· λαλοῦντα. ἐκ μεταφορᾶς τῆς χελιδόνος
τερετίσματα· ᾠδαὶ ἀπατηλαί. τὰ τῆς κιθάρας κρούματα. καὶ τὰ τῶν τεττίγων ᾄσματα
τερηδών· σκώληξ οἰκῶν ἐν ξύλῳ
τέρθεται· ξηραίνεται. καίεται
τερθρεία· λογομαχία. ἀπάτη. φλυαρία. φληναφία
τερθρεύειν· τηρεῖν. σκοπεῖν. λιπαρεῖν
τερθρεύμασι· φλυαρίαις
τερθρεύονται· ἀπατῶνται
τέρθρ(ι)οι, οἱ εἰς τὸ κέρας τοῦ ἱστίου ἑκατέρωθεν δεδεμένοι, ἐν οἷς τὸ ἄρμενον ἔλκουσι
τέρθρον· ὁ λεγόμενος ἀρτέμων. ἔνιοι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ κέρως. καὶ στέγη οἰκίας. τινὲς δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὑψηλόν
τερθρωτήρ· ὅπου ὁ πρωρεὺς προορᾷ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ
τερίκαρπον· μεγαλόκαρπον
τερίμη· τάφρος
τερίνη· τετριμμένη. οἱ δὲ τερπωλή
τερῖνος· τηρῶν διάνοιαν, λυπῶν
τέρμα· σημεῖον. τέλος ζωῆς. καμπτήρ. ἔσχατον
τερματίζει· τελειοῖ, ὁρίζει
τερμάτων· τελευταίων
Τερμέρ(ε)ια κακά· τὰ μεγάλα
τέρμιοι· ὕστατοι
τέρμινθος· φυτὸν ἐμφερὲς τῷ λίνῳ, ἐξ οὗ πλέκουσιν (παρ') Ἀθηναίοι(ς) [παρ]ὁρμιάς
(*) τερμιόεντα· ποδήρη, καὶ εὔμετρον, τὸν μέχρι τῶν ποδῶν τερματιζόμενον
* τερμιόεσσα· ἐς πόδας ἀποτερματιζομένη
τερμιόεν· ἁρμοστόν. τέλειον
τέρμιον· ἔσχατον. ἁρμόζον, πρέπον
τέρμις· πούς
τέρμονα· φραγμόν. τέλος
τέρμονες· τέλη. φραγμοί, ὅρια, τέρματα
τέρνακα· τῆς κάκτου τοῦ φυτοῦ καυλός
Τερπιάδης· Τερπίου υἱός, ὁ Φήμιος. πατρωνυμικῶς
τέρπεται· ἥδεται

SCR. 19. Aristoph. Eqq. 1308 Theophr. HPl. V 5 (Hippocr.) 21. e. g. Isocr. 209 A. 26. Hippocr. 645, 20 Eur. fr. 372. 32. Soph. OT. 1530. — Ψ 462. 34. Eur. I. T. 117. 35. Cf. schol. Eur. Rhes. 508. 38. τ 212. 39. Π 803. 43. Eur. Tro. 1081 al. 46. χ 330. 47. λ 602.

ADNOT. 20. Θέρεται Lob. rhem. p. 96, τέρσεται Albertus, τέθερται Meineke. Cf. ἐτέρθατο ἐτέρσετο τέρσεται. 22. Hainebach de redupl. p. 10 Lobeck. rhem. p. 66. 25. τερθροί cod., em. Thes. VII c. 2034 C coll. schol. Ar. Eqq. 440: οἱ ἔσχατοι κάλοι οὓς ἐκφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται, οὓς ὅταν ἐνδιδῷ τὸ πνεῦμα πρώτους ἐκ πρῴρας χαλῶσι. Cf. Galen. Hippocr. lex. p. 578 Frz. 26. Erotian. Gl. Hippocr. p. 366. 27. Cf. τεθρηδών. 28. τρίκαρπον (Thes. VII c. 2436 A) vel Περίκαρπον Is. Vossius; τ' ἐρίκαρπον Salmasius. Uter rectius non liquet. 30. Infra τερύνης· τετριμμένος ὄνος; nec non τορύνη i. q. τριπτήρ. Cf. Lob. Path. Proll. p. 229. An τερείνη· τετριμμένη? — Alterum alludit ad τερπνή. 31. τειρίνους· τείρων Palmerius. Lob. Proll. p. 203. 32. Apoll. lex. p. 151, 29. 35. Zenob. VI 6 vol. I p. 162. — (ε) inserui. 36. ὕστατοι cod., em. HSt. 37. πλέκεσθαι φασιν Ἀθήναις ὁρμιὰς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἁλεξιφάρμακον Phot. 579, 3 EM. 753, 10 Zonar. c. 1718 Salmas. Solin. p. 911 a Schneider Aelian. NA. XII 43. 38. Apoll. lex. p. 151, 8. 39. ἐν σποδῷ cod., em. Heinsius. 41. ἁρμόζον πρέπον refero ad τερμιόεν. 42. Nihil mutandum videtur, licet ἑρμὶς sit ποὺς κλίνης. 45. πτέρνικα ab aliis dici monent Schneider Lex. II p. 355, ubi etiam στέρνιξ confert, et Lobeck. Path. El. p. 119. — καυλόν Musurus. 46. Apoll. lex. p. 152, 2.

τερπικέραυνος· ὁ τερπόμενος, ἢ τρέπων πάλιν κεραυνοῖς
τερπνά· ἡδέα
τερπωλή· τέρψις
τερπωλῆς· τέρψεως
τερπώμεθα· τρεπώμεθα
τερρᾳτόν· ἔσχατον. ἡδύ, τερπνόν
τερρητόν· τριήρης
* τέρσεται· ξηραίνεται ὑπὸ ἡλίου
τερσαίνειν· ξηραίνειν
τέρσει· [τέργει]. ξηραίνει, [καίεται. οἱ δὲ πήγνυται
τέρτα· ἡ τρίτη
τέρυ· ἀσθενές, λεπτόν
τέρυας ἵππους· οὕτω λέγονται ὅσοι ἀδηφάγοι εἰσί. ἔνιοι τοὺς ἀσθενεῖς
τερύνης· τετριμμένος ὄνος. καὶ γέρων, ἢ δυσανάληπτος γέρων
τερύσκεται· νοσεῖ. ῥθίνει
τερύσκετο· ἐτείρετο
τέρφη· λέπυρα
τέρχνεα· φυτὰ νέα. ἢ ἐντάφια
τερψιμβρότου· τοῦ τοὺς βροτοὺς ἥγουν τοὺς ἀνθρώπους, τέρποντος
τέρψις· τερπνότης
τέρψομαι· τερφθῶ
τεσσίχον· τὸ μικρόν
τε στήλῃ τε τύμβῳ· στήλῃ ἐν τῷ τάφῳ
τέτα· λίαν, κάρτα
τεταγών· διατείνας. τινάξας
[τετακώς· τετολμηκώς]
τεταμένον· ἡπλωμένον
τέτανος· κονία. χρίσμα. ἄσβεστος
τετάνυ(σ)το· ἐκτέτατο. ἐπέκειτο

SCR. 48. Θ 2. 49. Arar. fr. II vol. III p. 275. 50. Theognid. 1086. 51. Theogn. 984. 52. *a* 369 *θ* 542. 55. *η* 124. 57. Theocr. XXII 63. 64. Nic. Al. 268. 66. *μ* 269. 67. e. g. Soph. Ai. 114. 68. *π* 26 *Υ* 23. 70. *Π* 457. 72. *Δ* 591. 74. Timoth. Miles. fr. 76. *Κ* 156.

ADNOT. 48. *τέρπων* cod., em. LBos. Obss. crit. p. 189 coll. schol. Θ 2, unde Apollon. lex. 151, 9 corrigit etiam IBekker. Pro *πᾶσι* scripsi *πάλιν*. 52. Lobeck. rhem. p. 38. De hoc metathesis genere valde dubito. 53. Confundere videtur *πέρατον*, quod Guyet. proposuit, vel *ὑπέρτατον* et *ἐπέραστον*. *Τερματόεν* Vossius. 54. Non expedio, sed moneo *ῥητόν* (cod. *ῥητόν*) et *τριήρης* teste Hesychio s. v. *τριήρης* pro eodem poculorum genere sumi. Cum *τρίηρον· πλοῖον μικρόν. τρηιρόν· πλοῖον μικρόν* comparat Thes. VII 2434 Cl. Formam Aeolicam latere putabat Vossius. Quae in Philol. XIII p. 220, 15 proposui, nunc ipse repudio. 55. Lob. rhem. p. 109. Cf. 57. 57. *καίεται. οἱ δὲ πήγνυται* ad 555 pertinent. 58. Lobeck. Path. El. p. 498 Ahrens Dial. I 128. 59. *τερύ* GCurtius Gr. Etym. p. 190. 60. Lob. Proll. p. 229. 62. *φωτεῖ* cod., em. Lobeck. Proll. 419, 3. Nam parum est probabile *τερύσκεται* et *γηρύεται* confundi. Infra *τερύσκει* (*τερύσκει*?) *τρύχει. ξηραίνει.* 64. Schol. Nic. Al. 268 Ther. 323 Lob. Path. El. p. 130. 65. Infra *τρέχνος* (h. e. *truncus*)· *στέλεχος κλάδος φυτὸν βλάστημα*, quod Theognost. Can. p. 12, 16 male *τρέρεθα·* (*τρέτραθρα* Zonar. c. 1749) *φυτὰ νέα* et mox *τρέχωνος* scriptum exhibet De nostra forma in Maxim. *καταρχ.* 501 obvia cf. Lob. rhem. 302 Path. El. p. 497. Altera significatio ad *τέρχανα* s. *τερχάνια* pertinet; cf. *στερχανά* et *ταρχάνιον*. 66. *ἀνθρώπους-βροτοὺς* cod., em. Meineke. 68. Apoll. lex. 151, 32. *τέρψομαι* male Mus. 69. *τεσσίχου* cod., *τοσσίχον* Mus., *τεσσίχον* Aldus. De accentu cf. *ὀψίχα*; vocabulum est Boeolicum ut *τεσσοῦτος*. 70. *τεστηλῆτε, τύμβῳ* cod., *τεστηλῆτε τύμβῳ* Mus., em. Pergerus Wesseling probab. p. 46 et Iens. Luc. Hesych. p. 224 recte monentes verba Homerica hoc ordine excerpenda fuisse: *τύμβῳ τε στήλῃ τε*. 71. *τί ἀντὶ τοῦ λίαν* Suid. (Coraes Atact. IV 2 p. 603) huc vix pertinet. — Magis eo inclinarem, ut detortum crederem ex *τετρα* —, ut in *τετραπάλαι*, nisi probabilius esset alicubi inventum esse *τετὰ λίαν· κάρτα. Αn τεταγών· λίαν κάρτα διατείνας τινάξας.* 72. Apoll. lex. p. 151, 16. 73. Detortum est ex *ΤΕΤΑΠΩΣ*. 75. Est e dialecto pro *τίτανος*, ut *Σεκνών Ἀρεάδνη κέθαρις Λεβύα* sim., aut inde corruptum. 76. (*σ*) Mus. Apoll. lex. p. 151, 24.

τεταργανωμέναι· ἐμπεπλεγμέναι
[τετάργιστο· ἐκορέσθη, ἐπλήσθη]
τετάργη· φασγάνων εἶδη
τεταρπέσθαι· ἐμπλησθῆναι. τερφθῆναι
τετάρπετο· ἐτρέπετο
τε(τα)ρπώμεθα· ἐμπλησθῶμεν
τεταρτημόριον· οἱ δύο χαλκοῖ
τετάρτῳ· μέτρῳ τῶν ὑγρῶν
τέταρτον ἥμισυ· τὸ τέταρτον ἡμιστάτηρον
τέτανται· τείνει
τέταχας· ἐτύπωσας. ἔταξας. [ἐτύπασας]
(τε) τεὴν κεφαλήν· τὴν σήν
τετέλεσται· γεγένηται. οἱ δὲ γεγάμηκεν
* Τερέβινθος· πόλις Ἰακώβ
τετελεσμένον· τὸ οἱόν (τε) πρᾶγμα τελεσθῆναι, ἤγουν πληρωθῆναι. [ἢ καὶ μεμιασμένον]
τετελεσμένος· τελισκόμενος. ἀνδρόγυνος
τέτευ[γ]χται· κατεσκεύασται
τετεύξεται· κατασκευασθήσεται. γενήσεται
τετευχῆσθαι· καθωπλίσθαι
[τετηότι· λυπουμένῳ. ὀργιζομένῳ]
τέτηφεν· ἐκπέπληκται, ἐκπλήττεται
* τετιημέναι· τετιμωρημέναι
τετιη[κ]ότες· ὁμοίως λελυπημένοι
τετιηότι· λυπουμένῳ, τιμωρουμένῳ
τετιημένος· τὴν ψυχὴν τετιμωρημένος, ἐκπεπληγμένος, ἢ συγκεχυμένος
τέτλα· ὑπόμεινον, ἀνέχου

SCR. 78. Φ 513. 79. Ptolemaeus rex l. l. 81. Ω 513. 82. Ψ 10. 86. λ 19. 87. Habacuc I 12. 88. P 39. 99. Σ 74. 90. Genes. l. c. 91. Α 212. 93. Γ 101. 94. Μ 345. 95. χ 103. 98. Θ 437. 99. Ι 13. 30. 600. Λ 554. 1. λ 114. 2. ADN. Pro τέττα nonnulli legebant τέτλα Δ 412.

ADNOT. 77. τεταργανωμένη· συμπεπλεγμένη συνειλημένη. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται EM. Zonar. c. 1725, unde hic pro ἐμπεπλεγμέναι malim συμπεπλεγμέναι. 78. ΤΕΤΑΡΓΙΣΤΟ ex ΤΕΤΑΡΠΕΤΟ natum esse ante Cobetum Nov. Lectt. p. 179 vidit Albertus. 79. Egregie erraret, qui ἅρπη vel tale quid coniceret. Legendum est τέταροι· φασιανῶν εἶδος. Cf. τατύρας Ath. IX p. 387 E. 80—82. Lobeck. Path. El. p. 154, 5. 81. ἐτρέπετο cod., em. Alb. 82. (τα) et (σ) inserui. (Τεταρπώμεσθα)· τερπώμεθα Albertus. 84. μέ cod., μέτρῳ Mus., τέταρτον voluisse videtur Schowius p. 730, 13, qui μέτρον legit; τετάρτη οἴνου Herodot. VI 57. 85. *Apud auctorem quemdam, qui de stateribus fuerat locutus, repererat hoc de quarto stateris dimidio, alias certe ἥμισυ nunquam fuerit ἡμιστάτηρον.* Hemsterh. ad Polluc. IX 62 p. 1030. 87. ἐτύπασας cod., ἐτύπωσας Mus., ἐτύφωσας Aldus; om. Gl. MSS in XII Prophet. et Cyrill. 11. 88. τετέων cod., τεὴν Mus., correxi. In loco respecto κεφαλήν τε τεὴν editur, nec putaverim codicis lectionem ducere ad variam lectionem εἴ κεν ἔγωγε τεὴν κεφαλήν. 89. τετέλεσθαι cod., em. Mus. Ad γεγάμηκεν cf. τέλειοι· οἱ γεγαμηκότες. 90. π Ἰω̄β cod., Ἰωβ typotheta. Ἰακωβ Pricaeus Trillerus Obss. critt. p. 295 Bielius Alb. coll. schol. ed. Rom. Genes. XIV 6. 91. (τε) Apoll. lex. 151, 26. μεμιασμένον non temptandum fuisse, licet in promptu esse videatur emendatio μεμνημένον, docent Phot. 579, 14 Cyr. 63 Suidas s. v. ἐτελέσθησαν et Oseas IV 14, quem locum spectant Cyr. et gl. mss. propheticae. Indicarunt haec DHeinsius et Albertus. 92. *In ipso S. Cod. occurrit vox* קדש *quod quidam Hebraei Doctores reddunt per* אנדרוגינוס *servata nempe Graeca voce* ἀνδρόγυνος. Triller Obss. crit. p. 509. Τελισκόμενος vide supra suo loco. 93. [γ] Mus. 94. 95. Apoll. lex. p. 151, 22. 36. 96. τετηότι Mus. praeter ordinem. 97. τετύφωται Mus. Imo τέτηφεν pro τέθηπεν. 98. τετιημένοι — |νοι cod., em. Albertus. 99. [κ] idem. 601. τετρημένος cod., em. Apoll. lex. 151, 19. 31. 2. De hac apocope cf. Hellad. Phot. Bibl. p. 531, 12: ἔστιν εὑρεῖν τὸ τέτλα λεγόμενον παρὰ διαφόροις. ὡς καὶ Ἄρατός φησιν ἐν Χαρίτων πρώτῃ τέτλα.

τέτλαθι· ὑπόμεινον
τετληότι· ὑπομεμενηκότι
605. τέτμης· εὕρης, καταλάβῃς
τέτορεν· ἔτρωσεν
τετόρῃ· τρώσῃ
τετραβάμονος· τετράποδος
τετραβαρήων πλίνθων καὶ τάγματα· Ἀλκαῖος
10. τετράγκων· ὄργανον πολεμικόν
τετράγυον· τεσσάρων [ὀρ]γυῶν. Γύης δὲ μέτρον ἔκτον σταδίου, καὶ ἐν τῷ ἀρότρῳ τὸ κύρτωμα τοῦ ἱστροβοέως γύης. ἔνιοι γύην τὸ ὀργυιαῖον μέτρον
[τετραδάμονος· τετράποδος]
τετράδι μέν τ' οἴχου· τετράδι μέν φασι γενέσθαι (Ἡρακλέα), καὶ πρῶτον ἔνδοξον ὄντα, ἄλλῳ ταλαιπωρεῖν. ἔστιν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων
τετραδισταί· σύνοδος νέων συνήθων κατὰ τετράδα γινομένη
15. τετράδων· ὄρνεόν τι. Ἀλκαῖος
τετράδυσιν· ἀηδόνας
τετραέλικτον ἅλμαν· ἤγουν τρικυμίαν
τετραελίκωπες· τέσσαρας ὀφθαλμοὺς ἔχουσ(α)ι ναῦς
τετραέλιξ· τετράκις περιειλημμένος, ἢ πολυέλιξ. ἢ φυτόν τι
20. τετραέτηρον, τετραετῆ καὶ τετράενον
τετραθέλυμνον· τετράπτυχον, ἐκ τεσσάρων πτυχῶν [ὅ ἐστι] τεθειμένον, ὅ ἐστιν ἐπιθήματα ἔχον τέσσαρα ἐπάλληλα, ἐκ τεσσάρων δερμάτων συνεστός
τετραῖον· ὀρνιθάριόν τι. Λάκωνες

SCR. 3. *A* 586. 4. δ 447. 5. ο 15. 8. Eur. Tro. 519: cf. schol. Ar. Pac. 381. 9. fr. 154 p. 734. 11. σ 373 η 113. 13. Plat. Com. fr. XXIX p. 689. 14. Alexid. fr. III p. 501. 15. ADN. 16. ADN. 17. ADN. 19. Theophrast. l. l. 20. Callim. Apoll. 57 Callim. in fr. *aitiôn* ap. Lyd. de Mens. IV 1 (Meinek. p. 139). 21. O 479.

ADNOT. 5. *εὕρεις, καταλάβεις* cod., em. Mus. 6. Cf. *ἔτορεν, τορεῖν* Zonar. c. 1725. Lob. Path. El. p. 155 n. 7. τετορειη· τρώσει cod., em. Mus. ‚*Menda nata est ex correctione τετόρει*' Schow. 8. Mox *τετραδάμονος*. 9. *τετραβαρῆ* Aldus, qui compendium syllabae *ων* pro circumflexo habuit. De *η̄* cf. Ahrens Dial. I p. 116. Poetae verba Salmasius scribebat *τετραβαρῆ πλίνθων τάγματα* vel *τετραβαρῆ πλίνθον. καὶ κατάταγμα*. Vossius *τετραβαρῆ· πλίνθων κατάταγμά τι*. Th. Bergkio PLGr. p. 734 fr. 154 Alcaeus scripsisse videtur: *πλίνθων τετραβαρηᾶν κατὰ τάγματα*, ut sit ex eodem carmine ex quo servatum est fr. 22: *ἀλλ' ἄνδρες πόλιος πύργος Ἀρεΰϊοι*. 10. *τετράγωνα βέλη* Galen. expos. p. 578. 11. [*ὀρ*] Apoll. lex. p. 151, 27. — *ὀργυαῖον μέτρον* Mus. 12. Imo *τετραβάμονος*, ut gl. 608 habuimus. 13. *τετράδι μὲν γέγονας* (*τοίχου* addunt BV) Zenob. VII 7 p. 163 Michael Apost. XVI 34 p. 666. Illustrant Meinek. Quaest. scen. II 12 Rank. Aristoph. vit. p. CCIX Bergk. com. Att. reliq. p. 271 Dryander de Antiph. vit. p. 23. — (*Ἡρακλέα*) Musuro debetur, *ἄλλῳ* pro *ἀλλ' ὡς* Heinsio. *Πρῶτον* Valesio merito suspectum haud scio an *ἥρωα* scribendum sit. 14. *εἰκαδιστής τριακαδιστής νουμηνιαστής* comparabat Salmasius. Cf. Casaub. ad Ath. VII p. 287 F. XIV p. 659 D. Aliam significationem tradit Bekk. AG. I p. 309, 28 EM. 754, 15. 15. 16. *δηδόνα* Mus., qui primum *δηδόσιν* correxerat. Conferunt *τετράων· ὄρνις ποιός. τετραῖον· ὀρνιθάριόν τι. Λάκωνες*, et *τέτραξ*, quod ap. Hesych. in *ἴστραξ* corruptum em. Meinekius; nisi diversae fuerint aves. *Τετραδών* accinit Lob. Parall. p. 132. — Bergkii in PLG. p. 734 fr. 155 adnotatio haec est: *Fortasse verba, quae continuo apud Hesychium sequuntur, quaeque pro peculiari glossa habentur: τετράδυσιν· δηδόνας, huc pertinent, ut ipsius Alcaei verba sint sic scribenda: τετραδόσιν δηδόνας. Quamquam fuit, cum Alcaei nomen ad gl. seq. pertinere putarem coll. fr.* 19. 17. *Comparat polius hoc voc. quam explicat. Alioqui τετραχυμίαν expectes.* LDindorf. Thes. VII c. 2065 B. 18. (*a*) Musurus. 19. Malim *περιειλημένος*. Herbam Theophr. HPl. VI 4, 4 *τετράλιξ* Plin. HN. XXI 16, 66. XI 16, 42 *tetralicem* appellant. Sed apud Plinium libri nonnulli *tetradicem* h. e. *tetraelicem* porrigunt. Cf. Fraas synops. pl. flor. class. p. 204. 20. *τετράετρον* male Mus. Ceterum non est glossa cum expositionibus suis, sed tres sunt glossae ex onomastico aliquo petitae. 21. *τεθειμένων* Apoll. lex. p. 151, 14. — [*ὅ ἐστι*] — *ἔχων — συνεστός* cod., *ἔχον — συνεστώς* Mus., em. LBos Obss. crit. p. 189. 22. Cf. 615.

τετρακίνη· ἡ ἀγρία θρίδαξ
* τετράκωλος· τετράπους
τετρακτύς· Πυθαγορικὸς ὅρκος, ἤγουν τῶν τεσσάρων στοιχείων σημαίνων
τετράκωμος· μέλος τι σὺν ὀρχήσει πεποιημένον εἰς Ἡρακλέα ἐπινίκιον. ἐκαλεῖτο δὲ τέσσαρες κῶμοι
τετραμαίνει· τρέμει, φοβεῖται
τετραμ(μ)έναι· ἀπεστραμ(μ)έναι, πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις ἔχουσαι
τετραντίας· τετράγωνος. καὶ ἰσχυρός
τετρᾶντα· τετράγωνόν τι σχῆμα. δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς τέσσαρας χαλκοῦς
τετράξων· εἶδος χαλινοῦ
τετράοροι· τέσσαρες ἐπὶ τοῦ τεθρίππου ὑπεζευγμένοι
τετρά[ο]ρχαι· οἱ βασιλεῖς
τέτραπται· ἔστραπται
τετραστάτηρον· τὴν τετράμνουν
τετραφάληρον· τέσσαρας φάλους ἔχουσαν, καὶ ἐξοχάς, οἳ εἰσιν ἧλοι λαμπροὶ περὶ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας κατακρουόμενοι
τετράφυον· τετραπάλαιστον
* τετράφθω· ἀναχωρείτω
τετραχίζειν· τὸ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι
* τέτραχηλισμένα· πεφανερωμένα
τετρᾶχμα· τετράδραχμα
τετράψομαι· εἰς ἐκεῖνο τραπήσομαι
τετράων· ὄρνις ποιός
τέτρηνεν· ἐτρύπησεν
τετρῆναι· τρῆσαι

SCR.. 23. Hipponact. fr. 135 p. 614. 24. Greg. Naz. p. 82, 47 ed. Dronk.: *ἔνθεν ἔβην τετράκωλος ἐπ' οὔδεος.* 27. Hippocr. ll. ll. 28. ε 71. 30. Siculi. 32. ν 81. 35. Aristoph. Eccl. 413. 36. *E* 743 *A* 41. 38. *M* 273. 39. Aristoph. fr. inc. CCLXIV. 40. Hebr. IV 13. 42. *E lyrico aut tragico.* Cobet. 44. ε 247 *X* 396.

ADNOT. 23. *Ἱππώναχτα δὲ τετρακίνην τὴν θρίδακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν γλώσσαις φησί, Κλείταρχος δὲ Φρύγας οὕτω καλεῖν.* Athen. II p. 69 D. Cf. *θιδρακίνη* et *δγαμεμνόνη.* 24. *τετράκολος* cod., em. Salmas. ad Simm. ov. p. 181 et HA. I p. 501 (Lamprid. p. 118 a.) Cf. *ἀκωλος.* 25. *σημεῖον* Pergerus. — *Τετρακτής* cod., em. Mus. *Τετρακτύς· ἔστιν ἣν καὶ ὅρκον οἱ Πυθαγόριοι ποιοῦνται· μυθός σιγή νοῦς καὶ ἀληθή* Cyr. 63 (sic). 26. Trypho Ath. XIV p. 618 C (ed. Velsen. p. 76 sq.) Poll. IV 99. 105 quocum LDindorf. Thes. VII c. 2070 D conferri iubet Steph. Byz. p. 292, 2 [ubi vid. Meinek.] et Boeckh. C. I. I p. 123. — *τεσσάρειν* cod. Mus., *τέσσαρες* libri impressi. 27. *τετραμένη* cod , *τετρεμένει* Mus., *τετραμένει* Salmasius; debebat *τετραμαίνει*, quomodo verbum Atticum (Moer. Att. p. 365) *τετρεμαίνω* ex Aristoph. Nubb. 293. 374 et Xenarcho fr. I v. 19 vol. III p. 617 ap. Ath. XIII p. 569 C notum, non modo libri aliquot Athenaei (ABP) et Aristophanis proferunt, sed etiam Hippocr. p. 663, 22 (Muliebr. II vol. II p. 842 Kuehn.) 655, 2, unde tamen Galenus expos. p. 578 *τετρεμαίνει· τρέμει* delibavit, a Cornario ad locos laudatos recte relatum. 28. (*μ*) bis Mus. Apoll. lex. p. 151, 25. 29. 30. *τετραν-θίας* et *τετράντα* cod., em. Salmas. de modo usur. p. 255, nisi quod in accentu erravit ab Arcadio p. 22, 15 recte posito. Reliquerat etiam *χαλκούς*. Cf. Ahrens Dial. II p. 392. Nostrates tales homines dicunt *vierkantig, viereckrötig.* 31. *τετράζων* cod., em. Perger et Vossius. 32. Forte *ἐπὶ τοῦ τεθρίππου. τέσσαρες ὑπεζευγμένοι.* Apoll. lex. 152, 1. 33. *τετραόρχαι* cod. Mus., em. Aldina. Lectionem codicis divinabat Pearso. 35. Cf. Poll. IX 57 Boeckh. Oecon. Ath. I p. 38. In codice *τριστάτηρον* esse videtur. 36. *φαλούς* codex. 37. *τετράγυον· τετράπλεθρον* Lobeck. Phrynich. p. 494. 39. Poll. VII 152 Phot. 580, 21 EM. 754, 34, ubi *οὕτως Ἀριστοφάνης* (fr. CCLXIV p. 221) additur. 40. Gl. mss. in epist. ad Hebr. IV 13. 41. EM. l. l. Eustath. 664, 42. 867, 26. 1189, 48. 1398, 16 Ammon. p. 134 Phot. s. v. *στατήρ.* Cf. Boeckh. C. I. I p. 753. — *τέτραχμα* codex. 42. Cyrill. 63. Cobet. Nov. Lect. p. 213. 43. G. Curtius Gr. Etym. p. 191 n. 242. In Sueton. Calig. c. XXII *'phoenicopteri pavones* tetraones *Numidicae'* cod. Salmas. legit tetracones, alii veteres libri Rothii *tetraones;* ap. Plin. HN. X 22, 56 p. 210 sub *decet et troanes* (trahonas R traionas d) Politianus *decet tetraonas* latere vidit in Miscell. c. LVII. Praeterea Laevinus Torrentius adscripsit locum Tertulliani e libro adv. Marcion. I: *una* tetraonis *penna, taceo de pavo,* et q. s. Conferunt *τετράδων.* 44. *τέτρηγεν· ἐτρύγησεν* cod., emendasse videtur Mus. Nam Cyr. 39 *τέτρηρεν· ἐτρύπησεν* exhibet. 45. *τρῖσαι* cod., em. Mus.

τετρήχει· τετράχυντο. πεπύκνωτο. τετάρακτο. ἢ θορύβου πλήρης ἦν
* τεῦ· τίνος
τετρίγει· ἔτριζεν
τέτριγε· τρίζει. [τέτριγεν]
τετριγῶτας· τρίζοντας
τετριγυῖα· [τετρωμένη.] τρίζουσα
τετριμμένη· πεπατημένη ὁδός
τέτρομος· τρόμος
τετροπωμένους· νενικημένους
τετρόφασιν· ἀπενηνόχασι
τέτροφε· πέπηγε. πέφυκε. [ἐ]μετεώρισται
τετρυκότεσσι· κεκυπρωκόσι
τετρυμένον· λεπτόν. καταπεπονημένον. διεφθαρμένον
τετρυ[ο]μένος· τετρυχωμένος. δεδαπανημένος ἐν κακοῖς
τετρῦσθαι· καταδεδαπανῆσθαι. καταπεπονῆσθαι
τε τρυφάλεια· περικεφαλαία
τετρυχωμένος· καταπεπονημένος
* τέτραλον· τετράϊππον
τετρωμένη· πληγεῖσα
τετρωμένος· πεπληγμένος
τέτρωρον· τετράϊππον ἅρμα
τέττα· νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσιρώνησις
τέτταρα ξύλα· ἐπὶ τῆς θύρας οὕτω λέγουσιν Ἀττικοί
Τέττιγος ἔδρανον· ἡ Ταίναρος. Τέττιξ γὰρ ὁ Κρὴς Ταίναρον ἔκτισεν
τεττιγοφόρας· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἶρον χρυσοῦς τέτ(τιγ)ας
τέττιξ· ἔξω τοῦ συνήθους ζώου παρὰ Ἀττικοῖς οἱ τῶν μαγείρων ὑπηρέται ξένοι, οἱ δὲ ἐντόπιοι μαίσωνες

SCR. 46. *B* 95. 47. *o* 508 (τευ ξ 510). 48. Ψ 714. 49. Epicharm. Ath. X p. 411 B. 50. *B* 314. 51. Ψ 101. 53. *Γ* 34 Hippocr. II. II. 54. Iosu. XI 6. 56. ψ 235. 58. Herod. II 129. 59. Callim. epigr. LXIX 1. 60. Herod. I 22. 61. *H* 76. 62. cf. Thucyd. IV 60, 2 VII 28. 64. Cantic. II 5 V 9. 66. Eur. Alc. 501. 67. *Δ* 412. 70. Ar. Eqq. 1331 ex em. Porsonis.

ADNOT. 47. τινός cod., correxi nisi τευ· τινός malis. Cf. Ahrens Dial. II p. 277. 48. τετρίζει cod., τετρίγει Mus., qui τέτριγεν in fine seq. gl. omisit. 50. τετριγότας cod. em. Alb. 51. τετρωμένη refero ad τετρημένη cum τετριμμένη confusum, adeoque exemplis addo in Thes. VII c. 2242 D collectis. 53. Ex Hom. *Γ* 34 ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα desumptum putabat Iensius, sed monendum vocem τέτρομος s. τέτραμος invenisse etiam apud Hippocratem Erotian. p. 364 Galen. p. 578 et agnoscere diserte Apoll. Dysc. de pron. p. 84 A EM. p. 560, 32. Cf. τετραμαίνει. 56. [ἐ] Mus. Cf. ἐπιτέτροφεν. 57. τετρικότεσσι cod., τετρυκότεσσι· κεκοπιδκοσι Vossius. Glossam Aeolicam ad integritatem revocasse mihi videor in Philol. XIII p. 220 scribendo: τετρυκόντεσσι. Interpretatio κεκυπαρωκόσι (κεκαπυρωκόσι Mein.) nimis quaesita videtur. 58. τετριμμένον cod., correxi. 59. τετρυομένος· τετρυχομένος cod., em. hoc Mus. illud Albertus. 61. τετρυφάλια cod. et Cyr. 63, τετρυφάλεια Mus., em. Lob. Path. El. p. 149 post Pearsonem Advers. II 664, 21. 62. τετρυχομένος cod., em. Mus. 63. Nihil iuvat ἄλα ὁ ἵππος παρὰ Καρσὶν ap. Steph. Byz. 66, 4. 649, 2. Ordine requiritur τέτρωλον, quod utrum τέτρωρον an τετρά(πω)λον fuerit non liquet. 67. Apoll. lex. 151, 18 Ioann. Alex. τον. παραγγ. p. 32, 31 Hellad. Phot. cod. CCLXXIX p. 531. Cf. τέτα τέτλα et λέττας· πατέρας. Κρῆτες. Nauck. Ar. Byz. p. 151. 55. 56 n. 154 n. 68. οὐρᾶς cod., em. e Poll. VII 122 Sopingus. 69. Plut. de sera numin. vind. II p. 560 E Suid. p. 179 Bkk. s. v. Ἀρχίλοχος (Liebel praef. § XVIII p. 42). 70. Τεττιγοφόροι. Ἀττικοί· ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριχῶν ῥηρημένων (εἰρομένων cod., εἶρον vel ἐνεῖρον LDind. Thes. VII c. 2092 A) Mus. rem pessime administrans. Nihil mutandum esse praeter vitiosum εἰρομένων vidit Schowius. — χρυσοὺς τέτας cod., em. Mus. 71. Poll. IV 148 Athen. XIV 659 A Eustath. p. 1751, 57. — μαίσονες cod., em. Albertus coll. μαίσων et μούσωνες.

τετυγμένα· σύνθετα, πεποιημένα. πεφροντισμένα
τετύκοντο· ἡτοιμάζοντο
τέτυκται· κατεσκεύασται
τετύλωται· ἐμπέφρακται
τετυρευμένον· συγκείμενον. ἀπὸ τοῦ πεπηγυμένου γάλακτος
τετύσκετο· κατεσκευάζετο
τετύσκων· ἐμφανίζων
τετύφωται· ἀπόλωλεν. ἐμπέπρησται. ἐμβεβρόντηται. ἐπήρθη
τετυφῶσθαι· μεμηνέναι
τετύχησι· τύχῃ. παρατύχῃ
[τετώμενοι· ὑστερούμενοι. ἐνδεῶς ἔχοντες
τευάζοντες· πλανώμενοι]
τευθίδες· σηπίαι. θρίσ(σ)αι
τευθίς· πέμμα πλακουντῶδες. καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου
Τεῦχροι· οἱ Τρῶες. καὶ οἱ ποιηταί
τεῦχρον· ποιητήν
τευκτῆρος· ποιητοῦ
τευκτοῖς· κατασκευασθεῖσιν
τευκτόν· χειροποιητόν, κατασκευαστόν
τευμᾶται· τεχνάζει. τιμᾶται
Τεύμης· ποταμὸς Θηβῶν
Τευμησία· περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱκανὰ εἰρήκασιν
Τευμησσός· ὄρος Βοιωτίας
τεῦξαι· ποιῆσαι, κατασκευάσαι
τεῦξαν· κατεσκεύασαν
τεῦξε· κατεσκεύασε
τεῦξις· κατασκευή, ποίησις
τευξομένη· ποιησουσα
τευξόμεθα· τύχωμεν
τευτάζει· σκευωρεῖ. ἡσυχάζει. διατρίβει. οἱ δὲ φροντίζει

SCR. 72. Frequens Homero (*X* 511). 73. *A* 467 Callim. Dian. 50. 74. *Γ* 101. 76. ‚Psalm. LXVII 15 τετυρωμένον' Soping. 77. c. g. IV 23? 79. Demosth. 1483, 2 I Timoth. VI 6. 80. Demosth. 116, 6. 682, 6. 749, 16. 81. *A* 116, ubi nunc τε τύχῃσι legimus. 84. Aristot. HA. V 6. 85. Antiphan. com. fr. I 20 vol. III p. 126. 91. Verbo usus est Antimachus fr. 3, 2. 94. Hom. h. Apoll. 224. 95. Eur. Rhes. 959. 96. *Φ* 538. 97. *Σ* 608. 701. Pherecrates fr. LV p. 354.

ADNOT. 73. 74. Apoll. lex. p. 151, 13. 17. Cf. τέτευχται. 76. σάλακτος cod., em. Mus. — πεπηγός addit Phot. p. 582, 5. 77. 78. τιτύσκετο et τιτύσκων Mus., quarum nisi forma est dialectica scriptura censenda depravata. 79. Theognost. p. 24, 31. Hes. τυφωθείς. 81. Aristonic. ad Il. *A* 116 Lobeck. Path. El. p. 152. 153 n. Friedlaend. Ariston. p. 190 p. 11 n. 1. 82. τετώμενοι cod. Voss., τητώμενοι recte praeter ordinem Mus. 83. τευτάζοντες Mus. recte sed laeso ordine. Cf. 703. 85. Iatrocles ap. Pamphilum Ath. VII p. 326 E Zonar. c. 1719. 86. Imo Τευχροι· οἱ Τρῶες. 87. Post Τεῦχρον (Τεύχρον cod.) verba ἢ τευκτῆρα sunt additamentum Musuri, necessarium visum etiam Meinekio in Philol. XII p. 624 conicienti Τεῦχροι· οἱ Τρῶες. τευκτῆρα· ποιητήν. (τευκτῆρες)· οἱ ποιηταί. Infra τεῦχρος· ἀδελφὸς νόθος, unde conicias τεῦχρον dictum esse τὸν εἰσποιητόν. 89. κατασκευαστοῖς Mus. 91. EM. 755, 50. Huc refero etiam Phot. 583, 3 τευταται· μηχανᾶται et Hesych. τευτᾷ· τεχνᾶται, utrobique τευμᾶται corrigens. — τιμᾶται Thes. VII c. 2096 D dittographia videtur praecedentis τευμᾶται, Alberto rectius ad τειμᾶται referendum, cum τευμᾶται confusum. Cf. Aeolicum τέμμαι = τιμᾶ suo loco. 92. τόπος Unger parad. Theban. p. 402, quod Theognosto etiam p. 72, 32 reddit Thes. VII c. 2096 D. 93. Pollux V 39 Anton. Liber. c. XLI Corinna ap. schol. Eur. Phoen. 26 Pausan. IX 19, 1. 98. Cf. τύξιν. 99. ποιήσασα cod., em. Mus. 701. τευτάξει cod., em. Mus. Lycophronis in Artemidori Heracleonis et Didymi de hoc voc. testimonia collegi in Didymeis p. 46. 47.

[τευτέξεται· τε[υ]χνάζει. τέμνεται]
τευτάζοντες· πλανώμενοι
τευτασμός· στραγγεία
τευτᾶτ(αι)· τεχνᾶται
τεύχεα· ὅπλα, οὐ μόνον τὰ πολεμικά, ἀλλὰ (καὶ) τῆς νεώς, καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα·

ἦλθε δὲ χαλκεὺς
ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης

τεῦχε· κατεσκεύασε
τεύχει· ποιεῖ
τεύχη· ὅπλα
τευχησταί· ὁπλῖται
τεῦχος· βιβλίον. ὅπλον. ἄγγος, σκεῦος
τεύχοντες· κατασκευάζοντες
τεῦχρος· ἀδελφὸς νόθος
τεύχω· κατασκευάζω
τεύχωνται· σάττωνται. ὁπλίζωνται
τέφρα· σποδός
τεφρόν· σποδόν, φαιόν, πολιόν
* τέφρα· σποδός, κόνις
* τέφρη καὶ τεφρόν· ὁμοίως
τεφρώσας· σποδώσας
τεχνάζω· τεχνάζομαι
τέχνη· ἐπιστήμη. ἢ δόλος. καὶ ἀτέχνως· ἀδόλως
τεχνήματα· κατασκευάσματα
* τεχνήσομαι· ἐπινοήσω. τεχνάσομαι
τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες· .....
τέω· τινί. ἢ τοὺς σούς, δυϊκῶς
τέων δέ· ποίων δέ. ἢ τῶν σῶν δέ
τεωρεῖς· δραπέται. κακοῦργοι, λῃσταί
τέωρος· συκοφάντης. καὶ τὰ ὅμοια
τέως· ἕως, μέχρι. ἢ πρὸς τὸ παρόν. ἢ ὅμως. ἢ τότε. ἢ ἐν τοιούτῳ. τηνικαῦτα. ἢ ἀντὶ τοῦ πρότερον

SCR. 2. τευτάζεται] Phrynich. fr. I p. 594. 6. *B* 808 *γ* 432. 7. *A* 4. 8. Hesiod. Opp. 362 *A* 115. 9. *H* 207. 10. Aesch. Sept. 644 Callim. Iov. 77. 11. Pherecr. fr. XII p. 286. 15. τεύχονται Nic. Ther. 198. 16. Σ 25. 17. Aristot. HA. IX 45 Nicand. Ther. 173. 18. Plato Photii 584, 8. 20. Lycophr. 227. 22. *δ* 455. 23. Eur. IT. 1355 Soph. Philoct. 36. 24. Ψ 415. 25. Com. anon. fr. CLXXVIII b p. 648. 26. *Π* 227 — *E* 230. 27. *Ω* 387. 28. 29. Bergk. PLGr. p. 1082 ad Hipponact. fr. 15 referebat, ubi *τέαρε* cod. A *τε ἀρε* B porrigunt. 30. *ἕως*] Ar. Pac. 32 Demosth. 446, 3. *ἐν τοσούτῳ*] Ar. Pac. 687. *πρότερον*] Aristoph. fr. III p. 1159 Plat. Lys. 107 F. *τηνικαῦτα*] *Ω* 658.

ADNOT. 2. τετεύξεται Mus., qui *M* 345 ante oculos habuisse videtur. Sed explicationes neque huic neque Salmasianae emendationi *τευτάζεται* favent, licet aliter sentiat Lobeck. rhem. p. 222. Mihi inverso ordine legendum videtur *τέμνεται· τεχνάζει* (h. e. *τευμᾶται· τ.*) et *τευτάζεται* sine explicatione poni, nisi forte praeoptas *τετεύξεται*. 3. Cf. 683. Zonar. c. 1726. 4. *τευτασμόν* Mus. sine caussa. — *στρατηγίαν* cod., em. Sopingus. 5. *τευταται· μηχανᾶται* Phot. 584, 3, quod ordo etiam hic postulat, agnoscit Lob. rhem. p. 222. Coni. *τευμᾶται*. 6. (*καὶ*) Apoll. lex. 151, 20. 8. 9. Separavit Albertus et prius *τεύχη* in *τεύχει* mutavit. 13. *Τεῦχρος* Mus., *Τεύχρος· (Αἴαντος) dὸ. v.* Palmerius. Ordinem redintegravit Is. Vossius revocato Cretico *Τεῦχρος*, quo de cf. not. ad. gl. 787. 15. *τεύχονται· σάττονται* Mus. praeter ordinem. Malui *ὁπλίζωνται* pro *ὑπλίζονται*. Cf. *ὄκκα σάξῃ*. 18. 19. Divisit Musurus. *κονία* cod., em. Albertus. 24. 25. Separavi. 26. *δυϊκῶς τεώ* Musurus, sine caussa. Confunduntur *τέῳ* et *τεώ*. 27. Cf. *τεῖον*. In loco respecto exstat *τέων δ' ἑ(ξ)*. 28. 29. Supra *τέναρος· κακοῦργος συκοφάντης* et *λεωργός· κακοῦργος*. Sed vide SCR. 30. *τοσούτῳ* pro *τοιούτῳ* schol. Platon. p. 335. Cf. Phot. 581, 12 Suid.

τῇ· ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν. καὶ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. [ἢ λάβε.] ἢ σέ. ἢ ταύτῃ. ἢ σή. χωρὶς τοῦ ἰ προστακτικὸν ἀνάλογον τῷ λάβε·
Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον
* τῇ· λάβε, δέξαι
* τῇ ἀδρότητι· τῇ ὑψηλότητι
[τῇ ἀλέσθῃ· τῇ ἀμάξῃ]
τῇ ἄλλως· τῇ ματαίως
τήβεννος· εἶδος περιβολαίου παρὰ Ῥωμαίοις
τήβηθ· περίτιος μήν
τηγανίτης· ἄρτος ἐπὶ τηγάνου γεγονώς, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος
τῇδε· ὧδε, ἐνταῦθα
τηθαλλαδοῦς ἢ τηθαμμωδοῦς [η]· ὁ γυναικοτραφής. ἄλλοι τὴν ὑπὸ τήθῃ γενόμενον καὶ τεθραμμένον. ἄλλοι τὴν μαμμόθρεπτον καὶ σπάταλον
τήθεα· ὄστρεα
τήθεα (διφῶν)· τὰ ἄῤῥυγα, ἢ ὄστρεα ζητῶν
τήθη· ἡ τῆς μητρὸς καὶ πατρὸς (μήτηρ), ἡ καὶ μάμμη, καὶ τηθίς· ἡ τῶν γονέων ἀδελφή
[τηθηνόν· ἐράσμιον]
τηθύα· τενάγη, ἃ προχέουσιν οἱ ποταμοί. καὶ εἶδος ὀστρέων
Τηθύς· ἡ γῆ

SCR. 31. *Δ* 54. — ταύτῃ] ι 5 teste Apollonio. — ι 347 Ξ 219. Callimacho epigr. XXXIX p. 306 (31 p. 100 Meinck.) restituit Bentleius. Cf. Blomfield p. 399. 33. II Corinth. VIII 20. 34. Ω 711. 37. Esth. II 16. 38. Hipponact. fr. 35, 2 p. 597. 39. *N* 121. 40. ADN. 41. 42. *Π* 747. 43. Menand. fr. III 4 p. 228. 45. Aristot. HA. IV 4, 6 VIII 1. 46. Ξ 201.

ADNOT. 31. Apoll. lex. 152, 3—7 et Sig. Gust. Hofmann *de verb. Gr. quae in formulas abierunt usu et natura* (Berol. 1860. 8) p. 34 sqq. Offendit in his explicatio *σέ*, cuius e dialectis formae innotuerunt hae: *τέ τρέ τεῖ* (*τεί, τείν* [?] Ahrens II 254) *τένη* (l. *τείνη*) *τύ τίν*. Videtur igitur *σέ* ad *τεί* cum *τῇ* confusum spectare. Nec certior est fides explicationis *τῇ· — σή*, quocum LDindorf. Thes. VII c. 2317 CD comparat *τοῦ· σοῦ* post *τρώχων* eo loco positum, quo *τύ· σύ* requiritur literarum ordine, ut de pronomine personali *τοῦ* ab Apoll. Dysc. de pron. p. 105 B memorato non magis cogitare possis, quam de emendatione *τ(ε)οῦ· σοῦ* vel *τοῦ· σύ*. Spectat igitur *σή* ad *τεή* (Ξ 249) vel potius *σῇ* ad *τεῇ*, nisi *τῇ* forte confundit cum *τύ· σέ, σύ*. 31. 32. Separavi et *τῇ* in codice post *λάβε* collocatum transposui. Idem voluit Vossius. 34. Cf. *τειαλέσθην* et *τιαλέσθην*, quod *τιλλέσθην* scribendum a vero proxime abesse docet locus respectus. 35. Infra *τηνάλλως*. 36. Salmas. ad Tertull. de pall. p. 122. Rigalt. ad Artemid. II 3 p. 85; interpp. Poll. VII 61 Ducang. Mueller Etrusc. I p. 262, 52. 37. Decimus mensis טבת Macedonicis Audynaeo et Peritio respondebat. Wesseling. Probab. p. 259 Fabric. Menol. p. 16. Graece scribitur *Τιβήθ, Τηβήθ, Τιβιήθ, Τίβεθος, Τυβί, Τύβυ, Τιβί*, in libris copticis *TWBI* et *TWBE*. 38. *ὀπτόμενος* cod., em. Mus. 40. *τηθαλλαδούση, τηθαμμωδούση — ὑποτιθῇ* cod., *τηθαλλαδοῦς, ἢ τηθαμμωδοῦς. ὁ — ὑπὸ τίτθη* Mus. In Aldina *τηθαλλαδῦς* culpa typothetae. Vitiose EM. 756, 31 *τηθαλωδούς*, sed recte *τηθῇ*; Zonar. 1726 et Cyr. 39: *τηθαλώδης· γυναικοκρατής* a Tittmanno correctus; emendate Herodian. *πμλ.* p. 31, 34 Phot. p. 584, 19. 20 Eustath. 971, 40. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 299, cuius scriptura *τηθελαδοῦς* (*τηθελλαδοῦς* Meinek. Anall. Al. p. 370) quodammodo defenditur voc. *τηθελᾶς* ap. schol. Ar. Ach. 49, Lobeck. Soph. Ai. p. 391 f Pathol. p. 350, et qui sustentat etiam formam *τηθαλλωδοῦν* Nauck. Ar. Byz. p. 143, 37. 138. 139. Sub duplici *ῆ* haud scio an *εἰ* pars glossae ipsius lateat e comici versu *ὀκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἰ τηθαλλαδοῦς* petitae, et cum *ἔμβαρος εἰ, τήνελλος εἰ* al. comparandae. Pro *τήθῃ* Hesychius accinisse videtur *τηθῇ*. 42. Apoll. lex. p. 152, 12. — *διφῶν* addidit Mus., quod coll. *ἤθεα διφῶν* recte factum est. nisi *ζητῶν* ex integriore etymologia *παρὰ τὸ τητᾶν τὸ ζητεῖν* remansit. *Τὰ ἄῤῥυγα* quid sit nescio; forte *τὰς ἀγρίας* (*λεπάδας*), cf. schol. Nic. Alex. 396. 43. *μήτηρ* addidit et *τηθῆς*, quod in codice post *τήθη* comparet, post *καί* retractum correxit Nauck. Ar. Byz. 139. 141. *Τήθην* et *τηθίδα* iungit Liban. IV 64, 24. 44. Cf. *τιθηνόν*. 45. (*εἰς*) *ἃ προχέουσιν*? — *προσχοῦσιν* Coraes ad Xenocr. p. 152, qui *στήθεα· τενάγη κτλ.* et *τήθυα* sive *τήθεα· ὄστρεα* confundi putat.

...τηι ῥινῶι σχέτο· ἐν τῇ βύρσῃ ἐπεσχέθη, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ὅπλῳ, ἢ ἐν τῇ βελέῃ
τηκεδανοῖο· τηκομένου, τήκοντος
* τήκει· φθείρει. δαπανᾷ. λεπτύνει
τηκεδών· φθίσις, τῆξις
τηκόμενος· φθειρόμενος. λεπτυνόμενος. δαπανώμενος
τηλαυγές· τηλέσκοπον. καθαρόν
* τῆλε· μακράν. πόῤῥω
* τηλαύγημα· ἀρχὴ λέπρας
* τηλαυγήσεως· λαμπρότητος
* τηλαυγῶς· λαμπρῶς
(*) τηλεδαποί· οἱ πόῤῥωθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου δαπέδου. ξένος ἀλλοδαπής. καὶ τηλεδαπός ὁμοιον
* τῆλε δέ· μακρὰν δέ
Τηλεβύαι· οἱ Τάφιοι
* τηλεθάον· θάλλον, ἀκμάζον, εὐανθές
* τηλεθόωσαν· θάλλουσαν, θάλπουσαν
τηλέθροον· ὀξύφωνον, μεγαλόφωνον
* τηλεκλειτοί· πόῤῥω ἔνδοξοι
* τηλεκλυτά· ἔνδοξα, καὶ μέχρι πολλοῦ ἀκουόμενα
* Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν· πρός με καὶ Τηλεμάχῳ ἔσται ὁ λόγος
* τηλέπυλον· μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἔχουσαν διεστώσας τὰς πύλας. ἐξ οὗ τὴν μεγάλην δηλοῖ, [ἢ στύλου πύλαι]
τηλεσκόπος· πόῤῥω ὁρῶν
τηλεφανής· μακρόθεν φαινομένη
τηλεφανές· φαινόμενον μακρόθεν
Τηλεφίδην· Τηλέφου υἱόν
τηλέφιλον· φυτόν τι. τινὲς δὲ ἀείζωον ἄγριον
τηλία· σηλία, ἐν ᾗ διαμάττεται τὰ ἄλευρα. ἢ περιφέρεια κοσκίνου
τήλιδα· οὕτως ἐκάλουν τὴν συνηρμο(σ)μένην
τηλικαῦτα· τοιαῦτα
τηλίκος· τηλικοῦτος. ἢ νήπιος
τηλικώτατον· πρεσβύτατον. πολιώτατον
τηλόθεν· πόῤῥωθεν
τηλόθι· ὁμοίως
τηλουρόν· πόῤῥω ἀφωρισμένην. τινὲς μὲν ὡς πανοῦργον, τινὲς δὲ ὡς κηπουρὸν τῷ τόνῳ

SCR. 47. *Π* 248. 49. Nahum. I 6. 50. λ 200 Plat. Tim. p. 82 E 83 D. 51. ε 396. 52. Ar. Av. 1711. 53. e. c. *Θ* 14. 54. Levit. XIII 23. 55. Ps. XVII 12 (Cram. AO. II p. 469). 56. Marc. VIII 25. 57. ς 279 ο 224. 58. *X* 291 *Ψ* 880. 59. Hesiod. sc. 19 Herodot. V 69. 60. *P* 54. 61. *Ψ* 142. 63. Z 111. 64. *T* 400. 65. δ 215. 66. κ 82. 67. Ar. Nubb. 290. 68. Soph. Philoct. 189 Menand. fr. I 4 p. 158. 70. λ 518. 71. Theocr. III 29. 72. Ar. Plut. 1037. 75. α 297. 77. *A* 270. 78. *A* 30. 79. Aesch. Prom. I. 807.

ADNOT. 47. τῆι ῥίνω — βύρσω cod., τῇ ῥινῷ — βύρσῃ Mus. Debebat autem, ut Schow. vidit, continuam scripturam *ΤΗΙΡΙΝΩΙΣΧΕΤΟ* sic solvere: ... τηι ῥινῶι σχέτο. Sub βελέῃ latere potest βοέᾳ. 54. λαμπρᾶ cod., em. Cyr. Psell. Suid. 57. τηλεδάνοι — τηδέδαπος cod., τηλέδαπος Mus., em. Iunius. Apoll. lex. 152, 14. 59. Ἡφαιστοι cod., em. Mus. 62. τηλύθροον cod., ordini consuluit HSt. 64. τηλεκλειτά cod., em. Alb. 65. Repraesentavi codicis vitia, quod neque Musuri emendatio Τηλέμαχον ἔστω loci Homerici structurae et sententiae convenit. 66. στύλους πυλῶν Mus. 68. Cf. Apoll. lex. 152, 30. 70. 75. Apoll. lex. 152, 31. 27. 71. Vide adnot. ad. gl. σ 1837 et Fraas' synops. plant. flor. class. p. 164. — δειζῶον cod. 73. Cf. τᾶλις. 76. Confundi videntur τηλικώτατον et τηλότατον. 79. Oxytonon probat Arcad. p. 83, 20 [73, 6].

780. τηλοῦρος· μακρόθεν ἀποθείς
τηλυγέτην· μονογενῆ
τηλύγετος· ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας τοῖς γονεῦσι γεγονώς, ἐπὶ γήρᾳ παῖς μονογενής
τηλυγέτων ἀποικιῶν· τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν
τηλωπόν· μακρόθεν φαινόμενον
85. τημελείᾳ· θεραπείᾳ. ἐπιμέλειᾳ
τημελές· ἐπιμελές, σπουδαῖον
τημελητής· ἐπιμελητής
τημελῆσαι· θλῖψαι. φιλοκαλῆσαι. σπουδάσαι. καὶ τημελήσαντες καὶ τημελούμενοι ὁμοίως
τήμερον· Ἀττικοὶ [τήμερος] καὶ τήμερα λέγουσιν
90. τῇ ᾽μῇ· τῇ ἐμῇ ἕπεσθαι
τῆμος· τηνικαῦτα, τότε
τήν· ὁτὲ μὲν ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ταύτην· τήν ποτε Φοίνικες
τηνἀλλως· τὴν μάτην
93b. τήνδε· ταύτην
τήνεβλος· ἐφύμνιον, ἀφ᾽ οὗ ὁ νικῶν τήνεβλος
95. τήνεβλα· τὰ ἐφύμνια ᾀδόμενα τοῖς νικῶσι
τὴν ἐπιδεξιάν· περιέφερον ἐν τοῖς συμποσίοις ἐπὶ δεξιὰ τὸ πάλαι κιθάραν, εἶτα μυρρίνην, πρὸς ἣν ᾖδον
τηνεσμός· νόσημα περὶ τὰ ἔντερα
* τὴν εὐπερίστατον· τὴν εὔκολον
τηνήδε, ἐποίησε δέ σοι
800. τὴν ἠΐόνα· τὴν αἰγιαλόν
τήνης· ἕως. Ταραντῖνοι
Τηνία· ἐχιδνα. ἄλλοι δὲ τὴν στηθοδέσμην
τηνικάδε· τότε δέ
τηνικαῦτα· [πότε. ἢ] τότε

SCR. 80. Eur. Or. 1325? (—σα). 81. *Γ* 175. 82. *I* 143. 84. Sophoclis? 89. Aristoph. fr. V p. 1068. 90. *I* 650? Eur. l. c. et fr. 362, 34. 91. *Π* 434. 92. *κ* 102 — *ο* 418, ubi hodie *τὴν δ᾽ ἄρα Φοίνικες*. 93. E Philemone vol. IV p. 16 Demosth. p. 34, 13 Plat. Theaet. p. 172 E testimonia posuit Photius. 93b. *Λ* 29. 94. Aristoph. Eqq. 276. 95. Archiloch. fr. 118. 97. Hippocr. 523, 17 Nicandr. l. c. 89. ADN. 99. Hebr. XII 1.

ADNOT. 80. *dαωσθείς* Pergerus. 82. Apoll. lex. 152, 16. 88. *τημελίσαι* cod., em. Salmas. *Τημελήσαντες· θλίψαντες* Phot. j585, 15, ubi Meinek. Philol. XII p. 625 suadet *dλείψαντες*, et h. l. *dλεῖψαι*. 89. *‚τήμερος fingit schol. Ar. Nubb.* 699[a] Thes. VII c. 2146 C. 90. *ἕπεσθαι* cum *τῇ ᾽μῇ* (*γυνᾷμῃ*) coniungit Meinekius. 92. 93. *θηλυκόν. τήν ποτε Φοίνικες. καὶ dντὶ τοῦ ταύτην. dλλως, τὴν μάτην. τήν. τήνδε, ταύτην* codex. Homeri verba sequentibus subicienda fuisse vidit Albertus, qui etiam post *τήνδε* distinxit. Supererat, ut *τήν* retraheretur ante *ἄλλως*. Ac *τὴν ἄλλως· μάτην* dudum Is. Vossius suasit. 94. *τήνελλος* bis Scaliger. *Τήνελλος· dρμονία λύρας* schol. Pind. Ol. IX 1, *quod, nisi mendosum, falsum videtur.* Thes. Forte: *Τήνελλα· ἐφύμνιον, ἀφ᾽ οὗ ὁ νικῶν τήνελλος;* sed formam *τήνεβλος* servandam duxi propter *νάβλα* instrumentum musicum. 95. *τηνεβλατὰ* cod., *τήνεβλα· τὰ* Mus. *τήνελλα* Scaliger. Cf. Append. prov. IV 87 p. 455, ubi plura interpp. 96. *ἐπιδεξιᾶ τὸ* cod., em. Mus. 97. Imo *τεινεσμός*, quamquam etiam ap. Nic. Alex. 382 in cod. *Π* exstat *τὴν ἐσμῶι*, pro *τεινεσμῷ*. 99. Musurus non scripsit. Latet Doricae dialecti frustulum, ac si qua Apoll. Dysc. de pron. p. 105 C fides, Tarentini poetae: *τίνη δ᾽ (ἐποίησε)· ἐποίησε δέ σοι*. De dativo *τίνη* cf. Ahrens II p. 252. Quamquam cum infra habituri simus *τύνη δὲ ἐποίησας· σὺ δέ*, probabilius est, hoc ipsum hic quoque latere. 801. Non liquet, nec comparare licebit *tenus*. Fortasse error; si tamen subest error, e continua libri archetypi natura natus hac arte expellendus, ut scribatur: *τήνη* (l. *τείνη* cf. gl. 731)· *σέ, ὡς Ταραντῖνοι*, nisi latet adv. Doricum, quale est *τηνεῖ*. 2. Schol. Ar. Plut. 718 Eupolid. fr. 1 p. 508 Phot. 586, 6: *ὅτι ὄφεις ἐν Τήνῳ πικροὶ γίγνονται*. Hinc insula Tenos appellabatur Ophiussa. — Confundit hoc *Τηνία* cum *ταινία* (vid. *τέρα τενία τώνα*), nisi forte *τηνία* Bocotorum est. 3. *τηνίκα δὲ* an *τότε* [*δέ*]?

τὴν κύλικα· τὴν φιάλην, τὸ ποτήριον
τὴν παῖδα· τὴν παρθένον
τὴν προσήκουσαν· τὴν ὀφειλομένην
τὴν φειδώ· τὸ φείδεσθαι
τῆξις· φθίσις, νόσος. παρὰ τὸ τήκεσθαι
τῇ ὀρέξει· τῇ ἐπιθυμίᾳ
[τήποδα· λέβητα. τρισκελῆ, χαλκίον]
τῇ πρὸς ἀκτῖνα· τῇ ἀνατολῇ
[τήπτε δέ σε χρεώ· τίς δέ σε χρεία κατέλαβεν;]
τηρεῖ· φυλάσσει, φρουρεῖ
Τήρ(ε)ια· ὄρος Τρωάδος
Τηρίας· ποταμὸς Σικελίας
τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλε· ταῖς ἐν θαλάσσῃ κορώναις. προσημαίνουσι δὲ αὗται τοὺς χειμῶνας
τῆς ἄλης· τῆς πλάνης
τῆς δεῦρο· τοῦ παρόντος
τῆσδε φύσεως· ταύτης τῆς φύσεως
τῆς κουστωδίας· τοῦ συστήματος
τῆς ὑπερᾴας· τοῦ οὐρανίσκου
τήτει· σπάνει
τῆτες· ἐν τῷδε τῷ ἔτει. οἱ δὲ Λωριεῖς σᾶτές φασιν· ὅθεν σατανίους πυροὺς [καὶ] μὴ τελεσφοροῦντας, ἀλλὰ πρὸ ὥρας θεριζομένους
τήτη· ἀπορία, ἔνδεια, στέρησις
τητωμένη· στερ[ρ]ομένη
[τητθή· μάμμη. θεία]
[τητύμα· ἀληθῆ]
τητωμένου· στερ[ρ]ομένου
τητώμενον· στερισκόμενον
Τηΰγετον· ὄρος
τηῦσίην· ματαίαν·
σὺ δὲ (τη)υσίην ὁδὸν ἔλθῃς
τινὲς ἀρχ(α)ίαν· ἄλλοι βλαβεράν, ἢ περιβόητον
τηῦσιον· μάταιον
τιάλλακτον· Σέλευκος παρὰ Ἐπαινέτῳ ἔμβαμμά τι

SCR. 809. Hippocr. 189 D al. 10. Rom. I 27, quod fugit interpp. 13. *K* 85. 14. ‚I Ioan. V 18' ALB. 15. *B* 829. 16. Thucyd. VI 50. 90. 17. *ε* 67. 23. Eurip. fr. 495 p. 410 pro τι εἰ τι (AB τι ἔτι P) restituebat LDindorf., ubi Nauck. ὅ τινες σοφῶν πέρι coniecit. ‚Imo χήτει' Meineke. 24. Aristoph. fr. XXIII p. 1002 Ach. 15. 26. 29. 30. Haud infrequens voc. ap. tragicos. 31. ζ 103. 32. *γ* 316 *o* 13.

ADNOT. 5. 6. Separavit Palmerius. In Cyr. 63 excipiunt ac gl. 804. 5. 8 (φειδῶ pro φειδώ). 11. Cf. τρίποδα. Vitii origo videtur compendiosa scriptura ΓΠΟΔΑ. 13. τηπτέδεσε cod., τίπτε δέ σε Mus. praeter ordinem recte. — καταλαβεῖν cod., em. LBosius Ellips. p. 233. 15. (ε) schol. et Eustath. Il. *B* 829 Strab. XIII p. 565. 589. 16. Diod. XIV 14 Exc. p. 495, 94. Plin. HN. III 8. 18. Cyr. 63. 21. Om. Musurus. 23. τήτει· σπάνει Phot. p. 587, 2, ubi χήτει Cobetus. Cf. τήτη et τητώ· στέρησις in Cyr. 63. 24. σατὲς φασίν cod., cf. Ahrens Dial. II p. 65. Mox pro [καὶ], quod e ς praecedente male repetitum est, Mus. τοὺς correxerat. Formae σατανίους unum sed corruptum exstat exemplum in schol. Theocr. IX 21 σατνίων (l. σατανίων) πυρῶν; vulgo σηταν*ί*ους vel σιτανίους proferunt. 25. Cf. τήτει et τητώ ap. Cyr. 63 Lobeck. rhem. p. 320. 26. [ρ] Mus. 27. Confundit τηθή et τηθίς, q. v. 28. Damnat Lobeck. Path. El. p. 62. 29. [ρ] Mus. Cf. τατώμενα. 32. συδευσίαν — ἀρχίαν cod., σὺν δὲ τηῦσίαν — ἀργίαν Mus., em. Schowius post Barnesium. 31. 32. Apoll. lex. 152, 28. 29. 34. τηάλλακτον (τιάλλακτον Voss.) — ἐν βάμματι cod., ἔμβαμμά τι Mus. recte. Ineptias Schowii recoquere taedet.

835. [τιαλέσθην· τὴν ἅμαξαν]
τιάρα· ἡ λεγομένη κυρβασία. ταύτῃ δὲ οἱ Πέρσαι βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο ὀρθῇ· οἱ δὲ στρατηγοὶ ὑποκεκλιμένῃ. Ἡρόδοτος δὲ ἐν α' ἀρρενικῶς
τιάρις· λόφος τῆς περικεφαλαίας, περίθεμ[εν]α κεφαλῆς, καμελαύκιον
* τιβάθων· τιμώμενος
Τιάσσα· κρήνη ἐν Λακεδαιμονίᾳ. τινὲς δὲ ποταμόν
40. τίβδαινον· φίλον
τιβδεῖ· φοβεῖται
τιβήν[ος]· λέβης, τρίπους
τιγάς· εἶδος ἀμπέλου
τίγγα· Λιοκλῆς ἐν Μελίτταις. Ἡρακλέων δὲ οὐ διελὼν τιγγάβαρυ τὸ κιννάβαρι[ν] λέγει
45. τιγόνιον· εἰδός τι Ἀριστοτέλει
Τίγρης· ποταμὸς Περσῶν. καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥοῖζος. καὶ ζῶον [παρὰ δὲ μὲν Ἰουδαίοις Φορά, παρὰ δὲ Ἕλλησι] τίγρις
τί δαί· τί γὰρ ἄλλο, ἢ τί γάρ; Κρῆτες. Βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε. Ἀττικοὶ διὰ τί δή
τί δή ποτε· διὰ τί
τί δῆτά σοι· διὰ τί σοι

SCR. 35. Ω 711. 36. Herod. I 132 Xenoph. Anab. II 5, 23. 41. Lycophr. 1204. 44. Meinek. Com. vol. II p. 840 fr. 1. 45. Aristot. HA. V 30 IV 7 Epilyc. vol. II p. 887. 46. Herod. I 189 al. 47. Atticorum auctorum exempla congessit Viger. de idiotism. p. 546. — τῖδε Ar. Ach. 869 ex em. Ahrentis.

ADNOT. 35. τιαλέσθην Vossius, τηαλέσθην codex. Vide τειαλέσθην et τηαλέσθη. Τιλλέσθην, ἐπ' ἅμαξαν· ..... recte Hemsterh. in literis ad Albertum datis. 36. ταύτην — ὑποκεκλημένοι cod., em. Mus., quamquam in Hesychio non offenderent accusativi ab ἐχρῶντο pendentes. —μόνῃ cod., em. Mus. — ἀρρενικῶς ad formam τιάρας s. τιήρης spectat. 37. περιτιθέμενος κεφαλῇ Mus., em. Thes. VII c. 2156 A et Meinek. Philol. XII p. 625, cui etiam haec gl. ad formam τιάρας (—άρης) spectare videtur. Idem visum Guyeto. 38. τί μαθών· τί βουλόμενος, q. v., non latet. Coni. τιμαλφῶν· τιμῶν. 39. Casaub. ad Ath. IV p. 139 B Pausan. III 18, 6, quorum hic Τίασα, ille Τίασσον vocat. Τίβασσα (Τί-Fασσα) Voss. sine caussa. 40. Glossa obscura. Lusi τί βαιόν· ὀλίγον (Soph. Ai. 90). 41. Infra ψιβδεῖ· ὑποπτεῖ, βδεῖ. Hoc aut τί βδεῖ (sic Ruhnken. epist. crit. II p. 19) reponendum esse dixi in Philol. XV p. p. 348 coll. βδύλλειν· βδεῖν δεδιέναι. 42. τίβηνος cod., quod ad Ἴβηνος θίβηνος adludit; sed recte τριβήν Arcad. 9, 12 Choerob. Can. p. 69, 7 Meinekius Philol. XII p. 624, τιβήν vitiose Lycophr. 1104 c. schol. Cyr. 63 EM. Zonar. c. 1730 Eustath. 1605, 2. Grammatico errorem suum reliqui. 44. ὅτι βαρὺ cod., τιγγάβαρι Thes.; restitui formam a Theognost. p. 120, 29 memoratam. — [ν] Mus. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 205. Phot. 587, 20 Eustath. p. 310, 30. 45. τιγόνιον ἢ τεττιγόνιον εἰδός τι τεττίγων. Ἀριστοτέλει corr. Mus. Debebat, ut dudum intellexit Sopingus, τιγόνιον ἢ τιτιγόνιον vel potius sine ambagibus τιτιγόνιον, ‚quod est diminutivum a voc. τιτιγών (a verbo τιτίζω) ut ὀλολυγών ab ὀλολύζω, τρυγών a τρύζω.' LDindorf. Ad τιτιγόνιον ducunt etiam vitiosae lectiones Hesychii s. v., ἠτιγόνιον, q. v. Athenaei IV p. 133 B et Eustathii 1282, 40 τριγονίφ, Aristot. HA. V 30 IV 7 τριγόνια τεττιγόνια (IThSchneider I p. 382): atque τιτιγόνιον disertis verbis tradunt Phot. 592, 11 EM. 760, 47 Eustath. p. 229, 25. 396, 1 cum Pausania et Aelio Dionysio a τιτίζω derivantes. Adde Plin. XI 26. 46. ῥοῖζος] Cf. Boettich. Aric. 28. Huc pertinent Strab. XI p. 526 Τίγρις ἄμικτον φυλάττων τὸ ῥεῦμα διὰ τὴν ὀξύτητα, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα, Μήδων τίγριν καλούντων τὸ τόξευμα, unde facilis correctio Cyr. 63: Τίγρης· ἐπίρευμα ὀξύτητος πνεῦμα (lege ἐπεὶ ῥεῦμα ὀξύτατον τοὔνομα). Origen. lex. p. 239 Τίγρις· ὀξύτης. Cod. Colb. p. 267 Τίγρις· ὀξύτατον πνεῦμα (ῥεῦμα Albertus). Hesych. τιήρη· τὸ ὀξὺ Πέρσαι. Ex lingua Armenia *sagittam* interpretatur Varro LL. V 20 p. 102 Curt. IV 9, 16 Plin. HN. VI 27, 127. Ῥοῖζος vero ipse Hesychius reddit ῥεῦμα αφοδρόν. Ceterum errare nostrum animadverterunt interpp. Nam τίγρης apud Iudaeos audit חדקל (*Diglath*), unde gl. mss. in XII Prophet. Δεκλάτ· ὁ Τίγρης ποταμός, Euphrates autem פרת s. *Phorat* (Ioseph. AI. I 2, 3) quod Φοράδει visum est Aldi typothetae. 47. Κρῆτες refero ad τεῖδε vel τυῖδε (cf. gl. 1613) et ante Κρῆτες insero ὧδε ἐνταῦθα. Cf. gl. τ 1613. Boeotos τεῖδε, Dorienses τειῦδε pro τᾶδε τῇδε ἐνθάδε dixisse adnotat Ahrens Dial. I p. 189 II p. 525.

τί δόστορε· τί ποιεῖτε; Ταραντῖνοι
τίει· τιμᾷ, σέβεται, αἰδεῖται
τίεσκε μύθους· ἐτίμα λόγους
τιέσκετο· ἐτιμᾶτο
τίεσκον· ἐτίμων
τίετο· ἐτιμᾶτο
τίη· διὰ τί, ἵνατί
[τιήνη· ἡ βασίλισσα]
τιήρη(ς)· τὸ ὀξύ..... Πέρσαι
τιητιβεῖν· τιμωρεῖσθαι
τιθαί· τιθασσαί. τέλειαι. ἐργάτιδες. πραεῖαι
τιθαιβώσσειν· βόσκειν. ἐργάζεσθαι. τρέφειν, ἐθήβειν. θησαυρίζειν. ἀγαπᾶν. θορυβεῖν. τιθέναι τὴν βόσιν, τουτέστι τὴν τροφήν
τιθαιβώσσουσιν· ἐναποτίθενται, ἀποθησαυρίζουσι τὴν τροφὴν αἱ μέλιτται, τὸν λεγόμενον μελίκηρον
τιθαιβώσσουσι· τιθέασι. φυλάσσουσι
τίθει· ἐνετίθει, ἐδίδου
[τιθεῖον· μαστός]
τίθεισθα· ποιεῖς
τιθέντες· ποιοῦντες
τίθεντο· παρεσκευάζοντο
[τίθεον· ἰσόθεον]
[τιθή· τροφός]
τιθήνας· τροφούς, τιτ(θ)άς
* τιθασσεύει· ἡμεροῖ, πραΰνει
τιθηνεῖ· τρέφει
τιθηνεύεται· ὅμοιον
τιθηνευόμενος· τρεφόμενος. ἀσκῶν
τιθήνη· τροφός. μοσχοτρόφος. ἢ ὁ τὰ τι(τ)θευόμενα τημελῶν παιδία. οἱ δὲ τιθηνόν· τὸν ἐρασμιον
* τιθήμενον· παρατιθέμενον, ὅ ἐστι καθοπλιζόμενον
τιθηνόκομον γένος· τοὺς Αἰθίοπας, ἐπεὶ μέλανες καὶ κομῆται
τιθηνούμενος· τρέφων. Τιθηνός γὰρ ἡ τροφός, καὶ τιτθοί οἱ μαστοί

SCR. 51. *I* 238. 52. Tragicus poeta. 53. *Δ* 46. 54. *χ* 414. 55. *E* 78. 56. *Δ* 365. 62. 63. *ν* 106 Nic. Ther. 199. 64. *Δ* 441. 66. *ι* 404. 67. *E* 384. 68. *H* 474. 76. *Z* 389. 77. *K* 34.

ADNOT. 50. Pro *τί δρᾶτε* poni videtur; sed forma explicandi machinas eludit. Cf. Maittaire Dial. p. 281 D. — Mihi coaluisse videntur duae glossae: *τί δ' ἱστορεῖς·* .... (Soph. Tr. 429) et (*τί δρᾶτε?*)· *τί ποιεῖτε Ταραντῖνοι.* 56. Lehrs Quaest. epp. p. 62. 57. Imo *τιτήνη.* Infra: *τιτῆναι· βασιλίδες.* (*Αἰσχύλος Φρυξίν*) *ἢ Ἕκτορος λύτροις.* 58. Cf. *τιάρα, τιάρις* et de etymo *Τίγρης.* Glossa rectius *τιήρη(ς)* scribi videtur; explicationem mancam voc. *περίθεμα* supplebat Meinek. Philol. XII p. 625. 59. Thes. VII c. 2160 C conferri iubet Homerica *τετιηότι τετιημένος* et *τετίησθον*, quae scholia constanter v. *τιμωρεῖσθαι* reddunt. 60. *τίθαι* cod., *πέλειαι* sine causa Arnaldus Lectt. Gr. p. 128 coll. v. l. in Oppian. Cyn. I 353 (Serv. Virg. Ecl. I 58), quem revocare poterat adiectum *ἐργατίδες* (sc. boves.) Cf. schol. Arat. 959. 61. *τιθεβώσσειν* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 152, 34. 61. *τρέφειν ἐν θήκῃ?* 63. *τιθεβόσσουσιν* et *τιθεβώσσουσα* cod., *τιθαιβώσσουσιν* et *τιθαιβώσσουσα* (*σι* Aldus) Mus. Cf. Lobeck. rhem. p. 248. 65. *τιτθίον* recte Mus. *τιθίον* Vossius. 66. *τίθησθα* Mus. Cf. Krueger *Gr. Spr.* II 1 p. 94. — *Τίθεισθα* Boeoticum est pro *τίθησθα.* 69. (*ἀν*)*τίθεον*, q. v., Salmasius. 70. Imo *τίτθη* vel *τιτθή:* nam de acc. non constat. 71. *τιτ.ας* cod., *τίτθας* Mus. qui literam expunxit. Discrimen statuit Pollux III 50. 73. 74. Separavi. 76. *τιθήνη* cod., *τιθηνός* Mus. Conicio: (*τιθηνός·*) *τιθήνη. κτλ.* — (*τ*) inserui. Ad *ἐράσμιον* cf. *τηθηνόν.* 78. *Τιθηνοκόμον — μέλανὶς καὶ κομήτις* cod., *μέλανες καὶ κομῆται* Mus. Infra *τιθωνοκόμον· ἔθνος μέλαν μὲν ὅλον τὸ σῶμα, λευκὸν δὲ τὰς κόμας. Haud dubie in loco poetae, unde utraque gl. petita, fuit varietas lectionis.* Thes. VII c. 2179. 79. *τριφόμενος* Cyr. 11, *τρέφων* Phot. 588, 20. Sic: *οἷόν τι νήπιον τρέφων καὶ τιθηνούμενος* Greg. Naz. ab HSt. appositus. — *τιθητοί* cod., *τιτθοί* Valesius.

τίθησι· τιθεῖ
τιθίασται· τιμᾶν
Τιθράσια· χαλεπά, τραχέα
Τιθωνόκομον· ἔθνος μέλαν μὲν τὸ ὅλον σῶμα, λευκὸν δὲ τὰς κόμας
τί ἱκανόν· τί ὄφελος
τί κεν· τί ἄν
τίκτειν· καὶ ἐπὶ ἀῤῥένων·
τίκτεν ἀνὴρ ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι
τιλίαι· αἴγειροι
[τιλλά· πτερά]
τίλλει· ἀνα(σ)πᾷ. μέμφεται. διαβάλλει. ἀποσκώπτει
τιλλομένη· λοιδορουμένη
τιλμός· παιδιά
τιλτόν· εἶδος ταριχίου
τιμάδιον· μικρὰ τιμή
τί μαθών· τί βουλόμενος
τιμαλφεῖν· τιμᾶν
τιμαλφής· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη· Ἴων Φοίνικι δευτέρῳ. τινὲς μὲν τὴν ἰώνιον, Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου
* τιμαί· ὠνα(ί)· τιμήματα
τιμαλφέστατα· τιμιώτατα, πολύτιμα. ἢ ὑσιώτατα
[Τιμάναξ· ὁ πρωκτός. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Θεόδωρος]
τιμᾶσι· τίουσιν
τιμά(σ)ω· τιμήσω
τιμή· δόξα. ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία, ἢ ἀντέκτισις ἡ κυρία
τί μέλλει(ς)· τί βραδύνεις
τιμηδές· εὐλαβές
τιμήεντος· ἐντίμου
τιμήορος· τιμωρός. βοηθός
τιμηρύειν· τιμιοπωλῶν

SCR. 80. *Λ* 392. ADN. 82. cf. Ar. Ran. 480. 84. ,Iob. XXI 15' Heinsius. 86. *τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι Φ* 188. 89. Anacr. fr. XXXIV Bgk. Il. *X* 406. 92. Plato et Nicostratus comici vol. II p. 685 fr. XIV, III p. 280 fr. II 5. 94. Vid. Wolf Dem. Leptin. p. 348. 95. Aesch. Ag. 922. 96. Aesch. fr. 55 p. 15 Nck. Ion. fr. 43 p. 547. 903. Refero ad Recub. 726. 4. Retuli ad Theocr. XXV 79: *ὡς ἐπιμηθές* in Philol. Gott. XV p. 348. 5. *Θ* 393. 6. ADN.

ADNOT. 80. *τίθητι· τίθει* Th. Bergk. ad Archil. fr. 58. Sed videri potest *ΠΟΙΕΙ* pro *ΤΙΘΕΙ* reponendum esse ope Phot. 588, 21 *τίθησι· ποιεῖ* tradentis. 81. *τιθιᾶσθαι* Mus. At *τιμᾶν* aliunde irrepsit, *ΤΙΘΙΑΣΤΑΙ* ex *ΤΙΘΡΑΣΙΑΙ* natum est. Vide Ar. Ran. 480, et gl. seq. *Τιθράσια*. 83. Cf. *Τιθηνόκομον γένος*. 87. Latinum *tiliae* videtur Guyeto. Thes. VII c. 2182 C confert *πτελέαι*. Vide *γάργα*. 88. Supra *πτίλα· πτερά* infra *τῶν πτίλων· τῶν πτερῶν*. Editum Lobeck. Path. El. p. 119 ex Orione p. 128, 5 Poll. II 50 defendi posse monet. Possis *τίλλει πτερά· ....* coll. Hom. Od. *σ* 526 Horapoll. Hierogl. I 55. 89. (σ) Mus. Cf. EM. 463, 10 Phot. 589, 3. 91. *τίλμος* cod., *τιλμός* Arcad. p. 59, 4. [67, 1]. 92. *τίλτον* cod., em. Schweigh. Athen. III p. 118 F ,Poll. VI 49 Coraes Xenocr. p. 177.' Thes. 93. *τεμάχια· μικρὰ τεμάχη* Sopingus. Exhibui Meinekii emendationem *τιμάδιον* pro *τιμαδία*. 96. *τὴν ἰώνιον*] *τὴν ὄνιον* Sopingus alii. 97. *τιμαίωνα* cod., Valesio praeeunte correxi. 99. ┼ Mus. *Τιμησίναξ* recte Sopingus coll. Hes. s. v. *Ἀριστόδημος*. Praeterea Th. Bergk. com. Att. reliq. p. 184 *καὶ Θεόδωρος* pro *ὁ Θεόδωρος*. 900. *τιμᾶσι· τισίν* cod., *τίουσιν* Sopingus, quod si verum est (ac recepit Albertus in textum). explicatio fuerit gl. Hom. Il. *Ψ* 788 *τιμῶσι*. 2. *ἀντέκτησις* cod., em. Mus. 3. *τί μέλλει· τί βραδύνεις* cod., *τί μέλλει· τί βραδύνει* Musurus: *τί μέλλεις· τί βραδύνεις* suasit Nauckius referens ad Eur. Alc. 254. 4. *Timidus* confert Thes. Detortum puto ex (ἐ)πιμηθές vel (ἐ)πιμελές. 6. Schol. Aeschyl. Suppl. 42. 7. *τιμηοπωλῶν* cod., *τιμιοπωλεῖν* Mus. Non liquet, quamquam *τεμιοπώλης* notum est e Phrynich. ap. Poll. VII 195.

τιμῆς· τίσεως
τιμήσεως· ζημίας
τιμηταί· οἱ τιμώμενοι τὴν ἑκάστου οὐσίαν
τίμιος· ἔντιμος, ἔνδοξος
τιμιουλχῶν· τιμὴν αἰτῶν, ἢ ἕλκων τὴν τιμήν
τιμουλχῶν· αἰτῶν, καὶ ἀπαιτῶν
τιμοῦντας· τιμίους ὄντας
τιμοῦχος· ἔντιμος. ἀξιύλογος. καὶ ἄρχων, ἰσχυρότατος, μέγιστος
τιμῶμαι· καταδικάζω
τιμώμενος· εὐθυνόμενος. καὶ ἐπιτίμιον ὑπέχων. οἱ δὲ ἐπιτίμια πατρός
τιμωρεῖσθαι· κολάζεσθαι
τιμωρία· πρόστιμον, ἀνταπόδοσις. κόλασις. ἢ τιμὴ παρὰ Λυσίᾳ
τιμωροῦσι· καταπονοῦσιν. ἐκδικοῦσιν
τίν· σοί. ἢ τινά
τιναχτοπήληξ· σεισολόφος
τινθαλέῳ· πυρί. διαθέρμῳ
τινθαλέον· διάπυρον. διάφορον. διεφθαρμένον. διαφανές
τιννεῖν· ἀποδοῦναι
* τί νυ βείομαι· τί δὴ μέλ[λ]ω βιοῦ(ν), ὅ ἐστι ζῆν
* τιν[ν]ύμενον· ἀπαιτούμενον. ἀποδιδόμενον
τίν[ν]υνται· τιμωροῦνται
τιν[ν]ύων· ἀποδιδῶν
τιντόν· ἐμφθόν
τῖξον· δεῖξον
τιοίμην· τίμιος εἴην
τίοιτο· τιμηθείη
τίον· μέσον ἡμέρας ἐτίμουν
τίον ἑτέρων, τὰ ἀπρεπῆ
τί ὀνήσω· τί ὠφελήσω
τίπτε· τί δήποτε. ἢ κατὰ συγκοπὴν τί ποτε. ἢ διὰ τί, ἢ ἵνατί

SCR. 11. x 38. 12. 13. Proverb. XI 26. 21. Alcman. fr. 15 (29) Pindar. Theocr. — τινά] Aesch. Bassar.: κηρύξειν τιν' ἀρχάν. 23. ADN. 26. *X* 431. 28. *T* 260. 32. *Θ* 510 *N* 827. 34. 35. ADN. 37. *Δ* 202.

ADNOT. 12. τιμουλκῶν cod., Phot., τιμιουλκῶν EM. Suid. Cyr. 63, τιμουλκῶν unice probat Schleussner. 14. Pro τιμόεντας = τιμήεντας capit Guyetus. Significatione diversa legitur τιμοῦντες in inscr. Rhodia ap. Boeckh. C. I. II n. 1525 b p. 392 d C 7 Ahrens Dial. II p. 311. 15. Casaub. ad Ath. IV p. 149 F Strab. IV p. 179. 21. Ahrens Dial. II p. 251 — 53. Confundit τίν et τίν'. 22. τιναχτοπήλιξ cod., em. HSt. 23. Forte τινθαλέῳ· πυρὶ διαθέρμῳ, cum respicere videatur ad verba Aristophanis Vesp. 328 (χεραυνῷ δια)τινθαλίῳ. Sin spectat ad Nic. Al. 445, possis τινθαλέῳ· διαπύρῳ, θερμῷ, quae sunt schol. ad h. l. explicationes. 24. *TINOΛΛΕΟΝ* cod., *ΤΙΝΘΑΛΕΟΝ* Salmasius alii. Διάφορον διεφθαρμένον corrupta fortasse sunt e διάθερμον. 25. τιννεῖν cod., τίγειν Mus.; τιννύειν ponit Theognost. p. 94, 6, quod ipsum hic latere videtur, ne quis de aeolico quodam τίννην cogitet. Ceterum ubique τῖνύω τίνυμαι producto iota restituendum iudice Lobeck. ad Buttm. Gr. Gr. II p. 69 rhem. p. 209. 26. τινυβείομαι, τί δὴ μέλω βίου cod. τί νυ βίομαι. τί δὴ μέλλω βιοῦν Mus. Cf. βείομαι et βαίομαι, ubi $\overline{\beta}$ ex $\overline{\upsilon}$ ortum, $\overline{\alpha\iota}$ et $\overline{\beta\iota}$ confusa sunt. 28. Apollon. lex. p. 153. 7. 30. Imo τινθόν; cf. schol. Lycoph. 36. 31. .εῖξον Schwenck Philol. III p. 237. Imo *Fῖξον*· εἶξον coll. *Fῖξαι* et Lob. rhem. p. 59. Codex τῖξον; .e dialecto' inquit Thes. VII c. 2216 D. 34. 35. Harum glossarum priorem Mus. τίον· μέσον ἡμέρας ἐτίμων scripsit, posteriorem proscripsit. Τῖον ἑταίρων (Σ 81) primus invenit Nauckius, idque cum ἐτίμων iungit Meinek. Philol. XII p. 625, τὰ ἀπρεπῆ ad gl. elapsam referens. Possis etiam τῖον· ἐτίμων „τῖον ἑταίρων" vel τῖον· ἐτίμων. τῖον ἑταίρων· ..... quarum prior ad Callim. fr. XLI p. 430 spectare potest: τῖον δέ ἑ πάντες ὀδῖται. Mirum omitti τιόν formam Boeoticam pron. τεός (*tuum*) qua de Apoll. Dysc. p. 135 A et *Τῖον* oppidum. — μέσον ἡμέρας est ἐνδιον.

τίπτε δέ σε χρεώ(ν)· τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει
τίπτε με· διὰ τί με
τί πράττεις· τί ποιεῖς
[τίρεα· ἄστρα]
τί ῥέζεις· τί πράττεις
[τίρεται· καταμολύνεται. καταπονεῖται]
τίριος· θέρου(ς). Κρῆτες
Τίρυνθα· πόλις ἐν Ἄργει
Τιρύνθιον Ἄργος· τὰς Μυκήνας
Τιρύνθιον πλίνθε(υ)μα· ἀντὶ τοῦ [τὸ] τεῖχος. ὑπὸ Κυκλώπων δὲ κατεσκεύαστο
* τισάμενον· καταπονούμενον
* τίσασθαι· τιμωρίας λαβεῖν
* τίσατο· ἐτιμωρήσατο
τῖσαι· ἀποδοῦναι
τίς γάρ· τίς δή
τίς δ' αὐ τοι· τί(ς) δέ σοι
τίσ[σ]ι· ποίοις
τίσειαν· τιμωρίαν δοῖεν
τίσις· ἀντέκτισις. ἀτιμία. ποινή, τιμωρία
τίς κεν· τίς ἄν
τίσις, τί ποτε
τῖσον· τίμησον
τίσομαι· τιμωρήσομαι
τίς γάρ· τίς δή
τίσουσι· τιμωρήσονται
τίς τρόπος· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων
τίσω· ἀποδώσω. τιμήσω
τῖται· εὔποροι. ἢ κατήγοροι τῶν ἀρχόντων
τιταινόμενος· τρέχων. ἔλκων. τ(ε)ινόμενος
τίται.νον· ἔλκουσι. τείνουσι
τιταίνειν· σπεύδειν. τείνειν. κραδαίνειν. ἕλκειν. τίσιν λαμβάνειν. τιμωρεῖν
τιταινομένω· ἐκτετακότε

SCR. 39. *K* 85 δ 312. 40. *Λ* 605. 42. Σ 485. 43. Eur. Alc. 272. 46. *B* 559. 48. Trag. adesp. fr. 202 p. 685. Aeschyleus videtur esse versus. 49. *τειρόμενον* (*E* 391) corr. Pearso. 50. *B* 356. Frequens ap. Tragicos. 51. ι 479. 52. e. g. Aesch. Ag. 1430. 53. Soph. OT. 1189. 54. *Λ* 540. 56. *Λ* 42. 57. α 40. 60. *Λ* 508. 61. Eur. Med. 1316 *τίσομαι?* 62. *Λ* 8 v. l. 63. *I* 599. 64. Metagenes fr. II p. 754. 65. *I* 142. 67. *X* 23. 68. *N* 740? 69. *B* 390. 70. *β* 149.

ADNOT. 39. (*υ*) Mus. correctionem typotheta neglexit. Cf. *τήπτε δέ σε χρεώ*. 41. Post hanc gl. excidisse videtur *τίρ· τίς Λάκωνες*. Boeckh. C. I. I n. 11. 42. Pro *τείρεα*. 44. Pro *τείρεται*. 45. *Θέρου*. *Κρῆται* cod., em. Mus. Cf. Lobeck. rhem. p. 136 Ahrens Dial. II p. 83. 122. 210 Vischer in Mus. Rhen. X 3 p. 398. 48. (*υ*) Mus. Cf. Meinek. Anall. Alex. p. 51 n. qui cum gl *Κυκλώπων ἔδος* coniungit, a Sopingo apposita. 52. *τίσαι* cod. 54. (*ς*) Mus. 55. [*ο*] Mus. Ordo *τίσει* postulabat, ut glossa fuisse videatur *τίς εἰ* forte cum *τίσι* confusa. Nisi latet aeolicum *τίοισι*, qua de cf. Choerob. epim. 65, 11 Ahrens II p. 127. 56. *τίσοιεν* cod., em. Alb. 57. Apoll. lex. 153, 8. 58. *ἀντιτιμία* Valesius. 59. Om. Mus. Quid sibi velit mira haec glossa patet ex altera *τοῖν· τί ποτε. Κρῆτες*. 60. *τίσον* cod. 62. Om. Mus. Corrigo *τίς ταρ* ex Il. *Λ* 8. 64. Phot. 591, 9 Plutarch. proverb. I 83 p. 333, ubi plenior proverbii forma explicatur *τίς τρόπος ἵππων*. 66. Conferunt *ατίτην· ἄπορον*, quod tamen *ἀπτῆνα· ἄπτερον* esse potest. 67. (*ε*) Mus. 68. *τίταινον* Mus., scriptum erat *τίταιτνον*. Legendum igitur *τιταίνετον* ex *N* 740. 69. *τίσιν λαμβάνειν*] Spectat ad Hesiod. Theog. 209 c. schol. Plutarch. p. 996 C, ubi Titanum etymon exprimunt. Cf. Hes. *Τιτᾶνες*. 70. *τιταινομένῳ· ἐκτετακότι* cod., em. Pearso. Sic Apoll. lex. p. 153, 14.

τιτάν· παιδεραστής. [καὶ τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὄνομα]
Τιτανίδα· τὴν Εὔβοιαν, παρόσον Βριάρεω[ς] θυγάτηρ ἦν. ἔνιοι δὲ τὴν Ἀσωποῦ φασι
Τιτᾶνες· τιμωροί, ἀπὸ τοῦ τιταίνειν. ἄλλοι δὲ οἱ μὴ ἔχοντες ἀποτῖσαι ἀτιτᾶνες ὠνομάζοντο, οἱ δὲ ἔχοντες τιτᾶνες
Τιτανὶς γῆ· ἤτοι πᾶσα ἡ γῆ, (ἢ) ἡ (Ἀττικὴ) ἀπὸ τῶν κατασχόντων
975. τίτανος· [ὄρος Θεσσαλίας.] καὶ κονία, ἄσβεστος. οἱ δὲ τιγύψου χρῖσμα
..τιτανωμένας· γεγυψωμένας
τιτανωτὴ χρόα· γυψωτή, ἢ λευκόχροος
* Τιταρήσιος· ποταμὸς Ἠπείρου
τίταξ· ἔντιμος. ἢ δυνάστης. οἱ δὲ βασιλεύς
80. [τιτᾶσθαι· στερήσασθαι]
[τιτένων· τεύνων. πέμπων. ἕλκων]
Τιτῆνες· Οὐρανοῦ παῖδες
τιτῆναι· βασιλίδες ..... ἢ Ἕκτορος Λύτροις
τίτθαι· τροφοί
85. τίτθεν· τίκτειν
τιτθίον· τιτθός. μαστός
τιτθή· ἡ τροφός
τι τίει· τιμᾷ
τίρ· τίς. Λάκωνες
90. τίτλος· πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον
Τίτορμος· οὗτος Αἰτωλὸς ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ μεγέθει
τιτρᾶται· τρυπᾶται. διανοίγεται
τιτυβίζει· ὡς χελιδὼν φωνεῖ
τιτύπαι· αἱ ἐμπύλαι· αἱ πλάναι
95. τιτύρας· ὄρνις ποιός. ἢ τιτυρώδης
τίτυρος· σάτυρος. κάλαμος. ἢ ὄρνις

SCR. 71. Scomma comicorum. 75. Hesiod. Scut. 141. 78. *B* 751. 81. *B* 390. 82. Ξ 279. 83. fr. 266 p. 68 Nck. 86. Ar. Ran. 412. 88. *I* 238. 91. Herod. VI 127. 93. Ar. Avv. 236.

ADNOT. 71. Confundit τιτάν et τειτάν, quod numerum 666 repraesentat. De priore significatione vide *Ζιτᾶνα, ἀνταντίτας, ἀγρινοι, Κέντανροι* Phot. 592, 2 Eustath. 985, 52. 1597, 30. 849, 55. 72. [ς] delevi. 73. Vid. *ἀνταντίτας* (l. *δτιτὰν τιτάν*) et *τίται*. 74. ἡ Musuro, Ἀττικὴ Thesauro VII c. 2237 C debetur. Cf. Phot. 591, 20 et Hes. *γιγαλίς*, quam gl. hic appono ut defendam a coniectura τιτανὶς coll. gl. *γάλας* et *γαλάσια*. 75. Confundit *τίτανος* et *Τίταρος* (Strab. IX p. 441 [673]). — ἐπιγύψου cod., em. Arnaldus LGr. p. 129 τι γύψου. 76. Imo (τε)τιτανωμένας. 80. L. τητᾶσθαι· στέρεσθαι (ἑστερῆσθαι λδ Thes. VII c. 2239 A). 81. τιταίνων Mus. 83. βασι cod., βασιλίδι Mus., βασιλίδες aut τιτήνη HSt. — *Αἰσχύλος Φρυξὶν* supplet Sopingus. 85. Koen. Gr. Cor. p. 308. — Expectabam τίττεν vel τιττέμεν Cretice pro τίκτειν ut διώττας, ὑφεττόν, ἑττῶν, λύττος alia. 86. 87. τιτθίον, τιτθή, τιτθός, μαστός ἢ τροφός cod., in editis τιτθίον disiungitur. Correxi et separavi. 88. τιτίει cod., Lobeck. Path. El. p. 158 oblitus est Hom. Il. *I* 238: οὐ δέ τι τίει ἀνέρας οὐδὲ θεούς. 89. Boeckh. C. I. I n. 11 Ahrens II p. 72. Ordo vero τιτίρ requirit, quo de cf. Philol. XIII 220. 91. Aelian. VH XII 22 Cram. AP. II 153, 28. — Τιτόλμος cod., Τιτόρμος Mus., em. Albertus. 93. Poll. V 89 Walz rhet. Gr. III p. 531, 11 Ammon. p. 231 Eustath. p. 229, 28. 1399, 48. Glossae: τιττυβίζειν· caccabo. 94. Supra ἐμπύλαι· αἱ νύμφαι, ut non liceat ἐμπολαῖαι πλάναι rescribere. 95. τατύρας (δ) confert Thes. et Coraes. — τιτυρο cod., τιτυρώδης Mus. Latet aliud e. g. τίτυρος· τέσσαρα (σημαίνει) κτλ. 96. σάτυρος] τίτυροι Δωριχῶς οἱ σάτυροι Eustath. p. 1157, 38, ubi ut h. l. σάτυρος et de simiae genere intellegi potest et de Dionysiaco daemone (Strab. X p. 466 Aelian. VH. III 40). — ὄρνις] Ap. Theophr. Charact. VI 2 situe de avi an de simia cogitandum non liquet. Cf. τιτύρας τέταρος τατύρας.

τιτύρινος· μόναυλος. ἢ αὐλὸς καλάμινος
τιτύσκετο· ἡτοιμάζετο, παρεσκευάζετο. κατεστοχάζετο
τιτυσκόμενοι· εὐστοχοῦντες, στοχαζόμενοι
τιτυσκόμενος· τὰ αὐτά
τιτώ· ἠώς. ἢ αὔριον. ἢ τινί
τί ὑμῖν διαφέρει· τί ὑμῖν μέλει
τίφαι· αἱ ὑλύραι. καὶ τιφή ἐν τοῖς ἕλεσι
τιφαίας· τὰς τῶν θηρῶν καταδύσεις
τίφια ὄρνεα· τὰ ἐν τοῖς ἕλεσι γινόμενα
τῖφος· ἕλος
Τῖφυς· ὁ ἐφιάλτης, νέαλυς. καὶ ὁ τῆς Ἀργοῦς κυβερνήτης
τί φῶ· τί εἴπω
[τιχίζομαι· σκέπομαι]
τίω· σοῦ. ἢ τιμῶ. ἢ τύχω
τλᾶθι· ὑπόμεινον
τλαιπαθές· ταλαίπωρε
τλάς· ὑπομείνας. ἢ ποιήσας
τλασίφρονα· ὑπομονητικόν
τλήθα· ὡραία. Κυρηναῖοι
τλήθυμος· ἰσχυροκάρδιος
* τλήμων· ὑπομονητικός
[τλημαθεῖν· ταλαιπωρεῖν, πονεῖν]
τλημόνως· ἐλεεινῶς
τλῆναι· ὑπομεῖναι. τολμῆσαι. παθεῖν
τληπάθειαι· ὑπομοναί, ταλαιπωρίαι
τληπαθής· ὑπομονητικός
τλῆσις· τόλμα. θράσος
τλησίπονος· τολμηρός, καρτερικός
τλῆτε· ὑπομείνατε
τλητικῶς· ὑπομονητικῶς
τλητῶν· ὑπομονητικῶν
τμάγεν· διεχωρίσθησαν, διέστησαν, ἐτμήθησαν, ἐσχίσθησαν

SCR. 98. *N* 23. 99. *Γ* 80. 1001. Callim. fr. CCVI p. 517. — Sapph. fr. 55 Abr. 7. Attica locutio. 3. Theophrast. HPl. passim. 6. Theocr. XXV 15. 8. Aesch. Choeph. 10. Rhintho. 11. Pind. Pyth. IV 276. 17. *K* 31. 19. Eur. Tro. 40. 20. Aesch. Prom. 704. 25. *B* 299. 26. Philo Vit. Mos. I 36 p. 112. 28. *H* 374.

ADNOT. 97. τιτυρῆνος codex, em. Sopingus et Albertus coll. Ameria et Artemidoro Ath. IV 176. 182. 98. Apoll. lex. 153, 9—13. 1001. τίτῳ· πῶς codex, quod quamquam tueri quodammodo licet fr. Hipponactis 12 τί τῷ τάλαντι *Βουπάλῳ συνοίκησας*, non dubitavi tamen in ἠώς mutare. Similiter Is. Vossius et Potter ad Lycophr. 941 corrigebant τιτώ· φῶς ἢ αὔριον. τί τῳ· τινί, coll. Suid. τιτώ· ἡ ἡμέρα EM. 560, 52 Choerobosc. Cram. AO. II 362, 32 Tzetz. Lyc. l. l. vol. II p. 888. 1102 ed. Mueller. p. 202 Bachm. — ἢ τινί] Confundit τίφ, quo de cf. Ahrens Dial. I p. 127 cum *Τιτώ*. 3. τιφὴ cod., quod Mus. τίφεσιν scripsit, non videtur τίφει esse, sed τίφη, sequentibus ἐν τοῖς ἕλεσι male e gl. 1005 repetitis. 4. τίφεα? 5. τά in editis male omissum. 7. νεᾶλυς Mus. *Αἰολεῖς?* Illustravi haec in Didym. p. 51. 52 n. — Schol. Apoll. Rhod. I 105 Lob. Path. El. I p. 134. 9. Sic codex et Is. Voss., τειχίζομαι Mus. 10. Glossa egregia a Musuro deleta accessit ex ipso codice; sed ad eam explicandam nihil attulit Schowius alioquin loquacissimus in suppl. p. 739. Quando *σοῦ* interpretatur spectat Rhinthonem et Tarentinorum dialectum ap. Apoll. Dysc. de pron. p. 96 C Ahrent. Dial. II p. 250 memoratam; deinde τιμῶ valet in locutione proverbiali *τίω δέ μιν ἐν καρδὶ αἴσῃ; τύχω* refero ad *εἴω* = ὦ. 11. τλάθι cod., em. Mus. 12. τλαπαθές pro τληπαθές Salmas., nisi est Boeoticum. Cf. Lobeck. Path. El. p. 221. 13. *πονήσας* dubitanter Albertus, sine caussa. nam *ἔργον* τλάς i. e. *ποιήσας*. 14. Cf. ταλασίφρων ταλαίφρων ταλάφρονα. Si recte scriptum, Doricum est pro τλησίφρονα. Lobeck. Path. El. p. 221. 15. Syriacum videtur ταλιθά· τὸ κοράσιον (Marc. V 41) sc. טְלִיתָא. 17. Imo τληπαθεῖν. 20. Apoll. lex. p. 153, 17.

Τμάριον· ὄρος Ἀρκαδίας
Τμάριος· Ζεὺς ἐν Δωδώνῃ
τμήγας· γατόμος. ἀρότῃρ
τμῆγος· ἀρότης. βούτμημα
τμηδήν· τμητικῶς, τομῶς. ταχέως. ἀποκεχ(ω)ρισμένως. βέλτιον δέ, ὅσον ἐπιτεμεῖν, καὶ οὐκ εἰς βάθος τρῶσαι·
τμήδην αὐχέν' ἐπῆλθεν
τμηθεῖσα· κοπεῖσα
τμηθῆναι·
τμῆξαι· τεμεῖν. (δια)λαβεῖν
τμήξας· τὰ αὐτά
τμητός· τμῆμα
Τμῶλος· ὄρος. καὶ ποταμός
τύ· τὸ ἄρθρον οὐδέτερον πρωτακτικόν
[ἢ γὰρ] τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδ(ο)ιο[ν]
καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτο·
(τὺ) μὲν οὔποτε φίλ(λ)α [τε] καὶ ὄζους
φύσει
τοάχης· χιτὼν σχιστός
τύβλικος· κρουματίου μίμησις
τύγὲ ἦκον· ὅσον δυνατόν
τογέρα· μοιχός. λαλαχός
τὸ δ' αὐτό· τὸ αὐτό δέ. ὁμοίως δέ
τὸ δεῖν· τὸ δέον
τὸ δήϊον· τὸ πολέμιον
τόδ' ἱκάνεις· ἔνθαδε ἥκεις
τὸ ἐνσώματον· τὸ μετὰ σώματος
τὸ ἠλύσιον· ὁ παράδεισος
τὸ ἤνυστρον· μέρος τῆς κοιλίας τῶν μηρυκωμένων
* τὸ θεό· π[αρ]αστάς
τοί· οἵ. οὗτοι. καὶ σύνδεσμος παραπληρωματικός. [καὶ ἀντὶ τούτοις]
τοῖα· τοιαύτας, τοιάσδε
τοιγάρ· τοιγαροῦν. σύνδεσμος
τοιγαροῦν· ὅθεν δή. ἢ οὐκοῦν

SCR. 33. *H* 262. 34. Eur. Med. 3 fr. 475. 36. Nic. Alex. 301, e cuius Ther. 886 mox *τμήξας* ponit, nisi *A* 146 spectat. 37. *A* 146. 39. *B* 866. 40. *I* 575 *A* 231. 48. Ξ 298. 52. III Regg. XIV 28. 54. Ψ 67. 55. *A* 76. 56. Soph. A. 490.

ADNOT. 30. Gerhard Myth. I p. 154 § 190, 3. 31. *τμήτης* corr. Lob. Parall. p. 135. 32. *τμῆγος ἀρότου· βούτμημα* Mus. Cf. gl. 1038. *ἀρότης* varia lectio praecedentis *ἀροτῆρ* videtur. 33. et 28. Apoll. lex. p. 153, 18. 19. — (ω) LBos. Bast. ad Greg. Cor. p. 749. — *αὐχένες* cod., cum scriba *αὐχέν"* pro compendio syllabae *εσ* haberet; em. Mus. 35. 36. In codice unum constituunt articulum, separavit et *τμηθῆναι·* (*κοπῆναι*) scripsit Mus. — (δια) Meinek. Philol. XII p. 625. 38. *τμητόν* HSt. probabilius quam Albertus *τμητύς*. Sed cf *τμῆγος*. 39. Suspectum erat *ποταμός* Corai et Schneidero Theophr. V p. 525, tuetur Unger. parad. Theb. p. 225. 39. 40. Separavit Mus. 40. *τὸ τῶ — ἡμναὶ οἰνοπεδίον — τοῦτο μὲν — φύλατε* cod., em. Mus. nisi quod *φῦλα* scripsit; *ὄζος* error Aldinae. Cf. Apoll. lex. p. 153, 28. 41. *τονάκης tunica* Coraes ap. Schneid. Suppl. Lex. p. 179. 44. Coniciunt *ΜΑΧΙΟC* pro *ΛΑΛΑΧΟC*. Possis *τὸ γέρας· μοῖρα, λάχος* (ὁ 66 Eur. Bacch. 1179). Vide Philol. XI p. 397. Sed videtur versus paroemiacus latere. 46. Koen. ad Greg. Cor. p. (59) 140 Pierson ad Moerid. p. 294. Haec gl. cum 43. 50. 61. 62. exstant in Cyr. 63. 51. *μηρυκομένων* cod., em. Mus. 52. *τὸ θεό· παραστάς* cod., *τὸ θέε· παραστάσιας* Cyrill. ms., em. Vossius et Pergerus. Nam ΘΟ est *θάλαμος conclave*. 53. *τοῖσι· οὗτοι — καὶ ἀντὶ τούτοις* cod., *τοί· οὗτοι — [καὶ ἀντὶ τούτοις* deletis] Musurus. Sub *σι* potest *σοί* potest etiam *οἵ* latere; spuria explicationis pars *ἀντὶ τοῦ τοῖς* vel *ἀντὶ τοῦ τούτοις* scribenda ad *τοῖσι* pertinet. 54. *τοιαῦτα, τοιάδε* Mus. Videntur *τοῖα* et *τοίας* coaluisse.

τοιγάρτοι· καὶ γάρ. τοιγάρτοι
τοίδε γέ· ἐκεῖνοι δέ, ἢ οὗτοί γε
τοιθορύκτρια· ἡ τοὺς σεισμοὺς ποιοῦσα
τοιθορύσσειν· σείειν
τὺ ἱερόν· τὸ θεῖον
τοί κεν· οἵτινες ἄν
τοῖν· τί ποτε. Κρῆτες
τοῖιν· ἐκείνων
τοίνυν· διὰ τοῦτο
[τοινισταφράσαι· ἀγγεῖλαι. εἰπεῖν]
τοῖο· [τοῦτο. ἢ] αὐτοῦ
τοῖοι· τοιοῦτοι· ἀγαθοί
τοῖον· τοιοῦτον. οὕτως ἀγαθόν. τοῦτον. τάσσεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ
τοῖος· τοιοῦτος
τοίοις δέ· τοιούτοις δέ
τοίους· τοιούτους
τοί ῥα· οἵτινες δή
τοῖς· τούτοις
τοῖσι· τοῖς σοῖς. ἢ ἐν ἑαυτοῖς. ἢ ἐν τούτοις
τοῖς τῇδε· τοῖς ἐνθάδε
τοῖς τυχοῦσι· τοῖς ἐντυγχάνουσι
τοιχοδιφήτωρ· τοιχωρύχος
τοῖχος· τοῦ πλοίου ἡ πλευρά
τοιχωρύχος· λῃστής, κλέπτης
τοίως· ἰσχυρῶς. καλῶς. ἀκριβῶς
τοκάδερ· ἔγκυοι
τὸ καί· διὸ καί
τὸ κατὰ γᾶς ξίφος· θηρίδιον σκολοπένδρᾳ ὅμοιον
τοκέες· πατέρες, γονεῖς
τοκεῦσι· γονεῦσιν. ἐγγόνοις
τοκέων· γονέων
τόκος· γένεσις
τὸ κρήγυον· τὸ ἀληθές
τὸ κῦρος· ἡ ἐξουσία, ἡ δεσποτεία
[τόλα· τότε]
τὸ λαιόν· τὸ ἀριστερόν
[τολέσπευσεν· εἰργάσατο]
τολμήσω· καρτερήσω
τολμητίας· προπετής, αὐθάδης, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπιχειρῶν

SCR. 57. Aesch. Suppl. 655. 67. *A* 380. 68. *β* 60. 69. *E* 450. 70. *σ* 135. 71. Eur. Med. 784. 72. *A* 262. 79. *μ* 420. 80. Plat. Rep. I p. 344 B. 81. Theocr. XXIV 71. 82. cf. ADN. 86. *Δ* 477. 87. *O* 660. 88. *o* 175. 89. *A* 106. 92. Eur. fr. 531. 93. *Ω* 7.

ADNOT. 59. 60. Malo cum Alberto post Salmasium et Valck. ad Ammon. p. 120 *τονθορύκτρια* et *τονθορύσσειν*. Cf. Hainebach de reduplic. p. 11. 63. Supra *τίσις· τί ποτε* habuimus, quod huc retuli. 64. Om. Mus., *ἐκείνου* codex. 66. *τό νυ τοι φράσαι*? 67. *τοῦο* (sic)· *τοῦτο* cod., *τοῖο· τούτου* Mus. Sed *τοῖο· τοῦτο* etiam Cyr. 63, h. e. *τοῖον· τοῦτο*. 70. Om. Mus. 72. Om. Mus. 73. *τοὶ ῥά* codex. 75. Confundit *τοῖσι* et *τεοῖσι*. *ἢ ἐναυτοῖς* Cyr. 63. 78. Theognost. p. 25, 3. 82. *ἔγκυος* cod., *τοκάδες·* (cuius forma Laconica est *τοκάδερ*) *ἔγκυοι* Albertus, qui praeter § 16 et III Regg. IV 26 afferre poterat etiam Eur. Hecub. 1157. 83 *τόκαι· διόκαι* cod., *τό κεν· διό κεν* Mus., em. Meinek. *ZfAW.* 1849 n. 52 p. 415. 84. *τὸ κατὰ γᾶς* ad Eur. Hipp. 1836 pertinere statuenti Nauckio in *ZfAW.* 1856 p. 12 non accedo. Cf. *ἀμφιδυσφάγανον* et *μάχαιρα* et Philol. XI p. 397. 91. *τόκα* recte sed praeter ordinem Mus. 93. *τολέπευσεν* propter seriem Is. Vossius, *τολύπευσεν* Salmasius.

τόλυξ· αἰδοῖον
* τὸ λοβόν· τὴν ἀρχὴν τοῦ ὠτός
τολύπαι· τὸ κατασκευαστὸν ἔριον
τολυπεύειν· ταλαιπωρεῖν. μοχθεῖν. στρέφειν. μηχανᾶσθαι. ἐργάζεσθαι
τολύπευμα· τὸ κατασκευαστὸν ἔριον
το[πο]λυπεύσας· κατεργασάμενος
τολύπευσεν· ἐξειργάσατο
τολυπευτικώτατος· ἐργαστικώτατος. ἐπιτελεστικώτατος
τολύπη· τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ἃ καὶ βήρηκας καλοῦσιν. καὶ ἀγαθίδιον στήμονος, ἢ ῥοδάνης
Τόμαρος· τὸ ἐν Δωδώνῃ ὄρος. καὶ προφήτης. καὶ ἱερεύς. καὶ θύτης. καὶ μάντις
τὸ μέταζε· τηνικάδε
τὸ μελάνδρυος· τὸ μέσον τοῦ ξύλου· διὰ τὸ εἶναι εὔτονον τοῦτο τὸ μέρος. ἄλλοι δὲ διαστείλαντες τὸ μέλαν δρυός εἰς δύο μέρη λόγου ἀποδεδώκασι τὸ μέσον τῆς δρυὸς μέρος μέλαν εἶναι καὶ ἀσῆπτον διαμένειν
τομεύουσι· τέμνουσι
τομεύς· τμήτης, ἤγουν ὁ τέμνων
τομή· ἡ ῥίζα, ὅθεν ἐτμήθη. καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ξίφους
τομία· τὰ ἀποτμήματα, καὶ ἀκρωτηριάσματα τοῦ νεκροῦ. οἱ δὲ τὰ ἱερά, ἃ σφάζοντες ὀμνύουσιν
τό μοι· τοῦτό μοι
τόμος· χάρτης. ἢ ὁ τέμνων
τόμουροι· προφῆται. ἱερεῖς. οἰωνοσκόποι. διάκονοι
τομώτερος· ὀξύτερος, δυνάμενος τέμνειν
τόν· ἄρθρον ἀρσενικὸν προτακτικὸν πτώσεως αἰτιατικῆς. ἢ τοῦτον. ἢ ὕντινα
τοναία· φωνῆς τάσις
τὸν ἀφ' ἱερᾶς· γραμμή τις ἐν τῇ παιδιᾷ τῶν πεσσῶν, ἱερὰ καλουμένη
τόν δ' ἄρ· πρὸς τοῦτον δέ
τὸν εὐθυτενῆ· τὸν ὀρθόν
τονθορύζει· ἀτάκτως λαλεῖ. γογγύζει. ψιθυρίζει. καὶ τονθρίζει τὰ αὐτά
τονθρύς· φωνή
τόνθων· παρὰ Κορίννῃ ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα

SCR. 97. Aesch. Eum. 158. 99. Ξ 86 Aristoph. Lysist. 586. 1101. Eur. Rhes. 744. 2. Ω 7. 6. Hesiodus opp. 396. 7. ξ 12. 9. Trag. fr. 340 p. 703 Nck. 10. Λ 234. πληγή] Aeschylus? 11. Ar. Lys. 386 Demosth. 642, 18. 14. Aeschyli Eumen. intrudere volebat RMerkel. 15. Hebr. IV 12 teste Cyr. 63. 16. ψ 116 Λ 36. 17. Alex. com. III p. 460. 18. ADN. 19. Sc. προσίφη. 23. fr. 39 p. 950.

ADNOT. 96. Cum τύλος post Guyetum contulit Lobeck. Parall. p. 127 τύλον· τὸ αἰδοῖον Hes. Dialectus est Cypria. 97. τὸν λοβόν Albertus. Imo (ὑ)πὸ λοβόν ex Il. Aeschyli. 1101. [πο] Mus. 4. βήρικας cod., em. Soping. Trypho Ath. III p. 114 F Lobeck. Aglaoph. p. 704 p. 1076. 5. Cf. τόμουροι Strab. VII p. 328 Eustath. p. 1760, 48. 1806, 41. 6. τομεταξὺ cod., em. Meinekius. Vide τὰ μέταζε. 7. μελάνδρυος εἰς η' — λο — ᾶσι cod., em. Mus. 8. Lob. rhem. p. 197. 10. Schol. Il. Λ 234. 11. Eustath. p. 1671. σφάζονται cod., em. Mus. Cf. μασχαλίσματα et ἔντομα. 13. Confundit τόμος et τομός; Arcad. 68, 1. 17. Phot. p. 594, 22 EM. p. 761. Pro τονή capit Lobeck. Parall. p. 314. 18. τις τῇ παιδίᾳ cod., em. Mus. Cf. ἀφ' ἱερᾶς et Menand. Phot. 594, 21 (fr. IV vol. IV p. 147). Τὸν ἀπ' ἰρας dixerat Alcaeus fr. 61 ex em. Bergkii et Ahrent. I p. 26. 21. τονθυρίζει τὰ αὐτὰ Mus., imo τονθρύζει coll. Phrynich. epit. p. 358 appar. soph. 67, 2. Cf. Hainebach de redupl. p. 5 Lobeck. rhem. p. 232. 23. νοτιβίου cod., em. Mus.

τόνος· ἔντασις, ἰσχύς, ῥώμη, δύναμις
τόνους· τὰς χειρίας ἀπὸ τοῦ τετάσθαι
τὸν ὑπισθότατον· τὸν ὀπίσω, τὸν τελευταῖον, τὸν ἔσχατον
τὸν οὐδόν· τὸν βατῆρα ὑδοποιόν
τόν ῥα· τὸν δή
τὸν σόν· τὸν ἴδιον. τέρ[τρε]μονα, τὸ τέλος
τό νυ γὰρ κατεάξαμεν· τοῦτο γὰρ τὸ δόρυ κατεάξαμεν
τόνῳ· λίαν [τέρατι
τοξεύομαι· ἀποστεροῦμαι....
τοξεύοντο· τόξα ἔτεινον
Τοξίου βουνός· τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Σικυῶνι. βέλτιον δὲ ἀκούειν τὴν ἐν Δελφοῖς Νάπην λεγομένην· ἐκεῖ γὰρ καὶ ὁ δράκων κατετοξεύθη. καὶ ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς τάφος ἐστὶ τοῦ Πύθωνος
τόξον· κυρίως αὐτὸ τόξον. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν, καὶ αὐτὰ τὰ βέλη
τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς· συστρέφειν αὐτάς
τοξόται· οἱ δημόσιοι ὑπηρέται
τοξότα λωβητήρ· διὰ τόξων λωβώμενε, καὶ βλάπτων· ἀφ' οὗ τὸν δειλὸν λέγει
τοξότης· πολεμιστής
τόξου πῆχυν· τὸ ὅλον τόξον, κατὰ ἀντεπέκτασιν τῆς νευρᾶς
τό οἱ· ὅπερ αὐτῷ
τὸ ὄντως· τὸ ἀληθῶς
[τόσσα μέμηλε· τοσαῦτα φροντίζει]
τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοί· τὸ κατὰ δύναμιν
τοπάζει· εἰκάζει. ἱδρύει. ὑποπτεύει. στοχάζεται [ἢ τοθάζει]
τὸ παράπαν· παντελῶς
τὸ πάροιθεν· τὸ πρὸ τούτου
τὸ παρὸν εὐ τίθεσο· παροιμία, ἣς καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ μνημονεύει
τοπάσαι· ὑπονοῆσαι. ὑπολαβεῖν
τοπαστέον· ὑποληπτέον. ὑπονοητέον
τὸ περιόν· πλῆθος
τοπήϊα· ὅπλα νεώς, σχοινία, τοπεῖα, κάλοι
τὸ πρὸς ἀκτῖνα· τὸ πρὸς ἀνατολήν
τὸ προμηθέ[υ]ς· τὸ προνοητικόν
τὸ προσεχές· τὸ ἐγγύς

SCR. 25. Philippid. fr. I 3 vol. IV p. 470. 26. Θ 342. 29. Soph. Antig. 45 Σ 544. Cf. Philol. XI p. 397. 30. *N* 257. 35. *Δ* 105 — *B* 718 Herod. I 73 — Plat. Legg. VII 815 A. 36. Ar. Lys. 8. 37. Ar. Ach. 54. 38. *A* 385. 39. Soph. Ai. 1120 al. 40. *Λ* 375. 41. Callim. Del. 31. 43. *B* 25. 46. Pherecr. fr. III vol. II p. 311. 47. *σ* 274. 48. p. 340 E. 49. Plat. legg. III p. 691 D. 52. Callim. Del. 315.

ADNOT. 25. Poll. X 36 (Herod. IX 118). 29. [τρε] Mus. Confundit *TONCON* et *TEΛCON*· τέρμονα, τέλος πέρατα (*N* 707 Σ 544). 31. τόνῳ] Apollon. Dysc. de adverb. 578, 1. — τέρατι i. e. πέρατα ad gl. 1129 retraho. 32. Sc. χρημάτων. Cf. Plut. Mor. p. 5 D. βαλάντια τοξεύειν. 34. Τοξιούβονος cod., Τοξίου βουνός Mus., Τοξίου (pro Λοξίου) βωμός Dobraeus LDindorf. Thes. VII c. 2293 C et Meinek. Philol. XII p. 625, qui nunc Τοξίου luetur in dialrib. Callimach. p. 154 seq. Τοξίας ponit Theognost. p. 42. 22. — De Nape vid. schol. Pind. Pyth. I et Meinek. l. l. 36. Phrynich. app. soph. p. 25, 8 Phot. 595, 2. „Long. Pastor. IV p. 278 Alciphr. ep. 3 p. 318 Eustath. Opusc. 106, 26" Thes. 37. Bekk. AG. I p. 234, 15 schol. Ar. Ach. 54 Phot. 595, 4—6 Boeckh. Oecon. Ath. I p. 292. 38. Apoll. lex. p. 154, 1. 40. πήχυ cod., em. Mus. 41. 42. Infra τῷ οἱ et τῷ ὄντι. 43. τόσσα Mus. 44. δύναμιν τὴν ἐμὴν Mus. 47. 48. Seiunxit Mus. et παροῦν εὐτίθεσο recte mutavit in παρὸν εὖ τίθεσο. 50. ὑπομνητέον cod., em. Albertus. 52. παρὰ Λάκωσι schol. Callim. Del. 315 Ahrens Dial. II p. 191 Boeckh. *Urkund.* p. 144.

τὸ πρῶτον· τὸ πρεσβύτατον
[τοπυργίαις· ἐμπυρισμοῖς]
τό ῥα· ὅπερ δή
τόρβηλος· μεμψίμοιρος
Τόργιον· ὄρος ἐν Σικελίᾳ, ὅπου νεοττεύουσιν οἱ γῦπες. ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι
τόργος· εἶδος γυπὸς αἱματορρόφου. ἔστι δὲ καὶ ὁ γὺψ παρὰ Σικελιώταις
τορεῖν· τορῆσαι, τρῆσαι, τεμεῖν
τορέλλη· ἐπιφώνημα ὀρνιθικὸν σὺν αὐλῷ Θρακικόν
τορκιμόν· τὸ βαρὺ καὶ μισητόν
τόρμη· εὐθὺς ὑρόμος κατὰ τέχνην. καὶ στροφή. καὶ σίμπας (δρόμος)
τορμίς· ἡ δέσποινα
τόρμος· ἡ πλήμνη τοῦ τροχοῦ, εἰς ἣν ὁ ἄξων....
τορνεύει· γλύφει
τορνευταί· γλύπται
τόρνος· ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ᾧ τὰ στρογγύλα σχήματα περιγράφεται
τορνῶσαι· περιγράψαι. κυκλῶσαι
τορνώσας· τῷ κύκλῳ περιγράψας
τορνοῦμαι δὲ πρὸς μέτρον· ἀντὶ τοῦ περιγράφομαι
τὸ ῥόθιον· τὸ κῦμα
τύρον· λιθ(οκοπ)ικὸν σκεῦος. ἢ μεγαλόφωνον
τορόνος· τύρνος. Ταραντῖνοι
τόρος· ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν. καὶ εἰς ὃ ὁ στελεὸς ἐμβάλλεται
* τορόν τι· ὀξεῖα
[τορύω· ἐργαλείῳ. ὀξεῖ, ἀκριβεῖ, τρανῷ, ἰσχυρῷ, μεγάλῳ]
τύῤῥα· ὅπερ δή
[τύρτυρα· τῶν κεραμίων προμήκης πυθμήν]
τορτυρόμενον· νιφόμενον
τορύνη· σιτῶδές τι
τόσα καὶ τύσα· ἢ τοσαῦτα
τὸ σέλας· ἡ ἔκλαμψις
τὸ σίνεσθαι· τὸ βλάπτεσθαι

SCR. 58. δ 66. 60. Cf. Diod. Sic. XX 89. 61. Callimach. fr. CCIV, ubi καν-θάδει videtur κυθνάλῃ corrigendum. 68. Ar. Thesm. 54. 70. e. g. Eur. Bacch. 1067. 73. Tragici poetae? 77. Philyll. fr. I vol. II p. 863. 84. Plat. Phaedr. 271 D Demosth. 1307, 19.

ADNOT. 57. το aliunde vocabulo *πυρκαΐαις* adhaesisse vidit Albertus. Supra *πυρκαϊά· ἐμπυρισμός.* 58. *τό ῥά* ut solet Hes. codex. 59. Negat expediri posse Lob. Proll. 109. 61. Schol. Lyc. 88 Phot. 595, 24 — *Κυπρίων τόργος· γύψ* Bekk. Anecd. III p. 1095 in Thes. praetermissus. 63. *τορελλῆ* cod., em. Salmas. coll. *σορέλλη.* Cf. Th. Bergk. Com. vol. II 2 p. 1034. 64. Imo *τὸ ῥίγιον* vel *τὸ ῥιγηλόν.* Secundum Io. Malal. p. 270, 9 *περσιστὶ Τορκὶμ βασιλεὺς ἑρμηνεύεται;* sed hoc alienum videtur. 65. (*δρόμος*) Is. Vossius et Kusterus merito probante Alberto, coll. *ἐκ τορμῶν· ἀπὸ τοῦ καμπτῆρος ἢ τοῦ σίμπαντος δρόμου.* Wesseling Diod. I p. 121. 66. Infra *τροφημ., δέσποινα. ἡ μήτηρ .τροφός· δεσπότης ἢ μήτηρ* et *τρόφιμον. ὃν ἡμεῖς θεσπόσυνον*, alia complura Thes. VII 2517, quorum ope Is. Voss. coni. *τροφίς.* Conicio *TOPMIC* literarum traiectione ortum esse ex truncato vocabulo Aeolico *ΔΟ|ΜΟΡΤΙC.* 67. *ἐνήρμοσται* addit Phot. 595, 25 Eustath. 598, 22 Suid. qui cum *τόρνος* confundit. Cf. Hesych. *ἐσκόροδοι. σκόρθοι. γαρνόν.* 72. *περιέγραψεν* cod. *περιγράφας* Mus. Videtur glossa *τορνώσαντο Ψ* 255 excidisse, quam scholia *κύκλῳ περιέγραψαν* interpretantur. 73. *τορτῶμαι* cod. 75. Confundit *τόρον* et *τορόν.* — *λιθικόν* cod., em. Hemsterh. ad Poll. VII 192 p. 831 b coll. Eustath. p. 1533, 10. Infra *τορόφ* et *τόρος.* Lobeck. rhem. p. 56, 136. 288. 76. Lobeck. Proll. p. 241. Ahrens II p. 123, qui cum *πέλεθρον* confert. Comparari etiam alia possunt, ut *κάναδος· γνάθος, σκόροδος· σκόρθος. φερένα· φέρνη. Τελεμησσῆς* pro *Τελμησσεῖς* ap. Aristoph. fr. p. 1159. 77. Phot. 596, 6 EM. 78. *δξύ* Mus. Latet aliud. Ordo *τοροτί* postulat, quod *τοροτίξ* scribendum videtur et ex Ar. Avv. 260 depromptum. 79. Imo *τόρῳ* quod cum *τορῷ* confundit. 81. Imo *γοργύρα.* 82. Hainebach. p. 9. 83. *πορύνη*? 86. Supra *ἐπὶ τὸ σίνεσθαι.*

τὸ σκάφος· τὸ πλοῖον
τόσσον· τοσοῦτον, τηλικοῦτον. λέγεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ
τὸ σὺν μένος· τὴν σὴν ὀργήν
τοσοῦτον· ὅλον τοῦτο
τὸ σταῖς· τὸ ἄλευρον
τόσῳ μᾶλλον· ὅσῳ πλέον
τὸ τάχος· συντόμως
τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών· εἰρὼ καὶ μέγα μοι χάσμα γῆς γένοιτο, ἵνα με δέξηται· ὅπερ ἐστὶν ἀποθάνοιμι
τὸ τεῦχος· τὸ σκεῦος
τὰ τηνικαῦτα· τὸ τότε
τὸ τί· διατί
τοῦ· ἄρθρον προτακτικόν
τοῦ δὴ πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται· τοῦ καλουμένου κομήτου ἀστέρος
τοῦμα· στόμα
τοὐμοῦ· τοῦ ἐμοῦ
τοὔμφανές· φανερόν
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο· τὴν τριακάδα λέγει. τὸν μῆνα ἔχειν φησὶ ἡμέρας εἰκοσιεννέα, ὥστε τὴν τριακάδα μέρος ἔχειν καὶ τοῦ παρωχηκότος καὶ τοῦ ἐπιόντος μηνός
τοὔμπαλιν· τὸ ἐναντίον, ἀνάπαλιν, ἔπειτα πάλιν
τοὔνεκα· τούτου χάριν, τούτου ἕνεκεν
τούνη· σύ. Λάκωνες
τοῦ παντὸς ἀξιόλογον· τοῦ παντὸς κύριον
τοὐργον· τὸ ἔργον, κατὰ συναίρεσιν τῶν φωνηέντων
τοὐρθόν· τὸ ὀρθόν
τούς· ἄρθρον προτακτικόν. καὶ ἀντὶ τοῦ οὕς· καὶ ἀντὶ τοῦ τούτους
τουσοίρ· φύσκη πλήρης κριμνῶν, στέατος, αἵματος
τοὺς ἐμβόλους· τὰ ἔμβολα τῶν νεῶν. καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν
τοὺς ἐν τέλει· τοὺς ἐν τιμῇ καὶ ἀρχῇ
τοὔσχατον· τὸ ἔσχατον, καὶ μέγιστον
τουτάκις· τοσαυτάκις, ὅπερ ἐστίν ....
τουτί· τοῦτο
τοῦτις· ὁ κόσσυφος
τοῦτο μέν· ποτὲ μέν
τοῦτο Πύθιον· τοῦτο πρῶτον καὶ ἔσχατον
τουτῶ· ἐντεῦθεν. Λάκωνες
τοῦφος· τάφος

SCR. 87. Demosth. p. 128, 21. 89. Z 407. 91. Eupol. fr. XL p. 561. 94. Δ 182. 99. Δ 77. 1203. ξ 162. 4. Eur. Hec. 783. 5. A 96. 8. Eur. Hec. 1112. 9. Eur. fr. 205. 10. E 423 A 191. 12. Herod. I 166. 13. Herod. III 18. 16. Eur. Cycl. 169 Aristoph. fr. V p. 1049. 19. Proverbium. 20. Theocr. I 45.

ADNOT. 1200. Aeoles στύμα, quod Theocrito restitutum est in XXIX 25, et memoratur ap. Greg. Cor. p. 585. 637. Hinc facilem explicatum habet Laconica forma τούμα pro στόμα. Nam τοῦμα idem foret atque στῦμα *lentigo*, quod ipsum est glossematicum, τούμμα vero vel στούμμα, q. v., vocabuli στύμμα foret forma Laconica. 6. τουνή cod., em. Ahrens Dial. II p. 126. 248. 9. τοὐθρον τὸν ὀρθρον cod., τοὐρθρον· τὸ ὄρθρον Mus. Ad Eur. Cycl. 169 τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι si bene memini retulit Ad. Kirchhoff. Correxi in Philol. XI p. 396 et indicavi glossam fluxisse ex Eurip. fr. 205 Nck. ἀλλ' ἡ φύσις καὶ τοὐρθόν. Cf. Meinek. Philol. XII p. 622. 11. κρημνῶν cod., κριμνῶν Sopingus, κρομμύων Guyetus, κρεῶν Palmerius. Glossam Laconicam corruptam esse docet ordo confusus, qui τουσείρ vel τουσάρ postulat. 12. Explicui haec in adnot. ad gl. ἔμβολον vol. II p. 74, 15. 15. Δωρικόν addit Lobeck. Proll. p. 319. 20. τοῦτο cod., τούτω Koen. Greg. Cor. p. 353, em. Ahrens Dial. II p. 374 n. 21. τοῦφος· τῦφος corrigit Ahrens Dial. II p. 126. Defendit Lob. rhem. p. 45, τοῦφος τῦφος pro τύμβος dici statuens et comparans *túfo stufa, étûve, stofen*. Cf. στοῦπος. —τόφος (Dorice) Meinekius, recte, ni fallor.

τόφρα· ἐν τοσούτῳ. ἕως τούτου τοῦ χρόνου. καὶ ἔστιν ἀνταποδοτικὸν τοῦ ὄφρα ἢ ἄχρι, ἢ ἕως. ἢ ἵνα
τόφρα δέ· τηνικαῦτα δέ
τραγαλέον· διερῥωγότα
τραγᾶν· οὕτω τὸ ἀχαρπεῖν τινες τῶν γεωργικῶν· οἱ δὲ μενῶν νόσον. καὶ τῆς φωνῆς τὸ πάθος
τράγαις· Αἰολεῖς [οὕτω λέγονται ἀπὸ λίμνης, ἣ καλεῖται Τραγ(άσ)η
Τραγασαῖοι ἅλες· οἱ ἀπὸ Λεκτοῦ
τραγεῖον· πόας εἶδος
τράγη· πεπληγμένη. πεπηγυῖα
τραγηφόροι· αἱ κόραι Διονύσῳ ὀργιάζουσαι τραγῆν περιήπτοντο
τραγίζειν· τὸ τραγᾶν τῇ φωνῇ τοὺς ἀκμάζοντας τῶν παιδ[ί]ων
τραγικῆς· ..... τραγῳδῶν ᾄσματα
τραγικὸν πάθος· μεστὸν συμφορᾶς
τραγικοὺς πίθηκος· παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων
τραγιστάς· τοὺς τὰ ἱερεῖα κλέπτοντας
τραγοπώγων· πόας εἶδος
τράγους· σατύρους, διὰ τὸ τράγων ὦτα ἔχειν
τραγῳδεῖν· χορεύειν
τραγῳδία· χορεία. κωμῳδία
τραγῳδός. χορευτής. κωμῳδός
* τραχτεύει· μηχανᾶται
* τ(ρ)αχτωρία· μηχανουργία
Τραλλεῖς· οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι Θρᾷκες τοῖς βασιλεῦσιν, οἱ τὰς φονικὰς χρείας πληροῦντες
τραλλόν· πικρόν

SCR. 23. *A* 509. 31. Hippocr. 1175 F Aristot. HA. VII 1 de gen. anim. V 7. 34. (αὐτο)τραγικός Demosth. 307, 25. 40. Ar. Vesp. 1489.

ADNOT. 22. Apoll. lex. 154, 5, unde τούτου καὶ ἀνταποδοτικὸν τοῦ χρόνου. ἢ correxi. — ἵνα] schol. Apoll. Rhod. III 807. 24. *Τραγαλέον* Ahrens II p. 56. τρηγαλέον· διερρωγότα (l. *Τρηγ.*) et ὑρειγαλέον· διερῥωγός conferebat Valcken. ep. ad Roev. p. LXVII. Tertium in Theognosto 23, 13 male ὑρραπλέα (h. e. *Τραγαλέα*) scriptum est; rectius vero Ahrens Philol. VI p. 650 substituit Bocoticum *οὐρειγαλέον* sive *Ὀρειγαλέον*. Vide gl. υ 812. 25. ἀμπέλων νόσον Gesnerus coll. Theophr. I 5, 5 Aristot. de gen. anim. V 1, 18, all. — φωνῆς πάθος] Alex. Aphrod. Probl. I 125. 26. τράγαι Mus. Τραγασαῖοι ἅλες· οὕτω et Τραγάση pro Τράγη Meinek. ad Steph. Byz. p. 722. Imo τράγαις· (τραγᾶς) Αἰολεῖς. Τραγασαῖοι ἅλες· οἱ ἀπὸ Λεκτοῦ οὕτω λέγονται ἀπὸ λίμνης, ἣ καλεῖται Τραγάση. 27. Τραγάσαι· οἱ ἅλες. οἱ ἀπὸ Λέσβου cod., em. Meinek. p. 722 coll. Strab. XIII p. 605 Ath. III p. 73 D. 28. τράγιον Diosc. IV 49. 50. Plin. XIII 21, 36 XXVII 13, 115 Galen. XIII p. 236. ‚Sprengel hist. rei herb. I p. 185 Fraas synops. p. 182.' Thes. 29. πεπλεγμένη Sopingus, quod probat Albertus ad τεταργανωμένη (quid ni ad τάρπη?) referens; cf. Lobeck. Proll. p. 178. Rectius τραγανή· πεπηγυῖα Meinek. in excurs. 2 ad Steph. Byz. p. 722; sed locus nondum persanatus. Conicio: τρα(φερή)γῆ· πεπηγυῖα. Sic Cyr. 63. 30. *hirquitallire*, unde *hirquitalli* dicti, vertit Censorinus de die natali c. XIV p. 36 ed. Olahn. Glossae: τραγεων ταις ἀρχηνηβιοσος, quod Mueller ad Festum p. 101 corrigit τραγίζων παῖς. ἀρχὴν ἡβῆς, Scaliger et Gronov. Obss. in scr. eccles. p. 84 ἀκμὴν ἡβώσας. 32. τραγικῆ Mus. Exciderunt verba τραγῳδεῖν εἰδυίας (vel εἰωθυίας) apud Cyr. 63 Phot. 597, 19 servata. 33. ἀξίας cod., em. Phot. 589, 2. 35. Greg. Cypr. proverb. III 85 Leutsch. ad Mich. Apostol. XVII 32 p. 695. 36. Diosc. II 173 Plin. HN. VII 7, 1 XXI 13 XXVII 13 Hippiatr. p. 213, 5 Ducang. Gloss. p. 1620 Fraas synops. p. 196. 39. 40. Confundit τραγῳδός et τρυγῳδός. 41. 42. Omisit Mus., sed μηχανᾶται confodere oblitus est. τραχτεία Thes. VII c. 2350. 41. *Τράλλεις* Mus. perperam ni fallor. Valesius conferri iubet Diod. XVII 65, ubi libri *Τραλελεῖς*, *Τραλεεῖς*. *Τράλλεις* Theopomp. ap. St. Byz. 630, 15, ubi libri consentiunt in *Τρᾶλλες* (*Τράλλεις* V et dubitanter Lobeck. Parall. p. 70). Meminit iterum St. Byz. s. v. *Βῆγις*: cf. Strab. XIV 649 (= 960 B) Iamblich. V. Pyth. p. 146 Plutarch. Ages. XVI Apophth. p. 211 D (ubi pro *Τρωαδεῖς* legunt *Τραλλεῖς*) Liv. XXXI 35 XXXIII 4 XXXVII 40. 42. *Τραλλέων πικρῶν*?

τράμις· τὸ (τ)ρῆμα τῆς ἕδρας. ὁ ὄρχος. τινὲς ἔντερον. οἱ δὲ ἰσχίον
τράμπις· ναῦς ἄκατος. πορθμίς. τινὲς πλοῖα βαρβαρικά
τρανές· σαφές. ἀληθές
τρανίαν· αὐλὴν ἐν ὁδῷ μεγάλην
Τρανιψοί· ἔθνος Θρᾴκιον
τρανός· σαφής. ἀληθής
τρανόν· ἑξαμηνιαῖον πρόβατον
τράπε· ἔτρεψεν
* τραπεζῆες· οἱ πρὸς ταῖς τραπέζαις λιχνεύοντες. καὶ οἱ ἐπιτραπέζιοι. καὶ οἰκουροί. [λύσις τῆς τοῦ σώματος συνεχείας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς συναφείας διακοπείσης
* τραπεζίας· παρὰ τῇ τραπέζῃ τρεφομένους
* τραπέζιον· παρὰ τοῖς γεωμέτραις σχῆμα, τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἀπεναντίας πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους, τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευγνυούσας ἴσας
τραπεζεύς· παράσιτος ἄκλητος
τραπεζίτης· κολλυβιστής, κερματιστής, δανειστής
τραπεζοποιούς· οὐχ ὁ μάγειρος· ἀλλ' ὁ τῆς πάσης περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος
τραπεζώ[ν]· ἱέρεια τις Ἀθήνησιν
τραπεζίτην Πάριν· τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν καὶ ἀτιμάσαντα τὸν Μενέλαον
τραπείομεν· τερφθῶμεν
τραπελιζόμενος· συνεχῶς ἀναστρεφόμενος
τραπέμπαλιν· ἐνηλλαγμένως, ἢ παρηλλαγμένως
τραπέοντο· ἐπατοῦντο, παρὰ (τὸ) τροπὴν λαμβάνειν τὸν βότρυν πατηθέντα
τραπέουσι· πατοῦσιν ἐπὶ τῇ ληνῷ
τράπηκι· δόρατι

SCR. 43. Hippon. fr. 84 p. 607 Archiloch. fr. 194 p. 575. 44. ADN. 45. Soph. Ai. 23. 47. Theopompus ap. St. Byz. l. l. 48. Moschion. trag. fr. 9, 1 p. 634. 50. *B* 676. 51. 52. ρ 309 *X* 69. 55. Eupol. fr. XXXIX p. 479. 56. Philemon. fr. II p. 18 Menand. IV p. 223. 58. Trag. fr. 213. (παρα)τραπεζίτην Meinekius. 59. Γ 441. 61. Dioni Cassio XLVII 40 reddidit LDindorf. Legitur nunc in Pherecr. fr. LVI p. 354. Plutarcho de facie in luna c. VII 7 restituit Meinekius. 62. Hesiod. scut. 301. 63. η 125.

ADNOT. 43. (τ) Gesnerus, ῥῆγμα Mus. 44. De acc. Arcad. p. 33, 9; de re schol. Nic. Ther. 268 schol. Lycoph. 97. 45. Schol. Soph. Ai. 23 Phot. 598, 7. 46. Cf. ταυτέας. Videtur stationes s. mansiones dicere, in quibus ovillum pecus stabulabatur. *T* ex *F* natum; ῥᾶνα· ἄρνα Hes. Cf. 1249. 47. Τράνιψοι contra Herodiani ap. Arcad. p. 98, 1 praeceptum accinit cod. Rehd. Steph. Byz. p. 496, 1. In Xen. Anab. VII 2, 32 libri meliores Τρανίξαι porrigunt. 49. Sunt quidem tales glossae non temptandae; sed suspicor Τράν (= ῥήν) aut πρατάν legendum esse. 51. τις τοῦ cod., em. Mus. Ad τραῦμα refert Palmer. 52. τραπεζῆας HSt., possis quoque τραπεζίτας (—είτας) de quibus cf. Poll. III 84 EM. 763, 46 Theognost. 45, 21 Cram. AO. II 292, 27. 416, 32. — π —τρυφομένους cod., περὶ —τρεφομένους Mus., παρὰ Scaliger. 56. Iuba ap. Ath. IV p. 170 E Phot. 598, 14 Poll. III 41 VI 13. 57. Harpocr. p. 177, 11 Bekk. AG. I 307, 1 Phot. 398, 8 EM. vocant τραπεζοφόρον. — [ν] Meurs. Att. lectt. IV 11 p. 187 et Sopingus, probante Lobeck. rhem. p. 319 et Thes. VII c. 2364 A. 58. τραπεζίτην Nauck. fr. adesp. 213 p. 686 parum probabiliter. Τραπεζώτην ex ordine Vossius, forte τραπεζώστην Πάριν, ab ὠθέω. —τὴν Μενελάου Mus. sine caussa. 59. Cave mutes Apoll. lex. p 154, 9. 60. ᾗ τροπαλιζόμενος Mus. addit. Glossam praeeunte Heinsio (ἐν)τροπαλιζόμενος scribit Lobeck. Proll. p. 105 admitti tamen etiam τραπελιζόμενος posse non negans. 61. τραπέτον πάλιν cod., h. e. τραπέτπαλιν vel potius τραπέμπαλιν, quo de voc. cf. GDindorf. in praef. ad Aeschyl. ed. III p. LVII n. 62. τράπεον et ἐπάτουν Apoll. lex. p. 154, 11, quod referendum ad Hesiodi Scut. 301 ἐτράπεον. Cf. τροπέοντο. — (τό) Mus. 64. Cf. τράφηξ· τὸ δόρυ et τρόπηκος.

1265. * τραπεῖν· ληνοπατεῖν
τραπῆναι· στραφῆναι, πεισθῆναι
τραπητός· ὁ οἶνος
τραπομένους· τρεπομένους
τράποντο· εἰς φυγὴν ἐτράποντο
70. τραπῶ· ἀπέλθω
τραρόν· τ[ρ]αχύ
τρασιά· ἡ τῶν σύκων ψύκτρα, παρὰ τὸ τερσαίνειν. ἦγουν τόπος, ἔνθα ξηραίνουσιν αὐτά
[τρατικόν· θρηνητικόν, λυπηρόν]
τραυλίζει· ψελλίζει
75. τραυλόν· ἡδύ. λεπτόν
τραυλός· ψελλός, τὴν γλῶτταν βεβλαμ(μ)ένος
τραῦμα· πληγή. ἕλκος. μώλωψ
τραυματίαι· σφαγαί. τετρωμένοι
τραύσανον· ξηρὸν πᾶν. ἢ φρύγανον
80. Τραῦσος· ἔθνος Σκυθικόν, οἳ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀτιμάζουσι, τοὺς δὲ τελευτῶντας κατευφημίζουσιν
τράφαλλος· ὁ χλωρὸς τυρός. οἱ δὲ τραφαλλίδα
τράφεν· ἐτράφησαν
τραφερήν· ξηράν. τὸ γὰρ πῆξαι θρέψαι λέγουσιν
τραφερόν· πηκτόν. τρύφιμον. λευκόν. ξηρόν. πεπηγμένον
85. τράφεται· πήγνυται
τράφηξ· χάραξ. σκόλοψ. ἔνιοι δὲ τὸ δόρυ. ἄλλοι τὸ τῆς νεὼς χεῖλος
τραφηρά· ξηρά
τράφος· τάφος
τράχε· πορεύου
90. Τραχ[ε]ίς· ἡ νῦν Ἡράκλεια καλουμένη
τραχηλιάσας· ἐναντιωθείς. ἀπειθήσας
τραχηλιῶ· ὑψῶ αὐχένα
τράχηλος· αὐχὴν τραχύς. σκληρός
τραχήλους· τὰς πορφύρας. ἔνιοι τοὺς σπονδύλους τῶν κογχυλίων

SCR. 69. Γ 422. 72. Eupol. fr. CXXXIV p. 576. 76. Herod. IV 155 Aristot. HA. I 11. 78. Thucyd. VII 75. 79. Pherecr. fr. LVII p. 351, ubi τραύξανα. 80. Herod. V 4 Nicol. Damasc. p. 378 Coraes. 82. *A* 266. 83. Ξ 308. 94. Posidipp. vol. IV p. 517 Eubul. com. vol. III p. 237 Arched. com. fr. II 4. 5 vol. IV p. 436.

ADNOT. 67. Vide τραπέοντο. 70. τράπωμαι Cyr. 63. 71. [ρ] delevi. Doricum enim est pro τρηρόν, ὀτρηρόν, ut vidit Ruhnken. in auctario. Supra habuimus τ α ρ ό ν· ταχύ h. e. τραρόν. 72. Supra τ α ρ α σ ι ή ν· τὴν τρασιάν. 73. τραχικόν Mus. 74. Moeris Att. p. 371. Mox ἡδύ λεπτόν de voce hirundinis intellego. 76. (μ) Mus. 77. Huc Palmerius retrahit verba λύσις — διαχυπείσης in gl. 1251 male illata. 78. Confundit τραυματεῖαι et τραυματίαι. 79. Supra γ ά ρ σ α ν α· φρύγανα. Ἰρῆτες. Τ ρ α ύ ξ α ν α· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτως Φερεκράτης Phot. 598, 20 Suid EM. 764, 29. Cf. Lobeck. rhem. p. 136 Proll. p. 175 Path. El. p. 491. Hasius in Thes. VII c. 2388 D affert voc. ex Diocl. edict. de pretiis rer. ven. p. 33, 12 Momms. 80. Imo *Τραυσοί*, ut Steph. Byz. 632, 1. Cf. interpp. Gotting. ad Zenob. V 25 vol. I p. 128. 81. Pierso ad Moer. p. 370. 82. ἐτράφησεν cod., em. Alb. et Pearso. 83. Apoll. lex. p. 151, 6. 84. Ad πεπηγμένον cf. τράγη, quod supra correxisse mihi videor scribendo τρα(φερη)) γῆ: πεπηγμένη, πεπηγυῖα. 85. Ahrens II p. 117. Dorice pro τρέφεται. 86. χάραξ] cf. τροφῆς, quod τρόφηξ scribendum. δόρυ] Cf. supra τράπηξ, schol. Lycophr. 1001 et Tzetz. ad h. l. —χεῖλος] Tzetz. ad Lycophr. 641 EM. Boeckh. *Urkund.* p. 103. 87. τραφερά Mus. 88. τ ρ ά φ ο ς· τάφρος Guyet. et Salmas. Cf. Ant. Schulting ad Gloss. nomic. v. φόσσα et Ducang. Sed τάφος etiam pluribus defendit Lobeck. Path. El. p. 493. Dialectus Cretica est, si Rho epentheticum potius est, quam nativum. 89. Supra θ ρ α κ τ ι κ ό ν· πορευτόν, quod itidem Doricum est. Cf. Ahrens Dial. II p. 113, 1 p. 117. 90. *Τραχής* codex, h. e. *Τραχείς* vel *Τραχίς; Τραχίν* Mus. 93. Coniunxi τράχηλος et τραχύς ad eandem glossam. Nisi * τ ρ α χ ύ ς· σκληρός malis. 94. τ ρ ά χ η λ ο ι· τῶν θαλασσίων πορφυρῶν. οὕτω Ποσειδιππος Phot. p. 598, 24 EM ex Athen. III 87 F. Vide Meinek. Com. III p. 237. Cf. ταραντῖναι.

τρέ· σέ Κρῆτες
τρεῖν· φοβεῖσθαι. φεύγειν
τρ[ι]ὶς ἕκαστον ἕδεσας· τρ[ι]ὶς ἕκαστον φαγόντας καὶ ἀνακαλεσαμένος. ἔθος γὰρ ἦν ἐν τοῖς τῶν ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς τεθνηκότων τὰς ψυχὰς μετακαλεῖσθαι κατὰ τὸν ἀπόπλουν
τρεῖς θεοί· παρὰ Σάλιοι ἐν τοῖς ἄξοσιν ὅρκῳ τέτακται. ἔνιοι κατὰ τὸ Ὁμηρικόν
Τρεμ[ε]ιλία· ἡ Λυκία
τρέπει· μεταστρέφει
τρέπεται· ἀλλάσσεται. μεταβάλλεται
τρεπόντων· ἐπιστρεφόντων
τρεπτότητος· τροπῆς
τρέπω· διώκω. ἢ φεύγω
τρέσ(σ)αι· φυγεῖν φοβηθῆναι
τρεσ(σ)άντων· φοβηθέντων. ἢ διὰ δίος φευγόντων. καὶ τρέσσοντες ὁμοίως
τρέστης· δειλός
τρέφειν· ἔχειν. πηγνύναι. καὶ τρέφεται. ὁμοίως
τρέχειν· ἀγωνίζεσθαι
τρέχνος· στέλεχος, κλάδος, φυτόν, βλάστημα
τρέψαν· μετέβαλλον
τρέψειαν· νικήσειαν. κατάξειαν
τρέψομαι· ἔξω πορεύσομαι. διώξω
τρηγαλέον· διερρωγότα
τρήματα· τρυπήματα
τρῃ[σ]μα[σ]τικτάς· κεβεντάς. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κίβοις τρημάτων
τρῃ[ε]ρόν· ἐλαφρόν. δειλόν. ταχύ. πλοῖον μικρόν
τρῆρωνα· δειλή. περιστερά. ἀπὸ τοῦ τρεῖν, ὃ ἐστιν φοβεῖσθαι· δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ταχύ

SCR. 96. *E* 258. 97. ε 65. 1291. γ 147. 5. *N* 515. 10. *Z* 522 Tyrtaei fr. 11, 14 Bgk. 8. Soph. Trach. 817. Cf. schol. in Eurip. fr. 326, 5 varia lectio ἔχνια pro τρόφιν ebtinet libros, nec non sq. Pind. Ol. XI 99 — ε 246. 12. Θ 451? 13. Eur. Hippol. 1066? 15. Plat. Gorg. p. 494 B. 16. Soph. fr. 99 Ahr.

ADNOT. 95. Supra τέορ· scil. Κρῆτες. Pro *TFE* (Sanscr. *tûa*) capit Ahrens Dial. II p. 51, 254. Saepissime observavimus ρ Cretensium more inculcatum, e. c. ἄτραγος, διδρασκάς, Γιγρών (pro Γιγών h. e. ΓΙΓΡΩΝ), βρίτος (= ἔτος, Boeotice Fίτος), κορθώ, φριγί (φριγή), ὄρινται, στράχυς, τρόφος, χρείγω, παρρατίσκα, φαπφαμ horum vice. quot librariorum lapsui imputanda sint non liquet. 97. τρεῖς bis cod. Mus., em. Heinsius. Post ἐν τοῖς, quod Mus. inhaeret, ἐναγίσασι vel tale quid excidisse suspicatur Schow. Sufficit in αὐτοῖς mutare. — Locus Homericus postulat ἄξαι, sed obstat interpretatio. 97. 98. Separavit Mus. 98. Male Petit. Legg. Att. p. 319 verba ἔνιοι usque τὸ Ὁμηρικόν ad gl. 97 retrahi iubebat. Intellege verum ἐπὶ γὰρ Διὸ τε πατρὸ καὶ Ἀθηναίᾳ καὶ Ἀπόλλωνι, et ὄρκια δὲ Διὸς ἴστω. Cf. Petit. VIII 142 et Buttmann. ad Demosth. Mid. p. 578 Reiz. [§ 51 a]. 99. Τρίμιτρα· ἐλλείπει cod., em. Is. Vossius ne quis de τέτρατρα cogitet. Apud Theognost. p. 12, 15 pro Τρίβλος corrigo Τρίμιλος. 1305. 6. (σ) duplicavi. Mox τρίσσοντες aut τρίσαντες malo. 7. Theognost. p. 12, 15. 8. ἔχνεσι] Casaub. in Ath. p. 549. 10. τρίχος *transcr.* Lob. Paralip. p. 346 rhem. p. 302. Cf. τέρχνια· φυτά τινα et Salmas. ad Dosiad. Anth. Pal. XV 25, 6. Apud Theognost. 12, 15. 10 bis eadem glossa repetitur: τρίφεθα· φυτά τινα (τρέφεσθαι Zenar. c. 1749, lege τρίχνα) et τρίχανος (l. τρίχνος) κλάδος φυτόν βλάστημα. Recte Zenar. c. 1749 τρίχνος. 14. Lob. Path. El. p. 134 Prell. 190 n. *T* ex *F* natum esse vidit Ahrens Dial. II p. 56. Cf. sda. ad τραγαλόν. 16. τρησιαστικὸς cod., em. Pell. IX 96: παρὰ δὲ τοῖς Δημοτίοις οἱ ταύτῃ τῇ παιδιᾷ χαίροντες τρυματίκται τὴν προσηγορίαν ἔχουσι; τρυματίται minus recte Eustath. 1884, 5. 1387, 22. Cf. Ahrens Dial. II p. 95. — ἀντὶ cod., ἀπὸ Mus. 17. Conieci τρηρόν, quorum sonf. ὀτρηρός τρηρόν ταχύν, cum τρίμιτρον vel τρίτριτον, quod infra memoratur et s. v. τρηγυτόν latere suspicatur. Cf. Lobeck. Path. El. p. 84 (Epimer. I 301 Opsop. 124, 2) Curtius Etym. p. 191.

τρήρωνες· περιστεραί
τρήρωσι· περιστεραῖς
[τρήρ[σ]ωνα· δειλήν. ἀπὸ τοῦ ..... τρέμειν]
τρητοὶ λοβοί· τὰ ἀλόβα. τὰ γὰρ ἐνώτια ἐλλόβια, διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς ἐνίεσθαι
τρητοῖο λίθοιο· εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν λίθους, ἵνα ἐξ αὐτῶν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτωσιν οἱ ναῦται
τρητοῖς ἐν λεχέεσσι· τοῖς κατὰ τὰς ἁρμογὰς τετρημένοις, ἢ ἱμαντωτοῖς. ἱμᾶσι γὰρ ἐνετείνοντο αἱ κλῖναι, ὡς καὶ τὰ βάθρα
τρητοκουρήτας· γνησίας γυναῖκας. οἱ δὲ παρθένους
τρητὸν ἔλαιον· διὰ τὸ κοίλωμα ἔχειν τὸν ἄγριον ἔλαιον
τρηχαλέῳ· τραχεῖ
τρηχεῖα· τραχεῖα. πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουσα
τρηχεῖαν· τραχεῖαν. καὶ τὰ ὅμοια
τρηχὺ νόημα· σκληρὸν νοῦν
τρί· κατὰ τοῦ πολλοῦ τοῦτο προστίθεται
τρία Θηραμένους· ἄντικρυς τὰ τοῦ Θηραμένου(ς) ἐπιζήμια ἐκτέθεικεν
τρίαινα· δόρυ τρεῖς ἔχον ἀκμάς
τριαινατῆρες· ἀντὶ τοῦ ἀροτριοῦντος
τρία καὶ δύο· ἐπὶ κράσεως πότου. δύο δὲ ἦσαν κράσεις· τρεῖς μὲν ὕδατος πρὸς ἕνα [οἴνου δὲ μία] καὶ πέντε ὕδατος πρὸς δύο
τριακάς· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός. καὶ σύστημά τι τῶν πολιτῶν
τριακατίοι· οἱ ἔφηβοι. καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν
τριάκις· ἀντὶ τοῦ τρ[ε]ίς. Λάκωνες
τριάκοντα· οὗτοι ἐχειροτονοῦντο δικασταὶ Ἀθήνησιν, οἵτινες ἐζημιοῦντο τοὺς μὴ παραγενομένους τῶν πολιτῶν εἰς ἐκκλησίαν
τριακοντόρι(οι)· πλοῖα ὑπὸ λή κωπηλατούμενα
τριᾶντος πόρνη· λαμβάνουσα τριᾶ[κο]ντα, ὅ ἐστι λεπτὰ εἴκοσι

SCR. 19. μ 63. 20. *E* 778. 21. Ψ 855. 22. Ξ 182. 23. ν 77. 24. κ 12 Γ 448. 26. *Ex poeta, ut videtur.* Thes. 28. ι 27. 29. *B* 633. 32. Polyzel. com. fr. 1 vol. II p. 867 Aristoph. fr. VIII p. 1165. 33. *M* 27. 35. Ar. Eqq. 1187. 36. Hyperides ap. Harpocr. 37. Cyrenaei teste Eustath. p. 727, 18. 1592, 57. 38. Aristoph. fr. CLX p. 1209. 39. Phrynich. com. I p. 159 (?) 41. Epicharmus?

ADNOT. 21. Cf. Apoll. lex. p. 154, 18. τρήσωνα requirit ordo; ac τρηρσῶνα cod., em. Mus. — Lacunam indicavi explendam verbis τρεῖν τό. 22. ἀλόβατα cod., ἀλόβα. τὰ Mus. Videntur haec inducenda, aut e τὰ ἄκρα corrupta. 24. ἱμάντα· τοῖς cod., ἱμαντωτοῖς Is. Vossius, Cf. Apoll. lex. p. 154, 16. 25. Th. Bergk. in Iahnii annal. ann. 1861. — Infra τριτοκούρη, ᾗ πάντα συντετέλεσται τὰ εἰς τοὺς γάμους. τινὲς δὲ γνησία παρθένος, unde h. l. τριτοκούρη· τὰς γν. corrigit LDindorf. Thes. VII c. 2473 A. 26. τὸ cod., τὸν Mus. 27. Descendit a τραχύς, ut ἠχαλέον ab ἀκήν. 31. τρή cod., τρία Mus. ‚*Prima scriptura fuerat τρί*' Schowius. 32. ἐκτέθηκεν cod., em. Heinsius; male ἐκτέθεικεν (Θουκυδίδης) Fritzsch. ad Aristoph. Rann. p. 231. Cf. Phot. 613, 4—14 Hes. τῶν τριῶν ἓν et Leutsch ad Diogen. Vindob. III 140 p. 41 vol. II. — (ς) Mus. 34. ἀροτριοῦντες Mus. Alius malit τριαινατῆρος, quod τριαινωτῆρος rectius scribere videtur Salmasius. Nam τριαινοῦν dicitur. 35. Phot. p. 599, 19—27. 36. σύστημα] Boeckh. C. I. I p. 140 a. ad gentilicias τριακάδας, ab tricenis quibus constarent viris ita dictas, refert Poll. VIII 111 et Hesych. s. v. ἀτριάκαστοι, ἔξω τριακάδος, ἐτριέκοφεν. 37. Τριακάτιοι· εὔφημοι cod., em. Sopingus Scaliger alii. De re cf. Nauck. Ar. Byz. p. 88. Accentum in penultima posui Ahrent. Dial. II 281 vestigia sequutus. 38. τρεῖς cod., τρὶς ed. Hagen. et Iunius. Cf. Ahrens Dial. II p. 282. 39. οὗτω cod., οὕτως Mus., em. Palmerius, cui etiam ἐζημίουν debetur, probantibus Meiero et Schoemann *Alt. proc.* p. 78. Phot. 599, 13 οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα τῆς ἐκκλησίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων. οὕτω Φρύνιχος. — παραγινομένους codex. 40. τριακοντόρι, πλοῖα ὑποληκοπελατούμενα cod., τριακόντοροι· πλοῖα ὑπὸ τριάκοντα κωπηλατούμενα Mus. Restitui τριακοντόριοι e Boeckh. *Urkund.* p. 74; λή' duce codice Schowius; malim λ'. 41. τριάκοντα cod., τριᾶντα Salmas. de modo usur. p. 259 et Bentl. de Phalar. epist. p. 467, quorum ille ante Mueller. Dor. II p. 214 docuit λεπτὰ κα' dicendum fuisse, ut εἰκόσι pro numero rotundo habendum sit. Vide Boeckh. *Metrol. Unters.* p. 293 et Ahrens Dial. II p. 392 n. qui τριάντα et τριάντος accinit. — (ι)) λαμβάνουσα?

τριάξ· τριακάς
τρία Στησιχόρου· ἔθος ἦν παρὰ πότον ᾄδεσθαι, ὡς καὶ τὰ Ὁμήρου
τριβακὸν ἱμάτιον
τριβαλλοί· συκοφάνται. οἱ δὲ τοὺς θωπευτικούς, ἐν τοῖς βαλανείοις
(δια)τρίβοντας, καὶ ἐπὶ τὰ δεῖπνα ἑαυτοὺς καλοῦντας
τρίβανον· λήκυθον
τριβή· διατριβή. ἢ βραδυτής
τρίβολα· στρεπτά. στωμύλα
τρίβολοι· ἀκάνθης εἶδος· ὅθεν καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐν τοῖς χαλινοῖς
ἐντιθέμενον
τρίβολον ἄκοντα· τρίαιναν
τρίβοντες· λειοῦντες. ἢ φανερὰν ποιοῦντες, ἢ λείαν
τρίβος· ἀτραπός, ὁδός
τρίβουνος· ἔμπειρος
* τρίβος· ὁδός
τρίβων· στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γάμμα
τρίβωνα· στολισμόν
τριβώνιον· πάλλιον. περιβόλαιον
τριβωνοφόρος· ὁ φορῶν στολήν
[τρίγανον· εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς γεωμέτραις]
Τρίγλα· ἰχθὺς θαλάσσιος. καὶ τόπος τις
τρίγληνα· πολυθέατα· γλῆναι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί· τρίκοκκα, τριόφθαλμα, πολυειδῆ
τριγλίζειν· κατὰ μίμησιν ἐπὶ τῶν γελώντων
* τριγλήνας· εὐμόρφους ὀφθαλμούς
* τριγκῶσαι· φράξαι
τριγλώχινι· τριγώνῳ, τρεῖς γωνίας ἔχοντι

SCR. 43. cf. Eupol. fr. III p. 481. 45. Demosth. p. 1269, 9. 48. Ar. Nubb. 999. 49. Alcaeus Ath. II p. 38 F, Theophr. passim, epist. ad Hebr. VI 8. 54. *τρίβους* Philem. com. fr. I 6 vol. IV p. 67. 57. Eupolid. fr. IV 6 p. 537 Menand. fr. II 4 p. 96. 60. Comicis frequens; cf. Iacob. V p. 1066. 61. Ξ 183. 66. E 303 Callim. Del. 31.

ADNOT. 42. Lobeck. Parall. p. 140. 43. *τριάς, τησιχόρου* cod., em. Mus. nisi quod *τριάς* reliquit, a Valesio immerito defensum. Vide interpp. Gott. ad Diogen. VII 14 p. 288 Mich. Apost. XIII 18 p. 578. — *περὶ* cod., *παρὰ* Heinsius. 44. *τρίβακον ἱμάτιον Ἀττικοὶ καλοῦσι τριβώνιον* schol. Ar. Plut. 714. 882 schol. Theocr. VII 17. Idem accentus obtinet Galen. XVII 1 p. 196 et lexx. vett., repudiat Lobeck. rhem. p. 314. 45. *Τρίβαλλοι — θωπευτικοὺς — τρίβοντας* cod., *θωπευτικῶς — διατρίβοντας* Mus. Accentum oxyt. praecipit Arcad. p. 54, 5 (60, 19). Cf. EM. 765, 55 Bekk. 307, 3 Phot. 600, 9 Lob. Aglaoph. p. 1037. 1325. 46. Galen. de mens. et ponder. vol. XIII p. 983 (XIX 780) *ὁ ξέστης κοτύλας β΄ αἱ καὶ τρίβανα ἢ τρύβλια λέγονται. ἡ κοτύλη γὰρ τὸ αὐτὸ ἔχει καὶ τὸ τρίβανον ἢ τρύβλιον μύστρα μεγάλα γ΄, ὀξύβαφα δὲ δ΄.* Lobeck. Proll. p. 175 n. 48. Hoc spectare ad Ar. Nubb. 1003 *τριβολεκτράπελα*, quod erant, qui divise scriberent, intellexit Albertus. Interpretabantur igitur nonnulli *τρίβολα· στωμύλα*, cum poeta *στωμύλλων τρίβολα* coniunxisse videretur, alii *δπόκροτα ἀνωμαλα οὐδαμινά ψευκτά*. 49. Poll. I 148 *τρίβολοι οὕσπερ μασᾶται ὁ ἵππος.* 53. *τρίβωνος· ἐμπείρου* Phot. 600, 22 Suid. Bachm. AG. 1329, 28. Inde igitur *τρίβουνος* corruptum est, aut Cyprium, quamquam mutatio vocalis ω in ου etiam dialecto Thessalicae est peculiaris, ut multis demonstrat Ahrens I p. 221. Mutavi tamen accentum, qui in codice est properispomenos. 54. Ordini consuli potest restitutis accusativis pluralivi numeri: *τρίβους· ὁδούς*. 55. *γραμμάτια* perperam schol. Platon. p. 378 Bekk. EM. *γαμμάτια* Phot. 600, 23 *γάμματα* Cyr. 63 s. v. *τριβωνοφόρος*, ubi post *στολήν* adiciunt *ἔχουσαν σημεῖα ὡς γάμματα* (—*άτια*). Cf. Alb. Ruben. de re vest. I 10 et Ducang. s. v. *γάμμα* et *γαμματίζειν*. 59. *τρίγωνον* Sopingus. Glossam *τραπέζιον* etiam spuriam esse supra vidimus. 60. Ath. VII p. 324 C Piers. Herod. p. 445. — *τόπος τις*] Ath. VII p. 325 C Eustath. p. 1197, 33: *Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις τρίγλα καλεῖται καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἑκάτῃ Τριγλανθίτῃ (Τριγλαθήνῃ) κτλ.* 61. Apoll. lex. p. 154, 24—29. 62. *τριγλήζειν* cod., em. Mus. Cf. Piers. Moer. p. 215. 63. Adde *ἐχούσας*, nisi *τρίγληνα· — (ἔχοντα)* praestat. Mendose *τρίγλυνα· λαμπρά* Cyr. 39. 65. *ἢ θριγκῶσαι* inserit Mus. Ordo *τριγλῶσαι* h. e. *τριγχῶσαι* requirit.

τρίγονοι· τρίτην γενεὰν ἐπισχύντες. ἢ οἱ τρεῖς
τρίγωνον· εἶδος ὀργάνου ψαλτηρίου. ἢ φυτὸν ἐν Αἰγύπτῳ
* τριγός· τρηγών
τρίζει· φωνεῖ
τριγχός· περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον
τρίζουσα· φωνοῦσα λεπτόν τι
τρίζωος· ὃς τρεῖς γενεὰς ἐξήγαγε
τριήμερος· Θεσμοφόρια ὑπὸ Λάκωνες
τριημιολία· ναῦς μακρὰ ἄνευ καταστρώματος
τριήραρχος· τριήρους ἄρχων, ἤτοι πλοίων πολεμικῶν
τριήρεις· πλοῖα πολεμικά
τριήρης· ἔξω τῆς νεὼς καὶ ῥυτόν τι ἔκπωμα
τρίηρον· πλοῖον μικρόν
τριηρονόμος· τριήραρχος
τριθαλλίαι· μεγάλως τοῦ θάλλειν αἰτίαι
τρίκαρπον· τριετῆ
Τρίκκη· πόλις Θεσσαλίας
τρίκκος· ὄρνιθάριον ὃ καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ἠλείων
τρικόλυβον· νομισμάτιόν τι
τρικόνητος· ὁ πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος καὶ καταχωσθῆναι
Τρικόρυνθος· ἀνδρεῖος ἥρως
τρικότυλος οἶνος· οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται
τρίκουρος· ὁ ἐπὶ τρία ἔτη κεκ[αθ]αρμένος κριός. ὁμοίως καὶ ὁ μὴ κεκ[αθ]αρμένος .....
τρικτεῖρα· θυσία Ἐνναλίῳ. θύεται δὲ πάντα τρία καὶ ἔνορχα
τριχτύα· τριάδα. ἔνιοι θυσία κάπρου, κριοῦ, ταύρου

SCR. 67. Eur. Ion. 496. — Herc. fur. 1023. 68. Eupol. III 4 p. 481 Plat. fr. I 13 p. 638. 72. ω 5. 7, ubi τρίζουσαι, adscripsit Alb. 75. Callixenus Ath. V p. 203 D, Polybius passim. 78. Epinic. com. v. 8 vol. IV p. 506 Antiph. com. fr. I 4 vol. III p. 132. 83. B 729. 85. Poeticum dicit Pollux l. l. 87. ADN. ‚*Comicus ut videtur*' Meineke, qui Ἀττικὸς ἥρως corrigit. 91. Callim. fr. CCCCIII.

ADNOT. 68. Ath. IV p. 183 E Phot. Harm. p. 216 Bekk. AG. p. 309, 25 Phot. EM. — Dioscor. App. IV 18. 69. τρυγών Mus. Glossa suspecta et ut ordo docet corrupta abusus est Lobeck. rhem. p. 87. 280. Coni. (τε)τριγώς· τρίζων. Infra tamen τρυγώς· τρυγῶνας (sic). 71. Cf. στριγχός Lob. Path. p. 131. 74. Λάκωνεις cod. Λαχώνων Mus. Coaluisse videtur gl. τριήμερος cum altera elapsa, cuius explicatio superest. Certe Dorica dialectus τριάμερος (ἑορτά) postulabat. 75. Phot. 69, 21 EM. 430, 35. 78. δητόν cod., em. Albertus coll. Ath. XI 497 A B 500 FWelcker. Mus. Rhen. X 3 p. 410. 79. τριήριον vel τριηρίδιον admittit ordo. Cf. τρηρόν. τερρητόν. 81. In mendo cubat et exitus et caput vocabuli, quod τρι(έρι)θαλίδες scribit Meineke. 82. Cf. τερίκαρπον. 84. ἀπὸ ἰλείων cod., exhibui Musuri emendationem. Supra δρικηαί (δρίκκαι Perger)· ὄρνεα ποιά, quo haud scio an e seq. gl. retrahendum sit Ἠλεῖοι. Post ὀρνιθάριον inserui (ὁ); nam Elei non regem appellabant τρίκκον, sed regulum aviculam, quam nostrates etiam *Zaunkönig* dicunt. Eandem alii vocitabant βασιλίσκον et τροχίλον, alii πρίσβυν, Argivi πέργουν s. πέργουλον, Macedones δρίγα (a δρίξ) quod in libris ubique fere mendose scriptum reperitur δρῆγες δηγῆρες διρῆγες δρῆγες δειρίτας δειρῆτες. Postremum Nicandri fr. 123 p. 204 OSchn. Eleis etiam tribuit, quod verum esse potest, modo δρίγες (h. e. δρίκκαι, τρίκκοι) corrigas. 85. ἔλεγον δέ τι καὶ τρικόλλυβον οἱ ποιηταὶ σμικρὸν νόμισμα Poll. IX 72 p. 377; cf. VI 165 Th. Bergk. Comic. vol. II 2 p. 944. 86. ἀνδροκόνοι et κοναί· φόνοι q. v. comparat Albertus, λεωκόνητος Lob. Path. El. p. 201, 18 Thes. VII c. 2438 B. Alia ipse congessi gl. κ 2089 κεκόνηκεν ἐπικεκόνημαι διακονῆσαι (quod non erat temptandum) λειωκόρης et λειοκόνιτος. 87. Τρικόρινθος male Mus.; Τρικόρυθος Wesseling. Probab. c. 5 p. 46 ad Eur. Orest. 1480 referens, nisi heros demi eponymus intellegendus sit. 89. [αθ] bis Scaliger. Sub finem supplendum videtur ἄκουρος. 90. τρίκτειρα (sic) ἢ τριττύα· θυσία interpolatio Musuri editiones obtinet. Probabiliter ex inscr. Delph. ap. Boeckh. I p. 805 n. 1688, 34 LDindorf. in Thes. VII c. 2477 C restituit τριχτεία. Vide Boeckh. p. 811 a Lobeck. Proll. 262. 34, n. 33. πάντα τριετῆ, ut Ister Phot. 605, 15, Gesnerus. 91. τρίκτυα cod., τριχτύα Mus. Confundit insolentem voc. τριττύς accusativum τριττύα (= τριττύν)· τριάδα cum τριχτύα· θυσία.

* τριχτῆς· μέρ(ος) φυλῆς.....
τρίκυζα· πολλῆς δεύμενα λιτανείας
τρικυμία· ζάλη
τρίλλιστος· πολυλιτάνευτος
τρίμηνοι πυροί· οἱ καὶ σητά[μη]νιοι λεγόμενοι
τρίμι.ον· τὸ εὐσπάθητον ἱμάτιον
τριμίσχον· ἱμάτιον. Ἀσπένδιοι
[τριμηταγωνιστής· ὁ τρίτος ἀγωνιζόμενος]
τριμίτινα ὑφάσματα· τρίμι[τοσ]τα
[τρίμ με· φοβεῖσθαί με]
τρῖμμα· [ὁ] ἀρωματίζον πόμα ἐν γάμοις πινόμενον καὶ ἐν θεατρικοῖς ἀγῶσιν
τριογδον· μέτρον τι παρὰ Ταραντίνοις
τριοδος καὶ τριόδους πληθυντικῶς· ἰδίως τὰς τρεῖς ὁδούς. καὶ τρίαινα
τριολύμπιον ἅρμα· τὸ ἐκ τριῶν Ὀλυμπιάδων ἐζευγμένον
τριοπην· τριόφθαλμον
τριοπηλίς· δέσμη σκορόδων
Τριόπιον· ἡ Κνίδος. καὶ ἱερὸν ἔνθα ἑορτάζουσιν
τριοπίς· τριόφθαλμος. ἔνιοι ζῶον ὅμοιον ἀκρίδι. καὶ περιτραχήλιον τρεῖς ἔχον ὀφθαλμοὺς ὑαλοῦς

SCR. 94. Aeschyl. Prom. 1015. 95. Θ 488. 96. Theophr. HPl. VIII 1, 4 Philyll. fr. II vol. II p. 858. 97. Cratin. min. fr. II vol. III p. 376. 1400. Aeschyl. Poll. VII 76. 1. *E* 256. 2. Alexid. fr. II p. 471. 4. Aristoph. fr. XII p. 1030. — Agath. Ath. VIII p. 454 D. 5. Sophocl. fr. l. l. 7. Ar. Ach. 813 *σκορόδων τροπάλιδος*. 8. Thucyd. VIII 35.

ADNOT. 92. (ος) Mus. qui exitum delevit et τριττύς correxit. Ordini prospexerunt Salmasius et Is. Vossius reponendo τρικτύς, quod nihili est. Nam *φυλῆς μέρος τρίτον* est τριττύς, quod etiam ternionem *τριάδα* significat, perfectum vero sacrificium tribus victimis constans appellabatur τρικτύα τρικτεύα et τρικτεία, quarum formarum prima vel tertia restituenda est Theognosto p. 103, 11 pro τρίκτοια. 93. Non liquet. Intellegerem *τρίθεστα*. 95. τρύλλιστος cod., em. Mus. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 156. 96. [μ] Scaliger, in quo acquiescendum coll. τῆτες, licet praestet altera scriptura σιτανίαι. Cf. Dioscor. II 107. 97. τρίμιον cod., τρίμιτον Poll. VII 68, τριμίτιον VI 165 (imo τριμίτινον). Horum prius hic restituebat Scaliger, quem sequitur Valcken. ad Phalar. p. XI. 99. τριταγωνιστής Mus. 1401. τρίμμε· φοβεῖσθαι με cod., τρεῖ με· φοβεῖταί με Mus. Ad Il. Θ 256 τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ referendum esse viderunt Nauckius et Meinekius. Cf. ὑρεῖ. 2. τρίμμα· ὁ ἀρωματίζων, πέμμα — γινόμενον cod., em. Albertus, postquam Scaliger τὸ ἀρωματίζον inveneral, ex Poll. VI 18 et Phot. 601, 20. Supererat, ut πινόμενον scriberetur cum Meinek. Com. II p. 295, et accentus glossae corrigeretur. Vitiosum Diogeniani librum ante oculos habuit etiam auctor scholii in Diogenis epistol. in *Notices et extr.* vol. X p. 226. Eandem significationem habebat ὑνεστόν· ποτὸν τὸ ἀπὸ ἀρωμάτων. ὡς Ἡρώδοτος, ubi ne quis omissam Ruhnkenii coniecturam Ἡρωδιανός arguat, sciat mihi eam non probari. 4. Poll. X 133. 5. Schol. Eur. Androm. 276 ed. Cobet p. 286, quo de fr. dixi in Didym. p. 366, n. 1. 6. τριώπην Mus., quod recte quidem formatum est, ut εὐώπης εὐῶπις alia, sed ordinem confundit. Codicis lectionem divinavit Vossius. Vox nihili videtur, ficta ab iis qui forma τριόττης, ubique ni fallor in τριοττίς mutanda, decepti essent. 7. τριοπηλίς codex, quae forma si mendo caret τριόπηλις scribenda est et pro Boeotica habenda propter iota pleonasticum. Sed malo τρόπηλις. Infra τριτοπηλίς· σκορόδων δέσμη; τρόπηλις sed accentu in ultima Phot. 606, 13 Suid. EM. 769, 1, τρόπαλις schol. Ar. Ach. 813 Zonar. c. 1748. Rectum accentum praecipit Arcad. p. 31, 14 (33, 20). 9. τριόπιος cod., Τριοπίς· ὄρνεόν τι Phot. 602, 3. — καὶ τριοπὶς δὲ ὄρμου εἶδος τρεῖς ὥσπερ ὀφθαλμοὺς χρυσοῦς ἔχοντος Poll. V 98 p. 214 Bekk., ubi recte τριοττίς corr. LDindorf. coll. Arcad. p. 35, 12 et Eustath. p. 976, 36 τριόττια et τριοττίδα ponente. Forma τριοττίς emergit etiam ex cod. Dorvill. EM. p. 766, 33, qui τριόττης porrigit pro vulgato τριώττης, et ex Phot. 605, 6 τριόττης· περιτραχήλιος κόσμος κτλ. Mendosae igitur sunt τριοπίς et τριόπης q. v., quamquam h. l. sitne τριόπιος in τριόττιον mutandum, an quod praefero in τριοπίς (hoc enim, quamvis mendosum et τριοττίς corrigendum, ordine coactus reliqui) non liquet. Ad τριόφθαλμος subaudio ὅρμος. Denique ὑαλούς cod., ὑάλου Salmas., ὑαλίνους Sopingus cm. Lob. Phrynich. p. 309.

1410. [τριόροφα· τρίστεγα]
τρίορ[ο]χος· εἶ(δος) ἱέρακος
τρίοψ· ὁ ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἐν Δελφοῖς τρίπους
Τριπατρεῖς· οἱ πρῶτοι γεννώμενοι
τρίπεζαν· τὴν τράπεζαν. Βοιωτοί
15. τριπλακα[ι]· τρὶς ἐπιπτυχθῆναι δυναμένη(ν)· ἐξ οὗ τὴν μεγάλην δηλοῖ· τρίπτυχον, τριπλῆν
τριπλῇ τετραπλῇ τε· τριπλασίονα καὶ τετραπλάσια
τρίποδα· λέβητα τρισκελῆ. χαλκίον
τρίπολον· τὴν τρὶς ἢ πολλάκις μεταβεβλημένην διὰ τῆς ἀροτριάσεως γῆν
Τρίπολις· εἶδος πέμματος. καὶ πόλις
20. τριπονῆται· ἑορτή τις
τρίπος· τρίπους
τρίπους· λέβης, κρατήρ. ἐχρῶντο δὲ αὐτὸ εἰς τὸ θερμαίνειν ὕδωρ. ὁ δὲ ἐμπυριβήτης ἐστὶν ὁ ἐξ ἑαυτοῦ πόδας ἔχων εἰς τὸ ὑποκαίεσθαι
τριπτήρ· ᾧ τὴν σταφυλὴν τρίβουσιν. ὑπὸ δὲ Σικελῶν ὁ δοῖδυξ
τρίπτυχος· τριπλῆ, ἢ πολύπτυχος, ἡ τρεῖς ἐπιπτυχὰς ἔχουσα
25. τρίς· ἐπὶ τοῦ πολλάκις
τρὶς ἁλιτήριος· ἁμαρτωλός
τρὶς ἐξ· νικητήριος βόλος. καὶ παροιμία· τρὶς ἐξ ἢ τρεῖς κύβοι. ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κυβευτῶν.....
τρὶς εὐδαίμων· τρισμακάριστος

SCR. 10. III Regg. VI 8. 11. Simonid. Amorg. fr. 9 p. 583 Ar. Avv. 1206. 1181, ubi libri optimi *τριόρχοις* pro *τριόρχαις* exhibent. 15. Σ 480. 16. Λ 128. 17. Θ 290. 18. Σ 542. 21. X 164. 23. Nicand. Alex. 493. 24. Λ 354. 25. Λ 213. 27. Aesch. Ag. 33 Pherecr. fr. XIII vol. II p. 315.

ADNOT. 10. Imo *τριῶροφα* quod ex ipso Hesych. restituit Sopingus. 11. *τριόροχος· εἶ* cod., em. Mus. ut est in Phot. 602, 5. Vid. SCR. 12. De forma cf. Lob. Paral. 290. Idem in Aglaoph. p. 387 refutata Casauboni coniectura, qui tripodem Pythagorae Zacynthii ab Ath. XIV p. 637 C memoratum intellegendum esse suspicatus erat, tripodem Delphicum a Pythagoricis ideo triopem dictum esse statuit, quod is qui ei praesideret et de futuris coniceret et praesentia perspiceret et praeteritorum meminisset. Aliter explicat Kuster. ex Pythag. Vit. Pyth. p. 30 ed. Kiessl. 13. *Τριπατρεῖς* cod., *τριτοπάτρεις* alii lex. vett. Secundum Poll. III 17 Aristoteles proavum *τριτοπάτορα* dixerat. Sed hoc nihil ad rem, quamquam eandem significationem ponit etiam Bekk. AG. I 307, 16 *τριπάτορες· οἱ μὲν τοὺς πρώτους ἀρχηγέτας, οἱ δὲ τρίτους ἀπὸ τοῦ πατρὸς ὅπερ ἐστὶ προπάππους.* Sed quam in primo loco posuit explicationem agnoscit etiam et illustrat Hesych. *τριτοπάτορας· ἀνέμους ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς γενομένους καὶ γενέσεως ἀρχηγούς. οἱ δὲ τοὺς προπάτορας*, recisis Demonis et Philochori testimoniis, quae Photio 604, 4 debemus haec nos edocenti: *Τριτοπάτορες· Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας. Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησίν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίστασθαι οἱ τότε ἀνθρωποι. τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ς' φησίν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοχρέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον Βριάρεων καὶ Γύγην.* Cf. Tzetz. ad Lycoph. 738 et EM. 768, 1 Lob. Aglaoph. p. 761 sqq. 15. *τριπλάκαι — τριπτυχῶν* cod., em. Mus. — *τρὶς ἐπιπτυχθῆναι* pro *προσεπιπτυχθῆναι* corr. Meinek.; [ν] idem Philol. XII p. 622. 17. Cf. *τήποδα*. Semus Del. Ath. II p. 38 A.' ALB. qui glossas *τρίποδα· λέβητα* et *τρισκελῆ· χαλκία* recte coniunxit et *χαλκίον* scripsit. 18. Apoll. lex. 155, 3. — *τρίπολιν* codex ex ordine, em. Mus. 20. Non liquet. Forte *τριτενάται* legendum, vid. Suic. Thes. Eccl.; vel *τριτόμηνις*, quod lex. rhet. Bekk. I 306, 32 explicat *ἑορτὴ ἀγομένη Ἀθηνᾶς τῇ τρίτῃ.* 22. *αὐτῷ* Mus., sine caussa et contra Hesychii consuetudinem. Apoll. lex. 154, 30. 23. Lex. Bekk. 308, 18. 26. *τρισαλητήριος* cod. Cyr. 39., em. Mus. 27. *τρισὲξ* cod., em. Mus. — *τρὶς κύβοι* in *τρεῖς κύβοι* mutavi ex Mich. Apost. XVII 25 p. 691 et App. prov. IV 99 p. 457, unde lacunosum esse locum constat. Supra gl. η 958 aliam prorerbii formam habuimus *ἢ τρὶς ἐξ ἢ τρεῖς κύβοι.* 28. Talia non dubito quin cum Cyr. 39 divise sint proferenda *τρὶς ἁλιτήριος, τρὶς εὐδαίμων, τρὶς ὄλβιος* (Nauck. Ar. Byz. p. 175 sq.), in codice non separantur.

τρὶς ὄλβιος· τρισμακάριστος
τρισπύλιον· βοτάνη τις
τρισσός· εἶδος ὄφεως
τριστάται· οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς λόγχας
τριστοιχεί· ἐπὶ τρεῖς τάξεις
Τρίτ[τ]α· οὕτως ἡ Κνωσσὸς ὠνομάζετο
τριταγωνιστής· ὁ τρίτος ἀγωνιζόμενος
* τριτάτη· τρίτη
τριταία· παρὰ Σόλωνι μὴ πλείω εἶναι τριταίας τὴν κτιστήν
τριτεύς· γὰρ χοίνικος οὗτος
Τριτῆες γενεήν· οἱ ἀπὸ τοῦ Τριτέων πόλεως κύνες, ἥ ἐστι πλησίον Φωκίδος
τρίτη Θεσμοφοριών· ζητεῖται, πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην Θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τεττάρων οὐσῶν ἡμερῶν
τριτημόριον· οἱ ἐξ χαλκοῖ
τριτημόριον· ἐλέγετο καὶ ἐπὶ τῆς μοίρας, καὶ ἐπὶ νομίσματος ἀργυρίου
Τριτογένεια· ἡ τὸ τρεῖν ἐνγεννῶσα τοῖς ἐναντίοις
Τριτογενής· ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐνγεννᾶν τοῖς πολεμίοις· ἢ τῷ παρὰ Τρίτωνι, τῷ ποταμῷ Λιβύης, ἐμφανισθῆναι
τριτοκούρη· ἢ πάντα συν(τε)τέλεσται τὰ εἰς τοὺς γάμους· τινὲς δὲ γνησία παρθένος
τριτόμηνις· ἡ τρίτη τοῦ μηνός
τρίτον ἡμίδραχμον· αἱ δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον

SCR. 29. Soph. fr. 750. 30. Hesiodus et Musaeus ap. Theophr. l. c. 32. IV Regg. VII 2, et saepius LXX. 33. *K* 473 ubi GDindorf. τριστοιχί praetulit. 36. *K* 253. 39. Callimachi? 40. Ar. Thesm. 86. 42. Thuc. II 98 et ADN. 43. *Δ* 515. 44. Ar. Eqq. 1189 Orac. ap. Herod. *η'*. 46. Lycurg. ap. Harp. 178, 15. 47. Dinarch. ap. Harp. 178, 11.

ADNOT. 30. Corruptum videtur e τριπόλιον. Cf. Fraas synops. plant. fl. cl. p. 219 Beckmann ad Antig. Car. c. XXXII Schneider Ind. Theophr. (IX 21.) Dioscor. IV 136, cuius cum haec sint verba: ταύτης ἱστορεῖται τὸ ἄνθος τρὶς τῆς ἡμέρας μεταβάλλειν τὸ χρῶμα, haud scio an supra, ubi codicem τρίπολιν pro τρίπολον habere dixi, mentio huius herbae ob similitudinem explicationis et etymi exciderit. 31. Θρίσσος confert LDindorf. Thes. VII c. 2465 D. Videtur sane anguem in Thessalia degentem dicere, quo de cf. Iul. Afric. Cest. p. 290, 25. 32. *π* cod., em. gl. mss. in eclat. Cyr. 63 Cyr. Marinus, Stephani et Theodoreti Lex. mss. et gl. mss. τῶν φόῶν ap. Schow. in Suppl. p. 745, 6 Lex. Armacb. Pearsonis Phot. 602, 20 al. 33. τριστιχεῖ cod., τριστοιχεί Mus., τριστοχεί Aldus. 34. [τ] Vossius ex ordine. 35. Om. Mus. Cf. τριμιταγωνιστής. 37. κρίσιν Mus. Non liquet. 37. 38. Separavi, cum in praecedentibus omnino non sit probabile τριτέα et τριτέως latere. Si quid auguror γὰρ deiortum potius est ex $\gamma^{\bar{}}$ (τρίτον), numeralis compendio male intellecto, ut lacuna statuenda sit ante χοίνικος. Phot. 604, 1: τριτεύς· τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου. Nisi praestat altera ratio: Τριτεύς· ...ις γὰρ χοίνικες οὗτος. Tum sub τὴν κτιστὴν numerus latebit ις', quem sub οὗτος latere putabat Pearso Advers. II p. 664, 31. 39. Τρίτεια· — ἔστι καὶ ἄλλη μεταξὺ Φωκίδος καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν St. Byz. p. 637, 16, ubi vid. Meinek. 40. Fritzsch. ad Ar. Thesm. p. 22 et p. 577 sqq. Supra τριήμερος. 42. $\delta\rho^{\gamma}$ cod., Ἀργείου Mus., em. Sopingus. De re Poll. IX 65 Bekk. I 306, 26. Hes. ἐκ τριτημόρου, unde fortasse hoc etiam loco brevior forma τριτήμορον restituenda est, cum non modo proxime praecedat τριτημόριον, sed in Philemonis etiam comici locis a lexx. appositis (vol. IV p. 19. 24. fr. I. II) versus ratio τριτημόρου et τριτήμορον exigat. 43. ἓν γεννῶσα cod., em. Mus. Idem mox ἐγγεννᾶν pro ἓν γεννᾶν. 44. τὸ περὶ cod., τῷ περὶ Mus. em. Iensius. 45. (τε) Phavor. Supra τρητοκούρη· τὰς γνησίας γυναῖκας, οἱ δὲ παρθένους, ut non videatur posse Τριτώ· κούρη, ἢ κτλ. emendari. 46. τριτομηνίς cod. et Phot. 603, 21, em. Lobeck. Proll. p. 462. 47. τὰς δύο ἥμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί Phot. 603, 25; idem 604, 2: δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἥμισυ, ὡς εἶναι δύο δραχμὰς καὶ τριώβολον. Hemsterh. Poll. IX 62 p. 1031.

Τριτοπάτορας· ἀνέμους ἐξ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς γενομένους, καὶ γενέσεως ἀρχηγούς. οἱ δὲ τοὺς προπατέρας

τριτοπηλίς· σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ πεπιλῆσθαι καὶ συνεστράφθαι

τρίτος κρατήρ· Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκιρνῶντο κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον· τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος

τριτοστάτις· Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνα[ῖ]ς .....

τριτύς· τριάς

τριτώ· ῥεῦμα. τρόμος, φόβος

τριτώ· Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιός φησι τὴν κεφαλὴν καλεῖν Ἀθαμᾶνας

τριφάσιοι· τριπλάσιοι. τρίφωνοι

τρίφυλλα· πολύφυλλα. καὶ πόα δέ τις μηδίκη οὕτω καλουμένη

Τ῾ρίφυλ[λ]οι· οἱ Καύκωνες

τριφυόν· τριπλοῦν

τρίχα· τριχῶς

τριχάϊκες· τριχόθεν ἐλθόντες ἀπὸ βίας

[τριχάν· ἡ τρίτη φυλακή]

τριχαπτόν· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἁπτόμενον, ἢ πολύμιτον

τριχῇ· εἰς τρία μέρη

τρίχηλ(ον)· τρικόρυφον

* τριχῇ· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τὸ τρίχα, ἢ τὸ τρίτον μέρος

τριχθάδες· αἱ χαλκίδες. Ἡρακλέων δὲ μεμβράδες

τριχόβρως· θηρίδιον κατεσθίον τοὺς λώφους τῶν περικεφαλαίων

τρίχορδον· ὄργανον

τριχοκόμος· τριχῶν ἐπιμελούμενος

SCR. 48. Demo Philochorus Phamodemus alii ap. Phot. l. c. 50. fr. 389 p. 178 Nck. 51. fr. XVIII p. 1146. 52. Demosth. 184, 10. 54. fr. 145 p. 206 OSch. 55. Herod. II 156 βωμοὶ τριφάσιοι. 60. τ. 174. 61. μ 312 ξ 483. 62 Ezech. XVI 10. Vix respicitur Pherecr. fr. I 28 p. 300. 64. Aesch. Sept. 760. 65. Γ 363 *O* 189? 66. e. g. Eupol. fr. XVI p. 493. 67. Ar. Ach. 1111.

ADNOT. 48. Cf. τριπατρεῖς. Preller *Gr. Myth.* I p. 318. 49. *πεπηδεῖσθαι* cod., em. Mus. Cf. τριοπηλίς h. e. τρόπηλις s. τρόπαλις. 50. *ἐκέρνοντο* cod., em. Mus. Phot. 604, 25—605, 5. 51. Σκηναῖς cod., imo σκηνὰς καταλαμβανούσαις. — τριτοστάτης cod., em. GDindorf. coll. Poll. IV 106: καὶ τὴν γυναῖκα δὲ τριτοστάτιν Ἀριστοφάνης καλεῖ. 52. τριττύς Phot. 605, 2. Cf. not. 1391. 53. A τρέω ducit Lob. rhem. p. 320, quando dicit φόβος τρόμος significare. Sed unda etiam *trepidat*, ut ῥεῦμα non necesse sit ad Aesch. Eum. 293 Τρίτωνος ἄυφι χεῦμα referre. 54. In Suida igitur cedant Athenienses Athamanibus. Cf. EM. 767, 43 Phot. 603. 16. Cretensibus vindicat Eustath. 504, 27 Aeolensibus schol. rec. Ar. Nubb. 989, fortasse e Ioanne Diac. ad Hesiod. p. 203. 55. Gloss. Herod. p. 618 Greg. Cor. 527. 56. Cf. μηδίκη βούπτιτον βάλαρις ὠκύθοον μινυανθές et schol. Nic. Ther. 519 p. 41 Keil. Dioscor. II 177 auctor Auctuarii p. 463, ubi male μηδική. 58. τρίφυιον Lob. Phryn. p. 461. 60. βίας] *Εὐβοίας* Leopard. Emend. XX 14 coll. Eustath. p. 1861 et schol. Hom. τ 177. Possis etiam *Βοίου* coll. Strab. X p. 476, vel *ἀπὸ μιᾶς* (τῶν .....) 61. τριχάνη coni. Mus. Imo τρίχα ν(υκτός) coll. μ 312 ξ 483. 62. τριχαπτον· βαμβύκιον ἱματιον Cyr. 63 (sic) τρίχαπτα· χρυσόνημα ἢ ὁλοσηρικά Origen. Lex. p. 241 τριχαπτόν· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα. ἱμάτιον πολυτίμητον Phot. 606, 2 et similiter EM. gl. mss. ex cod. reg. 1673. Vide et Poll. II 24 X 32 et Tittmann. ad Zonar. c. 1750, 3, ubi τρίχαπτον cum accentu in antepenultima. — πολύτιμον cod., em. Salmas. ope Symmachi in Ezech. XVI 10, 13. quod restituendum etiam Cyr. 11: τρίχαπτα· πολύτιμα βαμβύκινα ὑφάσματα ἐκ σκωλήκων. 64. τριχὴν cod., τρίχηνον Mus, τρίχηλον vel τρικάρηνον Blomfield ad Aesch. Sept. 760: τρίχηλον κῦμα. 65. Ordo flagitat τρίχθα. Cf. not. sq. 66. Mendosum esse vidit Casaub. in Ath. VII 24 p. 571 pro τριχίδες vel τριχίαι, quos pisces cum χαλκίδες iungit Artemid. II p. 102. Sed unde nata corruptela τριχθάδες? Suspicor equidem exemplum priori glossae ex Hom. *O* 189 appositum τρίχθα δὲ πάντα δέδασται coaluisse cum gl. τριχίαι vel τριχίδες. 67. τρίχοβρος cod., τριχοβόρος vel τριχόβρως (sic recte Phot.) HSt. Cf. Poll. II 24 schol. Ar. Ach. 1111. 68. Pandura Assyriorum teste Poll. IV 60: Plut. Mus. 1137 B Clem. Al. Strom. I p. 363. 69. τρίχας cod., τριχῶν Mus.

1470. τριχοτρῶκται· ζωύφια τὰ τὰς τρίχας κατεσθίοντα
τριχώδη· ὄργανα πολιορκητικά, πρὸς χώρησιν ἐπιτήδεια
τριχῶς· τρισσῶς. ὑπομονητικῶς
τριχῶσαι· θάψαι
τριψ(η)μερεῖν· στραγγεύεσθαι, καὶ παρέλκειν τὰς ὥρας
75. τριώδελον· τριῶν ἡμιμναίων σταθμός
τριώροφα. τρίστεγα
τριῶλαξ· ἀγὼν παρθένων δρόμου
Τροία· πόλις
Τροίης· τῆς Ἰλίου
80. Τροιζή(ν)· πόλις, ἢ χωρίον ἐν Ἄργει
τρομέοντο· ἔτρεμον
τρόμος· εὐλάβεια. δέος. φυγή
τρύνα· ἀγάλματα. ἢ ῥάμματα ἄνθινα
τρόνοι· στύππιοι. στήμων. ἀρπεδόνη. ἄτρακτος
85. τρόπα· εἶδος παιδιᾶς, καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος
τροπαγός· ὁ ἀπητιμασμένος
τρόπαι(α)· νικητηρια, σύμβολα νίκης
τροπαί· αἱ δύσεις. καὶ αἱ μεταβολαί, αἱ φυγαί, αἱ διώξεις. νομίσματά τινα. καὶ αἱ μεταβεβλημέναι φροντίδες
τροπαλίζει· στρέφει
90. τροπαλισμός· μεταβολή. καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδέχεσθαι
[τροπαλόν· ταχύ]
τροπέοντο· ἐπάτουν. ἀπὸ τούτου καὶ ὁ οἶνος λέγεται τραπητός
τρόπηκος· μερὶς τῆς κώπης ὁ τρόπηξ, οὗ ἐπιλαμβάνονται οἱ ἐρέσσοντες· ὥστε ἀπὸ μέρους τὴν κώπην
* τροπικώτερον· θεωρητικώτερον. ἀλληγορικῶς, μεταφορικῶς, οὐκ ἀληθῶς
95. * τροπῆς ἀποσκίασμα· ἀλλοιώσεως καὶ φαντασίας ὁμοίωμα

SCR. 74. Ar. Vesp. 849. 76. Genes. VI 36 III Regg. VI 8 (τριωρόφων Herod. I 180). 79. α 2. 80. *B* 561. 81. *K* 10. 82. *Γ* 34. 83. *X* 441. 85. Cratin. fr. IV vol. II p. 113. 87. c. c. Soph. Tr. 751. 88. *o* 403 Aesch. Ag. 219. 94. Epiphan. vol. I p. 771 D. 95. Ep. Iacob. I 17.

ADNOT. 71. χώρησιν quid? 72. ὑπομονητικῶς HSt. suspectum refero ad τλητικῶς. 73. ταριχῶσαι Sopingus, ταρχῦσαι THemsterhusius, τριγχῶσαι *sepelire, sepire* Lobeck. Path. El p. 131, conferens cum σηκός et *sepulcrum* et *septum* significante. 74. Literam delevit Musurus et τριψημερεῖν scripsit. 75. Doricum; cf. Ahrens II p. 81. 76. Supra male τριόροφα. 77. I. q. τριαῦλαξ. Vide Scalig. Coni. in Varr. p. 73 Lob. Proll. 260, et adnot. ad ἐν δριῶνας, νέαι et φοίβα. 80. Τροίζη cod., em. Mus. 83. τρόνα ἢ θρόνα Mus. Cf. Θρόνα. Βάμματα Taylor Lecit. Lysiac. p. 701 probante Hemsterh. 84. στυπεῖα? Infra τρώα· ἀρπεδόνη et τρύνης· στήμων. — ἀρπεδώνη cod., em. Mus. 85. ἔπαιζον δὲ ἀστραγάλοις καὶ πολλοῖς καθάπερ καρύοις, καὶ ὀλίγοις. τοῦ δὲ εἴδους τῶν πολλῶν τὸ μὲν ἀρτιασμὸν ἔλεγον τὸ δὲ τρόπα τὸ δὲ ὦμιλλαν.... τρόπα δ' ἐστὶν ἡ εἰς βόθυνον ἐκ διαστήματος βολή. Κρατῖνος κτλ. Schol. Plat. Lys. p. 320. Τροπάδια· ἀστραγάλων παιδιά Phot. 606, 8, quod aut τρόπα· διά aut τροπάδεια corrigendum, si qua Theognost. 164, 26 fides. Lobeck. Parall. p. 154. 155 accini iubet τροπά. 86. Obscurum. 87. (α) HSt. Phot. Cyr. 11. Εἰκόνες στῆλαι ἀνδριάντες. καὶ τὰ μικρὰ βουνία τὰ ἐν πεδίῳ χώρῳ addit Cyr. 63. 88. νόμισμά τι] Hoc dictum ‚τροπαϊκόν ap. Iul. Afric. ap. Scalig. de re numaria; cf. Ducang. Memoires de l'Acad. des inscr. XXVIII p. 681 Gronov. de sesters. p. 423 (191) Eckhel Add. ad DN. p. 52[e] Thes. VII c. 2494 C. — Lobeck. Parall. p. 315. 91. τροχαλόν· ταχύ, q. v., Guyetus. 92. Cf. τραπέοντο pro quo Dorice τροπέοντο. — λέγεται τροπίας Alb. 93. τρώπηξ cod., τρόπηξ Mus. Nounullis Doricum videtur pro τράπηξ = τράφηξ, quod infra etiam latet s. v. τροφῆς (l. τρόφηξ)· χάραξ. σκόλοψ. Vide τράπηξ et τράφηξ. 94. τροπικότερον cod., em. Mus. Ante ἀλληγορικῶς excidit gl. τροπικῶς, ut patet inspicienti Cyr. 63: τροπικῶς· μεταφορικῶς. καθ' ὑπόθεσιν. οὐκ ἀληθῶς δὲ κυρίως ὀνομαζόμενον, ἀλλ' ἑτεροπροσώπως δηλούμενον. 95. ἀλλοιώσεως ἴχνος Cyr. 11 63 al.

τροπίας· οἶνος μεταβεβληκὼς καὶ ἔκλυτος
* τροπή· ἀλλοίωσις
τρόπις· τὸ κατώτατον τῆς νεώς
τροποί· οἱ ἱμάντες τῶν κωπῶν, ἢ οἱ κατέχοντες τὰς κώπας δεσμοὶ δερμάτινοι, ὅταν ἐλαύνωσιν. οἱ τροπωτῆρες
τρόπον τινά· ἀντὶ τοῦ[τον τὸν τρόπον]
τρόπος· ἦθος. γνώμη, προαίρεσις
τροποῦσθαι· ἁρμόζεσθαι. μεταβάλλεσθαι, τρέπεσθαι
τροπώσασθαι· τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι. ἢ διὰ μηχανῆς νικῆσαι
τροπώσομαι· νικήσω. πλήξω
τρούεται· ἰσχναίνεται, τήκεται
τροῦροι· δρόμοι, στάδιοι
τρουφωνίδαι· εἶδος κροκωτοῦ
τροφαλ[λ]ίς· τυρὸς μακρός
τροφημ(η)· δέσποινα. ἢ μήτηρ
τρύφηξ· χάραξ, σκόλοψ
τρόφι· τεθραμμένον. μέγα·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα·
γέγονε δὲ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τρύφιμον
τρόφιμον· ὃν ἡμεῖς δεσπόσυνον. καὶ τρόφιμον· ἀνδρὸς δακτυλίῳ [τροφ.ὀντα· εὐτραφῆ, καὶ μεγάλως αὐξόμενα]
τρόφις· εὖ τεθραμμένος
τροφιοῦνται· παχύνεται
τροφόεντα· εὐτραφῆ καὶ μεγάλα
τροφοί· ἀντὶ τοῦ θρέμματα
τροφός· νεώτερος δεσπότης. ἢ μήτηρ

SCR. 96. Aristoph. fr. VI p. 1028. 98. ε 130 Eur. Hel. 411. 99. δ 782. 1500. Menand. fr. IV p. 234. 2. Eubul. com. VI p. 229 Aesch. Pers. 376. 4. Psalm. LXXXVIII 23. 8. Eupol. fr. V p. 538 anom. com. fr. XXXII vol. V p. 118. 11. Λ 307. 14. Hippocrates? 13. 16. O 621. 16. τροφοί exstat Eur. Bacch. 105. 17. Eur. Ath. X p. 422 F ρ 31.

ADNOT. 1500. ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν Phot. 607, 4 Suidas. 3. μάχης νικῆσαι vel μηχανῆς κινῆσαι LDindorf. VII c. 2510 D. 4. Sic Gloss. in Psalm. ap. Cram. AOxx. II p. 467 et Ernest. gl. p. 305, sed πατάξω cod. Mosq. D 39 ὑποτάξω gl. Cyr. 63. Cf. ἐτρόπωσε. τετροπωμένους. 5. Laconicum pro τρύεται esse vidit Guyetus, Lobeck. rhem. p. 22, Ahrens Dial. II p. 126. 6. τροχοί parum probabiliter Albertus. 7. Illustrat Meinekius Philol. XII p. 622, qui Laconicam formam voc. Τρυφωνίδαι sustentare poterat. Cf. ἀβρανίδας (l. ἀβρωνίδας)· κροκωτούς, Λάκωνες et Philol. XIII p. 217. 8. μαλακός male Coraes ap. Schneid. Suppl. Lex. p. 179 et Spohn extr. Odyss. part. p. 126; ἐπιμήκη τυρὸν enim explicat Athen. Aristoph. Vesp. 838. 9. ἢ pro ἡ Mus., cui non paruit typotheta. Idem Musurus literam erasit et τροφίμη correxit. Cf. Poll. III 73, qui δέσποινα et τροφίμη synonyma facit, et schol. Aristid. vol. III p. 53, 33. Infra habebimus τροφός· νεώτερος δεσπότης ἢ μήτηρ, atque etiam τορμίς· ἢ δέσποινα huc retulit Vossius, mihi e (δό)μορτις detortum visum. 10. τροφῆς· —σκώληξ cod., em. Albertus coll. gl. τράφηξ, cuius haec Doricum formam repraesentat. 12. Aliter sentit ab Aristophane Byzantio pendens si quid video Eustath. p. 846, 13 δοῦλοι μέντοι τραφέντες ἐν οἰκίαις δεσποτῶν οὐ τρόφιμοι καλοῦνται, ἀλλὰ δεσπόσυνοι ἢ δεσπόσιοι, ὡς ὑπὸ τῶν παλαιῶν παραδέδοται. Mirum omitti significationem a Polluce III 73 Phot. 607, 19 schol. Aristid. III p. 53, 33 νεώτερος δεσπότης, quam infra tribuit voc. τροφός. —δακτύλιον Mus. 13. Sic codex, in quo Schowius τροφέοντα (puto τροφίοντα, quamquam teste Eustathio codd. nonnulli γ 290 O 621 habebant τροφέοντα) legisse sibi visus est, τροφόεντα Mus. 14. Galen. lex. Hippocr. p. 580. 15. Lob. rhem. p. 160. 16. Om. Mus. Cf. 1513. 17. Τροφαί Meinek. Anall. Al. p. 248. Apud schol. Oppian. Hal. II 634, ubi libri inter τρύφιν et τρόχιν fluctuant, τρόφις explicatur δοῦλος, τὸ θρέμμα, θεράπων, unde τρόφιες conicias. 18. Recte habet τροφός· μήτηρ, quae iungere solent veteres scriptores c. c. Soph. OT 1092 Xen. Oec. 5, 17 Plat. Rep. III p. 414 E. Sed νεώτερος δεσπότης ad τρόφιμος videtur spectare; cf. Phot. 607, 19 et gl. 1509. 1512.

τροχάδες[αι]· σανδάλια ἀπὸ αἰγείου δέρματος
τροχαῖα· μέσα ἐν κύβοις. ἢ ὁδός, ὡς Ῥίνθων
τροχαλοί· οἱ ἤδη περι(ι)όντες
τροχαλόν· τροχαῖον. τ[ρ]αχύ. ἢ περιτρέχον
τροχαντῆρες· πρὸς τὰ πηδάλια. καλεῖται τῆς πρύμνης μέρος
τροχαντήρ· τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἡ ἔξω ἔκφυσις
τροχάσας· σπεύσας, δραμών, προλαβών
τροχηλατεῖ· ἐλαύνει
τροχιαί· αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις
τροχιάς· πορείας
τρόχις· ἄγγελος. ἀκόλουθος
τρύχμαλον· τὸ πλῆθος τῶν λίθων, καὶ τὸν σωρόν
τροχόεν· τροχοειδές, στρογγύλον
τροχός· περιβόλαιον, τεῖχος. ἢ κύκλος. ἢ δρόμος
τροχ(ό ω)σαι· τρέχουσαι
τρόχων· δρόμων. καὶ τὰ ὅμοια
τρύβλιον· ὀξυβάφιον. ἢ ποτήριον μυστηρίου
τρύγα· οἶνον ἀδιήθητον ἀπὸ ληνοῦ
τρυγαβόλια· εἰς ἃ καρποὺς ξηροὺς ἀπετίθεντο
τρυγεῖ· ξηραίνει
* τρύγητος· ὁ καιρός, τρυγητός· ὁ τρύγος
τρυγέρανος· φάσματι ἐοικώς
τρυγερούς· τρυγώδεις, ὀξεῖς

SCR. 26. Eur. Or. 36. 28. Hebr. XII 13. 29. Aesch. Prom. 941. 30. Aristoph. fr. inc. CCLXX. p. 1221, ubi τροχίμαλλον. 32. Sophocl. ap. Hes. s. v. κύκλους· Κυκλώπειον τροχόν. 32. Eur. Med. 46. 34. Idem ibid. 35. e. c. Antiph. com. fr. II vol. III p. 39. 36 e. c. Theocrit. VII 70 Anacr. Ath. XV 671 F. 38. ADN. 39. τρυγητόν] Theophr. HPl. V 1, 2. 40. Philemo IV p. 15.

ADNOT. 19. τροχαδέσαι cod., em. Sopingus Salmas. ad Tertull. de pall. p. 272, afferentes e glossis: τροχάδες: galliculae et Galliculae: τροχάδες, σανδάλια. Cf. ἐνδρομίδες. 20. Confundi videntur τρυχαῖα et τροχαία, nisi forte Rhintho τροχιά dixerat, quod Herod. epim. p. 136, 1 explicat ἡ ἁμαξικὴ ὁδός. Quamquam etiam ὄχοι conici possis. — κύκλοις? an κύβοι = σημεῖα ἐν τοῖς ἱματίοις? 21. οἱ σπουδῇ — (ι) Is. Vossius. Videntur potius dici, qui iam ambulant, velut infantes. Thes. VII c. 2521 D. Sic τροχόωντα in Hom. o 450 explicant scholia ἤδη δυνάμενον τρέχειν. Τρόχαλοι codex. 22. τροχαῖον Thesauro e dittographia natum videtur VII c. 2521 A. — [ρ] Sarrav. in epist. LXXX ad Salmas. p. 80. Cf. τροπαλόν· τραχύ quod hinc detortum vidit Guyetus. Sin τραχύ a Diogeniano profectum est, pertinet ad τροχμαλόν, quomodo schol. Nic. Ther. 142 τρόχμαλα explicaturus utitur vocc. τοὺς τραχεῖς τύπους καὶ πετρώδεις, cui etymologiae obstat hoc, quod Aeoles et Dorienses ᾱ longum non permutant cum ᾰ, ideoque βροχύς unde βροχύλος dicere possunt, sed τροχύς non possunt. 23. Zonar. c. 1750: μέρος τι τῆς νεώς. Basilius Patric. Naumach. in Fabr. Bibl. Gr. VIII p. 140: ἐν οἷς δὲ ὁ κράβατος ἐπερείδεται τροχαντῆρες καὶ ἄφλαστα, οἱ λεγόμενοι βάρδωνες. 24. Poll. II p. 187 Galen. IV p. 56. XVIII 2 p. 1001. 26. τροχηματεῖ cod., em. Cyr. 63 Scaliger. 27. Cf. 1520 et ἁματροχιάς unde truncatum est cum eadem explicatione. 28. τροχίας· πορίας cod., πορείας Mus. gl. ad calc. Cyr. 63, τροχίας· τρίβους Cyr. 63. 28. 29. Separavit Sopingus. 29. Schol Aesch. Prom. 941, schol. Lyc. 1471, schol. Oppian. Hal. II 634 Phot. 608, 1. 30. Schol. Nic. Ther. 143 Phot. 607, 23 EM. 770, 3. 809, 51. Τροχμαλόν cod., praestat τρόχμαλον. 32. Confundit τροχός et τρόχος· δρόμος (Ammon. p. 137 Choerob. Can. I p. 239, 3). Cf. Phot. 608, 2. — Supra κύκλους καὶ τροχούς· τὰ τείχη. 33. Duas literas erasit Mus., et τροχόωσαι scripsit. 34. Phot. l. c. schol. Eur. Med. 46: τρόχων· βαρυτόνως ὡς νόμων. Arcad. 97, 14. 15. 35. τρυβλίον cod., em. Arcad. p. 119, 19 Bark. —μυστρίου Letronn. Journ. des Sçavans 1833 p. 611. 38. τρύγει· ξηραίνεται Zonar. c. 1752 ξηραίνει Theognost. p. 24, 20. Ac τρύγει coll. ἐτρύγη· ἐξηράνθη ἐπὶ λίμνης susserat Albertus probante Lob. rhem. p. 51. 258. Vide schol. Nic. Ther. 358 ad τρύγῃ δ' ἐνὶ πυθμένι λίμνης, unde possis τρύγῃ· ξηρανθῇ. Sed cf. τρύσκει· τρύχει ξηραίνει. 39. Arcad. p. 81, 26 Theognost. 75, 13. 40. φάττῃ ἐοικώς Meinek. Com. IV p. 15. Sed φάσματι defendi posse videtur. Malim etiam τρυγέρανον et ἐοικός, sc. θηρίον.

τρύγη· ὁ πυρός, καὶ ἡ κριθή, καὶ πᾶς ἄλλος καρπός, καὶ ποιὰ βοτάνη
[τρυγήλλα· τρώγλη]
τρύγηλλος· οἰκοδόμημα μεταλλικὸν κατασκευαζόμενον
τρύγιος· τρυγία οἴνου, ἢ ἐλαίου
[τρύγμα· δίπλωμα]
τρυγόνα ψάλλειν· παροιμία ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἀπὸ τοῦ τρύζειν
τρύγοιπος· ὑλιστήρ
τρυγωδεῖν· κωμῳδεῖν
τρυγών· ἰχθὺς θαλάσσιος, ἧς τὸ κέντρον δηλητήριον. καὶ ὄρνις. καὶ ἡ τῶν γυναικῶν μίξις. καὶ σύντροφος
τρυγῶς· τὰς τρυγῶνας
τρύειν· κατατρίβειν, καταπονεῖν
τρύζει· γογγύζει, ψιθυρίζει
τρύζητε· ψιθυρίζητε, λογοποιῆτε, γογγύζητε
τρυηλίς· ζωμήρυσις
τρυμαλιαί· τρῦπαι
Τρυμαλῖτις· Ἀφροδίτη
τρύνης· ἐφίππιον. στήμων
τρύξ· ὁ νέος οἶνος, παρὰ τὴν τρύγην. καὶ γλεῦκος ἀδιήθητον
τρύξοντα· καταπονήσοντα, ἀνιάσοντα
τρυπᾶν· τρίβειν
τρυπάνη· ἐργαλεῖον τεκτονικόν
τρυπανίζεται· τρυπάνῳ πλήσσεται
τρυπήλα· τορύνη

SCR. 42. Hippocr. p. 356, 29. 48. Aristoph. l. l. 50. Iacobi ind. V 2 p. 1075. 53. Hippocr. 664, 52. 54. *I* 311. 56. Luc. XVIII 25. 60. ϱ 387.

ADNOT. 42. Lob. rhem. p. 356. 43. Glossa obscura. *Τρώγλη* conveniret cum *τρύΠη*, *τρῦΜα* vel potius *ΤΡΥΠΗΜΑ*. Sin sub glossa latet *τρυπήλα*, quod minus credibile est, *τρώγλη* ex *εὐρύγη* natum. 44. Hoc etiam a *τρυπάω* derivatum videri posset, ac fortasse non diversum esse a praec., nisi in promptu esset *τροῦλλος* recentioris Graecitatis vocabulum, h. e. *οἴκημα ἐκ λίθων λαξευτῶν* testudinis orbiculatae sive tholi speciem referens. Nostrates *Schulzdach* appellant. 45. Idem videtur *τρύγιος* atque *τρυγίας*. *Τρυγίαν οἶνον* ponunt Geopon. VII 12, 7 et schol. Lycophr. 677, nec non glossae, *τρυγία οἴνου: faex* porrigentes. In iisdem est *τρυγία ἐλαίου: amurga*. *Τρυγία· ἡ ἐκ τῆς τρύγης ὕλη*. Oxytonos *τρυγιός* significat *faeculentum* 46. *πτύγμα* Ruhnkenius. 47. *τρυγόνα ψάλλειν* Phot. 608, 6 Suid. h. e. (*κατὰ*) *τρυγόνα ψάλλειν*. Diogen. VII 71 p. 298: *ποτηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις*. Ex his locis *τρυγονοψάλλειν* correxi. 48. *τρυγητός· ὑληστήρ* cod., *ὑλιστήρ* Mus., em. Phot. 608, 8, qui addit *οὕτως Ἀριστοφάνης* (Pac. 535 Plut. 1087, ubi cf. schol.) Phrynich. epit. p. 303 Poll. VI 19 X 75. 50. Dioscor. VII 8 VIII 6 Beckm. ad Antig. Caryst. c. XXII p. 33. — Ath. IX p. 394 E alii. — *Τρυγών· τὸ ζῶον. παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν συνουσίαν* Phot. 608, 10. *Turturilla* (Senec. epist. XCVI) quod Vossius conferebat, alienum videtur. V. Meinek. Com. III p. 15. — *σύντροφος*] *τροφός* sc. Aesculapii? cf. Paus. VIII 25, 11. 51. Supra *τριγός· τρηγών*, ubi ordo *τριγώς* poscit. Hoc loco HSt. scribit *τρυγῶς· τὰς τρυγόνας*, Lobeck. rhem. p. 324 *τρυγούς· τὰς τρυγόνας* invito ordine. Mendo caret et ordini satisfacit *τρυγῶς· τῆς τρυγόνος* (cf. Ahrens Dial. II p. 238), nisi glossae obscurioris (*τρυγῶπας*) explicatio fuerit *τρυγῶντας*. Sic *τυφλῶνες* infra pro *τυφλῶπες*. 52. Formam Laconicam *τρούεται* supra vide. 54. *τρύζεται· ψιθυρίζεται λογοποιεῖται γογγύζεται* codex, correxit Pearso. Cf. Apoll. lex. 155, 22. 55. *ζῶον ῥύσις* cod., em. Salmasius. Locum Lucian. Lexiph. c. VII alluleral Sopingus. 57. *τρυμαλιά* sensu obscoeno ap. Sotad. Ath. XIV p. 621 A Plut. Mor. p. 11 A. 58. Supra *τρόνοι· —στήμων* et *ῥυμός· —στήμων* habuimus, nec abs re erit etiam *τερύνης* comparasse. Videtur et clitella et flemo in re vehicularia dici *τρύνης*, quod equus iis teritur. 61. Sensu obscoeno. Male Theognost. p. 24, 22 Zonar. c. 1752 *τρυτάν*. 64. Lob. Proll. p. 110.

1103. πρυτάνων τὸν ἄρχοντα τὸν ἐπὶ τοῦ βασιλέως τὸν πολέμαρχον καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας· ἐν δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὸν ἐπιστάτην καὶ τοὺς πρυτάνεις προεδρεύουσι. τρεῖς δὲ ἐξ ἑκάστης φυλῆς μετὰ χρυσῆς ἐλαίας οἱ τοῦτο ἔχοντες

πρυτανικὸν ἀργύριον, ἀστικόν, ἀτελές, ἀτέλεια

79. πρύτανις ἔλεγε δὲ καὶ

πρύτανιν δὲ καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ βασιλέως καὶ τὸν πολέμαρχον καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, ἀπὸ τοῦ πρόσθεν τεταχθαι, ὡς ἔθος· πρυτανεῖον, πρυτανεύειν

πρυτανικὸν ἀργύριον, ἀστικόν, ἀτελές, ἀτέλεια

πρυτανικὸν ἀργύριον

πρυτανικὸν ἔλεγον ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τοῦ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια ἐπιμελουμένου καὶ τὰ ἀναθήματα ἀναγράφοντος, ὃ ἐκάλουν καὶ ἱερὸν ἀργύριον

1104. πρυτανικὸν ἀργύριον· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου

πρυτανικὸν ἀργύριον, ἀστικόν, ἀτελές, ἀτέλεια

πρυτανικὸν ἀργύριον, ἀστικόν, ἀτελές, ἀτέλεια

πρυτανικὸν ἀργύριον, ἀστικόν, ἀτελές, ἀτέλεια

1105. πρυτανικὸν· τὸ ἀργύριον τὸ ἐκ τοῦ βουλευτηρίου

πρυτανικὸν ἀργύριον, ἀστικόν, ἀτελές, ἀτέλεια

τρώγλας· τρύπας
Τρωγλοδύται· οἱ εἰς τὰς τρώγλας οἰκοῦντες
τρωγμός· τὸ ἐπιθέσθαι τὴν ὕλην τρωγμόν
τρώει· τιτρώσκει. δαπανᾷ
Τρῶες· οἱ τὴν Ἴλιον οἰκοῦντες, καὶ οἱ τὴν Τρωάδα χώρ αν
τρώεσθαι· τραυματίζεσθαι
τρώζειν· ψιθυρίζων. συνουσιάζειν
τρωθείς· πληγείς
Τρώϊοι ἵπποι· ἀπὸ Τρωὸς τοῦ ἥρωος· ἢ ἀπὸ Τροίας
τρῶκται· κακοῦργοι
τρώκτης· φάγος, ὁ ἀπὸ πάντων ἐσθίων. καὶ κερδαίνειν βουλόμενος, πανοῦργος, ἀπατεών
τρώματα· τραύματα
τρωπάασθαι· περιτρέπεσθαι
τρωπάσκετο· ἐτρέπετο, μετεβάλλετο
τρωπασκέσθω· μεταβαλλέσθω, ἐπιστρεφέσθω
τρωπᾶν· τρέπεσθαι. πείθειν. στρέφεσθαι, μεταβάλλεσθαι
τρωπῶντο· ἐτρέποντο, μετεβάλλοντο
τρωπῶσα· τρέπουσα τὴν φωνήν
τρώσας· πλήξας, τοξεύσας
τρωτός· παθητός
τρωχῶσι· τρέχουσι
τρώχων· ἔτρεχον. ἐκρούνιζον. ἐσταλαζον
* τοῦ· σοῦ
τυῖ· ὧδε. Κρῆτες
τυβηκτίς· κακοσχόλος
τῦδε· ἐνταῦθα. Αἰολεῖς
Τυδᾶν κολωνᾶν· Τυνδαριδᾶν κολωνᾶν
τύϊγγα· ὀρνιθάριόν τι
τυκτόν· κατεσκευασμένον
τυκτὸν κακόν· τουτέστι μέγα κακόν

SCR. 91. Herod. IV 183 Aristot. HA. VIII 12. 93. φ 293 quem imitati sunt Callim. Dian. 133 Eur. Cycl. 422. • 94. Λ 256. 95. τρώσεσθαι M 65. 98. Β 222. 99. ο 415. 1600. ξ 289. 1. Herod. Hippocr. 2. Π 95. 3. Λ 567. 6. ω 535. 7. τ 521. 10. Χ 163. 11. ζ 319. 15. Sapph. I 5 Theocr. XXVII 5. 19. Β 831.

ADNOT. 91. Supra ῥώσασθαι· τὸ ἐπιθέσθαι et ῥῶπος· ὕλη. Vereor tamen ne glossa Hippocratea lateat τρωσμός· τὸ ἀποθέσθαι τὴν ὕλην τρωσμόν (ἔλεγον.) h. e. abortum. 93. Apoll. lex. 155, 33. 96. Lob. rhem. p. 81. Vitiose τρωέζειν· συνουσιάζειν Zonar. c. 1753. Forma est Cypria. 98. Apoll. lex. p. 155, 29. 1600. Idem p. 155, 34. 1602. τρωπᾶσθαι Iensius. 3. 4. Lobeck. rhem. p. 249 Apoll. lex. 155, 27. 5. Imo τρωπᾶν· πείθειν nihil amplius, reliqua ad τρωπᾶσθαι spectant. 9. πληκτός Meinekius. 12. τύ· σύ requirente ordine Vossius. Repudio igitur τού· σύ et τεοῦ· σοῦ. Nollem haec gl. morata esset Thes. VII c. 925 A c. 2317 D. 13. *Hic ordo postulat* τυᾶ· Is. Vossius. At hoc vocabulum est nihili. Mox τύδαι (l. τῦδε·) ἐνταῦθα. τύτη· αὐτόθι habebimus, supra ἴν τυΐν· ἐν τούτῳ (ἐν τῷ Bergk.) vindicavimus Cypriis. Nihil prodest Procl. ad Hesiod. Opp. 635: δηλοῖ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ τῇδε οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τῇδε καὶ ἐνταῦθα. καὶ οἱ λεξόγραφοι Κρητῶν εἶναι τὴν φωνὴν ἀπέγραψαν, ubi τυῖδε corrigi posse statuit Ahrens Dial. II p. 364, 3 n. 2, mihi τεῖδε (τῖδε) legendum videri dixi ad gl. τεῖδε. Plus profutura esset gl. τι δαι, nisi ante verba Κρῆτες, Βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε explicatio lacunosa esset, quamquam mihi non dubium videtur, quin Atticum τί δαί cum Boeotico τῖδε et τεῖδε (Cretico?) confundatur. Itaque nihil superesse videtur nisi ut ordo transpositione sanetur τύϊ (τουΐ, τούει?) ὧδε. Κρῆτες post κολωνᾶν retractis. Cf. 1620. 14. Non liquet. 15. τύδαι cod., τύϊδε Albertus, τῦδε Ahrens Dial. I p. 154. 155. 16. Glossa obscura. τυλᾶν· κολωνῶν. Τυδαριδᾶν· ..... Hemsterh. in auctario, vereor ne non recte. Cum Τυδᾶν = Τυνδαριδᾶν conferri potest Κυφώ = Καλυψώ. 17. τ' ἴυγγα speciose Bourdelot. ad Heliod. p. 57, sed sine caussa fortasse. 19. τυκτὴν cod., em. Mus. et Apoll. lex. 156, 2.

1908 *Lord Cranfield*—*cont.*
- Lieut. 1st Life Guards, 1 Jan. 1902.
- Capt. 1st Life Guards, 1 Jan. 1906.
- Capt. and Brevet Major, 1 Jan. 1907.
- Major, 1 Jan. 1911.
- Lieut.-Col. 1st Life Guards, 1 Jan. 1914.
- Lieut.-Col. Commanding 1st Life Guards, 1 Jan. 1915.
- Brevet Colonel, 1 Jan. 1915.
- Temporary Brigadier-General, 1 Jan. 1916.
- Temporary Major-General, 1 Jan. 1917.
- Temporary Lieut.-General, 1 Jan. 1918.
- Temporary General, 1 Jan. 1919.
- Colonel 1st Life Guards, 1 Jan. 1919.
- Lieut.-General, 1 Jan. 1919.
- General, 1 Jan. 1923.
- Retired, 1 Jan. 1924.

1908 *Lord Cranfield*—*cont.*
- Lieut.-Col. Commanding Household Battalion, 1 Jan. 1916.
- Temporary Brigadier-General, 1 Jan. 1916.
- Temporary Major-General, 1 Jan. 1917.
- Temporary Lieut.-General, 1 Jan. 1918.
- Temporary General, 1 Jan. 1919.
- Colonel 1st Life Guards, 1 Jan. 1919.
- Lieut.-General, 1 Jan. 1919.
- General, 1 Jan. 1923.
- Retired, 1 Jan. 1924.

1908 *Lord Cranfield*—*cont.*
- Lieut. 1st Life Guards, 1 Jan. 1902.
- Capt. 1st Life Guards, 1 Jan. 1906.
- Capt. and Brevet Major, 1 Jan. 1907.
- Major, 1 Jan. 1911.
- Lieut.-Col. 1st Life Guards, 1 Jan. 1914.
- Lieut.-Col. Commanding 1st Life Guards, 1 Jan. 1915.
- Brevet Colonel, 1 Jan. 1915

τυννός· μικρός. τηλικοῦτος
τυννοῦν· τὸν μικρόν
τυντλάζει· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγει. ἢ ταράττει. ἐπιβαίνει πηλοῦ. οἱ δὲ σκάπτειν ἀμπέλους
τύντλον· πηλόν
τυντλώδους· ὑλώδους
τύξιν· τεῦξιν. παρασκευήν
τυπάδι· σφύρᾳ
τυπάζειν· κόπτειν
τύπαι· ἑορτή τις
τυπαῖς· πληγαῖς
τύ[μ]πανον· ξύλον τι, ἐν ᾧ τυμπανίζουσιν
τυ[μ]παστήριον· τὸ τῶν ἁλιέων στυμνίον
τυπεῖ· ψοφεῖ, κτυπεῖ, κροτεῖ, πλήσσει
τυπείς· πληγεὶς ἐκ χειρός, καὶ πεσών. ἢ τρωθείς
τυπήσει· πλήξει
τύπης· πλήκτης
τυπῇσι· πληγαῖς
τυπίας· οὕτω καλεῖται τῶν τοῦ χαλκοῦ τις τροχῶν
τυποῖ· πλάττει, γλύφει
τύπος· χαρακτήρ, εἰκών
τυποῦται· πλήσσεται. ἰοῦται. μιμεῖται. ἢ πλάττεται
τυπῶντες· χοροί τινες
τυραννοδαίμονα· ἢν οὐκ ἄν τις τύραννον μόνον εἴποι, ἀλλὰ καὶ δαίμονα
τύραννος· παράνομος βασιλεύς, ἢ ἄρχων ἀπηνὴς καὶ ἀπάνθρωπος
τυρβασία· χορῶν ἀγωγή τις διθυραμβικῶν
τύρβη· θόρυβος, [ἀγωγή,] τάραχος
Τυρβηνός· ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος

SCR. 44. τυννόν [τύννον] Callim. fr. ap. Apoll. Dysc. de pron. p. 143 C et Theocr. XXIV 137. 45. τὸ παιδίον τυννοῦτον ὄν. Τυννοῦτο; Μικρὸν νή Δία. Ar. Thesm. 745. 46. Ar. Pac. 1148. 47. Menand. fr. CCCXCII p. 313. 50. Sophocl. fr. 756. 54. Aeschyl. fr. 54 Ddf. 57. Λ 191. 60. Ε 887. 66. ADN. 69. Xenoph. Cyr. I 2, 3.

ADNOT. 45. In Phot. 610, 12 a priore manu est τυννου (τύννον fecit corrector)· δεικτικῶς τὸ μικρόν, ubi Porso τυννοῦτο emendavit, quod Hesychio etiam restituere voluit HSt. scribendo τυννοῦτον. 46. αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγει Phot. 610, 16 EM. C. 63 Suid., quod non erat cur ad ταυτάζει referrent interpp. Nam Phrynicho teste app. soph. p. 65, 15 τυντλώδης λόγος est ὁ πεπατημένος καὶ κοινός. — Τυντλάζειν. εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν. Ἀριστοφάνης et ἐπιῤῥαίνειν πηλῷ Phot. 610, 13 et EM. ubi alii ἐμβάλλειν pro ἐμβαίνειν. 47. τυντλόν cod. 48. τυνφλώδους· ὑλώδους cod., τυντλώδους· ὕλωδους Phot. 610, 18 ubi ἰλυώδους corr. Porso. Atque hoc vel πηλώδους malim, quamquam ὑλώδους tuetur Thes. VII c. 2583 D. 49. Lobeck. Phryn. p. 728. 50. Paell. Zonar. c. 1756. 51. τυπτάζειν HSt. Cf. Lob. Path. p. 132 et Hes. στυπάζει. 52. τυπῶντες conferri iubet Albertus. 54. De hac forma h. Hom. XIII 3 Meinek. Com. 3 p. 531 Nauck. Ar. Byz. p. 147 n. 45. 55. τυμπανιστήριον Guyetus, σταμνίον Martin. Soping. Guyet. Non liquet. 56. Lob. Path. El. p. 104. 57. Apoll. lex. p. 156, 6. 58. τυπτήσει HSt. Cf. Lobet Var. Lectt. p. 334. 59. Vid. Lobeck. Paralt. p. 135. τύπτης LDindorf. Thes. VII c. 2585 AB. 61. εἰς τρόπων Meinek. Philol. XII p. 625 coll. Poll. VII 105 καὶ τραχίαν μὲν χαλκὸν τὸν χυτὸν χρὴ καλεῖν, τυπίαν δὲ ὃν οἱ νῦν εἰποιεν ἐλατόν. 62. τυπεῖ cod., em. Mus. 63. Alberto πλάσσεται, cuius correctio sit ultimum ἢ πλάττεται, scribendum videtur pro πλήσσεται et ἰσοῦται pro ἰοῦται. Si rectum sit πλήσσεται, ἰοῦται ad τύπτεται pertinet et de ictu bestiarum venenatarum intellegendum est. 65. Vide τύπαι, ubi Herod. II 40. 61 apponit Thes. At plurima sunt festa, in quibus virgis caedebantur arae adstantes aut aram circumeuntes. Vide Δηλιακὸς βωμός. 66. εἶπη cod., em. Meinek., qui haec ad Aspasiam spectare conicit ad Cratin. Chiron. fr. IV p. 149. 68. Poll. IV 104. — αἰθυραμβικῶν cod., ἢ θυραμβικῶν Mus., em. HSt. 69. Phot. 610, 25 EM. Bekk. 308, 27 Pausan. II 24, 6. 60. Τυρβήν?

τύρβησις· ἠλιβατὸν ἄερα
Τυρεῖν· τόπος τις Κλαζομενίων
τυρεύεται· ταράττει, κυκᾷ
τυρεῦσαι· τὰ αὐτά. καὶ τυρεύων
τυριχίλοι· αὐλοὶ καλάμινοι
Τύρις· ὁ Περσικὸς χιτών. ἢ ποταμὸς ἐκδιδοὺς εἰς τὸν Βορυσθένη
τυρόεντα· πλακοῦντα
τυρόκνηστις· σχῆμα τῶν ἀκολάστων. οἱ δὲ μάχαιραν
τυροκομεῖον· τάλαρος, ἐν ᾧ ὁ τυρὸς τῆς ἐπιμελείας τυγχάνει
Τυῤῥηνικὰ σανδάλια· κάττυμά τι ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται
* τυρίς· ὁ περίβολος τοῦ τείχους
Τυῤῥηνοὶ δεσμοί· οἱ λῃστρικοὶ καὶ χαλεποί
τύῤῥις· πύργος, ἔπαλξις, προμαχών
τύρσις· τὰ αὐτά
τύρσος· τὸ ἐν ὕψει οἰκοδόμημα
τυρωθέντα· ταραχθέντα, κινηθέντα
τύσσει· ἱκετεύει
τυτάνη· ὄργανόν τι, ᾧ χρῶνται εἰς τὸν ἀλοητὸν τοῦ σίτου
τύτη· τὸ αὐτόθι
τυτθήν· ὀλίγην, μικράν
τυτθόν· ὀλίγον, βραχύ, καὶ μικρόν
τυτώ· ἡ γλαῦξ
τυφεδανός· τετυφωμένος
τύφεται· καίεται, καπνίζεται, φλέγεται. [τυφόμενον]
τυφόμενον· τὰ αὐτά
τυφείσας· μεμαραμμένας
τύφεσθαι· μαραίνεσθαι, ἡσυχῇ ἐκκαίεσθαι, χωρὶς φλογὸς καπνὸν ἱέναι
Τυφίον· ὄρος Βοιωτίας
τυφλῖνος· ἰχθὺς Νειλώ[ε]ιος. καὶ ὕφεως εἶδος

SCR. 72. Hipponactis? 73. Atticorum scr. praeter Demosth. p. 436, 5 (ἐτύρευε ταῦτα) hoc verbo nullum usum esse affirmat Poll. VI 130. 76. Herod. IV 11 et c. 77. Theocr. I 57. 78. Ar. Lys. 231 fr. IV p. 945 Plato com. II p. 616 Anaxipp. IV p. 465. 80. Cratin. fr. X p. 91. 81. Xen. Cyr. VII 5, 10. 91. Frequens ap. Homerum. Callim. Dian. 30. 93. cf. Ar. Vesp. 1364. 94. Ad Eur. Tro. 146 refert Ad. Kirchhoff, ad Theocr. II 18, ubi nunc κάεται legitur, Meineke. 95. Matth. XII 20. 97. Aristot. Meteor. II 5. 99. ADN.

ADNOT. 71. τύρβησιν· Ἠλεῖοι τὸν ἀέρα Mus. ἢ λίβα τὸν ἄνεμον? 72. Cf. Κῶνος et Μαμαγκία, quae ex Hipponactis iambis fluxisse videntur. Τυρὴν invito ordine Mus., quamquam aut hoc aut Τυρὶν latere videtur. 73. GCurtius Etym. p. 193. 75. Imo τιτύριοι. 76. κάπυρις δὲ Περσικὸς χιτὼν χειριδωτός Poll. VII 58 p. 288, quod in καὶ τύρις corruptum procreasse τύρις suspicatus est Relandus de vet. ling. Pers. p. 255 diss. VIII. Cf. Boettich. Aric. p. 29. Fluvius et Τύρας audiebat et Τύρις, Steph. Byz. 642, 6. 77. Ahrens Theocr. I 57. Cf. Ath. III p. 110 D XV p. 698 F Eustath. p. 975 et Draco p. 89, 3. 78. τυροκν.στης cod., τυροκνῆστις Mus., em. Poll. X 104 p. 427 Bekk. schol. Oppian. Hal. II 429. Vitiosus codicis nostri accentus obtinet etiam Galen. XIX p. 112, 10. 79. Poll. I 251 VII 175 X 130 Choerob. Cram. AO. II p. 266, 12 Phot. 611, 10. 80. Phot. 611, 6 male a Porsone Τυραννικά pro Τυῤῥηνικά scripsit. Recte Poll. VII 86. 92. V. Mein. Com. II p. 91. — Τυῤῥηνικὸς — οὐ..ν (οὔτιν teste Schowio) cod., em. Mus. 82. Cf. gl. δ 701 δεσμοὶ τυῤῥηνικοί. 87. πτύσσει Pearso alii: cf. συτάσσει et Lob. rhem. p. 62 p. 101. Τύθει· σφάξει Cyr. 63. 88. τυκάνη Albertus coll. Eustath. p. 967, 18 (Theognost. 24, 28 Zonar. c. 1755) τυπάνη Cfr. Hermann Gr. Alterth. 3 p. 117 n. 3. Hinc corruptum putarem etiam sequens τύτη, si τὸ αὐτό pro τὸ αὐτόθι scriptum esset. 89. Aeolicum videtur Koenio ad Greg. Cor. p. 265 pro ταύτῃ, quod Albertus proposuit coll. τύῖ. Alius αὐτεῖ vel τουτεῖ coniciat. 92. Lob. rhem. p. 320 Plaut. Menaechm. IV 2, 90: *Vin afferri noctuam, quae tutu usque dicat tibi?* contulit Sopingus. 98. Τυφαόνιον (Hesiod. Scut. 32) conferunt. 99. De pisce cf. Marcell. Sidit. 25 Coraes ad Xenocr. p. 181 Bussemaker schol. Oppian. p. 659; de serpente Hesych. Τυφλῶπες Καφίας Aelian. NA. VIII 13 Aristot. NA. VIII 24 VI 13 schol. Ther. 492.

1700. τυφλός· τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ κωφός
τυφλότερος σπάλακος· τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· ἔχει δὲ ὀδόντας μικροτάτους, καὶ ῥύγχος ὡς γαλῆς, καὶ πόδας ἄρκου
τυφλῶπες· εἶδος ὄφεων
τυφλῶν ὀν(εί)ρων·.....
τύφοι· σφῆνες
5. τῦφος· ἀλαζον(ε)ία, ἔπαρσις, κενοδοξία
Τυφῶ· ἀντὶ τοῦ Τυφῶνος. Σοφοκλῆς
Τύφω.., ἐνὶ τῶν γιγάντων
τύφυμεν· βρέχειν
Τυφωεύς· θεός τις γηγενής, ἐναντιωθεὶς τῷ βασιλεῖ τῶν θεῶν
10. τυφωθείς· ἐπαρθείς, ὑπερηφανεύσας
τυφών· ὁ μέγας ἄνεμος· τινὲς τὰ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως
τυφῶνος· πυρ[ρ]ώδους δαίμονος
τυφῶσαι· πνῖξαι, ἀπολέσαι
τυχάζεσθαι· στοχάζεσθαι
15. τυχεῖν (ἀξιώσεως)· ἀξιωθῆναι
τύχη· εὐτυχία
τύχε· κατέτυχεν
τυχῆσαι· ἐπιτυχεῖν
τυχήσας· ἐπιτυχών
20. τυχθείς· κατασκευασθείς
τυχθῆναι· γενέσθαι. [ἐπιτυχεῖν
Τυχίος· ὄνομα τοῦ κατασκευάσαντος τὴν Αἴαντος ἀσπίδα σκυτοτόμου
τύχοι· λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα
τυχόν· ὡς φθάσει. ὡς λάχοι. ἢ πολλάκις
25. Τύχων· ἔνιοι τὸν Ἑρμῆν· ἄλλοι δὲ τὸν περὶ τὴν Ἀφροδίτην
τύχουσι· τεύχουσιν
τύχων πυλῶν· τὸν ἐσφηνωμένον· τύχους γὰρ καὶ τοὺς σφῆνας καλοῦσιν

SCR. 1700. Soph. OT 389. 3. Trag. Adesp. fr. 268 p. 693 ubi Nauck. Eur. I. T. 571 confert. 5. Antiphan. vol. III p. 110, 2. 6. Soph. fr. 996 p. 281 ubi Nauck.: *Voluit fortasse Αἰσχύλος (cf. Sept. 517 Suppl. 460) vel Ἀριστοφάνης (Nubb. 336).* 7. *B* 782. 10. 1 Timoth. III 6. 11. Vide Eurip. Phoen. 1154. 15. ‚Luc. XX 35.' ALB. (*ἀξιώσεως*) Meineke. 17. *E* 587. 19. *Δ* 106. 22. *H* 220.

ADNOT. 1701. *σπάλαξ* cod., *δσπάλακος* Mus. — Pro *μιαρωτάτους* THemsterh. *μικροτάτους* reposuit, *ἄρκου* templandum non esse monens ante Meinek. Com. V p. 95. De proverb. interpp. Gott. ad Diogen. VIII 25 p. 309 et Stesimbrotus ap. Phot. 612, 1, ubi *σπάλακος, μιαρωτάτους, μαργάλης, ἄρκτου.* 2. *τυφλῶνες* cod., em. HSt. Cf. Aelian. NA. VIII 13 Nic. Ther. 492. 3. *τύφλων· ὁ ἥρων* codex, *ὁ πηρῶν* Lob. Phrynich. p. 474 n. em. Heinsius coll. Diogen. VIII 26 p. 309. Repudiavi igitur: *τυφλῶν· ὁμήρων.* 4. E dialecto pro *τύχος* sive *τύκος.* Cf. *τῦχων.* 5. *τύφος* codex. 7. *Τυφωνεῖ· ἐνὶ* Mus. *Τυφωνεῖ· Τυφῶνι, ἐνὶ* Aldus. Cum Pearsone Advers. p. 669, 15 legendum *Τυφωεῖ* vel potius *Τυφωέϊ.* 8. Om. Mus. Non expedio. 9. *Τυφώεις* cod., em. Mus. 11. *τυφῶν* Arcad. 16, 10. 94, 6. 12. *τύφωνος· πυρῴδους* cod., *πυρώδους* Mus. 13. *ἐμπρῆσαι* Theognost. 24, 31. Supra *τετύφωται· ἀπόλωλεν.* 14. *τυχεσσάμενον· στοχασάμενον* Erotian. p. 362, ubi *τυχασάμενον* Foesius, quod ipsum praebet cod. Vindob. XLIII. 19. Schol. Nic. Ther. 18. 22. *Τυχίος* scripsi pro *Τύχιος* ex Arcad. p. 41, 19 et EM. cod. Vossiano. 23. Sic Theognost. 76, 20 et, ubi *ὄρυξ* explicat p. 24, 32 Zonar. c. 1755 Hes. s. v. *τύφοι* et *τύχων.* *Τύχοι* Creticum est pro *τύχοι*, quo de Poll. VII 118 Eustath. p. 136, 23. 24. *τυχόν· πολλάκις ἐστιν ὅτε* Cyr. 63. *λάχει* cod., *λάχοι* Mus. 25. *Τυχόον* cod., em. Sopingus. Cf. Strab. XIII p. 588 Clem. Alex. Protr. p. 81 Anth. Pal. IX 334 Diodor. IV 6. Meminerunt etiam EM. Glossae graecolat. Cyrilli Choerob. p. 77, 31. 278, 26 Theognost. p. 23, 31 Zonar. c. 1755. 26. Non satis tutum dicit Lob. rhem. p. 68. *Τυχοῦσι· τυκοῦσι* vel *τυχίζουσι· τεύχουσι* dubitanter Meinek. Philol. XII p. 625. 27. *πυλῶνα* Mus. probante Meinekio p. 627, qui *τυχωτὸν* (h. e. *τυκωτόν*) *πυλῶνα* vel *τυκτὸν πυλῶνα· τὸν ἐσφηνωμένον* proponit. An *τύχων· πυλῶν τῶν ἐσφηνωμένων*?

τράφω: ref. Ind. τραφῶ πανείδει, ἐ τράφεσι
τράφω: ref. Ind. τραφῶ πανείδει, ἐ τράφεσι
1730. τράφω· ἄρχω, διαίτασσω, τρέφω, ἀνέχομαι
τράφω· ἀνέχομαι, καὶ κατέχω, ἢ ἄνω τρέφω ἢ κατὰ τρέφω
τράφω· τρέφω
τράφω· γέγρ· ἐν κάτω γέγ.
τράφῆναι· γενέσθαι, καὶ κατασβῆναι κάπνιον, σβεσθῆναι πυρκαϊάν· ἄλλως δὲ ἐκκαῆναι βακτηρίαν, καταλαβεῖν
1735. τράφῆναι· ἐκκαῆναι
τὰ τρ' ἀπὸ τοῦ τρέφω
τὰ τρ· ἀπὸ τοῦ τρέφω, ἢ τὰ τρόφιμα
τρέφ· κάπτων
τρέφ· ἐλαύν
1740. τρέφ· ἀκόμιζων· καὶ ἐσθίων
τρέφ· τὸν μὲ κάμῃ μὲ μάθει καὶ ἐλάβῃ· οὐ τὸν λαυτὸν κάποιο μὲ μάθει καὶ ἐλάβῃ
τρέφ· τὰ τρόφιμα τὰ ζωῦ καὶ κάθε
τρέφ· ἐν τέλει· τὸν ἀχόμενα δι' αὐ ἄρμα
τρέφ· ἐπὶ ἐκφορᾶς· καὶ ἐκπομπῆς
1745. τρέφ· καὶ ἐν τῷ μη
τρέφ· ἐπὶ τοῦ ἐκφέρω καὶ ἐκπέμπω, φέρω
τρεφάδες· ἀγελάδες
τρεφ· ἐπὶ τοῦ βόσκω· ἀπὸ τοῦ βοσῆ κάποιο
τρέφ· τὸν· ἀν κάποιῃ
1750. τρέφ· κακῶς ποιῶ· κάκο ἔβαλον
τρέφ· τὸν κάκο ἔβαλον
τρέφ· τὸν κάκο ἔβαλον· κάκο πολεύω, κάκο ποιῶ
τρέφ· τὸν κάκο ἔβαλον
τρέφ· τὸν ἐν τῷ ἐκφέρω· καὶ ἐκπομπῆς
1755. τρέφ· τὸν ἐν τῷ ἐκφέρω· καὶ ἐκπομπῆς· καὶ τὸν ἐν τῷ ἐκτρέφω· καὶ τὸν ἐν τῷ ἐκτρέφω· καὶ τὸν ἐν τῷ ἐκτρέφω

τῷ ὄντι· τῇ ἀληθείᾳ
τῶπιν· μέτρον δεκαχοίνικον
τὼ πόδε· τοὺς πόδας. ὀνικῶς
τῶ ῥα· διὸ δή
τώς· οὕτως, ὁμοίως
τώ· τὸ ἐντεῦθεν
τῷ φύσαντι [ἢ τῷ φύντι]· τῷ γεννήσαντι
τῶ χορτᾶν· τῶν σίτων ὑποστελλοῦ

Υ.

Ὑάδας· τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου κέρατα τοῦ ταύρου τοῦ ἐν οὐρανῷ ἄστρου. εἰσὶ δὲ ἀστέρες ἑπτά, ὧν κατὰ τὴν ἀνατολὴν ὑετὸς γίνεται
ὗαινα· τετράπουν ζῶον. καὶ ἰχθῦς
ὑαχίζει· οἱ εἰς τὰ αὐχένια
[ὑαχίζει]· βρέχει ἢ ὑετίζει ἢ ὗει
* ὑακίνθινον· ὑπομελανίζον, πορφυρίζον
ὑακίνθια· ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι .....
Ὑακινθίδες· ἐπώνυμοι [Ἀπόλλωνος] ἀπὸ Ὑακίνθου
ὑάκινθος· πόας εἶδος τὸ ὑακινθόκομον [τὰ ὑακίνθια]. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Ὑακίνθου
* ὑακινθίνῳ· τῷ ὑακίνθῳ. ἔστι δὲ ἄνθος μέλαν καὶ μαλακόν
ὑάλε(ο)ν· λαμπρόν, ὑαλίζον
ὑάλεται· σκωληκιᾷ

SCR. 58. Ar. Thesm. 1183. 59. Callim. Dian. 251. 60. Γ 415.
Υ. 7. Phrynich. com. fr. XII p. 592. 9. ζ 281 ψ 158.

ADNOT. 56. Om. Mus. τῶ ὀητοι cod., τῶν ὅτι, τῶν τῇ ἀληθεία Cyr. 63, qui etiam τῶν ἀκαρέων, τῶν ἐν τέλει, τῶν πέλας porrigit, em. Nauck. *ZfAW.* 1856. et Meinek. l. c. Cf. τὸ ὄντως. 57. Pro τὸ οἰφι[ν] — τετραχοίνικον? Similiter Vossius. 58. Om. Mus. Habet Cyr. 39. Cf. καὶ τὼ πόδε. 60. τῶς cod. Mus. 61. Om. Mus. τῶθεν· ἐντεῦθεν Meinek. Philol. XII p. 625 coll. τουτωθεν. Sed ordo requirit τωτο· ἐντεῦθεν h. e. τωτῶ pro τουτῶ, quo de cf. Hesych. s. v. et Ahrens II p. 374. 375, vel τῶσα· τὸ ἐντεῦθεν = τῶθεν. 62. ἢ τῷ φύντι recte om. Mus. et Cyr. 63. Recentioris hoc linguae vitium castigat Thes. VIII c. 1178 A. Respicit Soph. OC. 1115. 63. τῶν χόρτων — ὑποστέλλου Mus., ὑποστελλοῦ Aldus. Recte Mus.

Υ. 2. Ath. VII p. 326 F. piscis meminit. 3. + Mus. ὑαχίζει· διοικεῖ τὰ αὐχένια Salmasius, ὗαχες ἢ ὀλαχες· τὰ αὐχένια Is. Vossius. *Quid si legas:* ὑαχίζει· (ὀλαχίζει)· ὀλαχες τὰ αὐχένια *ut supra suo loco. Vel si id supplere nolis, lege* ὗαχες. ὀλαχες. τὰ αὐχένια, *ut literarum ordo iubet: quando* ὑαχίζει *festinantis erit librarii, qui seq. vocem ob oculos habebat.* ALB. Vocabulum nisi vitiose scriptum sit, ὗαχες ὑαχιόδι exarandum erat, ne Boeotismi leges violarentur. Cf. ὗαξ. 4. Imo ὑετίζει ἢ ὗει· βρέχει, quod e margine invasit. Ὑαχίζει aut dittographumenon est aut ex ὑακινθίζει detortum. Suspectum enim est Zonar. c. 1764 gl. ὑβαχίζειν· διαχωρίζειν ἀπ' ἀλλήλων. 5. μελανίζον, ὑποπορφυρίζον Cyr. 63, cum Hesychio faciunt Cyr. 39 Phot. 615, 18 Zonar. c. 1759. 6. In hac gl. et seqq. nonnulla turbata sunt. Ac Palmerius probante Alberto huc tanquam e fuga revocat verba τὰ ὑακίνθια. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Ὑακίνθου. Sed cum in gl. 7 etiam v. Ἀπόλλωνος, in sequente vero τὰ ὑακίνθια tantum in iustam reprehensionem incurrant, haud scio an importunis his verbis cum imperfecta glossae 5 expositione ad unam explicationem iunctis sufficiat sic scribere: ὑακίνθια· ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι Ἀπόλλωνος τὰ ὑακίνθια. 7. Ὑακίνθου] sc. πάγου. Cf. Suidas s. v. παρθένοι. 8. ὑακινθόκωμον cod., em. Cyrillus. Hyacinthus flos num hyacynthocomum etiam dictus sit ignoramus. Si res aliter habet, potest εἶδός τι corrigi et ὑακινθόκομον aut seorsim absque explicatione poni aut cum ὑακίνθινον iungi, quod supra loco non suo collocatum est. 10. ὑαλίζων cod., em. Mus. Recte infra ὑαλόεν et vitiose ὑαλύν (l. ὑαλοῦν): at h. l. ὑαλέν non erat ὑαλόεν corrigendum cum Thes., sed ὑάλεον (hoc accentu, Lob. Path. Proll. p. 101) quod ordo poscit. 11. εὐλᾶται Ruhnken. coll. εὐλάζει· σκωληκιᾷ.

Ἀθῆν' ἔκδοτε, βλαπτὲ σοφίαι·
ξένοισι δ' ἀνδάνουσι· κἀκοῖς, βλαπτικοῖς·
ἀνδάνουσι δ' ἀεὶ ξένοισι·
Ἀθηναῖοι· ἀμφίβολον.
Ἀθηναῖοι· χαρᾶς πανδῆμει, ἀδάκρυτοι·
Ἀθηναῖοι· ἀκριβολογοῦνται, ἐπὶ πάσαις τέχναις·
Ἀθῆναι· δεῖπνον ἀνδρῶν, ἄριστον·
Ἀθῆναι· ἀνδρῶν, ἀνδρείων·
Ἀθῆναι· ἀνδρῶν·

35. ὑβριστής· ὑπερήφανος, ἀγνώμων
ὑβριστοδίκαι· οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ Ἀττικοῖς·
ὑβώματα· κυρτώματα
ὕγγεμος· συλλαβή. Σαλαμίνιοι
ὑγυλόν· ὑγιές
40. * ὑγρόν· μαλακόν
ὑγιᾶ· σῶον. νεαρόν. Κρῆτες
ὑγίεια· ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα. καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον, εἴτε μύρον, εἴτε θαλλός. ἢ ὑγίεια
ὑγιής· τέλειος, σῶος
ὑγιοῦν· τὸ σα[ρρ]οῦν. καὶ τὸ θεραπεύειν
45. ὑγιῶς· ὀρθῶς, σώως, ὁλοκλήρως, ἐρρωμένως, καὶ εἴ τι ὅμοιον
ὑγλιῆναι· φυσῆσαι
ὑγρὰ κέλευθα· θαλασσία ὁδός, καὶ ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν
ὑγρίην· τὸ οἶνον. Διονύσιος
ὑγρὸν ἀέντων· μαλακῶς πνεύντων
50. ὑγρὸν ἔλαιον· [ὁ καταφερής] διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν τὸ σῶμα, ἢ ὅτι πάντων τῶν ὑγρῶν ὑγρότατόν ἐστι τὸ ἔλαιον. πᾶσι γὰρ τοῖς ὑγροῖς ἐπιπλεῖ βαλλόμενον τὸ ἔλαιον
ὑγρὸς· ὁ εὐκαταφερὴς εἰς ἡδονάς
ὑδαλίς· ὑδρωπιῶν
ὑδάν· ἀγορασθεῖσαν
ὑδαρι(ᾶ)· ὑδρωπιᾷ
55. ὑδατίδες· σταγόνες
ὑδατοτροφέων· ὑπὸ ὕδατος αὐξομένων ἢ τρεφομένων
ὑδέουσιν· ὑμνοῦσιν
ὕδερον· τὸν ὑδρωπα
* ὑδαρές· τὸ ὑδαρόν

SCR. 35. ‚ξ 120' Pearso. Recte ad Rom. I 20 refert Tillm. ad Zonar. c. 1759. 36. ADN. 37. Hippocr. p. 816 C, alibi. 43. Θ 524. 47. Λ 312. 49. ε 478. 50. Ψ 281. 56. ρ 208.

ADNOT. 36. Phot. 614, 8 Craterus ap. Polluc. VIII 126. Eupolidis comoediam ὑβριστοδίκαι inscriptam memorat Ptolem. Phot. Bibl. p. 151, 10. 37. Galen. lex. Hippocr. p. 682. 38. Supra ἀπόγεμε· ἄφελκε. Κύπριοι. Ὑγ (h. e. ὑν) Cypriorum est pro σύν. 39. ὑγηλόν HSt. et Lobeck. Proll. p. 110. Infra ὑκελόν· ὑγιές, quod ὑκηλον scribit Theognost. p. 20, 32 quomodo h. l. ordine requiritur ὑγηλόν. 41. ὑγιᾶ, quod Herod. IV 76 Thucyd. III 31 al. cum σῶν iungunt, Atticorum est teste Moerid. 375 Greg. Cor. p. 160 Thom. Mag. p. 864. Suspectum igitur Κρῆτες, nisi hoc ad significationem νεαρόν solam referendum sit. 42. Ath. III p. 115 A Bekk. I p. 313. 13. — ἐξ ἱεροῦ Phot. 614, 19 EM. 774, 10. 44. θεραπεύεσθαι cod., θεραπεύειν cum HStephano corr. CLStruve oper. select. II p. 191 et GWolff in Philol. XVI 3 p. 530. — σαῤῥοῦν cod., σαροῦν Mus. σαοῦν Struvius. 46. *Vereor ut sane sit glossa.* ALB. 47. Apoll. lex. p. 157, 8. 50. [ὁ καταφερής] Mus. Cf. Apoll. lex. 157, 9. — ἐπιπολεῖ (imo ἐπιπολάζει) Meursius spicil. in Theocr. p. 80. 51. εὐκατάφορος Suidas Phot. Zonar. c. 1761 Cyr. 63. Cf. Poll. VI 126 schol. Hesiod. Theogon. p. 249 a schol. Pind. Pyth. I 17. 52. ὑδροπίων cod., em. Albertus: ὑδαλής quod teste caret HSt. 53. Sic etiam Cyr. lex. ms. ap. Albertum. — ὑγρανθεῖσαν Salmasius, quod cave credas. Coaluerunt duae glossae sine dubio Aeolicae: ὐδᾶν (vel potius ὕδαν)· ἀγοράζειν pro ὀδᾶν et .....· ἀγορασθεῖσαν. 54. ὑδεριᾷ GDindorf. Thes. VIII c. 44 B, quod unice probat spretis formis alicubi obviis ὑδαριᾶν ὑδερᾶν ὑδρᾶν. — (ᾶ) Mus. qui exitum delevit. 55. Phot. 615, 2 Psell. ap. Zonar. c. 1762. 56. ὑδατοτρεφέων Apoll. lex. 157, 12; ὑδατοτροφέων Ath. II p. 41 A. ‚*De utraque forma Lobeck. ad Phrynich.* p. 577.' Thes. VIII c. 42 D. 58. E Moerid. p. 377. 59. Si qua Erotiani Hipp. lex. p. 372 auctoritas esset ὑδεροῦν per τὸν ὕδερον explicantis, excidisse ὑδεροῦν in capite articuli conicerem, et pro ὑδαρόν scriberem ὑδερον. De ὑδαρόν quo ex antiquioribus auctoribus unus Hippocrates de hom. fabr. p. 295, 18 Erm. semel usus est, cf. Schweigh. Ath. X p. 426 D 430 EF Lob. Proll. 282 alios in Thes. appositos.

Church, Frederic Edwin 1826–1900
Church, Irving Pierpont 1857–1941
Church, John Adams 1835–1909
Church, Philip Ayres 1902–1938
Church, Samuel Harden 1837–1924
Church, William Conant 1836–1917
Churchill, Winston 1871–1947
Churchill, Winston 1873–1932
Churchman, John 1705–1775
Churchman, John 1798–1871
Churchman, John Gano 1824–1901
Churchman, Lucy Ann 1826–1910
Churchman, Mary 1734–1775
Churchman, Mary 1826–1910
Churchman, Matthias 1686–1760
Churchman, Matthias 1732–1804
Churchman, Matthias 1760–1826
Churchman, Matthias 1790–1862
Churchman, Matthias 1824–1901
Churchman, Thomas 1788–1870
Churchman, William 1826–1910
Churchman, William Henry 1824–1901
Churchman, William Henry 1826–1910
Churchman, William Henry 1860–1939
Churchman, William Henry 1860–1939
Churchman, William Henry 1860–1939

160. ἀβρόπολλιν· ἐβρόπολλιν ἀπὸ βόσεως.
ἄβρυμι· ὄρνυμι.
ἄβρυνε· ὄρνυνε, ἔπλει.
Ἀβρυνέων· ὄρνυμι κίνησιν ἐποιοῦντο.
ἄβρυσε· ὄρνυσε.
ἀβρυσσάμενοι· ὄρνυμι ἐπείγοντες ἐξέβησαν.
ἀβρυσσάμενος· ὀρμήσας.
ἄβρυσσε· ὄρνυσε ἐπείγε ἐπεκέλευε· ἐκεκέλευστο καὶ ἐπεκέλευστο.
ἄγαν· ὕβριστα.
ἄγαν· βρίθων χρυσίου.
170. ἀγε· ἐκ τοῦ.
ἄγε· ἐκ τοῦ.
ἄγε· ἄφρων.
ἄγε· χρῶν.
ἄγε· σκαλὶ ἄθρουν.
δ. ἀγέλαιος· ἀνὴρ.
ἀγελαῖος· ἀγελάρχης.
ἀγελαῖος· ἀγελαστὴς, ἀθρόος.
ἀγελεῖ· ἄγει, ἀγαγεῖν.
ἀγελεῖ· ἄγει, ἀγαγεῖν.
ἀγέλη· ἀγέλαστος ἀθρόος.
ἀγέλη· ἀγέλαστος ἀθρόος.
ἀγέλη· ἀγέλαστος ἀθρόος.
175. ἀγέλη· ἀγέλαστος ἀθρόος.
ἀγέλη· ἀγέλαστος ἀθρόος.
ἀγέλη· ἀγέλαστος ἀθρόος.
ἀγέλη· ἀγέλαστος ἀθρόος.
ἀγέλη· ἀγέλαστος ἀθρόος.

ACS. 88. 2 775. 93. 2 99. 98. 2 51. 99. Alcaeus fr. 34 Ad. Sacadas. 627. 192. V 93.

ἈΓΑΘΟΣ. Suid. Θ 5 Adler. p. 326. ed. Aldenrt. Gaisford. p. 196. Et. ἈΓΑΘΟΣ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοποιῶ καὶ ἀγαθύνω. Ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγαθὸς, ἀγα καὶ, ὁ, καὶ γίνεται ἄγαθος ὡς ἄγαμαι ἄγαμος Ἀ. 766. 22. ex. Hes. Th 10. ex d. Herodik. v. 9 Pin. ἈΓΑ 17 (?) Ἀγαθὸς λακεδαιμόνιος καὶ Ἀγαθοκλῆς Ἀθηναῖος ἱστορικοὶ Ἀ. 1276. 10. Ἀγαθοκλῆς Ἀθηναῖος ἱστορικὸς Ἀ. 1276. 10. Ἀγαθοκλῆς

Ἔτυ· ἔτος ἑκάστου.
Ἔτυμα· ἀληθῆ, ἀκριβῆ.
Ἔτυμα· ἀληθῆ, ἀκριβῆ. Ἐτυμολογικόν . . . . .
Ἐτυμολογικόν· Ἐπιτομικόν.
Εὐάγγ· ἐφόδιον, ἐπιστήριον.
Εὐάγγ· ἐφόδιον, ἐφόδιον, ἐφόδιον, ἐφόδιον.
Εὐάγγ· φιλόφρων, ἐφόδιον, ἐφόδιον.
φίλ· ἐπίκ., ἐπίκουρ.
Εὐαγγ· ἐπικτ., ἐπίκ.
Εὐαγγ· ἐπικτ., ἐπίκουρ.
Εὐαγγ· ἐπικτήσιμος, ἐφ' ὅσον ἐπικτᾶται.
Εὐάγγ· ἐπικ. ἐπικτήσιμος.
Εὐάγγ· ἐπικ. ἐπικ. ἐπικ.
Εὐάγγ· ἐ ἐπίκτ. ἐπίκ. ἐπικ.
Εὐαγγ· ἐπικ. ἐπικτ.
Εὐαγγ· ἐπικ. ἐπικτ.
Εὐαγγ· ἐπικτ. ἐπικτ.
Εὐαγγ· ἐπικτήσιμος, ἐφ' ὅσον ἐπικτᾶται καὶ ἐπικτᾶται καὶ ἐπικτᾶται.
Εὐάγγ· ἐπικτ. ἐπικτ. ἐπικτ.
Εὐα

ἔπος δράξῃσι
115. ἔπος· ὄρκιον. Ἑλληνικὸν. Ἄλκμ. Ἀμφιτ.
Ἑλληνικὸν βαρβάρου
ἔπος· ὅπερ ἐστὶ βαρβαρικὸν
ἔπος· ὅπερ ἐστὶ βάρβαρον
Ἐπαινέσαντος δὲ αὐτοῦ τὸ ἐλευθέρῳ χαρισαμένου ἔπος ἀντὶ ἔπους τοῦ
ἐπιτιμήσαντος οἱ βουλήματος, εἶπόντος
116. Ἐδικαιολόγησαν· χρόνῳ ἐδικαίωσαν
Ἐδικαιολόγει· μετὰ μακρὸν χρόνον
Ἐδικαιολόγησαν
Ἐδικαιολόγησε· ἐδικαίωσε
117. Ἔδικον· κρίσεις ἔκρινον παλαίτερον ἢ νῦν βουλῇσιν εἶχον κάλλος
118. Ἐλέπαλλον· ἔλεγε παραφερόμενος
Ἐλεπάλλει· ἐλαύνει, καὶ φερομένοις
Ἐλέπαλλε· ἐπεκάλει, ἐπεβόησε
Ἔλεγ· τοῦτο, ὅτε καὶ τὸ σύνηθες, καὶ ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ κατηγοροῦντος.
Ἐλεπάλλετο· ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸ ἄρχειν
Ἐλέπαλλον· ἐπεκάλουν
119. Ἐλεύσεσθε· συμβήσεσθε, ἢ ἔλθῃς
Ἔλεγε· κατέλεγε, ἐπεκάλει
Ἐλεγχέτω· παυσάτω ἢ ἐλεγχέτω
Ἔλεγε· ἐπέλεγε· ἐπῆγε, παρώξυνε, ἐ κατέλεγε· ἐλεγχέτω· ἐκίνει ἢ ἔβαρ-
ἔλεγχε· ἔπαυε
Ἔλεγχε· ἔπαυε
120. Ἐλεύσεσθαι· συμβήσεσθαι, ἢ ἔλθῃς ἡμῖν
Ἔλεγε· κατέλεγε, ἐπεκάλει
Ἐλεγχέτω· παυσάτω ἢ ἐλεγχέτω
Ἔλεγε· ἐπέλεγε· ἐπῆγε, παρώξυνε, ἐ κατέλεγε· ἐλεγχέτω· ἐκίνει ἢ ἔβαρ-
ἔλεγχε· ἔπαυε
Ἔλεγχε· ἔπαυε
121. Ἐλέγχεις· λέγεις
Ἐλέγε· ἔλεγε τὸ
Ἐλέγχου· ἐλέγου
Ἐλέγχεις· ἄπου εἶπες
[Ἐλεὶ· ἔριπιδι, ἐλεγεῖ]

1675. **278.** Ἐρέσσειν· τὸ κωπηλατεῖν. 1. 7. 98. v. 15. 46. 1 264. 65. 1 76. 98. Ἐρε. Att. 98. 67. 1 76. 98. 67. 98. 67. 98. Ἐρε. Att. 98. 1 76. 98. 67. 98. 67. 98. Ἐρε. Att. 98. 67

Ἐλλην. καὶ περὶ κλεπτικ. ἀδίκημα

Ἔλεγε καὶ ὁ Δημοσθ. Ἀνδροτίωνα
Ἐλλης καὶ κορασιόμορφος τέχνης
Ἐλλης καὶ ἀνδρόμορφος
Ἐλλης παρειὰ διχρόου
Ἐλλης ἀνάβασις
Τὴν Ἐμβατήριον ἔφασαν ἐπικλῆσαι Ἥραν,
Ἐμβατηρίδ' ἐκαλ. διὰ τὸ ἐλθεῖν χήραν
Ἐμβατηρίδ' ἐκαλ. διὰ τὸ ἐπιβῆναι
Ἐμπαίζει βίαιον ἐπιφέρων, μᾶλλ. ἐμβ.
Ἐμπάζεσθαι
Ἐμπάζεσθαι· φροντίζ., ἐφροντίζ.
Ἐμφὺν· ἐλθὼν ἐκθλασθεὶς, ἐμπτυσθεὶς, καὶ τὸ ἐμφυσᾶν, καὶ τὸ κατὰ γαμικὸν ἐπιτέλεσμα ἐμπτύσας, καὶ τὸ ἐμφυσᾶν πολλὰ, ἐπὶ καὶ τοῦ ἐμπτύειν
Ἐμφὺν· ἐμπτύειν
Ἐν τῷ Ἐμφύσῃ ἐκθλίβει τροφήν.
Ἐμφύσεις· ἐπὶ τῶν ἀνεμικῶν
Ἐμφύσεις· ἐπὶ τῶν ἀνεμικῶν
Ἐμφὺς· ἐμπτύσας, ἐπὶ τοῦ ἀνεμικοῦ
Ἐμφὺς· ἐπὶ τῶν ἀνεμικῶν
Ἐμφυσᾶν

ὑμνοῦσιν· παρατ.
ὑμνοῦσαν· παρατ.
ἐκτενοῦσιν· σύνηθ. τὸ δὲ ἔκτ. κατορθωτέον.
ἔκτενες· χρηστικὸν
195. ἔκτενε· προστ.
Τετραφῶς· ἀντὶ ἀπὸ τοῦ Τετράχα· ἀμέτ.
ἐντείνῃ· ἀπὸ ἀορ.
ἐντεῖ· αἰτ. καὶ τὸ ἐπ' ἀμφότερα ἀοδῶσι τὸ τέλεσον ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ὁ ἐντεῖς ἀρχαῖος.
ἔντεινε· ποίησ. ἀ ἀν τῷ ἐντείνῃ κανόνι, περὶ ἀορίστων
200. ἔντεινον· ἀπαρέμφατον. Σολοικίσαν
ἔντεινον· παρακείμενον
ἔξαν· βαθύτερον
ἐκδίδες· τέλειος ἀντὶ βαθυτέρου
ἐκδίδεις· συμβόλου
5. ἐκφαντόν· δηρὸ τοῦ ἐν ἔφην
ἐκφαντόν· ἀπαρέμφατον
ἔκφαν· ἀμέτ.
ἔφᾱς· χρηστ.
ἐκφαντικῷς· ποίησ. ἀπὸ τῆς πίστ.
10. ἐκφαῖ· τὸ βραβυτικὸν ἔπος
ἐκφαντικὸν· ἐπίθετον
ἐκφαντικὸς· συμβολικὸς
ἐκφαντικοῦσι· σύνηθ.
ἐκφαίνουσι· ἀπὸ ἐνεστ. συγχρόνου
15. ἐκφαντικῆς· περὶ πλείστων συνηθειῶν πρᾶξις
ἐκφαντικὸ· ἀπαρέμφατον

573, 366. Παυσάνιας ΙΙΙΙ. 19 (περὶ Μεσσ. β. 24, ed. Dind. Ἀπὸ δὲ τούτου ἐς Ἀθήνας ἐπὶ τὸν Ἀρκάδα τὸν Ἀφείδαντος καὶ Ἀρκάδος τοῦ Καλλίστου καὶ Διὸς τοῦ Λυκαίου, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Ἀκάκητα ἐλθόντα ἐκ Μεσσήνης ἐπὶ τὸν Ἀφείδαντα τὸν Ἀρκάδα ἐκ Μεσσήνης ἐλθόντα

ἐκάλεσα· ἐκά ἔλεγε ἔλεγε
ἐκαλ· τερ καὶ περ νέα ἐκαλ πάθη
ἐκαλ δὲ ἐλεεῖν· ἐκαλέσαμεν
220. ἐκαλ λείπω· ἐκά καὶ ἔλειπε·
ἐκαλ ἐμπεσόντων· ἐκάμπτων·
ἐκαλ ἐμπεσὼν·
ἐκαλ ἐν τῷ ἐμπεσεῖν τὸν ἵππον·
ἐκαλ ἐπιπεσόντος· ἐπιπεσόντος·
225. ἐκαλ πίπτω· ἐκ πόσης ἐπιπτεν·
ἐκαλ πίπτουσι· ἐκαλλιεπτοῦσιν ἐμφανῶς·
ἐκαλ πίπτουσι· φυλαξάμενος·
ἐκαλ πίπτω· ἐκπίπτω·
ἐκαλ πίπτω· ἐκπεσεῖν·
230. ἐκαλ πίπτω· ἐκπεσὼν ἐκάλεσε·
ἐκαλ πίπτω· ἐκ πόσης·
ἐκαλ πίπτω· ἐκ πόσης·
ἐκαλ δὲ ἐκπεσόντος· καὶ ἐκπίπτουσι κἀκεῖ·
ἐκαλ πίπτω· ἐκ πόσης· ἐκ πτοούσης, ἐκπί καὶ πτοούσης, συναιρέσεις·
ἐκαλ πίπτω· ἐκπεσὼν·
235. ἐκαλ πίπτω· ἐκ πόσης· ἐκ πόσης δὲ ἐκπεσόντος πολεμικῆς·
ἐκαλ πίπτω· ἐκπεσὼν πολεμικῆς·
ἐκαλ πίπτω· ἐκ τοῦ ἐκ πόσης·
ἐκαλ πίπτω· ἐκπεσόντος·
ἐκαλ πίπτω· ἐκπεσόντος·
240. ἐκαλ πίπτω· ἐκπεσόντος·
ἐκαλ τὸ ἐκπεσόντος

ἀνά. ἀνάβησις· ἀναφορά.
ἀνάβησις· προκοπή, ἢ αὔξησις.
ἀνάβησις· προκοπὴν ἔχουσα.
ἀνάβησις· ἀναίσχυντος τοῦ πράγματος.
ἀνάβησις· παρρησία, ἢ
66. ἀναίδεια· ἀναίσχυντος προκοπή.
ἀνάβησις· ἀναίσχυντος προκοπή.
ἀνάβησις προκοπὴν ἔχουσα· ἀναίδεια· ἀναίσχυντος· ἀναίδεια· καὶ πᾶσαι προβάσεις.
ἀνάβησις· ἀναφορὰ, ἐφοδιασμὸς, ἐπιφορά.
ἀνάβη· ἀναφορά, ἐπιφορά.
ἀνάβησις· ἀναφορὰ ἐπὶ τὸ δεύτερον ἐφοδιασμὸν παρέχουσα, οἷον τρόφιμα
ἀνάγκη· τροφὴ, ἐπιφορὰ, πρόβασις, ἐφοδιασμὸς καὶ σκέπη, ἱματισμός.
68. καὶ πᾶσαι τῶν ἀλογων
τὰ ἀναγκαῖα πρὸς σύστασιν.
ἀνάγκη· ἐφοδιασμὸς, ἐπιφορὰ, ἐπιβολή.
ἀνάγκη· τροφὴ, ἐπιφορὰ, πρόβασις.
ἀνάγκαι· τὰ μὴ ἐφικτὰ δυνάμει ἐπιφορὰν, οἷον· ἐμοὶ ἀναγκαῖα τὰ ἐμοὶ ἐπιφορὰν δυνάμενα· ἀναγκαῖα δὲ λεγομένη ἐστὶν ἀναίρεσις τοῦ ἀναγκαίου καὶ ἀναγκαῖα τὰ ἀναγκαῖα.
65. Τσαμμαεὶ· ἐπιφορὰ ἐπιβολὴ.
Τσαμμαεὶ· ἐπιφορὰ ἐφοδιασμὸς· ἐπιτήδευσις, ἐπιτηδείωσις
Τσαμμαεὶ· ἐπιβολὴ
Τσαμμαεὶ· ἐφοδιασμὸς
Τσαμμαεὶ· ἐπιφορὰν, ἢ ἐφοδιασμὸν
70. ἀνάγκασμον· ἐφόδιον, ἢ ἐφοδιασμὸν

Hesych. 66 Suid. in 1094 Lex. Bachm. Vind. 111 f. 113. 115. 117. 123. 124. Lex. Sinait. 18 f. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 44. 46. 48. 50. 52. 54. 56. 58. 60. 62. 64. 66. 68. 70. 72. 74. 76. 78. 80. 82. 84. 86. 88. 90. 92. 94. 96. 98. 100.

300. [ὑπέκτρεμον· τὸ ἔτρεμον]
ὑπελθεῖν· ὑπεισελθεῖν, ὑποδραμεῖν
ὑπέλαιος· γλοιός
* ὑπέλαβεν· ὑπεδέξατο
ὑπελεῖν· ὑπειλεῖν
5. ὑπ' ἔμβρυον· νεογνὸν βρέφος ὑπέβαλεν, ἵνα εὕρῃ ἀμέλξαι
ὑπεμνήμυκεν· ὑπομέμυκε, κλαίει, στενάζει, στυγνάζει
ὑπ' ἐμοί· ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν
ὑπεμφαίνει· φανεροῖ
ὑπεναντίος· ἐχθρός
10. ὑπένερθεν· ὑποκάτωθεν
ὕπευες· εἰς τετάρτην
ὑπ' ἐνεσίῃσι· βουλαῖς
ὑπεννεγμένον· ὑποκείμενον
ὑπενόθευσεν· ὑπέφθειρεν
15. ὑπενόστησεν· ὑπέστρεψεν, ὑπεχώρησεν· νόστος γὰρ ἡ ὁδός
ὑπεξέθαντο· ὑπεκέκαντο
ὑπεξέφερε· προέτεινε, προεβάλλετο
ὑπεξέφερον· εἰς τὸ ἔξω ἔφερον
ὑπεξαλέασθαι· ὑπεκκλίνειν
20. ὑπεξήκριζον· ὕβριζον
ὑπεξίει· ὑπεξίσταται
ὑπεξίσταται· τὰ αὐτά
ὑπεξίστησι· μεθίστησι
ὑπέπισα· ὑπεπότισα
25. ὑπεπόδισεν· ἀνεπόδισεν
ὑπέρ· πρόθεσις. πολύ, πλέον, λίαν
ὑπέρα· ἐν τῇ νηὶ σχοινία τινά
ὑπεραγασθείς· ὑπερθαυμάσας
* ὑπειρεσία· ἡ τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα

SCR. 300. ADN. 3. Act. Ap. I 9. 5. ι 244. 6. X 491. 10. B 150. 12. Epicus aliquis poeta. 14. II Maccab. IV 7. 15. Thucyd. III 89. 16. Apolloph. Com. fr. II p. 882. 17. Θ 268. 18. E 377. 19. O 180. 20. Eur. Bacch. 676. 21. ADN. 26. II Cor. XI 23. 27. cf. ε 260. 28. cf. Plat. Sympos. p. 180 A.

ADNOT. 300. ὑπέκτρεμον· τὸ Mus. male. Corrigo cum Meinek. Philol. XII p. 626 ὑπερικταίνοντο (ψ 3), quod e solemni librariorum errore ὑπερικτένοντο scriptum, peperit prodigiosum ὑπερικτένον· τὸ et transpositis literis ὑπέκτρενον τό. Vereor ne hinc aberraverint verba supra gl. 296 constituentia sic scribenda: ὑπερικνοῦντο. κατηπείγοντο. κτλ. 2. ὑπέλαιον HSt. olei faecem intellegens. Fortasse excidit 'Υπέλαιος· χρήνη (Strab. XIV 634. 640 Ath. VIII 361 D). 4. Om. Mus. Ionicum est pro ὑφελεῖν, si sana lectio. Sin ὑπειλεῖν recte habet, sub glossa latet aeolica forma ὑπέλλειν, quam ordo admittit. 5. ὑπέμβρυον cod. Phot. em. Iens. Lectt. Hes. p. 232 propter seq. ὑπέβαλεν. 6. Apoll. lex. p. 159, 3. Lobeck. rhem. p. 275. 11. ὑπένες Pierso ad Moer. p. 152; ὑπ' ἑνες Vossius, ὑπ' ἑνας Thes. Cf. Ahrens II p. 386. 12. ὑπενεσίησι cod., ὑπ' ἐννεσίησι Mus., recte. 13. ὑπενενηγμένον cod., em. Mus. 14. Sic et Phot. 621, 7, ubi Cobetus ὑπενόμευσεν suasit sine caussa. 16 *Leg.: ὑπεξέθυπτο pro ὑπεξετέθυπτο ab ὑπεκτύφειν. Nec si quis fortasse malit ὑπεξέκαντο diversa erit ratio. Hemsterh.* ad Xen. Ephes. in Misc. Obss. IV 2 p. 290. Coniecturam Thesauro VIII c. 146 D incertam visam amplectitur Lobeck. rhem. p. 45. Alius malit *ὑπεξετεθλυπτο; sed cf. ὑπετέθυπτο· ὑπεχαίετο. καὶ κέκνιστο. Ἀπολλοφάνης* ap. Phot. 621, 21. 19. ὑπεξελέασθαι cod., em. Mus. Supra ἐξαλέασθαι· ἐκκλίνειν. De forma Aeolica non cogitandum. — ἐκλίνειν Aldus. 20. Signum dubitationis posuit Thes. VIII c. 152 B nescio qua de caussa spreta Heinsii coniectura ἤκριζον, qui ad Eur. Bacch. 676 retulit. 22. ὑπεξῄει· ὑπεξίστατο Thes. VIII c. 153 B. Cf. Plat. Phaed. p. 106 A. 24. Cf. πίσαι· ποτίσαι. ὑποπῖσαι· ὑποποτίσαι. 25. ὑπεπόδησεν· ἀνεπόδησεν cod., em. Mus. 27. Boeckh. *Urkund.* p. 154 — 156. Rectius dixisset σχοινίον τι vel ὑπέραι ‚nisi ὑπέρα collectivo sensu dictum' Meineke. 28. Mox ὑπερηγάσθη. Cf. Phot. Zonar. c. 1783 Poll. V 113. 29. Cf. ὑπηρεσία.

330. * ὑπειλημμένον· ὑπενενοημένον
* (ὑ)περάγον· διαφέρον
ὕπερα[ε]· σκώληκές τινες
ὑπεραγοναστάς· εἱμαρμένας κρύκας, οἷον ὑπερστήμονας
ὑπεραίρεται· ὑψοῦται
335. ὑπεραέϊ· ὑπεράγοντι κατὰ τὴν πνοήν
* ὑπέρας· τὰ σχοινία
ὑπέραχμος· μέγας
ὕπὲρ ἅλα· θάλασσαν
ὑπεράλλα πέτηξ· ὑπὲρ τὸ δέον
340. ὑπεράλ(λ)εται· ὑπερπηδᾷ
ὑπεραλεῖται· ὑπερπηδήσει
ὑπεράλμενον· ὑπεραλλόμενον
ὑπερανάστης· μετανάστης. μεταβάτης
ὑπερανέστηκεν· ὑπερβέβηκεν, ἐκ τοῦ ὑπέρ ἤτοι ὑψηλότερον
345. ὑπέραντλα· πολλά
ὑπερασπίζω· βοηθῶ, ἀντιλαμβάνω. καὶ ὑπερασπιστής· ἀντιλήπτωρ
ὑπερασπιῶ· προΐσταμαι
ὑπέραυχος· ὑπερήφανος
ὑπερβάλλει· ὑπερνικᾷ. ὑπερτίθεται. παραβαίνει. ἢ ἐπαναφέρει εἰς συμβουλίαν
350. ὑπερβᾶν· ὑπερῶαν
ὑπέρβασις· ὕβρις, ἀδικία. κόρος. ἁμαρτία. ὑπερηφανία. παράβασις ὅρκων
ὑπερβασίης· ἀδικίας. ὑπερηφανίας
ὑπερβατόν· ὑπερβαινόμενον
ὑπέρβιον· ὑπεράγοντα τῇ βίᾳ. ὑπὲρ δύναμιν. πάνυ βιαίως
355. ὑπερβλήδην· ὑπεράγαν
ὑπερβλύζει· .....
ὑπερβολή· πολύ
ὑπερβολία· ὕβρις. κόρος
ὑπεργμένων· δοθέντων. προελθόντων
360. ὑπεργύϊον· ὑπέρμηκες, μέγα

SCR. 31. I Maccab. VI 43. 32. Aristot. HA. V 19. 35. *Λ* 297. 36. *ε* 260. 37. I Cor. VII 36. 38. *Ψ* 227. 42. *E* 138. 46. Genes. XV 1. — LXX passim. Samuel. II 22, 3. 47. IV Regg. XIX 34. 48. Aesch. Sept. 483 al. 52. *Π* 18. 54. *P* 19. 55. (Orph. Arg. 255).

ADNOT. 30. Vide suo loco. 31. 'Y praefixit Mus. Consentit Cyr. lex. ms. 32. *ὑπέραι* cod. Mus., em. Albertus, coll. Aristot. HA. V 19. 33. *ὑπεραγονάστας* Musurus; *ὑπεραγόνας· τὰς ἡμαρτημένας?* — *ὑπεραγόρους* Pergerus memor fortasse gl. *σταμαγορίς*. 35. *ὑπεράει* cod., *ὑπεραεῖ* Mus., em. Arcer. lens. Apoll. lex. p. 159, 11. 36. *ὑπέρας* cod., *ὑπέραι* Mus. Correxi. 38. *ὑπεράλα* cod., em. Mus. 39. *ὑπειραλα· ὑπὲρ τὸ δέον* Mus. Non expedio; nisi lateat *ὑπὲρ (μορον ἐξ)αλαπάξῃ· ὑπὲρ τὸ δέον*...(*Y* 20) 40. (λ) Mus. 43. 44. Phot. 621, 16. 17. 45. Cave *dπέραντα* corrigas. Illustravit Hemsterh. ad Lucian. Timon. p. 108. 109. 46. E lex. in Psalm. ap. Cram. AOxx. II p. 467. 48. *ὑπέραγχος* cod., em. Pergerus. Formam *ὑπέραυχος* probat Phrynich. app. soph. p. 68, 12. 50. *ὑπέρβαν* Mus., unde *ὑπερύαν* fecit Salmasius; *ὑπεροῦαν* vel *ὑπεράβαν* (*β* = *F*) Albertus. Ac tale quid non dubito, quin lateat. 51. *μαρτυρία* cod., em. Apoll. lex. p. 158, 22 et DHeinsius. 54. In codice duae sunt glossae. Copulavit Arcer. 56. *ὑπερβλύδην* cod., em. Mus.; *ὑπεραγόντως* Tollius scripsit pro *ὑπεράγαν*, rectius *ὑπεράγαν*. 55. 56. Separavit Albertus. 58. De forma Lobeck. ad Phrynich. p. 530. Infra *ὑπερολβή* (l. *ὑπερβολή*) cum iisdem interpretationibus. 59. *ὑπηργμένων* Mus., *ὑπηγμένα· παραδεδομένα. προελθόντα* Cyr. 63. 60. Malim *ὑπέργυον*.

ὑπερδέα· ὑπεραγόντως ἐνδεᾶ, ἢ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν· ὑπερδέα δῆμ(ον) ἔχοντα
[ὑπέρδεσμα· ἐνέχυρα, ὑποδήματα]
ὑπέρδικοι· συνηγόροι οἱ τὸ δίκαιον ὑπερβαίνοντες
ὑπερδειπνεῖ· ὑπερτρυφᾷ
ὑπερείδει· στηρίζει
[ὑπερείδει· καταφρονεῖ]
ὑπερειδούσης· στηριζούσης
ὑπέρειπε· κατέβαλ(λ)εν, ἀπὸ τοῦ ἐρείπειν
ὑπερείσατε· στηρίξατε
ὑπερεκστήξει· ὑπερσταθήσεται
ὑπερέκτισις· ὑπεραπότισις
ὑπερένεγκαν· ὑψώθησαν
ὑπὲρ ἔλασις· ὑπέρθεσις, ὑπερβολή
* ὑπερένδοξος· ἄγαν ἔνδοξος
ὑπε(ρ)έξουσι· μείζονες ἔσονται
ὑπερέπτατο· ὑπεριπτατο. ὑπερέδραμεν. ὑπερεπήδησεν
ὑπέρεπτε· ἤσθιεν. ὑπενεδίδου. ὑπέσυρεν
ὑπέρευγε· ὑπερκάλως
[ὑπεριφερές· μετεωροφόρον]
ὑπερέσχεθε γαίης
ὑπερέσχεν· ἀνέτειλεν
ὑπερέσσεται· περιέσται, κρατήσει
ὑπερέχει· ἄνωθεν ἐπιβάλλει. βοηθεῖ. διαφέρει, ὑπερβάλλει, ὑπεράνω ἔχει
ὑπερέχοντι· ἐξουσιάζοντι
ὑπερζέσας· ἀναφλεχθείς
ὑπερηγάσθη· ὑπερεθαυμάσθη
ὑπερηκόντισεν· ὑπερέδραμεν
ὑπερήκρισας· ὑπεράγαν ἐπήδησας
ὑπερημεροι· οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι
ὑπερήμερος· ἐκπρόθεσμος
ὑπερηνορεόντων· ὑπερηφάνων
ὑπερήνωρ· εὔψυχος, ἀνδρεῖος. ὑβριστής. ὑπερέχων. ὑπερήφανος. παράνομος. ἢ ὁ ὑπερέχων κατὰ τὴν ἀνδρείαν

SCR. 61. *P* 330. 65. Plat. Phaed. p. 99 B. 74. Cantic. trium puer. 23, 25. 76. *Θ* 192 ὑπέρπτατο. *N* 498 *X* 275. 77. *Φ* 271. 80. *Λ* 734. 87. Ar. Plut. 666. 90. Antipho 136, 39 Lysias p. 167, 42. 91. *Δ* 176. 92. *Ξ* 516 Hesiod. Theog. 995.

ADNOT. 61. Apoll. lex. 159, 10. — ὑπερδεᾶ bis Mus., qui compendium voc. δῆμον delevit. In codice duo sunt articuli: ὑπερδέα· κτλ. ὑπερδέα δῆμον ἔχοντα:..... 62. Infra ὑποδέσματα· ἐνέχυρα recte; et sic h. l. Salmasius. 63. Schol. Plat. p. 380 (ad Phaed. p. 86 E) quem Diogenianum compilasse non sensit Thes. VIII c. 190 B. 64. ὑπερδιπνεῖ ordo. 66. Imo ὑπερείδε· κατεφρόνει vel ὑπερίδῃ· καταφρονῇ, ut infra corrigunt pro ὑπερίδει· καταφρονεῖ. 68. ἐρειπεῖν cod. 70. ὑπερεστήξει? 71. ὑπερέκτησις cod., em. Mus. 72. 73. ὑπερήνεγκεν an ὑπερέλασις spuria sit, non liquet. 75. (ρ) Mus. 76. In codice duo sunt articuli, quos ad unum conflavi. 77. Apoll. lex. 158, 26. In Aldina duae sunt glossae, quas coniunxit Heinsius. Divisionis auctor est Mus. 79. ὑπερηφερές Mus. Albertus optionem dabat inter ὑπερφερές et ὑψηρεφές· μετεωρόροφον (sic), quorum neutrum placet. Cum sub μετεωροφόρον vix quidquam lateat aliud, quam μετεωροφρονῶν glossam detortam suspicor ex ὑπερόφρυς, quod Phot. Suid. Cyr. 63 servarunt (Greg. Naz. II p. 78 B) apud Hesychium in ὑπερόφους (Mus. ὑπερορόφους) corruptum. 80. γαῖαν cod., em. HSt. Sequentem glossam huius explicationem esse vult Pearso Advers. 672, 16. 78—81. Spuria videntur. 88. Bekk. AGr. I 311, 28 Harp. p. 179, 9 Poll. III 85. — ὑπὲρ ἄκραν Meineke. 92. Apoll. lex. p. 159, 1.

Presented June 17th, 1915.

[Plate 1.]

[Plate 2.]

[Plate 3.]

[Plate 4.]

[Plate 5.]

[Plate 6.]

[Plate 7.]

[Plate 8.]

[Plate 9.]

[Plate 10.]

[Plate 11.]

[Plate 12.]

[Plate 13.]

[Plate 14.]

[Plate 15.]

[Plate 16.]

[Plate 17.]

[Plate 18.]

[Plate 19.]

[Plate 20.]

[Plate

ὑπογραμμοι· ἄσκι κεράσια
ὑπογράμματα· ἐπιβολαίς
ὑπογράμματα· ὑπογυπιάσεις
ὑπὸ κυρικῆς· ἀπαρτίαι τῆς κυρικῆς
ὑπόγυον· ὑπόγειον
ὑπόγυον· ὁ τῆς ἀδρότ. ἥλιος
ὑπόδειγμα· ὑπόδειγμα τοῦ μέλισσον ἐπὶ τὸν κάτοχον
ὑπόδειγμα· ἔλεγε πάλιν
ὑπόδειγμα· ὑπόδημασι τῷ ἄλλῳ, ὑπομνήμασι γραμμένοις
ὑπόδειγμα· ἔλεγε ἐπὶ τὸν
ὑπόδειγμα· ὑπογραφῇ
ὑπόδειγμα· τὸ ὑπογραφεῖν κοινὸν τοῦ μέσου, κοινόπους τὸ ἐσχῖν ὑπογραφῆς
ὑπόδειγμα· μέτρῳ ἔχειν ἐμβολὴ
ὑπόδειγμα· ὑπόδειγμα ὑπογραφικὸν· ὑπόμνημα τὸ δοκίμιον
ὑπόδειγμα· ἐπὶ τὸν ἄλλος, ἐπὶ τὸ ποιήμων
ὑπόδημα· ὑπὸ δοκίμιον
ὑπόδημα· ὑπόμνημα
ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα
ὑπόδημα· ὑπόμνημα
ὑπόμνημα· μέτρῳ, ὑπόμνημα· ὑπόμνημα
ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα
ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα
ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα
[ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα]
[ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα]
ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα
ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα
ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα
ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα
ὑπόδημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα· ὑπόμνημα

877. 36. Proverb. 13:11. 20. Reich. 141:16. 21. 2 Pt. 3:8, quod scripsi: ἡδ. codex. **Paroem apostolorum** 41. Reich. Cav. 134:1. 42. 2 Ki. 20:2 (2 Ch. 32:24). 43. 2 Ki. 20:4. 44. Reich. 141:16. 45. 2 Ch. 32:25. 47. 2 Ki. 20:5.

878,37. 38. ὑπογύριον· ital. sorv. Sylvius. 39. ὑπόγειον· ὑπόγειον. Lex. Gr. 1, quod ita pro ὑπογύριον· ὑπόγειον· ὑπόγειον· ὑπόγει

ἀνάγκη παρεισπεσοῦσα· παρεισπ. ἀόριστα δὲ ἐπεὶ τὸν τῆς κόλου σκοπὸν τὸν τῆς μοίρας παραπέτασεν
ἀνάγκη· ἀντωνυμία κτητική
ἀνάγκη· ἀντωνυμία κτητική
ἀνάγκη· ἀντωνυμία
ἀνάγκη· ἄντικ. ἐπιθ.
ἀνάγκη· ἀντωνυμία κτητική· δοκεῖ μοῖρα
ἀνάγκη· ἀντωνυμία· ποιεῖ τὸ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀναγκ. ἀντωνυμία
ἀνάγκη· ἀντωνυμία
ἀνάγκη· ἀντωνυμία
ἀνάγκη· ἀντωνυμία· ἀναγκαία· ἀντωνυμία· ἀναγκαία· ἀντωνυμία· ἀναγκαία

* ὑπερτῆρα· τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα
ὑπέρτεχνον· σπουδαῖον
ὑπερτοναίων· ὑπὲρ τῶν ἄνω συνδεδεμένων καὶ διατετα[γ]μένων
ὑπέρυθρος· πυρακτής
ὑπέρφασις· ὑπερηφανία, μεγαλορρημοσύνη
ὑπερφέρεις· ὑπερβά(λ)λεις
ὑπερφερές· μέγα ὑπὲρ φύσιν, ἢ ὑπεράγον
ὑπέρφευ· ὑπεράγαν
ὑπερφίαλος· ὑπερήφανος, ὑβριστής, παράνομος, ὑπερφυής. μεγαλοπρεπής. ἢ ἔκσπονδος
ὑπερφλύζει· ἀναβρύει, ἐκφυσᾷ
ὑπέρφρονα· ὑπερήφανον. ἀγνώμονα. ὑψηλόφρονα
ὑπερφυᾶ· ὑπὲρ φύσιν μέγαν
ὑπερφυές· ὑπερμέγεθες, μεῖζον
ὑπερφύς· ὑπεργεννηθείς
ὑπερφυῶς· ὑπεραγόντως
ὑπερχειλές· ὑπερμεμετρημένον
ὑπερχειλῶν· ὑπερμέστων
ὑπερχέων· ὑπερέχων
ὑπέρχολος· ὑπερβαλλόντως ὀργιζόμενος
ὑπέρχρεως· ὁ πολλῷ πλείω τῆς οὐσίας ὀφείλων
ὑπερῶ· ὑποβα[λ]λῶ. ἀντὶ τοῦ προερῶ ὑπερῶ
ὑπερῴ(α)· στόματος
ὑπερῷα· ἀνώγαια
ὑπερῴησαν· ὑπ[ερ]εχώρησαν
ὑπερῷον· ὑπερῶον, ἀνώγαιον οἴκημα
ὑπερῷον· ἀνώγαιον
ὑπερώφθη· παρώφθη

SCR. 79. Cf. 82. 84. Eur. Heracl. 554. 85. LXX. 86. ADN. 87. *O* 94. 89. Soph. Ai. 1236. 90. Ar. Nubb. 76 Eqq. 141. 91. Herod. IX 78. 92. Herod. VI 127. 93. Ar. Ach. 142. 97. Antiph. fr. XCII vol. III p. 159. 98. Demosth. 821, 14. 99. Aristoph. fr. inc. LII p. 1188. 501. *X* 495. ADN. 2. *Θ* 122. 3. *B* 514. 5. Thuc. V 28.

ADNOT. 79. H. e. *ὑπερτηρία*, ut apud Suidan etiam e Platon. Theaet. p. 207 A scriptum exstat, sed vitiose pro *ὑπερτερία*, q. v. Vide Bos. Animadv. p. 135 et Ruhnk. Tim. p. 189. 81. *ὑπὲρ τῶν νεῶν* cod., em. Is. Voss. qui etiam *διατεταμένων* correxit. Cf. Mueller de munim. Ath. p. 34. 53. Pro *ὑπέρ* haud scio an *ὑπερθύρων* corrigendum sit coll. Poll. VII 122. clisum fortasse seq. gl. 82. *ὑπέριθρος* cod., *ὑπέρυθρος* Mus., unde *ὑπέρυθρος· πυῤῥάκης* (pro *πυρακτής*) corr. Ruhnken. 84. *ὑπερφερεῖς· ὑπερβαλεῖς* cod., em. Thes. VIII c. 253 B. 85. *φύσει* codex, quod deleto *ὑπέρ* vel cum Phot. 624, 13 in *ὑπερέχον* mutato probari potest, *φύσιν* Mus. — *ὑπεράγων* cod., em. Tollius. 86. *ὑπερφ.* cod., *ὑπερφυῶς* male Mus. Legebatur *ὑπερφεῦ*, quo de cf. schol. Eur. Phoen. 553 Aesch. Ag. 362 et Cratin. (fr. CXXXIII p. 215) ap. Schleussner. in Friedem. et Seebod. Misc. critt. I p. 537. 87. Sic codex. Musurus duos constituit articulos *ὑπερφίαλος. —παράνομος. ὑπερφυής· —ἔκσπονδος*; Albertus rectius: *ὑπερφίαλος· ὑπερήφανος, ὑβριστής, παράνομος, ἢ ἔκσπονδος.* * *ὑπερφυής· μεγαλοπρεπής*, quod probatur Schowio, qui verba *ἢ ἔκσπονδος* e margine esse putat. 88. Lob. rhem. p. 81. 90. *φύσει μέγα* cod., em. Mus. nisi *μεγάλα* malis, vel *μεγάλην* (ex Ar. Eqq. 141). 95. *ὑπέρχειλον· ὑπέρμεστον* cod., em. GDindorf. Thes. VIII c. 260 A. 96. Defendi potest, sed conici etiam *ὑπερσχεθών*. 97. Bekk. I 116, 2 Phot. 624, 16. 98. *πολλῶν* cod., em. Mus. 99. *ὑπερορῶ* inepte Mus. deceptus voc. *προορῶ*, quod *προερῶ* esse vidit Valcken. ad Ammon. p. 140. 219. Idem recte *ὑποβαλῶ* reposuit pro *ὑπερβαλῶ*. Cf. quae ad voc. *ὑπερνεμεῖς* disputavimus. — In codice seq. gl. scripta erat *ὑπερῶ ὑπερῶ στόματος*, unde Musurus efficit *ὑπερῴα· ἡ τοῦ στόματος*. Ego prius *ὑπερῶ* ad finem huius gl. retraxi et seqq. sic scribenda suspicor *ὑπερῶ* (h. e. *ὑπερῴ* ex *α* 362 *Π* 184)*· ἀνώγαια. ὑπερῴα· στόματος* (*palatum*). Aperte enim gl. Homerica spuria cum genuina ad unam sic coaluit: *ὑπερῶ· στόματος ὑπερῴα ἀνώγαια.* 500. (*α*) Mus. Cf. *τῆς ὑπερῴας* et not. praec. 1. Cram. AOxx. II p. 467 e lex. in Psalm. affert. 2. *ὑπανεχώρησαν* Mus. Correxi.

ὑπεσάκκισεν· ὑπήθει τῷ σάκκῳ. ἔνιοι πρόκοπτε
[ὑπεσενεχίζετο γέα· ὑπεκάμπτετο. ἐκινεῖτο]
ὕπεσις· ταπείνωσις, ἔνδοσις
* ὑπέρβιος· ὑπέωρος
ὑπεσπληνισμένον· ὑποπιασμένον. ἢ πεποικιλμένον
ὑπέστη· ὑπέσχετο
[ὑπέτρεχον· ὑπερμένω τοῦ πυρὸς εἶχον]
ὑπέσταν· ὑπέσχησαν, ἐπηγγείλαντο
ὑπεστειλάμην· παρῃτησάμην
ὕπεστόρεσται· ὑπέστρωται, ἤπλωται
* ὑπέχεσθαι· ὑπερβάλλεσθαι
ὑπεσχηκώς· ὑποστάς
ὑπέσχηται· ἐπήγγελται
ὑπέφηνεν· ὑπέδειξεν, ἐμανέρωσεν
ὑπεχάλκισα· πρὸς χαλκοῦ ὑπεθέμην
* ὑπ᾽ εὐθείας· ἐπ᾽ ἴσης
* ὑπεύθυνος· ἔνοχος. ὑποκείμενος
ὕπεχε· ὑπόφερε. πάρεχε. ὑπόμενε
ὑπέχει· ὑπομένει. ὑφίσταται. δίδωσιν
ὑπέχεται· προμηθεῖται
ὑπέχευεν· ὑπέβαλλεν, ὑπέχυσεν
ὑπηγάγετο· ἠπάτησεν. [ὑπέμεινεν
[ὑπηδόμενοι· ὑφορώμενοι]

SCR. 7. *ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα B* 784. 11. *I* 515. 12. *B* 426. 13. *B* 286. 14. Act. Ap. XX 20. 19. *ρ* 409. 22. Aesch. Prom. 324 al. 26. *Λ* 842.

ADNOT. 6. Rectius auctore Aelio Dionysio Eustath. 940, 16 *ὑπεσάκιζε* et *σάκος*. Verbi meminerunt Phrynich. app. soph. p. 68, 30 EM. 783, 27 Phot. 630, 9 et Hesych. *ὑποσακίζειν*, ubi iterum addit *καὶ τὸ προ[σ]κόπτειν*. ‚Verbum *προκόπτειν* progredi, promovere gradum *significat: quo sensu dictum ὑποσακίζειν comparatum est cum gl. Hesychii καλπάζει· ὀξυποδεῖ σακκάζει. Ex harum glossarum comparatione Salmas. SCR. HA. II p.* 12 *collegit σακκάζειν* asturcones et tolutares equos *dici, quorum gradus in ambulando perinde minutus et creber, quasi sacco colatus esset et eliquatus. Liquores enim per saccum dum exprimuntur, crebris et minutis ire guttis: unde et* colatorios *et* guttonarios *equos dici ab Vegetio mulomed.* 4, 6. Thes. VIII c. 417 (ex Alberti nota ad *ὑποσακίζειν*). — *προέκοπτε* Mus. 7. Homeri vel Hesiodi verba exhibui ut in codice leguntur, *ὑπεστοναχίζετο γαῖα* Mus. Debebat saltem *ὑπεστενάχιζε*, quod ap. Hom. *B* 781 schol. *ὑπέστενε* explicat, ap. Hesiod. Theog. 843 autem a Goettlingo repositum est pro *ὑπεστονάχιζε* (sic cod. Cant.) et *ἐπεστενάχιζε*. 8. *ὑπεσίς* cod., *ὕπεσις* Mus. quod si mendo caret Ionicum est pro *ὕφεσις*. 9. Nata haec glossa e solemni confusione literarum $\overline{\beta}$ et $\overline{\omega}$. Corrigo: *ὑπερώιος· ὑπερῷον*. 10. Ad locum schol. Ar. Plut. 1082, a Vossio allatum, Hemsterhusius p. 403 adnotavit haec: *Hoc liquido adfirmare licet, vocem ὑ. ex comicorum aliquo fuisse sumtam, nec grammaticos satis habuisse constitutum, quae genuina foret potestas. Legendum autem ὑποπιασμένον* (sic Perger) *aut ὑποπεπιασμένον. Si prius adrideat eodem redibit utraque interpretatio significabitque* ex sugillatione lividum variatum; *sin alterum anteponi probes tum ratio erit explicandi vocabuli diversa: nam qui ὑποπεπιασμένον fuit interpretatus, ὑπεσπληνιαμένον formatum a medicorum σπλῆσι σπληνίοις vel spleniis accepit, quasi* spleniatum, spleniis sive pulvinis adfultis compressum. *Illud autem ὑπεσπληνίσθαι, quam facile potuerit ad sensum turpiculum delorqueri Latinorum usus in* comprimendi compressusque *verbis ostendit.* 12. Sic codex, *ὑπείροχον* Mus. qui $\overline{\tau}$ erasit; *ὑπείρεχον* corr. Ruhnken. 13. *ὑπέστανον* cod., *ὑπέσταν* Mus. Conicio: *ὑπέσταν· ὄν* (l. *ἦν*) *ὑπέστησαν* ex Il. *B* 286. 15. *ὑπεστόρηται* cod., *ὑπεστόρεσται* Suid. 16. *ὑπερέχεσθαι* Mus. contra ordinem, qui *ὑπέσχεσθαι* exigit. Hoc *ὑπέσχεθε* esse potest (*H* 188) cui non convenit interpretatio, aut *ὑποσχέσθαι· ὑποβαλέσθαι*, quo ducit glossa *ὑπόσχωμαι· ὑποβάλωμαι*. 20. Nummularius qui aureos numulis aeneis permutat dicitur *ὑποχαλκίζειν* (*gegen Kupfer umsetzen*). 21. *ἐφ᾽ ἴσης* cod., *ἐπ᾽ ἴσης* Mus. 25. *προθυμεῖται*? 26. *ὑπέμεινεν* ad *ὑπεῖχεν* refero. 27. *ὑπήγαγε· τὸ* non opus. Utrumque dicitur. 28. *ὑπιδομένοι* Mus.

Σοφόκλεους· τὸν ἀπὸ Κολωνοῦ, ἢ τὸν φίλιππον
530. * Σοφόκλεους· ἀπὸ, σοφοκλῆς·
Σοφοκλέους· ἐπιτάφιος·
Σοφοκλέους· σοφίσματα·
Σοφοκλέους· τραγῳδίαι·
Σοφοκλέους· τραγῳδίαι·
Σοφοκλῆς· γενεαλόγος·
Σοφοκλῆς· δὲ ὁ ἐξ ἄστεως τραγῳδοποιὸς·
Σοφοκλῆς· σοφιστής·
Σοφοκλῆς· ὁ σοφὸς· ἀπὸ, καὶ τὰ ἑξῆς·
Σοφὸς· τὸ τέλειον, ἢ ἐπὶ πάσαις ἀλλαις ἀρεταῖς, ἀλλὰ μάλιστα, ἐπὶ ἐπι-
στήμῃ· καὶ ἐπὶ ποιήσει·
535. * Σοφόρρων· ἀπὸ, σωφρονίσκος·
Σπαρτιᾶται· ἔθνος·
Σπαρτιᾶται· οἱ ἀπὸ λακεδαίμονος·
Σπαρτιᾶται· οἱ ἀπὸ λακεδαίμονος τῆς πρὸς τῷ πελοποννήσῳ, ἢ τῆς
πρὸς τῷ ταϋγέτῳ·
Σπάρτη· ἡ λακεδαίμων·
Σπάρτη· ἡ πρὸς τῷ ταϋγέτῳ·
Σπάρτη· ἡ τῶν λακεδαιμονίων·
Σπαρτιᾶται· ἀνομάσθησαν, ἐπειδὴ ἐσπάρησαν·
Σπάρτη· ἡ τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους·
540. * Σπαρτοί· ἀπὸ, σπαρτὸς· ἐπειδὴ ἐκ τῆς γῆς ἐβλάστησαν·
Σπαρτοὶ· ἀνόμασται, ἐφάνησαν·

ΚΕΤΤ. 530. Σοφοκλ. p. 807. 38 — 808. 2; p. 30 Kuster. — 531. Σ' Ἠλ. — 532. Cp. Σοφοκλῆς· ὁ σοφὸς· ἀπὸ, καὶ τὰ ἑξῆς· Suid. — 533. Σοφὸς· τὸ τέλειον, ἢ ἐπὶ πάσαις ἀλλαις ἀρεταῖς, ἀλλὰ μάλιστα, ἐπὶ ἐπιστήμῃ· καὶ ἐπὶ ποιήσει· Suid. — 534. Σοφόρρων· ἀπὸ, σωφρονίσκος· Suid. — 535. Σπαρτιᾶται· ἔθνος· Suid. — 536. Σπαρτιᾶται· οἱ ἀπὸ λακεδαίμονος· Suid. — 537. Σπαρτιᾶται· οἱ ἀπὸ λακεδαίμονος τῆς πρὸς τῷ πελοποννήσῳ, ἢ τῆς πρὸς τῷ ταϋγέτῳ· Suid. — 538. Σπάρτη· ἡ λακεδαίμων· Suid. — 539. Σπάρτη· ἡ πρὸς τῷ ταϋγέτῳ· Suid. — 540. Σπάρτη· ἡ τῶν λακεδαιμονίων· Suid. — 541. Σπαρτιᾶται· ἀνομάσθησαν, ἐπειδὴ ἐσπάρησαν· Suid. — 542. Σπαρτοί· ἀπὸ, σπαρτὸς· ἐπειδὴ ἐκ τῆς γῆς ἐβλάστησαν· Suid. — 543. Σπαρτοὶ· ἀνόμασται, ἐφάνησαν· Suid.

Σοφοκλέους· τὸν ἀπὸ Κολωνοῦ, ἢ τὸν φίλιππον] Σοφοκλέους· ἐπιτάφιος· Suid. Cp. Σοφοκλῆς· ὁ σοφὸς· ἀπὸ, καὶ τὰ ἑξῆς· Suid. — 530. Σοφοκλέους· σοφίσματα· Suid. — 531. Σοφοκλέους· τραγῳδίαι· Suid. — 532. Σοφοκλῆς· γενεαλόγος· Suid. — 533. Σοφοκλῆς· δὲ ὁ ἐξ ἄστεως τραγῳδοποιὸς· Suid. — 534. Σοφοκλῆς· σοφιστής· Suid. — 535. Σοφὸς· τὸ τέλειον, ἢ ἐπὶ πάσαις ἀλλαις ἀρεταῖς, ἀλλὰ μάλιστα, ἐπὶ ἐπιστήμῃ· καὶ ἐπὶ ποιήσει· Suid. — 536. Σοφόρρων· ἀπὸ, σωφρονίσκος· Suid. — 537. Σπαρτιᾶται· ἔθνος· Suid. — 538. Σπαρτιᾶται· οἱ ἀπὸ λακεδαίμονος· Suid. — 539. Σπαρτιᾶται· οἱ ἀπὸ λακεδαίμονος τῆς πρὸς τῷ πελοποννήσῳ, ἢ τῆς πρὸς τῷ ταϋγέτῳ· Suid. — 540. Σπάρτη· ἡ λακεδαίμων· Suid. — 541. Σπάρτη· ἡ πρὸς τῷ ταϋγέτῳ· Suid. — 542. Σπάρτη· ἡ τῶν λακεδαιμονίων· Suid. — 543. Σπαρτιᾶται· ἀνομάσθησαν, ἐπειδὴ ἐσπάρησαν· Suid. — 544. Σπαρτοί· ἀπὸ, σπαρτὸς· ἐπειδὴ ἐκ τῆς γῆς ἐβλάστησαν· Suid. — 545. Σπαρτοὶ· ἀνόμασται, ἐφάνησαν· Suid.

Digitized by Google

ἐνυπνιαστὴς ὀνειροπόλος
ἐνύπνιος ὄναρ
ἔνυπνος ἐν ὕπνοις ὢν, ἐνύπνιος.
660. ἐνυπνιοφάντης ὁ ὀρνεοσκόπος
ἐνυπνιοφαντικὸς ὁ μαντικὸς
ἐνυπνιοφαντικὸν ὄνειρον
ἐνυπνιόφαντος ὁ ὀνειροπόλος
ἐνυπνιοφαντοσκόπος ὁ ὀνειροπόλος
665. ἐνυπνίων ἐπιστάτης
ἐνυπνίων ἐπιστήμων
ἐνυπνιώδης ὁ ὀνειρώδης
ἐνυπνιώδης ἀπάτη
ἐνυπνιώδης ὁ ὀνειρώδης γράφ. ἐνύπνιος
670. ἐνυπνιώδης ὀνείρατος τὸ ὀνειρῶδες
ἐνυπνιώδης ὀνείρατος ὄνειρος
ἐνυπνιώδης ὀνειρώδης ὀνειρώδης
ἐνυπνιώδης ὀνειρώδης ὀνειρώδης ὀνειρώδης
ἐνυπνιώδης ὀνειρώδης ὀνειρώδης ὀνειρώδης ὀνειρώδης
675. ἐνυπνιώδης ὀνειρώδης τὸν αὐτὸν τρὶς ὀνειρώδη τὸν ὄρνιν. ἐλθὼν ὀνειρώδης
ἐνυπνιώδης ὀνειρώδης τὸ ὄνειρον, ἐπὶ τοῦ ὀνείρου, ἐνυπνιώδης ὀνειρώδης
ἐνυπνιώδης ὀνειρώδης ὀνειρώδης ὀνειρώδης ὀνειρώδης ὀνειρ

ὑπὸ γλωχῖνα· ὑπὸ τὴν γωνίαν
ὑπόγνυθα· τὸ καθῆσθαι τὰς χεῖρας ἔχοντα ὑπὸ γνάθον
[ὑπόγοιον· πρὸ μικροῦ γεγονός]
ὑπογράμματα· στιμίσματα τῶν ὀφθαλμῶν
590. ὑπογραμμός· τύπος. μίμημα
ὑπογράφειν· τυποῦσθαι
ὑπογραφῆναι· εἰσακουσθῆναι
ὑπογραφίον· τῶν ἐπὶ τῷ σώματι δεδανεισμένων
ὑπόγυον· προσδόκιμον. ἐγγύς, ἢ ὑμοῦ, καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου γεγονός, καὶ τὸ ἕτοιμον, πρόσφατον
95. ὑπὸ δαῖ(δ)ων· ὑπὸ λαμπάδων
ὑποδέγμενος· ὑποδεχόμενος
ὑποδεέστερος· ταπεινότερος
ὑποδεής· ἐνδεής, καταδεής. ὑπόφοβος
ὑποδενδρυάζειν· τὸ ἐξ ἀφανοῦς καὶ αἰφνιδίως ἐπιφαίνεσθαι
600. ὑποδεξίη· ὑποδοχή, ἢ ἡ χορηγία πρὸς ὑποδοχήν
ὑποδέραια· ὑποτραχήλια
ὑποδέραιον· ὑποδείριον καὶ περιτραχήλιον
ὑποδερίς· ὁρμίσκος. ἔνιοι πλοκίον τι περιτραχήλιον καὶ μέρος τι
ὑποδέσματα· ἐνέχυρα
5. ὑποδέσμιος· [ἢ ὑποδήμιος, ἢ] ὑποτεθείς
ὑπὸ δ' ἔτ(ε)ινε· ὑπέβαλλεν
ὑποδῆσαι· ἐνεχυραθῆναι. Ἰταλιῶται
* ὑπόδειγμα· σημεῖον
ὑποδιδάσκαλος· χοροδιδάσκαλος
10. ὑπόδικος· ὑπεύθυνος. χρεώστης. ἔνοχος δίκης
ὑποδμώς· ὑποτεταγμένος, δοῦλος, θεράπων
ὑπόδρα· ὑποβλεψάμενος, βλαπτικός
ὑποδράξ· ὁμοίως
ὑποδρακεῖν· ὑποπτεύσας
15. ὑπόδρα ἰδών· δεινῶς ὑποβλεψάμενος, ἢ ὑποβλέψας

ADN. 86. Ω 274. 89. Aristoph. fr. VI 5 p. 1078. 94. Hippocr. 1225 C. 95. ADN. 96. ν 310 (Apoll. lex. 160, 35). 97. Herod. I 134. 600. I 73. 3. Aristoph. fr. VI 14 p. 1079. 6. Eur. Or. 907. 9. Plato Ion. p. 536 A. 10. Aesch. Eum. 260. 11. δ 386. 12. Nic. Ther. 457 et Callimach. ap. Suid.: ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδράξ. 15. Α 148.

ADNOT. 87. ὑπογνύθα cod. Vide Lob. Parall. p. 154 n. 7. 88. ὑπόγυιον Mus. Imo ὑπόγυον. Apud Cyr. 39 pro ὑπόγιον· τὸ νεοστὶ γινόμενον lege ὑπόγυον· τὸ νεωστὶ γ. 89. στιμίσματα cod., στιμμίσματα Mus. Vid. Phot. 626, 26 Phrynich. app. soph. p. 68, 17 EM. 782, 10, et cf. gl. 592 et EM. 782, 10. 93. ὑπογραφίους *Graeci appellabant qui sub pignore corporis sui pecuniam acceperant.* Salmas. de mod. usur. p. 754. Glossa obscura, nec multum proficimur Demosth. epist. p. 1484, 17 et Mazocchi lab. Heracl. p. 234, ubi ὑπογράφομαι denotat *pignori oppono*, nisi ὑπογραφομένων conicias. — ὑπογραφίων Mus., sed codex ad — εἶον ducit. 94. ὀλίγον cod., em. Mus. 95. ὑποδαῖον cod., ὑπὸ δάων Mus. Exhibui Σ 492 ὑπὸ δαΐδων; ὑπὸ λαμπάδων Eur. Ion. 1494. 97. ταπεινώτερος cod., em. Mus. Moer. p. 377 EM. p. 2188 Gaisf. LDindorf. ad Xen. Cyr. VI 1, 43. 98. ἐπίφοβος cod.. ὑπόφοβος recte Phot. Suid. Cyr. 63. 99. ὑποδενδρυάσαι· ὑποδῦναί που καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην Phot. 627, 4. Cf. δενδρυάζειν. 600. ὑποδέξειν· ὑποδοχεῖν cod., ὑπόδεξιν· ὑποδοχὴν Mus., ὑποδέξη· ὑποδέχῃ. τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια Phot. 627, 5 Suid. Cf. EM. 782, 15 Apoll. lex. 160, 8 Eustath. p. 736, 52. 1. ὑποδέρεα cod., ὑποδέραια Mus. περιτραχήλια Phot. Suid. Eust. 782, 20. 2. ὑποδέρεον· ὑποδίριον cod. Vide Poll. V 98 EM. 1847, 26. 3. ὑποδερές cod., em. Heinsius. Phot. 627, 8 Boeckh. C. I. I p. 237. —μέρος] Poll. II 130. 135 V 56. 4. Vide ὑπέρδεσμα. ὑπεδέσμενεν. ὑποδέαμος. ὑποδῆσαι. 5. Coni. ἢ ὑπόδεσμος. 6. ὑποδέτινε cod., ὑποδ' ἔτινε Mus., em. Tollius. 8. ὑπόδιγμα ordo. 9. Poll. IV 106. 11. ὑπόδμος cod., em. Mus. Apoll. lex. 160, 26. De accentu Arcad. p. 93, 23 Choerob. p. 176, 10 Gaisf. 13. ὑπόδραξ cod., em. Apollon. Syntax. p. 336, 6. 14. ὑποδρακών Schrewel, alius malit ὑποπτεῦσαι. Nisi duo articuli coaluerint. 15. ὑποδραειδῶν cod., em. Mus.

ἀναβήναμαι· προκαθίζω.
ἀναβηναμένη· προκαθῆμαι.
ἀναβηναστὴς· ἀναβάτης.
ἀναβηρίζησαντες· ἀναπηδήσαντες, ὑπερπηδήσαν
625. ἀναβήσεται· ἀναβήσεται. ἀντὶ τοῦ ἀναβήσονται
ἀναβήσεται· ἀναβήσεται.
ἀναβήσεται· ἀναβήσεται.
ἀναβήσεται· ἀναβήσεται.

623. συναπάρθρα · ἐπιβρίθων
συναπάρθρων ἀπὸ τῶν κλάδων καὶ φορᾶς
[ἐπὶ σύρσεως· ἀπὸ τοῦ κυρτοῦ]
συναπάρθρων· ἐπιβρίθοντα.
συναπάρθρων· ἐπιβρίθοντα.
συναπάρθρου· συναπτοῦ.
ἀπὸ τοῦ κλάδου· ἀπὸ συναπτῶν
ἀπὸ τοῦ κλάδου· συναπτοῦ
συναπάρθρων καὶ φορᾶς· τῶν κλάδων χάριν καὶ φορᾶς
συναπάρθρων· ἐπιβρίθοντα συκαμίνων
626. συναπηγέσθαι· συναφθῆναι, συμπαγῆναι, ἅτινα συναπήγει
συναπηγέσθαι· ἐπὶ τῶν ὀστῶν, συμφύεις τὰς τρήσεις λέγει
ἀπὸ πρόσκαιρον· ἀπὸ τοῦ παχοῦ
625. συναπηγέσθαι· συναφθῆναι
συναπηγέσθαι· συναφθῆναι ἢ συμπαγῆναι
συναπηγέσθαι· συναφθῆναι, δεδεμένα συναπηγέσθαι· ἢ συναφθῆναι
πρὸς τὸν χαλκὸν
συναπηγέσθαι· συμπαγῆναι, δεδεμένα
συναπηγεῖς μόνοις, καὶ ὁ τὸ κῆρ συφὸς συναρμοστὴς
627. συναπηγεῖς· συνδεῖς
συναπηγεσθῆναι· ἀνάγκη τὰς πηγὰς ἀνάγκης
συναπηγεσθῆναι· ἀνάγκη τοῦ μέσου συναφθῆναι
συναπηγεσθῆναι· ἀνάγκη τοῦ μέσου συναφθῆναι
συναπηγεσθῆναι· τοῦ ἀπεργάσου τοῦ συναπτοῦ τοῦ ἀνάγκη τοῦ πηγῶν τοῦ
τρυπήματος
628. * συναπηγεσθῆναι· ἀπὸ γαστρὸς δρυὸς ἐγκάλυκος
συναπηγεσθῆναι· ἀπὸ τοῦ ἀπεργάσου τοῦ συναπτοῦ δρυὸς
συναπηγεσθῆναι· ἀπὸ τοῦ ἀπεργάσου τοῦ συναπτοῦ δρυὸς
συναπηγεσθῆναι· συναφθῆναι, συμπαγῆναι, συναρμοσθῆναι
συναπηγεῖς· δρυὸς τοῦ συναπτοῦ
629. συναπηγεῖς· συμπαγῆς
συναπηγεῖς· συμπαγῆς, συνδεῖς

629. Sch. 1 352. **626.** F 110. **625.** Dionysius of Halicarn. ap. Rhet. 1 1. **628.** Z 222 (ἐν πρώτῃ καὶ τρίτῃ). **627.** M 1 131. Π 1 383 Z 305. **629.** Arcadius 82, 7. Ψ 111. Ω 13. Hesychius, Cyr. Ω 17. S

623 συναπάρθρων] Ven. A, Ven. B, Ven. C, Ven. D, Ven. E, Ven. F, Ven. G, Ven. H, Ven. I, Ven. K, Ven. L, Ven. M, Ven. N, Ven. O, Ven. P, Ven. Q, Ven. R, Ven. S, Ven. T, Ven. U, Ven. V, Ven. W, Ven. X, Ven. Y, Ven. Z, Ven. AA, Ven. BB, Ven. CC, Ven. DD, Ven. EE, Ven. FF, Ven. GG, Ven. HH, Ven. II, Ven. JJ, Ven. KK, Ven. LL, Ven. MM, Ven. NN, Ven. OO, Ven. PP, Ven. QQ, Ven. RR, Ven. SS, Ven. TT, Ven. UU, Ven. VV, Ven. WW, Ven. XX, Ven. YY, Ven. ZZ, Ven. AAA, Ven. BBB, Ven. CCC, Ven. DDD, Ven. EEE, Ven. FFF, Ven. GGG, Ven. HHH, Ven. III, Ven. JJJ, Ven. KKK, Ven. LLL, Ven. MMM, Ven. NNN, Ven. OOO, Ven. PPP, Ven. QQQ, Ven. RRR, Ven. SSS, Ven. TTT, Ven. UUU, Ven. VVV, Ven. WWW, Ven. XXX, Ven. YYY, Ven. ZZZ, Ven. AAAA, Ven. BBBB, Ven. CCCC, Ven. DDDD, Ven. EEEE, Ven. FFFF, Ven. GGGG, Ven. HHHH, Ven. IIII, Ven. JJJJ, Ven. KKKK, Ven. LLLL, Ven. MMMM, Ven. NNNN, Ven. OOOO, Ven. PPPP, Ven. QQQQ, Ven. RRRR, Ven. SSSS, Ven. TTTT, Ven. UUUU, Ven. VVVV, Ven. WWWW, Ven. XXXX, Ven. YYYY, Ven. ZZZZ, Ven. AAAAA, Ven. BBBBB, Ven. CCCCC, Ven. DDDDD, Ven. EEEEE, Ven. FFFFF, Ven. GGGGG, Ven. HHHHH, Ven. IIIII, Ven. JJJJJ, Ven. KKKKK, Ven. LLLLL, Ven. MMMMM, Ven. NNNNN, Ven. OOOOO, Ven. PPPPP, Ven. QQQQQ, Ven. RRRRR, Ven. SSSSS, Ven. TTTTT, Ven. UUUUU, Ven. VVVVV, Ven. WWWWW, Ven. XXXXX, Ven. YYYYY, Ven. ZZZZZ, Ven. AAAAAA, Ven. BBBBBB, Ven. CCCCCC, Ven. DDDDDD, Ven. EEEEEE, Ven. FFFFFF, Ven. GGGGGG, Ven. HHHHHH, Ven. IIIIII, Ven. JJJJJJ, Ven. KKKKKK, Ven. LLLLLL, Ven. MMMMMM, Ven. NNNNNN, Ven. OOOOOO, Ven. PPPPPP, Ven. QQQQQQ, Ven. RRRRRR, Ven. SSSSSS, Ven. TTTTTT, Ven. UUUUUU, Ven. VVVVVV, Ven. WWWWWW, Ven. XXXXXX, Ven. YYYYYY, Ven. ZZZZZZ, Ven. AAAAAAA, Ven. BBBBBBB, Ven. CCCCCCC, Ven. DDDDDDD, Ven. EEEEEEE, Ven. FFFFFFF, Ven. GGGGGGG, Ven. HHHHHHH, Ven. IIIIIII, Ven. JJJJJJJ, Ven. KKKKKKK, Ven. LLLLLLL, Ven. MMMMMMM, Ven. NNNNNNN, Ven. OOOOOOO, Ven. PPPPPPP, Ven. QQQQQQQ, Ven. RRRRRRR, Ven. SSSSSSS, Ven. TTTTTTT, Ven. UUUUUUU, Ven. VVVVVVV, Ven. WWWWWWW, Ven. XXXXXXX, Ven. YYYYYYY, Ven. ZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAA, Ven. BBBBBBBB, Ven. CCCCCCCC, Ven. DDDDDDDD, Ven. EEEEEEEE, Ven. FFFFFFFF, Ven. GGGGGGGG, Ven. HHHHHHHH, Ven. IIIIIIII, Ven. JJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKK, Ven. LLLLLLLL, Ven. MMMMMMMM, Ven. NNNNNNNN, Ven. OOOOOOOO, Ven. PPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRR, Ven. SSSSSSSS, Ven. TTTTTTTT, Ven. UUUUUUUU, Ven. VVVVVVVV, Ven. WWWWWWWW, Ven. XXXXXXXX, Ven. YYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL, Ven. MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM, Ven. NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN, Ven. OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO, Ven. PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP, Ven. QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ, Ven. RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR, Ven. SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS, Ven. TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT, Ven. UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU, Ven. VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV, Ven. WWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWW, Ven. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Ven. YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY, Ven. ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ, Ven. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, Ven. BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB, Ven. CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC, Ven. DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD, Ven. EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE, Ven. FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF, Ven. GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG, Ven. HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH, Ven. IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII, Ven. JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ, Ven. KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK, Ven. LLLLLLLLLLLLLLLL

Γενέθλιονταρ· Βαδερ δι Βάδεμ
· ἀναξικάλον· σκαπτάκι
· ἀναξίκης· ἐκέπαι, καὶ ἐκέπαι
685. ἀναξίς· ἀλφ ἐμπάκι ἢ ἀπὸ
ἀναξίτης· ἀκάτιον
ἀναξίτης· ἀκανθίνης
ἀναξίτης· μεγάλη ἐλάτινος ἀφρίκιον
ἀναξιφάντης· ἢ ἀπὸ σπάνιος
690. ἀναξίνης· ἀλάτινος
ἀνάξιον· τὸ ἄμαντα
ἀνὰ ἀνακρατῆς· κάμμαρος
ἀνὰ ἀνάκρατος· ἀκάτιον
ἀνὰ ἀνάκρατος· ἀκάτιον
695. [ἀναξίτης· ἀκάτιον]
ἀναξίτης· ἀκάτιον σκάλαν
ἀναμβολόκαλος· ἀλλὰ τὸ πορίμον
ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον, ἀκάτιον, ἀκ ἀ Μάνδας
ἀναμβολόκαλος· χάλαζα
700. ἀνὰ μεγάλοβ· ἀπὸ τὴν φρὸν
ἀναμβολόκαλος· χαλαζῶδες
ἀναμβολόκαλος· κατάμαρος
ἀναμβολόκαλος· ἢ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον
6. ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον ἄμαν, ἢ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ πάς πάς
ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον
ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον
ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον, ἀκάτιον
ἀναμβολόκαλος· ἀλάτιον, ἀκάτιον
15. ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον, ἀκάτιον, ἀκάτιον
ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον, ἀκάτιον
ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον
ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον ἀκάτιον
ἀναμβολόκαλος· ἀλάτιον
20. ἀναμβολόκαλος· ἀκάτιον
ἀναμβολόκαλος· μεγαλόκαλον ἢ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀναμβολόκαλος· ἀλάτιον ἀκάτιον ἢ ἀπὸ ἀπὸ πάς πάς πάς

* ὑποπιάζομεν· ταπεινοῦμεν. μαραίνομεν. Ὑποπιασμὸς γὰρ ταπείνωσίς ἐστι σώματος
ὑποπῖσαι· ὑποποτίσαι
720. ὑπὸ Πλάκῳ· ὑπὸ τῷ Πλάκει ὄρει Κιλικίας
ὑπόπλεως· μεστός, ἔμπλεως
ὑποποιεῖται· προσποιεῖται
ὑπὸ πραπίδων· ὑπὸ τῶν φρενῶν
ὑπόπτερος· κοῦφος. καὶ ὑπώπτερος ὑ ταχύς
25. [ὑποπέτρου]· ὑποπτέρου, ταχείας
ὑποπτεύει· ὑπονοεῖ, ὑπολαμβάνει
ὕποπτος ἐχθρός· .....
ὑπόπτως· ἐχθροειδῶς
ὑπόπτωσις· κατάπτωσις
30. ὑπώπτωτον· ὑποπῖπτον
ὑπώρ(ε)ια· τὰ ὑπὸ τὰ ὄρη
ὑπορίνους· τοὺς ὑπὸ ῥινὶ φθεγγομένους
* ὑποργηθεῖσα· ὑποχρισθεῖσα
ὑπὸ ῥιπῆς· ὑπὸ τῆς ὁρμῆς
35. [ὑποῤῥόφιοι· ὑπύστιγοι]
ὑποῤῥάπτεις λόγους· συντίθης
ὑποσακίζειν· ὑπηθεῖν τῷ σάκκῳ. καὶ τὸ πρόσκύπτειν
ὑποσκελίσει· ἀπατήσει, χλευάσει
ὕπόσκοπον χέρα· Αἰσχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες, οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δέ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός
40. * ὑπὸ σκήπτρῳ· ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ
ὕποσμος· ὀσφραινόμενος
ὑποσμύχει· θλίβει, ἀνιᾷ, καταπονεῖ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τραυμάτων
ὑποσμύχεται· ὑποκαίεται
ὑποσμύχουσα· ἔνδον ἐρεθίζουσα
45. ὑπόσπονδος· σπονδὰς αἰτήσας

SCR. 18. Greg. Naz. II. cc. 20. Z 396. 21. Herod. VII 47 ὑπόπλεος. Et sic Cyr. 63. Attica forma frequens ap. Philonem. 23. N 412. 24. Eur. fr. 424 Io Chius fr. 14 p. 569. 27. Aeschyl. Ag. 1637. 28. Thucyd. VIII 66. 34. Θ 192. 36. Apud Eur. Alc. 554 legisse videtur τούσδ' ὑποῤῥάπτεις λόγους pro τόνδ' ν. λόγον. 38. Cf. Psalm. XVI 14 Prov. XX 11. 39. Aeschyl. fr. 330 p. 81. 40. Z 159. 44. Verba auctoris fuisse videntur ἔνδον ὑποσμύχουσα, quae patres ecclesiae iungere solent. 45. Herod. VI 103.

ADNOT. 19. ὑποπιάζομεν — ὑποπιασμός cod., ὑπωπιάζομεν — ὑπωπιασμός Mus. male. Utraque glossa fluxit e Greg. Naz. I p. 533 C et Or. XVI p. 240 D. Huc pertinet etiam gl. ὑποπεζῖα ex ὑποπίζει corrupta, quam GDindorf. male cum περιπεζία comparat. Ὑποπίεσμος ἐνταῦθα διὰ τοῦ ὅ γράφεται τὸ πο. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὑποπιέζειν τινὰ ἑαυτὸν καὶ ταπεινοῦν καὶ θλίβειν εἴρηται ὑποπιεσμός κτλ. Cyr. 63. Cf. ὑπέπισα. 20. ὑποπλακῶ — Πλακεῖ cod., ὑποπλάκω — Πλάκει Mus. Imo τῷ Πλακίῳ ὄρει. Alii divisim scribebant in Z 378 ὑπὸ Πλάκῳ, alii Ὑποπλάκῳ. 23. ὑπὸ πραιτίδων cod., em. Mus. 24. καὶ ὕποπτρος cod., em. Mus. 25. Recte Mus. ciecit ὑποπέτρου. 31. Rectius Cyr. 63 ὑπόρειον (l. ὑπόρειον) nisi apud ipsum ὑπόρειον et ὑπόρινον coaluerunt. 32. Ordo hic non admittit ὑποῤῥίνους. Cf. νανοκάκα. 35. ῥοπῆς cod., ῥιπῆς Mus., ὑπαὶ. ῥιπῆς Iensius Lectt. Hesych. p. 234. 35. ὑπωρόφοι voluit ex Il. I 640. Ὑποῤῥόφιοι vereor ut recte tueatur Thes. VIII c. 498 D coll. Anthol. Pal. VI 20. 124. 36. συντιθεῖς cod., em. Mus. 37. ὑπωθεῖν cod. Aldus, em. Mus. Cf. ὑπεσάκ[κ]ισεν. 38. ὑποσκελήσει cod., em. Mus. 39. ὑποσκεπόνχερα cod., em. Mus. Vide σκωπευμάτων et Salmas. HA. II p. 836. (In Vopisc. p. 500). Apposite Valesius meminit Sil. Ital. XIII 341: *obtendensque manum ... umbrato perlustrat pascua visu.* 41. Phot. 631, 14. 42. ὑποσμύγει (Lob. rhem. p. 69) cod., ὑποσμήχει· ὑποκαίει θλίβει ἀνιᾷ καταπονεῖ Cyr. 63. em. Pharor. Cyr. 39. — τραυμάτων cod., καυμάτων Kusterus et Hemsterh. ad Lucian. dial. sel. p. 121. Vid. EM 783, 37.

ἐναντίβολέω ἐναντίβολος ἐναντίος ἐναντίος ἐναντί

790. * ἐπίμορφος· ἐξ ὁμοιογενοῦς.
Ἐπιμὸς· ὑπόστασις, ἕδρασμα, ὑπομόχλιον, ἐπίδρασμα, ὑπόπεμμα. Ἐπιτιθέναι τὸ ἐξ ἀρχῆς τὸ μὴ χρησιμεῦον τῷ σχήματι ἕδος.
Ἐπιμορφεῖ· ἁρμόζει.
Ἐπιμορφὸν· ἐπὶ τῶν ὕδρ
Ἐπιμορφοῦν· χρησμῷ ἀναπείθειν.
Ἐπιμορφοῦσθαι· ἁρμόζεσθαι.
Ἐπιμορφώσεται· ἐπιτελέσεται.
Ἐπιμορφώσουσι· συνβιβάσουσι.
Ἐπιμορφώσω· μίσσω, χρίσω, ἁρμόσω, ἐπιτελέσω, χρησμῷδῶν ἀναιρήσω· ἐπανορθώσω.
Ἐπιμορφώσωσι· ἐπανορθώσωσι.
Ἐπιμορφῶν· ἁρμοζόμενος.
Ἐπιμορφωτὴς· ἁρμοστὴς.
Ἐπιμορφωτὴς τῶν ἀκοαῖς· ἐπιτελῶν ἀκοαῖς.
Ἐπιμορφωτὴς· ἐπιτελῶν.
Ἐπιμορφῶν· ἐπὶ τοῦ Ἐμπέδου λέγεται ὅτι τὰ στοιχεῖα ἐπιτὶ τὰ ὄρη.
Ἐπιμορφῶν· ἐπὶ τοῦ τοὺς τρίβωνας ἐπιτιθέντος. ἐπὶ μέρους δὲ λέγει τὸν ὄρον ἁρμὸν, καὶ τὸ πελάσσειν
Ἐπιμορφῶν· ἁρμόζων
Ἐπιμορφῶν· ἐπιτίθεν μέρος τοῦ ὅρου
Ἐπιμορφῶν· ἐπιθέτων
[Ἐπὶν· ἁρμὸν]
[Ἐπὶς· χρῆσις]
Ἐπὶς· ἐπιτήδευμα
Ἐπὶς· ἐπιτήδευμα· ἀσκησις
Ἐπὶς· πόθος· ἔπιθυμία
Ἐπιστᾶσι· ἐπὶ τοῦ κύριον γίγνεσθαι τῶν μελισσῶν
Ἐπιστᾶσι· κύριοι· βασιλεῖσιν
Ἐπιστᾶσι· ἐπιτάσσουσι
Ἐπιστᾶσι· χορεύσουσι

ΕΓΓ. 46. 2 Sch. 44. Hippon. 5. Th. 93. scrupos 67%. Ba. 2 Th. 98. 2 Ba. 2 Th. 98. 2 Ba. 2 Th. 98. 2

Τραγῳδοὶ κωμῳδοί
Ἔμμετρος ἀκατάληκτος Ἔμμετρος
Ἔμμετρος ὑπερκατάληκτος
Ἔμμετρος ἀκατάληκτος
Ἔμμετρος ὑπερκατάληκτος
Ἔμμετρος ἀκατάληκτος
Ἔμμετρος ὑπερκατάληκτος
Ἔμμετρος ἀκατάληκτος
Ἔμμετρος ὑπερκατάληκτος

ATT. Ib. 1420. Ib. Anal. iv. 1133 b. 1138. Cael. 3 p. 301. Ib Aristotelian. 23. Ib. Poet. 1447 a. 1449 b. 1450 a.

Ἀριθμῷ. Ib. Anal. post. ii. 13. Ib. Cael. 3 p. 301. Ib. Aristotelian. 23. Ἀριθμὸν δὲ καὶ ἕνωσιν ποιοῦσι τρεῖς ἀεὶ ἐν ἑκάστῃ. Bonitz, 1. 1. Ap. Rhet. 2. 3. 1380 b. Ἐν ἑνὶ ἀριθμῷ καὶ ἕνωσιν ποιοῦσι τρεῖς ἀεὶ ἐν ἑκάστῃ. Ib. Τὸ γὰρ ἐν ἀριθμῷ τρία ἐστὶ καὶ ἕνωσιν ποιοῦσι τρεῖς ἀεὶ ἐν ἑκάστῃ. Ib. Ἐν ἑνὶ ἀριθμῷ

825. ὗς ἐκώμασα· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων
ὑσθλός· σαλός, φλύαρος
ὕσκλοι· ἀγκύλαι, βρόχοι, οὓς ἡμεῖς ὕσκλους τῶν ὑποδημάτων καὶ τὰς λέγνας τῶν ἱματίων
* ὑσκυθά· ὑὸς ἀφόδευμα
* ὑσκίνιοι· ὑσκάνιοι
30. ὑσμῆθες· οὐσίαι
ὑσμίνας· μάχας
ὑσμίνη· μάχη. παράταξις. ταραχή. σύνοδος
ὑσύν· τὸ ὄσον. βοὸς σὺν ἀρότρῳ συναν(σ)τροφή
ὕσπληξ· βαλβίς. μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βόας. καὶ παγὶς λίχων
35. ὕσπληγα· τὸ ῥύπτριον. [τῆς σφραγῖδος
ὕσπληγξ· ἄφεσις, ἀφετηρία. πάγη. [πάσσαλος, καὶ ὁ κεράτινος κρίκος]
ὑσπολεῖν· συβωτεῖν
ὕσσακος· ὑστακός

SCR. 27. Hermipp. fr. VI p. 412. 31. *B* 40. 32. *d* 462. 36. Plat. Phaedr. p. 254 E. 38. Ar. l. c.

ADNOT. 25. *ἐκώμασα* cod., *ἐκῶμασε* Mus. ut Diogen. prov. VIII 60. 26. *ὕθλος* Guyetus, cuius formam Laconicam *ὗσλος* latere suspicabatur Hemsterh. ad Thom. M. p. 569, improbante Lobeck. Parall. p. 436. 27. *ἀγκύλοι* male Theognost. 24, 7. Mox *λαγνὰς* Salmas. recte mutavit in *λέγνας*. Ad rem quod attinet Poll. VII 80 *ὕσκλους* h. e. *amenta* inter *μέρη ὑποδημάτων* recenset, ab his vero Hemsterh. ad Hes. s. v. *ἔπτυσκλον* vidit soleas appellatas esse *ἐννέυσκλους* et *ἑπτύσκλους* (—*χλους*), quas lingua vulgaris sono corrupto pronunciasse videtur *κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ ἑ πτύσκλους* et *πτύσχλους*, ut *κτὼ βόλων*, *τάρων βόλων* sim. Fallitur Lob. Parall. p. 33. 28. *ὕσκυθα* Mus., qui imposuit Lobeck. Proll. p. 367. Cf. Diosc. II 99. 29. *ὕσκανοι· σύσκηνοι*? Sed haec incerta. 30. Non dubito, quin *ΘΥCΙΑΙ* scribendum sit. — *ὑσμῖθες*, ut *δελλῖθες ἀγγλῖθες βαλλῖθος*? 31. 32. *ὑσμῆνας — ὑσμήνη* cod., em. Mus. Cf. not. ad *ὑρμίνη*. — *ταραχή* et *σύνοδος* ad *ὑηνίη* referenda sunt; qua occasione utar, ut retractem, quae supra s. vv. *συνείκανα* et *συκανία* (post *συνίασιν*) protuli. Cohaerent, ut nunc demum video, *συανία* (in cod. *συνία* scriptum ante *συνίασιν*)· *ταραχή* cum *συκάνιος· σύνοδος* h. e. *συανί· σύνοδος*, unde literarum transpositione ortum deinde est *συνια*, male supra *συνείκανα* scriptum. 33. *συνανατροφή* cod., *σὺν ἀνατροφῇ* Musurus, qui + apposuit, *συναναστροφή* recte Vossius, sed perversa addita explicatione. Videtur Homericum *(βουλ)υτόν* quod aliis vocabatur *βουλύσιον* et *βούλυσις* explicari (*Π* 779). Prior gl. pars cum sua explicatione corrigi potest *οὖσον· τὸ οἶσον*. Nam *οἶσον* apud Hesychium et *θυσσόν* et *οὖσον* vitiose scriptum invenitur suis locis. Mirum tamen omitti *ὑσσόν* quod ap. Theognost. p. 24. 8 apparet per *ἐμβόλιον* explicatum, a Zon. c. 1787 per *τὸ κοντάριον*. 34. Moer. Att. p. 104. — EM. 786, 1 Choerob. in Theod. 343, 17 Phot. Suid. Eustath. Dion. Par. 121. — *λύκων*, hoc novum. De tendicula, qua aves capiuntur Theocr. VIII 58 Oppian. Ix. III 18 Eustath. l. c. 35. *ὕσπληγα* Mus. Verba *τῆς σφραγῖδος* non tam cum Salmasio in Solin. p. 649 A in *τῆς παγίδος* mutaverim, sed retulerim ad *ΠΥΕΛΙΣ* cum *ΥCΠΛΗΞ* confusum. 36. *ἀφεστήριον* cod., em. Mus. Reliqua *τῇ γῇ. πάσσαλος* in codice exarata (*ὁ ἐν*) *τῇ γῇ πάσσαλος* scribit HSt., at schol. Plat. p. 316 Bekk., in fine addens *πάντα θηλυκῶς* porrigit: *πληγῇ, ὥσπερ νῦν*, quod *πάγη* scribendum, aut ex (*ὕσ*)*πληγι* corruptum. Illud praetuli. Postrema denique ab h. l. sunt aliena, nec sustentantur Theognosti p. 24 consensu *ὕσπληξ· πάσσαλος* praebente. Hic enim locus aut lacunosus est aut ex Hesychio descriptus. Vide *ὕσσακος*, vel potius *ὕσταξ*. Nam aperte Doricum *ὕσπλαξ* cum *ὕσταξ* confundit. 38. 39. In codice unam gl. constituunt tanquam eiusdem nominis tres formae diversae, eodem modo explicandae. Seiungendas esse et Theognostus subindicat, licet fortasse vitiose scriptus, p. 24, 9: *ὑστακός· πάσσαλος. ὕστα. ξυρίς* (sic, *ὕσταξ. Ὑστριχίς*?) et quod supra gl. 846 Doricum *ὕσπλαξ* cum *ὕσταξ* confundit. Sin recte habet *ὕστα· ξυρίς* (cf. gl. *ξ* 36 vol. III p. 169), res eodem redit. Tum leg.: *ὕσσακος· ὑστακός, πάσσαλος κεράτινος. ὕστα· ξυρίς*. At non favet ordo, quamquam *Ὑσσέλινον*, quod proxime sequitur ap. Suid. *ὑστέλλειον* scriptum est. 38. *ὑσσάκους· πασσάλους· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ* (1001). *καὶ οἱ Δωριεῖς* Phot. 634, 7 EM. 785, 8 Arcad. p. 51, 11 Zonar. 1787. His testibus fretus cur noluerim explosis verbis *ὑσταχὸς ὕσταξ* scribere: *ὕσσακος· πάσσαλος κεράτινος*, supra dixi. Aliud est *πύσσαχος* (gl. 4481 p. 415) sive *πισάκιον* (gl. 2151), ut ibi dicere memini, nec satis constat idemne voc. sit *πουστάκους*, an non. Itaque amplius quaerendum censeo, *ὑστακός* sitne ex *ὑστιακκός*, q. v., male illatum, an *πούστακος*. Cum altera explicatione voc. *ὕσσακος*, quam e schol. Aristoph. l. l. ponit Suidas, *γυναικεῖον μόριον* cf. *πλατίστακος*, unde detortum esse *ὑστακός* possit.

ἔσται· πλοῦτος περίεσται.
ἐπὶ ἐνιαυτόν· ἐπὶ ἔτος ἔμπροσθεν ἤγουν ἐπ' ἔτους καθεστῶτος.
ἐπιμήκεις· βραδεῖς· ἀνάγκαιοι.
ἐπιόδια· ὁ ἐπιὼν ἐνιαυτός.
ἐπιστάσεις· φυλακάς.
ἐπιτελοῦσαι· ἐκ τοῦ τέλους.
ἐπὶ τοῦτο· ἐπὶ τοῦτο τὸ τέλος.
ἐρεῖ· ἐρεῖται.
ἐσόμενον· ἀγαθὸν, κακὸν.
ἑστὼς· ἀφὼν.
ἑστῶσαι· ἑστῶσαι· μενοῦσαι, μενόντων, ἢ ἑστῶσαι βουλὴ
ἑστῶτος· ἑστὼς, ἑστῶτος.
ἑστῶτος· ἑστῶτος ἐνιαυτοῦ.
ἑστῶτος· ἑστὼς ὁ χρόνος ὁ παρὼν, ὃς ἑστήκειν ἔμενεν. ἄλλοι τὸν ἑστῶτα χρόνον
ἑστῶτος· ἑστῶτος τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἐνιαυτοῦ.
ἑστῶτος· παρόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ.
ἑστῶτος· τοῦ ἐνιαυτοῦ.
ἑστὼς· ὁ παρὼν ἐνιαυτὸς, ἑστῶτος, ἑστῶσαι
ἑστὼς· ἑστὼς

ὑφάλοις· τοῖς ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ....
ὕφαλος φάτις· ἡ κρύφα .....
ὑφαιρῶ· μειῶ
ὕφασμα· ἱστός τις
[ὑφαύχην· μεγαλαύχην]
ὑφιείς· ὑπενδούς
ὑφ[ε]ίενται· παρομολογοῦσιν
ὑφειμένος· ἐνδεδομένος, κεχαλασμένος, ἡλαττωμένος
(*) ὑφαίνει· ἐμπρῆσαι. ὑφᾶται. Ἀμερίας
ὑφεῖτο· ὑπεβάλλετο
ὕφεκτον· ὁ λέβης
ὑφέλκεται· προτρέπεται
ὑφέν· ἅμα, ὁμοῦ. καὶ πάθος προσῳδιῶν
ὕφεντες· χαλάσαντες. ὑφελόντες
ὑφείλατο· ἐπῆρεν, ἐκούφισεν
ὑφεξαίρειν· ὑφαιρεῖν, ἐπαίρειν
ὑφεξαιρομένου· ἐπαιρομένου
ὑφέξει· παραστήσει
ὑφέξελε· ἔπαρον
ὑφέξω· δώσω
ὑφέσει· ὑποκαταβάσει
ὕφεσις· ὑπένδοσις, ταπείνωσις, ἐλάττωσις, χάλασις
ὑφεσμούς· συμποδισμούς
ὑφεστάναι· εἶναι, ὑπάρχειν
ὑφεστώς· ὑχετός
ὑφεστώς· ἐνυπόστατος, ὑποκείμενος.
ὑφεττόν· ὑπομονητόν
ὑφήγησις· ἐξήγησις
ὑφήμενος· καθήμενος, ταπεινός
ὑφῆναι· κατασκευάσαι
ὑφηνίοχος· ἡνίοχος
ὑφιεμένον· ἐνδεδομένον, τεταπεινωμένον

SCR. 73. ὑφεῖσ' (unde ὑπενδοῦσα possis) Eur. Med. 24. Cf. ad ὑπερπαθήσασ'. 77. Eur. Phoen. 31. 81. *A* 434. 82. Iob. XXI 18 XXVII 20. 87. Eur. Hec. 1243. 98. *Z* 19.

ADNOT. 68. βράχεσι addit Cyr. 63. 69. ὑφαλοσφατίς· ἡ κρύφα cod., κρυφαία Mus. ὕφαλος φάτις Heinsius. Ὕφαλος φάτις· ἐπὶ τῶν κρυφίων Append. prov. V 10 p. 459. Ac tale quid latere potest sub gl. corrupta *Ιφίνταν· κρύφα λαλοῦσαν αἰνιγματώδως.* 72. ὑφαύχην codex ex ordine, ὑψαύχην Mus. Sed hoc an Sophocleum ὑφαυχεῖν voluerit auctor lexici non liquet. 73. Ordo poscit ὑφειείς h. e. ὑφείς. 74. ὑφίενται Mus. 75. ἐλαττωμένος cod., ἡλ. Mus. 76. ὑφαίνειν Mus., ὑφαύειν Palmerius, ὑφάναι Fachsius. Imo ὑφαῦαι· (pro ὑφαῦσαι) ἐμπρῆσαι. Ἀμερίας. Y ut saepius in hac farragine in *T* abiit, ὑφαῦαι vero correctio est praec. ὑφαίνει. Itaque gl. 83—85 aut collocandae sunt post ὑφαῦαι, aut pro spuriis habendae. 77. ὑπέβαλλεν schol. Eur. Phoen. 31 et schol. Soph. OT. 387. 78. Non liquet. 79. ἐφέλκεται recte Thes. VIII c. 533 C. 80. Lobeck. Path. El. p. 5 conf. iubet append. et Gud. 674. 40 EM. 200, 10 Zonar. c. 370. 82. ἐκούφησεν, em. Mus. Cyr. 63. 83. 84. ὑπεξαίρειν et ὑπεξαιρομένου Mur. Nos talia complura in Hesychio reperimus et scimus in titulis inveniri. 83. Confundit *αἴρειν* et *—αιρεῖν*. 86. ὑφέξελαι cod., ὑπέξελε Mus. Sed Cyr. 63 etiam aspiratam agnoscit ὑφέξηλε· ἔπαρον (sic.) Cf. 83. 84. 88. ὑφέξει cod., em. Cyr. 63. 90. ΥΦΙΓΜΟΥΣ? 92. ‚Verum lemma periisse videtur' Thes. VIII c. 541 B. Forte: συρφετός· ὄχλος. 93. ὑφεστός cod., em. Mus. 94. Non est viliose scriptum pro ὑφεκτόν, quae Thes. VIII c. 533 est sententia, sed eius forma Cretica, qua de dixi vol. I p. 524 ad gl. 2072 διώττας, et vol. II p. 216 ad gl. 6672 ἔττων. 96. ὑφείμενος· καθείμενος Mus. Ac ταπεινός sane est ὑφείμενος; sed ὑφήμενος priore significatione exstat ap. Greg. Naz. carm. I. 244. 98. Lehrs. Arist. p. 115 Lob. Parall. p. 383. 99. ἐνδιδόμενον cod., ἐνδεδομένον Mus. Alterum ad ὑφιέμενον alterum ad ὑφειμένον spectat.

ἀφέλκειν ἀφελκύσω, ἀφελκύσθην, ἀφελκυσθείς, ἀφέλκυσις
ἀφέλκειν ἀφελκύσω ἀφελκύσθην
ἀφέλκειν ἀφελκύσθην ἀφελκυσθείς, ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
5. ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
10. ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
15. ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
20. ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
25. ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη
ἀφέλκειν ἀφελκύσθη

ἀφῆ. ἀφ' ἧς ἀπὸ τῆς
ἀφηβολίαν· μαζήν
ἀφηβολίαν· ἀκμαστήν
ἀφηγήτην· τὸν αὐτὸν
ἀφήκε.
ἀφηκιασμένῳ· ἀκμάζοντι
ἀφηκιασμένῳ· μαζῶν, ἢ ὑπογράφοντι
ἀφηκιασμένῳ· μετακαμόντι
ἀφηκίων· τρεπτὸν ἔλεγον ἀφηκίων
ἀφήκω ἀφήκω ἀφήκω ἀφήκω

ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν· μετέωρον αὐτὴν ἐπὶ ἀγκυρῶν ὁρμίσσομεν
ὑψικέραυνος· [ἡ διάπυρος πληγή
935. ὑψικόλωνον· τραχεῖαν. ὑψηλήν
ὑψίκομος· φοινιξ. καὶ ὁ ἄνω τὰς τρίχας ἔχων
ὑψιμέδων· ἐν ὕψει βασιλεύων
ὕψιον· μεῖζον. μετέωρον
ὑψιπέτηλον· ὑψηλόν, μακρόν
40. ὑψιπέτης· εἰς ὕψος πετόμενος
ὑψιπόρους· διὰ ὕψους τρέχοντας
ὑψίπυλον· ὑψηλὰς πύλας ἔχον
[ὑψιρεφές· ζτ' ὕψη]
[ὑψίροφον· ὁμοίως]
45. ὑψίστολοι· οἱ ἄνω ἐσταλμένοι τοὺς χιτῶνας
ὑψιτελέες· ταχιτῶνες. ζτ'
ὕψιστον· ὑψηλότατον
ὑψιτένων· ὑψαύχην, ὑψηλὸς τῷ φρονήματι
ὑψιφοίτης· ὑψηλοπόρος
50. [ὑψιχέες· ὑψαύχενες]
ὑψόθι· ἄνωθι
ὑψόσε· εἰς ὕψος
ὑψόροφον· ὑψηλόν, μέγα
ὑψοῦ· ἄνω ἐν ὕψει
55. ὑψοῦ διάττει· εἰς ὕψος ὁρμᾷ
ὕω· βρέχω
* ὑωλυνύων· μολύνων
ὑωδία· ἀηδία. φυρμὸς ἐν βορβόρῳ
ὑωδίνων· φύρων. βορβορῶν. μολύνων
60. ὕων· βρέχων, ὑγραίνων
* ὑψιστάριος· αἵρεσις, ὥς φασι, τῶν τὸν ὕψιστον σεβομένων

SCR. 33. Ξ 77. 35. Oppian. Cyn. IV 87. 36. μ 357. 37. Hesiod. Theog. 529 Bacchylid. Clem. Str. V p. 731. 38. ADN. 39. *N* 437. 40. *N* 822. 42. Z 416. 44. β 337 (*E* 213). 47. Soph. Trach. 1191. 48. Greg. Naz. vol. II p. 138, 2. 50. *E* 772. 51. *K* 16. 52. *K* 461. 53. β 337. 54. Δ 486. 58. Ath. III p. 96 E. 61. Greg. Naz. Or. XIX p. 289.

ADNOT. 33. *ὑψιδεπυνάων ὡρμήσαμεν — ὡρμήσαμεν* cod., *ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὡρμήσαμεν — ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ὡρμίσαμεν* Mus. 34. *διὰ πυρὸς* cod., em. Heinsius. *Interpretatio haec potius conveniat voc. κεραυνός.* HSt. Sed fortasse *ὑψικέραυνος πληγή· ἡ διάπυρος* scribendum. 35. *ὑψικόλων ὄν* cod., em. Mus. 38. *ὑψὶ* cod., *ὕψι* male Mus. Corrigo *ὕψιον* quod ordo exigit, et refero ad locum Pind. fr. 2, 232 similem. Non intellexerunt interpretes ι suprascriptum habere compendium syllabae *ον*. 40. *ὑψιπετὴς — πετώμενος* cod., em. Mus. 43. Sic cod., *ὑψιρεφές· ὑψηλὴν ὀροφὴν ἔχον* Mus. Codicis scriptura valet: *ζήτει ὑψη* — (sc. *ὑψηρεφές*). 44. Recte Iensius *ὑψόροφον*. 46. Sic codex, *ὑψιτελέες τεχιτῶνες* Mus., *ὑψιτελέεστε. χιτῶνες* Aldus. Nisi praestaret antecedentis glossae corruptelam agnoscere, conicerem *ὕψι τ' ἐλαίας οἰνοχίτωνας*. Cf. *οἰνοχίτωνας ἐλαίας*. 49. *ὑψιφοίτα· ὑψπόρε* (sic) Cyr. 63, e quo Thes. adde *ὑψηλόσκιον*, et *ὑψηλοτράχηλον*. 50. Sic et Cyr. 63 *ὑψαυχέες* Mus., imo *ὑψηχέες*. 55. *διττεῖ* Cyr. 63. *διαιτεῖ* cod., em. Salmas. 58. *ὑαδδία* cod., em. Salmas. 59. *φυρῶν* cod., em. Mus. Ad hanc et praec. glossas cf. *δαδένη· ὑεία κόπρος*. 61. *Ὑψισταύριος* (sic male)· *αἵρεσις αὕτη. ἄνθρωποι γάρ τινες αἱρετικοὶ οὔτε πατέρα οὔτε υἱὸν ὁμολογοῦντες, εἰ μὴ μόνον ὕψιστον.*

No.

3,071. Mr. Ian Hay.

Mr. Ian Hay, author, playwright, and lecturer.

Mr. Ian Hay, author, playwright, and lecturer.

Mr. Ian Hay, author, playwright, and lecturer

φαέθει· καίει, λάμπει, φαίνει
φαέθοντα· ἐπιφανῆ, λάμποντα
φα(έ)θοντα· τόκον ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τῇ προσόψει
φαέθων· φαίνων, λάμπων
φαεινή· λαμπρά, φαιδρά
φάεν· ἐπέστειλεν
[φαένθεν· ἐφάνησαν]
φαεινόν· λαμπρόν, φαιδρόν, ὡραῖον
φαέσασθαι· ἰδεῖν, μαθεῖν
φαεσίμβροτος· ἢ τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις παρεχομένη. καὶ ἥλιος
φαεσφόρος· γνώσει φωτίζων, καὶ ὁ τὸ φῶς παρέχων
[φαζαχηνίαις· δειλίαις]
φαζάλη· πάθος σωματικόν, ὃ γίνεται τοῖς ἐρυθρὰν θάλασσαν πλέουσιν
φάηκες· ὀφθαλμοί
φάθι· εἰπέ
φαῖ· δῆμος
Φαίακες· ἔθνος
Φαιάκων· αὐτὰ τὰ ἔθνη
φαίδει· ὄψει
Φαίδιμος· ὄνομα κύριον. ἢ λαμπρός. κατὰ ψυχὴν ἰσχυρός. ἐπίσημος. σπουδαῖος
φαιδρός· καθαρός. γεγηθώς. φανερός
φαιδρυντής· ὁ τὸ εἶδος τοῦ θεοῦ θεραπεύων
φαιδρωπόν· χάριεν τὸ πρόσωπον
φαῖεν ἄν· [φαίειν ἄν,] εἴποιεν ἄν
φαί(η)· εἴ(ποι)
φαί(ην)· εἴποιμι
φαίην ἄν· εἴποιμι ἄν
φαίκανον· πήγανον
φαικάσιον· ὑποδήματος εἶδος γεωργικοῦ

SCR. 21. Soph. Ai. 930. 23. Eur. El. 435 Soph. El. 826 Λ 734. 24. Κ 76. 25. ‚ξ 502' Pearso. 27. Γ 247; φαεννόν ap. Pind. Ol. I 9 et constanter tragici. 29. Ω 785. 30. Greg. Naz. II p. 41, 547. 164, 47. 34. Plat. Civ. p. 434. 39. δ 617 Δ 505. 40. Ar. Eqq. 550. 41. Elei ap. Paus. V 14, 5. 42. Eur. Or. 892 Aesch. Ag. 725. 44. σ 217. 45. Z 285. 48. Eratosthenes l. c.

ADNOT. 22. φάθοντα cod., em. Mus. Phot. 636, 5 Suidas Append. Proverb. V 11 p. 459. 25. φάνεν Mus. Forte φάεν· ἐπέτειλεν (e ξ 502). 26. Om. Mus. Corrige φάανθεν (ex Λ 200). 27. Ordine exigitur φαεννόν, modo constaret glossas praecedentes non esse spurias. 28. φράσασθαι Ruhnken. 29. Cyr. Vind. 244. 30. γνωσιφωτίζων cod., em. Voss. e Suida. 31. φαζαχίνης Cyr. Vindob. 244 teste Schubarto, cuius excerpta Eug. Mehleri comitati debeo. φαζαχινὸς ἔλαφος· ἤτοι δειλή ex Aristarchi canon. mss. p. 181 B profert Is. Voss. unde facilis correctio φυζαχιναῖς· δειλαῖς. 32. ‚Ioann. Ruell. Vett. Medic. II 122 p. 114.' Thes. 33. Sic cod. Mus. Is. Vossius, φάχκες Aldina. Φάηκες agnoscit Lob. rhem. p. 8; sed corruptum videtur e φάη· κες (?) ὀφθαλμοί. 34. Om. Mus. De accentu cf. Arcad. 170, 15. 25. φαῖ pro φή = φησί, φατί Acolicum foret et explicari posset ἦ δ' ὅς. Alius coniciat Φλυή· δῆμος vel malit Φαῖα· ἡ μονιὸς (σῦς) coll. Plut Thes. c. 9. Sed lubens assurgo coniecturae Palmerii irrepsisse haec e seqq. et corrigenda in φαίδιμος. 37. Om. Mus. Corrige Φαιάκων· τὰ αὐτὰ [ἔθνη]. 38. φάει Albertus parum probabiliter; Lobeck. rhem. p. 73, 3 hoc et nom. pr. Φαίδων a φαίδομαι ducit. Mihi φαιδρᾷ ὄψει sine explicatione poni videtur. 49. γεγηθός cod., em. Mus. 41. Bekk. 314, 24 EM. 436, 4 Phot. 636, 24 Poll. VII 37: ‚purgans ac reficiens' vertit Boeckh. Cl. I p. 237. 43. φαῖεν ἄν· φαῖεν ἄν. εἴποιεν ἄν Mus. Cyr. 63. 244 Lex. Armach. 44. 45. In codice legi haec tantum possunt φαί., τί... φαί., εἴποιμι; Mus. exitus delevit et correxit. 46. Lob. Prall. p. 175. Glossa Cretica est. 48. Cf. Poll. VII 90 Theognost. Can. p. 12, 23 Zonar. c. 1797 Senec. de benef. VII 21.

φαίνεσθαι· φαυλίζει
50. φαίνεσθε· ἀκούσεσθε, δοκεῖτε· πάσχετε· ἀκούετε
φαίνη· ἀκούεις, δοκεῖς, ἐπιτίθεσαι· καὶ τοῦ φαίνω· εἰδέναι· ἐπιστήμη·
φαίνηι· ἀκούεις, ἢ λέει, καὶ τὸ ἑξῆς
φαίνηισι· ἀκούουσιν· συμβαίνουσιν· ἢ ὑποτίθενται·
φαίνηι· ἀπόφασις κατηγορικὴ
φαίνηισι· ἀκούουσιν, δοκοῦσιν, φασίν, φανέουσιν·
φανεσπουδάζει· σπουδάζει
φανεσπουδάζῃ· τὸ αὐτὸ
φανεῖ· λέγεται, φανερωθεῖ·
φανίτεται· δοκεῖ, καὶ ἔοικε·
φανῆναι· τὸ δοκεῖν εἶναι, δοκεῖν ἔχειν πολλὰ φανῆναι· φανερὸν
φανήσεις· λέγεις, φανερώσεις
φανήσεσθαι· ἔσεσθαι
φανήσεται· ἔσται, δόξει
φανῆσθαι· δοκεῖσθαι, δόξαι·
φανῆς· φαίνει
φανοῖς· φαίνοις, ὑπόνοιαν
φανοῦμαι· δόξω, ἔσομαι
φανοῦνται· ἔσονται
Φανοῦσαι· νῆσοι Λέσβου
φανῶσι· φαίνωσι· ἐπίδειξιν
φανῶσιν· φάσκουσι
φαρέτρη· θήκη
φαρμακεῖ· βάλλει τὸ δὲ φάρμακον καὶ μάλιστα τὸ ἐν τῷ ὄφεως καὶ κύνος
φαρμακεῖς· ἐπῳδοὺς καὶ ἐπαοιδὰς τὰ φαρμάκοις, καὶ ἐπῳδοὺς ἐπαοιδὰς
φαρμακεῖς· φάρμακα, ἰατροὺς
75. φαρμακεῖς· ἰατροὺς
φαρμακεῖς· φάρμακα. Φαρμάτες γὰρ ἐκάλουν, καὶ τὰ φάρμακα
φάρμακα

ΣCE. 27. Iambl. 61. 288 p. 201, 16. 20 ff.; 58, 4 Th. · 60. 9 ff. · 69. **HERM.** 1, 3. Sch. Soph. antigone 1033. Sch. Aristoph. Plut. 1. Sch. Aristid. 3, 12 Dind. 42. 9. 23. Mus. Ital. 3, 1. Sch. Aristoph. Ran. 1173. 90. Alleta cum 5. 1. 4 vid. 1. 4. 236. · 97. 44. Hesych. 1. 1. Sch. Aristoph. Eccl. 1. Sch. Eccl. 761. 75. Thesaur. 7. 97. Hesych. 1. 1. 97. Hesych. 1. 1. 97. Hesych. 1. 1.

ΔΙΟΥΣ. 68. hoc glossae; v. Meerm. Adv. p. 326 et Cyr. 65. 68. Phot. 433, 1 Sud. [ὁ]ν ἀνὴρ ἐκ. 68. 8. Aristoph. Acharn. 1. Sch. Aristoph. Plut. 1. Sch. Aristoph. Ran. 1173. 90. Alleta cum 5. 1. 4 vid. 1. 4. 236. · 97. 44. Hesych. 1. 1. Sch. Aristoph. Eccl. 1. Sch. Eccl. 761. 75. Thesaur. 7. 97. Hesych. 1. 1. 97. Hesych. 1. 1. 97. Hesych. 1. 1.

ΔΙΟΥΣ. 68. hoc glossae; v. Meerm. Adv. p. 326 et Cyr. 65. 68. Phot. 433, 1 Sud. [ὁ]ν ἀνὴρ ἐκ. 68. 8. Aristoph. Acharn. 1. Sch. Aristoph. Plut. 1. Sch. Aristoph. Ran. 1173. 90. Alleta cum 5. 1. 4 vid. 1. 4. 236. · 97. 44. Hesych. 1. 1. Sch. Aristoph. Eccl. 1. Sch. Eccl. 761. 75. Thesaur. 7. 97. Hesych. 1. 1. 97. Hesych. 1. 1. 97. Hesych. 1. 1.

Ferrous Sulphate Solution, Standard, 0.1 N. Dissolve 28 g. of ferrous sulphate crystals in 1 litre of water containing 10 cc. of sulphuric acid.

Potassium Permanganate Solution, Standard, 0.1 N. Dissolve 3.2 g. of potassium permanganate in 1 litre of water.

Procedure.—Place 10 cc. of the ferrous sulphate solution in a 250 cc. flask, add 10 cc. of sulphuric acid, and titrate with the permanganate solution. Add 10 cc. of the ferrous sulphate solution, 10 cc. of sulphuric acid, and 10 cc. of the sample of nitrite. Titrate with the permanganate solution.

Calculation.—Let a = cc. of permanganate solution required for the ferrous sulphate solution alone, and b = cc. of permanganate solution required for the ferrous sulphate solution and the nitrite solution. Then $a - b$ = cc. of permanganate solution required for the nitrite solution. Each cc. of permanganate solution = 0.0023 g. of NO_2.

Example.—10 cc. of ferrous sulphate solution required 10.2 cc. of permanganate solution. 10 cc. of ferrous sulphate solution and 10 cc. of nitrite solution required 5.1 cc. of permanganate solution. $10.2 - 5.1 = 5.1$ cc. of permanganate solution required for the nitrite solution. $5.1 \times 0.0023 = 0.01173$ g. of NO_2.

Nitrates.—Nitrates are reduced to nitrites by metallic zinc in the presence of sulphuric acid. The nitrites are then determined as above. Each cc. of permanganate solution = 0.0031 g. of NO_3.

Example.—10 cc. of ferrous sulphate solution required 10.2 cc. of permanganate solution. 10 cc. of ferrous sulphate solution and 10 cc. of nitrate solution required 3.2 cc. of permanganate solution. $10.2 - 3.2 = 7.0$ cc. of permanganate solution required for the nitrate solution. $7.0 \times 0.0031 = 0.0217$ g. of NO_3.

Ammonia.—Ammonia is determined by distilling with magnesium oxide and collecting the distillate in standard sulphuric acid. Each cc. of standard sulphuric acid = 0.0017 g. of NH_3.

Example.—10 cc. of standard sulphuric acid required 5.9 cc. of standard sodium hydroxide solution. 10 cc. of standard sulphuric acid and the distillate from 10 cc. of ammonia solution required 2.9 cc. of standard sodium hydroxide solution. $5.9 - 2.9 = 3.0$ cc. of standard sulphuric acid required for the ammonia solution. $3.0 \times 0.0017 = 0.0051$ g. of NH_3.

Organic Nitrogen.—Organic nitrogen is determined by digesting with sulphuric acid, potassium sulphate, and copper sulphate, distilling with sodium hydroxide and sodium thiosulphate, and collecting the distillate in standard sulphuric acid. Each cc. of standard sulphuric acid = 0.0014 g. of N.

Example.—10 cc. of standard sulphuric acid required 5.9 cc. of standard sodium hydroxide solution. 10 cc. of standard sulphuric acid and the distillate from 10 cc. of organic nitrogen solution required 2.9 cc. of standard sodium hydroxide solution. $5.9 - 2.9 = 3.0$ cc. of standard sulphuric acid required for the organic nitrogen solution. $3.0 \times 0.0014 = 0.0042$ g. of N.

Chlorides.—Chlorides are determined by titrating with standard silver nitrate solution, using potassium chromate as indicator. Each cc. of standard silver nitrate solution = 0.0035 g. of Cl.

Example.—10 cc. of standard silver nitrate solution required 10.1 cc. of standard sodium chloride solution. 10 cc. of standard silver nitrate solution and 10 cc. of chloride solution required 5.1 cc. of standard sodium chloride solution. $10.1 - 5.1 = 5.0$ cc. of standard silver nitrate solution required for the chloride solution. $5.0 \times 0.0035 = 0.0175$ g. of Cl.

Sulphates.—Sulphates are determined by precipitating with barium chloride and titrating the excess of barium chloride with standard potassium chromate solution. Each cc. of standard potassium chromate solution = 0.0016 g. of SO_4.

Example.—10 cc. of standard potassium chromate solution required 10.1 cc. of standard barium chloride solution. 10 cc. of standard potassium chromate solution and 10 cc. of sulphate solution required 5.1 cc. of standard barium chloride solution. $10.1 - 5.1 = 5.0$ cc. of standard potassium chromate solution required for the sulphate solution. $5.0 \times 0.0016 = 0.008$ g. of SO_4.

φαληρίς· ὄρνις λιμναῖος. καὶ τὸ .....
Φάληρος· δερμάτινον καὶ ἀνδρεῖον
φαλίζει· θέλει
φαλιχρύν· ἄκρατον
φαλιόν· [λαμπρόν]
* φαλίς· κάνναβις
φαλιύπουν· λευκόπουν. Φαλ[α]ιοί ταῦροι· λευκομέτωποι
φαλίπτει· μωραίνει
φαλίσσεται· λευκαίνεται. ἀφρίζει
φάλκη· ὁ τῆς κύμης αὐχμός. ἢ νυκτερίς.
φάλ(λ)αι· φάλ(λ)αιναι
* φαρισατος· ἀφωρισμένος, μεμερισμένος, καθαρός
* φαλλός· τὸ ξύλινον αἰδοῖον ἀνδρικόν
* Φαραά· διασκεδασμός. ἢ νόσος
φάλ(λ)αινα· ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ θρίξ. καὶ ἰχθῦς κητώδης
[φάλλα· ἄκρα τῆς Εὐβοίας]
φάλλη· ἡ πετομένη ψυχή
φα(λ)λικά· ᾠδὴ πεποιημένη εἰς τὸν Διόνυσον, τοῦ φαλ(λ)οῦ ἀγομένου
φαλλικόν· ὄρχημά τι. οἱ δὲ μέλος. ἄλλοι ᾠδὴν αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ φαλ(λ)ῷ ᾀδομένην
φαλ[λ]ός· λευκός. ἢ βύλος. καὶ [τὸ] φαλ[λ]ὸν τὸν ἐμμανῆ
[φαλλοαί· πέφρικεν]

SCR. 3. Aristoph. l. c. 7. 9. Callimach. fr. CLXXVI. 16. Exod. XXXII 25. 17. Aristot. HA I 5. 19. Rhodii? 20. Aristot. Poet. c. IV. 21. Arist. Ach. 261.

ADNOT. 3. Schol. Ar. Avv. 565. 875 Aristot. HA VIII 3 Columell. VIII 15, 1 Varr. RR. III 11, 4 Plin. NH. X 67. Post τό excidit φυτόν. 3. 4. τὸ φάλης cod., dispescuit Harless ad Theocr. p. 769 Kiessl. De phalaride herba cf. Plin. NH. XXVII 12, 102 Dioscor. III 159. 4. Malim Φάλης· (θεός) καὶ δερμάτινον ἀνδρεῖον. Alii cum Palmerio scribunt δερμάτινον αἰδοῖον ἀνδρεῖον. 5. φατίζει· λέγει Ruhnkenius, qui poterat etiam φαμίζει· λέγει. Sed latet aliud, velut χατίζει. 6. Pro χαλικρόν, ut vidit Palmerius. Cf. φλιαρόν· χλιαρόν (Lob. rhem. 31), nisi hoc φαιδρόν· χαῖρον scribendum sit. 7. φανόν praeoptare videtur Meinek. Com. III p. 17 n. Mihi non tam glossa temptanda videtur, quam explicatio glossae φανόν, cum φαλιόν confusae, hausisse voc. φαλιόν expositionem λευκομέτωπον. Quamquam φαλύνει· λαμπρύνει praesidio esse potest glossae φαλιός· λαμπρός. Cf. Arcad. p. 41, 4 Theognost. 57, 32, schol. Theocr. IV 28 VIII 27 Eustath. 601, 15 Lob. rhem. p. 6. 8. Infra χαναβίς· ἅλης, quae et ipsa suspecta mendi sunt. 9. φαινόπους Theognost. p. 11, 24 Suid. Zonar. c. 1729, qui per λευκόπους et λαμπρόπους explicant. Pro φαλαιοὶ γὰρ οἱ (recte φαλιοί corr. Sopingus) scripsi φαλιοὶ ταῦροι· λευκομέτωποι, quae Callimachi sunt verba in fr. CLXXVI. 10. φαλίττει Tollius. Φαλόν· μωρόν contulit Albertus. Cf. Lob. rhem. p. 250. 11. ἀφρίσσει cod., em. HSt. Lob. rhem. p. 213. 12. Vossius confert πάλκος· πηλός. — νυκτερίς] Orac. sibyll. XIV 160. 13. (λ) ordo. Cf. φάλλη h. e. cicindela. — De φάλλαινα in codicibus nonnumquam vitiose simplici λ scripto cf. Thes. VIII c. 614 BC. 16. Φαραά Bielius. — ἢ νόσος nescio quo pertineant. 17. (λ) Thes. VIII c. 614 BC recte coll. cod. Raven. Ar. Vespp. 35. 39 codd. GM Nicandr. Ther. 760 Nonn. Dion. VI 298 all. 18. Imo Φαλάκρα· τῆς Εὐβοίας, quod vide. 20. φάλικα —φαλοῦ ᾀδομένου cod., φαλλοῦ Mus., ἀγομένου Jablonskius; nisi malis ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδομένῃ. 21. φαλλίκων — φαλῷ cod., φαλλῷ Mus. φαλλικόν Palmerius. 22. φαλός — τὸ φάλλον ἐμμανῆ cod., τὸν φάλλοντα ἐμμενῆ Mus., φαλός — ἐμμανῆον Aldina; em. Tollius coll. gl. φ 110. 123. — Pro βόλος GDindorfius e lex. rhetor. ap. EM. 787, 3 adscisci iubet βῶλος. Sed me iudice etymologi auctor φαλός, quod βῶλον esse dicit ἢ λόφον ἢ ὑπερέχουσαν πέτραν ἐν θαλάσσῃ (vide et Phot. Suid.), cum ὕφαλος confundit. Ὕφαλος βόλος est ὕφαλον δίκτυον. — Denique λευκός ad φαλιός pertineret; si verum esset, quod Thes. VIII c. 617 C contendit, φαλόν· τὸ λευκόν etymologiae caussa fictum esse. Ac testes vocabuli praeter Hesychium non exstant sane, nisi Graeculi inferioris aetatis scholl. Il. N 799 Theocr. V 102 EM. l. c.; sed φαλύνει· λαμπρύνει descendit tamen a φαλός, ut φαιδρύνει, unde sane possit detortum esse, a φαιδρός. 23. Om. Mus. Legendum φαλαριᾷ· πέφρικεν coll. gl. 98.

φαλόν· τὸ στερεὸν κύκλωμα τοῦ στέρνου. οἱ δὲ τὸν μαρόν
φάλος· ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας. καὶ τρυφάλεια ἡ τρεῖς κεφαλὰς ἔχουσα. ἔνιοι λευκὸς ἵππος. ἄλλοι ψελλός. ἄλλοι κωφός
φαλύγματα· ὑγράσματα
φαλύνει· λαμπρύνει
φαλύσσεται· καταῤῥήσσει. περιέρχεται
φαλωθείς· παρατραπείς
φάμαν· φήμην
φαμάξαι· φάσεις
[φαμένων· τετελευτηκότων
λ
φαμελία· ὁμόδου]
* φαμέν· λέγομεν
* φάμενος· εἰπών
* φάμην· εἶπον
φάμμη· ἄλφιτα
φαμμαστρια· τὰ ψαιστά. καὶ ἑορτή τις
φᾶν· [ὑπέλαβον] λέγειν
φάναι· εἰπεῖν
Φαναῖος· Ἀπύλλων. Ἀχαιοὶ Ὀμφάλῃ. παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται
φανᾶν· θέλειν
φάναοι· ἄρνες
φάνας· [ἐκλάμψας, ἢ] τὰς ἐκλάμψεις
φανόν· τὸ φαινόμενον, φωτεινὸν καὶ λαμπρόν. Ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν, ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν
φάντα· λάμποντα
φαντάζομαι· συκοφαντοῦμαι

SCR. 25. Homer. 30. Eur. Hec. 178. 34. *O* 735. 35. *E* 290. 36. *ν* 131. 39. Z 108. 40. Herod. I 39 Plato passim. 41. fr. 33 p. 585 Nck. 44. Eur. Rhes. 943. 47. ADN.

ADNOT. 24. *μαρόν*] Lob. rhem. p. 250. 25. *φαλός* cod. Confundit *φάλος* et *φαλός*. — *τρυφάλεια* pro *τριφάλεια* (sic Mus., *τριφαλία* cod.) reposuit Is. Vossius, *φάλους* pro *κεφαλὰς* (*ἔχουσα*) Palmerius. 26. *φαλύσματα· λαμπρύσματα* non latet. 27. Non sollicitaverim (cf. adnot. ad gl. 122) quamquam, cum infra ponat *φαρύνει· λαμπρύνει*, et hoc et *φαλύνει* vitiosae verbi *φαιδρύνει* vel *φιαρύνει* scripturae videri possunt. 28. Cum *σφαλάσσειν* componit Lobeck. rhem. p. 247. Prior significatio ad *λαφύσσει* pertinere potest, posterior ad *φαλός· μωρός, ἀλεώσσει, βανύσσει, φλανύσσει* adludit: nec raro lexicographi Graeci verba *insaniendi* per *περιέρχεσθαι* explicant. Sed probabilior correctio erit *πλανύσσει· περιέρχεται*. 29. I. q. *φηλωθείς*, aut a *φαλόω* deducendum. 30. *φάμην* cod., cm. Cyr. 11. 63. Fallitur Meinek. Philol. XII p. 628, cum *φᾶμιν* literarum ordine requiri monet. 31. Sic codex; *φαμάξεις· φήσεις* Mus. *φαμίξεις· φήσεις* Meinek. Philol. XII p. 629. Conferunt *φημάσι.μεν· βοήσωμεν* et inde corruptum *φηλώσωμεν· βοήσωμεν* de quibus cf. Meinek. l. l. Mihi confundi videntur *φᾶμαι· φάσεις* et *φάμμαι· μάζαι*. 32. Sic codex, *φθιμένων* (Eur. Hec. 139) Musurus. Lege *(πε)φαμένων* vel *πεφασμένων*: nam quod Pearso restituit *φαμένων*, nihili est. Cf. Meinek. Philol. VII p. 629. 33. Omisit Mus. 37. Infra *ψαμμήν· ἄλφιτα*. 38. Non liquet. 39. *φᾶν* codex, ut supra gl. φ 2: *φᾶν· λέγειν* habuimus, *φάν* Mus. Confundit Homericum *φάν* cum infinitivo Aeolico (verbi *φάμι*) *φᾶν· λέγειν* cuius mentionem facere poterat Ahrens I p. 141 neque probari potest Alberti coniectura *λέγειν* post seq. *φάναι· εἰπεῖν* retrahentis. 41. Cf. Steph. Byz. s. v. *Φάναι* et Macrob. Saturn. I 17. 42. Idem esse quod *φανηταῖν* sive *φαίνεσθαι θέλειν* statuit Lobeck. Proll. p. 184, ut componi possit cum *μαχᾶν· ἀντὶ τοῦ θέλειν μάχεσθαι* ap. Hesych. 43. *ΦΑΝΑΟΙ* detortum est ex *ΦΑΓΛΟΙ* h. e. *φάγιλοι· ἄρνες*, quod vide. Confer tamen etiam *Φᾶνα· ἄρνα*. 44. *φάνας· τὰς ἐκλάμψεις* nihil amplius Phot. 638, 21 recte; *φανάς· τὰς ἐκλάμψεις ἢ λαμπράς* ante Bernhardyum Suidas, sed vocc. *ἢ λαμπράς* carent duo codices. Hinc in Hesychio *ἐλλάμψεις* in *ἐκλάμψεις* mutavi et *ἐκλάμψας ἢ* delenda esse suspicor. 45. *λυχνοῦκον* cod., em. Mus. Cf. Ath. XV p. 700 B Poll. X 117 Phrynich. app. soph. p. 50, 27 Phot. 639, 4. 46. *φανόντα* Musurus. Possis *φαντά*, vel etiam contra ordinem *φανά· τὰ λάμποντα*. Sed latet *φᾶντα· λάμποντα*, quod vide. 47. Schol. Ar. Ach. 823.

ABBREVIATIONS.—Mus. = museum.
Mus. Aust. = Australian Museum, Sydney.
Mus. Brit. = British Museum (Natural History), London.
Mus. Cant. = Canterbury Museum, Christchurch, New Zealand.
Mus. Dom. = Dominion Museum, Wellington, New Zealand.
Mus. Hamb. = Hamburg Museum.
Mus. Leyd. = Leyden Museum.
Mus. Melb. = Melbourne Museum.
Mus. Otago = Otago Museum, Dunedin, New Zealand.
Mus. Paris = Paris Museum.
Mus. Vict. = Victoria Museum, Melbourne.
Mus. Wien = Vienna Museum.
Mus. Zool. Berl. = Berlin Museum (Zoological).
Mus. Zool. Dresd. = Dresden Museum (Zoological).
Mus. Zool. Mosc. = Moscow Museum (Zoological).
Mus. Zool. Petrop. = Petrograd Museum (Zoological).
Mus. Zool. Stockh. = Stockholm Museum (Zoological).

Mr. Hedley, in his paper on "Australian Land Shells" (Proc. Linn. Soc. N.S.W., 1899, p. 381), has given a list of the species of Australian land shells described by Gould, Pfeiffer, Reeve, Sowerby, Tenison-Woods, and Angas, and has indicated the present location of the types. Mr. Hedley has also given a list of the species described by Cox, Brazier, Ramsay, Macleay, Strange, Adams, Forbes, Hanley, Wood, Beck, Menke, Lea, Gray, Deshayes, Petit, Pease, Cuming, Philippi, Lamarck, Quoy and Gaimard, Férussac, Lesson, Chemnitz, Gmelin, Linnæus, Martyn, Born, Lightfoot, Bruguière, Dillwyn, Perry, Schumacher, Wood, Montagu, Turton, Maton and Rackett, Donovan, Pennant, Dillwyn, Shaw, Solander, Dillwyn

φαρκίς· ῥυτὶς ἡ ἐκ τοῦ γήρους γινομένη. ἢ ῥίζα, πρὸς ῥυτίδας ποιοῦσα. [ἢ στολίς
Φαρκίδων· ῥυτίδων. ἢ πόλις
φάρκες· νεοσσοί
φάρκτου· φυλακὴν σκεύαζε
φάρμακα· βοτάναι. χρώματα. καὶ πᾶσα πόα
φαρμακεύεται· σκευάζεται, ἀρτύεται
φαρμακίτης· ἀδ[ὁ]ηφάγος
φαρμακίς· ἐπὶ γυναικὸς φαρμακίδος. καὶ εἶδος φαρμάκου. ἢ ἀκρίς
φαρμακοί· καθαρτήριοι. περικαθαίροντες τὰς πόλεις, ἀνὴρ καὶ γυνή
φαρμακή· ἡ χύτρα, ἣν ἡτοίμαζον τοῖς καθαίρουσι τὰς πόλεις
φάρμακον· ἡ ὑποστάθμη. ἄλλοι σύνθεσις ἢ κηδεύουσι τὰ ἱερὰ τῶν ζώων
φαρμακῶνες· τὰ βαφεῖα, διὰ τὸ τὰ βάμματα φάρμακα καλεῖσθαι
φαρμάξαι· ὀξῦναι. βάψαι
φαρμάξασα· ἀπατήσασα
φαρμάσσει· [φαρμακεύεται,] θεραπεύει, φαρμακεύει
φαρμάσσων· βάπτων. στομῶν, στομοποιῶν. φαρμακεύων
φαρματτόμενος· κολακευόμενος. ἀλειφόμενος
Φάρος· ἱμάτιον, περιβόλαιον. ἀκρωτήριον καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ
φάρος στέλ(λ)ων· τὸ περιβόλαιον στέλ(λ)ων, ἢ τὸ ἄρμενον
φαροῦν· ἀροτριᾶν
φάρσος· τρύφος, κλάσμα. πτερύγιον. [ἀκρωτήριον]
φαρύγεθρον· ὁ κατὰ τὰ παρίσ(θ)μια τόπος
φαρυγίνδην· ἀντὶ τοῦ (κατὰ) γαστριμαργίαν
φάρυγξ· λάρυγξ, βρό(γ)χος, στόμα

SCR. 73. Sophocl. fr. 1000 p. 281. 74. ADN. 77. *E* 401 Empedocl. 84. 79. Com. Anon. CCCXX p. 682. 80. Ar. Nubb. 749 Demosth. 793, 27. 81. Hipponact. fr. 7 p. 590 Bgk. 82. De *χύτρα* cf. B ten Brink ad Hipponact. fr. 36. 84. Soph. fr. 1001 p. 281. 82. 85. Cf. ι 393. 87. *φαρμάσσοι* Apoll. Rhod. III 1512. 88. ι 393. 89. Aesch. Ag. 94. 90. β 97. Tragici. 90a. Eur. Hec. 1061. 92. Nic. Ther. 664. 93. ADN. 94. Com. anon. CCXXXVIII p. 661. 95. ι 373.

ADNOT. 73. *γήρους* non temptandum, quamquam *γήρως* praetulit Bachm. AG. I 404, 1 (*γένους* Phot. 640, 18). 74. Heringa in Obss. c. XV p. 126 vidit confundi *φαρκίδων· ῥυτίδων* et *Φαρκηδών· πόλις*, qua de cf. Theopompus Steph. Byz. s. v. et Strab. IX p. 438. Memorat etiam Herodian. *πμλ.* p. 9, 16. 75. Lobeck. Parall. p. 111. Ordo tamen *φάρκιες* vel tale quid postulat. 76. Suspectat Lobeck. Path. El. p. 495, n. Ad *φαρκτόω* recte refert Thes. 79. Heinsius conferebat voracis *γαστέρα φαρμακῖτιν* ap. Poll. VI 42; sed ibi nunc Bekkerus p. 238 e codicibus, ni fallor, *φαγεσωρῖτιν* restituit. Mihi *ἀδηφάγος* adludere videtur ad Homericum (*E* 401) medicamentorum epitheton *ὀδυνήφατα*. 80. *εἶδος φαρμάκου*] non liquet. Fortasse *φαρμάκου* vertendum est *amuleti*: tum verba *εἶδος φαρμάκου* retrahi poterunt ad *φαρμακίτης*, qui annulus est fascinandi vi praeditus. 81. Codex *φάρμακοι*. Sed teste Herodiano ap. Arcad. p. 51, 9 *φάρμακος* est *γόης*. 82. Glossae exitus propter ordinem suspectus. 83. *καταδύουσι τὰ ἕρια*? — Prior significatio, quam sicco ut aiunt pede transierunt interpretes, e Theophrasti metallicis mihi petita videtur et egregie illustratur loco Dioscor. V 120. — Sub *ζῴων* vereor ne lateat *ζωγράφων* suo loco expulsum. 84. Cf. Hesych. *dφάρμακον*. Poll. VII 169. 87. *φαρμάσσοι* cod., em. Mus. 90a. *στελῶν — στέλων* cod. Mus., em Abresch. Obss. Misc. VI 2 p. 404. 91. *φαρῶ· ἀροτριῶ* Cyr. 63 Lobeck. rhem. p. 301. Locus de h. v. classicus est EM. 788, 21: *φαρῶ· σημαίνει τὸ ἀροτριῶ, ἀπὸ τοῦ ἀρῶ πλεονασμῷ τοῦ φ, παρ' ὃ καὶ ἄφαρον τὴν λιπαρὰν γῆν καὶ τὴν μὴ ἀροτριωθεῖσαν. Καλλίμαχος· Ἢ ἄφαρον φαρόωσι, μέλει δέ φιν ὄμπνιον ἔργον. κτλ.* Cf. *ἄφαρος ἀφάρωτος βούφαρος φαρῶσαι*. 92. Glossae Herod. p. 618 Greg. Cor. p. 513 Suidas schol. Nic. Ther. 664. — *πτερύγιον*] Poll. VII 121. — *ἀκρωτήριον* ad *Φάρος* pertinet. 93. *φαρύγαθρον* codex: *φαρύγετρον* Poll. II 99 p. 79; *φαρυγέστερον* A, *φαρύγεθρον* C post *λάρυγξ* id. II 207, 2 p. 101 ante Bekkerum, *φαρύγεθρον* HSt., cuius editores vitiosam scripturam *φαρύγγεθρον* exemerunt Hippocr. p. 915 et Rufo Ephes. p. 28. — (*θ*) Musurus. 94. *φαρυγγίδα* omisso *κατὰ* codex, em. Thes. VIII c. 665 A coll. Meinek. Com. II p. 290 (EM. 788, 38 Phot. 640, 23 Suid. Zonar. c. 1791). 95. (*γ*) inserui, nisi cum Cyr. 63 novicium *βροῦχος* posuerat.

Abstracts of Papers.

Abstracts of Papers.

Abstracts of Papers.

Abstracts of Papers.

Abstracts of Papers.

Abstracts of Papers.

φάλαγξ σῶμα ἄζῶν, ἄζυγον, ἀσχῆμον.
φάλαγξ καὶ ὁ τρόπος, καὶ ὁ τῶν τεχνιτῶν, καὶ ἄλλο τοῦτο σημαίνων
φαλαγξαφόρος· σκευοφόρος
φαλαγξεύω· σκοπεύω
φάλαγξ· ἄλλο, ἄλλοσέ τις, ἐπιλαμβάνω
φάλαγξ· ἐπιβουλεύω, ἐρεύνω
φάλαγξ· ἐπιτίθεμαι
φάλαγξ· ἐπιτρέχω, ἐρεύνω
φάλαγξ· σκοπεύω, ἐρεύνω
φάλαγξ· σύνταγμα
φάλαγξ· σύνταγμα, σύστημα
φάλαγξ· τὸ ἐν τῇ ἀναπνοῇ ἀρτηρίαν, ἄρτηρον, φάρυγα
φάλαγξ· φάρυγξ
φαλάγγιον· μικρὸν ζῷον
φάλαγξ· ὄφις
φάλαγξ· ὄφις, ἀσπὶς
φαλάγγιον· ὁ καταγώγιον
φάλαγξ· ὁ τῶν ὀστῶν τῶν κατὰ τοὺς δακτύλους
φάλαγξ· ὄφις, ἀσπὶς
φάλαγξ· ὄφις, ἀσπὶς
φάλαγξ· ὄφις, ἀσπὶς
φάλαγξ· ὄφις, ἀσπὶς
φάλαγξ· ὄφις, ἀσπὶς
φαλάγγιον· ὁ καταγώγιον
φάλαγξ· ὁ τῶν ὀστῶν τῶν κατὰ τοὺς δακτύλους

φαῦρος· κοῦφος
φαύσιγγες· αἱ ἐν ταῖς πτέρναις γινόμεναι ῥαγάδες. ἔνιοι τὰς ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς σκέλεσι γινομένας φλυκταίνας. δηλοῦσι δὲ καὶ αὐγὰς καὶ ἀκτῖνας. ἄλλοι δὲ αἱμορῥοΐδας καὶ φλυκταίνας καὶ λαμπηδόνας
φαῦσις· φῶς, φέγγος, φωταυγία
φαῦσμα· σπλάγχνα ἐκ σίτων πεποιημένα. καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν πεμμάτων
Φαῶν· εὐμόρφων, ἐγένετο ἠρέσθην
[Φέακες· ἔθνος Φεάκων]
φέβεσθαι· φεύγειν
φέβομαι· φεύγω, φοβοῦμαι
φέβοντο· ἐφοβοῦντο, ἔφευγον
* φοβεῖ· διώκει, φεύγει
* φοβψίς· λαμπρὸν φαίνουσα
φέγγουσαν· λαμπρύνουσαν
φέγγος· φῶς ἡμέρας, φέγγος σελήνης
Φειά· πόλις Θεσσαλίας
φειδαλφιτῆσαι· φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι
φείδεσθαι· ἐλεεῖν
[φειδικόμισος· ἡ διὰ μαρτύρων πίστις]
φειδός· φειδωλός
φειδοῦς· φειδωλίας
φειδώ· τὸ φείδεσθαι
φειδώλιον· δίφρος, σφέλας. χόρτος
φειδωλός· φειδόμενος δαπάνης, σκνιφός
Φείδων· ὄνομα κύριον

SCR. 54. Aristoph. fr. CCLXXVII p. 1222. 55. Genes. I 14. 57. Menand. l. c. 59. *E* 223. 61. *Λ* 121. 62. *Π* 689. 66. *H* 135 *o* 297. 67. Comici poetae? 70. Callim. fr. CCCCLX p. 580 Com. anon. fr. LXXXVI p. 626. 72. *ξ* 92 *π* 315. 74. *X* 244. 75. *ξ* 316.

ADNOT. 53. Pro *φλαῦρος* vel *dφαυρός* Lobeck. Path. El. p. 19 cum Kustero et Thes. dictum esse statuit. Corruptum potius est e *φαυκρός*, q. v. Vide Philol. XIII p. 218. 54. Illustrat Pierso ad Moer. p. 377 appositis veterum grammaticorum testimoniis Poll. VII 110 Galen. lex. p. 586 EM. 789, 52 Phot. 643, 22; monens in initio confudisse videri Hesychium *φύσιγγας* cum *φαύσιγξι*. 55. Zonar. c. 1796 Eustath. p. 1728, 7 lex. Psalm. in Cram. AO. II p. 468. 56. Cum *ἔμφαυτον* (*ἐμφάτον* cod.)· *πλακοῦντα τετυρωμένον* supra contulit Salmasius. Glossa corrupta (*φαύσματα*, ut *χναύματα*?) ex libro aliquo *περὶ θυσιῶν* composito fluxisse videtur, in quo panificium quoddam descriptum erat intestinorum speciem referens, numinibus nescio quibus oblatum. 57. Sic codex; *Φάων· τῶν* Mus., qua coniectura admissa lacunosus locus sic fere redintegrari poterit: *ἐγένετο. ἐρασθῆναι δὲ αὐτοῦ φασι τὴν Σαπφώ*. Cf. Phot. 643, 25. Sed sufficit fortasse *οὐ ἠράσθη* (sc. Sappho, ap. Menandr. fr. 1 vol. IV p. 158, quem locum respici probabile est, *τὸν ὑπέρκομπον θηρῶσα Φάων*'). 58. Om. Musurus. 62. *φυγαδεύει* Iensius, rectius ni fallor quam quod aliis placuit *φέβει· διώκει φεύγεις*. Leviora vitia glossarum 60 et 61 *φοβῶμαι*. *Φεβῶντο* sustulit Musurus scribendo *φοβοῦμαι*. *Φέβοντο*. 63. Sic codex et Musurus, *φοοψίς* Aldina. Forte *φοίβη· ὄψιν λαμπρὰν φαίνουσα*. 65. Vide Coray ad Heliod. II p. 289. — ((cod., *σελήνης* Mus. 66. Imo *Ἠλείας*, ut infra s. v. *ΦΕΡΑΙ Θεσσαλίας*. Distinguit etiam Eustath. Od. p. 1477. Sed errorem suum grammatico relinquendum esse docui gl. *φ* 292 *Φεραί*. — *Φεία* cod., em. Mus. 67. Phrynich. app. soph. p. 69, 32. Pro *φιδεϊκόμισος fideicommissum*. Meurs. Gloss. p. 599. *Male explicat Hesychius.* VALES. 70. Comoedia antiqua teste Eustath. 537, 40. 1828, 12. Lobeck. rhem. p. 280. Falluntur Choeroboscus AOxx. II p. 273, 21 et EM. Voss. 791, 10 *φιδός* praeoptantes. 71. *φειδοῦς· φύσεως εὐσπλαγχνίας* Cyr. 63. 72. Cf. *τὴν φειδώ· τὸ φείδεσθαι*. 73. *φελὰς* cod., em. Mus. Glossam, quae Is. Vossio ex *ἐδώλιον* corrupta videbatur, tuetur FGSchoemannus in Add. ad antiq. Gr. p. 561 *Γεδώλιον* s. *Γιδώλιον* comparando cum *βεῦδος* (*ἕδος*) *σφεζόμενοι* (Hesych.) et *φιδίτια* (*Γιδίτια*, *Γεδίτια*). 74. *δαπάνην* cod., *δαπανᾶν* Mus. — *σκνίφος* cod. Mus.

Hence, generally, $\frac{a^n - b^n}{a - b} = a^{n-1} + a^{n-2}b + a^{n-3}b^2 + \ldots + ab^{n-2} + b^{n-1}$.

Ex. 1. $\frac{a^3 - b^3}{a - b} = a^2 + ab + b^2$.

Ex. 2. $\frac{a^4 - b^4}{a - b} = a^3 + a^2b + ab^2 + b^3$.

Ex. 3. $\frac{a^5 - b^5}{a - b} = a^4 + a^3b + a^2b^2 + ab^3 + b^4$.

Ex. 4. $\frac{a^6 - b^6}{a - b} = a^5 + a^4b + a^3b^2 + a^2b^3 + ab^4 + b^5$.

Ex. 5. $\frac{a^7 - b^7}{a - b} = a^6 + a^5b + a^4b^2 + a^3b^3 + a^2b^4 + ab^5 + b^6$.

Ex. 6. $\frac{a^8 - b^8}{a - b} = a^7 + a^6b + a^5b^2 + a^4b^3 + a^3b^4 + a^2b^5 + ab^6 + b^7$.

Ex. 7. $\frac{a^9 - b^9}{a - b} = a^8 + a^7b + a^6b^2 + a^5b^3 + a^4b^4 + a^3b^5 + a^2b^6 + ab^7 + b^8$.

Ex. 8. $\frac{a^{10} - b^{10}}{a - b} = a^9 + a^8b + a^7b^2 + a^6b^3 + a^5b^4 + a^4b^5 + a^3b^6 + a^2b^7 + ab^8 + b^9$.

Ex. 9. $\frac{a^{11} - b^{11}}{a - b} = a^{10} + a^9b + a^8b^2 + a^7b^3 + a^6b^4 + a^5b^5 + a^4b^6 + a^3b^7 + a^2b^8 + ab^9 + b^{10}$.

Ex. 10. $\frac{a^{12} - b^{12}}{a - b} = a^{11} + a^{10}b + a^9b^2 + a^8b^3 + a^7b^4 + a^6b^5 + a^5b^6 + a^4b^7 + a^3b^8 + a^2b^9 + ab^{10} + b^{11}$.

Ex. 11. $\frac{a^{13} - b^{13}}{a - b} = a^{12} + a^{11}b + a^{10}b^2 + a^9b^3 + a^8b^4 + a^7b^5 + a^6b^6 + a^5b^7 + a^4b^8 + a^3b^9 + a^2b^{10} + ab^{11} + b^{12}$.

Ex. 12. $\frac{a^{14} - b^{14}}{a - b} = a^{13} + a^{12}b + a^{11}b^2 + a^{10}b^3 + a^9b^4 + a^8b^5 + a^7b^6 + a^6b^7 + a^5b^8 + a^4b^9 + a^3b^{10} + a^2b^{11} + ab^{12} + b^{13}$.

Ex. 13. $\frac{a^{15} - b^{15}}{a - b} = a^{14} + a^{13}b + a^{12}b^2 + a^{11}b^3 + a^{10}b^4 + a^9b^5 + a^8b^6 + a^7b^7 + a^6b^8 + a^5b^9 + a^4b^{10} + a^3b^{11} + a^2b^{12} + ab^{13} + b^{14}$.

Ex. 14. $\frac{a^{16} - b^{16}}{a - b} = a^{15} + a^{14}b + a^{13}b^2 + a^{12}b^3 + a^{11}b^4 + a^{10}b^5 + a^9b^6 + a^8b^7 + a^7b^8 + a^6b^9 + a^5b^{10} + a^4b^{11} + a^3b^{12} + a^2b^{13} + ab^{14} + b^{15}$.

Ex. 15. $\frac{a^{17} - b^{17}}{a - b} = a^{16} + a^{15}b + a^{14}b^2 + a^{13}b^3 + a^{12}b^4 + a^{11}b^5 + a^{10}b^6 + a^9b^7 + a^8b^8 + a^7b^9 + a^6b^{10} + a^5b^{11} + a^4b^{12} + a^3b^{13} + a^2b^{14} + ab^{15} + b^{16}$.

Ex. 16. $\frac{a^{18} - b^{18}}{a - b} = a^{17} + a^{16}b + a^{15}b^2 + a^{14}b^3 + a^{13}b^4 + a^{12}b^5 + a^{11}b^6 + a^{10}b^7 + a^9b^8 + a^8b^9 + a^7b^{10} + a^6b^{11} + a^5b^{12} + a^4b^{13} + a^3b^{14} + a^2b^{15} + ab^{16} + b^{17}$.

Ex. 17. $\frac{a^{19} - b^{19}}{a - b} = a^{18} + a^{17}b + a^{16}b^2 + a^{15}b^3 + a^{14}b^4 + a^{13}b^5 + a^{12}b^6 + a^{11}b^7 + a^{10}b^8 + a^9b^9 + a^8b^{10} + a^7b^{11} + a^6b^{12} + a^5b^{13} + a^4b^{14} + a^3b^{15} + a^2b^{16} + ab^{17} + b^{18}$.

Ex. 18. $\frac{a^{20} - b^{20}}{a - b} = a^{19} + a^{18}b + a^{17}b^2 + a^{16}b^3 + a^{15}b^4 + a^{14}b^5 + a^{13}b^6 + a^{12}b^7 + a^{11}b^8 + a^{10}b^9 + a^9b^{10} + a^8b^{11} + a^7b^{12} + a^6b^{13} + a^5b^{14} + a^4b^{15} + a^3b^{16} + a^2b^{17} + ab^{18} + b^{19}$.

Ex. 19. $\frac{a^{21} - b^{21}}{a - b} = a^{20} + a^{19}b + a^{18}b^2 + a^{17}b^3 + a^{16}b^4 + a^{15}b^5 + a^{14}b^6 + a^{13}b^7 + a^{12}b^8 + a^{11}b^9 + a^{10}b^{10} + a^9b^{11} + a^8b^{12} + a^7b^{13} + a^6b^{14} + a^5b^{15} + a^4b^{16} + a^3b^{17} + a^2b^{18} + ab^{19} + b^{20}$.

Ex. 20. $\frac{a^{22} - b^{22}}{a - b} = a^{21} + a^{20}b + a^{19}b^2 + a^{18}b^3 + a^{17}b^4 + a^{16}b^5 + a^{15}b^6 + a^{14}b^7 + a^{13}b^8 + a^{12}b^9 + a^{11}b^{10} + a^{10}b^{11} + a^9b^{12} + a^8b^{13} + a^7b^{14} + a^6b^{15} + a^5b^{16} + a^4b^{17} + a^3b^{18} + a^2b^{19} + ab^{20} + b^{21}$.

Digitized by Google

Appendix No. 1—Continued.

Appendix No. 1—Continued.

Appendix No. 1—Continued.

φέρτρον· φορεῖον. καὶ ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη
φέρτρυς· ἄθλος. Θούριοι
φέρων· λαμβάνων
φερώνυμος· ἀληθεύων τῷ ὀνόματι
φετμαῖς· ἐντολαῖς, παραγγελίαις
φεῦ· σχετλιασμοῦ ἐπίρρημα
φεύγει· ἀποδιδράσκει, ἀντὶ τοῦ εὐθύνεσθαι, ὡς καὶ φεύγειν κλοπῆς ἢ μοιχείας φαμέν
φευκτά· φεύξιμα
φευκταῖοι· ἀποτρόπαιοι
φεύξεσθαι· φεύγεσθαι
φεῦ φεῦ· ἴσον τῷ οἴμοι
φεψάλυξ· φέψελος, σπινθήρ, ἄνθραξ
Φηγαιεύς· δῆμος Αἰγηΐδος
φήγινος· δρύϊνος
φηγός· ἡ δρῦς
φηδαινῆς· ἀφρενής
[φηδῶσαι· ἀπατῆσαι. φθεῖραι, ἀπολέσαι]
φηληκόθρεπτον· ὑπὸ ὄλυνθον τῆς συκῆς τεθραμμένον
φήληξ· ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεμμένον σῦκον
φῆ· εἶπεν, ἔλεγεν
φηλήτῃσι· λῃσταῖς
φῆλον· ἀπατηλόν, ληθαργόν, κακοῦργον, ἐπίβουλον
φηλωθείς· ἀπατηθείς
φηλωθεῖσα· ἀπατηθεῖσα
φηλώσωμεν· ἀντὶ τοῦ βοήσωμεν
φήματα· ῥήματα. φάσματα
φημασι.μεν· βοήσωμεν
φήμη· ἀκοή, ὑνομασία
φημί· λέγω. ὑπολαμβάνω
φημίζεται· μαντεύεται. λέγει
φῆμις· φήμη, κληδών, φωνή, λόγος

SCR. 23. Σ 236. 24. *A* 13. 30. φυκτὰ ϑ 291. 32. *O* 700. 33. Ar. Avv. 162. 34. Ar. Lys. 107. 35. Lysias ap. Harp. s. v. 36. *E* 838. 37. *Z* 237. 41. Ar. Pac. 1165 fr. XXXIX p. 1158. 42. *B* 137. 43. Hesiod. opp. 373. 46. κερδοῖ φηλωθεῖσα ϑοὴ κεμάς poeta ap. Suidan. 50. *β* 53. 51. *B* 129. 53. ξ 239.

ADNOT. 27. Pro (*é*)φετμαῖς. 31. Defendit Struvius ap. Schneiderum, φευκτέοι HSt. GDindorf. Thes. VIII c. 731 A Meinek. Philol. XII p. 629. 32. φεύγεσθαι quid sit nescio. Forte φυγεῖσθαι, qua forma futuri usus est Sibyllista XI 45. 33. ἴσον τὸ codex, ut solet in hac formula; ἴσον τῷ Mus. 34. De forma φέψελος vid. Hemsterh. ad Thom. M. p. 862, de φεψάλυξ scholl. Ar. Ach. 278 Lys. 107 Aesch. Prom. 362 schol. Lycophr. 178 Eustath. p. 1802, 62. Tertia emergit ex Hesychio ψαλύγων: ψάλυξ, memorata etiam Didymo ap. Choerob. in Theodos. Can. p. 81, 32. 83, 3, et a GDindorfio probabiliter restituta Archilocho: πυρὸς δ' ἔην αὐτῷ ψάλυξ, nisi quod vocabuli αὐτῷ spondeus illegitime pro iambo positus male me habet. Suspicor πυρὸς δ' ἐκίδνατο (vel ἐκίνυτο) ψάλυξ. 38. Non liquet; ἀδηνής = ἄφρων. 39. Imo φηλῶσαι, quod restituit Salmasius. 40. ὅλονθον cod., ὄλυνθον Mus. ἀπὸ ὀλύνθου vel ὀλύνθων recte Palmer. et Perger. 41. ὅλονθος — πεπαμένων cod., em. Mus. 43. AVelsen de Tryphon. p. 97. 44. Male φηλόν Theognost. Can. 61, 11 (Lob. Path. el. p. 123 sq.) Cf. EM. 130, 51. 160, 40 schol. Ar. Pac. 1165. Infra gl. φ 514 φήλῳ μύθῳ abiit in φιλομύθῳ. 47. φημάσωμεν deceptus gl. 49 Is. Vossius et Thes. VIII c. 737 D, φημίσωμεν Palmer. Meinekio potius interpretamentum βοήσωμεν corruptum videtur ex γοη[τεύ]σωμεν; vid. Philol. XII p. 629. Conici possit etiam φωνήσωμεν ad exemplum Eur. Bacch. 1076 φωνή τις ἀνεβόησεν. Sed cf. φήσομαι· — βοήσομαι. 48. Lob. rhem. p. 9, 13. 49. Sic codex, φημάσωμεν Musurus, φήμας ἰῶμεν Meinek. Philol. XII p. 629. Cf. gl. 47, cuius si haec aut dittographia est aut varia lectio fluctuabant alicubi libri inter φωνὰς et φήμας ἰῶμεν (ὦμεν). 53. φημις codex.

CHAP. XXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankruptcy.* [1st August 1861.]

CHAP. XXIV.—*An Act to amend the Law relating to Insolvent Debtors.* [1st August 1861.]

CHAP. XXV.—*An Act to amend the Law relating to Trustees.* [1st August 1861.]

CHAP. XXVI.—*An Act to amend the Law relating to Composition with Creditors.* [1st August 1861.]

CHAP. XXVII.—*An Act to amend the Law relating to Joint Stock Companies.* [1st August 1861.]

CHAP. XXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Partnership.* [1st August 1861.]

CHAP. XXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bills of Sale.* [1st August 1861.]

CHAP. XXX.—*An Act to amend the Law relating to Fraudulent Debtors.* [1st August 1861.]

CHAP. XXXI.—*An Act to amend the Law relating to Fraudulent Conveyances.* [1st August 1861.]

CHAP. XXXII.—*An Act to amend the Law relating to Fraudulent Preferences.* [1st August 1861.]

CHAP. XXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Liens.* [1st August 1861.]

CHAP. XXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Factors.* [1st August 1861.]

CHAP. XXXV.—*An Act to amend the Law relating to Apprentices.* [1st August 1861.]

CHAP. XXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Masters and Servants.* [1st August 1861.]

CHAP. XXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Arbitration.* [1st August 1861.]

CHAP. XXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Evidence.* [1st August 1861.]

CHAP. XXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Oaths.* [1st August 1861.]

CHAP. XL.—*An Act to amend the Law relating to Affirmations.* [1st August 1861.]

CHAP. XLI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers.* [1st August 1861.]

CHAP. XLII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Books.* [1st August 1861.]

CHAP. XLIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Cheques.* [1st August 1861.]

CHAP. XLIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Drafts.* [1st August 1861.]

CHAP. XLV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Notes.* [1st August 1861.]

CHAP. XLVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bills.* [1st August 1861.]

CHAP. XLVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Accounts.* [1st August 1861.]

CHAP. XLVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Securities.* [1st August 1861.]

CHAP. XLIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Liabilities.* [1st August 1861.]

CHAP. L.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Rights.* [1st August 1861.]

CHAP. LI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Duties.* [1st August 1861.]

CHAP. LII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Obligations.* [1st August 1861.]

CHAP. LIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Powers.* [1st August 1861.]

CHAP. LIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Authorities.* [1st August 1861.]

CHAP. LV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Agents.* [1st August 1861.]

CHAP. LVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Clerks.* [1st August 1861.]

CHAP. LVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Servants.* [1st August 1861.]

CHAP. LVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Customers.* [1st August 1861.]

CHAP. LIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Depositors.* [1st August 1861.]

CHAP. LX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Creditors.* [1st August 1861.]

CHAP. LXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Debtors.* [1st August 1861.]

CHAP. LXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Liens.* [1st August 1861.]

CHAP. LXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Pledges.* [1st August 1861.]

CHAP. LXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Mortgages.* [1st August 1861.]

CHAP. LXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Assignments.* [1st August 1861.]

CHAP. LXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Transfers.* [1st August 1861.]

CHAP. LXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Endorsements.* [1st August 1861.]

CHAP. LXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Indorsements.* [1st August 1861.]

CHAP. LXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Signatures.* [1st August 1861.]

CHAP. LXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Seals.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Marks.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Stamps.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Dies.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Plates.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Blocks.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Moulds.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Patterns.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Models.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Drawings.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Paintings.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Engravings.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Photographs.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sculptures.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Carvings.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Castings.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Forgings.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Fittings.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Furnishings.* [1st August 1861.]

CHAP. LXXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Ornaments.* [1st August 1861.]

CHAP. XC.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Jewellery.* [1st August 1861.]

CHAP. XCI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Plate.* [1st August 1861.]

CHAP. XCII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Gold.* [1st August 1861.]

CHAP. XCIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Silver.* [1st August 1861.]

CHAP. XCIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Copper.* [1st August 1861.]

CHAP. XCV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Brass.* [1st August 1861.]

CHAP. XCVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Iron.* [1st August 1861.]

CHAP. XCVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Steel.* [1st August 1861.]

CHAP. XCVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Tin.* [1st August 1861.]

CHAP. XCIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lead.* [1st August 1861.]

CHAP. C.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Zinc.* [1st August 1861.]

CHAP. CI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Mercury.* [1st August 1861.]

CHAP. CII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Platinum.* [1st August 1861.]

CHAP. CIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Palladium.* [1st August 1861.]

CHAP. CIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Rhodium.* [1st August 1861.]

CHAP. CV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Ruthenium.* [1st August 1861.]

CHAP. CVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Osmium.* [1st August 1861.]

CHAP. CVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Iridium.* [1st August 1861.]

CHAP. CVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Tungsten.* [1st August 1861.]

CHAP. CIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Molybdenum.* [1st August 1861.]

CHAP. CX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Vanadium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Chromium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Manganese.* [1st August 1861.]

CHAP. CXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Cobalt.* [1st August 1861.]

CHAP. CXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Nickel.* [1st August 1861.]

CHAP. CXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Arsenic.* [1st August 1861.]

CHAP. CXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Antimony.* [1st August 1861.]

CHAP. CXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bismuth.* [1st August 1861.]

CHAP. CXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Tellurium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Selenium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Cerium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lanthanum.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Didymium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Erbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Terbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Yttrium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Zirconium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Thorium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Glucinum.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Aluminium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Magnesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Calcium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Strontium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Barium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lithium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sodium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Potassium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Rubidium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Caesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Ammonium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXL.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Hydrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CXLI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Oxygen.* [1st August 1861.]

CHAP. CXLII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Nitrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CXLIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Chlorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CXLIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bromine.* [1st August 1861.]

CHAP. CXLV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Iodine.* [1st August 1861.]

CHAP. CXLVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Fluorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CXLVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Boron.* [1st August 1861.]

CHAP. CXLVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Silicon.* [1st August 1861.]

CHAP. CXLIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Carbon.* [1st August 1861.]

CHAP. CL.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sulphur.* [1st August 1861.]

CHAP. CLI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Phosphorus.* [1st August 1861.]

CHAP. CLII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Arsenic.* [1st August 1861.]

CHAP. CLIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Antimony.* [1st August 1861.]

CHAP. CLIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bismuth.* [1st August 1861.]

CHAP. CLV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Tellurium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Selenium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Cerium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lanthanum.* [1st August 1861.]

CHAP. CLIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Didymium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Erbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Terbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Yttrium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Zirconium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Thorium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Glucinum.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Aluminium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Magnesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Calcium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Strontium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Barium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lithium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sodium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Potassium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Rubidium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Caesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Ammonium.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Hydrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Oxygen.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Nitrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Chlorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bromine.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Iodine.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Fluorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Boron.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Silicon.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Carbon.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sulphur.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Phosphorus.* [1st August 1861.]

CHAP. CLXXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Arsenic.* [1st August 1861.]

CHAP. CXC.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Antimony.* [1st August 1861.]

CHAP. CXCI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bismuth.* [1st August 1861.]

CHAP. CXCII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Tellurium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXCIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Selenium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXCIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Cerium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXCV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lanthanum.* [1st August 1861.]

CHAP. CXCVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Didymium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXCVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Erbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXCVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Terbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CXCIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Yttrium.* [1st August 1861.]

CHAP. CC.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Zirconium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Thorium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Glucinum.* [1st August 1861.]

CHAP. CCIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Aluminium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Magnesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Calcium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Strontium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Barium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lithium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sodium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Potassium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Rubidium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Caesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Ammonium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Hydrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Oxygen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Nitrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Chlorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bromine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Iodine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Fluorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Boron.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Silicon.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Carbon.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sulphur.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Phosphorus.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Arsenic.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Antimony.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bismuth.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Tellurium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Selenium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Cerium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lanthanum.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Didymium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Erbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Terbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Yttrium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Zirconium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Thorium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Glucinum.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXL.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Aluminium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXLI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Magnesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXLII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Calcium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXLIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Strontium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXLIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Barium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXLV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lithium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXLVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sodium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXLVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Potassium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXLVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Rubidium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXLIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Caesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCL.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Ammonium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Hydrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Oxygen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Nitrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Chlorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bromine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Iodine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Fluorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Boron.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Silicon.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Carbon.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sulphur.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Phosphorus.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Arsenic.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Antimony.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bismuth.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Tellurium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Selenium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Cerium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lanthanum.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Didymium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Erbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Terbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Yttrium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Zirconium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Thorium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Glucinum.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Aluminium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Magnesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Calcium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Strontium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Barium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lithium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sodium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Potassium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Rubidium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Caesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Ammonium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Hydrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCLXXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Oxygen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXC.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Nitrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXCI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Chlorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXCII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bromine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXCIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Iodine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXCIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Fluorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXCV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Boron.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXCVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Silicon.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXCVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Carbon.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXCVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sulphur.* [1st August 1861.]

CHAP. CCXCIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Phosphorus.* [1st August 1861.]

CHAP. CCC.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Arsenic.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Antimony.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bismuth.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Tellurium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Selenium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Cerium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lanthanum.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Didymium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Erbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Terbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Yttrium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Zirconium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Thorium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Glucinum.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Aluminium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Magnesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Calcium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Strontium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Barium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lithium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sodium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Potassium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Rubidium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Caesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Ammonium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Hydrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Oxygen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Nitrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Chlorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bromine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Iodine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Fluorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Boron.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Silicon.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Carbon.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sulphur.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Phosphorus.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Arsenic.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXXVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Antimony.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXXXIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bismuth.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXL.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Tellurium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXLI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Selenium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXLII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Cerium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXLIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lanthanum.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXLIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Didymium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXLV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Erbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXLVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Terbium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXLVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Yttrium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXLVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Zirconium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCXLIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Thorium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCL.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Glucinum.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Aluminium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Magnesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Calcium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Strontium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Barium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Lithium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Sodium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLVIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Potassium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLIX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Rubidium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLX.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Caesium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLXI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Ammonium.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLXII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Hydrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLXIII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Oxygen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLXIV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Nitrogen.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLXV.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Chlorine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLXVI.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Bromine.* [1st August 1861.]

CHAP. CCCLXVII.—*An Act to amend the Law relating to Bankers' Iodine

φθείρ· ὁ τῆς πίτυος καρπός. καὶ μέρη τῆς νεὼς πρὸς τῇ πρύμνῃ. καὶ ἰχθῦς τις
φθεῖρα· φθειρίασις
φθείρεται· πλανᾶται. ἀπόλλυται
φθειροκομίδης· φθειρῶν γέμων
* φθείης· φθαρείης
φθειρῶν ὄρος· πιτυώδες ὄρος, διὰ τὸ πληθύνειν ἐν αὐτῷ πίτυσ[ι]. τῶν γὰρ στροβίλων τὰ ἐντὸς φθεῖρας καλεῖσθαι
* Φηρσί· Κενταύροις
φθείσονται· διαφθαρήσονται
φθῆ· ἔφθασεν
φθήῃ· φθάσῃ πρότερος
φθῆναι· φθάσαι, προλαβεῖν. [δεῖξαι]
φθήσεται· καταλήψεται. φθάσει [καὶ
Φθία· πόλις Θεσσαλίας
φθιακόν· τμητικόν
φθιεῖ· φθίσει
φθίμενοι· θανόντες
φθίμενος· φθαρείς, θανών
φθίνα· ἡ ἐρυσίβη. καὶ εἶδος ἐλαίας
φθινᾶς ἀμέρα· τὴν ἱσταμένου τρίτην τριμήνιον λέγει
φθινάσμασι· φθίσεσι
* φθίναντος· λήγοντος, παυομένου, ἀναλισκομένου
φθίνοντος μηνός· λήγοντος τοῦ μηνός. Φθίνων δὲ μὴν καλεῖται ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος· μέσος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος· ἱστάμενος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως πέμπτης
φθινόντων· φθειρομένων

SCR. 78. Arist. HA. V 31. 80. Soph. El. 234. 81. Comicus? 82. β 368. 83. B 868. 84. Λ 268. 85. Λ 821. 86. K 451. 87. Π 861. 88. Plat. Alcib. I p. 131 E Isocr. p. 58 D. 89. Cf. Isocr. p. 56 D. 90. Λ 155. 92. Soph. El. 1414 ex em. Hermanni, quam firmat Hesychius emendatus. 94. Θ 359 Eur. Tro. 1083. 96. Eur. Heracl. 779. 97. Aesch. Pers. 232. 99. ξ 162. 400. χ 470.

ADNOT. 78. Poll. I 89 *μέσον τοῦ πηδαλίου* sic dici adnotat. De pisce Marcell. Sidet. de pisc. 86 Plin. N. H. XXXII 11, 150 ex emend. Schneideri hist. pisc. natur. p. 27 Bussemak. ad Oppian. schol. p. 659. 79. *φθειρίασιν* Mus. 80. *πλανᾶται*] *abit* Bergler ad Aleiphr. I 13 Thes. VIII c. 762 D. *ἀπόλλυται*] *ἀπαλλάττεται*? Moer. Att. p. 395. 81. *Pedicosus. Φθειροκομήτης?* 82. Non aoristus est, sed subiunctivus praesentis, qui non nisi semel atque ῑ quidem producto legitur in Hom. Od. β 368, ubi schol. rec. *φθείης ἀπὸ τοῦ φθαρείης κατὰ συγκοπήν* adnotat et in marg. unius libri adscriptum est *γρ. καὶ διὰ τοῦ ῑ φθίῃς*. Cf. Lob. rhem. p. 16 et GDindorf. Thes. VIII c. 766 D. 83. EM. 792, 43 schol. Hom. B 868, ubi *Φθιρῶν* probabat Herodianus. 84. *Φθηρσί* Vossius, natum ϑ fortasse e *φηρσίν*. 85. Sic cod. Cyr. 63, *φθήσονται* Mus. et Iensius male cum Pearsone ad Ψ 444 referens. 87. *φθείῃ* cod., em. ante Meinek. Philol. XII p. 629 Lobeck. rhem. p. 28 n. 48; idem gl. 85 in rhem. p. 16 recte *φθίσονται* corrigit. 88. *δεῖξαι* ad *φῆναι* pertinere vidit Kusterus. 89. Male Cyr. 63 *φθείσεται· φθάσει ἢ καταλήψεται*. 89. 90. Separavit Iensius, sed male novum articulum a *φθάσει* (correxi) inchoavit, ut *Φθιάς ἡ καὶ Φθία* voluisse videatur. Particula *καὶ* indicio est gl. 390 e marg. accessisse, quod vidit Verweius. 91. Non expedio. *φθισικόν· τηκτικόν* si quid video voluit Guyetus. 92. *φθίῃ* codex; reposui futurum Atticum *φθιεῖ*. 94. *θανείς* cod. 95. Infra *φοίνια· ἐρυσίβη φοίνια· πυρρά*, quas glossas Meinek. Philol. XII p. 626. 627 *φοίνια· πυρρά φοινιάς· ἐρυσίβη* scripsit, coll. Arrhiano ap. Stob. app. flor. I 3, 8, sed nulla huius glossae mentione facta. Eius memoriam resuscitavi in Philol. XIII p. 218, ubi et Lobeckii verba ex rhem. p. 256 attuli haec: *ab ἄνω ἄνη ut φθίνα a φθίνω tanquam tabes quaedam stirpium*, et ad explicandam significationem alteram *εἶδος ἐλαίας* memoravi Hesychii gl. *ψιράδες*. Videntur igitur confundi *φθινάς· εἶδος ἐλαίας* et *φθινάς (φοινάς)· ἐρυσίβη*. 96. *τρίτῃ ἱερομηνίαν* Elmsl. ad Eur. Heracl. 779. 98. Ordine requiritur *φθίνοντος. καταφθίναντος* e libris nonnullis Herodoti II 123 affert GDindorf.

φθινόπωρον· ὁ ἀπὸ τῆς πεντεκαιδεκάτης αὐγούστου μηνὸς ἕως τῆς πεντεκαιδεκάτης δεκεμβρίου. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας αὐγούστου ἕως πάλιν εἰκοστῆς δευτέρας δεκεμβρίου

φθινύθειν· φθείρεσθαι, τήκεσθαι

φθινύθουσιν· εἰς φθίσιν ἄγουσιν

φθινύουσι· φθείρονται

φθίνουσαν· ἐλαττουμένην

Φθῖοι· οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ τεταγμένοι

φθίρ· ὁ τῆς πίτυος καρπός

φθῖσα· ἡ λεπτὴ ἀπὸ φθίσεως

φθίσεσθαι· θανεῖν

φθισήνορα· ἡ τοὺς ἄνδρας διαφθείρουσα, ἢ τὴν ἀνδρείαν

[φθισκός]· φθισικός

* φθίσει· ἀπολέσει

* φθίσθαι· ὀλέσ(θ)αι

φθισίμβροτος· ἀνθρωποκτόνος, διαφθείρων τοὺς ἄνδρας

φθίσων· εἰς φθίσιν ἄξων, [καὶ φθέρσων] καὶ φθερῶν

φθ[ίνο]ιτο· θάνοι[το] ἢ ἔθανεν

φθιτοί· φθαρτοί, θνητοί, νεκροί. ἢ εἴδωλα

Φθιώταν· Θετταλικήν

φθογγή· φθέγμα, ἢ φωνή

φθόγγος· φθογγή, φωνή, καὶ τὰ ὅμοια

φθόη· φθίσις, φθορά, λύμη·

* φθοατήσει· φθάσει κτήσασθαι

φθοΐς· πλακοῦς. καὶ τὰ πρὸς λεπτὸν ἀληλεσμένα. καὶ τὸ ἀπορρέον ψῆγμα τοῦ χρυσίου

φθονεῖς· ζηλοῖς, βασκαίνεις

φθονερός· ζηλωτής, ζηλότυπος

φθόνος· πάθος ἐπὶ τῇ τοῦ πέλας εὐπραγίᾳ

SCR 4. Thuc. II 31. 2. *B* 346. 3. *α* 250. 4. *Z* 327? 6. *N* 686. 9. *ν* 384 *T* 329. 10. *B* 833 al. 12. *Z* 407 *X* 61. 13. *I* 246; *φθῖσαι π* 428. 14. *N* 339. 16. *λ* 330. 17. Tragici. 19. *B* 791. 20. *E* 234. 21. Plato Com. fr. II 4 vol. II p. 679 Plat. Legg. XI 916 A Demosth. 1481, 22. 23. Callim. fr. CCCXXXVII Eupol. fr. LXXI p. 570. 24. *α* 346? 25. Menandr. fr. LXX p. 254.

ADNOT. 402. *τέκεσθαι* cod., em. Guyetus. Cum *τηκόμενος* iungit Gregor. Naz. Carm. XX 6. 4. *φθινύθουσι* ex *Z* 327? 6. *Φθίοι* cod. Cf. Ammon. p. 142. 7. Imo *φθείρ*. *Φθίρ* est Endymionis filius. 8. Participium videtur Lobeckio ad Buttmann. Gr. Gr. II p. 317, nisi sit Doricum *φθισά* pro *φθισή*, cum *ῥυσή* comparandum. Prius placet GDindorfio Thes. VIII c. 767 C *φθίντων* in Soph. Ant. 695 reponenti pro *φθιμένων*. 10. *φθισήνωρ* Thes., rectius Pearso in Adverss. p. 683, 15 *ἡ τοὺς ἄνδρας διαφθείροντα*. 11. *φθισικός* Thes. praecedentis vocabuli videtur emendatio. Quidni *φθισικός· φθοϊκός*? cf. Daremberg Arch. des miss. scientif. 1851 p. 150, 10 vel potius *φθοϊκός· φθισικός*. 12. Conferunt *φίσις· ἀπώλεια*. At *φθίσει* futurum est. 13. Imo *ὀλέσθαι* cum Thes. VIII c. 767 D aut *φθῖσαι· ὀλέσαι*. 14. *ἀνακτόνος* cod., *ἀνθρωποκτόνος* Musurus, *ἀνδροκτόνος* Schowius. *Φθισίμβρωτος* Aldina. 15. Dittographumena delet Thes. c. 767 B. 16. *φθίνοιτο· θάνοιτο* codex. Caeculiebat hic Thesauri editor novissimus, cum ineptire dicebat Hesychium. Repono suasore ordine literarum *φθῖτο· θάνοι ἢ ἔθανε*, quorum alterum *φθίτο* (*ἔφθιτο*) accinendum est, prius est optativus Homericus. 18. Imo *Φθιωτᾶν* ex Eur. Tro. 187, deinde *Φθιῶτιν* ex Herod. I 56: *γῆν τὴν Φθιῶτιν* h. e. *Θετταλικήν*. Aliter sentit Meinek. Philol. XII p. 628. 21. Moeris p. 399 Tim. lex. p. 271 Harp. Phrynich. app. soph. p. 71 Bekk. Arcad. 103, 15. *φθοή* (sic)· *φθορά* Cyr. 63. 22. Cf. *φθατήσῃ· φθάσῃ*, cuius formam Aeolicam dicerem *φθοτήσει*, nisi *O* praecedentis literae *Θ* videretur dittographia. Vide etiam *φαέναι· φθάσαι κτίσαι, φατᾶσθαι, φατῆσαι*. 23. *φθόϊς* an Atticum *φθοῖς* dederit Diogenianus non liquet; cf. Moer. Att. p. 386 EM. 620, 34 schol. Ar. Plut. 677 schol. Clem. Alex. p. 7. — *ψῆγμα τοῦ χρυσίου*] Boeckh. C. I. 1 p. 219 a. n. 145, sub *ΦΟΟΙ* latere vidit *ΦΘΟΙΣ*. 24. *ζηλεῖς* cod., em. Mus. 26. *πόνος λύπη ἐπὶ* Cyr. 63, *πάθος. λύπη ἐπὶ* Cyr. 39.

φθορά· ὄλεθρος
φθόσις· φθίσις
* φθίδιον· ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον
*φθήρεται· ὀδύρεται
φία· πιονία
φιαρόν· λαμπρόν, καθαρόν
φιαρύνει· λαμπρύνει·
φιβάλεως· εἶδος σύκων, καὶ ἡ συκῆ ὁμωνύμως. τινὲς δὲ ἰσχάδας
[φίβλα· πόρπη], φιχίον [περόνη]
Φῖγα· φῖκα. σφίγγα
Φιγάλ(ε)ια· ἀπὸ ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων
φιδάκνη· π[ε]ιθάριον μικρὸν στενόν
φιδίτια· συσσίτια
[Φιδίαι· λιθοξόοι]
[φίδωλος· ἐπιθυμητός]
φίδνα· ῥίζα ἡ Ἀχίλλειος καλουμένη
[φιδρόν· καθαρόν, λαμπρόν, ἁγνόν, ἱλαρόν]

SCR. 27. Thuc. II 47. 32. Alexandrinus poeta? 34. Phereer. fr. I 2 p. 287. 36. Hesiod. l. c. 39. Cf. ADN.

ADNOT. 28. φθόη· φθίσις vel φθορά· ὄλεθρος [φθόσις] φθίσις Meinek. Phil. XII 628. Mihi nihil mutandum videtur. Φθόσις (e dialecto pro φθύσις, πτύσις) idem est atque φθίσις s. vomica. Sic Hippocr. IV p. 580, 16: ἐπὶ πύου πτύσει φθίσις. Notum est Theocriteum (II 62) ἐπιφθύσδω despuere, quod apud alios πτύω ψύττω (sputo) φθύζω, apud Paphios σίζω (unde aor. αἶσι) sonabat. 29. Infra ψύθιον· ὀλιγοχρόνιον et φίθυος cod., em. ψύθιος Mus.) ὀλίγη quae formae Syracusanorum propriae videntur. Hic quoque ordine requiri video φθύδιον, quod apud Homerum dicitur αἰννυθάδιον. Nam quod Tollio placuit φθοίδιον et ordinem confundit, et posceret interpretationem ὀλίγον χρυσίον. 30. Ordo postulat φθύρεται, quod fortasse non sollicitandum, quamquam adludit ad ὁλοφύρεται· ὀδύρεται q. v. Musurus φθείρεται correxerat. 31. Ἰφια· πίονα Ruhnkenius, alii φιαρά· πίονα et Φιά· π ὄνομα (πολίχνη Strab. VIII p. 342). Non viderunt ΦΙΑΠΠΟΝΙΑ esse ΦΙΛΟΠΠΟΝΙΑ, absque explicatione positum. 32. Cf. gl. φ 443 EM. 793, 23 Galen. lex. p. 588 schol. Nic. Alex. 91. 387 Phot. Suid. Cyr. 30. 33. Supra φαλύνει et φαρύνει habuimus cum eadem explicatione. Vide Lob. rhem. p. 29 Proll. p. 254. 34. φιβαλέα cod., et EM. 793, 26 vitiosa uterque scriptura deceptus, em. schol. Ar. Ach. 802 Poll. VI 81 Ath. III 75 B. Φιβάλεως etiam Galeno lex. p. 588 restituendum pro φιβάλιος. Cf. Meinek. Com. II p. 364. 35. φιχίον Salmasius in φιβλίον mutabat coll. glossis: fibula· πόρπη· φιβλίον. Mihi retrahendum videtur ad sequentia et Φίκιον scribendum, quod ap. Suidan etiam Φίγειον ἀκρωτήριον dicitur, h. e. Sphingis rupes. 36. Cf. schol. Hesiod. Theog. 326 scut. 32 Bachm. AG. II p. 285 Lob. Parall. p. 104 Path. El. p. 123 Ahrens Dial. I p. 174. Boeotica nominis forma erat Φίξ (gen. Φικός, Φιγός) Macedonica Βίξ (Hesych. Βῖκας· σφίγγας) Attica σφίγξ (vid. Platon. Cratyl. p. 414 B). Accentum codicis paroxytonon in properispomenon mutavi, quamquam Hesiodi etiam libri pro φῖκ' ὁλοὴν praebent σφῖκ' σφίγ' σφίγγ'. Huc e gl. 435 retraho φιχίον (l. Φίκιον). 37. Φισταλία — Λυκίονος cod., Φιγαλία Palmer. Λυκάονας Mus. 38. [ε] Mus. Cf. Poll. X 74. Idem est πιθάκνη. 39. Compilavit schol. Plat. p. 445. — φιδατία· συσσίτιον cod., φιδίτια· συσσίτια Mus. ut solent recentiores, quorum scriptura probatur Schoemanno antiq. Gr. p. 561 Ahrenti Dial. II p. 85. Verum est φιλίτια, quod amplexi sunt Meinek. ad Antiphan. com. vol. III p. 22, 3 Ph. Lebas. Inscr. de Morée fasc. 5 n. 191 p. 120 (33) GDindorf. et BHasius in Thes. VIII c. 832. Hanc scripturam servarunt Xen. resp. Lac. III 5, V 6, codex Parisin. 2023 Aristot. Polit. II 9. 10. 11. rhet. III 10 c. schol., EM. 736, 51 Dionys. AR. II 23 Plut. Lyc. 12 Phot. 553, 4, ubi tamen codex φιτια. — φιδείτειον· τόπος Cyr. 39. Cf. διαφοιγοιμόρ, et ἀφέδιτος ἡμέρα. 40. φειδίαι Mus. recte sed contra ordinem. ‚Idem error obtinet Boeckh. C. I. vol. I p. 366 et inscr. in Mém. de l'acad. de St. Peterb. VIII p. 246.' Hase. 41. Codicis scripturam divinabat Is. Vossius, φειδωλός Mus., ἐπιθυμητής vel ἐπιθυμητικός Scal. Iens. 42. Deest Thes. Supra ἰδανόν· — Ἀχίλλειον ῥιζίον, utrum rectius non liquet. Fortasse utrumque ex ἰδαία ῥίζα Dioscor. δ, μὸ corruptum. 43. Sic codex, φιαρόν Mus. φιερόν Hemsterh. ad Thom. M. p. 863 probante Thes. VIII c. 788 D. Praefero Musuri criticam, nisi φαιδρὸν praestat.

March 28, 1929
Dr. Frederick Tilney
Neurological Aspects of Mental Hygiene

April 4, 1929
Dr. Frederick Tilney
Neurological Aspects of Mental Hygiene

April 11, 1929
Dr. Frederick Tilney
Neurological Aspects of Mental Hygiene

April 18, 1929
Dr. Frederick Tilney
Neurological Aspects of Mental Hygiene

April 25, 1929
Dr. Frederick Tilney
Neurological Aspects of Mental Hygiene

May 2, 1929
Dr. Frederick Tilney
Neurological Aspects of Mental Hygiene

May 9, 1929
Dr. Frederick Tilney
Neurological Aspects of Mental Hygiene

May 16, 1929
Dr. Frederick Tilney
Neurological Aspects of Mental Hygiene

May 23, 1929
Dr. Frederick Tilney
Neurological Aspects of Mental Hygiene

φίλην· φιλίαν, ἢ τὴν προσφιλεστάτην
φιλήρετμοι· φιλόκωποι, φιλοναῦται
φίλησα· ἐξένισα, ἠγάπησα
φιλήσια· φιλοτήσια, προσφιλῆ
480. φιλησίαις· κλεψοσύναις
φιλήτης· κλέπτης, λῃστής
φιλήτωρ· ἐραστής
φιλητῶν γένος· κλεπτῶν
φίλια· προσφιλέστατα
85. [.φι λιάζετο· ἐχωρίσθη αὐτῶν]
[φιλίδα· σύριγγα]
φιλιός· ὁ ἀποτρόπαιος, κατ' εὐφημισμ[έν]όν
φίλιπποι· μοιχοί
Φιλιστίδ(ε)ιον· νόμισμά τι
90. φιλίων· ἀντὶ τοῦ φίλτερος, προσφιλέστερος. ἐσχημάτισται δὲ διὰ τὸ μέτρον, ὡς τὸ καλλίων·
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα
φιλόδικος· φιλοπράγμων
[φιλοδοτεῖν· λεπίδας ἔχοντι]
φιλόθακος· ἀργή
φιλοθεάμων· φιλοθεωρητής
95. φιλοθεάμοσι· φιλοθεωρηταῖς
Φιλοθερσ(ε)ίδης· Φιλοθέρσου παῖς
φίλοιφος· πασχητής
* φίλοι· προσφιλέστατοι
* φιλόκαλία· [φιλοῦσα τὰ σπάστρα
500. * φιλοΐστωρ· φιλῶν ἱστορεῖν
φιλόκαλος· φιλόκοσμος
φιλοκέρτομε· φιλῶν σκώπτειν
φιλοκηδής· ὁ κηδεμονικός
φιλοκνήμιδες· φίλοπλοι
5. φιλοκρινεῖν· διαιρεῖν
φιλοκτέανος· φιλοκτήμων, φιλοχρήματος
φιλοκτεανώτατε· φιλοχρηματώτατε
φιλοκτήμων· φιλοχρήματος
φιλολάμπαδος· ἡ Ἄρτεμις

SCR. 76. *A* 20. 77. *a* 131. 78. *γ* 207. 82. Cretenses. 83. *φηλητῶν ἀναξ* Rhes. Eur. 217. 85. *Ω* 96. 90. *τ* 350 *ω* 272. 91. Demosth. 1287, 17. 94. Plat. Rep. V p. 475 D. E. 96. 502. ADN. 97. Theocrit. l. l. 98. *B* 56. 502. = 496. 3. Arist. fr. CCLXXVIII p. 1222. 7. *A* 122 (*φιλοκτεανέστατε* Seleucus).

ADNOT. 79. *φιλήσια* suspectum. 80. *κλεπτοσύναις* Musurus sine caussa, cf. Thes. IV c. 1621. Exspectaveris *φηλησίαις*. 81. Imo *φηλήτης*. 82. Cretenses teste Strabone X p. 484. 83. Imo *φηλητῶν*. In editionibus ferebatur: *φιλητῶν· γένος κλεπτῶν*. 85. *φιλιάζετο — αὐτοῦ* cod., *φι λιάζετο* Ruhnkenius, *αὐτῶν* ego correximus. 86. Corrigo *φολίδα*. Infra *φολίς· σύριγξ πολυκάλαμος*. 87. *φίλιος* Sopingus; *ἀφάδιος*? 88. Vide Flor. Christian. ad Aristoph. Lys. 678. 89. (*ε*) Meinek. Philol. XII p. 628. 90. *φίλτερος — ἐμῶν — δόμα* cod., em. Mus. 92. *φολιδωτῷ* Mus. recte sed invito ordine. 92. 93. Separavit Mus. 90. (*ε*) Thes. VIII c. 841 D ex admonitione GDindorfii, qui Choeroboscum in Theodos. 148, 6 scripturam versus Homerici *χ* 287 monet *Φιλοθερσίτη* fuisse pro *Πολυθερσείδη*. 97. Notum ex Theocr. IV 62 et EM. 241, 44. 531, 24 et Eustath. 1597, 30. *φίλοιφος· πόρνος* Cyr. 39. 99. Interpretationem ad gl. 501 retrabo. *Σπάστρα* apud recentiores Graecos *mundilium* significare (Ducang. s. v.) adnotavit Salmasius. Itaque haec aut Diogenianus non scripsit, aut, si scripsit, mutaverim in *τὰ ἐπάρεστα*. *Φίλα· εὐάρεστα* Cyr. 63. 500. Vulgo *φιλίστωρ*. *φιλοΐστωρ* ex uno Theophyl. Simoc. p. 28, 1 affert Thes. 3. Cf. 464. 9. *Τῆς Ἀρτέμιδος* non opus.

9:10-Dihydro-9-phenyl-9-anthrol, $C_{20}H_{16}O$, m. 153°, is prepared by the action of phenylmagnesium bromide on anthrone.[1] It is also obtained by the action of phenylmagnesium bromide on anthraquinone.[2] It crystallizes from alcohol in colorless prisms. It is soluble in benzene, chloroform, and ether, and slightly soluble in alcohol and ligroin. Concentrated sulfuric acid dissolves it with a deep red color. It is oxidized by chromic acid to anthraquinone. Hydriodic acid and red phosphorus reduce it to 9-phenylanthracene.

9-Phenylanthracene, $C_{20}H_{14}$, m. 153°, is prepared by the action of phenylmagnesium bromide on anthrone,[3] by the action of phenylmagnesium bromide on anthraquinone,[4] by the reduction of 9:10-dihydro-9-phenyl-9-anthrol with hydriodic acid and red phosphorus,[5] and by the action of phenylmagnesium bromide on 9-chloroanthracene.[6] It crystallizes from alcohol in colorless prisms. It is soluble in benzene, chloroform, and ether, and slightly soluble in alcohol and ligroin. Concentrated sulfuric acid dissolves it with a deep red color. It is oxidized by chromic acid to anthraquinone.

9:10-Dihydro-9-phenyl-9-anthrol-10-carboxylic acid, $C_{21}H_{16}O_3$, m. 210°, is prepared by the action of carbon dioxide on the magnesium compound of 9-phenylanthracene.[7] It crystallizes from alcohol in colorless prisms. It is soluble in benzene, chloroform, and ether, and slightly soluble in alcohol and ligroin. Concentrated sulfuric acid dissolves it with a deep red color. It is oxidized by chromic acid to anthraquinone. Hydriodic acid and red phosphorus reduce it to 9-phenylanthracene.

9-Phenyl-10-anthrol-10-carboxylic acid, $C_{21}H_{14}O_3$, m. 210°, is prepared by the action of carbon dioxide on the magnesium compound of 9-phenylanthracene.[8] It crystallizes from alcohol in colorless prisms. It is soluble in benzene, chloroform, and ether, and slightly soluble in alcohol and ligroin. Concentrated sulfuric acid dissolves it with a deep red color. It is oxidized by chromic acid to anthraquinone. Hydriodic acid and red phosphorus reduce it to 9-phenylanthracene.

9:10-Dihydro-9-phenyl-9-anthrol-10-carboxylic acid, $C_{21}H_{16}O_3$, m. 210°, is prepared by the action of carbon dioxide on the magnesium compound of 9-phenylanthracene.[9] It crystallizes from alcohol in colorless prisms. It is soluble in benzene, chloroform, and ether, and slightly soluble in alcohol and ligroin. Concentrated sulfuric acid dissolves it with a deep red color. It is oxidized by chromic acid to anthraquinone. Hydriodic acid and red phosphorus reduce it to 9-phenylanthracene.

9-Phenyl-10-anthrol-10-carboxylic acid, $C_{21}H_{14}O_3$, m. 210°, is prepared by the action of carbon dioxide on the magnesium compound of 9-phenylanthracene.[10] It crystallizes from alcohol in colorless prisms. It is soluble in benzene, chloroform, and ether, and slightly soluble in alcohol and ligroin. Concentrated sulfuric acid dissolves it with a deep red color. It is oxidized by chromic acid to anthraquinone. Hydriodic acid and red phosphorus reduce it to 9-phenylanthracene.

φιλοψεύστης· ὁ τὸ ψεῦδος φιλῶν
φιλόψυχον· ἄψυχον
φίλτατα· τὰ ὄμματα καὶ προσφιλέστατα
φίλτατοι· φιλικώτατοι
φίλτρον· φιλία
φίλυδρα· (ᾰ) φιλεῖ τὸ ὕδωρ
φιλύρινον· ἀσθενές
φιλυρόν· εὐῶδες. [ἐλαφρόν
Φιλωνίδας· ὑποχοριστικῶς ἀντὶ τοῦ φιλεῖν Φιλωνίδης
φίλως· ἡδέως
φίλως χ' ὁρόωτε· ἡδέως ἂν βλέποιτε
Φιλώψ· κρήνη. ἢ φίλος
φιλωτερίς· καστανέα
* φιλώτατα· φίλτατα
* φιλώτατος· φίλτατος
φίμα· κημός, παραστόμιον, φιμός
φιμοῖ· δεσμεύει. ἐμφράττει. ἄγχει. ἐπιστομίζει
φιμοῖ· δεσμοῖ
φιμοῦν· δεσμεύειν, καὶ τὰ ὅμοια
φίν· αὐτοῖς, ἢ αὐταῖς
φίνακα· ὀρῦν
φίνηται· συντιθῇ
φίσκος· δημόσιον, ταμεῖον πολύχρημον
φισκοσυνήγορος· ὁ ταμείων συνήγορος
φίτρον· μέτρον. μάταιον. ῥᾴδιον. καὶ τὸ μέσον τοῦ ῥινίου, τὸ κοῖλον. καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου, παρὰ τὸ φύεσθαι

SCR. 39. *M* 164? 40. Eur. Phoen. 600. 41. *N* 249. 42. *I* 198. 45. cf. Ar. Av. 1377. 47. *Φιλωνίδης* Theopomp. comic. fr. I p. 793. 49. *Δ* 347. 58. Callim. fr. CLXXVIII; h. Dian. 125. 213 Sophron. fr. 83 Ahr. Homero *A* 75 etiam intulerunt. 63. *φιτρῶν M* 29, sed *δίκροον φιτρὸν δειραμένη* Callimachus. Vocabulum Amathusiorum esse adnotat Eustath. 890, 62.

ADNOT. 39. *φιλοφευδὴς* ex Hom. Il. M 161? 40. *εὔψυχον* cod., em. Ruhnken. 44. *φιλύδρᾳ* cod., *φιλυδριᾷ* Mus. haud dubie e Cyrillis Suid. Phot. EM. 795, 2. Sed in Cyr. 63 non legitur *φιλυδρίας· φιλῶν τὸ ὕδωρ* quae Vossii correctio est sed *φιλεῖ τὸ ὕδωρ*, ut ap. Hesychium. *Φίλυδρα* recte GDindorf. Thes. c. 911 B, (ᾰ) mea est coniectura, quae nititur loco Theophr. HPl. VII 5. 45. Huc e gl. seq. retraho *ἐλαφρόν*. Cf. Euphron. schol. in Ar. Avv. 1377. 46. *φιαρόν* Adr. Heringa Obsc. c. 31 p. 275. Cave *φίλτρον· ἐπῳδάς*, corrigas. Tenemus enim hic vocabuli *σφειδρόν* formam Laconicam, si quidem verum est quod supra tradidit *σφειδρόν· καθαρὸν εὐῶδες*. Infra *ψιαρόν· εὐῶδες*. 47. *Δωρικῶς* Ruhnken. *Φιλωνᾶς· ὑποχοριστικῶς ἀντὶ τοῦ* [*φιλεῖν*, (hoc enim om. Mus.)] *Φιλωνίδης* Is. Voss. et THemsterh. in auctar. emendd. probante Thes. VIII c. 913 C. Latet aliud. Nam *Φιλωνίδης* novus videtur articulus, ut huius glossae interpretatio exeat in *φιλεῖν* (*Φίλωνι*? *Φιλῖνος*?). 50. Supra habuimus *Ἀλόπη· κρήνη ἐν Ἐλευσῖνι ἥτις Φιλότης ἐκαλεῖτο*. Itaque *ἢ φίλος* videri possit glossae *Φίλωψ* aut varia lectio aut emendatio, licet emendatione *ἢ Φιλότης* et ipsa indigens. Certe *Φίλωψ* ordinem confundit. 51. Illustrat Meinek. Philol. XII p. 627. 28, qui *καστανέα* quoque proponit. 52. 53. Ponit EM. 795, 10, sed reicit Planudes Bachmanni II 73, 5. Callimachi fr. CXLVI exemit Meinek. ad St. Byz. p. 667. Ordini h. l. non conveniunt. 54. Imo *φιμὰ* quo plurali heteroclito usam esse Anyten Anthol. Pal. VI 312 adnotat Thes., nisi *φιμός* quod in fine explicationis legitur correctio sit glossae *φίμα* (sic). 56. *φιμοί· δεσμοί* Stanlei. ad Aesch. Sept. 469. 58. *φῖτ* cod., em. Musur. Est Laconica forma pronominis *σφίν* teste EM. 702, 42. Infra habebimus *ψίν· αὐτοῖς αὐταῖς*, qua Syracusanos et Sophronem usos esse constat ex Apoll. Dysc. de pron. p. 126 B. 59. Cf. *φίλαξ*, unde abiecto digammo natum est *ἴλαξ*, q. v. (*ilex*). 60. Corruptum est, si quid video e *σφιγκται* (*ἔσφιγκται*)· *συντέθειται*, vel simili quadam forma. 63. *κορμός* poscit *φιτρός* vel certe accentum in ultima *φιτρόν*. *τὸ κοῖλον* refero ad *φίλτρον* h. e. cavitas quae superiori labro inest, *lacuna*, qua de cf. Polluc. II 92. Hinc fortasse cavitates etiam inter singulos limae denticulos *φίλτρα* ob similitudinem dictae, nisi malis *τὸ μέσον τοῦ ἄνω χείλους ὑπὸ τῶν ῥινίων τὸ κοῖλον*. Reliqua obscura sunt.

Part I. (ss. 1–3) Preliminary
Part II. (ss. 4–8) Constitution of Commissioners
Part III. (ss. 9–11) Powers of Commissioners
Part IV. (ss. 12–14) Duties of Commissioners
Part V. (ss. 15–17) Provisional Orders
Part VI. (ss. 18–20) Loans
Part VII. (ss. 21–23) Accounts and Audit
Part VIII. (ss. 24–26) Miscellaneous
Part IX. (ss. 27–29) Repeal of Acts
Part X. (ss. 30–32) Supplemental

LONDON: PRINTED BY EYRE AND SPOTTISWOODE, PRINTERS TO THE QUEEN'S MOST EXCELLENT MAJESTY. For HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE.

φλεδονώδη· φλύαρα, ληρώδη
595. φλέδων· φλυαρία. καὶ ὁ ἀλαζών, εὐήθης
φλεῖ· γέμει. εὐκαρπεῖ, πολυκαρπεῖ
* φλέβηα· φλυαρία
φλέξαι· κατακαῦσαι
φλεξεντιής· ἱππικὴ τάξις παρὰ Ῥωμαίοις
600. φλέοντας· φιλοῦντας, ἢ φλυαροῦντας
φλεός· βασκανία. φθορά. καὶ ὁ αἴλιος φλοιός
φλέψ· μώλωψ. καὶ τὸ ἀναλογοῦν τῷ σώματι
Φλέω(ς)· Διονύσου ἱερόν
φληδῶντα· ληροῦντα
5. φληναφᾷ· φλυαρεῖ, μωρολογεῖ
φληναφοι· μωρολόγοι
φληναφος· φλύαρος, λῆρος, μωρολόγος
φληναφῶντα· φλυαροῦντα
[φλῆφος· φλύαρος]
10. φλιαρά· χλιαρά
φλιᾶς· τῆς θύρας παραστάδος
* Λλίαισμος
φλιδᾶν· σήπεσθαι
φλιδάνει· διαπίπτει, διαῤῥεῖ
φλιδιόωντο· διε(σ)πῶντο. ἐτέμνοντο

SCR. 94. Hippocr. p. 1137 a ex em. Littrei vol. V p. 186. 95. Xenophanes Ath. XI p. 462 E ex em. Scaligeri. — Aesch. Ag. 1195. 601. ἕλειος φλοῦς] Arist. fr. IV p. 954. 5. ADN. 7. Menand. fr. II 3 p. 101. 11. Theocr. II 60 (Exod. XII 22). 12. Hippocr. 308, 31.

ADNOT. 94. Erotian. lex. p. 380 Galen. lex. 590 unde etiam hic malim φλεδονώδεα. 95. Confundit φλεδών· φλυαρία et φλέδων· ἀλαζών, εὐήθης Cf. Theognost. p. 31, 33 Zonar. EM. 796, 3 Galen. p. 590 Eustath. 1431, 49 Lobeck. ad Soph. Ai. p. 169. 97. Non expedio, φλέβια· νευρία non latere videtur. Quod vero ordine exigitur φλενά· φλύαρα, licet EM. 796, 9 confirmari posse videatur, incertius est, quam quod in textu reponatur. Nam φλενός illud ficto similius est. 99. Om. Mus. Φλεξεντίς vel Φλεξέντειες Meinek. Philol. XII p. 628, qui *flexentes* sive *flexuntes* intellegendos esse monet, locisque de flexentibus, apud Silligium ad Plin. HN. XXXIII 2, 9 collectis, addi iubet hanc glossam et Granii Liciniani fragm. 4, 20. 600. Explicationes suspectae. Priorem φλύοντας scribit Arnaldus Lectt. Gr. p. 131, ληροῦντας Guyetus; at haec etiam ad φλέδοντας potius spectarent, quam ad φλέοντας. 1. φλέος Theognost. 49, 6. a Thes. praetermissus, ubi scriptura per ō iuxta cum accentu ipso canone vindicatur. Simile est φλύος quod Archilochus teste Eustathio 1746, 8 pro φλυαρία usurpavit. Altera interpretatio, quam HSt. ἕλειος φλοίος scribit, ad φλέως, in codicibus saepius φλεώς exaratum, spectare videtur, neque ausim ἁλίφλοιος. Bekk. Anecd. I p. 70: φλέως τὸ ἐν ἕλεσι φυτόν. Pro φλοιός non liquet utrum φλοῦμος an φλοῦς scribendum sit, quamquam fieri potuit, ut recentiores φλοῦς et φλοιός confunderent. 3. (ς) Guyetus, ut Φλέως sit genetivus voc. Φλεύς ab Herodiano memorati πμλ. 6, 10 Arcad. 126, 1 EM. 189, 44 Choerob. in Theodos. 209, 9 in Psalm. 70, 7. Alia forma est Φλῖος ap. EM. 539, 33 et p. 2226 ed. Gaisf., reddenda schol. in Apoll. Rhod. I 115 pro Φλιοῦς et fortasse Plut. Mor. p. 683 E pro Φλοίῳ, nisi Φλοῖος et Φλοιά eadem necessitudine coniuncti erant, ut Κόρος et Κόρη. Forma nihili videtur Φλεών apud Aelian. VH III 41, quam nollem amplexus esset Gerhardus Myth. § 447, 1 a. Idem est Etruscorum *Phuphluns* (Gerhard § 438, 2 f male interpretatus est Populonius), ad formam quod attinet comparandus cum Thessalorum Ἄπλουτι et Ἄπλοῦν in CI. 1766. 1767 Plat. Cratyl. p. 405 C. 4. φλυδῶντα HSt., φλέδονα alii. 5. φληνάφα· φλυάρει, μωρολόγει Bernhardyus post Dobraeum referens ad Ar. Nubb. 1475. 6. Sumpta sunt e Moer. Att. p. 384. Cf. Poll. VI 119 EM. 795, 42. 8. Poll. VI 119. 9. φλῆνος Salmasius coll. EM. 796, 9, ubi φληνός legitur cum praevv accentu. Addo φλήμως (sic)· φλυαρήσας e Cyr. 63. At vereor ne φληνός forma sit ficticia et h. l. reponendum φλή(να)φος. 10. Lobeck. rhem. p. 31. Vide διαχρόν et λιαρόν· χλιαρόν. 11. φλίας — παραστάδαι cod., em. Mus. 12. 13. Separavit et φλιασμός scripsit Mus., sed mutato consilio delevit. Debebat φλιαῖς· ὁμοίως (Bio idyll. 1 87). 12. Sic etiam Erotian. lex. Hipp. p. 384 (cod. Vindob. φλυδᾶν q. v. infra 652). Cf. de hac et sqq. gl. ἔφαιδον et ἔφλιδεν. 14. διέποντο cod., διεσπῶντο Guyetus et Lobeck.

615. φλιδόνες· τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σπάσματα, καὶ ῥυτίδες. τινὲς δὲ σφιγμοί
φλιδόωσα· ῥηγνυμένη
φλίεθος· καρποφύρος
φλίη· πρόθυρον, ἢ παραστὰς τῆς θύρας
φλιοῦς· ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις
20. φλίψεται· ἀποθλιβήσεται
φλῖψις· θλῖψις
φλόγα· φλογερόν
φλογερόν· θερμόν, λαμπρόν
(φ)λόγε(α)· λαμπρά, φλογώδη
25. φλογίδες· κρέα ὀπτά. διὰ τὸ φλογίζεσθαι
φλεγμονή· ὄγκος πορώδης συῤῥυέντων ἐπὶ τὸ ἀσθενῆσαν μέρος τῶν ὑγρῶν, καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόντων τὸ πεπονθός
φλογίδια· αἱ κεγχρίδες δι' ἐλαίου σκευαζόμεναι
φλογίνη· καυστική
φλογίσει· καύσει
30. φλογμός· καῦσος, [βρασμός,] καύσων, φλογισμός
φλογμῷ· καταυαύσει, καταφλέξει
φλογόδερπνοι· ἄνθρακες
φλογῶδες· καυστικόν
φλογόλευκον· ἐρυθρόλευκον
35. φλογώματα· τῶν ἄρτων τὰ ἐπικεκαυμένα
Φλοιά· τὴν Κόρην τὴν θεὸν οὕτω καλοῦσι Λάκωνες
φλοιδιᾶν· πεπρῆσθαι
φλοιδούμενος· ταραττόμενος
φλοινόν· φλοιόν
40. φλοιόν· τὸ λέπος τοῦ ξύλου
φλοῖ(σ)βος· τάραχος. ἀφρός. ταραχή
φλόμος· πόα τις, ᾗ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θρυαλλίς
φλονίδες· λεπίδες
φλόξ· ἡ τοῦ πυρός. καὶ ἄνθος τι

SCR. 16. Nicand. Ther. 363. 18. ρ 221 respici putanti Iensio non accedo. 20. ρ 221. 23. Eur. Hel. 1137. 24. *E* 745. 25. Archipp. com. fr. II vol. II p. 717. 28. Genes. III 24 φλογίνην respicit Cyr. 63, nominativus φλογίνη ad Greg. Naz. verba II p. 251 C referendus. 29. Psalm. XCVI 3. 30. Eur. Hel. 1177. 31. Eur. Hec. 74. 33. ADN. 38. ADN. 40. *A* 237 (Sapient. lib. XIII 11). 41. Homerus passim. 42. Cratin. fr. CXXXV 215 Eupol. fr. I 5 p. 426. 44. Θ 135.

ADNOT. 17. Φλῖος· θεὸς κ. ?—φλιερός· κ. Meineke. 18. ἢ πτὰς cod., ἢ παραστάς Mus. 19. φλίουσ' ἀπώρα? Cf. Antimach. fr. XL p. 61 Stoll. 22. Nisi φλογερόν e seqq. iteratum est, interpretatus videtur φλόγα πήματος· φλογερὸν πῆμα Soph. OT. 166. 24. λόγε cod., em. Mus. 25. Ath. XIV 656 B Poll. VI 55. 27. κεγχρίδαις cod., em. Mus. 28. φλογίνην· πυρίνην καυστικήν Cyr. 63. 29. φλογιεῖ? 30. καῦσον cod., καύσων Mus. βρασμός ad φλοιμός h. e. φλοῖσβος pertinet. 32. φλογότερπνοι Pearso et Meineke. An φλογὸς δεῖπνον? 33. Ordo poscit φλογοειδές. Sed cum φλογῶδες sit Hippocratea vox (p. 118 G) malim gl. 33. 34 invertere ordinem. 34. Pollux VII 129. 36. Φλοιάν Mus. Cf. Lobeck. Aglaoph. p. 402 rhem. p. 31, qui recte componit cum Cerere Χλόῃ et Libero Φλίῳ vel Φλοίῳ. Φλοιά est Libera, cui sacra erant mala Punica, ab Empedocle μῆλα ὑπέρφλοια dicta. Cf. Φλέως. 37. Probum censet Bast. Greg. Cor. p. 229. 38. καιόμενος βρασσόμενος Zonar. c. 1815, φλογιζόμενος φλεγόμενος schol. Lycophr. 35 Cyr. 63 bis. 39. Thesauro VIII c. 950 explicatio voc. φλόϊνον (sic enim corrigi iubet φλοινόν) excidisse videtur, et quod additur φλοιόν ex lemmate proximae glossae illatum. At saepius dicere memini epenthesin literae *v* esse Laconicam. Cf. ποινά. 41. (σ) Mus. 42. ἀντιελλυχνίῳ cod., em. Mus. 43. Pro φολίδες. Metathesin statuit Lob. Path. El. p. 514. 44. Theophr. HPl. VI 6, 2 Plin. HN. XXI 30 Fraas synops. flor. class. p. 106.

φλουάζει· φλυαρεῖ, ληρεῖ
φλοῦκτος· εἶδος ῥοφήματος
φλοῦς· φλοιός, λεπύχανον, λεπυρόν
[φλυάκια· τὰ ψυδράκια]
φλύαξ· μέθυσος, μεθυ[α]στής. γελοιαστής
φλύαρος· φαῦλος, εὐήθης
φλυάσσει· φλυαρεῖ. φλύει
φλυδᾶν· διαχεῖσθαι
Φλυεῖς· δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς
φλύζει· ἀναζεῖ
φλύζειν· ἀναζεῖν, φλύζεσθαι
Φλυήσιος· ὁ Ἑρμῆς. καὶ μήν τις
φλυκτά· κακά, σχέτλια
φλύκταινα· τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα γενόμενον ἐν τῷ σώματι
φλύον· βιβλίον. καθαρόν
φλύσει· ἀποβαλεῖ. ἐμέσει. ζέσει
φλυσός· στυβή. οἱ δὲ φλοιός
φλύσσει· ἐρυγγάνει
φλυσ(σ)ῶσα· μαινομένη
* φοβεῖται· φεύγει. κνίζεται
φόα· ἐξανθήματα ἐν τῷ σώματι
φοβεῖ· κνίζει. διώκει
φοβερόν· δεινόν, ἔμφοβον
φοβερόν· δηλητήριον
φοβεύμενος· διωκόμενος
φόβη· κόμη. χαίτη, θρίξ. οἱ δὲ ἐκτενισμένη, ἀπὸ τοῦ φοίβου, ὅ ἐστι καθαροῦ
φοβῆσαι· ῥῖψαι
* φόβος· φυγή
φοβήσας· ἔνθουν ποιήσας
φοβηθείς· εἰς φυγὴν τραπείς
φοίβα· ἀγὼν δρόμου
φοιβάζει· μαντεύεται

SCR. 48. Hippocr. p. 133 E 401, 7. 50. Menand. fr. 14, 2 p. 236. 52. Hippocr. p. 308, 31. 58. Thuc. II 49. 64. *E* 140. 66. *H* 689 Soph. OT. 296. 67. Pherecr. fr. LXI p. 354 et Thucyd. VI 55 teste Photio. 68. Ar. Pac. 1101. 69. Θ 149. 70. Aesch. Cho. 188 Soph. El. 459. 71. *P* 505. 72. *Δ* 440. 74. *Z* 135.

ADNOT. 45. Ahrens Dial. II p. 126 recte statuit Laconicam esse formam verbi φλυάσσει, q. v. Cf. etiam λυττεῖ et Ruhnken. epist. crit. p. 87. 46. Cf. λοῦκα et ῥουβατός. 48. Male pro φλυζάκια, quae sunt *pustulae bullae in modum exsurgentes.* Galen. lex. p. 592. 49. [α] lungerm. Poll. p. 1133 n. 83 IX 149. Priores significationes ad —φλυξ referendae sunt. 51. Lob. rhem. p. 204. Cf. gl. 645 et 663. 52. Est varia lectio pro φλιδᾶν, quod vide (612). *Διαχεῖσθαι* ap. Erotian. p. 384 male in διϊκνεῖσθαι abiit. Vide Lobeck. rhem. p. 31. 53. Φλυεῖς codex. Cecropidi adscribit St. Byz. cum aliis. Sed recentiore tempore adscriptus erat hic pagus Ptolemaidi; cf. schol. Ar. Vespp. 234 Spon. inscr. p. 45 Clinton. fast. Att. I p. 246 Boeckh. C. I. I p. 309 A. Si glossa e scriptore optimae aetatis petita esset, compareret etiam ni fallor terminatio Attica Φλυῆς, quam, ut alibi poscit literarum series, ita h. l. excludit. 56. Φλιάσιος ap. St. Byz. Cf. Hermann. *Gr. Monatsk.* p. 80. 57. Infra φύκα· σχέτλια, οὐκ ἀνεκτά. Vide adnot. ad λυκτά· οὐκ ἀνεκτά, quod ἀλυκτά esse volunt. 59. Coniciunt φλοιόν· βύβλον. Non liquet. 61. στοίβη Mus. Cf. φατός. 62. φλύσει· ἐρυγγανεῖ? Cf. Lob. rhem. p. 101. 63. (σ) Guyetus et Lobeck. Path. El. p. 136 coll. Nic. Ther. 214, qui in incerto relinquit, utrum sit pro λυσσῶσα an pro φλύειν = φλυαρεῖν. 65. φῳδα Voss. et Thes. VIII c. 961 A φοαί Lobeck. rhem. p. 34, 28 p. 52. 67. Poll. V 124. 73. φοιβήσας Pearso. 75. Supra τριῶλαξ· ἀγὼν παρθένων δρόμου. 76. Etiam φοιβάομαι· μαντεύομαι agnoscit schol. Barocc. Soph. Ai. 330.

φοιβαζόντων· προλεγόντων
φοιβᾶναι· λαμπρῦναι. μαντεύσασθαι. κοσμῆσαι. καθᾶραι. ἁγνίσαι. καὶ φοιβάσαι ὁμοίως
φοιβᾶσθαι· καθαίρε[ῖ]σθαι
680. φοιβητεύειν· χρησμῳδεῖν
φοιβήτρια· καθάρτρια
φοῖβοι· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λυσσωδῶν. οἱ δὲ καθαρούς
φοῖβος· καθαρός, λαμπρός, ἁγνός, ἀμίαντος
φοίνια· πυρρά
85. φοινιά(ς)· ἐρυσίβη
* φοίνικι· ἐρυθρῷ βάμματι
Φοινικελίκτην καὶ λύγων ἀλαζόνα· ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον
Φοινικίοις γράμμασι· Σοφοκλῆς Ποιμέσιν. ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κεκομικέναι
[Φοινικήϊ(α) γράμματα· ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀχταίονός φασιν ὠνομάσθαι αὐτά
90. * φοιν(ή)εντα· λεπιδωτὸν ὑ Ἀπίων φησί. οἱ δὲ φύνιον, ἢ ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ καταπληκτικόν, ἢ φονευτικόν.
φοινικάδες· αἱ ῥάφανοι ὑπὸ Εὐβοέων
Φοίνικες· γένος τι Ἀθήνησιν
Φοινικκία· Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοινικός τινος.....
[φοινικέγκτον· ἀπατηλόν]

SCR. 86. Δ 141. 87. Com. fr. anon. CLXXIX vol. IV p. 648 Trag. adesp. fr. 214 p. 686. 88. Soph. fr. 46 p. 194 Nck. 89. Scamo Mitylenaeus. 90. M 202. 92. Dinarchi exstabat διαδικασία Φαληρέων πρὸς Φοινικας ὑπὲρ τῆς ἱερωσύνης τοῦ Ποσειδῶνος.

ADNOT. 78. Cf. EM. 797, 7. Male codex φοιβάναι· λαμπρύναι — καθάραι. 79. [ῖ] HSt. alii. 81. φοιβάστρια Theognost. 25, 33. 82. φόβοι — δυσόδων cod., φόβοι — δυσωδῶν Mus., em. Valcken. ad Ammon. p. 149 confundi φοῖτοι cum φοίβοι animadvertens. 84. 85. Φοίνια· ἐρυσίβη. Φοίνια· πυρρά (cf. gl. 698) codex. At φοινάς· ἐρυσίβη Theognost. 25, 30; noster supra φθίνα· ἐρυσίβη καὶ εἶδος ἐλαίας. Videtur igitur Diogenianus aut φοινάς (φθινάς)· ἐρυσίβη. φοίνια· πυρρά, aut hoc ipsum, quod Meinekius in Philol. XII p. 627 proposuit et ego exprimendum curavi, in ordinem recepisse. Idem vero sequentes glossas non eo, quo nunc leguntur, ordine scripserat, sed hoc quem infra posui: φοινικάδες. φοινικελίκτην κτλ. Φοίνικες. Φοινικήϊα (Φοινικήια γράμματα). φοινικήϊον. φοινικίδες. Φοινικίοις γράμμασι. φοινικιστής, omissis spuriis φοίνικι. φοινήεντα. φοινικέγκτον. 86. φοινικελίκτην — ἀπατηλὸ. καὶ κάπηλ.. cod., ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον corr. Mus. qui literas plures expunxit. Infra φοινίκεγκτον. ἀπατηλόν, φοινικελίκτης Suid., φοινικελκτης· ὁ ἀπατηλός Theognost. 25, 32. Originem nominis Toupius repetit ab Hom. Od. ξ 288 et verbis poetae, ut GDindorfio in Thes. VIII 973 C videtur, tragici addit κάπηλον. Dindorfius ipse in incerto relinquit utrum φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα per ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον interpretatus sit, an scribendum sit φοινικελίκτην καὶ λόγων κάπηλον· ἀπατηλὸν καὶ ἀλαζόνα. Meinek. Com. V p. 120 suasit Φοίνιχ' ἑλικτήρ vel ἑλικτόν. Vide etiam Cobet Nov. Lectt. Mihi $\overline{\chi}$ pro $\overline{\kappa}$ non admodum necessarium videtur comparanti ἰμαντελιγμός Poll. IX 118. 88. ἐν Φοίνικος cod., em. IFGronovius. Ceterum hoc uno loco servata est scriptura legitima Φοινίκια γράμματα. 89. Φοινίκηϊ, γράμματα — Ἀχταίονος φασὶν ὠνομάσθη cod., Φοινικηΐα γράμματα· — Ἀχταίωνος φασὶν ὀνομασθῆναι Mus., ὠνομάσθαι Thes. 985 B qui etiam in lemmate suadet Φοινίκια. Verumtamen hanc non peculiarem esse glossam, sed interpretationis glossae 693 frustulum scribae errore huc illatum, e Photio 652, 3—12 patet: Φοινικήϊα (sic pr. m., nunc Φοινίκεια) γράμματα· Λυδοὶ — Φοίνικος. — Σκάμων δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀχταίονος ὀνομασθῆναι — διὸ καὶ Φοινικήια (φοινικηιά, h. e. φοινικικά, m. pr., φοινίκια corrector vel φοινίκηια) γράμματα τὸν Ἀχταίονα κτλ. Cf. Leutsch ad Mich. Apostol. XVII 89 p. 713. 90. φοινήεντα· λεπιδωτόν Mus. posuit pro φοιν.εντα, λεπιδωτῶν codicis. 91. Εὐβοιαίων cod., Εὐβοέων Mus. 92. Dionys. de Dinarch. c. 10 p. 650 Meier de gentil. Attic. p. 53. Phavorinus e seqq. (gl. 715) addit ἐλέγοντο δὲ καὶ γλύφαι (sic). 93. Sic codex, cuius scripturam quamvis vitiosam reduxi, ut appareat etiam h. l. formam Φοινικήια latere, non Φοινίκια quam a Musuro restitutam esse fugit Thesaurum l. c. Hinc aberrasse gl. 689 supra diximus. 94. Cf. gl. φ 687. Musurus vidit φοινικέγκτον vitiose scriptum esse pro φοινικέΝκτον h. e. φοινικέλικτον, quod reposuit.

695. φοινικήϊον· πυρρόν
φοινικ[η]ίδες· αἱ ἀνεμῶναι, ἢ πόα. οἱ δὲ τὰ φοινικᾶ ἐνδύματα
φοινικιστής· παρὰ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ ἀναβάσεως· ‚ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρσην, Μεγαφέρνην, φοινικιστὴν βασίλειον‘
(*) φοίνια· κύναρος πυρρά
* φοίνικι φαεινόν· φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένον
700. * φοινικολόφοιο· ξανθο[ῦ]λόφου
* φοίνικος ἔρνος· περιφραστικῶς τὸν φοίνικα
* φοινικῆς· ὅπλον ἐρυθρόν
φοινικοβάλανα· τὸ τράγημα. [καὶ εἶδος ἀμπέλου
φοινικούσσα· πυρρὰ τῷ χρώματι, ἐρυθρά
5. φοινικόλεγνον· Ἴων τὸν πηνέλοπα, τὸ ὄρνεον. τὸν γὰρ τράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν. ἡ δὲ λέγνη παρέλκει
φοινικοῦν· πυρρόν, κόκκινον, αἱματῶδες
φοινίκουρος· ὄρνις ποιός, καὶ ὁ ἐρίθακος
φοινικοῦς μάστιγας· διὰ τὸ τὰ νῶτα φοινίσσειν
φοινικόχλοος· ξανθόχλοος
10. φοῖνιξ· τὸ δένδρον
‚φοίνικος νέον ἔρνος‘
καὶ ὁ καρπός. καὶ ὁ πυρρὸς τῷ χρώματι
φοινίξαι· αἱμάξαι. βάψαι
φοίνιον· φο(ι)νόν, δεινόν. ἐρυθρόν
φοίνισσα· εἶδος ἀμπέλου
φοινίσσων· βάπτων, ἐρυθρῶν
15. φοίνικες· γλυφαί
φοινιχθέντων· αἱμαχθέντων, αἱματωθέντων
φοινόν· πυρρόν
φοιτᾷ· ἔρχεται, βαδίζει. μαίνεται. περίεισιν, ἀφικνεῖται, περιέρχεται, παραγίνεται
φοιταλέος· παράκοπος, μανιώδης
20. φοίτης· ὁ κήρυξ. παρὰ τὸ φοιτᾶν πανταχοῦ

SCR. 96. Lysias p. 107, 40 Plato com. fr. VIII p. 683 Aristophanes, Xenopho alii. 97. Xen. Anab. I 2, 20. 99. Z 219. 700. Eur. Phoen. 823. 1. ξ 162. 4. K 133. 5. Ion. fr. 68 p. 578. 6. Iesai. I 18. 7. Aristot. HA. IX 49 ex em. Bekkeri. 10. ξ 162. 17. Π 159. 18. Ω 533.

ADNOT. 95. ‚Fortasse e loco poetae, in quo id pro *φοινίκεος* dictum esse potuit, tamquam Ionica forma pro *φοινίκειος*, ut poetae *πο[illegible]ηΐος* dixerunt, licet *πολέμειος* inusitatum sit.‘ GDindorf Thes. VIII c. 974 C. Malim *φοινίκεον* vel *φοίνιον*. 96. *φοινικηίδες* non dubito, quin e *φοινικίδες* corruptum sit, quod ordine quoque exigitur. — *φοινικὰ* cod. accentu vitioso. Cf. Poll. IV 119. — De *ἀνεμώνη φοινικῆ* cf. Dioscor. II 207 Noth. 164 c. p. 449 ubi tamen Marcellus *φοινικίδα* legit; sed haud scio an *φοινικίδες* cum *φαινίδες* confusum sit. Nam Laconum sermone anemone dicta est *φαινίς* teste Sosibio ap. schol. Theocr. V 92: *Σωσίβιος δὲ τὰς ἀνεμώνας παρὰ Λάκωσι φαινίδας καλεῖσθαί φησι.* Cf. Harduin. Plin. HN. XXI 23, 94 ubi *phaenion* corrigit (libri *fremion* et *phrenion*). — *πόα* denique non *φοινικίς* dicitur, sed *αοῖνιξ* teste Diosc. IV 43 Plin. HN. XXII 25. 97. *βασίλερον* cod., em. Mus. 98. Cf. 684, cuius haec videtur esse emendatio. 700. *ξανθοῦ λόφου* cod., em. Phot. 652, 16. Etiam glossas Euripideas nonnullas spurias esse saepius advertimus. 3. *φοινίκης* Mus. *φοινικίς* laeso ordine Bielius referens ad Ar. Pac. 1175. Si verum est *φοινικίς* intellegi malim *σημεῖον vexillum puniceum, futurae pugnae signum.* 3. Malo *φοινικοβάλανοι*. Huc vero facit inscr. ap. Boeckh. C. I. I p. 165 n. 123: *φοινικοβαλάνους καὶ εἴ τινα ἄλλα τραγήματα.* — *εἶδος ἀμπέλου* ad *φοινικόεσσα* retulerim, aut ad *φοινικίς*. Mox habebimus *φοίνισσα· εἶδος ἀμπέλου.* 5. *φοινικόλαγνον — λάγνη* cod., em. Mus. 7. Plin. HN. X 29 Geopon. XV 1, 22. 8. *φοινίκους* cod., em. Thes. VIII c. 974 A. 9. *φοινικόχλοις· ξανθόχλοις* cod., *φοινικοκόχλοις· ξανθοκόχλοις* Ruhnken. *φοινικοχλόοις· ξανθοχλόοις* THemsterh. Malui accentus rationem habere. 12. Pro *φονὸν* lege aut *φοινὸν* aut *φόνιον*. 15. Ordo *φοίνιχες* requirit. 19. *φοιταλέως* cod., em. Mus. 20. Lob. Parall. p. 134. Eandem glossam porrigit Cyr. 63, sed puto eius caput deesse (*παντοφοίτης*?).

Kapitel 1. Einleitung 1
Kapitel 2. Die Medizin der Naturvölker 3
Kapitel 3. Die Medizin der Kulturvölker des Altertums 7
Kapitel 4. Die Medizin der Griechen und Römer 12
Kapitel 5. Die Medizin der Araber 19
Kapitel 6. Die Medizin des Mittelalters 24
Kapitel 7. Die Medizin der Neuzeit 31
Kapitel 8. Die Medizin der Gegenwart 38

Kapitel 1.

Einleitung.

Die Medizin ist diejenige Wissenschaft, welche sich mit der Erhaltung und Wiederherstellung der Gesundheit des Menschen beschäftigt. Sie ist eine der ältesten Wissenschaften überhaupt, denn sie ist so alt wie das Menschengeschlecht selbst. Denn sobald der Mensch sich seiner selbst bewußt wurde, mußte er auch darauf bedacht sein, seine Gesundheit zu erhalten und wiederherzustellen, wenn sie gestört war. Die Geschichte der Medizin ist daher ein Teil der Kulturgeschichte überhaupt.

Man kann die Geschichte der Medizin in verschiedene Perioden einteilen. Die erste Periode ist die der Naturvölker, die zweite die der Kulturvölker des Altertums, die dritte die der Griechen und Römer, die vierte die der Araber, die fünfte die des Mittelalters, die sechste die der Neuzeit und die siebente die der Gegenwart.

φορβέ(ι)ά· ἕλκυστρον, περιστόμιον, καπίστριον
φορβειά· ἡ αὐλητικὴ στομίς. λέγεται δὲ καὶ ὁ χειλωτήρ
φορβή· βορά, τροφή, βοτάνη, βρῶσις
[φορβαίαν· περιστόμιον, καπίστριον]
φόρβια· φάρμακα. οἱ δὲ φόρβα
φορβώμενος· τρεφόμενος
φόρβον· ἀπάνονα
φόρβυ· τὰ οὐλα. Ἠλεῖοι
φοργάνη· ἡ ὠραιότης
φορέεσκον· ἔφερον, ἐβάσταζον, ἐφόρουν
φορεήσεται· οἴσεται
φορεῖς· οἱ τὴν μεταλλικὴν ὕλην ἐκκομίζοντες παῖδες. καὶ οἱ τῶν ἀσπίδων ἱμάντες. καὶ οἱ φέροντες
φορε(ῑ)σθαι· φέρεσθαι
φορεύμενα· φορούμενα
φορεύουσι· φοροῦσιν
φορῆες· οἱ βαστάζοντες ἢ φέροντές τι
φορητά· ἀκτά, βαστακτά, ἃ δύναταί τις φέρειν
φορητούς· ἐνεχθέντας βαστάκτως
[φορί· τὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγροῦ σῖτον]
φόριμος· λυσιτελής
φορίνη· ἡ παρ' ἐνίοις πυρίνη
φόριγγες· τὰ ὦδνα
φόρκες· χάρακες
Φορκίς· μονόφθαλμος
φορκόν· λευκόν, πολιόν. ῥυσόν
* φόρμικι· τῇ κιθάρᾳ
* φορμίζειν· κιθαρίζειν
* φόρμιξ· κιθάρα ἡ τοῖς ὤμοις φερομένη
φόρμικα· μύρμηκα

SCR. 49. Xen. eq. V 1. Iob. XL, 20 φορβέαν. 50. Soph. fr. 697 Nck. 51. Soph. A. 1065. 52. Iob. XL 20. 58. *B* 770. 63. Herod. I 71. 64. Σ 566. 65. Cratin. fr. LII^{b} p. 194. 74. *I* 186. 75. *a* 155. 76. *o* 270.

ADNOT. 49. φορβέα codex, quod vitium Diogenianus certe non commisit. Cf. Herodian. ap. schol. Ar. Avv. 862. 50. ναυλητική cod., em. Mus. 52. L. φορβειάν. 53. Vox nihili pro qua e Nicandri Ther. 629 restituo ἐμφόρβια. Cf. 747 et Lobeck. rhem. p. 304. 54. Ipsam formam non adducerem in suspicionem, sed ordo φορβόμενος poscit, quod videtur φερβόμενος esse. 55. Sic codex, ἀπάνθρωπον Mus. φορβῶν ἀπάμονα Meinek. Philol. XII p. 627. Mihi secus videri dixi Philol. XIII p. 218, ubi (μονό)φορβον conieci. 56. φόρβυτα codex. 57. Lob. Proll. 179. 59. φορήσεται Mus. Exspectabam φορέσει· οἴσει (ε 328, ι 10). 61. φόρεσθαι cod., em. GDindorf. Thes. VIII c. 1009 B. 63. φορεύουσι cod., φορίουσι vel φορεῦσι recte GDindorf. l. c. 65. φορεῖες cod., em. Mus. 66. βαστακτοὺς Mus. 67. φορητόν· ὑπὲρ Mus. φορή· τὸν ἀπὸ AM. 69. Φορίνης· πυρίνης (πυκνῆς cod., em. Nauck. p. 226). φησὶν οὕτως Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός Erotian. lex. p. 388, ubi φορικῆς MS. St. φορινῆς, ut voluerunt Eustach. et Foes., cod. Vindob.; vulgo φορινοῦς. Πυρίνη et πυκνή videntur *porcinam* significare. 70. Ordo requirit φόριπες. Verum tamen mihi videtur φόριγγες apte a Piersone ad Moerid. Att. p. 397 cum φύσιγγες, cuius Eliaca forma fuerit, comparatum. 71. Alienum est φάρκες· νεοσσοί quod Lobeck. Parall. p. 111 comparavit. Sopingus adludere monet *furcas* Romanorum, quibus addi possunt Hes. gl. φρίκες· χάρακες. φούρκορ· ὀχύρωμα. φύρκος· τεῖχος, nisi hoc Φύρκος· τεῖχος scribendum (Thucyd. V 46). Glossam φόρκες Cypriis vindicaverim, φρίκες cui dialecto assignandum sit nescio; φούρκορ Lacedaemoniorum, μύρκορ Elcorum est. 74. φόρμιγγι Musurus. 76. φόρμιγξ Mus. 77. φόρμιγγα male Mus. oblitus Latini *formica*. Vide Lob. Parall. p. 144. Glossae Hesychii huc pertinentes sunt: βόρμαξ· μύρμηξ (male EM. 205, 3 βόρμοξ) βύρμακας· μύρμηκας coll. not. ad βυρμός. μῦρμοι· μύρμηκες. ὄρμηκας· μύρμηξ.

Section 1 (cont.)
Section 2 Interpretation
Section 3 Application of Act
Section 4 Act binds the Crown
Section 5 Act not to affect certain rights
Section 6 Act not to affect certain powers
Section 7 Act not to affect certain liabilities
Section 8 Act not to affect certain proceedings
Section 9 Act not to affect certain instruments
Section 10 Act not to affect certain registrations
Section 11 Act not to affect certain boundaries
Section 12 Act not to affect certain rights of way
Section 13 Act not to affect certain rights of action
Section 14 Act not to affect certain rights of entry
Section 15 Act not to affect certain rights of distress
Section 16 Act not to affect certain rights of seizure
Section 17 Act not to affect certain rights of sale
Section 18 Act not to affect certain rights of foreclosure
Section 19 Act not to affect certain rights of redemption
Section 20 Act not to affect certain rights of mortgagee
Section 21 Act not to affect certain rights of mortgagor
Section 22 Act not to affect certain rights of lessee
Section 23 Act not to affect certain rights of lessor
Section 24 Act not to affect certain rights of tenant
Section 25 Act not to affect certain rights of landlord
Section 26 Act not to affect certain rights of trustee
Section 27 Act not to affect certain rights of beneficiary
Section 28 Act not to affect certain rights of executor
Section 29 Act not to affect certain rights of administrator
Section 30 Act not to affect certain rights of guardian
Section 31 Act not to affect certain rights of ward
Section 32 Act not to affect certain rights of bailee
Section 33 Act not to affect certain rights of bailor
Section 34 Act not to affect certain rights of agent
Section 35 Act not to affect certain rights of principal
Section 36 Act not to affect certain rights of partner
Section 37 Act not to affect certain rights of partnership
Section 38 Act not to affect certain rights of company
Section 39 Act not to affect certain rights of corporation
Section 40 Act not to affect certain rights of association
Section 41 Act not to affect certain rights of society
Section 42 Act not to affect certain rights of union
Section 43 Act not to affect certain rights of club
Section 44 Act not to affect certain rights of institution
Section 45 Act not to affect certain rights of charity
Section 46 Act not to affect certain rights of trust
Section 47 Act not to affect certain rights of estate
Section 48 Act not to affect certain rights of will
Section 49 Act not to affect certain rights of codicil
Section 50 Act not to affect certain rights of probate
Section 51 Act not to affect certain rights of letters of administration
Section 52 Act not to affect certain rights of grant of representation
Section 53 Act not to affect certain rights of power of attorney
Section 54 Act not to affect certain rights of enduring power of attorney
Section 55 Act not to affect certain rights of guardianship
Section 56 Act not to affect certain rights of adoption
Section 57 Act not to affect certain rights of custody
Section 58 Act not to affect certain rights of maintenance
Section 59 Act not to affect certain rights of support
Section 60 Act not to affect certain rights of alimony
Section 61 Act not to affect certain rights of dower
Section 62 Act not to affect certain rights of curtesy
Section 63 Act not to affect certain rights of homestead
Section 64 Act not to affect certain rights of exemption
Section 65 Act not to affect certain rights of bankruptcy
Section 66 Act not to affect certain rights of insolvency
Section 67 Act not to affect certain rights of winding up
Section 68 Act not to affect certain rights of dissolution
Section 69 Act not to affect certain rights of liquidation
Section 70 Act not to affect certain rights of receivership
Section 71 Act not to affect certain rights of assignment
Section 72 Act not to affect certain rights of composition
Section 73 Act not to affect certain rights of arrangement
Section 74 Act not to affect certain rights of reconstruction
Section 75 Act not to affect certain rights of amalgamation
Section 76 Act not to affect certain rights of merger
Section 77 Act not to affect certain rights of consolidation
Section 78 Act not to affect certain rights of conversion
Section 79 Act not to affect certain rights of transfer
Section 80 Act not to affect certain rights of assignment
Section 81 Act not to affect certain rights of novation
Section 82 Act not to affect certain rights of substitution
Section 83 Act not to affect certain rights of delegation
Section 84 Act not to affect certain rights of subrogation
Section 85 Act not to affect certain rights of indemnity
Section 86 Act not to affect certain rights of guarantee
Section 87 Act not to affect certain rights of surety
Section 88 Act not to affect certain rights of bond
Section 89 Act not to affect certain rights of insurance
Section 90 Act not to affect certain rights of assurance
Section 91 Act not to affect certain rights of annuity
Section 92 Act not to affect certain rights of pension
Section 93 Act not to affect certain rights of gratuity
Section 94 Act not to affect certain rights of compensation
Section 95 Act not to affect certain rights of damages
Section 96 Act not to affect certain rights of penalty
Section 97 Act not to affect certain rights of fine
Section 98 Act not to affect certain rights of forfeiture
Section 99 Act not to affect certain rights of escheat
Section 100 Act not to affect certain rights of bona vacantia
Section 101 Act not to affect certain rights of treasure trove
Section 102 Act not to affect certain rights of wreck
Section 103 Act not to affect certain rights of flotsam
Section 104 Act not to affect certain rights of jetsam
Section 105 Act not to affect certain rights of ligan
Section 106 Act not to affect certain rights of derelict
Section 107 Act not to affect certain rights of salvage
Section 108 Act not to affect certain rights of general average
Section 109 Act not to affect certain rights of particular average
Section 110 Act not to affect certain rights of total loss
Section 111 Act not to affect certain rights of constructive total loss
Section 112 Act not to affect certain rights of abandonment
Section 113 Act not to affect certain rights of subrogation
Section 114 Act not to affect certain rights of contribution
Section 115 Act not to affect certain rights of indemnity
Section 116 Act not to affect certain rights of guarantee
Section 117 Act not to affect certain rights of surety
Section 118 Act not to affect certain rights of bond
Section 119 Act not to affect certain rights of insurance
Section 120 Act not to affect certain rights of assurance
Section 121 Act not to affect certain rights of annuity
Section 122 Act not to affect certain rights of pension
Section 123 Act not to affect certain rights of gratuity
Section 124 Act not to affect certain rights of compensation
Section 125 Act not to affect certain rights of damages
Section 126 Act not to affect certain rights of penalty
Section 127 Act not to affect certain rights of fine
Section 128 Act not to affect certain rights of forfeiture
Section 129 Act not to affect certain rights of escheat
Section 130 Act not to affect certain rights of bona vacantia
Section 131 Act not to affect certain rights of treasure trove
Section 132 Act not to affect certain rights of wreck
Section 133 Act not to affect certain rights of flotsam
Section 134 Act not to affect certain rights of jetsam
Section 135 Act not to affect certain rights of ligan
Section 136 Act not to affect certain rights of derelict
Section 137 Act not to affect certain rights of salvage
Section 138 Act not to affect certain rights of general average
Section 139 Act not to affect certain rights of particular average
Section 140 Act not to affect certain rights of total loss
Section 141 Act not to affect certain rights of constructive total loss
Section 142 Act not to affect certain rights of abandonment

φοῦσκος· ὀξυκέφαλος
φοῦαι· ἀλώπεκες
φουλίδερ· παρθένων χορός. [δωρι]
* φυλλόμενοι· τιλλόμενοι. Δωριεῖς
φ(ο)ύρκορ· ὀχύρωμα
φόως· φῶς. χαρά. σωτηρία
φύως ἐρέουσα· τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου σημαίνουσα
φράγματα· καταστρώματα
φραγμός· τριγχύς. ἢ καὶ ὁ νόμος
[φρᾶ· φρένας]
φράδεν· ἔλεγεν
φραδάον· ἑρμηνεῦον
φραδέος· συνετοῦ
φραδαῖσι· βουλαῖς
φραδεύουσι· λέγουσιν
φράδμονες· ἔμπειροι, συνετοί
φραδῇ· [φράζε· λέγε]
φρονήσει, συνέσει
φραδμοσύνη· σκέψις, βουλή, νόησις
φραδῶς· φραστικῶς, φανερῶς

SCR. 15. *B* 49. 280. 17. Ephes. II 14. 21. *Ω* 354. 22. Eur. Phoen. 668 Aesch. Eum. 244. Hoc casu positum est etiam in titulo C. I. 456 n. 3 vol. I p. 463. 24. cf. *Π* 638 Herod. III 57 Greg. Naz. II p. 73 v. 338. 25. φράζε Ar. Nubb. 359.

ADNOT. 9. Supra habuimus φοξός· ὀξυκέφαλος, cuius vocabuli forma aeolica esse potest φόσκος, Laconica φοκκόρ. Φοῦσκος, quod ne ordine quidem commendatur φοῦχος vel φοῦκκος requirente, haud dubie corruptum; cf. Lobeck. Path. El. p. 492. 10. φοῦλαι Is. Voss. coll. φύλλες, φούλλαι Ahrens Dor. II p. 126. Legitur sane φύλλες· ἀλώπεκες infra, sed ibi Theognost. 25, 19 invenerat φυλεύς. Quid lateat dixi in Kuhn *Zeitschr. f. vgl. Sprchf.* X 3 p. 207* et patet e glossis Hesychianis his: φυῖαι· ἀλώπεκες ψίαι· ἀλώπεκες. ψειαί· ἀλώπεκες, ψῆφοι. Itaque ἀλώπεκες non sunt *vulpes* sed *lumborum musculi*, de quibus cf. Poll. II 185 Phot. 655, 18 Lobeck. ad Phrynich. p. 301, vulgo ψόαι ψύαι (cf. adnot. ad gl. ψ 262) φυῖαι φοιαί. Hos musculos Lacones appellabant φούας, vel φουίας, cui formae simillimam supra habuimus μούϊαι· μυῖαι. Φ pro Ψ vidimus in φάμμη ψῖλαξ. 11. 12. 13. φουλίδερ — δωριφυλλόμενοι. τ. Δωριεῖς. φύρκορ ὀχύρωμα cod., φουλίδερ· — Δωριεῖς. φυλλόμενοι. τ. Δωριεῖς. φύρκορ· ὀχύρωμα Mus. 11. φουλλίδερ pro φυλλίδες i. e. rami frondosi, *quos tenentes virgines sallabant*, *aut* flores (*cf. Hesych.*), *sicuti saltatio quaedam* ἄρθεμα *vocabatur, vid. Athen. XIV p.* 629 *C.* Ahrens Dial. II p. 73. 126. — [δωρι] expectabam Λάκωνες. 12. Post Vossium corrigunt φουλλόμενοι, quod ordo poscere videtur h. l. e supra s. v. διαφουλλαί· διακοπαί διάλογοι, sed respuit idem s. v. διέφυλλε· διέτιλλε, διέτεμεν post διεφύλαξε. Cf. Lob. rhem. p. 113 n. Φουλλόμενοι si verum esset, non Δωριεῖς, opinor, dixisset, sed Λάκωνες. Videri possit verbum eiusdem originis et significationis latere, cuius est γέλλαι· τῖλαι Hesych. gl. γ 305, h. e. *vellere*, ut verisimile sit, ουελλόμενοι alicubi scriptum esse (cf. ουελένα pro Ἑλένα, ούρῆξις pro ῥῆξις, ούρεγαλέον pro ῥηγαλέον) digammo in ου mutato. Sed cf. Geopon. II 2, 2 τὴν φυλλίδα ἀποτίλλειν (h. e. *strüffeln*). 13. (*ὁ*) Guyetus Vossius. Hoc enim Laconicum esse pro φύρκος patet ex exitu. —ορ. Supra habuimus φόρκες χάρακες, infra recurrit φρίκες· χάρακες. φύρκος· τεῖχος. Cf. Lobeck. Aglao. p. 866 Parall. p. 105, Ahrens Dial. II p. 72. 126. In transcursu moneo in Cyr. 63 addi Cyprium φούρ· κλέπτης pro φώρ. 14. 15. Separavit Musurus, et φόρος ἐρέουσα bene in φόως ἐρέουσα emendavit. 16. χαταστιώματα cod., em. Palmer. χαταστεγάσματα HSt. 17. ὑριγκός Mus. 18. Om. Mus.; φραδάς? 19. Et hoc et ἔφραδεν· ἐδήλωσεν fortasse ex πέφραδεν sunt truncata, quo auctius est una syllaba ἐπέφραδεν. 20. φραδῶ· τὸ βουλεύομαι agnoscit Arcad. p. 155, 17. Φράδδον (i. e. φράζον) et mox φράδδε· φράζε, λέγε coni. Meineke. 21. Lob. Parall. p. 161. 22. φράδεαι cod., φραδέσι codex Anth. Pal. XV 24; em. Mus. licet invito ordine. 24. φραγμονες cod., em. Mus. Cf. dφράδμων. 25. 26. φρανήσει· συνέσει Thes. VIII c. 1032 D parum probabiliter. Recte ni fallor dudum HSt. φραδῇ· φρονήσει, συνέσει et seorsum φράζε· λέγε. De accentu voc. φραδή Arcad. p. 105, 27, φράδη cod. Bardelloni. 28. Lob. Parall. p. 161.

Bd. XXVII, 1914, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXVI.

Bd. XXVIII, 1915, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXVII.

Bd. XXIX, 1916, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXVIII.

Bd. XXX, 1917, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXIX.

Bd. XXXI, 1918, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXX.

Bd. XXXII, 1919, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXXI.

Bd. XXXIII, 1920, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXXII.

Bd. XXXIV, 1921, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXXIII.

Bd. XXXV, 1922, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXXIV.

Bd. XXXVI, 1923, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXXV.

Bd. XXXVII, 1924, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXXVI.

Bd. XXXVIII, 1925, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXXVII.

Bd. XXXIX, 1926, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXXVIII.

Bd. XL, 1927, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XXXIX.

Bd. XLI, 1928, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XL.

Bd. XLII, 1929, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XLI.

Bd. XLIII, 1930, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XLII.

Bd. XLIV, 1931, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XLIII.

Bd. XLV, 1932, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XLIV.

Bd. XLVI, 1933, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XLV.

Bd. XLVII, 1934, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XLVI.

Bd. XLVIII, 1935, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XLVII.

Bd. XLIX, 1936, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XLVIII.

Bd. L, 1937, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band XLIX.

Bd. LI, 1938, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band L.

Bd. LII, 1939, Heft 1, S. 1—16. Inhalt: Schlesien, Nachtrag zu Band LI.

Amphibious Mammalia, 1
Anatomy, Comparative, 1
Anatomy, Human, 1
Anatomy, Vegetable, 1
Anthropology, 1
Antiquities, 1
Arachnida, 1
Arboriculture, 1
Arctic Regions, 1
Arithmetic, 1
Arithmetic, Decimal, 1
Arithmetic, Mental, 1
Arithmetic, Practical, 1
Arithmetic, Theoretical, 1
Arithmetic, Universal, 1
Artificial Flowers, 1
Artificial Fruits, 1
Artificial Leaves, 1
Artificial Trees, 1
Astronomy, 1
Astronomy, Descriptive, 1
Astronomy, Physical, 1
Astronomy, Practical, 1
Atmosphere, 1
Australia, 1
Australia, Aborigines of, 1
Australia, Natural History of, 1
Australia, Settlement of, 1
Australia, Voyages to, 1
Australia, Zoology of, 1
Aves, 1

σχέδιον· σύμβολον.
100. σχεσικῶς· σκαίως, δεινοτέχνως.
σχεσίλογα· δόλους, ἐπιτηδεύματα.
σχεσίλογον· σχεσικὸν, δεινοτεχνικὸν.
σχεσίλογος· δολερὸς, πλάνος.
σχεσίλογος· σκαίως, δεινοτέχνως.
σχεσιλογῶν· ἐπιτηδεύων, δόλους ἢ σχεσιλόγους.
σχεσίν· σχέσιν, ἕξιν, διάθεσιν.
σχέσις· ἐπιτήδευμα, δόλος, ἔνεδρον.
σχεσίς· ἐπιτήδευμα· ἀπὸ σχέσεως ἀπόλαυσις.
σχεσίς· ἐπιμονή.
105. σχεσιώδης· ἐπιτηδευτικὸς καθυστέρων δόλοις.
σχεσιώδης· ἐπιτηδευτικὸς.
σχεσιωτικῶς· φιλόπονον.
σχεσιωτικῶς· ἐπιμόνως, καὶ τὸ εἶναι ἐπιμονήτην, καὶ τὸ σχεσιλόγον καὶ ἐπιτηδευτικόν.
σχεσὸς· ἐπιμονὴ.
σχεσῶν· ἔχων, ἀσκῶν, ἐπιτηδεύων.
σχῆμα· ἀπὸ τοῦ σχῶ καὶ τὸ κάτω ὑφέλκυσον. καὶ ὃ ἐφόλκιδα, ἐλάφους, σφενδόνη.
σχῆμα· σῶμα, κατασκευὴ ἀγγείου, καὶ κατάρτισις, ἕξωσις τοῦ κεφ. ἐπιτηδεύματος.
σχῆμα· τὸ κεφ. ἐπιτήδευμα.
σχῆμα· χάραγμα, σημεῖον.
σχῆμα· ἐπιτήδευμα, ἐπιτηδείωσις.
110. σχήματα· ἐπιτηδεύματα, σχηματισμοὶ ἐπιμόνων ἐπιτηδευμάτων.
σχήματα· φύλαξ, ἐπιμονητικὸς.
σχήματα· ἐπιμόνου, κατεσκευασμένου, ἐπιτηδείου.
σχηματίσασα· ἐπιτήδευσις, κατασκευασμὸς, ἐπιμονή.
σχηματίσασα· ἐπιμονή.
σχήσεις· σχέσεις ἢ ἕξεις καὶ χρεῖαι.
σχήσεις· ἐπιτηδεύματα, ἃ κατέλιπε πάλαι παραγενόμενος πρὸς ἀνθρώπους.
σχηνίζουσι· σκιάζουσι, οἷον ἐπὶ σκήνην
σχηνίζουσι· σκιάζουσι.
120. σχήνους· ἐπιτηδεύματος· κατασκευὴ ἐπιτηδεύματος ἢ κατασκευὴ ἐπιτηδεύματος.

2279. **ΜΜ.** ἀφαιρεῖ ὁ ΔΠ. | 3. ἐν τῷ. | 4. λεκτὸν. Ἡσιοδ. | 6. δοκῶν. Ἀλ. ΔΠ. | 7. ἐν Περικλεῖ. Ἀλ. | 8. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 9. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 10. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 11. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 12. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 13. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 14. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 15. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 16. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 17. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 18. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 19. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 20. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 21. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 22. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 23. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 24. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 25. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 26. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 27. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 28. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 29. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 30. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 31. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 32. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 33. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 34. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 35. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 36. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 37. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 38. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 39. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 40. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 41. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 42. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 43. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 44. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 45. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 46. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 47. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 48. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 49. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 50. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 51. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 52. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 53. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 54. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 55. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 56. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 57. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 58. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 59. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 60. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 61. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 62. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 63. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 64. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 65. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 66. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 67. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 68. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 69. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 70. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 71. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 72. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 73. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 74. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 75. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 76. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 77. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 78. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 79. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 80. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 81. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 82. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 83. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 84. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 85. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 86. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 87. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 88. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 89. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 90. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 91. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 92. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 93. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 94. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 95. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 96. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 97. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 98. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 99. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 100. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 101. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 102. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 103. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 104. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 105. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 106. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 107. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 108. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 109. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 110. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 111. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 112. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 113. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 114. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 115. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 116. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 117. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 118. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 119. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ. | 120. ἐν τῷ Ἀγαθοκλεῖ. Ἀλ.

ADDIT. **ΜΜ.** Φράσεις συνεχεῖ Νικόπολιν, οὐ συνδέσμους ἐπιφέρει σχεδιαστικῶς· σχεδιαστικῶς· ἐπιτηδείως, ἐπιμόνως, ἐπιμονητικῶς. Ἀλ. Ἐπιμονητικὸς· ἐπιμονητικὸ

φρύγιος· ξηρός
φρυκτά· ξηρὰ ἰχθύδια εὐτελῆ
φρυκτός· μάντις. κλῆρος, σύμβολον. πυρσός
φρυκτὸς δελφίς· κλῆρος. ἐχρῶντο δὲ τοῖς κλήροις μαντευόμενοι ἐν Ὀλυμπίᾳ
φρυκτωρία· πυρκαϊά, πυρσεία, λαμπάς, καῦσις
Φρυνίχου πάλαισμα· ἐκφεύγειν τὰ Φρυνίχου κακά
φρῦνος· βάτραχος ἢ παχύς
Φρυνώνδας· πονηρούς
Φρύξ ἢ Φρύγιος· ἀπὸ Φρυγίας ἐθνικόν
* φρουρεῖ· στρατεύεται
* φρυγά· φυγή, τροπὴ εἰς φυγάς
φρῶν ἢ φρονοερῶν, γυναικῶν
φῦ· ἔφυ. ἐφήψατο
* φυγάς· ἔξορίας
φυαῖς· φύσεσι
φυγήν· φεῦξιν
* φρυγμόν· καῦσιν
φυγόσκειν· φεύγειν
φύει· γεννᾷ
φύεσθαι· βλαστάνειν
φύζα· φυγή. φόβος, ἀθυμία, δειλία
φυζακινή· δειλή
φυζακινός· δειλός. φυγάς. [δειλός]
φυζάναι· φυγεῖν, δειλιάσαι
φύζηλος· δειλός, φυγάς
φυή· φύσις σώματος, ἡλικία
[φύημα· κόπρος]
φυῆς· φύσεως. [καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις
φύκα· σχέτλια, οὐκ ἀνεκτά
φύκει· εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον

SCR. 35. Eur. Rhes. 55. 36. Ar. Rann. 701. 37. Arist. HA. IX 40. 38. Ar. Thesm. 867. 43. Z 253. 49. Z 148. 51. I 2. 52. N 102. 58. Theocr. XXII 169. 60. Lib. Sapient. XIII 14.

ADNOT. 31. Cram. AOxx. II p. 468 e lexico. 33. *σύμβουλος* cod., em. Kuhn ad Polluc. I 139 p. 95, qui *φρυκτὸς μάντις* dicit *sortem ex arida materia factam et in vaticiniis adhibitam*. Cf. *διάφρυκτος*. 34. *Δελφοῖς* Martin. Cadm. 35. *φρυκτορία* cod., em. Is. Voss. — 36. ‚*Videtur duas iunxisse paroemias, quarum interpretationem omisit.*‘ Heinsius. De priore cf. Diogen. VIII 29 p. 310 ed. Gotting. Macar. VIII 75 p. 225 ed. Leutsch. 37. *φρύνος* codex. — *παχύς*] *ranae instar se sufflans.* 38. Apostol. XVIII 2 p. 716 Gregor. Cypr. III 96 p. 376. 39. *ἡ Φρυγὸς* cod., em. Mus. In Aldina *φρυγὸς* incuria typothetae omissum. — *ἐθνικός* cod., em. Mus. 40. *φρυρεῖ* suadente ordine Is. Voss. 41. In impressis *ἡ φυγή*. Glossam Ruhnkenius scribi iubebat *φυγά*, quod verum puto, licet in glossis Creticis et Lyciis literae *ρ̄* epenthesis non sit infrequens. Theognosti p. 25, 15 auctoritas nulla est. 42. Sic codex, *φρονερῶν* Musurus. *ὀάρων*? 44. Cyr. 39. In eodem sequitur glossa *φυγοδέμνιος· ἡ παρθένος* in Thes. omissa. 46. *φυγεῖν· φεύξειν* cod., exhibui Mus. coniecturam. Sed malo *φυγεῖν φύξιν· ....* coll. gl. 1020. 46. 47. Divisit Musurus. 48. Cf. *φυτοσμῶν· φεύγων* quod *φυτοκομῶν· φυτεύων* scribo. Lob. rhem. p. 219. 52. Supra male *φαζαχηνίαις*. 53. In codice coniuncta male separavit Musurus; alterum *δειλός* proscripsi, nisi malis cum Schowio *δειλιῶν*. Possis etiam *φυζακινός· [δειλὸς φυγὰς] δειλός*, cum *δειλὸς φυγὰς* e gl. *φύζηλος* irrepsisse haud improbabile videatur. 54. De *φύζημι* cf. Lob. rhem. p. 81. 55. Lobeck. Proll. 109. Adludit ad *φύζηλις* et *φυζαλέος*. 56. *φύη· φῦσις* cod. Mus., *φύει* Cyr. 63, *φύγη* Aldus. 57. *φύρμα*, q. v., recte Ruhnkenius. 58. Verba *καὶ ἡ κτλ.* ad *φυή* retrahit Bielius. 59. *φυκτά* Meineke. Cf. *φλυκτά*, et *λυκτά*. 60. *φύκει· ᾗ τὰς ὄψεις τὰς οἰκείας χρίουσι αἱ γυναῖκες* Cyr. 63 et Marinus Schowii p. 776, 14 et Cyr. 11, ubi pro *χρίουσι* legitur *ἐρυθαίνουσι*. — *κωμωτικόν* cod., em. Musurus.

(SOR/79-1, s. 1; SOR/79-1, s. 2)

(SOR/79-1, s. 1; SOR/79-1, s. 2)

Rule 2. Subject to rule 3, the Commissioner may, in his discretion, grant a licence to any person to import into Canada, export from Canada or transport in Canada any of the following goods:

(a) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(b) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(c) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(d) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(e) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(f) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(g) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(h) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(i) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(j) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(k) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(l) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(m) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(n) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(o) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(p) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(q) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(r) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(s) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(t) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(u) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(v) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(w) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(x) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(y) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(z) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(fff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(lll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(sss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(www) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(llll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(fffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(lllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(sssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(llllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(fffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(lllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(sssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(llllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(fffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(lllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(sssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(llllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(fffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(lllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(sssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ffffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(llllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ssssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ccccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ddddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(fffffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ggggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(lllllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ooooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ppppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(sssssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ttttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cccccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dddddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ffffffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gggggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(llllllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oooooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pppppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ssssssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tttttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ccccccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ddddddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(fffffffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ggggggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(lllllllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ooooooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ppppppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(sssssssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ttttttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cccccccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dddddddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ffffffffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gggggggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(llllllllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oooooooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pppppppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ssssssssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tttttttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ccccccccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ddddddddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(fffffffffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ggggggggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(lllllllllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ooooooooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ppppppppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(sssssssssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ttttttttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cccccccccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dddddddddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ffffffffffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gggggggggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(llllllllllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oooooooooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pppppppppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ssssssssssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tttttttttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwwwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ccccccccccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ddddddddddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(fffffffffffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ggggggggggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(lllllllllllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ooooooooooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ppppppppppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(sssssssssssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ttttttttttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(uuuuuuuuuuuuuuuuuuu) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(vvvvvvvvvvvvvvvvvvv) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(wwwwwwwwwwwwwwwwwww) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(xxxxxxxxxxxxxxxxxxx) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(yyyyyyyyyyyyyyyyyyy) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(zzzzzzzzzzzzzzzzzzz) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(aaaaaaaaaaaaaaaaaaaa) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(bbbbbbbbbbbbbbbbbbbb) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(cccccccccccccccccccc) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(dddddddddddddddddddd) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(eeeeeeeeeeeeeeeeeeee) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ffffffffffffffffffff) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(gggggggggggggggggggg) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(hhhhhhhhhhhhhhhhhhhh) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(iiiiiiiiiiiiiiiiiiii) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(jjjjjjjjjjjjjjjjjjjj) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(kkkkkkkkkkkkkkkkkkkk) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(llllllllllllllllllll) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(mmmmmmmmmmmmmmmmmmmm) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(nnnnnnnnnnnnnnnnnnnn) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(oooooooooooooooooooo) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(pppppppppppppppppppp) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(qqqqqqqqqqqqqqqqqqqq) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(rrrrrrrrrrrrrrrrrrrr) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(ssssssssssssssssssss) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

(tttttttttttttttttttt) [Revoked, SOR/79-1, s. 3]

φυλέω: ἐκκ δίδραν ἔρκεσι φύλαξ
φύλακτρ· τὸ τὰ τῶν σκηνῶν ἐξωτερικὰ καὶ ἀποτάσσειν. ἔκλει καὶ φύλαξ
φύλακτρ· κυνάζων
φύλακτρ· ἢ ἐκφορὰν ἐκδεχομαι τὸ συναζόμενον. ἐκπλήτει δὲ ἄρκτε
φύλλ· ἐκβάλλει· χόνε ἐλαφρὸν
φύλλ· ἐκβάλλει· ἐκ τοῦ τὰ φύλ· τῆς ὕλης
φύλλ· φύλλορροεῖ
φύλλ· φύλλος ἀλλαγὴν
φύλλ· ἢ φύλλ· ἀπὸ ἀνθέμ. ἢ κατα φύλλα ἄνθεμ
φύλλορρ· φύλλος, ἢ τὸ αὐ φύλλος ἀφίησιν. ἐλλὶ πάφρον. μέτρ. καὶ αὐξῆς τὸ ἀναβλέπει
φύλλορρ· ἢ ἄφησ τὸ πάλιν
φύλλορρ· ἢ ἀναβλέπ· ἐκ τοῦ φυλλόβλε πάντα, οἱ τὰς βύσσ ἐπιτιθέασιν
φύλλορροεῖ· τὸ φύλλ διαφύσει
φύλλορροῦσιν· τὰ φύλ φυλλορροοῦσι
φύλον· ἔθνος, γένος
φύλον· ἔθνος ἀνθρώπ
φύλον· γένος, ἢ ἔθνος χόνε
φύματα· γνάφους, τύλους
φύσαν· μυκρίζουσαν
φύσ· φύλλ· φύλλα, φυτὰ
φύσ· φύλλον· φυτὸν ἄνθεμ, σκεφαλίσμ
φύσ· φύλλον· ἢ φυτὸν
φύσ· φύλλ· ἢ φυτὸν ἄνθεμ χόνε
φύσ· φύλλ· φυτὸν

577. ff. hr. Ald. 109 Flor., 541. 94. Marcianus, cos. 31 vol. III p. 163. 1893. Thesaur. III 7. N 1441. R 9 789. 3. Arnold. 3. 176. 11. F 193.

ἐβδόμ. Ms. φυλάττει, corr. scribitur Rom. cos. Rom. 1155. c. 1170. A. Rom. vide Cobet. var. 1. 198 φύλαξ κτλ. = φύλ. καὶ φύλ. τὸ ἐπὶ ἔθνος. Ἀριστοφάνης· Ἰππ. 1 ἐπὶ τοῦ ἔθνους

1915. φυλακὴ, -ῆς: ἄλυσις καὶ ἅπαν ὅτου ἐστοχασάμεθα δεδέσθαι ἢ ἐπὶ τοῦ βουλομένου
φύλαξ, φυγή
φυλάσσω: τηρουμένης
φυλάττω: ἀντὶ τοῦ ὁρῶ
φύλαχ: ἀπὸ τοῦ ἔχειν βοηθεῖ
20. φύραμα: ὕδωρ καὶ ἄλευρα ἐ ζυμώ
φυρῶ: ζυμῶ, ταράσσω καὶ ἄλυσιν
φυσητὴς: ὁ ἐμπύ ρίων
φύσημα: πνεῦμα
φύσις: ἄνεμος, συγχυσμένος, ὀσμή
25. φυσῶ: ἀπὸ τοῦ πνεύματος, πρήθω
φύσσω: μίγνυμι, ταράσσω
φυσσῶ: ταράσσω
φύω: τίκτω
φῶς: ἡμέρα, ἀγνοῦς, χάρις
30. φωστὴρ: ἥλιος, ἀστήρ
φωτὸς: μαθητὴς, μέτοχος, φώτισμα
φωτῶ: μαθάνω, χαίνω
φώχω: ἀγαθύνω
φῶτα: μαθητὴ
35. φωτίζω: ἀπὸ τοῦ φωτὸς
φωτίζω: ἀντὶ τοῦ κινῶ ἐπιστημονικῶς γίνομαι φρονῶ καὶ ἐμπείρως
φωτιστὴρ: κίνησις, συγκινησιμόμενος, [καὶ ἀὶ εἰσμοὶ κἀκεῖ διδασκαλοὶ, συγκινησμένοι.
φῶς: γινομένη, βλαστήσης
φῶτα: μαθητὴ καὶ ἐμβίου ποιεῖν ἐκ τοῦ βάθους γενόμενος, αἱ δὲ τὸ ποιῆσαι καὶ ἐ φῶς, ἡ ἀπὸ
65. φωτὸς: ἀπὸ τοῦ μαθητοῦ
φωτεινὸν: ἔχειν φῶς καὶ γενναιόφρον
φωτεινότατος: φωτεινέστατος, εἰδικὸς
φωτεινότης: ἡ τοῦ εἶναι φῶς, καθαρότης
φώσκουσα: γινομένη

ΧΤΤΟ. Ps. Lucch. h. 237. Ib. 8.711. Ib. Monsac. cod. 22. p. 1021. 11. 24. Ant. Cor. 118. 2. Ib. 3. 20. Ib. Monsac. cod. 22. Ib. Par. Reg. cod. 2. 264. Ib. Ib. Par. cod. 1. 2. 3. 4. Ib. Ven. Marc. 600 scriptorum. Ib. Ven. 742. Ib. Vat. 14. Ib. Ven. Bessar. 95. Ib. Regiom. p. 266. Ib. monasterii. A vii ex voce φώσκω primo collecta. Ib. Par. Reg. cod. 2. 264. Ib. Regiom. p. 266. Ib. Par. cod. 1. 2. 3. 4. Ib. Ant. Lex. 1240. Ant. Cor. 2. 77. Ib. Ant. 1240.

ΛΑΟΥΤ. 15. φηλητὴς coll., sic Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. 16. φηλῶ codex. 17. ἀπὸ τοῦ φηλοῦ Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. 18. φθόγγος Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. Ante φθόγγος lacuna. Rasa fuerat ante φθόγγος A. Quemadmodum φθόγγος? Ambrosianus Gr. 85. 21. ἀναβαίνων ad ὀσμὴν usq. Rhn. 22. ἀπὸ τοῦ ὀσμὴν. 23. φορμίσκος Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. 24. φορμίσκος Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. 25. φορμίσκος Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. Ante φορμίσκος Rhn. Par. Reg. 2. 26. φορμίσκος Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. 27. φορμίσκος Rhn. Par. Reg. 2. 28. φορμίσκος Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. 29. φορμίσκος Rhn. Par. Reg. 2. 30. ἀπὸ τοῦ φωτὸς Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. 31. φορμίσκος Rhn. Par. Reg. 2. 32. φορμίσκος Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. 33. φορμίσκος Rhn. Par. Reg. 2. 34. φορμίσκος Rhn. Par. Mor. 2. 202 A. 35. φορμίσκος Rhn. Par. Reg. 2. 36. φορμίσκος Rhn. Par. Mor. 2. 202 A.

(116) φυτρεύς· σκαπάνη. ἐρέσσει δὲ σκάφος·
φυτεύει βλαστάνει, πλατύνει μέν·
φυτεύθησαν· ἐ τάν κεφαλὰν ἐβάλλαν αἰθάς·
φύτευτος· ὁλόκληρος· ἀλλὰ δὲ σκαφίδων κεφάλλαι. ἐκεῖ κ' ἐφύτευτο τὸ φυτόν· ἐφύτευτο· καὶ ἐν τοῖς κοπίοις ἐνεπλάσσω·
φυτίλλαις· ἐ τοῖς πρὸς τὸ ζῦν φύσαις
55. φύγαν· τὸν φυγόν·
φύγανον· ξύραμις, ἐρύσιμμάνιον
φυγαδεύειν· πρὸ φύσεως βαδίζουσα
φυγάδευσις· ἄλσος φύσεως ἔξωγένεσιν·
φυγάνιον· τὸ καύσιμον·
φυγάνιον· ξύραμις, ἐρύσιμμάνιον, σκαφιδικὸν
φύγδαν· φυγαδὸς, διὰ βραχέων, συντόνως
φύζις· φόβος, πάθος, ὑφειμένης
φυζίμαχος· ὑφειμένως τοῖς πόνοις, μέτοκος
φύκεσιν· γόητευσι, πορίσι
φύκος· κοπὶς, καὶ τὸ παρὰ θαλάσσῃ
φυκοφαγία· ἐδωδὴ τῶν
φυκοφάγος· ὁ τὰ φυκία τοῖς ἐπιτηδείοις καὶ χρωτοπαικτὴς
φυκτὸν· ἐπὶ τοῦ, πρὸς τὸ φεύγειν
φυκτάλλειν· φεύγειν, πλεκτάλλειν
φυκτάλλεις· φύσεις, ἐκσθρώσεις γῆς
φυκτάλλουσι· φυτεύουσιν, γεωτροῦσι
φυκτάλλων· ἐκσθρῶν, ἐκφυτεύων, ἐκφέρων
φυκτάλλων· ἐκσθρῶν, ἐκφυτεύων
φυκτὸν· κατασκοπὴν, ἐπορὸς
75. φυκτὸς· ἀποδιδράσιμος πάσης
φύλαγμ' ἔλεγ' ἐ ἔλεγε·
φύλαγ· τοῖς γάμοις, ἐλέγχοις

6073. 66 cf. 1338 = Suph. t. 1, 69 Theognis 227, 77 f. 73. 68 cf. 1015. 71 Pacius, XI,111 4. 72 Aristot. de anim. 3 3. 73 cf. 227. 76 Aesch. Suppl. 757 προσφυκτὸν ἐστὶ τοῖς ἀνδρόβοσκοις γένος. Eur. Hec. 1135 ἐκ τῶν ἐμῶν φυκτὸς δόμων. Ar. Eq. 1260 Ἀλλ. ἐν. Eur. Phoen. 1, 17 123 f. 85, 2 Dio 2 315, 611, 1053.

(117) φύλαξ. ὁ βασιλεὺς ὁποιόπερ μηνυτὴν ἐν ἐκγενεσίοις. Post Labeat. Fells. El. p. 17 with Dion. 1251 ed. Reiz. Verba φύλαξ ἐν ἐκγενεσίοις ita perferre nemo habemusque ἐκγενεσίοις pro ἐκγενεσίοις. Sed ἐκγενεσίοις ἐκγενεσίοις ἐκγενεσίοις

ARTICLE 3 (CONTINUED)

Mr. Ahmad (Pakistan)

Mr. Ahmad (Pakistan) (interpretation from French): I shall be very brief.

I should like to ask the Secretariat whether the Arabic text of paragraph 2 (a) is correct.

Mr. Ahmad (Pakistan) (interpretation from French):

φωνήσας· εἰπών, λέξας
φωνεῖ· λαλεῖ, λέγει
φῶντα· λάμποντα
φώρ καὶ φῶρας· κλέπτας, λῃστάς. κατασκόπους, πληθυντικῶς καὶ ἑνικῶς
φωρά· κλοπή
φωρᾷ· ζητεῖ
φωραθείς· εὑρεθείς, φανείς
φωραθῆναι· γνωσθῆναι, (ἐ)λε(γ)χθῆναι
φωρᾶν· τὸ τὰ κλεψιμαῖα ζητεῖν. καὶ φωριᾶν. Φώρην δὲ τὴν ἔρευναν
φωράσαντες· εὑρόντες τὰ καλά
φωράσας· ἐλέγξας
φωρά(σε)σθαι· ἐλεγχθήσεσθαι
φωριαμός· κιβωτός. ‚(φ)ωριαμῶν.....'
φώριον· κλέμμα. καὶ θρόνου εἶδος
φώριος· εἶδος μελίσσης
φῶρος· κατάσκοπος
φωρυτόν· συρφε[ρ]τόν. ἢ φρυγάνων σωρός. ἢ βόρβορος καὶ ἀκαθαρσία. καὶ χύρτος τῆς γῆς
φῶς· τὸ ὁρώμενον τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργηθέν. καὶ τὸ πῦρ. καὶ ἡ χαρά. ὀξυτόνως δὲ ὁ ἄνθρωπος
φῶσαι· φῶξαι, φρύξαι, θάλψαι
φώσκει· διαφαύει
φωστήρ· θυρίς
φωσφόρεια· ἑορτή
φωσφόρος· φωτοδότης, λαμπρὸς ἀστήρ
φώσ[σ]ων· τὸ λινοῦν ἄρμενον
φῶτα· ἄνθρωπον. ἢ ὄμματα καὶ θυρίδες
φωταγωγός· ὁ τὸ φῶς φέρων
φῶτας· ἄνδρας, ἀνθρώπους
φῶτας ἐννέα· ἄνδρας ἐννέα
φῶτε· ἄνδρες, δυϊκῶς
φωτί· ἀνδρί
φῶτες· ἄνθρωποι, ἄνδρες
φωτεύει· γεννᾷ
φωτία· λαμπρία. καὶ ὄμματα
φῶτιγξ· [αὐγή.] σῦριγξ. λώτινος αὐλός, [ὡς] εἶδος σάλπιγγος

SCR. 2. *A* 201. 5. Callimach. Anth. Pal. XII 134. 8. Iob. XXIV 17. 10. Plat. Legg. XII 954 A. 14. *Ω* 228. 16. ADN. 20. Hippocr. 639, 34. 25. Lycophr. 26. 26. *B* 164. 29. *H* 785. 30. *E* 572 Greg. Naz. Carm. I v. 395. 31. *P* 98. 32. *Δ* 748.

ADNOT. 1104. Cf. *φάντα· λάμποντα.* Cf. Lob. rhem. p. 9. 5. Cf. 1117. 9. λεχθῆναι cod., em. HSt. 10. Schol. Plat. p. 460 Bekk. AG. p. 314, 30 Cyr. 63. — φώραν δὲ Mus. 13. φωρᾶσθαι cod., em. Thes. VIII c. 1197 D. 14. φωρίαμος cod., em. Mus. Idem pro .ωριάμων scripsit καὶ φωριάμων. 15. φωρίον codex et Cyr. 63; em. Cyr. 39. Altera significatio ad φορεῖον spectat. 16. φῶρες vocantur ap. Aristol. HA. V 22 IX 40. 17. Supra *φῶρας· κατασκόπους.* Forte (ἐ)φορος· κατάσκοπος. 18. φωρυτῷ Cyr. 63, sed idem statim φορυτόν q. v. — [ρ] editi. 20. EM. 804, 3. 21. *Φώσκω· τὸ φαίνω, ἐξ οὗ σάββατον ἐπέφωσκεν.* Cyr. 63. διαφάνει cod., διαφαίνει Mus., em. GDindorf. Thes. VIII c. 1201 A. 23. φωσφορεία cod., φωσφορία Mus. Cf. Plutarch. Mor. p. 1119 E Meurs. Gr. fer. p. 274. 26. θυρίδες] Plut. Mor. p. 515 B. 30. ἀνδρε Mus. 33. φυτεύει Reiandus. Imo φωτεύει vitiose pro φοτεύει, quod Cyprium est; cf. *ἰνκαφότευε.* 34. Supra *φῶτα· δύματα.* Prior significatio ad *φῶτα· λαμπτῆρα* referenda videtur. 35. *φώτιγξ — σύριγξ.* φλόγιος cod., πλάγιος Guyetus, λώτινος Iacobs ad Aelian. NA. VI 31 p. 225 coll. Iuba ap. Ath. IV p. 175 E 176 C 182 D Eustath. 1157, 43 Plut. Mor. p. 691 E „Nicomach. Geras. Harm. p. 8 B" Pears. Advers. p. 691. — [ὡς] delet Thes. VIII c. 1208 A. — *αὐγή* ad φωτισμός pertinet.

φάσκων προσαγαγὼν ἐμὲ
φανερὸν εἶναι γράφοντ᾽ ἀποστάσιον
φανερὸν εἶναι τοῦτο τοῖσιν παροῦσι
φανὲν δοῦλον
φανεὶς δοῦλος
φανεὶς δοῦλος
φανῆ κακὸς

X.

Χαῖρε κρανίων. σκοπῶ
χαίρειν τοῦτο δοκάριον ἐπὶ δοκάριον
χαῖρον χαῖρον
χαῖρον ἔφαγον
5. χαῖρε σφενδόνην. χαῖρον
χαῖρε τὸν ἐμὸν φιλόπολιν
χαῖρε τὸν ἐμὸν πατέρα μακρὸν
χαλκᾶσθαι δοκῶ
χαλκᾶσθαι μοι δοκεῖ
10. χαλκᾶν ἔχοντα
χαλκᾶν ἔχοντα σπογγιάδιον
χαλκᾶν ἔχων
χαλκᾶν ἔχων
χαλκᾶν ἔχων τὸ πόμα
15. χάλκεα ἔχοντ᾽ ἀμφὶ
χάλκεα ἔχοντα
χάλκεον ἔχοντα τὸ πόμα
χάλκεος ἐξεστήκει, τὸ χαλκοῦν τοῦ βουκολικοῦ τερατεύματος. ἔστι
δὲ καὶ ἐπιπλαστικὸν πρόσωπον.

ECTE. Ar. fr. 436. 46. 47. 55.

1. Ar. Ach. 707. 716. 7. 8. 16. 4. 5. 465. 9. P. 787. 18. 4 EIII. 13. Ar. Lys.

χαίρειν Ϡ' ἐᾶσαι· καταφρονεῖν
χαίρειν· φράσαντες. ἀποταξάμενοι.....
χαιρέτω ληρῶν· ἐρυθριάτω .....
χαιρηδόνα· τὴν χαράν
χαιροσύνη· χαρά
χαιρωθῆναι· ἐκπλαγῆναι
χαῖται· αἱ κεχυμέναι τρίχες
χαιτήεντος· κομήτου
χαίτη· ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου θρίξ
χαλαβεῖν· φοβεῖν, θορυβεῖν
* χαλᾷ· χαλάσσει, καὶ πόδαι
[χαλάδες· τὰ ἔντερα. ἢ λιθώδεις
χαλάδος· λιθώδης. ἐξέντερος]
χάλανδρον· κράββατον
χάλαζα· σημεῖον θυτικόν. καὶ πάθος περὶ τὰς σῦς
* χαλεπαίνει· δυσχεραίνει, ἀγαναχτεῖ
χαλαίρυπος· ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος
χαλαρὰ ἄλυσις· .....
Χαλάμβριοι ἵπποι· ἀπὸ τόπου τῆς Λιβύης
χαλαργούς· ..... τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν (ἢ) τῶν ὀνύχων, οἷον ποδαργούς, ἢ ταχύποδας
χαλαρῶν· ὡραίων
Χαλαστραίων συῶν· [πόλις τῆς Μακεδονίας καὶ λίμνη ἔνθα τὸ Χαλαστραῖον νίτρον γεγένηται
Χαλδαῖοι· γένος μάγων πάντα γινωσκόντων

SCR. 18. Greg. Naz.: *χαίρειν ἐᾶσαι τὰς εἰκόνας*. 19. cf. Ar. Nubb. 609. 21. *χαιρηδόνος* ap. Ar. Ach. 4. 24. Z 509. 26. P 439. 28. Eur. Hecub. ll. cc. 32. Aristot. l. c. 33. π 114. 34. Cratinus fr. CXVII p. 212. 35. Thucyd. II 76. Perperam ad LXX II Paralip. III 5 refert Thes., ubi pro *χαλαστά* editio Complut. habet *ἀλύσεις*. 37. *χαλαργοῖς* Soph. El. 867. 40. Daniel II 4.

ADNOT. 18. *χαίρειν θεάσαι* cod., *ἐᾶσαι* Mus. *χαίρειν ἐάσατε· ἐπὶ τὸν καταφρονούμενον* (sic) Cyr. 39. 19. *ἀποταξάμενοι ἀπογνώναι* (sic) Cyrill. 63; *ἀποταξάμενοι καταγνόντες* EM. p. 808, 4. 20. *φλυαρῶν* addit EM. p. 808, 3. 21. l. q. *χαρμοσύνη*. cf. Lobeck. Proll. p. 231. 23. Imo *χαρωθῆναι*. 27. Infra *χωλάβει· θορυβεῖ*. Supra habuimus *αλάβητοι· θόρυβοι* et *ἀλαβυτῶ· θορυβῶ* (sic). — *φοβεῖν* ad *χαλέπτειν* pertinet, q. v. 28. *χαλάσσει* pro *laxat* suspectum. Exspectabam *χάλα* (Eur. Hec. 407)· *χάλασον*, quod cum *χαλᾷ* (Dor. pro *χηλῇ* ap Eur. Hec. 90) confundit. Vide Ahrens Dial. II p. 144. Itaque recte Guyetus *ποδὶ* pro *πόδαι* conicere videtur, nisi malis *χαλαί· πόδε* vel *ὁπλαί*, quae Valckenarii ad Eur. Phoen. p. 301 est coniectura. Is. Vossius haec ad locutionem *χαλᾷ πόδα* (sc. *navis*; cf. *χάλα πόδα* ap. Epicrat. com. fr. II 5 p. 372) retulerat. 29. Infra rectius *χολάδες*, quod hic etiam contra seriem restituit Musurus, omisso *λιθώδεις*, vocabulo fortasse ad *χέραδος* referendo. Lectio *ΧΑΛΑΔΕΣ* nata est e poetae comici loco aliquo, in quo metrum duplex $\overline{\lambda\lambda}$ postulabat. De Attico *ΧΟΛΑΔΕΣ* cf. Bachm. AG. I p. 418 Phrynich. app. soph. 72, 19 Menand. Ath. XII p. 549 C (fr. II vol. IV p. 74). Adde *γόδα*. 30. *ἢ ἔντερον* Guyetus. Cf. 29. 31. *χάλαδρον* Is. Voss. ad Catull. p. 26 coll. *δρὶ· ἀνδρί*. 32. *πάθος*] Aristot. HA. VIII 21 Probl. XXXIV 4 Athen. III p. 93 C Rufus ap. Oribas. p. 174 ed. Matth. schol. Ar. Eqq. 381. 33. Ordine requiritur vitiosum *χαλαιπαίνει* quod ipsum ponit Cyr. 39. 34. Cf. Hesych. *χαλέρυπος* et Poll. VII 39. Polemoni ap. Macrob. Saturn. V 19 restituit Schneider. 35. Lob. Parall. p. 340. — *χαλάρα· ἄλυσις* codex, correxi e Thucyd. II 76, quem respicit: *ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι*. 36. *Χαλάρβριοι* ordo. 37. *χαλάργους — ποδάργους* Thes. VIII c. 1467 E. *ἀργοὺς τὸ ἄκρα τῶν ὁπλῶν ἢ* Ruhnken. Ahrens II 144. 38. *ἀραιῶν*? cf. *τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ χαλαρὸν* iuncta ap. Anaximen. Plutarch. Mor. p. 947 F. 39. Coaluisse videntur duo articuli alter explicatione destitutus *Χαλαστραίων συῶν·* ..., alter capite truncatus *Χαλάστρη· πόλις κτλ.* Forma Ionica *Χαλάστρη*, quam ordo exigit pro *Χαλάστρα* vel *Χαλαστραία*, usus est Hecataeus ap. Steph. Byz. p. 679, 6. Cf. Moer. Att. p. 417 (= 307) schol. Plat. p. 403 Timaei lex. p. 272 Arcad. p. 120, 27 = 139, 3. — *Χαλαστραιῶν — νήτρων* cod., em. Mus.

χαλεπὰ τὰ καλά· ..... Σόλωνα ταῦτα πυθόμενον εἰπεῖν· χαλεπὰ τὰ καλά· καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. Ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἀδύνατον οὖν ἐστιν ἐφ' ἅπαντι ἀγαθὸν εἶναι

χαλεπήνας· ἀγανακτήσας

χαλεπόν· δύσεργον, σκληρόν, δεινόν

χαλεπήνῃ· εἰς χαλεπότητα ἀγάγῃ

χαλέπ(ι)ει· ἐρεθίζει. ἀπειλεῖ. φοβεῖ. ἀγανακτεῖ. κακίζει. βλάπτει. εἰς χαλεπότητα ἄγει

χαλεπτύς· χαλεπότης

χαλεπῶς· δυσκόλως

[χαλέσιν· ὄνυξι]

χαλεψάμενος· χολωθείς

[χαλέρυπον· τὸ ῥύμ(μ)α τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γενόμενον, ὅ τινες νίτρωμα λέγουσι]

χαλία· ἡσυχία

χαλίδιον· πινάκιον

χάλικες· οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι

χαλίκρατον· εὔκρατον, ἄκρατον

χάλιμα· φαρμακός

χαλιμάδες· ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι

χάλις· ὁ ἄκρατος οἶνος. καὶ ὁ μεμηνὼς καὶ κεχαλασμένος τὰς φρένας

χαλιστόν· σκαιόν. ἢ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον

χαλίφρονας· παράφρονας, μαινομένας· βέλτιον δὲ τὰς καταφερεῖς καὶ κεχαλασμένας πρὸς συνουσίαν ὑφ' ἡδονῆς

χαλιφροσύνη· ἡ τῆς ψυχῆς ἄνεσις

χαλίφρων· κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἤγουν ἀσύνετος

χάλκεα· τὰ ὅπλα συνήθως καὶ τὰ ἐκ σιδήρου

χάλκεα ἐπίσωτρα· τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν οἱ κανθοί

χαλκεγχέων· πολεμιστῶν

χαλκεῖα· ὑπομνήματα τῆς τῶν τεχνῶν εὑρέσεως

SCR. 41. Plat. Rep. IV p. 435 C. 44. π 72 φ 133. 45. δ 423. 48. Eur. Phoen. 1025. (49. Appianus passim.) 50. Cratini fr. CXVII p. 212. 53. Ar. Av. 839. 54. Archiloch. Ath. I p. 8 A. 56. Aeschyl. fr. 438. 57. Hipponact. fr. 73 p. 605 Bgk. et Athenaei teste schol. Ap. Rh. I 473. 60. π 310. 61. δ 371. 62. E 723. 63. E 725. 64. Eur. Tro. 143. 65. Fabula Menandri sic inscripta erat. Hyperidem et Phanodemum laudat Harp. l. c.

ADNOT. 41. Sic codex, nisi quod ab altero χαλεπὰ τὰ καλὰ novum inchoat articulum; copulavit Musurus et lacunam paroemiographorum ope sic explevit: Σόλωνά φασι τὰ περὶ τὸν Περίανδρον πυθόμενον; Schowio Suppl. p. 779 sufficere videbatur: Σόλωνα πυθόμενον ταῦτα εἰπεῖν. Vide Zenob. VI 28 append. proverb. V 22 p. 462. 44. ἀγάπῃ cod., em. Mus. 45. χαλεπεῖ codex et Cyr. Vind. 32, em. Cyr. 63. Cf. χαλαβεῖ. 48. Sic etiam Cyr. Vindob. 32 Voss. 63. Recte Valck. ad Eur. Phoen. p. 304 χαλαῖσιν, Dorice pro χηλαῖς. 50. Recte supra χαλαίρυπον. — (μ) Mus. 51. (εὐ)χαλία Ruhnken. (εὐ)χαλία Meinek. 52. Vide δάλκιον (gl. δ 166) et χαλκοῦν. An χαλίδιον pro κᾶλον? Longius distat σχεδάριον. 53. χάληκες male Mus. Cf. Poll. VII 124. χάλικες· ψηφῖδες gl. mss. in Iobum in cod. Marino. 55. χάλιμα cod. Hermann. ad Orph. Argon. 965. χάλιμος Mus. Non liquet. 56. βάκχας τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν EM. 805, 10 appellari χαλιμάδας testatur, ὑπὸ μέθης χαλωμένας τὸ σῶμα Eustath. 1471, 3 Suidas, ubi pro χαλίμα· ἡ πόρνη κτλ. lege χαλιμάς· ἡ κτλ., τὰ βάκχας schol. Apoll. Rhod. I 473 p. 328, 19 ed. H. Keil (ubi cod. Laur. χαλμίας porrigit). Derivandum hinc verbum χαλιμάζειν cuius meminerunt EM. 805, 12 Suid. Zonar. 1845 Eustath. 1936, 55 schol. Odyss. ψ 1. 57. χαλίς cod., em. Is. Voss. Cf. δυσχαλία ἐγχαλὲς ἐπαγχάλιξον κάλιθος. Sub finem deesse videtur χαλίφρων. 58. Non expedio, nec patet — τόν ad glossam an ad interpretationem pertineat. ἀγαθόν ad χάσιον (χάλον) adludit, σκαιόν ad χαλίφρονα vel λαιόν. 62. 63. Disiunxit Mus. et χάλκε' ἐπίσωτρα scripsit. Hinc aberravit gl. 67. 64. χαλκέγχεων codex. 65. Intellegitur festum in honorem Volcani celebratum testibus Harpocr. 183, 19 Poll. VII 105 EM. 895, 43 Suid. ‚Ἀθήναια (vid. Boeckh. C. I. I p. 359) eadem esse quae Χαλκεῖα probari non potest.' Thes. VIII c. 1258 D.

χαλκεομήστορος· ἰσχυρόφρονος
[χαλκεοπίσσωτρα· ὁμοίως]
χάλκεον· ὀχυρόν, σκληρόν. ἄλλοι ὕπνον [ἤ]· θάνατον
χάλκεος· ἰσχυρός
χάλκεος κέραμος· εἰρκτή. πίθος, καὶ ὅρος
χαλκεόφωνον· ἰσχυρόφωνον
χαλκεύς· πᾶς τεχνίτης, καὶ ὁ ἀργυροκόπος, καὶ ὁ χρυσοχόος
χαλκεῶνα· .....
χάλκιον· ἐν ᾧ τοὺς κοττάβους ἐποιοῦντο
χάλκη· πορφύρα
Χαλκηδών· πόλις
χαλκῆ μυῖα· εἶδός τι μυίας
χαλκήρεα· χαλκῷ ἀρηρότα
χαλκήρεας· χαλκῷ ἡρμοσμένους
χαλκήρη· χαλκῷ ἡρμοσμένα
χαλκόστομα· χαλκία κύμβαλα
Χαλκίδαι· γένος
χαλκιδεύς· δειλός
[Χαλκιδική· Σκυθική. τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθέντα]
χαλκιδίζειν· ἀπὸ τῶν κατ' Εὔβοιαν Χαλκιδέων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων, ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ' αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες
Χαλκιδικὸν δίωγμα· διότι εἰς Χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις
χαλκιδικὸς λειμών· οἱ μὲν τὴν Κυκλωπίαν κώμην. οἱ δὲ Κυκλωπι.. λίμνη
χαλκιδίκων· χαλκίς, ὁ ἰχθῦς
Χαλκιδικός· εἶδος ἀλεκτρυόνος

SCR. 66. Eur. Tro. 268. 67. *E* 725. 68. *Λ* 241, 70. *E* 387. 71. *E* 785. 72. *M* 295; gl. *π* 1088 pro *πασχαλκεύς· πολύτεχνος* corrigo nunc *χαλκεύς· πᾶς πολύτεχνος*. 73. *θ* 273. 75. schol. Nic. Ther. 256. 77. Herodes fr. 3 p. 622 Bgk. 78. *Ζ* 3. 79. *N* 714. 80. Aesch. Pers. 408? 84. Aeschyl. Prom. 420? Vid. Heimsôth p. 488. 85. Com. anon. fr. CLXXX p. 648.

ADNOT. 66. *χαλκεομίστωρ· ἰσχυροφόρος* cod., omisit Mus.: *χαλκεομήστωρ·* (sic correxerat Mus.) *ἰσχυρόφωνος* Cyr. 63, *χαλκεομύστωρ· ἰσχυρόφωνος* Cyr. 32, *χαλκεομήστωρ· χάλκεος, ἰσχυρός* (imo *χαλκεομήστωρ. χάλκεος· ἰσχυρός*) lex. ms. Havniense Osanni; em. Ad. Kirchhoffius Eurip. T. I p. 538 ad Eur. Tro. 268 (= 271). 67. *χάλκε' ἐπίσσωτρα* Mus. Cf. 63, cuius glossae haec est varia lectio. Vidit Dorvillius Misc. Obss. IX 1 p. 115. 68. *Scribe χάλκεον ὕπνον· θάνατον ex Homero* (*Λ* 241), *unde illud Maronis* (Virg. Aen. X 745): olli dura quies et ferreus urget somnus. Heinsius. Cf. Eustath. p. 841, 29. Imitatus est Heliod. II 20. 70. *ὅρος*] *σορός*? 73. 74. Separavit Thes. VIII c. 1264 A. 74. *χαλκεῖον* Mus., recte codex *χάλκιον* (*χαλκίον*). De re cf. Ath. XV p. 667 F. 75. Lob. Path. El. p. 528. 77. *τι παιδιᾶς* Scaliger; *τι μυίας* defendit Sopingus coll. Eustath. Il. Φ p. 1333. Addere poterat *μυῖα χαλκόπτερος* apud Aelium ap. Schneid. ad Nic. Ther. p. 241 et *χαλκομυιῶν* ex em. Schneideri in Vita Mauricii Februarii 20 § 18 collect. Bollandi; nec non *πυρρὰ μυῖα* (Hesych.) et *μέλιττα χαλκοειδής*. De ludo vide *μυῖα χαλκῆ* et Iungerm. ad Poll. IX 123 p. 1109 n. 68. Malim *παιδιᾶς*. 78. *χαλκᾶ ῥήτορα* cod., em. Mus. 81. Imo *χαλκόστομα· χάλκεα* (AM.) *κύμβαλα*. 82. Cum antiquis solemnibus *χαλκείων* eos cohaerere statuit Meier. de gentil. Attica p. 54. Coniectura non admodum probabilis videtur Thes. VIII c. 1266. 83. *δοῦλος* Schneider Suppl. lex. p. 180 coll. Proxeno Ath. VI p. 267 C. *Λαγιδεύς· δειλός*? 84. *Χαλκιδική* non damnarem, si ferret ordo, sed absque explicatione poni dicerem. Ut vero nunc comparata res est probo Tollii coniecturam *Χαλυβική* vel potius *Χαλυβδική*, quod vide infra. Commemorat quidem St. Byz. ex Hermeia periegeta quinto loco Scythici oppidi Chalcidis: *Χαλκὶς ἐν Σκυθίᾳ ἧς οἱ πολῖται Χαλκῖται καὶ ἡ χώρα Χαλκῖτις*, sed hic nasci chalcitin sive *γῆν ὑποχάλκου* non memini a veteribus tradi. 85. *παιδαρεστούντων* cod., *παιδαιραστούντων* Mus., em. Palmerius. Vid. Plutarch. prov. I 84 Eustath. 279, 18 Suidas. 86. Cf. *δ* 2048. 87. *Κύκλωπος λίμνην* Mus. 88. Om. Mus. Forte *χαλκιδικῶν*, ut sit genetivus pluralivi numeri voc. *χαλκιδική*. Cf. Ath. VII p. 328 D Eustath. p. 1475, 57 a Dorione pendentes. Ceterum *χάλκις ὁ ἰχθύς*, quod correxit Mus.; codex. 89. *χαλκίδικος* cod., em. Mus.

10. Χαλκίνεος· βλάβινος.
χαλκόπλευρ· τὸ εἰς χαλκὸν πεφυκὸς
χαλκοτ· ὁ χαλκεύς
χαλκόν μακρὸν· τὸν ἔλαφρὸν ἐκάστου
χαλκὸς αἷμα· χρῶμα τοῦ ἥλιου καὶ τοῦ ἀέρος ὅταν θλασθῇ.
15. χαλκοῦβρις· ὕστρις, ἡ ἐν τοῖ χαλκοῦ βορᾷ
χαλκοῦν· ἀργυροῦν ἢ χρυσοῦν βουλομένης
χαλκόπους· ὁ ἀργυρὸς ἐκάστου
χαλκόρρυτον· ἀργυρὸν βαλλόμενον
χαλκὸς πνεόντων· χαλκὸν ἀνθρακοῦντα ἐμφύσης
1422. Χαλκόπους· ναυτικὸς ἐμβὸς ἐν Σικελίᾳ·
χαλκοπρῴρου· ἐν χαλκοπρῴρου ἀνὴρ ἐπιβαίνων. λέγουσι δὲ καὶ χαλκόπρῳρον
χαλκοπρῴρου· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ πρῴρα
χαλκοπρῴρου· ἐπὶ τῶν ἐπὶ πρῴρα
χαλκοπρῴρου· ὁ χαλκοῦν πρῴραν ἔχων
χαλκοπρῴρου· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ πρῴρα
χαλκοπρῴρου· ἐπὶ τῶν ἐπὶ

* χαλκοτύπους· χαλκοπλήκτους
χαλκοῦς· τοῦτο ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἔλεγον
χαλκοχιτώνων· χαλκοθωράκων, ἢ ἰσχυροθωράκων
χαλκώδοντας στόλους· χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας. Ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα, ἃ τινες ἐμβόλια
χαλκώνητος· ἠγορασμένος
χαλκωτῆρα· κέραμός τις
Χάλυβοι· ἔθνος τῆς Σκυθίας, ὅπου σίδηρος γίνεται
Χαλυβδικὴ· τῆς Σκυθίας, ὅπου σιδήρου μέταλλα
Χαλυβώνιος· εἶδος οἴνου ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς Συρίας
[χαλυνέοντα· λύραις]
[χαλοπὴ κιθάρα· ἀπὸ γὰρ ὀστράκων χελώνης ἡ κιθάρα γίνεται]
χαλῶσα· χάσκουσα
χαμα(ι)δύται· κοχλίαι
* χαμᾶζε· χαμαί, χαμάδες
* χαμάδις· τὰ αὐτά
* χαμά[ι]δις χέει[ν]· χαμαὶ καταβάλλει[ν]
χαμαιευνάδες· οἱ σύες ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος αὐτοῖς. πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. Ἀπίων δὲ ὅτι βόθρους ὀρύσσουσι. ἢ χαμαικοιτοῦντες
[χαμῶνας· στέαρ, ἢ τὰ ἐκ στέατος τικτόμενα]
χαμαίζηλα· ταπεινά, γήϊνα
χαμαίζηλοι· εὐτελεῖς
χαμαιλέων· ζῶον ὠοτόκον καὶ πεζόν
χαμαιπετεῖ· ταπεινῷ, ἢ χαμαὶ κειμένῳ
χαμαιπετῶς· ὥστε [μὴ] εἰς τοὔδαφος ῥῖψαι
χαμαιρεπῶς· χαμαιζήλως, ἢ εἰς τὰ γήϊα ῥέπων
χαμαιτύπη· πόρνη ἄδοξος
χαμαιτυπιῶν· τῶν πολυκοίνων συνουσιῶν, ἤτοι πορνείων

SCR. 13. *T* 25. 15. *A* 371. 19. Callim. com. Beren. fr. 3 vol. I p. 581. 22. Non viderunt interpp. latere Eur. Alc. 447 verba abrupta. 26. *Γ* 29. 27. *Γ* 300. 28. *Z* 147. 29. *κ* 243. Eubul. com. fr. XVI vol. III p. 269. 30. Glossa sacra corrupta. 33. Aristol. HA. II 11. 34. Eur. Or. 1491. 37. Menand. fr. CCXCIV p. 295. 38. Basil. l. c.

ADNOT. 14. χαλκούς· τοῦ cod. χαλκοῦς· τοῦτο Mus. χαλκός· τοῦτο Hemsterh. ad Poll. p. 1073 n. 45. 16. χαλκόδοντας cod., χαλκώδοντας ex ordine HSt. Illud ad χαλκόδους, hoc ad χαλκώδων referendum. 17. χαλκόνητος cod., em. Mus. 18. χαλκοτῆρα cod., χαλκωτῆρα Thes. VIII c. 1284 C, χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ Hom. Il. *E* 367. Cf. gl. 70. 20. Cf. Χαλκιδική. Χαλύβιον ἔθνος. ἔνθα ὁ σίδηρος τίκτεται Cyr. Vindob. 32. 21. Posidonius Strabonis XIV p. 735 Ath. I p. 28 D Poll. VI 16 Plutarch. Mor. p. 342 A ex em. Bergler. Alciphr. I 20 Suid. De regione Chalybonitide cf. Ptolem. 5, 14 p. 368. 22. Sic Is. Vossius; χελυνόεντα, quod infra legitur, Mus. Vid. SCR. 23. χελώπη (sic)· κιθάρα Mus. 24. Supra ἰγχαλεῖν· χασμᾶσθαι Laconibus tribuitur, quod si mendo caret, h. l. χαλᾶσα corrigendum. Alii emendant χανοῦσα. 25. χαμαδύτοι cod., χαμαιδύτοι (imo —ται) Tollius. Cf. χραμαδοῖλαι, ἀχραμύλα et ἀ χραδαμύλα, quae Thes. VIII c. 1640 sine caussa obscura et corrupta dicit. 26. χάμαζε cod., em. Arcad. 183, 14. — χαμάδες cum οἴκαδες comparavit Koen. Greg. Cor. p. 231. Malim χαμάδις; nam quod Thes. VIII c. 1286 B proponit: Χαμᾶζε· χαμαί. Χαμάδες· χαμάδις, τὰ αὐτά parum placet. 27. χαμαιδὶς· χαμαὶ χέειν cod., em. Albertina, nisi quod infinitivos relinquit invito Hom. *Z* 147. 29. ὀρύσσει cod., em. Apoll. lex. Hom. 167, 6. — ἢ χαμαικοιτῶνες cod., ἢ οἱ χαμαικοιτῶνες Mus., em. Thes. 30. Cf. ταχῶνες et χαβῶνες. Τηκόμενα Palmerius, malim γιγνόμενα. 31. χαμαίβηλα cod., em. VVDD. 34. Cyr. 32. 63. 35. μὴ χαμαιπετῶς? 36. χαμαιῤῥεπῶς Mus. male. 37. Fluxit e Moerid. Att. p. 415 (cf. Thom. Mag. p. 910). Commemorant h. v. EM. 806, 22 Poll. VI 189 VII 201 Herodian. epim. p. 68 Cyr. 32. 63 Suid. Zonar. c. 1842 Bachm. AG. I p. 413, 5 Aristoph. Byz. p. 168 Nck. 38. χαμαιτυπίων· (—είων Schubarth.) τῶν πολυκοίνων συνουσιῶν Cyr. 32. χαμαιτυπιῶν· τῶν πολὺ μετεχόντων τῶν συνουσιῶν Cyr. 63. Confundere videtur χαμαιτυπιῶν· τ. π. σ. (quae gl. fluxit e Basil. I p. 906 A) et χαμαιτυπείων· πορνείων (cod. πορνειῶν).

χαμερπής· γεωργός, ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος
χαμεταιρίς· ἡ πόρνη
χάμευνα· ταπεινά
χαμευνεῖ· χαμαικοιτεῖ
χαμεύνη· στιβάς, καὶ ἡ ταπεινὴ κλινίς. καὶ χαμεύνης· ὁ χαμαὶ κοιμώμενος
χαμεύνιον· κλινίδιον πενιχρόν
χαμηλόν· χαμαίζηλον
χαμόθεν· ἐκ τῶν χαμαί
χαμόκοιτος· ὁ εἰς τὴν γῆν κοιμώμενος
χαμόν· καμπύλον
χανά· κόσμησις
χαναβίς· ἅλης
[χάναι· ἀνοῖξαι στόμα]
* Χαναάμ· σάλος
χαναχές· ἐπιεικές
χανάκτιον· τὸ μωρόν. Λωριεῖς
χαμᾶσθαι· χασμᾶσθαι
χανδάνειν· χωρεῖν, δέχεσθαι
χανδόν· πολύ[ν], καὶ ὅσον δυνατόν, καὶ ἀθρόως, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι πλατύ
χανδὸν πιεῖν· κεχηνότως καὶ ἀθρόως πιεῖν ὅλῳ στόματι
χανεῖ· φυλάσσει. ἀνοίγει. ἀπαγγελεῖ
χανητός· τὸ ἐπὶ τὴν ἄμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα
χάνοι· χάσμα ποιήσαι
χάνοι εὐρεῖα χθών· εὐρὺ χάσμα ποιήσειεν ἡ γῆ
χά(ν)οιμι· εἴποιμι

SCR. 44. cf. Plat. Sympos. p. 220 D. 46. Cratin. fr. CXXXVIII p. 217 et add. 56. cf. Ψ 742. 57. φ 294 Callim. fr. CIX. 61. *Π* 350. 62. *Δ* 182. 63. Com. anon. fr. CCCXV.

ADNOT. 40. χαμαιταιρίς cod. Cyr. Marin. Cyr. 63, em. Mus. Herod. epim. p. 168 EM. 806, 25; χαμαιτερίς lex. Havniense Osanni. Vid. Plin. HA. XXXVI 5. 41. χαμευνά cod., em. Thes. VIII c. 1298 D. 43. ταπεινίς cod., em. Mus. χαμευνά· ἡ ἐπὶ γῆς κατάκλισις. καὶ τὸ ταπεινὸν κλινίδιον, χαμεύνη. Σοφοκλῆς Δόλοψιν Cyr. lex. MS (Marini). — χαμένης· χαμαίκοιτος Cyr. 63. 44. Schol. Plat. p. 378 Bekk. 45. 46. Separavit Mus. et χαμώθεν in χαμόθεν emendavit. 47. χαμαίκοιτος cod. Mus., em. editi libri. 48. Lob. rhem. p. 47. Supra χαβόν· καμπύλον h. e. *hamum, camurum*. 49. χάνα (pro κατα-χήνη)· χάσμησις Pergerus, cui favent χάννα, χάννη, χήμη similia. Χαναά· κόσμησις a כנן *disposuit*, Bielius. Non liquet. 50. 52. Eiusdem glossae sive corruptae sive peregrinae videntur lectiones variae. † Mus., pro ἅλη lege ξάλη. 51. Fictum a recentioribus ex ἔχανε aut inde corruptum videtur Thes. VIII c. 1219 C. HStephanus attulerat locum [Ioannis] Chrysostomi: ἡμεῖς δὲ οὐδὲ χᾶναι (sic) οὐδὲ διᾶραι τὸ στόμα συνεχωρήσαμεν αὐτοῖς. 52. Cf. 50. Ita Philo de verbis resip. Noë p. 399 χαναάν ἑρμηνεύεται σάλος. Hieron. libr. Nom. hebr. *Chanaan, salos* h. e. *motus eorum*. Ernesti gl. sacr. p. 283. 53. Non liquet. 54. χανάκτιον ordo postulat. Atque hianti sane ore adstant insipidi; sed subest mendum. Thes. VIII c. 1365 C adnotat Anglos corrigere χαυνακτόν coll. χαυνάκων. 55. χανᾶσθαι Struvius opusc. sel. II p. 191. (βρυ)χανώμενοι· χασμώμενοι vett. lexx. At exstitisse formam χημάομαι colligitur e composito ἐγχημώμενοι· ἐγχάσκοντες et χήμη· χάσμη. Fortasse etiam χηνυστρᾶσθαι· χασμᾶσθαι (sic Mus., χαμᾶσθαι codex) ex onomastico aliquo desumpta et non temptanda sunt. 57. κεχανέναι cod., em. Mus. Cf. schol. Nic. Ther. 341. — [ν] Guyetus. 58. Accessit e Moerid. Att. p. 404. 59. λαφύσσει Ruhnken. — χαίνει· [φυλάσσει] ἀνοίγει. ἀπαγγέλλει Thes. VIII c. 1219 D. Nam futuri χανῶ pro χανοῦμαι exempla nulla sunt. Alius malit ἀνοίξεις, ἀπαγγελεῖς, vel χανεῖν (Soph. Ai. 1227)· ἀνοίγειν· ἀπαγγέλλειν. 60. Hoc κάναθρον dici adnotavit Guyetus. Synonyma sunt θέρηγανον μολγὸς μόργος πείρινθος et λάχανα. 61. ποιήσοι cod., em. Thes. VIII c. 1220 A. 63. (ν) Mus., qui literam erasit. Cf. ἤχανεν· εἶπεν.

ξένος subst.
ξενικὸν· ὁπλιτικὸν σῶμα.
ξενίσαι· ἐκβῆναι.
ξενοδόκος· ὁ τοὺς ξένους ἐπὶ ταῖς οἰκίαις δεχόμενος. ὁ ἐπὶ τῶν ξένων.
ξένος· ἐλεύθερος, ἀγνώμων, ἀπεχθανόμενος.
70. ξένος· ὁ ἐπὶ τῶν ξένων.
ξένος· μισητὸς, ἀπεχθὲς, πικρὸν, ἀγνῶτα. ὁ τοὺς ἀγνῶτας ἐκ τῆς βαρβάρου, καὶ ἀπεσταλμένος.
ξένος· ἀπεσταλμένος καὶ ἀγνῶτος, καὶ ὁ πολίτης πόλεως ἄλλης ἐπὶ στασιαστικῷ τινὶ λόγῳ ἐπὶτηδειος.
ξένος· ἀγνῶτος.
75. ξένος· ὁ ἀγνῶτος καὶ ἀπεσταλμένος χρόνου, καὶ ὁ πολίτης πόλεως ἄλλης ἐπὶ τινὶ λόγῳ ἐπιτηδειότητος.
76. ξένος· ὁ ἐπὶ τοῦ ἀγνῶτος ἀποσταλέντος.
ξένος· ἀποσταλεὶς ἀγνῶτος.
ξένος· ἀγνῶτος, ἀγνῶτα βάρβαρα, καὶ ὁ ἐπὶ πολέμῳ, καὶ ὁ ἐπὶ στασιαστικῷ λόγῳ ἐπιτήδειος.
80. ξένος· ὁ ἐπὶ τῶν ξένων.
ξένος· ὁ ἐπὶ τῶν ἀγνῶτος, ἀγνῶτα βάρβαρα, καὶ ὁ ἐπὶ πολέμῳ ἐπιτήδειος.
ξένος· ἀγνῶτος, ἀγνῶτα, ἀπεσταλμένος.
ξένος· ἀγνῶτος.

ξεστός. 69. cf. 349. Reeds. 11 ii. 69. Hesiod. Theog. 151. Il. (-άλοι) Hom. 13. 127. Od. 9. 347. Hesiod. Theog. 151. Il. 69. Hesiod. Theog. 17. 18. 66. Anon. Bekker 1. 95. 8. 1. 1. 1

150. *Χαρίδημος* ὁ ἐκ τῆς Ἀττικῆς δῆμος Ἀχαρνεύς
χαρίεις· ἀστεῖος, εὐφυὴς, εὐτράπελος, ἁβρόπλοκος
χαρίζεσθαι· ἐπιτρέπειν, συγχωρεῖν, ἀφιέναι
χαρίζεσθαι τὸ ἔχθος τὸ παρεληλυθὸς
χαρίζεσθαι· ἀλύειν

155. *χαρίζεσθαι· ἐπιτίθεσθαι*
χάρις· ὑφορὰ, ὑφορά, καὶ δόξα ἐν τοῖς κακίοσιν σημαίνουσα, οἷον· ἔχειν δὲ κάκιστόν τινα χάριν, καὶ ἐχεφροσύνης καλοῦνται, καὶ ἐμοὶ χαρὶς οὐδεμία
χάρις ἐν ἔχθει
χαρίτεσσι· χαρίεσσα δόξῃ
160. *χαρίτων· οἷόν τε ἐπιτιθέναι τὸ δὲ ἄχαρι οὐκέτ' ἐπιτιθέναι*
χαρίτωνα· τοιοῦτόν τι· ἀλύουσι γὰρ μᾶλλον γυναῖκες μικρολόγοι· τοῦτο ἐπιτιθέναι καὶ ἀποδύεσθαι ……
χαρίτων· ἀλύειν
χαρκάσιον· ἐρυθρόν
χάρμαι· ὁ μετὰ χαρᾶς μαχή
165. *χάρμης· μάχης*
1. *χαρὸν· ἡδὺ, ὁ ἁρπάζων*
χαρπαλέως· ἁρπαλέως
χαρπαλίμως· ἁρπαλίμως, καὶ χαρπάλεον
χαρπαστῆρες· ἁρπασταὶ
χαρπαστῆρες· ἅρπαγες

---

275. Ill. 1790. 45, d 36. 66, 1 III 2 20. 89. Rom. 77 23. 96. Vat. Cyrus. 11, 5. 98. Aristoph. Ir. II 10. 21 d. 1007. Rabel. N. 31 xii. 107. 108. Ar. Eqq. 615. 5. 7 21. 8. Temple. 9. 17. 20. 8. Rom. 12792 fb. 9. Ish. 3 8.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ. Ar. — σημαίνουσι Cyr. 111. 1098 καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης Ἔρωτα Ἀντέρωτα καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας Ἥφαιστον καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης τὸν Ἑρμαφρόδιτον καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἑστίας τὸν Ἑρμέστιον καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἥρας τὸν Ἑρμήρην. Ill. Quarrel. Canada. 26 July. 1 Ἀθηναῖος ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Ἀχαρνέως. Ar. Ach

(2) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Corporation of the City of Dublin.

(3) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Works in Ireland.

(4) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests for Ireland.

(5) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of National Education in Ireland.

(6) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Intermediate Education for Ireland.

(7) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(8) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(9) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(10) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(11) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(12) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(13) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(14) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(15) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(16) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(17) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(18) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(19) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(20) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(21) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(22) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(23) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(24) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(25) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(26) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(27) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(28) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(29) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(30) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(31) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(32) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(33) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(34) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(35) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(36) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(37) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(38) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(39) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(40) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(41) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(42) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(43) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(44) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(45) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(46) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(47) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(48) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(49) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(50) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(51) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(52) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(53) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(54) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(55) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(56) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(57) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(58) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(59) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(60) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(61) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(62) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(63) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(64) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(65) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(66) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(67) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(68) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(69) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(70) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(71) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(72) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(73) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(74) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(75) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(76) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(77) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(78) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(79) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(80) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(81) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(82) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(83) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(84) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(85) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(86) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(87) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(88) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(89) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(90) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(91) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(92) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(93) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(94) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(95) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(96) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(97) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(98) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(99) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(100) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(101) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(102) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(103) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(104) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(105) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(106) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(107) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(108) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(109) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(110) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(111) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(112) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(113) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(114) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(115) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(116) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(117) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(118) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(119) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(120) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(121) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(122) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(123) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(124) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(125) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(126) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(127) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(128) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(129) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(130) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(131) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(132) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(133) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(134) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(135) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(136) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(137) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(138) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(139) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(140) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(141) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(142) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(143) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(144) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(145) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(146) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(147) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(148) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(149) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(150) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(151) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(152) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(153) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(154) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(155) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(156) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(157) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(158) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(159) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(160) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(161) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(162) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(163) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(164) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(165) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(166) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(167) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(168) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(169) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(170) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(171) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(172) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(173) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(174) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(175) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(176) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(177) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(178) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(179) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(180) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(181) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(182) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(183) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(184) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(185) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(186) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(187) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(188) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(189) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(190) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(191) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(192) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(193) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(194) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(195) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(196) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(197) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(198) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(199) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(200) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(201) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(202) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(203) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(204) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(205) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(206) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(207) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(208) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(209) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(210) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(211) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(212) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(213) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(214) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(215) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(216) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(217) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(218) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(219) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(220) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(221) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(222) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(223) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(224) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(225) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(226) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(227) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(228) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(229) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(230) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(231) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(232) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(233) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(234) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(235) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(236) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(237) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(238) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(239) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(240) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(241) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(242) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(243) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(244) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(245) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(246) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(247) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(248) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(249) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(250) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(251) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(252) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(253) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(254) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(255) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(256) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(257) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(258) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(259) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(260) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(261) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(262) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(263) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(264) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(265) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(266) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(267) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(268) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(269) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(270) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(271) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(272) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(273) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(274) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(275) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(276) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(277) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(278) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(279) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(280) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(281) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(282) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(283) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(284) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(285) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(286) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(287) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(288) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(289) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(290) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(291) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(292) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(293) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(294) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(295) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(296) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(297) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(298) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(299) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(300) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(301) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(302) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(303) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(304) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(305) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(306) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(307) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(308) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(309) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(310) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(311) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(312) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(313) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(314) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(315) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(316) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(317) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(318) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(319) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(320) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(321) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(322) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(323) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(324) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(325) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(326) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(327) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(328) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(329) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(330) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(331) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(332) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(333) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(334) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(335) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(336) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(337) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(338) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(339) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(340) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(341) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(342) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(343) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(344) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(345) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(346) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(347) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(348) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(349) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(350) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(351) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(352) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(353) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(354) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(355) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(356) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(357) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(358) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(359) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(360) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(361) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(362) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(363) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(364) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(365) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(366) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(367) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(368) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(369) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(370) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(371) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(372) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(373) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(374) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(375) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(376) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(377) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(378) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(379) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(380) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(381) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(382) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(383) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(384) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(385) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(386) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(387) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(388) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(389) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(390) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(391) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(392) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(393) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(394) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(395) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(396) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(397) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(398) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(399) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(400) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(401) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(402) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(403) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(404) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(405) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(406) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Records, Ireland.

(407) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Bequests, Ireland.

(408) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Grants.

(409) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Church Temporalities.

(410) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Public Instruction, Ireland.

(411) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Charitable Donations and Bequests, Ireland.

(412) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Irish Lights.

(413) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Fisheries, Ireland.

(414) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissioners of Valuation.

(415) Lands, tenements, hereditaments, and property of the Commissio

250. γραπάδων· γρατταδῶν, οἱ ἐν γραπάδαις
γραπαδίζει· ὑπνοῖ
γραπάδιον· τὸ κοιτῶνα
γραπάδες· ἄρτοι ἔλαιον ἐναπεφυσημένοι
γραπαδίζειν· ἀναπαύεσθαι
255. γράφειν· τοῦτο λογικὸν σύνδεσμον.
γρᾶε· ἐπὶ τῶν γηραλέων ἀφηρημένων τοῦτο ἐλέγομεν
γρᾶι· ὁ κατάκοπος καὶ ἔρημος καὶ ἀμέτοχος
γρᾶοι· ἀστοὶ
γραοσύνη· ἀσθένεια
260. γραόων ἀφηρημένων· κατακοπὴ σημεῖον, πρόφασις
γραπτὸν· ἐπιστολή
γραπτὸν· τὸ σημαινόμενον τοῦ ἐπιφθόγγου
γραπτόν· τὸ φιλτρὸν
γραπτὸς· γραφὴ, ἐμβόλιον, ἐπιστολὴ, καὶ πᾶν εἶδος γράμματος
265. γραπτόν· μεμολυσμένον, αἰσχρὸν
γραπτὸς· ἐμβολιστὸς, ἐπιστολικὸς, ἐπιτάφιος
γραπτὸς· ὁ ἐπὶ τῶν ἀφηρημένων γεγονὼς
γράπτωσις· γραφὴ
γραπτῶς· ἐμβολιστῶς, ἐπιστολικῶς
270. γραφάδιον· τὸ τῆς γραφίδος
γραφάδιον· τὸ ἐπὶ τῆς γραφίδος ἐγκεκολαμμένον ἐμβόλιον
γραφάδιον· τὸ ἐν τῇ γραφίδι γινόμενον ἐμβόλιον, καὶ οὐ σκαφεῖον, καὶ ἑξῆς.

ΣΤΣ. 66. Ioann. XIII 21. 66. ἀγαπᾶ δ. pro. ut III 1. p. 760. 24 Bis. Thes. 760. Aenean Gazaeum Ep. 1. 66. 68. 69. 71. 72. 96. 98. 99. 101. 102. 103. 104. 105. 106. Pseud. Ep. 1. 66. Pseudo Gregor. 7 ll. ASM. 66. Mosch. 61. Anacreont. 1. c. 66. 2 ASM. 66 Mosch. 61. Anacreont. 1. c.

ΔΔΜΠΤ. 66. ἀφῆ] correxerunt *Bentleius* et *Piersonus*. *Lobeckius* ad *Phrynich.* 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105.

χειμάς· χειμών
χειμασία· ζάλη. ταραχή
265. χείμαστρον· χειμερινὸν ἱμάτιον
[χείμεθλον· τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος]
χειμέρας· χειμερινάς
χειμεριοῦντας· διαχειμάσοντας
χειμεῶ· ῥιγῶ χειωσάμενος
70. χειμήβοτος· χειμερινὴ ὥρα
χειμών· ἡ ὥρα. καὶ κίνδυνος. ταραχή. ζάλη. διωγμός
χειμῶντα· ῥιγοῦντα
χείρ· ἡ δράξ. καὶ τὸ μέλος. καὶ μέρος
[χειράδες· αἱ μετὰ λίθων καὶ ὅπλων βολαί
75. χειραδίαι· τῶν χειμάρρων αἱ λιθώδεις ἀθροίσεις]
χ[ε]ιράδας· τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας. ἔνιοι δὲ φῶδας
χεῖρε· τὰς χεῖρας, δυϊκῶς
χειραγωγῶ· τῇ χειρὶ ἄγω
χείριον· ὑποχείριον, τιθασόν
80. χειρίζειν· διοικεῖν
χείριον· ὑποχείριον, χειροήθη
* χεμβρῶν· ζυγή. ἡ ἑταιρεία
χείριος· χρήσιμος. ὑποχείριος
* χειρίων· ἐλάττων, χείρων
85. χείριστα· δεινά, κάκιστα
χειροβοσκόν· τὸν διὰ χειρῶν ζῶντα

SCR. 64. Aristot. Proll. XXVI 3. 65. Aristoph. fr. GCL XXXII p. 1223. 67. ADN. 71. Aesch. Suppl. § 522. 73. *E* 417. 77. *O* 371. 85. Attici. Maccab. II 5, 23.

ADNOT. 65. Poll. VII 61 X 123. 66. Imo *χίμετλον* vel *χίμεθλον* et *γινόμενον* pro *γενόμενον*. Vide Meinek. Philol. XIII p. 514 coll. Aristol. Rhett. III 11. 67. *χειμερὰς* cod., accentum correxi ex locis Arati 797. 1084. Malim tamen cum Iensio *χειμερίας* ex Hom. *B* 294. 68. Est part. fut. Attici a them. *χειμερίζω*. 69. *χειωσάμενος* e codice revocavit Schowius. Legendum aut [*χειρωσάμενος· .....*] aut *χειμαζόμενος* (h. e. *hiberno frigore patiens*). Glossa corrupta videtur e *χειμίω*, si tamen Laconica vel Ionica est, ut supra lecta *ἐχειμίων· ἐρρίγουν* (sic) *καὶ ἐχείμων. Λάκωνες*. Cf. *χειμῶντα. χιμᾶν* et *χειμίουσα· ψυχομένη ῥιγῶσα* ap. Galen. lex. 591. 70. *χειμηβόλος* Ruhnken., exspectaveris *χειμοβόλος*, quemadmodum rhetor nescio quis ap. Plut. Mor. p. 182 E *χιονοβόλος ἡ ὥρα γινομένη* dixit. 72. Hic etiam Lob. rhem. p. 157. 205 *χειμιῶντα* poscit *ῥιγῶντα* cod., *ῥιγοῦντα* Mus. 74. 75. Haec nullius plane pretii sunt atque omnino intellectu carent, nisi prius explicationes transposueris: *χειράδες· τῶν χειμάρρων αἱ λιθώδεις ἀθροίσεις. χειραδίαι· αἱ μετὰ λίθων καὶ ὅπλων βολαί*. Prior glossa infra scribitur *χεράδες· αἱ τῶν χειμάρρων ποταμῶν λιθώδεις ἀθροίσεις* et sustentari videtur tertia *χεράς· τὸ — λίθων*. Sed si quis unquam femininis *χερὰς* (*χεράδος*) et *χεράδες* usus est, putandus est vocabulum ex Hom. Φ 319 male intellecto fictum usurpasse, cum unice probandum sit *τὸ χέραδος*, qua dictione solitaria Homerum imitati utuntur Apoll. Rhod. I 1123 et Sappho. In Bachm. AG. p. 414, 21 *χεράδος* (leg. *χέραδος*)· *ἡ μετὰ ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη*. — Glossa posterior e schol. cod. Ven. B ad Hom. Φ 319 vitiose scripto efficta est, ubi cum *χέραδος* sit *πλῆθος τῶν εἰς χερμαδίας ἐπιτηδείων λίθων*, Hesychius non perspexit *εἰς χερμάδια* legendum esse. Vide *Il* 774. Similiter e gl. proba: *χερμαδίῳ· χειροπληθεῖ λίθῳ* finxit ineptias has: *χερμάδιος· χειροπληθὴς λίθος, καὶ ὁ ἀκροβολισμός. χερδαμός· λίθος πληρῶν τὴν χεῖρα. χερμάδος· λίθος πληρῶν χεῖρα*, utrumque pro *χερμάδιον* vel *χερμάς*, nisi statuas glossae *χερμάδος* in genetivo positae explicationem in nominativo adnexam esse. Recte *χερμαδίῳ· — λίθῳ* et *χερμάδος· λίθου* Bachm. AG. 414, 25. 26. 76. *χειράλας* cod., *χειράδας* Mus., rectius *χιράδας* teste Choerob. Cram. AO II p. 276 in Psalm. p. 27 EM. 812, 3 Eustath. 194, 40. 79. *χειρίον* cod., vid. Eustath. p. 1788, 28: *ὡς δηλοῖ ὁ γράψας· χείριος· ὑπήκοος τιθασός χειροήθης χρήσιμος. καὶ χείριον· χειρόηθες ὑπήκοον ὑποχείριον*. 83. *χρήσιμος* ad *χρεῖος* refert Meinekius. 84. Superlativo gradu *χείριστος* defendebat HSt. *χερείων* GDindorf. Thes. VIII c. 1429 C Meinek. Philol. XIII p. 514. 85. Cyr. 63. EM. 810, 29 Bachm. AG. p. 414, 5 Cyr. Vind. 32. 86. *χειροβοσκῶν* cod., em. Mus.

χειροβρῶτι δεσμῷ· τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι, διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν
χειροβλήματα· δράγματα· οἱ δὲ χειρόβλητα
χειρογάστορες· οἱ διὰ τῶν χειρῶν ζῶντες
Χειρογονία· ἡ Περσεφόνη
χειρόγραφον· συμβόλαιον. γραμματεῖον
χειρόδοτον· ἀχρημάτιστον δάνειον
χειροέρκτης· χειρουργός
χειροήθεις· πρᾶοι, ἥμεροι
χειρόηθες· πρᾶον, ἥμερον
* χειροθετεῖ· χεῖρας ἐπιτίθησι
χειρόκμητα· χειροποίητα, ἤγουν ὑπὸ χειρῶν γεγενημένα
χειρομάντεις· οἱ ἀπὸ χερῶν μαντευόμενοι
* χειρόμακτρον [ἢ χειρόμαστρον]· μανδήλιον
χεῖρον· κάκιστον. ἔλαττον
χείρονα· ὅμοια
[χειρονάκτας· χειροτέχνας]
χειρονόμος· ὀρχηστής
χείρονος· ἐλάττονος
χειροπόνια· ἑορτή, ἐν ᾗ τεχνῖται θύουσιν
χειροπόδες· ῥαγοπόδες
χειροτέρη· ἐλάττων
χειρότερον· χείρονα
χειροτονεῖν· καθιστᾶν. ψηφίζειν
χειροτονία· ἐκλογή.....
χειρουργεῖ· χερσὶν ἐργάζεται
Χείρων· Κρόνου καὶ Φιλύρας υἱός
χειρωνάκτας· χειροτέχνας
χειρῶναξ λεώς· ὁ χειροτέχνης
χειρωσάμενοι· καταγωνισάμενοι

SCR. 87. Stesichori. 89. Hecataeus l. l. 91. Tob. V 3 IX 3. 94. Demosth. 37, 10 teste Poll. II 151. 96. Patres ecclesiae. 97. Aristot. Meteor. II 1. 99. Aristoph. fr. XVI p. 1154 Sophocles s. v. σκυθιστί citatus. 300. Ψ 413. 1. P 149. 3. O 641. 6. Alcaei fr. 38 p. 715 Bgk. 8. Y 436. 9. Plato com. fr. Va p. 681. 12. Δ 219. 14. Sophocl. fr. 756.

ADNOT. 87. *βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν ἀκούειν τὸν ἀποβιβρώσκοντα τῷ χεῖρε. Ἐδέθη γὰρ ἐν τινι πέτρᾳ, ὡς Στησίχορος ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Ἰηλίᾳ ἆθλων.* Zenob. XII 44 Suid. Olahn *die Ficoronische Cista* p. 4, 3 Lps. 1852. Nauck *Euripideische Studien* I p. 25 Peterb. 1859. 4. 88. Verum videtur *χειρόβλητα*. 89. Poll. I 50 VII 7 Hesych. *ἐγχειρογάστορες* Meinek. Com. hist. cr. p. 257. 90. ‚An quod manuum *labore nascantur fruges?*' Is. Voss. Thes. VIII c. 1406 A. Imo Cereris (*Ἀχηρώ* s. *Ἀχειρώ· — Δημήτηρ* Hesych. s. l.) filia apud Graecos septentrionales appellata est *Ἀχειρογένεια;* cf. Philol. XIII 1 p. 220. 91. Reicit Poll. II 152. In Cyrillo additur *γραμματεῖον χρεῶς ὁμολογητικόν. — γραμμάτιον* cod., em. Mus. 92. Poll. II 152 Boeckh. Oecon. Ath. I p. 179. 93. *χειροτέκτης* Tollius et Angli. Thes. editores 1424 C. 97. *γεγλυμμένα* Cyr. 11. 63 Bachm. 414, 8 EM. 810, 46 qui addunt *ἢ περιεξεσμένα ἢ κατειργασμένα; γεγραμμένα* Etym. Voss. Zonar. c. 1850. Per *χειρογλύφα*, quod vocabulum adde Thesauro, explicat Cyr. Vind. 32. 98. Poll. II 152 EM. 810, 48. Bachm. 414, 22. 99. *μανδίλιον* rectius EM. 810, 47, *μανδήλιον* Herodian. epim. p. 150. Cf. *Σκυθιστὶ χειρόμακτρον.* 300. *κάκιον?* 2. *χειρωνάκτας* Mus., ut infra. 3. *ὀρχιστής* cod., em. Mus. 5. *χειροπονία* cod., em. Angli Thes. editores. 6. *Sunt, qui χειράδας* (l. *χιράδας*) *in pedibus habent, sive ῥαγάδας. Diogen.* (Laert.) *in Pittaco p.* 56 [I 81]. Valesius. Cf. Menag. l. c. 7. *χειροτερῇ* cod., *χειροτερής* Mus., em. Thes. VIII c. 1428 C. 10. *παντὸς δήμου* addit Cyr. 39. 12. Mire Glossae: *Tilia: Φιλύρα. Κρόνος.* 13. *χειρονάκτας* cod., em. Mus. De accentu non constat. Quod edidi, est a nom. *χειρωνάκτης*, quem agnoscunt Erotian. lex. 394 Herod. epim. p. 150 Lob. Parall. p. 181, *χειρώνακτας* est a *χειρῶναξ*. 14. Poll. II 151 Plut. Mor. p. 99 A. — *χειρόναξ* cod., *χειρώναξ* Mus.; corr. accentum.

χειρώσασθαι· ὑποτάξαι. φονεῦσαι
χειρωτόν· εὐάλωτον. καταγωνίσασθαι
[χειτών· ἔνδυμα, περιβόλαιον]
χείσεται· χωρήσει
χελεῦ χελώνη
χελεύς· κιθάρα
χελεάρ· χελιδών. χελιδονίας. καὶ ἰχθῦς ποιός
* χελιδών· τὸ κοῖλον τῆς ὁπλῆς τῶν ἵππων. καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος τὸ κατὰ τὰς καμπάς
χελιδονισταί· οἱ τῇ χελιδόνι ἀγείροντες
χελιδόνος δίκην· τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλιάν
χελιδόνων φάρμακον
χελιδόνων μουσεῖον· ὡς βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων τῶν τραγικῶν
χελιδόνεως· εἶδος ἰσχάδων
χέλ.ιον· τὸ ἀπωστρακωμένον τῆς χελώνης δέρμα χέλυος νῶτος ὀστρακώδης
χελούειν· βήσσειν. καὶ χελούσειν ὁμοίως
χέλους· μουσικὸν ὄργανον
(*) χελλών· ἰχθῦς ποιός

SCR. 16. Iob. III 8. 19. σ 17. 20. ADN. 23. Xen. res eq. IV 5. 25. ADN. 26. Hipponact. fr. 121. 27. Ar. Rann. 93, q. l. schol. adnotant Euripidis esse versus: *πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσός, εὐφυὴς κλάδος, χελιδόνων* (*δηδόνων* Cobetus) *μουσεῖον.*

ADNOT. 18. *χιτών* recte Mus. 19. *χωρήση* cod., *χωρήσει* Mus. Cf. etiam *χάσσεται*. 20. Exhibui codicis scripturam a Musuro inscite in *χελεύς* mutatam, et interpunctionem sustuli. Excidit enim interpretatio: *παιδιὰ παρθένων*. Cf. Poll. IX 125 p. 391 ubi Bekk. scripsit *χελιχελώνη* pro eo quod Eustath. p. 1914, 56 defendit *χέλει χελώνη*, et probavit Th. Bergk. PLG. fr. carm. pop. 14 p. 1030, huius glossae non immemor. 21. *χέλις· κηθάρα. χελάς· ἡλιός* Cyr. 39 (h. e. *χέλυς· κιθάρα. χεράς· ἡ ἰλύς*); *χέλυς* Guyetus. Mox *χέλους· μουσικὸν ὄργανον*. An sub *χελεὺς κιθάρα* latet *προστακτικὸν* illud, quo de Eustath. 1914, 56 loquitur, ut sit praecedentis gl. *χέλει* (s. *χελεῦ*) *χελώνη* explicatio. 22. Videntur duae glossae, quarum altera tamen, utrum *χελιδονίας· ἀνεμος*) *καὶ ἰχθῦς ποιός* an *χελιδονίας καὶ χελιδών· ἰχθῦς ποιοί* fuerit, non liquet. Priorem *χελεάρ· χελιδών* non expedio, cum de proverbio *μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ* non videatur cogitari posse. Haud absonum tamen videtur: *χελλαρίας· χελλών* (h. e. *mugil.*) Sin unum haec tria constituunt articulum, *χελεάρ* fortasse e *χελλαρίας* corruptum est, quo de pisce cf. Doris Ath. III p. 118 C. Tum scribendum foret contra ordinem *χελλαρίας, χελιδών, χελιδονίας· ἰχθῦς ποιοί*. 23. Poll. I 188. 199. Hippiatr. p. 253 Suid. Niclas ad Geopon. XVI 1, 9. p. 1104. Suidas etiam alteram significationem novit. 24. *τὴν χελιδόνα* cod., *τῇ χελιδόνι* Mus. Illud qui probaverit, *χελιδόνα* intellegat Peloponnesiacum ex argento numisma. Sed cf. Ath. VIII 360 B Eustath. p. 1914. 25. Lemma *χελιδόσι* ordini infestum ex interpretamento male intrusum et corruptum videtur ex *χελιδόνος δίκην*, quae sunt Aeschyli in Ag. 1050 verba. Haec reposui. Quamquam haud defore scio, quibus probabilius videatur, Ionis in Omphale ap. schol. Ar. Av. 1679 verba respici, modo constaret, quo is casu usus sit. 26. *χελιδόναν* cod., *χελιδόνιον* Mus., em. Suid. e quo explicatio petenda est. 27. *μούσιον* cod., em. Mus., qui etiam *ποιοῦντα* in *ποιούντων* correxit. Glossarum 26. 27 ordo invertendus est. 28. *χελιδόνεως* male Choerob. Theodos. 261, 22, quam scripturam hic etiam requirit ordo Ath. III 75 D. 29. *χέλιον· τὸ ἀποστρακωμένον — δέρμα. χέλιος·* v. *ὀστρακώδης* cod., *χέλειον· τὸ ἀπεστρακωμένον* (sic) — *δέρμα. χέλειος* Mus. Ad unum articulum recte haec copulavit HSt. reposito *χέλυος* pro *χέλιος* et *ἀπωστρακωμένον*, quae Is. Vossii etiam emendatio est. Proba forma est *χέλειον* ut patet ex Arat. 494 Nic. Al. 561. Emendandus hinc Theognost. p. 13, 1 p. 128. 30. *βίσσειν* cod., *βήσσειν* vel *βύσσειν* Mus. *Laconicum vel Boeoticum est pro χελύειν*. Lobeck. rhem. p. 206. 215, qui alterum *χελούσσειν* scribit. Laconibus vindicat Ahrens Dial. II p. 126 coll. Clem. Alex. Protr. p. 33 *Χελύτιδα Ἄρτεμιν Σπαρτιᾶται σέβουσιν, ἐπεὶ τὸ βήττειν χελύττειν καλοῦσιν.* 31. *χελοῦς* cod., *χέλους* (*Boeotice pro χέλυς*) GDindorf. c. 1437 D, *nisi vitiose scriptum pro χέλυος deceperit Hesychium.* 32. *χελιὼν* cod., em. Sopingus. Vid. Ath. VII 306 E 307 A Lobeck. Proll. p. 258, 13. — *Χελών· ᾠδου θύρα* Cyr. Vind. 32 (*Χαρώνειος*?)

Number of Deaths registered during the year 1886.

Sex.	Age.	Cause of Death.
Male	1 year	Convulsions.
Female	1 year	Convulsions.
Male	1 year	Convulsions.
Male	1 year	Convulsions.
Male

| | | |

Sec. 1-1001. Definitions. [redacted] [redacted] [redacted]

1. 개요 1
2. 용어의 정의 1
3. 일반사항 2
4. 재료 3
5. 시공 4
6. 검사 5
7. 보수 6
8. 안전관리 7
9. 환경관리 8
10. 기타 9

ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ· οἱ ποιηταὶ τῶν κατὰ γένος στρατηγιῶν δι, καὶ οἱ ποιήσαντες καὶ οἱ ποιοῦντες τὴν στρατηγικὴν πληρεστάτην ……)

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ· ἀρχαῖόν

ΣΤΡΑΜΜΟΣ· χάραξ (ὑλάκτης)

ΣΤΡΑΜΜΟΣ· Φοινίκων ἔνιοῦτον

ΣΤΡΑΜΜΟΣ· οἱ μισθοφόροι στρατιῶται

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ· ὁ τῶν ἱππέων

ΣΤΡΑΤΟΣ ἐστρωμένον· ἐκάλουν οὕτω ἐξοπλισμένον ἔνοπλον παρεσκευασμένον

ΣΤΡΥΛΙΣ· ψήφισμα

ΣΤΥΛΟΣ· διάκονος

ΣΤΥΜΦΗΛΙΣ· κατοικία, ὅπου ἁσπάλιες πολλαὶ

ΣΤΥΜΦΗΛΟΣ· ὄρος Ἀρκαδίας πλησίον

ΣΤΥΞ· ὕδωρ τι ἐκ πέτρας

ΣΥΑΓΡΟΣ· κατάκλιτον

ΣΥΒΑΡΙΣ· ἡ τῶν ἀνθρώπων ἀγορά

ΣΥΒΑΡΙΣ· ἡ τῶν ἀνθρώπων ἀγορά

ΣΥΒΟΤΑ· ἐπιτάφια

ΣΥΒΟΤΑ· ἐπιτάφια

ΣΥΒΟΤΑ· ἐπιτάφια

ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ· τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀπογόνους. διαλύουσι γὰρ ἅπαξ τοὺς γάμους κατ' ἐνιαυτόν.

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ· ἐξόριστος

ΣΥΚΑΜΙΝΟΣ· ἐκάλουν δὲ καὶ μοχλὸν ἕξωνα, καὶ τὸν χύλινδρον ἀκάθαρτον

ΣΥΚΑΜΙΝΟΣ· μόρα

ΣΥΚΑΜΙΝΟΣ· Ἡφαίστιος· σιδηρόφωνος καὶ ὁ ἐπὶ ξύλου

ΣΥΚΕΩΝ· ὄνομα

ΣΥΚΕΩΝ· ὄνομα πόλεως· ἢ ὁ Γῆς· οἱ Τέρμ. οἱ φυτάμενοι, οἱ Τέκτονες Ἕλληνες, καὶ Ἀνακρέων

ΣΥΚΕΩΝ· τὸ

ΣΥΚΕΩΝ· ὄνομα

ΣΥΚΕΩΝ· ὄνομα· ἐκ τοῦ τῆς χύτρας

ΣΥΚΕΩΝ· ὄνομα· ἐκ τοῦ τῆς χύτρας

ΝΤΒ. Bk. P 55. 11. 5 LIS. (S. Sound Theog. 697. 16. T 726. 22. 4 Ἀπόλλων. 23. 5 Ἀπόλλων. 24. 1 Ἀπόλλων. 25. 1 Ἀπόλλων. 26. 1 Ἀπόλλων. 27. 1 Ἀπόλλων. 28. 1 Ἀπόλλων. 29. 1 Ἀπόλλων. 30. 1 Ἀπόλλων. 31. 1 Ἀπόλλων. 32. 1 Ἀπόλλων. 33. 1 Ἀπόλλων. 34. 1 Ἀπόλλων. 35. 1 Ἀπόλλων. 36. 1 Ἀπόλλων.

Chapter 3 Solutions
3.1 Solutions to Exercises
3.2 Solutions to Problems
Chapter 4 Solutions
4.1 Solutions to Exercises
4.2 Solutions to Problems
Chapter 5 Solutions
5.1 Solutions to Exercises
5.2 Solutions to Problems
Chapter 6 Solutions
6.1 Solutions to Exercises
6.2 Solutions to Problems
Chapter 7 Solutions
7.1 Solutions to Exercises
7.2 Solutions to Problems
Chapter 8 Solutions
8.1 Solutions to Exercises
8.2 Solutions to Problems
Chapter 9 Solutions
9.1 Solutions to Exercises
9.2 Solutions to Problems
Chapter 10 Solutions
10.1 Solutions to Exercises
10.2 Solutions to Problems
Chapter 11 Solutions
11.1 Solutions to Exercises
11.2 Solutions to Problems
Chapter 12 Solutions
12.1 Solutions to Exercises
12.2 Solutions to Problems

χιμάζειν· τὸν χειμῶνα διάγειν
χιμάζω· παραχειμάζω]
Χίμαιρα· τρίμορφον θηρίον, ὃ πρόσθεν μὲν λέων, μέσον δὲ χίμαιρα, ὄπισθεν δὲ δράκων. φασὶν δὲ ἐν Λυκίᾳ γίνεσθαι ὡς κεφαλὴν μὲν λέοντος ἔμπροσθεν, καὶ ἀπὸ στόματος πῦρ ἀποπέμπον, ὄπισθεν δὲ δράκοντος ἔχον κεφαλήν
χιμᾶν· ῥιγοῦν
475. Χιμαρίδαι· γένος τι Ἀθήνησιν
χίμαροι· αἶγες χειμέριαι, ἢ τράγοι, ἢ ἔριφοι. [ὑάκες, ποταμοὶ ἐξ ὄμβρων]
χίμετλον· τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἔλκος ὑπὸ ψύχους
[χειμαιῤῥᾶν· αἶγαν ἀγρίαν]
Χίοις· τὰ ἀγαθὰ εὔχεσθαι Ἀθήνησιν ἱστορεῖ τὸν κήρυκα
80. χιονέα· λευκά[ν]. ἢ φωτώδη
χιονίζει· λευκαίνει
Χῖον [ὐ] ἐκ Λακαίνης· ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον
χιονολόφον· τὸ ἀποταμῆναι τῆς κεφαλῆς τὸ μέσον
χίραι· αἱ ἐν ταῖς πτέρναις ῥαγάδες
85. χιραλέους· τοὺς πόδας κατειργασμένους
χιτών· ἐσθής, θώραξ, ἱμάτιον ἀνδρικόν
[χιωνοθήσονται· λευκανθήσονται. λαμπρυνθήσονται]
χλαβόν· εὐτραφές
χλαῖνα· χλανίς, ἢ ἱμάτιον χειμερινόν, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν, ὅ ἐστι θερμαίνειν
90. * χλανίαι· περιβολαί
* χλανίτιδες· αἱ ὄρμοι παρθένων
χλαμυρίς· πόα, ὁ κυρίως βρόμος
χλαμύς· πορφύρα ἢ χιτών
* χλαμύς· χλαῖνα

SCR. 73. Z 181. 76. Numer. VII 87. 77. Ar. Vesp. 1167. 79. ADN. 82. Aristoph. fr. XIX p. 1038, quem imitatus est Achilles Tatius et male intellexit Eumathius p. 13 (Thes. V c. 292 B). 87. Psalm. LXVII 14.

ADNOT. 71. 72. 74. L. χειμάζειν, χειμάζων, χειμᾶν. Cf. χειμεῶ. 75. Supra habuimus Χαρίδαι. 76. Confundit χίμαροι et χειμάῤῥοι. Glossae, e Cram. AO. II p. 468 glossis in Psalm. interpolatae verbis ἢ τράγοι, auctor est Aristoph. Byz. p. 104 Nck. 77. V. χείμεθλον. 78. χίμαιραν· alγα Mus. Sed alγαν non erat sollicitandum. 79. Χίοισιν ἤσθην] καὶ τοῦτο ἀφ' ἱστορίας εἴληφεν. ηὔχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοισι, καθάπερ Θεόπομπος ἐν τῷ ιβ' τῶν Φιλιππικῶν φησιν οὕτως — τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμπου καὶ Θρασύμαχός φησιν ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ. Ὁ δὲ Ὑπερείδης ἐν τῷ Χαλκῷ (Δηλιακῷ Meursius Χιακῷ Boeckh. Act. Acad. Boruss. 1836 p. 18) καὶ ὅτι Χῖοι ηὔχοντο Ἀθηναίοις διὸ ἤλωκεν. Schol. Ar. Arv. 881. Itaque ad ἱστορεῖ aut Aristophanis aut Theopompi nomen subintellegendum est. — ἤρυκα cod., em. Mus. 80. λευκανῆ cod., λευκὰν ἢ Mus. simul χιονέα in χιονέαν mutato. Correxi. 82. Χίων ὁ ἐκ codex, h. e. Χίων ἐκ, non quod Musurus posuit invito ordine Χῖον τὸν ἐκ. Chii meminit Pollux. VI 15 Ath. I p. 28 Anth. Pal. VII 422. 83. Non liquet. 84. Imo χιράδες vel χίραι (pro χεῖρε) sine explicatione et deinde χιράδες· αἱ κτλ. Cf. EM. 812, 3. 85. Non dubito quin HSt. recte corrigat τοὺς (κατὰ τοὺς) πόδας κατειργημένους, quae sunt verba Pollucis II p. 153 p. 90 ed. Bekk., ubi interpretatur voc. χειρόποδες. Sed incertum remanet, idemne sit χιραλέους atque χειρόποδας, an hoc ipsum una cum vocabuli χιραλέους explicatione lacuna haustum sit. 87. Lex. in Psalm. ap. Cram. AO. II p. 468 Cyr. 63. 32. Cod. Taurin. (et Mosq.) ap. Ernest. gl. sacr. p. 306 pro χιονισθήσονται. 88. Non ausim χαβόν· εὐστραβής. 89. Malim χλαῖνα ἢ χλανίς (χλαμὶς cod., em. Munkerus)· ἱμάτιον. 89. χλαῖναι e Suida Schrewelius; praestare dicerem χλανίδια, quamquam χλαῖναι ordine requiritur, nisi alio nos duceret glossa χλανία· φελλία βραχιόνων, q. v. Scribendum videtur χλανία· οἱ (sic) ὄρμοι παρθένων. χλανίδες· περιβολαί. 90. Cf. gl. praec. 94. Suspectum.

95. * χλαμυραί· τρυφῶσαι. γρυπῶσαι
χλανίδες· λεπτὰ ἱμάτια
χλανίδιον· ἱμάτιον λεπτόν
χλάνος· τὸ περὶ τοὺς τραχήλους δάσος
χλαρόν· κόχλαξ
500. χλαρά· ψαιστὰ ἐν ἐλαίῳ
χλαρόν· ὑπαρόν. λεπτόν. τρυχαλέον. ὠχρόν
χλαρόν· ἐλαιηρὸς κώθων
χλεμερόν· χλιαρόν. θερμόν
χλεμύρα· χλοανθοῦντα
5. * χλεαίεται· θερμαίνεται·
χλευάζει· ἐμπαίζει, γελᾷ
* χλεύη· γέλως
χλευασμός· ἐμπαιγμός
χλευδόν· χύδην. σωρηδόν. πληθύοντα
10. χλῆδος· ὁ σωρὸς τῶν λίθων
* χλήδης· σπάδων, θλαδίας, εὐνοῦχος
χλιδᾷ· φρίκῃ, ῥίγος. τρυφᾷ
χλιδαί· ἀγλαίσματα, τρυφαί
χλιδανή· τρυφηλή
15. χλιδανόν· τρυφερὸν ὁμοίως
χλιδή· τρυφή. ἱμάτιον χειμερινόν
χλιδός· σακκοπάθιον
χλίδωνες· κόσμος ὃν αἱ γυναῖκες περὶ τοῖς βραχίοσιν εἰώθασι φορεῖν καὶ τοὺς τραχήλους
χλιδωνό[σ]πουν· χλίδωνας περὶ τοὺς πόδας ἔχοντα[ς], τουτέστι περισκελίδας

SCR. 97. cf. Eur. Or. 42. 506. Demosth. 78, 12. 8. Dem. 254, 3. 9. ADN. 10. Demosth. II. II. Aeschyl. fr. 16. 18. Comici.

ADNOT. 95. Pro *γρυπῶσαι*, quod Ruhnkenius pro varia lectione verbi *τρυφῶσαι* accipit, Lobeck. Proll. p. 274 scribit *γαυριῶσαι*, Meinekius *γνυποῦσαι*. Vereor ne *τρυφῶσαι γρυπῶσαι* ad glossam aliquam elapsam pertinuerint similiter exeuntem in — *ῶσαι*; reliqua vero sic conformata *χλαμύρ· χλαμύς, χλαῖνα* constituerint glossam Laconicam ante *χλαμυρίς* collocandam. 99. Ordo postulat *χλάρ* (Laconice pro *χλάς*, quo de cf. Bachm. Anecd. I 419, 6). De vocabulo cf. Lob. Path. El. 167. 501. *ὠχρόν* ad *χλωρόν* refero. Alienum est quod editio Albertina contulit Pind. Pyth. IX 66 *χλαρὸν γελάσας*. — Lobeck. El. p. 167. 4. *χλεμύραν* Mus. Accentus vitiosus. Cf. Lob. Proll. p. 274. 5. Sic cod., *χλεαίνεται* Mus. pro *χλειαίνεται* vel *χλιαίνεται*, quod in *χλεναίεται* delortum videtur. 7. Moer. Att. p. 406. 9. Ad Cratet. Sam. refert Meinek. Com., vol. V p. XLIX n. IV: *ἥξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χληδῶν λαθών*, ubi tamen pro *χληδῶν* non *χληδόν* legendum esse monet, sed *χλῆδον*. — *πληθύοντα* refero ad *χλιδῶντα*. *Χλίδοντα· χλίδην σωρηδόν. δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος ὅπλου κρίσει καὶ χερὶ δόντα. ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα* et mox *χλίδοντα: ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα* EtGud. p. 567, 34. 42. (vid. Nauck. Trag. p. 44 fr. 172). 10. *χληδός* codex cum eodem vitio, quod etiam supra in voc. *χληδόν· σωρόν* admisit, rectus accentus est *χλῆδος*. Cf. Demosth. 1278, 4. 1279, 12, ubi codd. inter *χλῆδον* et *χληδόν* vel *χλίδον* fluctuant, Harpocr. 184, 13 cuius libri in *χλῆδος* consentiunt, Arcad. p. 53, 4 (ubi librorum lectio est *χλῖδος* a me sublata) EM. 812, 54 Bekk. 315, 31 Bachm. I 419 schol. Pind. Pyth. IV 318. Recte Cyrill. 63: *χλῆδος· ὁ σωρὸς τῶν λίθων*, fere ut EtGud. 567, 43. 11. *χλούνης*? Schol. Aesch. Eum. 183 rec. 12. *χληδᾷ* codex, reposui quod ordine et explicatione *τρυφᾷ* requiritur. *Φρίκῃ* et *ῥίγος* quomodo voc. *χληδᾷ* significari possint, non video. Cf. *χιδαλέον· — πεφρικός*. 13. *χλίδαι* codex. 15. *χλυδανόν* cod., em. Mus. 16. Verba *χλιδή· τρυφή* e Moerid. Att. p. 407 accesserunt. — *ἱμάτιον χειμερινόν* ad *χλαῖνα* refert Pierso ad Moer. p. 408. 17. Non liquet. Lobeck. rhem. p. 297, qui *χλίδος* pro *χλιδή* dictum esse affirmans ad Hesychii auctoritatem provocat, non hunc locum ante oculos habuit sed glossam ex Ione Chio petitam *ἱππικὸν χλῖδος*. Forte *χλῖδος· ἱμάτιον χιμερικόν* [*σακκοπάθιον*?] 18. *χλιδῶνες, κόσμοι ὧν* cod., em. HSt. De accentu cf. Choerob. in Theodos. p. 75, 14. — *περὶ τοὺς βραχίονας* non opus. 19. [σ] Is. Vossius. — *π* cod. Mus. Meibomius, *παρὰ* editi. — [ς] Mus.

520. χλιδώσαις· τρυφώσαις
χλίει· θρύπτει
χλιερόν· τὸ ἔνθερμον
χλιήνας· χλιάνας
χλιοῦται· σχίζεται
25. χλόα· βοτάνη
χλοάζει· ἀνθηρός ἐστιν, ἀνθηρεύεται
χλοάζεσθαι· γαστρίζεσθαι
χλοανθεῖν· χλωρὸν ἀνθεῖν
[χλοάνοις· τοῖς κοιλώμασιν, ἐν οἷς ἀναχεῖται τὰ χωνευόμενα]
30. χλοάσουσι· βλαστήσουσιν
χλόδη· ἔκλυσις καὶ μαλακία
χλοερόν· χλωρόν. χεαρόν. ὠχρόν. νέον. ἁπαλόν
χλόη· βοτάνη. φύλλα
χλοιά· ἑορτὴ ἀπὸ τῶν κάλπων
35. χλοιδᾶν· διέλκεσθαι καὶ τρυφᾶν
χλοιδέσκουσαι· γαστρίζουσαι
χλοιδῶσι· θρύπτονται
χλόος· χλωρίασις, ὠχρότης
χλοσσός· ἰχθὺς ὑπὸ Ἰώνων
40. χλουνάζειν· κινύρεσθαι
χλοῦναι· λωποδύται, οἱ τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι
χλούνην· τὸν τῇ χλόῃ εὐναζόμενον
χλουνύς· χρυσός
χλοῦς· ὠχρότης
45. χλωραί· συκαῖ
χλωρός· τυρός

SCR. 22. Cratin. fr. V 4 p. 94. 25. Eur. Hipp. 1138. 31. Nic. Ther. 879. 35. Aesch. Prom. 971. 37. ADN. 41. Meinek. ad Hipponact. p. 121. 42. ι 191 I 535 Aristol. HA. VI 28. 45. Euripid. fr. 899.

ADNOT. 21. Infra χνίει· θρύπτει. 24. χιλοῦται· σιτίζεται? 27. Sic etiam Cyr. 63; χλοιδέσκουσαι· γαστρίζουσαι infra. ‚Hippiatr. p. 235, 5. 236, 3. 237, 10[c] Is. Voss. 27. χλοᾶν· ἀνθεῖν, χλωρὸν ἀνθεῖν Kusterus. Sed cf. gl. 499. 29. χοάνοις q. v. Palmerius. 31. χλιδή Pierson. ad Moer. p. 408, χλοδή Lobeck. rhem. p. 31. Χλιδή· ἔκλυσις καὶ μαλακία Timaei lex. Plat. p. 276 EM. 872, 32. 32. νεαρόν Pierso ad Moer. p. 403. 34. Placet coniectura Meursii in Graec. fer. VI p. 281: Χλόεια· — καρπῶν, qui festum Cereris Chloes intellegit. Idem proposuit Meinek. Phil. XII p. 630. Cf. Hermann Ant. Gr. II 47, 8. 60, 6. In codice .λοιὰ —κάλπων legitur, + Mus. 35. χλιδᾶν Pierso Moer. p. 408. Supra κέχλοιδεν· διείλκετο. κεχλοιδιαμένους· διειλκυσμένους. Lobeck. rhem. p. 31, ut confundi videantur χλοιδᾶν et χλιδᾶν. 36. Cf. χλοάζεσθαι. 37. χλιδῶσι? Cf. χλοιδᾶν. 38. χλοός cod., correxi. Prior glossae interpretatio fluxit ex Erotian. lex. Hipp. p. 390: χλοὸς (sic Vindob. meus, χλώος Dorv. cod. Eustach. Iunt., χλῶρος male Lob. Paral. p. 341, χλωρός Franz.)· χλωρίασις; posterior ex var. lect. Hom. Υ 421 κέχυται χλόος cum gl. suprascr. ὠχρότης, pro vulg. κέχυτ' ἀχλύς. Sed χλόος respicit Apoll. Rhod. IV 1279 χύτο δὲ χλόος. 40. Nauck. Aristoph. Byz. p. 121 χλουνάζεσθαι (sic enim corrigit) proprie non *lamentandi* s. *quiritandi* significatu poni suspicatur, sed esse *sollicito perturbato anxio animo esse*. Mihi legendum videtur χελοινάζειν vel potius χελυνάζειν. 41. 42. Vide Nauck. Ar. Byz. p. 120 sq. 43. Hinc λουνόν· λαμπρόν supra, quod fortasse χλουνὸν λαμπρόν scribendum. Plura dedi vol. I p. 435 n. 58: ubi recte γλούρεα· χρύσεα. Φρύγες. γλουρός· χρυσός cum χλουνός comparavi. sed male aggressus sum gl. γολοινά· χλωρά ἢ γολονά, quae χλοανά· χλωρά fuisse videtur. Cf. Curt. Et. Gr. 172. Num quid huc faciat Aegyptium χνοῦβος· χρυσοῦς dubito. — Quod ap. Cyr. 63 legitur χλουνος· ὁ χοίρος (sic) huc nihil facere videtur ad rem, cum Cyr. 39 porrigat rectius sic scriptum: χλούνης· ὁ ἀγρόχοιρος (ἄγριος χοῖρος?) 44. Herodian. παλ. 14, 25. 45. Imo χλωρὰ σῦκ' ἐ(πήσθιεν) ex Eurip. fr. 899 p. 511, nisi malis χλωραὶ σῦκαι· ..... 46. Invectum e Moerid. Att. p. 403 et omissa expositio et laesus ordo clamant.

χλωρεύς· ὀρνιθάριον. χλωρόν
χλωρῆς ἀηδών· ἤτοι ἀπὸ τοῦ χρώματος ἡ χλωρά. ἢ διὰ τὸ ἐπὶ χλωρῶν καθέζεσθαι δένδρων. ἢ ἀπὸ Χλωρίδος τὸ γένος ἔχουσα
χλωροί· οἱ φάσηλοι. μήποτε δὲ ὠχροι γραπτέον
χλωροκυρτίδες· εἶδος καρίδων
χλωρόν· ὑγρόν. δεινόν, χαλεπόν
χλωρὸν δέος· τὸ χλωροποιόν. τοιοῦτος γὰρ ὁ φύβος, χλωριάσεως ποιητικός
χλωρόν τε καὶ βλέπον(τα)· ἀντὶ τοῦ ζῶντα
χλωρὸν τυρόν· ἁπαλόν
χλωρός· ὠχρός
χλωρῷ πέδῳ· νεαρῷ
[χμαίνει· ἰμείρει]
[χλιάσαι· φονεῦσαι]
χναύει· λαμβάνει. κνίζει
χναύεται· περικνίζεται. λαμβάνει
χναῦμα· τὸ βρῶμα
χναύματα· τὰ βρώματα. καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα
χναύων· περικνίζων. περιτίλλων
[χνεμύρεται· κισύρεται]
χνισμός· νῆστις
χνιαρωτέρα· χνοω(δεσ)τέρα
χνίει· ψακάζει. θρύττει
χνόαι· αἱ χοινικίδες, αἱ τοῦ ἄξονος σύριγγες
χνόην· τὴν τῶν ποδῶν ψόφον
χνόο(ς)· ὁ χνοῦ(ς) τοῦ γεν(ε)ιᾶν ἀρξαμένου
χνόος· ξυσμός. ψύφος, φθόγγος

SCR. 47. Aristot. HA. IX 1 (*luteo* Theodor. Gaza.). 48. τ 518. 51. *ὑγρόν*] Eur. Med. 906. 52. *Il* 379. 53. Aesch. Ag. 677. 54. Aristoph. Ran. 567. 60. Mnesim. fr. I 12 vol. III p. 569. 61. Com. anon. fr. CCCXX vol. IV p. 682. 68. Aeschyl. Sept. 157. 69. *χνόας ποδῶν* ib. 377. 70. Callim. Apoll. 37.

ADNOT. 47. Aelian. NA. V 48. Manuel Philes de prop. an. 690. Vide *χωρίον*. 48. *χλωρι*ῆ*ς* cod., em. Mus. 49. *ὠχροί* codex. 50. *χλωροκουρίδες*, quocum Lob. Proll. p. 457 *ἁπαλοκουρίς* cf. iubet, commendat gl. *κουρίδες* a Schrewelio comparata: *καρίδες. ἢ τὰς μικρὰς ἐγχλώρους, τὰς δὲ ἐρυθρὰς καμμάρους.* Quamquam etiam *ἐγχλωροι· κουρίδες. εἶδος καρίδων* bene habet. 52. *ἐμποιητικός*? 53. Tragoediae vindicat Meinek. Theocr. p. 396. Ex Aesch. Ag. 677 sumptam esse primus animadvertit Toupius, probantibus GHermanno et GDindorf. Thes. VIII c. 1538 C, et locum sic conformantibus *χλωρὸν τε καὶ βλέποντα*. 54. Cf. gl. 36. 56. *χλωροπέδῳ* cod., em. Thes. VIII c. 1536 D coll. Plut. Lucull. c. 31: *χλωρῶν τῶν πεδίων ἐκφανέντων. Χλωρῷ παιδί* Meinek. Philol. XII p. 630, qui comparare poterat Hes. *πόρνῳ παιδί*. 57. *ἰσχανάᾳ* Voss., *ἰσχαίνει* Ruhnkenius. 58. *χνᾶσαι* pro *κνᾶσαι, κνῆσαι, κνίσαι*, recte Vossius. 59. Supra *ἔχνανον· ἐπέκνιζον* (*περιέκνιζον*). *χναύειν· λίχνως ἐσθίειν* Eustath. p. 1063. — *χνάνει* cod. 61. Zenob. V 73. 62. *ἀπανθρακίσματα* explicat respiciens Eur. Cycl. 357: *ἀπταλὲ ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν*. 63. *περιτίλλων* sumpsit ex Eubul. com. III p. 268. 64. *κισύρεται* cod., *κινύρεται* Palmer. coll. *χλουνάζειν*. — Supra *ἐνυρήσεις. ἐννύεται. ἐνύρετο. κινύρεται. μινύρεται. ὀνυρίζεται. μύρειν*. Forte *χενύρεται* pro *κινύρεται*, ut *Χινασέας* apud Achaeos pro *Κινησίας*. 65. Pro *κνισμός· κνῆσις* vel *ἄκμηνος* (in *ἀχνημός* corruptum)· *νῆστις*. 66. (*δεσ*) Lob. rhem. p. 29. Simile est *μνιαρός* et *μνοῦς*. 67. *θρύττει* (puto *θρύπτει*) ad *χλίει* spectat, q. v. Propter alteram significationem *νίφει* vel *χιονίζει* substituatur non opus, nec signum dubitationis in Thes. c. 1540 B appositum osse probo. Nam cum *χνοῦς* et de spuma maris et equi dicatur, sine caussa dubitatur, num pluvia tenuis etiam sic dici potuerit. Accedit, quod non modo Plut. Mor. p. 79 D *δρόσον καὶ χνοῦν* coniungit, sed animalia etiam cuiusvis generis tenerrima, in quorum corporibus *χνοῦς* ille spumae et lanugini similis efflorescit *δρόσοι* sive *ψακάδες* appellari solent. Adde Tryphiodor. 343 *χνοόωσαν χύσιν ὄμβρου*. 70. *Χνόο.*, *ὁ χνοῦ, τοῦ γενιᾶν* cod., em. Mus. 71. *ξυσμός, ψόφος*] schol. Callim. Apoll. 37. — *φθόγγος*] *χνόη*.

χνοῦς· τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων
χοᾶ· χοῦν. μέτρον ὑγρῶν
χοαί[ξ]· θυσίαι. καὶ τὸ μελίκρατον. καὶ ἔλαιον
575. χοανεῦσαι· χωνεῦσαι
χοάνη· χώνη, τύπος, εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνευόμενον
χοάνοις· τοῖς φυσητῆρσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις
χοάρβηνα· τὰ γράμματα
χοάς· τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν
80. χοᾶσθαι· καυχᾶσθαι
χοάσ[σ]ομαι· ἐπίξομαι
Χοάσπης· ποταμὸς Ἰνδίας
84. χοδιτεύειν· ἀποπατεῖν
83. χόδανον· τὴν ἕδραν
85. χόες· χῶναι
χοῖ· χώματι
[χόϊνον· ποτήριον χαλκοῦν]
χοῖας· τὸ ἀθροῖσθαι
χοῖκός· πήλινος, γήϊνος
90. χοίνικες· αἱ βαθεῖαι πέδαι. καὶ αἱ ἀπὸ μέρους τροφαί
χοινίκη· τοῦ τροχοῦ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων
χοῖνιξ· μέτρον τι. καὶ πέδη. καὶ νάρθηξ
χοιράδες· αἱ ἐγκείμεναι πέτραι. καὶ πάθος τι δεινόν
χοιρίημα· τὸ χοιρίδιον
95. χοιρῖναι· αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι
χοιρογρύλλιον· ὁ ἐχῖνος

SCR. 72. Psalm. I 4 (Aristoph. fr. XXIII vol. II p. 980). 73. e. c. Ar. Eqq. 95. 75. cf. Ar. Thesm. 68. 77. Σ 470, ubi χοάνοισι. 79. Soph. OC. 469 alii Aesch. Pers. 219. 82. Nicand. Ther. 890. 89. I Cor. XV 47. 90. Aristoph. l. c. Herod. VII 187. 92. Ezech. XLV 11. 93. Eur. Tro. 89. (Aesch. Pers. 421 Herod. II 29) Herod. Choliamb. VII. — Hippocr. p. 271, 55. 95. ADN. 96. Levit. XI 5 Deuter. XIV 7 Ps. CIII 18.

ADNOT. 72. Lex. in Psalm. (I 4) ap. Cram. A. Oxx. II p. 468. 73. *Χοχοῦν· χόα* cod., *Χοῦν· χόα* Mus., *Χο· χοῦν, χόα* Schowius p. 786, 1 cui *χόα* correctio videtur praecedentis *χο.*, em. Is. Vossius. De accusativi formis *χοῦν χοέα χοᾶ χόα χόαν*, quarum priores tres Graecorum usu trita, posteriores barbarae sunt, cf. Buttm. Gr. I p. 240 Lob. Parall. p. 233 Elmsl. Ar. Ach. 1000. 74. [ξ] Mus. 75. Intrusum e Moerid. Att. p. 409. Explicatio schol. ad Ar. Thesm. 68 *χοανεῦσαι*] *ὡς χόανον εἰς τὸν πρωκτὸν ἐμβαλεῖν*, non ad *χοανεῦσαι* sed ad *χοδανεῦσαι* spectat. Cf. *χόδανον· τὴν ἕδραν*. 76. Vide *γλίδου χοάνη* et *λιγδοῦ χοάνη*. 77. *χλοδάνοις* supra vitiose. 80. 81. Non liquet. *ἐπίξομαι* videtur *ἐπεύξομαι*. Infra *χρῆσθαι· καυχᾶσθαι*. 82. *Χοάσπις* cod., *Χόασπις* Mus., em. Thes. 1546 C. 83. 84. Transposui et *χύδανον* cum Is. Vossio in *χόδανον* mutavi. Praeter *μυόχοδος*, quod affert Albertina, cf. *διχόνδις κοκκιλόνδις*, perfectum *κέχοδα* et not. ad *χοανεῦσαι*. 86. Forma novicia pro *χῷ*, cuius exempla desiderantur. Agnoscit Cyr. Vindob. 32. 87. Corruptum e *χόννον* vel *χόννος* esse vidit Sopingus coll. Eustath. p. 1153, 42, qui sua debet Hermonactis glossis Creticis ap. Ath. XI p. 502 B: *Χόννοι. παρὰ Γορτυνίοις ποτηρίου εἶδος, ὅμοιον Θηρικλείῳ χάλκεον· ὃ δίδοσθαι τῷ ἁρπασθέντι ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ φησιν Ἑρμῶναξ*. Infra *χόνος· ποτήριον χαλκεῖον* (l. *χάλκεον*). 88. Conferunt *ἐγχόδια· ἀθρόα*. Non dubito, quin *χοια* — aut e *χνὸ* — aut e *χορ* — corruptum sit. *χορός· ἄθροισμα* Cyr. 63. 90. *οἱ ἀπὸ* cod., *αἱ* Mus. *Τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας* iungit Ar. Plut. 275. Pro *ἀπὸ μέρους* exspectabamus *ἡμερήσιος*; sed nil mutandum. Cf. Ath. III p. 98 D. 91. Rectius, ni fallor, Meibomius *χοινικίς*. 93. Nisi verum sit *ἐχκείμεναι* pro *ΑΙ* malim *ΑΛΙ* (*ἁλί*) vel *αἱ θαλάσσῃ ἐγκείμεναι*, quod proponit Thes. c. 1553 D. — *πάθος*] *περὶ σιαγόσι καὶ μασχάλαις καὶ βουβῶσιν* Poll. IV 201: *struma*. 94. Cf. *χοιροφόρημα*, et formam quod attinet *ἐριφίημα καρύημα προβάτημα*. 95. *χοιρίναι* cod. Vide Lob. Proll. p. 217 Coraës ad Xenocr. p. 129. — Schol. Ar. Vesp. 333 Eqq. 1332 Poll. VIII 16 Ath. III p. 93 B. 96. *χοιρογρύλιος· ὕστριξ* (lacuna) Cyr. Vindob. 32. *χοιρογρύλλιος· ὁ ὕστριξ εἶδος λαγοῦ* (cod. *οἱστριξ* et *λαγου*) Cyr. Vossii. *χοιρογρύλλιος· ἐχῖνος θηρίον ὕστριξ δρυόμυς χοιρόσυρος* Cyr. Bremens. 11. *εἶδος ἰχθύος, ἤτοι οἱ λαγωοὶ ἢ οἱ καλούμενοι οἱστροι* (sic) schol. Proverb. XXX 26. Cf. schol. Ar. Pac. 527. *Animal non maius hericio habens similitudinem muris et ursi: unde et in Palaestina δρκτομῦς* (l. *δρκόμυς*) *dicitur.* Hieronym. Epist. ad Suniam. *Γύλιος* in Suid. et EM. e *Γρύλιος* detortum.

χοιροκομεῖον· λεπτόν τι πλεκτὸν ὡς ὀρνι(θ)οτροφεῖον
* χοῖροι· ὁμοίως. ἢ καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα οἱ χοῖροι
χοῖρος· χοιρόσακα, μηχάνημά τι οὕτως ἐκαλεῖτο
600. χοιροσφάγος· θύτης
χοιροτροφεῖον· περίζωμα γυναικεῖον. καὶ συφεόν
χοιροφόρημα· χοιρίδιον
χολάδες· τὰ ἔντερα ἀπὸ τοῦ κεχαλάσθαι
χολαδία· τὸ σχολάζειν
5. [χολάοντα· ἀνθοῦντα]
Χολαργῆς· δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος
Χολάς· ἑορτὴ Διονύσου
χολέρα· ἔκ(κ)ρισις κάτωθεν διὰ γαστρός, καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος, ἐμετός
[χολεσέμεν· ὀργισθησόμεθα]
10. χολέρα· σωλήν, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κεράμων φ(ἐρ)εται ἐξακοντιζόμενον
χολή· μανία πικρά
χόλικες· αἱ παχύταται κοιλίαι. οἱ δὲ τὰ τῆς κοιλίας γράμματα
χόλιξι· κοιλίαις
χολόβαφα· τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα
15. χολοβάφι(ν)ον· τοῦτο λέγεται ἅμα μέν, ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα
χολόεν· πικρόν, χολοποιόν
χόλος· ὀργή. ἐπιμονή. καὶ ἡ τῆς χολῆς διάθεσις
χολοῦται· πικραίνεται, θυμοῦται

SCR. 97. Ar. Lys. 1073 Vesp. 844. 601. Eupol. fr. CXVI p. 575 Phrynich. com. fr. III p. 596. 3. *Δ* 526. 6. Ar. Ach. 855 Lysias ap. Harp. 8. Num. XI 20 Sirac. XXXI 23. 9. *Λ* 78. 11. Pherecr. fr. III 5 p. 282. 12. Pherecr. fr. I 15 p. 300 alii.

ADNOT. 97. (9) Mus. Poll. I 251 VII 187. X 159. 98. Cum ordo postulet, ut transponantur gl. 97. 98, verba *χοῖροι· ὁμοίως* subindicare videntur, expositiones vocabuli *χοιρογρύλλιος* supra e vett. lexx. congestae tribui etiam vocabulo *χοῖροι*. E. c. *χοῖρος* piscis Nilotici nomen est ap. Ath. VII p. 312. 99. *χοιρόσακα*] *I. e. χοίρου αἰδοῖον* Is. Vossius; atque *σάκαν· τὸ τῆς γυναικός* etiam Sopingus attulerat. Non liquet. Cf. 601. 601. *χοιροστρόφιον zona pudendi muliebris* sine caussa Pergerus et IThSchneider lex. Gr. II p. 651 coll. Varron. RR II 4: *nostrae mulieres maxime nutrices naturam, qua feminae fiunt, in virginibus appellant* porcum *et Graeci χοῖρον*. Hanc zonam (*calcons* Francogalli) etiam *φυλάκειον σφενδόνην* et *ὕσσακα* dici adnotat Schneiderus, qui voc. *χοιροσάκος* quoque eandem significationem tribuit. — *συφάγον* cod., em. Tollius. 2. *οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι ἔξωθεν περιέρχονται χοιροφοροῦντες* Phot. p. 422, 26. 3. Supra male *χαλάδες* et *χαλάδος*. Cf. *γόδα*. 4. *χολάδδειν* Laconice pro *σχολάζειν* Hemsterhusius, vereor ut recte. Nam per *τό* cum infinitivo explicare solet adverbia. Quamquam Theognostus 164, 24 nec *χολάδεια* (*σχολάδεια*), nec *χλαάδεια· τὸ χλοάζειν* adverbiis in *—άδεια* exeuntibus accenset. 5. Imo *χλοάοντα* cum Kustero. 6. *Χολαργεῖς* cod., reposui *ῆς* quod in libris Steph. Byz. etiam sub *χολάργη* latet. 7. *Χόες* Maussacus, quod amplecterer si *χολίς* vel *χοαις* scriptum esset. Cf. potius notam ad *ταυροχόλια*, nisi hic etiam *ΧΟΛ — c ΧΛΟ* — corruptum sit, ut hoc Dionysi festum cum *Χλόεια* festo Cereris Chloes comparari possit. 9. *χολεσέμεν· ὀργισθησόμεθα* cod., *χολωσέμεν· ὀργισθήσεσθαι* Mus. In Cyrillis etiam haec glossa pessime tractatur: *χολεσαίμαν· ὀργισθήσομαι* Cyr. 11. *χολοσέενε· ὀργισθῆναι* Cyr. 39. *χολευσαι με· ὀργισθήσομαι* et *χολωσάμενος· ὀργισθείς* Cyr. 63. *χολωσέμεναι* Suid. Zonar. quod ad *Λ* 78 referunt. Coaluerunt *χολωσέμεν* et *(κε)χολωσόμεθα*. 10. *φ.εται* cod., *φέρεται* Mus. qui unam literam expunxit. — *Vide Horapollinem.* (Hierogl. I 21 et p. 312 Pauw.) *Vide Apollodori Poliorcetica* p. 52 (Math. vett. p. 37) Is. Voss. ,Philo in Math. p. 98 Eutoc. in Archimed. p. 145 Keuchen ad Frontin. p. 253 Thes. 11. *φράγματα* vel *ῥάμματα* Palmerius, *στρέμματα* Reines. epist. ad Hofmann et Rupert. p. 371. 15. *χολοβαφίον* cod., em. Iungermannus ad Poll. p. 257 n. 28 [II 214] Phrynich. app. soph. 72, 25. Supra *χολοβάφινα· τὰ χολλοβαφῆ;* schol. Nic. Ther. 444 p. 36 Keil. 17. *ὀργὴ ἐπίμονος* probabiliter IFGronov.

χολωθείς· ὀργισθείς, εἰς χόλον ἀχθείς
χονδράς· χορδάς
χονδρίον· πίναξ. κέραμος
χονδρεύει· σεμίδαλιν ποιεῖ
χονδρίλη· ἄγριόν τι λάχανον
χονδρίτης· σεμίδαλις
χονδριτῶν· παχεῖα σεμίδαλις.....
χονδροκοπ(ε)ῖα· μύλων ὅπου ὁ χόνδρος κύπτεται
χόνδρον· σεμίδαλιν μεμιγμένην ὡς πλακοῦντα
χόνδρος· τραγανός. οὗτος ὁ ἄλιξ. ἢ παχύς, ἢ μωρός
χόνδροι ἀλῶν· παχεῖς ἅλες
χόν(ν)ος· ποτήριον χάλκε[ι]ον
χορα γ(ε)ίων· διδασκαλείων
χοραγός· διδάσκαλος. ἔξαρχος
χορδαψός· πάθος ἐντέρων
χορδή· νευρὰ κιθάρας
χορδεῦσαι· κακοποιῆσαι. τεμεῖν
χορεῖον· [διδασκαλεῖον. καὶ βωμός τις.] καὶ αὔλημά τι. καὶ μέρος τι [χωρίον· καὶ τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας]
χορεύει· μελῳδεῖ. βακχεύει. ὀρχεῖται
χορηγία· δόσις
χορηγεῖ· παρέχει, δίδωσιν
χορηγόν· παιδίον.

SCR. 19. *A* 9. 23. Theophr. HPl. VII 7, 1. 11, 4 (Schneider III p. 619 V p. 545). 24. Trypho et Philistio Ath. p. 115 D, *χόνδρινον ἄρτον* Archestratus p. 112 B. 25. Genes. XL 16. 27. Com. lect. ind. V 2 p. 1155. 29. ADN. 30. Gorlynii. 31. Epicharmus? (vid. Polluc.). 36. Trypho l. c. — *χόριον*] Deuteron. XXVIII 57. 37. Phrynich. fr. 1 p. 583 Eubul. fr. I 6 vol. III p. 242.

ADNOT. 20. Non liquet. An leg. *χονδρὰς χορδάς· .....* an *χονδράς· δδράς*? Falli enim videtur Arcadius p. 73, 24 qui *χονδρός εἶδος ἐντέρου* dicit. 21. *χόνδριον* Poll. VII 19. 23. Lob. Proll. p. 118 Plin. HN. XXI 15. 17. XXII 22 Diosc. II 161 Bachm. AG. 418, 19. 24. *χονδρῖτις* Suid. Malim *σεμιδαλίτης* coll. Ath. III 109 C. 25. *χονδρίτων* cod., *χονδρίτης* Mus., *χονδρίτον· παχυ σεμίδαλις. γενομένη* Cyr. 63. Reponendum igitur erat *χονδριτῶν* ex LXX Genes. XL 16. 26. *χονδροκόπια* cod., em. Poll. III 78. VII 19. Novicium esse indicat Phrynich. p. 310 Lob. 27. *μεμαγμένην* Guyetus. 28. *τραγανός*, quod in editis glossae adhaeret, separavi, ut inter expositiones nunc compareat. Sic Herodian. epim. p. 152: *χόνδρος τὸ ἐν τοῖς μέλεσι τραγανόν* et Ath. p. 347 *τῶν τραγανῶν τι ἢ χονδρωδές τι*. Cf. Lob. Proll. 182. Thes. VII c. 2342 A conferri iubet Diosc. IV 51. I 115, quae aliena sunt. — *ἅλιξ*] alica *Speltgraupen*. — *παχύς ἢ μωρός*] *‚De homine stupido Nicetas Stethatus in praefat. in sacr. laudes: τῶν πάντη χοντρῶν καὶ ἀμύστων. Quo sensu ab antiquioribus dictum esse ostendit Hes. gl.‘* Thes. e Ducangio. 29. Ordo postulat *χονδρούς ἅλας*, quae verba sunt Aristoph. Ach. 521 in cod. Rav. *χονδρὰς ἅλας* scripta, vulgo *χόνδρους ἁλούς*. Cf. Elmsl. l. l. Ceterum Atticum etiam alterum est *χόνδροι ἁλῶν*. 30. Supra vitiose *χόϊνον*. — (*ν*) Ath. XI p. 502 B Scaliger, Sopingus. Est forma Cretica pro *κόννος· χάρις*. 31. (*ε*) Mus. 33. Arcad. p. 85, 12 Lob. Parall. p. 333, 13 schol. Nic. Alex. 382. 35. Herod. gl. p. 618 Suid. Cf. Eustath. opusc. p. 103, 70 et *χορδαρίου τόμος* Alexid. fr. I vol. III p. 442. 36. *χορεῖον· ὁ τόπος τοῦ χοροῦ* Zonar. c. 1857. Recte igitur Hemsterhusius ad Poll. IX 42 p. 1005 n. 64 *χορηγεῖον· διδασκαλεῖον* corrigit. — *βωμός τις*] *βρῶμά τι* Scaliger coll. Ath. XII p. 516 E XIV 646 E, quod ad *χόριον* referendum. Longius distat *ἐσχάριον· βωμός τις*. — *αὔλημα*] recte habet. Vide Tryphon. Ath. XV p. 618 C. — *μέρος τι*] ad *χόριον* spectant, ut *σώματος* subintellegi possit, nisi fallit scriptura; *μέλος τι* Guyetus rectius Valesio, qui cum *μέλος τι χορικὸν καὶ τὸ κτλ.* corrigere voluit, non intellexit, sequentia intergerina esse et singularem gl. sacr. constituere. *Χόρειον* (imo *χόριον*)· *τὸ κάλυμμα τὸ περιέχον τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ κοιλίᾳ* Cyr. 63, et *χωρίον — χοριον δὲ τὸ ἔλυτρον τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῖς βρέφεσιν* idem. Similiter Cyr. Vind. 32, ubi recte *χόριον* et *συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας*. Thesaur. VIII c. 1592 D e Cyrillo affert *χωρίον* quo de vitio in codd. medic. frequenti cf. Greenhill ad Theoph. Protosp. p. 332. 37. *πανηγυρίζει* Cyr. 32. 38. *παροχή* addit Cyr. 32. 63. 40. Video defendi posse, sed vereor ne fuerit *(σύ)χορτον πεδίον*. Cf. 653.

χορηγός· διδάσκαλος. καὶ ὁ ἐπιδούς τι τῶν ἰδίων. τοῦ χοροῦ ἐξάρχων
χόρια· τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἀγγεῖα. ἄλλοι τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γενόμενα βρώματα
Χορίλα Ἐκφαντίδες· Κρατῖνος τὸν Ἐκφάντιδος οὕτως εἶπεν, αὐτὸν τὸν Χορίλλον
χορὸν δίδωμι· παροιμία ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικώντων
χορύς· κύκλος. στέφανος
χοροστασία· χορός
χοροστατῶν· χοροῦ κατάρχων
χοροῦ ἡγεῖται· χορὸν τρέφει
χορταῖος· δασὺς χιτών, οἷος τῶν Σειληνῶν
χορταιόβαμος· ὁ Σειληνός
χορταιοβάμων· χορταῖον τὸ ἔνδυμα τοῦ Σειληνοῦ
χόρτον οὐρανοῦ· τὸ περιόρισμα
χόρτος· ὁ συνήθης. καὶ ὁ περίβολος τῆς αὐλῆς, ὡς τό·
αὐλῆς ἐν χόρτῳ
οἱ δὲ εὐρυχωρίαν. ὁηλοῖ δὲ καὶ χώραν. καὶ χόρτασμα. καὶ τὸν ὄροντὸν ἐκ γαίων, ὡς ἐν τῷ·
σύγχορταναίω πεδία
χορῷ καλῇ· καλῶς χορεύουσα
χοῦαι· αἱ κατὰ ἀγροικίαν ἐπαγγελίαι
χουμόν· χυλόν
χοῦς· ἄνθρωπος. καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ. χῶμα. καὶ μέτρον κοτυλῶν. καὶ ἐρ(ε)ίπιον
[χοώμενος· λυπούμενος. ὀργιζόμενος]
χρᾷ· χρῄζει. θεσπίζει
[χραίει· κελεύει]
χραίνει· μολύνει. σαίνει. χρίει
[χραιματίσαι· κρᾶξαι ὡς ἵππος]
[χραιματισμός· ἡ τῶν ἵππων φωνή]

SCR. 41. Antiph. fr. I 5 p. 116. 42. Comici p. 1156 ed. Iacobi. 43. Cratin. fr. LXVI p. 199. 45. Gl. sacr. 46. Callim. lav. Pall. 66. 50. 51. Tragici? 53. *Δ* 773 Eur. Androm. 17 Antiop. fr. 179 p. 327. 54. *Η* 130. 57. Thuc. II 76. Pherecrat. fr. VI p. 313. 58. c. g. *Δ* 214. 59. Herod. I 55. 61. Aesch. Sept. 61.

ADNOT. 42. ἀγγεῖα] Bekk. 316, 9 Poll. II 223 schol. Theocr. IX 19. — βρώματα] Ath. XII 516 E. XIV 646 E; cf. χορεῖον. 43. Sic codex, in quo — λα ex — λλ natum esse vidit Schowius Suppl. p. 788. 4; Χορίλον Ἐκφάντιδος Mus., Χοιριλεκφαντίδης· Κρατῖνος τὸν Ἐκφαντίδην οὕτως εἶπεν, διὰ τὸν Χοιρίλον Meinek. Com. II p. 199. Cf. ἐκκεχοιριλωμένη· οὐ Χοιρίλου οὖσα. Ἐκφαντίδη γὰρ τῷ Κωμικῷ Χοιρίλος θεράπων ἦν, ὃς συνεποίει αὐτῷ κωμῳδίας. 44. Proverbii vis apparet e Plat. Legg. VII p. 817 D Civ. II p. 383 C Ath. XIV 638 F. 45. Eadem Cyr. 63 et lex. in Psalm. ap. Cram. AO. II p. 468. 47. Cyr. 32. 48. ‚*De choreg aliquo Atheniensi dictum esse potest.*' Thes. 1597 D. 49. Poll. IV 118 VII 60 Eustath. 1166, 53. Χορταῖος· ὁ δασὺς· χιτὼν φ (cod. δ) χρῶνται οἱ παρθένοι. Cyr. 63. Vid. Dionys. AR. VII 72. — χορταιὸς et mox χορταιὸν codex cum vitioso accentu. 50. 51. χορταιοβάμων· ὁ Σειληνός (παρὰ τὸ) χορταῖον τὸ ἔνδυμα τοῦ Σειληνοῦ Thes. VIII c. 1602 B praeeunte Toup. Em. II p. 482 qui χορτοβάμων probat. 53. ἐκγαίων cod. + Mus., τὸν ante ἐκγαίων om. editiones; ἐκ γαιώνων Toup. Suid. II p. 482 Bast Greg. Cor. p. 224. 779, τὸν δύο γαιῶν Salmas. Heinsius probante Thes. c. 1604 C. — συγχορτάναι αἱ παδιαί cod., em. Casaub. Strab. p. 375. 54. χοροκαλῇ cod., em. GDindorf. Thes. VIII c. 1595 D Meinek. Philol. XII p. 630. 55. ἐπαγγελίαι Sopingus. Dubium quid sit. 56. E dialecto Laconica vel Boeotica pro χυμόν. 57. (ε) Mus. Transpone χῶμα καὶ ἐρείπιον. καὶ μέτρον κοτυλῶν (ιβ'). Vide Meinek. Com. II 1 p. 313 (Ath. VIII 365 D Eustath. 1085, 50). 58. Pro χωόμενος. Vide χάεται χάσασθαι χασθῆναι, et χαώμενος. 60. Errorem ex ι adscripto natum esse putat GDindorf. Thes. VIII c. 1623 D: *XPAI* pro χρᾷ. Quidni Ionice χρέει vel epice χρείει? 62. 63. χρεματίσαι et χρεματισμός Mus., χρεματίσαι pro χρεμετίσαι etiam Cyr. Bremensis.

χραίνειν· μολύνειν. σαίνειν. χρίειν. μιαίνειν, ὑπαίνειν
χραισμεῖν· βοηθεῖν
χραισμῆσαι· βοηθῆσαι
χραισμήσουσι· βοηθήσουσιν
χραισμῶσι· βοηθῶσιν
χρᾶν· χρήζειν. μαντεύεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια
[χραμβαλιαστύς· γέλως ὁ μετὰ παιδιᾶς]
[χραμαδοῖλαι· γελῶναι. καὶ αἱ νωθρύταται τῶν κυνῶν. οἱ δὲ τοὺς κοχλίας]
χρᾶναι· χρῶσαι. καὶ τὰ ὅμοια
χράνας· μιάνας
χρανθείς· μιανθείς
χρανιεῖσθαι· χραν(θ)ήσεσθαι. ἐπικανθήσεσθαι
χρᾶται· μολύνεται, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ χρῆται
χραῦσαι· καταξύσαι. χρᾶναι. σκιάσαι. γράψαι. ἐπιτυχεῖν
χραύσῃ· καταξύσῃ. πλήξῃ
χραῦσις· ἄγκυρα μονόβολος
χρέα· δάνεια. μαντεύματα
[χρεῖ· δεῖ]
* χρεῖαι· ἔνδει[ν]αι
χρεαγωγός· ὁ ὑπὲρ ἑτέρου τὸν ὀφειλέτην ἄγων
* χρέος· ὄφλημα. χρεία
χρει., τὴν ἔνδειαν. [ποτὲ δὲ καὶ τῷ χρέει
χρειώ· χρέα. χρεία
χρείων· χρησμῳδῶν, χρησμολογῶν
χρείως· δέησις
χρεῖος· ὀφείλημα, χρέος
χρεμέδα· ἡγῆ ὡς Καλλίμαχος
χρεμετίζει· κιχλίζει ὡς ἵππος
Χρεμετίς· ὄνομα ποταμοῦ
χρεμετισμός· ἡ φωνὴ τῶν ἵππων

SCR. 64. Eur. Hippol. 1438. 65. *Λ* 242. 66. *Λ* 120. 67. Lycophr. 292. 68. *Λ* 566. 69. Herod. IV 155. 71. Tarentini. 74. χρανθεῖσ' Aesch. Suppl. 266. 78. *E* 138. 86. *Λ* 341. 87. *Θ* 79. 91. Siracid. XXXIII 6. 92. Aristot. et Basilius M. l. l. 93. Ar. Eqq. 533 Ierem. VIII 16.

ADNOT. 61. 64. *σαίνει — σαίνειν*] non liquet. Forte *καίνειν* quod ad *χραίνειν φόνῳ* (Lycophr. 267) referendum. 70. Imo *χρεμβαλιαστύς*. 71. *Corrigunt* (sc. Guyetus) *γελῶναι*. *Terminatio vocabuli — ίλαι fuisse videtur* Thes. VIII c. 1610 A. Illustravi s. vv. *d χραδαμύλα* et *dχραμύλα*; e *χραδαμύλαι* enim detortum est. 75. (*νθ*) Mus. qui duas literas erasit. Pro *χρανιεῖσθαι* certe *χρανεῖσθαι* scribendum. 76. Infra *χρῶμαι· μολύνομαι* et ante *χρυσίς: χρῶ· μολυσμῷ* (*μολύνω* Thes. VIII c. 1622 B, nisi quid exciderit). — *ἢ χρῆται*] sumpta sunt ex Moerid. Att. p. 402 et explicant Ionicam formam *χρᾶται*, qua de copiose disputat GDindorf. Herod. praef. p. XLIV. Vide Sext. Emp. p. 258 Thom. M. p. 922. 77. In cod. duo sunt articuli. Sed supra etiam *ἔχραυσε· ἐπέτυχεν*. 80. *μαντεύματα*] schol. brev. in Odyss. *λ* 478 *Τειρεσίαο κατὰ χρέος: μάντευμα*. 81. *χρῇ· δέῃ* vel *χρή· δεῖ* Thes. VIII c. 1644 C. *χρέει· δεῖ* Lob. rhem. p. 28. 82. Hoc an *χρεία· ἔνδεια* voluerit, non liquet. *Χρειοῖ· χρεία ἔνδεια* Apoll. lex. 169, 9. 84. Forte *χρεία· χρέος, ὄφλημα*. 85. *χρει.*, cod. *χρείην* Mus. qui compendium delevit; ordo etiam *χρείαν* admittit. Ionicae formae genetivus tantum nunc exstat in Theognid. 62. — *τὸ χρέος* Mus. Fortasse dativus ad *χρεία* pertinens a gl. praec. huc aberravit; nisi *χρεία· τῇ ἐνδεία. ποτὲ δὲ τῷ χρέει* scripserat. 88. Sic cod., *χρεῖος* Mus. 90. *χρεμετᾷ· ἠχεῖ* Salmas. Is. Voss. coll. gl. 694. *χρεμέδα· ἠχῇ* Bentl. Callim. fr. CCCII p. 555; *χρέμε(ῖ)δᾶ· ἡ γῆ* Pearso Adv. p. 700, 2. Coni. *χρεμάδι* (pro *χερμάδι*)· *γῇ*, h. e. *tumulo*. Sic Apollonid. Anth. Pal. VII 693 *Γλῆνιν παρθονῖτις ἀμφέχω χερμάς* et Crinagor. ib. 371 *κεῖμαι δὲ ξείνη ὑπὸ χερμάδι*. 91. *κελεχίζει* cod., em. GDindorf. Thes. VIII c. 1632. — *χραιμετίζει* cod., em. Mus. Thes. coll. Macedon. Anth. Pal. V 245. 92. *χραιμετίς* cod., *Χρεμετίς* Mus. *Χρεμέτης* Suidas, recte. Vide Basil. M. I p. 37 D Nonn. Dion. XIII 374. 380 Aristot. Meteor. I 13.

χρεμετᾷ· ἠχεῖ
795. χρεμίς· χρεμετίς
χρεμύς· ὁ ὑνίσκος ἰχθῦς
χρεμψιθέατρον· οἱ εἰσιόντες εἰς θέατρον .....
χρέοντες· προφητεύοντες
χρεολυτήσων· χρεοδοτήσων
700. χρεῦμα· ῥεῦμα
χρεώ· χρεία. ἢ τὸ εἱμαρμένον. ἢ τὸ ὀφειλόμενον
χρεώμενος· χρώμενος
χρεῶν· ὀφειλομένων. ἢ χρησμολόγων
χρεῶν ἀποκοπαί· ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ὀφειλόμενα τοῖς πλουσίοις ἀκυρῆται
5. χρέως· χρέος, ὄφλημα
χρεωφειλέτης· ὁ τὸ χρῆμα ὀφείλων
χρή· δεῖ, πρέπει, καθήκει. χρησμῳδεῖ
χρήδανα· τὰ ὅπλα τοῦ ἱστοῦ
* χρῆμα· πρᾶγμα. πλοῦτος, οὐσία. λῆμμα
10. * χρήματα· οἷς τις δύναται χρῆσθαι. κτήματα. βοσκήματα
χρήια· πενία. ἢ χρήματα
χρηΐζοντα· ἐνδεόμενα, χρειώδη, χρείαν ἔχοντα
χρῆις· πονηρούς
χρηματιεῖ· ποιεῖ
15. χρηματίζει· ἀποκρίνεται. λαλεῖ. πράττει. χρήματα συλλέγει
χρηματίσασθαι· πραγματεύσασθαι
* χρηματισμούς· ὀπτασία(ς) νομοθεσία
[χρήμπτει· ἐγγίζει
χρημφθῆναι· προσπελάσαι, ἐγγίσαι. ἐνορμῆσαι]
20. χρῆναι· δέον εἶναι
χρῇς· θέλεις. χρῄζεις
χρῆσαι· θεσπίσαι
χρῆσθαι· καυχᾶσθαι. πράττειν. προσφέρεσθαι, χρησμῷ χρῆσθαι
χρησθήσεται· χρησιμεύσει

SCR. 97. Com. an. fr. CLXXXI. (98. χρέουσα Herod. VII 11, χρείων θ 79 h. Apoll. 393). 701. *K* 43 *a* 225. 2. Ψ 843. 3. cf. θ 79. 6. Luc. VII 41. 7. χρησμῳδεῖ] Soph. El. 35. 12. *Λ* 831. 14. Ierem. XXV 30. 17. Scr. eccl. et Rom. XI 4. 21. Cratin. fr. II vol. II p. 87. 22. Thuc. II 102. 23. Herod. I 47 (ubi libri χρῆσθαι pro χρᾶσθαι). 24. Ierem. XIII 10.

ADNOT. 95. Forte χρέμβις· χρεμετιστής, sc. ἵππος. Minus placent Thesauri coniecturae χρέμισις vel χρεμέτισις· χρεμετισμός, neque facile persuadeatur mihi, ut duas glossas coaluisse credam χρέμης (piscis nomen ap. Aelian. NA. XVII Oppian. Hal. I 112) et Χρέμης τις, quae sunt Antiphanis verba fr. XXI vol. III p. 106. 96. Cf. gl. praec. Χρέμυς memoratur ap. Aristot. Ath. VII p. 305 D, ubi Schneiderus χρόμις correxit, quod piscis marini nomen in libris vitiose scriptum circumfertur χρέμις χρενίς χρῶμις χρομίς χρωμίς. 97. χρέμπτονται, ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται addit Suidas. Cf. Meinek. Com. IV p. 649 qui χρεμψιθέατροι corrigit. Bernhardyo *videtur theatrum frequentissimum dici, quod spectatores quasi evomat.* 99. χρεοδώσων cod., em. Tittm. ad Zonar. c. 1858. 700. χεῦμα Ruhnken., q. v. 2. Cyr. 63 rectius χρεόμενος h. e. χρώμενος vel χρεύμενος. Vide GDindorf. p. XLIV in praef. ad Herod. Didot. 3. Confundit χρεῶν et χρέων (=χρείων)· χρησμολογῶν. 4. ἀκυρεῖται cod., οὖται Mus., em. Meinek. 7. Confundit χρή et χρῇ. 11. πενία] χρηΐα HSt. — χρήματα] αὐτός τε καὶ χρηΐα ταμὰ in inscr. Cretica in Mus. Rhen. X p. 396, 41 Philol. IX p. 702, ubi C. Fr. Hermannus hanc ipsam glossam apposuit. 13. ἀχρήεις Ruhnkenius. 14. ποιήσει? 15. Coraes ad Isocr. II p. 827. 17. ὀπτασία codex. 18. 19. Codicis lectionem restituerunt Salm. Voss., χρίμπτεται— χριμφθῆναι Mus. 23. Recte Thes. c. 1611 D: καυχᾶσθαι non potest significare, nisi dativum aliquem additum habeat, velut φρονήματι vel simile aliquid nomen. Supra χοᾶσθαι· καυχᾶσθαι. In reliquis consentiunt Cyr. Vindob. 32 et Cyr. 63, qui pro καυχᾶσθαι habet χρᾶσθαι.

725. * χρησμούς· τιμωρία
χρῆσις· ἐνέργεια
χρησμολογεῖ· προφητεύει, μαντεύεται
χρησμόν· κληδόνα
χρησμός· προφητεία, πρόρρησις. ὁ παρὰ θεοῦ διδόμενος λόγος. ἢ μαντεία
30. χρησμῳδήματα· τὰ αὐτά
χρησμῳδία· μάντευμα, μαντεία, προλεγόμενον
χρησμῳδούμενα· τὰ αὐτά
χρηστὰ ποιεῖν· τὸν ὑπὲρ ἑτέρου ὀφείλοντα
χρήστης· ὀφειλέτης. ὁ μάντις. καὶ ὁ δανειστής
35. χρηστήριον· μαντεῖον
χρηστοί· οἱ καταδεδικασμένοι. χρήσιμοι
χρηστός· χρήσιμος
χρηστῶν· χρησίμων
χρήστωρ· μαντις
40. χρῆται· χρᾶται
χρῖ· χρίει
[χρία· μυρμήκων κοίτη]
χρί(μ)πτεσθαι· ἐρείδειν. ἐγγίζειν. ἐκπίπτειν. στηρίζεσθαι. ἐκβαλεῖν. ἀλείφειν. προσπελάζειν
χρίμπτεται· προσεγγίζει, καὶ τὰ ὅμοια
45. χριμφθῆναι· ἐμπελασθῆναι. ἐκριφῆναι. ἀνορμῆσαι
χρίμψαι· πελάσαι
χρύα· τὸ σῶμα. ἢ χρῶτα
χροανθές· εὐφεγγές
χροΐ· σώματι. ἐπιφανείᾳ

SCR. 27. Ierem. XXXVIII 4. 31. Aesch. Prom. 775. 34. Demosth. p. 867, 13. 43. e. c. Eur. Phoen. 99 Aesch. Eum. 185. 45. Hanc et 49 GDindorf. ad Aesch. Suppl. 790 refert, ubi cod. Med. τῷ δ' ἐχριμφθῆν χροΐν pro τῷδε χριμφθῆν χροΐ porrigit. 47. *A* 437. 49. *H* 207. Cf. 45.

ADNOT. 25. Non expedio. Ordo χρήσιμος requirit, qua voce cum Suidas usus sit in explicando voc. χρῆσις· τῶν χρησίμων τινὸς χρεία, haud scio an glossae 25. 26 ad unam hanc copulandae sint: χρῆσις· ἐνέργεια (h. e. usus loquendi, vocabulorum auctoritas) χρησίμων τινῶν χρεία. 28. κλύδωνα cod., em. Guyetus. 32. 33. In codice copulantur. 34. ὁ μάντις post δανειστής collocat HSt. recte. 36. Illustrat Kusterus apposito loco hoc Plut. II p. 292 B: τίνες οἱ παρὰ Ἀρκάσι καὶ Λακεδαιμονίοις χρηστοί; Λακεδαιμόνιοι Τεγεάταις διαλλαγέντες ἐποιήσαντο συνθήκας καὶ στήλην ἐπ' Ἀλφειῷ κοινὴν ἀνέστησαν, ἐν ᾗ μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται Μεσσηνίους ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς χώρας καὶ μὴ ἐξεῖναι χρηστοὺς ποιεῖν. Ἐξηγούμενος οὖν ὁ Ἀριστοτέλης τοῦτό φησι δύνασθαι τὸ μὴ ἀποκτιννύναι βοηθείας χάριν τοῖς Λακωνίζουσι τῶν Τεγεατῶν. Cf. etiam p. 277 D. 37. χρήστης cod., χρηστός, quod ordine requiritur, Vossius alii. 39. Cf. χρήστης et χρηστήρ ap. Choerob. EM. 813, 15 h. e. in Theodos. p. 431, 35. 273, 6. 40. Vide χρᾶται. 41. De hac glossa Thes. VII c. 1691 B: *forma*, inquit, *suspecta, fortasse ficta ex imperfecto χρῖ omissa apostropho alicubi scripto.* Aliam rationem inii in Philol. XIV 3 p. 477, haerens incertus, agnoscamne dialectum Boeoticam χρίει· χρίει an imperativum χρῖ χρῖε comparandum cum παῖ παῖε, δίαιν δίαινε, παῦ παῦε, de quibus disseruit GDindorf. in Aesch. ed. Ox. 1841 p. 318 ad Pers. 1038 et in ed. Teubn. 3 praef. p. LXVIII. Ex ipso Hesychio (I p. 453 ed. m.) accedat his δαῖ· δαῖε. 42. Imo χειά. Tamen in praec. gl. non cogitaverim de χεῖ· χέει. 43. (μ) et *dλείφειν* pro *dλοίφειν* Mus. Ad *dλείφειν* quod attinet cf. commenta grammaticorum in EM. 814, 42. In vulgus notae sunt verbi χρίμπτεσθαι significationes ἐγγίζειν et προσπελάζειν, quibus adhaerent ἐμπίπτειν et εἰσβάλλειν, quomodo pro ἐκπίπτειν et ἐκβαλεῖν scribendum esse suspicor, non ignorans tamen in Pind. Pyth. XII 37 schol. ἐκ γενύων χρυμφθέντα γόον explicare ἐκδοθέντα. Similiter σκίμπτειν et σκίμπτεσθαι supra explicat per ἐκπίπτειν et ἐμβάλλειν, iisdem tribuens etiam significationes ἐμπελασθῆναι ἐγγίσαι, nec non ἐρείσασθαι, ut fere synonyma evadant χρίμπτεσθαι σκίμπτεσθαι et tertium σκηρίπτεσθαι, quod ἐρείδεσθαι et στηρίζεσθαι esse dicit. 45. ἐκριφῆναι, quod non puto σκηριφθῆναι esse, valde suspectum. Fortasse duo sunt articuli, alter χριμφθῆναι· ἀνορμῆσαι scribendus coll. gl. 719.

1.1 Sample Gaussian distributions 2
1.2 Sample Gaussian distributions 3
1.3 Sample Gaussian distributions 4
1.4 Sample Gaussian distributions 5
1.5 Sample Gaussian distributions 6
1.6 Sample Gaussian distributions 7
1.7 Sample Gaussian distributions 8
1.8 Sample Gaussian distributions 9
1.9 Sample Gaussian distributions 10
1.10 Sample Gaussian distributions 11
1.11 Sample Gaussian distributions 12
1.12 Sample Gaussian distributions 13

775. [χρυσατήρια· τὰ χωρία εἰς ἃ φοιτῶντες ἐλάμβανον ἱερεῖα καὶ χρησμούς]
χρυσαυγοῦντα· ἀστράπτοντα, ἢ στίλβοντα
χρυσάωρ· χρυσόηλ[ι]ος. χρυσοκίθαρις. ἢ καλλιόμιλος
[χρυσέντευκτος· ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένος]
χρύσ(ε)ο(ν) σκῆπτρον ἔχων· ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ὁ Τειρεσίας, περιφραστικῶς
80. χρυσεοπή(νητος)· ἢ διὰ χρυσοῦ εἰργασμένη
χρυσέῳ· τῷ χρυσῷ. ἢ λαμπρῷ
χρυσῆ· ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης
χρυσηλάκατος· καλλίτοξος· ἡλακάτη γὰρ ὁ τοξικὸς κάλαμος
χρυσήλατος· χρυσῷ ἐληλασμένος καὶ κατεσκευασμένος
85. χρυσήνιος· χρυσᾶς ἡνίας ἔχων. οἱ δὲ καλάς. ἢ καλλίδιφρος
χρυσῆς Ἀφροδίτης· τῆς καλῆς
χρυσία· ὁ χρυσός
[χρυσίδα· τὴν χρυσῆν φιάλην]
[χρυσοπήνη· τὴν διὰ χρυσοῦ εἰργασμένην]
90. * χρῶ· μολυσμῷ
χρυσίς· ποτήριον. οἱ δὲ φιάλη χρυσῆ
χρυσίον· τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον
χρυσῖτις λίθος· ἡ καλουμένη βάσανος ἢ Λυδία
χρυσοκόλλα· βρῶμά τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος. καὶ χρῶμά τι χλωρόν
95. χρυσοκόλ(λ)ητος σφραγίς· χρυσοδακτύλιος
χρυσόλοφοι δράκοντες· χρυσόλοποι. χρυσᾶς λεπίδας ἔχοντες
χρυσορανίς· ἡ χέρνιψ ἀπὸ τοῦ χρυσὸν ἔχειν
* χρυσόθρονος· καλλίθρονος

SCR. 76. Iob. XXXVII 22. 78. Eur. Med. 984? 79. λ 91. 80. ADN. χρυσεοπήνητον ἄμφιον fortasse Sophoclis sunt e Momo fr. 384 p. 176 Nck. 81. Λ 15. 82. Γ 64 X 470. 83. Y 70. 84. Tragicos imitatur Ar. Plut. 9. 85. Z 205. 86. Γ 64. 91. Cratinus fr. VII p. 90 Hermipp. fr. II p. 393. 98. ξ 502 al.

ADNOT. 75. χρηστήρια Sopingus; nisi latet aliud. 76. Cyr. 32. 63. 77. χρυσάορ· χρυσοήλιος — καλλιόμηλος cod., em. Lob. Paral. p. 217. Nam δορίζειν s. ἀορίζειν est ὁμιλεῖν. 78. Sic codex, χρυσότευκτος recte Mus., quocum facit Cyr. 63: χρυσότευκτος· ἐκ χρυσίου κατεσκευασμένος. Sed unus e Cyr. meis χρυσέτευκτος. 79. χρυσοσκῆπτρον cod., em. Mus. 80. χρυσεόπη, ἡ διαχρόη cod., ἡ διάχρυσος Mus. Infra χρυσοπήνη, τὴν διὰ χρόνου (διὰ χρυσοῦ Mus.) εἰργασμένην; utrobique Salmasius in Capitol. p. 127 a Schrewelio laudatus διὰ χρυσοῦ recte scripsit, glossam restituit Heinsius evitato Eustathii p. 1328, 49 et 1462, 64 vitio χρυσεοπήνητος. Vereor tamen ne ab Hesychio (huic enim, non Didymo deberi glossam persuasum habeo) non hoc quod unice verum est χρυσεοπήνητος positum fuerit, sed quod Salmasius, quamvis falsum, coniecerat χρυσεοπήνη· διὰ χρυσοῦ εἰργασμένη. In loco enim Euripideo, cui spuriam hanc glossam sublegit, fortasse vitiosa codicis seiunctione literarum deceptus, non χρυσεοπηνήτων φαρέων (Or. 830) sed χρυσεοπήνη τῶν φαρέων invenisse sibi visus est. Mihi certe parum probabile est, χρυσεοπήνη alicubi lectum esse pro χρυσεόπηνος, neque ἀβρόπηνα sed ἀχρότιμα (Meinek.) in Agamemnone dixerat Aeschylus. 81. τῷ χρόνῳ cod., τῷ χρυσῷ Mus. Vide Aeschyl. fr. 111 Nck. 82. Cod. Venet. Γ 64. 84. χρυσοελελασμένος cod., em. Mus. 85. δίφρος εὐάρμοστος Suidas, Bachm. 417, 27, quod ad χρυσήρης vel χρυσοκόλλητος (Eur. Phoen. 2) δίφρος spectare videtur. 87. Sc. τὰ χρυσία. 88. Sic Moer. Att. p. 412 Bekk. 316, 14. 89. χρόνον cod., χρυσοῦ Mus. Cf. χρυσεοπήνητος. 90. Lege χρώσω· μολυνῶ. Cf. χρῶσαι et χρᾶται. 91. Hanc glossam Didymus posuit, non 788. Cf. Ath. XI 502 A et Hesych. ῥυσίδα. 92. Vid. κριθή. 93. χρυσίτις, λίθος ἡ codex et EM. 815, 93 (ubi cod. Ven. χρυσίτης, cod. Voss. χρυσίτης), χρυσίτης Suid., em. Poll. IV 102 Rangab. Ant. Hell. II p. 477. 94. βρωμάτιον Ath. III p. 111. Confundit χρυσοκόλλα (Alcm. fr. 69 p. 649) et χρυσόκολλα. 95. (λ) Mus. Forte χρυσοῦς δακτύλιος. 96. In codice duo sunt articuli, copulavit Ruhnkenius qui legit χρυσόλοποι δράκοντες· χρυσᾶς (imo χρυσᾶς) λεπίδας ἔχοντες. Hesychius de more ἢ χρυσολόποι scripsisse videtur.

4.2 "AUTOMATIC" LOOP

```
1 ; "AUTOMATIC" LOOP
2 ; Program to demonstrate the "automatic" loop
3 ; Author: Peter Jakacki
4 ; Date: 1 Jan 2000
5 ; Version: 1.0
6 ; Copyright: (c) 2000 Peter Jakacki
7 ; Description: Demonstrates the "automatic" loop
8 ; Notes: Assembled with PASM
9 ; Revisions:
10 ; 1.0 - Initial release
11 ;
12 ; Constants
13 ;
14 CLKMODE = $00000000 ; RCFAST
15 CLKFREQ = 12_000_000 ; 12MHz
16 ;
17 ; Variables
18 ;
19 VAR
20 long Cog
21 long Stack[64]
22 ;
23 ; Initialized data
24 ;
25 DAT
26 ; Start of assembly
27 org 0
28 ; Loop forever
29 :loop
30 jmp #:loop
31 ; End of assembly
32 fit
33 ;
34 ; Start of Spin code
35 ;
36 PUB Start
37 Cog := cognew(@0, @Stack) + 1
38 ; Return cog number + 1 (0 means no cog)
```

χύνιν· τὴν χεῖρα
χύντο· ἐξεχύθησαν
χύῤῥα· οὕτως εἰώθασι ταῖς ὗσὶν ἐπιφθέγγεσθαι
χυῤῥάβιο.· δεσμοὶ συῶν
χύῤῥαβος· ὄρνις τις ποιός
οι
χυῤῥοίδια· τὰ ζῶα τὰ χυρροίδια
χυῤῥ(ε)ῖον· στρεπτόν, ᾧ δεσμεύουσι τοὺς χοίρους. ἔστι δε ξύλινον
* χυρβιάσαι· σκιρτῆσαι
χυτά· χωστά
χυτή· χωστή
χυτή· ἡ ἐπὶ τοῦ τύμβου χων(ν)υμένη γῆ
(*) χυτοί· οἱ τῷ διχτύῳ τῶν ἰχθύων περιφερόμενοι
χυτόν· χωστόν. καὶ τὸ χῶμα. καὶ ὁ ξεστὸς λίθος
χύτλα· τὰ μετ' ἐλαίου καὶ ὕδατος ἀλείμματα
χυτλάζει· κλυδάζεται
χύτλα· τὸ ἐφ' ὕδατος ἔλαιον. καὶ εἰδός τι μαντείας [ω] δι' ὕδατος καὶ ἐλαίου
χυτλάσαι· τρυφῆσαι. διαχέαι, ὑγρᾶναι
χύτλασον· ὕγρα[ι]νον
χυτλὸς δὲ κράτος ὁ κοσεύσκιος παρῆν· ἐσπαρμένος εἰκῆ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν
χυτλῶσαι· μετ' ἐλαίου λούσασθαι

SCR. 24. Δ 526. 33. Z 464. 34. Aristot. HA. V 9. 35. Herod. VII 37 teste Suida. — Herod. II 69 Epinic. v. 8 vol. IV p. 505. 40. Ar. Vesp. 1207. 41. Versus poetae tragici. ADN.

ADNOT. 23. Nescio cur obscuram gl. dicat Thes. VIII c. 1775 A. Supra habuimus χυνίας· πῖλος. ἢ χείρ ubi Boeoticum χουνίας· πίλους et obsoletum κύνις· ἡ χείρ confundi adnotavi relecta Lob. Proll. 494, 13 coniectura χυνίας· — ἢ φθείρ. Hinc χυνάγχη· — ἔνιοι τὸν διὰ χειρῶν δεσμόν. Χύνις pro κρίνις restitui Arcadio p. 52, 10. 25. γράφει Ἄλλιος Διονύσιος εἰπὼν ὅτι χύρρε ἐπίφθεγμα πρὸς τοὺς ὗς Eustath. 1752, 28. 855, 26: τὸ χύρρε· συβοτικόν. Vide Nauck. Ar. Byz. p. 160. 26. χυρράβιος cod. teste Schowio, χυρράβιοι Mus. qui literam erasit. Vid. Lob. Proll. p. 310. GDindorfio in Thes. VIII c. 1775 B corruptum videtur e gl. 829, nec immerito. 28. τὰ χοιρίδια Mus. Suspecta haec sunt GDindorfio l. c. corrigenti χυρρίδια· τὰ ζῶα, τὰ χοιρίδια. 29. χύριον cod., χύῤῥιον Mus. et Bachm. AG. p. 418, 14, χύριον· δεσμὸς ᾧ δεσμεῖται τὰ χοιρίδια et χύριον· ξύλον ᾧ προσδεσμεύονται οἱ ὗς Eustath. p. 1752, 28, em. Theognost. p. 128, 20 a Nauckio Ar. Byz. p. 190 appositus. — ὃ cod., ᾧ Salmasius. 30. χοιριάσαι Hemsterhusius Lob. rhem. p. 134. Vide nos gl. α 1617. 33. (ν) Mus. 34. πφερόμενοι cod., παραφερόμενοι Mus., περιφερόμενοι libri impressi; περιεχόμενοι Aristot. HA. V 9 cuius haec sunt verba. ‚Eadem τὰ βολιστικὰ καλούμενα ap. Plut, Morall. p. 977 E[c] Thes. 35. Intellege *fusos lapides* et cf. Herod. 2, 69 Plat. Tim. p. 61 B Epinic. ap. Ath. X p. 432 C. Glossae 34. 35 genuinae sunt, sed loco motae. 36. πολλοῦ ὕδατος Erotian. p. 394, qui etiam χυτλάζηται per ἀλείφηται explicat. Vid. schol. Ar. Vespp. 1208 Lycoph. 1099 Suid. Eustath. 1552, 33 EM. 816, 8. 37. κλύζηται ap. Galen. p. 598 expositio est Hippocratese vocis χυτλάζηται, quod forlasse hic etiam reponendum est. 38. τὸ ἐφ' cod., τὸ μεθ' Heinsius rectius. — μαντειάσθω δι'. cod., μαντείας, ὃ δι' — ἐλαίου (γίνεται addit) Mus. 39. διαχεῖν etiam Suidas, et χύτλασον· διάχυσον schol. Ar. Vespp. 1212. 40. ὕγραινον cod. Mus. 41. Sic cod., χύτλος δὲ κρατὸς ὀκόσ' εὔσκιος παρῆν· ἐσπαρμένοις Mus. In loco hoc perobscuro (nam χύτλος est rec. Graec. vocabulum) Lobeck. Agl. 835 δίκρανος suasit, κρατὸς κόσμος Toupius, κρατὸς ὄγκος Iacobs. Exx. I p. 102 coniecerunt. De mulieribus ollas in capite gestantibus intellegit Iacobsius. Nauckius trag. fr. adesp. 218 solam Fungeri coniecturam ὄσχος pro ὀκόσ commemoratione dignam habuit. Adiuncta ἐσπαρμένος et q. s. exemplum interpretari videntur, ideoque admitti nequeunt Heinsii et Scaligeri in Cirin p. 76 coniecturae, a capite scribentium (χυμένοις)· ἐσπαρμένοις vel (χυτοῖς)· ἐσπαρμένοις. Accedit quod sub *ευσκι ΟΣΠΑΡΗΝ* aliqua verbi σπείρειν forma latere videtur.

χυτλώσαιτο· ἀλείψαιτο μετὰ τὸ λούσασθαι
χύτραι· τὰ χυτροπώλια
χύτραις λημᾶν· μεγάλαις τισὶ ..... κωλύεσθαι βλέπειν, καὶ λίαν λημᾶν
χυτρεοῦν· ὀστράκινον
χυτρεῖα· τὰ τῶν χυτρῶν ὀστράκια
χυτρίδιον· μέτρον τι
* χυτρίου· τοῦ κρανίου
χυτρίνδα· παιδιᾶς εἶδος τοιαύτης· καθέζεταί τις ἐν μέσῳ. εἶτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθεζόμενον, ποιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφεσθαι, ἕως ἅψηταί τινος τύπτοντος αὐτόν· εἶτα καθέζεται ὁ ληφθείς
* χυτρίζειν· ἐν χύτρᾳ (ἐκ)τιθέναι
χυτρῖνοι· τὰ κοῖλα τῆς γῆς, ὑφ' ὧν αἱ πηγαὶ ἀνίενται
χυτρισμός· ἡ τῶν βριφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις
χώεσθαι· συγχεῖσθαι. χολοῦσθαι
χώεται· θυμοῦται. μέμφεται. ὀνειδίζεται. χολοῦται, καὶ τὰ ὅμοια
χωῖδα· τροφήν
χωλάβει· θορυβεῖ
χωλεύει· νοσεῖ. σκάζει
[χωλύτοισιν· ὀργίλοις]
[χωλοθείς· ὀργισθείς]
χώλοθρον· ἡ κοιλασία
χῶμα· ὕψωμα γῆς, ὄχθη
χωματεπέκτης· τοῖς χώμασιν ἐπικείμενος
χωνευτήριον· χων(ε)ῖον
* χῶμος· χῶμα, σωρός
Χωνήν· τὴν Ἰταλίαν οὕτως πάλαι ἔλεγον, ὡς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ξενόφα... ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας
χῶνος· βουνός. [τόπος.] βόθυνος
χωόμενος· λυπούμενος. ὀργιζόμενος, χολούμενος. συγχεόμενος
χώρει· πορεύου
χωρεῖν· ἀπελθεῖν

SCR. 43. ζ 80 Callim. h. Iov. 17. 44. Ar. Lys. 557. 46. Ar. Nubb. 1474. 48. Alexid. com. v. 2 III p. 494. 51. Soph. fr. 499 et Aeschyl. ap. schol. Vesp. 268 (cf. schol. Rann. 1221) Pherecr. fr. LXXXI p. 357. 55. Υ 29. 58. Σ 411. 59. χ 26 Ο 210. 64. LXX III Regg. VIII 51. 68. Α 244.

ADNOT. 43. χυτλῶσαι· τὸ ἀλείψαι τὸ μετὰ cod., χυτλῶσαι· τὸ ἀλείψαι μετὰ Mus., χυτλώσαιτο· ἀλείψαι Iensius, correxi. 45. λήμαις inscrit HSt. Vide Leutsch. Diogen. V 63. 46. Imo χυτρεοῦν; χυτραῖον codex. 47. χύτρια cod. — ὀστρακα Poll. VII 163 (ubi codd. χύτρια) Ammon. p. 149 Choerob. in Cram. AO. II p. 278, 29. Χοιτρεῖον male Theognost. p. 128, 20. 48. Non sollicitaverim. Cf. tamen κύπρος· μέτρον τι. 49. Non opus videtur χυτρεοῦ· ὀστρακίνου. Latine etiam testa h. e. χυτρεῖον dicitur pro κρανίον; et Rueckertus si bene memini testam capitis alicubi Scherben des Hauptes dicere ausus. 50. Poll. IX 113 Suid. τοιαύτας Aldus. 51. (ἐκ) Pierso Moer. p. 138. 52. ἐνίενται cod., ἀνίενται Guyetus et Bentleius ad Callim. fr. p. 462. Vide Lobeck. Proll. p. 209 qui in Arrhian. peripl. mar. Eryth. p. 167 Bl. (I p. 291 Muell.) recte χυθρῖνοι τόποι εἰσὶ τοῦ ποταμοῦ βαθύτεροι pro κύθρινοι restituit. 54. συγχεῖσθαι] Schol. Il. Ν 165 Ψ 385. 56. Conici plura possunt χλιδάν· τρυφήν. ἐδωδά· τροφή. 57. χωλαβεῖ Mus., χολαβεῖ Aldus. Vide χαλαβεῖν· φοβεῖν θορυβεῖν. 59. χολωτοῖσιν recte Mus., χολοτοῖσιν· ὀργήλοις Cyr. 63, non χωλωτοῖσιν ut Vossius adnotat. 60. χολωθείς Mus. 61. Non liquet. 62. ἡ ὄχθη editiones. 63. χωματεπάκτης Musurus. Non expedio. 64. χωνίον cod., em. Mus. 65. χῶρος Vossius. 66. Χώνην Mus. rectius. Idem Ξεροφάρους. Cf. GFroehner in Philol. XII p. 234. 67. τύπος HSt. Confundit χῶνος et χῶρος. Βόθυνος videtur v. l. praec. βουνός. 68. Supra male χοώμενος. 70. Excidit explicatio v. χωρεῖν et gl. χωρῆσαι.

χώρησαν· ἀνεχώρησαν
χωρήσαντα· καταβληθέντα. ὁρμήσαντα
[χωριάζεσθαι· λέγειν]
χωρίον· δοχεῖον. κόπτρον. [καὶ ὄρνις ποιός]
[χωριαμός· κίστη.]
χωρίς· δίχα. ἰδιαζόντως
χωρίτης· ἀγρότης, ἄγροικ[τ]ος. ἄλλοι τὸν ὁδηγόν
χωροβατεῖ· ἐν τῇ χώρᾳ περιπατεῖ
[χωρονομεῖ· ὀργίζεται]
χῶρος· τόπος, ἀγρός. ἄν(εμ)ος. ἢ χωρίον
χωσάμενος· χολωσάμενος
χώσασθαι· συγχυθῆναι, ὀργισθῆναι. λυπηθῆναι
χωσθῆναι· τὰ αὐτά

Ψ.

ψάγδας· [ψαγδῆς.] μύρον ποιόν
[ψαγεῖον· ἀγγεῖον]
ψάγιον· πλάγιον, λοξόν, ἐπικεκλιμένον
ψάραλλα· ψύγματα
ψάδδα· ἡ κινάβαρις
ψάδιον· κάταντες
ψαδυρόν· ἀσθενές. μαδαρόν. ψαθυρόν
ψαέναι· φθάσαι. κτίσαι

SCR. 71. Δ 505. 72. P 101. 77. Soph. fr. 22. 217. 78. cf. Ios. XVIII 8. 80. Luc. Act. Ap. XXVII 12. — Θ 491. 81. Φ 212.

Ψ. 1. Eupol. fr. XIV vol. II p. 505 Arist. fr. III p. 1027. 3. Pindaro inferre voluit Th. Bergk. Nem. VII 69, ubi libri Ac M 2 *ψάγιον ὄαρον ἐννέπων ψέγοιον* M 1, vulgo *ψέγιον*, Schneider *ψόγιον*, Ahrens *ψελλόν*. 6. Attici.

ADNOT. 71. *χώρισαν· ἀνεχώρισαν* cod., em. Mus. 72. *χωρίσαντα* cod., em. Mus. 73. Vide *φατίζειν*. Forte *χαρίζεσθαι* (sc. *ψεύδεσι*)· *θέλγειν* coll. Odyss. XIV 387. 74. *κόπρον* Mus. *δοχεῖον κόπρον* Sopingus, qui de praedio inculto cogitasse videtur. Sed *δοχεῖον* (*κατόπτρου*?) ad *χωριαμός* pertinent, ni fallor. *Χλωρίων* vero est *ὄρνις*. Cf. *χλωρεύς* et *ὠρίων*. 75. *Φωριαμὸς* Salmasius. Defendit Lob. Proll. p. 155. 75. 76. In codice coniuncta sunt. 76. *χωρὶς δῆλα ἢ διάζοντος* cod., + Mus. 77. *ἀγρώτης* Mus, — [τ] Mus. 79. *χειρονομεῖ· ὀρχεῖται* Bentl. ad Mill. p. 38. 80. *ἄνθρωπος* Mus., *ἄνος* cod., *ἄνεμος* GDindorf. c. 1817 C, scite *corum* s. *caurum* intellegendum esse monens. Schleussnerus conferri iubet Salmas. Exx. Plin. p. 1260 Cellar. Geogr. vet. I p. 29, 34 Wetsten ad N. T. II p. 641. — Supra male *χῶνος· τόπος*. 81. *χωλοσάμενος* cod., em. Mus.

Ψ. 1. *ψάδας* cod., *ψαγδὰς* Mus., em. Heinsius. Alterum *ψαγδῆς* et vitiosus accentus *ψαγδάς* fortasse originem debent formae solitariae *ψαγδᾶνι* apud Eubul. Com. fr. VI vol. III p. 253. Male *ψάδα* in libris Erotiani p. 396. Vide Galen. lex. 598 Ath. XV p. 691 C Clem. Alex. p. 207 Iablonski opusc. I p. 418. Vide et *σάγδας*. 2. Infra recte *ψυγεῖα· ἀγγεῖα* κτλ. Hoc latere vidit Ruhnken. 3. Vide SCR. et mox *ψάδιον*. 4. Supra vol. I p. 41 gl. 1022 habuimus *δδδάντὴν* (sic codex teste I. Bekker) *κινναβάριν*; quod si recte habet, Cyprium est pro *σάδδα*, *ψάδδα*. In Thes. desideratur. 5. Infra *ψιλοῖς· πλαγίοις* et *ψοδίον· σκολίον*, si mendo caret. Hoc et *ψάγιον* attulit Thesaurus sed oblitus est gl. *ἄδιον· κάταντες, πλάγιον, ἀνώμαλον* cum *αἰβον· κάταντες, πλάγιον, αἰόν· κάταντες ἢ ἑτεροκλινὲς ἢ πλάγιον* a nobis comparatum s. v. *σίδαιον· ἑτεροκλινές*. Itaque trisyllabum latere patet, a *ψ* — vel *σπ*— incipiens. 6. Ne quis *ψαθυρόν* e dittographia ortum, aut pro *ψαδυρόν* reponendum putet, conferatur Galen. VIII p. 872 qui *ψαδυρόν* Atticis, *ψαθυρόν* communi Graecorum dialecto tribuit. In Theognost. 12, 11 male *ψιδόν*. 7. Vide Lob. rhem. 89 et 170, ubi *φθάσαι κτήσασθαι* sublato divisore corrigit. Infra *ψατᾶσθαι* et *ψατῆσαι* habebimus, quorum mentionem fecimus s. v. *φθατήση* et *φθοατήσει· φθάσει κτήσασθαι*. Exitus glossae corruptus aut *ἐν* aut *ναι* fuisse videtur.

ψαθάλλειν· κνήθειν. ψηλαφᾶν
ψαθαρά· εὔθλαστα, σαθρά. ξηρά. ἀσθενῆ. ψαθυρά
ψάθσα· ψωμία
ψαθύρματα· ἀποκόμματα
ψαθυρός· εὔθλαστος, καὶ τὰ ὅμοια
ψαιδρά· ἀραιότριχα
ψαιδρόν· φαιδρόν. ἀραιόν
ψαιθόν· ὑποφοινίσσον
ψαῖμα· ὀλίγον
ψαινούζειν· διὰ ῥ.πισμοῦ καταψύχειν. γὰρ δὲ καὶ δραπισμοῦ
ψαινύθιον· ψευδές. μάταιον, εὐτελές, φλύαρον. οἰκτρόν
* ψαινύροιτο· διεσείσατο
ψαινύντες· ψωμίζοντες
ψαίννον· ἀχρεῖον
ψαίνυσμα· ὀλίγον
ψαινύσσειν· ῥ.πίζειν
ψαίρει· τινάσσει, ῥιπίζει.
ψαί(ρ)ειν· ἀσθενῶς τι ποιεῖν. σύρειν

SCR. 8. cf. Hermipp. fr. IV p. 414 Plat. Com. fr. IV p. 635. 24. Aesch. Prom. 394. 25. Hippocr. p. 655, 54.

ADNOT. 8. καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς addit Suidas s. v. ψατάλλειν, quod aut ψαθάλλειν scribendum aut ψαλάττειν. Explicationem ψηλαφᾶν hausit e Moerid. p. 421 ubi vid. Piers. Cf. praeterea Ael. Dionys. Eustath. 1914, 24 Phrynich. app. soph. p. 9, 6 Et. 817, 14 schol. Lyc. 139 et Hes. s. v. ἐψαθήλατο et ἐψαλάσατο, qui haec etiam ἔκνηθεν interpretatus est. 9. Cf. ψαφαρά. 10. Infra ψάφεα cum eadem interpretatione si mendo caret. Sic enim non ψαφέα et ψαθέα, ut in codice scripta sunt, accinit HSt. Vide ψαλίθια ψιττία et ψάθια. 13. Ex corrupta pronunciatione voc. ψεδνά ortum. Pierso ad Moer. p. 442. Ψαιδνός· δραιόθριξ, μαδαρός Suid. Cf. ψηνός et ψυδνή. 14. Sic etiam Theognost. 13, 6 cuius nulla est auctoritas. Ψαιδρόν· φαιδρόν verum esse patet ex EtGud. 572, 53: ψαιδρόν. φαιδρὸν Κύπριοι, quibus vindico etiam ψιαρὸν ψάμμη ψῶσαι. Ψεδνόν· δραιόν Pierso l. c. 15. αἰθον? 16. ψαῖσμα· σῖτον ὀλίγον. ψαίνυσμα· ὀλίγον; hoc a ψαίνυμι, ψαῖμα et ψαῖσμα a ψαίω (= ψίω; unde derivandum ψῖσμα non legitur). Vid. Theophrast. ap. Porphyr. de abst. II 6 p. 54, 39 p. 55, 1. 5. Apud EtGud. 573, 31: ψαῖμα· τὸ ὀλίγον καὶ ψαῖσμα. τὸ ὀλιγόσιτον exstant. 17. Sic codex, ῥιπισμοῦ — γράφεται δὲ Mus., qui literam erasit. Locum parum feliciter aggressi sunt Salmasius Kusterus GDindorfius decepti haud dubie gl. 23. 24. Primum enim non ψαινύζειν scribendum, quod post Salmasium suasit Dindorf. Thes. VIII c. 1826 B, sed ψαινυθίζειν, ut μινυθίζειν; deinde δραπισμοῦ minime e superioribus illatum est pro verbo ab Hesychio posito quod excidit, sed corruptum est e διαπισμοῦ h. e. διὰ πρισμοῦ. Sequitur, ut καταψύχειν detortum dicamus e καταφήχειν et totum locum recepta Musuri emendatione verissima γράφεται δὲ καὶ sic restituamus: ψαινυθίζειν· διὰ ῥιπισμοῦ (suprascr. Γρ. δὲ καὶ διαπισμοῦ) καταφήχειν h. e. ψαινυθίζειν· διὰ πρισμοῦ καταφήχειν. Kusterus proposuerat γράφεται δὲ καὶ ψηνίζειν, ἐπὶ δραπαχισμοῦ, GDindorfius γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ῆ ψηνίζειν. Cf. Lob. rhem. p. 247. 18. ψινύθιον· φαῦλον infra, Cyr. 39 Phot. 655, 7 Suid. ψαιμύθιον (sic) τὸ φαῦλον καὶ ψευδὲς Theognost. 13, 6, ψαινθάδιον (sic) — τὸ ψευδὲς καὶ μάταιον EtGud. p. 573, 32 Choerob. AO. II p. 280, 3. Ψαιννυθάδιον propter Lycophr. 1420 verba ψαίννυθα θεσπίζειν ab Heinsio allata coni. Lob. Proll. 368, ψαινύθιον ubique GDindorf. Illud ψαίννυθα scholia minora et paraphrasis p. 338 Bachm. explicant ψευδῆ. Οἰκτρὸν ad ψίνδεσθαι· κλαίειν adludit. 19. ψαινύρατο Musuri correctio incerta, nec ordini satisfaciens. Latet forma aliqua verbi ψαίρειν ab altero ψαίνυμι probe distinguendi. 20. ψαινῦντες cod., em. Thes. VIII c. 1826 A Lob. rhem. p. 209. Cf. ψῖσαι, ψῖσαι, ἐψισε, ψαίνυσμα, ψαῖμα, ψαῖσμα ψάμματα et Th. I. Schneider in Lex. Gr. 21. ψαινύθιον corr. Thes. 1826 A oblitus EtGud. 573, 33 ψαίννυον· τὸ ἀχρεῖον porrigentis. Adiectivum ψαινύ ponit Schneiderus; mihi imperfectum verbi ψαίνυμι videtur. 23. Cf. Lob. rhem. p. 247. Supra ἀνεψαινυγμένος· ἐσπουδασμένως. — In ῥιπίζειν Mus. literam erasit; conicio πρίζειν, ut EtGud. 574, 45 ψινύσσω explicat ξύω, nisi quis αἰθύσσειν· ῥιπίζειν malit. 24. 25. Disiunxi, et correxi. 24. ψαίρειν· τινάσσειν ῥιπίζειν Mus., τὸ ταχύνειν Cyr. 39. 25. ἀσθενῶς τι ποιεῖν ψαίειν σύρειν cod, correxi ex EM. 818, 40; nisi malis (ψαίρειν)· ἀ. τ. ποιεῖν, ψαύειν, σύρειν. Celerum scio Et.Gud. 572, 57 agnoscere ψαίρειν· τὸ ψαίειν.

ψαῖσμα· σῖτον ὑλίγον
ψαιστά· ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα
ψα[ι]χάζει· ῥα(ί)νει
ψά[ί]καλον· ἔμβρυον, βρέφος
* ψαιχάς· ψακάς, ῥανίς
* ψα[ι]χάλοῦχον· ἔμβρυον.....
ψαχαλοῦχοι· ψάχαλα ἔχουσαι· εἰσὶ δὲ ἔμβρυα
ψάχελον· μέσα
[ψάχιον· ἀραιόν. μακρόν]
ψάκταν· τὴν ψώκτην μάζαν
ψακτήρ· ψήκτρα
ψαλάγματα· ψηλαφήματα
[ψάλις· κιθαριστής]
ψάλια· κρίκοι, δακτύλιοι
* ψαλίδες· ἀψῖδες τῶν στύλων
ψαλίξαι· κεῖραι
* ψαλίοις ἵππους· χαλινοῖς ἵππους. κωλυτηρίοις
ψαλίον· κωλυτήριον. χαλινός
ψαλίθια· ψήγματα
ψαλάχανθα· τοῦτο ἀδέσποτον δοκεῖ τισιν εἶναι. [ψ']
ψαλαχτόν· οὐχ ἀνεύρητον
ψαλάσσει· τινάσσει. ψηλαφᾷ. κινεῖ. ψαίει, ψάλλει, ἀφ' οὐ καὶ ἀψύλακτος ὁ ἄψαυστος

SCR. 27. Antiph. Com. III p. 118, 3 Anon. com. fr. CCCX p. 679. 29. Thessali, teste Aeliano NA. VII 47. 32. Sophocl. fr. 962 Df. 36. Ad Aesch. Suppl. 296, ubi cod. παλλαγμάτων, refert GDindorf. Vide nos ad ἐμπαλούγματα et περιπαλαχθῆναι. 39. Aesch. Prom. 54. 40. LXX Exod. XXVII 10. 11. 42. Eur. Rhes. 27. 43. Plat. Legg. III p. 692 A. 45. Epicus l. c. καὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν. 47. Ar. Lys. 84.

ADNOT. 26. Cf. ψαῖμα ψαίνυσμα. 27. Pausan. Att. ap. Eustath. p. 1445, 48. 28. ψακάζει· ῥαίνει Cyrillus 39. Hoc igitur ordine etiam flagitante scripsi, quamquam ψεκάζει quoque latere potest a Phrynicho app. soph. 73, 27 damnatum. 29. [ί] Heinsius recte, quamquam ψαίκαλον· τὸ ἀρνίον ponunt etiam Theognost. 12, 8 Herodian. epim. p. 154. Vide Nauck Ar. Byz. p. 106. 126. 153 (Eustath. 1625, 49). 30. Recte Cyr. 11 ψακάς· ψεκάς (ψεκὰς om. Cyr. 39) ῥανίς; neque aliud voluisse putandus est Hesychius a Moerid. p. 419 ut solet pendens. 31. ψαικάλουχον· ἔμβρυον nihil amplius codex. Imo ψακαλοῦχον· ἔμβρυον (ἔχουσαν). Nauckius confodere maluit. 32. ψάκαλα ἔχουσαι Nauckius probabiliter. Sed potest etiam ψακάδας (cod.) defendi. 33. μέγα Suidas, quod verum videtur. 34. ψαίκιον· ὠραῖον — ἐλαφρόν Theognost. 12, 8. Utrumque scribendum ψαυκρόν quod infra cum iisdem habebimus explicationibus: καλλωπιστής, ἐλαφρός, ἀραιός, ut dubites ὠραῖον an ἀραιόν praeferas. μικρόν HSt. et L. Bos. Obss. crill. p. 194 coll. schol. Ar. Pac. 120, ubi ψακάς exponitur τὸ μικρότατον. Imo ἄκρον vel ἄβρόν coll. σαυκρόν· ἁβρόν, ἐλαφρόν, ἄκρον. Ψαυκρόν est ἄκρως ψαῦον. 35. ψυκτὰ conferri iubet Salmasius, Thes. VIII c. 1830 C ψάκταν· τὴν ψωκτ(ή)ν μᾶζαν corrigit. Vid. Lob. Parall. p. 351. Latetne ψαιστήν vel ψαιστήν, solemni confusione literarum *IC* et *H* in ψακταν detortum. Cf. Galen. lex. 598. 36. Frustra corrigunt ψυκτήρ· ψύκτρα. 38. L. ψαλτής. 39. ψαλία cod. 40. Imo ψαλίδες τῶν στύλων· ἀψῖδες. Glossa spuria. 41. H. e. διπλῇ μαχαίρᾳ κεῖραι. Cf. Iulian. Anth. Pal. XI 368: καὶ οὐ ψαλίδεσσι κερῆναι. Pearso Proll. Hierocl. p. XXXVII. 42 ἵππων — ἵππων codex. Imo ψαλίοις ἵππους· χαλινοῖς ἵππους; cf. SCR. Glossa videtur intergerina, ut pleraeque ex Euripidis Hecuba Rheso Andromache Troadibus Phoenissis petitae. 44. Suspectum. Synonyma sunt ψάθεα et ψώθια; ordo aut ψαλάθια poscit aut ψαλιστά. Nam glossae 38 — 44 locum alienum occupant. 45. Ad Ptolem. Hephaest. ap. Phot. Bibl. 150, 24 referendum esse viderunt Casaub. Ath. XV c. 10 Gale p. 118. Cf. Meinek. Com. III p. 219. — ψαλακάνθα codex; [ψ'] delevit Mus. 46. ἀνεύρητον cod., ἀνερεύνητον Mus., (d) ψάλαχτον· ἀνερεύνητον GDindorf. Thes. VIII c. 1831 BC, monens ἀψάλαχτον legi ap. Sophocl. fr. 495 (fr. 505 p. 201 Nck. οὐκ ἀψάλακτος) et Ar. Lys. 274, ψαλαχτόν teste carere. Alioquin non displiceret Musuri emendatio. 47. κνεῖ probabiliter Piersono ad Moer. p. 421, quamquam satis defendi potest κινεῖ. Pro ψάλλει malo ψαθάλλει. — ψαλάξεις· κρούσεις Cyr. 39.

ψαλίς· τὸ ἄρμενον. καὶ καμάρα. καὶ ταχεῖα κίνησις
* ψάλλειν· ἆδειν ἄσματα. τίλλειν. κινεῖν
* ψαλόν· εἶδος χαλινοῦ
ψαλίττεται· ἁμιλλᾶται
ψαλλός· ὕλη
ψαλοίμην· βληθείην
ψαλτήρ· ὁ ἀνήρ· ἡ δὲ γυνὴ ψάλτρια
ψαλτής· κιθαριστης
ψάλτιγξ· κιθάρα
ψαλύγων· ἔνιοι ψά(λυ)γας τὰς λεγομένας ψυχὰς ἄμεινον, καὶ τοὺς ἀσθενεῖς σπινθῆρας
ψαμαθία· αἰγιαλός
ψάμαθος· ψάμμιος, ἢ παραθαλάσσιος ἄμμος
ψαμμακοσιογάργαρα· πολλὰ ἀναρίθμητα, ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων
ψάμματα· σπαράγματα
ψαμματίζουσα· ψωμίζουσα
ψαμμήν· ἅλμιτα
ψαμμοδύτης· ἰχθῦς, ὃν καὶ καλλιώνυμον ὀνομάζουσιν
ψάμμος· ἡ παραθαλάσσιος γῆ, ἄμμος
ψανισμός· ναυτιασμός
ψανός· ψεδνός
ψάρις· γένος στρουθοῦ
ψᾶρ(ε)ς· εἶδος ὀρνέου. [ἄλλοι δέ φασι τὴν λέξιν μηδαμοῦ κεῖσθαι
ψάρις· εἶδος νεώς, τριήρους
ψαρί[γ]χοι· ψᾶροι
ψαροί· ποικίλοι. εἶδος χρώματος
ψαρόν· ποικίλον. σποδοειδές
ψαστής· τὰ ψαιστὰ ῥόδα
ψατᾶσθαι· προκαταλαμβάνειν
ψατῆσαι· προειπεῖν
ψαύειν· θιγγάνειν

SCR. 48. στενὴν δ' ἔδυμεν φαλίδα κοὐκ *dβόρβορον* Soph. ap. Poll. IX 49. 58b. I 385. 59. Ar. Ach. 3. 68. *P* 755. 71. Zachar. VI 3: ἵπποι ποικίλοι καὶ ψαροί.

ADNOT. 48. ἄρμενον] *instrumentum tonsorium*. De καμάρα cf. Lob. rhem. 32; de ταχεῖα κίνησις Path. El. p. 150 rhem. p. 243. Compilat haec schol. Plat. p. 459. 49. ψαλλομένη· τιλλομένη Suidas. Χοιροψάλης· ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν schol. Aesch. Pers. 1067 (qui ψάλλ' ἔθειραν dixit) schol. Clem. Alex. p. 109. In Plat. Lys. p. 209 quem respicit Hes. ψῆλαί· τῖλαι codices fluctuant τῖλαι inter et ψῆλαι. 50. Incertum, an ψάλιον voluerit. 51. Lob. rhem. p. 243. Vide adn. ad ἅλιντος· ἅμιλλα. vol. I p. 122 gl. 3026. vol. III p. 41 gl. 1060. 52. Non liquet. 52. βληθείην] sc. κιθάρας ἤχῳ. 54. ψάλτηρ codex. 55. ψαλτίς cod., supra ψάλις utrumque pro ψαλτής. De acc. Herodian. ap. schol. Soph. El. 70 Arcad. p. 27, 4. 56. Cyr. 63 Suidas Bachm. AG. 419, 16. 57. Vide φεψάλυξ et Lobeck. Path. El. p. 150. — ψαγὰς τὰς et καὶ codex, ψάλυγας τὰς et δὲ Musurus; ψίχας Valesius, τρίχας Choerob. Bekk. p. 1432, sed ψυχαὶ sunt *cicindelae*, ut dixi in Didym. p. 81. 59. ψαμμακάσια, γάργαρα — ἀπὸ τοῦ cod., em. Mus. 62. Supra φάμμη· ἅλφιτα. 63. Schneider histor. pisc. p. 108. 64. ἄμμος e Moeride p. 420 accessit. 66. Dorice pro ψηνός, q. v. Lob. Proll. p. 184. 67. Ordo requirit ψάρας (quod si pro nominativo potius accipiendum est, quam pro acc. ψᾶρας, cf. σπαράσιον et σμάρδικον). Vide etiam σαρίν. 68. ψάρ.ς cod., ψᾶρες Mus. Verba ἄλλοι — κεῖσθαι, quae ad aliquam vicinarum glossarum referenda esse vidit Arnald. Lectt. Gr. p. 134, comparari possunt cum verbis Didymi s. v. ὀρείχαλκος. 69. Ad βᾶρις adludere visum Vossio. 70. [γ] delevi et ψᾶροι scripsi pro ψαροί. Formam in — ίχος poscere videbatur κοψίχος. 72. ψάρον cod., em. Martin. 73. Ῥόδιοι Meinek. Philol. XII p. 630. 74. 75. I. q. φθάνειν. Vide ψαίναι, φθατήσῃ et φθοατήσει Lob. rhem. p. 89. 169.

ψαύεται· ψηλαφᾶται
* ψαυγές· θορυβῶδες
ψαυκρόποδα· κουφόποδα, ἄκροις τοῖς ποσὶ ψαύοντα
ψαυκρὸν γόνυ· κοῦφον. ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν
ψαυκρός· καλλωπιστής. ταχύς, ἐλαφρός. ἀραιός
* ψαλόεντα· τὰ ἐν τῷ ψαύειν ἀπολλύντα
ψαῆσαι· ἅψασθαι. προσεγγίσαι
ψαύσασθαι· τὰ αὐτά
ψαυστά· ψαυστὰ ἀρχίας
* ψαύριος· κονιορτός. φορυτός. οἱ δὲ ψαυρός
ψάφα· κνέφας
ψαφαρά· ψαθυρά
ψαφαρόν· ξηρόν, αὐχμηρόν. ἀσθενές. ἐλαφρόν
ψαφαρὰ νεφέλη· σκοτεινή
ψαφερά· ψαθυρά
* ψαφέα· ψωμία
* ψάφα· λόφοι ψηλοί
ψαφοτριβέων· περὶ τοὺς λόγους τριβομένων
ψέ· αὐτούς, αὐτάς, [αὐτῶν] αὐτά, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό
ψέγει· μέμφεται. ὑβρίζει
ψέγος· τάφος. καὶ ἐπιψέγειν· ἐπικηδεύειν
ψέδειν· ἐντρέπειν, φροντίζειν
ψεδνὴ ἡ θρίξ· ἡ ἀραιόθριξ·
ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε
μαδαρὰ ἐπήνθει
ψεδόναι· λόγοι
ψέδυρα· ψίθυρος

SCR. 77. ψαύετε Soph. OC. 1544? 79. Antimachi? 83. Soph. OT. 1467. 89. αὐχμηρόν] schol. Nic. Alex. 353. Vid. ADN. 91. Hippocrates. 95. Sophron. fr. 84 Theocr. XVIII 3. 96. Eur. Stob. Flor. 69, 9. 99. *B* 219. 101. ADN.

ADNOT. 78. Non liquet. 79. ψαυκροπόδης· ἐπίθετον τοῦ Ἀρίονος ἵππου. εἴρηται διὰ τὴν ταχύτητα παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τὴν γῆν κατὰ δρόμον EM. 817, 46. Glossae 79. 80 ordine inverso collocandae sunt. 81. Supra σαυκρός· ἁβρός ἐλαφρός μακρός. φάκιον (leg. ψαυκρόν)· δραιὸν μακρόν, quae compilans Theognost. 12, 8 ὁραῖον posuit, incertum utrum vitiose pro δραιόν, an pro καλλωπιστής. 82. Ordo ψαυλόεντα poscit, h. e. ψολόεντα (κεραυνόν)· τὸν ἐν τῷ ψαύειν ἀπολλύοντα. 83. Schol. Eur. Phoen. 82 Cyr. 63. 85. Gl. obscura. Ψαυστά· ψαιστά. Ἀρχίας Musurus. Ψευστά· ἁλφιτα κτλ. Cyr. 63. 86. φορητός cod., em. Ruhnken. 87. Lob. rhem. p. 315. Supra σεῖφα· σκοτία λίρῆτες. 89. ἀσθενεῖ ἐλαφρᾷ schol. Aesch. Sept. 323 ψαφαρᾷ σποδῷ interpretatus est. 90. Hoc et ψάφα, si mendis carent, pro ψεφαρὰ et ψέφας dicta sunt ex dialecto. 91. Galen. lex. p. 598. 92. Supra ψαθέα. Utrobique ψάθεα vel ψαθία suasit. HSt. Cf. ψάθια. Nisi mendosum esse ordo argueret, agnoscerem dialectum Aeolicam. 93. Sic cod., ὑψηλοί Mus., ψαφαροὶ λόφοι· ψιλοί Meinek. Philol. XII p. 630 contra ordinem. Coni. ψᾶφοι et intellego Διὸς ψήφους ap. Cratin. fr. IV p. 18: ἔνθα Διὸς μεγάλου ψᾶφοι (al. θᾶκοι). An ψόφοι· λογοὶ ὑψηλοί? 94. περὶ τοὺς λογισμοὺς qui calculos versat Hemsterh. 95. αὐτῶν cod. Salmas.; αὐτόν Mus. Confundit ψέ et ψέων· αὐτῶν. Vid. Ahrens Dial. II p. 110. 261. 98. Infra ψέφει· δέδοικεν ἐντρέπει φροντίζει λυπεῖ (Lob. rh. p. 39. 72, adnotans ψέδειν dubium esse nec usquam legi) Theognost. 12, 12. Supra οὐ μεταψέφεις· οὐ μεταμελῇ οὐ μετανοεῖς. μεταψέφειν· μεταμελεῖσθαι. μεταψέφω· μεταβουλεύομαι. καταψέφει — παρὰ τὸ ψεφᾶσθαι· τὸ μεταμελεῖσθαι — ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ φροντίζειν οὕτως λέγουσιν. ἀψεφές· ἀφρόντιστον. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ. ἀψεφέων· ἀμελῶν. Male ψηφῶν (l. ψέφων)· φροντίζων. — ψέδω· τὸ λυπῶ καὶ ψέδεσθαι τὸ λυπεῖσθαι EtGud. 574, 45, afferens et ψίδω τὸ φροντίζω καὶ ἐντρέπομαι. 99. δραιὰ θρίξ Guyetus, qui ψεδνὴ θρίξ· ἡ δραιὰ θρίξ voluisse videtur. Possis etiam ψεδνόθριξ· δραιόθριξ. — ἐπήνθη cod., em. Mus. 100. ψεδόνες Salmas. coll. ψιδόνες. Sed neque hoc latere puto, neque ψεδνοί· ὀλίγοι coll. ψεδνή· ὀλίγη quod Cyr. 63 porrigit, sed φλεδόνες quod comparavit Lob. Soph. Ai. p. 169 ed. sec. 1. ψέδυρος Mus. ψεδυρά Thes. VIII c. 1852 C, ubi GDindorfius adnotat hoc ipsum ψέδυρα etsi sine accentu legi ap. Aesch. Suppl. 1041 (ψεδυραὶ Stanleius).

* ψεδνός· μαδαρός, ἀραιόθριξ
ψειαί· ἀλώπεκες. ψῆγοι
ψεαδερτῶν· ἐλαιῶν τὸ ἀποπίασμα
(ψ)ειήματα· παίγνια
ψ[ε]ιλεύει· χρα(σ)πεδεύει
ψ[ε]ινάζει· ἀποῤῥεῖ
ψείρει· φθείρει
ψεῖσαι· ψωμίσαι
ψεχάδες· ῥανίδες, σταγόνες
ψεχάς· σταγών
ψελλίζειν· ἀσ[χ]ήμως λαλεῖν
ψεκτόν· μεμπτόν
ψελιστήν· λίγνον
ψελλός· ὁ τὸ σίγμα παχύτερον λέγων
ψελός· αἰθαλός
ψενδύλοι· σπόνδυλοι
ψευδάγγελος· ψευδῆ ἀγγέλων
* ψέλια· δακτύλιοι, λύγαια
ψευδάλμιον· ψευδές
ψευδ(αμ)άμαξυς· εἶδος ἀμπέλου. ἤγουν εἰς ἀναδενδράδα εὔθετος ἄμπελος. καὶ ὁ ψευδόπλουτος
ψευδεπήσειεν· ψευδολογήσειεν
ψευδῆ· ἀλλόκοτα. ἀπάτας
ψευδηγόρους· ψευδολόγους
ψευδής· ψεύστης
ψευδοεπήσωμεν· ψευδολογήσωμεν
ψευδομυθεῖ· ψευδολογεῖ
ψευδοραβδοθίας· ψευδοραψῳδοί
ψεῦδος· ἀπάτη, πλάνη
ψευδοσέληνον· ἡ ἀμαυρὰ σελήνη

SCR. 10. Ps. LXXI 6. 15. Aristoph. fr. LXXXIII p. 1195 com. an. XCVII p. 628. Vide tamen Nauck. Ar. Byz. p. 227. 18. *O* 159. 19. Phrynich. com. I 159. 21. Ar. Vespp. 326.

ADNOT. 2. Moer. Att. p. 421. 3. ψεῖαι lex. Doricum in Biblioth. Matrit. p. 146. ψίαι· ἀλώπεκες, ψόα· τὸ μέρος σώματος. ψυῖαι· ἀλώπεκες, φοῦαι· ἀλώπεκες, φύλλες· ἀλώπεκες Hesych. Vide nos ad φοῦαι et in Kuhn. *Zeitschr. f. vgl. Sprachw.* X 3 p. 207 * ubi ἀλώπεκες dici *lumborum musculos* ostendi. Altera significatio adludit ad στία q. v. 4. ψεάδερ· τῶν Mus. Vide ἑπίτερα. Possis ψειάδερ Laconice pro ψιάδες. 5. (ψ) Mus. Pro ἐψιήματα accipit Lob. Path. El. p. 52. 53. Sed vide ψιά. 6. Nescio cur corruptam dicat Thes. VIII c. 1852 D. Infra ψιλάς (h. e. σπιλάς)· πέτρα. χράσπεδα. Recte igitur Is. Voss. χρασπεδεύει quod verto; *limbo villis nudo stolam exornat.* 7. Cf. ψινάζει ubi de his gl. et aliis id genus agam copiosius et Lob. rhem. p. 122. 8. ψεῖ· ῥεῖ φθίνει Wakefield et Ellendt lex. Soph. II p. 976. Sed recte Guyetus dialectum agnoscit. Vide Lob. rhem. p. 32. 136. Ψείρει pro φθείρει ut διψάρα· διφθέρα, ψίνει pro φθίνει. 9. Pro ψῖσαι q. v. 12. [χ] Worth. ad Tatian. p. 94 coll. *ai* ψελλίζουσαι, quae sunt Iesaiae XXXII 4. 14. λίχνον Mus. Debebat τὴν λιγνύν. Nam ψέλος Boeticum est pro ψόλος. Cf. gl. ψ 116, et ψιλώεντα· αἰθελώδη Phot. 655, 2. 16. φέψελος Ruhnkenius. Recte Guyetus ad ψόλος retulit, cuius Boeotica forma est. Cf. 114 et Lob. Path. El. p. 150 n. 17. ψελύνοι cod., ψενδυνοί Suidas ab Is. Voss. laudatus. Hinc ψενδύλοι corr. Hemsterhusius, quod placet. 18. 23. 24. 27. 29. 32. Porrigit etiam Cyr. 63. 19. ψέλλια — λύγαι Mus. qui literam a erasit. 20. ψευδάλμιον Is. Voss. Vide Lobeck. Prol. p. 99. 21. ψευδαμάξυς cod., ψευδάμαξυς Mus. e Suida, qui ψευδάπλουτος explicat; ψευδόμαξυν codd. Rav. Ven. Arist. Vesp. 326; em. Heinsius. 22. Infra ψευδοεπήσωμεν. 23. Confundit ψευδῆ et ψεύδη. 28. Duo videntur articuli, quorum prior corruptus.

Φοινίσσαις Εὐριπίδου· κατηλλαγμέναι.
Φοινίσσαισιν παρθένοις, ἐπικρατείαις, [ἐμφερείαις]
Φοινίσσας· ἐρυθρὰς.
Φοινίσσας· ἐρυθρὰς ἐπὶ τοῦ ἵππου.
Φοινίσσας· σπουδὰς
Φοινίσσας· ἐρυθρὰς
Φοινίσσας· σπονδὰς.
Φοινίσσας· ἐρυθρὰς, ἀντὶ τοῦ φοινικίδας.
Φοινίσσας· ἐρυθρὰς· ἀπὸ τοῦ φοίνικος τοῦ δένδρου.
Φοινίσσας· φοινικίδας
Φοίνιξ· βίπαξ· ἀπὸ τοῦ φόνου.
Φοίνιξ· ἐρυθρὸς.
Φοίνιξ· ἐρυθρὸς· ἀπὸ τοῦ φόνου.
Φοίνιξ· ἐστὶ πλατυφυλλον· ὁ καὶ καρύωτον
Φοίνιξ· ἐστὶ τὸ καρύωτον
Φοίνιξ· κοκκίνου· ἀπὸ τοῦ φόνου· ἢ ἀπὸ τοῦ φοίνικος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρυθροῦ.
Φοίνιξ· ὁ καρύωτος· ἢ

ψηφῖδες· ψῆφοι, μικροὶ λίθοι
ψηφισαμένων· κρινάντων
ψηφίσματα· γνῶμαι ἀρέσκουσαι
ψῆφος· λόγος. κρίσις. ἀπόφασις διὰ λαλιᾶς
ψηφοφορία· ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή
[ψηφῶν· φροντίζων.] ψηφολογική· .....
ψήχει· καταμάσσει, τρίβει, ξύει. σμήχει. [ψύχει πραΰνει]
ψήχοι· πραΰνοι, καὶ τὰ ὅμοια
ψήχομαι τὸν δικαστήν
[ψηχράν· τὴν λεπτήν]
ψιά· χαρά, γελοίασμα, παίγνια
ψιάδ(δ)ειν· παίζειν
ψιάδες· ψακάδες, ῥανίδες, σταγόνες
ψιάζει· ψακάζει
ψιάθια· τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν καθεδρῶν ἐπιστορνύμενα
ψίαθος· ἡ χαμεύνη. καὶ τὸ φυτόν, ἐξ οὗ πλέκεται ψίαθος
ψίαι· ἀλῳπεκες
ψίακα· ψακάδα
ψιαρόν· εὐῶδες
[ψίγναι· τρίχες]
ψίδες· ψιάδες, ψακάδες
ψιβδεῖ· ὑποπνεῖ, βδεῖ
ψιδόνες· διάβολοι. ψίθυροι
ψίεσσα· εὐδαίμων, μακαρία
ψίεντα· τὰ αὐτά
ψιζομένη· κλαίουσα

SCR. 57. Φ 260. 68. Ar. Lys. 1304. 69. Π 459 teste Apoll. lex. 169, 20. 71. Philemon. com. fr. I p. 10. 72. Com. an. CCCLXXXIII p. 700.

ADNOT. 57. *οἱ* pro *ψῆφοι* Cyr. 63 probante Thes. c. 1890 D. 58. *χρινόντων* cod., em. Cyr. 63 addens *ἐπιχρινάντων*. 60. 61. Cyrill. 39. 63, qui *διὰ λαλιᾶς* (*διαλαλία* Salmas.) omittit. *Ψηφολογική* huc retrahit Scaliger, male. 62. Imo *ψέφων*, q. v. Quod sequitur *ψηφολογική* singularem glossam constituit explicatione carentem. Excidit *τερατεία* vel simile quid et ad Greg. Naz. I p. 748 C referendum est. 63. Similiter Cyr. 11. 63; *ὁμαλίζω*, quomodo etiam *ψᾶν* interpretatus est Cyr. 39. 64. Delebat Pierso Verisim. p. 132, deceptus Musuri emendatione *ψήχει· πραΰνει*. Codex *ψῆχοι· πραυνοί*. 65. Suidas male *ψηχόμαν*. — *τὸν* om. libri impressi. 66. Recte Mus. *ψυχράν*, q. v. 67. *ψηνά* cod., em. Suid. Similiter in gl. 225 peccatum est. Cf. Valcken. ad Roever. p. LXXV et Hemsterh. ap. Ruhnken. epist. crit. p. 63 (213 sq.), qui pro *παίγνια* suadet *παιγνία* vel *ψία· παίγνια*. Exempla vocabuli glossematici VVDD collegerunt haec: Hom. *ρ* 550 *τ* 330 Soph. fr. 3 p. 103 Aristoph. Lys. 1303 Apoll. Rh. III 117, *συνεψιάζουσα* Anth. Pal. V 288 *ὁμέψιος* Anth. Pal. IX 826 Hes. *ἔψεια ἐψία ἐψιᾶται* cett. *ἐφεψιώμενοι ἀφεψιασάμην. προεψιά. προσεψιά. ψιάδδειν. ψειήματα. λίζει* (*ψιάζει* ex. em. Ruhnk.) Eustath. p. 1381, 4 Lob. Path. El. I p. 52. Nuperrime disputavit de hoc voc. Carolus Keil in Philol. IX p. 449 ad verba tituli C I. III p. 1014 n. 6705 *γλυκὺ τὸ θανεῖν ὑπὸ ψιᾶ*. 68. *ψιαδεῖν* cod., em. Hemsterh. l. c. Abrens Dial. II 97. 69. Eustath. 1071, 3 Herodian. et Philox. EM. 818, 45. Infra *ψίδες* et *ψίακα*. 71. Poll. VIII 131. 72. Moer. p. 408. 73. *ψεῖαι* supra vitiose, ubi vide plura. 75. Vide Heringae Obss. p. 274 Lob. Proll. p. 254. Supra habuimus *φιαρόν· —, καθαρόν*, ubi apposui *σφειδρόν· καθαρόν. εὐῶδες* a Theognosto 11, 34. 12, 2 in *σφεδρόν* corruptum, quod videtur *σφιαρόν* fuisse. Glossa Cypria videtur; cf. *ψαιδρός*. Neque huc non pertinet *φιλυρόν· εὐῶδες*. 76. Supra *σαιγυδν· μικρόν, βραχύ*. Imo *ψηναὶ τρίχες*, nisi *ψηναὶ* explicatum fuerit adiectivo in — *τριχες* exeunte. 77. Lobeck. Parall. p. 83 comparavit *γνίς δρὶς σφίδες νίδες βλίδες*, quorum ne unum quidem suspicione caret. Coni. [*ψίδες*] *ψιάδες· ψακάδες*. 78. *Supra τιβδεῖ· φοβεῖται. Sed τι, quod postea abiit in ψι, male coaluit cum βδεῖ*. Ruhnk. ep. cr. II p. 19. Utrobique corrigo *τί βδεῖ*. 79. Infra *ψυθῶνες* pro eodem; *ψίδωνες* Suid. Theognost. 31, 29, exitum si quid video, falsum, accentum praebentes probabiliorem. 80. H. e. *defunctus*, a *ψισθῆναι· ἀποθανεῖν* (vid. *ἐψίσθη*) unde etiam *ψίσις· ἀπώλεια*. Sopingus comparabat *piissimus*, pro quo *pientissimus* voluisse videtur. Vid. Pott. *Etym. Forsch.* II 1 p. 547. 82. *ψιζομένη* Suidas. Infra *ψίνδεσθαι*, quo de Lob. rhem. p. 79, et supra *ἔψιδεν· ἔκλαυσεν*. Idem ponere videntur Theognost. 13, 11 EtGud. 574 (qui confundit *ψίδω* et *ψέδω*) *ψίδω· τὸ λυπῶ* (*λυποῦμαι*?).

ψίης· μακάριος, εὐδαίμων
ψιῆναι· ψίξαι
ψιῆσαι· ψωμίσαι
ψιθία· εἶδος ἀμπέλου, καὶ μήλων τινῶν
ψιθήν· τὴν ἀπώλειαν
ψιθύρα· ἐξ ὧν τὸ σύνηθες καὶ ἥρωος Ἀθήνησιν ὄνομα
ψιθυρίζει· εἰς τὸ οὐς ἠρέμα διαλέγεται
ψιθωμία(ν)· Λάκωνες τὸν ἀσθενῆ
ψιλάς· πέτρα. κράσπεδα
ψιλὰ τὰ γένεια· σπανοπώγων
ψιλαῖς· ἀκοσμήτοις
* ψηλαφῶ· ἐρευνῶ, καὶ τὰ ὅμοια
ψίλαχα· ψιλόν, λεῖον. πτερὸν [ἢ πτενύν]
ψιλάχερ· τὸ ἡγεῖσθαι χοροῦ
ψιλεῖς· οἱ ὕστατοι χορεύοντες
ψιλή· ζήτει εἰς τὸ ψιλόν
ψιλίοις· πλαγίοις, ὑπτίοις

SCR. 86. Eubul. III p. 261 fr. VI Anaxandr. fr. XX p. 201. 89. cf. Ar. Nubb. 1004. 95. Arist. fr. inc. CCLXXXIV.

ADNOT. 83. Verum videtur aeolicum *ψίεις*, quod voluit Salmas. HSt.; aut *ψιῇς*. 84. Falli Schneiderum, cum hinc conclusit *ψέγω* etiam gamma non habuisse nativum, non pronunciavit Lobeck. rhem. p. 53, sed pronunciare cogimur post coniecturam certissimam GBernhardyi *ψίξαι* reponentis pro *ψέξαι*. 85. I. q. *ψῆσαι*; Meinek. An. Alex. p. 93 Lob. rhem. p. 154. Supra *διεψήσατο ἐμψίουσα ἔψισε ἐπιψιεῖ ψεῖσαι* Phot. 655, 8 Suid. Eustath. 1631, 43 EM. 818, 2 Gud. 574, 55. Ex Cyrillo 39 enotavi *ψίω· ἀμβρωματίζω* (l. *ἐμβρ.* Et.Gud. 576, 22) et *ψίσω· ποτίσω* (quocum conf. Orio p. 168 *ψίω· ποτίζω*, ut nequeat cogitari de confusione vocc. *πίσω* et *ψίσω*). 86. Vide *μελαμψιθία* et *πολλόγειος*. *Vites psilthiae* memorantur a Columella III 2, 24 Virgil. Georg. IV 269 II 93 Stat. Sylv. IV 9, 38, uvae et vinum Poll. VI 82 Ath. I p. 28 F Nic. Alex. 181 c. schol. EM. 149, 26 Geopon. V 2, 4. 87. *ψιθύν* Schrewel. 88. *ψιθύρα* quid sit docet Pollux IV 60, ubi dicit musicum hoc instrumentum Thracum esse inventum. Sed haec vocabuli significatio aut silentio praetermissa erat, aut lacuna hausta est. Totum enim articulum e diversis frustulis ad unum corpus conflatum esse inde quoque patet, quod verba *καὶ ἥρωος* (*Ἔρωτος* Meurs. Lectt. Att. p. 188; alius coniciat *Ἑρμοῦ*, sed neutro fortasse opus) *Ἀθήνησι ὄνομα* ad glossam *ψίθυρος* (*ψίθυρ*) vel *ψιθυριστής* referenda sunt. Res nota ex Harpocr. Suid. Sub verbis sensu carentibus *ἐξ ὧν τὸ σύνηθες* haud scio an haec lateant *ἐρῶντος ἦν ἔθος.....*; quamquam *σύνηθες* adludit ad Aristoph. fr. LIX p. 1189: *ψίθυρον εὐήθη νόμον*. 90. (*ν*) Mus. *Angustis humeris* vertit Guyetus, qui recte e *ψίσις* et *ὠμός* compositum putat. Infra *ὠμίας* et ap. Poll. III 149 *qui amplis est humeris*. 91. *κράσπεδον* Mus. Supra *ψειλεύει· χρασπεδεύει*. Priorem glossae partem Valesius *ψιλάς* (imo *ψίλα* pro *πτίλα* [et τιλλά] quae videsis)· *πτερά* scribere volebat coll. Pausan. III 19, 6: *ψίλα καλοῦσιν οἱ Δωριεῖς τὰ πτερά*. Hesych. *ἀψίλον· ἄπτερον, πολύπτερον. ψιλίον· πτερόν*. Cf. mox *ψίλαχα· — πτερόν. ψιλός· στέφανος πτερινός*. In gl. *ψιλοβάφος: plumarius*. *Sed probabilior* Thesauri editoribus VIII c. 1906 videtur *Is. Vossii* (de ordine literarum hic praeter morem securi) *opinio ψιλάς idem esse quod σπιλάς, cui utraque Hesychii explicatio convenit*. Mihi non liquere fateor, praesertim cum ne constet quidem num sequentia verba *ψιλὰ τὰ γένεια σπανοπώγων* pro singulari articulo habenda sint an pro explicationis glossae *ψιλάς* particula aliqua aut sic distinguenda ..... *ψιλά: τὰ γένεια σπανοπώγων*, aut sic corrigenda cum D. Heinsio et Vossio *ψιλὸς τὰ γένεια. σπανοπώγων*. His enim verbis apte explicari posse Dionysi apud Amyclaeenses epitheton *ψιλᾶς*, quo de cf. Lobeck. Phrynich. p. 435, lubens concesserim. Accedit quod *κράσπεδα ψιλά* h. e. *limbi villis nudi* memorari videntur in LXX Iosuae VII 21. 24 et habebantur in pretiosissimis. Quae cum ita sint, licet ordine requiri videam *ψιλά*, non dubito, quin glossae contiguae ad unam copulatae sic scribendae sint: *ψιλάς· πέτρα. κράσπεδα ψιλά. τὰ γένεια σπανοπώγων*, ut confundantur *ἡ ψιλάς, τὰς ψιλάς, ὁ ψιλᾶς*. 95. *ψίλαξ Ἀριστοφάνης· ψιλὸς καὶ λεῖος Ἕλληνες* Moer. Att. p. 419 Thom. M. p. 928. Altera explicatio *πτερόν* ad *ψίλα* referenda (cf. ad gl. 191) aut ad *ψίλαχα* pro *σπίλαχα* et in *πετρών* mutanda. Nam *σπίλαξ* supra explicatur *πλαταμών*. 96. *ψίλαχερ·* (*διὰ*) *τό*? Laconice pro *ψίλαχες*. Videntur *ψίλαχες* iidem qui *φιλόψιλοι* ap. Alcmanem et *ψιλεῖς· οἱ ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενοι*, ut Phot. 654, 15 Suidas interpretantur, cui *φιλόψιλος* est *ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστασθαι*. 98. Om. Mus. — In codice legebatur *ζητεῖ* pro *ζήτει*. 99. *πλαγίοις*] cf. *ψάγιον* et *ψάδιον*.

200. κτιδέων, κτιδέα, κτιδέοι, οἱ δὲ κτίδεοι, ἡ κτίδεα, κτίδεαι
κτιδεόπτερος, ον
κτιδεόπτερος, ον, ἀφ. ἐπίθ.
κτιδεόπτερος, ον, ὁ ἔχων κτιδέα πτερά, ὁ ἔχων τὰ πτερὰ τοῦ ἀετοῦ

* ψίχες· αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων. ψιχίδι(α)
ψόαν· ὑχεύτριαν
ψόα· τὸ μέρος τοῦ σώματος
ψόγεια· ψογερά, καὶ οὐκ ἄξια ἀκοῆς
ψογερά· ὡς λίαν μεμπτά
ψογερόν· αἰσχρόν, μεμπτόν, ἐπίψογον
ψόγξαι· ἀκοῦσαι
ψόγος· κατάγνωσις, μέμψις, ὄνειδος
ψοδίον· σχολιόν
ψοθάλλειν· ψοφεῖν
ψοθίον· αἰθαλῶδες
ψοθόν· μέλαν. [θόρυβος]
ψύθος· ψώρα, ἀκαθαρσία
* ψύθωρ· αὐχμηρόν
ψοθώα· ψώρα
ψοίθη[σι]ς· ἀλαζών
ψολοκομπίαι· ἀλαζόνες, κομπασταί
ψόλος· καπνός, αἰθάλη, φλόξ, ἀσβόλη
ψολῶσαι· ψιλῶσαι. ῥινῆσαι
ψύμμος· ἀκαθαρσία. καπνός
ψο(ὐ)δια· ψευδῆ..... Λάκωνες δὲ τὸν στόμαχον
ψοφεῖ· κτυπεῖ, ῥήσσει
ψοφοδεῶς· ταραχώδως
ψοφοδεής· δειλός, κενοφόβος, ὃ καὶ τοὺς ψύφους καὶ τὰ ἐλάχιστα φοβούμενος

SCR. 27. II Regg. II 23? 28. Hippocr. 810 C et LXX passim. 31. Pind. Pyth. II 100. 38. Aristoph. fr. CCLXXXV p. 1224. 42. Ar. Eqq. 693. 49. Menandri fabula sic inscripta fuit.

ADNOT. 26. ψίχαι — ψιχίαι cod., correxi ψίχες — ψιχίδι(α). 28. Vide ψεῖαι, et utilissimam Photii 655, 17 admonitionem. 29. ψόγεια codex et Choerobosc. AO. II p. 279, 26; ψόγια male Musurus. — ἀκοαῖς cod., em. Mus. 32. Ignorabile dicit Lob. rhem. p. 51. Cf. 229, unde fortasse detortum. 34. Non liquet; σχολιόν poscere videtur ψάδιον, quod vide; sed ψόδιον ducit potius ad σπόδιον (*gilvum*). 35. Lob. Proll. p. 90. Scio quidem etiam Arcad. 54, 20 [49, 9] et Theognost. 54, 13 ψόθος per ψόφος interpretari ut noster mox ψοθόν explicat θόρυβος, sed cum probabilior videatur Lobeckii Path. El. 441, 9 coniectura, apud Arcadium (ubi Is. Vossius suaserat ψόθος· ζόφος) ψόθος inter et ὁ ψόφος excidisse verba: ἡ ἀκαθαρσία, ῥόθος, quam in ψόθος pro ψόφος apparere Creticae dialecti vestigia, de quibus s. v. ἐλαθρόν ὀθρυδεν disputavimus, vereor ne ψοθάλλειν· ψοφεῖν nihil aliud sit, quam ψαθάλλειν· ψηλαφᾶν, aeolice ut στρότος pro στρατός alia. 36. αἰθαλόδες cod., em. Mus. Rectus accentus videtur ψόθιον, quod vocabulum etiam Theognosto 53, 28 reddendum videtur pro ψοθοιός· ὁ ἀκάθαρτος, licet secus visum sit Bergkio Com. II 2 p. 1224 in Photio etiam 655, 14 ψοθοιοί restituenti. 37. θόρυβος ad seq. gl. retraho post ἀκαθαρσία, et suspicor ψόθος et ῥόθος confundi. Cf. 235 Lob. Path. El. p. 491. 39. ψόθωρον Mus. Vide ψωδαρέον. 40. Arcad. 100, 23 Theognost. 106, 27. 41. [σι] Vossius coll. Suid. Cf. Phot. 655, 20 Cyr. 39 fol. 468 Hesych. s. v. σκοίθης et s. v. σοίθης· ἀλαζών Theognost. 26, 22. In Zonar. c. 1875 Boissonad. AG. IV p. 411 ψοίθης· ὁ κενόδοξος. Ubique Ruhnken. ep. crit. p. 215 postulabat ψύθης. Post hanc glossam excidit ψοῖθος· σποδός: nam Theognostus in priore operis sui parte Hesychium compilat. 42. ψολοκαμπίαι cod. et Cyr. 39, nisi quod hic rectius nostro interpretatus est ψολοκαμπία· ἀλαζονεία fere ut Phot. 655, 24. Recte schol. Ar. Eqq. 696 ψολοκομπίαις explicat αἰθαλοκομπίαις — καπνοῖς. 48. ψολὸς codex. ψωλος· καπνὸς αἰθάλη κονία φλόξ post ψώχοντες Cyr. 63. 44. ψιλῶσαι (sc. *mentulam*) requirit ψωλῶσαι nondum reperium. Ῥινῆσαι quo referam nescio. 46. ψοδία cod., ψοδίαν Mus. ψουδεα· ψευδῆ. Κρῆτες Phot. 656, 1 Suidas, unde Is. Vossius restituit, ψούδεα malit Ahrens Dial. II p. 122. 187. 234. Cf. Lobeck. rhem. p. 261. De altera significatione non liquet; sed vereor Λάκωνες — στόμαχον ad gl. ψόμμος retrahenda esse, cum et ψουδεύς et ψυδεύς prorsus ignorabilia sint. 48. ψοφειδῶς cod., ψοφοειδῶς Mus., em. Meurs. Att. Lectt II 6.

250. ψοφοδεῆ· τὸν ὅμοιον αὐτῷ
ψόφος· ἦχος, κτύπος
ψυγεῖα· ἀγγεῖα, ἐν οἷς ὕδωρ ψύχεται. καὶ ὁ τόπος αὐτός
ψυδνὴ χέρσος· ἀραιά, ὀλίγη
ψυδρά· ψευδῆ
55. ψυδρόν· ψευδές
ψυθιζομένων· γογγυζόντων
ψύθιον· ὀλιγοχρόνιον
ψύθιος· ἀραιά, ὀλίγη, ψιθυρίς
ψυθιστάς· ψιθυριστάς
60. ψυθός· ψίθυρος. ψεῦδος
ψυθῶνες· διάβολοι
ψυΐαι· ἀλώπεκες, βασσαρίδες. καὶ αἱ κατὰ τὴν ὀσφῦν σάρκες
ψυκτά· ἡ μὴ πολλῷ ὕδατι πεφυρ(α)μένη μάζα
ψυκτήρ· ὃν ἡμεῖς ψυγέα[ν], καὶ εἶδος ποτηρίου
65. ψυκτήρια[ι]· οἱ ἀλσώδεις καὶ σί[ν]σκιοι τόποι
ψυκτήριον· ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρά φαμεν
ψύλλα· ψύλλαι θηλυκῶς. ἄλλοι δὲ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωϋφίου μικροῦ ἀρρενικῶς, ὡς φησιν Ἐπίχαρμος
ψύλλακας· τὰς ψύλλας
ψύλλιον· πύα, ἧς καὶ σπέρμα ὁμώνυμον
70. Ψυλλικοί· εἶδος κυνῶν ὀνομασθὲν οὕτως
Ψυλλικὸς γόης· ὁ τῶν Ψύλλων. οἱ δὲ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης
ψύλλος· τὸ παχὺ τὸ συνέχον τὸ τοῦ κάπρου αἰδοῖον
ψύξας· ἀμβλύνας τὴν ψυχήν, φυσήσας, ἄνεμον ποιήσας, πνεύσας
ψύξασθαι· ῥυήσασθαι. ξηρᾶναι

SCR. 50. ψοφοδεᾶ Plat. Phaedr. 257 D. (hinc coni. ψοφοδεᾶ· τὸν ὅμοιον. Ἀττικῶς). 51. e. c. Antiph. com. fr. I 11 vol. III p. 30. 54. ψυδρὸς Theognid. 122 e cod. Mutin. restitutum; cf. Clem. Al. Strom. VI p. 747. 60. Callim. fr. CLXXXIV Aesch. Ag. 478. (1089). 62. Euphron. com. IV p. 491? 64. Comici V p. 1172. 67. ADN. Herod. IV 173. 69. Medici e. c. Diosc. IV 70. 71. Tragicus poeta? 73. Y 440.

ADNOT. 52. In ψαγεῖον corruptum supra vidimus. ψυχεῖον vocat Ath. IV p. 123 D unde habet Eustath. p. 866. — ψύγεται codex. 53. Exspectaveris ψεδνὴ χέρσος. Male Theognost. 26, 19 ψυάνη· ἀρεὴ ὀλίγη. ψύδα· δυσφόλα. 54. Schol. Lycophr. 235. 1219 Eustath. p. 671, 63. 1385, 12 Ruhnk. ep. crit. p. 215. 57. Supra φθύδιον, ubi vide plura. 58. ψίθυος cod., ψύθυος Mus., em. Schrewel. 59. ψιθυστάς cod., ψυθυστάς Mus., em. HSt. 60. ψεῦδος poscit accentum in penultima ψύθος (ψῦθος· ψεῦδος Theognost. 26, 20 male), quo de cf. EM. 819, 13 Heraclid. Eustath. p. 452, 20 Ahrens Dial. II p. 85. Hes. ἔψυθεν. — Supra σοίθης· ψίθυρος. Theognost. 26, 20. ψύθιος· ψίθυρος· ψύθυρος (sic). 61. Malim ψύθωνες. Cf. ψίδωνες. 62. Lob. Path. El. p. 84. — Σάρκες μυσταί καθ' ἑκάτερον μέρος, ἃς οἱ μὲν ψύας, οἱ δὲ ἀλώπεκας, οἱ δὲ νεφρομήτρας (hoc Atticum) καλοῦσιν Clearch. Ath IX p. 399 B. Ψόας ἢ ψοίας ἢ ὅπη χρὴ καλεῖν παρ' οὐδενὶ Ἀττικῶν εὗρον. οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλώπεκα προσαγορεύουσι Phot. 656, 1. De aliis huius vocabuli formis ψόα ψοιά ψῖη ψύα ψῖα φεῖα φοῦαι φῦαι vide adnot. ad gl. φ 820. Βασσαρίδες καὶ suspecta sunt verba, non quod cum ἀλώπεκες non aptissime iungi possint, sed quod Cyrilli mei βάσις potius interpretantur ψόα. Vide adnot. ad v. βάσις. 63 (a) Thes. c. 1933 D, qui ψύκτα accinit. Cf. ψάκταν. 64. [r] Mus. 65. [ι] — [ν] Sopingus et Mus. Animadverto tamen in loco mendoso Euphron. com. IV p. 489, 1 τὸν ψυκτηρίαν scribi. 67. Dilucidius Phot. 656, 4: ψύλλα καὶ ψύλλαι· θηλυκῶς. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης, καὶ τὸ ἐν Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ ζῷον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι. Quod de Doriensibus dicit sub ἕτεροι comprehensis firmat schol. Ar. Plut. 538 (cf. Nubb. 150) Ahrens Dor. II p. 387. Similiter Moer. Att. p. 418 et Phrynich. p. 322 Lob. In Cyr. 39 ψύλλαι· al ψύλαι fortasse ψύλλοι· al ψύλλαι corrigendum. Praecedit glossa in Thes. omissa: ψύκτωρ· ἔνθα τὰς ὀπώρας ψυχρίζουσιν. Cyr. 63: Ψύλλα. Θηλυκὸν γάρ ἐστι. EtGud. 574, 62. 69. Ψυλλίον cod., scripsi ψύλλιον, quamquam ordine requiritur ψύλλειον ex EtGud. 575, 7 petendum (ψυλεῖον Cyr. 39) metri caussa positum ab Orph. Arg. 959. 70. Poll. IV 37 V 40. 71. γύης — ψυλλῶν cod., em. Salmas. 72. Simile est βίλλος. 74. ῥυήσασθαι et mox ῥυήσασαι non intellego. Coni. πρῆσαι — πρήσασαι.

177. φίλτατε πανδαμᾶτε βασιλεῦ
φίλτατον βασιλῆα
φίλτατος ἀνδρῶν
φίλτατος ἔσκε γάμου
φίλτατος ἔσκεν ἐμοὶ θάνατος καὶ κήδεα λυγρά
66. φίλτατος ἔσκεν ἑταίρων ἐμοὶ κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις
φίλτατος ἦεν τοῖσιν ἀπὸ κληῖδας ἔχουσα
φίλτατος ἦσθα ἐμοὶ περ
φίλτατος ἦσθα θεοῖσιν
φίλτατος ἦσθα νόῳ
φίλτατος ἦσθα σοῖσι
φίλτατος ἦσθα σοῖσιν ἐπὶ μεγάροισιν ἐμοῖσι
φίλτατος ἦσθα σοῖσιν ἐπὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν ἐμοὶ περ πάντῃ
φίλτατος ἦσθα τοῖσιν ἀπὸ κληῖδας ἔχουσα
φίλτατος ἦσθα τοῖσιν ἐπὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
φίλτατος ἦσθα τοῖσιν ἐπὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν ἐμοὶ περ
φίλτατος ἦσθα τοῖσιν ἐπὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν ἐμοὶ περ πάντῃ

```
    ;  Input:  DE = Source string address
    ;          HL = Destination string address
    ;  Output: DE = Source string address
    ;          HL = Destination string address
    ;          BC = Length of string
    ;          A = 0
    ;          Z flag set
    ;          C flag reset
    ;  Destroys: A, BC, DE, HL
    ;
    ;  Copies a string from DE to HL.
    ;
    ;  Example:
    ;          LD DE,SOURCE
    ;          LD HL,DEST
    ;          CALL STRCPY
    ;
STRCPY:
    CALL STRLEN
    INC BC
    LDIR
    RET
```


Listing 1-1 shows the STRCPY routine. Before calling STRCPY, you must load DE with the address of the source string and HL with the address of the destination string. STRCPY uses STRLEN to find the length of the source string, then increments BC to include the terminating zero byte. The LDIR instruction copies BC bytes from the source to the destination.

Ω.

* Ὦ· θαυμαστικῶς, λίαν. οἷον· ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ
ὠ· ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ
* ὠ· ἄρθρον κλητικῆς πτώσεως. οἷον· ὠ ἄνθρωπε
ὤα· τοῦ προβάτου ἡ μηλωτή. Ὦαι δὲ τῶν ἱματίων, καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος, καὶ τὸ περιστόμιον τοῦ ἱματίου
ὤας· τὰς κώμας καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί
ὤασιν· ὠσίν
ὤατα· ὠτία, ὦτα
ὠατωθησῶ· ἀκούσομαι
ὠχ ἄχει σχομένη· τῷ ἑαυτῆς ἄχει κατάσχετος γινομένη
ὠβαί· τόποι μεγαλομερεῖς
ὠβάλλετο· διωθεῖτο
ὠβάτας· τοὺς φυλέτας
ὤβεα· τὰ ὠά. Ἀργεῖοι. [ἢ τὰ ἀργὰ ὠτα]
ὠβεοκόπτας· τοὺς ὄφεις ἀπὸ τούτου [Ὠβηλ]
.....· ὠόν. καὶ τοῦ περσικοῦ τὸ ἐντός
[Ὠβώμ· πόλις Μωαβιτῶν]
ὤβρατο· (εἵ)μαρτο
ὤγανον· κνημὶς ἀμάξης
Ὠγενίδαι· Ὠκεανίδαι. Ὠγὴν γὰρ Ὠκεανός
ὠγένιον· παλαιόν. καὶ ὄρος τι
(Ὦ)γήν· Ὠκεανός
ὠγή· κώμη. καὶ φάλαγγος τὸ ἔσχατον. καὶ τὸ ἄκρον

SCR. 1. Rom. XI 33. 3. Rom. II 13. 4. Comici. V p. 1178. 7. Alcman. fr. 32. 9. λ 278. 13. Epicharm. fr. 103 p. 454. 16. Numer. XXI 10. 20. ADN.

ADNOT. 4. *μηλωτή*] Arcad. p. 100, 23 et supra s. v. *ὄα*. — *τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου* addit Cyr. 63; *τὸ ἀκρότομον τοῦ ἱματίου καὶ τὸ περιτραχίλιον* Cyr. 39. 5. *κόμας* cod., em. Albertina. Intellege *obas* et cf. vol. III p. 231 gl. *o* 1538. 6. 7. Ahrens Dial. II p. 247. 8. *ὠάτω· θήσω* cod., *ὠάσω· θήσω* Mus., *ὠατωθήσω* Phot. p. 658, 1, *ὠατοθήσω· ἀκούσομαι. Δωριεῖς* Suid., *ὠά· τὸ θήσομαι* Cyr. 63 cum libris Suidae deterioribus. *ὠατοθησόμενον· ἀκουσόμενον* lexicon Cyr. Armach. ap. Pearson. p. 705. *Ὠατωθήσομαι* probat Lob. rhem. p. 314, (ἐς) *ὤατα θήσομαι* Valcken. ad Callim. p. 247 probante Thes. c. 1983 B, *ὠατοθετήσω* Meineke Philol. XII p. 631, *ὠατωθήσω* vel potius *ὠατωθησῶ* Ahrens Dial. p. 246. 289 qui futurum primum passivi Doricum esse docet a verbo quodam *οὐατόω* s. *ὠατόω* comparandum cum *δειχθησῶ ἐπιμεληθησῶ συναχθησῶ* similibus. 9. *ὠαχεισχομένη* cod., em. Mus. 10. Scripsi *ὠβαί* pro *ὠβοι*, requirente serie. Vide *ὠFαί*. 11. *ὠβάλλετο· διωθεῖτο* Cyr. 63, *ὠχάλλεται· διωθεῖται* Cyr. Armach. ap. Pears. p. 705, quod ad *ἀχέλλειν* adludit. Pro *ὠββάλλετο* h. e. *ἀνεβάλλετο* accipit Lob. Path. El. p. 84. Idem ego suspicatus eram, nisi quod *ὠβάλλετο* detortum mihi videbatur ex *ὀβάλλετο· ἀνωθεῖτο*. 12. *ὠβάτους* cod., em. Guyet. Voss. Heins. Cf. *ὀλατᾶν* et *οὐαί*. 14. Boeckh. C. I. I p. 5 Ahrens II p. 49. 50, qui *ὤεα* apud Epicharm. fr. 103 et *ovum* comparat. Dittographumena delevi. 14. 15. Separavi et *Ὠβήλ*, quod natum puto ex *Ὠβήδ* (*τοῦ Ὠβήδ* Luc. III 32), induxi. Ineptiunt editores et Thes. VIII c. 1984 B. 15. Supple *ὤεον*. *Quod in Persico malo est* intellegit Sopingus. 16. *Supra in Ἐβώβ scribitur Ὠβώβ, quod enatum videtur ex Ὠβώθ (Hebr.* אבת*) quae statio populi Israëlitici in deserto. Vid. Numer. XXI 10. 33. 43. Stephano Byz. Ὄβοδα audit et q. s.* Biel. Similiter Pearso. 17. (*εἵ*) Mus., qui in *.μαρτο* primam literam expunxit. Lobeck. Path. El. p. 81 *ὤμβρατο* malit pro *ὤμαρτο* ab *ὤμαρμαι*. Cf. *ἔμβρατα*. 18. *ἀμάρης* cod., *ἀμάρη* Mus., em. Bekk. AG. 318, 5. Cf. *περιώγανα* et Lob. Proll. p. 183. 21. *.γῆν* cod., *ὠγήν* Mus. De accentu Arcad. p. 9, 12. Sed fortasse Hesychii antecessor incidit in lectionem *Ὠγῆνος*, quemadmodum ap. Pherecydem Syrium ap. Clement. Alex. Strom. VI p. 741 bis scriptum est pro *Ὠγενος* vel *Ὠγήν*. 22. *κώμη* videtur ad *ὠFά* spectare. De reliquis vide *ὠία*.

Ref. 1. Ann. Rep. Smithsonian Inst. 1911.
Ref. 2. Ann. Rep. Smithsonian Inst. 1912.
Ref. 3. Ann. Rep. Smithsonian Inst. 1913.
Ref. 4. Ann. Rep. Smithsonian Inst. 1914.
Ref. 5. Ann. Rep. Smithsonian Inst. 1915.
Ref.

ᾠδικύς· μουσικός
[ᾠδίνει· πάσχει. λυπεῖται]
ᾠδίνει· πάσχει. λυπεῖται. τίκτει, ἢ ἐγκυμονεῖ
ᾠδίνησεν· ἐγέννησεν
ᾠδῖνες· πόνοι, ἀλγηδόνες
ᾠδίνων· κυημάτων, τοκετῶν
ᾠδός· ῥοδός
ᾠδίς· ᾠδῖνες. τοκετοί. ἢ τίκτουσα
ᾠδόν· οὐδόν
ᾠδόσα· ἐκ τοῦ ᾠδε μέρους
ᾤδουν· ᾠργιζόμην [ἐν] ἐ(μ)αυτῷ, ἠγανάκτουν [ἢ ἐμαυτῷ]
ᾠδύραντο· ἐθρήνησαν
ᾠδύσατο· ἐχολώθη, ὠργίσθη. ἐμέμψατο. ἠχθέσθη, ἐμίσησεν. ἐθυμώθη
ᾠδυσίη· ὤδυσις, ὀργή. μέμψις
ὤδυσται· ἠχθέσθη
* ὦδ' ἄφαρ· οὕτω ταχέως
ὦδωδε· σέσηπεν. ὄζεσεν
ὦ ἕτα· πολῖτα
ὦετο· ὑπελάμβανεν, ἐνόμιζεν
ὦιετο δεῖν· ἐνόμιζε πρέπειν
ὠζεῖν· βοᾶν
ὠζεν· ἐβόησεν
ὠζοντες· βοῶντες, καὶ λέγοντες ὦ ὦ. καὶ θαυμάζοντες
ὦ, ἢ δ' ὅς· ὦ φίλε
ὠήθη· ἐνόμισεν, ὑπέλαβεν
ὠηρίχθαι· ὡρινοί. ὑπηνεμοι. ὥριμοι
ὠθεῖ· ἀνατρέπει
ὠθισμός· ὠσμός, ἀνατραπή

SCR. 53. Respici Aristot. HA. IX 11: οὗτος ὁ ὄρνις φδικός patet e Cyrillo 39: ᾠδικὸς ὄρνις· μουσικός. 55. λυπεῖται] Ioann. Chrys. III p. 854 Par. 56. ‚Cantic. VIII 5 et Ps. VII 15' Biel. Posteriorem locum respici docet Cram. AO. II p. 469. 57. Δ 271 Exod. XV 4. 58. Eur. Phoen. 30 ι 415. 63. Menand. fr. CCCXXI p. 304, ubi Meinek. ἐμαυτῷ vel ἐπ' ἐμαυτῷ suadet. 65. Σ 292. 68. Κ 537. 73. cf. Ar. Vesp. 1527. 79. p. 295. 80. Herod. VII 225 Xenoph. An. V 2, 17 Anaxandr. com. fr. 1 7 vol. III p. 175.

ADNOT. 54. Recte deleverat Mus. 56. ᾠδίνω· τὸ γενῶ (sic) Cyr. 39. 59. Om. Mus. Conici multa possunt: nam ᾠδός Dorica forma est pro ὀδός; φδοὺς χορούς verba sunt Platonis Legg. VIII 800 E; rosas ex Odonum terra allatas novit Nicandri fr. 74, 11 ed. OSchn. Mihi maxime placet φδός· (κιθα)ρφδός quod ponit Cyrill. 63 EtGud. Sed mirum foret, nisi poculi meminisset quod pro scolio datum et φδός nominatum esse indicat Trypho Ath. XI p. 503 D; itaque ποτήριόν τι post ῥοδός vel tale quid excidisse conicio. 60. Om. Mus.: ἢ τίκτουσα ad elapsum ᾠδίνουσα (Δ 269) refero. 61. ᾠδῶν· οὐδῶν cod., correxi requirente ordine. Forma Dorica est; infra ᾠδας· οὐδός. 62. ᾠδόσα codex. Thesaurus sprevit et ne scripsit quidem. At vocabulum est Laconicum et id rectissime formatum, comparandum cum ἕντεσα ἕξεσα συνόσα σεκάσα βεκάσα id genus aliis. Vid. gl. σ 360 et 2683 vol. III p. 107. [In transcursu moneo ibid. n. 2709 συνταργαν(θέντ)ες· συντεταραγμένοι scribendum esse]. 63. ἑαυτῷ cod., em. Meinek. Com. IV p. 304 resectis verbis ἢ ἐμαυτῷ. 65. Cyr. 39. 66. ὤδυσις cum ἤλυσις comparavit Lobeck. ad Phrynich. p. 701. Cf. GCurtius Etym. Graec. p. 209. 69. ᾠδωδότα· σεσηπότα Cyr. 63. Sed verum est ὄδωδε, nisi ᾠδώδει· σεσήπει mavis; quod ipsum Cyr. 39 praebet et δυσωδίας εἶχεν explicat. 70. ὦέτα cod., em. HSt. Vide Boeckh. C. I. p. 31 et supra ἄεται· πόλις quod similiter correximus. Neque improbabile videtur ἄτα· ὦτα Ταραντῖνοι non pro ὦατα dictum esse aut dici debuisse, sed valere ἄ'τα· ὦ'τα h. e. ὦ τᾶν. 73 — 75. Ael. Dionysius ap. Phot. 659, 10 schol. Ar. Vespp. 1527 Aesch. Eum. 121 Eustath. 1279, 33 Cyr. 39. 76. ὦ ἤδος· ὦ φίλος cod., em. Phot. s. v. ἦδος. 78. ὦῖσχα· ὡρινὰ ὑπήνεμα, ὠΐσχετο· ἐπισχέθη infra; quae sic correximus: ὦια· τὰ [ῥινῷ] ὑπηνέμια. (ῥιν)ῷ σχέτο· ἐπισχέθη. Ordo requirit gl. Euripideam ex Cycl. 51 ὠὴ ῥίφω; sed ὑπήνεμοι et ὑπήνεμα ad ᾠὰ ὑπηνέμια hic quoque nos ducere videntur. 80. Moeris p. 414.

ὠθήσας· ἀνατρέψας, ὦσας
ὠθύλλετο· διενοεῖτο
ὠ· ἀντὶ τοῦ διό. ἢ ᾧ τινι
ὦιαι· ἄκραι, ἔσχατα. μηλωταί. λέγναι
ὠΐγνυντο· ἠνοίγοντο, ἀνεῴγνυντο
ὠιδάν· ᾠδήν
ὠΐδας· τὰς μῆμ... οἰκίδας
ὠιδηκώς· οἰδήσας, φυσήσας
* ὠΐδας· οὐδός
ὄζει· ἐπικάθηται
[ὠΐζύος· ταλαιπωρίας]
ὠΐζυρά· μοχθηρά
[ὠΐη· πορεύεται]
ὠικέτευεν· ᾤκει
ὠ(ι)χοδύμουν· .....
.....· οἰνοχόουν
[ὠΐσατο· ᾠήθη]
[ὦΐσχα· ὠρινά, ὑπήνεμα]
[ὠΐσχετο· ἐπεσχέθη]
ὠΐσθη· ὑπέλαβεν, ᾠήθη
* ὢ ῥα· ὢ ἄρα, ᾧ δή ποτε
[ὦϊστο· προσεδέχετο]
[ὠΐσσατο· ᾠήθη, ἔδοξεν]
ὠκα· εὐθέως, ταχέως, ὠκέως, ὀξέως
ὠκαλέον· ταχύ, ὀξύ
ὠκαχήμεναι· λυπησόμεναι
Ὠκεανίνης· κοῦ.. τῆς (Σ)τυγός
Ὠκεανοῖο πόρον· τὸν ἀέρα, εἰς ὃν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀποχωροῦσιν
Ὠκεανός· ἀήρ. θάλασσα, καὶ ποταμὸς ὑπερμεγέθης. φασὶ δὲ καὶ ὁμώνυμον αὐτοῦ ἐν Κρήτῃ

SCR. 85. *B* 809. 86. e. c. Eur. Tro. 514. 97. *α* 323. 99. *H* 428. 100. *δ* 453. 2. *κ* 218. 3. *α* 323. 4. *Λ* 447.

ADNOT. 81. „*Δορ. ὄθησα* legitur ap. *Dion. Cass. fr. Vat. p.* 207 *et paraphr. Hom. Il. Λ* 143. 320 *N* 138. 193." Thes. 82. Lobeck. rhem. p. 90 Proll. p. 122. Forma paragogica est verbi *ὄθω*, quod *cogitandi* significationem assumit unde etiam *ὀθέω* et *ὀθεύω*, *τὸ φροντίζω*. 84. *ὠΐαι* cod., scripsi *ὦιαι*; cf. *ὠγή*. — *λάγναι* a Salmasio correctum in *λέγναι*. 85. Cf. gl. *ω* 25. 87. *μῆμ... οἰκίδας* cod. Mus. „In *μῆμ...* exitus evanuit; *μνῆμον* error Aldinae" Schow. Latere videtur (*δω*)*ωίδας* — *οἰκέτιδας* vel *σηκίδας*. 88. Cf. gl. 47. 89. Imo *ὠδός* Dorice pro *ὀδός*, *οὐδός*. 90. *ὠΐζει* cod., quod *ὦιζει* potius scribendum. Supra *ἐπῴζειν· ἐπικαθῆσθαι τοῖς ᾠοῖς* i. q. *ἐπωάζειν*. Vid. Thom. M. p. 362 Hemsterh. 91. Pro *οἰζύος. ὠιζύν· μοχθηρίαν* Cyr. 63. 92. Imo *οἰζυρά* vel *ᾠζυρέ· μοχθηρέ* pro *ὦ οἰζυρέ*. 93. L. *ἰείη* (*T* 209 — *Ω* 139 § 496 ?) vel *εἴη* pro *ἴοι· πορεύοιτο*. 95. *ὠχοδόμουν· οἰνοχόουν* cod., *ὠροχόουν* Mus. Separavit Pearso ope lex. Armach. Idem Is. Voss. voluisse videtur ope Cyr. 63. 97. *ὦΐσα· ὑπέλαβον* Cyr. 63; imo *ὠΐσατο· ᾠήθη*. 98. Supra *ὠηρίχθαι* cum simili explicatione habuimus. Quid lateat, nisi prius emendata gl. sequente, intellegi nequit. Haec vero Homeri ll.. *H* 428 (*ῥιν*)*ὦι σχέτο· ἐπεσχέθη* (*βύρσῃ*) respicit, ut e gl. *τ* 747 vol. IV p. 152 apparet, nec dubium, quin *ὠρινά* vocabuli *ῥινῷ* sit vitiosa scriptura, qualis in Homericis glossis permulta deprehendimus. Restant igitur verba *ὦΐσχα ὑπήνεμα* h. e. *ὦια· τὰ ὑπηνέμια*. 99. Imo (*ῥιν*)*ὦι σχέτο*. Cf. 98. 100. Apoll. lex. 170, 26. 2. *ΩΙΣΓΟ* quod ordine requiritur enatum ex *ΩΙΕΤΟ*. (*ὠΐετο*). 3. Imo *ὀΐσσατο* vel *ὀΐσατο*. 4. Apoll. lex. 170, 27. 5. Formatum ut *ἠκαλέον*, nec correctione in *ὠκύαλον* opus. 6. *ἀκαχήμεναι· λυπούμεναι?* 7. Sic codex, *κούρης τῆς Στυγός* Mus., qui Σ addidit et in *κοῦ..* literam cum compendio delevit, *Ὠκεανίνης κούρης· τῆς Στυγός* HSt. coll. Hesiod. Theog. 389 *Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη*. 9. Post *ἀήρ* in editionibus exstat *θήρ*, quod ignorant codex et Musurus. De re vide Meinek. Anall. Alex. p. 156.

ὠκέα· ταχέα
ὠκέας· ταχεῖς
ὠκέες στρουθοί· ταχεῖς, εὐπετεῖς, κοῦφοι
[ὠκείλαντες· ὁρμήσαντες, προσπελάσαντες, προσπεσόντες, ἐξοκείλαντες. καὶ] ὤκειλεν τὰ αὐτά
ὤχεον· ὤχουν
ὠκεῶν· ἁμαρτῶν. ἢ ταχέων
ὠκέως· ταχέως
ὠκίδες· ἐνώτια
* ὠκ(ε)ιάων· ταχυτάτων
ὠκίεσσα· φθαρεῖσα
ὤκιμον· βοτάνη εὐώδης, τὸ λεγόμενον βασιλικόν
ὠκίμβαζεν· ἐτάρασσεν. ἐθορυβεῖτο. ἐστραγγεύετο
ὤκιστον· τάχιστον
ὤκλαζεν· συνέκαμπτε τὰ γόνατα
ὤκλασαν· τὰ αὐτά. τὰ γόνατα ἔκαμψαν
ὠκλίνασαι· κλίνασαι
ὠκριόωντο· ὠξύνοντο, ἐτραχύνοντο
ὤκτειρεν· ἠλέησεν
ὠκύ· ὀξύ, ταχύ
ὠκύαλα πτερά· ὠκέα παραγώγως. ὡς ὠκύαλος ναῦς
ὠκύαλος· ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους
ὠκυαγεῖς· ἐπωδοῦν, ὧν ἡ δύναμις ἐπιφανής
ὠκυβόαι· ταχυμάχαι
ὠκύθοον· πόα τις ἡ τρίφυλλος καλουμένη
ὠκύμοροι· ταχυθάνατοι, οἱ ἀώρῳ θνήσκοντες θανάτῳ
ὠκύνει· ταχύνει, ὀξύνει
ὠκυπέτα· ὀξέως πετομένω
ὠκύποροι· ταχυπόροι
ὠκυπόροισι· ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ πλέουσιν
ὠκύπορος· ταχέως πορευόμενος
ὠκυπόρων· ταχυπόρων
ὠκύπτερος· ταχέως πετόμενος. ἢ εἰς ὀξὺ ληγούσας (πτέρυγας ἔχων)
ὠκύρ(ο)ον· ταχύτατον
ὠκυρόῳ· ταχέα ῥεύματα ἐχούσῃ

SCR. 10. *B* 786. 11. *Γ* 263. 12. Sappho. 14. *Ξ* 116. 16. Pind. Pyth. III 104. 18. *Δ* 500. 20. Eubul. com. fr. 1 2 p. 229 Theophr. HPl. VII 3, 3. 24. III Regg. XIX, 18. 25. (πέδ)φ κλίνασαι Meineke. 26. *σ* 33. 27. *Λ* 813. 29. Lyrici poetae fragmentum. 29. 30. *Θ* 111 *O* 705. 33. Callimach. Dian. 165. 34. *O* 441. 36. *Θ* 42. 37. *ε* 176. 38. *Λ* 421 *ξ* 230. 40. *K* 308. 41. *N* 62.

ADNOT. 12. εὐπρεπεῖς cod., εὐτρεπεῖς Ruhnk. em. Meineke. 13. Pro ὀκείλαντες. Rectius in Cyr. 63 ὤκιλεν (sic) voc. ὠκίλαντες praecedit. 14. ὠκεόν· οἰκοῦν cod., em. Mus. ὤχουν· κατέλυσε Cyr. 63. 15. ἁρμάτων Ruhnken. Confundit ni fallor *dέκων duαρτών* cum ὠκέων. 18. (ε) Mus. 19. ὠκήεσσα Mus., quod verum videtur. nam φθαρεῖσα apud recentiores Graecos celeriter aufugientem significare potest. 21. ἐστρατεύετο cod., em. Sopingus coll. οἰκιμβάζειν, q. v. 25. Obscuritate premi fatetur etiam Lob. Path. El. p. 87. 26. Imo ὀκριόωντο (σ 33). 29. πέτρα cod., em. Lobeck. Ai. p. 329. Meinek. Philol. XII p. 630, 264. 30. ἐπῳδοῦν Mus., ἐπῳδαί Iunius, ut videatur incantamenta intellexisse partum acceleraniis. Ὠκυαχεῖς (vel ὠκυφανεῖς) ἐπῳδούς Meinek. Philol. XII p. 630, 265; ordini magis conveniret ὠκυαλθεῖς. 36. ὠκύπετα· — πετόμενα cod., em. Thes. c. 2013 C post Iensium, qui *Θ* 42 (*N* 24) apposuerat. 37. ὠκυπόροι et mox ὠκυπόρος cod., em. Arcad. 89, 28. 40. Verbo ὠκυπορῶν usus sane Strab. VIII p. 353, sed h. l. ὠκυπόρων· ταχυπόρων scribendum ex *δ* 708. Et sic Thes. c. 2014 B post Albertinam. 41. (πτέρυγας ἔχων) Mus. ex ll. *N* 62. 42. Om. Mus.; ὠκύριον· ταχύτητος cod., em. Schow. 43. ὠκυρῶϊ cod., em. Mus. Similiter Cyr. 63: ὠκυρόϊ· ταχέως ῥέοντι.

ὠκυρόῳ· ταχέως ῥέοντι
ὠκύς· ταχύς
ὠκύσημον· ταχέως φανερόν
ὠκύτης· ταχύτης
ὠκύτητος· ταχύτητος
ὠλέθρευον· ἐφόνευον
ὠλέκρανον· ὁ ἀγκών
* ὠλέναι· οἱ πήχεις τῶν χειρῶν καὶ βραχίονες. καὶ ὠλέναι ὁμοίως
* ὠλένας· χεῖρας, ἀγκάλας
Ὠλέναδε· ὡς ἄγραδε
Ὠλένιον· κακόν ἢ δεινόν
Ὠλενία· πόλις Ἀχαίας
ὠλέριον· πόνος
ὠλεσίκαρποι· αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως ἀποβάλλειν τὸν καρπόν. ἢ ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ
ὠλεσίοικοι· οἱ ἄσωτοι
ὦλετο· ἀπώλετο
Ὠλία· πόλις
ὠλίβραξαν· ὤλισθον
ὠλιγγιᾶν· νυστάζειν
ὠλιγγιά· νυσταγμὸς ἀχαριαῖός τις. καὶ ἐπὶ τῶν βλεφάρων ῥυτίδας ἔχειν ὠλίγ(γ)ας φασίν. ἢ ἐλάχιστος
ὠλιγγήϊον· ὀλίγον, βραχύτατον
[ὦλιγε· παρεσκεύασεν]

SCR. 44. *E* 598. 50. Ar. Pac. 443 Aristot. HA I 15. 51. Eur. Phoen. 307 ὠλέναις. 52. Eur. Andr. 896. 57. x 510. 58. cf. Aesch. Sept. 702. 59. *I* 413.

ADNOT. 46. ὠκύσιμον cod., em. Meinekius Philol. XII p. 630. 50. ὀλέκρανον, quod metrum postulat ap. Ar. Pac. 443, ubique restituendum auctore GDindorf. Thes. VIII c. 2018 A. Atticis ὀλέκρανον, Doriensibus κύβιτον vindicat Galen. IV p. 430, 13. 51. ὠλέναες· οἱ cod., ὠλέναι· οἱ Mus. Hinc καὶ ὠλένες ὁμοίως coniecit Thes. VIII c. 2018 B, coll. Suidae verbis ὠλὴν δὲ ὠλένος ἀρσενικόν. τοῖς ὠλέσι (l. ὠλέναισι e Lycophr. 114) πληθυντικόν, et ὠλὴν· ὁ βραχίων, quod falsum puto. Verum videtur ὠλέναι· οἱ — καὶ ὠλέναις ὁμοίως. 53. Ὠλέναδε· ὡς ἄγραδε pro ὠλένα δέ· ὡς ἄγρα δὲ Vossius quem sequitur Thes. VIII c. 2019. Cf. Βαλλήναδε (Ar. Ach. 234). 54. Ὠλενί, κακὸν ἢ λεινόν cod., Ὠλένιον κακόν· ἢ δεινὸν Mus., ἐλεινόν Meinek. Philol. XII 630; quem fugit Bekk. 318, 8 Ὠλένιον: κακὸν δεινόν. Ὠλένιον· ἔργον gl. obsc. Cyrilli 63. 55. Ὠλένια cod., Ὤλενος Mus. Vid. Steph. Byz. p. 707 Meinek. 56. Ὠλένιον Tollius coll. gl. 154 probante Thes. c. 2019 C parum probabiliter. Ὠλέριον· πόλις Pearso et Meinek. Philol. XII p. 630 Olerum, urbem Creticam intellegens, qua de cf. Steph. Byz. 706, 6: τὸ οὐδέτερον Ὠλέριον. Occasione data moneo, a viris doctis non intellectum esse, quid sibi velint Suidae verba ὠλένιος δγκών. οἱ Σκύθαι. Sunt vero duae glossae: ὠλένος· δγκῶνος et ὦλερος (cf. Hes. ἄλερος et ὄλερος)· ὕσκυθοι. 57. Homerum illustrant: Theophr. HPl. III 1, 3 CPl. II 9, 14 Plin. HN. XVI 26, imitatur Apollinar. Psalm. p. 387, 3. 58. ὑπὸ Ἀττικῶν addit Bekk. AG. I p. 318, 9 Libanio IV p. 143, 13 restituit Lobeck. Phrynich. p. 701. 60. Ὠλιά(ρος) Thes. c. 2020 C. 61. Cf. vol. III p. 195 gl. 535. 62. ὠλίγγην· δχαριαῖον ἐλάχιστον. τάττουσι δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τοῦ νυστάξαι. καὶ τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων οἷον ῥυτίδας ὠλίγγας (cf. Poll. II 67). τὴν ὠλλίγγην δηλοῦν καὶ πνοὴν καὶ σκιὰν καὶ δχαρὲς πνεῦμα. τὸ δὲ ὠλίγιον· ὀλίγον σημαίνει EM. 821, 43 Bekk. AG. 318, 10—14. αἰολιγγή· σκιά, ὀλίγος χρόνος Hesych. vol. I p. 90, 14, ubi αἰὼν ὠλλίγιος suadet Meineke. αἰωλία· ἡ σκιὰ καὶ ὀλιγόχρονος Cyr. 39; ὀλέγη· ἡ σκιὰ Arcad. p. 105, 7 et ὀλίγη· ἡ ἀνάπαυσις quae ad *A* 800 adludunt ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο. Lobeck. rhem. p. 280 comparat ἐλινύω. 63. δχειραιότης cod., scripsi δχαριαῖός τις. Mox καὶ τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων ῥυτίδας ὠλίγγας φασὶν Thes. VIII c. 2020 D, recte ni fallor, cum ὠλιγγιᾶν desideretivum sit, neque significare possit ὠλίγγας ἔχειν. Post ἐλάχιστος excidit χρόνος. Praeterea ipsum ὠλιγγιά fateor mihi suspectum esse ac malle me ὠλίγγ(η· σκ)ιά. 64. τὸ δὲ ὠλίγγιον ὀλίγον σημαίνει EM. l. c., αἰὼν ὠλίγγιος Hes. ex em. Meinekii. Vereor tamen ne hic quoque ὠλίγγη· οἷον ὀλίγον βραχύτατον corrigi debeat. 65. ΩΛΙΓΕ traiectione literarum natum est ex ΩΓΛΙΕ et corrigendum ΩΠΛΙΣΕ.

ὤλισθεν· ἐσφάλη, ὠλίσθησεν
ὡλιτήμερος· (ὁ) ἡμαρτηκὼς τῶν ἡμερῶν
Ὤλιτός· ὁ Νηρεὺς ἥρως
ὠλιτόφρονας· ἀλιτροὺς τῶν φρενῶν, ἀνοήτους
ὠλλόν· τὴν τοῦ βραχίονος καμπήν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀφυῶν. τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ προστιθέμενον σπέρμα
ὠλοφύρετο· ἐθρήνει
ὠλυγίων· σκοτεινῶν. κακῶν. μακρῶν. ὀξέων. μεγάλων
ὠ λῶ(σ)τε· ὦ βέλτιστε
ὠλώναντο· ἱλασσάμενον
ὠμά· τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα
ὠμάδιον· ὠμαδὸν καὶ ἐπ' ὤμοις καὶ τὸ ἐπ' ὤμους ὠμάδιον
ὠμαδίς· ἐπὶ τοῦ ὤμου
ὠμαλθὲς ἕλκος· πρὸ καιροῦ συναχθέν
ὠμάρτησεν· ἐπηκολούθησεν
[ὤμβρει· ὦ πονηροί, ὦ ἄθλιοι]
ὠ μέλε(οι)· ὦ ἄνθρωποι
ὠμηγέροντα· τὸν μὴ καθη(ψη)μένον ἀπὸ τοῦ γήρως, μηδὲ πάνυ γέροντα
[ὠμηκότες· προθυμούμενοι]
ὠμηλετόν· ἐρηριγμένον
ὠμηλύσις· τὸ κρίθινον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα
ὤμην· ἐνόμιζον
ὠμήρησε· συνέτυχεν, συνήντησεν, εἰς τὸ αὐτὸ ὤμους ἀλλήλοις γίνεσθαι τοὺς συναντῶντας
ὠμησταί· ὠμοβόροι, ὠμοφάγοι
ὠμηστής· ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων
ὠμίας· ὁ μεγάλους ὤμους ἔχων, ὁ εὐρύστερνος
ὠμίλει· ἐπήρχετο
ὠμίλησε· συνανεστράφη
ὠμιλήσαμεν· συνανεστράφημεν, ἢ συνανεστρέψαμεν

SCR. 66. Callim. fr. LXXI 6 p. 443. 75. Ψ 21. 76. Ψ 431. 78. ‚*Tragici videtur*' AM. 81. Herodot. VII 140 in oraculo. 82. Ψ 791. 85. Hippocrates passim. 87 π 468. 88. Λ 454. 89. Ω 207.

ADNOT. 67. ὠλιτήμερος· ἡμ. codex, mutavi spiritum glossae et ὁ inserui. Cf. ἀλιτήμερος (Meinek. Philol. XIII p. 526). 68. Non liquet. 69. Coni. ἀλιτόφρονας, nisi invenerit alicubi ὠλιτόφρονας crasi Attica ex ὁ ἀλιτόφρονας natum. 70. ἐπὶ τῶν ὀφυῶν. τὸ ἐπὶ — δέρμα Vossii est coniectura incerta, qua non certior altera ἐπὶ τῶν σύκων τὸ ἀπὸ ὀμφαλοῦ πρὸς πυθμένι ἔπαρμα. — Prior significatio ad ὠλένη (*ulna*) adludit, secunda ad Cercopem Ὦλον, qui in schol. Lucian. IV p. 139 vitiose Σώλλος scribitur. 72. Vide διωλύγιον et ἠλύγων ὀρέων. Lobeck. Path. El. p. 86. Glossam ὠλυγίων ex διωλυγίων, pro δι' ὠλυγίων accepto, fictam esse statuit Thes. c. 2021 D sibi non constans c. 1210 D ad φῶτ' ὠλύγιον. 73. ὤλωῖτε cod., ὦ λωῖστε Mus. 74. ὠλώναντα Mus. Non liquet. 77. ὠμαδίς Theognost. 103, 23 EM. 806, 8 Ioan. Alex. 38, 27 (ubi male ὤμαδις). 80. ὤμβρει cod., ὤμβροι Mus., ὦ ὄμμοροι pro ὦ ἄμμοροι coni. Ruhnken. 81. μέλαι cod., μέλεοι Mus., μέλε (Ar. Lys. 56) et ἄνθρωπε Meinek. Philol. XII p. 630. Non male tamen Mus. Vide SCR. 82. ὠμογέροντα Mus. — (ψη) et ὑπὸ pro ἀπὸ Nauck. Ar. Byz. p. 98. 83. ὠρμηκότες Ruhnken. 84. ὠμήλετον (ab ὠμός et ἀλέω, *molere*), addendum Thesauro, recte explicatur ἐρηριγμένον (ab ἐρείκω), ut nostrates etiam *gerissne Grauppe* dicere consueverunt. 85. ὠμὴ λύσις vel ὠμήλυσις, in curandis dentium doloribus adhibita, quomodo conficiatur docet Foes. Galen. lex. Hippocr. p. 600 Bekk. AG. 318, 16. 87. ὠμήρυσε — ὤμους — συναρτῶντας cod., ὡς ὁμοίους Mus., συναρτῶτας Aldina; ὠμήρησε et συναντῶντας Heinsius. ὠμήρησε· συνέτυχεν συνήντησεν nihil amplius Cyr. 39; reliqua ex Apoll. lex. Hom. p. 171 sic corrigenda: διὰ τὸ ὁμοῦ ἀλλήλοις γίνεσθαι τοὺς συναντῶντας, quae Pii erat interpretatio. 90. Poll. III 149. Hesych. ψιθωμίας.

ὦμιλλα· παιδιά τις, ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα, εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ μ.... λαμβάνει. ἢ ἔπαθλον

195. ὠμοβόρον· ὠμοφάγον

ὠμογέρων· οἱ μὲν τὸν ἀρξάμενον γηράσκειν, ἔτι δὲ ἰσχύοντα. οἱ δὲ τὸν μὴ λευκαινόμενον τὴν κεφαλήν, ὄντα δὲ πρεσβύτην

ὠμογέροντας· τοὺς τοιούτους

ὠμοδάϊκτον· ὠμοσπάρακτον

ὠμοθάλεκτα· ὠμά

200. ὠμοθετεῖν· τὸ ἀφ' ἑκάστου μέρους τοῦ ἐσφαγμένου ἱερείου ἀφαιρεῖν ἔτι ὠμοῦ ὄντος, καὶ ἐπιτιθέναι ἐπὶ τὴν θυσίαν. ἐξηγεῖται δὲ αὐτὸς Ὅμηρος

ὠμοθετήσασθαι· ὠμῶν ἀπάρξασθαι πάντων

ὠμόθεν· ὅρκοι ἐγένοντο

ὤμοι· οἴμοι. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν

(ὦ)μο(ι)ν· τῶν ὤμων

5. ὦμοι· τὰ μετάφρενα

ὤμοισιν· ἐν τοῖς ὤμοις

ὠμοκυδιᾶν· ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐδοξίᾳ μέγα φρονεῖν. ἢ τῇ τάξει

* ὠμύς· ἀπάνθρωπος, ἀπηνής

* ὠμοτόκησεν· ἐδυστόκησεν

10. ὠμόλι(ν)α· τὰ ἄγρια ὀθόνια

ὠμολόγησαν· συνέθεντο

ὠμύν· ἄωρον, ἄγριον

ὠμοργόν· σκληρόν

ὠμόρξατο· ἀπεψήσατο

15. [ὠμός· ὁ λιβανωτός. ἢ ὁ βωμός]

ὠμότης· ἀπηνότης

ὠμοστράκω· βουτύνω τρυβλίῳ

ὠμοφάγους δαῖτας· τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας. καὶ ἐσθίοντας

ὠμοχθηρέ· ὦ ἐπίπονε

20. ὤμφυναν· ἐδόξαζον

ὠμφύνειν· ἐνδόξους ποιεῖν

ὠμῷ· τῷ παρὰ καιρὸν γινομένῳ

SCE. 94. Eupol. fr. VII p. 539 fr. 1 p. 525. 95. ὠμοβόρων? Greg. Naz. II p. 59, 191. 97. Ψ 791. 98. *Gl. ex tragico aliquo sumpta.* Thes. coll. Soph. Ai. 219. 200. *A* 461. 1. ξ 427. 4. *E* 622. 5. σ 67. 6. *A* 45. 9. Iob. XXI 10. 10. Cratin. fr. VIII p. 20. 12. *Δ* 35. 16. monostich. 267. 18. Eurip. fr. 475, 12 p. 401 Nck., ubi sequens τελέσας docet, explicationem minus esse accuratam. 19. Plato com. fr. I vol. II p. 667.

ADNOT. 94. εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ μ....λαμβάνει cod., εἶτα ὁ ἐν τῷ κύκλῳ μέτων λαμβάνει Mus., qui plures literas delevit. *Εἰ οὖν κύκλου περιγραφέντος ἀφιέντες ἀστράγαλον ἐστοχάζοντο τοῦ μεῖναι τὸν βληθέντα ἐν τῷ κύκλῳ, ταύτην εἰς ὦμιλλαν τὴν παιδιὰν ὠνόμαζον* Poll. IX 102 p. 385 *ἡ ὦμιλλά ἐστιν ὅταν περιγράψαντες κύκλον ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ ἄλλο τι, ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικῶντων, τῇ δὲ ἐκτὸς ἡττωμένων* schol. Plat. p. 320 Lob. Path. El. p. 69 Proll. p. 120. — λαμβάνῃ ἔπαθλον? 95. Supra ὁμοβόρον. 96. *ὦμογέρων· ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην ἢ συμφοράν, καὶ πρεσβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ ἐπολιώθη* Cyr. 63 (*οὐκ ἐπολιώθη* Cyr. 39 Suid. EM. 821, 48). V. Nauck. Ar. Byz. p. 98. 99. ὦμ', ἄθελκτα· ὠμά? 200. αὐτὸ ὁ Ὅμηρος cod., em. HSt. et Meinek. Phil. XII p. 630. 2. ὠμόθη Pergerus cui favet ὠμώμοσται (Eur. Rhes. 816). 4. (ὠ) — (ι) Mus. 7. Bekk. 318, 19 EM. 822, 32. 13. ὠμοργές (ὤμοργες?) σκληρόν, καὶ ὠμοργός σκληρὸς καὶ χαλεπός Bekk. 318, 15 EM. 822, 12. 15. Verba ἢ ὁ βωμός non continent alteram explicationem, sed glossae in archetypo lectu difficilioris variam lectionem. Vide ἄμφωμος et ἄμωμον· ἐν ταῖς ὀνομασίαις (Pamphili?) ὁ λιβανωτός. 17. Non expedio. Lob. Path. Proll. 219. — ὠμοστράκῳ Perger. et Pearso. Sic Ὠμόδαμος nomen daemonis ap. Hom. epigr. 14, 10, in figlina. 20. ὤμφυλαν cod., em. Palmer. Salm. 21. Vide ὀμφύνειν.

ὠμῷ γήραϊ· τῷ πρὸ τῆς ὥρας γηράσκοντι
ὦμωξεν· ὠδύρετο, ἐστέναξεν
[ὤμωσεν· ὄρκῳ ἔστησεν]
ὤν· ὑπάρχων. ἢ ὄντων
ὠναξ· ὦ δέσποτα, ὦ ἄναξ
ὠναξ Παιών· ὦ βασιλεῦ, ὁ κακὰ παύων Ἀπόλλων
ὧν ἄπο· ἀφ' ὧν
ὠνάστια· ἐνώτια φάρμακα
ὠνάρχος· δῆμψος
ὤνατο· ἀπέλαυσεν, ὄνησιν ἔσχεν
ὠνεῖν· πωλεῖν. [ἀπολαύειν]
ὠνήμην· ἀπέλαυσα
[ὠνησάμην· ἐμεμψάμην]
ὤνησεν· ὠφέλησεν, ἔσωσεν
ὤνησις· πρᾶσις, ἀγορασία. [ἢ μέμψις. ὠφέλεια σωτήρια]
ὠνήσω· τὰ αὐτά
ὠνητιῶν· ἀγοραστικῶς ἔχων
ὤνητο· ὤνατο, ὄνησιν ἔσχεν
ὠνθυλευμένον· τὸ διεσταγμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον
ὤνια· τὰ πράσιμα
ὠνίου· πρασίμου, ἀγοραστοῦ
ὠνίους· ἀγοραστούς
[ὠννυ· οὕτως]
ὦνον· τὸ τίμημα τῆς τιμῆς, ἢ τιμή. ἤγουν ἡ ἀγορά
ὠνος· ὠνή, τιμή, ἡ καταβαλλομένη ἀντί τινος
ὠνοσάμην· ἐμεμψάμην, ἐξεφαύλισα, ἠτίμησα
(ὠ)νούμενοι· ἀγοράζοντες
ᾠνοχόει· ἐνέχεεν, ἐκίρνα
ὠνυχισμένον· ἀφῃρημένον
ὠξυθυμώθη· ὠργίσθη
Ὠξώλων· ἔθνος βάρβαρων
ὠ οἰοῖ· ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν παρὰ Ἴωσι

SCR. 23. *o* 356. 24. Γ 361. 25. *T* 127 Actt. Apost. II 30. VII 17 coll. Psalm. CXIX 106 ὤμοσα καὶ ἔστησα. 27. Herod. VII 141. 32. *P* 25. 36. ξ 67. 39. Com. vol. II 809 fr. II. 41. Diphil. com. fr. VII p. 419. 42. Eupol. fr. VI p. 550. 43. Anaxandr. I 11 p. 175 Demosth. 598, 8. 46. *o* 444 Φ 41. 48. Ξ 95. 50. *A* 598. 51. Cratin. CXXVII p. 214.

ADNOT. 23. ὁμωγήραϊ cod., em. Mus. πρὸ τῆς pro πρώτης certatim VVDD. 24. ὦμωρεν cod., ὤμορεν Mus., ὤμοζεν Cyr. 11, ὦμωξε Sylburg in Clenard. p. 507 Cobet. Nov. Lectt. p. 282; em. Cyr. 39 et Albertina. 25. ὤμωσεν cod., em. Mus. ὤμοσεν invito ordine. 26. ἢ ὄντων (ἢ ὤντινων coni. Pearso) om. Cyr. 63. ὤν· ὄντως pro οὖν? 28. ὠνὰξ cod., ὤναξ Mus. 29. ὠναξ παίων — Ἀπόλλων cod., ὤναξ παιών — Ἄπολλον Mus., ὦ ἄναξ Παιάν· ὦ βασιλεῦ Ἀπόλλων Cyr. 63, addens ὁ κακὰ παύων. 30. Videtur ex ὠτικὰ φάρμακα corrupta. De medicamentis auricularibus cf. Galen. XIII p. 392 Leo philos. Consp. med. p. 173, 17 ed. Ermerins. 31. ὠνάρχος· δῆμψος cod., ὤναρχος· δήμιος Mus., fortasse recte. 34. ὠνάμην sine caussa Mus. 35. ὠνοσάμην Palmerius. 36. Apoll. lex. 171, 12. 37. Confundi ὤνησις ὄνοσις et ὄνησις vidit HSt. 38. ὠνήσω (?) et ὀνήσω confundit. 39. Poll. III 80. 126 Suid. Cyr. 63. 41. Frustra laborant in διεσταγμένον, quod idem valet atque διστακτικόν dubitabile. Itaque τῶν ἀπορουμένων erat voc. ὠνθυλευμένον. Cf. vol. I p. 384 gl. 813: βομβυλεύματα, quod e (με)μονθυλευμένα corruptum est. 45. Imo τῷ νυ· οὕτως vel ὡς νῦν· ὅπως ex anonymi lexico Homerico ap. Bekk. AG. III p. 1094. 46. ὠνόν et mox ὠνός cod., τῆς τροφῆς e schol. Apoll. Rhod. II 1008 suadet Arnald. Lectt. Gr. p. 134. 48. ὠνησάμην — ἐξεφαύλησα cod., ἐξεφαύλισα Mus. Cf. gl. 235; em. Pearso. 49. (ὠ) incuria librarii deerat. 53. Supra Ξώλων· ἔθνος βαρβάρων. 54. ὄγοι cod., οἰοῖ scripsi.

255. ᾤοντο· ὑπελάμβανον, ἐνόμιζον
ὠ οὗτος· ὦ αὐτός, ἢ ὦ σύ
ὦπα· ὄψις, πρόσοψις, πρόσωπον
ὤπαζεν· κατόπιν ἐπάγων ἐδίωκεν
ὠπάζεσθαι· ὁρᾶν, σκοπεῖν
60. ὤπαινες, ὦπαιν
ὤπασεν· ἔδωκεν, ἐχαρίσατο
ὠ πέπον· ὦ φίλτατε. ἄλλοι δὲ τὸν μαλακὸν τὴν ψυχὴν πέπονα καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ ἔκλυτε, μάταιε
ὦπες· ὀφθαλμοί
ὠπήσεσθαι· ὄψεσθαι
65. * ὠπωτῆρε· [διὰ φαρμάκων εἰώθασί τινες ἐπάγειν τῇ Ἑκάτῃ τὰς οἰκίας
ὤπια· ὀφρύδια
Ὦπι ἄνασσα· [πυρρὰ πρόθυρος, πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν
ὠπίζετο· ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο
[ὠπιζόμενος· ἐπιστρεφόμενος]
70. [ὠπλή· ἡ ἐκ χειρὸς πληγή]
ὡπλίζετο· καθωπλίζετο
ὡπλίσατο· παρεσκευάσατο
ὠ πόνῳ πονηρέ .....
ὦπται· (ἐ)θεάθη

SCR. 56. Nicoph. com. fr. III p. 582 restituit Meinek. 57. *Γ* 158. 58. Θ 341. 61. *I* 479. 62. Homer. 67. Callim. l. c. 68. Σ 216. 71. ξ 526. 72. Ψ 301. 73. Ar. Vespp. 464. 74. Aesch. Prom. 998.

ADNOT. 57. *ὄψις πρόσοψις* codex, ut confusa videantur *ὠπά* (Dor. pro *ὠπή*) et *ὦπα*. Sed praestat *ὄψιν πρόσοψιν* e Musuri coniectura. 58. *ὠπάζετο· κατόπιν ἐδίωκεν* Apoll. lex. 171, 13. Ut noster *ὤπαζεν* Cyr. 39. 63 recte. 59. Hinc mox *ὠπήσεσθαι· ὄψεσθαι*; Lobeck. rhem. 218. 229. Supra *ὀπήσασθαι* (*ὀπωπήσασθαι*). 60. Om. Mus. Forte *ὦπα ἰδέσ(θαι)·*..... vel *ὤπα· εἰς ὦπα*. Sed potest etiam Sophocl. Antig. vel El. 130 *ὦ παῖ παῖ* (*δυστανότας ματρὰς*) latere. 63. Sic Cyr. 63. Reicit Herodianus p. 469 ed. Piers.: *ὦπας τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ λέγομεν, ὑπώπια δέ*. 64. *ὠπήσεσθαι* male Aldina. 65. *τὴν Ἑκάτην* (hoc verum puto, modo pergas *ἐς τὰς οἰκίας*) *ταῖς οἰκίαις* Salmasius. De ipsa glossa sic disputat Lobeckius in Aglaoph. p. 823: *Hunc locum nec Ruhnkenius correxit ad Tim. p. 115, nec Schneider ad Theophr. c. 16. Pro ὠπωτῆρε legendum ὠπήτειρα* persecutrix, *aptum Hecatae nomen διὰ τὸ φοβερὸν τῆς δαίμονος καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα Ἑκαταῖα, schol. Apoll. Rh. III* 861. *Ulyxes quidem cum ab infesto Hecubae spectro urgeretur Hecatae statuam consecravit Ἐπωπίδι* (*schol. Lycophr.* 1176. 1184) *ab assectatione sic dictae.* Quae quamquam satis confidenter dicta sunt, locus nondum persanatus visus est Th. Bergkio qui in PLGr. p. 1039 ed. 2 hanc emendandi rationem unice probat: *ὠπωτῆρε. ὦπια· ὀφρύδια. Ὦπι ἄνασσα, πυρρὰ* (sic Palmerius) *πρόθυρος· διὰ φαρμάκων εἰώθασί τινες ἐπάγειν τὴν Ἑκάτην ταῖς οἰκίαις, πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν* (*ἀνάπτοντες*). Atque *ὠπητῆρε* mihi quoque nihil aliud videtur, quam *ὀπτῆρε* vel *ὀπωπητῆρε δυικῶς*, ut *κυβιστητῆρε*. 66. Glossa obscura et ni fallor truncata. 67. *Ὠπιάνασσα* cod. Mus. *Ὦπι, ἄνασσα* Phavor. 1893, 39. 40, *Ὦπι ἄνασσα* recte Palmer. et Sopingus, qui Callim. Dian. 204, ubi nunc *Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι φαεσφόρε* editur, spectari vidit. Aliter sentire Th. Bergkium in PLGr. 1039 in adnot. ad gl. 265 diximus, sed Sopingum sequuntur Thes. VIII c. 2046 et Meinek. Callimach. p. 35, cui haec *ex duobus articulis contracta videntur, quorum primus glossemate alter glossa truncatus* sit. Bergkio obstat etiam altera Hesychii glossa: *εὐώπιον· πυρὰ παρθενικὴ ἐν Τροιζῆνι*, ad quam licet tenebris involutam et haud dubie similiter e Callimacheo *εὐῶπι* cum alia glossa conflatam referre licebit explicationis nostrae primam partem *πυρρά. Πρόθυρον* vero, reliquis litura sanatis, fortasse ad (*προν*)*ώπια* pertinet. Sed hariolari nolo. 69. Imo *ὀπιζόμενος*. 70. Sic etiam Cyr. 63. *‚Vocabulum suspectum'* Thes. VIII c. 2016 B, qui debebat corruptum dicere ex *ὠτιλή* h. e. *ὠτειλή*. Vid. *γατειλαί· οὐλαί*. 72. Supra corrupte *ὠλιγε*. Apoll. lex. 171, 21. 73. *ὦπον ὦ*
†
πονηρέ cod., *ωπον* Mus., *ὠπόν* * Ald. em. Albertina. Vide MHaupt Lect. Berol. ind. 1856. 74. (*ἐ*) Mus. *τεθέαται* Cyr. 39.

275. Ὠπός· ὄνομα γενικῆς πτώσεως. διὸ καί τινες ἠξίωσαν ἀναγινώσκειν Ὠπός, ὡς Θρᾳκύς
ὦ πόποι· φεῦ φεῦ, παπαὶ τῶν χαλεπῶν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ ἢ θαυμασμοῦ δηλωτικόν. ὦ δαίμονες, ὦ φίλοι, ὦ θεοί
ὤπυιεν· ἔγημεν
ὠπφρύναμαι· ἠῦφραμμαι
80. ὥρα· τὸ ἔαρ, ἢ θέρος. ἢ μορφή
ὥρα· καιρός. κάλλος. τροπή. εὐμορφία. ψιλῶς δὲ φροντίς, ἐπιμέλεια. ὅθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην ἔχοντα φροντίδα. [οἱ δὲ φυλακτήρια, ἢ προβλήματα]
* ὥρᾳ γάμων· ἐν ἀκμῇ γάμων
* ὥρα ἔτους· καιρὸς ἔτους, τὸ ἔαρ, καὶ τὸ θέρος
ὡραία· ἀκμάζουσα, κάλλος ἔχουσα
85. ὡραίᾳ τῇ ἡλικίᾳ. καὶ τῇ ὄψει
ὡραῖα· νεκύσια. οἱ δὲ δαιμόνια. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὡραίων. καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν συντελουμένων ἱερῶν
ὡραῖα θύειν· τελετή τις, ἐν ᾗ τῶν ὡραίων ἁπάντων ἐγίνοντο ἀπαρχαί
ὡραία ἡμέρα· ἡ ἑορτή
ὡραΐζεται· καλλωπίζεται
89a. * ὦραι· καιροί
90. * ὡραίοις· καιροῖς
ὡραϊσμένη· καλλωπισμένη
ὡραῖον· καίριον. καὶ τὸ ἱερεῖον, τὸ θῦμα τὸ καθ' ὥραν. καὶ ὁ τάριχος ὁ κατὰ τὸ ἔαρ συντιθέμενος
ὡραῖον κῆδος· ὁ καθ' ὥραν τελευτήσας
[ὡραίοντο· ὥρμων, ἐπορεύοντο]
95. ὡραιοπώλας· ὁ τὴν ἀκμὴν πωλήσας. ὀπωροπώλης. ταριχοπώλης
ὡραῖος· εὔμορφος, εὔτροπος, εὐσχήμων, εὐπρόσωπος

SCR. 75. *a* 429. 77. *A* 254. 78. *N* 429. 83. Thuc. II 52. 86. Eur. Suppl. 175. 87. Archilochi? cf. vol. II p. 300 gl. 104. 91. Eupolid. fr. XXIII p. 557? 92. (86) Thucyd. III 59 Plat. Critia p. 1166 — Alexid. com. fr. I 5 p. 470. 93. Tragici?

ADNOT. 75. In codice duae sunt glossae, a Palmerio recte coniunctae. ὁ Θραικός cod., em. Mus. De acc. alii aliter sentiebant; cf. Apoll. lex. p. 171, 17 Lobeck. Parall. p. 117. 76. ὀπώποι, φεῦ φεῦ, παῖον, παὶ τῶν cod., em. Cyr. 11. 63 Mus. Ante ὦ δαίμονες (cod. δήμονες) Palmerius notam divisionis sustulit. 77. ὤπυιον cod., ὤπυεν Cyr. 39, em. Mus. 78. Non expedio. 80. θέρος] Herodian. p. 465 Piersо. Cf. 83. 81. καιροῦ τροπή Suid. ὥρα· τροπή Cyr. 63. Cf. ὡραῖος· εὔτροπος. Infra ὡρεῖα· φυλακτήρια. 82. ὡραῖα γάμων Ἀττικῶς. ἐν ἀκμῇ γάμου Ἕλληνες Moer. Att. p. 313 [426 Piers.] ἐρεῖς δὲ παρθένος ὡραῖα γάμων Poll. II 18 Moschop. π. σχ. p. 78. „*In Hesychio etiam forte praestat* ὡραῖα γάμων, *licet alterum saepissime occurrat ut ap. Alciphr. III* 41 *etc.* Piers. Cf. Eur. Heracl. 579 Plutarch. Thes. 31. Mihi quoque, quamquam non favet ordo, Moeridis lectio recipienda videtur et glossa pro intergerina habenda. Idem valet de gl. seq. e Moerid. p. 424 illata. Ad Eur. Helen. 12: ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθον ὡραίαν γάμων cave referas. 85. Hoc dicit et ἡλικίᾳ et ὄψει addi epitheton ὡραίᾳ. Sic LXX Cant. II 14 ἡ ὄψις σου ὡραία et Thuc. VI, 54 ὥρᾳ ἡλικίας λαμπρός. 86. δαιμόνια, nisi ad Ὧραι spectat cum ὡραῖα confusum, fortasse in διανομαί mutandum est. 89a. 90. ὦραις· καιροῖς Salmasius. Ordo bis poscit adiectivum: ὡραῖοι· καίριοι. ὡραίοις· καιρίοις. Sed cf. 91. 91. Glossa haud dubie genuina in codice ὡραιομένη scripta fuisse videtur, quod potest ὡραϊσμένη· (κε)χαλλωπισμένη esse, quomodo in Cyr. 63 et e Musuri emendatione in libris impressis legitur (cf. ἐξωραϊσμένον); sed praestat ni fallor electis importunis additamentis ὦραι et ὡραίοις post gl. ὡραΐζεται pergere ὡραϊζομένη· καλλωπιζομένη, quo codicis lectio ducit, et agnoscere gl. Eupolideam (Phrynich. app. soph. p. 43, 15) ὡραζομένη. 92. ἱερεῖον] ὡραῖον Tollius. — τάριχος] Poll. VII 27 Arctaeus p. 120, 29 C. 94. Infra ὡρέοντο, q. v. Supra ὁρέοντο (Lob. rhem. p. 146). 95. ‚*Cinaedus, qui florem aetatis vendit.* Xen. Mem. Socr. I 6 [13] p. 50. Sympos. [VII 25] p. 164.' Ruhnkenius. Adde Lucian. d. dea Syr. c. 8 Plutarch. Arat. c. 18.

ὡραϊσμός· καλλωπισμός, κάλλος
ὡραίων· τῶν πεπανῶν. καὶ ὡραίων· τῶν καρπῶν
ὡραχιᾶν· τὸ ἐν τοῖς βαλαν(ε)ίοις ἐκλύεσθαι. ἢ σκοτοῦσθαι. καὶ ὠχριᾶν
ὡραχιᾶν· λ[ε]ιποψυχεῖν. ἐκλύεσθαι καὶ σκοτοῦσθαι μετὰ ὠχριάσεως ἢ καὶ ἰδρῶτος. οἱ δὲ ναυσιᾶν. καὶ σκοτοῦσθαι
ὡραχιάσας· λ[ε]ιποψυχήσας
ὡ ῾ράννα χελίδων· ὀροφή
ὡρανιστήρ· ἱμάς
ὡραπολεῖν· κατὰ τὴν εἰθισμένην ὥραν ἑκάστου ἔτους ἀναπολεῖν. Ἀναπολεῖν δὲ λέγουσι τὸ τρὶς ἀροτριᾶν τὴν γῆν
[ὠργᾷ· οἰστρεῖ, γαυριᾷ, ἢ πρὸς συνουσίαν ἐπείγεται, ἢ κατεπείγεται]
[ὠργάσαι· πηλὸν ἕτοιμον παρασχεῖν]
ὠργασμένος· μεμαλαγμένος
[ὤργατο· κατηπ.γῃ, καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἦν]
[ὠργημένον· παρεσκευασμένον, ἕτοιμον]
[ὤργητο· ὥριστο. ἔχρῃζεν]
[ὠργιᾶται· χρῄζει. ὁρίζει]
[ὠργώς· μεμνησάς]
ὤργων· ἐπεθύμουν. [ἐμεμίγησαν]
ὠρδυλευσάμην· ἐμόχθησα
[ὠρέγει· δίδου]
ὠρ[ε]ες· γυναῖκες
ὤρεια· φυλακτήρια
ὠρεῖν· φυλάττειν. ὅθεν καὶ ὁ θυρωρός λέγεται
* ὠρέξατο· ἐξέτεινεν
* ὤρεξε· παρέσχεν, ἔδωκεν
ὠρέξατο· ἐστοχάσατο. ἔλαβεν. ἐπεθύμησεν. ὥρμησεν
ὠρέον· πηχυαῖον

SCR. 97. Ierem. IV 30. 301. Ar. Pac. 702, cf. Ran. 481. 2. Sappho l. l. 10. Thuc. II 21. 9. Ad Hippocr. 541, 51 referri iubebat Cobet. Mnemos. IX p. 41, improbante GDind. l. c. 19. E 851. 20. Ψ 406. 21. Eurip. fr. 242 p. 343 Nck.

ADNOT. 98. καρηῶν cod., em. Mus. 99. ὡραχία· τὸν cod., em. Mus. ὡραχίαν· ἀπόψυχον ἀπὸ φόβου Cyr. 63. 300. ὡραχιᾶν· λειποψυχεῖν cod. Mus., λυποψυχεῖν Ald. Vide Moer. p. 425 Piers. 2. ὡράνα· χελιδόνων ὀροφή cod. Mus. Sapphonis ap. Hephaest. p. 66 verba latere vidit Sopingus; ὥρανννα χέλιδον· ὑπωροφία Th. Bergk. fr. 87 [52] p. 687 fere ut Pearso Advers. p. 708. Sed fortasse ὀρόφῃ etiam Sapphonis fragmento addendum est. 3. Non liquet. 4. ὡραιοπολῶ· τὸ μετὰ τῶν νέων ἀναστρέφομαι vet. lex. 5. ὀργᾷ HSt. 6. Imo ὀργάσαι. Cod. ὠργάσαν, Mus. ὠργάσαι. 8. ὤργατο· κατήπειγε Mus., qui literam erasit, ὤγαρτο error Aldinae, ὠργᾶτο Guyetus. Librorum frequens esse vitium pro ὡρμᾶτο monet GDindorf. Thes. VIII c. 2063 D. 9. ὡρμημένον GDindorf. l. c. 10. ὥρμητο GDindorf. l. c. recte ad Thucyd. II 21 referens. Eidem ὥριστο videtur dittographia lemmatis ὤργητο, etsi verbum ὁρίζει etiam in seq. gl. explicatione apparet. 11. ὀργᾶται Thes. V c. 2146 B, ὁριγνᾶται VIII c. 2063 D. 12. Om. Mus. Latet ὀργισθείς· μηνίσας vel tale quid; ὀργῶν· μενοινήσας voluisse videtur HSt. 13. ἐμίγησαν Mus. Alienum ab h. gl. esse docet aoristus. 14. Lob. Prall. p. 127 scite comparat cum ὄρδημα (l. ὀρδυλλα)· ἡ τολύπη τῶν ἐρίων, unde ὀρδυλεύω, ut τολυπεύειν quod eandem significationem habet a τολύπη. Huc retraho ἐ[με]μίγησαν, quod ad ἀρδαλ — referendum cum ὀρδυλ — confusum; cf. vol. I p. 275 n. 85. 15. ὤρεγεν· ἐδίδου Mus. L. ὀρέγει· δίδει, quae infimae Graecitatis forma est pro δίδωσι, eaque frequens ap. Hes. 16. ὠρέες cod., ὧρες Cyr. 63. Suid. 17. ὥρια Mus. Supra ὥρα· — οἱ δὲ φυλακτήρια. Idem videtur vocabulum quod et ὠρεῖον scribitur (Boeckh. C. I. II p. 408) ὀρεῖον ὄριον ὥριον; sed Graecum est ὠρεῖον, reliqua turba Graecobarbara Latinum *horreum* imitatur sono corrupto. 18. Apoll. lex. Hom. p. 171, 22 Galen. lex. 600. 19. 20. Asterisco notavi, quod 21 solam esse genuinam e SCR. apparet. Cf. ὀρέξατο. 22. Ὠρεὸν Euboeae intellegebat Sopingus, πηχυαῖον nescio quo ablegans. Latet (τετράδ)ωρον vel tale quid.

ἀχρεῖ· κόψον ἀχρεῖον. κατάκοπε.
ἀχρεῖα· ἀνωφελῆ καὶ τὰ κακοήθη ἀνθρώπων ἐπιβάλλει
375. ἀχρεῖ· ἄχρηστε.
ἀχρεῖα· τὰ τῶν ἀχρήστων πρᾶγματα καὶ ἔθνεσι ἐπιφερόμενα
ἀχρεῖος· ἄχρηστος
ἀχρεῖος· ἐπὶ ἀνθρώπων
ἀχρεῖος· ἐπὶ τῶν ἀχρήστων
ἀχρεῖος· ἀνωφελὴς ἢ τοῦ κακοῦ
ἀχρεῖος· ἐπὶ τῶν ἀχρήστων
ἀχρεῖος· ἐπὶ τῶν ἀχρήστων καὶ πονηρῶν
ἀχρεῖος· ἄχρηστος
ἀχρεῖος· ἐπὶ τῶν ἀχρήστων
ἀχρεῖος· ἐπὶ τῶν ἀχρήστων
ἀχρεῖος· ἀχρεῖος, ἀνωφελὴς, ἄχρηστος
ἀχρεῖος· ἀχρεῖος, ἀνωφελὴς, ἄχρηστος
ἀχρεῖος· τὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων γινόμενον, ἀχρεῖος, ἡ ἀχρεῖον.
ἀχρεῖος· ἐπὶ τῶν ἀχρήστων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων
ἀχρειότερον· ἀχρεῖον
ἀχρειότερον· ἀχρειότερα
ἀχρεῖος· ἐπὶ
ἀχρεῖος· ἄχρηστος κακοῦ, ἀχρειότης, ἀχρειότερος, ἀχρειότατος

ἀχρὶς, Ἡ. Ἐν Ἀχρίδι Πρεσβ. Ἀχρ. Ἱ. Μ. Ἀ. Ἐπ. Δε. Ἀπ. Ἀχρίδος

```
# Specs for Segment
spec_segment_1 = Segment.new(1, 1, 1, 1)
spec_segment_2 = Segment.new(1, 1, 2, 2)
spec_segment_3 = Segment.new(1, 1, 3, 3)
spec_segment_4 = Segment.new(1, 1, 4, 4)
spec_segment_5 = Segment.new(1, 1, 5, 5)
spec_segment_6 = Segment.new(1, 1, 6, 6)
```

380. [ὦρσαι· παρορμῆσαι]
ὦρσεν· παρώρμησεν
ὠρυγή· φωνή. Θόρυβος. κυρίως δὲ ἡ τῶν κυνῶν φωνή
ὠρύεσθαι· κλαίειν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κυνῶν
ὠρύεται· ὑλακτεῖ
385. ὦρυξαν· ἔσκαψαν
ὠρυόμενος· βρυχόμενος, ὑλακτῶν
ὠρυομένων· κραζόντων. κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ κλαιόντων λύκων, ἢ λεόντων, ἢ κυνῶν
ὦρφωσεν· ὠρφάνισεν
ὠρώρει· [διηγέρθη
390. ὦρωρεν]· ἐκεκίνητο
ὠρωρέχατο· ὁρμῶντες ἐπετίθουν
ὡς· θαυμαστικὸν ἐπίρρημα. ἄλλοι οὕτως, ὁμοίως. ἀληθῶς. ἢ ὥσπερ. ἢ ἵνα. ἢ ὅτι. ἢ ὅτε. ἢ πρός. ἢ λίαν. ἢ [εἰς τὸ.] τὰ παραδείγματα εἰς τὸ τέλος τοῦ ω στοιχείου
ὦσαι· διῶξαι. διασεῖσαι. βιάσασθαι. ἀποῤ(ῥ)ῖψαι
ὠσάμεθα· ἀπωσάμεθα
395. ὠσάμενοι· διώξαντες, ὠθήσαντες
ὠσάμην· ἀπωσάμην, ἐδίωξα, ὤθησα
ὦσαν· ὥστε, ἵνα. ἢ ἀπεώσαντο
ὡς ἄν τις εἴποι· ...
ὡς ἄν οἱός τε ὦ· ὡς ἄν δυνηθῶ .....
400. ὅσα τε δεῖ· ὡς ἐκ τούτου
ὡς αὖ πάλιν· ἐκ δευτέρου
ὡς αὐτόν· πρὸς αὐτόν
ὡσαύτως· ὁμοίως, τοιούτως
ὡς βασιλέα· πρὸς τὸν βασιλέα
5. ὡς δή, [ὡ δὴ αὐτοῖς. ἤ] ἐπειδή
ὡς δὴ σφιν· ὡς δὴ αὐτῖς
ὡς δοκέει· ὡς νομίζει
ὡς ἐδόκει· ὡς ἐνόμιζεν
ὡς εἰπών· οὕτως εἰπών
10. ὡς εἶχεν· ὅσον ἠδύνατο, ἴσχυεν. [ὡσεὶ τυχόν]. καθὼς ἔτυχεν, ἢ συνέβη
ὦσεις· ὠθήσεις

SCR. 81. *Λ* 10. 85. ‚*Psalm.* XXII [16]' Heinsius. 86. Petri epist. I 5, 8 quod fugit editores. 87. Zachar. II 3 Sapient. XVII 19. 89. *Σ* 498. 91. *Λ* 26. 93. *N* 688. 94. *Θ* 295. 95. Thuc. IV 11 VIII 25. 97. *Δ* 534. 98. Greg. Nazianz. et inferioris aetatis scriptores saepissime. 401. Conicio: ὡς αὖ(τις)· πάλιν ἐκ δευτέρου et ad *Γ* 36 refero, quo exemplo usus est Trypho. 2. Thucyd. ὡς αὐτὸν βασιλέα. 3. e. c. Soph. El. 27. 3. Xen. Anab. II 6, 2 alii. Ar. Ach.: ἐκέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν. 5. 6. *Λ* 110. 10. e. c. Herod. VIII 107.

ADNOT. 80. Sequentis glossae dittographia videri posset, nisi pro ὄρσαι Apollonii Dyscoli etiam liber in Pind. Isthm. fr. I p. 558 fr. inc. 3 Boeckh. vitiose ὥρσαι porrigeret. 81. ὥρσε Mus. 82. Zenodotus post Ammon. p. 229 Poll. V 87. Vid. Hermesian. Ath. XIII p. 598 E, ubi nunc e Bergkii coniectura legitur Ὀρτυγίην. 88. ὠρφάνησεν cod., em. Mus. Lob. Proll. p. 182. 3. 89. 90. ὦρορεν· ἐκεκίνητο Mus., ὠρώρει· ἐκεκίνητο et alio loco ἐκινεῖτο Cyr. 11. Lege: ὠρώρει· ἐκεκίνητο. ὦρορεν· διηγέρθη. 91. ὠρωρε.χατο, ὡρμῶν ἐπετίθει cod., ὠρωρέχατο· ὁρμῶντες ἐπετίθουν Mus. qui literam expunxit. Vide ὀρωρέχατο (*Λ* 26). 92. Inepte Musurus ἢ εἰς τὰ παραδείγματα. ζήτει εἰς. 93. ἀπορίψαι pro ἀπορίψαι Mus. 97. Confundit ὡς ἄν et ὥσαν. In codice addita sunt ὡς ἄν τις εἴποι, quae Mus. delevit, nos seperavimus. 99. ὅσον ἄν δύναμαι, ὡς ἔχω ἢ δυνατός εἰμι Cyr. 63. 11 adiciunt. 400. Om. Mus. ὡς ἅτε δή· ὡς ἐκ τούτου Cyr. 63. 1. 2. Om. Musurus. 5. Om. Mus. Quae hamulis circumdedi ad gl. 6 referenda sunt, ubi recte Pergerus αὐτοῖς restituit. 6. αὐτούς cod., em. Cyr. 63 Perger.

ὡσεί τε· καθάπερ
ὡς ἐχῖνος ἀναβάλλει τὸν τόχον· παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονιζόντων
ὡς ἐκρίθη σοι· ὡς ἐφάνη σοι
ὡς ἐμέ· πρὸς ἐμέ, καθάπερ ἐμέ, ὡς ἐγώ
ὦσεν· ἀνέτρεψεν, ὤθησεν. ἀπέκοψεν. ἀπώσατο. κατέβαλλεν
ὡς ἐνέπουσιν· ὡς λέγουσιν
ὡς ἔνι· ὡς ἔστιν, ὡς ἐγχωρεῖ
ὡς ἐν πινακίῳ· ὡς ἐν εἰκόνι
ὡς ἔξεστιν· ὡς δυνατόν
ὡς ἔοικεν· ὡς φαίνεται. ὡς πρέπει, ὡς δεῖ
ὡς ἐπίπαν· ὡς ἐπιτοπλεῖστον
ὡσέ τοι· ὤθη(σε) σοι
ὡς ἔτυχεν· [ὡς φθάσ..]
ὡς ἔφασαν· ὡς εἶπαν
ὡς ἔφασκεν· ὡς ἔφη, ὡς εἶπεν
ὡς ἔφησθα· ὡς εἶπας
ὡς ἔφυ· ὡς ἐγένετο, ὡς ἔστιν
ὡς ἔχω· εὐθέως
ὡς ἡμᾶς· πρὺς ἡμᾶς
ὡσθείς· ἀνατραπείς
[ὦσθησεν· ὤθησεν. ἔπρασεν]
ὡσίν· ὠτίοις, ἀκοαῖς, [ὠτίοις]
ὥς κεν· ὅπως ἄν
ὦσιν· ὑπάρχουσιν. εἰσίν
ὡς μάλιστα· ὡς ὄντα δυνατόν
ὥς κέν τις· ὅπως ἄν τις
ὡσμένῳ· ὡθισμένῳ
ὡς μήτε χροῦσαι, μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν· παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη
ὠσμός· ἀνατροπή. ὄθησις, ὠθισμός
ὡς οἶμαι· ὡς νομίζω
ὡς οἷόν τι· ὡς δυνατόν
ὡς ὅγε· καθὼς οὗτος
ὥς οἱ· ὡς αὐτῷ
ὥσπερ· καθώσπερ
ὥσπερ· καθώς, καθάπερ
ὡς οὐκ ἐξικνούμενοι· ὡς οὐχ ἥξοντες
ὥσπερ οὐφθαλμὸς [τοῦ] Διός· ὡς ἀστραπή

SCR. 12. e. c. I 481. * 15. Xenoph. Memor. II 7, 2. 16. E 854. 18. Xen. Mem. IV 5, 9. 19. Glossa fuisse videtur Aeschylea (Agam.) ὡς ἐν γραφῇ. 21. Iob VI 25 Ar. Ach. 239. 22. Xenophani fr. 3 p. 378 restituere volebat Sopingus ante Schweighaeuserum. 26. Antiph. com. fr. I 7 vol. III p. 120. 30. ὡς ὑμᾶς Soph. Tr. 533. 31. Psalm. CXVII 13. 34. e. c. Z 282. 36. Xen. Cyr. I 5, 9 Aesch. Suppl. 280. 37. ρ 165 (ubi nunc ὡς ἄν τις). 38. Ps. LXI 3 (lex. in Ps. ap. Cram. AO. II p. 469). 40. ὠσμός nusquam repertum (Diod. II 19 p. 131 Wesseling.). 42. e. c. Isocr. p. 82 C. 43. δ 181? 48. Tragicus? Heliodorus Aeth. II 24 p. 103 Κρόνιον ὄμμα appellat.

ADNOT. 13. ἐκεῖνος — τρόπον cod. Mus., em. Diogen. IV 91 p. 247 Gott. 18. ὡς ἔνι· ὡς ἐγχωρεῖ. ὡς ἔστιν· ὡς ὑπάρχει Cyr. 63. 19. πίναχι Cyr. 63. 21. E Moerid. Att. p. 426. 23. ὤθη cod., ὤθει Mus. 24. ὡς ἔφθασε Mus., qui exitum delevit. 26. οὕτως εἶπες libri impressi. 28. ὡς ἐγεννήθη, ὡς ἔβλαστεν Cyr. 63. 32. ἔπρασεν om. Mus.; ἔτρωσεν? 35. ὦσιν· ὑπάρχωσιν [εἰσίν] Mus., codicem nostrum exprimit Cyr. 63. Videtur ex (ἔ)ασι corruptum. 36. ὡς οἷόν τε, δυνατόν? 42. E Moerid. p. 427. 48. ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ cod., em. Meinek. Philol. XII p. 630.

ὥσπερ κόρας ἐλεῖν· ἐπὶ τῶν εὐχερῶν λέγεται
ὡς πρίν· ὡς πρότερον
ὡς πρὸς ἔνια· ὡς πρὺς ἄλλα, ἤ τινά
ὡς ῥᾳ· ὡς δή
ᾧ σε· διὰ τοῦτο[ν]·
ᾧ σ' ἔβαλον Τρῶες
ὥς σοι· οὕτω δή σοι
ὡς τὰ πολλά· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ὥστε· καθάπερ, οὐκοῦν, λοιπόν
ὥστε γάρ· καθάπερ γάρ
ὥσ(τε) στεροπή· ἀστραπή
ὠστίζεσθαι· ὠθεῖσθαι
ὠστιζόμε(σ)θα· ὠθούμεθα, θλιβόμεθα
ὠστιοῦνται· ὠσθήσονται
ὥς φάσαν· οὕτως εἶπαν
ὡς φάτο· οὕτως ἔφη, εἶπεν
ὠσφρήθη· συνῆκεν
[ὥσφρησις· ἀέρος μετάληψις]
ὠσφρῶντο· συνῆκαν, ἤσθοντο, ἔγνωσαν
ὥσχη[ς]· ὁ μετὰ κλήματος ἀμπέλου
ὠσχοι· τὰ νέα κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσιν
ὠσχοφόρια· παῖδες εὐγενεῖς ἡβῶντες καταλέγονται οἱ φέροντες τὰς ὥσχας εἰς τὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν. εἰσὶ δὲ κλήματα ἔχοντα βότρυς[ιν]
* Ὤσηέ· ἑρμηνεύεται σωζόμενος
Ὡσχοφόριον· τόπος Ἀθήνησι Φαληροῖ, ἔνθα τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν
ὠτα· ἀκοαί, ὠτία
ὠτα· τὰ μὴ στρογγύλα
ὠτακούς· παρώνυμον εἶναί φασιν
ὠτακουστεῖ· περιέργως ἀκούει
ὦ τᾶν· ὦ οὗτος. ἀντὶ τοῦ ὦ μακάριε, ὦ βέλτιστε
ὦ τᾶν· ὦ σύ, ὦ ἑταῖρε, ὦ οὗτος, ὦ μακάριε. πρόσρημα τιμητικῆς λέξεως. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείᾳ πολλάκις
ὠτειλαί· τραύματα, οὐλαί, τρώσεις
ὠτειλή· ἡ ἐκ χειρὸς τρῶσις, ἢ τραῦμα
ὠτοκάταξις· τὰ ὦτα τεθλασμένος

SCR. 53. *Δ* 157. 58. *Λ* 66. 60. Aristoph. Plut. 330. 61. Ar. Ach. 23. 62 *B* 278. 64. Genes. VIII 21. 66. Ar. Ach. 170. 70. Rom. IX 25. 75. Herod. VIII 130 Xen. *ΚΠ* VIII 2, 10. 78. *Σ* 351. 79. *Δ* 140. 80. Aristoph. fr. XXXV p. 983.

ADNOT. 49. *κόγχας διελεῖν* coni. Meinekius, monens tamen videri etiam illud defendi posse. 53. *ὡς σε· διὰ τοῦτον. ὡς ἔβαλλον* cod., em. Mus., *τοῦτό σε* fortasse recte Heinsius. 58. *ὡς στεροπά* cod., em. Pearso, ex ordine. Verba *ὦ στεροπά* sunt Eurip. Hecub. 68. 60. (*σ*) inserui. 64. *ὡσφρήνθη* Mus. Cf. Meinek. Philol. XII p. 631, qui formam *ὡσφρήθη*, a Thes. V c. 2322 A in *ὡσφράνθη* mutatam, defendit. 65. *ἄρρος* cod., em. Palmerius et Meinek. Philol. XII p. 631. Glossa ex *ὀσφρησις* corrupta. 66. Ad Ar. Acharn. 179 retulerunt Elmsleius l. l. et Porson. ad Thesm. 501. 67. Sc. *βότρυς*. — *ὥσχης* cod., *ὥσχος* Mus. 68. *ὡσχοὶ* cod., em. Mus. 69. *ὡσχοφορεῖα — ὁσχὰς — τῆς χειράδος — βότρυσιν* cod., em. Mus. Cf. Aristot. Ath. XI p. 495 F. Recta scriptura est *ὁσχ—*. 70. *Ὠσήρ* cod., em. Salmasius. Est Hebraicum הוֹשֵׁעַ. 74. Lob. Path. El. p. 311. — *ὠτακος· ὁ ἄπορος* Zonar. 1896. *Ὠτακος n. pr. in numo Dyrrhachii ap. Mionnet. Descr. III p.* 351. Thes. 75. Poll. II 84 Cyr. 63 Suid. 78. Supra male *ὠπλή*. Cf. *γατάλαι* et *βωτάζειν*. 80. *ὠτακτάξις* mendum Aldinae. Cf. Poll. IV 144 Ael. Dionys. Eustath. p. 1324 Bekk. AG. 116, 32. De masculinis huiusmodi in *ις* cf. Lobeck. Phryn. p. 628.

ὠτοκοπεῖ· κεφαλαλγεῖ, ἐνοχλεῖ, λαλῶν
[ὠτοκουστής· ὁ ὑποκρινόμενος]
ὥς τούς· ὡς τούτους
ὠτύς· ὄρνεον ὅμοιον γλαυκί. οἱ δὲ νυκτικόρακα λέγουσιν
185. Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης· Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας παῖδες .....
ὦτρυνε· παρώρμησε, διήγειρεν
ὠτύμπανα· ὦ ἐπιτήδειοι τυμπανισθῆναι
(ὦ)των· ὠτίων
Ὠφέλης· ὁ Ἐριάλτης
90. ὤφε[ι]λεν· ὤφειλεν
ὠφέ[ι]λουν· εὐεργέτουν
ὠφθαλμιάσας· τὸν ὀφθαλμὸν ἐπίβαλεν
ὤφθη· ὡράθη, ἐθεάθη
ὠφίλει· ἐπήρχετο
95. ὠφιλότης· ὦ προσφιλέστατε. ὦ φίλε. ὦ ἑταῖρε
[ὤφλημα· χρέος]
ὤφλε· κατεδικάζετο, ἐπὶ τῇ δίκῃ ὤφλησεν. καὶ τὸ ὤφειλεν
ὠφλίσκανον· κατεδικάζοντο
500. ὠφρόν· ἐλαφρόν
ὠφρυωμένος· ἐπηρμένος
ὠφύϊα· ἡ δορά. καὶ βοτάνη τις
ὠχεῖτο· ἐκάθητο
ὤχετο· ἔφυγεν, ἀπέδρα. ἀπώλετο. ἢ ἐπορεύθη
5. ὠχέτευεν· ὑδραγώγει. καὶ ἐτάφρευεν
[ὠχλεῖ· ὠθεῖ. νοσεῖ]
ὤχθησαν· ἠγανάκτησαν, ἐλύπησαν, ἐστέναξαν
ὤχλησεν· ἐμόχθησεν. ἐκίνησεν, ἐμόχλευσεν, ὤθησεν. ἐνόσησεν
ὤχμασαν· κατέσχον, ἐδέσμευσαν
10. ὠχμασμένον· κατεχόμενον, δεδεμένον
ᾠχόμην· ἐπορευόμην
ᾤχοντο· ἐπορεύοντο
ὤχουν· ἐκάθηντο
ὤχρα· ὠχρίασεν
15. ὠχρᾷς· ὠχρίας εἶ. [καὶ ὄσπριον λαθύρῳ ἐοικός

SCR. 84. Aristot. HA. VIII 12. 85. *E* 385. 86. *Δ* 73. 87. Ar. Plut. 476. 90. Ψ 546. 91. Thucyd. IV 75. 93. Soph. OT. 509. Vide Valck. Eur. Hipp. p. 270. 97. Antiph. com. fr. LXXI p. 156. 504. ‚Iob. XXX 15.' Biel. Imo *A* 53. 5. *A* 570. 11. *Δ* 382.

ADNOT. 81. κεφαλαργεῖ cod., em. HSt., om. Zonar. c. 1897. Similiter Cyr. 11. 82. ὠταχουστής Mus. 82. 83. Separavit Mus. 85. ἐφιμεδείσ.. παῖδες cod., Ἰφιμεδείας π. Mus. ex Apollodoro. Legebatur ἐφιμεδείσης. — *In fine articuli (?) Sophoclis et Menandri fragmenta hodie legi nequeant ob humiditatem, quae post Aldi tempora ultimas codicis paginas devastavit.* Schow. Suppl. p. 803, 11. At haec aperte ad gl. 430 spectant. 87. 88. Separavit et τῶν in (ὦ)των mutavit (e Cyrillo 63) Heinsius. Idem viderunt Pierson. Moer. p. 288 Bos. Obs. p. 194. 89. Hoc ὠφέλης scribi nequit. Ἐφέλης Salmasius, alius malit οὐφέλης. Sed cum supra *incubo* ἐπωφέλης appelletur, haud scio an utraque glossa eundem locum Ionici si quid video scriptoris respiciat, in quo ἐπ' ᾧ 'φέλης scriptum erat. 90. ὤφειλεν· ὤφειλεν cod., em. Mus. 91. [ι] Mus. 92. ὠφθαλμίασε Mus. An ὀφθαλμιάσας· — ἐπιβαλών? In Cyr. 63: ὠφθαλμίασεν ἐπεμάνει· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐρωτικῶς ἐπέβλεψεν. ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠλύγησε. 94. ὠμίλει Ruhnken. 95. In codice et editionibus duo sunt articuli; copulat Cyr. 63. 96. ὄφλημα. 97. Pierson. Moerid. p. 427. 500. κολυφρόν· ἐλαφρόν. κορφῶς· ἐλαφρῶς supra. An ὦ 'φρον· ἐλαφρέ. 1. ὠφρυόμενος cod. Cyr. 63, em. Zonar. c. 1898 Mus. 2. Non liquet; sed rectus accentus est ὠφυια. Cf. Ἰφυον. 6. Supra ἐνωχλώθην· ἠρρώστησα; mox ὤχλησεν· — ἐνόσησεν. 8. ἐμόχθησεν Ruhnken. ad ὤτλησεν refert. 13. ὠχοῦντο? 15. ὠχρᾶς· ὠχριάσεις codex, correxi. Nam ὤχρα per ὠχρίασις apte explicari nequit. Similiter gl. 14 rectius scribetur ὤχρα· ὠχρίας ἦν.

ὠχρήσαντα· ὠχριάσαντα
ὠχρος· ὠχρίασις, χλωρότης. χλωρός
ὠχυρωμένη· ἠσφαλισμένη
ὤψ· ὄψις, ὀφθαλμός
520. ὤψατο· εἴξατο. ἐμαρτύρατο. (ε)ἶδεν
ὠψαι· ὤφθης
ὤψειον· [ὤπτεισαν. εἶχον.] περιεβλέποντο, ἰδεῖν ἐβούλοντο
ὠψά· τὰ ὀπτητήρια
ὠψιζόμην· ὑψὲ ἐποίουν. βράδιον ἠρχόμην
25. ὠψίσθην· ὤψισα
ὠψισμένον· ὀψὲ τῆς ὥρας, βραδέως ἐρχόμενον
ὠψικότα· βράδιον ἥκοντα
[ὤψουν· ἐμαγείρευον, [ὤπτουν]]
ὠῶν· περιστομίων τῶν ἱματίων

30. [ΩΣ· συνήθως·
μνήσομαι, ὥς (μ)' ἀσύφηλον ἐν Ἀρχείοισιν ἐρεξεν
καὶ ὅμως·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι
καὶ ὃν τρόπον·
ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ[ε]'
καὶ ὁμοίως·
ὡς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνίστη
καὶ ἐπεί·
ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι
καὶ ἡνίκα·
οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν
καὶ οὕτως·
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκη(τ)αι
καὶ πῶς·
ὠποποῖ, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει
καὶ ὅτι·
ἔγνως ὡς θεός εἰμι
καὶ πρός·
ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον
καὶ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα·
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες
καὶ
ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
καὶ διό[ς]
ὥς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
καὶ ὅτε·
Ἕκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανε(ν)
καὶ τότε·
ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν

SCR. 16. λ 528. 17. Γ 35. 18. Iosua VI 4. 22. Sophron. fr. 39 Ahr. 30. I 647. Λ 116. ψ 310. Ι 195. Κ 520. Γ 154, ubi nunc εἰδονθ'. ε 26, unde ὡς καὶ μᾶλλον — ἵκηαι em. Schrewel. σ 26. Χ 10. Δ 157. Σ 107. Ε 204 (διὸ pro διος Iensius). Ζ 237. Ξ 294. γ 347. γ 194. λ 427. δ 389, ubi nunc ὅς κέν τοι legitur. Υ 424, ubi nunc ὡς εἰδ', ὥς. Sophocl. fr. 351 p. 170 Nck. qui τύραννον πᾶς ἐπεύξεται coniecit; τύραννον etiam Brunck, ἐφίεται Grotius. Menand. fr. CCXXXVIII vol. IV p. 287 ed. Meinek. cui γυναῖχ' pro γυναῖκα debetur. — θαυμαστήν cod., θαυμαστῶς Cobet Var. Lectt. p. 216.

ADNOT. 17. Confundit ὤχρος· ὠχρίασις, χλωρότης καὶ ὄσπριον λαθύρῳ ἐοικός, et ὠχρός· χλωρός. Χλῶρος enim pro pallore dictum non reperitur, χλόος vero glossematicum est. ὤχρος· ἡ ὠχρίασις. ὠχρὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ χλωρὸς καὶ ἀπαλός. ὠχρός· χλωρός. βάφας Cyr. 63. 20. Lob. rhem. 42. 22. ὤψαιον· ὤπτεισαν codex, ὤψαιον· ὤπτησαν Mus. ὤψειον· ὀπτικῶς εἶχον Kusterus, quod probarem, nisi ὤψειον confundere videretur Hesychius cum ἤψεον· ὤπτησαν. [εἶδον], quamquam differunt ὀπτᾶν et ἕψειν. 23. Glossa corrupta; expositio ὀπτήρια (dona nuptialia) fuisse videtur. 27. ὠψηκότα male Mus. 28. Imo ἤψουν. 29. ὤων cod. 30. δσώφιλον ὃν cod., em. Mus. Inserui μ'.

$$\frac{\sin(\theta+\phi)}{\sin\theta} = \frac{\sin(\theta+\phi)}{\sin\theta} = \frac{\sin(\theta+\phi)}{\sin\theta}$$

EXCERPTA

CYRILLI GLOSSARUM

E

CODICIBUS

VINDOBB. MOSQ. LEYD. ALL.

Cyrillus Vindobonensis

n. 171.

Θ.

Fol. 200.

Θάασεν· ἐκαθέζετο
Θαάσων· καθεζόμενος
Θαζός· καθεζόμενος
Θάζουσαν· καθεζόμενην
Θαητόν· θαυμαστόν
Θαίων· ὁρμῶν
Θακεύουσι· κάθηνται εἰς χρείας
Θάκτον· περίβλεπτον. θαυμαστόν
Θάκων· θρόνων καθέδρων
Θαλαμηπόλος· —
Θαλαμίσκος· κοιτωνίσκος
Θάλασσα· νιπτὴρ τῶν ἱερέων
Θαλαττοπορῆσαι· πλεῦσαι διὰ θ.
Θαλέα· πανήγυρις ἢ τέρψις
Θάλλειν· φιλεῖν δηλονότι
Θαλεροί· ἀκμαῖοι
Θαλερόν· ἀκμαῖον. νέον. δίϋγρον. εὐθαλλές
Θαλερός· ταχύς. ἰσχυρός
Θαλία· εὐωχία. πανήγυρις. τέρψις
Θαλιή· τρυφῇ. περιουσία
Θάλεῖον· καθαρόν
Θάλιον δέ· ὁ κλάδος τῆς ἐλαίας
Θάλλος· βλάστημα
Θαλλινώδης· ὑποῦλος. ἐνδόξους ἔχων ἡγεμόνας
Θαλπωρή· ἡδονή. χαρά. διάλυσις. καὶ θάλψις
Θαλυσίαι· αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί
Θάλψαι· περισκεπάσαι. συντηρῆσαι, θερμάναι
Θάλλωμεν· βλαστήσωμεν
Θαμάζεις· συνεχῶς ἔρχῃ
Θαμάκης· σύμβιος
Θαμιάς· πυκνάς: ~ Fol. 201.
Θαμινά· πυκνά
Θάμνων· τῶν λεπτῶν δένδρων
Θάμνος· ξύλον ἀκανθῶδες. λέγεται δὲ βάτος
Θανατῶσι· θανάτου ὀρεγομένοις
Θαρσεῖς· Καρχηδόνιοι. ἢ Κίλικες
Θάρων· γυναικῶν. (? ὀάρων)
Θασίην· θείην χορείαν (cf. θίασος)
Θάσσουσαι· σπεύδουσαι
Θεά· ἡ μοῦσα. θέα· σκόπει
Θεαζόντων· μαινομένων

θεαιτόν· θεοποιητόν
θεάμονας· θεατάς. θεωρούς
θεάν· τὴν ὄψιν καὶ θεωρίαν
θεαρχίαν —
θεαρχικῶν —
θεηγόρων —
θεηΐου· θείου
θεήλατος· ὑπὸ τοῦ θεοῦ πεμφθείς. ἢ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐλαυνόμενος
θεῖναι· ποιῆσαι. εὐτρεπίσαι
θίασος· χορός
θιασωτής· χορευτής. ἢ ὁ τὰ θεῖα ᾄδων
θείειν· δρομεύειν
θείη· τρέχει
θημῶνες· οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων
θῖνες· οἱ σωροὶ τῆς ψάμμου καὶ τοῦ σίτου
θημῶνας· σωρούς. βουνούς
θειομένην· τυπτομένην
θεῖον δύσονται ἀγῶνα· εἰς τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ εἰσέλθωσιν
θεῖον ἄπυρον· τίαφιν: ~
θητείαν· δουλείαν. μισθαρνίαν
θειότης· κίνησις θεία
θεῖον κωνσιστώριον· τὸ βασιλικὸν σικρητάριον
θεῖα· εὐθεῖα. ὀρθά. θαυμαστά
θεοείκελον· θεόμορφον. [λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων τοῖς ᾄσμασιν
θέλγε· ἐσκότου. ἐγοήτευσεν
θέλγητρα· τὰ εἰς ἡδονὴν ἄγοντα
θελήτας· ἐγγαστριμύθους
θελητὴς δὲ ὁ προαιρετικός
θελκτή· κολακευτική
θελκτήριοι· θεραπευτικοί
θελκτῶ· κολακευτικῶ
θέμα· πῆξις καὶ βάσις θεμελίου. ἢ πρᾶγμα καὶ ὁρισμός
θαιμάν· νότος
θέμεθλα· θεμέλιοι. ῥίζαι. καὶ ἀρχαί
θέμιος· νόμιμος
Θέμις· — μία τῶν Τιτανίδων
θέναρ· τὸ κοιλὸν τῆς χειρὸς καὶ τὸ τοῦ ποδός
θεογενεσίαν· τὸ βάπτισμα
θεοδμῆτι· θεόφρονι. ἤγουν θεοβούλῳ
θεωθέν· τὸ μετουσιαστικόν
θεοειδέα· θεῷ ὁμοίαν
θεοίνυμοι· θεοί δή μοι (sic)
θεοκλυτεῖται· παρὰ θεοῦ ἀκούεται
θεόληπτος· θεῷ ἐπαινετός
θεόμητον· θεόβουλον
θεοπλαστία· ἡ θεία ἐνανθρώπησις
θεοπτίας· θείας θεωρίας. ἢ θεοφανείας
θεορρημοσύνη· τοῖς θείοις ῥήμασι τῇ θεία διδασκαλία καὶ κατηχήσει
θεόῤῥυτον· ἐκ θεοῦ προϊόν. ἢ προχεύμενον
θεόσεπτος· θεοσεβής
θεοστυγεῖς· θεομίσητοι
θεοτερπέος· θεὸν τέρποντος
θεότευκτον —
θεοὺς ἐπιβοησώμεθα· θεοὺς ἐπικαλεσώμεθα ἐπόπτας

Fol. 201.

Fol. 203.

Θεοφήτωρ· ἀτάλαντος τοῖς θεοῖς ὅμοιος ἐν τῷ βουλεύεσθαι Fol. 204.
Θεόφοιτον· πρὸς θεὸν παραγενόμενος
Θεραπόντων· ὑπηρετῶν
Θερείβοτον· καιόμενον. ἢ τὸ ἔχον βόσιν ἐν τῷ θέρει
Θερίκλειον· ποτήριον ὑέλινον
Θέριστρα· κατάκλεισια σινδόνια. διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς κατακλίνεσθαι
Θέρίστρον· περιβύλαιον γυναικεῖον ἢ μαφόριον. ἢ θέρινον ἱμάτιον. πολύμιτον ἢ εἶδος μαχαίρας. ὃ καλοῦμεν δρέπανον
Θερμοφυλάκιον· μιλιάριον. ἢ κουκούμιν
Θέσις· προσποίησις μίξις ἕνωσις
Θεσπέσιαι· δυνάμεις θεῖαι
Θεσπεσιώτερον· ἀξιολογώτερον. καλλιώτερον βελτιώτερον
Θεσπιζός· ποταμὸς καὶ ἔθνος ἐν τῇ θράκῃ
Θεσπιστέον· ἀξιολογώτερον. ἢ ἀργόν. ἄπρακτον
Θέσπισμα· θεῖον δόγμα ἢ πρόσταγμα
Θεύσασθαι· δραμεῖσθαι Fol. 205.
Θεωρεῖον· τὸ θεάτρον
[Θήβη λέγεται καὶ τὸ κιβώτιον]
Θήβην· τὸ ἐκ βρυλίων πεπλεγμένον σκρινάκιν. ἢ κάψιον. ἢ τριγλωσσόκομον. ἀπὸ παπύρου. ἢ κιβώτιον. ἐκ βύβλου πλεκτὸν ὡς κοφινῶδες
Θηγήτορα· ἀγρευτήν
Θηληνοί· ἥσυχοι
Θηλυδρῶδες· χαῦνον καὶ ἄνανδρον
Θηλυμανεῖς· πόρνοι
Θινῶν· πηγῶν (?)
Θήρατρον· δίκτυον. παγὶς ἄγκιστρον
Θὴρ θηρίον· τὸν λέοντα λέγει Fol. 206.
Θηρητῆρα· ἀγρευτήν
Θηρήτορας· θηρευτάς
Θηρὶ ἐοικώς· λέοντι ὅμοιος
Θηρίκλειοι· φιάλαι οὕτω καλ.
Θηρολέξης· ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος
Θηρῶν· ἐπιτηρῶν
Θῆσσαν· τράπεζαν δουλικῆς τροφῆς. ἢ μισθωτικὴν εὐτελῆ
Θήσατο· ἐθήλασεν
Θησαυρός· δύο σημαίνει· τὸν πλοῦτον καὶ τὴν φρόνησιν
Θήσεις· ἀφορίσεις. ποιήσεις
Θητεία· δουλεία μισθοῦ ἕνεκεν
Θητεύω· ὑπομένω. ὑποτάσσομαι
Θητῆρα· ἅρμα
Θητεῖα· τροφεῖα. ἢ παραμονή. καὶ δουλεία
Θητός· ὄψις
Θιάσαι· χορεῦσαι
Θίασος· χορός. σύλλογος μαθητῶν. ἡ (sic) θεία χορεία. ἢ χοροῦ σύστασις
Θιγγάνει· ἅπτεται. ἢ ἐγγὺς γίνεται. vers.
Θίγει· ἐγγίζει
Θίγειν· ἅπτεσθαι
Θιγμή· ἐκ τοῦ θίγω ὅ ἐστι πλησιάζω ἢ ἐγγίζω. θιγμὴ γὰρ πλησιασμός. ἢ κατὰ κοινολεξίαν κεῖται, καὶ ἐστι ἀντὶ τοῦ στιγμή
Θὶν' ἐφ' ἁλός· παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης
Θινομένη· τυπτομένη
Θλαδίας· εὐνοῦχος θλαστός
Θλίβεται· ἐκπατεῖται. ἐκπιέζεται. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀθυμούντων

Θνάναι· ἀποθανεῖν Fol. 206. v.
Θοάζει· μαίνεται. ταράττει καὶ χορεύει
Θοάς· ταχείας ὁρμάς
Θοὰς ἐπὶ νῆας· ἐπὶ τὰς ὠξείας ναῦς
Θοάσσων· καθεζόμενος
Θοή· ταχεῖα. ἢ ὀξεία
Θόη δὲ λέγεται ἡ Θυσία
Θολερός· τεταραγμένος
Θοία· ζεῦγος ἡμιόνων Fol. 207
Θοίηβος· Θαῦμα
Θοίνην· βρῶμαν. τροφήν
Θοινᾶσθαι· εὐχεῖσθαι
Θοινήσασθαι· τροφὴν προσενέγκασθαι καὶ εὐωχίαν
Θοινητήριον· καταβρωμα
Θόλος· στρογγυλοειδὲς οἴκημα
Θολοῦσα· σκοτοῦσα
Θολῶδες· τεταραγμένον
Θοργνυμένους· τεταραγμένους (L. ἐοργασμ.)
Θόρεν· ἐπήδησεν
Θορύς· ἡ ἔκρυσις τοῦ σπέρματος
Θούρην· ἐνθουσιαστικήν. ἢ ὑρμητικήν
Θώκους· συνέδρια
Θρανεύσεται· ἐπὶ ὑποπόδιον σταθήσεται vers.
Θρασιάων· Θρασέων. ἰσχυρῶν
Θράσος· τόλμαν
Θρασυκάρδιος· τολμηρός εὔτολμος
Θρασυμέμνονα· ὑπομονητικόν. ἢ ἀνδρεῖον
Θρασύστομος· φλύαρος
Θράττομαι· συντρίβομαι
Θράττων· ταράττων
Θραύεται· συντρίβεται
Θραῦσις· πληγή. πτῶσις. ὀργή. φθορά. ἢ ἧττα ἐν πολέμῳ. ἢ θάνατος. ἢ ἀρρωστία
Θρέμματα· πρόβατα
Θρέξας· πηδήσας. δραμόντων
Θρεξάσκον· ἔτρεχον. ἐχόρευσν
Θρέπτρα· τροφεῖα
Θρήκηθεν· ἀπὸ τῆς Θρᾴκης
Θρηνίς· ἡ τῶν ἐρετῶν σανίς. τουτέστι τὸ τῶν κωπηλατῶν ὑποπόδιον. καὶ ἡ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλοίου σανίς. ἀπὸ τοίχου εἰς τοῖχον Fol. 208.
Θρησκεία· θεαρέσκειά τις οὖσα καὶ φυλακή
Θρησκεύει· θεοσεβεῖ ὑπηρετεῖ ἢ τοῖς θεοῖς φρανεῖ
Θρησκεύς· ἑτερόδοξος
Θρία· τῆς μαντείας φανέρωσις πομπὴ ἢ φύλλα συκῆς. ἢ ἀμπέλου
Θριαμβεύσας· πομπεύσας. στηλιτεύσας. παραδειγματίσας
Θριάσιον· πεδίον
Θριγγός· στεφάνη. ἤτοι περίφραγμα. ἢ μικρὸν τειχίον. ἢ περίβολος
Θριγγίοις· φραγμοῖς
Θρῖναξ· σκεῦος γεωργικόν. ὃ καὶ λέγεται λικμητήριον. ἐπειδὴ τριαινοειδὴς καὶ οἱονεὶ τρίσυνξ ἐστιν. ἢ πτύον τοῦ σίτου ἔχον ὀδόντας πέντε ὃ καὶ λέγουσι πενταδάκτυλον ὅ ἐστι λικμητήριον
Θρῖον· βρῶμα ἐσκευασμένον. ἢ τῆς συκῆς τὸ φύλλον
Θρίψ· εἶδος σκώληκος vers.

Fol. 208. v.

θρόμβος αἵματος· βουνοὶ αἵματος ἢ πῆγμα. ὡς ὀρόβου τὸ μέγεθος. αἷμα ταχὺ πεπηγός
θρόνας· βοτάνας
θρόον· ὃ σημαίνει τὸ συναθροίζειν
θρόος· ἦχος
θρύα· καλάμη εἰς καῦσιν
θρυαλλίς· τὸ ἐλλύχνιον στύππιον
Θρυηδέσσα· ὄνομα πόλεως
θρυλίχθη· συνεθραύσθη. παρεσύρη ἢ ἠφανίσθη
θρυλλοί· ψιθυρισμοί. ὁμιλίαι καὶ διαβοαί
θρύλλος· φήμη οὐ φανερά
θρυλλῶ· θορυβοῦμαι. ὀχλοῦμαι
θρύον· καὶ κύπηρον. εἶδη ἀνθέων
θρύπτεται· μαλακίζεται. χαυνοῦται. βλακεύεται
θρύψες· βλακήα. μαλακεία Fol. 209.
θύασσεν· ἐπήδησεν
θυγατριδή· ἡ ἐγγόνη
θυγατριδοῦς· ἔγγων. ὁ υἱὸς τῆς θυγατρός
θύεσι· θυμιάμασιν. ἢ ταῖς θυσίαις
θυεστία· ἀνδροφαγία
θυή; θῦμα. θυσία
θυηπολείσθω· θυέσθω
θυῖσκαι· μικραὶ ἴγδεις. ἢ ἰγδία vers.
θυλήματα· μέλιτι βεβρεγμένα ἄλφιτα. ἢ τὰ εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια ἢ τὰ ἐπὶ τῶν βωμῶν θυμιάματα
θυμαίνοντος· ὀργιζομένου
θυμαραία· τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσα
θυμηδίαν· γλυκοψυχίαν
θυμηδίαις· τρυφαῖς. τέρψεσι. καὶ εὐφροσύναις
θυμὸν ἀχέων· τὴν ψυχὴν λυποῦμενος
θυμοραίστης· ὁ τὴν ψυχὴν διαφθείρων
θυμόσοφος· ὁ εὐμαθής. καὶ φυσικὸς εὐφυής Fol. 210.
θυοδόκον· τὸν τὰ θυμιάματα δεχόμενον
θυρεός· ἀσπίς, ὃ παρὰ ῥωμαίοις κ. σκουτάριον
θύρσος· βάκχη. ῥάβδος. κλάδος ἐλαίας
θύσανος· κροσσός
θυτηρίοις· θυμιατηρίοις
θυωρίτην· τραπεζίτην
θῶες· θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πάνθορες
θωή· ζημίαν
θώμιξ· σπάρτος κανάβινος. ἢ κιθάρα
θῶπες· οἱ μετὰ ψευδοῦς καὶ θαυμασμοῦ προιόντες παρακλήτορες
θωρακίοις· προμαχῶσι. λωρικίοις
θώραξ· πῦργος. χιτών. στῆθος. σῶμα. ζεῖχος. ὅπλον. καὶ λωρίκιον
θωρηκτάων· ὁπλιτῶν
θωρίξαι· καθοπλίσαι
θώων· κολακευτριῶν. κολάκων

Lecture Twenty-Two 227
Lecture Twenty-Three 241
Lecture Twenty-Four 255
Lecture Twenty-Five 269
Lecture Twenty-Six 283
Lecture Twenty-Seven 297
Lecture Twenty-Eight 311
Lecture Twenty-Nine 325
Lecture Thirty 339
Lecture Thirty-One 353
Lecture Thirty-Two 367
Lecture Thirty-Three 381
Lecture Thirty-Four 395
Lecture Thirty-Five 409
Lecture Thirty-Six 423
Lecture Thirty-Seven 437
Lecture Thirty-Eight 451
Lecture Thirty-Nine 465
Lecture Forty 479
Lecture Forty-One 493
Lecture Forty-Two 507
Lecture Forty-Three 521
Lecture Forty-Four 535
Lecture Forty-Five 549
Lecture Forty-Six 563
Lecture Forty-Seven 577
Lecture Forty-Eight 591
Lecture Forty-Nine 605
Lecture Fifty 619
Lecture Fifty-One 633
Lecture Fifty-Two 647
Lecture Fifty-Three 661
Lecture Fifty-Four 675
Lecture Fifty-Five 689
Lecture Fifty-Six 703
Lecture Fifty-Seven 717
Lecture Fifty-Eight 731
Lecture Fifty-Nine 745
Lecture Sixty 759
Lecture Sixty-One 773
Lecture Sixty-Two 787
Lecture Sixty-Three 801
Lecture Sixty-Four 815
Lecture Sixty-Five 829
Lecture Sixty-Six 843
Lecture Sixty-Seven 857
Lecture Sixty-Eight 871
Lecture Sixty-Nine 885
Lecture Seventy 899
Lecture Seventy-One 913
Lecture Seventy-Two 927
Lecture Seventy-Three 941
Lecture Seventy-Four 955
Lecture Seventy-Five 969
Lecture Seventy-Six 983
Lecture Seventy-Seven 997
Lecture Seventy-Eight 1011
Lecture Seventy-Nine 1025
Lecture Eighty 1039
Lecture Eighty-One 1053
Lecture Eighty-Two 1067
Lecture Eighty-Three 1081
Lecture Eighty-Four 1095
Lecture Eighty-Five 1109
Lecture Eighty-Six 1123
Lecture Eighty-Seven 1137
Lecture Eighty-Eight 1151
Lecture Eighty-Nine 1165
Lecture Ninety 1179
Lecture Ninety-One 1193
Lecture Ninety-Two 1207
Lecture Ninety-Three 1221
Lecture Ninety-Four 1235
Lecture Ninety-Five 1249
Lecture Ninety-Six 1263
Lecture Ninety-Seven 1277
Lecture Ninety-Eight 1291
Lecture Ninety-Nine 1305
Lecture One Hundred 1319

Ἔξοδος ἀνδρικὴ, ἔξοδος
Ἔξοδος ἀπὸ τοῦ ἄστεως.
Ἔξοδος ἐκ τοῦ ὕδατος.
Ἔξοδος τῶν ἐμπόρων.
Ἔξοδος τῶν ἱερέων.
Ἔξοδος τοῦ ἔτους.
Ἔξω τοῦτον ἔξω ἐκβάλλετε.
Ἔξω τοῦτον ἔξω ἐκβάλλετε· ἐγὼ γὰρ οὐ συναλλάσσω ἐξ οὗ ἔχρησεν
Ἔξωγε· ἀλλ' οὐ μὴ ἔχρησε.
Ἔξωγε· οὐ δῆτα.
Ἔξωγε· οὐ μὰ Δία.
Ἔξωθεν· ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν.
Ἔξωθεν· ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν· ἐπίθετον

Ἔξω· ἐπίρρημα.
Ἔξω· ἐπίρρημα τοπικόν.
Ἔξω· ὑπάρχω.
Ἔξω· ὑπάρχω, ἔχω.
Ἔξω· ὑπάρχω, κατέχω —
Ἔξω· ὑπάρχω.
Ἔξω· ὑπάρχω, ἔχω.
Ἔξω· ὑπάρχω, κατέ

ἀθλεύων· κοπιῶν Fol. 8. v.
ἄθρησον· θεώρησον
ἀθρήσεις· σκοπήσεις. ἴδοις
ἀθραῶν· εὐχῶν
ἄθρει δὴ οὖν· νόησον δὴ οὖν
ἀθρίμματα· δῶρα πεμπόμενα ταῖς γαμεταῖς. ἢ ταῖς γεγαμημέναις
ἀθρῶς· ἀφανῶς. (l. ἀφώνως)
ἀθυρόνομοί· οἱ ἄνομοι
Ἄθως· ἀκροτήριον ὅπερ νῦν ἀ῾όρος (ἅγιον ὄρος) καλεῖται
ἀθυροστομεῖ· βλασφημεῖ
ἀθυρογλωττίας· φλυαρίας. βλασφημίας
ἀθέλιμνος· κακός
ἀθίγγανος· ὁ αἱρετικός
ἀθέτησις· ἄμειψις. ἐκβολή
ἀθή· σκληρόν. ἀδάμαστον
ἀθετεῖν· τὸ ἀπολεῖν Fol. 9.
ἀθλόδωρα· νίκη τὰ ἐκ πολέμου
ἀθμονεύς· ἀπόσημος
ἀθλήσαντα· κακοπαθήσαντα
ἀθεροσσεῖ· ἀγρυπνεῖ
ἄθρωος· ἄφοβος
ἀθμίς· σπινθήρ
ἄθλιβοι· λακοί
ἀθρῶοι· ταχεῖς
ἄθρος· ἄφονος, ἄψοφος
ἀθυρόνομοι· ὡς ἔτυχε χρώμενοι τοῖς νόμοις
ἀθύωτον· ἔλαιον

Ἄϊθες καὶ ἄϊνες· ἐθνικά
ἄϊρος· ὄνομα κύριον
ἄϊς· ὁ μὴ βλεπόμενος καὶ ὁ ἀνίσχυρος
αἰάζω· βοῶ. στενάζω
αἰὼν ὁ χρόνος· αἰὼν καὶ τὸ ἀεὶ ὤν (sic)
αἰάζειν παρά· θρηνεῖν πάρεστιν
αἰσυμνῆται· ἀγωνοθέται
αἰανός· σκοτεινός
αἰσχροκερδής· ὁ κερδήσας κακῶς
αἰκήμονα· ἄξιον αἰδοῦς
αἴγειον· τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. αἴγειος καὶ ὁ ἀσκός
αἰγιλλος· εἶδος βοτάνης
αἰγύπτιος· πλινθοφόρος
αἰγυπτιός· εἶδος ἀετοῦ
αἰδῆος (sic)· ὁ αἰδοῦς ἄξιος
αἰ ἔννυπνος· ὁ θάνατος (αἰ rubr.) καὶ ὁ ἀεὶ κοιμώμενος
αἴδυλος καὶ ἀΐδυλος· ὁ θρασύς
ἀιαίλουρος· ζῶον (ᾱ rubr.)
αἴαγρος· ζῶον
αἴαψος· ποικίλος (αἴ rubr.)
αἰγίθαλος· πτηνὸν καὶ εἶδος βοτάνης
ἀείδηλος· ὁ ἀεὶ δελεάζων
in ima pagina minio αἴμους· τοὺς ὁρόσους χ^{ε}
αἰσυκτῆρϊ· χοιροβοσκῶ

ἀίστωρ· ὁ ἀμαθής Fol. 9 vers.
αἰακίξ· εἶδος κύλικος ἢ κόλακος
αἰθαλώδης· σκοτώδης
αἰθίοψ· ὁ μέλας
αἴθαλος καὶ αἰθάλιος· ὁ καπνός
αἴθοπα· μέλαιναν
αἶθος· ὁ ἐκκαύστης (minio φλογμύς)
αἰήτιον· ἔπος· Αἰήτης κύριον
αἴθωνας· λαμπρούς. πυροειδεῖς
Αἰθωνίδης· κύριον
αἴθων· ὁ βίαιος λιμός
αἴθριππος· ταχύς
Αἰκανός· ὄνομα ὄρους
Αἰκίστριος· αἰκλος. ὄνομα κύριον
αἴλιος· σύγγαμβρος
αἴλινος· ὁ θρῆνος
αἴμους· τοὺς δρύσους λέγει ὁ Αἰσχύλος
αἱμοπότης καὶ αἱματοπότης· ὁ φονεύς
αἱμωπόν· ὁ τοὺς ὤπας ἡμαγμένους ἔχων
αἰλάμ· βασιλέως πρύτρομος
αἱμόρρους· γένος ὄφεως
Αἰκοῦλοι· ἔθνος
αἱμωπούς· ὀφθαλμοὺς πλήρεις αἵματος ἢ ἀγριωπούς
αἰνάρετος καὶ αἰναρέτης· ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος
αἰνόμορος· κακοθάνατος
Αἴνηθος· ὄρος τὸ ἐθνικόν
Αἰξονεύς· ὁ βλάσφημος
Αἶσιπος· ποταμὸς Λυκίας
αἰολομήτρας· ποικίλην μήτραν ἔχων. ἡ δὲ πολεμικὴ ζώνη τὸ μίτραν ε
αἰπύς· ὁ ὄλεθρος καὶ ὁ χαλεπός
αἰρισέων· ὁ ἀριστεύς
αἴεσχος· ὁ τῆς δάφνης κλάδος
Αἴθικες· ὄνομα ἔθνους.

Cyrill. Vindob. 244, fol. 58 b.

δᾶδες· λαμπάδες. δάς. λαμπάς
δαδοῦχει· λαμπαδουχεῖ, φαίνει
δάεις· κάεις. δαῖε. καῖε
δαήμονες· ἔμπειροι
δαημονέστατοι· ἐμπειρότατοι
δαιτύμονες· ἀριστηταί. ἑστιάτωρ δὲ ὁ τὸ ἄριστον ποιῶν
δαῖτα· τὴν εὐωχίαν
δαίμονες ἀγαθοί· ἀγαθοδαίμονες
δαιτρεύειν· μερίζειν
δάκη· θηρία
δαῆσαι· διδάξαι
δαῆναι· μαθεῖν
δατρύω· μερίζω
δαιτρός· μεριστής. μάγειρος, ὁ διαιρῶν εἰς ἐλάχιστα τοῖς ἑστιωμένοις. οὕτως γὰρ εἱστιῶντο μεριζόμενοι τά τε πρόβατα καὶ τὸν ποτόν. παρ' ὃ καὶ λέγεται δαιτρὺς ὁ ἐξ ἴσου πᾶσι μεριζομένης τῆς τροφῆς

δαίειν· διασείειν
δαιδάλλειν· κατασκευάζειν
δαίνυσθαι· εὐωχεῖσθαι. τρέφεσθαι. ἐσθίειν
δαῖον (l. δᾴον) τέρας· τὸ πολεμικὸν σημεῖον
δαιμόνιος· θεῷ ὅμοιος
δαιμόνιε· μακάριε
δαΐφρονος· συνετοῦ ἢ πολεμικοῦ
δαίω· καίω. ἐξάπτω
δαίεται· καίεται
δαίδαλα· κατασκευάσματα ποικίλα
δαΐδιον· ἡμίφλεκτον
δαήρ· ἀνδρὸς ἀδελφός
δαΐξας· κατακόψας
δακρυρροῶν· δάκρυα ῥέων
δαλός· λαμπὰς ἢ ξύλον καιόμενον ἢ δᾳδίον ἡμίφλεκτον
δάμαρ· γυνὴ γαμετή
δαμᾷ· δαμάζει
δαμῆναι· ὑποταγῆναι
δανῷ· ξηρῷ
δάπεδον· ἔδαφος
δασμολόγοι· μερισταὶ φορολόγοι
δασμοφορεῖν· τὸ φέρειν τὰ δημόσια
δασάμενοι· μερισάμενοι
δασύποδα· τὸν λαγωόν
δάσονται· διασπῶνται κατὰ μέρη φραγοῦνται καὶ μεμεριοῦσι
δάπτων· δαπανῶν. τρώγων. κατεσθίων
δαψιλέστερον· πολυ . . . . .
δασάζω· ἀναβοῶ στενάζω
δάψαι· σπαράξαι. διακόψαι
δασμολογεῖσθαι· μερίσασθαι
δερποτεύεσθαι· ἐξορίζεσθαι. Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις
δεδεγμένος· διαδεχόμενος
δεδίττεσθαι· φοβεῖσθαι
δεδιώς· φοβούμενος
δεδιττόμενος· ἐκφοβῶν
δέδειχα· ἔδειξα
δεδέημαι· ἐδεήθην
δέδυκεν· εἰσῆλθεν
δέδοκται· ἔδοξεν. ἤρεσεν. ἐφάνη
δεδραμένοις· πεπραγμένοις
δεδραγμένα· πεπραγμένα
αι
δέδοικε· φοβεῖτε
δέδοικα· φοβοῦμαι
δεδοικώς· φοβούμενος
δείλαιος· ἄθλιος. ταλαίπωρος. δυστυχής
δέδαλος· εὔμορφος
δειμαίνων· φοβούμενος
δείσας· φοβηθείς
δείμασι· φύβοις
δειμάμενος· οἰκοδομήσας
δείματα· φόβητρα
δείκελον· ἄγαλμα. ἢ ὁμοίωμα
δειματοῦται· φόβητρα λέγει

δεισιδαιμονίας· λατρίας δαιμόνων
δεῖμα καὶ δεῖμος· ὁ φόβος
δειμαίνει· φοβεῖται
δειμαίνονται· φοβούμενον
δειματώδης· φοβερός
δείρης νασμῷ· τῇ εἰς τὸν τράχηλον ὠθήσει
δεῖν ᾠήθην· ἀναγκαῖον ἐλογισάμην. δέον εἶναι ὑπέλαβον. ἢ ὀφείλειν χρεωστεῖν. τουτέστι ἀπέχει
δειμᾶν· οἰκοδομεῖν
δειμάλεος· ὁ εὐλαβής
δείμασθαι· οἰκοδομεῖν
δειμάλεος· ὁ εὐλαβής
δειμᾶν· οἰκοδομεῖν
δεινωποί· δειματώδεις φοβεροί
δειπνητός· τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀρίστου καιρός
δεινολόχον· κλεπτοτρόφον
δεῖπνον· τὸ ἑσπερινὸν ἄριστον
δεκατήλογον· τὸν τὰς δεκάτας συλλέγοντα
δεῖν· δέον. ὀφείλειν. χρή. προσήκει. ἀναγκαῖον
δεινός· ὁ πανοῦργος ἱκανὸς ἀκολάκευτος
δεινότατος· ὁ πάνυ φρονιμώτατος
δεινοπαθεῖ· δεινῶς ἔχει. χαλεπῶς πάσχει
δεινοί· φοβεροί ἔμπειροι σοφοί
δεόπυρος· διάπυρος. θερμός
δεισιδαίμων· θεοσεβής
δεῖται· προσδεσμεύεται ἢ χρήζει ἢ δέεται ἢ παρακαλεῖ
δερὴ καὶ δέρις· ὁ τράχηλος
δέμας· σῶμα
δεκάλεα· κοπρώδη παρὰ τὴν δεῖσσαν. δεῖσα γὰρ ἡ κόπρος
δεικτικός· ὁ δεικνύων τί τινί
δέμνια· ἐγκοίτια στρώματα
δειράδας· τὰ σήματα (?) τῶν ὀρῶν, οἱ δὲ τὰς νάπας. οἱ δὲ φάραγγας. οἱ δὲ ὑψηλά
δεκτόν· εὐπρόσδεκτον. εὐαπόδεκτον
δεκάζειν· διαφθείρειν χρήμασιν ἢ δώροις
δέλτος. βιβλίον πινακίδιον τιτλάριον. σχεδάριον
δενδίλλων· τοῖς ὀφθαλμοῖς διανεύων
δεννάζειν· λοιδορεῖν
δερίστηρ· συνάγχη περὶ τὸν τράχηλον
δέρσα· βύρσα
δεύκει· φροντίζω
δεσβρῶτην (sic, CCXII δεσπρῶτιν) ἐπὶ πολὺν χρόνον
δήγηρες· στρουθοί
δηλαῖστην (?) ἐλεεινὴ ἀθλία
δημαστρεύεσθαι· ἐπὶ πολὺ ὑπερτίθεσθαι. ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις
δημαλέεινος· ἐλεεινός

Cod. Vindob. 319.

Γάγγραινα· κερκῖνος πολυδιάχυτον ἐν τῷ σώματι πάθος
γαζοφυλακή· γαιῶς μακροίεντις ἢ κόντος
γαῖα· γῆ
γαλουχεῖ· γαλακτοτροφοῖ

γλῶσσαι ἢ καὶ ἀλήθεια κάλλιστον
γλῶσσαι· βέβηκεν ἔσωσεν
γλῶσσαι· ἐπιστήμη ἀκριβὴς ἐπιστήμη ἀκριβῶς
γλῶσσαι· ἐπιστήμην ἔσωσεν
γλῶσ· ἔσωσεν
γλῶσσαι· ἐπιστήμη ἔσωσεν ἔχων ἀκρ. ἐπιστ.
γλῶσσαι· μακρὸν
γλῶσσαι· κάλλιστα ἢ καὶ ἀλήθ
γλῶσσαι· ἔσωσεν
γλῶσσαι· ἀκριβῶς
γλῶσσαι· ἐπιστήμη ἀκριβῶς ἔσωσεν
γλῶσσαι· κάλλιστα ἢ ἀμέλεις· ἀλλὰ καὶ σπάνιον, ἄτοπα ἀμέλεια ἀκριβῶς
γλῶσσαι· ἐπιστήμη ἔσωσεν
γλῶσσαι· ἐπιστήμη ἔσωσεν ἔχων ἀκρ. ἐπιστ. ἢ καὶ ἀλήθεια ἐπιστήμη κάλλιστα ἢ καὶ ἀλήθεια ἐπιστήμη ἀκριβῶς ἢ καὶ ἀλήθεια ἐπιστήμη ἔσωσεν ἔχων ἀκρ. ἐπιστ. κάλλ. ἢ καὶ ἀλήθ. ἐπιστήμη ἀκριβῶς

Index_Segment_Segment_Segment

Cyrill. Mosq. (Trenel) 39.

p. 5 Ἀλφάβητον ἅμα γραφῆς.
Ἀλφάβητος ἀπὸ τῶν πρώτων.
Ἀλφάβητον κατὰ στοιχεῖον.
Ἀλφάβητα· τάξις, σειρά.
Ἀλφάβητα· τὰ στοιχεῖα γενικοῦ γένους.
Ἀλφάβητα· ἀπὸ τῶν πρώτων.
Ἀλφαβητάριον· λεκτῶν ὁμοιωμα
Ἀλφαβητάριον· τάξις.
Ἀλφαβητὶ· στοιχηδὸν, ἐφεξῆς.
5. Ἀλφαβήτου· ἀμέτρου.
Ἀλφαβήτου· ἀπὸ τῶν ἀρχῶν
Ἀλφαβητὸς· ἀναβάσεις
Ἀλφὶ· ἀπόλειψις, ἔμφασις, σεσηψις.
Ἀλφὸς· ἀπόλειψις, σεσηψις.
Ἀλφοῦς· ἀλλοίωσις, ἀφάνεια.
Ἄλφουτα· σκορδ
Ἄλφουτα· σκόροδα
Ἄλφουτον· ἀλλοιωσιν ἔμφασιν
Ἄλφους· ἀσθῆ, ἀσθενῆς.
10. Ἄλφους· ἀφάνειαν
Ἄλφους· ἔμφ.
5. Ἄλφους· ἔμφασις
Ἄλφους· ἔμφασις
Ἀλφούσιος· ἀφανίζων (Hdn p. 5 Göttlingianus)
Ἀλφοῦσιος· ἀφανίζων
Ἄλφω· ἀφανίζω· ἀσθῶ· ἀλλοιῶ· μὴ ἔχων
Ἄλφω· ἀσθῶ
Ἄλφω· ἀφανίζω
Ἄλφω· ἔλαττόω (vide Lentz. n. v. σαθρόω)
Ἄλφω· ἐλαττῶ
Ἄλφω· τὸ ἀδηλον.
Ἄλφων· ἔλαττον
Ἄλφων· ἔλαττον ἔχων
Ἄλφων· ἔλαττον.
Ἀλφώσεις· ἀλλοιώσεις
6. Ἀλφώσεις· ἀφανισμοί
Ἀλφώσεις· ἀφανισμὸς γενικώτερος
Ἀλφώσεις· σαφῶν σεσηψις.
Ἀλφώσεις· τὰς ἀφανεῖς ἀλλοιώσεις.
Ἀμφαλίδες· γράπτα
Ἀμφανταν· ἀποκάλυπτον
Ἀμφανταν· ἀποκαλύπτω
Ἀμφάνταν· φαίνομαι
7. Ἀμφάνταν· φαίνω
Ἀμφανταν· ἀμφίπτυχον ἀποκαλυπτον
Ἀμφάντας· ἀπόδειξις
Ἀμφάντας· ἀπόδειξις· φανερωσις ἐμφασις·
Ἀμφάντας· ἐπὶ τοῦ ὁ. ἀπόδειξις
Ἀμφάντασιν· ἀμφίπτυχον

p. 8. ἄβρυτος· ὁ ζήμιος
ἀβῶ· ἐπινωῶ
ἀβῶς· ἄφαντος
ἀγάζεται· θαυμάζεται
ἀγαζόμενοι· κάμνοντες λυπούμενοι
ἀγάηφος· κάλλος
ἀγαθέη· ἀγαθία
ἀγάζηλοι· φθονεροί
ἀγάϊσται· φθονεῖ
9. ἀγάλλων· λιμῶν σεμνῶν
Ἀγαλάκτην· ὄνοματους εὐγενοῦς
ἄγαλος καὶ ἀγάλιος· λοιδωρία καὶ ὀλοίθορος
ἀγαλμαῖος· λοίθος αἱματίτης
ἀγαλβάς· ἀκρατῆς
ἀγαλμητύν· ἀσθενές
ἀγανόπιδος· εὐοφθάλμου καλῶς βλ.
ἀγανύμοχθος· ἱμίονος
10. ἄγαξος· ἔνδοξος
ἀγάσυρτος· ἀκάθαρτος
ἀγγαρεία· πηρεσία, ἐγκούρσευσις
ἄγγεα· ἀγγεῖα φλέβες
11. ἀγγύγυθεν· ἐγγύθεν
ἄγγορος· ἐργάτης ὑπηρέτης
ἀγγόρα· ἡ ῥωξ τῆς σταφυλῆς
ἀγγορεύσις· αἵρεσις
ἄγγιν· τὸ ἐν τῇ μήτρᾳ ἔνδυμα τοῦ ἐμβρίου
ἀγγρίαν· λυπηρά
ἄγεα· ἀρχαία
ἀγέεσσι· βιάσματα
ἀγείονται· ἄγονται
ἀγειρή· συναγωγή
ἀγέλασκος· ἄτιμος
12. ἀγέλασκον· ἄτιμον ἀγενές
ἀγελιῶ· ἀγελάξω διώκω φυγαδεύω
ἀγέληφη· ἀγέλη
ἀγελπής· ἐγκρατής
ἀγελάζειν· διώκειν σώζειν φυγαδεύειν
ἀγεόμενος· θαυμάζων
ἀγερώσαω· ἀγρυπνῶ
ἀγερώψατο· ἀμέλλησεν
ἀγερράκαμος· σταφυλή
ἀγερωπεῖ· ἀφορᾶ
13. ἀγιστέων· εὐσεβῶν
ἀγκάς· ἀληθῶς
ἀγκαί· ἀγκάλαι
ἄγκαλέει· ἄγαν καλεῖ
14. ἀγκαλεῖ· ἀναγιγνώσκειν
ἀγκάας· ὁ λίθος δι' οὗ ἀναγκάζεται τὸ χρυσίον
ἀγκαλέω· ἀναβάλλω
ἀγκάσπης· ὁ βύθρος
ἀγκείζεται· ἀποκρίνεται, ψεύδεται
ἀγκιθής· ἀβλαβής
ἀγκλεντεύω· ἀνατέλλω
ἀγκύλαμνος· νοσερός

ἀγκύλαι· βαθεῖαι
p. 15. ἀγλαόπιστος· λαμπρόπιστος
ἀγληθές· πλεῖον
16. ἀγνῶν· ἀγνωῶν
17. ἀγορατόδοτος· λογιώτατος
ἀγγαρεύω· περιέρχομαι
ἄγρετα· ληπτά
ἀγρέκαβος· σταφηλή
ἀγρήσω· νήψομαι
ἀγρηνός· ποικίλος
18. ἀγρία· σύπη καὶ βοτάνη ἀγρώστη
ἀγριστήνη· νύμφη
ἀγρύται· ὑβρύξει
ἀγρώσσατο· ἠθέτησε διεψεύσατο
ἀγυψώτης οἶνος· ἁγνὸς καὶ καθαρὸς οἶνος
19. ἀγχίθρα· ἐγγὺς τῆς θύρας
ἀγωγός· σωλήν. χυνήτρα
20. ἀδαλές· ὑγιές
ἀδαΐζω· ἀναβοῶ
ἀδάν καὶ ἀδανές· ἱκανῶς ἀληθῶς
21. ἀδειλία· ανοια
ἀδεάζω· ἀναβοῶ ἀναστενάζω
ἄδεται· λέγει κοπιᾶ
ἀδέταιρον· ἀδιαίρετον
ἀδής καὶ ἀηδής· ὀλέθριος
23. ἄδονᾶ· ἀδονή
ἄδρακον· ἴδιον
ἀδυάνθη· ἐξηράνθη
ἀδύπνεον· πρύβατον γεγευμένον πόδας (sic)
ἀδονής· θαλάσσιος ἰχθύς
ἀδονίτης· ἔριφος
ἄδωτων· ἔριον
ἀδοναίος· ὁ ὑπὸ τὸν ἅδην
24. ἀέθω· ἀπέλθω
ἀειζομένη· ἀκούουσα
ἀειδελῶν· φοβερὸν πονηρόν
ἀείδοεν· ἄκουσεν
ἄειδεν· ἄδεν
ἄειδε· ἄκουε
ἀειθαρέως· καθαρῶς ἁγνῶς
ἀεινόν· ἀεινὸν (sic) χαλεπόν
ἀείνοχον· ὕδωρ, νάμα
25. ἀεινεφίη· τύφωσις
ἀειμαλής· ἀσθενής
ἀείμνειον· σφάγιον (nisi σφράγιον Matthaei)
ἄειμος· τράχηλος (cod. ει dubium)
ἀειμωδία
ἀείμυλος· ἐπιστήμων
ἀείμων· ἐπιστήμων
ἄειτον· ταχὺ ὠκὺ ὀξὺ
ἄειρον· ἀέννaον
ἀειρομένη· περιερχομένη
ἀειμέδων· ἀεὶ βασιλεύων
p. 26. ἄειμος· οἶκος

ἀειδῶν· οἰκῶν
ἀεκίτες· ἀκούεις
ἀέλιος· ἥλιος
ἄελπτον· ταχύ ἐφνίδιον
ἀέλλω· φιλέω κολακεύω
ἀέρπω· βαστάζω
ἀεργός· ἀργὸς
ἀέροπος· μεγαλόφωνος
ἀερθῶνται· πλανῶνται
ἀερθέν· μέλαν βαθύ
27. ἀερόεσαν· ἀνέστησαν ὥρμησαν
ἀέσκοντες· κοιμώμενοι
ἄεσις· πόνος βλάβη
ἀετῆσαι· ἀτερήσαι
ἀετάζεται· σέβεται θαυμάζεται
ἀευγαλέοισι· χαλεποῖς
ἀεχήμονες· πένητες

ἀζαεν· πολύπνουν
ἀζάλαι· νέαι
ἀζαλαίας· ξηράς
ἄζαρα· πυρίνη ἢ πτυσάνη
ἀζαχής καὶ ἐξηχῆς· σφοδρὸς ἰσχυρός
ἀζάλης· χαληνός
ἀζερός· ἀγαθός
ἀζέος· υἱός
ἀζέσιμος· κινοῦντες πτέρυξιν
ἄζευκτος· μονάζων παρθένος
ἄζεον· ἄθερμον
ἄζοιλη· ἄτιμοι ἐξουδενωμένοι
28. ἄζηλον· ἀποίκηλον
ἀζυκτή· γῆ χθῶν κόπρος
ἀζωλοί· ἀγαναχτεῖ
ἄζωτον· ἄβρωτων

ἀηδών· λυπηρόν
ἀηδημόνησαν· ἀήθεσαν ἤχησαν
ἀηθής· ἀτριβὴς ἀνόητος
ἀηθούσια· οὐσία
ἀήματα· πνεύματα ἄνεμος
ἀήμητον· σύσπαστον ἐγχειρίδιον
ἀήσυλος· ἄνεμος ἐναντίος
ἀήται· πνεῖ φυσᾷ
ἄητο· ἔπνευσεν
29. ἀήχημα· καύχημα
ἀθάρσως· ἀκριβῶς
ἀθειρής· ἀπερόπτης
ἀθένισον· χρόνισον
ἀθερίζεται· ἀποδοκιμάζεται
ἄθεμα· δῶρον ἀπαρχή
ἄθεσμος· ἄδικος παράνομος
ἄθεσμος· ἀγρυπνεῖ

ἀθερώσσει· πολὺ ἄπειρον
ἀθέσατο· φαυλίζων
ἀθερίζων· παραβασία
ἀθεσία· προπιλακίζει
ἀθερίζει· ἀκριβής
ἀθέμιδος· ἀπρόθυμως
ἀθελήμινος· ἀμέλγω γαλεύω
p. 30. ἀθέλγω· ἀκτίνες
ἀθέρες· ἀπαραίτητος ἀσυγχώρητος
ἄθεστος· ἄπιστος
ἄθετος· ἀδρώδης
ἀθήλυντος· εἰς ἀθύνας πορεύον
ἀθήναζε· ἐν ἀθήναις
ἀθήνησιν· ἐξ ἀθηνῶν
ἀθήνηθεν· ἀττοικοί
ἀθηναῖοι· ἄγευστος
ἀθῆς· λαμπρῶ ἢ ἄστρω
ἄθηροι· ἄχραντον καθαρόν
ἄθικτον· ἀψηλάφητος
ἀθιγισμένος· βραβευτὴς ἀγωνωθέτης
ἀθλοθέτης· νικητήρια ἀποπολέδιδούς
31. ἀθμονεύς· ἐπόδημος
ἀθόλως· καθαρῶς ἁπλῶς
ἀθυρές· ἀνοικτόν
32. ἀθύσω· πυγνύω
ἀθυρεύεσθαι· π. σκ.
ἀθυτόω· παίζω
αἶα· μάστιγες
αἴαλος· ποικίλος
αἰανόν· κακὸν χαλεπὸν δεινὸν
αἴαντος· ἁμαρτία
33. αἴας· ἀτελαμόνιος
αἶαψ· μάταιος
αἴαχήξ· κύλιξ ποτήριον κόνδυ
αἰάχρη· κρηπὶς θεμέλιον βάσις
αἰβαλέη· θύρα
αἴγανος· ὁ θρῆνος
αἴγαρος· τιξάγγια
αἰγαίον· ἅλμωτων πέλαγος
αἰγαί πυγαὶ
αἴγλη — ἀκτὶς μαρμαρυγή
34. αἰγύπτιον· γύψιον ἀετῶν γένος
αἰγύλης αὐλός
αἰγυλόφης ὁ ψηλός
αἰγύλοιο, αἰγύπτιος καὶ κακοῦργος
αἰδεῖσεται· πείσει
αἰδάς· τύμβος, σορός, μνῆμα
αἰδέσηται· ἐντρέπεται
αἰδεινόν· διόλου δεινόν παλαιόν
αἴδεσα· τῆς αὐλῆς τὰ τείχη
35. αἰδήφων· αἰσχυντηρός
αἰδοῖ οἶκον· νικώμενος ὑπὸ τῆς αἰσθοῦς
αἰδοφύτης· λεπτὸς καὶ ἰσχυρός
αἴδουσα· ἡ φοβουμένη

αἴδυλος· ὁ θρασύς τολμηρός
αἰδυνέστατος· τιμιώτατος
αἰδώνια· τὰ τοῦ ἅδου θανάσιμα
αἰδάς· ὁ τάφος
αἰδές· ἀκατάλυπτον ἀύρατον
αἴ δε· ἤκουσε δέ
p. 36. αἰδός· δίκαιος τίμιος
αἰδῶ· τὸ τοῦ στόματος ἀσχήμων
αἰδῶς· αἰσχύνη
αἴσχλος· ὁ τῆς δάφνης κλάδος (Gloss. 8 αἴεσχας et in fine addit ἔεσχος δὲ ὁ ἔσχατος τὰ δύο ψιλά)
αἰζέων· γιγάντων ὑψηλῶν
αἰζηός· ἀνὴρ γενναῖος
αἴζηλον· ἄφατον ἄδηλον
αἰζοκοτος· ξηρασία
αἴθος· καῦμα φλογμός
αἰθέρος· θέρος ἢ ὑπὸ τὸν ἀέραν
αἴθεται· καίεσται
37. αἴθες καὶ αἴθε· πομφόλυγες οἱ ἐξετοῦ γενομένης
αἰθίρης· τῆς τριχός
αἰθινός· ὁριμὺς ἡ (ἢ) μέλας
αἰθιοπής· φλεγμώδης πώα
αἰθιός· ξανθός πυῤῥός
αἰθιοψ· μέλας
αἴθινα· μέλαινα ἔνθερμα
αἰθόλικες· πλυκτώδης
αἴθονας· λαμπρούς ξανθούς
αἰθρία· εὐδία γαλλήνη
αἴθριος
αἰθριάζω
αἰθρίως· καθαρῶς
αἴθρα· ψύχος, ῥῆσος
αἰθρόν· ὀρεινὸν ψύχος
αἰθύξας· κινήσας
38. αἰκίζεται· κακοῦται μαστίζεται τύπτεται
αἰκία· πληγή ὕβρις βάσανος μάστιξ
αἰκιόμενος· ἰώμενος
αἰμάτιος· λεκάνη
αἱμάσσω· θριγγωποιῶ
αἱμεμέω· αἷμα πτύω
αἶμοι· ὄφελῶν. εἴθε μοι
αἰνέομεν· ὑμνοῦμεν αἰνοῦμεν. δοξάζομεν
39. αἶνεσθαι· λαμβάνειν
αἰνέοντες· διὰ παντὸς ὄντες
αἰνέσαι μοι· ἀναπείσομεν. ἐπαίνεσεμαι
αἶνερε· φόνευε (l. ἔναιρε)
αἰνιᾶσθαι· αἰσθάνεται
αἰνιζομένην· ἐπαινουμένην. δεδοξασμένην
αἶξ· αἴμαρος ἔρωτος
αἶξας· κινήσας ὁρμήσας
αἰξονεύεσθαι· κατειγορεῖν
αἶολος· εὑρετικὸς συνετός
40. αἰούλιος· δειλὸς ψεύστης

αἰύνες· αἰγιαλοί
αἴπολος· κάπηλος
αἰπόλιον· αἰγίδιον
αἶρα· ἡ τοῦ σίτου
ἄϊρα· σφύρα ἢ ἀξίνη
αἱρετότερος· καλλιώτερος
αἱρετί εἴ με· πρωτικώτεραν με ἡγίσεται
αἱρήσωμαι· ἐπιλέξομαι
αἱρετῶ· προσλαμβάνω

αἱρήσας· πορθήσας πραισεύσας
αἶρις· τράπεζα
p. 41. αἱροπόνας· κόσκινον σειρὸν κλητῶς (Gloss. MS. 8 αἱρόπινον τὸ κὸ (κὸ dele) κύσκινον, ἐν ᾧ οἱ πυροὶ σήθονται, ὑπὲρ τοῦ τὰς αἶρας διελεῖν, ὅ ἐστι διαχωρίζειν. λέγεται καὶ τὸ σκοτεινόν)
αἱροῦμαι· προαιροῦμαι
αἱρούμενοι· νομίζοντες φέροντες
αἶρεται· κουφίζεται
αἱρήσωμαι· πορθήσωμεν ἐξερημώσομεν
αἰσθητά· τὰ ὁρώμενα + δι' ὧν
αἰσθητήρια· τὰ μέλη δι' ὧν αἰσθανόμεθα
αἴσθησις· γνῶσις ἔννοια φρόνησις
αἰσθάνομαι· γιγνώσκω
αἰσθόμενος· αἰσθανόμενος
αἰσθητῶν· ὁ αἰσθαίνων (sic)
αἰσθησησθε· νόηται γνῶτε
αἰσθήσησθαι· νοήσητε
αἴσιος· γνήσιος δεξιὸς ἀγαθός
αἶσιον· ἀγαθὸν συμφέρον
αἴσιμος· καθήκων φρόνιμος
αἰσιμούν· χοιροβοσκός
αἰστῶσαι· φονεύσαι
αἴστοι· ἀφανίζει
αἰσύφον· μέγα δεινόν

42. αἴσυλαζεις· ἀπρεπῆ πράττεις (sic)
αἴσυλα· ἄδικα ἁμαρτωλά
αἰσχρουργία· αἰσχρὰ ἐργασία
αἴσχιστον· ἀνόσιον
αἶσχος· λοιδορία ὕβρις αἰσχύνη
αἰσχρότατον· κάκιστον μυσαρώτατον
αἰσχροκερδής· ὁ ἀπὸ κακῶν ἡτώμενος
αἰσχύω· χείρονα
αἰσχυντηλός· αἰσχυντήρ καὶ αἰσχυντηρός
αἰσχυντήρ· ἱερός ἢ τὸ αἰδοῖον
αἰσχρά· κακὰ μυσαρὰ ἄδικα
αἰσχρός· ἀπρεπὴς σαπρός
αἶσχιον· αἰσχρόν
αἰτία· πρόφασις ἢ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς
αἰτιᾶται· αἴτιον ἡγεῖται
αἴτιος πάντων· ὁ θεός
αἰτίματα· ἐγκλήματα βαρέα μεγάλα
αἰτνός· καπνός
ἄϊτνη· ἀτμὴ πυρὸς καὶ ὄρος σικελίας

αἰτοῦνται· δέονται, ἀξιοῦσιν
p. 43. αἰφνίδιος· ἄφνω ἐξάπινα
αἰχμή· τὸ ἐπὶ δόρατος σιδήριον ἡ λόγχη
αἰχμήτης· μάχιμος πολεμιστὴς ὁπλησιτὴς
αἰχμός· πόλεμος μάχη
αἰχμαλωτίζω· ἀνδραποδίζω ἐκπωρθῶ
αἰχμίππος· πολεμικὸς ἱππεύς
αἶψα· ταχέως πάνυ. καὶ ἐντραλῶσιν (αχω cod.)
αἰψαιλίζουσαι· αἰασήμως λαλούσαι
αἴψιον· τὸ ἀψίνθιον
αἰψιρός· ταχὺς ὀξύς
αἰωλία· ἡ σκιὰ καὶ ὀλιγόχρονος
αἰών· χρόνος βίος ἀπέραντος
αἰωνίζειν· διάγειν εἰς αἰῶνα
αἰωροῦμενος· μετεωριζώμενος
αἰώρησις· κρέμασις
αἰωρηνίαι· ἀναδενδράδες καὶ δένδρα
αἰωρία· ἀγχόνη

ἄκα· μάχη
ἀκαρές· βραχύ
ἀκαπήλευτον· ἄδολον, καθαρόν, ἀραδιούργητον
44. ἀκατάλληκτον· ἀκατάπαυστον
ἀκατάλληλον· ἀνάρμοστον ἀκατάστατον
ἀκακέμφαλον· τὸ μὴ κακῶς εἰρημένον
ἀκαμπής· τὸ μὴ καπτόμενος σληρός
ἀκάτιον· πλοιάριον μικρόν
ἀκάκιτος· ἄκακος
ἀκαριαῖον· τὸ ὀλίγον
ἀκαρῆ· ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἢ ἐνστιγμή
ἀκατάγνωστος· ἀνεύθηνος ἀνέγκλητος
ἀκατέργαστον· ἀμόρφωτον ἀδυατύπωτον
ἀκαθοσίωτον· ἄκοσμον ἄνομον ἀπόβλητον
ἀκάμας· ὁ μὴ κάμνον ἡ ἄκαμος
ἀκαταισχέβαστον· ἀφιλοκάλητον
ἀκαλλές· ἄμορφον
ἀκαταμάχητον· ἀνίκητον ἀήττητον
ἀκαρτέρητος· ἀνυπομόνητος
ἀκατάσεισιστον· βέβαιον ἑδραῖον
ἀκαταιτίατον· ἀνέγκλητον ἀκατηγόρητον
ἀκατάσχετον· ἀκώλυτον ἀκράτητον
ἀκάθεκτον· ἀκατάσχετον

---

45. ἀκατεύναστων· ἀκοίμητον
ἀκεῖσθαι· θεραπεύειν
ἄκεσις· ἴασις ὑγεία
ἄκεσμον· θεραπείαν ὑγείαν
ἀκέστωρ· ἰατρὸς θεραπευτής
ἀκέουσι· θεραπεύουσιν
ἀκέραιον· ἄκακον ὁλόκληρον, ἐλεύθερον
ἀκεραιότης· ἀκακία
ἀκήρατον· ἁπαθὲς ἄφθαρτον ἀθάνατον
ἀκήρατος· καθαρὸς ἀμίαντος ἄρυπος

ἀχηρεσία· ἀφθαρσία
ἀχηράσιον· ἀκαίραιον
ἀχιλώδωτων· καθαρῶν ἄρυπον
ἄχη πόλις φοινίκης ἡ πτολεμαΐς
ἀχήματα· φάρμακα
ἀχίσχητα· τὰ μὴ καταλαμβανόμενα
ἀχίβδηλος· καθαρός, ἀνόθευτος
ἀχιβδήλευτος· κακούργητος ἄδολος
ἀχιζόμενος· προσποιούμενος
ἀχίζω· μωραίνω ἐνναύω ὑποκρίνομαι
p. 46. ἀχλεὴς καὶ ἀχλεῶς· ἀδόξως καὶ ἀδώξως
ἄχλητον· ἀνώνυμον
ἀχλινής· ἀτρέπτως. ἀμετακίνητος
ἀχλόνητος· ἄσειστως ἀτάραχως
ἀχμάζει· νεάζει νεωτερίζει ἡβεῖ
ἀχμὴ· ὀξύτης αὔξησις νεότης
ἀχμαίος· νεανίσκος σφριγῶν
ἀχμήτης· ὁ μὴ κοπιῶν
ἀχμιτὴ· ἀκόπως ἀκαμάτως
ρ. ἀχμητὶ ἀχίδας
ἀχίδας· τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας
χινάχης· σπαθομάχαιρον. ῥικτάριν. δόρυ
ἄχναπτον· ἄχναφον
ἀχολασία· πορνεία ἀκρασία ἀταξία
ἄχος· ὑγεία θεραπεία ὠφελεία
ἀχόντιον· δοράτιον μικρὸν
ἀχοντισταί· τοξόται
ἀχοντίζει· τοξεύει ἄνω ῥίπτει
ἀχόριτος· ἀκόσμητος
ἄχοτος· ἄκακος οὐκ ὀργίλος
ἀχοσμιά· καταξία. ἀπρεπεία
47. ἀχουστόν· λαλειτὸν διαπρύσιον
ἀχούσιος· ὁ μὴ θέλων ὁ ἀπροαίρετος
ἀχράαντων· ἀπλήρωτων
ἀχράδαντων· ἄσειστον ἀσάλευτον ἀσφαλές
ἄχρατος· ἀμιγὶς ἀσυγκέραστος
ἄχρα· ἄρθρα πτερύγια
ἀχραγής· ἀπεχθής
ἀχρασία· ἄτακτος τρυφὴ
ἀχραιφναίς· καθαρὸν ἀληθὲς νεαρὸν
ἄχρεον· ἄχρον
ἀχρέμονες· κλάδοι βλαστοὶ
ἀχριτόθυμος· πολύλογος
ἄχριτα· ἀδιάκριτα ἀδιαχώριστα
ἀχρίδες· τὰ ἄκρα τῶν βοτάνων
ἀχρίδεσα· τὰ ζῶα
ἀχρόδρυα· τὰ ἄκρα τῶν δένδρων ἢ καρπούς
ἀχροθόνια· ἀπαρχὴ κἀ ποσορὸς γενήματος
ἀχροτηριάζειν· κόπτειν τὰ ἄκρα. ἀκριοῦν
ἀχροβολίζειν· τοξεύειν ἀκοντίζειν
ἀχρόχιθῳ· ὁ ἄκρῳ τοῦ δακτίλου ἁπτόμενος

Cyrillus Bremensis.

E.

N. 11. ἐπερρώσαντο· ἐπεσείσθησαν
ἐλέλιξεν. ἐκίνησεν. ἔσεισεν
ἔθελξεν· ἤδυνεν. ἠπάτησεν
ἐθάδας· φίλους. συνήθεις
ἐθελοθρησκεία· ἑκούσιον σέβας
ἐφθόν· σὺν ὕδατι ἑψητόν
ἐκτετίκασι· δεδώκασιν
εἰρηνόδωρος· εἰρήνην διδούς
εἰς ἁρμογάς· εἰς συμφωνίας
ἔθεσαν· ἐποίησαν
ἑθάς· φίλος. συνήθης
εἰκός· ἀκόλουθον
εἶρος· πτωχός
εἰς κεκρίμενον· ἐπείσακτον
ἑῆς· ἰδίας
εἰς λῆξιν· εἰς τελειότητα
ἐθελοντής· αὐτοβούλητος
εἰκαῖον· ἀνωφελές, μάταιον
εἰκύτως· δικαίως
εἰμήρω· ἐπιθυμῶ
εἱρμός· ἀκολουθία, τάξις
ἐθελοκάκων· ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεγομένων
ἔλετο· ἠθέλησεν
εἱρκτή· φυλακή
εἰσήλατο· εἰσεπήδησεν
εἴσομαι· γνώσομαι
εἶθαρ· εὐθέως ταχέως ἢ ταχύ κατευθύ ἢ ὀξέως
εἴξας· ὑπ. ἐνδούς
ἐθελοκώφων
εἰς κόρον· εἰς πλησμονήν
εἰςπράττεται· ἀπαιτεῖται
εἰσφρήσασθαι· εἰσδέξασθαι μετὰ φθορᾶς
εἴλιγξ· συστροφὴ ὕδατος
ἔθραυσεν· κατέβαλεν, ὤλεκεν
ἐκ γεννητῆς· ἀπὸ γεννήσεως
ἔκδοτον· ἀποδεδόμενον
ἔκπλεα· μεστά
ἐκτελεῖς· ποιεῖς
ἐκτενῶς· προθύμως
ἐλλελογισμένα· ἐκκεκαθαρμένα
εἴληχεν· εἴληφεν
εἰσώψα· εἰσώψιν
εἰδεχθές· ἄμορφον
εἱμαρμένη· νέμεσις
εἰρχθέντες· πνίγεντες
εἶρξας· ἀποκλείσας
ἕνεκα· χάριν
ἔϊκτην· ὡμοίωντο
εἴσεται· μάθει

εἴτ' ἄρ· εἴτε δή
εἰδωλεῖον· οἶκος ἀνακείμενος εἰδώλοις
εἰρήσαντο· ηὔξαντο
ἐκμαγεῖον· ἐκτύπωμα εἰκών
ἔκθρωσκε· ἐκπήδα
ἐκίσσησεν· συνέλαβεν
ἔκθεσμον· ἄνομον
ἐκτικῶς· σχετικῶς
ἐραναρίων τῶν λαβόντων χρήματα καὶ διὰ τοῦτο συντρεχόντων τινὶ εἰς προκοπὴν βιωτικήν
ἐκσεσοβημένοι· ἐκτεταραγμένοι
ἐκθύμως· προθύμως
ἐκ ποδῶν· ἀφανὴς φυγάς
ἐκ περιουσίας· ἐκ περιττοῦ
ἔκφυλον· τὸ μὴ συγγενές
εἰλιγγον· σκότωσιν
ἐκτοπώτατον· ἐξεστραμμένον
ἐκμηχανῶμαι· κατασκευάζω
ἐκθειάσαι· θεοποιῆσαι, πρεσβεῦσαι, θαυμάσαι
ἐκλαλεῖται· προσλαλεῖται
ἐκδηματοῦνεες· ἐκφοβοῦντες
ἐκ φρυάγματος· ἐξ ἐπάρματος
ἐκτολυπεῦσαι· ἐκπληρῶσαι
ἐκτυποῖ· ἐξομοιοῖ
ἐκκορούμενον· ἐκκαλυπτόμενον
ἔκπληκτοι· ἐκπλαγέντες. μαινόμενοι
ἐκτυπώτερον· φανερώτερον
.ελάρυξεν· ἔρρεεν
ἐμιτρώσατο· ἐζώσατο
ἐμφερέστατον· ὁμοιώτατον
ἐμπλήκτους· μεμηνότας
εἰς τὸ ἄπηχες· εἰσ τὸ χεῖρον
ἐκαλαμήσατο· ἐθέρισεν
ἐκλιπαρεῖ· παρακαλεῖ
ἐκμειλίσσεσθαι· καταπραΰνειν
ἐκκαπηλεύειν· πανουργεύειν
ἔκμολεν· ἐξῆλθεν
ἐκκήρυκτον· ἀπόβλητον
ἔκερσεν· ἔκοψεν
ἐκλογιστίαν· ἀριθμησιν
ἐκ τοὔμπαλιν· ἐκ τοὐναντίου
ἐκαττύετο· κατεσκευάζετο
ἐκχαραδρωθέν· κατακλυσθέν
ἐκψίσματα· ἀπομάγματα
ἐκλέγοντες· ἀπαιτοῦντες
ἔκπυστον· φανερόν, εἰς πολλοὺς ἀκουστόν
ἐκ λεχέων· ἐκ τῶν κοιτῶν
ἐκολώα· ἐθορύβει
ἐκβολήν· ἐκτροπήν
ἐκσιφωνισθείη· ἐκρυεῖ. διασκορπισθείη. ἀσθενὴς εἶεν
ἐλεπόλεις
ἐκ σπείρης· ἐκ νουμέρου
ἔλδομαι· ἐπιθυμῶ
ἐληΐζοντο· ἐλήσιενον. ἠχμαλώτιζον

ἐκτεθηλυμένοι· μαλακισθέντες
ἔλοιτο· θέλοι. λάβοι
ἕλικας· ἐνώτια ἢ δακτυλίους ἢ ψέλλια
ἐνεδρεύει· ἐγκρύπτεται
ἐλήλακεν· ἐλήλυθεν
ἐμπωλήσωμεν· τὸ κέρμα τοῦ πραθέντος συνάξωμεν
ἐν σήμασιν· ἐν τάφοις
ἐμυήθην· ἔγνων. ἔμαθον
ἐμαίμασσεν· ἐκνματοῦτο
ἐμπαιδοῖ· διδάσκει
ἐμφιλοχωρῶν· τὴν χώραν ἀγαπῶν
ἐκβακχεῦσαι· ἐκμανῆ ποιῆσαι
ἐμνόοντο· μνήμην ἐποιοῦντο
ἔμμορε· ἔτυχε
ἐκ τῆς ὀσφύος· ἐκ τοῦ σπέρματος
ἐμήνιε· ὠργίζετο
ἐμφορούμενοι· πληρούμενοι
ἐμμελή· συνετόν
ἔναγχος· πρὸ βραχέως
ἐν παραβύστῳ· ἐν μυστηρίῳ
ἐν ὑφέσει· ἐν ἐλαττώσει
ἔναυλον· οὐ πρὸ πολλοῦ ἢ μνημονευόμενον
ἐλύτροις· σκεπάσμασι
ἐπίχειρα· ὁ μισθός
ἐπέκλυσεν· ἐκαθάρισεν
ἐπεκνίζετο· ἐδάκνετο
ἐνεσίμον· δίκαιον
ἐλίπανας· ἐφαίδρυνας
ἕλικι· κλήματι ἀμπέλου κυκλοειδεῖ
ἐνείραντες· ἐνάψαντες ἐμπερονήσαντες
ἔντευξις· ἐντυχία
ἔνειμεν· διέδωκεν
ἐμβριθῆ νοῦν· ἔμφρονα καὶ στερεὸν λογισμόν
ἐνσκήψαντα· ἐφορμήσαντα
ἐμριμᾶται· μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμᾷ
ἐνηχημένος· κατηχηθείς
ἐνερείδοντες· ἐμπήγνυντες
ἐμπαροινεῖ· ἐνυβρίζει
ἐμβατεῦσαι· κατασκοπῆσαι. ἐπιβῆναι
ἐναύλισμα· οἴκημα
ἐναποματτώμενοι· ἐκτυποῦντες
ἐνεβριμήσατο· ὠργίσθη. ἐφόβησεν
ἐντομίας· εὐνοῦχος
ἐνστερνισάμενος· περιλαβών
ἐνδελεχῶς· ἐπιμόνως. πυκνῶς
ἐνδυάζοντες· διστάζοντες
ἐνερείσας· ἐμπήξας
ἐνίησιν· ἐμβάλλει
ἐντεθηλότων· θαλλόντων
ἐνδιαίτημα· διαγωγὴ διατριβή
ἐπήσθετο· αἰσθάνθη
ἔμπλην· πλησίον
ἐνεῖδον· κατέμαθον
ἐλευστέον· ἐλθεῖν δεῖ

ἐν γόοις· ἐν θρήνοις
ἐρυμνότητι· στερρότητι
ἐπευωνίζων· κερδαίνων
ἐπιειμένε· ἐνδεδυμένε
εἰς κυνοσαργές· εἰς συρφετὸν καὶ ἐβδελυγμένον τόπον
ἐπεστέψαντο· ἐπλήρωσαν
ἐπιτυχομένην· ἐπιπορευομένην
ἐναύοντες· ἀνάπτοντες
ἐν μειλιχίῳ· ἐν πράῳ
ἐνέδρα· ἔγκρυμμα
ἐνεός· ἄφωνος. κωφὸς μωρός
ἐνέχεται· ὑπεύθυνός ἐστιν
ἔναρθρος· ἠκριβωμένος
ἐν προσχήματι· ἐν ὑποκρίσει
ἔμεμψα· ἐμεμψάμην
ἐξ ἀρέων· ἐκ τῶν καταρῶν
ἐξευμενίζεσθαι· ἐξιλάσκεσθαι
ἐξήνιον· ἀνυπότακτον
ἐρρυτιῶν· γήρατι κρατούμενον
ἐξέσιον· ἔξορμον
ἐξ ἄντυγος· ἀπὸ τῆς περιφερείας
ἐξωκέλλει· ἀπολύει. ἐκρίπτει
ἐξ ἄχους· ἐκ λύπης
ἐξήμβλωσεν· ἐξέτρωσεν
ἐξευμενίσωνται· ἐξιλεώσωνται
ἐπιπολαίους ἀκροατάς· ἀμελεῖς
ἐπακτῆρες· κυνηγοί
ἐπιζάφελος· σκληρὸς χαλεπός
ἐπαφησάμενος· ἐφαψάμενος
ἐξοραϊσμένον· κεκοσμημένον
ἐξώκειλεν· ἐξερρίφη
ἐν γήρει πίονι· ἐν γήρᾳ λιπαρῷ
ἐξηγορίαν· ἐπαγγελίαν
ἐξαλεξῆσαι· ἐπιβοηθῆναι
ἐξηρημένοι· ὑπερβάλλοντες
ἐξατμίσθη· ἐλεπτύνθη
ἐξήλυξεν· ἐξέφυγεν
ἐνεκότουν· ἐμνησικάκουν
ἐξάγιστος· ἀκάθαρτος πονηρός
ἐνεῖχεν· ἐχόλα ὀργίζετο
ἐκπέρσαι· ἐκπορθῆσαι καταστρέψαι
ἐξστήτου· ἀπὸ ἐκείνου ταῦ χρόνου
ἐνεπάγησαν· ἐνηλώθησαν
ἐξητηρίοις· ἀποταχτικοῖς

Specimen Lexici Cyrilliani

e Codice Vindob. Philol. Philos. XXXII.

Ἀρχὴ τοῦ $\overline{\chi}$ *στοιχείου*

Χάα ὑδρία κάλπη. — χάβον περιστόμιον καπίστριον. — χάζετο ἀνεχώρει. — χαίτην τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς. — χαίρετε θαῤῥεῖτε. — χαλεπαίνειν ἀγανακτεῖν ὀργίζεσθαι. — χάλεσι τοῖς ὄνυξι. — χαλκεομύστωρ ἰσχυρόφωνος. — χάλεπτεῖ (l. *χαλέπτει*?) *κακίζει. — χαλεπῶς δυσκόλως. — χαλκοκορυστὴν χαλκῷ ὁπλιζόμενον ἢ κράνος ἔχοντα χαλκοῦν. — χαμαίζηλος ταπεινὸς ἢ διφρίον κοιλῶδες. — χαμευνοίαις χαμαικοιτίαις. — χαμαιπετεῖ ταπεινῷ ἢ χαμαὶ κειμένῳ. — χαμαιτυπίων* (l. *εἰων*?) *τῶν πολυκοίνων συνουσιῶν. — χετὶμ ἡ κύπρος. — χαμαιτύπη πόρνη ἄδοξος. — χανδὸν ἁπλῆστως ἀθρόως. — χαρακτηρίζει διὰ τῶν χαρακτήρων σημαίνει. — χάρακες ἄκανθοι καὶ κάλαμοι. χαρακώματα περιφράγματα. — χαραιὸς* (?) *λύμησίτου.— χαράδραι μικροὶ ῥύακες. — χαροπὸς ἐπιχαρὴς καὶ εὐόφθαλμος. — χάρυβδις ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ γάδειρα καὶ πάλιν βαγδαιοτέρως ἀναστρεφομένη. ἢ θηρίον ἀναῤῥοφῶν θάλασσαν. εἴρηται δέ καὶ πᾶν τὸ ....* (reliqua cum ipso margine abscissa sunt.) — *χαρία βουνὸς σωρός. — χαρίεσσα χαριεστάτη τερπνή. — χαριστήρια δῶρα εὐχαὶ ἐπινίκιοι εὐχαριστίαν ἔχουσαι. — χαβόντος* (?) *ἄρτους ἀναφυραθέντας κριθίνους ἢ λάχανα ὀπτὰ ἢ ὀστέα ὀπτώμενα. — χερυβὶμ πλῆθος γνώσεως ἢ σοφίας χύσις. — χειρύηθες ἥμερον πρᾶον. — χειρύκμητα χειρόγλυφα ἢ περιεξεσμένα ἢ . . .* (marg. mutil.) *τειργασμένα. — χειροτονία ἐκλογὴ παντὸς δήμου. — χειρόγραφον χειροποίητον ὁμοίωμα ἢ ξύσμα. — χειρώσασθαι ὑποτάξαι. — χείαι αἱ καταδύσας τῶν ὀφέων καὶ οἱ φωλεοί. — χειρύμακτον (—κτρον?) μαντύλιον. — χειρόγραφον συμβόλαιον γραμματεῖον χρέους ὁμολογητικόν. — χεῖρε τὰς χεῖρας ἁνικῶς. — χειρώναξ τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥωξὶ δακτύλων τῶν ποδῶν ἕλκος. — χείριστα κάκιστα. — χεδροπὸν ὄσπριον. — χελὺς κιθάρα. — χελὼν θύρα τοῦ ἄδου. — χερμάδος λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα. — χερνήτην ἀπὸ χειρῶν ζῶσαν πενιχράν. — χεθῆναι ἐπιθυμῆσαι ἢ λαλῆσαι ἢ φροντίσαι. — χεῦμα ῥεῦμα. — (χετὶμ ἡ κύπρος sec. man.) — χεῦμα προχοὴ ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν* (ob marg. mutil. ambig.) — *χειλη* (l. *χηλή*) *ὁπλὴ ὄνυξ βοῶν ἢ προβάτων ἢ αἰγῶν. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλασσίων καρκίνων στόματα χειλ. . .— χειραμοὶ* (l. *χηρ.*) *οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων αἱ καταδύσεις. — χαλύβιον ἔθνος σκυθικὸν ἔνθα ὁ σίδηρος τίκτεται. — χανὼς κεχηνὼς ἄφωνος. — χθαμαλὸς ἁπαλὸς ταπεινὸς ὁμαλὸς ἴσος. — χθαμαλὺς ἀσθενής. — χθινὸς χθεσινός. — χθονίοις γηΐνος* (l. —*νοις*). — *χόϊνος γήϊνος. — χίδρα σταχὺς νεογενής. ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα. — χίμαιρα τὸ τρίμορφον θηρίον ἐν τῇ λυκίᾳ. — χίμαροι τράγοι ῥύακες ποταμοί. — χιονοθήσονται λαμπρυνθήσονται. — χιτὼν ἐσθὴς ἱμάτιον. χλαῖνα δὲ τὸ παχὺ καὶ χειμε . . . ἱμ. . . . — χλύηβοτάνη εὔκαρπος. ἡ δὲ ἄκαρπος χόρτος λέγεται. — χλυδόνα βραχέλιον χειρός. — χλυδώσαις τρυφώσαις σπαταλώσαις* (hac vox et praecedens *χλι* — scribenda videtur). — *χλοάζει βλαστάνει. — χνοῦς λεπτὺς κονιορτός. — χοαὶ ἐναγίσματα ἐν νεκροῖς. — χόειον παχὺ ἔντερον. — χοιράδες πετρῶν ὄχθοι καὶ ἐξοχαί. — χοῖ χώματι. — χοϊκὸς γηγενὴς ἐκ χοὸς πήλινος. — χοιρογρύλιος ὕστριξ ..... — χολάδες ἔντερα. — χονδροὶ ἁλῶν θρόμβοι παχὺ ἅλας. — χορηγία παροχὴ δόσις. — χλοηρὸν ἀνθηρὸν εὐθαλὲς λειμωνοειδές. — χοροστατῶν χοροῦ κατάρχων. — χορεύει πανηγυρίζει μελῳδεῖ. — χόριον τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσι. — χοῦς μέτρον. εἴρηται καὶ τὸ χῶμα. — χρεμετίζειν τὸν ἵππον φωνεῖν ἢ λέγειν ὡς ἵππος. — χρέμπτε-*

ται ἠχον τῷ στόματι ἀποτελεῖ πτάρνεται. — χρεῶν ἀποκοπαὶ ὅταν τὰ ἀπὸ τῶν πενήτων ἀφαιρεθέντα ἄφεσιν λάβωσιν. — χρησμῶσι βοηθοῦσι. — χρεὼν εἱμαρμένη τέλος. — χοῖνιξ μέτροντι. καὶ χοινικίδες μικραὶ σανίδες. — χρηματισθεὶς ἀκούσας χρηματίσαντες πραγματευσάμενοι. χρηματίζει ἀποκρίνεται λέγει. — χρησμώδημα μάντευμα. — χρησμὸς προφητεία ἢ δήλωσις. — χρῆσθαι προφέρεσθαι χρᾶσθαι. χρῆναι δέον εἶναι. — χρηστομαθὴς καλομαθής. — χρήστης ὁ δανείζων. — χρηματίζει λέγεται. — χρίμπτεται προσκνᾶται πελάζει προσεγγίζει. — χροὶ σώματι. — χρυσάορον χρυσύξιφον. — χρυσαμπύκας χρυσοχαλίνους. — χρυσοτόρνευτα χρυσόγλυφα. — χρυσάορος ἡ κιθάρα. — χρυσαυγοῦντα ἀστράπτοντα στίλβοντα. — χρῶς σῶμα εἰδέα. — χύδην κεχυμένως. — χυδαῖοι εἰς πλῆθος ἠυξήνθησαν πολύ (?) — χυδαῖος εὐτελὴς παμπληθύς. — χυλύς ἐκπιασμός. — χυμὸς σύελος ἢ πρίγμα ὑγρόν (?) — χῶμα ὕψωμα γῆς ὕπερ (l. ᾧπερ) οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασι προσχοῦν τὰ τείχη. — χωόμενος λυπούμενος ὀργιζόμενος. — χύδρα τζουκάλη ἢ κοχοῖδιον (l. κοχλίδιον?): — Ἀρχὴ τοῦ ψ στοιχείου.

Cyrill. Voss. 63.

Ἀρχὴ τοῦ ω.

Ὦα· τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος τὸ περιστόμιον. τὸ ἄκρον. τοῦ ἱματίου
ὠά· τὸ θήσομαι. ἀκούσομαι
ὦα καὶ τὸ ποδιαῖον μέρος
ὦρος· ὁ ἐνιαυτός
ὠβάλλετο· διοθεῖτο
ὤγνυντο· ἀνεώγνοντο
ωγύγιον· ἀρχαῖον παλαιόν
ὠδὰν· οὕτω γάρ
ὠδεπῶς τοῦτον τὸν τρόπον
ὠδε πῆ οὕτως πῶς
ὠδε εἰπεῖν συντόμως εἰπεῖν
ὠδε ἐνταῦθα ἢ οὕτως σημαίνει δε καὶ τὰ νῦν εστι δε ἐπίρρημα τοπικον
ὠδός θρῆνος ἢ ὁ κιθαρωδός
ὠδύσατο ὠργίσθη
ωδικῶς ὁδησας. φυσήσας
ωδὴ· ἐπίρρημα μεσότητος ἀντι τοῦ οὕτως πῶς
ωδίς· πόνος ἢ γέννησις
ὠδίνω τίκτω
ὠδίνη ὁ καιρὸς τοῦ κετοῦ
ὠδίνες· πόνοι ἀλογιδῶνες λύπαι
ωδουν· ἐφλεγμένον
ὠδωδότα· σεσηπότα
ὦ· εἴρηται. παρὰ τὸ ἔω ὁ ἐστι τὸ ὑπάρχω. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ὑπάρχει μακρὸν καὶ πλατὺν χαρακτῆρα ἔχων διὰ τοῦ ὁμοίαν τῷ χαρακτῆρι τὴν ἐκφώνησιν. ἀπηνέγκατο
ὦ· κλητικόν. ἐπίρρημα
ὦ ὀξυνύμενον· σχετλιάστικον

ὦ τοῦ ἰδίου ὧ ἐγὼ ὠ. ὑπάρχω εἰμι ὠ ὥτινι ἀντωνυμία πτώσεως δοτικῆς
ὦετο ὑπελάμβανεν ἐνόμιζε
ὦετο δεῖν ενομιζε χρῆναι
ὦ ἐυρύσθενες· ὠ μεγαλοσθύναμε
ὠήθην· ὑπέλαβε
ὠή· καὶ ὀτοτοί ἐστιν. ἔπος θρηνιτικόν
ὦκουν κατελύσε
ὠκοδόμουν· οἰκοδόμουν
ὠνοχόουν· οἰνοχόουν
ὦιξεν· ἀνέωξεν
ὦισα· ὑπέλαβον
ωιζύν· μοχθηρίαν
ὦκα εὐθέως· ταχέως
ὠκεανός· ὁ τὴν οἰκομένην κύκλω περιερχόμενος· ποταμός
ὠκέως ταχέως
ωκέας· ταχεῖς
ωκιλε· προεπέλασεν. ἤγγισε
ὠκίλαντες· ὁρμήσαντες
ωκίλας· ταχύνας
ὦκισα· τάχισα
ὦκλασαν· τὰ γώματα. ἔκαμψαν. λαμβανεται δέ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπειρηκότων. ἐν παντι πράγματι. καὶ μὴκέτι ἀντεχόντων
ὦκτειρεν· ἠλέησε
ὠκύτητος· ταχύτητος
ὠκύς ταχὺς· ὄξυς
ὠκύαλος· ταχὺς διὰ θαλασσης
ωκυπαρος· ταχέως πορευόμενος
ὠκύμορος· ταχυθάνατος
ὠκύπτερον· ταχυπέτην
ωκυροῖ· ταχεως ῥέοντι
ὠλένιον· ἔργον
ὦλκα· αὔλακα. αὖλαξ δέ εστιν. ἡ τομή. τοῦ ἀρότρου
ὠλένας· ἀγκάλας. χείρας
ὠλέκρανον· ὁ ἀγκών
ὠλόθρευον· ἐφόνευον
ὦλετο· ἀπώλετο
ωλοφύρεται· θρσνεῖ. στενάζει
ὦμμαι ὤφθην
ωμοι εστιν ἀναφώνημαι. λύπης καὶ οἴκτου δηλώτικον
ὠμίλουν· διὰ τοῦ ωμεγα γράφεται. ὁμιλειν δε διὰ μικροῦ
ωμοισιν· ἀμφοτέροις. τοῖς ὤμοις
ωμηστης· ωμακρεη ἐσθίων
ὠμάρτησαν· ἠκολούθησαν
ὦμην· δεῖν. ἐνόμιζον. ὠμόφαγον
ὠμίλει· ἐπήρχετο
ὠμιλῆσαι· συγγένεσθαι
ὠμίλησαν· συνανεστράφησαν
ὠμοι αντι τοῦ ὑαίμοι
ὠμος· προπερισπομένως τὸ μετάφερον. ὀξυτόνως δέ ὁ σκληρὸς καὶ ἀπηνής. οἷον ὠμός

ὠμογέρων ὁ παρ ηλικιαν γεγηρακῶς. διὰ λύπην. ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβυτης. οὗ ἡ κεφαλὴ ἐπολιώθη
ὠμοτύχησεν· ἐδυστύχησεν. ἢ ἐξεστρασεν. ἢ παρακαιρὸν ἄορον τὸ βρέφος προήγαγε
ὦ ἄναξ παιάν· ὦ βασιλεῦ ἀπόλλων ὁ κακὰ παύων
ὠνή καὶ ωνος ἡ τιμή
ὠνήσω· ὠφελήσω
ὤνησας· ὠφελήσας
ὠνητίων ἀγοραστικῶς ἔχων
ὠνίους· ἀγοραστούς
ὤνια· πράσιμα
ὠνησεται· ἀγοράσει
ὤνησις· πράσις. ἢ ἀγορασία
ὢν ὑπάρχων
ωνούμενοι ἀγοράζοντες
ὠνοχόει· ἐκίρνα
ὤοντο ἐνόμιζον ὑπελάμβανον
ὦ οὗτος· ὦ αὐτός
ωπες· οἱ ὀφθαλμοί
ὤπαζεο· ἐχαρίσατο. ἔδωκε
ωπαζεν· κατόπιν ἐδίωκε
ὠπλήσατο· παρεσκευάσθη
ὠπλή· ἡ ἐχειρὸς. πληγή
ὤπται· ἐθεάθη. ὡράθη
ὠπόποι· ἐπίρρημα. σχετλιαστικόν: φευ παπαί
ωραϊσμένη κεκαλλωπισμένη
ὡραίοις· εὐήδεσιν
ὥρος ὁ χρόνος καὶ ὥρος ὄνομα
ωραι· ἀστραπαί
ωραΐζεται· ἐπὶτοῦ εὐφραίνεται
ὡρίων· ὄνομα κύριον καὶ ἄστρον ἐπίσημον. οὕτω καλούμενον. ἢ λεγομένη σκεπαρνέα καὶ κλινεται. ὡρίωνος
ὡρείθυια· ὄνομα θεᾶς καὶ ὄνομα ἑορτῆς παρὰ τὸ ἐνορειθύειν
ὡραιότης· διὰ τὸ ἐμπόνως εν ὁρᾶσθαι· τὸ καλόν
ὡραχίαν ἀπόψυχον ἀπὸ φόβου
ὡραχιάσας· ὠχριάσας
ὥρα· τροπή
ὡραισμός ὥραι καλλοπισμός
ὡρα· ἔτους τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος καιρος εστι
ὥρης· ἀκμῆς
ὡρον τὸν ἐνιαυτὸν καὶ τὸν χρόνον
ὡρα· καιρός. ἠκαλλος. εὐμορφία
τροπη· φροντις. ὥθεν. καὶ ὀλίγωρον. λεγομεν. τὸν ὀλιγην ἔχοντα φροντίδα
ὡραιαν· εὔμορφον καὶ εὐειδῆ τῇ ἡλικία

QUAESTIONES

HESYCHIANAE

Digitized by Google

PRAEFATIO EDITIONIS ALDINAE MDXIV.

ALDI PII MANUTII
AD
IOANNEM IACOBUM BARDELLONUM
IN
HESYCHII DICTIONARIUM
PRAEFATIO.

Si caeteri studiosi, nobilitatis Mantuanae decus Bardellone, sua sponte ac gratis, ut ipse facis, iuvarent me edendis publicandisque bonis libris, qui tanquam *κατὰ παλιγγενεσίαν* reviviscant mea cura ex laboribus, brevi quam plurimi, qui desiderantur, exirent in publicum, ut de Hesychio factum est; quem cum penes te tantum esse duceres (et vere fortasse: nemo enim est, quod sciam, qui extare alium audiverit) eum ad me misisti, ut daretur imprimendus impressoribus nostris, nihil prorsus aliud spectans, quam, quae tua est liberalitas, qui tuus amor erga literatos viros, ut fiat communis studiosis omnibus, etiam posteris. Nec imitaris invidos quosdam, qui, dum se solos esse doctos volunt, bonos libros invident aliis; sed tui omnes quam simillimos fore cupiens (es enim et Graece, et Latine doctissimus, mathematicarumque disciplinarum longe peritissimus) bibliothecam tuam, plenam optimorum librorum, omnibus benignus impertis. Ecce quod iussisti, factum est diligenter. Agimus igitur tibi, quas possumus gratias, et nostro, et studiosorum nomine, qui hoc ipso libro usuri sunt. Utentur autem eo omnes, quicunque capti amore bonarum literarum non cessant exemplaria Graeca nocturna versare manu, versare diurna; idque ob plurimam, quae in eo est, dictionum copiam. Omnes enim, quae in variis dictionariis habebantur dictiones, primum Diogenianus, homo doctissimus, de quo in praefatione, quae statim sequitur, Hesychius meminit; deinde Hesychius ipse, cuius Suidas in dictione *Ἡσύχιος* facit mentionem, in unum diligentissime collegit. Sed illud admodum dolendum est, quod, nescio cuius incuria, proverbiorum argumenta, quae praetermissa à Diogeniano Hesychius adiunxerat, tum plurium dictionum, et quae rariores sunt, auctoritates, quas is ipse Hesychius studiose addiderat, sublatae sunt summo studiosorum incommodo et iactura.

Hunc autem librum sub tuo nomine in publicum exire voluimus, Bardellone doctissime, ut et tibi deberent hoc munere studiosi, quem eò gratiorem tibi futurum existimamus, quod eum Musurus compater utriusque nostrum, quantum per occupationes licuit, diligenter recognovit, fecitque, licet cursim, *πατρὸς ἀρείω*. quamplurima enim in eo loca emendata sunt; id quod facile cognoscet, qui exemplar ipsum cum novo hoc conferet. Vale. Venetiis mense Augusto. MDXIV.

DANIELIS HEINSII
PRAEFATIONIS
AD
HESYCHII NOVAM EDITIONEM
PRIMAE LINEAE *).

Monendus es, lector, primo: quaedam in hoc lexico ab Hesychio adduci, quae non explicantur; quale est illud, quod male tamen distinguitur: *Ἑλικώνιον. ἀμφὶ ἄναχτα.* Putarunt enim homines imperiti, quid sit illud *Ἑλικώνιον*, sequentibus exponi; cum totum hemistichium ex Iliad. *Υ* desumtum sit: sive quod desit expositio, quam facile ex aliis grammaticis Homericis supplere est; ut videtur certe in loco hoc: sive quod ita ab ipso Hesychio adductum sit; quod in hoc exemplo non facile concesserim. In Suidae tamen collectaneis fieri videmus. Idem fit in *παραχλιδόν.*

Secundo: asteriscos hos, qui passim locis Hesychianis affixi sunt, non defectum indicare semper; quos praefigebant antiqui, quoties de loco aliquo dubitarent, aut interdum non recte intelligerent.

Tertio: propriam in hoc lexico vocabuli alicuius significationem qui requirat, frustra futurum: quia plerunque ille locos alludit obscuriores, idque in comicis saepe quos desideramus; nec tam quid usitatum, quam quid ignotum vulgo, respicit.

Quarto: multa, imo pleraque huius grammatici in magnum et praeclarum suum lexicon contulisse Phavorinum; pro cuius auctoritate nolim tibi hic quicquam vel retinendum vel immutandum putes.

Quinto: ex Homericis dictionibus magna ex parte constare lexicon hoc; propterea nisi qui in Homero diligenter versetur, vix habiturum quicquam quod hic emendet.

Sexto: non ipsum hoc Hesychii opus esse, sed compendium; multa propterea hic menda, quae non librariorum neglegentia contracta, aut typographorum. sed *τοῦ ἐπιτέμνοντος.*

Septimo: non semper vocabula et dictiones simpliciter ab Hesychio adduci aut exponi, sed saepe hemistichia, aut integros versus, ut unicum vocabulum aliquod illo in loco, quem affert, accommodata illi versui interpretatione reddat:

---

*) ‚Ad libri titulum, Hesychii Dictionarium, haec verba adiecerat: non solum Homericis dictionibus investigandis idoneum, quibus magna ex parte constat tamen, sed Tragicorum quoque, et Comicorum, quorum scripta iam non habemus, magnum vocabulorum numerum breviter explanans, nec tam variarum vocum significationum, quam locorum saepe obscurorum rationem habens, et intellectui inserviens: cum emendationibus Danielis Heynsii Gandensis. Ita enim in iuvenili aetate nomen scribere solebat.‘ ALB.

quod observandum, ut interdum non solam ad vocem, quam requirimus, sed ad principium totius versus, quo continetur, recurramus.

Octavo: non omnia, quae a reliquis grammaticis dissentiunt, in Hesychio mendi suspicionem incurrere posse, ac propterea emendanda esse. Quis enim ignorat ἐριστὰς esse τοὺς γραμματικούς, qui vix a multis legi, nullo modo ab uno conciliari possunt?

Nono: verba saepe numero ab Hesychio dissimulari, quae supplenda, tanquam incuriis typographorum praetermissa, cuivis videri possint; ut ecce: φοινίκια· Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικός τινος, quo in loco ab aliis grammaticis, apud quos eadem fere verba leguntur, ἔλαβον additur.

ERUDITISSIMO

VIRO

IO. CHRIST. BIEL

RICH. BENTLEIUS

S. P. D.

Literas tuas, vir clarissime, 10. Iulii 1714. Brunsvigi datas, sero tandem accepi, mense Augusto exeunte, in quibus sententiae meae de glossis sacris in Hesychio, quas ego spurias et insititias mihi videri, dudum in sermone quodam tibi dixeram, rationes a me exigis. — — Equidem ante annos paullo minus XXX adolescens id subodoratus sum, et in exemplari meo *νόθα* illa iam tum uncinis [ ] hoc modo inclusi, quo mihi facilius promptiusque est, dum volante oculo pagellas singulas percurro, voluntati tuae obtemperare.

Principio itaque aut pridem animum advertisti, aut nunc demum (me monente) agnosces, gentilia verba omnia, totumque adeo lexicon Hesychianum verum, ad seriem literarum tam in secundis quam primis syllabis more dictionariorum hodiernorum accurate institutum esse. Quam seriem si quando (ut fit) interruptam invenis, id meo fide credas velim inde evenisse, quod orthographia auctoris, in illis vocabulis plerumque vitiosa, ab editoribus vel scribis librariis postea mutata fuerit. Hoc iam posito, illud, quod proximum est, iam mecum contemplare. Glossas illas, de quibus nunc agimus, extra seriem, locis non suis, plerasque omnes reperiri; certissimo opinor indicio, non ab auctore profectas esse eas; sed a studioso quodam Christiano in exemplaris sui margine et ora vacua scriptas, postillà (quod in aliis libris multis scimus accidisse) prava exscriptoris diligentia in contextum esse diditas. Cum autem glossas illas prae marginis angustia lineola una non caperet, pluraque adeo in textu vocabula intra glossae alicuius marginalis caput caudamque comprenderentur; et ignarus et parum diligens exscriptor conturbavit pleraque omnia, et extra ordinem collocavit: *Ἀβδιοὺ* scil. ante *Ἀβδηρῖτας* malo more posuit: *Ἀβὲλ* post *ἀβελτερία*, *Ἀβρὰμ* post *ἀβρομίτρας*, *Ἀνδρέας* post *ἀνδρείκελον*, *Ἀπόλλων* post *ἀπονομὴ*, *μὴ ἀποσκορακίσῃς με* ante *ἀποσκύλυπτε*, *Ἀράμ* post *ἄραρος*, *ἀσάριον* post *ἄσεπτον*; *Βαιθὴλ* post *βαιόν*, *Βαρουὲχ* et *Βαρθολομαῖος* post *βαρύθων*, *Βέθηλον* (male pro *Βεθὴλ*) ante *βέβλωκεν*, *Βεζὲκ* post *βείματι*, *Βελιὰρ* et *Βεελφεγώρ* post *βέλλια*, *Βοῤῥᾶς* bis, ante *βόρβορος* et ante *βόρμαξ*; *Γαλαὰδ* et *Γαλαλὰ* post *γαλάσιον*, *Γεννισαρὲτ* post *γένυς*, *γνώμην δίδωμι* ante *γνύθοι*, *Γόμορῥα* post *γόμφους*; *διάψαλμα* ante *διαφρονέων*; *Ἐβὼβ* post *ἔβωσεν*, *Ἐζεκίας* post *ἔζεσθαι*, *Ἐλαμῖται* post *ἔλασμα*, *Ἐφραὶμ* ante *ἐφόδια*; *Ζαβουλὼν* post *ζαέντες*; *Θωμᾶς* ante *Θόας*; *Ἰάκωβος* post *Ἰαρ*, *Ἰασουὲβ* ante *ἰάραξ*; *Ἰὼ*,

Ἰωαθὰμ, *Ἰωὴλ*, *Ἰωνᾶς* omnia post *ἰὼψ*; *Κάδης* post *κάδος*, *Καῒν* ante *καιλοὺς*, *Καπερναοὺμ* post *καπρίσκος*, *κοδράντης* ante *κοδομεύει*; *Λούζα* post *λουτροφόρα*; *Μαμβρὰ* post *Μαμμάκυθος*, *μαμωνᾶς* post *μανδύη*, *μανσοὺρ* ante *Μάνης*, *Μανασσῆς* post *μανδύη*, *μαραναθὰ* ante *μάραγνα*, *Ματθαῖος* post *ματρυλλεῖων*, *Μιχαίας* ante *μισὺ*, *μνᾶ* post *μνήμη*; *Ναβὰν* post *ναικισσ.*, *Νεφθαλεὶμ* ante *νέτωπον*, *Νισὰν* post *νίσσεσθαι*; *Ὀζείας* post *ὄζος*; *Παῦλος* ante *πατραλοίας*, *Πέτρος* post *πεττεύει*; *Ῥακκὰ* et *Ῥαμὰ* ante *ῥαθώδημα* (quod Hesychii peccatum est pro *ῥαψῴδημα*) *Σαβὰ* et *Σαβὲκ*, illud post *σαβάζειν*, hoc ante *Σαβάζιος*, *σαραβάρια* et *Σαδδαεὶ* et *Σαβαὼθ*, hoc post *Σαγγάριος*, illa ante *σάγδην*; *Σεδὲκ* post *σεελλίσαι*, *Σειρῆνες* post *σειροὶ*, *Σιλωὰμ* post *σιμοῦσι*, *Σόδομα* ante *σόγχος*, *Σοὺρ* post *σορεύει*, *Σουφεὶρ* post *σοφία*; *Ταβεὴλ* ante *ταβάλα*, *τάλαντον* ante *ταλανταίων*, *τὰ ὅπλα* post *τάπιδες*, *Τερέβινθος* post *τετέλεσται*; *Ὑψιστάριος* post *ὗων*; *Φακεὲ* post *φάκται*, *Φαρισαῖος* et *Φαραὰ* ante *φάλαινα*, *Φίλιππος* post *φλέβες*; *Χανὰ* et *Χαναβὶς* et *Χαναὰμ*, hoc post *χάναι*, *Χαρὰ* bis post *χάρμης* et post *Χαρώνιον*, *Χεμβρὼν* ante *χείριος*; *Ὠβρὼν* anse *ὤβρατο*, *ὧν* ante *ὠδαῖς*, *Ὠσῆρ* post *ὠσχοφύρια*, *Ὠρίων* post *ὤων*. Haec omnia et plura fortasse, quae properantem me effugerunt, prave locisque alienis, prorsus contra solemnem in gentilibus et indubitatis vocabulis lexicographi huius morem, intrusa esse, iam vides: idcircoque spuria ea et suppositicia iure merito habenda esse nemo non videat. Nam quod pauca quaedam, ut *Ἀβραμιαῖος*, *Ἀδαμὰ*, *Γάγγης*, *Δάμασκος*, *Δανιὴλ*, *Ἐδὲμ*, *Εὐφράτης*, *Ἰὰ*, *Ἰάκωβος*, *Ἰουβὰλ*, *Ἰούδας*, *καὶ ἐπεστήριξας*, *καὶ λεπτυνῶ*, *λοιμῶν*, *Μαριὸθ*, *Μάρκος*, *μονιὸς*, *Ναζιραῖος*, *νεοκόρος* (corruptum pro *νεωκόρος*, quod vide suo loco) *Νῶε*, *Ῥαμὰς*, *Σαραφὶν*, *Σίκημα*, *Τίγρης*, et si qua forte alia, suis locis rectaque serie conspiciuntur, id casu evenit; neque aliter fieri potuit, nisi non indiligentia, sed consulto et dedita opera (quod non puto, prorsusque absurdum est) librarius ordinem conturbasset.

Sed et aliud iam vide magnum signum fraudis et falsitatis. Probe credo nosti in codicibus MStis fine singulorum opusculorum, et in lexicis fine singularum literarum, si quid paginae supererat, purum id et scripturae vacuum fere a librario relictum esse. Ea spatia, qui libros illos postea possidebant, alienis saepe fragmentis nihilque quicquam ad scriptorem attinentibus complere soliti erant: quod ipse, dum codices eiusmodi manu verso, saepe his oculis conspexi. Ad hunc morem vide quas nugas Christianus ille Hesychio suo interserit fine literae *Λ*, post *λώων*; quod vocabulum serie utique literarum servata postremum omnium fuerit necesse est. *Ἦδος*, inquit, *ἱκανὺς ἐπειδὴ ὀναδαεὶ κτίστης τῆς μηδείας* etc. quae sic emendanda sunt, *Μῆδος*, *ἱκανός· ἐπειδὴ ὁ Μαδαεὶ κτίστης τῆς Μηδίας*. Vid. Gen. X. 2. Vult ab Hebraico מדד mensus est, vocabulum hoc deduci. Postea *τὸ Λὼτ* interpretatur; verum inde uncinis ea eximenda sunt [*ἐτυμπανίσθησαν· ἐπρίσθησαν*] quae ad litteram *Ε* pertinent, ut sane ibi habentur itidem spuria, cum extra ordinem veniant post *ἐτύμως*. Deinde quod ad literam *Λ* referendum erat, sic digere et uncinis

coerce: *ἀσπάλαξ· μῦς τυφλὸς, ὁ τὴν γῆν τρυπῶν.* Pari modo fine literae *I* plura acervatim ingesta vides; et fine literae *Ω* integram habes paginam a manu aliena post *ὤων*, qua voce Lexicon suum Hesychius finiebat: caetera adventitia sunt, priora a gentili grammatico petita, posteriora a Christiano.

Satis opinor diximus; sed ecce aliud tibi argumentum maius fortiusque. Cum librarius ille (nam illud obiter notandum, unicum superfuisse Hesychii MStum codicem, ex quo Aldinae et caeterae editiones prognatae omnes sunt) spuria illa in textum insereret, adeo male rem gessit, ut eadem verba legitima et ante et post emblema illud novum interdum iterarit; nonnunquam in ipso emblematis circuitu legitimum cum interpretatione sua verbum quasi captivum clauserit; est ubi mediam verbi legitimi interpretationem emblemate *νόθῳ* diviserit, et interruperit: *ἀφόριος· θρασὺς, ἄπιστος* [*ἀφωρισμένος· ἐκλελεγμένος, διακεκριμένος*] *ἀφόριος· θρασὺς, ἄπιστος.* Bis eadem poni vides, propter illud insititium: quod et loco non suo hic conspicitur. Similiter ob spurium illud *δραχμὴ*, loco itidem alieno, bis habes et iisdem verbis explicatum *τὸ δρίον*: bis porro et *ὀνοκίνδιος* ob alienum illud *ὀνοκένταυρος*: bis denique *σαυκρὸν* (nam mendosum est *σαυαρὸν*) quia *σάτον* (sic lege, non *σάτων*) mala manu intrusum erat. *Ἀπφῶ· πατρὸς ἡ διπλασία χάρις* [*ἀπφὺς· ὁ πατήρ*] *ἢ πνεύματος ἁγίου διττὴ ἐνέργεια.* Hic verbum legitimum e Theocrito haustum in medio emblemate strangulatur. Rursus in voce *ῥόμβος*, legitima auctoris interpretatio malo spurioque emblemate quasi cuneo diffinditur: *ῥόμβος· ψόφος, στρόφος, ἦχος, δῖνος, χῶνος, ξυλήφιον* (sic lege) *οὗ ἐξῆπται σχοινίον, καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δινεῖται* [*Ῥομελίας· μετέωρος περιτομῆς*] *ἵνα ῥοιζῇ· τοῦτο αὐτὸ καὶ ἰχθῦς τις τῶν πλατέων, καὶ ὁ ἐν τοῖς δεσμοῖς γόμφος.* Sic corrige, quae mendosa hodie feruntur, *ἐναροίζῃ, τοῦτο αὐτῷ*: et verte spuriis illis sublatis: Rhombus — in initiationibus rotatur, ut strepitum edat: idem verbum et piscem notat etc. Eant nunc, qui volunt, et ipsi Hesychio haec portenta attribuant.

Quid quod eadem omnia, quae hic visuntur, ex Christianorum lexicis, qualia plura et ego et tu vidimus, *αὐτολεξεὶ* traducta sunt. Silvam horum habes in Hieronymo Martianaei volumine secundo. Ibi omnia fere Pseudo-Hesychiana, et multo plura reperies; quorum collatione mutuum lumen interdum accenditur. *Ῥομελίας· μετέωρος πρειτομῆς* apud Hesychium: apud alterum p. 234: *Ῥομελίας· μετεωρισμὺς ἢ περιτομὴ*: lege utrobique, *μεπωρισμὸς περιτομῆς*, רם מילה. Hesychio est *Ἀβδιοὺ Ἑρμοῦ δοῦλος ἐξομολογητὺς*; at illi alteri p. 183: *ὁ δοῦλός μου ἐξομ.* Unde illud profanum *Ἑρμοῦ*; ex mendo nimirum natum quippe emendandum, *ἑρμ³* i. e. *ἑρμηνεύεται.* Sed taedet ineptorum hominum commentis morari. — Vale, vir doctissime, et me amare perge. Dat. Londini Aug. 30. 1714. St. Vet.

R. BENTLEII

SPECIMEN EMENDATIONUM AD HESYCHIUM

E COD. MS. BIBL. COLL. SS. TRIN. CANTAB. O. 10. 15. SUB FINEM.

Ἀἰδρυτον] Leg. *Ἀϊδρυτον κακόν. Κρατῖνος Σεριφίοις·*

εἴκασι φεύγοντές γ' ἀΐδρυτον κακόν (versus trimeter)

ἄλλοι κακοΐδρυτον, ἢ οἷον ἄλλοι αὐτοῖς οὐκ ἂν ἱδρύσαιντο. τὴν φυγήν, ὡσεί τις ἄγαλμα ἱδρύσαιτο.

Ἀναβέβρυχεν] Leg. *Ἀναβέβρυχεν, ἀναβάλλει, ἀναπηδᾷ, ἀναβλύζει, ἀναβρύει, πεποίηται δέ.* † *Ἀναβεβλημένος, ὑπερτιθείς.* Eiicienda illa Hebr. ut in aliis locis, et *πεποίηται δὲ* refer ad *ἀναβέβρυχεν.* Intell. onomatopoeiam. Sic in *ἀναβροχθήσειεν—ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων*, et alibi.

Ἀπεμέσῳ, ματαίῳ] Leg. *ἀπεμέσω, ἐμετιῶ.*

Ἀριθάτον, τῶν πολέμων] Error Hesychii ex vitiosa scriptura. Ita scripsit lexicographus, unde noster haec habuit, *Ἀριφάτων, τῶν πολεμίων.*

Ἀχιοπού] Leg. *ᾄχι ὅπου, ἢ χόρτῳ. ᾄχι* Dor. pro *ἦχι.* Sic in *ἦχι* leg. *ἦχι, ὅπου, ἵνα, ἔνθα, ἐν ᾧ τόπῳ.* Illud alterum additamentum est ex SS. *ἐν τῷ ἀχεὶ* etc.

Βησήσεις] Leg. *βήσσῃσιν, τύποις —μοις.* Hom. *οὔρεος ἐν βήσσῃσιν*, vel *βησσήεις, τόπος —μός.* Hesiod. *ἀνὰ δρύμα βησσήεντα.* Sed prius verum.

Βίον] Ante vocem *βιότου* scrib. *βίον μεμαγμένον.* Ibidem: *Βιωμένων*] Leg. *Βιωμένων, βιαζομένων.* † *Βίω, βῶ, πορευθῶ*, i. e. *βείω* a *βῆμι, ει* et *ι* passim confund. Pag. sequente *Βλάκακα*] Leg. *βλάκα καὶ βλακεύειν, τὸν ἀργὸν καὶ ἀργεῖν, Ἀθηναῖοι, ἔνιοι πρ.*

Δαΐζομαι post *δάϊξε*] Scribe ex serie lit. *δαΐξομαι*, quod ab Hesychio male lectum pro *διΐξομαι.* Hom. Il. *ι'*. v. 61.

Δελεδώνη] Error ipsius autoris. Ita debuit: *Ἐλεδώνη, ὄσμυλος, ἰχθύς.* Infra *Ὀσμύναι*] Leg. *ὀσμύλαι, βολβιτῖναι, θαλ.*

Διαπατταλευθείση] Leg. *διαπατταλευθήσει, —διαταθήση.* Aristoph. *Ἱππ. διαπατταλευθήσει χαμαί*, quod Att. pro *—ήση.*

Διαπονδαρίζει] Ordo litt. ostendit ita ab autore scriptum esse, at vitiose pro *διαπυδαρίζει*, vel ut gramm. quidam *—πυνδ.*

Διατεύονται et *διατεύοντο*] at o noster pessime legisti pro *δαιέονται* et *δατέοντο*, quae Homerica sunt. Ita *δι* saepe pro *δ*, quae in mss. parum differunt. Sic *διειλοκομπάσαι* pro *δειλοκ.* et alia. Vice versa post *Διερίπισε* recte quidem editum *δέρκεο*, at scripserat Hesych. *διέρκεο* mendose.

Διεφοβεῖτο, ἐδεδοίκει, ante *Διεβάλλοντο*. Repugnat ordo litt. scribe *Δίε, ἐφοβεῖτο, ἐδ*. Hom. *περὶ γὰρ δίε* etc.

Δύνασαι σιωπᾶν] Scrib. *βουλόμενον, εἰπεῖν ἐν ταῖς Δυληπρίσιν οὕτως·*

A. *Δύνασαι σιωπᾶν*; B. *Ὥστε τοὺς τὰς διαλύσεις*
συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖν ∪ –.

Δυληπρίδες drama Phoenicidae. Adde in Indice Pricaeano.

Ibidem *Δυσάλωτον*] Leg. *δυσάλυκτον, μὴ ἐκφευκτόν*.

Ἐπαλογῆς] Bis erravit Hesychius: nam *σπουδῆς* est *ἐπειγωλῆς*, et alterum est *ἐπαλλαγῆς*.

Ἐπεζάρυκεν] Scribe *Ἐπεζάρηκεν, ἐπιβ.* † *Ἐπεζάρει, ἐπεβάρει, ἐπέκειτο, ἐπεκράτει.* † *Ἐπεζήτει, ἠνώχλει, ἐπεχείρει, ἐπετήρει.* † *Ἐπεζητοῦν, τὰ αὐτά.* Eurip. Phoeniss. v. 15: *ὡς δ' ἐπεζάρει Σφιγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν*.

Ἔναστρος] Leg. certissime: *Ἔναστρος ὥστε μαινὰς — Ἀχαιὸς Ἀλφεσιβοίᾳ, ἀντὶ τοῦ ὑάς. τὰς γὰρ βάκχας ὑάδας ἔλ.*

Ἔναστρος ὥστε μαινὰς —

initium trimetri.

Ἐνδεκάτευσα] Error Hesychii. Oportuit *Ἐδεκάτευσα, τὴν δεκάτην ἐπραξάμην*. Ibidem *ἐνδενειλεῖν*] Scribe *ἐνδενδίλλειν*.

Ἐνέφηνεν post *ἐνέφραξεν*. Leg. *ἐνέφυ, ἐνελάβετο*. Hom. *Ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ* etc.

Ἐννέωρος, θέτης] Ita scriptum *θ̄ ἔτης*, i. e. *ἐνναέτης*.

Ibidem, *Ἐννηὴς — πατρῶος*] In MS. erat *πρωος*. corrige *πρᾶος*. Vide *Ἐνήης*.

Ἐξαφθεγγόμεναι post *Ἐξαηρμένον*. Leg. *Ἐξαθελγόμεναι*.

Κυβευτήν] Lege *στένειν τύχην*. Totus locus

χρὴ γὰρ τὰ συντυχόντα κοσμίως φέρειν
σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην.

Σικυλλιᾶν post *σίβολε.*] Apparet Hesych. scripsisse *σιβυλλιᾶν*, ut ex ord. literarum constat: at mendosissime pro *σιλλυβιᾶν*.

AEQUO ET ERUDITO

LECTORI

S. D.

DAVID RUHNKENIUS.

Cum vir unus omnium doctissimus et ad literas ornandas natus Ioannes Albertus priorem Hesychii partem anno XLV prodidisset, eruditorum hominum significationes vocesque, quibus illa excipiebatur, tantum valuerunt ad studium persequendi operis incendendum, ut quae pars restabat non magno intervallo editam consecutura videretur. Hac animi alacritate vir praestantissimus absolverat iota profligaratque kappa, quod propter multas insolentia et peregrinitate, adde etiam corruptela, difficiles glossas, *τέταρτον κάππα κάκιστον* per iocum appellare solebat; cum ecce morbus gravis pertinax diuturnus, quem colicam Pictonum vocant, ita nec opinantem afflixit, ut summum vitae periculum adiret. Negabant medici herbas satis potentes esse ad huius morbi vim expugnandam: salutem non posse aliunde nisi ex Aquisgranensibus Spadanisque aquis peti. De medicorum igitur consilio duplex iter ad aquas illas salutares susceptum est. Nec frustra. Nam Aquisgranenses mali caussam opinione celerius depulerunt: Spadanae lentius illae quidem, sed tamen efficacitate pari, flaccidum et nervorum remissione collapsum corpus ad pristinum robur revocarunt. Interim annus unus alter tertius abiit; nec Hesychii sospitatori ipsimet de salute sollicito laborantem Hesychium respicere licebat. Rediit tandem ex longo intervallo ad opus intermissum. Sed quanquam animus sicut antea vigebat, aliud tamen incommodum erat, quod operis progressum retardaret. Nam morbus tantum manibus eius stuporem induxerat, vix ut munia sua vel in libris evolvendis, vel in literarum formis ducendis obirent. Tot ac tantis difficultatibus conflictatus V. C. nunquam tamen animum demisit et contraxit, sed instans operi et torpentibus manibus prope vim adhibens sensim paulatimque operis telam pertexuit usque ad v. *φαιλόνης*. Quo in loco cum versaretur, erysipelate correptus est, morbo satis tolerabili, quem ipse initio contemnebat. Sed ille ubi se per corpus latius fudisset et repente intro vertisset, spiritum eripuit eximio et longiori vita dignissimo viro provecto ad aetatis annum sexagesimum quintum a. d. 13. Aug. anno LXII. Mors eius cum omnibus bonis tristis et acerba accidit, cum mihi inprimis, qui multos annos coniunctissime suavissimeque cum illo vixissem, eundemque praecipuum nascentis laudis meae fautorem habuissem. Theologia, maxime eruditior illa et multarum artium comitatu stipata, et literae a Graeco fonte ductae, vix reparandam in eius morte iacturam fecerunt. Nam, ut nihil dicam de Hesychii parte destituta, animus ipsi erat, absoluto Hesychio, observationes in N. F. libros largissimis accessionibus locu-

pletare. Quod opus tanto magis dolendum est perfici ab eo non potuisse, quod non solum natura et ingenio, sed etiam disciplina Lamberti Bos mire factus erat ad philologiam sacram ornandam. Praeterea Apollonii lexicon Homericum MS., a quo vehementer adiutus erat in Hesychio emendando, animadversionibus illustratum edere parabat. Ex multis testimoniis, quibus viri eruditi doctrinam eius et virtutem certatim ornarint, satis fuerit illud laudasse, quod vir magnus et brevi post eiusdem fati acerbitate nobis ereptus Petrus Wesselingius ipsi tribuit ad Herodot. de vita Homer. p. 755: ‚Clarissimi et amicissimi Io. Alberti, dum haec scribo, mortem tristis accipio, ac vehementer, uti par est, doleo, lugebuntque boni omnes, iacturae ingentis memores, quam literae et solidior et sine fuco theologia faciunt.' Postquam v. c. ex hac vita migrasset, statim quaeri coepit, qui magni operis particulam morte eius destitutam curaret. Opinione hominum et fama ego huic labori destinabar, quem scirent, cum Hesychio familiarius consuevisse, et ab ipso Alberto in altero volumine edendo paene socium fuisse, adcitum. Ego vero paulo ante a Graecis literis docendis ad historiarum et eloquentiae professionem traductus rerum mearum satagebam. Nec mihi, ut verum fatear, valde placebat, tempus, quod industriae meae monimentis proferendis vix superesset, operi tribuere alieno. Sed vicit propositum meum recordatio veteris amoris, integerrime sanctissimeque culti, vicit saepius repetita interpellatio tum propinquorum *τοῦ μαχαρίτου*, tum fratrum Luchtmannorum, principum Belgii librariorum. Accessit denique auctoritas summi Hemsterhusii, adversus quam tendere nefas putabam. Suscepi igitur Hesychium curandum, hac tamen conditione, ut Luchtmanni alium virum graece latineque doctum quaererent, qui notas Sopingii Heinsii Valesii Vossii Tollii etc. per plura volumina sparsas et dissipatas eo quem Albertus instituisset ordine disponeret et in unum volumen cogeret, quod ipse deinde operis typographicis sequendum darem. Hoc onus sibi imponi passus est vir eruditissimus Henricus Verheykius, gymnasii Amstelodamensis moderator, cui pro ingrato et taedii pleno labore par est maximas gratias agi. Susceptis igitur cl. Alberti partibus textum ab initio fere literae *Y*, ubi operae substiterant, ita constitui, ut a doctissimo viro constitui solebat, id est, raro veterem lectionem migrare et novae locum facere iussi, nisi res tam liquida et evidens esset, ut dubitare nemo, qui aliquam de talibus rebus habeat iudicandi facultatem, possit. Ex schedis MSS. *τοῦ μαχαρίτου* optima quaeque delegi et contexto subieci, etiam atque etiam videns, ne omnibus temere et promiscue proferendis, qui nonnullorum talia prodentium mos est, minuerem viri famam optimis artibus comparatam. Sed in schedis eius pauciora reperi, quam putaram. Scilicet v. c. hanc consuetudinem adsciverat, ut in ipso demum operis progressu animadversiones conscriberet partim ex adversariis, partim ex aliorum Grammaticorum collatione. In notis aliorum adiiciendis hoc institutum secutus sum, ut, si quid manifeste falsum et absurdum

esset, ne proferrem, praesertim cum pleraeque emendationes huic editioni adiectae in privatum potius usum scriptae sint, quam ut unquam luce donatae in existimantium arbitrium venirent. Scio cl. Albertum aliam secutum esse rationem in priore volumine adornando. Sed huius consilii posthac illum poenitere coepit. Itaque in posteriore volumine acerbiore delectu instituto multa multorum perperam dicta neglexit, inprimis Pergeri hominis supra quam credi potest inepti. Aliorum annotationibus accedunt meae, multo illae quidem uberiores et numero auctiores futurae, si mihi per alias occupationes singula accuratius excutere atque omnino Hesychium cum grammaticis ineditis, quorum luculentam copiam ex variis Galliae et Italiae bibliothecis congestam habeo, comparare licuisset. Sed hic brevi dicendum est de subsidiis, quae cl. Alberto post prioris voluminis editionem obtigerunt. Cum ad literam *H* pervenisset, a cl. P. Burmanno sec. accepit Hesychii exemplum, quod Iacobus Tollius, vir pereruditus et Longini editione inprimis nobilitatus non paucis locis castigarat. Ex his emendationibus Albertus in literis quibus potuit dedit eas, quas similitudo veri commendaret, nec aliorum sagacitas praecepisset: nos, quae ad priores literas pertinerent, eodem delectu habito in auctarium emendationum, de quo mox dicetur, coniecimus. Sed nihil Alberto gratius et magis praeter exspectationem obtigit Ludolphi Kusteri in reliquam Hesychii partem notis, quas ipse in praef. p. XXXII. scripserat deficere ad v. *θήλαντο*. Res ita se habet. Kusterus notas ad illum usque locum editioni pararat et in singulare volumen, quod Sevinus et Sallierius pro humanitate sua cl. Alberto suppeditarunt, coniecerat; nec credebatur ultra in Hesychio emendando esse progressus. Sed multo post Sallierius misit aliud volumen casu in bibliotheca regia inventum, cui Kusterus suas in reliquam etiam Hesychii partem emendationes adscripserat, paucas illas quidem nec ad superiorum modum elaboratas, sed, ut omnia huius viri, elegantes et acutas. Omnino fatendum est Kusterum unum in paucis rectam Hesychii castigandi viam institisse. Quicunque olim se ad hoc Lexicon emendandum contulerunt nihil aliud quam librariorum sordes eluerunt, ne suspicati quidem, vel dicam, ne suspicari quidem ausi, ipsum Lexicographum foedissimos errores commisisse; quos tamen eo pluris emendari referebat, quo capitalius est auctoris quam librarii peccatum. Nam librarius paucos forte non nimis acutos in fraudem inducat: scriptor auctoritate reliquis meritis parta doctos etiam et solertes. Equidem Scaligerum Casaubonum Salmasium horumque similes arbitror saepenumero sic secum cogitasse: ‚Monstra loquitur grammaticus: gravissime errat: deceptus est literarum similitudine: truncavit vocem: non *ἄτματα* sordes significat, sed *λύματα*; non *ἄωστον* optimum, sed *λῶστον*; non *λῶρον* acerbum, sed *ἄωρον* non *ναύποδα* pedibus in rectum tendentia, sed *ταναύποδα* etc.‘ Sed magni illi viri, quae sentirent, palam dicere non audebant, sive grammatici auctoritate deterriti, sive clamoribus semidoctorum, semper obstrepentium doctioribus, nec satis aequo animo ferentium, ipsum Hesychium in ordinem

cogi. Ad hanc rem proferendam demonstrandamque opus erat docta Richardi Bentleii audacia, quae, si unquam alias, hic certe bonis literis plus profuit, quam iners et superstitiosa multorum, qui critici dici haberique volunt, religio. Is igitur servili credulitatis iugo excusso edidit illam ad I. Millium epistolam, mirabile ingenii et doctrinae monimentum, quale proficisci non poterat nisi a principe seculi sui criticorum. In hac ille epistola cum alia docuit, quae plerisque eruditis nec vigilantibus nec somniantibus in mentem venissent, tum Hesychium, cui satis diuturna peccatorum impunitas obtigisset, ad severum critices tribunal citavit. Hanc autem accusationem tanta vi argumentorum, tantis testimoniorum copiis instruxit, ut ne obtrectatores quidem illius invidia partiumque studiis aestuantes, quos plurimos nactus erat in hac etiam Academia, contra hiscere, aut Hesychii patrocinium suscipere auderent. Bentleianam deinde rationem in Hesychio tractando secuti sunt duo primarii aetatis nostrae viri, Ludolphus Kusterus, a quo in hanc orationem delapsi sumus, et is, cui maximi etiam critici fasces submittunt, Tiberius Hemsterhusius, qui in summa sed vegeta senectute a me rogatus saepe desperatis Hesychii locis felicem medicinam fecit et meum emendandi studium prudentissimis consiliis rexit. Haec strictim attingere nobis visum est, ut, quo in Hesychio emendando solertia maxime dirigenda sit, intelligant critices studiosi. Sequitur, ut de auctario emendationum, quod operi accessit, quam potest fieri brevissime dicamus. Cum graves caussae, quas supra commemoravimus, alterius voluminis editionem in permultos annos traherent, novae subinde observationes cl. Alberto nascebantur, quibus veteres vel confirmaret, vel, ut sunt *δευτέραι φροντίδες σοφώτεροι*, refutaret, vel etiam loca antea non tentata egregie restitueret. Quae observationes omnes de exempli, quo uti solebat, margine sunt in illud auctarium a nobis translatae. In eodem auctario locum dedimus castigationibus nostris, quas maximam partem aliud agentes in Hesychii marginem conieceramus, habituris fortasse commendationis aliquid a nova nec ante cognita observatione, quam non alienum erit hic paucis explicare. Constans virorum doctorum fuit opinio partim ex Hesychii epistola ad Eulogium partim ex aliis argumentis ducta, non esse Hesychii lexicon, quod nunc superest, tale, quale olim ab eius manu profectum sit, sed ab epitomatoribus contractum esse et mutilatum, a librariis foedissime corruptum, a sciolis denique nullius pretii glossis interpolatum. Verum qualis Hesychius antea fuerit coniectura facilius quam rebus ipsis tenebatur, quod ne fragmentum quidem nedum exemplar libri integrius in bibliothecis repertum est, vix qualicunque codice, ex quo Aldus Hesychium protulit, communem bonorum librorum stragem evadente. Quo magis laetatus sum hanc mihi felicitatem esse reservatam, si tamen ulla est in tali re felicitas, ut quam diversus fuerit verus et integer Hesychius a contracto lacerato depravatoque luce clarius demonstrare possem. Cum Parisiis studiorum caussa versarer, inter alia lexica antiqua necdum edita, quae bibliotheca Sangermanensi continentur, descripsi lexicon rhetoricum bonae frugis plenissimum atque ad ius

Atticum explicandum inprimis comparatum, cuius specimen dedit Montfauconius Bibl. Coislin. p. 491 seqq. Hoc lexicon decimo seculo in membrana scriptum sive Codicis illius librarius sive alius eo antiquior passim interpolarat Hesychii glossis. At qualis Hesychii? Non truncati mutilati corrupti, quo nunc melioris desiderium levamus, sed integri illibati et omni labe carentis. Interpolator vero Hesychianas glossas largius inferserat literis *A B Γ*, parcius literis *Δ Z K Ξ*, reliquas ne attingens quidem; cuius inconstantiae quae caussa fuerit nescio. Est hoc interpolatorum genus merito criticis invisum, et plerumque accipi solet inclementius. Ego contra hominem propter hoc institutum amabam, dolebamque manum eius interpolatricem, quae initio tam liberalis fuisset, repente factam esse maligniorem. Nam si ad illum modum, quem instituerat, omnes literas interpolasset, magnam Hesychii partem ad pristinum nitorem et integritatem nobis revocare licuisset. Ex hac autem interpolatione quot quam uberes fructus ad Hesychium pervenerint si quis cognoscere cupiat, annotationes nostras legat ad v. *ἀστραπὴ δι' ἅρματος αὐτοβοεί βαίτυλος βάκχος βάλανοι βατῆρα βατία γαλαξία γαῦλοι γεῖσα γέρανος δεκατεύειν δημοτελῆ Διονύσια* etc. Est tamen, ubi interpolator pauciora habeat, quam hodie in Hesychio nostro leguntur, sive exemplum suum illis caruerit, sise ipse, quod magis credo, nonnulla consulto omiserit. Certe veterum scriptorum auctoritatem hic illic ab eo suspicor esse sublatam; id quod plerisque locis idem fecit in lexico rhetorico, de quo diximus, magno et ipsius lexici et literarum detrimento. Hic praefationi modum statuere poteram. Sed commode in memoriam redeo sermonis cum cl. Alberto habiti, cum dicebat, se alteri volumini praefandi argumentum ab ipsa Hesychii praefatione sumturum. Etenim exortus est vir longe eruditissimus et in Graecis literis familiam ducens, qui, cum vidisset Hesychii lexicon non respondere epistolae ad Eulogium, statueret lexicon, quod nunc habemus, non esse maioris operis epitomen, sed sic de auctoris sui manu exiisse, epistolam vero ad Eulogium ab impostore Graeculo, qui dotes libri quisquiliis a se aucti verbis exaggerandas et mendaciis commendandas putaret, illiberali facinore esse confictam. Contra Albertus acutissimis viri excellentis amicique rationibus, quamvis etiam atque etiam a se perpensis non movebatur, sed plura argumenta, quae receptam ab omnibus sententiam tuerentur, in praefatione huic volumini praemittenda expromere in animo habebat. Quod consilium cum mors irritum fecerit, nos hic quoque eius partes tanto libentius explebimus, quanto sumus instructiores paratioresque a libris MSS., quibus facile dirimi controversia potest. Quanquam fortasse licet omni huius rei discepatione supersedere. Nam si verum est, quod rebus manifestis vicimus, Hesychii lexicon ab epitomatore contractum esse, magnam partem concidunt argutae de epistolae ad Eulogium *νοθείᾳ* suspiciones. Quippe epistola respondet operi, non quale nunc est, sed quale tum, cum illa scribebatur, fuit. Sed quoniam omnia, quae ab epistolae auctore dicta sunt, in fraudis suspicionem vocantur, digna res videtur, in qua excutienda diligentia nostra consumatur, praesertim cum per hanc occasionem nobis liceat totam

operis Hesychiani rationem aperire. Facile autem vir humanissimus nos feret in re levi aliter sentientes, qui sensus nostros cum suis sciat in maioris momenti rebus optime congruere. Titulus lexici hic est: *Ἡσυχίου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως συναγωγὴ πασῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον ἐκ τῶν Ἀριστάρχου καὶ Ἀπίωνος καὶ Ἡλιοδώρου.* Hunc titulum Homerico potius Lexico, quam Hesychiano, convenire facile largior. Nec illum Hesychius, nisi forte ineptissimum fingere velimus, in operis fronte ponere potuit. Cur enim Aristarchum Apionem et Heliodorum potius commemorasset, quam Didymum et Theonem, ex quorum lexicis tragicis comicisque eum profecisse res ipsa loquitur, aut Diogenianum adeo, cui pleraque se debere fatetur? Hesychius simpliciter, ut puto, scripserat: *Ἡσυχίου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως συναγωγὴ πασῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον.* quo fere modo omnia lexica MSS., quae in bibliothecis Parisinis evolvimus, inscribuntur. Grammaticorum illorum nomina ineptus librarius ex Hesychii praefatione, in qua eodem ordine iunguntur, adiecit. Nusquam vero librarii licentius grassati sunt, quam in librorum titulis mutandis; quod multis exemplis demonstrare possemus, si locus pateretur. Iam singula, quae in Hesychii praefatione traduntur, diligenter persequamur, ut fraudis suspicionem inde removeamus. Primum igitur Hesychius ait, Apionem et Apollonium Archibii filium solas Homericas glossas secundum literarum ordinem congessisse. Quod de Apollonio dicit, in eo fidem illius satis confirmat ipsum istud Apollonii lexicon Homericum, maiori Homeri nescias an Hesychii bono superstes. Quae igitur caussa est, cur, qui de Apollonio verum dixit, in Apione mendacii arguatur? An Apollonio lexicon Homericum condere licuit, Apioni non licuit? At silent de hoc lexico veteres, quamvis centies Apionis in Homerum commentarios laudent. Fateor. Verum non haec silentii istius vis est, ut propter id solum Hesychii testimonium pro falso repudiari debeat. Apionis glossas Homericas, ubi apud Fabricium Bibl. Gr. Vol. VII. p. 50 legeram superesse in cod. Barocc. 110 bibl. Bodlei., scripsi ad virum iuvandarum literarum studiosissimum et de me multis nominibus bene meritum Henricum Gally, ut illarum apographum primo quoque tempore ad me curaret. Delato ad me apographo vidi, glossas esse Homericas satis ieiunas ad literarum quidem ordinem digestas, sed Apionis nomen a recentiori manu latinis literis adscriptum habere; ut nihil in his glossis ad id, quod Hesychius dixit, confirmandum sit praesidii. Apionis auctoritate, pariter atque Aristarchi Heliodori et aliorum vetustorum grammaticorum, frequentissime utitur Apollonius in lexico Homerico. Ex quo mihi probabile fit errare Suidam, qui Apionem huius Apollonii discipulum dicit, et diu ante Apollonium vixisse Apionem. Sed nolim extra septa, quod aiunt, evagari. Alio praefationis loco Hesychius ita loqui videtur, quasi Aristarchus et Heliodorus etiam lexica Homerica edidissent: *ὅτι τῶν Ἀριστάρχου καὶ Ἀπίωνος καὶ Ἡλιοδώρου λέξεων εὐπορήσας.* Enimvero hic ne de Apionis quidem lexico sermo est, nedum de Aristarchi et Heliodori. Nam *λέξεις* horum grammaticorum sunt interpretationes verborum

Homericorum, quas ex commentariis in poëtam decerptas Hesychius intulit in lexicon suum. Sed hic quaeritur, quae tandem illa sint, quae Hesychius dicat se ex horum Grammaticorum libris in opus suum derivasse? Respondeo glossas esse Homericas, non minimam partem lexici Hesychiani. Qua in re ita versatus videtur Hesychius, ut, quod Apollonium in lexico suo fecisse videmus, singulis Homeri vocibus diversorum grammaticorum maxime Aristarchi Apionis et Heliodori interpretationes subiiceret, easque, inter se si discreparent, nomine auctorum distingueret. Verum inscitia epitomatoris omnes omnium grammaticorum explicationes, etiamsi inter se non congruerent, in unum conflavit, et grammaticorum nomina tanquam nihil magnopere ad rem pertinentia plerisque locis delevit. Quam diversa fuerit Hesychii facies, antequam epitomator foedas illi manus attulisset, in auctario emendationum demonstratum est. Quae tametsi nihil attinet repetere, duo tamen loca huc referamus, propterea quod in illis similiter grammaticorum nomina sunt ab epitomatore sublata. Hesychius contractus haec habet: *βατῆρα· τὸ ἄκρον τοῦ σκάμματος τῶν πεντάθλων, ἀφ' οὗ ἅλλονται τὸ πρῶτον.* Sed in integro Hesychio haec multis partibus pleniora et pulcriora legit lex. rhet. MS. interpolator: *βατήρ· τὸ ἄκρον τοῦ τῶν πενταέθλων σκάμματος, ἀφ' οὗ ἅλλονται τὸ πρῶτον. Σέλευκος. Σύμμαχος δὲ τὸ μέσον, ἀφ' οὗ ἁλλόμενοι πάλιν ἐξάλλονται. ἄμεινον, ὡς Σέλευκος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῆς θύρας οὐδὸν, ὃν Ὅμηρος βηλὸν, οἱ δὲ τραγικοὶ βαλόν.* Vides, tum alia resecta esse, tum grammaticorum, Seleuci et Symmachi nomina. Alibi ita legitur in Hesychio nostro: *γνῶθι σαυτόν· ἀπόφθεγμα Χείλωνός φασι.* Quanto olim eruditius et integrius, ut eiusdem interpolatoris indicio discimus: *γνῶθι σαυτόν· ἀπόφθεγμα. οἱ δὲ Χείλωνός φασιν. Ἕρμιππος δὲ Δελφὸν εὐνοῦχόν φησιν εἰρηκέναι τὸ γνῶθι σαυτὸν, καὶ ἐν τῷ ναῷ ἐπιγράψαι. Χαμαιλέων δὲ ἐν τῷ περὶ θεῶν Θαλοῦ.* Iterum, ne de aliis neglectis dicam, Hermippi historici et Chamaeleonis grammatici nomina sunt eiecta. Sed minus hac de re dubitet, qui Apollonii lexicon Homericum cum Hesychio conferat. Nam Apollonius idem, quod Hesychius, institutum secutus modo commemorat Aristarchi, modo Apionis, modo Heliodori, modo aliorum explicationes, si quid praecipui habeant et a communi opinione recedant. Quae interpretationes prope omnes etiam in Hesychio reperiuntur, sed Grammaticorum nominibus omissis, non profecto Hesychii culpa, cui aliam rationem placuisse ex praefatione liquet, sed eius, qui maximum amplissimumque lexicon in compendii angustias coëgit. Hesychius: *Ἄβιοι· μὴ ἔχοντες τόξα. ἀπόλεμοι. οὐ βίαιοι. οὐκ ἄδικοι. καὶ ὄνομα ἔθνους.* Quo loco quin Aristarchi nomen omissum sit, vix dubitandum videtur. Nam ille unus relicta aliorum Grammaticorum ratione *Ἄβιοι* apud Homerum Il. *N* 6. de gente capiebat. Apollonius lex. MS. *Ἀβίων· — ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ὡς ἔθνος οὕτως λεγομένου ἀκούει, καθὼς καὶ τοὺς γαλακτοφάγους τετάχθαι καὶ τοὺς δικαιοτάτους. δι' ὃ καὶ γράφει χωρὶς τοῦ τε συνδέσμου.* Alibi Hesychius: *κερδαλεόφρων· ἐκ παντὸς κερδαίνειν*

φρονῶν διὰ δόλου, κερδοῦς φρόνημα ἔχων, τουτέστιν ἀλώπεκος. Posterior interpretatio Aristarcho peculiaris fuit, ut credibile sit, Hesychium eius nomen adiecisse. Sed relicta est ab epitomatore interpretatio, auctoritas critici sublata. Res clare patet ex Apollonio: κερδαλεόφρων· ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν, δι' ὃ καὶ φιλοκτεανώτατον εἶπεν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, φρόνημα κερδοῦς ἔχων, ἤγουν ἀλώπεκος. Sic aliis locis non modo Aristarchi, sed etiam Apionis et Heliodori nomina eiecta esse, remanente illorum explicatione, ex eodem Apollonio demonstrari posset. Lexicon MS. Sangermanense, in quod nonnullae glossae ex Hesychio, sed illo integriore, migrarunt, ita habet: ἀέσαι. ἐπιπολὺ κοιμηθῆναι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἔσαι, ὃ ἐστιν ὁρμῆσαι. ἤ, ὡς ὁ Ἀπίων, ἐπιπολὺ ἡσθῆναι. Cum his, age, comparemus Hesychium: ἀέσαι· ἀῆσαι. κοιμηθῆναι. κατὰ στέρησιν τοῦ ἐᾶσαι, ὃ ἐστιν ὁρμῆσαι. Duplex in una glossa peccatum, alterum librarii, alterum epitomatoris. Nam librarius haesitans, ἀέσαι scriberet, an ἀῆσαι, utrumque posuit, et praeterea ἔσαι corrupit in ἐᾶσαι. Epitomator, antiquum obtinens, Apionis explicationem cum ipso nomine abolevit. Nec tamen simplex fuit Hesychii calamitas. Nam quibus grammaticorum nominibus epitomator hic illic pepercerat, ea sic accepit librarius, vix ut cognosci a sagacissimis criticis queant. Iuvat, quod diximus, aliquot claris et illustribus exemplis planum facere, Hesychius: ἔτρεψεν· ἀπέτρεψεν, ἠπάτησεν, παρέτρεψεν. ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ. Frustra interpretes Archilochi glossam crediderunt, quae Homeri est Il. Z 61 ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως. ubi Hesychianae explicationi similem habent scholia minora: ἔτρεψεν· παρέτρεψε, παρέπεισεν. Succedat igitur in Archilochi locum ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ, auctor interpretationis, quam Hesychius posuit. At enim Archilochus alibi etiam tanquam criticus vel grammaticus commemoratur. Ego quoque sic esse scio: sed idem affirmare audeo, talia loca vel vitiosa esse, vel alia ratione explicanda. Veniamus tanquam in rem praesentem. Scholiastes Hesiodi ad Theogon. vs. 991, ubi in textu est νηπόλον νύχιον ποιήσατο, observat: ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ δὲ γράφει μύχιον. Archilochi mentio tametsi Graevium non offendit, mihi tamen persuasi scholiasten scripsisse ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ, cuius crisin aliis etiam locis laudat. Eiusdem critici σημεῖα Ἡσιόδου laudantur ab Orione Thebano etymolog. MS. λαχίδες· ἐπὶ σχίσματος ἱματίου, παρὰ τὸ λαχεῖν καὶ ψοφεῖν ἡρέμα ἐν τῷ σχίζεσθαι. οὕτως Ἀρίσταρχος ἐν τοῖς σημείοις Ἡσιόδου. unde corrigere et locupletare licet Et. M. p. 555, 38. Alter locus, in quo Archilochi nomen laborat, est apud scholiast. Aristoph. ad Nub. vs. 109 et Suidam, qui scholiasten descripsit, v. φασιανοί· οἱ δὲ περὶ ΑΡΧΙΛΟΧΟΝ ὀρνίθων γένος. Hic non dicam Archilochus, sed ne interpretes quidem Archilochi locum inveniant. Neque enim illorum erat dicere, quid φασιανοὶ apud Aristophanem, equosne an aves, significent, sed Aristarchi, qui Aristophanem commentariis illustravit. Scribendum igitur: οἱ δὲ περὶ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΝ. Denique ad examinis subtilitatem revocemus scholion cod. Vossiani ad Il. I 378 explicans vexatum illud τίω δέ μιν ἐν χαρὶς

αἴσῃ, quod protulit L. C. Valckenaerius, Graecarum literarum immortale decus, diss. de schol. in Homer. ined. p. 97: *Ἀλκαῖος μὲν ὁ ἐπιγραμματοποιὸς ἐγκέφαλον ἤκουσεν. — Ἀρχίλοχος δὲ· τιμῶμαι αὐτὸν ἐν μισθοφόρου καὶ τοῦ τυχόντος στρατιώτου μοίρᾳ. Λυσανίας δὲ ὁ Κυρηναῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος ἐν κηρὸς μοίρᾳ φασὶ λέγειν τὸν ποιητὴν Δωρικῶς μεταβαλόντα τὸ η εἰς α.* In hoc scholio nullo modo licet Archilochi nomen in Aristarchi mutare. Quid ergo? an Archilochus ex hoc loco inter Homeri interpretes referretur? Minime vero. Ipse contentus est ea gloria, ut, cuius carminis primus auctor fuerit, in eo perfectissimus iudicetur: grammatici laudem sibi non magnopere expetendam putat. Ne multa, rem sic intellige: quemadmodum scholiastes ex Alcaei imitatione (de qua vide Hemsterhus. ad Aristoph. Plutum p. 7.) elicuit, quam ille in Homero lectionem probasset, sic etiam ex Archilochi quodam versu, quam ille Homerici loci interpretationem secutus esset, collegit. Archilochi versum conservavit scholiastes Platonis ineditus ad Lachetem, a nobis aliquando, si Deus vitae usuram dederit, in lucem vindicandus: *Κᾶρες δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέταττον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοὺς μικροὺς στρατιώτας τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἐν καρὸς αἴσῃ ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. Μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων· καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.* Sed ad propositum revertamur. Hesychius ex Od. ρ 237 *ἀμφοῦδις· περὶ τὸ ἔδαφος, ὁ δὲ ΗΣΙΟΔΟΣ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ οὐδας ῥίπτων.* Hic, qui animum attendere velit, nullum Hesiodo locum esse facile sentiat. Iustis ergo vindiciis, unde deiectus est, restituatur Homeri interpres, *ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ*. Sed non unus Hesychii locus est, in quo Hesiodi et Heliodori nomina sint confusa. Ecce alterum: *Ἀργεία· Πελοποννησία. λευκὴν δὲ ΗΣΙΟΔΟΣ.* Explicatur *Ἥρη Ἀργεία* apud Homerum, quam ceteri grammatici Peleponnesiam exponebant, Heliodorus candidam et pulcram: quam recte, non disputo in praesenti. Repone igitur *ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ*. Binis hisce locis Heliodori nomen ita latuit, ut facile effugere posset doctorum hominum acumen. Sed in eo, qui sequitur, patientiam illorum, ne dicam tarditatem, miror: *δίψιον Ἄργος. ΗΣΙΟΔΟΣ μὲν τὸ ἄνυδρον· Ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυπύθμενον.* Vel Aristarchi mentio, ut alia taceam, ostendit, *ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ* legendum esse. Sic a librariis accepti sunt Aristarchus et Heliodorus. Nec melior sors fuit aliorum. *Θύεστον. ποτὸν τὸ ἀπὸ ἀρωμάτων, ὡς ΗΡΟΔΟΤΟΣ.* Herodoti locum sibi repertum negat Albertus V. C. Nec auctor sim aliis, ut illum quaerere instituant. Nam scribendum *ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ*. Quem grammaticum Hesychius non solum in praef. laudat, sed etiam in v. *πισσοκωνία* ex eleganti cl. Alberti coniectura. Herodoti vero et Herodiani nomina quoties commutata sint, praeclare docet P. Wesseling. diss. Herod. c. IV. Alibi Hesychius: *καταχήνη· — ὑπὸ ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΥ καλαμαίᾳ ἐμφερὲς ζῶον* etc. Lege, *ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ*. Callistratus in Aristophanem, ex quo glossa ducta est, commentarios scripsit. Item: *Ταραντῖνοι· ἱππεῖς τινες ὀνομάζονται. οἱ δὲ τοὺς ἀκοντιστάς, ἢ*

τοὺς ψιλοὺς ἱππεῖς, ὡς καὶ ΙΠΠΑΡΧΟΣ. Forte quis legere malit *ὧν καὶ ἱππαρχος.* Sed vide, an potius revocandus sit antiquus Grammaticus, *TIMAPXOΣ,* testis etiam adhibitus ab Hesychio v. *ἀμυστίς.* Scripsit Timarchus commentarios in Homerum. Scholiastes Homeri ineditus, quem ex codice bibl. regiae descripsimus, ad Iliad. *Φ* 122 *Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, Τίμαρχος καὶ Ἀριστοτέλης, ἐνταυθοῖ ὁμοίως τῷ ἐνταῦθα περισπωμένως ἀνέγνωσαν.* Item in Euripidem. Vid. scholiast. Eurip. ad Med. vs. 1. Scripsit praeterea *περὶ τοῦ Ἐρατοσθένους Ἑρμοῦ,* cuius operis quartum librum laudat Athenaeus IX. p. 501. F. Ab hoc Timarcho diversus videtur Timarchus Apollonii Rhodii Euphorionis et Eratosthenis aequalis, quem Suidas v. *Ἀπολλώνιος* commemorat. Vix enim est, ut credamus, hunc Timarchum aequalis scriptoris Eratosthenis poëma commentariis illustrasse. *Τίμαρχος ὁ Ῥόδιος* laudatur ab Harpocrat. v. *Ἀργᾶς.* Sed Maussacus recte emendavit *Τιμαχίδας,* probante doctissimo Kustero ad Suid. v. *Ἀργᾶς.* Ex hactenus disputatis cogitur, non esse magnopere mirandum, si veteres grammatici, quos Hesychius in praefatione se adhibuisse dicit, in ipso opere rarius commemorati inveniantur, cum illorum nomina et epitomatores et librarii certatim delerint, nec inde adeo peti argumentum ad praefationis fidem convellendam posse. Sed fac Aristarchi Apionis et Heliodori nomina nusquam in hoc lexico comparare. Vel sic tamen verissimum erit, quod Hesychius praedicat, se multa ex horum grammaticorum commentariis in lexicon suum retulisse. Unde enim illae Homeri *διττογραφίαι* per totum opus sparsae nisi ab his criticis manarunt? Modo Aristarchi lectionem positam videas cum interpretatione huic lectioni accommodata, modo Apionis, modo Heliodori, modo aliorum. Tales lectionum varietates tametsi eruditi interpretes passim observarunt, nescio tamen, an plures aliorum solertiae relinquerint indagandas. Tres a nobis indicatae sunt ad v. *πτῆξε τυμβοχόης ὑπέριπτε,* quibus non alienum fuerit quinque alias hoc loco adiicere. *Ἀήτη· πνοή, ἀναθυμίασις.* Glossa fluxit ex *διττογραφίᾳ* Il. *o* 626, ubi nostra exempla habent *ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης;* sed critici quidam antiqui legerunt *ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη.* Scholia inedita bibl. reg., quae paulo ante laudavimus: *γράφεται καὶ δεινὸς ἀήτη, ὡς κλυτὸς Ἀμφιτρίτη· οὐ δεῖ γὰρ γράφειν ἀήτης.* Maioris momenti varietas haec est: *ἄν δοκάνας· δοκοὺς δέ.* Quae profecta est ex Od. *ξ* 474, ubi in exemplis, quae nos quidem cognoverimus, legitur: *ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήια πυκνὰ ἀνδόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες.* Alio loco Hesychius: *βεβριθυῖαι· βαρεῖαι, ἰσχυραί.* Haec glossa venit ex Aristarchi lectione Il. *Δ* 282, ubi omnes libri habent: *πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.* Sed Aristarchus scribebat *βεβριθυῖαι.* Scholia MS. bibl. reg. *πεφρικυῖαι*] *ὠρθωμέναι. καὶ ἔφριξε δὲ μάχη. βραχὺ δὲ διαστελτέον εἰς τὸ σάκεσίν τε. δι' αὐτοῦ γὰρ ἦσαν μέλαιναι. ἐκ δὲ τῶν δοράτων πεφρικυῖαι. Ἀρίσταρχος βεβριθυῖαι.* MS. male *βεβρικυῖαι.* Aristarchi lectionem Hesychius etiam secutus est in hac glossa: *ἔμπνυτο· ἀνεβίωσεν,* quae fluxit ex Il. *X* 475: *ἣ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο,* ut omnes habent editiones. Sed scholia

vetera, quae ex cod. Vossiano prodidit vir nobis amicissimus Valckenaerius, docent Aristarchum legisse *ἔμπνυτο*. Insignis denique est lectionis varietas, quam ultimo loco commemorabimus. Hesychius: *Σφεδανῶν· φονεύων, ὀλλύς, κτείνων. τινὲς ἐπεσπευσμένον. ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφὲ καὶ δανῶν, ὅ ἐστι κτείνων. ἔστι δὲ ῥηματικόν.* Hic Daniel Heinsius haerebat, quod, unde glossa sumta esset, ignorabat. Pertinet vero ad Il. *Φ* 542: *ὁ δὲ σφεδανὸν ἕφεπ' ἔγχει*, ubi nonnulli critici, nominatim Aristarchus Heliodorus Apion in participio legerunt *σφεδανῶν*, quasi verbum compositum esset ex *σφὲ* et *δανόω*, Macedonibus, ut Hesychius testatur, usitato pro occido. Scholia MS. bibl. reg. *Ἡρωδιανὸς* (f. *Ἡρόδωρος* ex Eustath. p. 1250.) *τὸ σφεδανῶν διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει, ὡς στεφανῶν. οὕτω καὶ Ἀρίσταρχος. προκατάρχεται γὰρ τὸ σφεδανὸς, παρὸ ἐγένετο τὸ σφεδανῶ ῥῆμα, οὐ γὰρ παραγωγῆς ἔχεται, τῆς διὰ τοῦ ανω βαρυνομένης.* Scholia MS. cod. Voss. in bibliotheca Leidensi: *σφεδανὸν*] *ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ σφεδανῶς, ἤτοι μετ' ἐπιτάσεως καὶ βίας. οἱ δὲ σφεδανῶν γράφουσιν, ἵνα ᾖ μετοχῆς, ἀντὶ τοῦ κατεπείγων αὐτούς, ἢ τῷ θυμῷ ἐπαιρόμενος, ἢ φονῶν, ἀπὸ τοῦ φόνος.* Hoc Homeri variantium ex Hesychio colligendarum studium etiam atque etiam commendamus futuro Poëtae editori. Nec illum poenitebit consilii nostri. Nam unus Hesychius scienter periteque tractatus, si non plures, certe meliores variantes suppeditabit, quam omnes omnium bibliothecarum veteres membranae. Atque his omnibus planum factum esse arbitramur, Hesychium, quod in praefatione professus est, re ipsa praestitisse, id est, multa ex Aristarchi Apionis et Heliodori libris in opus suum traduxisse. Sequitur, ut diligenter examinemus, an, quod idem de Theone et Didymo tradit, vero consentaneum videatur. Theonem et Didymum ait comicas tragicasque voces secundum literarum ordinem collegisse. Quaeritur, uter horum comicum lexicon scripserit, uter tragicum? Equidem utrumque grammaticum et comicum et tragicum lexicon condidisse putem. Didymo tragicum lexicon diserte tribuit Harpocration: *Ξηραλοιφεῖν ἐλέγετο χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι, ὡς Δίδυμος ἐν εἰκοστῇ ὑγδόῃ τραγικῆς λέξεως.* Ex eodem haustum est, quod legitur in lexico Sangerm. MS. *ἀηδόνα· ἔστι μὲν ἡ ὄρνις. ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν βοῶν.* (an *αὐλῶν*?) *ἔστι δ' ὅπου καὶ τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Διδύμου.* Comici lexici etsi nullus editorum scriptorum, quod sciam, mentionem facit, tamen hic etiam nobis licet attentatam Hesychii fidem sublevare. Nam comicum illud lexicon clare commemoratur in etymologico MS. bibl. regiae: *καρύκη· ἔψημά τι δι' αἵματος καὶ ἀρτυμάτων παντοίων. ὁ δὲ Δίδυμος Λύδιον βρῶμά φησιν ἐκ πολυτελοῦς σκευασίας συγκείμενον. ἐγὼ δὲ οἶμαι καρύκην αὐτὸ λέγεσθαι, ἐπειδὴ μέλαν ἐστί. φησὶ γὰρ ἐν τῇ κωμικῇ λέξει, ὅτι ἐστὶ καρύκιον καρυοβαφές, καὶ κάρυος ῥόος, οἷον μέλανος ῥόος. οὐκοῦν ἐκ τούτου οἶμαι λέγεται καρύκη. οὐκ οἶδα δὲ εἰ καλῶς.* Ex quo restituas editum etymologicum, foede mutilatum et corruptum, p. 492, 50. At dicet aliquis: sit Didymus auctor lexici comici et tragici: dixerit verum Hesychius, quod attinet ad Didymum: certe, quod de Theone narrat, a vero

alienum est. Quis enim unquam audivit, Theonem lexici comici vel tragici esse auctorem? Enimvero quam fallax et lubricum argumentum sit, quod a scriptorum silentio ducatur, exemplo esse potest lexicon comicum, modo a nobis Didymo vindicatum. Theocritum, ut hoc utar, eiusdem Theonis commentariis illustratum esse, quantum mihi constat, tradidit nemo. Nec tamen propterea fides neganda etymologico inedito bibl. regiae: *γρίπος· παρὰ τὸ ἀγρεῖν, ὅ ἐστι παρακολουθεῖν τῇ ἄγρᾳ. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ. Θεόκριτος· τοῖς δὲ μέτα γριπεύς. γριπεὺς γὰρ ὁ ἁλιεύς. καὶ γρίπος τὸ ἁλιευτικὸν δίκτυον, οἷον ἄγριπον. ἀγρεῖν δὲ τὸ λαμβάνειν. οὕτω Θέων ἐν ὑπομνήσει Θεοκρίτου.* Verum ipse Hesychius, cui aequum erat hac etiam in re sine exceptione credi, quod quae de Didymo narrat aliorum scriptorum consensu confirmantur; ipse, inquam, Hesychius nobis suppeditat, quo labantem eius fidem fulciamus: *ἀγνῶτες· Θέων οὕτω λέγεσθαί φησι τοὺς μετὰ τὸν τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληροῖ προσχόντας, καὶ ἀναιρεθέντας ὑπὸ Δημοφῶντος ταφῆναι.* Idem alio loco: *σκίταλοι· ἀπὸ τῶν Ἀφροδισίων καὶ τῆς προυνικίας τῆς νυκτερινῆς θεούς τινας ἐσχημάτισεν. Θέων δέ φησι πεπλάσθαι τὸ ὄνομα.* Utroque loco viri docti Theonis nomen e fuga retraxerunt. Horum autem locorum alter ex Theonis lexico tragico, alter ex eiusdem lexico comico sumtus videtur. Theonis lexicon comicum haud dubie laudat Phrynichus de dict. Att. p. 166 *σαπρὰν· οἱ πολλοὶ ἀντὶ τοῦ αἰσχράν. Θέων φησὶ ὁ γραμματικὸς εὑρηκέναι παρὰ Φερεκράτει ληρῶν. ἅπαντα γὰρ ἃ φέρει μαρτύρια, ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ σεσηπότος εὕρηται κείμενα.* Satis arbitror esse demonstratum, Didymum et Theonem duplex edidisse lexicon, tragicum et comicum, atque adeo suam Hesychio fidem constare. Sed maior difficultas ex iis, quae Hesychius de Diogeniano narrat, movetur. Hunc ait variorum grammaticorum lexica, Homerica tragica comica lyrica rhetorica medica et historica in unum conflasse: se vero totum Diogeniani opus in lexicon suum transtulisse, additis vocibus, quae deficerent, et adiecta scriptorum auctoritate, sicubi illam Diogenianus omisisset. Quae narratio tanquam falsa arguitur primum ex Suida, qui nihil de tali Diogeniani lexico, quale Hesychius iactat, referat, sed tantum de Diogeniani epitome lexici, quod Zopyrion inchoaverat, Pamphilus perfecerat. Poterat addi eiusdem Diogeniani *ἐπιτομὴ τῶν Ἰουστίνου Ἑλληνικῶν*, laudata in scholio MS. Gregor. Nazianz. apud Montfauc. Diar. Ital. p. 214 Scholiastes Homeri MS. Lipsiensis ad Il. *E*. 576. laudat *Διογενιανοῦ ἐπιτομὴν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων*, ubi alterutra epitomarum, quas diximus, intelligenda videtur. Sed hoc caussae nostrae neque prodest, neque obest. Quid enim impedit, quo minus, qui ante nonnullorum grammaticorum lexica contraxisset, posthac ex omnium huius generis libris universale quoddam lexicon compilarit? Quanquam saepe animus tentatus est, ut putarem, de alio Diogeniano Suidae sermonem esse, de alio Hesychio. Fuerunt enim duo huius nominis grammatici eodem Suida teste, alter Heracleota, alter Cyzicenus. Deinde Hesychio narranti, omnis generis voces in magnum illud Diogeniani lexicon esse congestas, obicitur auctoritas

Photii, qui biblioth. cod. CXLV et CXLIX Diogeniano diserte tribuit poëticarum tantum vocum collectionem. At idem Photius in praefatione lexici MS. civilis orationis vocabula a Diogeniano collecta dicit: *αἱ τῶν λέξεων πλείους, περὶ ἃς τὸ πολιτικὸν νέμεται ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελέστατον τοῖς βουλομένοις προσέχειν Διογενιανῷ συνελέγησαν.* Hinc forte cavillator aliquis ansam arripiat veteratorie callideque eludendi Photiani, quo Hesychius premitur, testimonii. Sed cum nostrum sit, ingenue et simpliciter agere, lenissima emendatione Photium sibi consentientem efficiamus. Lege igitur: *περὶ ἃς τὸ ποιητικὸν νέμεται ἔθνος.* Verum quid frustra verba consumimus? Ne minima quidem inter Hesychium Photiumque est dissensio. Recte Hesychius dixit, Diogenianum omnis generis voces collegisse, recte Photius, eundem lexicon poëticum confecisse. Etenim ex Hesychio, id est ex ipso Diogeniano, satis constat, maiorem a Diogeniano rationem habitam esse poëtarum, quam qui soluta oratione scripserunt. Retulit ille quidem ex lexicis rhetoricis quaedem Demosthenis, Aeschinis, et aliorum oratorum: ex medicis Hippocratis: ex historicis Thucydidis, Xenophontis, Theopompi. Sed haec pauca sunt, et nihil ad largissimam illam poëticorum vocabulorum copiam. Quo pauciora vero Diogenianus sumsit ex lexicis rhetoricis medicis historicis, eo plura in opus suum deduxit Homeri ex lexicis Homericis, Aeschyli Sophoclis Euripidis ex tragicis, Epicharmi Aristophanis Cratini Menandri ex comicis, Pindari Alcmanis Alcaei Anacreontis ex lyricis. Quibus omnibus vel ipse Diogenianus vel postea Hesychius adiecit Aristophanis et aliorum glossaria ad Laconum Cretensium Tarentinorum aliorumque populorum voces explicandas comparata. Cum igitur Diogeniani diligentia in poëtarum vocibus enarrandis potissimum versata sit, quis est, qui dubitet, recte eius lexicon a Photio ex multo maiore parte, ut fieri solet, poëticum lexicon esse appellatum? Ita magnum Diogeniani lexico praesidium poëtarum studiosis paratum erat. Sed qui oratores et historicos intelligere, aut ingenium ad orationes et historias scribendas conferre cuperent, non adeo multa, quibus studium suum adiuvaretur, in illo reperiebant. Quae res impulit Photium, ut ipse civilis orationis lexicon condere institueret. Cuius consilii rationem cum explicat in praefatione lexici, loco quamvis mutilo, satis ostendit, se Diogeniani lexicon omnibus omnium huius generis libris, quibus poëticae voces explicarentur, praeferre: *αἱ τῶν λέξεων πλείους, περὶ ἃς τὸ ποιητικὸν νέμεται ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελέστατον τοῖς βουλομένοις προσέχειν, Διογενιανῷ συνελέγησαν. εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ νοῦν ἦκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνστήσασθαι· ἀλλ' οὖν ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι οὐδεὶς τῶν προτέρων. . . . .* Hoc Photii de Diogeniano iudicium plane congruit cum Hesychiano, ut nihil adeo caussae sit, cur Hesychius de Diogeniano magnificentius, quam verius, dixisse existimetur. Sed in illo Hesychii de Diogeniano iudicio alius etiam locus est, cui satisfaciendum videtur: *συλλήβδην δὲ ὁ μὲν (Διογενιανὸς) οὐδεμίαν λέξιν, ὥστε ἡμᾶς εἰδέναι, παρέλιπε, οὔτε τῶν παλαιῶν, οὔτε τῶν ἐπ' ἐκείνου γεγενημένων.* Quae verba in eam partem accipiuntur a viris eruditis, ut Hesychius

dicat, nullum vocabulum, quantum sibi constet, a Diogeniano esse praetermissum, neque veterum scriptorum, neque aetatis suae. Quae si Hesychii mens fuit, profecto stupor eius excusari nulla ratione potest. Nam paulo post ait, se multas voces, quae in Diogeniano frustra quaererentur, adiecisse. Verum Hesychii locus sic capiendus est, ut ex eo intelligatur, nullum lexicon a Diogeniano esse praetermissum, vel veterum grammaticorum, vel qui eius aetate vixissent, ex quo ille non sumserit aliquid suo modo, et in opus deduxerit suum. Fefellit viros eruditos vox *λέξις*, quae hic non vocabulum significat, sed lexicon, ut saepe apud Grammaticos. Ita paulo ante in etymol. MS. vidimus *Διδύμου λέξιν κωμικήν*. Sed tandem argumentum, quod ultimo loco reservavimus, proferamus, firmissimum illud gravissimumque, quo uno, si reliqua abessent omnia, Hesychii de Diogeniano narratio facile dubitatione omni liberetur. Quale, inquis, hoc est et unde sumtum? Nempe per inductionem, quam dialectici vocant, demonstrabimus, quicquid ab antiquis Grammaticis ex Diogeniani lexico affertur, ad verbum reperiri in lexico Hesychiano. Scholiastes Platonis ineditus ad Ionem: *Διογενιανὸς δὲ μαγνῆτιν λίθον μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν, ὡς εἴη ἀργύρῳ ἐμφερής· τὴν δὲ Ἡρακλεῶτιν ἑπισπᾶσθαι τὸν σίδηρον.* Accipe Diogeniani verba ex Hesychio: *μαγνῆτις λίθος· αὕτη πλανᾷ τὴν ὄψιν, ἀργύρῳ ἐμφερὴς οὖσα· ἡ δὲ Ἡρακλεῶτις τὸν σίδηρον ἑπισπᾶται.* Idem scholiastes ad Hipp. mai. *διανεκῆ· διαπαντός. οὕτω καὶ Διογενιανός.* Habet suo loco Hesychius. Photius lex. MS. *ἄ ἄ. ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ καὶ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα. δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὡς φησι Διογενιανός.* Ne verbo quidem discrepat Hesychius. Ex quo loco illud etiam confirmatur, quod supra disputavimus, non diversum fuisse Diogeniani lexicon, quod Photius in praefatione lexici sui laudavit, ab illo, quod Hesychius cum pulvisculo exhausit. Harpocration et ex eo Suidas: *ἀειεστώ· Ἀντιφῶν τὴν ἀϊδιότητα, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἑστάναι, ὥσπερ καὶ εὐεστὼ ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις παρὰ τῷ Διογενιανῷ, ἐν ἀληθείας δευτέρῳ Ἀντιφῶντος.* Hesychius: *ἀειεστώ· τὴν αἰώνιον οὐσίαν, ἢ ἀϊδιότητα.* Reliqua epitomator Hesychio, ut sexcenta alia, detraxit. Ceterum hinc etiam apparet, scriptorum nomina non ubique a Diogeniano esse omissa. Quanquam nec Hesychius omnes ab eo auctoritates neglectas dicit, requirens tantum eius in notandis auctorum nominibus librisque diligentiam in glossis iis, de quarum significatione ambigeretur. Et. M. p. 216, 29 *βρύττειν· ἐσθίειν. Διογενιανός.* Glossa totidem verbis est apud Hesychium. Cyrillus Lexico MS. *ὡς ἄημα· ὡς πνεῦμα, ὡς ἄνεμον. ἄημα γὰρ τὸ πνέον, παρὰ Διογενιανῷ.* Hesychius: *ἄημα· πνεῦμα, φύσημα.* Scholiastes Nicandri ad Theriac. p. 15. *Διογενιανὸς δὲ χλοάειν καλῶς αὔξεσθαι καὶ βλαστάνειν.* Hesychius: *χλοάσουσιν· βλαστήσουσιν.* Alteram explicationem epitomator sustulit. Basilius scholio MS. in Greg. Nazianz., quod ad Timaei lex. Platon. p. 91 protulimus: *ἔτνος· εἶδος ὀσπρίου. οἱ μὲν κύαμον· οἱ δὲ τὸ καλούμενον πισσάριον· οἱ δὲ ἔψημα ἀθηρῶδες. τοῦτο γὰρ δασυνόμενον σημαίνει· ἀφ' οὗ καὶ ἀθήρα καὶ ἀθάρα. ἔνθεν καὶ ἐτνήρυσις*

παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἔτνος οὖν φησι τὸ ἐρειχθὲν καὶ συγκοπὲν καὶ ἑψηθὲν ὄσπριον, ἀπὸ τοῦ ἐρείκω, τὸ σχίζω. οὕτω καὶ Διογενιανός. Hesychius: Ἔτνος· ἐρεγμὸς, ἕψημα ἀθηρῶδες. καὶ εἶδος ὀσπρίου. Eustathius ad Od. E p. 1533 Διογενιανὸς οἴακας λέγει, οἷς τὰ πηδάλια ἐπιστρέφουσιν, ἤγουν κανόνας καὶ κρίκους δι' ὧν ἱμάντες διείρονται. Hesychius: οἴακες· πηδάλια, ἤτοι αὐχένια, καὶ οἱ ταῦτα ἐπιστρέφοντες κανόνες, καὶ κρίκοι, δι' ὧν οἱ ἱμάντες διείρονται. Haec omnia si claris argumentis signisque luceant, ut lucent certe, tamenne dubitabimus, Diogeniani lexicon in Hesychianum esse translatum? tamenne Hesychii de Diogeniano narrationem et vero totam praefationem in fraudis suspicionem adducemus? Unus, ne quid dissimulem, ex Diogeniano locus affertur, quem frustra quaeras in Hesychio. Glossae Herodoti: εὐεστώ· εὐημερία, εὐετηρία, ἡ καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγή. Διογενιανὸς ἄνευ τοῦ σ γράφει. Habet quidem vocem Hesychius, sed cum σ scriptam. Verum tantum abest, ut in gravissima illa glossarum iactura, quam Hesychius fecit, unam desiderari mirer, ut potius mirari subeat, reliquas omnes, quas modo retuli, in eo comparere. Ut brevi complectar, rem sic intelligo: Hesychius, incertae aetatis grammaticus, certe qui vixerit ante decimum seculum, ut ex codice lexici Rhetorici intelligi potest, Hesychius igitur cum lexici locupletissimi, quod omnia vocabula peraeque explicaret, conficiendi consilium cepisset, aliorum grammaticorum lexica et commentarios summa cura collegit et in horreum illud suum congessit. Ipse fatetur sibi ad manus fuisse Aristarchi Apionis et Heliodori libros ad hanc rem pertinentes. Nec dubitem eum habuisse Apollonii, Theonis et Didymi libros, quos et ipsos in praefatione laudat. Sed in nullo grammaticorum maius adiumentum reperit, quam in Diogeniano, qui eandem quam ipsemet rationem secutus multorum lexica, quanquam poëticas maxime voces explicantia, in unum conflarat. Huius igitur opus totum intulit in suum, adhibita tamen illa correctione, ut argumenta proverbiorum, quae Diogenianus omisisset, adderet, ut auctoritates ambiguorum et rarorum vocabulorum, quas idem neglexisset, ex aliis lexicis suppleret, ut voces πολυσήμους accurate distingueret, suo cuique significationi auctore adscripto, ut denique multa vocabula, quae in Diogeniani lexico deessent, sive ex aliis lexicis, sive ex ipsis scriptoribus antiquis in opus suum referret. Ex quibus omnibus illud etiam efficitur, Hesychium veram lexici condendi rationem et viam tenuisse. Nec forte multum a vero aberraverit, qui hinc colligat, Hesychium non fuisse christianum. Nam christiani grammatici non id egerunt, ut rariora vocabula veterum scriptorum testimoniis munirent, sed ut illa tanquam inutilia additamenta tollerent ac delerent; id quod non uno loco ad Aristophanis Plutum observavit Hemsterhusius. Haec habui, quae pro Hesychii ad Eulogium epistola et de ipsius lexici Hesychiani ratione disputarem. Reliquum est, ut et Graecis literis novum, quod hac Hesychii editione capiunt, incrementum, et Belgis illustre sui in has literas studii, quod cum maxime produnt, monimentum gratulemur. Vix aliud seculum hoc nostro feracius fuit doctorum homi-

num, qui omnem curam operam laborem ad Graecos scriptores illustrandos expoliendosque conferrent. Nec alia ulla hodie gens est, quae Belgis hac laude antecellat, ingenue illud fatente ac prae se ferente critico Anglo, qui nescias utrum sit ingenio et doctrina excellentior, an humanitate moderatione animi et candore amabilior, Ieremia Marklando in dedicatione Euripidis Supplicibus praemissa. Ac poterunt iam Belgae hanc gloriam eo facilius tueri, quo maius praestabiliusque literis, quas colunt, praesidium nuper paravit vir nobilissimus, idemque patriae suae et literarum decus, Gerardus Meermannus, aere suo redimenda Bataviaeque inferenda Iesuitarum Parisiensium bibliotheca, qua ingens vis librorum manu scriptorum, Graecorum inprimis, continetur. Quo pulcerrimo instrumento ut laudandarum artium studiosi, in tanta praesertim domini facilitate, strenue et diligenter utantur, etiam atque etiam optamus. Vale. Dab. Leidae a. d. VI. Aug. MDCCLXV.

PRAEFATIO

EDITORIS IENENSIS

CAPVT I

DE CODICE MARCIANO

Hesychii codicem, qui unicus in toto terrarum orbe esse creditur, Aldus Manutius, ut ex ipsius ad Hesychium praefatione discimus, a Bardellono nobili Mantuano typis exprimendum accepit. Quod antequam fieret, ut ipse Aldus fatetur, a M. Musuro Cretensi recognitus est et emendatus. Constat porro ex praefatione Alberti ad Hesychium p. XXXVI sect. VI Dorvillium, dum Venetiis morabatur, idem Bardelloni ms. in domo Io. Baptistae Recanati patricii Veneti invenisse. Tandem vero ex domo Recanati in bibliothecam D. Marci, ubi et hodie inter pretiosissima eiusdem cimelia asservatur, feliciter transiit *). Sic enim Zanetti Catal. p. 317: „Codex DCXXII in 4° chartaceus foliorum 440 seculi circiter XV Hesychii Alexandrini lexicon." Tractarunt eum post primum correctorem Dorvillius Villoiso Schowius et e clarissimis nostrae aetatis philologis Bekkerus et Cobetus. Sed descriptionem libri singularis uni, quod sciam, debemus Schowio, qui cum vidisset rem incuriosius a Dorvillio gestam esse et Villoisonis quamvis diligentissimi excerptis, Anecd. vol. II p. 254—61 insertis, parum promotam, toto excusso codice, supplementorum tanquam praecursores emisit epistolas criticas C. Th. Heynio et Th. Chr. Tychsenio universitatis Gottingensis professoribus inscriptas et Romae ap. Antonium Fulgonium editas a. CIↃIↃCCXC. Harum igitur altera ad Heynium data a p. 5 — 47 satis accuratam continet MS Veneti descriptionem, quam hic omissis nonnullis ad rem nostram minus pertinentibus repetendam curavimus. „*Ipsum*, inquit, *Hesychii ms. chartaceum*, in 4° minori recentioris aetatis est et seculo XV exaratum, at, ut equidem suspicor, ex codice antiquissimo **). Multi adsunt literarum nexus satis intricati ac obscuri quos fere omnes Musurus in margine

*) Verba sunt Schowii epist. p. 7. p. 12. „Exstant sane codicis vestigia, qui seculo XVII in bibliotheca Medicea Florentiae servatus fuit, nunc autem quantum scimus amissus est. Cf. Alter in *allg. lit. Anz.* nr. 27. 1796 p. 292 sq. Eberti bibl. Lex. v. Hesychius. Quae autem nuper demum de codd. olim CPi lectis, inter quos Hesychii lexicon nominatur, Paullus theologus celeberrimus disseruit: ea quidem nemini, ut opinor, magnam laetitiam movebunt. Cf. Zimmerm. *allg. Schulz.* 1830 m. Aug. Ut igitur B. Montefalconius in literis ad Albertum datis significavit, se Hesychii nusquam codicem ms. vidisse, ita nos quoque idem fateri cogimur." Fr. Ranke p. 1. 2.

**) Omnino magni ad Hesychium emendandum momenti est probe nosse ductus literarum scribendique compendia, quibus librarii decimo seculo usi sunt.' Bast ad Gregor. Cor. p. 223.

ms. aut inter lineam in usum typothetae explicavit *). In ultimis ms. chartis multa loca sunt, in quibus Aldi quidem tempore scriptura legebatur, hodie vero ob humiditatem cui postea expositum fuerit penitus evanuit, notis etiam typothetae, quibus pensa signabantur pollutisque eiusdem manibus inquinatissimum est. Maximum vero huic ms. detrimentum attulit ipse Musurus, qui textum quem emendavit ita expunxit, ut in nonnullis locis ipsa genuinae lectionis vestigia hodie cerni et indagari nequeant, in aliis non nisi summa scripturae codicum peritia detegantur. Vitiosam scripturam ms. Veneti Musurus ubique correxit at corrigendo saepius erravit. Ubi prima glossarum vox vitiosa est seriem alphabeti quam ipse codicis scriba religiose secutus est audacter truncavit. Hinc nemo criticorum unquam genuinam codicis scripturam maiori sagacitate ac sollertia divinavit quam Is. Vossius, qui ubique per totum Hesychii glossarium in ordine alphabeti restituendo etiam contra linguae indolem ac scripturam pertinacissimus fuit. Omnes fere glossae Latinae, quae in Hesychio quemadmodum in glossario Cyrilli aliisque haud infrequentes sunt, a Musuro deletae sunt, adeoque in textu Aldino ceterarumque editionum omissae. Quam plurima hinc et inde Musurus inseruit aliorum ut videtur lexicographorum auctoritatem secutus, imprimis vero in locis dubiis ac obscuris auctorem EM. consultavit. Nomina auctorum ac operum quae in Hesychii glossis citantur in quibusdam locis egregie ac erudite restituit: in aliis vero foede ac turpiter aut vitiavit aut emendatione superscripta ita maculavit, ut prima scriptura legi nequeat. Glossas frequenter aut univit aut separavit et in nonnullis quidem locis acute ac sagaciter interdum vero male ac inepte. Vocum accentuationem saepius in ms. vitiosam Musurus ubique correxit: abhinc igitur in emendando Hesychio unicuique licitum erit, accentus prouti libuerit aut prouti critica ratio postularit mutare **). Variam lectionem prima manu superscriptam pro arbitrio reiecit et retinuit: in primo casu lectionem supra notatam expunxit, in altero ipsum textum: in nonnullis autem locis res deleta detegitur, in quam plurimis indagari nequit. Ut paucis denique loquar, Musurus verum doctorum hominum tormentum dici meretur. ipsius enim emendationes Hesychii interpretes plus cruciarunt, quam ipsa ms. vitia. — Signorum criticorum quae in codice occurrunt quinque sunt, nempe ⁜ ⊏ |. aut .| ⁎ et ⳋ. Quorum primo Musurus loca notavit, quae ipse emendare non potuit aut de quibus restituendis spem omnem abiecisse videtur: hoc signum in ed. Aldina et sequentibus asterisco ⁎ expressum est, interdum etiam at raro vitio typo-

*) Similiter Villoiso l. c. p. 255: Scilicet literarum compendia et paulo intricatiores nexus, qui iis fraudem facere poterant, ita expedivit, ut voces quae illis horrerent ad codicis marginem omnibus descriptas literis exhiberet: voces perperam coniunctas separavit et inepte separatas calami ductu coniunxit. multa loca corrupta sanavit et priori codicis lectione deleta suas emendationes a typotheta in textum recipiendas ad oram apposuit, nonnulla transposita in suam restituit sedem; quaedam etiam resecavit et superinducta lineola delevit, cum alio eadem loco melius tradita essent; imo et quaedam, quae ipsi ad sensum necessaria videbantur addidit, at ea quidem de suo.

**) Lobeckius etiam Parall. p. 422: ‚Hesychii in accentibus nulla est auctoritas.' Quod non nisi cum restrictione verum est.

Exemplum scripturae codicis Marciani.

156

ἐπιδωκεν, ἐξεβλιθην. ἐπαφροδιτή. αἰφανῆ. ἐπάφνω, ἐπαφνάλο. ἐπα
φίκοιτ', ὤπαπολεῖς. ἐπαπολωφ. ἐπαφώμενος. ἀμελαφ. ἐπαχθδο. ἐπίπον οι
ἀληθειῶ. ἐπαχέσθη. ἀνιαθη, ἐμοιαθη. ἐπαχωριτὰ αὐτά. ἐπάχνωσ, ἐλύπησ
ὑγιαῶ. ἐπεδιλόγοιρήματα. ἐπεδαπλόεντα. τὰ ἐπίπληκτε. διὰ τοῦτο
χῶπεσφξεσθαι τοὺλόμου. Τα ὄρμοχι. ὥστρμοῖ ὁ δὲ νέα ρμοσ ὁ τρον. ε πε ων
αὐὐδαλόμου. ἐπεβάρου. ἐπανεκάμψεν. ἐπεβρς. ἐπιβάλας ἐπέβκοσαν.
ἐπιέρχοιτο: ἐπεβκόσατο, ἐπεβρχ. ἐπέβκο, ἐπιβχναι ἐποικο: ἐπέβειο,
ἐπεβάρκο: ἐπελκάθω, ἐλκθαργιάθ. ἐπέλξεν. ἐπεδρομῆ. ἐπελίσας.
ὑξάλου. ἐπελώβδον, ἐπετόμων. δι ἐπαῖον τοῖσλόγοισ ἐπεσκώπτο ὧν ὑβρίζ.
ἐπόμνυτο, ἐφιόστε το. ἐπεύξαντο, ὥστε χύμᾳ. ἐπεμῦρνε. καὶ ἔλαβεν. ἐπε
κάνατο, σεωσαράξεν. ἐφιλατο, ἐψηλάφησ. ἐπεμβάνθαι, πρὸ ει
ἐπεμβεβαικὸς, ἐπιβεβηκώ. ἐπεμβαίνε, ἀναβαίνε. ἐπέμφθ, ἐπεκαθίσ
ἐπεμύσατο. ἐμαύνην ἐπεμαύνων ἠρέμᾳ. ἐπεμύνιεν. ἐπαρχίζετο ἐπ ὀ
μυξαν, ἐπεπυκτιρίοδν ἐπεμύχθησαν ἐξεφαύλισαν. ἐπεμύξατο, ἐπε ξ
σνάξαν ἐπεμόγησ. ἐπέναρ, ὁ τεταρτωλαίου. ἐπεναάθω, ἐπω
νάθη. ἐπέναιον, ἐπὶ τῶν ἀνυπάρων. ἐπενδάισαν, ἐπεφίσαν-ἐπεν ἐννοσ
δόμενοι, ἐπαδόμ. ἐπωμάτο. ἐπωλήθ. ἐπωνεγκὰν. ἐπὶ ἐνεγκεῖν.
ἐπένεμεν, ἐπέβαη ἐπενήνεον, ἐπεσωρόνε ἐπεσωρόθη ἐπεν
νοθεν. ἐπὼν ἐνὴρ ἐπέσθω, ἐπῶδ. ἐπενήχετο. ἐπεκολύμβα ἐπεφέρατο
ἐπωλόντο. ἐνὴρ ἐπῶδῇ ἐπωλῶ ἐνάστρ ἐπωίζεν. ἐπηωϊκὸσ, ἐφωρμόαμφι δολιέρ
Ζέωνι β ἐπορ ἐλευσῖσ. ἐκδίκησισ: ἐπορθρχίαι. ἐπδικᾶ ἐπέσικεν.
ωρέπονῆ ἐπεβωμώγισο. ἐπεφιμέῖσο. ἐπέπαλτο, ἐπε πλυρώτος ἐξίν ἐσίν.
σδτο: ἐπέπλη: ἐκπλέρωσ. ἐπέπιβλη πεπήδημαι. ἐπέπλησον, πλκώσον
ἐπῶ πρέχθν ἐπλήξατο. ἐπιο ἐπε πολέμκατο, πολεμίωσαι ἐκόλ. ἐπε πω
ἐπλήστο, ἐπεπορόξ. ἐπέρισα. ἐπόνησαι ἐπέρασσα, ἐπλησμίσ ἐράσμη
ἐπροδόμενοσ. ἐπίσμῖξόμ. ἐπερασα, ἐπεβάρηθν: ἐπέρεπα. ἐπο
σπλασαι ἐποκνόσησα ἐπεσγαι ἐπερρίσησα, ἐποικοδομηθν τὸ
ἐπεράσθαι, ἐπίσηρχθηναι ἐπερβάται, ἐπηνίκαδοβαίνα. ἐπρίσαι. φι
λοποιῆσαι. ἐπρχόμεν τολμῶ ἐγχρᾶ: ἐπέρρον, ἐφαπτοκεκήδθν.

thetae omittitur. Secundo lacunam loci indicavit. Tria reliqua, quorum significatum nescio, emendationibus Musuri praefiguntur: signum |. aut .| in solo alpha habetur, exclusis duobus ultimis, cum quibus etiam communem vim ac usum habere videtur. Opinabar olim ultima signa ab ipso Musuro emendationibus de quibus dubitabat aut locis dubiis in quae accuratius inquirendum erat adiuncta esse. Video autem ea a recentiore manu esse, quod et eorum omissio in editione Aldina confirmare videtur. — Paucis denique monendum est, quod praeter Musuri manum alia sit, manu Musuri antiquior, a quo nonnulla passim in margine adiuncta sunt, quae deinde a typotheta textui Aldino inserta fuere. Huc pertinent v. ἔριφος verba ἔριφος — χειμῶνι; locus Aristotelis v. εὐθύνας laudatus; s. v. λαιθαρύζειν post διαπράξασθαι haec: λαιχαστής· ὁ πόρνος καὶ λαιχάστρια· ἡ πόρνη. At a Musuro *deleta ab editis absunt.*"

Tantum de codice Marciano, quem cum CCCCXL constare foliis certum sit, manifestum est, singulas paginas in versibus XXXVII plus minus LVIII glossas comprehendere. Nam uno et quinquaginta millibus, quae glossarum in Hesychio explicatarum summa est, in quadringentas et quadraginta partes aequales distributis apparet, in singulis foliis bipartitis bis octonas quinquagenas glossas consignatas fuisse. Nunc vero satisfaciamus officio, cui Schowius defuit, et videamus num quid de archetypo, unde liber ille transscriptus est, aliqua cum probabilitate affirmare possimus. Ac decimo eum seculo exaratum fuisse Bastius ad Greg. Cor. p. 223, cuius verba supra repetivimus, haud iniuria statuisse videtur. Sed insunt in ipso Hesychio, unde de forma etiam archetypi coniecturam periclitari possis. Dudum animadversum est in ordine glossarum bis insigniter peccatum esse. Priori loco in codice post gl. ε 4305 (ἐπέβρισεν) secuntur glossae 4400 (ἐπελήσθην) — 4498 ἔπεττον, quo fit ut gl. 4306 ἐπεγκενάξαι) — 4309 (ἐπελήκεον) medium inter 4498 (ἔπεττον) et 4499 vel potius 4504 (ἐπετώθαζον) locum occupent; posteriori vero glossis τεθμός — τεθνκώς, quae nunc insignitae sunt numeris 333 — 348, inter ταρίφη et ταρχεύουσαι intrusis glossarum 191/192 nexus solutus erat. Quarum transpositionum quod prorsus diversa est ratio, evenit nobis exoptatissimum. Priori enim certiores fimus bibliopegum, cum archetypi codicis fasciculos conglutinaret, eum fasciculum qui glossas ἐπεγκενάξαι — ἔπεττον complectebatur perperam ita complicuisse, ut posterior eius particula (ἐπελήσθην — ἔπεττον) prioris particulae (ἐπεγκενάξαι — ἐπιλήκεον) locum invaderet, etsi e ternionibus an quaternionibus liber iste compositus fuerit, hinc nullo elici potest artificio. At hoc altera transpositione patefactum est, quam non glutinatori sed librario ipsi imputandam esse apparet ex admonitione ad gl. τέθμια non in margine sed in ipso qui dicetur contexto adiecta ζτ' ὄπισθεν εἰς τὴν πρώτην $\overset{\chi.}{\overline{\text{κ}}}$ στι τεθμός, eaque ex archetypo eadem cum inconsiderantia transscripta, qua libri Marciani scriba c. c. gl. π 3692 προσελθών· προσβαλών. ἐξ ἀντιστρόφως repetere, quam προσβαλών· προσελθών reponere maluit. Altero igitur loco cum glossae extra sedem collocatae sedecim sint, totidem fere versus implentes, non dubito quin singulae archetypi paginae glossas lineasve continuerint senas denas, unde

codicem illum e ternionibus contextum fuisse evincitur. Nam ab *ἐπεγκενάξαι — ἐπελήκεον* nonaginta quattuor, ab *ἐπελήσθην — ἔπεττον* nonaginta octo numerantur glossae, quas si ita dispertitus fueris, ut singulae paginae plus minus senos denos sortiantur articulos, bis sex paginas sive ternionem iis impleri videbis. Ordo foliorum a nobis restitutus hic est: *ἐπέβρισεν*

A *ἐπεγκανάξαι — ἐπεθίαζεν* + *ἐπέθρωσκεν — ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν*
B *ἐπείξω — ἐπεὶ οὐ ἔθεν* + *ἐπεὶ οὔ ποθε — ἔπεισιν*
C *ἐπέρχονται — ἐπέκλυον* + *ἐπεκλώσαντο — ἐπελήκεον*
c *ἐπελήσθην — ἐπεμύξατο* + *ἐπέναρ — ἐπεξέρχεται*
b *ἐπέοικεν — ἐπερήρασθαι* + *ἐπερίδεται — ἐπεσβολίαι*
a *ἐπέσβολος — ἐπεστενάοντο* + *ἐπεστέψαντο — ἔπεττον*
ἐπετώθαζον

Turbatus a glutinatore, qui seculi XV librarium in errorem seduxit, erat hic: *ἐπέβρισεν*

c *ἐπελήσθην* —
b
a — *ἔπεττον* [*ἐπέβεις — ἐπέβρισεν*]
A *ἐπεγκενάξαι* —
B
C — *ἐπελήκεον*
ἐπετώθαζον

Intellegitur hinc etiam, quid sibi velint quinque glossae bis scriptae *ἐπέβεις — ἐπέβρισεν*. Nimirum post damnum libro a glutinatore factum nescio quis margini eas adleverat, ut notaret transpositionem et auctor esset librum consulturis ut *ἐπεγκενάξαι* et q. s. post *ἐπέβρισεν* retraherent. Sed scriba seculi XV, omnium hereditates sibi converrendas esse ratus, bis idem scribendi laborem libens sustinuit. Exstat etiam tertia glossarum transpositio non absimilis. Articuli enim, qui in nostra editione numerantur α 251 — 67, in codice Marciano leguntur glossas inter *ἀγαλματοφόρος* et *ἀγάμενοι*. Quod quomodo fieri potuerit, non fugiet eum, qui archetypi imaginem a nobis adumbratam considerare voluerit. Uterque igitur glossarum ordo, alter (gl. 251 — 267) XVIII, alter (268 — 292) XXV articulis constans, cum in archetypo integrum folium impleret ita, ut singulas paginas haberet distributas, postquam librariolus folium hoc male colligavit, scriba minus caute rem agens in errorem abripi se passus est. Cf. etiam gl. 3141. 3154. Atque haec de Hesychii exemplaribus, X et XV seculo exaratis, dicta sufficiant. Transeo ad editiones quarum tres textum continent solum, duae variis doctorum virorum notis instructae sunt.

CAPVT II

EDITIONES

1) Hesychii Dictionarium. Venet. 1514 Ald. fol. innumeris vitiis scatens. Inserviebat studiis Varini Phavorini Camertis, Iosephi Scaligeri, Q. Septimii Florentis Christiani, Danielis Heinsii, Ioannis Fungeri, Cl. Salmasii, Henrici Valesii, Thomae Brunonis, Conradi Schrewelii, Io. Pearsonis et Simonis ut videtur Grynaei. Praeter hos vero ea usus est anonymus Petri Burmanni.

2) Florentina per heredes Philippi Iuntae 1520 curante Antonio Francino Varchiensi fol. rarius obvia, editio satis nitida ad Aldinam fere expressa, quamvis nonnunquam meliorem exhibeat lectionem, aliquando peiorem etiam. Secundum hanc editionem, cuius mentionem in notis suis nunquam iniecit L. Kusterus, Hesychium citat unus Hadrianus Iunius. Nam qui eam adhibuit anonymus Dorvillii ignoratur, quis sit.

3) Hagenoensis in aedibus Th. Anselmi Badensis 1521 fol. prioribus non parum accuratior, ut ei doctus vir praefuisse videatur, qui ex ingenio compluscula optime restituit. Ceterum monendum diversa huius editionis circumferri exemplaria, alia simplici ornata titulo hoc: *Ἡσυχίου λεξικὸν*, Hesychii dictionarium, alia hoc prolixiore: *Ἡσυχίου* (sic) *λεξικὸν*. Hesychii dictionarium locupletissimum et q. s. ultimo folio, in quo locus et annus ac mensis dies comparebant cum figura subiecta $\overset{\Gamma}{\underset{AB}{}}$, omisso. Ad manum habebant Hagenoensem editionem Henricus Stephanus, Philippus Iacobus Maussacus, Daniel Heinsius, qui posteriores curas ei adlevit, Iacobus Palmerius a Grentemesnil, Franciscus Guyetus, Franciscus Iunius, Samuel Sorberus, Ianus Ulitius, Hadrianus Relandus, Ioannes Pearso.

4) Hackiana adcurante Cornelio Schrewelio et Emerico Bigotio inscripta L. B. 1668. 4. Eam post obitum Schrewelii (1664) promoverunt Io. Cocceii (Opp. T. VI epist. CXVI) et postea morbo Cocceii destitutam Io. Fr. Gronovius (Syll. Burmann. III p. 517 epist. CCCCIV, p. 529 ep. CCCCXII.) Venustae magis quam accuratae editioni adiectus est Io. Pricaei index scriptorum ab Hesychio laudatorum alphabeticus, qui ad calcem notarum eius in Apulei Asinum aureum Goudae 1650. 8 prodierat. Usos ea tres novimus Is. Vossium, Ed. Bernardum, M. Meibomium, quibus quartum adde Christianum Gryphium Vratislaviensem (1689) a me primo locis aliquot laudatum. Nam semel quidem atque iterum alludere ad eam videtur Io. Pearso Cestrensis. sed index gentium ab Hesychio memoratarum ad paginas Hackianae aptatus alium habet auctorem.

5) Albertina LB. 1746—66 ap. Luchtmani 2 Voll. fol. Operis admirandi telam Io. Albertus ipse pertexuit usque ad v. *φαιλόνης*, quo fatis intercepto D. Ruhnkenius T. Hemsterhusii potissimum adductus est auctoritate ut Hesychium curandum Albertique partes susciperet. Itaque ab initio fere literae *Y* textus constitutio debetur Ruhnkenio, qui et alteri volumini praefatus est et auctarium emendationum multa bonaque fruge plenum adiecit.

Cernitur autem pulcherrimum Pomerani ingenium in eo potissimum, quod Alberti consilium admirari quam imitari malebat, et coercendo profuso adnotationum amne publicis commodis melius sibi prospexisse videbatur, quam coacervandis multiplicium disputationum spoliis tumultuariis. Atque apparatum Schrewelianum et Verweianum ad dimidium ita esse comparatum, ut saniorem criticum se gereret, qui eum oblivioni dedisset, quam commendasset immortalitati procedente tempore senserat quidem ipse Albertus et monente T. Hemsterhusio (ad Lucian. I p. 251) intellexerat, sed tantum abfuit ut mutaret consilium, ut in praefatione quoque priori volumini praemissa, qua erat animi

sive aequitate sive anxietate, ipsum Ioannem Vitum Pergerum, Ilmenaviensem quem Ruhnkenius merito dicit hominem ineptissimum, appellaret doctissimum et bona non pauca sed cum discrimine seligenda sibi suppeditasse narraret*). In posteriore demum volumine acerbiore delectu instituto multa multorum perperam dicta neglegit. Itaque nos, qui de editione Albertina unice probamus iudicium ab A. Nauckio in Mützell. diurn. X 12 p. 922 factum, non dubitamus confidentissime pronunciare, aureis auctarii plagulis, quamvis paucissimis numero, vel Bentleii ad Io. Millium epistulae maius constituendum esse pretium, quam peramplis Schrewelii Verweiique subsidiis maxima ex parte vere plumbeis. Et, quamquam scio veteri Hemsterhusii Valckenarii Wesselingii aestimationi novam non accreturam fuisse praedicando, subit tamen miratio, quod Albertum, quem futilissimos quosque Hesychii enarratores satis verbosis exaggerationibus extollere videmus, eundem parciorem deprehendimus in honorandis aequalium et popularium suorum thesauris. Sic enim ille praef. p. XXXV sq. pergit in enumerandis subsidiis a se adhibitis: „Inter nuperrimos accesserunt tum cl. Georgii Arnaldi maturo fato literis erepti variae in editis opusculis emendationes; tum quae in miscellaneis observationibus Amstelaedami ab aliquot annis curante cel. Dorvillio nostro exposita sunt, interque eos maxime a cl. Abreschio, Zwollani Gymnasii moderatore eruditissimo qui et nonnulla praeterea ad me misit; tum cl. Dan. Guil. Trilleri Nassaviorum medici celeberrimi quaedam ex obss. crit. et emendd. Hesych. editis, officiose ad me allegatis; tum et doct. I. I. Reiskii, qui varia eruditione conspicuus dum singula mecum folia mustea recognosceret, suas subinde coniecturas mihi suggessit. Recens a cel. Io. Iensio editas lucubrationes Hesychianas in postremis aliquando etiam adhibui: licet pleraque vel occupata vel aliunde citata et inprimis Homeri loca etc. a multis annis a me iam notata, parum prodessent. Ceterum ornant editionem nostram prae primis plurimae summi Hemsterhusii nostri notae, quas ex amplissimo reconditioris doctrinae penu mecum saepius communicare voluit vir amicissimus: ne alias nunc clarissimorum amicorum Wesselingii Valkenarii Wetstenii etc. commemorem, suis locis insertas, quibus omnibus gratum animum testor." His quam paucissimis absolvit in omne tempus mansura, dum tineis blatteisque digna permolestis enarrationis anfractibus verbisque honorificentissimis prosequitur. Quod quam vere a nobis dictum sit, apparebit lustratis praefationis Albertinae capitibus IV et V, in quibus cum de editionibus promissis et latentibus virorum doctorum notis tum de variis ad editionem suam adminiculis etiam Schrewelii et Verweii disseruit. Quotus enim in tanto emendatorum interpretumque elencho talia quisque praestitit, ut serio de Hesychio edendo cogitasse eum optaremus, dum plerique recensentur, quorum ego symbolas cassa nuce non emerim. Quinque igitur non plus sunt ab Alberto occupati, qui mihi propter Hesychium recte emendatum omnium merere videntur suffragium, neque sicubi coniectura aberrarunt, unquam cum ceteris deliraverunt.

Primus est Daniel Heinsius, qui serio se editionem meditatum esse ipse testatur in Lectt. Theocr. p. 377 et Horat. Epp. I 1, 30 p. 51. Nec

*) Vide de Pergeri notis etiam Chr. Wolfii Anecd. IV p. 182—272.

dubitare sinunt frequentissime ad eum datae Is. Casauboni epistulae. Notas eius et emendationes plurimas marginibus editionum Aldinae et Hagenoensis appictas ex apparatu Ioannis Verweii (sive ut ipse aliquando scripsit Phorbaei) commodatus habebat Albertus, Verweio a Nicolao Heinsio impetraverat Graevius.

Secundum praedico God. Sopingum*), Frisium († 1615), virum Graecarum literarum peritissimum, nec non D. Heinsio et GIVossio amicissimum.

*) ‚Godefredus Sopingius, cui vix parem vidit Frisia, natus est Wernerae municipio agri Transledani in comitatu Frisiae orientalis, a. MDLXXIII. 16. Septembr. patre Nicolao Sopingio, cive Groningano, variisque doctrinae dotibus et in ecclesiam meritis conspicuo, qui apud Greetzylanos, Leovardienses, Ultraiectinos (hic autem cum collegis Io. Utenbogardo, Wernero Helmichio, Hermanno Modeco) ministerio ecclesiastico summa cum laude functus, tandem ad Bredanos translatus, ultimum ibi diem clausit a. MDXCII. Godefredus noster, Nicolai primogenitus, prima literarum tyrocinia Ultraiecti posuit, rectore doctissimo theologo et graecarum literarum callentissimo Ioanne Arcerio Theodoreto, Iamblichi aliorumque librorum editione claro, qui optimum discipulum retinuit usque ad annum MDLXXXVII, quo Arcerius ordinum Frisiae diplomate ad professionem graecae linguae vocatus fuit. Hic deinde Sopingium, in academiam Franequeranam missum, in aedes suas recepit, quo tempore in iisdem degebat, praeter alios, Isaacius Pontanus, Harderovicenus postea professor, cum quibus politiores literas, et graecas praesertim, criticesque studium summo opere, privatisque exercitiis mutuis, prosequutus est. Tandem serio animum ad theologiae studium adplicare instituit sub cl. professoribus Martino Lydio, Henrico Antonio, et Sibrando Lubberto, hebraicae linguae non exiguam pariter operam, duce cl. Io. Drusio, (quem laudat in Hesych. ad v. Ἀδάμα) impendens, eo profectu, ut ex hebraica veritate centenis aliquot locis versionem vernaculam marginalibus notis emendaverit. Sic inclarescens, ad ecclesiam Tjerquerdensem a. MDXCV. vocatus, biennio post ad alias translatus, missis praeterea vocationibus diversis, anno demum MDCIV. ad ecclesiam Bolsverdanam, quod olim excusarat, migravit; cui per annos XIII. summa cum prudentiae, pietatis, modestiaeque laude, pacis amantissimus (ut eruditionis et facundiae dotes sileam) praefuit; saepius praeterea in gravissimis ecclesiarum negotiis, qua publicis (vid. praefat. act. synod. Dordr. p. 22.) qua privatis adhibitus. Alia praetereo. Anno MDCXIV. post obitum Henrici Antonii, una cum Ioanne Bogermanno, Leovardianae ecclesiae ministro, ad cathedram theologicam Franequeranam vocatus fuit. Qua de re G. I. Vossius ad H. Grotium in epist. inedita (inter monumenta academiae nostrae Papenbroekiana) 23. Octob. 1614. scribit: Nudius quinctus a vetere quodam discipulo literas Franekerâ accepi, quibus significat, Bogermannum et Sopingium munus professionis publicae suscepisse, quod hactenus recusasse dicebantur etc. Sed ut erat cunctator natura, et cui cauta potius consilia cum ratione, quam properata ex casu placebant, quantumvis ab omnis ordinis hominibus efflagitatus, ab ecclesia tamen Bolsverdana se dimoveri passus non est; ubi tandem per febriles paroxysmos debellatus, qui nunquam antea decubuerat, vitam praeclare actam cum morte placida conmutavit a. MDCXV. ult. novembr. hora quarta matutina, quum vixisset annos XLII. menses 2. dies 14. cuius temporis dimidiam partem in ecclesiastico munere absolverat. Ita notatum vidi in albo (ut vocant) amicorum Godeschalci Aeltii, cui locum I. Tim. I. 15. Sopingius ex morbo languidus, a. 1615. 23. novembr. adscripserat; eamque novissimam collegae optimi scripturam fuisse monet rev. Aeltius; quam memoriae caussa mecum servo. Nihil publici unquam iuris fecit noster, quamvis plurima ipsi suppeterent. Varia tamen reliquit scripta, tum absoluta, tum adfecta, quae in tres classes distincta amicis nuncupavit. Polemica, ut vocant, sive de controversiis fidei et religionis, cl. Sibrando Lubberto, et in ecclesia Bolsverdana collegae Godeschalco Aeltio (deinde Arenacensis ecclesiae ministro) tradi mandavit, ut, si videretur, emendarent et in lucem ederent. Aeltii istius opera itaque prodiit G. Sopingii apologetica responsio ad libellum anonymum, qui vocatur Bona fides Sibr. Lubberti, etc. Franek. 1616. 4. cui opusculo praemittitur illa, quam sequuti sumus, epistola. Cetera manserunt inedita. Dogmatica scripta (in quibus etiam notationes variae ad loca S. Script.) fratri Adolpho Sopingio, ministro

Inter anecdota eius fuerunt Hesychianarum lectionum sive emendationum in Hesychium libri tres absoluti, quibus heres factus Sibrandus Tetardus Siccama

---

Longerhouvensi, legavit. Critica vero, animadversiones et emendationes veterum auctorum, Sibrando Siccamae tradi voluit, veteris et constantis amicitiae monumentum; quum et mutuam in iis operam praestitissent, neque digniori heredi (qui ut vivo, sic morienti praesens adhaesit) commendari possent, variis eruditionis quoque non vulgaris testimoniis claro, utpote cui libellum de iudicio centumvirali, (a cel. Graevio thesauro antiq. Rom. T. II. p. 1823. insertum) et commentarium in fastos Kalendares Romanorum, item de veteri anno Romano Romuli et Numae Pomp. antitheses (tom. VIII. thes. ant. Rom. p. 33. et 81. quod in Catalogo illius thesauri confuse exhibetur sub nomine Sexti Rufi) nec non in antiquas Frisiorum leges notas debemus. Inter Sopingiana anecdota fuerunt, teste eodem herede, (1.) castigationes in aliquot libros Iamblichi, et separatim notae in librum Iamblichi de vita Pythagorae, et protrepticon eiusdem (2.) chorographia Atticae regionis, et urbis Athenarum (3.) Hesychianarum lectionum, sive emendationum in Hesychium libri tres, absoluti (4.) observationum et emendationum libri aliquot, sed indigesti (5.) notae in Sidonium Apollinarem, absolutae, et Sibrando Siccamae dedicatae (6.) notae et emendationes in glossas Isidori (7.) notae ad Eustathium grammaticum (8.) catalogus fabularum comicarum et tragicarum, breve opusculum, sed insigne. Ex his abunde patet, qualis quantusque fuerit G. Sopingius, in ipso aetatis flore, tot moliminibus nobili, exstinctus; cuius memoriae hanc recensionem, lectori forte non ingratam, debere nolui. Utinam praecipua et selectiora dedisset orbi literato Siccama, vel tres saltim illos absolutos lectionum Hesychianarum libros, qui num interierint, an lateant alibi, resciscere nullo modo licuit! Lubens crediderim, Sopingianas schedas plurimas tumultuario, et plane sine ordine et methodo, scriptas fuisse, ut ipse Sibr. Siccama testatur epist. CLIII. ad Io. Is. Pontanum (syllog. epist. A. Matthaei, p. 403.) addens: et quae vix ab aliquo expoliri posse spes est, ut Sopingianum nomen tueri possint apud posteros, etc. Conf. epist. CLXXIII. ad eund. p. 454. Quod tamen de omnibus non aeque dici posse existimem, nedum de absolutis, quibus Hesychium et Sidonium illustravit. Addo ex eadem sylloge epist. CXXXIV. p. 362. ubi ad Io. Lydium Pontanus ille a. MDCXXIX. Harderv. XI. Kal. novemb. Fuit penes me quoque, sed obiter inspectus, emendationum in idem (Isidori) glossarium libellus Godefridi nostri Sopingii mstus. Sed cum postea ad se recepit, cuius is erat, ὁ μαχαίτης Sibrandus Siccama. Nec dubito eundem, ut et alia Sopingii, praesertim eius in Hesychium observationes, etiamnum reperies apud Siccamae viduam aut heredes Bolswardiae. Posteriores autem curas fuisse eas, et ipsis adeo notis, quas damus, Sopingii marginalibus meliores, non dubito. Passim etiam eo remittit nos auctor, tanquam ad opus plenius. Sic notas suas in Hesychium laudat ad v. *ἀσάριον*, (post *ἄσεπτον*) et v. *ἀστραγάλη*. et c., lectiones, ad v. *ἀηδόνα*· earumque lib. II. cap. 27. ad v. *αἰλόστροπον*· lib. I. c. 33. ad v. *ἐξαλλα*· lib. III cap. 2. ad v. *δαιδάλεια*, et saepius ita. Conf. ad v. *Ἀλκμέωνα*, *ἀπάγελος*, *βοτροιδία*, *δεκάδρομοι*, *θαλείας*, *θεμερόπις* . . . . *ἀγχόνη*. etc. Sic observat. lib. I. citat ad v. *Ἀρτὰς*, adversaria sua pag. 196. ad v. *ἀναγκοφαγεῖν*, eorumque pag. 291. ad v. *Διαγόρας*, et collectanea, pag. 307. ad v. *ἀντίχειρες* symmictorum denique suorum paginam 115. ad v. *Ἐφώδιον*. Addo numeros, ut illarum chartarum moles quodam modo percipiatur. Sed et alia plura citat, etiam ea, quorum indiculum paullo ante dedimus. Ex. gr. Sidonii sui meminit ad v. *Βαβύρτας*, et notarum suarum ad Iamblichum, in v. *οἰκεία*, quod omissum in ed. Schrev. Sic ad Sirachidem notas suas (silente Schrev.) laudat in v. *κατὰ τὸ χρίμα* (post v. *κατατοξεύω*, quod interpretatione carens distinguendum, ut in ed. Hagen.) et ad Pindarum, in v. *Πεδλήνη*, ad Hesiodum, in v. *ἀλέα*, item ad Athenaeum (ut saepius Nicandri fragmenta castigavit) in v. *ἄχανθα*. Atque ita sine dubio veteres auctores plurimos, graecos et latinos (ut fieri solet) marginalibus notis illustravit: unde in P. Francii catalog. p. 143. n. 1000. exstat Nonni Paraphrasis gr. lat. Leidae 1589. 8. in quo multa emendavit Sopingius. Habeo et ipse Anton. Liberalis, Phlegontis Tralliani, Apollonii et Antigoni opuscula, quibus M. Antoninus de vita sua subiicitur, edit. gr. lat. Argentin. 1690. 8. a Sopingio variis notis mss.

non liquet utrum Lindanum an Cocceium, Schrewelii successorem, secundum heredem instituerit. Hoc constat eas e Cocceii scriniis ad Io. Fr. Gronovium Hesychio Hackiano oculos commodantem delatas esse atque ita ex paterna bibliotheca pervenisse ad Abr. Gronovium, qui amicissimum sibi Albertum hoc thesauro beavit.

Tertius est Iacobus Palmerius a Grentemesnil, miles Cadomensis, cuius *ad Hesychii lexicon emendationes et notas anno* 1651 *absolutas* (vid. Palmer. Exx. in opt. auct. Gr. p. 482) ab ipso auctore a. 1658 accepit C. Schrewelius. Deinde eas possedit Stephanus Morinus, avunculi sui heres, qui impetrante Almelovenio Verweio eas utendas concessit. At Verweio priusquam Palmerii commentarium descripsisset fatis abrepto, Almelovenio redditae postmodo cum reliqua eius supellectile literaria primum Henrico Sypesteinio, deinde Sypesteinii fratri obtigerunt, a quo a. 1743 ultro oblatae P. Burmanno iuniori denique ad Albertum pervenerunt.

Quartus accedit Henricus Valesius, Hadriani frater, cuius notas a Prustello antecessore Aurelianensi sibi commendatas I. G. Graevius commendaverat Verweio. Post huius obitum a. 1691 in manus venerunt Pancratii Maesvicii, a cuius heredibus a 1729 a Io. Bogaerdo recuperatae et intercedente Io. Cornelio de Pauw Samueli Luchtmansio bibliopolae celeberrimo traditae sunt, Albertinam editionem tum curanti.

Agmen claudit Ludolphus Kusterus Bentleianum, ut Ruhnkenii (praef. p. III vol. II) verbis utar, in Hesychio tractando rationem secutus. Notas eius in principio literae *Θ* abruptas, rem promovente Io. Iac. Wetstenio, Franciscus Sevinus et Claudius Sallierius sponte subministraverunt Alberto, cum iam pervenisset ad voc. *ἐν πείσῃ*.

Consulto in hunc ordinem neque Casaubonum recepi, quamquam Athenaei editorem celeberrimum etiam Hesychio saluberrimum fuisse per se patet, neque cum magno Scaligero Salmasium saepissime in transcursu nostro quoque opitulantem, quod neutrum eius editionem molitum esse constat. Recipiendi contra fuissent Angli de Hesychio optime meriti Io. Pearso et criticorum princeps Bentleius, nisi Alberto duum virum illorum adversaria maligna aliqua fortuna invidisset. Quamquam de Bentleianis schedis quid sentiam infra exponam. Medium quendam locum in hac convectarum adnotationum messe tenent Io.

---

ornata, unde quasdam ad Hesychium emendationes etiam protuli. Praeterea Fungerus (qui Leovardiensi gymnasio ea aetate praefuit) ad Hesych. v. *ἀχαϊάγος* Sopingii quaesita per epistolam citat; ut et ad v. *ἄμφωξις*, aut verius ad v. *ἀμφῶτις*. Idem ad v. *ἀπάνθρωπος* (ubi Sophoclei dramatis corruptissimum nomen) Sopingium laudans, virum eum adpellat in huiusmodi restituendis admodum sagacem. Exstat etiam G. Sopingii ad I. Is. Pontanum epistula (in A. Matthaei syllog. n. CLXIX. p. 442.) de herba Britannica, et unde haec ita dicta; unde sequentia describam: „In Hesychio nostro quaedam celtica vocabula olim offendi, quae data occasione colligam, et tibi mittam. De Britannica mihi suggessit amicus noster vir doctus Sibrandus Siccama, qui nostrae reip. a secretis, etc.“ — Quod autem iuvenis admodum accesserit ad Hesychium Sopingius, plurimorum itaque annorum curis emaculatum, inde colligo, quod in exemplari, quo usus est, nomini suo adiecerit annum 1589. 18. April. adeoque sextum decimum annum agens.‘ ALBERTVS.

Gasp. Suiceri specimen duplex (Tigur. 1662, Obss. s. Tigur. 1665.) et Is. Vossii et Fr. Guyeti marginalia. Hackianae et coniectarum in marginem eius Vossii notarum frequens mentio est in epistulis G. I. Vossii (393. 411. 414. 536) eo tempore scriptis, quo Christianum Schotanum et Io. Arcerium Theodoretum novam parare editionem fama percrebruit. Postea liber iste per aliquod tempus in Abr. Berkeli manibus versatus possessores habuit Emmenios cives Groninganos patrem et filium Lambertum Henricum, qui intercedente Hermanno Venema concessit Alberto. Tria potissimum sunt, quae sibi propria habet Vossius laude digna, primum, quod non pauca ex ineditis protulit grammaticis et glossariis, tum quod Hesychium studiosissime cum Hesychio contulerat, ut ex conlatis locis corrupta restitueret, tertium quod primus per integrum opus ordinem alphabeticum restituendum esse intellexit. Hinc factum sane est, ut innumeris locis codicis Marciani lectiones divinando assequeretur, sed saepissime etiam, cum ad eandem normam quodlibet vocabulum exacte componere studeret, voces notissimas et integerrimas sic refingeret, ut inauditae fierent Graecis auribus, id quod non fugit Albertum et Hemsterhusium. Itaque in lucem nunc protractis grammaticis Vossianis tum ineditis et ipso codice Veneto a Schowio denuo collato cum hodieque nihil fere utilitatis afferre Vossii commentariolos viderem, eo magis consilio ductus, ne viro sollertissimo omnem laudem detraherem, quam ne scitu digna praetermitterem, ubique fere Vossii cum codice consensum indicandum esse existimavi. Minoris etiam pretii sunt Fr. Guyeti notae breviores plerumque et acumen etymologum spirantes, quas ab Aegidio Menagio Schrewelio concessas Albertus prout in ed. Schr. habentur retinuit, cum autographum Parisiis latentem conferre non licuisset. Atque etymologum ingeniosa absonis mixta proiecisse quid mirum? Ad hodiernum, puto, diem est, ubi delirent, qui elatis naribus vocabulorum veriloquia rimantur.

Tantum de criticis aut multa aut aliqua certe laude dignis sed uno Bentleio inferioribus omnibus. Reliqui numeri sunt et nunquam aut raro a nobis in partem vocati, quamquam Pergero anteferendi ad unum omnes. Recte igitur Ruhnkenius in notis aliorum adiciendis hoc institutum secutus est, ut si quid manifeste falsum et absurdum esset ne proferret, sed suis adnotationibus adiungeret primariorum suae aetatis criticorum tentamina THemsterhusii Iac. Tollii Adriani Heringae Io. Piersonis, aliaque nunquam peritura. Atque si talibus viris libros ex arte emendantibus cognitum fuisset, quid quoque loco praeter mentem auctoris a primo correctore licentius novatum esset, multo etiam commendabiliorem, credo, haberemus Hesychium. At habet profecto penus illud eruditionis reconditissimae, quamobrem fortunas suas non iniuria accuset. Nam ut taceam primos ac summos Hesychii interpretes, qui ms. Venetum prorsus neglexerunt, ac de Musuri correctionibus, quas quidem multas esse atque insignes ipsius Aldi verba declarant, ne cogitarunt quidem, nonne omnes probabilitatis modos excedit potuisse fieri, ut non solum Albertus, ad quem specimen codicis (praefationem et literam Ξ) attulerat Dorvillius, Aldinam sequi quam accuratam libri ms. collationem sibi comparare mallet, sed etiam, quod mirabilius est, post edita Villoisonis et Schowii supplementa inveniretur nemo qui

novam glossarii nostri editionem adornaret *). Narrat sane Schowius praef. p. XX Christ. D. Beckium novis subsidiis criticis instructum ad novam Hesychii editionem animum curasque applicuisse. Sed incertum qua fide. Certe lucem publicam neque Beckii vidit editio, neque ea, quam paraturum se esse quadraginta annis post publice pollicitus esse fertur Imm. Bekkerus. Fruebantur igitur huius seculi philologi editione Albertina ubicunque cum Schowii supplementis sedulo comparanda, ne manum vertentes quidem ut telam a Ruhnkenio in praefatione feliciter exorsam retexerent, accuratioremque instituerent disquisitionem, quibus e fontibus et quo consilio laudatissimum illud glossarium paratum esset. Anno demum sexagesimo quinto, postquam curis Ruhnkenianis extrema manus accessit, tenebras illas, quae ab initio statim historiae huius lexici suffusae erant, pro viriculis pellere atque discutere studuit Car. Ferd. Rankius in operosa sua de lexici Hesychiani vera origine et genuina forma commentatione Lips. et Quedlinburgi 1831. 8. edita, cuius extremae partis iusto aridioris tamquam corollarium est mea de λέξει τραγικῇ commentatio in libro Didymi Chalcenteri Grammatici Alexandrini fragmenta quae supersunt (Lips. 1854. 8) inscripto p. 82—112. Opusculi Rankiani iudicium fecit Fr. Th. Welckerus (*Kl. Schrift.* II p. 542 — 96), cuius si admonitionibus obedientiores fuissent philologi existimo futurum fuisse, ut mea hac qualicunque opera non admodum opus esset. Sic enim Welckerus p. 595: *Eins der dringendsten Bedürfnisse der Philologie ist gegenwärtig eine neue Ausgabe des Hesychius oder zu dem von I. Bekker zu erwartenden Texte ein vollständiger kritischer Commentar, der zugleich für den, welcher seinen Fleiss der Wortkritik etc. ohne alle Rücksicht auf die Leipziger Messe, aber mit desto mehr auf die Dauer und den Umfang der Wirkung einem Buche Jahre zu widmen gesonnen ist, eine der anziehendsten Arbeiten abgeben würde. Mit umfassender Kenntniss der Lautlehre, der Formen und der Dialekte müsste derselbe gute Sachkenntnisse besonders in Mythologie und Poesie verbinden, aus den von Alberti und Ruhnken gesammelten Anmerkungen, aus den Emendationen von Taylor, welcher stillschweigend den Weg Bentleys ging, von Toup, Wakefield und Andern alles irgend Belehrende, in noch zweifelhaften Fällen möglicherweise künftig Brauchbare auswählen, doch meist auch den Worten nach auszüglich zusammenstellen, alles schlechthin Verfehlte, Entbehrliche und Gleichgültige ausschliessen und dazu die zerstreuten und nicht obenhin aufzulesenden Beiträge, welche die neueste Literatur darbietet, fleissig einsammeln. Die Massen werden sehr zusammengehen, das unentbehrliche Buch aber würde wahrscheinlich wie in Deutschland so in England, den Niederlanden und wo sonst die Philologie blüht, mit ungewöhnlicher Gunst aufgenommen werden.* Haec ille. Sed dicto promissisque nemo paruit, et illo quidem tempore recte. Debebat enim nova editio aut sine intervallo Schowii collationem sequi, aut in aliud tempus differri, quo simillima poterat evadere ei imagini, quam animo conformatam habebat Welckerus. Eccui tum, cum Welckerus illam exhortationem promulgabat, ad nutum praesto erant

*) Secus quam speraverat Schowius in epist. ad Heyn. p. 28: „De nova et quidem manuali editione quae post curas meas quam maxime necessaria erit alii cogitent."

auxilia quibus nobis uti licuit supra quam credi potest fructuosa, primo Ed. Gerhardi, L. Prelleri, ipsius denique Welckeri opera historiam fabularem tractantia, tum E. Ahrentis de dialectis Aeolicis et Dorica libri duo intra annos 1839—1843 compositi, et Chr. A. Lobeckii pathologiae Graeci sermonis prolegomena et elementa, eiusdemque verborum Graecorum et nominum verbalium technologia? Et ne quid de editionibus scriptorum cuiuslibet generis aetatisque in universum nunc castigatioribus dicam, num quas tum futurus Hesychii editor inspicere poterat fragmentorum collectiones iis comparandas, quas nos Meinekio Bergkio Nauckio C. Müllero aliis debere animo profitemur gratissimo? At fuerunt omnino nullas. Nec non optimi quique antiquitatum Graecarum libri et qui de arte et artificibus compositi sunt paulo posteriores sunt Welckeri censura, eodem fere tempore scripta, quo Thesaurus Graecae linguae ab H. St. constructus post editionem Anglicam novis additamentis auctus ordineque alphabetico digestus tertio edi coeptus est apud Didotum. Huic vero opem ferentes Guilelmus et Ludovicus Dindorfii in quantum Hesychii quoque integritatem bonis avibus promoverint plus semel expertus sum. Denique, ne plura addam, etymologice nondum ad eam aetatem adoleverat, ut quis pueritiae eius pervicaciori brevi obrepturam esse adolescentiam in audacia temperantiorem sperare potuisset. Nunc vero haec etiam studia habent maturitatem suam, et prudentiae vindices gravissimos quos inter excellent Pottius Schleicherus Kuhnius Meyerus Christius Curtius et etymologos se promittunt HWeberus AGoebelius GGerlandus. Haec qui secum reputaverit, iam minus mirabitur, post longam demum temporis intercapedinem prodire tertiam Hesychii editionem. Tertiam dico, quod ut Iuntina et Hagenoensis editiones Aldinam plerumque exprimunt, ita Hackiana tota in Albertina recepta est. Prodisset fortasse ab hinc annos decem, non meis, sed Bekkeri Meinekiique studiis promota, nisi casus obvenissent labori gnaviter inchoato saepius incidentes. Nam Arthurus de Velsen, qui, cum Berolini versaretur, Partheio librario celeberrimo calcaria subdente eam provinciam susceperat, ut congestas undique recentiorum philologorum Hesychii emendationes coacervaret seligeret disponeretque, paullo post Athenas profectus lares et urbem mutabat, ANauckium vero, quamvis a Meinekio invitatum, ut inter se partirentur provincias, et occasio et ipsius genius ad alia studia vocabant. Itaque cum mihi intra patriae fines datam viderem libertatem, ut, si tanto me parem sentirem negotio, novam Hesychii editionem promitterem, redemptorisque optatis responderem, postremo ne quis mihi nec opinato surgens e Batavis aemulus multarum lucubrationum praemia interciperet, de Cobeti quoque propositis quid sibi innotuisset, e Geelio sciscitatus sum. Responsum abstuli illud poetae *ἄλλον ἄλλοισιν ἐπιτέρπεσθαι ἔργοις* addita simul hortatione blandissima, ne amplius moram interponerem. Ita cum res se haberet, editionem ex ante praeparato aggressus sum eamque nunc emitto sexto fere anno post quam primus editus est fasciculus absolutam.

Haec in universum praefatus de variis ad eam adminiculis et instituti mei ratione disseram explanatius. Hoc enim est caput eius rei quam agimus ut ostendamus, in posterum hoc unum ab omnibus, qui de Graeco sermone bene mereri volent, enitendum esse, ut auctoritate Hesychii ex civitate quasi exter-

minata, sospitem restituant Diogenianum. Cuius articulos nisi quis nervos esse glossarii intellexerit, huic auctor sim, ut in emendandis poetis ad fraudulentam Hesychii auctoritatem omnino ne provocet. Nam quam proclivis sit lapsus, Merkelii, viri ceteroquin doctissimi et providentissimi, probare exemplo possumus, qui nunquam se ab eo sustinuit, quotiescunque Aeschylo suo opem laturus Hesychio usus est. Fiet sane Hesychio e Diogeniano exstirpato liber dimidio fere compendiosior, sed fiet etiam tanto pretiosior. Quin ego sic sentio. Si quando res eo perducta fuerit, ut ex utro fonte hauriamus ubicunque probe sciamus neque sincerus integerque Diogenianus alienis obrutus vestibus amplius lateat, tunc, prorsus recisis adiectionibus inutilibus foedisque vitiis una litura sanatis, poscent publica commoda ut seorsum editus Diogenianus post nostras curas denuo tractetur sibique reddatur similior. Quod non dubito quin effici possit, nisi forte placuerit media quaedam via, ut in singulis novae editionis paginis duplex instituatur tanquam copiarum acies, prior ut par est Diogeniani, novissima et extrema ab Hesychio instructa. Hanc sequerer viam, an eam, quam ingressus sum, in initio ipse dubius haesitavi, tandem ne viae periculosiori me comitterem permagni momenti hoc fuit, quod locis aliquam multis me iudice interpolatori reliquendis praevidebam haud defore recuperatores suos. Itaque spuria, quorum duplex genus est, signis criticis notare quam eliminare malui. Vocabula nihili et solemni literarum permutatione ex aliis detorta aut cum aliis similis soni confusa uncinis circumsepsi, peregrina et extra ordinem posita stellula notavi. Eiusdem notae criticae iudicio confodi praeterea Homericas Euripideas et sacras glossas nonnullas etiam ubi ordinem non confunderent, quod vellem etiam saepius fecissem. Nam Gregorio etiam Nazianzeno aliquot glossarum centurias et Moeridi Atticistae deberi haud paucas sero vidi. Cf. Philol. XV 4 p. 712—714. Sed de his disserendi infra locus patebit commodior. Nunc non quid mihi praestitisse videar dicendum est, sed quibus adiutus subsidiis rem aggressus sim.

CAPVT III

DE APPARATU HUIUS EDITIONIS CRITICO

a) de emendationibus post Alberti Ruhnkeniique curas in lucem editis

Codicem Venetum neque ipsi vidimus, neque ab alio VD. post Schowium denuo collatum habuimus. Speraveram quidem fore, ut Aemilius Luebbertus, amicus suavissimus et popularis meus, qui anno 1857 iter Italicum parebat, si non librum primum postremumque conferret, at certe locis dubiis et impeditioribus meos in usus inspiceret. Sed cum postquam res domesticae Bonna, ubi tum studiorum caussa castra posuerat, Vratislaviam avocaverant, haec etiam spes quam Fr. Ritschelius mihi ostenderat, ad irritum redacta est. Itaque fundamentum huius editionis est ea Marciani collatio, quam Nicolaus Schowius in supplementis ad Hesychii editionem Albertinam Lips. 1792 8. et in epistula critica ad C. G. Heynium Rom. 1790. 4. publicaverat. Hunc quominus unicum ducem sequerer, deterrere quidem poterat severum illud, quod Fr. Bastius in

not. ad Greg. Cor. p. 211 de Schowiani ingenii dotibus fecerat iudicium*); sed ut concedamus non eam Dani fuisse scrupulosiorem observationem adeoque rerum palaeographicarum peritiam, qua instructi nostro tempore philologi omnes librorum mss sordes minutius scrutari solent, ita tamen officio suo functum eum esse, ut sibi laudem peperisset, inde mihi concludere posse videbar, quod ne singulare quidem eius incuriae specimen a Cobeto in Nov. Lectt. 117 (vol. III p. 101 gl. 41) exagitatum eiusmodi profecto est, ut viro aliis rebus occupato et pro ardentissimo suo in literas humaniores studio satis brevi tempore talia dona ferenti summopere crimini esse possit. Accedit aliud, idque gravius. Possidet enim bibliotheca Bonnensis exemplar editionis principis nitidissimum, quod ipsi si bene memini iure emptionis venit ex museo Caroli Lachmanni. Huius marginibus a docta manu, quam Im. Bekkeri esse Ritschelius affirmat, usque ad gl. *ἄϊδος κυνέη* (vol. I p. 72 n. 87) adlitae sunt levissimae quaeque codicis Marciani discrepantiae, numero quidem, ut verum fatear, longe plures quam a Schowio indidem collectas habemus, sed nullius adeo pretii, ut melius rem administrasse intellegatur, qui prudens et sciens eas praeteriit, quam qui in augendo numero lectionum ad restituendam lexicographi manum inutilium immodicus supplementorum molem inutiliter auxisset. Neque Bekkerus, quem aliquando Meinekio Velsenioque sociis accersitis edendi perpoliendique Hesychii consilium iniisse diximus post prima collata folia, credo, animum despondisset, si quid ex continuato labore lucri se facturum esse vidisset. Verum tamen ut viri docti, quibus haec nostra studia cordi sunt, ipsi iudicare possint, quo iure nos in hac sententia maneamus, in auctario emendationum, quidquid Bekkerus e Marciano libro protulit, summa cum diligentia indicabimus. Itaque ubicunque unicus codex a spectata sua virtute praestantiaque deficiebat, aut coniectura periclitanda erat, aut genuina scriptura, si fieri posset, ex iis scriptoribus scholiastarum commentariis glossographis grammaticis eruenda, quibus sive ipsum Pamphilum sive Diogenianum auxilio fuisse ad liquidum demonstrari poterat. Ac de lexicis meis ineditis aliisque eiusdem generis instrumentis criticis copiosius disseram, cum primum de incremento disputavero, quod post auctarium emendationum in calce editionis Albertinae a Ruhnkenio evulgatum Hesychii integritas e criticis virorum doctorum cepit periculis, iisque partim ante Schowii supplementa, partim post curam Dani utilissimam factis. Quorum proventus quamvis pro re nata efflorverit laetissimus et qui solus adnotationis nostrae sulcos onerare potuerit, coniectorum tamen eorum qui non per occasionem tantum singulas glossas illustrarent, expedirent, emacularent, sed dedita opera in castigando perpoliendoque Hesychio desudarent, et numerus efficitur perexiguus, neque ea fuit ingenioli abundantia aciesque, quam in Alberti Ruhnkeniique

*) Hoc unum doleas Schowium codicis bonis, quae plurima et maxima sunt, non melius usum esse. Obiter moneo, in Dani notis imprimis desiderari scientiam rerum paleographicarum, quae quanti sint momenti ad vitia codicis illius emendanda, si locus hic pateretur, magno numero exemplorum demonstrarem. Sed spero mihi fortunam fore tam propitiam, ut eximium hunc librum ipse tractare possim. Quod si mihi contigerit operae me pretium facturum non dubito, ut qui certo sciam in codice plurima repertum iri, quorum nulla in Schowii editione vestigia apparent.

antecessoribus laborisque comitibus admirati sumus. Haberet quidem glossographus, quod sibi gratularetur emendatores suos, ab Alberto in rem suam non conversos, si Pearsoni Toupioque similiores fuissent quam Reichardo Faehsio Schwenckio Fritzschio aliis honoris gradu non superioribus. Sed ut nunc comparata res est, si qui erunt editionis meae spectatores, cum quadam mei miseratione intellegent, quam multa inutilia et fatua mihi legenda erant, ut de cuiusque emendationis auctore primo certo constaret. Quae ego ne invidiosius, quam verius dicere videar, adeant e. c. animadversionum ad Hesychii lexicum specimen, quod praeside I. Fr. Scherero Io. Georgius Reichardus edidit Argentor. 1750. 4 vix publica luce dignum, vel God. Faehsii animadversiones in Plutarchi opera Lips. 1825. 8 editas, „quibus a p. 165—8 adhaerent pauca quaedam in Hesychii lexicon olim quidem maiorem in partem iam impressa (Servestae 1819) in vulgus tamen minus omissa", et quae reliquae eiusdem observationes in Hesychii lexicon leguntur in Syllog. lectt. Gr. p. 419 — 432 (Lips. 1813). At hi sterilitatis excusationem habebunt fortasse ab aetate magnorum, quae in tractanda philologia sequerentur, exemplorum minus feraci, sed nostris temporibus, quibus coniectores felicissimi ingenii sui lucem cuiuslibet aevi poetis scriptoribusque porrigunt, tantas et excogitari et concoqui potuisse ineptias, quantas etiamnunc plena manu dispergere solet Conradus Schwenkius, hoc inter mirabilia referendum esset, nisi in antiquariis istis historiam fabularem tractantibus et veriloquiorum rimatoribus omnino desideraretur sobrium philologorum iudicium et, praefiscine dixerim, profundior quaedam Graecae linguae scientia. Vide ANauck. in Muetzell. diurn. X 12 p. 922. Exstitit quidem nuper unus e ‚*linguistis sub Kuhnii vexillo militantibus*' (F. G. Schoemann Ind. lect. Gryphisw. 1860/61 p. 6) nugipolyloquides, qui in *Z. f. vgl. Spr.* X 5 p. 379 aliquo numero putandam esse negaret Hesychii editionem ab auctore grammatica comparata ne imbuto quidem profectam; at vereor ne editionem Legerlotziorum plausum laturam non ex eadem ratione aestimaturi sint, penes quos de studiis meis quibuscunque iudicium esse malo, philologi Graecaeque quam Gangeticae linguae peritiores. Ceterum de glottica (ut cum Schleichero loquar) me mirabiliter sentire supra significavi, sed ad monstra quae Hesychius loquitur strangulanda alio opus esse Hercule, quam Indico aut si Dis placet Celtico dudum dicere memini in annal. Marpurg. XIII 3 p. 269 (1855 Nr. 34). An seria eos mecum egisse credam qui mihi, postquam vol. I fasciculus primus emissus erat, aurem pervellerent, quod rarius lectores quam factum ipsi vellent ad Boetticheri Arica et ad N. Sparschuhi Celtica (Philol. V p. 250 sq. inserta) omnino non ablegassem? Ego vero non credam. Nam alterius opusculum mirum quantum incogitatum est et inconfectum, alterius vero credibili insipidius et ne novitate quidem rei illicibile. Audi modo Sopingum in epist. ad Io. Is. Pontanum (Syll. A. Matthaei CLXIX p. 442): ‚In Hesychio nostro quaedam Celtica vocabula olim offendi, quae data occasione colligam et tibi mittam!'

Itaque ut illuc redeat, unde exorsa est, oratio, divam criticam in emendando Hesychio laetissimos fecisse progressus lubens agnosco, sed optimas quasque coniecturas, quarum in dies maior succrevit numerus, aliunde potius mihi

petendas fuisse, quam e commentariis castigationi glossographi destinatis, e quavis editionis huius pagina apparebit. Duo enim non amplius vidi emendatorum in Hesychio libros prolixiores, sua utrumque dote insignem. Nam in investigandis scriptoribus antiquis, ad quos respicit Hesychius, inprimis versibus Homericis, insignis utilitatis fuerunt Ioannis Pearsonis Cestriensis Adversaria Hesychiana a Th. Gaisfordo II voll. 8 Oxonii MDCCCXLIV edita, quae si auctori per obrepentem senectutem licuisset omnia ea specie induere, quam in commentatione eius de vocibus Homericis, quoties apud Hesychium corruptae sunt, affabre edolata admiramur, nemo dubitaret, libris id genus perfectissimis adnumerare: in comparando vero glossographo nostro cum aliis glossarum farraginibus indeque sponte nascente emendatione laudabilem a Ioanne Toupio positam esse industriam si quis negatum iret, adversus merita eius esset ingratissimus. Ac Pearsonis volumina mss. et Cantabrigiae in Coll. S. Trin. exstare et in Cestriensi Bibliotheca latere non fugit quidem Io. Albertum, in praef. p. XVI huius thesauri nanciscendi spem, aliquando sibi factam, postmodo evanuisse querentem, sed cum Toupii promulgarentur quatuor in Suidan et Hesychium emendationum volumina, dudum fato obierat. Hos igitur II viros longissimo temporis spatio interiecto in emendando Hesychio primus secutus est is, quem mihi per totum opus comitem praesto fuisse benevolentissimum, grato animo profiteor, AMeinekius Graecarum literarum immortale decus septem emendationum Hesychianarum centuriis editis in Philologo Gottingensi XII 4 p. 602—633 et XIII 3 p. 508—564. His viri et elegantissimi et officiosissimi temptaminibus quid debeat lexicographi nitor et integritas non solum singulas paginas inspicienti patet, sed etiam ipse professus sum in Philol. XIII 1 p. 217 sqq. Licet enim Dindorfios quoque fratres in thesauri editione Parisiaca de Hesychio etiam quem tantum non totum receperunt optime meritos esse concedamus, animo tamen ad graviora intenti in impeditioribus lexicographi glossis sibi moram esse noluerunt, unde factum est, ut innumeris locis Albertinae editionis ineptias recoquerent, et cum non raro nostrum monstra loqui paterentur, saepissime quoque integerrima, ad quae explicanda arctiore quadam cum dialectis Graecae linguae familiaritate opus esset, in vitii suspicionem adducerent. Reliquorum qui hoc aevo Hesychio emaculando fructuosam operam navarunt tria potissimum sunt genera. Ac lexicographi cum laude nominandi sunt Schleussnerus et I. Th. Schneiderus, inter grammaticos Ch. A. Lobeckius et L. Ahrens, e criticis denique apud exteros Coraes Porso Dobraeus Badhamus*) apud nostrates Iacobsius GDindorfius Schneidewinus Bergkius Nauckius**). Quibus libenter accenserem criticorum apud Batavos deum C. G. Cobetum et ex etymologis GCurtium, nisi huius cautiones viderem incredibili modo in superstitiosam apicum reverentiam excrescere, illum vero semper monendum, se non primum aliquid vidisse. Alterum subsidium, quo mstorum codicum defectum aliunde quodammodo supplendum esse censui, lexica sunt et glossaria graeca

*) *journal of classical and sacred philology* N. II Iuni 1854 p. 265.

**) Cf. *Zeitschr. f. Gymn. Wes.* X 12 p. 921 — 27 et Bulletin. T. III p. 305 — 331 (= 348 — 63) Petersb.

by Google

antiquiora inedita editaque, quorum hic est recensus. Ac primum quidem dicam de Cyrillis Athenasio et Eudemis a memetipso visis, tum de aliorum ex aliis exemplaribus excerptis.

b) De Cyrillo Alexandrino Athanasio Eudemo personato et lexicis Seguerianis

Vindobon. 171.

Hesychii glossographi discipulus et ἐπιγλωσσιστής Russus in ipsa Constantinopoli sec. XII — XIII e cod. Vindob. Graecorussica omnia, additis aliis pure Graecis et trium aliorum Cyrilliani lexici codicum speciminibus — nunc primum edidit — Bartholomaeus Kopitar. Vindob. 1839. 8° mai.

„Hunc codicem ab Augerio de Busbecke Constantinopoli comparatum, prout ipsius manu elegantissima inscriptio testatur, D. Nessel sic descripsit: „CLXXI Cod. philol. et philos. graecus est chartaceus mediocriter antiquus in 4° constatque nunc foliis 374 quo continetur Anonymi Lexicon." Codicis prima duo ad minimum folia, siquidem primus etiam fasciculus ut reliqui plerique fuerit quaternio exciderunt iam ante Busbeckium, qui nomen suum secundo quod nunc est folio inscripsit, prioris fronte a Graeculo usurpata ad ineptam suam inscriptionem *βουλγαρίας λεξικόν*. Folia nunc habet 394 in 4° minori sive malis 8° maiori, lineas in quavis pagina 21, glossas initialibus miniatis more solito distinctas in pagina plus minusve 18, ut adeo codex licet initio et fine mutilus etiam nunc sistat 14000 glossarum doctissime explicatarum. Bombycinus est codex, sec. XI — XII, bonae notae diligenter et accurate scriptus in eoque graeca calamo sunt exarata, Russica (usque ad fol. 15, rect.) penna. Linearum nec transversarum nec perpendicularium ulla apparent vestigia, quamquam codicis summa accuratio non sinat dubitare quin olim, dum codex exarabatur, lineae utriusque generis exstiterint. Glossarium incipit a gl. *ἀβδηρίτης* et desinit fol. 355ª *ὠψισμένον*. Adduntur glossae sacrae. Nomina fluviorum. Io. Philiponus. Reliqua cum ipsis foliis perierunt." Specimen codicis exhibuit Kopitar l. c. p. 3—23. Nos librum qua par est diligentia contulimus eiusque specimen exhibuimus vol. IV 1 p. 339—43.

Vindob. 212.

Chartaceus, formae quartae, ab Augusto de Busbecke Constantinopoli comparatus (bombycinus), sec. XIV diligenter scriptus et bonae notae; complectitur fol. 274. Continet Cyrilli lexicon usque ad fol. 203: *τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας λέξεων χρησίμων συναγωγὴ καὶ συνάθροισις*. Fuit Meletii sacerdotis, qui fol. 267ᵇ hanc adiecit subscriptionem: *ἔλιξεν αὐχὴν καὶ βίβλος εἵληφε τέρμα Μελετίου πέλει δὲ τοῦ παρ' ἀξίαν θύτου*. Lexicon digestum est iuxta seriem alphabeti, respectu habito binarum priorum literarum. Paginae plerumque lineis longioribus implentur interdum in binas dividuntur columnas. Literae initiales rubro coloro scriptae sunt. In marginibus multae glossae adduntur, non paucae inter ipsas lineas inseruntur. Interdum eaedem in ipso opere iam inveniuntur, interdum casu tantum vel persona mutatis. At in ipso opere iam deprehendimus interpolationem, qua repetitiones crebrae explicantur. Adnectuntur Ioannes Philoponus

περὶ λέξεων διαφόρων; historia a creatione mundi usque ad Andronicum Michaelis Palaeologi filium; miscellae astronomicae physicae medicae. Nos et huius codicis partem satis amplam excussimus. Excerpta dedimus Vol. IV 1 p. 344—47.

Vindob. 224.

Chartaceus, formae quartae, non valde antiquus, ex Italia Vindobonam advectus, a Michaeli quodam scriptus, complectitur fol. 289. Continet Cyrilli Lexicon usque ad fol. 281: *τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον.* Secuntur *αὐτολεξίαι*, glossae sacrae et *ἐκ τῶν ῥωμαϊκῶν λέξεις.* Additamenta etiam in hoc codice facile deprehendimus. Ordinem alphabeticum ternae plerumque literae observant, et recte a principio omnia procedunt. Sed interrumpitur ordo interpolationibus iisque non minus ordine alphabetico insertis. Librum ms. ipse vidi et excerpsi. Cf. Vol. IV 1 p. 347—49.

Vindob. 319.

Pergamenus forma quadruplicata et comprehendit fol. 116. Non ab eadem scriptus videtur manu sed diligentiore usque ad $\overline{\pi}$, neglegentiore quae sequuntur. Scripturae compendia crebra, nec satis accurata. Fuit olim ex libris Cormanni Brixii postea I. Sambuci D. cuius manu in primo folio verso adscripta sunt haec: „Non esse Cyrilli apparet ex loco *τριβων.* ubi Tribon. quaest. nemu (sic) 80 † amplius annis post Cyrillum.“ Leguntur haec fol. 162 rect. *τριβουνιανὸς. ὁ κοιαίστωρ*, non *Τρεβουνιανός* ut Schubarto apud Mehlerum p. 234 visum est, sed *αν* ab alia manu et pallidiore atramento. Hinc factum est, ut DNesselius haesitaret Cyrillo librum adscriberet nec ne, propterque ea vapularet Kopitari p. V. At titulus minio scriptus eadem qua codex ipse manu: *Κυρίλλου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας λέξεων συναγωγὴ κατὰ στοιχεῖον.* Binas tantum literas initiales respicit, idque satis diligenter si excipias literarum singularum extrema. E. c. post *γωναβίων* (h. e. [*γλακτοφα*]*γων Ἀβίων*) sequitur nova articulorum series *γάμοροι* usque ad *γωρυτός* ordine alphabetico digesta. Haec interpolatione esse addita Schubarto non est dubium. In $\overline{\varphi}$ lacunosus est liber. nam praeter $\overline{\varphi\alpha}$ $\overline{\varphi\upsilon}$ $\overline{\varphi\omega}$ omnia desiderantur. Hunc quoque codicem saepissime inspexi et partim transscripsi. Vide vol. IV 1 p. 349—51.

Vindob. 32.

Continet e Cyrilli lexico *X Ψ Ω* et partem literae *Φ*. Literam *X* ex eo integram in schedis suis apposuerat Schubartus. Inde $\overline{\chi\alpha}$ repetiit EMehler Mnemosyn. III p. 358 sq., qui docte et copiose, ut assolet, de Cyrilli archiepiscopi Alexandrini lexico inedito agit in Mnemos. III p. 213—225 et III 353—62. Nos Schubarti excerptis usi sumus. Cf. vol. IV 1 p. 365 sq.

Cyrill. Mosquensis. Λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας.

Hunc non ipsum tractavi sed eius apographum s. Cyrilli Alexandrini Glossarium LVI plagularum ex cod. ms. XXVII typograph. Synod. Mosq. a Chr. Fr. Matthaei descriptum et bibliothecae regiae Dresdensi (D 39) insertum a 1788. Est idem apographum, ex quo I. A. H. Tittmannus in praef. ad Zonar. I p. XCVII—CXIV excerpta communicavit hanc rationem secutus ut praeter initia

litterarum ex deperditis, quae vel conformatae religionem lucis imperfectam gloriosa vel ab ea differentes. Quae via cum quomodo lucis in litteris a protestantismi indolem non magis consentiens fuit videatur, quam ceteris nobis videtur, ab ipso Matthaei publici iuris facto in libro qui Musarum proditi a 1774 sub titulo Almonia Graecae litteris ineditis ex aliis operibus Graecis vol. I p. 141 sqq. a Gustavo Eduardo Benedicti, viro humanissimo, et mihi pium sperandi literamenti copiam dante, et particulam quidem integrum fol. Kebetis dialogi exscriptam quem adiunxit librum exhibentem totum in meas schedulas transscriptum. Habet vero codex Mosc., cuius ita ut Mus. Ellen. 1687 p. 630—635, hoc praefatum, quod in fronte adscripta habet nonnulla, ad titulum vel Eduardum spectantia deprompta. His enim scripsit typis: ἐκ τοῦ σχεδιογράφου τῶν ἐν λεξικοῖς γραμμάτων τούτων. ἐπεὶ οὐδέποτε κεῖται τοῦτο ἐν τῷ λεξικῷ ἐκείνῳ ἔως τοῦ σταυροῦται ἔστιν ἃ λείπει ταῦτα. Coloratis ab hominis prorsus ingenio et Graecarum literarum ignarissimo scriptum fuit. Suum enim manuscriptum Matthaeo tribuit, quem quum Matthaei religione servavit, nullam mutationem emendationis. Praeterea singulares vitiorum genus inde natum est, quod librarius primum lemmata exemplo in textum transtulit, deinde, quum exemplum ipsum recturet, nulla factum est, ut non multo explicationum quam plurimae litteris initiali earumve, reliquarum vacua spatia relicta, sed etiam hae ipsae, quae non reperirent, (quo de ali quo iudicare lectores possint in vol. IV. 1. p. 302—19 cf. Nebdge — duplicia explicationum nomina), postquam codex librarii a priori aliqua manu ad particularia emendanda expositionem emendaverunt. Ut uno exemplo declarem p. 20. 30 sic codex Mosc. exhibet, ubi dubium esse nihil:

Ἔδρασις ἀφροντιστί	Ἔδρασις
Ἐδραστὸν κακὸν ἔκφυσις	Ἔδρασις ἀφροντιστί
Ἐδώδιμον γενεῖλιον	Ἐδώδιμον κακὸν ἔκφυσις
Ἐδώδιμον ἀναβλαστικὸν	Ἐδώδιμον γενεῖλιον
Ἔδωκα, σημαίνομεν.	Ἐνεῖκα, σημαίνει.
Ἐθάζομαι, ἐκφεύγω	Ἐθάζω, ἐκφεύγω ἀφροντιστί
Ἐθάλειν, ἐλεεῖν	Ἐθάζειν, ἐκφεύγειν
Ἐθάλειν, ἐμεῖν, ἐκβάλλειν	Ἐθάλειν, ἐκβάλλειν, ἐμεῖν
Ἐθάλειν, ἀνεῖναι ἢ ἐᾶν, τὸ	Ἐθάλειν, ἐμεῖν, ἐκβάλλειν, ἀνεῖναι
	ἐᾶν.

Similiter errarunt sol. p. 180:

ἀναβλαστὸν	
ἀναβρυχᾶν, γογγυσμὸς	
ἀναβρυχᾶν, ἐρπετόνειος, ἀναβολὴ	
ἀναμιγὴ ὁδὸς ἢ, ἢ.	

Liber continet fol. 261 ejus paginae 502, et Cyrillum quidem a pag. 1—471 fin. excutiae, ut singulos vicenos plenos percipiat. Multitudine et praestantia glossarum pricum alphabeti litteras posteriorum longe superat. Ordinem tenue fere quatuorum litterae servat. Cyrillum excipiunt ἀβρυχᾶ καὶ γογγυσμὸν excellanae ita, quae ln. Chr. G. Ernesti e codice Taurinensi edidit in Glossar. Sym. p. 331—332 et ἀβρυχᾶν ἀποδύεσθαι p. 477—482.

***Bremensis* 11.**

Membranaceus, formae octavae nitidissime scriptus constans quaternionibus triginta quatuor, continet *κυρίλλου εἰς τὰς ἀπορουμένας λέξεις τῆς θείας γραφῆς*. E bibliotheca Melch. Goldasti Haiminsfeldi migravit in bibliothecam publicam civitatis Bremensis, unde et I. Chr. Bielius Brunsvicensis commodatum habuit qui eius descriptionem dedit in praefat. ad Exerc. de lignis Libani Brunsv. 1740. 4. indidemque emendationes et notas ad Hesychium in quatuor priores literas communicaverat cum Francisco Sevino et Claudio Sallierio *), postmodo cum aliis ad Albertum delatas. Itaque Bielii excerptis Alberto (sect. III, 5. 13 p. XXXIV. V.) uti licuit; mihi ipsum codicem enixe roganti Ienam liberalissime transmisit Elardus Meyerus, civis Bremensis, v. cl. ad cuius humanitatem ut provocassem auctor fuerat vir amicissimus Guilelmus Schaeferus, Arnoldi in Gryphiswaldensi Universitate nunc professoris frater natu maior. Liber hoc habet singulare, quod literarum ordo in glossis collocandis aut a principio nullus fuit, aut quod verisimilius est, interpolationum multitudine obscuratus nunc oculis sese subducit. Supplementa nonnulla editionis nostrae ex hoc libro petenda inserta sunt Philol. Gotting. XIV, 1 p. 205. Aliud specimen repraesentavi vol. IV p. 361—64.

***Leydensis* 63.**

Ad hunc librum ms. saepissime provocant Batavi e. c. Is. Vossius et Albertus (cf. eius praef. p. 37) in notis ad Hesychium, Valcken. ad Eur. Phoen. p. 242. 335 animadv. ad Ammon. p. 16. 69 cett. „Est e bibliotheca Isaaci Vossii (Q. 63 „Catal. p. 398) pergamenus forma quarta minore saeculi XV vel XVI niti„dissime ac perpaucis iisque simplicissimis compendiis scriptus; continet 152 „foliis (303 paginis) *τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λεξικὸν „κατὰ στοιχεῖον*. Incipit a voc. *ἄ ἄ* et explicit in voce *ὡς*. In margine passim „correctiunculae a manu docta sunt adscriptae, quae nisi omnia fallunt ab „ipsa Is. Vossii manu sunt oriundae. Vocabula re vera *κατὰ στοιχεῖον* sunt „digesta catenus saltem, quatenus in antiquioribus glossariis fieri solet. In binis „scilicet prioribus literis ubique alphabetici ordinis ratio est habita. Post „Cyrilli lexicon in eodem volumine atque ab eadem manu scriptum exstat „alterum glossarium, glossas sacras continens.“ EMehler p. 216. Huius igitur codicis utendi mihi potestatem fecit officiosa Iacobi Geelii comitas, qui cum itineris Sabaudici me non negasset comitem, comperissetque novam me Hesychii recensionem moliri, a viro illustrissimo Libero Barone Schimmelpennink von der Oye impetravit ut liber pretiosissimus Olesnam Silesiorum, ubi tum munere scholastico fungebar, ad me transmitteretur. Cum vero totus in eo essem, ut bonis oblatis pro virili parte uterer, ingenuam Batavorum benevolentiam iterum expertus sum. Afferunt enim tabellarii publici eiusdem codicis Vossiani, quem tum diurna nocturnaque manu versabam, apographum manu Petri Bondami scriptum, quod mihi Eugenius Mehlerus Graecarum literarum Briellae decus *δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισεν*. Commeabant etiam ad me praeter literas

*) Horum II Virum adnotationes intellegendae sunt, ubi post Albertum ad *specimen Parisiense* provoco.

viri egregie docti venustissimas officiique plenas non solum ipsius de Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini lexico inedito bipartita commentatio Mnemosynae vol. III inserta, sed etiam I. F. Ch. Schubarti celebris Pausaniae editoris e Cyrillis Vindobonensibus Zonara Vindob. CLXXVIII et Ioanne Philopono excerpta meis quidem amplioribus posthabenda, sed hic illic accuratione fortasse maiore commendabiliora additaque auctoris commentatione de Cyrillis lecta dignissima insignia. Cf. vol. IV 1 p. 366 — 68.

Cyrillos Alberti et Fabricii

appellavi codices vel potius codicum decurtatorum fragmenta, quae Albertus inpraef. p. XXXVII n. (1). (2) sic describit: ‚Prius est a Vossiano et Bremensi diversum in fine etiam mutilum: desinit enim in voce *πολύτλας*. Praecedit autem fragmentum alterius lexici Graeci ms. eadem manu exaratum. Alterum cum optime conveniat cum Vossiano codice laudato, eiusdem Cyrilli esse videtur: sed ab initio mutilum est et capite truncatum incipiens a v. *ἐσμιλευμένος*. itaque nullum hic auctoris nomen apparet.' Utrumque olim Abr. Hinkelmanni Hamburgensis fuit, deinde IAFabricii (BGr. X p. 52. 62) cuius socer H. Sam. Reimerus postea dono dedit Alberto. — Praeterea ne quis ignoret, quale tandem sit Lex. reg. ms. quod passim ex Alberti auctoritate citavi, est hoc glossarium e vetusto principis Valachiae codice quam nitidissime descriptum, paginas 742 complectens, initio tamen et fine mutilum paucis deficientibus, non diversum a cod. reg. 2062 Ducangi v. *δισέρτωρ χανάλης ὐλλάριον σαγμασέλιον* (Alb. praef. p. XXXIII).

Athanasius Parisinus 2617

olim signatus n. 4124. 2284 sec. XIV continet *τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου πατριάρχου ἀλεξανδρείας λέξεις ἑρμηνε*(sic)*μέναι*. Ex eo Cramerus in AP. IV p. 201 — 515 *ἀβδία — ἀαχαλλές* communicavit. Litera *E*, unde nonnulla excerpta habui a Carolo Muellero liberalissime commodata, viginta tribus absolvitur paginis in binas columnas diversis; versus in singulis columnis sunt XXXVIII. Specimen hoc habetote:

Ἀρχὴ τοῦ Ε

(Fol. 19 verso columna 2)

ἔα	*ἄφες*	*ἐαλωκυῖα*	*ἐξερημωθεῖσα, καταληφθεῖσα*
ἐαγός	*τεθραυσμένον*		
ἐάγη	*ἐθραύσθη, κέκλασται*	*ἐανῶν*	*καλῶν. ἀγαθῶν*
ἔα δή	*ἄγε δή*	*ἐανόν*	*λαμπρὸν ἱμάτιον γυναικεῖον*
ἐαδότα	*ἀρέσκοντα*		
ἑαῖς	*ἰδίαις*	*ἐάρτερα*	*ἐαρινά· ἁπαλά· λεπτά*
ἐακότες	*παρῃτημένοι, ἀποπεπαυκότες*	*ἔαχεν*	*ἤφιεν*
		ἕᾶται	*καθέζεται*
ἐάλωσαν	*ἐλείφθησαν*	*ἕα*	*ἀνατολή· γῆ*
ἐαλωκότες	*λειφθέντες· πιασθέντες· αἰχμαλωτισθέντες*	*ἔας*	*τῆς γῆς ἢ γέας πληθύς*
		ἔβαν	*ἐπορεύθησαν, ἐβάδησαν*

ἔαξεν κατέαξε ἀντὶ τοῦ ἔκλασε
ἔα δὲ πόσῳ μᾶλλον
ἐβαρυθύμησαν ἐβαρύνθησαν τὴν ψυχήν· Θυμοὶ γὰρ ἡ ψυχή
ἐβαρυόπτησαν ἀσθενεῖς ἐγένοντο τοῖς ὀφθαλμοῖς· ὤπται γὰρ οἱ ὀφθαλμοί
ἑβδομάτη ἑβδόμη
ἐβίωσα ἔζησα
ἔβλω ἔδακε, διέσπασε
ἐβόμβησαν ἤχησαν
ἐβρυάζοντο εὐφραίνοντο
ἔβωσεν ἐκάλεσεν ἔκραξεν
ἐγαργάλιζον ἐκείνουν ἐπισήμαινον προετρέποντο ἡρέδηζον
ἐγαυριῶντο ἐκαυχῶντο. ἐκόμπαζον
ἔγγιον ἐγγύτερον
ἔγγῶ ἐκδίδωμι
ἐγγάλαι χαλινοί
ἐγκάρσιον πλάγιον
ἔγκοτος ὀργίλος
ἐγκάθετος κατάσκοπος
ἔγκλητον τὴν ἐπὶ σύνοδον παραίτησιν
ἐγκρὶς γλύκασμα ἐξελαίου ὑδαρῶδες
ἐγκρυφίας ἐν σποδιᾷ γινόμενος ἄρτος ἐν ἀνθρακιᾷ χωννύμενος
ἐγκοπή ἔνεδρον· ἐμπύδιον
ἐγκύκλιον ἀπανταχοῦ. καθολικόν
ἐγκωμιάζει ἐπαινεῖ καλῶς, δοξάζει
ἔγκειται ἐπίκειται, λίαν ἐπιθυμητικῶς διάκειται
ἐγκεντρωθείς ἀσφαλισθείς
ἐγκατέσκηψαν ἐφώρμησαν, ἐπέδραμον, ἐπεδράξαντο
ἐγκαλύπτεται ὑποστέλλεται, αἰσχύνεται
ἔγκριτος ἐκλελεγμένος
ἐγκισσήσωσιν ὀχεύθωσιν, συλλάβωσιν, ἐπιθυμήσωσιν
ἐγκτήματα ἃ κέχρηταί τις ἐν ἀλλοδαπῇ· τμητικὸν ὄργανον (verba expuncta)
ἔγχρειμπτον προσπελάζων, προστρίβων
ἐγχειρίδιον τμητικὸν ὄργανον
ἐγχρῶ εἰς χρῶτα
ἐγώ σου ὀναίμην ἐγώ σου ἀπολαύω
ἐγῶμαι ἐγὼ οἶμαι· τουτέστιν ἐγὼ νομίζω ἢ ὑπολαμβάνω
ἔδαισεν εὐώχησεν
ἔδαφος γῆ ἢ χάος
ἐδαφὶν προσχρούσῃ, προσαράξῃ τῇ γῇ
ἐδαίνυτο ἤσθιεν
ἐδεῖτο ἔχρηζε, χρείαν εἶχε, χρείαν ἔσχε, ἀνάγκη γέγονε
ἐδεύετο ἐκορέννυτο, εὐφραίνετο, ἐβραίχετο
ἐδαίσι (?) ἱερεῖς
ἔδος ἱερὸν ναός
ἐδέδμητο ᾠκοδομήθη
ἐδέσματα φαγία
ἑήν τὴν ἑαυτοῦ
ἔδει ἔχρην
ἐδεινάζον δεινῶς ἔφερον
ἐδείματο ᾠκοδόμησεν
ἐδηλήσατο ἔβλαψεν
ἐδήζησα ἐζητησα
ἔδνα δῶρα γυναιξὶ πρὸς γάμον διδόμενα
ἔδονται φάγονται
ἐδούπησαν ἐψόφησαν, ἐκτύπησαν
ἐδρόψαντο ἐκαρπίσαντο, ἐτρύγησαν

ἑδραματουργήθη	ἐπράθη (sic)
ἕδρων	ἀπετέλουν, ἔπραττον
ἕδραν	στάσιν, καθεδραν, θέσιν
ἑδραῖοι	σταθεροὶ, ἀσάλευτοι
ἐδύσετο	ἐνεδύετο
ἐδώδιμον	τροφὸν βρώσιμον· ἐδωδὴ γὰρ ἡ τροφή
ἐέλδωρ	ἐπιθύμημα
ἕεν	διὰ παντιὸς, παντελῶς
ἐζώγρουν	ζῶντας συνελάμβανον
ἕζετο	ἐκαθέζετο
ἑζόμενος	καθεζόμενος
ἐζαίου (h. e. ἄζεο)	ἐνετρέπου
ἑῆς	ἰδίαις
ἐηρητηθείς	φυλακισθείς
ἔησαν	ἦνεσαν
ἐθαγενῆς	ἐγχώριος, ὁ ἐν τῷ τόπῳ γεγεννημένος
ἔθεεν	ἔτρεχεν
ἐθέσπισε	προεῖπε
ἐθαμβήθη	κατεπλάγη
ἐθελουσίως	ἑκουσίως παρὰ τὸ θέλειν
ἐθελοντί	αὐτοβουλήτως, αὐτοπροαιρέτως, ἑκών
ἐθελοκάκως	ἑκουσίως τὸ κακον ἐκλεγόμενον ἢ μεταδιώκοντα
ἐθελοκωφων	μὴ βουλομένων ἀκούειν, θελήσει παρακουόντων
ἐθελοθρησκειν	ἰδίῳ θελήματι σέβειν τὸ δοκοῦν
ἔθελξε λόγοις	ἠπάτησεν ἢ ἡδυνεν γλυκύσι προσλαλήμασι
ἐθάδας	φίλους, συνήθεις
ἔθεεν	ἔτρεχεν
ἔθορε	ἐπήδησεν
ἐθρήσκευον	ἐτίμων, ἐσέβοντο, προσεκύνουν.

Eudemus Vindobonensis 132.

Bombycinus forma quarta maiore lectu difficillimus foliorum CXL e Busbeckii libris Constantinopoli comparatis. Auctoris nomen a rubricatore demum additum est *Εὐδήμου — οἱ λογιώτατοι.* In margine DNesselius adnotavit: N° 143. 131. et 130. Ex hisce tribus numeris integrum lexicon conflatum est. — Librum ipse contuli, et descripsi in ***Sitzungsberichte der philos. histor. Classe der Acad. der Wissensch.*** XXI p. 288. 289 ***Wien*** 1856. Berolinensia etiam ex Eudemo excerpta post Fr. Ritschel. Theodul. p. LXXVIII. CXLIV — VI denuo contuli. Vide Iahnii Annal. LXXI 8 p. 482.

His novis neque spernendis subsidiis postquam apparatus auctus erat, affulgebat spes fore ut etiam Monacensem Cyrilli codicem nanciscerer, e quo BFDocenium in Aretini Symbolis ad histor. et liter. IX p. 1253 literas *M* et *N* edidisse noveram. Sed spem brevi praecidit allatus tristissimus de lugubri Frederici Thierschii morte, qui eam ostenderat, nuncius.

Itaque nihil iam relictum vidi nisi ut dapibus fruerer ab aliis paratis, et quidquid in libris impressis ad viliores istos Diogeniani pedissequos Cyrillum inquam Eudemum Zonaram et Suidae etymologias referretur sedulo conquirerem. Non nihil in hac re profuerunt excerpta

1. e Cyrilli cod. Bodlei. olim Meermann. Auct. T. II 11 chartac. forma quarta min. fol. 79 — 314 v. *Σὺν θεῷ λεξικὸν μέγα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου κατὰ ἀλφάβητον* inscripto ap. Cramer. APar. IV p. 177 — 194;

2. e cod. Barocc. 95 chartac. sec. XV, cuius haec est inscriptio: *λεξικὸν*

τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας συντεθὲν παρὰ κυροῦ Ἀντωνίου τοῦ φιλοσόφου. Delibavit ex eo nonnulla Cramerus AP. IV p. 197 — 201. Liber ab Antonio episcopo quodam conflatum in multis cum Zonarae lexico consentit: e. c. voces distributae sunt secundum genera ceterasque grammaticas divisiones. Contra codex Parisinus 347 sec. IX vel X exaratus fol. 177, quem Crameri AP. IV p. 363 sq. repraesentant, si quid auguror, alius est ordinis.

3. Liber Caietani Marini membranaceus sec. X, teste Schowio in praef. ad Suppl. p. XX manu eleganti sed mendosissime exaratus, qui praeter Cyrillum Stephani etiam et Theodosii aliorumque glossaria biblica continet.

4. Havniensis Osanni in auctario lexicorum Graecorum (vid. ITBergmann in Bibl. Crit. Nov. III).

5. Lex. MS. Armachanum, cuius saepissime meminit Io. Pearso olim episcopus Cestrensis in advers. Hesychianis a Th. Gaisfordo editis Oxon. 1844. 2 Voll. 8. Verissime autem Gaisfordus vol. I p. V b: „Lex. Arm. sive Armach., inquit, videtur fuisse exemplum lexici veteris quod plerumque sub Cyrilli nomine circumfertur, sed commodatum habuit Pearsonus, ni fallor, ab reverendiss. I. Usserio Archiepiscopo Armachano." Nam p. 155, 31 glossas etiam in Psalm. mss., quibus raro carent Cyrilli exemplaria, ab Armachano se habuisse narrat ipse.

6. Ex Eudemi codice Florentino eiusdem Pearsonis excerpta, quae se Ricardo Pearsono debere in vol. I principio commemorat. Episcopus enim literatissimus, cum omnino in explicando Hesychio officio suo non deesset, hac quoque dote optime de lexicographo suo meritus esse putandus est, quod post Phavorinum (s. v. *ἀπόκοπος* coll. Ducang. append. Gloss. p. 22. Lob. Phrynich. p. 273.) primus praeter Cyrilli copias et Eudemum excuteret, cui cum Cyrillis tantam esse similitudinem videret, ut ovum ovo non esset similius. Nimirum sic se res habet. Quanto Cyrillus Hesychio est exilior et parciorem se praestitit in describendis Diogeniani glossarum copiis, tanto Eudemi curtiorem etiam supellectilem divitiis suis antecedit, adeo tamen cum eo non solum in glossarum delectu ordine et expositione sed vitiis etiam librariorum foedissimis iisque ab homine vel mediocriter Graece docto facillime evitandis conspirans (cf. *β* 29. 35 vol. I p. 350), ut dubites plerumque, utrum uterque eundem Diogeniani librum oculis usurpaverit, an aut Eudemus nescio quis furtum fecerit Cyrillo, aut codices potius celebre Eudemi rhetoris nomen impudentissime mentiantur, et, qui modo Cyrillus fuit, repente factus sit Eudemus. At haec longius prosequi cum certe nec huius sit loci nec temporis, pergam in enumerandis subsidiis nostris criticis.

7. Eudemus a Bachmanno e cod. Paris. 345 fol. 64 — 149 descriptus et typis expressus in Anecd. Gr. I p. 1 — 422, de quo quid mihi videatur exposui in censura novissimarum Suidae editionum inserta Iahnii annal. philol. LXXI, 8 p. 486 — 500.

8. Macarii Hieromonachi ecloge e lex. Suid., cuius e cod. Dresd. 196 nonnulla speciminis caussa exhibuit Tittm. ad Zonar. I p. XCIV. V. Ab hac proximo intervallo distare videtur Suidae etymologicum illud, in cod. Marcian. CCCCXXX exstans, quod quale sit discimus e Villois. Anecd. Gr. II p. 250. Sed plerum-

que res ad triarios rediit, prioribus interpretibus haud incognitos, quorum duo sunt genera. Alterum enim ipsius Pamphili copiis locupletissimis usum, numero quidem inferius, sed bonitate antecellens, Athenaeo et Herodiano comprehenditur: alterum ex iisdem quibus Cyrillus Eudemusque radicibus natum, Diogeniano duce militat, velut auctor Etymologici magni quod dicitur (h. e. Symeo *ὁ μέγας γραμματικός*) et Photius. Quemadmodum enim Aelii Dionysii et Pausaniae lexica praestantissima a Photio integra esse transscripta non solum ex Eustathio demonstrare licet, id quod primus observavit Ritschelius de Oro et Orione p. 34, sed etiam ab ipso subindicatum est in Quaest. ad Amphiloch. XXI (in Mai Scr. Vett. Nov. Coll. I p. 229) et Biblioth. cod. CLII, sic flosculos etiam poeticos, quos de industria lexico intexuisse se gloriatur in epistula ad Thomam Protospatharium data p. 2, 24, non aliunde eum, quam e Diogeniano delibasse, recte mihi concludere videor ex eiusdem epistulae exordio, quod propter operam in colligendis glossis poeticis positam unum laudibus effert Diogenianum. Neque si tertium hunc auctorem suum non revelasset ipse, nos augurareмur alium. Nam quo maturius Pamphilus a Iulio Vestino in summarii angustias redactus in oblivionem ivisse videtur, eo tenacius famam ex simili opella collectam servavisse Diogenianum multa probant indicia. Quid multa? Adeo nulli sunt insequentium annorum lexicographi, quin mutuatis aliquot a Diogeniano luminibus fulgeant, nulli etiam scholiorum quodlibet scriptorum poetarumque genus attingentium compositores, quin complura argumentis ab auctoritate Diogeniani ductis stabilire conentur, ut dubium non sit, quin dignitate, qua apud posterus fruebatur, Didymum etiam Herodianumque aequiparet. An censemus Theognostum, absque Diogeniano fuisset, in priore orthographiae suae parte omnino quidquam sani navare atque efficere potuisse, cum nunc Hesychio pristinum sanitatem recuperaturo passim plurimum afferat utilitatis. Nam quod Lobeckius in Parall. p. 395 Theognosti exempla pleraque ex Hesychiano lexico partim vitiose transscripta esse insimulat, hoc temporum ratione habita potest quidem verum esse, sed ea aliqua parte infringitur eo, quod est ubi Theognostus ordinem literarum more Diogenianeo confundat et nonnulla servaverit, quae ex Hesychio exciderunt. Verumtamen de hac quaestione etsi in utramque partem disputari potest, magno Hesychii bono Theognosti orthographiam ab IACramero in AOxx. vol. II p. 1—165 editam esse negari nequit. Diogeniani fragmenta ex EM. collecta et Pamphili reliquias in Athenaei deipnosophistis superstites infra exhibituri sumus, cum Hesychianis comparatas. In qua collectione ne quis miretur Herodiano, quem dixi Pamphili penore refertum esse, semel tantum denunciari testimonium, scito me veritum esse, ne in re perspicua chartas perdere viderer, si omnia quae sunt Pamphili Herodiano subtraherem. Hoc unum animadverto, quod in Arcadii e prosodia Herodiani magna excerptis saepissime Hesychium s. Diogenianum nobis audire videamur, inde habere facillimum explicatum, quod fieri non potuit, quin Pamphili vocabulorum reconditiorum expositiones ab Herodiano transscriptae una cum Herodiani praeceptis prosodicis Arcadii instituto compendiosiores factae, ad similitudinem compendiorum Diogenianeorum in Hesychio repetitorum sua sponte accederent. Scite igitur Is. Vossius rem administrasse putandus est, quod in notulis suis

mss. in bibliotheca Remonstrantium Amstelaedami asservatis ex Arcadio grammatico tum inedito plurima emaculando Hesychio inservientia protulisset. Una restat vocabulorum congeries, qua de latiore disputatione opus esse video propterea, quod Ruhnkenius in praef. p. IV. VI ea luce clarius sibi demonstrare posse visus est, quam diversus fuerit vetus et integer, quem fingit, Hesychius a contracto lacerato depravatoque nostro. Dico lexicon rhetoricum bibliothecae Sangermanensis, quod IBekkerus in A. Gr. I p. 197—318 primus integrum edidit. Utilissimum nobis etiam hoc nescio cuius opusculum fuit ad emendandum Hesychium, sed interpolatum ex Hesychio, quae Ruhnkenii erat sententia, eoque nostro integriore, non est. Primum enim farrago illa interpolatrices manus omnino non sensit, sed e quinque, ni fallor, lexicis ab auctore suo ita conflata est, ut singulae glossarum series ab iisdem literis incipientes ali auctori vindicandae sint. Cf. Iahn. annal. LXXI 12 p. 779—81. Deinde liber ille, cum aliis quatuor ab opusculi confectore in unum conglutinatus, habet quidem et ipse glossas secundum ordinem literarum dispositas, ita tamen ut eum non strictissime sequatur, quae Hesychii ratio est, sed liberiorem priorum lexicographorum singulos articulos collocandi morem amplexus sit, quem Diogeniano etiam placuisse ex Hesychii ad Eulogium epistula compertum habemus. Hinc factum est ut p. 229, 3 glossarum hic sit ordo: *γαμήλιος, γαλῆ Ταρσία* (sic) *γαιήοχος, γαιήοχος, γαζοφυλάκιον, γαμήλια,* (Diogenian. EM. 219, 39) *γαστρίζεσθαι, γεννάδες, γαίειν, γαιόν, γαιός, γαῖσος* (Diogenian. ap. schol. ad Iosua. VIII 18 ed. Montef.) *γαίων γαίουσα γαίεσκον* et q. s. qui haud scio equidem, an Diogenianeus fuerit, Hesychianus certe non fuit. Denique, ut concedamus Ruhnkenio lexicon illud Seguerianum, si quintam quamque partem spectaveris, habere aliquam cum Hesychio nostro similitudinem, eoque hic illic videri meliora tradere, non erat tamen, cur librum feliciter repertum tantis efferret laudibus. Nam lexicographus iste quem primus inspexit nequaquam compilaverat Hesychium aliquem nostro integriorem, sed aut Vestini aut Diogeniani sive exemplari sive breviario aliquo ita usus est, ut nonnullis quidem in locis (cf. 229, 18. 231, 228), quid Pamphilus scripserit dilucidius quam ex Hesychio pateat, in universum tamen de numero glossarum a Diogeniano servatarum ope Hesychii rectius iudicari possit. Quod vero in vitiis etiam cum nostro conspirantem eum deprehendimus veluti cum 230, 11 *γάρκον* interpretatur vocem nihili e *τόρμον* detortam, hoc ipsum non mirabitur, qui meminerit librorum manuscriptorum menda aliquot non tantum Diogeniani sed etiam Pamphili adeoque Didymi (cf. *ὑνσίς*) ab eorum auctoritate pendentium aetatem excedere. Tantum de lexico Ruhnkenii Segueriano. Superest, ut de synagoge, quae dicitur, Bachmanni exponam accuratius. Nam recte aestimata instrumentum utilissimum est, quo quis Diogenianum ab inutilibus Hesychii additamentis liberaturus utatur. Fundamenta huius disputationis dudum quidem ipse ieci in Iahnii annal. phil. LXXI fasc. VIII, ubi re vera Eudemum in Suidae lexico totum inesse demonstraturus priorem quamque serierum vicissim se excipientium e ternis constare partibus docui, quarum prima est Eudemus ad literarum ordinem digestus sed leviter iam interpolatus et cum altero quodam lexico literarum seriem stricte servante conflatus; secunda Harpocrationis, qui dicitur,

recensio Byzantina in codd. Parisiensi (D) et Palatino Heidelbergensi (E) repraesentata; tertia denique ex uno aliquo lexico aut pluribus excerpta tumultuaria. Verum tamen hoc agenti mihi cum accuratior quaedam de prima et tertia parte disquisitio nihil amplius ad Suidan pertinere videretur, et de Eudemi ipsius fontibus quaerere distuli et quid de tertiae partis, ad recentiorem haud dubie interpolatorem referendae cum glossis non nullis Hesychianis similitudine statuerem significavi magis quam edisserui. Iam vero inchoatae disputationis ordine et ratione exigente, ut de hac etiam materia sententiam meam aperiam, de Bachm. AG. I p. 3, 1—26, 25 (Bekk. p. 321, 1—340, 27) ita disputabo, ut altera quaque serie (5, 15—6, 19; 18, 16—26, 25) in praesentia de quaestione exterminata, primum reliquarum glossarum, quas ad priorem seriem pertinere dudum perspectum est, nodos expediam, deinde pristinam ostendam compsitionem articulorumque distractorum commissuras, tertio denique quoad fieri etiamnunc potest fontes recludam. Ac de fontibus quidem posthac seorsim agendum erit, nunc vero, ne compositionis et eius quae olim fuerit et quae post interpolatoris recentioris impia novamina facta sit rationem cognituros diutius morarer, aptissimum visum est subicere tabulam quandam tripartitam, quae quasi historiam contineret earum accessionum quibus Eudemi contextus ad synagoges Seguerianae turbas colluvionemque intumuit.

Eudemus Suidae		(Methodius?)
Interpolator vetus	*Eudemus*	*Interpolator rec.*
		ἀάατον
		ἀάασθαι
		3 *ἀάατον*
	ἀάσαι	
	ἀασάμην	
	3 *ἄατος* H	
	ἄβαλε D	
		ἄβαλεν
	ἄβαπτος D	
	3 *ἄβατον*	
ἀβασάνιστος		
		ἀβδέλυκτα
	ἀβέβηλος	
	ἀβελτερία	
	6 *ἀβέλτερος* D	
	ἀβίωτον D	
	ἀβλεπτήμ. D	
	9 *ἀβληχρὴν* D	
		3 *ἄβολος*
	ἀβούλητον D	
	ἀβουλία	
	12 *ἀβούλως* D	

Eudemus Suidae		(Methodius?)
Interpolator vetus	*Eudemus*	*Interpolator rec.*
ἀβουλεῖν		
		Ἀβύλλας
		ἀβολήσας
		6 *ἀβολητὸς* D
		ἀβουβάλ. D
		ἀβρὰ βαίν.
	ἄβραι H	
		9 *ἄβρα*
		ἄβραι ex p.
	ἀβραμι H	
	15 *ἀβροδιαίτη*	
	ἀβροδίαιτος	
	ἀβρὸς	
	18 *ἀβροσύνη* D	
	[*ΑΒΡΟΚΟΜΗΣ*]	
	ἀβροτήμων D	
	ἀβρότητι D	
	21 *ἄβροτον*	
	ἀβροχίτων	
	ἀβρύνεται	
ἀβύρβη. D		
	24 *Ἄβυδον*	

Eudemus Suidae			(Methodius?)
Interpolator vetus	*Eudemus*		*Interpolator rec.*
			Ἄβυδος
		12	*Ἀβυδοκόμης* D
	[*ΑΓΑΘΑΡΧΟC*]		
	ἀγαθὰ		
ἄγαλμα D			
	ἀγαθὰ ἤθη		
	3 *ἀγάλλει*		
	ἀγάλλων		
	ἀγαλματοφορούμενος		
	6 *ἀγάννιφον* D		
	ἀγανοφροσύνη D		
	ἀγανώπιδος D		
			ἄγνον
			ἄγνοια
		3	*ἀγνῶτα*
			ἀγωνιᾶν
			ἄγμα D?
		6	*ἄγος*
	9 *ἀγαπητὰ ἤθη*		
	ἀγαπητὸν		
ἀγαπᾶν			
	ἀγάσαιτο H		
ἀγαστοῦ			
ἀγαπησμός } D			
ἀγάπησιν }			
	12 *ἀγάστονος* H		
ἀγασθῶ τινι			
ἀγαπῴην			
ἄγγαρος D			
	ἀγαυρίαμα H		
	ἀγγελιαφόρος D		
ἀγγελιαφορεῖν			
	15 *ἄγγαροι*		
	ἄγε δῆτα		
	ἄγειν καὶ φέρειν D		
ἀγάσματα D			
ἀγηοχός D?			
	18 *ἀγείρει*		
ἀγελαίων			
ἀγελαῖος D			
	[*ΑΓΕΛΑΙΩΝ*]		
ἀγελαῖος			
ἀγελαῖον ἄρτον			
	ἀγεννῶς		
	ἀγέραστος H		
	21 *ἀγερωχία*		
	ἀγέρωχος		
	ἄγεται		
	24 *ἄγευστοι* H		
ἀγεύστου θοίνης			
ἀγητύς	*ἄγη*		

Eudemus Suidae

Interpolator vetus — *Eudemus*

ἀγερσιχύβηλιν D?

(Methodius?)

Interpolator rec.

Ἄγραυλος
9 ἄγασθαι
ἀγόρασιν
ἀγὼν
12 ἀγερμός
ἀγοράσω
ἄγωνον D?
15 Ἄγραι
ἀγλευκής D
ἀγκωλιάδειν D?
18 ἀγχαλίδας ἕλκειν D
Ἀγοραῖος Ζεύς } D
Ἀγοραῖος Ἑρμῆς }
21 ἀγκυρίσας D
ἀγίζειν (ἀγνίζειν D)
ἀγάλματα Ἑκάτης D
24 ἀγχαταλίζει D (ἀγκταλιάζει)
ἄγλιθες (ἄγγ) D
ἀγυιεύς
27 ἀγκύλη
ἄγις
30 ἀγαθῶς
ἀγορά
ἄγυρμα
33 ἀγοράν

ἄγημα D
27 ἀγήνωρ
ἀγήρω
ἀγιάσαι
[ΑΓΕΝΗΣ]
30 ἁγιάσατε H (Ioel I 14)
ἁγιστείας
ἁγιστεύειν
33 ἁγιστεύσαντες
ἀγχαλίδα

ἀγῆλαι
ἀγλαΐσαι
ἀγηλατεῖν

ἀγκιστρεύει H (Philo)
36 ἀγκύλια
ἀγκυλομῆται
ἀγλύλον
39 ἀγκυλόχειλος
[ΑΓΑΣΙΚΛΗΣ]
[ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ]

ἁγίσαι
Ἁγνούσιος
ἀγκράτος ἐλαύνοντα

ἀγλαΐα
ἀγλαύκοιτος
42 ἀγλαότιμον

Eudemus Suidae		Eudemus Suidae	
Interpolator vetus	*Eudemus*	*Interpolator vetus*	*Eudemus*
	ἀγλευκές		63 *ἀγρότας* D
	ἀγλευκέστερον		[*ΑΓΡΑΦΙΟΥ*]
	45 *ἀγλωττία* D	*ἀγορύσω*	
	ἄγμασι (Hes. *ἀγλάμασι*)		[*ΑΓΥΡΡΙΟC*]
	[*ΑΓΛΑΥΡΟC*]		[*ΑΓΥΙΑC*]
	[*ΑΓΝΙΑC*]		*ἀγρῶσται*
	ἀγνεία		*ἀγυρτικὰ* D
ἀγνῶτας			66 *ἀγυρτώδη*
	48 *ἄγνυται* D	*ἀγυιαί*	
	ἀγνωμόνως D		*ἀγχέμαχος*
	[*ΑΓΟΙ*]		*ἄγχι*
	ἀγομένων τῶν ἡμετέρων		69 *ἀγχίθυρος*
	51 *ἀγοράζει* H?	*ἀγχίσποροι*	
	ἀγοραίαν H		[*ΑΓΡΙΟΥC*]
	[*ΑΓΟΡΑC*]		[*ΑΓΡΥΑΗΘΕΝ*]
	[*ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ*]		*ἀγχίμολον*
	ἀγοραῖοι H (Actt. Ap. 17, 5)		*ἀγχίνοια* D
			72 *ἀγχίνους* D
			ἄγχιστα
ἀγορὴν			*ἀγχιστεία* D
ἀγορᾶν			75 *ἀγχιστίνδην*
	54 *ἀγορανομίας*		*ἀγχίστροφοι*
	ἀγορᾶς ὥρα		*ἀγχοῦ* D
	ἀγορηταί		78 *ἀγχωμάλου*
	57 *ἀγός* D	*ἀγώγιον*	
	ἄγος	*ἀγχιτέρμων*	
	ἄγραυλοι	*ἀγώγιμος*	
ἄγροικος		*ἀγωγεῖ*	
	60 *ἄγραφα ἀδικήματα* D	*ἀγωνιᾷ*	
ἄγροικος			*ἀγωγή*
ἀγρόμενοι			*ἀγωγίμων*
	ἀγριόθυμος H		81 *ἀγωγόν*
ἀγυρμὸς			*ἀγωγούς*
ἄγουσιν ἑορτήν			*ἀγωνιῶ* D
ἀγύρτης			[*ΑΓΩΝΙΑΝ*]
ἄγριον ὑποβλέπει			[*ΑΓΩΝΙΩΝΤΕC*]
	ἀγρονόμοι		84 *ἀγωνοθέτης* D

Vides rem nobis prosperrime cessisse. Nam ne quis dubitandi locus relictus sit, quin Eudemi illa, in qua haud ita magnam iacturam fecimus, vocabulorum congeries cum ex ipsius auctoris manibus proficisceretur fuerit talis, qualem in hac tabula repraesentavimus, legis, quam sibimet ipsi scripserat auctor, ut in glossis ab iisdem literis incipientibus (*αβα, αβλ, αβρ*) colligendis ternarium numerum nisi ipsius linguae penuria coactus non excederet, huius inquam legis librum etiam, nostris nisibus e coniectura certissima restitutum, videmus esse observantissimum. Nam quae ex Harpocratione sive Zosimo Gazaeo accesserunt, haec omnia spongio delenda esse nemo non semel monitus intellegat. His igitur praemunitis tutissimi iam ab interpolatorum insidiis

quaerenus, familiarius Ilo., qua haud dubitanter pervenimus et Hieschius dixisse, etiam ab ipso Diogenianus, utrisque fonte examini, ac de Hieschio est interpretatus Diogeniani Hieschio simili expressio ex quaestio vitiatur e genere interpretamenti, subi tamen potest facilime, modo tenemus, quid scribere parturit Diogenianus vel potius Diogenius, quid non potuerit. Non is enim est, quod tabula notitia infimi, glossus, quibus libros. Et gradibus est. Diogenianus a Pamphilo vitiosi non proximo, dubitari nequit, quin reliquus etiam, quotquot Eudemus eius Diogenianus communis sunt, non ex integro quadam sed ex epitomes compendiis manaverint. Verum tamen non sum, quin est, qui negat? Non ait de vocabulo ἐρώτησις tantum, quod ex quius aliquo inserto recipi potest, quinquennium non habitum illorum est e Gen. Xii 2 p. 14 f., unde Diogenianum scripsisse dummo gessisse ἔρως ἐρώτησις ἐρωτήσεως ἐρώτησιν ἐρωτήσεις ἐρωτήσεις quarum quae scripserunt Diogenius XXVI 61, Eudemus XXXI 2, Ind. I 44, Ath. App. XVII 31 pars Philonii proximum. Quid porro Eudemus vocabulo Hieschii, quae in Apollonii Sophistae Diogenianum Ioan. in hac parte usus, non comparent, vitiati ἀφόρισται ex ἀ 113 pellit? est eas denique nullum proferam in vocabulo, quae, inst. Eudemi quid sum non evidentiam, quid Hieschium tamen certa literarum series parte perceptionis quidquam ἀφόρισται negotiat. Cuius formas non ἀφόρισται ἀφόρισται ἀφόρισμα. Ita omnino cognovi, et in Ioannes Eudemi enarrasse Diogenianis interpretatus[1]. Ac nondum id illum pervenisse. Iam enim ista scholarum quaestio, exemplaria illius quo Eudemus non est simillimi sunt cum Hieschius laborabo an grammaticus ex notitiam Hieschii, quae ad Eudemum, quae responderi possit. Primum vidimus glossa locis illatas. Et Eudemo loca expulsus monstrari apud Hieschium ad eum omne. Sequitur aut utrique ad nascam fuisse item Diogeniani exemplar interpretium, aut Eudemo Hieschium a nostro non diversum, quorum illud omnino longius est propiores, quod grammaticus Hieschius negatio post quartum vocabulorum librum ordinem quem Eudemi exemplaria servavisset, quod consentaneum est fieri ab Hieschio demum novato glossarum ordine demum esse. Restat igitur alterum, ut Eudemo usurpat potuisse Hieschium ipse eum statuamus. At firmi hoc notionem etiam non solum textu ἐρώτησις ἐρωτήσεως ἐρώτησις ἐρωτήσεις apud notitiam alia articulo interpolis, sed etiam Moeris definitis in Eudemo repetitis (cf. ἐρώτησις, ἐρωτήσεως), quam Diogenius Hieschius ipse non ex Eudemo ad ipsissimo explorant laborare, et ab iisdem patitur documentibus. Adde quae de Eudemo et Cyrillo ab Hieschio pendentibus

[1] Si qua proferri notionem quidnam vocabulum, quae non differ historicus etiam alias ἐπιστήμη vocabulum, v. c. ἐπι τοῦ. Videtis eadem ratione ἐπίστασις. Nunc ut glossa ἐπιστήμη ἐπιστήμη, v. c. ἐπιχείρει, ἐπιστημονικόν. (Ioan. XIII 2) ἐπιστήμονικόν (v. supra ἐπιστήμη, v. Eurip. in Ind. I 44, 6. ἐπιστήμονικόν (Ioan. I 1) ἐπιστήμονικόν (XXII 34) ἐπιστήμονικόν. I 1) ἐπιστήμη (Ioan. XIV 63) ἐπιστήμη est nisi notitiam ordinem ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐπιστήμη (Ioan. XIII 2)

Ich habe gesagt, dass Gott in seinem Wort sich offenbart hat. Wir haben gesehen, dass Gott sich in seinem Wort

nostra lectoribus insinuet, si varias quas Pamphili Aristarchei lexicon perpessa est fortunas quam brevissime poterit fieri enarravero. Hanc igitur ingrediamur.

CAPVT IV

DE PAMPHILO ET DIOGENIANO GLOSSOGRAPHIS

Ex quo lexicorum Graecorum historiam sociato MHEMeieri et CFRankii studio adumbratam habemus, exploratissimum est eum qui primus amplissimum glossarum opus conderet fuisse Pamphilum grammaticum Alexandrinum (Suid. s. v. Ath. III 89 D VIII 360 B IX 387 D XI 471 C) ab Aristarchi partibus stantem ideoque cognomine Aristarcheum (Suid.) dictum. Ac praedicant laudes hominis sollertissimi Meierus in comment. Andocid. VI part. 3 p. XI—XIII (Hal. 1843. 4) et Rankius in commentatione de lexici Hesychiani vera origine et genuina forma Lps. 1831 edita p. 72 sqq. et in encycl. Hal. III, X, p. 241 sq. quibus tertius addi potest L Urlichs, v. cl., qui de Pamphilo pictore et grammatico nuper sententiam tulit in Mus. Rhen. XVI 2 p. 247 (cf. Philol. XV p. 109). Neque id iniuria. Nam ut mutatis nominibus iudicium ab Aristotele de Phrynnide et Timotheo factum repetam *εἰ μὲν γὰρ Διογενειανὸς μὴ ἐγένετο πόλλ' ἂν οὐκ εἴχομεν, εἰ δὲ μὴ Πάμφιλος Διογενειανὸς οὐκ ἂν ἐγένετο.* Diogenianus autem dico? imo vero ne hisceret quidem opinor Athenaeus, qui totus a Pamphilo pendet, et esset profecto ubi in arte ieiuniorem se praebuisset Herodianus etiam, quo ut Apione erat recentior (Ath. XIV 682 C) ita antiquiorem fuisse Pamphilum e prosodia Herodiani Homerica et EM. 521, 32 abunde patet. Hanc autem laudem non tam libris suis prosodiacis sibi pepererat, sed hac ipsa de qua agimus glossarum copiosissima congerie. Erat ille, si Athenaeo credimus IX 388 D XIV 650 E, inscripta *περὶ ὀνομάτων καὶ γλωσσῶν* vel *περὶ γλωσσῶν καὶ ὀνομάτων.* Nam Suidae in laudanda operis inscriptione ea est inconstantia ut idoneus in hac caussa testis esse nequeat. S. v. *Πάμφιλος* indicem habet *περὶ γλωσσῶν. ἤτοι λέξεων* eodemque utitur s. v. *Οὐηστῖνος*, ubi a Vestino narrat Pamphili glossas in compendium coactas esse, sed s. v. *Διογενειανὸς* huius *λέξιν παντοδαπὴν* epitomen esse dicit *τῶν Παμφίλου λέξεων.* Aliter contra res habet apud Athenaeum. Hic enim, ubi brevitatis studiosior longiore indice uti nolebat, nunc Pamphilo *περὶ ὀνομάτων* testimonium denunciat (III 89 D 121 B VIII 360 B XI 472 C XV 677 B) nunc ad librum *περὶ γλωσσῶν* provocat (II 53 B 69 D III 85 C XI 470 D). At hoc fortasse leve videbitur. Gravior est altera quaestio, quot libris constitisse credamus opus qualicumque modo inscriptum. Confidentius certe, quam decebat criticum, praesertim in tanto testium dissensu, Meierus l. l. p. XII libris id constitisse nonaginta quinque pronunciat, a Welckero, ni fallor, in errorem abreptus, qui in Museo Rhen. II 293 hunc numerum aliis probabiliorem esse statuerat. Nos et librorum mss de hac re testimoniis perpensius electis et aliis rationibus non nullius momenti ducti pedibus ut aiunt imus in aliam sententiam. Quid? a quo scimus Didymi *λέξιν τραγικὴν* totam in opus suam receptam esse (huius autem prae ceteris mentionem facio, non quod sola sit tota recepta sed quia

librorum numerum ex Harpocratione 134, 2 ad librum vicesimum octavum provocantem aliqua cum probabilitate computare possumus), eius glossarum corpus nonne insipidum est credere nonaginta quinque libris absolvi potuisse? Mihi vero quamvis insipidum videtur et absurdum. Quodsi nobis caussa non modo nulla est, cur maiorem librorum numerum veriorem esse negemus, sed etiam gravissima adest cur asseveremus verum esse, quae ista virorum doctorum pertinacia est, ut Suidae Eudociaeque libris uno quippe in loco verum porrigentibus diffidere malint? Locus hic est: *Διογενειανὸς Ἡρακλείας ἑτέρας — ἐστιν αὐτῷ βιβλία ταῦτα, λέξις παντοδαπὴ* (sic ABVE) *κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις ε΄ (ἐπιτομὴ δ΄ ἐστὶ τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ε΄ καὶ τετρακοσίων καὶ τῶν Ζωπυρίωνος* nec dissentit Eudocia p. 133 nisi in verbis paululum mutatis: *βιβλία αὐτοῦ φέρονται λέξεις παντοδαπαὶ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις πέντε· ἐπιτομὴ τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων πέντε καὶ τετρακοσίων καὶ τῶν Ζωπυρίωνος*. Nam quod apud Westermannum in biogr. p. 366, 161 editum est *ε΄ καὶ ϛ΄ καὶ Ζωπυρίωνος* pro *ε΄ καὶ υ΄*, hoc invitis libris substitutum est auctore Hemsterhusio, qui cum videret in Suidae libris optimis s. v. *Πάμφιλος* et in tabula scriptorum Suidae praefixa numerum ϛέ tradi non dubitaret priorem locum ex posteriore corrigere. Quod nollem imitatus esset Westermannus. Nolo urguere, quod s. v. *Πάμφιλος* in editionibus ante Kusterum vulgebatur *σε΄* h. e. CCV, (nam ϛέ et Cέ lineola differunt) at ne recepta quidem Hemsterhusii emendatione Suidan et sibimetipsi constantem habebimus et Eudociae. Ille enim in scriptoribus quorum *πίναξ* mentionem facit, etiam Vestinum Iulium recenset eumque scripsisse dicit *ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου γλωσσῶν βιβλίων ἐνενήκοντα ἑνός*, haec vero p. 359. 360 inter Pamphili opera numerat *περὶ γλωσσῶν ἤτοι λέξεων βιβλία οε΄*. Sed fortasse dixerit quispiam in his locis omnibus in numero esse erratum, editionum vero omnino nullam esse auctoritatem. Audio et lubenter concedo duorum tantum numerorum XCV et CCCCV uter sit probabilior dubitari posse: sed video etiam ex erroribus a librariis commissis aliquid veri prorumpere. Quippe propius a nota numeri CCCCV, *νε΄*, abest Eudociae notatio *οε΄*, quam ab eo signo, quod indicat nonaginta quinque ϛε΄. Quamquam gravissimum argumentum illud est, quod supra posui, ab amplitudine numeroque librorum Pamphili opera in unum conflatorum petitum. Suspicor igitur totum glossarum corpus constitisse libris quinque et quadringentis et Suidae verba cum post v. *λέξεων βιβλία νε΄* sic pergit: (*ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ Ζωπυρίων ἐπεποιήκει*) ita intellego, ut Zopyrionis libri illo numero simul comprehendantur neque vero horum numerus illis adiciendus sit. Ceterum verum esse, quod identidem narrant Eudocia Suidasque opus mirificum a Zopyrione inchoatum et nescio quam ob caussam non ultra quartam literam promotum a Pamphilo ad umbilicum esse adductum etiamnunc si quid video perspici potest e fragmentis apud Athenaeum servatis, quorum tabulam literarum ordini adstrictorum infra posui.

I *ΑΜΥΓΔΑΛΗ*. Ath. II 52 F *ὅτι περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ τόνου τῆς ἀμυγδάλης Πάμφιλος μὲν ἀξιοῖ ἐπὶ τοῦ καρποῦ βαρύνειν ὁμοίως τῷ ἀμυγδάλῳ· τὸ μέντοι δένδρον θέλει περισπᾶν, ἀμυγδαλῆ ὡς* (cod. *καὶ*) *ῥοδῆ. καὶ*

Ἀρχίλοχος ‚ῥοδῆς τε καλὺν ἄνθος‘ Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τὸν καρπὸν καὶ τὸ δένδρον ὁμοίως προφέρεται κατ᾽ ὀξεῖαν τάσιν.

II *ΑΤΤΑΝΙΤΗC* Ath. XIV 645 C: *Πάμφιλος δὲ τὸν ἀττανίτην καλούμενον ἐπίχυτόν φησι καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἱππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει·*

οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ᾽ ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων

III *ΕΙΛΕΑΤΡΟΙ* Ath. IV 171 *B ἑλέατροι* (*εἰλαιατροι ΑΡΒ, εἰλέατροι* C) *δὲ καλοῦνται, ὡς φησι Πάμφιλος, οἱ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν καλοῦντες τράπεζαν παρὰ τὸν ἑλεὸν. Ἀρτεμίδωρος δ᾽ αὐτοὺς δειπνοκλήτορας ὀνομάζει. ἐκάλουν δὲ, φησὶ* (‚sive Aelii Dionysii ap. Eustath. Od. 37, 16 verba sua faciens, sive ab hoc compilatus‘) *καὶ τοὺς προγεύσιας ἐδεάτρους ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν. νῦν δὲ ὁ ἐδέατρος ἐπιστάτης γέγονε τῆς ὕλης διακονίας.* Hesych. Vol. II p. 60, 1948 *ἑλέατροι· οἱ δειπνοκλήτορες* et Vol. II p. 14, 417 *ἐδέατρος· προγεύστης βασιλέως, ἐπιμελητὴς δείπνου.*

IV *ΕΠΑΙΚΛΕΙΑ* Ath. XIV p. 642 *Ἀπίων δὲ καὶ Διόδωρος, ὡς φησι Πάμφιλος, ἐπαίκλειά φασι καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ δεῖπνον τραγήματα.* Ab Hesychio abest quidem *ἐπαίκλεια*, sed explicantur *ἀναίκλεια ἐξ εἴκλω εἶκνον εἶκλον εἰκλεῖ.*

V *ΕΠΙΜΗΛΙC* Ath. III 82 DE *ἐπιμηλὶς δὲ καλεῖται* (*φησὶ Πάμφιλος*) *τῶν ἀπίων τι γένος. Ἐσπερίδων δὲ μῆλα οὕτως καλεῖσθαί τινά φησι Τιμαχίδας ἐν τῷ τετάρτῳ δείπνων. καὶ ἐν Λακεδαίμονι δὲ παρατίθεσθαι τοῖς θεοῖς φησι Πάμφιλος ταῦτα. εὔοσμα δὲ εἶναι καὶ ἄβρωτα, καλεῖσθαι δ᾽ Ἐσπερίδων μῆλα. Ἀριστοκράτης γοῦν ἐν τετάρτῳ Λακωνικῶν ‚ἔτι δὲ μῆλα καὶ τὰς λεγομένας Ἐσπερίδας.* Ath. XIV 650 E *Πάμφιλος δ᾽ ἐν τοῖς περὶ γλωσσῶν καὶ ὀνομάτων ‚ἐπιμηλὶς* (*φησὶν*) *ἀπίου γένος‘* Hesych. II p. 161, 4992 *ἐπιμηλίς· — ἀπίου γένος* et II p. 204, 6318 *Ἐσπερίδων μῆλα· ἐν Λακεδαίμονι ἄβρωτά τινα* (*Λακεδαιμονίᾳ βρωτά* cod.) *μῆλα* ubi ad integritatem sententiae desunt verba *τοῖς θεοῖς παρατεθειμένα.*

VI *ΕΠΙΧΥΤΟΝ* Cf. II.

VII *ΕCΠΕΡΙΔΩΝ ΜΗΛΑ* Cf. V.

VIII *ΗΜΙΝΑ* Ath. XI 479 A *Διόδωρος δὲ ἐν Ἰταλικαῖς γλώσσαις καὶ Ἡράκλειτος* (*Ἡρακλέων* Valcken. ad Adoniaz. p. 293) *ὡς φησι Πάμφιλος τὴν κοτύλην* [*φασὶ*] *καλεῖσθαι καὶ ἡμίναν παρατιθέμενος Ἐπιχάρμου* (fr. 91 b)·

καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρὸν, ἡμίνας δύο. καὶ Σώφρων (fr. 70 = 37)·

κατάστεψον (*κατάστρεψον* vulg.), *τέκνον, τὴν ἡμίναν.*

Hesych. II p. 279, 503 *ἡμῖνα* (sic Theognost. 101, 4 Lobeck. Proll. 222, 41 pro *ἡμίνα*)· *κοτύλη.* Cf. *ἰμί(ν)α· χοῖνιξ. ἰμίνη· κοτύλη· ἰν ἰμίνᾳ· ἐν ἡμίνῃ.*

VIIII *ΗΜΙΤΟΜΟC* Ath. XI 470 D *ἡμίτομος ἔκπωμά τι παρ᾽ Ἀττικοῖς ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀνομασθέν, φησὶ Πάμφιλος ἐν γλώσσαις.* Hesych. II p. 280, 527 *ἡμίτομος· ἔκπωμα.*

X *ΘΗΡΙΚΛΕΙΟC* Ath. XI 471 C *Πάμφιλος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον τοὺς θῆρας κλονεῖν σπένδοντα ταῖς κύλιξι ταύταις κατ᾽ αὐτῶν*

(sc. *ἱστορεῖ Θηρίκλειον ὀνομασθῆναι.*) Sed cave haec sola Pamphili esse credas. imo profecta ab eo sunt omnia, quae Ath. XI 470 E — 472 E de thericleio narrat his verbis concepta:

ΘΗΡΙΚΛΕΙΟΣ. ἡ κύλιξ αὕτη ἐγκάθηται περὶ τὰς λαγόνας ἱκανῶς βαθυνομένη ὠτά τ' ἔχει βραχέα ὡς ἂν κύλιξ οὖσα. καὶ μήποτε Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ Θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα, ὅταν οὑτωσὶ λέγῃ

γενόμενος (φησὶ) δ' ἔννους μόλις
ᾔτησε κύλικα, καὶ λαβὼν ἐξῆς πυκνὰς
ἕλκει, καταντλεῖ, κατά τε τὴν παροιμίαν
ἀεί ποτ' εὖ μὲν ἀσκὸς, εὖ δὲ θύλακος
ἄνθρωπός ἐστιν.

ὅτι δὲ κύλιξ ἐστὶν ἡ Θηρίκλειος σαφῶς παρίστησι Θεόφραστος ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ. διηγούμενος γὰρ περὶ τῆς τερμίνθου φησὶ „τορνεύεσθαι δὲ ἐξ αὐτῆς καὶ κύλικας Θηρικλείους, ὥστε μηδένα διαγνῶναι πρὸς τὰς κεραμέας.“ κατασκευάσαι δὲ λέγεται τὴν κύλικα ταύτην Θηρικλῆς ὁ Κορίνθιος κεραμεὺς, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα ἔχει, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ τὸν κωμικὸν Ἀριστοφάνη μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος Θεόπομπος μὲν ἐν Νεμέᾳ οὕτως

χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον,
γενναῖον εἶδος, ὄνομά σοι τί θώμεθα;
ἀρ' εἰ κάτοπτρον φύσεος; ἦν πλῆρες δοθῇς,
οὐδέν ποτ' ἄλλο. δεῦρο δή, γεμιῶ σ' ἐγώ.
γραῦ Θεολύτη, γραῦ. Θ. τί με καλεῖς σύ, φίλτατε;
Α. ἵν' ἀσπάσωμαι. δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη.
παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον. οὑτωσὶ καλῶς.
Θ. Σπίνθηρ τάλαν πειρᾷς με; Α. ναὶ τοιοῦτό τι
φιλοτησίαν δὲ τήνδε σοι προπίομαι.
δέξαι· πιοῦσα δ' ὁπόσον ἂν σοι θυμὸς ᾖ,
παράδος τὸ πρῶτον.

Κλεάνθης δ' ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως συγγράμματί φησι „Τὰ τοίνυν εὑρήματα, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἔτι καὶ τὰ λοιπά ἐστιν, οἷον Θηρίκλειος, δεινιὰς, ἰφικρατίς· ταῦτα γὰρ πρότερον συνιστορεῖν τοὺς εὑρόντας. φαίνεται δ' ἔτι καὶ νῦν· εἰ δὲ μὴ ποιεῖ τοῦτο, μεταβεβληκὸς ἂν εἴη μικρὸν τοὔνομα. ἀλλὰ, καθάπερ εἴρηται, οὐκ ἔστι πιστεῦσαι τῷ τυχόντι.“ ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσι Θηρίκλειον ὑνομασθῆναι τὸ ποτήριον διὰ τὸ δορὰς Θηρίων αὐτῷ ἐντετυπῶσθαι. Πάμφιλος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον τοὺς θῆρας κλονεῖν, σπένδοντα ταῖς κύλιξι ταύταις κατ' αὐτῶν.

μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὁμοίοις οὕτως

ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τἀν μέσῳ
καὶ Διὸς σωτῆρος ἦλθε Θηρίκλειον ὄργανον,
τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπύτου σταγόνος
πλῆρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

καὶ Εὔβουλος ἐν μὲν Δόλωνι

διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·
καθαρώτερον γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμην
ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἡνίκ' ἦν νέος.

ἐν δὲ Κυβευταῖς

ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν
τῶν Θηρικλείων, ὑπεραφρίζουσαν παρά,
κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὀξυπύνδακα,
στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν, ἐκνενιμμένην,
κισσῷ κάρα βρύουσαν, ἐπικαλούμενοι
εἴλκον Διὸς σωτῆρος.

Ἀραρὼς δ' ἢ Εὔβουλος ἐν Καμπυλίωνι

ὦ γαῖα κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτε
ἔτευξε, κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος;
ἢ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν,
ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππεῖ

καὶ Θηρίκλειός τις κύλιξ, στέφανον κύκλῳ
ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα.

καὶ ἐν Ἱππίσκῳ

μεστὴν ἀκράτου Θηρίκλειον ἔσπασε
κοίλην ὑπερθύουσαν.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν Θηρικλείαν καλεῖ τὴν κύλικα γράφων οὕτως „Πολύξενός τις τῶν ἐκ Ταυρομενίου μεθεστηκότων ταχθεὶς ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἕτερά τε δῶρα παρὰ τοῦ Νικοδήμου καὶ κύλικα Θηρικλείαν λαβὼν ἐπανῆκεν. Ἀδαῖος δ' ἐν τοῖς περὶ διαθέσεως τὸ αὐτὸ ὑπολαμβάνει Θηρίκλειον εἶναι καὶ καρχήσιον. ὅτι δὲ διαφέρει σαφῶς παρίστησι Καλλίξενος ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξανδρείας φάσκων τινὰς ἔχοντας Θηρικλείους πομπεύειν, τοὺς δὲ καρχήσια. ὁποῖον δ' ἐστὶ τὸ καρχήσιον ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται. καλεῖται δέ τις καὶ Θηρίκλειος κρατήρ, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κύκνῳ

φαιδρὸς δὲ κρατὴρ Θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἕστηκε, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς
πλήρης, ἀφρίζων· ὃν λαβὼν ἐγὼ κενὸν,
τρίψας, ποιήσας λαμπρὸν, ἀσφαλῆ βάσιν
στήσας, συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
ἔστεψα.

Θηλυκῶς δὲ τὴν Θηρίκλειον εἶπε Μένανδρος ἐν Θεσμοφορουμένῃ

μέσως μεθύων * Θηρίκλειον ἔσπασε.

καὶ ἐν Μηναγύρτῃ „προπίνων Θηρίκλειον τρικότυλον.“ καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ

τῆς Θηρικλείου τῆς μεγάλης χρεία ἐστί μοι.
Β. εὖ οἶδα. Α. καὶ τῶν Ῥοδιακῶν. ἥκιστα γὰρ
ἐκ τῶν τοιούτων, Λίσχέα, ποτηρίων
εἴωθα πίνειν.

Πολέμων δ' ἐν πρώτῃ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως οὐδετέρως ὠνόμασεν εἰπὼν „τὰ χρυσᾶ Θηρίκλεια ὑπύξυλα Νεοπτόλεμος ἀνέθηκεν.“

Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῷος ἐν Φιλαδέλφοις ἢ Ἀποκαρτεροῦντί φησιν

ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα,
Θηρίκλειοι καὶ τορευτὰ πολυτελῆ ποτήρια
ἕτερα.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Φιλωνίδῃ

τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν Θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεχραμένην,
προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα.
εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκε βαπτίσας ἐρρωμένως

Θεόφιλος δὲ ἐν Βοιωτίᾳ

τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμέαν τινὰ
τῶν Θηρικλείων πῶς δοκεῖς κεραννύει
καλῶς, ἀφρῷ ζέουσαν. οὐδ' ἂν Λύτοκλῆς
οὕτως μὰ τὴν γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ
ἄρας ἐνώμα.

ἐν δὲ Προιτίσι

Καὶ κύλικα Θηρίκλειον εἰσφέρει (τινὰ)
πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἑπτ' Ἀγαθῆς Τύχης.

Hesych. II p. 315, 526 *Θηρίκλειος· κυλίκων εἶδος. ἀπὸ Θηρικλέους κεραμέως.*

XI *ΙΣΘΜΙΟΝ* Ath. XI p. 472 E *Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων Κυπρίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν.*

XII *ΚΑΛΠΙΟΝ* Ath. XI 475 C *κάλπιον ποτηρίου τι γένος Ἐρυθραίου ὡς φησι Πάμφιλος.* Hesych. II p. 400, 522 *κάλπος· ποτηρίου εἶδος*

XIII *ΚΕΛΕΒΗ* Ath. XI p. 475 D *Πάμφιλος δὲ τὸ ποτήριον θερμοποτίδα καλουμένην τὴν κελέβην εἶναι.* Hesych. II p. 461, 2146 *κελέβη* (cod. *κελένη* not. B Athen. l. c.)· *ποτηρίου εἶδος θερμηροῦ. καὶ ποιμενικὸν ἀγγεῖον*, ubi sub *ΘΕΡΜΗΡΟΥ* fortasse *θερμ(οποτίς). προυσιάς* latet. Sed cum addat *ποιμενικὸν ἀγγεῖον* apparet hoc quoque loco Athenaeum plura sublegisse Pamphilo, quam fassus est ipse. Itaque Pamphili haec habetote:

ΚΕΛΕΒΗ. τούτου τοῦ ἐκπώματος Ἀνακρέων μνημονεύει·

ἄγε δή, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
προπίω· τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
κυάθους.

ἄδηλον δὲ ποῖον εἶδός ἐστι ποτηρίου, ἢ πᾶν ποτήριον κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ τὴν λοιβήν, ἢ τὸ λείβειν; τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ συνήθως ἔταττον, ἀφ' οὗ λέγεται καὶ ὁ λίβης. Σειληνὸς δὲ καὶ Κλείταρχος τοὺς Αἰολεῖς φασιν οὕτω καλεῖν τὸ ποτήριον. Πάμφιλος δὲ τὸ ποτήριον θερμοποτίδα καλουμένην τὴν κελέβην εἶναι. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις ποιμενικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν τὴν κελέβην εἶναι. καὶ γὰρ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος φησὶ

κήρυκας ἄρα τοῖσι φέρειν μέλανος οἴνοιο
ἀσκὸν ἐνίπλειον, κελέβειόν θ' ὅττι φέριστον
οἷσιν ἐνὶ μεγάροις κεῖται μέλιτος πεπληθός.

καὶ πάλιν

ἀτὰρ ἀμφίθετον κελέβειον ἑλόντες
ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον ἦεν.

ἀλλαχοῦ δέ φησι

καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθὲς κελέβειον
ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἴη.

σαφῶς γὰρ νῦν κελέβειον ἀντὶ ἀγγείου τινός τέθεικε, προειπὼν ποτήρια δέπαστρα. Θεύκρατος δ' ὁ Συρακούσιος ἐν ταῖς Φαρμακευτρίαις φησὶ

στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἷὸς ὠώτῳ.

καὶ Εὐφορίων

ἠὲ ποθεν ποταμῶν κελέβῃ ἀποήψυσας ὕδωρ

Ἀνακρέων

οἰνοχόει δ' ἀμφίπολος
μελιχρὸν οἶνον τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

Διονύσιος δ' ὁ λεπτὸς ἐξηγούμενος Θεωδωρίδα τὸ εἰς τὸν Ἔρωτα μέλος τὴν κελέβην φησὶ τίθεσθαι ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ ποτηρίου, οἷον προυσιάδος καὶ Θηρικλείου.

XIV *ΚΙΤΡΟΝ* Athen. III 85 C *Πάμφιλος δ' ἐν ταῖς γλώσσαις Ῥωμαίους φησὶν αὐτὸ κίτρον καλεῖν.*

XV *ΚΟΡΩΝΙΣΤΑΙ* Ath. VIII 360 B *κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, ὡς φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων καὶ τὰ ᾀδόμενα δὲ ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα καλεῖται ὡς ἱστορεῖ Ἀγνοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν Κορωνισταῖς*, ubi *καλεῖται* pro *καλεῖσθαι* poni docet Hesychius II p. 522, 3747 *κορωνισταί· οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες καὶ τὰ ᾀδόμενα ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα.* Ac forsitan etiam iambi Phoenicis Colophonii (fr. I Bgk.) *) ex Pamphilo transscripti fuerint.

XVI *ΚΜΕΛΕΘΡΑ* Etym. 521, 28 *λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς τὸν Πάμφιλον ἀναγαγεῖν (ἀναγράφειν?) ἐν ταῖς γλώσσαις τὸ κμέλεθρα. σημαίνει δὲ τὰς δοκούς.* Vide Hesych. II p. 496, 3079 et 3128 *μέλαθρα καὶ δοκούς*, unde apparet perversum esse de hoc loco CFRankii iudicium p. 122 sq.

XVII *ΚΟΤΥΛΟΣ* Ath. XI 478 C *Πάμφιλος δὲ ποτηρίου φησὶν εἶναι γένος, ἴδιον δ' εἶναι Διονύσου.* Hesych. II p, 524, 3818 b, ubi lemma excidit: *(κότυλοι)· τινὲς τὰ μόνωτα ποτήρια.* Itaque Pamphilus sibi vindicat totum libri XI caput 56:

ΚΟΤΥΛΟΣ. τὰ μόνωτα ποτήρια κότυλοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει. Διύδωρος δ' ἐν τῷ πρὸς Ανκίφρονα παρὰ Σικυωνίοις καὶ Ταραντίνοις ἐπιπολάζειν φησὶ τὸ ἔκπωμα, εἶναι δὲ αὐτὸ λουτηρίῳ ἐοικὸς βαθεῖ. ἔχει δὲ καὶ οὐς ἐνιαχῆ. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Ἴων ὁ Χῖος κότυλον οἴνου πλέων λέγων. Ἑρμιππος δ' ἐν Θεοῖς

τόν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων.

καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ „τὸν κότυλον φέρει" φησὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ἐν Βαβυλωνίοις. Εὔβουλος δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Πανόπταις

ὁ δ' ἱερεὺς εὐηγορῶν
ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἑστὼς τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων
οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

*) Fr. I 8 et fr. II 3 pro χεῖρα corrige χίδρα.

Πάμφιλος δὲ ποτηρίου φησὶν εἶναι γένος, ἴδιον δ' εἶναι Διονύσου. Πολέμων δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Λίου κωδίου φησὶ „μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν ποιεῖ, καὶ αἴρεῖται ἐκ τῆς Θαλάμης, καὶ νέμει ὅσοι ἄνω τὸ κέρνος περιεννηνοχότες. τοῦτο δ' ἐστὶν ἀγγεῖον κεραμεοῦν, ἔχον ἐν αὑτῷ πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους· ἔνι δ' ἐν αὐτοῖς ὅρμινοι, μήκωνες λευκοί, πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὠχροι, φακοί, κύαμοι, ζειαί, βρόμος, παλάθιον, μέλι, ἔλαιον, οἶνος, γάλα, ὄϊον ἔριον ἄπλυτον. ὁ δὲ τοῦτο βαστάσας, οἷον λικνοφορήσας, τούτων γεύεται.“

XVIII *ΚΥΔΩΝΑΙΑ* Ath. III 77 A *τὰ δὲ χειμερινὰ σῦκα Πάμφιλος καλεῖσθαί φησι κυδωναῖα* (κωδωναῖα C et Eustath. 1964, 10) *ὑπὸ Ἀχαιῶν, τοῦτο λέγων Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι ἐν Λακωνικαῖς γλώσσαις.* Hesych. II 501, 3211 *κοδώνεα· σῦκα χειμερινά.*

XIX *ΜΑΘΑΛΙΔΕΣ* Ath. XI 487 C *μαθαλίδες· Βλαῖσος ἐν Σατούρνῳ φησίν·*

ἑπτὰ μαθαλίδας
ἐπίχε' ἁμῖν τῶ γλυκυτάτω.

Πάμφιλος δέ φησι „μήποτε ἐκπώματός ἐστιν εἶδος ἢ μέτρον οἷον κύαθος“ Διύδωρος δὲ κύλικα ἀποδίδωσι. Hesych. III p. 63, 58 *μαθαλίδες· ἐκπώματά τινα. οἱ δὲ μέτρα ὡς κύαθοι.*

XX *ΜΑΝΗΣ* Ath. XI 487 CD *μάνης ποτηρίου εἶδος. Νίκων Κιθαρῳδῷ·*

καὶ πάνυ τις εὐκαίρως „προπίνω“ φησὶ „σοὶ
πατριῶτα.“ μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν, ἀδρὸν,
χωροῦντα κοτύλους πέντ' ἴσως. ἐδεξάμην.

παρέθετο τὰ ἰαμβεῖα καὶ Δίδυμος καὶ Πάμφιλος (h. e. Pamphilus Didymi compilator) *κτλ* — nam etiam Sophoclis Hermippi et Antiphanis versus e Didymi sumptos esse manifestum est collato Hesych. III 70, 237 *μάνης· εἰς τὰς λάταγας.*

XXI *ΜΑΣΤΟΣ* Ath. XI 487 B *μαστός. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλός φησι, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν.* Hesych. III 75, 368 *μαστός· ποτήριον*

XXII *ΜΕΛΑΝΔΡΥΣ* [?] Ath. III 121 B *οἱ δὲ λεγόμενοι μελανδρύαι, ὧν καὶ Ἐπιχάρμος μνημονεύει ἐν Αὐτομόλῳ Ὀδυσσεῖ οὕτως „ποτιφόριμον τὸ τέμαχος ἢς ὑπομελανδρυῶδες“ [μελάνδρυς δὲ] τῶν μεγίστων θύννων εἰδός ἐστιν ὡς Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων παρίστησι, καὶ ἔστι τὰ ταρίχη αὐτοῦ λιπαρώτερα.* Hesych. IV, 1 p. 215, 697 *ὑπομαλανδριῶδες· εἰδός τι ταρίχου.*

XXIII *ΜΟΥΚΗΡΟΒΑΓΟΣ* Athen. II 53 B *ὅτι Πάμφιλος ἐν γλώσσαις μουκηροβαγόν* (μουκηρόβατον cod.) *φησι καλεῖσθαι τὸν καρυοκατάκτην ὑπὸ τῶν Λακώνων ἀντὶ τοῦ ἀμυγδαλοκατάκτην. μουκήρους γὰρ Λάκωνες καλοῦσι τὰ ἀμύγδαλα.* Hesych. III p. 123, 1730: *μουκηροβαγόρ· καρυοκατάκτης* (μουκηρόβας cod.)

XIV *ΟΙΝΙΣΤΗΡΙΑ* Ath. XI 494 F *οἰνιστήρια, οἱ μέλλοντες ἀποκείρειν τὸν σκόλλυν ἔφηβοι, φησὶ Πάμφιλος, εἰσφέρουσι τῷ Ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον πληρώσαντες οἴνου ὃ καλοῦσιν οἰνιστηρίαν καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσι διδόασι πιεῖν.* Hesych. III p. 187, 327.

XXV *ΟΛΛΙΞ* Ath. XI 494 F *ὄλλιξ* (ABC ὄνυξ *P*) *Πάμφιλος ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι τὸ ξύλινον ποτήριον ἀποδίδωσι*

XXVI. ΟΡΘΩΣ Adj. VII 318 *a καλόκαιρι θὲ νὰ εἶναι ὄρθιος, ἐὰν βλαστήσῃ.* Κλείθρα νάπιαν σπαθὶ ὀρθοπόδαρο 315 C σὲ μιὰν ὁ Dorians ἀν ἔ. ἐφερμόσανε τὴν ὀ. Hesych. III 103, 1353 *ἐφαρμόσῃς· ὀρθὸς σκοπὸς ἢ ὀρθὸς σχοῖνος.*

XXVII. ΠΑΝΩΡΘΟΛΑΣ Adj. III 22 *D. αἱ τὸν πανόρθολας ὄρθιος κρίνῃ ἢ τὸν βαθὺ ἔχοντι οἱ τὸν σπουδὴν εἰς παναρμόλιον αἱ μὴ παράκαιρα αἱ τὸν παρόκαιρα ἀλλὰ παράκαιρα ὑπάρχοντ' ἐκφράσεις* (κατὰ κακὴν λεξικογρ. Ἁλ. ἐν Υ. 15, 9) *ναῦαι δὲ βλαστήσουσι ἢ ἀλαβάστρῳ ἢ τοῖς παρὰ ἀκαίρων παρακαίροις ἐρεῖσι πάντως.* Cf. Hesych. III p. 103, 1351.

XXVIII. ΠΑΡΟΜΟΛΟΓΩ Adj. XI 486 *Α. σπείρε παρμολὸ βασιλικὸς δέρνει ἀνεμοβρόχι ἢ κακοκίνησε ἀπὸ τραπεζομάντισσα, ἀν φυτρώσῃ βασιλικός, θὰ πάῃ ἡ ἀλεσιὰ σὲ κακοτυχία κὲ ἀνεμοβρόχι γιὰ τοῦτο ἐπαρμολογοῦν τὸ βασιλικὸ ἀπὸ τὴν παρομοίωσι τῆς πλαγιάσεως τοῦ ἥλιου.* Hesych. III p. 340, 3370 *παρομῶ· τὸ ὁμοιοῦν τὸν κατηγορικὸν συνεπάγεσθαι παρομόνως, οἷὸν καλόκαιρι παρομόνως, ποῖον βορέας.* p. 350.

XXIX. ΠΟΡΤΑ Adj. XIII 372 *Β. πόρτα θὰ βγαρδίσῃς ἀφοῦ ἴσια τοιμὴ ἐβάρδωσε, θὰ χάσῃς βγαρδίσι.* Ἐφτάλλα τοιμάρησε τὸν Ὑπόπλου Κρήτικου ρεπὶ Hesych. III p. 166, 4051 *Κίπρος πόρτα, ὅπου βαρὶ Κικίπρα.* p. 97.

XXX. ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ Adj. XI 480 *Α. πρόδρομο βάλνομε γιὰ νὰ δοῦμε ἂν εἶναι καμμένο τὸ ξύλινο, μπάλωμα θὰ προφάνῃ ἀμὲ βλάβημα.*

XXXI. ΠΡΟΝΑΟΣ Adj. XIV 459 *Β. μὲν θὰ σοῦ βλαστήσουν πρόναοι παρακάτω χόρτα ἀπόβαση.* Hesych. III p. 360, 3640 *πρόναος· εἶδος φυτοῦ.*

XXXII. ΠΡΟΣΑΝΑ Adj. XV 474 *Α. πολλὰ πόδια πολλὰ κλαδάκια ἔ πόδια θὰ βγάλῃ πρωτοβλάστησε τὸ λάδωμα, θὰ πάῃ πολὺ λάδωμα.* Hesych. III p. 402, 4305.

XXXIII. ΥΛΑΤΤΑΣ Adj. XIII 387 *Β. λαρκιάδισμα θὲ ἀ ἐμπεριστερώσῃς θὲ πεῖς πουχτομάνισσα, πυρφορτωμένη γλάστρα καὶ βλαστήσῃς ἢ ὑλάττωσε θὲ νὰῃ πολὺ δουλειὰ νὰ γλιαστρεύσῃ ἔπειτα πουχτομάνισσα λέγουσι θὲ νὰ ἐμπεριστερώσῃς ἀμὲ ἀ γροικήσῃς ἔχῃς ὑλάττωσε.* Hesych. III p. 517, 5197 *ὑλάττωσε· τὸ ὁμοιοῦν ἐπὶ ὑγροῦ ἀνομβρίαν κτλ. ὑγρὸν φυτὸν ἀναβλαστάνει κτλ. ὑγρὸν φυτὸν ἀναβλαστάνει κτλ.*

XXXIV. ΥΠΟΒΛΑΣΤΑΝΩ Adj. XIII 387 *Β. ὑποβλαστάνω θὲ πεῖς ὑποβλαστάνω, ἀμὲ ἀ ἐμπεριστερώσῃς ἔχῃς ὑποβλαστάνει.* Hesych. III p. 517, 5197 *ὑποβλαστάνει· τὸ ὁμοιοῦν ἐπὶ ὑγροῦ ἀνομβρίαν κτλ. ὑγρὸν φυτὸν ἀναβλαστάνει κτλ. ὑγρὸν φυτὸν ἀναβλαστάνει κτλ.*

XXXV. ΦΥΤΡΩΤΗΣΑΝ Adj. II 43 *Β. ἐδεύρωμεν θὲ φυτρώσῃ λάχανο, ἐμπεριστερώσῃς τὸν φυτρώσῃ νὰ ἔβγουν θωρῶ πάνω, ὡς ἂν νὰ ἔβγουν φυτρώσῃ.* Hesych. III p. 155, 61 *ἐβλάστησεν· ἀντὶ τοῦ ἔβλαστεν φυτρώσῃ κτλ.*

XXXVI. ΨΙΘΑΡΙΣΤΙΛΛΑ Adj. XV 477 *Β. ἀνάβομεν ἀμὲ ψιθαριστίλλα φυσικὰ, ἀμὲ φυσικὸ βλαστάρι θὲ νὰῃ πολὺ βλαστάρι, πολὺ ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν ρίζα τὸ φυσικὸ βλαστάρι ἀνεβαίνει.* 678 D *καὶ ἀναβλαστάνει ἢ ἀκμάζουσι ἐκεῖ ἀθῶοι, ἀνεβαίνει ἢ ἀναβλαστάνει ἢ ἀκμάζουσι ἐκεῖ ἀθῶοι, ἀνεβαίνει ἢ ἀναβλαστάνει ἢ ἀκμάζουσι ἐκεῖ ἀθῶοι.*

Διῖ κακουμένῳ (cuius versus supra recitaverat) Hesych. IV 1 p. 211, 585 *ὑπογλωττίς· εἶδος στεφάνου.*

XXXVIII *ΦΙΛΟΤΗCΙΑ* Ath. XI 502 B *κύλιξ τις, ἣν κατὰ φιλίαν προύπινον, ὡς φησι Πάμφιλος. Δημοσθένης δέ φησι· ‚καὶ φιλοτησίαν προύπινεν' .... διὰ δὲ τὴν τοιαύτην πρόποσιν ἐκαλεῖτο καὶ κύλιξ φιλοτησία ὡς ἐν Λυσιστράτῃ ‚δέσποινα Ἰλιοθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία.'* Hesych. IV 1 p. 245, 529 *φιλοτησία· πρόποσίς τις μετὰ τὸ δεῖπνον ὑπὲρ φιλίας.*

Tot igitur sunt quae reperiri poterant fragmenta aliqua cum probabilitate ad glossarium Pamphili referenda. Nam quae praeterea ex Herodiani prosodia Iliaca et etymologo magno a Rankio collecta sunt p. 120 — 129, ea non ad glossarium illud pertinebant sed ad commentarios eius Homericos. At ne quid callide dissimulare videamur, in his etiam septem et triginta fragmentis insunt aliquot, quae suspicionem moveant rectene an secus huc a nobis relata sint: primum dico secundum et e consequentia sextum. Dixerat Pamphilus *ἀττανίτην* etiam *ἐπίχυτον* appellari, sed quod mireris, tacet Hesychius utroque in loco, neque plus offert quam glossam Hipponacteam *ἀττανίτας* v. *τηγανίτας* explicatam. Excusarem hoc si lectio lemmatum haberet dubitationem, ut vocabula *ὄλλιξ* et *προάρον* aperte vitiosa non miramur in Hesychio frustra quaesita esse: sed quid his vocibus integrius? Vereor igitur ne hic ipse glossarii locus nos fugiat, ubi Pamphilus inter attanitam et epichytum differentiam esse negaverat. De accentu autem vocabulorum *ἀμυγδάλη* et *ἀμυγδαλῆ* disputabili non procul absum a coniectura, ab Athenaeo non tam Pamphilum compilatum esse, sed Herodianum, qui, ut rem in libro de dictione solitaria composito obiter tetigit p. 26, 5 Eupolidis fragmento (Com. II 1 p. 449) non omisso, ita refutatis Aristarchi Philoxeni Pamphili Tryphonis aliorumque grammaticorum opinionibus fortasse pertractaverat in symposiacis. Iam vero tribus istis fragmentis e numero reliquiarum ad glossarium recte relatarum exemptis, nullum exstat, quod e quattuor primis alphabeti literis repetitum sit, ut Athenaeus certe in Pamphili nomine commemorando hanc rationem secutus esse videatur, ut, ubi Zopyrionis dapibus frueretur, consulte ad grammatici Aristarchei auctoritatem ne provocaret. Nam compilatam ab eo etiam priorem glossarii esse partem, qua literae *α* — *δ* continebantur, cum per se probabile sit tum conducta exemplorum nube a Rankio demonstratum est p. 99 — 119.

Superest, ut eiusdem Rankii prementes vestigia per Athenaei anfractus Zopyrionis Pamphilique legamus vestigia, ubi celato nomine expilantur. Fiet autem hoc commodissime cum primum quattuor illis et triginta fragmentis iterum excussis data nobis facultas erit de fontibus ex quibus hauserunt certo iudicandi, vel, quoniam apparet eorum scriptorum, quos lexicographos tanta molientes ex aliorum citare auctoritate, quam relegere ipsos maluisse consentaneum est, in hac re usum esse admodum dubium, prae ceteris cognoscendi grammaticos glossariorumque conditores antiquiores, ultra quos procedere neque volebat aetas Augustea recentior, neque si vellet potuisset. Exordiamur igitur a lexicographis, quorum in fragmentis vidimus mentionem fieri. Numeramus XIII: Apionem Apollodorum Cyrenensem Aristophanem Byzantium Artemidorum Clitarchum Diodorum Epaenetum Heracleonem Iatroclem Nicandrum Colophonium Silenum

Theodorum Timachidam. Sed ex his Epaenetum ita commemorat Pamphilus, ut non ipsum manibus versasse sed ex Artemidoro Aristophaneo cognitum habuisse videatur, Apionem vero semel tantum adhibet et cum Diodoro tam arcte coniungit ut in condendis glossis Italicis alterum alterius socium fuisse probabile sit. Restant igitur XI, quibus ex coniectura certissime duodecimum adde Didymum (fr. XX). Horum autem quae quisque vel poetarum vel rerum scriptorum testimonia, per Pamphili fragmenta sparsa, apposuerit haud difficile dictu est.

Ac Platonem quidem comicum a Theodoro quoque Atticista videmus in partes vocari s. v. *ὑπογλωττίς* (fr. XXXVI), sed pleraque poetarum scenicorum fragmenta non dubitandum quin e Didymi glossariis petita sint. De Niconis Hermippi Antiphanis versibus aliquot supra (fr. XX) diximus, sed ex eodem fonte speramus fore ut qui Didymi scribendi genus probe norunt, derivandos esse statuant tragoediae comoediaeque locos, qui s. vv. *θηρίκλειος κότυλος ὀρφώς φιλοτησία πλημοχόη* (fr. X. XVII. XXVI. XXXVII. XXVIII) proferuntur, praesertim cum inter pedestris etiam orationis scriptores in iisdem tmematis excitatos compareant aliqui ex eorum numero, quos Didymum in deliciis habuisse scimus, Demosthenes Timaeus Theophrastus Polemo. Contra Epicharmum Sophronem (fr. VIII) Blaesum (fr. XIX) et Rhinthonem, ad quem Tarentinorem (fr. XVII) glossae tantum non omnes referendae videntur, e Diodori potissimum auctoritate laudari pro explorato habemus. Nec falsum iri suspicor, qui Antimachi versus e Nicandri Colophonii lexico, Aristocratis Laconica e Timachida, Hipponactis denique iambos e Clitarcho innotuisse Pamphilo crediderit. Supersunt poetae Anacreo Phoenix Colophonius Theocritus Euphorio et Theodoridas et e scriptoribus, qui oratione soluta usi sunt, Aristoteles, Cleanthes, Callixenus, Adaeus Hagnocles Rhodius Dorio et Ptolemaeus Euergetes, quos quo auctore citaverit Pamphilus e fragmentis non innotescit, quamquam Dionysii Lepti in Theodoridam commentarios et Ptolemaei hyppomnemata ipsum tractasse suspicor. Vocabula denique, quae singulis Graeciae Italiae Asiaeque gentibus erant propria, e variis reconditioris doctrinae horreis converrebat, Attica e Theodoro (CXXVI), Laconica et Achaica ex Aristophane Byzantio (XVIII) *) Paphia (XXI) ex Apollodoro Cyrenensi, Phrygia e Clitarcho (XXXIV). De fonte Cypriorum et Romanorum e fragmentis supra collectis non constat.

Quae cum ita sint negari non potest iam dudum recta via processisse Rankium, qui cum demonstrare sibi proposuisset Athenaeum alibi quoque, ubi Pamphilum non nominavit, eius thesaurum expilare non dedignatum esse, vidissetque non raro ab Athenaeo alios lexicographos ex auctoritate Pamphili citari aliud sibi praevertendum esse negaret, quam ut explorare conaretur, et quomodo Pamphilus his fontibus usus fuerit, et quantam sui operis partem ab illis acceperit. Fieri igitur non potest, quin et ipsi hanc viam ingrediamur; sed ne diutius moraremur lectores satius visum est, quaequae nobis ex longa et permolesta peregrinatione domum reportasse videmur infra ponere ita ad

*) Recte igitur interpretes ap. Hesychium s. v. *βούθουτον* Aristophanem Byzantium intellegunt, nec debebat Nauckius *ἄλλοι* pro *Ἀχαιοί* amplecti.

Alpha Particle Theory of Radioactivity and Disintegration, 1903 1
Rutherford's Theory of Atomic Structure, 1911 2
Bohr's Theory of Atomic Structure, 1913 3
Moseley's Law, 1913 4
Bohr's Theory of Spectra, 1913 5
Sommerfeld's Theory of Spectra, 1916 6
Lewis and Langmuir's Theory of Valence, 1916 7
Wave Mechanics, 1923 8
Compton Effect, 1923 9
Pauli's Exclusion Principle, 1925 10
Heisenberg's Uncertainty Principle, 1927 11
Dirac's Theory of Spin, 1928 12
Dirac's Theory of Positrons, 1930 13
Discovery of the Neutron, 1932 14
Yukawa's Theory of Nuclear Forces, 1935 15
Nuclear Fission, 1939 16
Nuclear Chain Reaction, 1942 17
Nuclear Reactors, 1942 18
Nuclear Explosives, 1945 19
Nuclear Fusion, 1952 20
Mesons, 1947 21
Antiprotons, 1955 22
Antineutrons, 1956 23
Neutrinos, 1956 24
Antideuterons, 1965 25
Antihelions, 1965 26
Antitritons, 1965 27
Hypernuclei, 1952 28
Hyperons, 1953 29
Strange Particles, 1953 30
Nuclear Isomerism, 1921 31
Nuclear Shell Theory, 1948 32
Nuclear Liquid Drop Theory, 1936 33
Nuclear Collective Theory, 1953 34
Nuclear Optical Model, 1954 35
Nuclear Spin, 1924 36
Nuclear Magnetic Moments, 1924 37
Nuclear Electric Quadrupole Moments, 1935 38
Nuclear Parity, 1956 39
Nuclear Time Reversal, 1957 40
Nuclear Charge Conjugation, 1957 41
Nuclear Isospin, 1932 42
Nuclear Reactions, 1919 43
Nuclear Resonance Reactions, 1936 44
Nuclear Stripping Reactions, 1935 45
Nuclear Pickup Reactions, 1935 46
Nuclear Compound Reactions, 1936 47
Nuclear Spallation Reactions, 1947 48
Nuclear Photoreactions, 1934 49
Nuclear Meson Reactions, 1947 50
Nuclear Antiparticle Reactions, 1955 51
Nuclear Hypernuclear Reactions, 1952 52
Nuclear Strange Particle Reactions, 1953 53
Nuclear Isomeric Reactions, 1935 54
Nuclear Isobaric Reactions, 1936 55
Nuclear Isotopic Reactions, 1936 56
Nuclear Isotonic Reactions, 1936 57
Nuclear Isodiaphere Reactions, 1936 58
Nuclear Isodynamic Reactions, 1936 59
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 60
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 61
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 62
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 63
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 64
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 65
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 66
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 67
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 68
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 69
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 70
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 71
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 72
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 73
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 74
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 75
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 76
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 77
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 78
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 79
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 80
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 81
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 82
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 83
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 84
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 85
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 86
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 87
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 88
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 89
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 90
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 91
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 92
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 93
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 94
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 95
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 96
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 97
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 98
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 99
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 100
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 101
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 102
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 103
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 104
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 105
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 106
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 107
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 108
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 109
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 110
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 111
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 112
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 113
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 114
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 115
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 116
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 117
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 118
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 119
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 120
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 121
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 122
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 123
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 124
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 125
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 126
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 127
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 128
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 129
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 130
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 131
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 132
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 133
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 134
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 135
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 136
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 137
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 138
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 139
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 140
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 141
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 142
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 143
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 144
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 145
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 146
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 147
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 148
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 149
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 150
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 151
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 152
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 153
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 154
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 155
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 156
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 157
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 158
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 159
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 160
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 161
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 162
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 163
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 164
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 165
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 166
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 167
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 168
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 169
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 170
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 171
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 172
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 173
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 174
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 175
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 176
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 177
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 178
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 179
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 180
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 181
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 182
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 183
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 184
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 185
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 186
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 187
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 188
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 189
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 190
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 191
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 192
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 193
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 194
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 195
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 196
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 197
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 198
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 199
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 200
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 201
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 202
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 203
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 204
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 205
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 206
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 207
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 208
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 209
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 210
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 211
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 212
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 213
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 214
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 215
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 216
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 217
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 218
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 219
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 220
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 221
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 222
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 223
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 224
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 225
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 226
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 227
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 228
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 229
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 230
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 231
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 232
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 233
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 234
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 235
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 236
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 237
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 238
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 239
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 240
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 241
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 242
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 243
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 244
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 245
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 246
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 247
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 248
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 249
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 250
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 251
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 252
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 253
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 254
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 255
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 256
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 257
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 258
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 259
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 260
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 261
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 262
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 263
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 264
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 265
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 266
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 267
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 268
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 269
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 270
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 271
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 272
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 273
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 274
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 275
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 276
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 277
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 278
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 279
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 280
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 281
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 282
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 283
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 284
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 285
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 286
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 287
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 288
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 289
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 290
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 291
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 292
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 293
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 294
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 295
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 296
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 297
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 298
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 299
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 300
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 301
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 302
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 303
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 304
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 305
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 306
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 307
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 308
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 309
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 310
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 311
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 312
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 313
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 314
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 315
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 316
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 317
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 318
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 319
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 320
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 321
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 322
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 323
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 324
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 325
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 326
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 327
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 328
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 329
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 330
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 331
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 332
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 333
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 334
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 335
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 336
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 337
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 338
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 339
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 340
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 341
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 342
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 343
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 344
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 345
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 346
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 347
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 348
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 349
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 350
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 351
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 352
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 353
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 354
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 355
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 356
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 357
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 358
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 359
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 360
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 361
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 362
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 363
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 364
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 365
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 366
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 367
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 368
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 369
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 370
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 371
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 372
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 373
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 374
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 375
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 376
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 377
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 378
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 379
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 380
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 381
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 382
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 383
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 384
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 385
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 386
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 387
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 388
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 389
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 390
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 391
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 392
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 393
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 394
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 395
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 396
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 397
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 398
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 399
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 400
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 401
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 402
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 403
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 404
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 405
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 406
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 407
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 408
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 409
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 410
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 411
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 412
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 413
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 414
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 415
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 416
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 417
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 418
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 419
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 420
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 421
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 422
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 423
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 424
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 425
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 426
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 427
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 428
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 429
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 430
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 431
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 432
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 433
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 434
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 435
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 436
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 437
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 438
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 439
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 440
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 441
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 442
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 443
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 444
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 445
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 446
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 447
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 448
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 449
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 450
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 451
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 452
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 453
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 454
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 455
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 456
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 457
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 458
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 459
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 460
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 461
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 462
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 463
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 464
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 465
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 466
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 467
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 468
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 469
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 470
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 471
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 472
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 473
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 474
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 475
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 476
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 477
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 478
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 479
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 480
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 481
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 482
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 483
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 484
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 485
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 486
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 487
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 488
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 489
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 490
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 491
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 492
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 493
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 494
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 495
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 496
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 497
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 498
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 499
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 500
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 501
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 502
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 503
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 504
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 505
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 506
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 507
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 508
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 509
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 510
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 511
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 512
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 513
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 514
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 515
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 516
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 517
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 518
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 519
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 520
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 521
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 522
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 523
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 524
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 525
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 526
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 527
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 528
Nuclear Isobaric Transition Reactions, 1936 529
Nuclear Isotopic Transition Reactions, 1936 530
Nuclear Isotonic Transition Reactions, 1936 531
Nuclear Isodiaphere Transition Reactions, 1936 532
Nuclear Isodynamic Transition Reactions, 1936 533
Nuclear Isomeric Transition Reactions, 1935 534
Nuclear Isobaric Transition Reactions

In Hesychio I p. 291, 87 frustula supersunt haec: *Ἄρτάς· ‚μέγας καὶ Λαμπρός.‘ Θουκυδίδης* et I p. 292, 34 *Ἄρτος· βόλος τις. καὶ Ἀθηναίων ὁ ξένος.*

ΑΦΑΜΙΩΤΑΣ VI 263 F: *Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν ‚τὴν μὲν κοινὴν (φησὶ) δουλείαν οἱ Κρῆτες καλοῦσι μνοίαν, τὴν δ' ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς δ' ὑπηκόους περιοίκους.‘* Hes. I p. 331, 49 *ἀφαμιῶται· οἰκέται ἀγροῖκοι, περίοικοι δὲ οἱ ὑπήκοοι.* Sic enim redintegranda haec sunt.)

ΑΧΑΙΝΑΣ III 109 F *τούτου τοῦ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν ὀγδόῳ Δηλιάδος λέγων τοῖς θεσμοφόροις γένεσθαι. εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι καὶ ἑορτὴ καλεῖται μεγαλάρτια, ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων ‚ἀχαΐνην στέατος ἔμπλεων τράγον‘* Hesych. IV p. 267, 13 haec valde corrupta porrigit et loco non suo: *χαίνας· στέαρς* (h. e. *(ἀ)χαΐνας· ‚(ἀχαΐνην) στέατος .....‘*

ΒΑΤΙΑ I p. 51 F *Σαλαμίνιοι δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα βάτια.* Hes. I p. 364, 34: *βάτια· ὁ τῆς συκαμίνου καρπός. καλεῖται δὲ καὶ ἄβρυνα καὶ μόρα.*

ΒΑΚΧΥΛΟΣ III 111 E: *βάκχυλος δ' ἐστὶν ἄρτος σποδίτης παρ' Ἠλείοις καλούμενος, ὡς Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ γλωσσῶν ἱστορεῖ.* Hes. I p. 355, 33 *βάκχυλον· σποδίτην ἄρτον Ἠλεῖοι.*

ΒΑΡΑΚΕΣ IV 140 A *Ἐπίλυκος τ' ἐν Κωραλίσκῳ λέγων οὕτως· — —*

βάρακες πολλοὶ κἄρτοι
καὶ δωμός (τις) μάλα ἀδύς,

διαῤῥήδην λέγων μάζας ἐν ταῖς κοπίσι παρατίθεσθαι (τοῦτο γὰρ οἱ βάρακες δηλοῦσιν, οὐχὶ τολύπας, ὥς φησι Λυκόφρων, ἢ τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ὡς Ἐρατοσθένης) κτλ. Hesych. I p. 359, 18 *βάρακες· τὰ προφυράματα τῆς μάζης. Ἀττικοὶ δὲ βήρηκας. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τολύπην.* Cf. Tryphon. Ath. III 114 F *παρ' Ἀθηναίοις μὲν — καὶ βήρηκα καὶ τολύπας κτλ.*

ΒΑΗΜΑ III p. 114 D *βλῆμα δὲ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐντεθρυμμένον ἄρτον καὶ Θερμὸν Σέλευκος.* Hes. I p. 380, 15 *βλήθα* (sic)*· ἄρτος ἐντεθρυμμένος.*

ΒΟΛΙΖΗΝ VI 267 C *Σέλευκος — τὴν δούλην καὶ βολίζην.* Hes. I p. 391, 78 *βουσή· δούλη*, ubi quod sequitur *Θεσσαλοί* fortasse huc retrahendum.

ΒΡΕΝΘΙΝ Ath. II 69 B *Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν δευτέρῳ Γλωσσῶν βρένθιν λέγεσθαί φησι παρὰ Κυπρίοις θρίδακα, οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγὼν ὑπὸ τοῦ κάπρου διεφθάρη.* Hes. I p. 397, 5 *βρένθις· θριδακίνη Κύπριοι.* Cf. *βρίξ.*

ΒΡΥΤΕΑ II 56 D: *Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τετριμμένας ἐλάας στέμφυλα ἐκάλουν, βρύτεα δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν στέμφυλα τὰ ἐκπιέσματα τῆς σταφυλῆς. παρὰ δὲ τοὺς βότρυς γέγονεν ἡ φωνή.* Hes. I p. 403, 74 *βρύτεα· στέμφυλα κτλ.*

ΓΕΡΓΕΡΙΜΟΣ II 56 D *Καλλίμαχος δ' ἐν τῇ Ἑκάλῃ γένη ἐλαῶν καταλέγει ‚γέργερίμον πίτυρίν τε.‘ ἔλεγον δὲ τὰς δρυπεπεῖς ἐλάας καὶ ἰσχάδας καὶ γεργερίμους, ὥς φησι Δίδυμος.* Hes. I p. 425, 15 *γεργέριμος· ἐλάας εἶδος.*

ΓΕΡΓΙΝΟΙ VI 256 A (ex Clearcho): *διῃρημένων δὲ διχῇ τῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι κολάκων — τοὺς μὲν γεργίνους τοὺς δὲ προμάλαγγας προσαγορεύουσιν.* Hes. I 425, 18 *γεργῖνος· διάβολος.*

ΓΙΓΓΡΟΣ IV 174 F. 175 A = Hes. I 430, 58 — 60.

ΓΛΥΚΥΣΙΔΗ III 76 F *Σέλευκος δ' ἐν ταῖς γλώσσαις καὶ γλυκυσίδην τινὰ καλεῖσθαί φησι σίκῳ τὴν μορφὴν μάλιστα ἐοικυῖαν. φυλάττεσθαι δὲ τὰς γυναῖκας ἐσθίειν διὰ τὸ ποιεῖν ματαϊσμούς. ὡς καὶ Πλάτων ὁ κωμῳδοποιός φησιν ἐν Κλεοφῶντι.* Hes. I 435, 77 *γλυκυσίδη· φυτὸν ποιὸν συντελοῦν πρὸς ἀτόπημά τι τῶν γυναικῶν.*

ΓΛΥΞΙΣ I 31 E *καὶ γλύξις δ' οἶνος καλεῖται ὁ τὸ ἔψημα ἔχων.* Hes. I 433, 28 *γλεῦξις· οἶνος ἔψημα (ἔχων)* quacum conferenda altera glossa I p. 436, 81: *γλύξις· ὁ ἀνειμένος οἶνος καὶ ἄτονος, ὃν ἔνιοι μὲν ἀπαλόστομον, οἱ δὲ γλεῦξιν.*

ΔΑΡΑΤΟΝ III 110 D *Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις τὸν ἄζυμον ἄρτον καλεῖ δάρατον.* III 114 B *καὶ οἱ γλωσσογράφοι δὲ ἄρτων ὀνόματα καταλέγουσι. Σέλευκος μὲν δράμιν ὑπὸ Μακεδόνων οὕτως καλούμενον, δάρατον δ' ὑπὸ Θετταλῶν.* Hes. I 461, 71 *δαρύν — καὶ ἄρτον τινὲς τὸν ἄζυμον* et 461, 58 *δάραι· ὑμῶ*, ubi correxi *δαράτῳ· ἀζύμῳ.*

ΔΕΝΘΙΣ I 31 D ex Alcmane. Hes. I p. 474, 26 *δένθις· οἶνος, Λακωνες.*

ΔΙΟΣ ΒΑΛΑΝΟΙ II 53 C: *Ἑρμῶναξ δὲ καὶ Τιμαχίδας ἐν γλώσσαις Διὸς βάλανόν φησι καλεῖσθαι τὸ ποντικὸν κάρυον.* Mox e Diocle 53 D *τὰ δὲ ἡρακλεωτικὰ καλούμενα καὶ Διὸς βάλανοι κτλ.* Hes. I p. 519, 31 *Διὸς βάλανοι· — τινὲς δὲ Ποντικὰ λέγουσιν ἢ Ἡρακλεωτικά.* Cf. *διαβάλανοι.*

ΕΛΥΜΟΙ IV 176 F: *τοὺς γὰρ ἑλύμους αὐλοὺς, ὧν μνημονεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ τε κἀν Τυμπανισταῖς οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς φρυγίους... τῶν δ' ἑλύμων αὐλῶν μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις. Ἴόβας δὲ τούτους Φρυγῶν εἶναι εὕρημα. ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ σκυταλίας κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους. χρῆσθαι δ' αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένει.* Ex his Hesychius nihil servavit II p. 71, 35 nisi haec: *ἕλυμοι· — οἱ δὲ ἁπλῶς αὐλόν —*

ΕΠΑΜΟΝΕΣ VI 267 C. Cf. *ΑΖΟΙ.* Hes. II 134, 52 *ἐπάλλων* (sic)· *δοῦλος, λάτρις* II 134, 73 *ἐπάμονες· ἀκόλουθοι.*

ΕΠΕΥΝΑΚΤΟΙ VI 271 C *περὶ δὲ τῶν παρὰ Λακεδαιμονίοις καλουμένων ἐπευνάκτων (δοῦλοι δ' εἰσὶ καὶ οὗτοι) σαφῶς ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς δευτέρας καὶ τριακοστῆς τῶν ἱστοριῶν λέγων οὕτως κτλ.* Sunt qui huc referant Hes. II p. 144, 4508 *ἐπευνα(κ)ταί· συγκοιμηταί.*

ΕΠΙΝΟΜΙΣ III 97 D: *ἐγὼ γὰρ οἶδα ἐπινομίδα καλουμένην καὶ μέρος τι τριήρους, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν τριηρικῷ παρατέθειται**). Hes. II p. 162, 26 *ἐπινομίς· ἐν τοῖς ναυτικοῖς λέγεται.* Comparanda glossa similis *στῆμα· ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασι ἀναγέγραπται* ad eundem Apollonium referenda. Atque hinc intellegitur, quid commoverit Pamphilum, ut librum suum inscriberet *περὶ γλωσσῶν καὶ ὀνομάτων.* Nam non solum lexicographos et glossographos com-

*) Recte Schweighaeuserus Ath. tom. IX p. 43: *τριηρικὸς fortasse grammaticum aliquod scriptum fuit de nominibus singularum partium et rerum omnium ad triremes spectantium. Istud verbum παρατίθεσθαι de grammaticis dici solet, qui usum et significatum vocabuli alicuius prolatis et adpositis veterum auctorum exemplis illustrant atque demonstrant.*

pilare constituerat, sed etiam onomasticorum conditores, Eratosthenem, Apollonium, Menestheum alios.

ΕΠΙΠΛΟΙΟΝ III 106 E F *ἐπίπλῳ ὃν Φιλέταιρος ἐν Τηρεῖ ἐπίπλοιον εἴρηκεν — δείξῃς σὺ παρὰ τίνι ὁ ἐπίπλους εἴρηται ἐπὶ τοῦ λίπους καὶ τοῦ ὑμένος — ὁ μὲν ἐπίπλους παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις ‚καὶ τὸν ἄρτον ἐπικαλύψας ἐπιπλύῳ καὶ ἐν Θεαροῖς ‚ὑσφύος τε πέρι κἀπιπλόου.' καὶ ὁ Χῖος δὲ Ἴων ἐν ταῖς ἐπιδημίαις ‚τῷ ἐπιπλύῳ ἐπικαλύψας'* Hesych. II p. 164, 86 *ἐπίπλοιον· ὁ παιμελώδης ὑμὴν ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων ἐπίπλους λεγόμενος.*

ΕΠΙΣΙΤΙΟΙ VI 246 F — 47 A *ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες. Πλάτων ἐν τετάρτῳ Πολιτείας ‚καὶ ταῦτ' ἐπισίτιοι καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις, ὥσπερ οἱ ἄλλοι λαβόντες.' Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς·*

ἦν γὰρ ἔν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκῃς
ἀντιμαρτυροῦσι
δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

Ξύβουλος δ' ἐν Δαιδάλῳ·

ἐθέλει δ' ἄνευ μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν
ἐπισίτιος.

Hes. II 167, 84 *ἐπισίτιος· ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος.*

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΩΜΑΤΑ IV 170 E: *ἔλεγον δὲ καὶ ἐπιτραπεζώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Πλάτων Μενελάῳ·*

ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων.

Hes. II p. 173, 66 *ἐπιτραπεζώματα· τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα.*

ΕΡΙΝΑΔΑΣ III 76 D: *Ἀμερίας δ' ἐρινάδας καλεῖσθαι τοὺς ὀλόνθους.* Hes. II p. 190, 75 *ἐρινάδες· ὄλυνθοι. ἢ συκαῖ... ἄῤῥενες.*

ΕΡΚΙΤΑΣ VI 267 C *Ἀμερίας δὲ ἐρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας.* Hes. II p. 192, 48 *ἐρκῆται· οἱ ἐν ἀγρῷ οἰκέται.*

ΕΤΝΙΤΑΣ III 111 B *ἐτνίτας ἄρτος, ὁ προσαγορευόμενος λεκιθίτας, ὡς φησιν Εὐκράτης.* III 114 B *Σέλευκος — ἐτνίταν δέ φησιν ἄρτον εἶναι λεκιθίτην, ἐρικίταν δὲ κτλ.* Hes. II p. 215, 44 *ἐτνίτας ἄρτος· οὕτως ὁ λεκιθίτης.*

ΗΓΗΤΟΡΙΑΣ III 74 D *ἡ συκῆ — ἡγεμὼν τοῦ καθαρείου βίου τοῖς ἀνθρώποις ἐγένετο. δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ καλεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἱερὰν μὲν συκῆν τὸν τόπον ἐν ᾧ πρῶτον εὑρέθη. τὸν δ' ἀπ' αὐτῆς κάρπον ἡγητορίαν διὰ τὸ πρῶτον εὑρεθῆναι (?) τῆς ἡμέρου τροφῆς.* Hes. II 264 68 *ἡγητηρία· παλάθη σύκων — παρὰ τὸ οὖν ἡχήσασθαι τῆς (ἡμέρου) τροφῆς κέκληται ἡγητηρία.*

ΗΔΟΣ II 67 C: *ὄξος. τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων ἦδος καλοῦσι.* Hes. II p. 266, 33 *ἦδος· — καὶ ὄξος.*

ΗΔΥΓΕΩΣ III 74 B: *Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ συμποσίῳ ἡδυγεως καλεῖ τὸν σικυόν.* Hes. II p. 266, 43 *ἡδυνέον· ὁ σικυός*

ΗΛΑ II 50 A: *Σέλευκος δ' ἐν γλώσσαις βράβυλά φησιν ἥλα κοκκύμηλα μάδρυα τὰ αὐτὰ εἶναι.* Hes. II p, 349, 65 *ἴηλα· ἀκρόδρυα* porrigit, quocum conferenda est glossa vol. III p. 186, 96: *οἴμηλα· οἰμήλα, ἀκρόδρυα,* quae

nata videtur e Demetrii Ixionis ap. Ath. II 50 B verbis male intellectis *ἦλα δὲ οἷον μῆλα.*

ΗΜΙΟΠΟΙ IV 177. 182 C: *οἴδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους περὶ ὧν φησιν Ἀνακρέων·*

τίς ἐρασμίην
τέρψας θυμὸν ἐς ἤβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονι φησιν·

τὸν δ' ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσω
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει

Hesych. II p. 279, 14: *ἡμίοπος αὐλὸς· ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ. μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπος θίασος* (θράσος codex, ὁ ἐλάσσων LDindorf.) Vides *μεταφορικῶς* respicere ad Aeschyli locum.

ΘΙΑΓΟΝΑΣ III 114 C *Νίκανδρος δὲ θιαγόνας φησὶν ἄρτους ὑπ' Αἰτωλῶν καλεῖσθαι τοὺς τοῖς θεοῖς γενομένους.* Hesych. II p. 317, 66 *θιαγόνες· ἄρτοι, οἳ παρετίθεντο τοῖς θεοῖς.*

ΘΡΙΔΑΚΙΝΗ III 114 F: *αἱ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι λεγόμεναι θριδακίσκαι αἱ αὐταί εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίναις.* II 68 F: *θρίδαξ. ταύτην Ἀττικοὶ θριδακίνην καλοῦσιν.* Hes. II p. 324, 51: *θριδακίναι· εἶδος μάζης παρὰ Ἀττικοῖς. καὶ αἱ παρ' ἡμῖν θρίδακες. ἤτοι μαϊδύλια.*

ἹΕΡΑ ΣΥΚΗ III 74 D: *δῆλον δέ τοῦτο ἐκ τοῦ καλεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἱερὰν μὲν συκῆν τὸν τόπον ἐν ᾧ πρῶτον εὑρέθη κτλ.* (cf. *ἡγητηρίας*) Hes. II p. 347, 71 *ἱερὰ — ἡ συκῆ· ἐν τῇ εἰς Ἐλευσῖνα ἀγούσῃ ὁδῷ.*

ΚΑΜΜΑΤΑ et *ΚΑΜΜΑΤΙΔΕΣ* IV 140 D: *ἄλφιτα γάρ ἐστιν ἐλαίῳ δεδευμένα. ἃ φησι Νικοκλῆς ὁ Λάκων κάπτειν αὐτοὺς μετὰ τὸ δεῖπνον ἐν φύλλοις δάφνης, παρ' ὃ καὶ καμματίδας μὲν προσαγορεύεσθαι τὰ φύλλα, αὐτὰ δὲ τὰ ψαιστὰ κάμματα* (quae sumpta sunt e Didymo contra Polemonem disputante.) Hes. II p. 403, 600 *κάμματα· φύλλα δάφνης, ἐν οἷς σκέπουσι τὰ ψαιστά. ὁμοίως καὶ καμματίδες.*

ΚΑΡΥΑ II p. 52 B *Ἡρακλέων δέ φησιν ὁ Ἐφέσιος ‚κάρυα ἐκάλουν καὶ τὰς ἀμυγδάλας καὶ τὰ νῦν καστάνεια.' τὸ δὲ δένδρον καρύα παρὰ Σοφοκλεῖ. ‚καρύαι μελίαι τε.'* Hes. II p. 416, 8 *καρύαι· τὰς ἀμυγδάλας καὶ καστάνους κτλ.*, ubi duo articuli coaluerunt: *κάρυα· τὰς ἀμυγδάλας καὶ καστάνους* et *καρύαι· (δένδρον). καὶ τόπος κτλ.*

ΚΕΡΚΩΠΗ IV 133 B *ἔστι δ' ἡ κερκώπη ζῷον ὅμοιον τέττιγι καὶ τιγονίῳ, ὡς Σπεύσιππος παρίστησιν ἐν τετάρτῃ Ὁμοίων. μνημονεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ κτλ.* (Sequitur fragmentum Alexidis, praecedit Aristophanis). Hes. II p. 468, 42 *κερκώπη· μικρὸν τεττίγιον.*

ΚΛΑΡΩΤΑΙ VI 263 EF. Cf. Hes. II 489, 72.

ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ VI 256 D: *ἀφ' ὧν ὑπολιπεῖς τινες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μετάπεμπτοι πρός τε τὰς Ἀρταβάζου καὶ τὰς Μέντορος γυναῖκας κλιμακίδες μετωνομάσθησαν ἀπὸ τοιαύτης πράξεως. ταῖς μεταπεμψαμέναις ἀρεσκευόμεναι κλίμακα κατεσκεύαζον ἐξ ἑαυτῶν οὕτως ὥστ' ἐπὶ τοῖς νώτοις αὐτῶν τὴν ἀνάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ὀχουμέναις κτλ.* Cf. Hes. II p.

181, 19 ἐπωστρίδες· αἱ κατὰ Σάμον ταῖς γυναιξὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπέχουσαι κατὰ τὴν ὀσφύν.

ΚΝΗΣΤΟΣ III 111 D: κνηστὸς ἄρτος ποιὸς παρὰ Ἴωσιν, Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιός φησιν ἐν ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι. Hes. II p. 498, 19 κνηστὸς ἄρτος Ἀρτεμίδωρος. Testem utrum Diogenianus ipse apposuerit, an Hesychius, non liquet.

ΚΟΔΥΜΑΛΑ III 81 F: Ἑρμῶναξ δ' ἐν κρητικαῖς γλώσσαις κοδύμαλα καλεῖσθαί φησι τὰ κυδώνια μῆλα. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον ἄνθους γένους τὸ κοδύμαλον εἶναί τινας ἱστορεῖν. Ἄλκμὰν δὲ τὸ στρουθίον μῆλον, ὅταν λέγῃ ‚μεῖον ἢ κοδύμαλον.' Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ κυδώνιον μῆλον ἀκούουσιν. κτλ. Hes. II p. 501, 10 κοδύμαλον· τὸ στρουθίον μῆλον. οἱ δὲ κυδώνιον. οἱ δὲ ἄνθους εἶδος.

ΚΟΚΚΑΛΟΙ II 57 C: Ἱπποκράτης δ' ἐν τῷ περὶ πτισάνης (p. 401, 46), ὃ ἐκ τοῦ ἡμίσους μὲν νοθεύεται, ὑπ' ἐνίων δὲ καὶ ὅλον, κοκκάλους. Hesych. II p. 504, 81 κόκκαλος· ῥόμβος, στρόβιλος, πεύκη.

ΚΟΚΚΥΜΗΛΑ II 50 A: Ἀραρὼς δὲ κοκκυμηλέαν καλεῖ τὸ δένδρον, κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρυον. Hinc illustratur Hesych. II p. 504, 97 κοκκύμηλον· ὁ καρπὸς quae sane obscuritate premuntur, quia sunt breviora.

ΚΟΠΙΣ IV 140 B ἔστι δ' ἡ κοπὶς δεῖπνον, μᾶζα ἄρτος κρέας λάχανον ὠμὸν ζωμὸς σῦκον τράγημα θέρμος, quae verba sunt Molpidis. Hes. II p. 514, 58: κοπίς· μερὶς, δεῖπνον, μᾶζα, ἄρτος, κρέα, λάχανον, ὠμὸν, ζωμὸς, σῦκον, τράγημα, θέρμος. Molpidis igitur locum transscripsisse satis habuit Diogenianus: nam Pamphilum ab Ath. IV p. 140 A B compilatum esse non negari poterit.

ΚΟΥΡΙΔΕΣ III 106 D: κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἶπε Σώφρων ἐν γυναικείοις οὕτως· ‚ἴδε καλᾶν κουρίδων, ἴδε καμμάρων, ἴδε φίλα. θᾶσαι μὰν ὡς ἐρυθραί τ' ἔντι καὶ λειοτριχιῶσαι.' Ἐπίχαρμος δ' ἐν γᾷ καὶ θαλάσσᾳ ‚κούρίδες τε φοινίκιαι.' Hes. II p. 526, 51 κουρίδες· καρίδες. ἢ τας μικρὰς ἐγχλώρους, τὰς δὲ ἐρυθρὰς καμμάρους. Vides locum Sophronis respici.

ΚΡΙΒΑΝΑ III 115 A: Σωσίβιος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος κρίβανά φησι λέγεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς. Hes. II p. 535, 91 κριβάνας· πλακοῦντάς τινας.

ΚΡΙΝΟΝ III 114 F: — καὶ κρίνον, καλούμενον καὶ σχῆμά τι χορικῆς ὀρχήσεως παρ' Ἀπολλοφάνει ἐν Δαλίδι. Hes. II p. 536, 35 κρίνον· — καὶ σχῆμα χορικῆς ὀρχήσεως. Etiam καρδαμάλην, qua de cf. Tryphon. ap. Ath. III c. 82 ἀναγράφει Hesych. II 411, 92: καρδαμάλη· μάζα.

ΚΡΙΟΣ III 87 B Ἡγήσανδρος δ' ἐν ὑπομνήμασι τὰς τραχείας φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν Μακεδόνων κωρύκους καλεῖσθαι ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων κριούς. Hes. II p. 536, 40: Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τραχείας κόγχους καλοῦσι κρεῖους.

ΚΥΛΛΑΣΤΙΣ III p. 114 C: Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑποξίζοντα ἄρτον κυλλάστιν καλοῦσι. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι·

καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ τὸν πετόσιριν.

μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ὁ Φανόδημος ἐν ἑβδόμῃ Ἀτθίδος. ὁ δὲ Θυατειρηνὸς Νίκανδρος τὸν ἐκ τῆς κριθῆς ἄρτον γινόμενον ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων κυλλάστιν φησὶ καλεῖσθαι. Hes. II p. 551, 9: κύλλαστις· ἄρτος τις ἐν Αἰγύπτῳ ὑποξίζων ἐξ ὀλύρας (cod. κυλλὰς τις).

ΚΥΝΑΡΗ II c. 82 p. 70 C — *Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κύναρος ἄκανθα μήποτε (φησὶ)· τὴν κυνόσβατον λέγει, διὰ τὸ ἀκανθώδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν. καὶ γὰρ ἡ Πυθία ξυλίνην κύνα αὐτὸ εἶπεν. ὁ γὰρ Λοκρὸς χρησμὸν λαβὼν ἐκεῖ πόλιν οἰκίζειν ὅπου ἂν ὑπὸ ξυλίνου κυνὸς δηχθῇ, καταμυχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κυνοσβάτου ἔκτισε τὴν πόλιν.'* Hes. II p. 553, 60 *κύναρος· φυτόν τι. καὶ μήποτε ἡ κυνόσβατος διὰ τὸ τραχὺ (καὶ) ἀκανθώδες. κύνα γὰρ ξυλίνην τὴν κυνόσβατον ὁ Θεὸς λέγει.* Diogenianus igitur nonnisi Didymum repetiit, Pamphilus haud dubie ipsum Sophoclis locum apposuerat, additis etiam iis, quae Didymum probabile est ex Hecataeo Theophrasto Scylace Polemone Callimacho retulisse.

ΚΩΝΟΙ II 57 B: *ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος πιτυΐνους κώνους.* Hes. II p. 565, 55 *κῶνος· καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπός.*

ΚΩΡΙΔΕΣ III 106 E: *ἐν δὲ Λόγῳ καὶ Λογίνᾳ διὰ τοῦ ω εἴρηκεν ‚ἀφύας τε κωρίδας τε καμπύλας.' Σιμωνίδης δὲ ‚θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.'* Hes. II p. 565, 79 *κωρίδες· γραῦες, ζῶον θαλάσσιον.*

ΚΩΡΥΚΟΣ III 87 B: *Ἡγήσανδρος — φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν Μακεδόνων κωρύκους καλεῖσθαι.* Hes. II p. 566, 84 *κώρυκος· — οἱ δέ κόγχην.*

ΛΑΤΡΕΙΣ VI 267 C cf. *ἄζοι.* Hes. III p. 16, 9 *λάτριες· δοῦλοι.* Cf. *λάτρις.*

ΛΕΥΚΕΡΙΝΕΟΣ III 76 C *λευκερινεὸς δέ τι εἰδός ἐστιν συκῆς, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἑρμιππος ἐν ἰάμβοις οὕτως·*

τὰς λευκερινεὼς δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

Hes. III p. 29, 29 *λευκερίνεως· εἶδος συκῆς.*

ΛΟΠΙΜΑ II 53 B: *ὅτι ποντικῶν καλουμένων καρύων, ἃ λόπιμά τινες ὀνομάζουσι, μνημονεύει Νίκανδρος.* Hes. III p. 49, 69 *λόπιμα· κάστανα. οἱ δὲ Εὐβοϊκά. λυτήλου* (?)

ΛΥΡΟΦΟΙΝΙΞ IV 183 C: *μνημονεύει δ' ὁ Ἰόβας καὶ τοῦ λυροφοίνικος.* Cf. 175 D. Hes. III p. 57, 41 *Λυροφοινίξ· κιθάρας εἶδος.* Post hanc glossam excidit Seleucea *λυρτός· σκύφος* (Ath. XI p. 500 B) quae ap. Hes. abiit in *γυρτός· σκυρός.*

ΜΑΓΑΔΙΣ IV 182 D *ὁ δὲ μάγαδις κολούμενος αὐλὸς, ὁ καὶ πλαγιομάγαδις ὀνομαζόμενος ἐν ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐποδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν Ὁπλομάχῳ φησὶ· μάγαδις λαλήσω μικρὸν ἅμα σοὶ καὶ μέγα,* qui locus coniungendus est cum XIV 634 C: *— περὶ τῆς μαγάδιδος πότερον αὐλῶν εἶδος ἢ κιθάρας ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἥδιστος Ἀνακρέων λέγει που·*

ψάλλω δ' εἴκοσι
χορδαῖσιν μάγαδιν ἔχων
ὦ Λεύκασπι. σὺ δ' ἠβᾷς

Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν Ὀμφάλῃ ὡς περὶ αὐλῶν λέγει διὰ τούτων·

Ἀυδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς,

ὅπερ ἐξηγούμενος ἰαμβεῖον Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς, ὃν — διανοίας γένος, αὐλοῦ φησιν εἶναι τὸν μάγαδιν et q. s. Locum ipsum inspiciant lectores, ut cognoscant Pamphileam ubertatem. Hes. II p. 61, 3 *μαγάδεις· αὐλοὶ κιθαριστήριοι. ὄργανον ψαλτικόν, ὅθεν καὶ τὸ ψάλλειν μαγάζειν* (l. *μαγαδίζειν*) *λέγουσιν. Ἴων Ὀμφάλῃ·*

μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς.

ΜΑΔΡΥΑ II 50 A: Cf. *ἠλα.* Hes. I p. 48, 11 *Σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ἀκρόδρυα.*

ΜΑΤΤΥΗ IV 141 F e Molpide. Hes. III 77, 414.

ΜΕΛΙΤΟΥΤΤΑ III 114 F *παρ' Ἀθηναίοις μὲν — καὶ μελιτοῦτταν καὶ κρίνον.* Hes. III p. 38, 737 *μελιτοῦττα· μᾶζα* (haud dubie e Tryphone).

ΜΕΣΟΚΟΠΟΙ IV 176 F *οἴδασι δὲ καὶ τοὺς διόπους ἔτι δὲ μεσοκόπους.* Hes. III p. 94, 18 *μεσοκόποι αὐλοί· οἱ ὑποδεέστεροι τῶν τελείων, μέσοι.*

ΜΕΤΑΚΕΡΑΣ I 41 D: *Ἀθηναῖοι δὲ μετάκερας καλοῦσι τὸ χλιαρὸν, ὡς Ἐρατοσθένης φησίν.* Hes. III p. 96, 91 *μετάκερας· — ἢ χλιαρόν.* Ath. III p. 123 D: *τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ. Ἄλεξις δ' ἐν Λοκροῖς — καὶ Φιλήμων ἐν Κορινθίᾳ. Ἄμφις δ' ἐν βαλανείῳ κτλ.*

ΜΗΚΩΝ III 88 C: *τὸ δ' ἐντὸς τῆς πίνης Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ καλεῖσθαί φησι μήκωνα.* Hes. III p. 102, 80 *μήκωνες· — καὶ τὰ τῆς πίνης περιττώματα καὶ τῶν ὁμοίων.*

ΜΝΟΙΑ. ΜΝΩΙΤΑΣ VI 267 C: *Ἑρμῶναξ δ' ἐν Κρητικαῖς γλώσσαις μνῶτας τοὺς εὐγενεῖς οἰκέτας.* Hes. III p. 115, 17 *μνοία· οἰκετεία. μνῆτοι·* (sic) *δοῦλοι. μνῶα· δουλεία.*

ΜΟΘΑΚΕΣ Ath. VI 271 EF e Phylarcho. Hes. III p. 115, 37, ubi pro *δοῦλοι* legendum *ἐλεύθεροι.*

ΜΟΥΚΗΡΟΙ II 52 C: *Λάκωνας δὲ Σέλευκος ἐν γλώσσαις φησὶ καλεῖν τὰ μαλακὰ κάρυα μουκήρους, Τηνίους δὲ τὰ γλυκέα κάρυα. Ἀμερίας δέ φησι μύκηρον τὴν ἀμυγδάλην καλεῖσθαι.* Cf. Hes. III p. 123, 1730 et p. 126, 27 *μυκηρος· ἀμυγδάλη. τινὲς δὲ μαλακὰ κάρυα.*

ΜΥΚΗΣ II 61 A: *‚καί τε μύκητας ἀμανίτας τότ' ἐφεύσαις' φησὶν ὁ αὐτὸς Νίκανδρος ἐν τῷ αὐτῷ.* Hes. III p. 126, 28 *μύκης· ἀμανίτης.*

ΜΥΚΟΝΙΩΝ ΔΙΚΗΝ I p. 7 F: *ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητὴς ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια, Μυκονίων δίκην. δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. τὸν γοῦν γλίσχρον Ἰσχόμαχον Κρατῖνος Μυκόνιον καλεῖ. κτλ.* Hes. III p. 127, 1838: *Μυκόνιον· οἱ Μυκόνιοι διεβάλλοντο ἐπὶ γλισχρότητι. γλίσχρον οὖν λέγει* (sc. Ischomachum Cratinus. nam e Didymi *λέξ. τραγ.* haec breviata esse apparet).

ΝΑΒΛΑ IV 175 CD Hes. III p. 136, 2 *νάβλα· εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. ἢ ψαλτήριον ἢ κιθάρα.*

ΝΑΣΤΟΣ III p. 111 C *ναστὸς ἄρτος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὡς φησι Πολέμαρχος καὶ Ἀρτεμίδωρος. Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος.* Hes. III p. 141, 7 *ναστὸς· — ἢ ἄρτος μέγας ὁ ζυμίτης. Ἀττικοὶ δὲ ἄρτον εἰς θυσίαν πλακουντώδη.* Heracleonis sententiam igitur minus accurate retulit Athenaei epitome.

ΟΒΕΛΙΑΣ III 111 B: *ὁ δὲ ὀβελίας ἄρτος κέκληται ἤτοι ὅτι ὀβολοῦ πιπράσκεται, ὡς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὠπτᾶτο. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς κτλ.* Hes. III p. 175, 18 *ὀβελίας· ἄρτος ὁ ἐπὶ ὀβελίσκου ὀπτώμενος.*

ΟΙΚΕΤΗΣ VI 267 B: *ὁ γάρ οἰκέτης φησὶ* (*Χρύσιππος ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμονοίας*) *δοῦλος ἐν κτήσει κατατεταγμένος.* Hes. III p. 183, 42 *οἰκέτης· δοῦλος, ὑπουργός.*

ΟΝΟΓΛΙΣ I 31 D: *φησὶ γοῦν* (Alcman) — *ἢ ὄνογλιν.* Hes. III p. 208, 95 *ὄνιγλιν· εἶδος οἴνου.*

ΟΙΝΟΥΣΙΑ I 31 C *καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος κτλ.* Hes. III p. 188, 39 *Οἰνούσιος· εἶδος ἀμπέλου.*

ΟΙΝΟΥΤΤΑ III 114 f. Hes. III p. 188, 340. 41.

ΟΞΑΛΙΟΙ III 76 A: *ὀξαλείων δὲ σύκων οὕτως καλουμένων μνημονεύει Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς παρατιθέμενοι Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου κτλ.* Hes. III p. 210, 35. *ὀξάλειοι· εἶδος σύκων.*

ΟΞΟΣ ΣΦΗΤΤΙΟΝ II 67 CD: *Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πλούτῳ φησὶν ‚ὄξει διέμενος σφηττίῳ.' Δίδυμος δ' ἐξηγούμενος τὸ ἰαμβεῖον φησιν· ἴσως διότι οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς.* Hes. III p. 210, 42 *ὄξος Σφήττιον· ἴσως* (*διότι*) *οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς ἦσαν διὰ τοῦτο εἶπεν ὄξος Σφήττιον, ἤγουν ὀριμύ.*

ΟΞΥΒΑΦΟΝ II 67 E *καὶ τὸ δεχόμενον αὐτὸ ἀγγεῖον ὀξύβαφον.* Hes. III p. 210, 16 *ὀξύβαφον· τὸ σκεῦος οὕτω λέγεται.*

ΟΞΥΜΑΛΑ ΠΕΡΣΙΚΑ III 83 A: *Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν λακωνικαῖς γλώσσαις τὰ κοκκύμηλά φησι τοὺς Λάκωνας καλεῖν ὀξύμαλα Περσικά, ἃ τινες ἄδρυα.* Hesych. III p. 211, 54 *ὀξύμαλα· τὰ κοκκύμηλα.*

ΟΡΘΑΓΟΡΙΣΚΟΣ IV 140 B: *ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὀρθαγορίσκοι λέγονται, ὡς φησιν ὁ Πολέμων, οἱ γαλαθηνοὶ χοῖροι, ἀλλ' ὀρθραγορίσκοι, ἐπεὶ πρὸς τὸν ὄρθρον πιπράσκονται, ὡς Περσαῖος ἱστορεῖ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ καὶ Διοσκουρίδης ἐν δευτέρῳ πολιτείας καὶ Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ πρότερῳ καὶ οὗτος τῆς Λακώνων πολιτείας.* Hes. III p. 218, 80 *ὀρθαγορίσκος· χοιρίδιον μικρόν.* Idem s. v. *βορθαγορίσκεα· — καὶ μικροὶ χοῖροι βορθαγορίσκοι.*

ΟΡΙΝΔΗΣ III p. 110 EF: *ὀρίνδου δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ ἤτοι τοῦ ἐξ ὀρύζης γινομένου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπίᾳ γινομένου σπέρματος, ὃ ἐστιν ὅμοιον σησάμῳ.* Hes. III p. 219, 18 *ὀρίνδην· ἄρτον παρὰ Αἰθίοψι. καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ, ὅπερ ἕψοντες σιτοῦνται. τινὲς δὲ ὄρυζαν.*

ΟΡΜΕΝΟΣ II p. 62 F: *Ἀττικοὶ δ' εἰσὶν οἱ λέγοντες ὄρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνθηκότα.* Hes. III p. 221, 54: *ὄρμενος — τῆς κράμβης τὸ ἔντος κύημα. οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσφάραγον* (Diphilus).

ΟΡΥΑ III 94 F: *χορδῶν τε μέμνηται Ἐπίχαρμος, ἃς ὀρύας ὀνομάζει, ἐπιγράψας τι καὶ τῶν 'δραμάτων Ὀρύαν.* Hes. III p. 224, 48 *ὀρύα· χορδὴ ἐφθή.*

ΟΣΤΑΚΟΣ et *ΟΣΤΑΦΙΔΕΣ* III 105 B: *τὸν δ' ἀστακὸν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ο ὀστακὸν λέγουσι, καθάπερ καὶ ὀσταφίδες.* Hes. III p. 228, 57 *ὀστακός· εἶδος καράβου. οἱ δὲ ἀστακὸν λέγουσι* et p. 228, 61 *ὀσταφίς· οὕτως διὰ τοῦ ō ἔλεγον τὰς ἀσταφίδας.*

ΟΥΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ III 88 A: *Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως τὸ ὄστρεον τοῦτο ὑπὸ Αἰολέων καλεῖσθαι οὐς Ἀφροδίτης.* Hes. III p. 243, 80 *οὐς Ἀφροδίτης· οἱ ἁλιεῖς* (sic) *ὄστρεόν τι οὕτω καλοῦσιν.*

ΠΑΝΔΟΥΡΟC IV 183 F: *τοῦ δὲ καλουμένου πανδούρου Εὐφορίων μὲν, ὡς προείρηται, καὶ Πρωταγορίδης ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐπὶ Λάιφνῃ πανηγύρεων* Hes. III p. 265, 331 *πανδοῦρα ἢ πανδουρίς· ὄργανον μουσικόν.* Euphorio IV p. 182 E usus erat vocabulo *πανδουρισταί.* Legendum igitur apud Hesychium videtur: *ἢ πάνδουρος· ὄργανον μουσικόν. πανδουριστὴς δὲ ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον,* non *πάνδουρος δὲ.*

ΠΑΤΑΝΙΑ IV 169 D: *πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π Ἀντιφάνης ἐν Γάμῳ — Εὔβουλος δ' ἐν Ἴωνι καὶ βατάνια καὶ πατάνια λέγει ἐν τούτοις· τρύβλια δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καὶ λοπάδια καὶ πατάνια πυκινὰ ταρφέα.* Cf. Hes. III p. 267, 91 *παντάνα· τρύβλιον* p. 292, 1095. 6. *πάτανα· τρύβλια* et *πατάνια· τὰ ἐκπέταλα λοπάδια — τινὲς δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσιν.* Quae locum Eubuli aperte respiciunt.

ΠΛΑΚΟΥC II 58 DE: *Φανίας δὲ ἐν τοῖς φυτικοῖς φησι ,τῆς ἡμέρου μαλάχης ὁ σπερματικὸς τύπος καλεῖται πλακοῦς, ἐμφερὴς ὢν αὐτῷ. τὸ μὲν γὰρ κιενῶδες ἀνάλογον καθάπερ ἡ τοῦ πλακοῦντος κρηπίς, κατὰ μέσον δὲ τοῦ πλακουντικοῦ ὄγκου τὸ κέντρον ὀμφαλικόν.* Hes. III p. 340, 2446 *πλακοῦς· ἐκτὸς τοῦ πέμματος καὶ ὁ σπερματικὸς τύπος τῆς ἡμέρας μαλάχης.*

ΠΟΛΙΟΣ I 31 B: *εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος ὁ βίβλινος οἶνος.* Hes. III p. 351, 2804: *Πόλλιος οἶνος· λευκός* (*γλυκύς?*)

ΠΡΑΜΝΙΟC I 30 D: *Λίδυμος δὲ πράμνιόν φησιν οἶνον ἀπὸ πραμνίας ἀμπέλου οὕτω καλουμένης, οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα, ἔνιοι δὲ ἐν τῷ καθόλου τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον κτλ.* Hes. III p. 368, 96 *Πράμνιος οἶνος· ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνίας ἀμπέλου.*

ΠΡΟΔΡΟΜΑ III 77 C *τὸν δὲ προδρόμων καλουμένων σύκων ὁ αὐτὸς Θεόφραστος μνημονεύει ἐν τρίτῃ φυτικῶν αἰτίων οὕτως ,τῇ συκῇ ὅταν ἀὴρ ἐπιγένηται μαλακὸς καὶ ὑγρὸς καὶ θερμός, ἐξεκαλέσατο τὴν βλάστησιν. ὅθεν καὶ οἱ πρόδρομοι.' κτλ.* Hes. III p. 375, 89 *πρόδρομα· — ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα.*

ΠΡΩΙΤΕΡΙΚΗ III 77 D: *Σέλευκος δ' ἐν γλώσσαις πρωτερικὴν φησι καλεῖσθαι γένος τι συκᾶς, ἥτις φέρει πρῶτον τὸν καρπόν.* Hes. III p. 401, 58 *πρωτερικὴ· εἶδός τι συκῆς πρωΐμου.*

ΠΤΕΡΙC II 61 F: *καὶ Φανίας δὲ ἐν πρώτῳ περὶ φυτῶν — ὁ αὐτός φησι ,πτέρις, ἣν ἔνιοι βλάχνον καλοῦσι.* Cf. Hes. III p. 403, 92 et I p. 378, 69 *βλᾶθρον· φυτὸν πτέρει ὂν ὅμοιον, ὅπερ ἔνιοι βλάχνον,* unde apparet locum Phaniae apud Athenaeum esse mutilum vel certe in brevius contractum, nec de *πτέρει* sermonem fuisse, sed de *βλάθρῳ.* In Hesychio vero pro *ὅπερ* potius *ἥνπερ* corrigendum videtur ex Phania Athenaei.

ΡΑΦΑΝΟC I 34 D: *ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ Ἀπολλόδωρος δηλοῖ ὁ Καρύστιος·*

οἶδ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, ἡμεῖς δ' οἱ ξένοι
κράμβην κτλ.

Hes. III p. 423, 44: *ῥάφανος· κράμβη.*

ΡΑΠΑΥΛΑC IV 176 E: *ὥσπερ οὖν τοὺς τῷ καλάμῳ αὐλοῦντας καλαμαύλας λέγουσι νῦν, οὕτω καὶ ῥαπαύλας, ὡς φησιν Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν*

ἐν ταῖς γλώσσαις, τοὺς τῇ καλάμῃ αὐλοῦντας. Hes. III p. 422, 118 ῥάπα· τὴν καλάμην καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ αὐλοῦντας ῥαπαύλας (cod. ῥαπάλους). In Athenaeo forsitan τοὺς τῇ ῥαπὶ τουτέστι τῇ καλάμῃ scribendum sit.

ΣΕΜΕΛΟΙ II 63 C: Ἀπελλᾶς δὲ Λακεδαιμονίους φησὶ σέμελον τὸν κοχλίαν λέγειν. Hesych. IV p. 20, 4 σέμελος· κοχλίας.

ΣΕΣΙΛΟΙ II 63 C: λέγονται δέ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σέσιλοι· Ἐπίχαρμος·

τούτων ἁπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσονται,
κόγχων δὲ τὸν σέσιλον. Β. ἄπαγ' ἐς τὸν φθόρον.

Hes. IV p. 22, 41 σέσηλοι· κοχλίαι, Λάκωνες, quod suo loco positum inter σεσήκασμαι et σεσημασμένον non est temptandum sed pro forma vere Laconica habendum, ut ἀκτῆνες pro ἀκτῖνες.

ΣΙΚΥΑ II 58 F: Εὐθύδημος δ' Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ λαχάνων σικύαν ἰνδικὴν καλεῖ τὴν κολοκύντην κτλ. Hes. IV p. 29, 622: σικύα· εἶδος κολοκύντης.

ΣΙΚΥΟΣ ΣΠΕΡΜΑΤΙΑΣ II 68 C: ὅτι τοὺς πέπονας Κρατῖνος μὲν σικύους σπερματίας κέκληκεν ἐν Ὀδυσσεῦσι· πῶποτ' εἶδές μοι

τὸν ἄνδρα, παῖδα Λαέρτα φίλον, ἐν Πάρῳ
σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνούμενον.

Hes. IV p. 29, 623: σικυὸς σπερματίας· ὃν ἡμεῖς μηλοπέπονα.

ΣΙΚΥΩΝΙΑ II 58 F: Μεγαλοπολῖται δ' αὐτὴν (κολοκύντην) σικυωνίαν ὀνομάζουσι. Hes. IV p. 29, 26: σικυωνία· κολοκύντη.

ΣΙΝΔΡΩΝ VI 267 C: Σέλευκος — σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον. Hesych. IV 31, 85: σίνδρων· — ἀπελευθέρους ἢ δούλους.

ΣΙΤΟΚΟΥΡΟΣ VI 248 A: σιτοκούρου δ' Ἄλεξις μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις· ἔσει περιπατῶν σιτόκουρος.' Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον — ἐν Πωλουμένοις· —

σιτόκουρος ἄθλιον
ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν.

Hes. IV p. 35, 65 σιτόκουρος· ὁ ἄχρηστος καὶ μάτην τρέφομενος, quae haud dubie Didymi sunt verba e commentariis Menandreis in λέξιν κωμικὴν transscripta et a Pamphilo repetita.

ΣΚΙΑΔΕΣ IV 141 F Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ τρωικοῦ διακόσμου τὴν τῶν καρνείων φησὶν ἑορτὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις μίμημα εἶναι στρατιωτικῆς ἀγωγῆς. τόπους μὲν γὰρ εἶναι ἐννέα τῷ ἀριθμῷ. σκιάδες δὲ οὗτοι καλοῦνται σκηναῖς ἔχοντες παραπλήσιόν τι. Hes. IV p. 44, 70. 77: σκιάδεια· σκηνοπήγια. ἔστι δὲ τόπος, ἐν ᾧ τὰ μειράκια ἐκαθέζετο. σκιὰς· καὶ σκηνή.

ΣΚΥΤΑΛΙΑΣ IV 177 A: Ἴβας δὲ τούτους Φρυγῶν εἶναι εὕρημα, ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ σκυταλίας, κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους. Hes. IV p. 53, 93 σκυταλίδα· αὐλὸν ποιόν.

ΣΠΑΤΑΓΓΑΙ III 91 13 Ἀριστοτέλης δέ φησι τῶν ἐχίνων πλείω γένη εἶναι. ἓν μὲν τὸ ἐσθιόμενον ἐν ᾧ τὰ καλούμενά ἐστιν ᾠά, ἄλλα δὲ δύο, τό τε τῶν σπαταγγῶν καὶ τὸ τῶν καλουμένων βρυσῶν. μνημονεύει δὲ καὶ τῶν σπαταγγῶν ὁ Σώφρων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν οὕτως κτλ. Hes. IV p. 63, 28 σπατάγγαι· οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι.

ΣΤΕΜΦΥΛΑ II p. 56 D: *Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τετριμμένας ἐλάας στέμφυλα ἐκάλουν, βρύτεα δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν στέμφυλα, τὰ ἐκπιέσματα τῆς σταφυλῆς.* Hes. IV p. 75, 37 *στέμφυλα· τὰ πταίσματα τῶν ἐλαιῶν. οἱ δὲ τὰς ἀπυρήνους ἐλαίας. καὶ τῶν σταφυλῶν τὰ ἐκπιέσματα.*

ΣΥΚΙΤΗΣ III p. 78 C: *Σωσίβιος δ' ὁ Λάκων ἀποδεικνὺς εὕρημα Διονύσου τὴν συκῆν διὰ τοῦτό φησι καὶ Λακεδαιμονίους συκίτην Διόνυσον τιμᾶν.* Hes. IV p. 93, 2226 *Συκάτης· ὁ Διόνυσος.*

ΤΑΥΡΕΙΟΝ ΠΟΜΑ III p. 122 F: *τὸ δὲ ταύρειον ὕδωρ ὠνομάσεν, ὦ φίλε, Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ, ἀπὸ τοῦ περὶ Τροιζῆνα ποταμοῦ Ταύρου, παρ' ᾧ καὶ κρήνη τις Ὑόεσσα καλεῖται.* Hes. IV p. 133, 247 *Ταύρειον πῶμα. Σοφοκλῆς Αἰγεῖ. ἀπὸ Ταύρου ποταμοῦ (περὶ) Τροιζῆνα, παρ' ᾧ καὶ κρήνη Ὑόεσσα.*

ΤΙΤΥΡΙΝΟΣ IV 176 C: *οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι Ἀμερίας ἐν ταῖς γλώσσαις τιτύρινόν φησι καλεῖσθαι τὸν μύναυλον, ὅτι δὲ μόναυλος ἦν ὁ νῦν καλούμενος καλαμαύλης κτλ.* 182 D: *ὁ δὲ καλάμινος αὐλὸς τιτύρινος καλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ Δωριεῦσιν, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν δευτέρῳ περὶ Δωρίδος.* Hesych. IV p. 161, 97 *τιτύρινος· μόναυλος. ἢ αὐλὸς καλάμινος.*

ΤΟΛΥΠΗ III p. 114 F: *καὶ μάζας δ' ἔστιν εὑρεῖν ἀναγεγραμμένας παρά τε Τρύφωνι καὶ παρ' ἄλλοις πλείοσιν. παρ' Ἀθηναίοις μὲν — καὶ βήρηκα καὶ τολύπας κτλ.* Hes. IV p. 164, 4 *τολύπη· τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν ἃ καὶ βήρηκας καλοῦσιν.*

ΤΡΙΓΩΝΟΝ IV p. 175 D: *καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλούμενον ὄργανον Ἰόβας ἐν τετάρτῳ Θεατρικῆς ἱστορίας Σύρων εὑρημά φησιν εἶναι.* 183 E postquam de psalterio exposuit: *μνημονεύει δὲ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς μὲν ἐν Μυσοῖς οὕτως·*

πολὺς δὲ φρυξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε
Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία,

καὶ ἐν Θαμύρᾳ. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι καὶ Θεόπομπος ἐν Ηηνελόπῃ, Εὔπολις δ' ἐν Βάπταις φησίν·

‚ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζει καὶ διαψάλλει τριγώνοις'

Hes. IV p. 174, 68 *τρίγωνον· εἶδος ὀργάνου ψαλτηρίου.*

ΤΡΙΜΜΑ I 31 E: *ἐχρῶντο δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ πώματί τινι ἐξ ἀρωμάτων κατασκευαζομένῳ, ὃ ἐκάλουν τρῖμμα.* Hes. IV p. 175, 1402: *τρῖμμα· ἀρωματίζον πόμα ἐν γάμοις πινόμενον καὶ ἐν θεατρικοῖς ἀγῶσιν*, ubi fidelius Hesychius expressit Pamphilum, quam Athenaei epitome.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΙΟΣ IV 170 DE: *τῶν δὲ μαγείρων διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλούμενοι τραπεζοποιοί. εἰς ὃ δὲ οὗτοι παρελαμβάνοντο σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ·*

προσέλαβον ἐλθὼν τουτονὶ
τραπεζοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους
ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τἄλλ' ὅσα
τούτῳ προσήκει.

Hes. IV p. 169, 56: *τραπεζοποιούς· οὐχ ὁ μάγειρος, ἀλλ' ὁ τῆς πάσης περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος.*

ΦΙΒΑΛΕΩΣ II 75 B: *τῶν δὲ καλουμένων φιβαλέων σύκων πολλοὶ μὲν μέμνηται τῶν κωμῳδοποιῶν, ἀτὰρ καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλοις — Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἀμφικτύοσι κτλ.* Hes. IV p. 242, 34 *φιβάλεως· εἶδος σύκων καὶ ἡ συκῆ ὁμωνύμως. τινὲς δὲ ἰσχάδας.*

ΦΑΥΛΙΑ III 82 B: *φαυλίων δὲ μήλων μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν οὕτως — καὶ Θεόπομπος ἐν Θησεῖ.* Hes. IV p. 234, 42 *φαύλεα· μῆλα τὰ μεγάλα.*

ΦΑΙΟΙ III 114 D: *τοὺς δὲ ῥυπαροὺς ἄρτους φαιοὺς ὠνόμασεν Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ οὕτως· — λευκοὺς μὲν ὀκτὼ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους.* Hes. IV p. 227, 66 *φαιούς· ἄρτους ῥυπαρούς.*

ΦΩΤΙΓΞ IV 175 EF: *ἐπιχωριάζει γὰρ καὶ ὁ φῶτιγξ αὐλὸς παρ' ἡμῖν.* Hes. IV p. 265, 37 *φῶτιγξ· — λώτινος αὐλός* — IV 182 D: *οἱ δὲ καλούμενοι λώτινοι αὐλοὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ Ἀλεξανδρέων καλούμενοι φώτιγγες.*

ΧΕΛΙΔΟΝΕΩΣ III p. 74 CD: *χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακχείᾳ·*

εἶτ' ἔρχεται
χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἀδρὸς
πιναξίσκος.

Hes. IV p. 281, 28 *χελιδόνεως· εἶδος ἰσχάδων.*

Noluimus reliquis novem libris excutiendis similem operam impendere, cum haec nostra collectio sufficiat ad cognoscendum suppellectilis literariae a Pamphilo in condendo lexico adhibitae ambitum. Apionis et Diodori curas iterum agnoscimus in gl. *κουρίδες κωρίδες ὀρύα σέσιλοι*, Aristophanis Byzantii s. v. *ὀξύμαλα*, Artemidori Aristophanei, a quo Epaenetum compilatum esse diximus, s. v. *κνηστὸς, ναστὸς, τιτύρινος* et ubi Epaenetus laudatur *μήκωνα*; Clitarchum audimus s. vv. *ἄζοι ἐπάμονες λάτριες*, Heracleonem Ephesium s. vv. *κάρυα ναστὸς ὀξάλειοι*, Nicandrum Colophonium, quem glossas ad ordinem literarum disposuisse evicit OSchneiderus, s. v. *βάκχυλος, βρένθιν* (q. l. Cyprii laudantur), *δάρατον* (quod Thessalorum est vocabulum), *θιαγόνας* (quod est Aetolicum) *λόπιμα*, Timachidan s. v. *Διὸς βάλανοι*. At his iam accedunt alii haud ignobiles grammatici: Amerias Macedo citatus s. vv. *ἐρινάδες ἐρκῖται μύκηρον ῥαπαύλας τιτύρινος*, Demetrius Ixio s. v. *ἦλοι*, Demetrius Scepsius *σκιάς*, Didymus s. vv. *ἄπλυτοι ῥαφανῖδες, ἀποπυρίαι, Ἄρτος (Ἀρτᾶς), βάρακες, γεργέριμος, ἔλυμοι, ἐπιτραπεζώματα, ἐπισίτιοι, ἡμίοποι, κοκκύμηλα, κυνάρη, κρίνον, λευκερίνεως, Μυκονίων δίκην, μάγαδις, ὄξος Σφήττιον, ὑρίνδην, ὀβελίας, ὀρθαγορίσκος, πατάνια, πράμνιος, ῥάφανος, σικυὸς σπερματίας, σιτόκουρος, ταύρειον πόμα, τραπεζοποιός, τρίγωνον, φιβάλεως, φαύλια, φαιοὺς ἄρτους, χελιδόνεως*; Eratosthenes s. v. *μετάκερας* et ubi ex auctoritate Didymi citatur s. v. *βάρακες*, Heracleo Ephesius s. v. *κάρυα ναστὸς ὀξάλειοι*, Hermonax s. v. *διὸς βάλανοι* et *μνοία*, Iuba s. v. *λυροφοίνιξ* et *σκυταλίας*, Lycophro apud Didymum s. v. *βάρακες*, Nicander Thyatirenus s. v. *κύλλαστις*, Parthenius s. v. *ἄβρυνα*, Polemo Didymi s. v. *αἰκλον* et *Ἄρτος (ᾶς)*, Sosibius Laco s. v. *κριβάνας* et *συκίτης Διόνυσος*, Speusippus Platonicus (*κερκώπη*), Trypho s. vv. *βήρηκα, θριδακίνη, μελιτοῦττα, οἰνοῦττα, τολύπη*. Sequuntur scriptores et rarius citati et minus in vulgus noti: Alexander Myndius s. v. *κῶνοι* Apellas s. v. *σέμελοι*,

Apollonius de re navali s. v. *ἐπινομίς*, Aristoteles s. v. *σπατάγγαι*, Clearchus s. v. *γεργῖνοι*, Chrysippus s. v. *οἰκέτης*, Callimachus a Didymo appositus s. v. *γεργέριμοι*, Hegesander s. v. *κριὸς κώρικος*, Euthydemus qui *περὶ λαχάνων* scripsit s. v. *σικύα*, Heraclides Tarentinus s. v. *ἡδύγεως*, Hippocrates s. v. *κύκκαλοι*, Molpis s. vv. *κοπίς* et *ματτύη*, Nicocles Laco s. v. *κάμματα* et *καμματίδες*, Polemarchus s. v. *ναστὸς*, Phanias Erosius s. v. v. *πλακοῦς* et *πτέρις* (vel potius *βλάχνον*, Phylarchus ut videtur s. v. *μόθακες*, Semus s. v. *ἀχαῖναι*, Sosicrates s. vv. *ἀμφίας* et *ἀφαμιῶται*, Theophrastus s. v. *πρύδρομα*. Sunt vero in hoc scriptorum a Pamphilo inspectorum catalogo prae ceteris memorabiles tris. Primus est Phanias, quem Peripateticorum morem secutum scimus *φυτικὸν* composuisse. Ad hunc igitur an Theophrastum referenda sint, quae in indicibus nostris ex Hesychio ad plantarum cognitionem spectantia collegimus, diiudicari in posterum poterit accurata indicis botanici cum Theophrasteis comparatione. Secundus est Apollonius *τριηρικοῦ* auctor (p. LXXIII), ad quem auctorem referri posse videntur, quae de rebus navalibus composuimus ibidem. Tertius denique est Artemidorus s. v. *κνηστύς* appositus, et is animadversione dignus propterea, quod mentio eius etiam ep. Hes. s. v. facta documento est, Hesychium non modo idem tradere atque Pamphilum sed etiam diserte eodem tradere auctore, unde, quamquam non continuo sequitur hunc ab illo compilatum esse, efficitur tamen ut aliquam inter utrumque familiaritatem intercedere suspicemur, praesertim cum reliqui etiam grammatici et lexicographi ab Hesychio appositi a fontibus Pamphili diversi non sint. Saepius enim ille testimonium denunciat Ameriae Apollodoro Aristarcho (h. e. plerumque Didymo Aristarchi sententiam referenti) Aristophani Byzantio Artemidoro Callimacho Clearcho Didymo Eratostheni Heracleoni Iubae Lycophroni Nicandro Seleuco Sosibio Timachidae (atque huic quidem ita, ut inter interpretes Aeschyli referendus videatur) Theophrasto; rarius aut singulis tantum in locis provocat ad Antigonum Carystium, Chrysippum Clitarchum Epaenetum Euphorionem Hegesandrum Polemonem Polemarchum Phaniam Speusippum Tryphonem; perraro vero testes introducit, qui e nostra Pamphili fragmentorum collectione non innotuerunt: Anticlidem Callistratum Cratetem Dicaearchum Diodotum Diodorum Euphronium Megaclidem Praxiphanem Philetam. Iam huic utriusque in auctoribus eligendis consensui adde verborum quibus uterque in glossis explicandis usus est similitudinem et nega Hesychium aut ipso Pamphili opere adhuc uti potuisse, aut ab alio quodam libro pendere ex amplioribus Alexandrini copiis in summarii angustias coacto. Illud fieri potuisse ac fortasse hic illic factum esse non negaverim quidem, sed Hesychium alteram viam eamque commodiorem ingredi maluisse et Pamphilei operis historia subindicat et eius epistula ad Eulogium data, modo genuina sit, asseverat. Pergamus igitur in enarranda Pamphili glossarum historia.

In compendium redegerunt hoc glossarium Iulius Vestinus et Aelius Diogenianus, quorum alter epitomen quatuor (nisi scriptura fallit) libris comprehenderat, alter quinque absolverat *τεύχεσι*. Ac Vestini quidem pene obliterata est memoria. Commemoratur enim quattuor duntaxat, quod sciam, in locis. Primum de eo Suidas articulum habet hunc: *Οὐηστῖνος Ἰούλιος χρηματίσας*

σοφιστής. ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου γλωσσῶν βίβλους δ' (βιβλία ϛδ' codd. BE) ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων. Deinde in tabula scriptorum Suidae praemissa leguntur haec: Οὐηστῖνος Ἰούλιος σοφιστὴς ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου γλωσσῶν βιβλίων ἐνενήκοντα ἑνός. Duo qui restant loci ad Pamphilum pertinere non videntur, memorabiles tamen sunt propterea quod probant Diogenianum Vestini aetati successisse. Huius enim libros ἑλληνικῶν ὀνομάτων (nisi forte mavis νομισμάτων. ut conieci in Didym. p. 348, 2) breviasse dicitur in scholio marginali ad Gregor. Nazianz. epitaph. in patrem suum, cuius initium ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ apud Montefalc. in diar. Ital. p. 214: περὶ σταθμῶν· τὸ τάλαντον ὡς φησι Διύδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν μνῶν ἐστιν ἑξήκοντα. ἡ δὲ μνᾶ δραχμῶν ρ', ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ἓξ. ὁ ὀβολὸς χαλκῶν ἓξ, ὁ χαλκοῦς λεπτῶν ζ'. τὸ τάλαντον δὲ τὸ (νῦν addit schol. Hom.) λεγόμενον Ἀττικοῦν, παρὰ δὲ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ', νυνὶ δὲ ῖβ. δύναται δὲ ὁ νόμος (δὲ εἶναι schol. Hom.) τρία ἡμιοβόλια, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος Ἀπολλόδωρος. ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς τῶν Οὐσηστίνου ἑλληνικῶν ϛ ῶ. Eadem fere leguntur in schol. BL ad Hom. Il *E* 576 p. 167, a 3—10 ed. Bekk., sed in fine omittitur Vestini mentio et hic libri Diogenianei index traditur: Διογενειανοῦ τῆς ἐπιτομῆς ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Misso igitur Vestino, cuius memoria rarissima exstat, transeamus ad Diogeniani epitomen. Eam inscriptam fuisse λέξιν παντοδαπὴν κατὰ στοιχεῖον et quinque libris constitisse innuunt Suidas et Eudocia p. 133, quorum verba posuimus p. LXI, συλλογὴν vocat Photius biblioth. cod. 145 p. 99 a 4, ubi Helladii λέξεις dicit πεζοῦ λόγου τὸ πλεῖστον εἶναι ἀλλ' οὐχὶ ποιητικοῦ ὥσπερ ἡ Διογενειανῷ ἐκπονηθεῖσα συλλογή (cf. Phot. lex. p. 2, 2), Περιεργοπένητας denique librum utilissimum ab ipso auctore inscriptum fuisse testis est Hesychius in epistula ad Eulogium p. 1, 15. Atque huic cur fidem abrogemus non video. Scio quidem Welckerum in censura libri Rankiani Museo Rhenano II p. 293 sq. inserta et nuperrime GBernhardyum in Suida s. v. Διογενειανός duplicem, quae fertur, inscriptionem ita explicare malle, ut non unius libri auctorem fuisse Diogenianum statuant, sed duorum alterius ex Pamphileo glossario breviati, alterius proprio Marte conditi eiusque ab Hesychio aliisque grammaticis diligenter adhibiti. At huic sententiae quid obstet et HMEMeierus dudum exposuit in *comment. Andoc. sextae particula tertia sive de lexicis rhetoricis* p. XIII n. 180 *) et nosmet ipsi infra exposituri sumus. Nos igitur Rankii potius tuemur sententiam, qui λέξιν παντοδαπὴν κατὰ στοιχεῖον a Suida commemoratam statuerat non diversam fuisse ab opera in Hesychium recepto et Περιεργοπένητες inscripto. Consilium operis et rationem accurate descripsit Hesychius ad Eulogium p. 1: A multis dicit ex veteribus vocabula in literarum ordinem esse redacta, sed ab aliis sola Homerica, ut ab

*) Me quidem iudice (inquit) credibilius est, ab Suida eiusdem operis, si duplex fuit inscriptio, titulum unum commemorari, alterum omitti, quam operum duorum eo loco, ubi Diogeniani libros data opera recenset, illud neglegi, quod Diogenianus suo Marte condiderit, hoc vero non neglegi in quo epitomatorem tantum se praebuerit.

Λόγιοι οἱ Ἀρχαῖοι Ἀνθῶν. αἱ οἷὸν κερασκῖαι ἐκπίπτουσι, καὶ ὁ Πλούταρχος, καὶ ὁ Διόδωρος, καὶ πάντες οἱ λοιποὶ συγγραφεῖς. Ὅμως Διογένειανὸν χρόνον ἔπειτα, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἔσωσαν τὰ ἔθνη κατοίκων καὶ τὰς πόλεις, ἐκεῖνοι ἐφύλαξαν καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ γράμματα· ἐκεῖνοι ἐπεμελήθησαν τῶν ἀνθρώπων, ἐκεῖνοι ἐφρόντισαν καὶ τῶν ἀλόγων ζώων· ἐκεῖνοι ἐπεμελήθησαν καὶ τῶν ἀψύχων πραγμάτων· ἐκεῖνοι ἐφρόντισαν καὶ τῶν ἀφανῶν καὶ ἀοράτων· ἐκεῖνοι ἐπεμελήθησαν καὶ τῶν ἀπολωλότων καὶ ἀπόντων· ἐκεῖνοι ἐφρόντισαν καὶ τῶν μελλόντων καὶ ἐσομένων· ἐκεῖνοι ἐπεμελήθησαν καὶ τῶν ἐν τῷ ἄδῃ ἀπολωλότων καὶ ἀπόντων· ἐκεῖνοι ἐφρόντισαν καὶ τῶν ἐν τῷ ἄδῃ ἀπολωλότων καὶ ἀπόντ

III *ΑΗΜΑ* Bachmann. AG. I p. 459, 15 *Ως ἅμα: ὡς πνεῦμα· ἅμα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ Διογενειανῷ.* Cyrill. Voss. 63: *ὡς ἄημα: ὡς πνεῦμα, ὡς ἄνεμον. ἄημα γὰρ τὸ πνέον παρὰ Διογενιανῷ.* Vol. I p. 60, 1509: *ἄημα· πνεῦμα.*

IV *ΑΛΑΒΑCΤΡΟΝ* EM. 55, 34: *ἀλάβαστρον καὶ ἀλάβαστρος· λήκυθος λιθίνη πρὸς μύρων ἀπόθεσιν. λαμβάνει δὲ τὸ ῥ ἀλάβαστος οὖσα. οὕτως εἰς τὸ Διογένους ἐγκώμιον* (sic vulgo, *εις διογ, ἐγι* cod. Dorv. *εἰς τὸ διογε ἐγ* cod. V^{b}) Hes. I p. 111, 17 *ἀλάβαστος· λήκυθος.*

V *ΑΝΑΒΑΛΛΙΔΕC* EM. 95, 42: *ἀναβαλλίδες· ταινίαι. οἱ δὲ σφαίρας ἀπεδίδοσαν. Διογένης* (vulgo, *Διογένεια* V^{b} *διογ.* Dorv. Hes. I p. 168, 87: *ἀναβαλλίδαι ταινία ἢ σφαῖρα.*

VI *ΑΝΑΡΡΟΙΒΔΕΙ* EM. 99, 13: *ἀναῤῥοιβδεῖ· — ἀναπίνει, Διογένης.* Hes. I p. 181, 53 *ἀναροιβδεῖ· — Ὅμηρος δὲ ἀναπίνει καὶ ἀναροφεῖ μετὰ ποιοῦ ἤχου.*

VII *ΑΝΑΥΡΟΙ* EM. 101, 1 *οἱ χειμάῤῥοι καὶ διώρυχες καὶ ὑχετοί. Διογένης.*

VIII *ΑΝΕΤΑΙ* EM. 104, 39: *ἄνεται· τελειοῦται — διογενι* (sic V^{b} *διογενιά* Dorv.) *προσέρχεται.* Hes. I p. 218, 79 *ἄνυται· τελειοῦται.*

IX *ΑΝΗΝΟΡΑ* EM. 108, 24: *ἀνήνορα· ἄνουν, ἀδύνατον, δειλόν, ἄτεκνον, οὐ γεννῶντα. Διογένης.* Hes. I p. 200, 68 *ἀνήνορα· ἀδύνατον, ἄνανδρον* p. 200, 72 *ἀνήνωρ: ᾧ τέκνα οὐ γίνεται, ἄτεκνος.*

X *ΑΝΙΔΙΤΙ* Schol. ad Plat. Legg. IV p. 360, 41 (p. 451 Bekk.: *ἀνιδιτί· ἀνιδρωτί, ὡς ἐν τῷ Διογενιανῷ.* Hes. I p. 204, 83 *ἀνιδιτί· ἀνιδρωτί.*

XI *ΑΝΙCΧΑΛΟΝ* EM. 110, 32: *ἀνίσχαλον· ἄτοκον ἢ ἀνήμελκτον ἢ ἀθήλαστον. Διογένης.* Cf. Hes. II p. 375, 52 *ἰσχαλεῦσαι· — θηλάσαι.* IV p. 117, 52 *σχαλίσαι· θηλάσαι καὶ ἀνίσχαλον· τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.*

XII *ΑΝΤΑΙΑ* EM. 111, 55: *ἀνταία καὶ ἡ Ἑκάτη ἐπιθετικῶς. Διογένης ἱκέσιος.* Hes. I p. 209, 8 *ἀνταία: — ἱκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ — καὶ τὴν Ἑκάτην δὲ Ἀνταίαν λέγουσιν.* Etymologus igitur in suo Diogeniani exemplari non invenerat verba *Αἰσχύλος Σεμέλῃ*, quae quin scripserit, si invenisset, non est dubium. Unde habuerit ea Hesychius infra videbimus.

XIII *ΑΝΤΗΡΕΙC* EM. 112, 27: *ἀντήρεις· ἀντιθέτους ἀντερέσσοντες. Διογένης.* Nam haec tantum Diogeniani esse, priora Herodiani patet e Theognosto p. 47, 16. Hes. I p. 211, 64 *ἀντήρεις· ἀντιθέτους Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων κτλ.* (schol. Soph. El. 88). Hic quoque testem omisisse videtur Diogenianus.

XIV *ΑΠΙΟC* EM. 122, 29: *ἄπιος ἔξω τοῦ ὑένδρου καὶ τοῦ καρποῦ, βοτάνη τις καλουμένη. Διογένης.* Hes. I p. 241, 10: *ἄπιος· ἡ ὄγχνη καλουμένη. βοτάνη.*

XV *ΑΠΛΗΤΟC* EM. 123, 12 *καὶ ἄπλητος· ὁ ἀπρόσιτος. Διογένης.* Hes. I p. 242, 29 *ἄπλητον· ἀπρόσιτον.*

XVI *ΑΠΩΜΟΤΟΝ* EM. 134, 1: *ἀπώμοτον· ὃ ἄν τις ἀπομύσειε γεγο-*

νέναι, ἢ μὴ γενέσθαι· ἔνιοι ἀνέλπιστον. Διογένης. Hes. I p. 268, 10 ἀπώμοτον· — ὅπερ ἄν τις ἀπομόσειεν.

XVII *ΑΡΙCΤΥΛΛΟC* EM. 143, 4 Ἀρίστυλλος· — Διογένης (διογενειανός cod. August.) ἀντὶ τοῦ ἄριστος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσοῖς. Hes. I p. 281, 58. Ἀρίστυλλος· ἀρίστωτος. ἀρίστου ὥρα. Utrobique Ἀρίστυλλος· Ἀρίστων corrigunt.

XVIII *ΒΕCΤΟΝ* EM. 195, 45: βέστον· τὸ ἱμάτιον ὑπὸ Λακώνων. οἱ δὲ βέττον. Διογένης. Hes. I p. 373, 46 βεσόν· ἔθος, καὶ ὁ τῶν ἐθῶν ἔμπειρος (quae nihil ad rem). Λάκωνες δὲ βεστικὸν τὰ ἐσον.. Corruptissima haec sunt haud dubie propterea, quod plures glossae Laconicae βέσορ, βέττον coaluerunt.

XIX *ΒΕΥΔΟC* EM. 195, 55 Διογένης· ἔστι πόλις καὶ γυναικὸς ἱμάτιον πολυτελές. παρὰ Ἑρμιονεῦσι δὲ καὶ ἄγαλμα. Hes. I p. 373, 49 βεῦδος· — ἱμάτιον γυναικεῖον. καὶ πόλις. καὶ ἄγαλμα.

XX *ΒΡΙΤΟΜΑΡΤΙC* Schol. in Callimachi hymn. in Dian. 190: Βριτόμαρτις· ὄνομα κύριον τῆς νύμφης, ἀφ' ἧς καὶ Ἄρτεμις ἐν Κρήτῃ Βριτόμαρτις τιμᾶται, ὡς Διογενιανός. Hes. I p. 400, 84: Βριτόμαρτις· ἐν Κρήτῃ ἡ Ἄρτεμις.

XXI *ΒΡΟΜΗCΕΙ* EM. 214, 38: βρομήσει· φυσήσει Διογένης. Hes. I p. 400, 94: βρομήσει· φυσήσει. ψοφήσει.

XXII *ΒΡΥΤΤΕΙΝ* EM. 216, 29: βρύττειν· ἐσθίειν. Διογενιανός. εὗρον ἐγώ. Hes. I p. 403, 75: βρύττειν· ἐσθίειν.

XXIII *ΓΑΖΑC* EM. 219, 40 καὶ πλοῦτος καὶ ταμιεῖα γάζας. Διογένης. Hes. I p. 410, 33. 34: Γάζα· — ἢ ταμιεῖα. γάζαν· πλοῦτον, quae potius sic sunt constituenda: γάζαν· πλοῦτον ἢ ταμιεῖα.

XXIV *ΓΑΙCΟC* scholiasta ad Iosuae VIII 18 a Montefalconio editus: ὁ λεξικογράφος Διογενειανὸς ἐμβόλιον εἶναι ὁλοσίδηρον. Hes. I p. 412, 62 γαῖσος· ἐμβόλιαν ὁλοσίδηρον κτλ.

XXV *ΓΥΛΙΟC* EM. 244, 22: γυλιὸς· — Διογένης ἀγγεῖον ὁδοιπορικὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων, ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. ἔστιν οὖν στρατιωτικὸν σκεῦος. Hes. I p. 449, 84: γυλιός· καὶ ἀγγεῖον — στρατιῶται.

XXVI *ΔΑΙΤΥΜΟΝΕC* EM. 252, 33: δαιτυμὼν· ὁ τὴν θοίνην παρέχων καὶ μάγειρος. εἰς τὸ Διογένους. Hes. I p. 455, 20 δαιτυμόνες· — εὐωχούμενοι. ἢ μάγειροι.

XXVII *ΔΑΝΕΙΟΝ* EM. 248, 1: Διογένης· μερίδος ἰσχύν, γέρας. Hes. I p. 459, 27: δανές· — ἢ μερίδα. ἢ ἰσχύν. γέρας. ἢ δάνειον, ubi posterius est prioris correctio retrahenda ad p. 460, 32.

XXVIII *ΔΑΝΕΙCΤΗΝ* EM. 248, 24: δανειστὴν δὲ Διογένης καὶ τὸν δεδανεισμένον. Hes. I p. 459, 26: δανειστὴν· καὶ τὸν δανεισάμενον, ne particula quidem καὶ omissa.

XXIX *ΔΕΛΦΑΚΟΥCΘΑΙ* EM. 255, 8: δελφακοῦσθαι· τελειοῦσθαι τὰς ὑς. Διογένης. Hes. I p. 473, 98: δελφακοῦσθαι· τελειοῦσθαι τὰς ὑς.

XXX *ΔΙΑΔΙΚΑCΙΑ* EM. 267, 10 διαδικασία· — Διογένης. ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν καὶ τὰ ἄλλα. Hes. I p. 186, 89: διαδικασία· ἡ ἐπίκρισις — τὰ ἄλλα.

XXXI *ΔΙΑΝΕΚΗ* Schol. Plat. ad Hipp. mai. p. 453, 8 (vol. X p. 394): *διανεκῆ· διὰ παντὸς. οὕτω καὶ Διογενιανός.* Hes. I p. 493, 86 *διανεκές διὰ παντός,* quae cave ex scholiasta corrigas.

XXXII *ΔΙΔΥΜΟΙ* EM. 272, 34: *δίδυμοι· δύο Διογενειανός.* Hes. I p. 504, 10 *δίδυμοι· δηλοῖ δὲ καὶ δύο.*

XXXIII *ΔΡΑΞΩΝ* EM. 286, 33: *εἰς τὸ Διογένους εὗρον ἐγὼ δράξων σημαίνειν τὸν πορνοβοσκόν.* Hes I p. 534, 38 habet *δράξων,* sed deest interpretatio, quam EtM. velut Diogenianeam exhibet. Videntur duo articuli coaluisse.

XXXIV *ΕΞΩΜΙC* Schol. in Dion. Chrysost. or. LXXII § 1 p. 789 ed. A Emper: *διογενιανὸς δὲ ἐξωμίδα φησίν, ὃ χιτῶνος ὁμοῦ καὶ ἱματίου παρεῖχε χρείαν. χιτῶνος μὲν διὰ τὸ ζώννυσθαι, ἱματίου δὲ, ὅτι τὸ ἕτερον μέρος ἀνεβάλλετο.* Hes. II p. 129, 12: *ἐξωμὶς· χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον. τὴν γὰρ ἑκατέρου χρείαν παρεῖχεν· καὶ χιτῶνος μὲν διὰ τὸ ζώννυσθαι, ἱματίου δὲ ὅτι τὸ ἕτερον μέρος (ἀν)εβάλλετο.*

XXXV *ΕΡΜΑΙΑ* Schol. Plat. Lys. 114, 17 (p. 319 Bekk.) *ἑρματα· — λέγεται δὲ καὶ παίδων ἀγὼν οὕτως παρὰ Συρακουσίοις, ὡς φησι Διογενιανός.* Al. Hes. II p. 193, 55 *ἑρμαῖ· παραφυάδια δένδρων ἄχρηστα, οἷς παίζοντας ἑρμομαχεῖν λέγουσιν.*

XXXVI *ΕΤΝΟC* Basilii schol. ms. in Greg. Naz.: *ἔτνος· εἶδος ὀσπρίου. οἱ μὲν κύαμον. οἱ δὲ τὸ καλούμενον πισσάριον. οἱ δὲ ἔψημα ἀθηρῶδες. τοῦτο γὰρ δασυνόμενον σημαίνει. ἀφ' οὗ καὶ ἀθήρα καὶ ἀθήρα. ἔνθεν καὶ ἐτνήρυσις παρὰ Ἀριστοφάνει. ἔτνος οὖν φησι τὸ ἐρειχθὲν καὶ συγκοπὲν καὶ ἑψηθὲν ὄσπριον, ἀπὸ τοῦ ἐρείκω τὸ σχίζω. οὕτω καὶ Διογενιανός.* Hes. II p. 215, 45 *ἔτνος· ἐρεγμός. ἔψημα ἀθηρῶδες. καὶ εἶδος ὀσπρίου.*

XXXVII *ΕΥΕCΤΩ* Gloss. Herod. p. 610 Frz: *εὐεστὴ· ἡ εὐημερία, εὐετηρία. ἡ καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγή. Διογενιανὸς ἄνευ τοῦ σ γράφει.* Hes. II p. 220, 25 *εὐέστῳ* (cod. *εὐ ἔστω*)· — *εὐετηρία.* Bachm. Anecd. Gr. II p. 361, 20 *εὐεστία· εὐετηρία. ἡ καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγή. Διογενιανὸς ἄνευ τοῦ σ γράφει.*

XXXVIII *ΚΑΩΘΕΙΝ* Schol. Nic. Ther. 237 p. 21, 25 ed. HKeil: *Διογενιανὸς χλοάζειν (χλοάειν* A) *ἢ καλῶς αὔξεσθαι ἢ βλαστάνειν. Θέων δ' ἐν ὑπομνήματι χλοάζουσα* (KP *χλοάουσα* A *κλώθουσα* G) *οἰδοῦσα. κατὰ πλέον δὲ τίθεται τὸ χλοάζειν (χλοάειν* AP *κλώθων* G). In textu *χλοάουσα,* K *χλοάζουσα,* male: reponenda est e G lectio *κλώθουσα.* Hes. II p. 496, 64: *κλώθει· — βλαστάνει, καλῶς αὔξεται,* ubi ante *βλαστάνει* excidit v. *χλοάζει.* Sub *χλοάζει* et *χλοάσουσι* nihil habet eiusmodi, nisi *χλοάσουσι· βλαστήσουσι.*

XXXIX *ΚΥΡΙΝΟC* Io. Laur. Lyd. de magistr. I 5 p. 125 Bonn. (p. 18 Fuss): *ταύτῃ καὶ Κυρῖνος προσηγορεύθη οἱονεὶ κύριος, κἂν εἰ Διογενιανῷ τῷ λεξογράφῳ ἄλλως δοκῇ.*

XL *ΚΩΝΟC* Schol. in cod. olim Mutinensi nunc Reg. Par. 451 fol. 8 v. ad Clement. Alex. protr. p. 26 (p. 15, 8 Pott.) *κῶνοι· οἱ στρόβιλοι καὶ οἱ θύρσοι ὡς Διογενιανός. ῥόμβος. δῖνος. κῶνος· ξυλάριον οὗ ἐξῆπται τὸ σπαρτίον καὶ ἐν τελεταῖς ἐδονεῖτο, ἵνα ῥοιζῇ τὸ δὲ... καὶ ῥόμβος ἐκαλεῖτο. οὕτως Διογενιανὸς* (supple *αὐτό*). Cf. Bast ad Gregor. Cor. p. 141 Osann.

Philem. p. 112, 172. Hes. II p. 565, 54: *κῶνοι· οἱ θύρσοι. καὶ στρόβιλοι.* III p. 433, 33 de quo loco infra disputabimus.

XLI *ΛΟΙΜΙΑ* Choerobosc. orthogr. ap. Cramer. Anecd. Oxx. II p. 239, 13 (Bekk. AG. III p. 1395): *Λοίμια· ὄνομα κύριον, γέγονεν δὲ γυνὴ Δημητρίου τοῦ φαλίρειος* (l. *Φαληρέως*). *ἔστιν δὲ καὶ προσηγορικὸν, τὰ χάσματα. οὕτω Διογενιανός.* Hes. III p. 10, 51 *λάμια· τὰ χάσματα* (sic).

XLII *ΜΑΓΝΗΤΙΝ* Schol. Plat. Ion. p. 179, 12 (p. 333 Bekk.): *Διογενιανὸς δὲ Μαγνῆτιν μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν λίθον, ὡς εἴη ἀργύρῳ ἐμφερής, τὴν δὲ Ἡρακλεῶτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρον.* Hesych. III p. 62, 24 *μαγνῆτις λίθος· αὕτη πλανᾷ τὴν ὄψιν ἀργύρῳ ἐμφερὴς οὖσα. ἡ δὲ Ἡρακλεῶτις τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται.*

XLIII *ΜΥΘΙΤΗC* Cyrillus: *μυθίτης· ὁ στασιώτης, ὥσπερ φησὶ Διογενειανός* (Theognost. 169, 12) Hesychius III p. 125, 1801 *μυθητῆρες· στασιασταί* habet, deinde statim sequitur glossa ordinem confundens *ΜΥΕΙΤΑΙ: μυσταγωγεῖται*, quae genuinam *ΜΥΘΙΤΑΙ* expulit.

XLIV *ΟΙΑΚΕC* Eustath. Od. *E* p. 1533: *Διογενειανὸς οἴακας λέγει οἷς τὰ πηδάλια ἐπιστρέφουσιν, ἤγουν κανόνας καὶ κίρκους δι' ὧν ἱμάντες διείρονται.* Hes. III p. 181, 75 *οἴακες· πηδάλια ἤτοι αὐχένια. καὶ οἱ ταῦτα ἐπιστρέφοντες κανόνες. καὶ κρίκοι, δι' ὧν οἱ ἱμάντες διείρονται.*

XLV *ΠΑΡΑΓΑΥΔΑC* Laurent. Lyd. de magist. I 17 p. 36 ed. Fuss (= p. 134, 10 Bonn,) *ἀρχαῖος ὅμως χιτὼν ὁ παραγαύδας Πέρσαις καὶ Σαυρομάταις ἐπίσημος ὡς Διογενειανῷ τῷ λεξογράφῳ εἴρηται.* Hes. III p. 270, 81 *παραγωγάς· χιτὼν παρὰ Πάρθοις.* (Cf. Io. Fr. Schultzii Quaest. Lydian. part. I p. 17 Berol. 1862).

XLVI *ΣΕΣΗΡΕΝΑΙ* Schol. ms. cod. 1983 ad Hermog. de ideis ap. Walz rhet. Gr. VII 2 p. 972, 20: *σεσηρέναι*]*κεχηνέναι, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ γελᾶν ὥς φησι Διογενιανός.* Hes. IV p. 22, 46 *σεσηρέναι· γελᾶν προσποιητῶς.*

XLVII *ΣΧΙΖΙΑΣ* Schol. Clement. Alex. protr. p. 26: *σχιζίας· λεπτὸς παρ' Ἀττικοῖς οὕτω Διογενι ....* (*Διογένης* a manu secunda cf. Phot. 562, 45).

XLVIII *ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΣ* EM. 162, 42: *ταλαίπωρος· ἐπίπονος ἄθλιος. εἴρηται δὲ, ὡς Διογενιανὸς, παρὰ τὸ τάλας καὶ τὴν ὥραν ταλάωρος καὶ ταλαίπωρος.* Hes. IV p. 125, 48 *ταλαίπωρος· ἐπίπονος.*

ΥΔΕΙΝ Et. ms. Paris. 2630 ap. Bast. Greg. Cor. p. 241: *ὕδειν παρὰ τὸ ὑάδειν κατὰ συγκοπὴν τοῦ ᾱ ὕδειν ὥς φησι Διογενιανός ·ὕδειν, σημαίνει τὸ ὑμνεῖν κτλ.* Hes. IV p. 193, 62.

ΥΠΟΞΥΛΟΣ Schol. ms. cod. Par. 1983 ad Hermog. de id. ap. Bast. Greg. Cor. p. 241 Bekk. AG. III p. 1073 Walz rhett. Gr. V p. 486, 43: *παρὰ δὲ τοῖς ὑποξύλοις*] — *Αἰχύλοις ἐν Πέρσαις μέμνηται, καὶ Διογενιανὸς ἐν τῇ λέξει τούτου, καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων* (*OO* cod.) *ὅτι Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ φησὶν· οὐδ' αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος, οἷον κίβδηλος καὶ οὐ γνήσιος οὐδὲ ἀληθής, ἀπὸ τῶν ξυλίνων καὶ περιηργυρωμένων σκευῶν.* Videtur igitur Diogenianus indicem dictionis Aeschyleae composuisse. — Alienus ab hac caussa est:

EtM. p. 34, 2 *ὅτι δὲ Αἴλιος ἐκαλεῖτο Διογενιανὸς ἐν τοῖς χρονικοῖς φησι.* Cf. *Zeitschr. für die Alterth. Wiss.* 1855. XIII, 63 col. 503.

Docent igitur haec fragmenta, quorum partem etiam Rankius collegerat, quem admodum Herodianus et Athenaeus ab amplioribus Pamphili copiis pendebant, sic posterioris aetatis grammaticos ad Eustathii usque tempora artem exercentes compendiosius Diogeniani glossarium praeoptasse, ne Choerobosco quidem, grammatico Oecumenico, et Etymologici Magni auctore exceptis, quamvis lautissima librorum supellectile instructis. At cum non doceant simul, quali quisque, si librorum singulorum bonitatem pretiumque spectes, Diogeniani exemplo usus sit, iam de aetatibus et gradibus codicum Diogenianeorum, quos cuique licebat usurpare amplius inquirendum esse censeo, et cum praeter Choeroboscum et Symeonem tres potissimum sint grammaticorum ordines, a quibus nostra Diogeniani cognitio repetenda videatur, largissimam materiam ita pertractabo, ut primum quaeram, quales libros habuerint Cyrillus et Photius, secundo quales scholiastae, tertio denique qualem Theognostus a Cramero in Anecd. Oxx. vol. II p. 1 — 165 editus in ea orthographiae parte, quae syllabas initiales respicit p. 1 — 26. Ac Photium quidem non a Cobeto et Nabero primum sed dudum ab aliis veluti Meinekio Ritschelio et memetipso demonstratum est cum Diogeniani glossis selectis in unum corpus conflasse Dionysium iuniorem et Pausanium Atticistas, lexicorum rhetoricorum auctores Eudemum et Zosimum Gazaeum, denique Boethum et Timaeum Platonicos. Sed quale exemplar habuerit, quaestio est difficilior, nec ab altera de Cyrillorum cum Hesychio nexu facile dirimenda, praesertim cum Cyrillus Mosquensis, cuius apographo Dresdensi usi sumus, Hesychio etiam videatur quadamtenus praestabilior et copiosior. Hac igitur quaestione in praesentia missum facta, statim transeamus ad scholiastarum commentariolos, ut exploremus primum quid ex Diogeniano transscripserint, ubi nomen eius reticuerunt, deinde utrum Diogeniani usi sint exemplari ab alienis additamentis libero et correcto an iam interpolato vitiosoque, denique quod gravissimi est momenti, ecquis eorum usus esse possit in indagandis scriptorum poetarumque locis a Pamphilo eiusque fontibus respectis.

Itaque ut exordiamur a scholiis in Platonem, quae IBekkerus, ad codices 𝔄 *A B F Ξ* denuo contulit et vol. X p. 309 — 466 edidit, vidimus in iis quater laudari Diogenianum, nomine apposito. Sed dubium non est, quin saepius adhibitus fuerit, rarissime tamen ab eo, qui in Gorgiam commentatus est. Nam centum praeterea et undequadraginta locis Hesychium tam fideliter exprimunt, ut aut hunc aut Diogenianum compilatum esse negari nequeat: sunt vero hi: *ἀγνώς* 325, *ἀδολέσχην* 408, *ἀκροχολία* 452, *ἀλλόκοτον* 321, *ἀμφιδρόμια* 360, *ἀμωσγέπως* 325, *ἀναγωγή* 457, *ἀναθέσθαι* 335, *ἀνατί* 455, *ἀνέδην* 333, *ἀνερμάτιστα* 358, *ἀνήσει* 329, *ἀπρίξ* 359, *ἀραῖος* 458, *ἀρνακίδες* 318, *ἀρνύμενος* 697, *ἀρχαῖον* 334, *ἀσχολιάζειν* 375, *ἀτάρ* 358, *ἀτεχνῶς* 326, *ἀτεράμνων* 454, *ἀφ' ἑστίας* 326, *ἀφίππους* 396, *βαβάκτης* 337, *βλαυτία* 373, *βομβάξ* 369, *βοτά* 391, *γεγανωμένος* 402, *γεγωνεῖν* 393, *γεννῆται* 332, *γέρρα* 322, *γεωμόροι* 457, *γυρῖνος* 360, *δεινοί* 373, *δευσοποιόν* 403, *δημούμενον* 360, *διανεῖν* 318, *διαριθμήσεται* 460, *διαριθμουμένην* 354, *διωκάθειν* 328, *ἐγκαθέτους* 465, *ἔθραξεν* 315. 329, *ἐκ τοῦ παραχρῆμα* 374, *ἔμβραχυ* 384, *ἐναύσασθαι* 465, *ἐνεούς* 337, *ἐννέωρος* 336, *ἐνόδιος* 377, *ἐντέτηκεν* 392, *ἐξ ὑπογυίου* 391,

ἐξακεῖσθαι 456, ἐπ' αὐτοφώρῳ 331, ἐπηλυγισάμενος 320, ἐπίδοξος 358, ἐπισίτιοι 402, ἐπ' οἰκήματος 324, ἐπουρίσῃ 337, εὐκραῆ 445, εὐλαί 464, ἐφικέσθαι 393, ἠ 318, ἠδος 380, ἡδυσμάτων 401, ἢ μὴν 377, ἤτριον 318, θαμίζεις 395, θανατῶσι 379, θρᾶττον 380, ἴτης 375, καθικέσθαι 465, καταδεδαρθηκώς 378, κατέδαρθεν 332, κατεδηδεσμένοι 382, κατηβολή 334, κιναίδα 353, κνῆ 333, κολλόπιον 414, κολούεσθαι 369, κομιδῇ κομίστρια 359, κομψόν 399, κονία 403, κόρυζα 397, κρονιώτερα 319, λακέρυζα 421, λήκυθον 334, λῆμμα 456, λιθολόγοι 455, λιπαρῶς 321, μάργοις 452, μέλλει 417, μέρμερος 393, μετόν 456, μορμολύττει 348. 464, μῶν 333, νεαλής 372, νεανιεύεσθαι 349, νεῖ 404, νηπτοινί 456, ξυστίς 402, οἳ 383, ὀκρίβαντα, ὁσήμεραι 325, οὐκ ἐτός 417, Ὀφιγοί 464, παιδοτρίβην 320, περιδίνων 452, πίλναται 375, πνίγει 316, πνύξ 444, πρεσβεύωμεν 375, προπηλακιζόμενος 361, προσαγώγιον 383, πρυτανεῖον 321, πύππαξ 369, ῥαψῳδούς 333, ῥυμμάτων 403, σᾶ 444, σκαληνούς 328, σκολύθρια 368, σταθερόν 315, στεῖχε 334, στλεγγίς 324, συνέριθοι 456, συντείνεις 456, συρφετῷ 359, συσπειρᾶται 376, ταλάντατον 370, ταλασίας 453, τέγγεσθαι 398, τέμνειν 464, τητώματα 453, τραγήματα 399, τρίβων 378, ὑπερήφανος 381, ὑποβρύχιος 316, ὕσπληξ 316, φελλεύς 444, φορμίον 320, χαλάστρα 403, ψαλῖδα 459, ψῆττα 375, ὠρος 336. Sufficientem dices glossarum numerum unde de auctoritate et integritate libri Diogenianei, unde haec fluxerunt, iudicium facere possimus. Videamus igitur dotes eius. P. 316 verba Diogeniani, qualem quidem scholiasta ante oculos habuit, haec sunt: *ὕσπληξ· ἀφετήριον, πληγή, ὥσπερ νῦν, πάσσαλος, κεράτινος κρίκος, πάντα θηλυκῶς* et mox *ἐρείσας· ἑλκύσας.* At o bone *ὕσπληξ* est *ἀφετήριον* et *πάγη* sive *παγίς, πάσσαλος* autem et *κεράτινος κίρκος* apud Dorienses certe vocabatur *ὕσσαξ, ὕσσακος, ὕσταξ*: neque *ἐρείσας* denotat *ἑλκύσας* sed *ἐρυσάμενος.* Hoc docere poterat Hesychius, alterum sane non poterat, quippe eiusdem erroris particeps vol. IV p. 220, 36. Idem Platonis interpres p. 465 vult *ἐναύσασθαι* esse *μεταλαβεῖν,* his interpretari sibi visus verba Platonis in Axiocho vol. VIII p. 516, 1: *καὶ ἰὼ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας παρὰ τῆς Ἐλευσινίας ἐναύσασθαι.* Non animadvertit igitur homo stupidissimus in lacunosum lexici exemplar se incidisse, nec nos auguraremur, quid tandem sibi velit mirificum istud *μεταλαβεῖν,* nisi Hesychius has porrigeret glossas in vicinia positas: *ἐναῦσαι· ἐνάψαι ἢ μεταλαβεῖν. ἐναύσασθαι· ἐξάψαι,* quarum tamen neutra locum Platonicum respicit. sed posterior certo certius e Didymi *λέξει κωμικῇ* repetita ad Cratini fr. CXXVIII spectat, prior haud dubie e duobus conflata est: *ἐναῦσαι· ἐνάψαι* et *νεᾶσαι· μεταβαλεῖν* (sc. *τὴν ἠροτριαμένην γῆν*). P. 353 haec praecipit: *κιναίδα ἡ πόρνη καὶ ἡ ἀσχημοσύνη ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς ἴυγγος, ὃ καὶ κιναίδιον καλεῖται,* ignorans vidilicit *κιναιδίαν* significare *πορνικὴν ἀσχημοσύνην,* scortum esse *Κύνναν.* Atque hoc ipsum e Pamphilo habent Herodianus Arcadii p. 110, 12 et Hesychius vol. II p. 554, 24 qui similiter peccat suo loco collocans *κίνδα· πόρνη ἀσχημοσύνη.* Ad Protag. p. 202, 12 = X p. 321 *πρυτανεῖον* explicaturus quid sit: *Θεσμοθέσιον,* inquit, *θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήνιος μισθοφορά.* Fugiebat igitur Platonis interpretem nostrum *πρυτανεῖον* et *πρυτανείαν* diversae significationis esse vocabula. Nam Diogenianus, qui, ubicunque loquitur, Pamphili ore loquitur, haud dubie talia non

praeceperat, licet Hesychius etiam vol. III p. 400, 28 scholiastae adstipuletur insulsiora etiam afferens haec: *πρυτανεῖον· τρία Ἀθήνησι συσσίτια πρυτανεῖα θεσμοφορεῖον πρυτανεῖον. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ μηνὶ μισθοφορία καὶ οὐ κατετίθεσαν τὸ ἀργύριον οἱ δικαζόμενοι.* Imo leg. *τὸ ἀργύριον ὅ* et *λέγεται δὲ καὶ πρυτανεία ἡ* huc retracto vocabulo *πρυτανεῖα*, mutato tamen accentu. Quae cum ita sint, satis intelligere mihi videor, exemplum Diogeniani illud, quod scholiastae evolvere licuit, in universum non modo non meliorem fuisse eo quod Hesychius descripsit, sed eidem simillimum, locisque nonnullis etiam gravioribus vitiis affectum *); imo continuisse quoque qualia Diogenianus omnino scribere non poterat propterea, quod ea Pamphilus multo etiam minas poterat chartis mandare. Nam hic puto sciebat, *ἐναῦσαι* et *νεᾶσαι* quid differant. At non solum vitiose scripto libro scholiasta usus est sed etiam interpolato. Continebat enim hoc exemplum Moeridea, quae a Pamphilo afuisse infra demonstrabitur: cf. p. 328 *διωκάθειν*] *ἤγουν διώκειν*, quae ap. Moer. p. 118 [87] his verbis concepta *Διωκάθειν· κοινὸν Ἀωριέων καὶ Ἰώνων, διώκειν Ἑλληνικῶς* ap. Hesychium etiam vol. I p. 523, 52 exiliorem formam induerunt *διωκαθεῖν· διώκειν*; et p. 403 *δευσοποιόν· — σημαίνει δὲ καὶ τὸν βαφέα*, quae in Hesychium quoque vol. I p. 477, 35 extra seriem irrepserunt e Moeride p. 122 [90], et collocata quidem in hoc etiam sunt post glossam genuinam similiter atque apud scholiastam Platonis. Haec consideranti mihi Hesychio quam Diogeniano similiorem **) videri dicerem librum illum, in quem inquirimus, nisi aliis in locis vitia sua maiore diligentia compensasset. Sic, ne urgueam *ἑρμαῖα κτλ.* soli deberi scholiastae, in Hes. omissum esse, p. 320 *φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἱππώνακτι* exhibet cuius interpretationis postrema verba nunc non leguntur apud Hesychium, etsi non ipsius sed librarii opinor culpa; mox cum p. 321 *ἀλλόκοτον ἐξηλλαγμένον ἰδιότροπον* exponit, inservit emendando Hesychio I p. 128, 63 *ἀλλόκοτα — ἐξηλλαγμένα, ἰδιοκότα* (l. *ἰδιότροπα*). P. 324 ad Charmid. p. 319, 15 *στλεγγίς* legimus sic expositum: *ξύστρα· τὸ πάλαι δὲ ἡ τοῦ καλάμου κόμη παρὰ Λάκωσιν, ᾗ ἀπεμάσσοντο. στλεγγίσματα δὲ τὰ περιξύσματα. κυρίως δὲ καλάμιναι ξύστραι. ὁ δὲ Θυατειρηνὸς* (h. e. Nicander) *στλεγγίδα μὲν τὴν ξύστραν, στλαγγίδα δὲ τὸ χρυσοῦν στεφάνιον.* Apud Hesychium IV p. 80, 84. 85 nihil exstant nisi hoc *στλεγγίς ξύστρα. στλέγγισμα κτλ.* et loco non suo III p. 340, 50 *πλανὶς· τὸ τῆς νύμφης χρυσοῦν διάδημα*, de Thyatireno omnino nihil. Similiter ap. Hesych. III p. 34, 862 testis explosus est s. v. *λήκυθος· τὸ μεταξὺ τοῦ λυκνανίου καὶ αὐχένος ἠχῶδες*, cum haec addantur in scholl. p. 334 — *ὡς φησι Κλέαρχος.* Additamentum ad Didymum ni fallor referendum periit in Hesychio IV p. 309, 56 *ψῆττα· ἰχθύδιον τῶν πλατέων ἡ ψῆττα,*

*) Cf. 359 ad Theaet. 197, 2 *συρφετῷ*] *κονιορτῷ τῷ μετὰ κόπρων. οἱ δὲ κοιμῶν* (*λοιμῶν B*) *καὶ σύρφη φρύγανα*, ubi recte Hes. IV p. 111, 2793 *τινὲς δὲ χειμῶν καὶ συρμός. ἢ ἀκάθαρτος. Σύρφη· φρύγανα.* P. 464 ad Plat. epist. VIII p. 484, 18: *Ὀπικοὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας.* Diogenianus scripserat *Ὀφικοί· οἱ νῦν Ὀπικοί* (Steph. Byz. 494, 6) et sic Hes. s. v.

**) Cf. 326 *ἀφ' ἑστίας*, p. 334 *κατηβολή*, 359 *ἀπρίξ*, 391 *βοτά*, 414 *κολλόπων*, 383 *προσαγώγιον*, 457 *ἀναγωγή*.

ἦν τινες σανδάλιον ἢ βούγλωσσον, schol. p. 375 ad Conviv. p. 406, 6 habet: — *ἡ ψῆττα, ἐκ δύο δερμάτων συγκεῖσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὅ τινες σανδάλιον καλοῦσιν ἢ βούγλωσσον. κακῶς δὲ. ἄλλα γάρ ἐστι ταῦτα.* Praeterea audi mihi schol. p. 380 ad Phaedon. 19, 10: *ἡ δ' ὕς — ἐὰν δὲ ἢ ἓν μέρος λόγου ἔσται φίλος ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ ὄφελος, ὡς Αἰγινῆται, ἢ ὄξος (ὄζος B Ξ) ὡς Χαλκιδεῖς ᾧ πρὸς τὰ ἱερὰ χρῶνται.* Hesych. *ἠδος· ὄφελος — ὄξος*, quorum utra a Pamphilo propius absint sponte intellegitur. Iterum e scholiis p. 399 *τραγήματα παρὰ Λάκωσι τὰ παρ' ἡμῖν τρωγάλια* corrigi potest Hes. IV p. 182, 87 *τρωγάλια· τὰ τραγήματα Λάκωνες* et Meinekium in Philol. XII p. 623 pro *συμπειραθέντες* recte emendasse *συσπειραθέντες* docebit schol. p. 376 ad Conviv. 435, 21 *συσπειρᾶται· συστρέφεται.* Eiusdem viri docti coniecturam *παρ' ὕ* s. v. *Ἐνόδιος* firmat schol. p. 377 ad Conviv. 456, 4 *ἱδρῦσθαι τὸν Ἑρμῆν, παρ' ὃ καὶ ἐνόδιος λέγεται.* Cf. denique p. 333 *ῥαψῳδούς, ἀνέδην*; p. 417 *οὐκ ἐτός* et p. 444 *φελλεύς.* Iam vero quaeritur quomodo scholiasta hoc suo Diogeniani codice usus sit et quid nos adiuvet in glossis Platonicis eruendis. Atque fuisse in Pamphileo glossario etiam Platonicis glossis locum concessum, ne urgueamus Boethi mentionem in Hes. gl. *δ* 1202 s. v. *διὰ πάντων κριτής* factam, evincitur e. c. glossis *ἀνερμάτιστα* (schol. p. 358) *κρονι[κ]ώτερα* (schol. ad Lys. p. 112, 17 = p. 319). Sed maior earum est numerus, quas caveamus oportet ne ad Platonem referamus, licet vocabuli illustrati numerus casus et exitus idem plane sit apud Platonem atque Hesychium. Ut paucis defungar, exclusis etiam iis, quae e Moeride sunt illata, *ἐναύσασθαι* non Axiochum vol. VIII p. 516, 1 spectat, sed Cratin. fr. CXXVIII, *ἐντέτηκεν* non Menexen. p. 398, 12 Bekk. (schol. p. 392) sed Sophocl. El. 1311, *ἤνυτον* non Conviv. p. 456, 21 (schol. p. 377) sed Xen. Cyr. V 5, 22, *ἐκ τοῦ παραχρῆμα* non Conv. 394, 4 sed Xenopho Hell. VI 4, 11. Quid vero Platonis interpres? Loco Platonico apponit non eam vocabuli significationem, quae ei sola convenit, sed expositiones omnes, quotquot Diogenianus ad diversos scriptorum locos referendos apposuerat et ipse appingit, formulis tamen *ὡς νῦν, ὡς ἐνταῦθα* subindicans eam significationem, quae loco Platonico sibi commodissima videretur. Sic apud Hesychium vol. II p. 376, 96 legimus: *ἴτης· ἰταμός, θρασύς — ἢ ἵστωρ καὶ ἐπιστήμων.* Hinc schol. p. 375 ad Conviv. p. 430, 5 *ἴτης*] *ἵστωρ ἐπιστήμων, ὡς ἐνταῦθα, λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰταμοῦ καὶ θρασέος.* H. e. e voc. *ἴτης* expositionibus in Diogeniano collectis huic loco apta est *ἵστωρ.* commemorat autem etiam alias velut *ἰταμός θρασύς.* Neque aliter intellegenda sunt haec scholiastae verba p. 358 *ἀτάρ*] *καὶ δὴ ὡς νῦν* (Theaet. 176, 2 Bekk.) *σημαίνει δὲ καὶ ὅμως καὶ ἄτε δὴ καὶ πλὴν καὶ δὲ.* Ibid. *ἐπίδοξοι*] *ἔνδοξοι ἢ ὡς νῦν* (Theaet. 178, 3) *προσδόκιμοι.* p. 337 *ἐπουρίσῃ*] *ἀποπέμψῃ, ἢ ὡς νῦν* (Alcib. sec. 289, 23) *ἐφορμήσῃ.* p. 370 *δεινοί*] — *ἢ δέους ἄξιοι ὡς νῦν* (Cratyl. 48, 4). Cf. p. 383 *οἰ*, 398 *τέγγεσθαι*, 403 *δευσοποιύν*, 404 *νεῖ*, 417 *μέλλει*, 456 *συνέριθοι. λῆμμα*, 459 *ψαλῖδα*] *ἤτοι καμάραν, ὡς νῦν* (Legg. p. 292, 16) *ἢ ταχεῖαν κίνησιν ἢ ὑδρορόην ἢ ἄρμενον.* Iudicio tamen in eligenda significatione nullo utitur; quod cum multis exemplis demonstrari potest, tum hoc ineptiarum pleno. In epist. VIII (vol. VIII p. 484, 18) scripserat Plato:

τούτων δὲ χρὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς Ἕλληνας τέμνειν φάρμακα h. e. *quamobrem contra haec Graeci omnes omni providentia remedium afferre debent.* Ad haec schol. p. 464 *τέμνειν φάρμακα* inquit *πείθειν τιμᾶν ἡγεῖσθαι, ὡς οἶμαι νῦν.* Nimirum in Diogeniano legit aeolicum *τέμμειν* explicatum vocibus *πείθειν τιμᾶν πείθεσθαι ἡγεῖσθαι*, quocum conf. *ἐπετέμετο· ἐπετίμησεν* (Lob. rhem. 118), sed legere sibi visum est *τέμνειν.* Hoc est Platonem interpretari. Quamquam tam ineptum nihil est, ut non inveniat homines ineptiores, qui admirentur. Certe Photius 575, 12 Bachm. anecd. 384, 5 non modo Diogenianum recoquunt, sed etiam scholiorum sordes *τέμνουσι φάρμακον· τιμῶσι ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.* Itaque nisi verum scholiastae nomen adhuc sub *ἄλλοις* latet, Hierocles audiebat homo ineptissimus. Uno tantum in loco sanum prodidit iudicium p. 444, ubi de voc. *πνύξ* agens: *τόπος* inquit *Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἐκκλησίαι ἐγίγνοντο πάλαι μὲν πᾶσαι, ὕστερον δὲ ἄπαξ, ὅταν τὸν στρατηγὸν χειροτονῶσιν*; Hesychius enim h. l. *νῦν δὲ* ponit pro *ὕστερον δὲ.* Manifestum igitur est scholiastam Platonis neque Diogeniani librum usurpasse Hesychiano codice admodum pluris faciendum, neque adiuvare nos in glossis Platonis ad auctorem suum referendis *). Transitum facimus ad *σχόλια παλαιὰ εἰς τοὺς Καλλιμάχου ὕμνους.*

In his quoque multa insunt, quae interpreti ad manum fuisse Diogenianum nobis persuadeant. E. c. Iov. 8 *τὸ κρητίζειν· ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι* totidem verbis leguntur apud Hesychium, Apoll. 37 *χνόος*] *ψόφος ξυσμός*, Del. 286 *γηλεχέες*] *καὶ Ὅμηρος χαμαιεῦναι*, Dian. 173 *Ἀλάς*] *δύο Ἅλαι δῆμοι τῆς Ἀττικῆς*, LM. 4 *σοῦσθε*] *ὁρμᾶτε*, 124 *ἤλιθα*] *μάτην* invenies ap. Hes. IV p. 290, 571 I p. 428, 503. 112, 34 IV p. 61, 62 II p. 274, 58, neque *λύματα*] *καθάρματα* ad Iov. 17 in Hesychio frustra quaesieris modo *ΑΤΜΑΤΑ*: *καθάρματα* mutes in *ΑΥΜΑΤΑ.* Reliqua lectores conferant ipsi: Iov. 3 *Πηλαγύνες*, 22 *σαρωνίδας*, 66 *ἐσσήν*, 71 *ἐμπεράμους*, 74 *γεωμόρος*, 76 *ὑδείομεν*, 77 *ἐπακτῆρες*, 80 *λᾶξιν*, 84 *ῥυηφενίην*, 90 *ἄνην.* Apoll. 18 *κλείουσιν*, 20 *κινύρεται*, 33 *ἄεμμα*, 41 *πρῶκες*, 49 *ἠϊθέου*, 50 *ἐπιμηλάδες. βάσκου*, 58 *ἔπηξε*, 59 *περιηγέος.* Dian. 3 *ἐψιάασθαι*, 8 *ἔα*, 10 *ἄεμμα*, 19 *σπαρνὸν*, 36 *μοιρήσασθαι*, 44 *Καίρατος*, 49 *μύδρον*, 54 (*ὑπο*)*γλαύσσοντα*, 59 *ῥαιστήρ*, 69 *αἰθῇ*, 74 *ὑπτήρια*, 79 *ἀλώπηξ*, 90 *πηγούς*, 124 *ἐμμάξεαι*, 165 *ὠκύθοον*, 174 *τέθμια* (Apoll. 87), [179 *κεραελκέες*?] 204 *Οὐπὶ ἄνασσ' εὐῶπι*, 224 *νᾶεν*, 251 *ἠλαίνων.* Del. 18 *ἀολλίζονται*, 20 *Μάκρις*, 61 *εἴατο*, 144 *θερμάστραι*, 168 *κέκλειντται*, 191 *ἀραιὴ*, 193 *ἀνθέρικος*, 242 *ἀλυσθμαίνουσα*, 225 *σάρον*, 235 *γλωχῖνα*, 236 *λέχριος*, 238 *ἐνδρομίδας* (Dian. 16), 261 *λίμνη*, 302 *οὐλος*, 322 *ὀδακτάσαι.* L. M. 15 *ἀλαβάστρως*, 25 *ἐμπεράμως*, 76 *περκάζων*, 67 *ἄλαστε* (cf. Hes.

*) Memorabilis est locus schol. Plat. p. 495 *ἐγκαθέτους· δολίους, ἐνεδρευτάς, κατασκόπους* explicantis. Hesych. II p. 6, 80 nonnisi haec scripsit: *ἐγκάθετος· δόλιος.* At Cyrilli etiam Voss. 63 et Dresd. 39 addunt *κατάσκοπος ἐνεδρευτής*, plane ut Suidas, iisque etiam plura servavit Cyr. Vind. 171 *ἐπιτηρῶν ἐνεδρεύων κατάσκοπος ἐνεδρευτής* adiciens. Itaque schol. Platonis documento esse posse videtur, aut Cyrillum Diogeniani verba interdum maiore cum fide servasse, quam Hesychium, aut, si quis Cyrillum statuat et ipsum ab Hesychio pendere, librarium codicis Veneti non omnia literis mandasse, quae in archetypo suo scripta invenit.

ἄλαστα). Dem. 39 *ἐψιώωντο*, 44 *ἐείσατο*, 74 *προχάνα*, 82 *νεῖται*, 92 *πλάγγων*, 91 *ἀλεμάτως* (v. *ἠλέματος· μάταιος* Hes.). Sed unum duntaxat reperi locum, quo insignius quoddam additamentum nanciscitur Diogenianus Hesychii Del. 315 *τοπήϊα*] *ὅπλα νεὼς παρὰ Λάκωσι, σχοινία, κάλοι.* In codice enim Marciano desunt verba *παρὰ Λάκωσι*, invito opinor Hesychio, in reliquis consentiente. Addit quidem scholiasta ad Del. 238 [*ἐνδρομίδας*] voc. *κυνηγῶν*, sed idem hoc omittit ad Dian. 16 *). Contra semel etiam Hesychius uno verbo ditior est s. v. *σάρον· κάλλυντρον Βυζάντιοι*, quam schol. ad h. in Del. 225, ut fatendum sit ignorare nos uter meliori Diogeniani libro usus sit. Ceterum quisquis fuit, qui brevissimum illum in Callimachi hymnos commentariolum exscribillavit, bonis a Diogeniano oblatis non magis uti sciebat quam scholiasta Platonicus. Nam quamquam in Pamphileo glossario breviato plurimae insunt glossae Callimacheae (Meinek. praef. ad Callim. p. IX p. 39 ind. p. 326), scholiasta, quippe qui lexici sui condicionem et consilium penitus ignorabat, Diogenianum vix ad unum et alterum locum vere Callimacheum illustrandum adhibuit, neglexitque consulere, ubi et commentariolum suum observationibus pretiosissimis tanquam gemmulis distinguere et textui adulterato opitulari potuisset. Ut nonnulla depromam Hes. II p. 242, 52 *οὔρεα· οὐρέα* ad h. Apoll. 31 (ubi *ἂν οὔρεα* libri. *ἂν οὐ ῥέα* Auratus), Hes. I p. 196, 50: *ἀνέρπει· ἀνέρχεται* ad Apoll. 111, Hes. III p. 237, 1708 *οὐκ ἐτάλασσαν· οὐκ ἐτόλμησαν* (codex —*εν*) ad Dian. 62, Hes. II p. 141, 90 *ἐπεκρήνε, ἐπετέλεσεν, ἐπεκύρωσεν, ἐβεβαίωσεν* ad Dian. 40, Hes. II p. 38, 33: *ἐκαθίσατο· ἱδρύσατο* ad Dian. 230 Hes. III p. 426, 19 *ῥέος* (l. *χρέος*)· *θηρίον* ad Dian. 100 respiciunt, sed ubique tacet scholiasta. Hinc factum est, ut non intellegeret Hes. IV p. 86, 51 *Στρυμόνιος· ὁ βορρᾶς* spectare Callim. Del. 26, neque in hymno in Dian. 14 *ἀμίτρους* quaesita elegantia e Cretensium dialecto arreptum esse, et ut his ipsis in locis, ubi plurimum interesset scire, quid in Diogeniano scriptum fuerit, s. vv. *εὐῶπι* inquam et Hes. IV p. 326, 67 *ὠπι ἄνασσα* (Dian. 204), librum utilissimum futurum non inspiceret. Vides igitur quo res redacta sit. Scholiorum in glossis Callimacheis apud Diogenianum Hesychii obviis ad fontem suum referendis usus omnino nullus, in revelanda glossarum et expositionum forma Diogenianea perexiguus est.

Saepius contra, quam factum est, vellem interpres Clementis Alexandrini, quem Aretham fuisse suspicor, ad Diogeniani glossarium nos ablegasset. Primum enim exemplar eius ab interpolatione glossarum sacrarum adhuc liberum fuisse demonstrari potest comparatione schol. p. 100 ed. R. Klotz cum Hesych. III p. 433, 23 instituenda:

ῥόμβος· δῖνος, κῶνος, ξυλάριον οὗ ἐξῆπται τὸ σπαρτίον καὶ ἐν τελεταῖς ἐδονεῖτο, ἵνα ῥοιζῇ. τὸ δὲ (αὐτὸ) καὶ ῥύμβος ἐκαλεῖτο. οὕτω Διογενιανός.	*ῥόμβος· — δῖνος κῶνος. ξυλήριον οὗ ἐξῆπται σχοινίον καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δινεῖται [ὁμελίας· μετέωρος περιτομῆς] ἵνα ῥοιζῇ. τοῦτο αὐτῷ* (lacuna).

*) Nolui afferre schol. ad Dian. 10 Ap. 33 *ἀεμμα*) *ἡ νευρά*, pro quibus Hesychius porrigit *ἄεμμα· τόξον, ἱμάτιον.* Nam *ἱμάτιον* potest ad gl. *ΓΕΜΜΑ* pertinere, neque opus est, ut statuamus interpretationes glossarum Callimachearum *ἐνδυτόν* et *ἄεμμα* coaluisse.

Deinde servavit unam certe glossam quae in Hesychio periit sive ipsius sive librarii incuria, seu quod ab archetypo etiam, a quo Hesychius descriptus est, aberat. Denique habebat nonnulla rectius scripta et maiore cum perspicuitate tum amplitudine commendabilia. E. c. quae p. 117 ed. Klotz. de v. *χοροκόσμια* referuntur, apud Hesychium satis sunt ieiuna, apud eundem pro *ληνεύουσι* e schol. p. 106 (*ληναΐζουσι· βακχεύουσι. Λῆναι γὰρ αἱ Βάκχαι*) hoc ipsum lemma restituendum videtur; nec dubitari potest, quin recte apud schol. p. 116 legatur *δεισαλία*, pro eo, quod Hesychius offert *δίσαλα*, nisi hoc *δῖσα* vel *δεῖσα* scribendum. Minoris momenti sunt, in quibus Hesychius praestantior est, veluti cum hic *ἐγχρίμπτεται* explicat *ἐγγίζει, ἐμπίπτει*, schol. p. 110 *ἐγχρίμπτονται· συμπίπτουσι*. In aliis ad verbum concinunt; cf. p. 106 *πασχητιᾷ* p. 120 *προυργιαίτερον*. Vide etiam p. 108 *πανομφοῖος, περιβασίῃ* (—*οῖ*) p. 143 *φελλάτας*, 117 *μελεδωνοί*, 122 *ἱππόθορον*, 123 *γεγωνόν*.

Exemplo etiam meliori usus est qui scholia in Nicandri Theriaca composuit. Ad v. 585 p. 46 ed. Keil haec leguntur: *βουπλεύρου τε: Δημήτριος ὁ Χλωρὸς τὴν βούπλευρον δένδρον εἶναί φησιν. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ λάχανον οὗ μνημονεύει Νίκανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὑακίνθῳ καὶ Ἐπαίνετος* (sic A *ἐπαννενετὴς* K) *ἐν τῷ περὶ λαχάνων*. Hesychius Vol. I p. 391, 57 nil nisi haec: *βούπλευρον· λαχάνου εἶδος*, sed Epaenetum vidimus inter Pamphili fontes fuisse praef. p. LXX, unde recte mihi conicere videor post *εἶδος* addendum esse *Ἐπαίνετος* vel *παρὰ Ἐπαινέτῳ*. Maioris auctoritatis est, quippe probandi vi maiore praeditus alter scholiorum locus p. 41 ad Theriac. 512: *Ἑρμῶναξ ἐν ταῖς Κρητικαῖς λέξεσι τὴν ἀγρίαν ἄπιον ἀχράδα φησὶν εἶναι. ἡ δὲ ἄπιος εἰς πολλὰ διαιρεῖται. καὶ βάκχη γὰρ λέγεται καὶ μυρτάς*. Nam Hermonactis glossas Creticas non video, unde cognitas habere potuerit scholiorum auctor, nisi ex Pamphilo qui eas compilaverat, breviato. Hesych. I p. 345, 10 *ἀχράδα· ἄπιον* (insere *Κρῆτες*). *καὶ βοτάνη* 12 *ἀχράδας· τοὺς ἀπίους* et iterum 345, 12 *ἀχράδα· ἄπιον Λάκωνες* loco non suo, ut glossam cum expositione e superioribus male repetitam, *Λάκωνες* vero ad aliquam vicinarum glossarum referendum esse appareat. Idem 354, 27 *βάκχη· γένος ἀπίου* III p. 114, 1756 *μούρταρ· πιλός* (l. *μουρτάρ· ἄπιος* Laconice pro *μυρτάς*). En tibi tertium exemplum e schol. ad Ther. 180 p. 18 petitum: *τὸ δὲ ποιφύζειν πολλαχῶς λέγεται, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐκφοβεῖν ὡς Σώφρων ἐν μίμοις· ‚παιδικὰς* (*παιδικὰ* recte A, nam teste Ath. VII 314 F mimus erat sic inscriptus *Παιδικὰ ποιφύξεις*) *ποιφύξεις' ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ πνεῖν, ὡς Εὐφορίων ‚Ζεφύρου μέγα ποιφύξαντος·'* In Hes. III p. 252, 46 haec induerunt speciem hanc: *ποιφύξεις· ἐκφοβήσεις. καὶ τὸ φυσᾶν καὶ τὸ πνεῖν ἐκ τοῦ ποιφύσσειν*. Cum Hesychii gl. I p. 136, 75 *ἅλως· ἡ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια. Αἰσχύλος περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ κύκλος*, consentit quidem schol. p. 17 ad Ther. 166, sed elegantiore sermone, h. e. ipsius Diogeniani verbis utitur: *κυρίως ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. μετενήνεκται δὲ εἰς τὴν τῆς ἀσπίδος περιφέρειαν*. Consentit etiam schol. Nic. Ther. 3 p. 4: *ὁ γὰρ πηὸς σημαίνει τρία τόν τε φίλον τόν τε συγγενῆ, ἔτι δὲ καὶ τὸν κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖον* cum Hes. III p. 322, 19 *πηοί· συγγενεῖς καὶ*

οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι, modo ante συγγενεῖς reducas voc. φίλοι, quod quin Diogenianus scripserit mihi non est dubium. Aliis duobus locis fortasse dubitari potest, utrum quod addit scholiasta Diogeniano acceptum retulerit, an non, suspicor tamen rem sic se habere. Ad Ther. 5 p. 4 βουκαῖος interpretatus est ἢ θεριστὴς ἢ βουκόλος ὁ ζεύγεσι βοῶν ἑπόμενος ἢ γεηπόνος ἁπλῶς et ad Ther. 18 p. 6 τυχήσας per ἐπιτυχὼν, κύρσας. Hes. I p. 379, 901: βουκάϊος· βουκόλος, οἱ δὲ θεριστής et IV p. 188, 19 τυχήσας ἐπιτυχών, ut Δ 106 interpretatus et paraphrasta Bekkeri *). Splendidissime vero Diogeniani a scholiasta Nicandri usurpati virtutes nitent in iis locis, quibus apud Hesychium graviora vulnera sunt inflicta, quam ut persanari possent, nisi in scholiis esset medicina parata. An mentem scriptoris aliquis assecutus esset haec legens Hesychii verba: ἐμπροΐεντα· ταχύν nisi opitularetur schol. ad Ther. 70 ἐμπρίοντα δὲ τὸν ἀκανθώδη καὶ τραχὺν εἶπεν? Quis porro diceret, quid sibi velint vol. III p. 15, 78 verba Λασιών· οἱ δὲ δρυλασίωνας, nisi δρυμοὺς καὶ λασιῶνας legi ap. Nic. Ther. 28 adnotasset Meinekius, quorum illud schol. p. 6 explicat συμφύτους τόπους, alterum δασεῖς τόπους καὶ ὑλώδεις, ut pateat expositiones ap. Hesychium lacuna haustas esse. Adde ἔτρυγεν· ἐξηράνθη ἐπὶ λίμνης, quae sensu carent et emendari nequeunt, nisi retuleris ad Nic. Ther. 368 τρύγη δ' ἐνὶ πυθμένι λίμνης. Sed inveteratum esse vitium docet Hes. τρύγει· ξηραίνει comparatus cum Theognosto p. 24, 20: τρύγει· ξηραίνει. τρύγα· πυθμένα. Nec praetermitti fas est Hes. III p. 4, 92 λάθαργοι· σκώληκες. ἢ τὰ ξυόμενα ἀπὸ τῆς βύρσης ὑπὸ τῶν ἀρβήλων, ubi non solum explicatur λάθαργοι sed γναπτόμενοι — λάθαργοι, verba Nicandri Ther. 422, quae schol. p. 34 sic exponit: ξεόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρβήλων κτλ. Liceat denique addere nonnulla minoris momenti. Ad Ther. 29 λιστρωτόν scholion in expositionibus addit ἐξυσμένον, ad 590 σώχειν: λειοῦν, quorum neutrum servavit Hesychius; ad 380 p. 32 recte scribitur ἑαρτέρου δὲ ἑαρινοῦ, Hes. II p. 2. 38 ἑάρτερος· ἀέρος, ἐαρινοῦ Cyrill. τοῦ κατὰ καιρὸν τοῦ ἐάρος, ἐαρινοῦ; ad 52 p. 8 τὸ κνέωρον, ὅ δή τινες κνῆστρον καλοῦσιν (κένωρον KgL, κένορον A — κνήστραν L μνήστραν K κενήτερην P), Hes. κνητὸν· τὸ κνέωρον. Nolo in re perspicua chartas perdere amplius. Plura exempla Diogeniani a scholiasta adhibiti qui requirat, conferat haec vocabula cum Hesychio: Ther. 97 ὄλπη 109 λάκτις 132 μετεκίαθον 153 δομὴν (σῶμα) 246 κιονίδα 268 τράμπις 272 ἦλος (ἦλοι Hes.) 278 ἀσκελές 341 χανδόν (ubi schol. duos articulos contraxit in unum) 533 ῥάδικες 536 λοβύς 577 σκίνακος et τάμισον 579 ἐχῖνον (Hes. ἐχῖνος, ἦνυστρον, κεκρύφαλος) 628 κύρκορος 625 ἀδευκής· πικρύς 775 ἄραδος cett. et cum iis quae praef. p. LXXX s. v. ΠΤΕΡΙC diximus contendat schol. ad 39 p. 7: βλῆτρος δὲ ἐστιν ἡ λεγομένη πτέρις ἤγουν τὸ βλάχνον, ubi βλίτρου in ipso textu ABPU Ald.

*) Caussa, cur utraque interpretatio mihi Diogeniani videatur et gl. ad Nic. l. c. referenda non ad Homer. Il. Δ 106, in aperto est. Etenim cum glossa non sit ex Apollonii lex. Hom. petita pro insiticia habenda esset, nisi ad Nicandrum spectaret et e vetere commentario in Theriaca eius transmigrasset in Pamphilum et Diogenianum, unde recentior aliquis interpres felici casu iterum deprompsit, ut loco Nicandri illustrando eam adhiberet.

Satis diximus de scholiorum collectionibus. Superest, ut adiciam nonnulla de ‚Gl. Victor.' quas identidem appositas videmus in scholiorum graecorum in Aristophanis comoedias editione ab GDindorfio parata Lipsiae MDCCCXXII. Sunt hae copiae Victorianae in Aristophanem, quas exscriptas ab Aloysio Nickelio edidit Fr. Thierschius in Actt. Philol. Monac. vol. I fasc. II. p. 340 — 418. Plurima in iis contineri Hesychii editori fortasse utilia futura iam Nickelius significaverat passim additis brevibus adnotatiunculis *‚fere ut Hesych.' ‚Eadem Hesych' ‚Ita quoque Hesych.'* Cf. ad Vespp. 225. 413. 495. 604. 654. 730, 733. 909. 1058. 1050. 1202. 1535. In quae cum primum incidissem, putabam a Petro Victorio non e libris manuscriptis marginibus editionis Aldinae (MCDXCVIII) appicta esse, sed proprio Marte excerpta ex Hesychio et eo quidem typis expresso. Tantus enim erat consensus, qui fugere non potest collaturos Gl. ad Ar. Ach. 72 *φορυτός* 321 *θυμάλωψ* 320 *σαίνει* 430 *λαχίς* 458 *λιπαρῶ* 578 *κνδοιμός* 882 *ψίαθος* 1170 *τευθίς* 1203 *σπέρχειν* cum glossis Hesychianis. Atque aliae etiam glossae, licet non in quovis puncto conspirantes, ita tamen sunt comparatae, ut videri possint ex Hesychianis exsculptae esse. Mox tamen intellexi aliarum rationem esse aliam. Nam quod ad Ach. 534 adnotatum est: *Λαικαστρικῶν· πορνῶν*, hoc non habere poterat ex impresso Hesychio exemplari, quod in codice a tertia demum manu in margine additum, a Musuro opinor, iterum deletum et in Aldina omissum est. Vid. vol. III p. 5, 31. Itaque Victorius aut ipsum codicem poterat inspicere, aut in codice aliquo ipsius Aristophanis invenerat glossam hanc interlinearem. Illud quin fieri potuerit non dubito quidem, sed factum esse non est probabile. Nam aliis locis nonnullis in ea Diogeniani recensione, quam Hesychius noster exprimit, desiderantur, quae glossatorem de suo addidisse non dixerim. Sic ad Acharn. 151 *ῥανίς· σταλαγμός, σταγών* excerptum est e gl. Victor., Hesychius non habet nisi haec *βανίς· σταλαγμός*; ad Ach. 676 e gl. Vict. enotatum *ῥιπίς· πλέγμα παρ' Ἡροδότῳ*, in Hesychio testis non comparet. Est etiam, ubi alius in gl. Vict. sit glossarum vicinarum ordo, quam in Hesychio: velut ad Ach. 470 *βυπτεῖν· βαπτίζειν. βυννεῖν· τὸ στόματι κατέχειν τι*, in Hes. *βυννεῖν*, deinde *βυπτεῖν*. Haec tametsi ad librum Diogeniani a nostro diversum nos ducant, tamen, si superesset, multum cum nobis profuturum esse, haud affirmaverim. Nam *βυννεῖν* nihili esse, sed *βύνην* scribendum et explicationem ad *βύξ* pertinuisse, diximus in editione I p. 406, 22; quod vero ad Ach. 848 profertur *καθεδεῖται· κάθηται*, hoc in Diogenianum illatum est e Moeride p. 212, ubi male codicum Coisl. Reg. Leid. lectio *καθεδεῖ — καθίσει* in *καθεδεῖ — καθίσεις* mutatum est ab editoribus, cum acquiescendum sit in Bergleri correctione *καθεδεῖ(ται)· καθίσει*. — Quorsum spectet, quod RMerkelius in proll. ad Apoll. Rhod. p. LV indicat, in cod. Vat. CL. inesse quaedam videri ex Hesychio ante Musurum desumpta, non expiscor.

Itaque transitum facio ad Theognostum, ut ostendam eius orthographiae rationem falsa specie deceptum non perspexisse Lobeckium, cum in Paral. p. 395 haec scriberet: *„Theognosti exempla pleraque ex Hesychiano lexico partim vitiose transscripta sunt, plerumque literarum ordine, servatisque quae illinc exciderunt.*" Nam quantumvis verum sit, inesse in Theognosto ali-

quammulta, quae frustra apud Hesychium quaesieris, hinc tamen nón continuo sequitur haec ex Hesychii libro aliquo integriori esse transscripta, cum non ignoti sint antiquiores lexicographi, e quibus tamquam fonte communi uterque poterat haurire, Diogenianus et Vestinus. Ac tantum abest, ut Theognosti lectiones tanquam alterius codicis Hesychiani nobis ereptas esse doleamus necesse sit, ut gratulemur nobis, quod frustula nonnulla sive Vestini sive Diogeniani feliciter servata cum Hesychio comparare possimus, modo demonstratum fuerit, sic se rem habere. Ne longus sim transscribam aliquot Theognosti capita, e quibus speramus fore ut omnino nullam inter utrumque fuisse nisi agri compascui communionem appareat, sed transscribam in rebus levioribus — nam mendosissime scriptus est Baroccianus 50 — ita correcta, ut sine offensione legi possint.

ΡΑ p. 23: *ἡ οι συλλαβὴ πρὸ τοῦ ρ ἐν ἀρχῇ λέξεως διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἷον † ὑργάλαι· ἀεὶ ἔρρωσο, ὕρ(ιγ)γα· πτύον, ὑρισός· ἀγγεῖον πλεκτόν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσιν, Ὑρμίνη· μάχη, πόλις, ὕρον· σίμβλου, ὕρραξ· μίγδην, ἀναμίξ, ὑῤῥάδιος· .... προγόνων (εἰκαῖος) ἢ ἄδοξος, ὑῤῥάδα· σπυρίδιον, ὕρειγαλέα· ῥηγαλέα, ὕρχαι· ἐπιθέματα πρὸς κουφισμὸν τῶν φορτίων, σεσημείωται τὸ οἰρὼν· ὁ χάραξ, οἴριος· ἀποστερητής, οἰρίζον· ὅρισον, οἱριάζων· τραχυνόμενος, διὰ τῆς οι διφθόγγου.*

In Hesychio, cui prima gl. deest, ordo est hic: *ὑράξ ὑρειγαλέον ὕριγγα ὑρισίδα (σπυρίδιον) ὑρισός Ὑρμίνη ὕρον ὑρράδιος ὕρχη*, et glossarum *ὕρειγαλέον ὑρισός ὕρον ὕρχη* plane diversa expositio, s. v. *ὕριγγα* laudat Salaminios, s. v. *ὕρον* Cretenses, sed post *Ὑρμίνη* omittit *μάχη (Ἠλεῖοι)*. Vocem ab *οιρ* incipientem nullam habet nisi *οἰρών*, sed aliter explicatam et recte quidem; nam *ἀποστερητής* est *οὔνιος, ὅρισον* i. q. *οὔρισον, τραχυνόμενος* denique *ὀχριάζων* Sophocleum fr. 966, quod Phot. 326, 13 et Hes. III p. 193 suo loco collocatum habent.

ΡΑΑ Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ρυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· ῥύαξ· στεφάνη (περικεφαλαία Hes.) πύργος, ῥυάδες· οἱ ἀγελαῖοι καὶ παντοδαποὶ ἰχθύες, ῥύδην· ῥευστικῶς, δαψιλῶς, ῥυ(στά) ζειν· ἕλκειν ἐφ' ὕβρει, ῥύζων· πενθῶν, ῥυηφενές· πλούσιον, ῥυκάνη· χειρομύλη, ῥύματα· φάρμακα σωτήρια, ῥυμιναὶ· ἐλαφραὶ πυκναὶ, ῥυμός· ὁ τῆς ἁμάξης, ῥύμη· ὁρμή, Ῥύπαι· ( ), ῥύπον· σπῖλον, ῥυσὸν· οὖλον, ῥύσιον· σωτήριον, ἑλκυστόν. σεσημείωται τὸ ῥοικόν, τὸ σημαῖνον τὸ σκαμβύν, ῥοιβδεῖν τὸ [p. 24] *ῥοιφῶ, ῥοίδια, ὑποδήματα γυναικεῖα, ῥοιγεύς βαφεύς, Ῥοίτειον πόλις Τροίας, ῥοιβδῳδεῖ ματὰ ῥοίζου σαλεύει, ᾄδει, ῥοῖβδος ψόφος ποιός.*

Ordo apud Hesychium idem est, nisi quod *ῥυστάζειν* recte scriptum suo loco legitur; desunt gl. *ῥυάδες ῥύματα, ῥυμιναί* (cf. vol. III p. 435, 86) *ῥυσόν*, et in altera canonis parte —, ubi est ordo: *ῥοιβδεῖ ῥοῖβδος ῥοιβδώδει, — ῥοίδια ῥοιγεύς Ῥοίτειον.* Ac *ῥοίδια*, pro quo Hes. offert *ῥάιδια*, non Theognosti errori vel incuriae imputandum esse docet Choerob. orthogr. ap. Cram. AOxx, II 256, 21. Pro *ῥοιγεύς* in Hes. recte scriptum *ῥηγεύς* (*ῥεγεύς*) et minus recte *ῥογεύς*.

ΡΑΒ Τὸ ὑ πρὸ τοῦ σ ἐν ἀρχῇ λέξεως φεύγει τὴν διὰ τῆς οι διφθόγγου

γραφὴν· ὑσαλιβάτης, ᾧ Σκύθαι ἀλείμματι χρῶνται, στέατι μοσχείῳ καὶ αἰγείῳ, ὑς ἐκώμασε· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκόσμων, ὕσδοι· ὄζοι, ὕσκλοι· ἀγκύλαι, ὑσμίνη· μάχη, ὕσπληγξ· (....) πάσσαλος, ὑσπέλεθος· ὑὸς ἔκπατος *), ὑσσός· ἐμβόλιον, Ὑσσέλειον. ὄνομα ὄρους, ὑστριχίς· μάστιξ, ὕσταξ ὁ σκύτος· πάσσαλος † ὑσταξυρίς, σεσημείωται τὸ οἶσθα, οἶσε· φέρε. οἰσύπη· μαλλός, οἰσυπηρόν, οἰσύδρα· ὑδροχέα, οἶσον· σχοινίον, οἰστρεῖν· ὁρμᾶν, οἰστρᾷ· **) σφύδρα (....) οἰσοπόνηρον· λυπηρόν, οἶσυπος· ῥύπος διὰ τῆς οι διφθόγγου γραφόμενα.

Hic οἰσυπηρόν correctio est corrupti οἰσοπόνηρον· λυπηρόν (leg. ὑπαρόν), eaque cum οἰσύπη· μαλλός et οἰσύδρα· ὑδροχέα retrahenda post σφύδρα, quo literarum ordo servabitur. Apud Hes. ordo est ὑς, ἀλείφαβοῦς ὕσδοι ὑς ἐκώμασα ὕσκλοι ὑσμίνη ὕσπληξ ὕσσακος (v. p. 220, 38, 221, 30) Ὑσσέλινον ὑστριχίς, deficiunt ὑσπέλεθος ὑσσός et si ξυρίς re vera appellabatur ὕστα etiam hoc. Scythicum ὑσαλιβάτης in neutro correctum et mira in vocc. ὕσπληγξ et ὕσσακος confusio docent hic antiquitus aliqua turbata esse, praesertim cum in voc. ὕσπληξ etiam schol. Platon. p. 316 Bekk. foede lapsus sit a suo Diogeniani exemplari deceptus. In altera parte expositiones verborum tantum οἶσον et οἶσυπος eaedem sunt, reliquae differunt. οἰσύδρα quod Lobeck. ad Buttmann. Gr. Gr. II p. 487 scribit ὀρσύδρα non agnoscit.

ΡΑΓ τὸ ῡ πρὸ τοῦ τ̄ κατ' ἀρχὴν λέξεως σπάνιον πάνυ. τὸ ὕτνον γὰρ εὕρομεν διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ, καὶ τὸ οἶτος ὃ δηλοῖ τὸν ὀδυρμὸν διὰ τῆς π̄ διφθόγγου καὶ μόνα.

Apud Hes. ὕτνον non legitur sed ὑδνόφυλλον; οἶτος exstat quidem sed ita, ut inter expositiones ὀδυρμός non compareat. Nec μόνα scribere poterat, qui Hesychium poterat inspicere. Hic enim tria habet vocc. ab οιτ inc.: Οἴτας, οἶτος, Οἴτυλος unum ab υτ: ὑτθόν· τὸ πυρίεφθον, cui ex Steph. Byz. accedit Ὕτεννα.

ΡΔΔ Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς τρυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ γράφεται. τρυφάλεια· κυνῆ, περικεφαλαία, τρυφαλίς, τρυφερός, τρυφέν· κλασθέν, τρύζω, τρυφῶ, τρύχεται, τρύγει· ξηραίνει, τρύγα· πυθμένα, τρυγίας, τρύγη· σῖτος, τρυσὸν· ἀσθενές. τρυλίζει· ὀδύρεται, τρύφη· διεσκεδάσθη, τρύμα..... πόνος, τρυπᾶν· τρίβειν, τρυτα... ἄμητος, τρυφὴ· σπατάλη, τρύσιππος· ὁ γεγηρακὼς ἵππος, τρυγών, τρυγίας, τρύπη. τρυγῳδία, σεσημείωται. τὸ Τροίη ἐπὶ τῆς Ἰλίου, καὶ τὸ Τροιζήν πόλις Ἄργους, διὰ τῆς οι διφθόγγου γραφόμενα.

Σεσημειωμένα eadem sunt apud Hesychium; sed non agnoscit τρυγίας τρυλίζει τρύφη· διασκεδάσθη, τρύγα, τρυφὴ· σπατάλη, τρυγῳδία, τρύσιππος, quamquam habet τρυγῳδεῖν et τρυσίππιον.

---

*) Inepte Cramerus ὕσπελθος· ὑὸς ἐπακτός. Cuius fabricae est etiam p. 25 d: ‚Lege ὀρνέου' ad gl. φοῖνιξ· ὀργάνου εἶδος, quod verissimum est. Herod. IV 192. Ibid. ‚Lege φοιβάς, μαινάς' pro φοιβαΐμαν h. e. Φοιβάμμων.

**) Hanc gl. genuinam esse inde apparet, quod spectat Plat. Phaedr. 250 D (p. 50 Bkk.) unde petita sunt etiam ἐγχρίει (vol. II p. 13, 61) et λωφᾷ.

ΡΑΕ πᾶσα λέξις ἐκ τῆς τυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ γράφεται, τύχη, τύπος, τύραννος, τυκάνη; ᾧ ἀλύωσι, τύλος, τύλη· τὸ τυλεῖον, τύλον· τὸ αἰδοῖον, τυννοῦτον· τηλικοῦτον, τυπάς· πλήκτης, τυτθόν· μικρόν, τῦφος· καπνός, Τυφῶς, τυφῶσαι· ἐμπρῆσαι, τύφεσθαι· μα(ρα)ίνεσθαι, τυφεδανός, τύχος· ὄρυξ. σεσημείωται τὸ τοῖχος [p. 25] *ἐπὶ τῆς οἰκίας, τοιοῦτος· τὸ ἀναφορικόν, τοῖον — — τοιχοδιφήτωρ ὁ τοιχωρύχος καὶ τὸ τοιόν τε τὸ δυνατόν διὰ τῆς οι διφθίγγου γραφόμενα.*

Desunt Hesychio *τυκάνη, τύλη· τὸ τυλεῖον.* aliter explicantur *τυφῶσαι, τύχος, τῦφος. σεσημειωμένα* plura habet, sed corrupta.

ΡΑΣΤ τὸ ῡ πρὸ τοῦ φ ἐν ἀρχῇ λέξεως φυσικὸν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. εἴ τι γὰρ εὑρεθήσεται ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως συντεθὲν εὑρεθήσεται, οἷον ὑφείς κτλ. τὸ οἰφεῖ, ὃ δηλοῖ τὸ ὀχεύει, καὶ τὸ οἰφόλης ὁ ἀκρατὴς καὶ λάγνος, ἀκόλαστος καὶ τὸ οἴφι τὸ τετραχοίνικον μέτρον διὰ τῆς οι διφθόγγου γραφόμενα σεσημείωνται.

Tria voc. ab *οιφ* incipientia etiam Hesychius agnoscit; sed omittit *λάγνος ἀκόλαστος.* Postremum scribit *οἴφιν,* Theognostus *οἴφνη* et p. 18, 25 *οἶφνος.*

ΡΑΖ πᾶσα λέξις ἐκ τῆς φρυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· φρύγανον, φρυκτός· πυρσός, φρυγανισ(μός), φρυγόων· φεύγων, φρυκτωρός, φρῦνος τὸ ζῶον σεσημείωται τὸ φροίμιον, τὸ προοίμιον.

Φρυγόων· φεύγων Hes. non habet, nec tamen videtur *φρύγων· φώγων* reponendum esse propter *φυγόσκων· φεύγων, φυτοσμῶν· φεύγων* et Creticum *φρυγά· φυγή.*

ΡΑΗ πᾶσα λέξις ἐκ τῆς φυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· φύζα· ἡ φυγή, φυή, φῦκος, φυκιόεν· πορφυροῦν, φῦλον, φύλιψ· ἡ ὑρίξ, Φυλεύς.... ἀλώπηξ, φυτά. φύτλη· ἡ γένεσις, φυταλιά· κῆπος. σεσημείωται τὸ φοῖβος· ὁ καθαρός, καὶ τὸ φοιτῶ· τὸ παραγίγνομαι καὶ εἴ τι παρ' αὐτά· φοιτητής, φοιτεία· ἡ μάθησις. κτλ. καὶ τὸ φοινῆες ὁ ἐρυθρός, φοινιάς· ἡ ἐρυσίβη, φοίνιον· τὸ φοινικοῦν, τὸ αἱματῶδες, Φοινίκη, φοῖτος· μανία, φοινιχελικτής· ὁ ἀπατηλός. φοῖνιξ· ὀργάνου εἶδος, φοίνια· πυρρά, φοιβάστρια· καθάρτρια, Φοιβάμμων.

Apud Hes. desiderantur *φύλιψ* (quamquam Macedonicum *πύλιγγες* habet) *φοῖνιξ· ὀργάνου εἶδος* et *φοίνιον.* Idem error apud utrumque *φύλλες· ἀλώπεκες* negotia facessivit interpretibus. Denique *φοινίας* et *φοίνια* apud alterum iuxta posita in altero longiori spatio dirimuntur.

Sed taedet plura transscribere. Licet enim plurima sint, e quibus patefiat, unde Lobeckius in suspicionem suam abreptus sit, tamen plurimis etiam iisque gravissimis argumentis impedimur, quominus viro immortali assurgamus. Alius enim apud Theognostum est ordo, aliae haud paucarum glossarum sunt expositiones, denique inter *σεσημειωμένα* nonnulla, quae quomodo potuerit scribere demonstrent velim, qui Hesychium ab eo compilatum esse contendunt. Sic ut ex aliis etiam orthographiae partibus depremam exempla probandi vi satis, ut puto, idonea praedita, p. 8, 32 qui ab Hesychio pendebat, non poterat scri-

bere *θαίμαν*, sed debebat suadere *θεμάν*, quod ipsum noster praebet vol. II p. 305, 25, neque p. 8, 17, opinor, contentus fuisset duobus vocabulis *σεσημειωμένοις* hisce *γαῖσος* et *γαιῶ*, sed apposuisset ut in alienis bonis se iactaret etiam Hesychiana quamvis vitiose scripta *γαῖντα γαιθυλλάδες γαίνεται*. Quodsi Hesychium a Theognosto compilatum non esse demonstratum est, sequitur, Diogeniani aut Vestini librum aliquem ipsi praesto fuisse, exaratum quidem, quod summopere dolendum est, neglegentissime, ita ut in locis desperatis plerumque consulentium expectationem fallat improbius, haud scio tamen an etiamsic utilissimum, non modo ad contextum Hesychii in rebus levioribus rectius constituendum, sed etiam ad aestimandam tachygraphi fidem, in epistula ad Eulogium data, nullam se insuper habuisse lectionem in Diogeniano suo lectam, gloriantis. Nam Vestinum etiam probabile est ampliores quidem glossarum explicationes resecuisse, numerum autem imminuere noluisse.

Sed ut illuc redeam, unde p. LXXXVI exorsa est oratio nostra, ingens videtur Diogeniani librorum mssorum numerus fuisse, sed ut p. LIX me dicere memini, codicum recognitorum et qui melioris notae dici mererentur, perexiguus. Bonitate vidimus excellere exemplum, quo scholiasta Theriacorum Nicandri usus est, a quo integritatis gradu proximus erat liber ab interprete Clementis adhibitus, reliqui, ni fallor, numerus erant, et si quam e consensu in vitiis *) periclitari coniecturam licet, aut per varios casus ex eodem mendosiore Diogeniani codice descripti, aut post Hesychii demum curas in lucem editi. Quae cum ita sint, iam minus mirabimur, quod in Hesychio totiens velut in scopulis offendimus **). Nam librum tractamus e Diogeniani aliquo codice pessimo descriptum, eumque auctoris sui consilio non modo interpolatum sed etiam solutis archetypi compagibus novo glossarum ordine donatum.

CAPVT V

DE HESYCHIO ALEXANDRINO ET DIOGENIANO EX HESYCHIO ERVENDO.

Audiamus Hesychium ipsum in epistula ad Eulogium***) missa haec narrantem: ‚*Non enim cunctabor cum fiducia dicere, postquam Aristarchi, Apionis et Heliodori vocabula mihi comparassem et Diogeniani libros adiecissem, quod primum et maximum est emolumentum, hos autem ipse egomet propria manu descripsissem, summa recti cura usus et scriptura adcuratissima, secundum Herodianum Grammaticum, nullam me quidem insuper habuisse vocem in istis lectam sed et plurimas haud inventas addidisse. Illam vero scripturam*

*) Vide, quae de voc. *ὕσληξ* disputavimus.

**) ‚*Tot sunt insanabilia in Hesychiano dictionario ulcera, eaque plane Telephia, ut Peliadae hasta opus sit, hoc est Achille quopiam, quo inde remedium petatur, qui ea inflixit.*‘ Hadr. Iunius append. ad Animadvers. p. 397 ed. Arkel.

***) De Eulogio scholastico infra disputabo, ubi de aetate Hesychii quid mihi videatur expositurus sum. Nunc sufficiat lectores emendasse ad Didym. p. 27, 2.

amplectendam censui, cuius et notionem sensum continere perfectum et phrasin probatam ac perspicuam esse deprehendebam. Proverbiis argumenta sua reddidi et plurimis quidem vocibus quaeque rarius occurrunt vel adhibitae sunt, non solum ipsorum auctorum, qui illis usi erant nomina adscripsi, sed et titulos omnium librorum ex codicibus apposui, nusquam sane laborem subterfugiens, ut nec iuste quodammodo reprehendi mererer, neque de quibus accuso Diogenianum in iis lapsus ipse viderer.' Sunt quidem in his nonnulla obscurius dicta, cum non solum salebrosa sit oratio sed etiam lectio in loco, qui maximi est momenti, dubia (προθεὶς enim an cum Musuro προσθεὶς legendum sit ignoramus) in universum tamen tam perspicua est sententia, ut quidnam propositi habuerit Hesychius et quibus adiutus auxiliis id assequi studuerit nemini possit dubium esse. Literarum ordinis observantissimum esse Hesychium uno ore consentiunt philologi (v. Th. Stanlei. in Aesch. Ag. 235 p. 790). Hunc vero ordinem cum a Diogeniano profectum non esse inde constet, quod hic antiquior lexicographus initio cuiusque vocabuli trium duntaxat quatuorve *) elementorum ordinem praeposuerat, sequitur novati ordinis parentem fuisse Hesychium. Hoc igitur primum est, quod sibi proposuerat, ut in farraginem suam Diogeniani libros totos reciperet, ne una quidem glossa abiecta sed singularum glossarum ordine ad severiores alphabeti leges ita formato, ut qui librum versare cuperet, facillimam haberet cuiuscunque articuli inventionem. Sed ulterius etiam progressus est. Nam cum Aristarchi λέξεις Ὁμηρικάς quae qualia fuerint infra videbimus et Apionis Heliodorique in poetam commentarios feliciter nactus esset, non sine improbo mehercle labore hoc molitus est, ut Diogenianum cum apparatu isto Homerico ad unum librum conflaret **), haud dubie eadem lege sibi statuta, ne qua glossa Homerica literarum ordinem confunderet. Alios libros, quibus, ut nostro dicendi genere utar, Diogenianum interpolaverit, ipse quidem diserte non commemorat, sed habebat haud dubie plurimos, absque quibus fuisset, non potuisset peragere tertium, quod facere sibi proposuerat, ut proverbiis a Diogeniano plerumque nude positis adderet argumenta et potestatem πλειονοσήμων λέξεων, quorum auctoritates a Pamphilo haud dubie praescriptas idem Diogenianus contempserat, denuo recitata auctoritate scriptorum, qui iis usi erant, revelaret ***). Triplici igitur dote insignem esse librum suum volebat Hesychius, primum Diogeniano in ordinem redacto, appositisque scriptorum

*) Haec quoque a verisimilitudine non abhorrent. Nam proverbiorum quoque a Diogeniano collectorum dispositio in iis particulis, quae non senserunt interpolationem, literarum ordinem non migrabat, ut dicere memini in Verisim. cap. I p. 14 sqq. (Ienae 1861. 8).

**) Hinc facillime explicantur lapsus eiusmodi, quales notavimus ad II p. 38, 55. 56 ἐκαρτύναντο (Λ 215) ὠχυροῦντο. ἐξηραίνοντο h. e. ἐκαρτύναντο (Λ 215)· ὠχυροῦντο ex Aristarchi vocabulario petitum et (ἐκαρφύνοντο)· ἐξηραίνοντο; p. 38, 32 ἐκάθιζον· ἠτιῶντο, ἐμέμφοντο h. e. ἐκάθιζον (π 408) absque explicationi positum, et (ἐκάκιζον)· ἠτιῶντο. — Alibi ad calcem glossae Diogenianeae adiungit Aristarchea, ut II p. 39, 82 verba ἢ ἑκατὸν ποδῶν (Ψ 164).

***) Recte igitur CBarthius ad Claudian. p. 1102: ‚*Hesychio, qui testimonia auctorum exsecuit, piaculum inexpiabile fecit.*' et God. Iungermannus ad Polluc. Onom. p. 451 n. 6: ‚*Pessimum facinus fecit, quisquis ille fuit, qui sustulit auctoritates rarissimas, quibus Hesychium subinde usum fuisse patet.*'

testimoniis aucto, deinde glossis Homericis qualibuscunque simul in ordinem receptis, postremo additis proverbiorum expositionibus, ut glossarium suum etiam hac ex parte Diogeniano esset anteferendum. Atque hos intra fines terminosque sibi constitutos continuisse se Hesychii industriam persuasissimum mihi est, neque falsam esse eam rationem crediderim eo redargui posse, quod, quae nunc libri facies est, cogere nos videatur, ut auctorem eius latiores consilio suo limites posuisse censeamus. Tantum enim abest, ut cum Ios. Scaligero in Scaligeranis, quae dicuntur, alteris p. 109 de epitome aliqua Hesychii cogitemus, cum integrum opus maligna quaedam fortuna nobis invidisset, ut amplectamur H. Stephani (in Ind. ad v. *ἐποτούδιζεν* p. 943) sententiam verissimam, aliud esse Hesychii, aliud Hesychiani lexici, quale quidem nunc habeamus, auctoritatem. Sic enim se res habet. Quemadmodum Diogenianus Hesychium expertus est tanquam Procrusten, qui brevius glossarum corpus in maius extenderet, sic Hesychius etiam, cum in manus christiani alicuius lexicographi incidisset, glossarum sacrarum Latinarumque, quam ethnicarum Graecarumque studiosioris, non effugit amplificatorem suum gloriaeque multis laboribus partae inimicissimum *). Lippivisse interdum etiam Hesychium non nego, — quid mirum? accidit hoc ipsi quoque Pamphilo **) et saepissime Photio — sed non minimam culpae partem, sicubi nunc ineptiarum reum agunt Hesychium, conferendum esse arbitror in hominem illum spurcissimum, qui primus susque deque habito literarum ordine vacua singularum paginarum spatia leviore illa glossarum scripturariarum materia infarciret, inculcaret Latina cum Graecobarbaris mixta, librariumque induceret, ut plura etiam turbaret. Ac de biblicis glossariis aliisque id genus additamentis recentissima demum aetate in Hesychium illatis infra explanatius disseremus. Nunc ne quis amplius de fide epistulae Hesychianae, a Valkenario ad Theocrit. p. 299 AB iniquius attrectata dubitandi locus sit, percenseamus singula, quae ab Hesychio diximus illata esse in Diogenianum. Et primum quidem perlustremus apparatum eius Homericum, ut tandem patescat, quo iure epistulae auctor de se praedicaverit, plurimas sese glossas in Diogeniano haud inventas addidisse.

a) de apparatu Hesychii Homerico.

Haud iniuria D. Heinsius in introduct. in Hesiodi Opp. et Dies c. 6 p. 224 (ed. 1613) Hesychium epitomatorem appellat earum praesertim glossarum, quae ad Homerum spectant. Nam ex computatione Io. Pearsonis in Advers. vol. I p. XIII voces Homericae quintam fere partem libri efficiunt. Quantam vero earum partem Diogeniano debeat, quantam addiderit ipse, et quam in

*) Suboluit tale quiddam dudum Tan. Fabro ad Anacr. p. 117 ed. Salm. 1660: ‚*Monendum arbitror multos olim Hesychii purpurae suos pannos assuere et optima quaeque corrupisse aliquando etiam detraxisse. Addam et hoc monitum reperire in illo pretiosissimo thesauro carbones ex Graeco vulgari, quod hodie ῥωμαϊκὸν vocant*' et Stephano le Moine in dissert. ad Ierem. XXIII 6 p. 54: *Quae apud Hesychium ethnicum lexicographum irrepserunt ut et innumerae aliae vocabulorum ecclesiasticorum interpretationes ex lexico vetustissimo, quod ad illorum elucidationem adornaverat Origenes.*

**) Vid. Verisimil. cap. II p. 30, 14.

utraque parte conflanda rationem sequutus esse videatur, haud ita difficilis quaestio est, ut solvi nequeat, praesertim cum haud ignoremus prima glossarii Pamphilei fundamenta non ab ipso Pamphilo Aristarcheo et Homerico iacta esse, sed a Zopyrione, de cuius studiis Homericis nihil unquam audivimus. Quamquam ne Pamphilum quidem crediderim, si ipsi primo circumspiciendus fuisset auctor, unde glossarium suum Homericae dictionis flosculis locupletaret, alium electurum fuisse, quam Apollonium Archibii filium, cuius etiamnunc omnium manibus teritur lexicon Homericum, e codice Coislin. 345 a Villoisono et Imm. Bekkero publicatum. Atque hoc ipsum in Hesychio totum inesse dudum a Ruhnkenio in praef. p. XVI demonstratum est, huc vero immigrasse per Diogenianum cum per se probabile sit, tum diserte traditur ab Hesychio, Apollonium Archibii filium inter eos glossariorum auctores enumerante, quos a Diogeniano exhaustos esse compertum habebat ni fallor ex ipsius Diogeniani praefatione *περιεργοπέννησι* adnexa, (cf. p. LXXXVI). Itaque quotquot in Hes. insunt glossae Homericae apud Apollonium non expositae, earum maximam partem adiecisse ipse putandus est ex Aristarchi illis Apionis Heliodorique, quas dicit, vocabulariis, sive illa auctoris nomen impudentius mentiebantur, sive aliqua certe ex parte probabiliter ad hos auctores referri poterant. Iam vero si quis accuratius in has glossas, quarum incredibilis est numerus, inquisiverit, statim sentiet non omnes eiusdem esse generis, sed in duas potius partes discedere. Sunt enim, quae descriptae videantur ex aliquo scholiorum Homericorum corpore, nonnunquam sane exquisitioris etiam doctrinae specie fallentes, in universum tamen minoris pretii et plerumque loci respecti verbosiore quadam explicatione contentae. Has numero longe superat alterum glossarum genus, quae dubitari nequit, quin non tam excerptae quam ad unam omnes transscriptae sint ex aliqua *λέξεων* Homericarum synagoge ad literarum ordinem disposita, indicique vocabulorum Homericorum studio Wolfgangi Seberi Sulani CIↃIↃCIV edito simillima. Continebat enim hic liber Aristarcheo grammatico sanequam dignissimus non solum eorum vocabulorum interpretationes, quae glossographis expositione indigere visa erant, sed quoad fieri posset explicationes vocum apud Homerum exstantium omnium, easque tanta cum diligentia collectas, ut unius vocabuli iusta interpretatio tot demum absolvi posse glossematis videretur, quot sunt significationes diversae, quibus in singulis poetae locis usurpatum reperitur. Uno et altero exemplo patefaciam, quid velim infra plura congesturus. Vol. I p. 14, 35 Hesychius *ἀγασσάμενοι· θαυμάσαντες, φθονήσαντες* explicat. Qua forma cum Homerus octies usus sit (*H* 41. 404 *Θ* 29 *I* 51. 431. 694. 711. *Ψ* 639) suspicetur aliquis locum quem respexerit lexicographus vix certe indicari posse. At res longe aliter habet. Certissimum enim est, glossam non ad unum tantum locum referendam esse sed ad duos, et priorem quidem interpretationem antiquitus pertinuisse ad *Θ* 29 *μῦθον ἀγασσάμενοι. μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν*, quae verba paraphrasta Bekkeri etiam p. 698 sic reddidit: *τὸν λόγον θαυμάσαντες πάνυ γὰρ ἰσχυρῶς ἐδημηγόρησεν*, posteriorem ad *Ψ* 639 *πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης*, ubi paraphr. p. 801 pergit *τῷ πλήθει νικήσαντες, φθονήσαντες μοι τῇ νίκῃ*. Nam reliquis locis, primis duobus exceptis,

convenit explicatio *θαυμάσαντες*. Addiderat autem, ni magnopere fallor, lexicographus etiam alterum significationem par, a Cyr. 171 haud omissum, versibusque *H* 41. 404 conveniens *ἐκπλαγέντες* et *ἐπαινέσαντες*, sed exsecuit has cum multis aliis librarius scribendi opera fessus. *Εἶσαν· ὑπῆρχον. συνῆκαν. ἤ ᾔδεισαν. ἤ ἐπεγίνωσκον* glossa est non minus memorabilis; *ὑπῆρχον* spectat Σ 405: *ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν αἳ μ' ἐσαώσαν* (Paraph. p. 772 *ἀλλ' ἥ τε Θέτις καὶ ἡ Εὐρυνόμη ὑπῆρχον, αἵτινές με ἔσωσαν*) ubi vides indicatam fuisse discrepantiam lectionis *ECAN*; *συνῆκαν* ad *δ* 772. Non videtur autem in Iliade Aristarchus tolerasse *ICAN*, quod hoc ubique in Iliade habet significationem proficiscendi, in Odyssea vero etiam alteram intellegendi admittit. Haec qui secum reputaverit, melius iam intelleget, cur Hesychio ad Eulogium scribenti fidem abrogandam esse negem. Nam quae nos e scholiis eum arripuisse dicere consuevimus, ipse Apioni et Heliodoro se debere ingenue fassus est, eodem quo Eustathius perverso dicendi genere usus, ignorans scilicet scholiorum corpus se tractare: cum vero Aristarchi *λέξεις* a se compilatas confitetur, hanc ipsam intellegi voluit amplissimam vocabulorum Homericorum omnium synagogen, quam si quis ex Hesychio iterum excerptam seorsim ediderit hunc certe scio operae pretium facturum esse. At iam recisa praefationis mora de utroque opere ab Hesychio infarcto disputabimus accuratius.

Acta agerem si de Aristarchea vocabulorum Homericorum interpretatione post Lehrsium denuo vellem inquirere. Transscribam potius ex aureo illo libro de Aristarchi studiis Homericis composito unum et alterum locum eorum, quos huc quam maxime facere docti intellegent p. 54: *‚Haec omnia primus intellexit in Homero et praestitit Aristarchus. Quare* non scripsit, glossas, sed in continua poetae interpretatione accuratissima versatus est, *in consuetis vocabulis, quorum et ad maiorem Homericorum locorum partem plerumque pertinet utilitas et explicatio certior plus etiam, quam in rarioribus et antiquitate obscuratis operae ponens et ne quid praetermittatur* verbum verbo reddens.' p. 156: *Significavi supra ita institutum fuisse ab Aristarcho* ut verbum verbo exprimeret. *Ad B* 435 *Didymus haec servavit Aristarchi: μηκέτι νῦν δήθ' αὐθι λεγώμεθα) οὕτως αἱ Ἀριστάρχου· λέξεις ἐκ τοῦ B τῆς Ἰλιάδος· δηθά πολὺν χρόνον, αὖθι αὐτοῦ, λεγώμεθα συναθροιζώμεθα. ὁ δὲ λόγος τοιοῦτος· μηκέτι νῦν ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτοῦ συνηθροισμένοι μένωμεν* et q. s. p. 157: *Hinc facile intelligitur nullum fere fuisse vocabulum quin paraphrasi expresserit Aristarchus: et ex hoc genere sunt sine dubio apud Apollonium et Hesychium Aristarchea complura.* Fuerunt igitur re vera *λέξεις Ἀριστάρχου*, nec quales primordio fuerint latet. At non videntur hac ipsa indutae specie, quam Didymus et sine dubio Pamphilus etiam noverunt, ad posteriora usque secula perdurasse, sed eodem fere tempore, quo Longini quoque *περὶ τῶν παρὰ Ὁμήρῳ πολλὰ σημαινουσῶν λέξεων* quattuor libris constans opusculum formam mutare iubebatur fiebatque tale, quale ex apographo codicis Barocciani edidit Franc. Oehler Hal. 1849. 4., auctore nescio quo induisse dictionarii speciem *κατὰ στοιχεῖον* compositi, unde de cuiuslibet vocabuli Homerici usu, significationibus

et forma qui vellet edoceri, faciliorem haberet inventionem. Atque librum sic institutum a Pamphilcae aetatis genio profecto alienissimum (hunc enim prorsus incredibile est tempus et chartam perditurum fuisse talia consignando: *εἰρύαται* (Ξ 75) *ἀνελκυσμέναι εἰσίν. εἰρύατο* (Ξ 30) *εἱλκυσμέναι ἦσαν. εἰρυμέναι* (*N* 682) *εἱλκυσμένοι. εἴρυντο* (*M* 454) *ἐφυλάσσοντο. εἰρυόμεθα* (Φ 588) *φυλάττομεν. εἰρυσαίμεθα* (*P* 104) *εἱλκύσαιμεν. εἰρύσαο* (Φ 230) *ἐφύλαξας. εἰρύσασθαι* (*Δ* 216) *φυλάξαι. εἴρυσαν* (Θ 226) *εἵλκυσαν. εἰρύσαιτο* (Θ 144) *γνοίη. εἴρυσεν* (*Π* 863) *εἵλκυσεν. εἰρύσατο* (*Δ* 186) *ἐφύλαξεν. εἰρύσαι* (*P* 419) *ἑλκύσαι,* vel talia: *ἔδει* (*O* 636) *ἔσθιεν ἢ ἐσθίει. ἔδειν· ἐσθίειν παρ' ὃ τοὺς ὀδόντας. ἔδεσθον· ἔφαγον. ἔδεται· ἐσθίει. ἔδονται· φάγωσιν* (*Δ* 237). *ἔδουσιν* (*Z* 142)· *ἐσθίουσιν. ἔδων* (ι 297) *ἐσθίων,* cum satis esset semel positum *ἔδειν· ἐσθίειν παρ' ὃ τοὺς ἐδόντας Αἰολεῖς*) librum, inquam, sic institutum non miramur admodum arrisisse Hesychio, in amplificando Diogeniani lexico occupato, et hunc cur totum expilaverit, dum ex Apionis et Heliodori commentariis quippe ad literarum seriem non aeque digestis carptim delibasse nonnulla satis habet, nemo est, quin intellegat. Memini quidem Ruhnkenium in praef. p. XVI, XVII et Bentleium in epist. ad Io. Millium p. 34 (Oxon. 1691) aliam amplecti sententiam. Omnia enim sua e scholiastis corrasisse statuunt Hesychium, viderique eum hac in re ita versatum esse, ut, quod Apollonium in lexico suo fecisse videmus, singulis Homeri vocibus diversorum grammaticorum maxime Aristarchi Apionis et Heliodori interpretationes subiceret, easque inter se si discreparent, nomine auctorum distingueret. Verum in hoc punctum non tulerunt viri egregii. Primum enim, qui in epistula sua praefatus erat, a quibus auctoribus ipse penderet, in ipso opere ubicunque supersedere poterat ad singulos testes provocandi labore, praesertim cum ex scribendi genere facillime possent dignosci, deinde singulis Homeri vocibus non poterat Aristarchi et Apionis Heliodorique interpretationes subicere, propterea quod Apionis liber in vocabulorum interpretatione omnino non erat occupatus, denique nisi *Ἀριστάρχου λέξεις* dudum ante Hesychium in vocabularii formam mutatae fuissent, quo sine mora uti posset, Hesychius profecto in se non suscepisset duram istam provinciam, ut tot vocabulorum millia literarum seriei adstringeret, sed de tota exhaurienda gaza illa securus hinc inde, opinor, delibasset nonnulla vel potius forte temere casu arripuisset. Imo ex ipsius Hesychii verbis, in laudem Aristarchi sui dictis, efficitur, ut difficiliorem laboris partem ab alio iam exantlatam fuisse statuamus. Nam istius aetatis grammatici, in scribendo tantum et compilando impigerrimi, et quidquid scribendo impedimentum faceret perhorrescentes, nullum unquam librum laudibus extollebant, qui non ab ipso auctore ita tanquam praeparatus videretur, ut sine mora describi posset. Quae cum ita sint nihil aliud fecisse putandus est Hesychius, quam quod Photius fecit, cum e septem lexicis conglutinatis elaboraret octavum, neque tantum, puto, fecisset, nisi non vulgari quodam literarum amore flagrasset et industria fuisset efficacissima. Ceterum in eo quoque Photio simillimus est, quod superstitiosa cum religiositate non modo virtutes antigraphorum suorum repetit omnes sed etiam vitia immortalitate donat, literisque mandat, quae neque ipse intellegebat, neque alius poterat sic scripta

intellegere. Quod ex nulla lexici eius parte dilucidius patescit, quam ex glossis Homericis, de quarum depravatione [vid. Bentlei. epist. ad Mill. p. 36 de gl. *ΕΛΕΝΤΥΝ*: *ΕΛΑΙΟΝ* referenda ad ξ 82 *ἐλεητύν· ἔλεον*] solito acutius iudicat NSchow. in praef. ad Suppl. p. X: *‚Restat adhuc in codice Marciano res admodum memorabilis, mira nempe locorum Homericorum depravatio, quam ab antiquissima codicis, quo Hesychius usus est, scriptura deduco ipsaque iam in archetypo codicis Marciani corrupta fuisse arbitror; plurima vero horum locorum vitia partim a continua veterum membranorum scriptura, partim a quadratarum forma repeti possunt.‘* Hoc unum non satis intellexisse videtur, codicem quo Hesychium dicit usum esse, non continuisse Homeri carmina cum glossulis interlinearibus marginalibusve, sed Aristarchi *λέξεις* ab antecessore nescio quo in literarum ordinem coactas. Huic igitur, quisquis fuit, imputanda est innumerabilium in Homericis vocibus mendorum culpa, quam etiamnunc Hesychio imputare solent plerique; quamquam perquam credibile est bonam eorum partem a recentiore aliquo interpolatore et Hesychii librario originem ducere, et anonymi illius lexicographi culpa eo quodammodo imminuitur, quod in Homeri exemplar satis quidem vetustum et lectionibus nonnullis mirabilibus conspicuum incideret, sed etiam vitiosissime exaratum, et cum literae vetustate fere evanuissent, lectu difficillimum. Quod ne temere statuere videar, invito lectorem, ut hos mecum locos inspiciat. Hom. ξ 214 Ulyxem haec facit loquentem: *νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀΐομαι* *) *εἰσορόωντα γιγνώσκειν. ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.* Hic in vetusto illo
παραχμὴν σώματος
exemplari scriptum erat *ΚΑΤΑΜΗΓΕΣΟΙΟΜΑΙ*, unde in Aristarchi *λέξεις* et in Hesychium venerunt haec: *καταμηγγές· παραχμὴ σώματος*. Similiter in Ξ 202, ubi nunc legimus *οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῦ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,*
ἠγαπάτην
invenit aut invenisse sibi visus est: *ΗΑΑΠΑΑΑΙΟΝ* nec dubitavit in ordinem recipere *ἀλπαλαῖον· ἀγαπητόν* (cf. Apoll. lex. 46, 13 *ἀτιτάλλει· ἀγαπᾷ*).
ἡδὺν
Λ 293 *ΑΙΓΗΝ Πυλίων ἀγορητήν* scriptum peperit gl. I p. 70, 30 *αὐγὴν· ἡδύ* inter *αἰγύλιος* et *αἰγυπιὸν* positam. Ex *N* 199 *ΑΑΩΠΩ* nata gl. *ἀδωπῶ· ἐρίῳ*, quae non *ἀώτῳ· ἐρίῳ* scribenda, sed *ἀδύτῳ· ἱερῷ*. — I 408 *ΟΥΤΕΑΕΙCΤΗ* suprascr. *λεπτή* procreavit gl. vol. II p. 61, 72 *ἐλεειστή· λεπτή*. I 61: *ἐξείπω καὶ πάντα διΐξομαι, οὐδέ κέ τίς μοι* librarii incuria scriptum
διελεύσομαι
erat *ΔΑΙΖΟΜΑΙ*; at ne hoc quidem ausus est corrigere sed Aristarcheis inseruit: *δαΐζομαι· διελεύσομαι*. Ε *P* 166 *ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας* prognata est glossa *ἔγλασας· ὑπέμεινας*, cum sic scriptum
ὑπέμεινα
esset in codice *ΟΥΚ ΕΓΑΑCΑC*. Saepissime in antigrapho *I* et *P* ita picta fuisse videntur ut dignosci non possent (cf. *δενδιέω Γ* 152). Hinc factum ut vol. II p. 19, 79 confusa sint *ΕΕΡΓΑΘΕ* et *ΕΕΙCΑCΘΑΙ*: ut alibi *ΠΡΟΠΑΝ* et *ΗΡΟΠΑΝ* confusa sunt e solenni literarum *Η* et *Π* permutatione. In nullo

*) *T* et *Λ* confusae, ut in *ΤΕΤΤΑ* (al. τέτλα) *ΑΤΙΤΕΙΝ* pro *ΑΔΙΤΕΙΝ*.

vero vocabulo Homerico gravius vidi peccatum, quam in v. *αἰσυήτης*, quod vol. I p. 70, 42 latet sub ductibus *ΑΙΓΥΠΤΗCCΥΝΤΗC* h. e.: *ΑΙΓΥΠΤΗC ΥΗΤΗC*, quamquam vix melius habita dici potest gl. *αἰαφοί· αὐτοὶ ἀκούοντες* h. e. *ἀΐαχοι· αὐοι ἠχοῦντες*. E contrario liber ille etiam memorabilia quaedam continebat. Nam quod *ἐαγῇ* vol. II p. 1, 5 explicatur *κλασθῇ κατεαγῇ θρανσθῇ συντριβῇ* et II p. 2, 47 *εαυτή· ἐκλάσθη*, hoc manifeste e digammo ortum habet: *FΑΓΗ* et *ΕΥΑΓΗ*. Ceterum scripturam libri fuisse continuam et quadratam optime perspexit Schowius. Suadent hoc non modo consonantium coniunctiones, quales sunt *I* 378 *ΕΓΚΑΡΟCΑΙΣΗ* (*ἐγκοιρομοιρα*), *Θ* 298 *ΕΓΧΡΩ* (*εἰς χρῶτα*), *Δ* 223 *ἔνθ' ΟΥΚΑΜΒΡΙΖΟΝΤΑ*, *Λ* 65 *ΕΜΠΥΜΑΤΟΙCΙ*, sed etiam voces aut nihili aut certe in loco respecto non obviae ex mala literarum seiunctione ortae, velut *ΑΕΤΤΑΑΛΙΟΥΣΙ*: *χαλεποῖς* ex *λειγαλέοισι* (*o* 399) vel *ἔγχρεγαρ· ἐφθόνησεν* e *Ψ* 865 sic scripto *ὄρνιθος μὲν ἁμαρτεμ* (*ἐφθόνησεν*) *ΕΓΚΡΕΓΑΡ οἱ τόγ' Ἀπόλλω* detortum et *ἀρηξήνορα· τὸν τὴν ἀνδρείαν* (imo *τὸν ἀνδρεῖον* cum paraphr.) ex *H* 228 *καὶ μετ' ΑΧΙΑΛΗ ΑΡΗΞΗΝΟΡΑ θυμολέοντα*. Cuius fabricae sunt etiam *εαλείς* referendum ad *X* 308 *οἴμησεν δὲ ἀλείς ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις*, quamquam *ΕΑΛΕΙC* etiam *FΑΛΕΙC* significare posse non nego, praeterea *ἔγεντο* quod peperit *Σ* 477 *ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην, ἐδινείσθην· ἐδινοῦντο περιεστρέφοντο* (sic enim legendum pro *ἐδινοῦντο· περιεστρέφοντο* coll. paraphr.) e *P* 680 *πάντοσε δινείσθην πολέων εἰς ἔθνος ἑταίρων, εἰθέσθων· ἐπείθοντο* e *B* 834 *τὼ δέ οἱ οὔτι πειθέσθην* (*P*: *οὐτοι δὲ αὐτῷ οὐδαμῶς ἐπείθοντο*). *εἶστο· ἐπεθύμει, ὥρμα* ex *Θ* 301 *βαλέειν δὲ ἑ ἶστο θυμός* (*P*: *βαλεῖν δὲ αὐτὸν προεθυμεῖτο* [*ὥρμα*] *ἡ ψυχή*) *εὐνῶν* e *Φ* 232 *δείελος ὀψὲ δύων, ἔθει· τρέχει* e *μ* 407 *ἡ δὲ θεῖ οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, κἀρθμοιο μύρινες* e *B* 814 *ἀθάνατοί δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης, καλαύς· τυφλός* e *Θ* 195 *καὶ κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα, καμβρίζοντα· ἀμελοῦντα* e *Δ* 223 (*τότε οὐκ ἂν νυστάζοντα* [*ἀμελοῦντα*] *θεασαιο P*), *ἀλιάσθη· ἀπῴχετο* e *δ* 838 (*παρὰ κληῖδα λιάσθη*). *ἐκλυτός· ἔνδοξος* ex *Θ* 440 *λῦσε κλυτός* (Paraph. *ἔλυσεν ὁ ἔνδοξος Ποσειδῶν* cui simile est *ἐκδυόν*) *γισγόν· ἴσον* e *X* 440 *ἀλλ' ΗΓΙCΤΟΝ ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο* *) *ῥαδμῶες* e *Z* 323 *Ἀργείη δ' Ἑλένη ΜΕΤΑΡΑΔΜΩΗΙCΙ* (*θεραπαίναις*) *γυναιξίν, τῇ ῥίνω σχέτο* ex *H* 248 *ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο, δάντα· ζυγά* ex *X* 209 *πατὴρ ἐτίταινε ΤΑΑΑΝΤΑ* (*ζυγά*), *βωσσοῦσι· βομβοῦσιν ἠχοῦσι* e *ν* 106

*) *Ἀλλ' αὐτη ἰστὸν ὕφαινεν ἐνδοτάτω τοῦ ὑψηλοῦ οἴκου* paraphr. *Γίσσον* h. e. *Fίσσον* (Lesbiace) Guidetus et Ahrens II p. 55, „*Inlautendes F wird erwiesen durch das Homer. Fem. ἴσση, durch γισγόν· ἴσον, lacon. βίωρ· ἴσως. Dass das inlautende σ einen Consonanten hinter sich verdrängt hat, beweist die äolische Form. Diesen Consonanten erkennen wir aus γίσγον (sic) als ein zweites Digamma. Der so gewonnene Stamm FιFo ist nun identisch mit skt. vishuva (für visva) einer Erweiterung von vishu für visu.*“ G. Curtius Etym. I p. 347. Haec nonnullis fortasse videbuntur doctissima, mihi semper visa sunt absurda.

ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιΒΩCCOYCI μέλισσαι. τεστήληῖτε τύμβῳ. στήλη ἐν τῷ τάφῳ (P: ἐν τάφῳ καὶ στήλῃ Π 457). τι τίει· τιμᾷ (I 238). τετέων κεφαλήν· τὴν σὴν (P 39) ἀμφίζαν ἐτέφραν (Σ 25) ἀγηχῶ· ἠχῶ (ex E 416: ἀπ' ἰχῶ· ἰχῶρα) ἐκπῖαρ (Λ 550) λιπαρόν et alia id genus complura. Fateor haec satis esse inepta, nec ita comparata ut Homericum deceant. nihilo tamen secius auctor tibi sim ne propterea librum aliis virtutibus nitentem praepropere despectui habeas. Nam si verum est quod profitetur, Aristarchi se paraphrasin singularum vocum Homericarum continere, pro thesauro habeatur opus est etiamsi duplex insit glossarum depravatarum numerus; deinde quod operam dedit auctor, ne ullum poetae vocabulum in lexico suo non reperiretur, ei non minus laudi vertendum, quam Sebero quod indicem suum elaboravit etiamnunc insano pretio venire solitum; postremo id quoque aliquid esse videtur, quod, ut supra significavimus, interpretationem non uni alicui loco accommodavit, sed tot apposuit paraphrases, quot Aristarchus eiusdem vocabuli in locis diversis statuerat significationes. Qua in re tanta diligentia versatus est, ut ne Ny quidem paragogicum nobis neglegendum sit in indaganda glossae origine. Hic etiam, ne quid sine exemplis rem probantibus pronunciemus, age libri aliquam particulum cum Seberi copiis comparemus.

δέγμενος	S. (δέγμενοι) δέγμενος (δεδάασθαι. δέδαε. δέδαεν)
δεδάκηας	δεδάηκας
δεδάκηεν	δεδάηκεν (δεδαηκότες δεδαίαται δεδαϊγμένοι, ον ος, ω, δεδάκρυνται, υσαι)
δέδασται	δέδασται (δεδαώς, δεδεγμένα)
δέδεια	δεδεγμένες (δέδεντο).
δεδεγμένος	δεδέξομαι (δέδετο)
δεδέξομαι	δειδίσσεαι (εο) δειδίσσεσθαι
δεδεῖσαι	
δεδέεσθαι	
δέδεξο	δέδεξο
δέδηεν	δέδηε, εν
δέδηϊ	δεδήει (δεδίασιν, δεδιδάχθαι, δεδισκόμενος
δεδήμνατο	δεδμήατο
δεδίξασθαι	δειδίξασθαι
δεδίσσεσθαι	
δεδμημένοι	δεδμημένοι (—ον —ος)
δεδμήμεσθα	δεδμήμεσθα (δεδμήμην δέδμητο, δεδοκήμενος)
δέδοικεν	
δέδορκεν	δέδορκεν
δεδορκώς	δεδορκώς (δέδοται)
δεδουπότος	δεδουπότος (δεδραγμένος)
δέδυκεν	δέδυκεν
δέελον	δέελον (δεῖ, δείδεκτ',)
δεδέχαντο	δειδέχαται (δειδήμονες)
δείδια	δείδια (ας —ε)
δειδίζεσθαι	δειδίξεσθαι
δείδιθι	δείδιθι (δείδιμεν δειδιότα, ας, ες, ων. δειδίσκετο, ομενος)
δειδίσσεσθαι	δειδίσσεσθαι (έσθω) (δείδιτε)
δέδοικα	δέδοικα (ας, ε)
δείδω	δείδω
δειδισύετο	δειδίσσετο

At dixerit aliquis: plura habet Seberus. Audio, sed scio etiam cur habere videatur. Non minimam enim eorum quae desiderantur partem dudum ex Apollonio in Diogenianum transmigrasse cum vidisset Hesychius, non bis scripsit eadem, quamquam interdum etiam hoc fecit. Sic *δέδαεν* (ζ 233) *δεδέξομαι* (*E* 238) *δεδήει* (*B* 93) *δεδμήαται* (*Γ* 183) *δεῖ* (*I* 337) *δείδεκτο* (*I* 224) *δειδήμονες* (*Γ* 56) nequaquam desunt, sed sumpta sunt ex Apollonio, et si quae re vera praetermissa sunt, ut *δεδάασθαι δεδαίαται δεδάκρυνται* alia, quis unquam vidit aut ipse confecit indicem, omnibus numeris absolutum? Accedit, quod nonnulla suo loco frustra quaesita abscondita sub corruptelis alibi latent, ut *δεδαϊγμένος* sub *δεδεγμένος, δέδαε* sub *ἔδαε* etc.*). In universum verum est quod diximus Aristarchi lexeis vocabulorum Homericorum copias e cornu plenissimo fundere. Quod si laudem meretur, admiratione dignum etiam hoc est, quod in addendis *πολυσήμων λέξεων* significationibus auctor fuit diligentissimus. Quod quale sit intellegi quidem ex Hesychii editione Albertina nequit, neque ubique ex nostra in Diogenianum magis, quam in additamenta Hesychiana intenta, sed ex sedula demum Hesychii cum paraphrasta Bekkeri **) compara-

---

*) Glossas Homericas ab Hesychio positas fuisse suspicor omnes. Explicationes aliquot casu omissas recentior aliquis interpolator addidit, qui cum locum respectum non consuleret, ab ineptiis non cavit. Sic Vol. I p. 272, 14 *ἀργεῖ παντὶ* sine menda in codice scriptum a Musuro mutatum est in *ἀργὴ πάντῃ*, quod sciolus iste verba Homerica *B* 108 interpretatus est *διόλου λευκή*, non ut debebat *ὅλης τῆς Πελοποννήσου*. Vol. II p. 42, 65 *ἐκεχήδει*, cui voci non addita erat interpretatio, habuit pro Homerico (*Ω* 192) *ἐκεχάνδει* et adlevit *ὑπε(κε)χωρήκει*. Vol. III p. 161, 78 *νοσφινέων* (quod ad *Θ* 490 *νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι* spectat) interpretatur *χωρὶς ὑπάρχων*, quod vel Meinekium commovit ut verba referret ad Apoll. Rhod. (IV 1458) in Hesychio nusquam respectum. Vol. III 234, 27 *οὐκ δίοντι ἐοικώς* Homeri sunt Ψ 430 et verti poterant *μὴ δκοῦντι ὅμοιος*. Interpolator *οὐκ ἀκούσας τὸ πρέπον*, quasi legisset *οὐκ δίων τὸ ἐοικός*. Vol. III p. 84, 44 *μέλανα βρότον* sunt petita ex Od. ω 189; at Graeculus noster *ἄβροτον* interpretatur *ἔρημον, ἄνομον, ἀπάνθρωπον* Meinekiumque in Philol. XII p. 615 induxit, ut *μέλαν' ἄβροτον* coniceret. Vol. IV p. 158, 35 *τίον ἑτέρων* aperte nihil aliud est, quam *Σ* 81. His quod additum est *τὰ ἀπρεπῆ*, profectum esse ab Hesychio nullo modo potest; quamquam interpolatoris mentem non assequor. Vol. II p. 66, 91 *ἑλίκωπες· οὐλότριχες* commentum inepti hominis est. Recte paraphrasis *Δ* 389. *Γ* 190. *Ω* 402 vertit *εὐόφθαλμοι* vel *μελανόφθαλμοι*. — Ineptias his simillimas colligam infra, ubi de Euripidis glossis disputabo ab interpolatore illatis. — Vol. I p. 453, 63 *δαΐδαλοι· [διαμερίζοι]* spectat ad *E* 4, sed explicatio inepta loco non convenit. Vol. II p. 56, 25 *ἔχεον, ἔχυσον* si ad *Γ* 296 pertinet, aut in *ἐξέχυτον* mutandum erit, aut explicatio falsa pro interpolatoris commento habeatur oportet. Cf. tamen *ἔγχεον* cum adnot. nostra. — Quod II p. 57, 47 v. *ἐκυλινδεῖτο* exponitur verbum *ἐλάζετο* Homericum est ex *E* 371 et reddendum erat *ἀγκάλαις ἔλαβε*; *ἐκυλινδεῖτο* irrepsit ex *λύζει· κυλινδεῖ* vel glossa elapsa *ἐλύζετο*. — Vol. II p. 28, 87 nihili est *εἰλήϊον· ἐν ἡλίῳ θερμανθέν*. Interpretatio e proxime antecedentibus male repetita impedimento fuit, quominus agnosceretur gl. Hom. *Φ* 588 (*Ἰλήϊον Ἴδιον πεδίον*). — Vol. III p. 427, 55 *Ῥήνη· ποιμήν. Καὶ πόλις* explicatur. Nos de pastore Rhene nihil unquam exaudivimus, sed bene meminimus Hom. *B* 728 versus *Ῥήνη ὑπ' Οἰλῆϊ*. — Vol. II p. 64, 47 *ἐλέγχμην· ἐξηλεγχόμην* spectat ι 335 *ἐλέχθην* (ubi v. l. *ἐλέγμην*) ut debebat explicari *κατηριθμήθην*. —

**) Interdum ex ea integrae phrases sunt receptae. Cf. Hes. II p. 31, 38 *εἰνοδίοις· τοῖς πρὸς τῇ ὁδῷ τὰ οἰκεῖα* (l. *οἰκία*) *ἔχουσιν* et paraph. *Π* 263 *ἐφ' ὁδῷ τὴν οἰκίαν ἔχοντας*; p. 89, 83 *ἑκατὸν καθέδρας ἔχουσα* ex paraph. *Υ* 247; p. 40, 87 *ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν* ex paraphr. *B* 469; *Ἀγάστροφον οὔτασε δουρί· τὸν Ἀγάστροφον ἔτρωσε τῷ*

ἄκοντος. μὴ βουλομένου et *ἀέκων· ἄκων. μὴ θέλων* fluxerunt e paraphr. *T* 273 *οὐδ' ἄν τὴν κόρην ἀπηνέγκατο ἄκοντος ἐμοῦ πολυμήχανος Ἀ* 301 *οὐκ ἄν τι κομίζοις ἀφελομένος μὴ βουλομένου ἐμοῦ Δ* 557 *ἐπορεύετο λίαν ἄκων P* 666 *ὥρμησε κατὰ πολὺ μὴ θέλων.* Dignissima animadversione est gl. *γλαυκῶπις· — εὐύφθαλμος.* Innumeris locis hoc vocabulum legitur, sed uno tantum in loco ab interprete Graeco redditur voc. *εὐόφθαλμος*: *E* 405. Tam circumspecte igitur egit is, qui Aristarchi *λέξεις* collegit. Similiter *εἰλήλουθα* non referendum ad *E* 204 (quod P. explicat *παρεγενόμην*) sed ad *Φ* 81; *εἰ μὴ· ἐὰν μὴ* ad *H* 106. Verum longus esse nolo. Satis enim hinc puto constare, quid assequi studuerit lexicographus accuratissimus et maxima nobis cautione opus esse, ne interpretationes aut supervacaneas habeamus aut ad locum iis non convenientem referamus. Simul autem apparet in hac re plurimum valere paraphrasin Iliadis ab Imm. Bekkero post Scholia editam Berol. 1827. quarto. cui haud dissimilis quidem est altera quam Yriarte in Catal. cod. Matrit. p. 70 n. XVIII Joanni Tzetzae tribuit, sed sine dubio ad alium auctorem referenda. Bekkeriana ista paraphrasis a quo profecta sit nescio, puto tamen satis antiquam esse et fortasse non diversam ab ea, quam Suidas memorat s. v. *Δημοσθένης Θρᾷξ· οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν Ἰλιάδος* (*μεταβολὰς Ὀδυσσείας* Valcken. Opp. 2 p. 116) *πεζῷ λόγῳ, ἐπιτομὴν τῶν Δαμαγήτου τοῦ Ἡρακλεώτου περὶ διθυραμβοποιῶν, μετάφρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν.* Neque magnopere refert scire, quis sit libri auctor, modo demonstrari possit, Aristarchi interpretationes plerasque ab eo esse respectas et usurpatas. Res quidem in aperto posita esset, si de Aristarchi quae dicuntur *λέξεσι* in Hesychium receptis certo constaret, — nam utrumque opusculum ex eadem schola et disciplina est profectum*) — sed hoc ipsum non constat. Observes tamen velim talia: *ἀνέσχεν· — ἄνω ἔσχεν* (*χ* 297) *ἄνστησον* (*K* 176)· *ἀνάστησον ἀνστήτην·* (*Λ* 305) *ἀνέστησαν δνϊκῶς γέροντες* (*Σ* 448)· *ἔντιμοι δέελον· δῆλον φανερόν*, ubi pro *δῆλον* malim *εὔδηλον* (*K* 466); II p. 40, 88 *πρυλέεσσι — ὁπλίταις πεζοῖς* (*E* 744).**)

---

*) Vide ne plura congeram praeter supra posita: *ἑανῷ* (*Γ* 419) *ἔασι* (*Γ* 168 *X* 153) *ἐβητην* (*Z* 40) *ἐβήσατο* (*Λ* 558) *ἐγρήγορθε* (*H* 371) *ἐδεύετο* (*B* 431) *ἐδηδώς* (*P* 542) *ἔδρη* (*Θ* 162) *ἔδονται* (*Δ* 237) *ἐέργει* (*I* 404) *ἐεργμένας* (*E* 89) *ἔθαγεν* et *ἔθελγεν* (*Φ* 276) *ἔθελεν* (*Φ* 366) *ἐθείρη* (*Φ* 347). Hinc etiam graviora vulnera Hesychio inflicta sanari possunt, ut *ἐδίκοντο· ἐπορεύοντο* e paraphr. *B* 602 *ἑστιχόωντο*] *ἐν τάξει ἐπορεύοντο.*

**) Unum adiecisse iuvabit. Possit alicui in mentem venire Apollonium nostrum ex ampliore libro esse in brevius coactum, Diogenianum (Pamphilum) habuisse integrum; atque ex hoc integriore codice pleraque fluxisse glossas Homericas apud Hesychium lectas. At haec opinio facile convellitur iis locis, qui eandem glossam bis scriptam porrigunt. E. c. vol. II p. 30, 42. 43 *εἰλυφόων* prior articulus ex Apollonio immigravit in Diogenianum, posterior ex Aristarchi *λέξεσι* in Hesychium, neque paraphrasin Bekkeri inspicienti latebit, unde factum sit, quod *ἄνεμος* post *συστρέφων* retractum sit. Vol. II p. 23, 2304 *ἐμβείη· ἐμβῇ* est Apollonii 67, 11, *ἐμβήη* 2305 alius lexicographi. Vol. II 68, 57 similiter *ἑλλεδανοί· δεσμοί σχοῖνοι* breviatum est ex Apollonii p. 66, 31, sequens *ἑλλεδανοῖς· τοῖς δεσμοῖς* petitum e paraphr. *E* 653. Neque fugere animum in haec attentum potest Apollonium saepius ponere glossas Homericas non eo, quo apud poetam ipsum leguntur casu numero tempore modo sed casu recto et infinitivo, Aristarchi *λέξεις* contra semper accurate exprimere locum respectum.

Satis dictum de Aristarcho. Adiciamus nonnulla de Apione et Heliodoro, quorum nominum consortium abunde docet, non de glossis esse cogitandum, sed de scholiastarum corpore eodem vel simili, quo Eustathium quoque usum esse didicimus ex Lehrsii Arist. p. 387 sqq. Atque eiusmodi librum habuisse Hesychium et eum quidem vitiis foedissimis scatentem ex innumeris locis, quorum cum scholiis consensus manifestus est, evincitur*). In quo monitus velim philologos, quibus Diogeniani restitutio cordi est, ne vel exquisitioris doctrinae vana quadam specie decepti relinquant Diogeniano, quae ab Hesychio demum e scholiis illis sunt illata. Scimus in Pamphilo haud paucas explicari glossas Boeoticas, sed quae Hesychium evolventi primum occurrit: *ἄας· εἰς αὔριον Βοιωτοί, οἱ δὲ τὸ εἰς τρίτην*, haec ipsa non fluxit e Pamphilo, sed e scholiis ad *Θ* 470 *ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα ὄψεαι*, ubi Vict.: *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ‚ἄας δὴ καὶ μᾶλλον' ἀντὶ τοῦ ἐσαύριον. ἔστι δὲ ἡ λέξις οὐχ ὁμηρική.* Vin aliud exemplum? Nitet inter alias gl. *ἐβόλοντο· ἐβούλοντο, ἐβουλεύσαντο* referenda ad *α* 234, at fundus eius eadem sunt scholia (E. Q.): *ἔχει μέντοι λόγον καὶ τὸ ἐβούλοντο ἤτοι ἐβουλεύσαντο, ὡς τὸ ‚Τρωσὶ δ' ἐβούλετο νίκην'*. Non tam Aeschylum, quam Homerum spectant gl. *εἰαροπότης ἠεροπότης ἰαροπότης* cum explicatione *αἱμοπότης* positae omnes. Testes sunt schol. *BV* ad *T* 87 *ἠεροφοῖτις*] *τινὲς τὸ ᾱ ἄρθρον ἐδέξαντο ἵν' ᾖ ἐροφοῖτις — οἱ δὲ εἰαροπῶτις ἐγκειμένου τοῦ εἰαρ, ὅπερ ἐστὶ κατὰ Σαλαμινίους αἷμα — οὕτως Ἡρῳδιανός.* — Vol. II p. 119, 3709 *ἐξελύθη· ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς* neque ex Apoll. lex. Hom. fluxit, neque ex Arist. *λέξ.* Fons patet e schol. LV *E* 293: *τῆς ὁρμῆς ἐπαύσατο. ἐξελύθη Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος δὲ ἐξεσύθη.* — Vol. I p. 380, 16 *βληθρὴν· τραχεῖαν, οἱ δὲ ἀπαλὴν* (cod. *πάλην*) et *βλωθρὴ εὐάξής* (sic) exuerunt doctos panniculos, nec si iis ornatae conspicerentur, et Dryopum Arcadum et Tyrrhenorum dialecti memorarentur iure admiraturus esset aliquis doctrinam Pamphilo dignam. Nam utraque glossa fluxit e scholiis ad Il. *N* 390. Ex Aristarchi, si quae fuerunt, *λέξεσι* fluxisse non potest gl. *ἀνίσχεο· ἀνάσχου δὲ* inter *ἀναδινέω* et *ἀναδίνησας*, etsi interpretatio est Aristarchea. Hic enim reiecerat *ἀνὰ δ' ἴσχεο* (*H* 110). neque *Ω* 518 scripserat *ἄσχεο*, quod Hes. ponit *ἄσχεο· ἀνάσχου*. Illatae igitur sunt e scholiis ad ll. cc., et quidem Vict.: *Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρῳδιανὸς ἀνὰ δ' ἴσχεο* et *A*: *οὕτως Ἀρίσταρχος· κἀκ' ἄνσχεο*, quod adversus Zenodotum monitum videtur qui *ἄσχεο*

Minus etiam probari alia quaedam potest sententia *Ἀριστάρχου Ἀπίωνος καὶ Ἡλιοδώρου λέξεις*, quas a se additas dicit Hesychius, idem esse opusculum, quod nos nunc Apollonium sophistam appellamus, e quo contrario a Pamphilo receptam esse illam voc. Hom. farraginem, de qua supra diximus, Apollonii nomine inscribendam. Ita enim si res haberet, non habuisset Hesychius, quae adderet.

*) Apionem laudat s. v. *ἄδις. αἰσυητῆρι. θαλαμηπόλος. ἰονθάδος. κήξ. μηκάδες. Μηονεῖ μήνιμα. οὐδενόσωρα. πόποι. φοινήεντα. χαμαιευνάδες* et nisi scriptura fallit (nam Platonis meminisse videtur) s. v. *ἀγυρτούς*; Heliodorum s. vv. *ἀδευκεῖ. ἀμφουδις. ἀμενήνωσεν. ἀναγωγή. ἀναχτορίῃσι. ἀνάπτυστα.* His vero locis non scholia intellegenda sunt, sed auctoritas putanda ab Apollonio sophista esse apposita. Similiter Aristonici mentio s. v. *ἀκοστήσας* et Comani s. vv. *αἰνίζομαι, ἁλίπλοα* Cratetis s. vv. *ἐνάπια* et *ἠμερούν* et Aristarchi s. v. *ἀντιάνειραι* al. Apollonio debetur.

praetulit. Itaque respectos in eo libro fuisse Didymum et Herodianum certum est. Nec deerat Aristonicus. Ad hunc redit e. c. gl. *ἀντιποιεμιχέτα* (*Φ* 75). *ἶσος ἱκέτης σοι εἰμι* leviter corrupta (cf. Lehrs. Ar. p. 121). In paraphr. Bekk. p. 784 *ἀντὶ γὰρ ἱκέτου σοί εἰμι* mentem Aristarchi minus clare exprimunt. Sed inerat etiam Nicanor. Nam Vol. III p. 412, 4408 *πύργων ἔρυον*, quod in codice perperam *πῦργον εὖρυον* scriptum, a Musuro corruptum est in *πύργον ἀνείρυον*, redditur *ἐπὶ τοὺς πύργους εἶλκον* quae Nicanoris in Scholl. A ad *M* 258: *ἐπὶ τὸν μὲν σύνδεσμον εἰ διαστέλλοιμεν, γένοιτο ἂν πύργων ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοὺς πύργους τὰς κλίμακας εἶλκον κτλ.* (Friedl. Nican p. 221:) in paraphr. 728 alia exstat haec *τὰς μὲν ὑποτρόχους κλίμακας τῶν πύργων εἶλκον*. Ad verbum concinunt Scholl. *AA* 631 et Hes. s. v. *ἀκτή*, nisi quod hic plura servavit. — *Εἴθαρ*, quotiescunque occurrit, in par. Bekk. redditur *εὐθέως δὲ*, in VL *ἐθαρ| τινὲς κατ' ἰθὺ ἢ ἀντὶ τοῦ ταχύ*. Itaque II p. 25, 98 conflavit utrumque. — *A* 130 *γουναζέσθην* in *P* exprimitur verbis *τῶν γονάτων ἥπτοντο*, in Hes. *ἑλιτάνευον*. Hoc autem ex Aristonici schol. (*A*) petitum: *καὶ ὅτι τὸ γουναζέσθην καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ ἱκέτευον*. Aristarchi *λέξεις* et Apionis scholia conflavit Vol. II p. 40, 48 *ἑκαπύλεων στρύλεες ἀραρυία* (*E* 744), ubi prior explicatio est schol. L, posterior paraphr. Bekk. l. c. Sed non vacat hoc longius prosequi. Sufficit certam normam indigitatam esse ad quam quis in eruendis glossis Homericis ab Hesychio in Diogenianum illatis, auctoribusque suis vindicandis se dirigat*). Tertius liber, quo ad locupletandum Diogenianum usus est, erat proverbiorum Graecorum aliqua collectio, de qua quid statuendum videatur, statim videbimus.

b) de proverbiorum collectione ab Hesychio compilata.

Pamphilum proverbiis etiam in glossario suo locum aliquem concessisse inde manifestum est, quod in Diogenianea eius epitome argumenta quidem proverbiorum plerumque omissa erant, sed lemmata comparebant. Caveamus igitur oportet, ne ullum proverbium, nisi dubitandi caussae vel plurimae sint vel gravissimae, surripiamus Diogeniano, tamquam ab Hesychio demum invectum. De hypothesibus vero a semetipso additis, ideoque sine detrimento abiciendis, non dubito, quin vera sint, quae tradit Hesychius. Hoc enim facere nisi sibi proposuisset, omnino caussam non habuisset, cur inspiciendo proverbiorum collectiones tempus tereret, id quod re vera ab ipso factum esse negari nequit. Ne dubites.

---

*) Minus accurate Rankius p. 140: Hesychium ex libris manuscriptis, in quibus commentaria Aristarchi Apionis et Heliodori male scripta extabant, multos Homici versus adddisse singulis vocibus. Quod cur adhibitis potius commentariis facere maluerit, quam ipso poeta ad manus sumpto, non intellego. — Ceterum de Apollonio sophista in tota hac disputatione ita sum locutus, ut nemini dubium esse possit, quin librum eius nomine inscriptum pro genuino Augusteae aetatis foetu habeam, secus quam GBernhardyo visum est in histor. litt. Gr. II p. 123. Ac mecum sensisse videtur certe antiquitas, nec plura habuisse Pamphilus, quam nunc habemus, licet alia fortasse libri recensione usus. Quod Apolloniana quoque ordinem confundunt (c. c. *ἐβεβρήχει Ἑλικώνιον*) verum est, sed hoc quomodo factum sit, infra demonstrabitur. Nostram sententiam qui non probaverit, Homericas glossas oportet aut omnes Hesychio eximat, aut nisi ordinem confundant relinquat.

contemplare mihi vol. I p. 519, 37 *Διὸς Κόρινθος* et q. s. Lemma haud dubie posuerant Pamphilus et Diogenianus; nam Aristophanis sunt verba in Ran. 442, de quibus egisse Didymum in *λέξει κωμικῇ* et *ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν* lubenter concedimus. Quid vero Hesychius? Zenobium evolvit (III 21), ut addat argumentum: *ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων ὡς καὶ Πίνδαρος* [Nem. VII 155] et postquam dormitans in tertium ab hoc versum aberravit pergit: *Ἀλήτην γὰρ .... βῶλον Ἀλήτης.* Nam in Zenobio hic est proverbiorum ordo: *Διὸς Κόρινθος. Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης,* qui in Diogeniano ad literarum seriem disposito tolerari non potest. Nec desunt alia exempla. Sine offensione vol. I 391, 75 leguntur proverbiales elocutiones haece: *βοῦς ἐν αὐλίῳ. βοῦς ἐν πόλει. βοῦς ἐπὶ δεσμά. βοῦς ἡγητήρ. βοῦς Κύπριος. βοῦς πετηλός* in quibus literarum ordinis vides rationem haberi accuratissime. Sed harum agmen ducit apud Hesychium proverbium *βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ* et claudit proverbiorum aliud par: *βοῦς ἐμβαίνει μέγας* (quod nunc in nulla proverbiorum collectione extat, post *βοῦται* male repetitum *βοῦς ἐμβαίῃ μέγας*) et *βοῦς ἕβδομος.* Hanc ternionem igitur in Diogenianum intrusam esse probabile est. Similiter post *γλαύσσει* inserta sunt *γλαῦκ' Ἀθήναζε. γλαῦκες Λαυριωτικαί. Γλαύκου τέχνην. γλαῦξ ἐν πόλει. γλαῦξ διέπτατο* (*ἔσιατο* cod.), quae uno *γλαῦξ διέπτατο* excepto in Diogeniani quoque proverbiorum collectione non exstabant, (cf. Verisim. p. 14). Vol. I p. 436, 85 post *γλύψαι* illatum est *γλυκὺς ἀγκών* et alia alibi haud inferioris notae. Itaque iam certius credere licet, a quo sat multa proverbia iuxta cum hypothesibus de penore suo vidimus addita, ab eo etiam lemmatis inventis adiecta esse, sicubi res postulare videretur, sola argumenta. Quamquam in hac re non constitisse sibi documento sunt proverbia etiamnunc hypothesibus carentia, velut p. 149, 19 *ἀμνία* (cod. *ἀμνεῖν*) *θερίζειν,* nisi h. l. Hesychii librarius eam resecuerit, cum Eustath., qui 1627, 14 in errore *ἀμνεῖν* consentit, interpretatione non careat; Vol. I p. 217, 42 *Ἀντρώνιος ὄνος·* 530, 29 *δῶρ' ἄδωρα* Vol. I p. 272, 32 *Ἀργείους ὁρῶ. παροιμιῶδες.* Vol. I 278, 76 *Ἄρης τύραννος παροιμία.* Vol. I p. 463, 17 *Δατύλλου ἡμέρα.* Vol. II p. 133, 91 *ἐξ ἑστίας ἄρχεσθαι* p. 127, 52 *ἐξόννυχος·* p. 295, 1002 *ἡ χάραξ* p. 414, 51 *Κάρπαθος τ. μ.* Accedit aliud haud minoris momenti. Diogenianum brevitatis fuisse plusquam studiosum, et supra advertimus (cf. p. LXXVI. VII *κοπίς* et *κυνάρη*) et ipsius proverbiorum collectio peculiaris abunde docet. Huncine credamus in apponendis proverbiorum argumentis plerumque uberioribus a semetipso tanquam descivisse, praesertim cum eidem materiae pertractandae singularem librum destinasset? Facilius crederem, omnia proverbia ab eo nude esse posita.

Quidni igitur fidem habeamus Hesychio, cum dicit *τὰς πλείους τῶν παροιμιῶν ψιλῶς καὶ ἄνευ ὑποθέσεων τεθεικέναι*? Accingamur potius ad inquirendum, quae tandem argumenta relinquenda sint Diogeniano, quaeque ex aliis collectionibus ab Hesychio addita videantur. Ponam igitur, quo facilius institui possit Hesychii cum paroemiographorum copiis comparatio eorum proverbiorum tabulam, quae editionis nostrae volumine secundo continentur praemissis tamen iis, quae a secunda tertia et quarta litera incipiunt: reliqua undeseptuaginta, quorum initialis litera est *α*, lectores ipsi repetant e Verisim. cap. I p. 17—19.

Βάλλ' ἐς Μαχαρίαν
βαρὺ τὸ σκαφίον
βασανίτης λίθος
βασιλέως ὀφθαλμός
Βάτα Κάρας
Βάττου σίλφιον
βέμβικος δίκην
βίον μεμαγμένον
βλίτυρι καὶ σκινδαψός
βουδόρῳ?
βουζύγης?
Βοῦθος περιφοιτᾷ
βοῦς μάστιγξ cf. Append. prov. II 49
βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ
βοῦς ἐν αὐλίῳ
βοῦς ἐν πόλει
βοῦς ἐπὶ δεσμά κτλ.
βοῦς Κύπριος
βοῦς πετηλός
βοῦς ἐμβαίνει μέγας
βοῦς ἕβδομος
βοῦς ἐμβαίη
γαλῇ Ταρτησία
Γελλὼ cf. παιδοφιλωτέρα
γέλως Μεγαρικός
γέρρα Νάξια
γλαῦκ' Ἀθήναζε
γλαῦκες Λαυριωτικαί
Γλαύκου τέχνη
γλαῦξ ἐν πόλει
C γλαῦξ ἔπτατο
γλυκὺς ἀγκών
γνῶθι σαυτόν
γραῦς Ἔριφος
γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττειν
γυμνότερος λεβηρίδος
γυπὸς σκιά
Δαιδάλου ποιήματα
Δάτος (ἀγαθῶν)
Δατύλλου ἡμέρα
Δαυλίαν κορώνην
δέκα τοῦ βολοῦ
Δελφικὴ μάχαιρα
δεσμοὶ Τυρρηνικοί
δευτέρων ἀμεινόνων
Διομήδειος ἀνάγκη
δι' ὀξείας
Διὸς ἐγκέφαλος
Διὸς Κόρινθος
διπλοῦς ἄνδρας
δίχολοι γνῶμαι
δόρυ καὶ κηρύκιον
Δούλων πόλις
δραχμὴ χαλαζῶσα
ἑβδομος βοῦς
ἐγκιλικίζεται
εἰς ἀγρὸν Μάνης
εἰς μελίττας εἰσεκώμασας
εἰς τὸ δέον
Ἑκάτης ἄγαλμα
ἐκ δυοῖν τρία βλέπεις
ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων
ἐμαυτῷ βαλανεύσω
ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον
ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα;
ἐν κοτύλῃ φέρειν
ἐν λευκώμασιν
ἐν μύρτου κλάδῳ
ἐν ὅλμῳ εὐνάσῳ
ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω
ἐν πέντε κριτῶν
ἐν Πυθίῳ χέσαι
ἐν Σάμῳ κομήτας
ἐντὸς ἑβδόμης
ἐν τριοδοισιν
ἐν φρέατι κυνομαχεῖν
ἐξ ἑστίας ἄρχεσθαι
ἐξηυλημένον
ἐξ ὄνυχος
ἔξω Γλαῦκε
ἐπακτὸς ὅρκος
ἐπὶ κνάφου ἕλκων
ἐπὶ σπείρᾳ σχοινίον
ἐπὶ τὰ Μανδροβούλου
ἐπὶ Χαριξένης
ἐρεβίνθινος Διόνυσος
ἐρεβίνθινος ζωμός
Ἐρετριέων ῥῶ
Ἑρμώνειος χάρις
ἐς κόρακας
ἑστίᾳ θύομεν
Ἀττικὸς ἐς λιμένα s. v. ἐς τὸν λιμενα
ἔσχατος Μυσῶν
ἑτερομόλιος δίκη
εὔδοντι δ' αἱρεῖ κυρτός (πρωκτός)
Ἐφέσια γράμματα
ἔφυγον κακὸν εὗρον ἄμεινον
ἐφ' ὕδωρ λαχεῖν
Ζωπύρου τάλαντα
ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν
ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ
ἡμένη πελειάς
ἡμὲν κλέος ἠδὲ καὶ ἠσθα
Ἡρακλέους θυσία
ἦσαν πότ' ἦσαν, ἄλκιμοι Μιλήσιοι
ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι

ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον
Θάμυρις μαίνεται
Θᾶττον ἢ Βούτης
Θεοὶ Μολοττικοί
Θετταλικὰ πτερὰ
Θετταλικὴ ἔνθεσις
Θετταλὸν σόφισμα
Θεῶν ἀγορά
Θολερῶς προβαίνει
Θύραζε Κᾶρες οὐκέτ᾽ ἀνθεστήρια
Θύραθεν
ἱερὸν ἡ συμβουλίη ἐστίν
Ἰαλεμίζειν
Ἴαλεμος
ἴκταρ (οὐδ᾽ ἴκταρ βάλλει)
ἱππάρχου πίναξ
ἴσαι ψῆφοι
ἰσθμιάσαι
ἰωροί
νίκην Καδμείαν s. v. Καδμεῖοι
κάθαμμα λύεις
καμαρινῶς λέγει
καθελεῖν σελήνην
κάμπειος δρόμος
CC κανθάρου σκιά
κᾶν ἴσαι
καπνίας
κάρδαμα βλέπεις
Κάρπαθος τὸν μάρτυρα
Καρπάθιος λαγών
κατὰ βοὸς εὔξασθε
κατ᾽ αἶγας ἀγρίας
Καύνιος Ἔρως
Κέλμις
Κερκυραία μάστιξ
Κέσκον οὐκ ἔχουσα
Κήπιδος σκέλος
Κιλίκιος ὄλεθρος
κίνδυνος ἦν πρῶρα σελίς
κόγχην διελεῖν
κύγχης ἄξιον
κοῖλον τοῦ ποδὸς δεῖξαι
κοινὸς Ἑρμῆς
ὄψ᾽ ἦλθες ἀλλ᾽ ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο
Κύννου ψῆφον
κύραξ ὑδρεύσει
Κορίνθιος ξένος
κόρκορος
Κορκυραία μάστιξ
κορωνίδας κακῶν
κορώνη τὴν σκορπίον
Κουρήτων στόμα (Θεσπιῳδὸν στόμα)
κρητίζειν
κριὸς ἀσελγόκερως
κριὸς τὰ τροφεῖ᾽ ἀπέτισε
κριοῦ διακονία
κρονικαὶ λῆμαι et sim.
Κρόνου πυγή
κρότωνος ὑγιέστερος
Κρωβύλου ζεῦγος
κυβηλικὸν τρόπον
κύδος
Κυζικηνικοὶ στατῆρες
Κυθωνύμου αἶσχος
Κύλλου πήρα
κύνειον θάνατον
Κυπρία πάλη
Κύπριος βοῦς
κύων ἐπὶ δεσμά
κύων παρ᾽ ἐντέροισι
Κωδάλου κοῖνιξ
Κῷος Χίῳ
Κωρυκαῖος ἠχροάζετο
λαγὼς καθεύδων
λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν
λαίθαργοι κύνες
Λακιάδαι
λεβηρίς
λεπτὴν πλέκειν
Λέρνη κακῶν
Λέρνη θεατῶν cett.

Haec igitur ducenta et quinquaginta proverbia si cum paroemiographorum collectionibus diligenter comparaveris, plura invenies quae Hesychio sunt peculiaria, quamquam non eiusdem generis omnia. Nam et proverbia porrigit aliquot, quorum in Leutschiana sylloge nec vola nec vestigium superest, et in explicandis lemmatis interdum ab editis paroemiographis tantopere discedit, ut horum grammaticorum omnino nullum expressisse, sed ex alio potius fonte hausisse videatur. Rarius usu venit, ut proverbii formae sibi propriae adaptarit interpretationem cum Zenodotea vel alius cuiusdam paroemiographi explicatione concinentem; rarissime denique ut proverbia aut corrupta et loco non suo posuerit, aut argumentis suis destituta reliquerit. Plerumque tamen aut

[illegible] [illegible] [illegible] [

δ' αἱρεῖ πρωκτός· παροιμία ἀπὸ τῆς εὐδοντι κύρτος αἱρεῖ. λέγουσι δὲ ὅτι ὅταν τοὺς κύρτους καθῶσιν, αὐτοὶ μὲν καθεύδουσιν, ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχθῦς. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις. Ἐφέσια γράμματα· ἦν μὲν πάλαι ς', ὕστερον δὲ προσέθεσάν τινες ἀπατεῶνες καὶ ἄλλα. Φασὶ δὲ τῶν πρώτων τὰ ὀνόματα τάδε· ἄσκιον, κατάσκιον, λίξ, τετράξ, δαμναμενεύς, αἴσιον. δηλοῖ δὲ τὸ μὲν ἄσκιον σκότος, τὸ δὲ κατάσκιον φῶς, τὸ δὲ λίξ γῆ, τετράξ δὲ ἐνιαυτός, δαμναμενεὺς δὲ ἥλιος, αἴσιον δὲ ἀληθές. ταῦτα οὖν ἱερά ἐστι καὶ ἅγια. ἐφ' ὕδωρ λαχεῖν λαγχάνει τις ὕδωρ παρατηρήσων τὸ ἐν ταῖς δίκαις. Θετταλικὰ πτερά· τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλοῦνται τὰ ἑκατέρωθεν γωνίαι διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξιν. ἴσαι ψῆφοι· ἀπολύονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ διωκόμενοι ἴσων γενομένων ψήφων. Καδμεῖοι· — τὴν δὲ νίκην τὴν Καδμείαν ἀποδιδύασιν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης. οἱ μὲν ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς κτλ. καθελεῖν σελήνην· ἐδόκουν αἱ Θετταλαι τὴν σελήνην κατάγειν. Καπνίας· Ἐφαντίδης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς καπνίας ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. καὶ οἶνος δὲ καπνίας λέγεται κτλ. κατὰ βοῦς εὔξασθε· εὔχεσθε κατὰ βοός. Καύνιος Ἔρως ἐν Καύνῳ τιμᾶται. καὶ ὁ σφοδρός. Κέλμις — καὶ ὄνομα ἑνὸς τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. Κήπιδος σκέλος κτλ. Κορίνθιος ξένος κτλ. (vide supr.) *κορκυραία μάστιξ· δοκεῖ ἐκείνη χαλεπωτάτη εἶναι καὶ παιδευομένων μάστιξ. κριὸς ἀσελγόκερως· ἦν ἐν ἀκροπόλει — κέρασιν. κριοῦ διακονία· ὅταν προστάσσωμεν — σοι δώσω. Κρονικαὶ λῆμαι· παρὰ τὴν παροιμίαν γέγονε τὴν χύτραις κτλ. Κύλλου πήρα· ζητοῦσι διὰ τί τὸ πορνεῖον — πήραν ἔφη. Κυπρία πάλη· ἣν ἔνιοι — ἀτέχνως παλαίειν. Κωρυκαῖος ἠκροάζετο· παροιμία] παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὡς θεοῦ τινος ἐπακροωμένου.*

3) Recensebo proverbia, quorum explicatio apud Zenobium eadem est, vel potius eadem foret, nisi alios locos Zenobii librarius, alios Hesychius diligentius ad archetypi Zenobiani fidem expressissent. Plerumque quidem Hesychius Zenobiana in brevius contraxit explicationesque longiores foede mutilavit, sedulo tamen cavisse videtur, ne, quod Zenobii librarius commisit, scriptorum testimonia abiceret, neve sententia argumenti imperfecta relinqueretur. Hoc alterum enim ubi nunc factum videmus — ac factum est multotiens — non ipsius Hesychii pigritia, sed librarii indiligentia sibi indulsisse videtur. Ne Hesychii in excerpendo ratio lateat, unum infra ponam exemplum:

Zenob. Cent. II 56 p. 47 Gott.	Hesych. vol. I p. 219, 5602
Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι πηγαί· παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως λεγομένων ἢ γινομένων, οἷον εἰ ὁ πόρνος τὸ σώφρονα ἔλεγε πύρνον. ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν ῥέουσιν, οὐ κάτωθεν ἄνω.	*ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηνται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης.*

Resecuit igitur futilia, argumento tamen intacto relicto. Servavit vero auctoritates, ut in epistula promisit, secus quam Zenobii scribae placuit. Atque huic loco similes invenies in sequente proverbiorum tabula complures.

Ἀβυδηνὸν ἐπιφύρημα Zenob. I 1 *Ἀγαθώνειος αὔλησις* I 2 *Ἀγαμέμνονεια*

φρέατα I 6 *ἀγέλαστος πέτρα* I 7 *Ἀδμήτου μέλος*? I 18 *ᾄδειν πρὸς μυρρίνην* I 19 *αἰετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι* I 20? *αἶξ τὴν μάχαιραν* I 27 *Ἀμελοῦς γωνία* I 78 *ἄνω ποταμῶν* II 56 *ἀπ' ὄνου καταπεσών* II 57 *Ἀράβιος αὐλητής* II 58 *Ἀρκάδας μιμούμενος* II 59 *ἁρπαγὴ τὰ Κιννάρου* I 31 *ἀρχὴ Σκυρία* I 32 *αὐτοὶ χελώνας* II 29 *ἀφ' Ἑστίας* I 40 *βάλλ' ἐς Μαχαρίαν* II 61 (*βιὸν μεμαγμένον*) *Βοῦθος περιφοιτᾷ* II 66 *βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ* II 70 *γλυκὺς ἀγκὼν* II 92 *γραῦς Ἔριφος* II 94 *γυμνῷ φυλακὴν* II 98 *γυμνότερος λεβηρίδος* II 95 *Δατύλλου ἡμέρα* III 10 *Δαυλίαν κορώνην* III 14 *δευτέρων ἀμεινόνων* III 15 *Διὸς Κόρινθος* III 21 *διπλοῦς ἄνδρας* III 23 *δίχολοι γνᾶμαι* III 27 *δύρι καὶ κηρύκιον* III 26 *δραχμὴ χαλαζῶσα* III 27 *εἰς μελίττας εἰσεκώμασας* III 53 *εἰς τὸ δέον* III 91 *ἐλεύθεραι αἶγες ἀρύτρων*? III 69 *ἐμαυτῷ βαλανεύσῳ* III 58 *ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον* III 59 *ἐν κοτύλῃ φέρειν* III 60 *ἐν ὕλμῳ εὐνάσῳ* III 63 *ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω* III 65 *ἐν πέντε κριτῶν* III 64 *ἐντὸς ἑβδόμης* III 79 *ἐν τριόδοισιν* III 78 (*ἐξηυλημένον* II 64) *ἐπακτὸς ὅρκος* III 80 *ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου* III 82 (cod. C) *ἐρεβίνθινος Διόνυσος* III 83? *Ἑρμώνειος χάρις* III 85 *ἑτερομόλιος δίκη* III 88 *ἔφυγον κακὸν εὗρον ἄμεινον* III 98 *Ζωπύρου τάλαντα* IV 9 *ἢ δεῖ χελώνης κρέα* IV 19 *ἢ τρὶς ἕξ* IV 23 *Θάμυρις μαίνεται* IV 27 *Θᾶττον ἢ Βούτης* IV 28 *Θετταλὸν σόφισμα* IV 29 *Θεῶν ἀγορὰ* IV 30 *Θαλερῶς προβαίνει* IV 31 *Θύραζε Κᾶρες* IV 33 *ἰαλεμίζων* IV 39 *ἱερὸν ἡ συμβουλίη ἐστὶν* IV 40 *ἱππάρχου πίναξ* IV 42 *Καθμείαν νίκην* IV 45 *κάθαμμα λύεις* IV 46 *κάμπειος δρόμος* IV 47 *Καρπάθιος λαγὼς* IV 48 (*Κέλμις* IV 80) *Κερκυραία μάστιξ* IV 49 *Κέσκον οὐκ ἔχουσα* IV 51 *Κιλίκιος ὄλεθρος* IV 53 *κίνδυνος ἦν πρᾴρᾳ σελίς* IV 55. *κόραξ ὑδρεύσει* IV 56 *κορώνη τὸν σκορπίον* IV 60 *Κουρήτων στόμα* IV 61 *κρητίζειν* IV 62 *κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισε* IV 63 *Κρωβύλου ζεῦγος* IV 69 *κύδος* IV 70 *Κυζικηνικοὶ στατῆρες* IV 71 *Κυθωνύμου αἶσχος* IV 72 *κύων ἐπὶ δεσμὰ* IV 73 *Κῶος Χίῳ* IV 74. Manca sunt apud Hesychium Zenodotea haec: II 57. 61. 94. III 27. 59. 63. 64. 85. IV 19. 23. 29. 33. 40. 46. 53. 60. 62. 69; contra Hesychiana praestant Zenobii argumentis his: II 56. 98. III 15. 83 IV 51 (qui locus maxime est memorabilis). Appendicis proverbiorum argumentis Hesychius usus est his: App. I 3 *ἀγραφίου δίκη*, I 4 *ἀγροῦ πυγή*, I 5 *ᾄδειν πρὸς μυρρίνην*, *Αἰσώπου μῦθοι* I 11, *ἀκαλανθὶς κύων* I 12, I 23 *ἀλογίου δίκη*, I 32 *ἀντ' ἰσχάδος*, I 44 *ἄχνη Λυδῆς κερκίδος* et *ἄχνη πυρός*, I 49 *βασίλειος ὀφθαλμός*, I 50 *Βάτα κάρας*, I 51 *Βάττου σίλφιον*, I 53 *βέμβικος δίκην*, I 56 *βλίτυρι καὶ σκινδαψύς*, (II 49 *βοῦς μάστιγξ*), I 72 *γέρρα Νάξια*, I 76 *γλαῦξ ἐν πόλει*, I 93? *δέκα τοῦ βολοῦ*, II 7 *ἐγκιλικίζεται*, (I 1 *Ἑκάτης ἄγαλμα*) II 61 *ἐν Κέῳ τις ἡμέρα*, II 63 *ἐν λευκώμασιν*, II 66 *ἐν Πυθίῳ χέσαι*, II 81 *ἐπὶ κνάφου ἕλκων*, II 82 *ἐπὶ Χαριξένης* III 11 *ἡμένη πελείας*, III 23 *θύραθεν*, III 42 *κἂν ἴσαι*, III 47 *κόγχην διελεῖν* III 51 *κρότωνος ὑγιέστερος* (coll. *κρύτων*). Superest (4) ut exempla praebeam proverbiorum quorum lemmata apud paroemiographos differunt, dum concordant explicationes.

Hesych. vol. II p. 106, 95.

Ἐν Πυθίῳ χέσαι· Πεισίστρατος ᾠκοδόμει τὸν ἐν Πυθίῳ ναόν. τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντων . . . μισούντων

Append. prov. II 66 p. 406—7.

Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι· Πεισίστρατος ᾠκοδόμει τὸν ἐν Πυθίῳ ναόν. τῶν δὲ Ἀ. π. καὶ μι-

αὐτόν ...., οὐδὲν ἐχόντων πονεῖν, ἐνίους προσουρεῖν τῷ περιφράγματι καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τῆς οἰκοδομῆς, ὥστε διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους.

σούντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῆς δεκάτης εἰσφορᾷ (εἰσέφερον γὰρ ἅπαντες δεκάτην τῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων) οὐδὲν ἐχόντων ποιεῖν — διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους. κτλ.

Vol. II p. 110, 11.

Ἐν τριόδοισιν· ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων ἔλεγον, ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε, ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ.

Zenob. III 78 p. 76.

Ἐν τριόδῳ εἰμί· ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε, ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ.

Denique lemmatis corrupti specimen hoc esto:

Hes. Vol. I p. 392, 79

* βοῦς· μάστιγξ

Append. II 49 p. 402.

ἐκ τοῦ βοὸς ἡ μάστιξ· ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν πραγματευομένων

Iam vero satis praeparati videmus, ut quaestionem supra propositam solvere possimus, quota, inquam, proverbiorum et argumentorum pars, a Diogeniano omissorum, debeatur Hesychio. — Dubium enim esse nequit, quin proverbiorum apud Hesychium explicatorum dupplex sit genus, alterum proprie sic dictorum, alterum quod *παροιμιῶδες* appellare liceat sive elocutionum proverbii speciem referentium et earum quidem explicationibus suis non tam e paroemiographorum collectionibus quam ex Alexandrinorum grammaticorum in comicos potissimum poetas *) commentariis repetitarum ab ipso Pamphilo. Atque hoc alterum genus relinquendum esse Diogeniano certissimum est, illorum vero argumenta ad unum omnia a Diogeniano resecta esse arbitror. In quo, ni magnopere fallor, apparet Hesychium, quando *τὰς πλείους τῶν ὑποθέσεων* a Diogeniano dicit omissas esse, ita loqui, ut tradiderit quae neque ab omni parte vera neque falsa dici possint, ac pro *τὰς πλείους* utique *τὰς πάσας* dicturum fuisse, si quid proverbium ab elocutione proverbiali differret habuisset cognitum. Ubicumque igitur hypothesis cum Zenobio et appendice proverbiorum amice conciliantur, lemma censendum est a Diogeniano esse positum, argumentum vero ab Hesychio illinc in locum demortui suffectum, quamquam aliquoties factum est. ut tota proverbia cum expositionibus etiam extra literarum ordinem addiderit. Difficilius est de iis paroemiis iudicium facere, quae ab Hesychio solo commemorantur, suspicor tamen etiam has Pamphilo deberi earumque argumentis aliqua de caussa pepercisse Diogenianum. Ad Diogeniani expositones rarissime adludunt Hesychii argumenta. Cf. tamen vol. II p. 539, 93 *Κρόνου πνγή* (Diogen. V 64) vol. II p. 556, 50 *Κύπριος βοῦς*. Atque hoc si quando factum est, ego proverbia ista non minus genuina esse affirmaverim, quam reliqua omnia, quorum hypotheses sunt breviores velut *ἀργυραῖς λόγχαις, ἀργυρᾶν λιμόν, γέλως Μεγαρικός, δεσμοὶ Τυρρηνικοί, ἐν φρέατι κυνομαχεῖν, ἐς κόρακας, Θετταλικὴ ἔνθεσις, κανθάρου σκιά, κατ' αἶγας ἀγρίας, κόγχης ἄξιον, κόγχον διεῖλες, κοῖλον τοῦ ποδὸς δεῖξαι, κοινὸς Ἑρμῆς, Κωδάλου χοῖνιξ, Κολωνόν* alia. Restant solitaria nnnnulla, de quibus certo quidquam affirmare non ausim: *αἴρειν μα-*

*) Quamquam etiam sunt, quorum auctores poetae lyrici erant c. c. *Ἄρης τύραννος* (Timoth. Miles. fr. 8.)

σχάλην Gr. Cypr. I 12 βασανίτης λίθος GC. I 93 ἐκ ὀνοῖν τρία βλέπεις GC. I 29?? ἐπὶ σπείρᾳ σχοινίον Plut I 100. ἔσχατος Μυσῶν schol. Eur. Rhes. 244 App. pr. II 85 ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ GC. II 61 Ἡρακλέους θυσία GC. II 64; putaverim tamen etiam haec genuina esse. Itaque iam dilucidius apparet, quomodo res se habeat. Ne multa dicam, etiamsi, quid a Diogeniano relictum sit, fortasse non ubique coniectura assequi possit, plerumque tamen quae ab Hesychio adiecta ssse diximus ita sunt comparata, ut a Diogenianeis facillime distinguantur. Quid, quod Hesychius etiam, ubi nuda reliquit proverbia, hoc ipso defectu nos doceat, quo ab auctore pendere soleat? Vol. II p. 127, 52 et p. 295, 1002 ἐξ ὄνυχος et ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον sine argumentis dimisit. Ne mireris, prius proverbium in Zenobio, qui caret eo, omnino non poterat invenire, posterius inde repetere poterat, sed non invenit, quippe non suo loco positum, sed cent. VI 40, quemadmodum in appendice quoque II 71 ἐκ πλήρους scriptum est ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. Itaque novo comprobatum exemplo videmus, quod supra statuimus, Hesychium, cum in Diogeniano ad ordinem literarum digerendo aliisque lexicis amplificando occupatus esset, in re permagni laboris eo potissimum artificio semetipsum sublevasse, ut aut libros compilaret ordinis observantissimos, aut, sicubi literarum series minus adcurate servata esset, eos certe non cum pulvisculo exhauriret. Id quod alio etiam illustrabo exemplo luculentissimo. In Zenobio, qualem quidem hodieque versamus et ab Hesychio usurpatum esse suspicor, altera proverbiorum pars in secundis etiam tertiisque syllabis strictius sequitur ordinem alphabeticum, altera primae duntaxat literae rationem habet. Ad hanc igitur rarissime delabitur Hesychius, illius vero proverbia tanta cum religiositate et in scribendo assiduitate repraesentat omnia, ut plura interdum transscribat, quam res postulet et literarum ordo admittat. Cf. Διὸς Κόρινθος. Longe aliter, opinor, Pamphilus Zenobio usus fuisset, si bonis eius voluisset uti*).

c) de scriptorum locis ab Hesychio appositis.

Postquam vidimus Hesychio fidem habendam esse, cum et proverbiorum argumenta et plerasque glossas Homericas**) a semet ipso dicit additas, in Diogeniano non inventas, non amplius concedi poterit Valckenario, epistulam operi ipsi convenientem non esse. Accedit quod e nonnullis certe locis etiam tertium patescit verum esse, quod gloriatur, recisa a Diogeniano scriptorum testimonia ex codicibus sese restituisse. Primum animum advertit Vol. I p. 362, 98 βάσκανος· φθονερός (e Cyr. Dr. adde μεμψίμοιρος), ἀχάριστος, συκοφάντης. Haec posuerat Diogeniamus. At non satisfecit Hesychio haec

*) Zenobiana interpolata esse etiam hinc apparet, quod nonnulla contra ordinem gravius peccent, c. c. κάθαμμα λύεις vol. II p. 385, 83 inter καθάπτομαι et κάθαπτος collocatum, cf. Zenob. IV 46. Alia glossae genuinae neglegentius adhaerent, ut νίκην τὴν Καδμείαν s. v. Καδμεῖοι (Zenob. IV 45) et Ἁρπάθιος λαγών s. v. Κάρπαθος τὸν μάρτυρα.

**) Infra (cap. VIII) videbimus his nonnullas quoque Hesiodeas esse addendas, e Plutarchi commentariis illustratas. Ibidem demonstrabitur Hesiodi quoque auctoritatem aliquotiens ab Hesychio revocatam esse.

adicienti: *Σοφοκλῆς δὲ ἰδίως τὸ βάσκανον ἐπὶ τοῦ* (ἔπειτα cod.) *ἀχάριστος. καὶ ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.* Similis glossa legitur Vol. I p. 531, 55 *δορυφόνον· τὸν δολοφονοῦντα.* Plura in Diogeniano inventa esse nego; sed Hesychio deberi patet, quae statim sequuntur: *Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. ὅτι δὲ Φιλοκλῆς τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσι. δηλοῖ δὲ τὸν δολοφονοῦντα.* Hoc *δηλοῖ* iterum utitur I p. 137, 15 *ἀμαλόν· ἁπαλόν, ἀσθενῆ. Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις* (v. 75) *δηλοῖ.* Addo tertiam gl. Vol. I p. 384, 14: *βοονητὰ· ὧν τιμῆς βοῶν ἠγορασμένα. ἢ ἀνόσιος,* ante omnia sic corrigendam: *βοονητα· τιμῆς βοῶν ἠγορασμένα ἢ ἀνόσιε,* et coniungendam cum p. 393, 20 *βοώνητα· ἐπὶ ὠνῇ βοῶν δοθέντα.* Reliqua non amplius sunt a Diogeniano profecta, sed ab Hesychio: *παρὰ Κυπρίοις δὲ ἀνόσιος.* Cf. vol. I p. 181, 35 cum p. 180, 13. Alterum additamentorum genus fortasse latius patebat. Interdum enim Diogenianus scriptoris nomen apposuerat, sed libri indicem reticuerat. Hinc factum, ni fallor, ut aliquotiens, auctor libri et operis inscriptio interiectis aliis verbis diremta sint, vel inverso ordine appareant. Sic quod Vol. IV p. 133, 247 *ταύρειον πῦμα, ἀπὸ αἰγειταύρου ποταμοῦ Σοφοκλῆς Τροιζῆνα πάρα καὶ κτήνη Ὑόεσσα* scriptum est pro *Σοφοκλῆς Λίγειῖ ἀπὸ Ταύρου κτλ.* inde explico, quod verba *Σοφοκλῆς Λίγειῖ* ab Hesychio demum addita sunt fortasse ex Ath. III p. 122 F. Simile huic generi tertium est, quando testimonium margini allitum alienum locum occupavit. V. c. *ἄθρανστα· ἀπρύσκοπα* in Euripidis Iphigenia Aulidensi non legitur, sed *ἄθρησον· θεώρησον* exstat v. 1416. Itaque huic gl. additum testimonium postmodo transfusum est in locum superiorem. Sentisne *πάντα εἶναι ἐξευρεῖν ἐὰν μὴ τὸν πόνον φεύγῃ τις ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις*? Iam vero si quaerat aliquis, unde suspicer arripuisse haec additamenta Hesychium, vel potius sedulo conquisivisse, dixerim ex Athenaeo*), e fabulis aetate Byzantina lectis et praecipue ex Atticistis, per Byzantinam aetatem cupidissime lectis, Aelio Dionysio Halicarnassensi et Pausania, unde simul novo argumento comprobatur, quod identidem diximus, doctrinae solidoris nitorem non sufficere ut glossam aliquam relinquamus Diogeniano. Imo non dubito quin ex Atticistis plura sint illata, quam nunc ad liquidum potest demonstrari, cum inter insiticia etiam sint plurima, quae non turbent literarum ordinem. E. c. glossam *ἄγημα* (Xen. Lac. XIII 6) reliqui Diogeniano, licet persuasum mihi sit, infarctam eam esse ex Aelio Dionysio ap. Eustath. 1399, 61. At haec inter *ἀγήλω* et *ἀγηνορία* posita possit alicui a suspicione interpolationis libera videri. E contrario talis excusatio locum non habet in glossis *γεραραί* et *γερθιδάρες*, quarum altera aperte depravata est, altera inter *γεράνειον* et *γέρανος* loco non suo posita. Unde igitur habuit Hesychius? Ex eodem, opinor, Dionysio, cui etiam EM. 227, 36 similia deprompsit: *γεραῖραι· παρὰ Ἀθηναίοις γυναῖκές τινες ἱεραί, ἃς ὁ βασιλεὺς καθίστησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου διὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. οὕτω Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασεύς* et Bekk. 288, 9 *γεραι-*

*) E. c. *γναφέως· καθαίροντος ῥύπον* a *γναφεύς* avulsa esse possunt, sed possunt etiam ex Ath. VII 297 C interpolata esse.

ρά δαι· τὰς ἱερείας τοῦ Διονύσου. p. 231, 30 γεραράδες· αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες καὶ αἱ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἄργει ἄγαλμα ἐνδύουσαι. In quo etiam hoc velim animadvertas, quod etiam gl. 424 p. 425 in vicinia posita γέρην· ἔντιμος. οἱ δὲ γέρανος teste Eustath. 231, 35 ex Aelio Dionysio petita est. Quae cum ita sint, videamus, num plura in Hesychio impressa sint vestigia Atticistarum. Δωριάζειν, inquit Hes. I p. 549, est γυμνοῦσθαι. ἀπὸ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παρθένων αἵτινες χορεύουσαι ἱματίδιον ἐπεπόρπηντο, παραφαίνουσαι τὸ πολὺ τοῦ σώματος. Locum insiticium esse monstrat ordo confusus, fontem recludit Eustath. 975, 40, ubi Dionysii et Pausaniae locos (p. 9. 24 Meier) transscripsit: Αἴλιος γοῦν Διονύσιος δωριάζειν φησὶ τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολύ τι τοῦ σώματος... ἐπιπορπημέναι. Vol. I p. 491, 18 inter διαλέγεσθαι et διαλεκτικός apparet gl. διαληκμᾶσθαι· διασύρειν διαμωκᾶσθαι, a Musuro in διαλεκμᾶσθαι corrupta; eius originem aperit Eustath. p. 1208, 41: διαληκᾶσθαι παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ ἀντὶ τοῦ διαμωκᾶσθαι καὶ διαπαίζειν εἴρηται. Similiter inter gl. Cratineam (fr. XXXIIb p. 187) ἀρρενωπάδες· ἀνδρόγυνοι, ἀρρήδην et Aeschyleam (Prom. 6) ἀρρήκτοις· ἀσχίστοις interpolata est gl. 7434 ἀρνικόν — ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικῶς λέγομεν. Haec quid sibi velint intellexit Salmas. Exx. Plin. p. 812 coll. Eustath. 913, 58: Αἴλιος δὲ Διονύσιος λέγει, καὶ ὅτι ἀρρενικὸν οὐχὶ ἀρσενικὸν τὸ τῶν γραφέων παρὰ Ἀττικοῖς φάρμακον. Vol. I p. 174 ter turbatur ordo eiusdem originis vocabulis, l. 43 Ἀναχείοις· Διοσκόρων ἑορτὴ τὰ ἀνάκεια, l. 61 Ἀνάκειον· τὸ Διοσκούρειον. καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησιν, l. 64 Ἀνάκοιν· τοῖν Διοσκόροιν, cum suo loco posita sit Ἄνακας cum ἀνακάς conflata. Fons secundae est Moeris Atticista, tertiae Dionysius ap. Eustath. 1425, 60: καὶ κατεύχονται, φησὶν, ἀνακοῖν Διοσκόροιν. Quae gl. 845 p. 481 adhaerent verba: λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιουργός ἢ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πέσσει et, quae vol. I p. 483, 79 adiecta est verbi δημοῦσθαι interpretatio παίζειν, eidem opinor debentur Dionysio ap. Eustath. 1825, 7. 901, 10 (Meier p. 9). Vol. I p. 96, 47 ἀκέστρια· ἠπήτρια ex hoc an Moeride repetenda sit, non liquet. Vol. II p. 10, 90 male nos habet ἐγγλωττογάστορες (ἐγκλ — cod.) inter ἐγλιξάμην et ἔγμα positum; videndum igitur an sublectum sit Atticistae ap. Eustath. 1471, 5. 1825, 14. Diu me torsit vol. II p. 4, 110 ἐβρωμήσατο· βρώσεως ἐδεήθη. βρωμήσασθαι γὰρ τὸ βρώσεως καὶ βρώμης δεηθῆναι. Sed inspecto Pausania ap. Eustath. p. 919, 38 patuit, unde locum importunum inter ἔβρυχεν et ἔβρω, quod Callimacheum est vocabulum, invaserit. Sic enim ille βρωμᾶσθαι τὸ βρώμης ὅ ἐστι τροφῆς δεῖσθαι. — Docte de voce ἄγειν legitur adnotatio ante ἀγγελία: ἄγειν· τὸ ὑπάγειν τὸ πίνειν, quam non intellexerit Meierus, cum ἄγχειν· πνίγειν corrigit. Fluxit e Pausania ap. Eustath. p. 1399, 60. — Vol. II p. 53, 1728 glossae ἐκτιλωμένοι adhaeret ὁμοίως, h. e. ἐκτιλωμένος ὁμοίως. Hoc etiam e Pausan. apud Eastath. 408, 38 illatum est. — Vol. III p. 54 post ἑκτορμῶν leguntur ἑκτορμεῖν et ἐκ τύρμης. Pausaniae doctrinam utrumque coniungentis agnosces ex Eustath. 598, 26. Vol. I p. 282, 62 inter ἀριφραδές et ἄρριχα duae offendunt glossae, quibus aegre careas, illatae tamen aliunde, si fidem mihi habebis: ἀριστερεών· φυτὸν τῶν εἰς τοὺς καθαρμούς παραλαμβανο-

μένων et ἀριστόδειπνον (Alexid. fr. p. 516 Menand. p. 180) ὅταν τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ συνάψωσι. Prior certe fluxit e Pausania Eustath. 1935, 2 ἀριστερεὼν γοῦν φυτὸν κατὰ Παυσανίαν ἐπιτήδειον εἰς καθαρμόν. Taedet plura exempla congerere. Fatendum vero est, Hesychium his Atticistarum glossariis aptiores libros, unde auctoritates a Diogeniano omissas excitaret, evolvere non potuisse, quippe magna ex parte et ipsis a Pamphilo pendentibus. Abiecto enim reliquo glossarum onere, pro diverso, quod sequuti sunt, consilio, haec tantum vocabula excerpserunt et Pamphili, uon suis, plerumque verbis interpretati sunt, quae Atticorum usu tererentur et ad illustrandas antiquitates historiam fabulasque Atticas aliquid conferre viderentur. Cuiusmodi opus cum scriptoribus Hadriani aetate Atticam urbanitatem affectantibus omnino nihil profuturum esse recte statuerent, nisi de cuiusque vocabuli auctoritate certo constaret, in apponendis testimoniis fuerunt diligentissimi, quamquam Pausania diligentior Dionysius, et pluribus haud dubie locis, quam fecit, eorum opibus se ditare potuisset Hesychius. Ut uno defungar exemplo vol. I p. 94, 2312 ἀχεανοί, inquit, οἱ μὲν τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα; eadem Eustath. p. 1528, 46 ex Aelio Dionysio refert, sed non omisso Pherecratis (hom. I p. 344) versu: κνάμους φακῆν, ζειὰς αἴρας, ἀχεάνους.

Atque hic in itinere possemus subsistere, nisi in hoc capite, quod libris ab Hesychio consultis destinavimus, commodum videretur, agere etiam de onomastico illo, quod in Hesychio inesse, postquam primus per literas *) mihi significavit Meinekius, postea ipse sat multis adnotationis nostrae locis evici. Vestigia huius opusculi certissima impressa vides vol. IV p. 134, 86 τάχιστα· γοργόν ταχύ λεπτόν. At hoc non est glossam interpretari vocabulo in vulgus noto, sed vocabulum e vulgi sermone petitum explicare glossematico. Recte igitur Meinekius in Philol. VII p. 623 γοργόν· τάχιστα λιπαρόν ταχύ proposuit, nisi quod haud scio an praestiterit τάχιστα ad Homer. Il. Γ 102 relato reliqua sic scribere γοργόν· ταχύ, λιπαρόν. Nam in onomastico illo γοργόν et ταχύ cum aliis eiusdem significationis vocabulis iuncta fuisse etiam alter Hesychii locus demonstrare potest vol. II p. 527, 78 κοῦφος· ἐλαφρός. ταχύς. γοργός. εὔσκαιρος, ubi iterum vulgaria mixta sunt glossematicis εὔσκαιρος et γοργός (cf. εὔσκαιροι· ταχεῖς. ἀήσυρον· κοῦφον. ἐλαφρόν). Recte porro a Io. Th. Ernestio de glossis sacris Hesychii p. XXI dudum animadversum est, glossas ad certum aliquem certi scriptoris locum respicere, et plerumque ita

*) *Wir finden im Hesychius eine grosse Menge von Glossen, welche durch 4, 5, 8, ja selbst durch 10 gleichbedeutende Wörter erklärt werden. Unmöglich kann man annehmen, dass sich die Glossatoren, aus welchen das Werk des Hesychius zum Theil zusammengesetzt ist, so vieler Synonyme bedient haben, um selbst unschwierige Wörter und Ausdrücke zu erklären, unter welchen sich oft seltene und poetische finden, wie z. B. γοργός in obiger Glosse. Diese Erscheinung findet nur in der Annahme eine Lösung, dass ein Synonymen Lexikon in das Werk des Hesychius hineingearbeitet ist. Ich weiss nicht, ob diese Bemerkung schon von Andern gemacht ist, aber ich halte sie für richtig und für die Beurtheilung des Buchs nicht ganz gleichgültig. Das Onomastikon, das solchen Artikeln zum Grunde liegt, muss mit dem Werke des Pollux eine Aehnlichkeit gehabt haben, nur dass es wahrscheinlich alphabetisch geordnet war.* — Cf. ἐντρεχέστερον· γοργότερον.

quidem, ut explicationes vocabulis non per se conveniant, sed in hunc tantum locum cadant; atque ut concedamus non ubique unum sed interdum plures locos respici, ita ut singulae interpretationes singulis locis accommodatae sint, quid faciamus iis explicationibus, quae omnem numerum excedunt? Hic non glossam cum suis expositionibus poni manifestum est, sed synonymorum manipulum ex eodem illo onamastico petitum. Ac talium explicationum frustula deinde per totum librum sparsa, aut totam cohortem pluribus locis, mutato tantum duce gregis, incedentem reperies. Exemplis probabimus, quod diximus. Inter *ἄχορον* et *ἀχύρωτον* loco non suo intrusa est gl. *ἀχορύφα* (l. *ἀχορύφ[ωτ]α*)· *ἀναρίθμητα, πολλά*. At fons eius non scriptoris alicuius certus est locus sed onomasticum illud, unde etiam haec sunt petita, quae inter *ἄχριστιν* et *ἀχρίστιον* collocata ordinem confundunt: *ἄχριτα· ἀχορύφωτα. ἀτέλεστα. πολλὰ. μὴ ἀριθμουμένα*. Indidem descripta sunt: *ἄχοσμον· ἄτροπον, ἄτακτον. ἄμορφον* inter *ἀχοστήσας* et *ἀχόστιλα* infarcta, et discerpta in *ἄπροπον· ἄιροπον ἀπρεπές*; *ἄχοσμα· ἄτακτα. ἀπρεπῆ. Ἀγωγία· ἀηδία* quid sit non intellexerunt interpretes, quod immemores erant gl. *ἀδημονεῖ· ἀχηδιᾷ. ἀγωνιᾷ*. Nimirum interpolator ex onomastico suo et hoc delibavit et illud alterum: *ἀγωνιᾷ· ἀχηδιᾷ* (*ἀδημονεῖ*), non glossas explicaturus, sed congesturus synonyma. Cf. *ἀπορεῖ*. Similiter *ἄνανδρος· ἀσθενής* non est glossa singularis, certo alicui scriptoris loco accommodata, sed facta ex *ἀναλκής· ἄνανδρος, ἀσθενής*. — *Ἐνεασμός* vol. II p. 92, 55 explicatur *πανουργία*, infra indidem opinor *κιμβικεία· πανουργία, ἐνεασμός*. Mox *ἄμφοδα· αἱ ῥῦμαι. ἀγυιαί. ὁίοδοι* interpretatus est, plane ut supra iunxerat *ἀγυιαί· ἄμφοδοι. ῥῦμαι. ὁδοί* et iungi solet ubique. *Ἄμωμος· ἄμεμπτος, καθαρός, ἄψεκτος* esse vult, ac similiter infra *ἄψεκτον· ἄμωμον ἄμεμπτον* interpretatur inverso ordine. *Ἀνάλωμα· ἔξοδος* pro *ἔξοδος· ἀνάλωμα* arreptum esse quivis videt: invenerat nimirum in onomastico utrumque et hoc quidem ordine. Vocabulo *ἀνενδοιάστως* usus est, ut explicaret *ἀναμφιλέκτως*, sed mox ipsum illud *ἀνενδοιάστως* interpretatur voc. *ἀναμφιβόλως ἀδιστάκτως*, ut quatuor videatur synonyma reperisse. *Αὐγή· χρεία* (sic) *λαμπρότης καὶ φῶς* suo quidem loco collocatum est post *αὐγεῖν*, spurium tamen censeo propter gl. *γάνος· πάραδεισος. χάρμα. φῶς. αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ἡδονή. καὶ ἡ ὕαινα ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Βιθυνῶν* et *γαρμαφών. λευκότης. λαμπηδών* (post *γάρκαν*) h. e. *γάρμα· φῶς* pro *χάρμα*. Post gl. *βλάσια* vel potius post corruptum *βλαστάζειν* (l. *βασταζειν*) ex eodem libro transfusa sunt *βλάξ· ἀργός τρυφερώδης μαλθακός*. Nam evolventibus nobis Hesychium s. v. *μαλθακός* (Vol. III 68, 180) invenimus *μαλθακόν· ἀγαθόν. μαλακόν. ἡδύ. προσηνές. τρυφερόν. ἀσθενῆ. Ἀμπαιανίσαι* interpretatus *ἀνιερῶσαι*, brevi post *ἀνιερῶσαι* reddit *ἀναπαιωνίσαι*; puto quod utrumque iuxta positum invenerat in onomastico. *Ἄδιον·· κάταντες. πλάγιον. ἀνώμαλον* contende cum *κάταντες*. Vol. II p. 66, 2102 verbum *ἑλινύειν* sex synonymis praefigitur *σχολάζειν λήγειν ὀκνεῖν ἀναπαύεσθαι στραγγεύεσθαι ἢ διατρίβειν*. Legitur quidem *ἐλινύειν* ap. Arist. Thesm. 198, sed non puto hunc locum respici, cui explicando sufficiebat unum apposuisse vocabulum. Accedit, quod supra indidem illatum est *ἐλεινύειν· στραγγεύεσθαι* loco non suo, et infra recurrit *ἐλληνύει·*

Mary Ann Wright died 1 Jan 1888 at Bridge Street, Cambridge, Cambridgeshire, England, of Bronchitis, Exhaustion, Certified by Thomas Jex Blake, M.D. Present 3 days. Informant: Thomas Jex Blake, Bridge Street, Cambridge. Registered 3 Jan 1888 in Cambridge Registration District, Cambridgeshire, England.

Mary Ann Wright was buried 6 Jan 1888 in Parish Church, Cambridge, Cambridgeshire, England. Age 76. Abode: Bridge Street. Officiating Minister: Thomas Jex Blake.

Mary Ann Wright's will was proved 6 Feb 1888 at the Principal Registry of the Probate Division. Effects £1,200 0s 0d. Probate granted to Thomas Jex Blake, Clerk in Holy Orders, and Charles Wright, Esquire.

Mary Ann Wright's will was proved 6 Feb 1888 at the Principal Registry of the Probate Division. Effects £1,200 0s 0d. Probate granted to Thomas Jex Blake, Clerk in Holy Orders, and Charles Wright, Esquire.

Mary Ann Wright died 1 Jan 1888 at Bridge Street, Cambridge, Cambridgeshire, England, of Bronchitis, Exhaustion, Certified by Thomas Jex Blake, M.D. Present 3 days. Informant: Thomas Jex Blake, Bridge Street, Cambridge. Registered 3 Jan 1888 in Cambridge Registration District, Cambridgeshire, England.

Mary Ann Wright was buried 6 Jan 1888 in Parish Church, Cambridge, Cambridgeshire, England. Age 76. Abode: Bridge Street. Officiating Minister: Thomas Jex Blake.

Mary Ann Wright's will was proved 6 Feb 1888 at the Principal Registry of the Probate Division. Effects £1,200 0s 0d. Probate granted to Thomas Jex Blake, Clerk in Holy Orders, and Charles Wright, Esquire.

Mary Ann Wright's will was proved 6 Feb 1888 at the Principal Registry of the Probate Division. Effects £1,200 0s 0d. Probate granted to Thomas Jex Blake, Clerk in Holy Orders, and Charles Wright, Esquire.

codices minori quam par erat accuratione exaraverant; aut ab aliis nescio quibus, Hesychii pretium adaucturos se esse opinantibus, si in amplificando et dilatando volumine et ipsi desudarent. Itaque velim desinant tandem viri docti Hesychii increpare inscitiam stuporem oscitantiam, eiusque exagitare fraudes neglegentiam lippitudines, praesertim cum sexcenties ipsi convicium fecerint, ubi vereor, ne Diogenianum pessum dent, qui emaculare studuerint Hesychium (cf. Ranke Hesych. p. 142), et totiens ad hunc usque diem haeserint in vitiis facillime abstergendis. Fateor vocem nihili esse *ΑΠΟΧΡΑΝΟC· ἀκάλυπτος ἀπροφάσιστος* vol. I p. 264, 13, sed ex Hesychii ductibus genuina certe elici potest scriptura *ἀπρόχανος*, quod fieri nequit ex Salmasiano commento *ἀπόχρωμος*. Corruptum etiam est *ΑΝΥΡΟC*, *ἄδικος*, at quis non videt lineola differre *ΑΝΥΡΟC* et *ΔΙΚΤΡΟC*; in mendo cubat *ΕΠΙΚΤΟΡΙΟΝ*: *τὸ πῶμα τῆς χύτρας*, at non tanti profecto moliminis erat correxisse *ΕΠΙΚΥΘΡΙΟΝ* (ionice pro *ἐπιχύτριον*) quod ipsum fortasse posuerat Hesychius, et quid mirum Hesychium dubitasse utrum *ΔΙΑΝΥCΘΗΝΑΙ* an *ΔΙΑΝΤΕΘΗΝΑΙ* verum sit, ideoque utrumque deinceps quam alterutrum ponere maluisse, cum postquam Hemsterhusius recte pro *διαντεθῆναι* correxerat *διαννσθῆναι*, G. Dindorf. in Thes. c. 1258 C coniceret *διαντληθῆναι*. Quidni porro lexicographo religiosissimo, qui locis innumeris adiecto *ἢ* vel *γράφεται δὲ καὶ* indigitat, lectionem archetypi obscuriorem sibique dubitabilem fuisse, fidem habeamus in aliis locis, quibus eiusmodi signum dubitationis non est additum? Nihilo tamen secius Thesauri editores saepissime de integritate lectionis se dubitare significant *). E. c. suspectam habent gl. Vol. II p. 528, 3899: *κραᾶρα· κόσκινον*, quae est integerrima modo ne abiciatur interaspiratio Laconica. Quid enim aliud est *κρασέρα* (et ex severiore Doride *κραᾶρα*) quam *κρησέρα cribrum*? Vol. IV p. 279, 290 haerent in Proserpinae nomine *Χειρογονία*; frustra, cum *Ἄχειρώ* sit revera Ceres, *Χειρογενία* vero accusativus Creticus a nom. *Χειρογενής*. Omnino dialectus non addita saepissime nocuit Hesychii auctoritati, etiam ubi non esset dubia. Ac gl. *εἴελος· εἴλιγγος* (vol. II p. 25, 88) recte quidem L. Dindorfius in Thes. III c. 238 B defendit a Kusteri emendatione *εἰλεός*, at recte etiam habere *μουκίζει*, *μουραίνει*, *μοττοφαγία*, *δοῖρα* (pro *δῶρα*), *ἐσμόνω*, *ἐγκαζελεῖν* (cod. *ἐγκαθελεῖν*) *ταμία*, *τώνα*, *ἀνδικά*, *ἄγχος* (pro *ἔγχος*) *ἐράτοθεν*, *τεῦχρος*, *πυσάνια*, *ἑλαθρός*, *ἐπτόκασε*, *ἄχνημος*, *μέργιζε*, *ἐγρυπνεῖ*, *μελερός*, *γαβεργύρ*, *ἀβόος*, *γοῦτα*, *δερίπιον* (h. e. *τέρφος*, *στέρφος*), *πέχαρις*, *γάδον ἀίδων*, *γακουπώνης*, *κάνδαρος*, *ἀροπῆσαι*, *σεπνῖς*, *ῥουγύς*, *ῥίγα*, *ἀκραμύλα*, *ἔνς* (cod. *ἔλις*) *ἄιφελμα*, *γάρρης*, *ἐχχαρέων*, *αἰκχούνα*, alia complura non intellexerunt nec admisissent puto alia, nisi forte fortuna ex inscriptionibus sustentanda velut *χρήϊα*, *ἀνδροβάμων*, *πυανόψια* (*πυανόφσια* inscr. Eleus.) *Ποσείδεα*, *εἰ μὴν*, *Ἐρχομενῷ* (s. v. *Πλοιάδες*) *Πυθιαστὰς* (s. v. *ἀστραπή*). Ego igitur sic sentio. Si Hesychii facies hodieque ea esset, quam Eulogio aspicere licebat, admiraremur haud dubie libri institutum, neque tam auctoris accusaremus in-

*) Quamquam plus sapit utique philologus, quam linguistarum turba *σμοιῷ προσώπῳ τυρβάζουσ' ἄνω κάτω*. Hi enim, ubicunque res redit ad dialectos, aut turpiter obmutescunt, sicubi tacuit Ahrens, aut ridicule labuntur.

scitiam, quam in interiora doctrinae niteremur ut his etiam studiis initiaremur. Nunc vero despectui habemus bona malis mixta, quod Hesychio imputamus, quae ab interpolatoribus eius*) commissa sunt. Age igitur et horum fraudes detegamus et ut ex Hesychio excussimus Diogenianum, ita ex interpolatore eruamus Hesychium.

CAPVT VI

DE HESYCHIO POST EVLOGII AETATEM INTERPOLATO

Interpolatricem manum sensisse librum nostrum, non modo ipsius prodit contextus sed ipsa etiam epistula, qua de perversum est Rankii p. 141 iudicium, prudentissime iudicaverant Faber et Io. Albertus. Nam quae epistulae addita est ad lectores admonitio: *δεῖ εἰδέναι τὸν λέξιν τινὰ ζητοῦντα ἐν τῷ λεξικῷ ὅτι εἰ σύνθετός ἐστιν ἡ λέξις ἣν ζητεῖ, πολλάκις διαιρῶν αὐτὴν εἰς τὰς ἐξ ὧν σύγκειται, εὑρίσκει αὐτῆς τὴν ἑρμηνείαν ἐν τῷ ἀρχτικῷ αὐτῆς γράμματι ἑνὸς τῶν μερῶν αὐτῆς**). *οἷον ἀνθρωποείκελος μὲν ὡς κεῖται ἐν συνθέσει οὐκ ἔχει****). *ἐὰν δὲ διέλῃς τὴν λέξιν καὶ ζητήσῃς ἐν τῷ εἴκω, εὕροις ἂν ὅμοιος, ὡς εἶναι τὴν πᾶσαν λέξιν ἀνθρώπῳ ὅμοιον. καὶ ἐπὶ πολλῶν λέξεων τοῦτο ποιῶν, πολλάκις, ὡς εἴρηται, εὑρίσκεις τὸ ζητούμενον* eam Hesychii esse non posse me hercle quisque sentit. Epistulam qui modo finiverat his verbis: *εὔχομαι δὲ τῷ θεῷ σωζόμενόν σε καὶ ὑγιαίνοντα χρήσασθαι τοῖς βιβλίοις* (quorum ni fallor quinque fuerunt) non poterat pergere *δεῖ δὲ εἰδέναι κτλ.* Accedit, quod liber, e quo haec transscripta sunt, etiam nunc exstat. In Cyrillo enim Mosquensi post verba *λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας* haec addita sunt: *σὺν θεῷ ἀρχόμενον εἰς τὸ λεξικὸν γράφομεν ταῦτα· δεῖ εἰδέναι τὸν λέξιν τινὰ ζητοῦντα κτλ.*, eaque non aliunde adscripta esse, quae Tittmanni ad Zonar. praef. I p. XCVII sententia est, sed semper huc pertinuisse satis patet ex omisso *δὲ* post *δεῖ*. His igitur duci videmur ad Cyrilli glossariorum familias, quas cum Hesychio cognationis vinculo teneri a Vossio dudum intellectum et a nobis expositum est vol. IV p. 283, 80 exemplo luculentissimo. Sed haec cognatio qualis sit, infra videbimus. Nunc enucleatius exponam de finibus, quibus interpolatoris apparatus circumscriptus erat. Exordium scribendi faciam a Moeride, non quod glossarum numerus ex Attico eius lexico petitarum maximus est, sed quod de hoc libro solo dubito, utrum ab Hesychio in Diogenianum, an ab interpolatore aliquo recentiore in Hesychium illatus sit. Videbatur igitur commodissime hic tanquam in *μεταιχμίῳ* collocari. Ac Moeridea Pamphileis postea adiecta esse plurimae caussae sunt, quae probent. Primum enim, quisquis

---

*) Unus fuerit an plures in medio relinquo, neque id ipsum magnopere refert. Suspicor tamen plures fuisse, ac fortasse tres.

**) Haec observatio non cadit in Diogenianea. Homericae vero glossae nonnullae, etiam si re vera misere sint truncatae (*αὐχέες, γλαγέας, ναύποδα*), minime tamen in eas ubique partes sunt divisae, e quibus compositae sunt, sed ex interpolatoris libidine literis initialibus privatae. — Cf. et *ΓΩΝΟΡΙCΜΑΤΑ* pro *[ΦΡΥ]ΓΩΝ ΟΡΙCΜΑΤΑ*.

***) At habet *ἀνδρείκελον· ἀνθρώπῳ ὅμοιον* Vol. I p. 188, 40.

inculcavit, non totum librum inseruit, id quod Pamphilum facturum fuisse probabile est, sed singulas tantum particulas, neque eas integras. Sic e glossis, quibus prima alphabeti litera praefixa est, recepit *αὐτοβοεί — ἀμφιμάσχαλος* (p. 190 ed. Bekk. = p. 48—64 ed. Piers.) exceptis duabus *ἀξιωτέρας* et *ἀστράβη* (p. 56. 57). Alias paginas ita compilavit, ut modum teneret, et parcissimum quidem se praeberet in excutienda p. 187 ed. Bekk. cui tres tantum sublegit glossas *ἄσβολος ἄλλοθεν αὔξην*. Deinde, quod ubicunque certissimum est interpolationis indicium, saepius ponit glossas interpretatione carentes ut vol. I p. 341, 97 *ἀφυπνίσας* (Moer. p. 190, 28) vol. I p. 485, 69 *διάγνωσις* (Moer. p. 194, 24) vel interpretationem absque glossa, ut vol. I p. 100, 69 ..... *ἄγναφον* (Moer. p. 189, 4). Tertio festinanter rem gerens duos articulos conflavit ad unum, ut *θαμά· πυκνά* pro *θαμά· πυκνῶς. θαμινά· πυκνά* quorum neutro caret Moeris p. 198, 23. 24, vel optimam interpretationis partem resecuit, ut vol. I p. 218, 74 *ἀνύσας· συνελών* pro *ἀνύσας λέγε· συνελὼν λέγε* (Moer. p. 190, 30) et s. v. *ἱερεῖον*, ubi desunt Moeridea (p. 200, 3) *χωρὶς ὑός*. Quartum interpolationis indicium continent verba *περίεργος ζωμός* vol. II p. 416, 17. E Moeride enim (p. 200, 34) ad marginem posita, a librario non ad gl. 918 *καρυκεία* relata sunt, quo retulerat interpolator, sed ad *καρύκη*, ubi nunc interpretationem Didymi a glossa importune divellunt. Eiusdem generis est gl. *ἀναριχᾶσθαι· ἀναβαίνειν* vol. I p. 181, 49, quam interpolator sic assuerat, ut codicem qui describeret praecedentem glossam in duas partes dissecaret: *ἀναρίτης· ζῶον κοχλιῶδες [ἀναριχᾶσθαι· ἀναβαίνειν] ἐν πέτραις*. Habet quidem hoc additamentum etiam EM. 99, 20, sed Cyr. Dr. habet absque interpretatione, nimirum illatum e Moeride 190, 33, vel Niceta Davide*) ad Greg. Naz. p. 44, 19 *ἀναρριχᾶσθαι καὶ προβαίνειν* copulante. Addam tertiam concisae interiecta interpolatione explicationis exemplum. Vol. II p. 7, 59. 60 inter *ἔγγυος* et *ἐγγυῶ* leguntur *ἔγγυον· ἐγγυητήν ἢ ἀσφαλές* et *ἐγγύτητα ‚ἀκούσας δὲ ὡς ὁμοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι‘*. Harum glossarum altera omnino huc non pertinet, sed scribenda est *ὁμοῦ· ἐγγύτατα ‚ἀκούσας — πολέμιοι.‘ Ξενοφῶν*. Prior genuina est (nam *ἔγγυος· ἀνάδοχος* est spuria) sed aucta ex Moeridis p. 160 verbis *ἐγγυητήν ἢ*, easque recte omittit Cyr. Bremensis, porrigens *ἔγγυον τὸ ἀσφαλές*. Transeo ad quintum interpolationis argumentum: bis enim eandem ponit Moeridis cautionem, quod liber, quo utebatur, fugitivis interdum difficilibusque lectu literis exaratus erat. Vol. II 422, 61 ponit *κατεδήδωκεν· καταβέβρωκεν* et p. 439, 61 *κατεδήδοκε· καταβέβρωκε κατέφαγεν*. Utrobique latet Moeris p. 200, 36 sed posterioris glossae ratio paululum diversa. Nam genuina spuriis mixta continet. Diogenianus sibi vindicat *κατεδήδοκε· κατέφαγεν* quae referenda sunt ad Eueni epigr. IV 3 p. 478 Bgk. Vol. I p. 297, 51. 52: *ἀσηχορίς· ἀδικία ἀσηχόρος· ἀκηδιαστής* tanquam duo articuli iuxta collocantur, sed una tantum glossa est Moeridea sic scribenda: *ἄση· κόρος. ἀηδία τις*. Cf. Meinek. Philol. XIII p. 520 et nos ibid. XVIII p. 193. Sexto, quae Moeridis sunt, plerumque genuinarum glossarum expositionibus ad finem**)

*) Ex eodem fluxisse potest *ἀποδυσπετεῖ· ἀποδύρεται*. Cf. p. 65, 7 ed. Dronk.

**) Similem rationem Hesych. in addendis Homericis secutus est. Cf. vol. II p. 42 ἐκη-

ita adnectuntur, ut ἦ vel ἦγουν vinculum sit, ubique suspectum. Vol. II p. 325, 85 θρυαλλίς· — βοτάνης. ἦγουν τὸ ἐλλύχνιον (Moer. p. 199, 1). Adde βαλβῖδες e Moer. 193, 4; γνωσιμαχῆσαι (193, 26) ἐξαληλιμμένον (196, 1) ἐλῶ (196, 7) ἐμπολήσαντες et ἐπισίξας (196, 33. 34). Accedit, quod articuli nonnulli e Moeride deprompti aliis manifesto spuriis inserta sunt velut εὐκταῖον, ἐπιτεθυμμένον (εὐκτέον· ἐπιτεθυμμένων Hes.). Denique magna frustulorum Moeridis pars loco non suo collocatur sed turbat ordinem: e. c. Ἀθέναζε (sic) ἄσῃ. ἀμβλώσσειν (l. ἀμβλίσκειν) ἀκμήν. ἀρυβασσαλόν (l. ἀρυβαλλόν). βαλβῖδες. δευσοποιοί. δεδήσεται. διάγνωσιν. ἐπιτεθυμμένον. εἰς Διονυσίου (quod unicum est exemplum ad syntaxin Atticam spectans). ἔγγυον. ἧττω (cf. p. 160). θαμά. ἰσηγορία. Ceterum etiam hoc loco non inutile videtur monuisse, ne quis Moeridi propterea studeat patrocinari, quod glossae ex optimis poetis scriptoribusque Atticis sublecti (Thucydide inquam Platone, comicis, oratoribus) inter minora sidera egregie nitere videantur. Saepius enim diximus doctrinae speciem esse fallacem. Superest, ut demonstremus quod supra contendimus, codice Moeridis interpolatorem usum esse passim lectu difficili, sed bonis lectionibus conspicuo. Moeris p. 196, 29 ἐτετάχατο Ἀττικοί, τεταγμένοι ἦσαν Ἕλληνες vol. II p. 214, 7 scripta sunt: ἐτετάχαντο· τετραμμένοι ἦσαν ἢ τεταγμένοι; p. 193, 22 γέλων· Ἀττικοί, γέλωτα Ἕλληνες vol. I p. 421, 313: γέλων· γέλωτα ἢ γέλιον; p. 189, 10 ἀσκαρίζειν Ἀττικοί, σκαρίζειν Ἕλληνες vol. I p. 302, 60 ἀσπαρίζειν· σκαρίζειν: p. 196, 9 εἰκάθοιμεν Ἀττικοί, εἴκοιμεν Ἕλληνες vol. II p. 26, 815 εἰκαθέσοιμεν· παραχωρήσωμεν, ubi εἰκάθοιμεν cum interpretatione elapsae glossae coaluit. In lectionibus liber plerumque cum cod. Coisl. 345 conspirabat, si quid e vitiis scripturae licet conicere. Vol. I p. 225, 49 ἀπαλλαξίοντες· ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες pro ἀπαλλαξείοντες; sic Moer. p. 188, 1; vol. I p. 52, 92 ἀεινάων· ἀεννάων (Moer. p. 188, 3 ἀείνων — ἀεννάων). Vol. I p. 413, 91 γάλη· ἐξέδρας εἶδος καὶ ἐν ᾗ γαλέα τὸ ζῶον pro καὶ ἐν τῷ η̄ (ut solet Moer. e. c. 206, 3 πεπραγὼς ἐν τῷ γ̄) conferendum cum Moer. p. 193, 34 γαλή (sic) γαλέα. Docet etiam hic codex, unde factum sit, ut Ἀθέναζε de sede pelleretur. Nam p. 188, 27 legitur Ἀθήναζε· Ἀττικοί, ἐξ Ἀθηνῶν Ἕλληνες h. e. Ἀθήναζε· Ἀττικοί [εἰς Ἀθήνας Ἕλληνες. Ἀθήνηδεν Ἀττικοί] ἐξ Ἀθηνῶν Ἕλληνες. — At iam missum faciamus libellum tenuem illum vocabulorum Atticorum et de reliqua interpolatoris supellectile disputemus enucleatius. Ac primum quidem dicendum de libris sacris aliisque ad fidem Christianam spectantibus, tum de glossis nomicis noviciis et Latinis, postremo de Euripideis fabulis Byzantinorum studio tritis*).

βολίαι· προίσεις τῶν βελῶν, μακροβολίαι (haec ad Callim. Lavacr. Minerv. 112 spectant): εὐστοχίαι (haec interpretatio ad E 54 pertinet).

*) Miro Rankius p. 141: *Et quum Diogenianus ethnicorum quos vocant scriptorum voces omnes explicaverit: quid restat aliud, quam lexica illa, quibus vetus et novum Testamentum explanatur? Hinc igitur totum fere Cyrilli lexicon Hesychio inest, hinc singula quaedam e christianis scriptoribus, ut ex Epiphanio non raro petuntur.* Talia fundere non poterat, nisi qui Cyrillum omnino non viderat, et Hesychium versaverat quidem, sed non legerat. Quid quod plurimae etiam in Hesychio insunt gl. iatricae et botanicae infimae aetatis eaeque loco plerumque non suo positae, v. c. ἀγριοπήγανον, ἀγριοσταφύλιες, ἀγριοκάναβος?

a) de glossis sacris

Harum pars maxima statim agnoscitur et dudum notata est a Chr. Bielio Alberto Jo. Ch. Th. Ernestio Schleussnero aliis, quamquam sunt qui theologorum etiam acumen fugerunt, velut vol. IV p. 36, 92 Σιχάρ ex Ev. Joann. IV 5 sub σιγά· χωρία latens et τῇ ὀρέξει· τῇ ἐπιθυμίᾳ ex epist. ad Rom. I 27, altera vero pars ita comparata est, ut epicum potius vel tragicum poetam tibi exaudire videare, quam Christianum theologum, ideoque pro foetu vere Pamphileo habita ad hunc usque diem fallit philologos. Has igitur glossas, ne diutius nos ludibrio habeant, primum expellam, redditurus Gregorio Nazianzeno eiusque interpreti Nicetae Davidi Dadibreno, quae Callimachi esse vel alius cuiusdam epici visa sunt viris doctis somniantibus. Vol. II p. 400, 409: *κάλοι δ' ἐρόχθουν* (*ὀρόχθουν* cod.)· *σχοινία δὲ ἐτίνασσον* legimus explicatum. Non debebat haec Archilocho vindicare Th. Bergk. P. L. Gr. p. 1085; sunt enim Gregorii Naz. de vita sua v. 135, ut a Benedicto Hasio in Thes. L. Gr. s. v. *ῥοχθέω* col. 2428 D animadversum est. At in hoc uno loco plus quam ceteros sapientem vidi doctissimum Thes. editorem, non animadvertentem sexcentas Hesychii glossas ad Gregorium illum esse referendas. Sic in Thes. L. Gr. V col. 1189 B nil nisi haec adnotata sunt: „*μονόφορβος solus pascens* Hesych." Fugit omnes testis Greg. Naz. carm. I 193: *καὶ δρυμόθεν μονόφορβος ἐῷ δηλήσατ' ὀδόντι.* Cave igitur vocem licet rarissimam et optimi coloris diutius in Diogeniano toleres. Vol. III p. 49, 65 *λοξοβάμοισι· πλαγίως περιπατοῦσιν* est codicis lectio, et recte quidem, quamvis vocabulum sic fiat barbarum, Graecum futurum, si quis Musuri receperit emendationem *λοξοβάμοσι* a nominativo *λοξοβάμων*, ut *λεοντοβάμων*. Ita certe senserunt Thes. editores vol. V col. 386 A, nihilo tamen minus a vero aberrantes. Nam Greg. Naz. vol. II 55 A. Carm. II 713 *ἢ καὶ λοξοβάμοισι καὶ ὀκταπόδεσσι παγούροις* dicere ausus est. Vol. II p. 357, 591 invicem se excipiunt glossae:

ἰλύμενον· ἐρχόμενον, προβαίνοντα
ἰλυώδεσι· βορβορώδεσι
ἰλύωμαι· ἐρύπωμαι (cod. *ἰλύοσμαι*)
ἰλύς· πηλός

Itaque Is. Vossius *ἰλυόδεσι· βορβορώδεσι* emendare ex ordine voluit, nos (.....)· *ἰλυώδεσι* coniecimus. Scribendum vero *ἰλυόεσσι*, ut diximus in Philol. Gotting. XV p. 713 coll. Greg. Naz. I 36 vol. II p. 32 *δύσμορον, ἰλυόεσσιν ἐπ' ἔργμασι σαρκωθεῖσαν.* Quodsi dubium esse nequit, quin Gregorii opera ab interpolatore aliquo ad amplificandum Hesychii glossarum corpus excussa sint, non dubitabunt lectores etiam glossas sequentes ad appositos Nazianzeni poetae locos referre: Vol. IV p. 72, 66 *σταυροτύπως· σταυροειδῶς* ad I 2 p. 31 *σταυροτύποις Μωσῆος ἐπ' οὔρεϊ σοῦ θεράποντος*; Vol. II p. 178, 5534 *ἐπ' οὔρεϊ· ἐπὶ τῷ ὄρει* ad versum modo recitatum; Vol. II p. 101, 41 *ἐνὶ σπλάγχνοισι* ad I 7, p. 58; II 147. 152 al. *εὐξάμενος καὶ χεῖρας ἐνὶ σπλάγχνοισι τανύσσας**); vol. I p. 264, 6833 *ἀπροϊδῆ* ad Gregor. C. I

*) Hoc modo conficere solebant lexicographi glossaria Byzantini aevi. Ex primis scripto-

59 εἴρυσαν ἀπροϊδῆ, vol. I p. 266, 6860 ἀπροτιόπιστος (l. ἀπροτίοπτος) ad Carm. II 289 νηλὴς ἀπροτίοπτος ἀνέστιος οὐρεσιφοίτης; vol. I p. 263, 6799 ἀποφῶρας (l. ἀπὸ φῶρας)· κλέπτας ad Carm. I 392 p. 38 κακοὺς δ' ἀπὸ φῶρας ἐρύκοις (cf. Meinek. Philol. XIII p. 522); vol. II p. 105, 53 ἐνομόρξατο ad Carm. XIII, 57; vol. II p. 135, 4200 ἐπ' ἀνέρι ad Carm. I 238 πικρὸς ἔχις κακοεργὸν ἐπ' ἀνέρι, λοίγιον ἕλκος (non ad Cleobul. Ath. X 452 C vel Hesiod. opp. 523 vel Aristot. rhet. III 2 p. 317 vel Theocr. x 34) vol. II p. 180, 97. 600 ἐπ' ὤμων (Hom. Il. Λ 46), ἐπωμαδόν ad C. I 246. I 150 p. 34 (non Eur. El. 813, ut non opus sit Meinekii coniectura ἐπ' ὤμοιν); vol. II p. 70, 25 ἐλπωρῇσιν ad Carm. I 237. 439; vol. IV p. 107, 64 ὑπὲρ τέγος ad C. I 178; vol. IV p. 213, 619 ὑποδρήσσουσιν ad C. II p. 43 v. 34. Aliae incertum est, Homericae sint an ad Gregor. Naz. referendae, velut vol. IV p. 266, 30 φῶτε (*E* 572 Gregor. C. I 395) ἐν ἕρκεσι, ἐνὶ βένθεσι, πανάποτμος aliae *). Verum has glossas iam ante aliquot annos ad Gregorium me retulisse memini. Percurram igitur denuo primas saltem alphabeti literas, ut alteram inde centuriam excutiam. En tibi ἀγάστονος loco non suo positum spectat Greg. Naz. II p. 34 C; ἄβλης· νεουργὴς, μὴ βληθείς Carm. LVIII 123 μηδὲ μὲν ἔντος ἄγειν, ἀβλὴς σκοπὸς ἀμφοτέρωθεν; ἀδιάδοχος· ὁ ἔχων τι ἕως τέλους ad Greg. Or. XLIII p. 698; ἀέμπεδον· βέβαιον ad Gregor. Arcan. V 37 p. 202 ed. Dronk.: ἁρμονίην τε ῥόμον τε ΔΙΑΡΚΕΑ ΕΜΠΕΔΟΝ ΑΙΕΙ (qui locus maxime videtur memorabilis, cum doceat interpolatorem carminum exemplari usum esse interlinearibus glossematis illustrato); ἄθρει δή· νόει δή ad Greg. C. VI 14 p. 221 Dr.; αἰολόδωρον· ποικίλον δῶρον (ἔχον) ad Arcan. III 5 p. 193: πανσθενὲς, αἰολόδωρον, ἁγνῆς ὕμνημα χορείης; ἀκτερὶς· ἄφατον (l. ἀκτερέϊστον· ἄταφον) ad Carm. VIII 19 p. 225 Dr.; ἀμενηνῶν· ἀσθενῶν ad Greg. Arc. II 74 p. 192 Dr.; ἀναύροις· δίχα ἀνέμου ad C. LVIII 5 p. 35); ἄκτιστον· ἀποίητον ad Arcan. III 42 p. 192 (ubi editum ἄκτιστον postulat versus ut mutetur in ἄκτιτ]ον, ἄχρονον, ἐσθλὸν, ἐλεύθερον ἠδ' ὁμόσεπτον); ἀλιτόβριος· ἐκ πλάνης τρεφόμενος ad Carm. XIV 94 p. 87 Dr.: ἥρως Ἀτρείδης Ἶρος ἀλητοβίρος, quod Nicetas vertit ἐπαιτήσει ἄρτου διαζῶντι et conferendum est cum ἀλειφόβιος et λιτοβόρος**); ἀμερεινοῦ· ἀποτυχόντος τοῦ νοῦ ad Carm. XVIII 17 p. 227 Dr.: τειρόμενον παθέεσσιν ἀμερσινόου Βελίαο; ἀμέσαι· ἀμαυρῶσαι ἄμοιρον ποιῆσαι ad Nicet. ad Greg. p. 41, 10 Dr.; ἀμπλακίησιν· ἁμαρτήμασιν ad Greg. Carm. LVIII 47. 104; ἀμφιτάλαντον· ἀμφοτέρωθεν ῥέψαι δυνάμενον ad

---

ris cuiusque paginis minutissima quaeque excerpebant, reliquas ne attingentes quidem aut carptim.

*) De glossis litigiosis ego sic statuo: Homericas Homero esse relinquendas, iambico metro adstrictas Gregorio potius vindicandas, quam antiquiori illi, quem imitatus est, tragico. Quae enim, quaeso, excogitari caussa poterit, qua commotum statuamus Didymum λέξει τραγικῇ inseruisse eiusmodi elegantias: ἄθρει δὴ· νόει δή. ἐπ' ὤμων ἐπὶ τῶν ὤμων. ἐν ἄρκυσι· (Eur. Bacch. 224 et Greg. Carm. I 157) δικτύοις. Similiter, si quae e Gregorianis sunt etiam Pindarica vel Nicandrea vel Callimachea, ut λιδόμενος (Pind. Nem. X 15) ἀπροϊδῆ (Nic. Th. 2) ἐνὶ σπλάγχνοισι (Callim.), malo Gregorium spectari, quam poetam vetustiorem. Homeri τ 364 expressit vol. II p. 308, 8 θεουδέα· θεοειδῆ (II, 82).

**) Videtur lectionis discrepantia extitisse Ἶρος ὁ λιτοβόρος.

Arcan. VII 103 p. 14 *θῆκέ μιν ἀμφιτάλαντον ὅπῃ ῥέψειε δοκεύων*, ut non dubium sit quin etiam *ἀμφιθέτοις· εὐμεταπτώτοις*, pertineat ad VII 104 *καὶ εἶδεος ἀμφιθέτοιο* (*εὐμεταπτώτου*); *ἀναχραδάει* (*εὐει* cod.) ad C. XIV 8 p. 78 Dr.; *ἀνδρομέης· ἀνθρωπίνης* ad II p. 44, 124; *ἀνεγχώρητον· ἀμήχανον, ἀνεξιχνίαστος· ἀκατάληπτος, ἀνεπίδεκτον ὅλως μὴ ἐπιδεχόμενον, ἀνηρέθη* (*ἁμάρτημα*)*· ἐξηλείφθη, ἀπεξεσμένον· ἐκτετορνευμένον ἠκριβωμένον, ἀπεχθαίρων· μισῶν, ἀπηγόρευται· κεκώλυται, καὶ τῶν· κἀκτῶν, ἐφεδρίσσων· παρακαθήμενος, ταλαντεύει. σησσεισμούς· σεισμοὺς* ad locos quos nunc indagare non vacat; *ἀνέπαλτο* ad Hom. Il. *Θ* 85 vel Greg. Arc. VII 31 p. 204 Dr.; *ἄνομεν· πορευθῶμεν* ad Arc. V 70 p. 203 Dr.: *ἡμεῖς δ' ἡμετέρην ὁδὸν ἄνομεν*; *ἀπέεργεν* ad Hom. Il. *Ω* 238 vel Greg. Arc. VII 107; *ἀπεμπωλῆσαι· τὸ ἐπὶ κέρδος ἀποδύσθω* (sic) *τι* ad Greg. vol. I p. 54 *B*; *ἀπανάστασις· ἀποικία* ad Orat. X p. 175; *ἀπημάλδυνεν· ἤμβλυνεν ἠφάνησεν* (sic) ad Carm. XIII 115 p. 74 Dr., *ἀπλήξ· ὁ μὴ πεπληγμένος* ad C. II 731 p. 12; *ἀποέργαθεν· ἐχώριζεν* ad Odyss. *φ* 221 vel Carm. IV 295; *ἀποκλύσασθαι· ἀποκαθαίρεσθαι* ad Plat. Phaedr. p. 243 D vel Greg. Naz. vol. I p. 150 A, *ἀπροτίοπτοι· ἀόρατοι* ad C. IV 163 p. 213 Dr. *ἀργυφαὶ· λαμπρ.'. λευκ.'.* ad Carm. LVIII 16, *ἀργυφαιοῦσι· λαμπροῖς καθαροῖς* ad Arcan. IV 231 p. 217; *ἀρεστῶσα· ἡ ὑπερέχουσα τὰς ἄλλας* ex Arcan. II 55 *πολλὸν ἀρειοτέρη* (ut ex Cyr. patet); *ἀρόωσις· ἀροτρίωσις* ad Carm. XIV 25; *ἀστυφέλικτον* ad Carm. XIII 45; *ἀσύναχτος* ad C. VIII 24 p. 225 Dr.: *οὐ γὰρ ἄϊστος ἐγὼ μόνος ἔσσομαι οὐδ' ἀσύναχτος*; *ἀταβέες· ἄφοβοι* (l. *ἀταρβέες* ad Greg. C. XIV 39 p. 81 *εἶπω μείζονα μῦθον ἀταρβέες ἐνθάδ' ὕλοντο* (ubi Nicelas p. 82, 15 *ἀταρβεῖς ἐντεῦθεν οἱ θῆρες καὶ ἄφοβοι*) *ἀΰλους· ἀσωμάτους* ad locum, qui nunc me fugit, *αὐτοδάϊκτος· ὁ ἑαυτὸν φονεύσας ἢ καὶ κακοποιήσας* ad Arcan. IV 53 p. 198; *ἄψεα* ad Carm. IV 6 p. 207; *βαρυκάρδιοι· μωροί* ad Greg. Or. X p. 174; *βλεμεαίνειν* ad Carm. LVIII 113 p. 51 Dr.; *βριαρῶς* ad Carm. XIV 32; *βρόμεον* (sua explicatione carens) ad C. XIV 99; *γεραιῶν* (l. *γεραίρων*)*· — τιμῶν* ad Carm. IV 349; *δηωθέντων* ad Carm. I 493, *δυσαλθέα, δμήτειρα· δαμαστική* ad Carm. XVIII 35; *δυσάμοιρος* ad Hom. Il. *X* 428 vel Gregor. p. 44, 3 Dronk.; *δυσάντεα· φοβερά* ad G. Arcan. VII 75 p. 206 Dr.; *δυσκλεές· τὸ μὴ ἔχον κλέος* ad Carm. LXII 48 p. 127; Dr. *κυνόμυια* ad C. XXXIV 6 p. 236 Dr.; *ἐδάϊξεν* ad C. LVIII 29 *ἐειδόμενος* ad C. LVIII 44 p. 40 Dr. *οὐ μετὰ δήν* ad C. p. 78 Dr. Fortasse *ἀγριόθυμος* quoque glossa propter ordinem suspecta e Gregorio manavit. Hic subsistam, cum sperem fore, ut rem ad liquidum perductam esse nemo mihi non concedat. Plura qui volet, exempla petat ex auctario emendationum.

Iam vero cum interpolatorem constet initiatum quidem fuisse sacris Christianis, non tamen omni pulchri sensu ita destitutum, ut, cum Diogenianum locupletare glossis vellet, alius potius theologi dictionem inserendam sibi sumeret, quam Gregorii Nazianzeni, viri in poetarum Graecorum libris versatissimi, ab eodem haud scio an illatae eae quoque glossae sint, quas non sine veri aliqua similitudine ad Agathiam scholasticum retulimus in SCR. Nam illatas

esse ordo confusus indicium satis certum est. Sic vol. I p. 50 genuinae sunt gl. *ἄεθλα* (*Ψ* 700) *ἀέθλιον* (Herod. I 67) *ἄεθλον* (*Ψ* 551) *ἀεί* (Phrynich. Eurip.) spuriae *ἀεθλεύων* (*Ω* 734) *ἀεθλοσύνης* et *ἀεθλοφόρους* (*I* 266. 124). Atque *ἀεθλοσύνης* nondum reperi quo aptius referri possit, quam ad Agath. in Anth. Pal. V 294, 18 *καὶ τὸ φίλημα σύμβολον ἐννυχίης εἶχον ἀεθλοσύνης*. Accedit quod ex eodem carmine petita videtur alia glossa ordini infesta vol. I p. 242, 37 *ἁπλοῖς· ἱμάτιον μικρόν*. Sic enim Agathias 294, 4 *οἷα δὲ πύργος ἔσκεπε τὴν κούρην ἁπλοῖς ἐκταδίῃ*. Maiorem etiam probandi vim habet vol. III p. 237, 1708 *οὐκ ἐστάλασεν· οὐκ ἐτύλμησεν*. Legitur quidem ap. Callim. Dian. 62 *οὐκ ἐτάλασσαν*, unde possis *οὐκ ἐτύλμησαν*, (vid. p. XCVI) ad imitationem Homeri *P* 166 expressum, qui *οὐκ ἐτάλασσας* dixerat: at hoc ipsum quod quaerimus habet Agathias in Anth. Pal. IX 152, 2 *Ἑλλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασσεν Ἄρης* (*ἐτάλασεν* cod. Palat.). Cf. *ἐτάλασεν*. Ac fortasse etiam alia gl. satis obscura ad hoc carmen pertinuit *βαρυνακέδα· τὸν δούριον ἵππον*. Pergit enim Agathias *αἶψα δ' Ἐπειὸς κάτθανε πρὶν τεῦξαι δουρατέην παγίδα*, quod vide an fuerit *βᾶριν Ἀχαϊάδα*. Sed hariolari nolo ac misso Agathia transeo ad alia frustula, quae ab interpolatore elegantiarum studioso intrita esse suspicor. Iosephum inspectum esse asseverare*) non ausim, etsi sunt quae probabile reddant, ut vol. I p. 524, 66 *διωρίαν* ad bell. Iud. V 9 *ἐνεπαρώνησαν· ἐνίβρισαν* ad Ioseph. c. Apion. I 8 spectare videtur; sed Philonem eum in deliciis habuisse demonstrari pluribus potest. Vol. I p. 271, 96 *ἀραχνοϋφεῖς· ὡς ὑπὸ ἀράχνης ὑφασμένα* (*οι* Mus.) spectat Philon. libr. de somniis p. 1115 B ed. Francof. 1691 fol.: *τίς οὖν τὰς πολυτελεῖς ἁλουργίδας τίς τὰ διαφανῆ καὶ λεπτὰ θέριστρα, τίς τὰς ἀραχνοϋφεῖς ἀμπεχόνας κτλ.* ut *ὑφασμένας* legendum esse pateat. Apud Philon. II p. 461, 7 iuncta sunt *ἀνόθως* et *γνησίως*. Hic igitur fons est gl. extra ordinem positae inter *ἀνομολογίαι* et *ἄνομον*: *ἀνόθως· γνησίως*. Verbo *ἀγαλματοφορεῖσθαι* nemo Philone frequentius usus est; hinc vol. I p. 13, 90 *ἀγαλματοφορεῖσθαι· καλλωπίζεσθαι*. Eiusdem est *ἀγκιστρεύειν· θηρεύειν δελεάζειν*; fortasse *ἀποσχοινίσαντες· ἀποστερήσαντες* (de nobilit. p. 904 C) *ἀνύπουλος· ἀνύποπτος* vol. I p. 195, 30 *ἀνεπίφα(ν)τον· ἀπροσδόκητον*, ut ostendit Thes. L. Gr. s. v., neque vol. I p. 178, 59 *ἀνανήξασθαι· ἀναχολυμβῆσαι* p. 226, 67 *ἀπαμφίασαντες· ἀποδύσαντες* p. 234, 7 *ἀπερίγραπτον· ἀπεριόριστον* alio retulerim, quam ad Philon. Iud. I p. 595, 4. I p. 608, 37. I p. 187, 42. Denique *ἀτερμάτιστος· ἀβέβαιος ἀθεμελίωτος* varia lectio est in Philone pro *ἀνερμάτιστος*, *ἐνεθουσία· ἐμαίνετο* petitum e Vit. Moys. 3 p. 178, 14. Praevideo quidem haud defore, qui aegre sibi eripi patiantur has aliasque glossas Philoni peculiares, sed hos velim non audiant

*) Idem valet de Olympiodoro Phot. Bibl. 60 b 30 *Ἀκρωμεῖται* et Porphyrio, quem respici suspicor s. v. *βράγχοντος· βρόχοις* (sic) *ἁλόντος* post *βράγχος* intrusa. Cf. Vit. Plotin. p. 94 ed. Fabric. Certius est s. v. *αἰσθητήρια* respici Damascen. de fide orthod. II 18; s. v. *ἀρχέτυπον* Phot. Bibl. p. 532 a 22; s. v. *Ἀπόλλων* Clem. Al. I p. 151 (cf. *ἀνεσύρατο, ἀληθείας ᾆρας* [cf. de Pindaro dicta cap. VIII], *ὁλοσχερής, ἐθόρυτο*). — Alia vocabula, quae Cyrillo Alexandrino, Basilio M. aliis subiecta sunt, suis locis indicavimus.

prudentiores, quibus cordi magis est Diogenianus ab alienis accessionibus liberatus, quam glossarium cuiusvis aetatis Graecitate tessellatum. Nos certe, qui Diogenianum propter Pamphilum quaerimus, quo quis doctior est interpolator et splendidiora spargit, eo magis timemus dona ferentem, maiorique odio habemus, quam ineptum indoctumque illud amplificatorum genus quod nos de fraudibus suis ne celat quidem. Unum tamen est, in quo laudem meretur doctus ille vir, qui Gregorium spoliavit gemmulis nonnullis poeticis, ut exornaret Hesychium suum. Didicerat enim *τῇ χειρὶ σπείρειν οὐχ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ*. Quanta vero in Hesychium licentia grassatus sit alter aliquis, de quo nunc dicturus sum, grammaticus inde potest intellegi, quod vix ullam paginam putaverim inventum iri, cui non plures illatae sint glossae scripturariae. Cf. e. c. vol. II p. 52. 53: *ἐκραταίωσεν* (Ps. CII 11) *ἐκρήμνισαν* (II Macc. VI 10) *ἐκρίθη* (Actt. Ap. XXVII 1) *ἐκσεσοβημένοι* (Sapient. XVII 9) *ἐκσιφωνισθείη* (Iob. V 5) *ἐκ σπείρης* (Actt. X 1) *ἔκστασιν* (Genes. II 21) *ἐκτάσσοντα* (IV Regg. XXV 19) *ἐκτενίαν* (Act. XXVI 7) *ἐκ τῆς ὀσφύος* (Genes. XXXV 11) *ἐκτῖλαι* (Ps. LI 7) *ἐκτινάξαι* (Iob. XXXVIII 13) *ἐκτίσει* (Iob. II 4). Rem a multis observatam — Ios. Scaligero in epist. I 84, DHeinsio in proleg. ad Aristarch. sacr. p. 663. 713. 753. 915, Nic. Fullero in Misc. sacr. IV 20 p. 559, Dionysio Vossio ad Caes. BG. p. 3, Io. Pearsone in Vind. Ignat. P. II c. 14 p. 431b, Io. Pricaeo in Luc. ev. XXIV 22 et epist. Iacob. I 17, Stephano le Moyne in diss. ad Ierem. XXIII 6 p. 54, Petro Keuchenio in praef. ad adnot. in NT (ed. Amst. 1689, 4), Io. Millio in Proleg. ad NT. § 1040 p. 102 — ita pertractavit R. Bentleius *) in epistula ad Chr. Io. Bielium Londini 1714 data, ut ad quaestionum harum p. VI—VIII amandare lectores possem, nisi et mira ista, quam Cyrillum inter et Hesychium intercedere diximus, similitudo posceret, ut his etiam sordibus diutius immoraremur, et nonnulla cum ab aliis tum a memetipso observata viderem, quae caussa non erat Bentleio, cur attingeret.

Glossarum sacrarum in Hesychio tria insunt genera. Primum ex ipsa sacra scriptura petitum explicationesque lemmatum aut e parallelismo (Ps. II 3) aut e synonymis (*Ἐλαμῖται — Πάρθοι, ἐνεβριμήσατο — ἐτάραξεν*) fingens in Hesychium illatum est e lexicis scripturariis qualia permulta circumferebantur partim adespota partim auctoris nomine insignita. Secundum genus ex interpretibus antiquis sacrarum literarum delibatum, ab eorum potissimum auctoritate pendet, qui ut Symmachus Aquila Theodotion Veteris Testamenti libros graece verterunt. Cf. *ἀθετεῖται, ἄμυλος, ἀπερίτρεπτον, ἀρίεται* (cod. *ἀρετᾷ*), *γνόφος — ἄσιδον, ἀμβλάκημα, ὀνοκένταυροι, σειρῆνες, βαιθήλ — ἀλισγήθη, γνόφος. — Τοὺς τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν μεταθέντας* appellat interpolator Hesychii vol. III p. 209, 908. Tertium denique glossarum genus, quod etymologicum appellare theologis placuit, quia nominum hebraeorum explicationes continet, e commentatoribus sacrorum librorum principibus, ut Basilio M. Procopio Cyrillo aliis, invectum est. Cf. *ἐμπλόκια, Ἀμμὼν υἱοί, ἀρνῶν, Γαλλίμ, γόμορρα, ἀλλήλουια* et *μονιός*, ubi laudatur Cyrillus *ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ Ὡσηὲ τοῦ προφήτου* (cf. *βουτύπος* et Cyrill. in Hoseae c. IV p.

*) Frustra Bentleio obloeutus est Io. G. Ernesti gl. sacr. Hes. gr. Lips. 1785. XXIX sq.

80). Horum a Bentleio tertium tantum respectum est, quippe ad demonstrandum quod vellet aptissimum. Cadit tamen, quod de hoc tertio statuit, etiam in primum et secundum genus. Fateor quidem haud contemnendum harum accessionum numerum literarum ordinem religiosissime servare: *ἄβραι* (Genes. XXIV 61) *ἀγαυρίαμα* (Ierem. XXXI 2) *ἁγιάσατε* (Ioel I 14) *ἁγιάσει* (Num. VI 11) *ἁγιασμός* (I Cor. I 30) *ἅγιοι* (Zachar. XIV 5) *ἄγκιστρον* (Ies. XIX 8) *ἀγνοίας* (III Esdr. IX 20) *ἄγξαι* (Ps. XXXI 12) *ἄγονος* (Exod. XXIII 26) *ἀγρεύουσι* (Prov. V 22) *ἀγριοψορία* (Levit. XXI 20) *ἀγχιστεύουσα* (Numer. XXXIV 8) *ἀδόκιμον* (Rom. I 28) *ἄδροί* (Iob. XXIX 9) al., sed non minor earum est copia, quae seriei vincula inimice rumpunt: *ἀγαπητόν* (Genes. XXII 2) *ἀγεληδόν* (II Macc. III 18) *ἀγκύλας* (Exod. XXVI 4) *ἀγοραῖοι* (Act. Ap. XVII 5) *ἀγριέλαιος* (Rom. XI 17) *ἀγριολιχῆναι* (Levit. XXII 22) *ἀδάμα* (Ies. XV 9) *ἀδίαν* (Sapient. XII 11) *ἀδημονιῶν* (Philipp. II 26) *ἀδρυνθέντος* (Exod. II 10). Memorabilis est glossa ex epistula ad Iacob. V 16 petita *ἐνεργουμένη· εἰσακουομένη, τελουμένη* (sc. *δέησις*). Haec vol. II p. 95 sic explicationi glossae Herodoteae VIII 26 infarcta est, ut dubium esse non possit, quin archetypi haec facies fuerit:

	margo
ἐνεργοί· ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν. ἢ	*ἐνεργουμένη·*
αἱ μὴ ἀργαί. *εἰσακουομένη*	*τελειουμένη.*

Dubium igitur esse nequit, quin glossae scripturariae quae dicuntur spuriae sint omnes: sed qua via in Hesychium immigraverint, haec pugna literarum est. Theologorum enim, et qui ante Albertum fuerunt, et qui nostra aetate lexica biblica condiderunt, nemo unquam dubitavit, quin partim ex Origene et Hieronymo, partim e lexicis veteribus scripturariis, qualia ad calcem Cyrilli codicum exstant, partim denique e glossarum in Psalmos sylloge fluxerint, cuius recensionibus uti nobis pluribus contigit Taurinensi, Mosquensi, Armachana et Cramerianis (in An. Oxx. editis). Neque aliter statuisse Schowium inde efficitur, quod in praef. ad Suppl. p. XIX restituendis illustrandisque Hesychii glossis Cyrilli Stephani et Theodoreti aliorumque glossaria biblica se adhibuisse narrat. Sed ab hac sententia in alia omnia deflectere libuit ei, qui novissime de genuina Hesychii forma dedita opera disputavit, C. F. Rankio p. 141. Cyrilli enim lexicon in Hesychio totum inesse affirmat atque hinc originem ducere glossas in explananda veteris novique testamenti dictione occupatas. Facere igitur non possumus quin detegamus patefaciamusque insidias, quas Cyrillus vel potius e Cyrillo apud Albertum excerpta Rankio collocaverint. Verum est glossas sacras in Cyrillo explanari plurimas et iisdem quidem atque apud Hesychium verbis *). Evolvamus Cyr. Vindob. CLXXI fol. 89 sq. *Δ*. Glossas sacras invenies has: *δεδέημαι* (III Regg. VIII 59) *δέδειχα* (Deuter. IV 5) *δεδιώς* (Ps.) *δεισιδαιμονία* (Act. Ap. XXV 19) *διαπτάντος* (Sapient. V 11) *διαπαρατριβαί* (I Tim. VI 5) *δέρρεις* (LXX passim) *δημηγορῆσαι* (Nehem. VIII 6) *δηνάριον* (Matth. XX 2) *διαβουλία, διαπρέψας* (Esth. XIII 3) *διαρρήξωμεν* (Psalm. II 29) *διασκέδασις* (Iesai. XLIV 25) *διάψαλμα. διεβοήθη* (Genes. XLV 16) *διεθρύβη* (Habac. III 6) *διικνούμενος* (Hebr. IV 12) *διελεῖ* Daniel. (XI 39) *διελέσθαι σχῦλα*

*) V. Eugen. Mehler de Cyrilli lexico inedito p. 218.

(Ps. LXVII 13) *δι' ἐντεύξεως* (I Tim. VI 5) *διεξόδοις* (Ps. I 3) *διέπεσσεν* (Deuter. II 14) *διεπρίων* (Actt. Ap. VII 54) *διεσάφηναν* (Matth. XVIII 31) *διεσκευασμένοι* (Ios. IV 12) *διέσιη* (Exod. XV 8) *διεχεῖτο. διηνέχθη* (II Macc. III 4) *διήνυσαν* (II Macc. XII 7) *δικτυωτή* (Iudic. V 28) *δικτυωτὸν ὑπερῷον* (IV Regg. I 2) *διόροφα* (Genes. VI 16) *διχηλοῦν* (Levit. XI 3) *διχομήνια* (Sirac. XXXIV 15) *δίωκε* (I Tim. VI 11) *διωστῆρσι* (Exod. XXXVIII 11) *δύκωσις* (Eccles. X 18) *δυσάλωτον* (Sapient. XVII 17) *δυσεάκτου* (III Macc. VI 31) *δύσελκτον* (ib.) al. Haud minores copias continent alia Cyrilli exemplaria, e. c. Mosquense fol. 64 sq.: *ἀναβιβάζων* (Exod. III 17) *ἀναζεύξας* (Exod. XIV 15) *ἀναπεποιημένη* (Num. VIII 9) *ἀνάπαλιν* (Sapient. XIX 20) *ἀνατέταλκεν* (Hebr. VII 14) *ἀναφαλάνδωμα* (Levit. XIII 42) *ἀνειμένος. ἀνέφικτον* (III Macc. 2, 15) *ἀνενθέτου* (Actt. Ap. XXVII, 12) *ἀγεγκλύτους* (I Cor. I 8) *ἀνεστάλη* (Nahum I 5) *ἀνεξέλεγκτος* (Prov. XXV 3) *ἀνεθέμην* (Galat. II 2) *ἄνες μοι* (Sirac. XXXIII 30) *ἀνθέξεται* (Matth. VI 24) *ἀνθέμιον* (Eccles. XII 6) al. Sed non ea huius observationis vis est, ut statim inde concludas Cyrilli lexicon in Hesychio inesse. Vide enim, ex hac re quid fiat. Ne multa, qui Rankianam amplectitur sententiam, Euripideas etiam Homericasque glossas et si quae sunt Romanae et graecobarbarae nec non flosculos e Gregorio Nazianzeno et Moeride decerptos e Cyrillo in Hesychium transvectos esse statuat necesse est. Nam de his articulis omnibus Cyrilli Alexandrini, qui dicitur, glossariis cum Hesychio nostro ita convenit, ut qui Cyrillum inter Hesychii fontes numerandum esse sibi persuaserit, non possit eos non indidem repetere. Verum tamen ne quis de glossis apud Cyrillum explanatis narranti mihi aut diffidat aut fidem habere rem exemplis non comprobanti coactus sit, ante omnia de possessionibus a Cyrillo occupatis agam paullo accuratius. Dixi praeter glossas scripturarias primum inesse Homericas, quas quidem Hesychium ostendimus Aristarchi *λέξεσιν* sublegisse. Huius farinae e *Δ* sunt hae: *δαιμόνιε* (*N* 810) *δαίνυσθαι* (*E* 805) *δαιτρεύειν* (*Λ* 704) *δαΐφρονος* (*B* 23) *δασσάμενοι* (*γ* 66, ubi recte Cyr. *μερισάμενοι*) *δεδεγμένος* (*Λ* 124) *δευοίατο* (*B* 128) *διφῶν* (*Ψ* 747) *δηώσας* (*Θ* 534) *δηθύνοντα* (*Λ* 27) *δηωθέντων* (*Δ* 427 *δηριγένεια* (*Λ* 477), ubi Cyr. addit *ἡμέρα ἡ τὸν ὄρθρον γεννῶσα*) *δηρότητα* (Hesych. *δηρότης*) pro *δηιότητα. δηώσαντες* (*Ψ* 158) *διὰ δρυμὰ* (*Λ* 118 rectius *διὰ δρυμῶν* explicans) *διαμετρητῷ* (*Γ* 344) *διὰ σκαιῶν* (*Γ* 362) *δίειπε* (*K* 425) *διεῖρε* (sic *Λ* 550) *διεξιμέναι* (*Z* 393) *διέσσυτο* (*B* 450) *διήλασε* (*M* 120, ubi ap. Hesych. deest *διέκνψε* quae gl. genuinae *διήλασε* erat explicatio) *δολιχόδειρον* (sic *B* 470, omissa *κύκνων*, quod vocabulum plane ut ap. Hesychium in praecedentem versum *δολιχόν* [*κύκλον*]· *μακρόν* irrepsit) *Δολόπεσσιν* (*I* 484) *δολοφρονέουσα* (*Γ* 405) al. quamquam nonnullas etiam exponit Cyrillus, quas Hesychius omisit, velut *Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον* (*B* 636) *δύμῳ Ἄκτορος* (*B* 513) al. et plerasque rectius scriptas exhibet, quam apud Hesychium exaratae sunt*). Sequantur

*) Praeslitisse tamen etiam Cyrillum aliquid in Homericorum vocabulorum deformitate documento est *N* 6 *ΓΑΛΚΤΟΦΑΓΩΝ ΑΒΙΩΝ*, quod in Cyr. CCCIX ablit in *Γωναβίων· τόξων μὴ ἐχόντων*, in CCXII *+γορναβίων*, in CLXXI *γοναδίων· τόξα μὴ ἐχόντω*

Euripidea nonnulla e Cyrillo deprompta: *αἴγαιον ἅλμοτον· πέλαγος οὕτω καλούμενον. ἄντρα νύχια* (Andr. 1224) *σκοτεινὰ σπήλαια. ἀκμὴ καλή* (sic) *καιρὸς καλός. ἅμα δὲ κελαδῶν· θόρυβος δὲ ὁμοῦ. γοργωπὴν ἕδραν* (sic 171, *γοργοτέραν* cum verbis *γοργοπος ἕδρα* in margine Cyr. 212 *γοργοτον ἕδραν* Cyr. 319) *φοβερὰν καθέδραν. δάϊον τέρας· τὸ πολεμικὸν σημεῖον. δαΐζων· στενάζων* (h. δ' *αἰάζων*). *δόξαν ἑλεῖν· δύξαν λαβεῖν. δούλιον ἦμαρ· τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέραν. δρύπτεται· ὅταν τις αὐτὸν ἐπὶ θρήνοις κατατίλλει. ἐκ δεμνίων· ἐκ τῶν στρωμάτων. ἐκφοιτᾷ· ἐξέρχεται,* quae ad Eur. Tro. 1, Hec. 1042, Hec. 928, Rhes. 7, Phoen. 1030, Or. 80, Hel. 847, Hec. 56. Hec. 655, Or. 312, El. 320 spectant et si res postularet facile aliis exemplis augeri possent. Callimachum respicit *ἔνι δαιτός* (Cer. 55)· *τῆς εὐωχίας*. E Moerideis in Cyr. 171 fol. 90 r. habes *δεδιττόμενος· ἐκφοβῶν. δεδήσεται· δεηδήσεται* (sic) fol. 101 *διηρές* (sic)· *ὑπερῷον*. Ad Gregorium spectat e. c. fol. 37 vers. *ἀνεξιχνίαστα· ἀκατάληπτα*, e glossario autem graecobarbaro fluxerunt *δέλτος· βιβλίον πινακίδιον τιτλάριον σχεδάριον· δεσέτωρ· ἀρχός. δεφένσωρ· ἔκδικος ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. δηπόσιτα· κατατεθειμένα. δηρσέντωρ· λειποτάκτης, ῥωμαϊκὴ λέξις* et in aliis Cyrilli exemplis alia, partim ab Hesychio interpolatore spreta partim admissa. Neque si alius cuiuslibet literae glossas perlustraveris rem aliter habere intelleges. Quid igitur? ideone concedamus haec omnia e Cyrilli codice aliquo in glossarium suum transfudisse Hesychium et quae hucusque de duplici Diogeniani Hesychiique interpolatione evicisse nobis videbamur frustra disputata esse? Auctor tibi sim, ne quid concedas inconsideratius. Tantum enim abest, ut Hesychio licuerit Cyrillum usurpare, ut Cyrillus, cuius reliqua glossarum copia, eaque maxima, est Diogenianea, totus pendeat ab Hesychio eoque, ut vidimus, post Eulogium interpolato. Rem conficit gl. χ 380 vol. IV p. 283: *χεύμασι· προχόη ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν* inter *χεῖμα* et *χεύσι* posita. Glossa ipsa ad El. 172 pertinens explicatione caruisse videtur; *προχόη* ad *χεῦμα* retrahendum esse vocabuli in numero et casu docet consensus; novissima denique verba e p. 282, 369 male repetita spectant ad *χερσύνησος*. Non offenderem in his salebris, si Hesychium solum redderent invium, sed quod locus iste in nulla Cyrilli recensione melius est habitus atque vitiosius etiam scriptus ex Eudemo in Suidan transmigravit, sane animadvertenda res est, nec potest alia ratione explicari, quam ut alterum ab altero cogitatione nulla adhibita transscriptum esse statuas. Cf. *δολιχόν. δολιχοδείρων*, ubi *κύκλον* [l. *κύκνων*] utrobique sedem mutavit et *δειφῶν* cui in utraque glossariorum familia adhaerent verba *δίκην τοῦ προσήκοντος*. Itaque res eo iam redacta est, ut inquiramus, utrum ab altero pendere verisimilius sit. Atque hoc cum ne tum quidem posset ambiguum esse, si inter Cyrillum et Hesychium solos dirimenda lis esset, quoniam quin primae deferendae essent lexico copiosiori vix quisquam dubitaturus foret, tum, ut nunc comparata res est, certissime diiudicari potest, postquam de Eu-

---

Diligentiores contra Cyrilli sunt in apponendis grammaticorum Homericorum testimoniis; cf. Cyr. s. v. *κέραμος, ἐνδίνων, εἰληθερές*, ubi Aristarchus Didymus Alexio laudantur.

demo praef. p. LVII exposuimus enucleatissime. Me iudice neque Eudemus neque Cyrillus componi poterant ante Hesychium ab interpolatore locupletatum, neque Diogeniani librum, cui Cyrillus s. v. *ὡς ἄημα* testimonium denunciat, diversum esse crediderim ab hoc interpolati Hesychii exemplari. Quin ego mille nummum spondeo, ni Photius etiam eiusmodi Diogeniani codice usus est; nam quae *τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσοφίας δεόμενα σαφηνείας* in praef. p. 2, 9 a se illustrata gloriatur ab Hesychianis nihil admodum differunt. At dixerit aliquis, Cyrilli non modo in explicationibus converrendis maior est quam Hesychii diligentia, sed fuerit oportet etiam in glossis servandis, si quam ex optimo Cyrillo Dresdensi facere coniecturam liceat. Audio, nec nego rem sic se habere. E. c. *αἶψα καὶ ὀτραλέως· ταχέως πάνυ* Hes., *ταχέως πάνυ καὶ ἐντρεχῶς* Cyr. 171. 39 Athanas. *ἀκαθοσίωτον· ἄκοσμον* Hes. *ἄκοσμον ἄνομον ἀπόβλητον ἄθεσμον* Cyr. 171. 39 *ἀκαμπής· σκληρός* Hes. *σκληρός, ὁ μὴ καμπτόμενος, ἄσπλαγχνος, ἀμάλακτος* Cyr. 171. 212. *ἀκαπήλευτος· ἀνόθευτος* Hes. *ἄδολον, καθαρόν, ἀληθινόν, ἀραδιούργητον* Cyr. 63. 171. 212. (*ἄκοσμα· ἄτακτα, ἀπρεπῆ ἀ. ἀ. μωρὰ, ἄδηλα* EM. 51, 22) *ἀλλοπρόσαλλος· εὐμέταβλητος* Hes. *εὐ. ἀσυνάρμοστος* Cyr. 171 (*ἀλύσσειν· τρέμειν* Hes. *τρ. πάλλειν, πηδᾶν, δυσφορεῖν, λύσιν μὴ εὑρίσκειν μαίνεσθαι* Eustath. 1257, 38) *ἀλώβητον· ἀβλαβές* Hes. *ἀ. ἀμώμητον* Cyr. 39 *ἀσινής, ἀνύβριστος* praeterea Cyr. 171. 63 *ἀμαράντινον· ἄσηπτον* Hes. *ἀεὶ θάλλων καὶ μὴ σηπόμενον* C. 171 et praeterea *ἀειθαλές* Cyr. 63 *ἀμύητος· ἀβέβηλος* Hes. *μεμιασμένος* C. 39 *ἄπειρος* C. 171. *ἐν σηκοῖς· ἐν ναοῖς* Hes. *ἐν σηκοῖς ἱδρύμενα· ἐν ναοῖς ἀνατεθέντα* Cyr. 63 *κενόν φάους· τυφλῶν* (sic) Hes. *νέφος κενὸν φάους· τυφλόν* Cyr. 63. *ἐξ ἐφημερίας· ἐκ τοῦ συνεχοῦς* Hes. *ἐκ τῆς συνεχοῦς λειτουργίας, ἐκ τοῦ συνεχοῦς ἐκ τῆς αὐτῆς πατριᾶς* Cyr. 11. 39. 63. Videant tamen, ne fallantur, qui propterea de vero Cyrillorum fonte dubitaturi sint. Eundem mihi crede et Cyrillus et Eudemus habuerunt librum, quem nos hodieque versamus, sed habuerunt antequam a scriba quinti decimi saeculi, qui magnam interpretationum partem aut lectore non monito abiceret, aut defectum suppleret vocc. *τὰ αὐτὰ, ὁμοίως**), *καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὰ λοιπὰ*, mutilaretur. — Collabefacto igitur Rankiano commento redeundum nobis est ad theologorum veterum sententiam, glossas scripturarias ab interpolatore e lexicis biblicis in Hesychium esse transfusas.

Atque his farraginibus quantum pretium statuendum sit, theologi dispiciant; unum tamen habeo, quod addam. Interpolatorem diximus quidem tanta cum impudentia in Hesychium grassatum esse, ut ne uni quidem paginae pepercerit. Sedulo tamen cavisse videtur, ne propter glossarum delectum vituperari merito possit. Ad eos enim V. T. libros, qui priore editionis Tischendorfianae volumine continentur quo rarius respicit (cf. *ἐν τῇ δευτέρᾳ βασι-*

---

*) Haec scribam posuisse, non Hesychium apparet e gl. II p. 76. 77 *ἐμμελῶς· προθύμως, ἐρρωμένως. συνετῶς ἐμμεμαώς· ὁμοίως.* Tanta enim neglegentia non decebat lexicographum, qui Aristarchi *λέξεων* pretium noverat II. p. 86, 79 *ἐναρίζοι· φονεύοι καὶ τὰ ὅμοια* prorsus ineptum est. Semel enim Homerus *Λ* 191 voc. *ἐναρίζοι* usus est, ibique *ἀνέλοι* vel *φονεύοι* significat, nihil aliud.

λειῶν s. v. Ὀζειάς), eo frequentius adhibet eos, qui in posteriore volumine agmen ducunt clauduntque, librum Iobi Psalmos Siracidem et Maccabaeos. Iob. citatur v. Ὠρίων, ibidem Esaias propheta, Ezechiel v. βεζέκ. Ionae meminit s. v. Ἰωνᾶς, Lucae, Marci, Matthaei evangelistarum s. v. Ἰακωβός, Moysae s. v. δραχμή. — Hic scribendo finem imponerem, nisi rei convenientissimum videretur, hoc capite scriptores ecclesiasticos, quibus interpolator usus est, commemorare omnes. Recensuimus Clementem Eusebium Hieronymum Origenem Basilium Procopium Cyrillum alios. Superest igitur ut Epiphanii quoque mentio fiat, cuius de ponderibus et mensuris librum bis excitatum vidimus s. v. μνᾶ (vol. III p. 114, 1501) et τάλαντον (IV p. 125, 52). Spuriam esse gl. utramque patet ex ordine turbato. Ac ne dubites, quin plura ex hoc Epiphanii libro fluxerint, conf. e. c. βάδος· ὃ καὶ βάτος ν̄ ξέσται ἤγουν λίτραι μή bis positum, μνάσιον· μέτρον τι διμέδιμνον (Epiph. p. 178 B).

Satis dictum de glossis scripturariis. Addam pauca *de Latinis*, quarum pleraeque sunt nomicae *et de noviciis*, Graecis quidem sed Byzantinis. Latinas inesse primus vidit Claudius Salmasius ad Flav. Vopisc. D. Aurelian. c. 46 p. 563 (Tom. II ed. in 8): *‚Multas latinas glossulas habet ille doctissimus grammaticus quas cum Graecis confundit non admonito, cui dialecto vel idiomati debeantur, quod saepe imposuit doctissimis hominibus.‘* Verissime haec disputata esse vel primae lexici paginae indicio sunt. Quid enim ἄβιν· ἐλάτην οἱ δὲ πεύκην aliud est quam *abies*, quod ipsum Graecis characteribus exaratum porrigit Montefalcon. Palaeogr. p. 249 ΑΒΙΕΣ (cf. gloss. graec. barb. Pearson. p. 4, 28)? quid ἀβέσσει· ἐπιποθεῖ. θορυβεῖ (hoc ad ἀραβάσσει refero) vel ἀβήσσῃ· ἐπιπονεῖ, quam *avet*, sumptum e gloss. gr. barb. Ducang. coll. 68 ἀβέσσει· πεθυμᾶ ἀνακατώνει. ἐπιθυμεῖ? An ἀβιόλη· σπέρμα ἐμφερὲς (ubi lacuna indicat interpolationem) non ad latinum *Aviola* proxime accedit? et licet dubitari possit ἄβεις· ἔχεις sitne Macedonicum pro ὄφεις (ut ἀβρυῦτες pro ὀφρῦς) an omnino non Graecum, negari non potest simillimum esse Latino *habes*. Eiusmodi glossulas Pearso in Advers. Hes. II p. 824 collegit aliquam multas s. v. ΡΩΜΑΪΟΙ, sed omisit innumeras. Nos in indicibus, quantum fieri potest daturi omnes, h. l. manipulos colligemus. Cf. e. c. ἐξομπλον. ἐξπέδιτον. ἀντικένσωρ. βάλλεκα (balluca). γέντερ. γλέβα. δηπορτάτος. δούξ. κάπουτις. καπήλατος s. v. κεκαφηότα (vol. II p. 457, 43). κοντουβερνάλιος. ἐκπελεύει et alia multa in —εύειν exeuntia, ῥεπούδια, ῥεμπτά λιτύρα. ὔρεα. παρατούριον. παρείκουλον. πάτρωνες. πέννα. πίκελα. πιμέντα. πιμεντάριος. πόρτα. πόρτικος. πραίκων. πραικώνιον. πριμικήριος. πριμιλιγίων. προτροπεσθάριοι. ῥᾶνα. ῥεφούγια. ῥῶστρον. σαίκουλουμ. σακέλιον, σέκρετον. σήλεκτος. σιμικίνθιον. σκάλα. σύρδιδος. σονγλάριον. σπόρτουλον. σερπενδίβουλουμ. φαλάρικα. φιδεϊκόμισος. φερεντάριοι. φέρι. φίσκος. φλεξεντιής. φισκοσυνήγορος. φόσσατον. Hinc factum ut in Cyrill. Vind. CXXI s. v. δηματρεύεσθαι (δηρσέντωρ· λειποτάκτης (fol. 94) δεφένσωρ· ἔκδικος (fol. 91 vers) et ap. Cyr. Vind. CCXLIV (vol. IV p. 348 ed. nostr.) δερποτεύεσθαι. δίγεστα (E. Mehler l. c. p. 224) ἐξάκτωρ) addantur verba Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις, nisi forte hoc vult στραγγύεσθαι a Byzantinis usurpari. Nam Byzantina etiam inlata sunt complura, difficilius quidem indaganda, si ordinem literarum servant, sed deprehendenda tamen, si quis data

opera ea venetur. Congeram etiam talia ex volumine primo petenda: *ἀγωγός· ῥύαξ. ἀκουσθήσομαι· ἀκούσω. ἀκροβηματίζε· ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵστασο. ἀκροατήριον· τόπος ἐν ᾧ συνάγονται ἀκροάσασθαι τὰ μαθήματα. ἀλάβαστρον· φωκάδιον ἢ καννίον. ἀλίφατα· ἅλμιτα ἢ ἄλευρα. ἀλληλέγγυον· ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις. ἀμβιτιῶν· ἐπιτηδεύων παρεκβάλλειν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ ἐξουσίας. ἀμετουσίαστον· ἀμέτοχον. ἀνενέργητος· μὴ ἐργασθείς, εἴτε* (l. *ἤγουν*) *ἐλθὼν εἰς ἐνεργείαν. ἀνερμάτιστος ναῦς· κούφη σαβούρας. ἀνεχέγγυος· ἄπιστος* (vid. *ἀνέγγυος*). *ἀνεψυσίαζεν· ἀπέθανεν. ἀνόπιν· εἰς τοὐπίσω. ἀντάρτης· τύραννος, ἀντιβαίνων βασιλεῖ. ἀνύπικτον· ἀναχώριτον. ἀπαγόρευσις· ἀπόφασις. ἀπαράγκλητος· ἀσύγκλητος. ἀνόμοιος* (hoc ad novicium *ἀπαράβλητος* spectat). *ἄποθεν· ἐκτὸς ἔξωθεν* (barbare), *ἄσσει· κατάσσει. ἀποκλήρωσιν· τὸ μέρος. ἀπόμοιρα· μερίς. ἄραμα· βόρβορος. βάλαρις· βοτάνη τρίφυλλος. βαλμός· στῆθος. βάρακος* (l. *βάρδακος*) *βάτραχος. βαρακίς· γλαύκινον ἱμάτιον* pro *βατραχίς. βάριον — καὶ τὸ βαρύ. βεστιάριον· τόπος ἐν ᾧ τὰ χρήματα τίθενται καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ κοινοῦ. βασταγή· βάρος. βλεσός* (imo *βλεσσύς* pro *βλαισός*)· *παραλυτικός. βύοσκον· βοὸς κορβον ὀρεινόμον. γόργευσον· τάχυνον. σπεῦσον. γύη· μέτρον πλέθρον* (ficticium ut *διάκτωρ· διάκονος, δίοψ· οἰκονόμος, δῖψαι· βλάψαι* et *ἀντίπηξ· κιβωτός*). *διασκελίδα· σπυρίδα ἣν ἔνιοι διασκάλων* (*δίσκελλα· σπυρίς, fiscella*). *γεωκόμον· γεωργόν. δίδυξ· τὸ τρίβηδιν τοῦ ὀλβίου. δομέοντι· οἰκοδομοῦντι. ἔκθεσις κτλ. ἐμποδοῦσθαι* pro *ἐμπεδοῦσθαι* (vol. II p. 80, 2500 coll. Thes. Gr. L. III p. 897 D), *ἐμπρός* s. v. *ἐναντίον* vol. II p. 85, 55, 112, 79 *ἐξορῆσαι* pro *exorare* vol. II p. 96, 80 s. v. *ἐνεύχεσθαι, ἐνεργής* fictum e comparativo *ἐνεργέστερος, φανεροί* s. v. *ἔνιοι* vol. II p. 101, 23, *ἐν κουρκούμῳ* vol. II p. 102, 68 pro *ἐν κημῷ, διαφωνεῖν* saepius pro *ἀποθνήσκειν* e. c. s. v. *ἐνλιπῆ* II 102, 85 coll. Cyr. Dr. *ἐξαιρήσαντες· πορθήσαντες* (cf. Lob. Phryn. 717) *διαχεσθῇ· διαχεσθῇ* [*—υθῇ*]. *δικηλόγον· ῥήτορα. ἐγρῆτα* (?)· *παραχαταβολὴν ἢ δίκης ἢ κρίσεως* et in explicatione usurpata *μάκαρι, μιλλός, φλάσκων, καροῦχα, φίβλα, μελανός, μαμιλάρι* (s. v. *ἐντομίδας*) similia. Vides largam zizaniorum messem his ex areis posse converri. Nam nos non sedulo conquirendo hunc acervum concumulavimus, sed volante oculo singulas paginas percurrentes, et primas quasque spicas legentes. Missis igitur his quoque titivillitiis, ad rem difficillimam iam aggrediamur, ut omni adhibita diligentia ostendamus, non minimam *glossarum Euripidearum* partem cum interpretationibus suis non e Didymi *λέξει τραγικῇ* involasse in Pamphilum, sive quod eodem redit Diogenianum Hesychii, sed ab interpolatore aliquo Byzantino e Byzantinis exemplaribus transvectas esse in Hesychium. Dudum in opusculo nostro de Didymo Chalcentero Alexandrino (Lips. 1854) composito demonstravimus, Sophoclem a Didymo studiose lectum Aeschylum fere despectui esse habitum, Euripideae vero artis et Lysaniam et Didymum tam acres fuisse existumatores, ut etiamnunc in scholiis Alexandrinis duae observationum series tanquam continua fila duci videantur, quarum altera candidiora altera iniquiora continet de arte Euripidis iudicia. Perquam igitur probabile est, grammaticum Alexandrinum, cum tragicae dictionis indices conficeret, in excerpendis explicandisque

Sophocleis glossis plus operae insumere voluisse, quam in illustrando Euripide poeta minus sibi lecto familiarique. Aliter tamen post Porsonem ad Eur. Phoen. 103 decreverunt novissimi Euripidis editores Augustus Nauck et Adolfus Kirchhoff, quorum posterior in altero editionis volumine diligentissime Hesychiana cum Euripide contulit, alter vero in censura, quam de Troadum editione Kirchhoffiana egit in Iahnii annal. vol. LXX, 1 p. 3 et in annal. Marpurg. 1856 p. 8, non minori usus accuratione exposuit, quae sibi ex Hesychianis glossis ad Euripidis Troades Andromachenque referendae esse viderentur. In quo vereor ut ubique verum viderint viri desideratissimi, non quod glossae illae ab utroque ad Euripidem relatae Euripideae non sint, sed quod, cum non videantur omnes ex Didymo fluxisse, pro instrumento satis utili haberi nequeant, quo quis in constituenda lectione tute uti possit. Ut ingenue confitear, quod sentiam, videntur mihi glossae Euripideae e tragoediis, quae quidem aetatem tulerunt, decerptae non maioris aestimandae esse, quam pleraeque Homericae ex Aristarchi *λέξεσι* et Apionis scholiis ab Hesychio repetitae. Quin etiam hoc addam. Quo quaeque fabula Hesychio plures glossas largita est, eo diligentius velim caveant editores, ne quam in critica arte exercenda his articulis utilitatem tribuant. Quantum enim, amabo, auxilii exspectari poterit a glossario, in quo haec ferebantur tanquam Euripidea: *Χαλυνέοντα, λύραις* (vol. IV p. 272, 22. 23) *χαλοπὴ κιθάρα. ἀπὸ γὰρ ὀστράκων χελώνης ἡ κιθάρα γίγνεται*, mox repetita p. 281, 335 *χελυνέοντα λύραις· χέλυς ἡ κιθάρα. ἀπὸ γὰρ ὀστράκου χελώνης κιθάρα γίγνεται.* In his profecto vix agnosci possunt verba Euripidea ex Alcestide 447 *χέλυν ἔν τ' ἀλύροις*, et ut quam facillime possint agnosci, quis serio in animum inducat Didymum hos flosculos habuisse dignos, quos commentario illustraret. Nemo tum puto nesciebat, *χέλυν* esse *testudinem*. Ut alterum e multis promam exemplum, laudarem, si Didymus et Pamphilus interpretati essent: *αἰσυμνᾷ· βασιλεύει.* Nam hoc vocabulum re vera est glossematicum. At in Hesychio quid factum? Vol. III p. 226, 1400 inter *ὃς* et *ὁσάκις*, h. e. in loco, ubi ne acutissimus quidem talia quaesierit, recepta est glossa mendis inquinata *ὅσσαι, σύμμαι. βασιλεύει.* Non vituperamus Musurum, *ὁσσᾶ. σημαίνει. βασιλεύει* emendantem, nec miramur non vidisse latere hic Euripidea verba ex Medea 19: *ὃς αἰσυμνᾷ* (vide nos in annal. Marpurg. 1856 n. 30 p. 236). Vol. III p. 256, 104 *παῖσθάμα· παίει ἅμα* (*παισθάμα· ὁ παῖς ἅμα* Cyr. Voss.) significare docemur. Noli credere hic latere doctrinam reconditiorem, quae Meinekii erat sententia (Philol. XIII p. 548). Sunt Euripidis verba leviter corrupta et inepte explicata ex Hecuba 804: *ἅπαις θ' ἅμα*; nisi *παίει ἅμα* aliam constituebant glossam e Moschi idyll. *Δ* 29 redintegrandam *παισὶ ἅμα* (*θνήσκουσα*). *Παῖς ἅμ'* Pind. Ol. IX 70 Bgk. — Cum vol. III p. 238, 57 cf. Eur. Phoen. 1529. — Vol. I p. 137, 3409 animadversione perquam digna extat glossa *ἀμαλεκύδαλος· θύρυβος.* Alibi ostendi respici Euripid. Hecub. 928 *ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν*, et partem veri conservasse Cyr. Vind. 171 lectione *ἀμαδεκέλαδον*. Cf. Orest. 185. Vol. II p. 168, 22 docemur *ἐπίσπαστρον* esse *βρόχον*. Verum haec non est glossa cum interpretatione sua, sed phrasis integra ex Hippol. 783 *ἐπισπαστῶν βρόχων*, quae respicitur etiam p. 163, 5064 *ἐπίσπαστον· τὸν βρόχον κτλ.* Cf.

ἀλγεσιθυμών (ex Hippol. 1114). ἀνείρῳ' ὑ.... ἐβάδιζεν (Phoen. 1178). Vol. III p. 46, 87 iterum turpiter lapsus est, quem volunt Didymum esse, scribendo: λιψοπροτόνοις· τὰ ἄρμενα τοῖς σχοινίοις. τὰς ἐξ αἵματος καθαρσίας. Postrema, quae non sunt huius loci, omittunt Cyr. Voss. alii, in glossa tamen consentientes, nisi quod λειψοπροστόνοις scribunt. Vidit Nauckius in annal. Marpurg. 1856 p. 15 respici Eurip. Hec. 112 λαίφη προτόνοις imitatione expressus a Callimacho Athen. VII p. 318 B λαῖφος ἀπὸ προτόνων. Vol. I p. 195, 43 ἀνέρεξα· ἔπραξα infeliciter aggressus est Meinekius, immemor Eur. Androm. 837 τόλμαν, ἣν ἔρεξ' ἁ κατάρατος ἐγώ. Quis vero in animum inducat Didymo haec deberi? nec statim videat ab interpolatore sumpta esse ex libro glossis interlinearibus aucto, in quo locus sic scriptus erat: ἔπραξα
ΑΝΕΡΕΞΑ ΚΑΤΑΡΑΤΟΣΕΓΩ? Vol. III p. 175, 302 ξῶθεν· ἔξωθεν explicatur. Fluxit haec gl. ex Eur. El. 74 vel Med. 1312, ubi ni fallor adnotatum erat in margine τὸ πλῆρες εἶναι ἔξωθεν. — Vol. III p. 8, 57: σαμώσῃ· κεραννώσῃ ad Eur. El. 1140 refero μή σ' αἰθαλώσῃ. Vol. I p. 171, 63 post ἀναδήσομαι haec observata invenies: ἀναδεβόας. ὁ λεώς· ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός. Fluxerunt haec ex Eur. Troad. 522 ἀνὰ δ' ἐβόασ' ὁ λεώς. Nimirum tmesis verbi, quae dicitur, a sua praepositione Didymo tam memorabilis videbatur, ut λέξιν suam omnibus eius exemplis locupletaret. Cf. infra πρὸς σ' ἐλιάσθην. Nec Didymi, opinor, aetate tragicorum amatores Doricas formas intellegere poterant, nisi a grammaticis edocti ἅδε esse αὕτη (ἥδε), τᾶς i. q. τῆς. Sic enim Didymus Hesychii vol. I p. 44, 18 ἀδανρα., αὐτή ἡ πνοή (ex Eur. Hippol. 165 ἄδ' αὔρα). Vol. I p. 47, 67: ἀδονάν· ἡδονήν ex Electr. 126 (ἀδόνα· ἡδονῇ Cyr. Vind. 316.) vel Phoen. 315 quod malim propter alteram glossam πολυέλικτον ἀδονάν· πολύκυκλον, vol. IV p. 182, 33. 34: τᾶς οὐ τλατᾶς· τῆς οὐχ ὑπομονητικῆς. τᾶς οὐ φερτᾶς· τῆς οὐ φορητῆς (cod. τὰς οὐ τλαγάς) ex Eur. Hec. 160. Vol. I p. 386, 8 βέβακεν οἴχεται· ἀπέθανεν Eur. Or. 971. Atque ad Oresten cum delapsi simus, contemplare mihi etiam hos articulos Alexandrina aetate prorsus indignos: Vol. II p. 51, 1632 ἐκπλαγούμεναι· ἐκπληττόμεναι μαινόμεναι, quae Hec. 1157 spectant, et ΕΚΠΑΓΛΟΥΜΕΝΑΙ sunt scribenda, vol. II p. 56, 21 ἐκφοιτᾷ· ἐξέρχεται inter ἐκφυσήματα et ἐκχάρεον (ex Eur. El. 320), quod ex ordine ἐκφυτᾶι scribendum interpolatorem caducae Graecitatis arguit, vol. I p. 40, 77 ἀδαΐζω· ἀναβοῶ ἀναστένω vol. I p. 42, 28 ἀδεάζων· ἀναβοῶν ἀναστένων (habet etiam Athanasius) Vol. I p. 453, 46 δαιάζω· ἀναβοῶ στενάζω (ut Cyr. Dr., δαΐζω Cyr. Vind. 171, δασάζω Cyr. 244). Haec nonne festiva sunt? Fundus omnium est Eur. Or. 80 — α δ' αἰάζω, in exemplari aliquo Byzantino, ni fallor, sic illustratus: ἀναβοῶ. ἀναστένω
οὐκ εἶδον. ἀπολειφθεῖσα δ' ἀιαζω τύχας. Neque amplius puto negabis, lexicographum, qui his incidere retibus poterat, non Alexandrinum esse grammaticum, sed aequalem fere eŋ, qui e Gregorio Nazianzeno receperat ἀέμπεδον· βέβαιον et ex Homero ἐτανηλέγεως· μακροκοιμήτου vel ἐτιαρχύσωσιν· ἑαυτοὺς θάψωσιν. Quae cum ita sint, quaeritur num quae certa sint, ubi interpolator ab ineptiis cavit, interpolationis indicia an ubique nobis liberum sit spuria a genuinis separandi arbitrium. Nam si doctis scriberemus solis, suffi-

ceret obelus ex divinatione spuriis glossis appositus, cum liceret sperare, caussas ἀθετήσεως a criticis bene praeparatis facile intellectum iri, sed cum inter centum philologos vix tres quatuorve sint, qui Hesychio recte uti didicerint, non detrectandum nobis laborem sane quam molestissimum esse video, hanc materiam longius prosequendi, praesertim cum, quod de Euripide dicturi sumus, etiam de Aeschyli fabulis aliquot velimus dicta esse. Itaque haec sunt, quae nobis observasse videmur.

Didymum certum est, postquam in singulos poetas tragicos commentarios verbosissimos composuit, his libris ipsum ita usum esse, ut suimet ipsius compilatorem ageret in elaborando tragicae dictionis indice. Λέξις enim τραγική nihil aliud erat, quam commentarii in poetas Graecorum tragicos ad ordinem literarum digesti. In commentariis autem cum non minutissima quaeque tractasset neque Aristarcheo more verbum verbo expressiset, sed ea tantum adtigisset, quae interpretatione indigere viderentur, apparet, quid continere potuerit λέξις τραγική. Prorsus diversam rationem secutus is, a quo diximus Hesychium interpolatum esse, in quisquiliis titivillitiisque haerens, non quae doctis lectoribus memorabilia videri possent decerpsit, sed quae sibi animadversione digna visa sunt vel in paraphrasi exemplaris sui interlineari facillima lectu fuerunt. Quo in negotio si eadem cum diligentia et admirabili adsiduidate versatus fuisset, qua usum fuisse vidimus eum, a quo Aristarchi λέξεις Ὁμηρικὰς in ordinem alphabeticum coactas esse diximus, iniustiores sane essemus, si quid hominis laudibus detraheremus pro viriculis de re literaria mereri studenti; verum tale quid Graeculus iste neque praestitit, neque omnino voluit efficere; sed ut ex Gregorii primis quibusque carminum aliquot versibus potiores glossulas, reliquis carminum partibus prorsus neglectis, sic Euripidis quoque fabulas easque non omnes, quae aetatem tulerunt, sed quae in Byzantinorum scholis prae ceteris tractari solebant, neglegentius ita excerpsit, ut ex aliquot earum partibus in farraginem suam reciperet omnia, ex aliis omnino nihil dignum haberet, quo frui vellet. Verum nos narrare patebit ex Hecubae cum Hesychio comparatione.

V. 59—221.

64 προσλαζύμεναι· προσλαμβανύμεναι
65 σκίπωνι χερός· βακτηρίᾳ χειρός
66 διερειδομένα?
67 ἤλυσις· ἕλευσις πορεία
68 ὦ στεροπά· ἀστραπή
70 δείμασι· φόβοις
71 μελανοπτερύγων·
77 ἐδάην ἔμαθον
83 γοεραῖς· θρηνώδεσι, πενθικαῖς
85 μὰ φρήν· διάνοια
ἀλίαστος
86 φρίσσει } φοβεῖται
ταρβεῖ }
90 βαλιὰν ἔλαφον· κατάστικτον, ποικίλον, ταχύν
χαλᾷ — ποδί

100 πρὸς σ' ἐλιάσθην (Hes. προσελιάσθη· λίαν προσήγγισε)
107 ἀραμένα (Hes. αἰρομένη· ἐπαρμένη)
110 σὴν παῖδ' (Hes. τὴν παῖδα· παρθένον)
114 λαίφη προτόνοις (Hes. λιψοπροτόνοις)
120 στρατὸν αἴχμητήν· τὸν πολεμιστὴν στρατόν
126 ῥήτορες· λέκται
130 οὐκ ἐφάτην· οὐκ εἶπον, δυϊκῶς
134 ἡδυεπής· ἡδυλόγος
139 φθιμένων· τετελευτηκότων (nisi fallit scriptura vol. IV p. 230, 32)
155 μελαναυγεῖ· τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος, q. l. ῥύσει ad νασμῷ spectat
159 τὰς οὐ τλατὰς· τὰς οὐχ ὑπομονητικὰς
160 τὰς οὐ φερτὰς (φερτέρας cod.) τὰς οὐ φορητάς
170 ἀγαστός· θαυμαστὸς, ἐπαινετός
173 πρὸς τάνδ' αὐλάν· πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν. πρὸς τὰν· πρὸς ταύτην. πρὸς τάνδε· ὁμοίως
178 φάμαν· φήμην
184 αἰ αἰ σᾶς ψυχᾶς (Hes. vol. I p. 67, 64: αἰαλλιάσας· οἴμοι οἴμοι; sed Cyr. Vind. 171 αἰάσας· θρηνήσας, Athanasius αἰαλέας· οἴμοι οἴμοι τὰς σὰς) cf. Hec. 701
184 ἐξαύδα· ἐξεῖπον
185 δαρόν· μακρὸν χρόνον, ἐπὶ πολύ
196 μάνυσον· τὰ μήκιστα δήλωσον
208 οὐρεσθρέπταν· ἐν ὄρεσι τραφέντα
212 γᾶς· χώρας, γῆς

V. 448 — 487

455 Φθιάδος· Θετταλικῆς

V. 633 — 657

648 βούτας· βουκόλους [—ος?]
650 μελάθρων λώβᾳ (Hes. λῶβαι· τῶν οἴκων αἱ βλάβαι)
653 εὔρουν (Hes. εὔροον· καλῶς ῥέοντα)
656 ὀρύπτεται· ξέεται, ὅταν τις ἑαυτὸν κατατίλλῃ ἐπὶ θρήνου

V. 684 — 706

698 πέσημα· πτῶμα

V. 899 — 946

907 ἐμβατεύσω cf. Hes.
913 ἐν θαλάμοις· ἐν οἴκοις
922 ἀνὰ δὲ κέλαδος (Hes. ἀμαλεκύδαλος· θόρυβος)

V. 1047 — 1096

1050 κατ' ἴχνος· κατακολουθήσας τὰ ἴχνη
1052 μάρψαι· συλλαβεῖν, καταλήψεσθαι
1058 ἀκέσαιο· ἐξίασαι
Ἄλιε· ἥλιε (non Alcae. fr. 70 Ahr.)
1062 ἐπάξας· ἐπιδραμὼν, ἐφορμήσας
1064 ἀρνύμενος· ἀντιπαραποιούμενος

1072 *φάρος στέλλων· τὸ περιβόλαιον στέλλων ἢ τὸ ἄρμενον*
1084 *πρὸς θεῶν· κατὰ τὸν θεὸν, ἐπὶ τὸν θεόν.*

Operam dedimus, ne quam glossulam e postremis fabulae canticis petitam fraudulenter huic recensui subtraheremus. Nihilotamen minus summa glossarum e primo cantico delibatarum longe superat earum numerum, quas ad reliquas fabulae partes choricas respicere probabiliter conicias. Neque idem numerorum proportio non manebit, si utrique seriei glossas vere Didymeas exemeris. Quamquam earum haud ita magnam copiam fore arbitror. Iam vero lectionem harum elegantiarum mecum recentent velim viri docti, ut de pretio, quod huic merci statuendum sit, facilius inter nos conveniamus. Risimus supra inauditum vocabulum *ξῶθεν* ex *τἀξωθεν* interpolatoris arte factum. Huic simile est *μαφρήν* (vol. III p. 77, 24)· *διάνοιαν* in Thes. L. Gr. recte ad Hecubam relatum et si quid aliud Didymo indignum, dignissimum vero Byzantini scioli stupore, qui διάνοια
in verba Euripidea sic scripta incidisset *ΟΥΠΟΤΕΜΑΦΡΗΝ*. Neque ab alio repetendam duco formarum Doricarum, quae profecto non indigebant commentario, explicationem. Verbosissimus erat Didymus et non nunquam interpres satis ineptus. Concedo. Sed non ita delirabat, ut *γᾶς* explicaret per *χώρας γῆς* vel verbis *πρὸς τάνδ' αὐλὰν* adscriberet *πρὸς ταύτην τὴν αὐλὴν* et moneret *ἄλιε* esse *ἥλιε, φάμαν* significare *φήμην*. Verumtamen Byzantinus noster lexicographus cur etiam haec apponeret, probe sciebat. Nimirum Doricae dialecti tanta excellebat cognitione, ut accusativos a genetivo Dorico, nominativosque a dativis distinguere nesciret. Euripidis verba sunt *τᾶς οὐ τλητᾶς τᾶς οὐ φερτᾶς*. Debebat igitur qui Didymi personam induere vellet*), interpretari sic *τῆς οὐχ ὑπομονητικῆς, τῆς οὐ φορητῆς*, non ut iste fecit *τὰς κτλ.* Neque Euripideis verbis *μελάθρων λώβᾳ* convenit interpretatio *τῶν οἴκων αἱ βλάβαι* sed *τῶν οἴκων τῇ βλάβῃ*, ut taceam articulos adiectos indigitare infimae aetatis glossatorem. His addimus alia leviora, quam quae a Didymo profecta credas: *πρὸς θεῶν, ἐν θαλάμοις, ὦ στεροπά, σὴν παῖδ', φθιμένων, οὐκ ἐφάτην*, ubi additum *δυϊκῶς* antiquitatem certe non redolet, ut alio loco explanabimus pluribus, et locum pessime habitum *αἱ αἱ τᾶς σᾶς*, in quo cras credam Didymum interpretandi artem exercuisse. Quid, quod ne *βαλίαν ἔλαφον* quidem genuinis glossis accensenda videtur, quippe ante *βαλανάγρα, βαλανεύειν, βαλανεύς* vol. I p. 355, 56 extra ordinem posita, nec inverso ordine in iustum locum reditura. Videbimus enim plurimas glossas Euripideas e fabulis lectissimis transcriptas ordini non favere. Quae cum ita sint, in ea sententia perseveremus oportet, ut a Byzantino aliquo grammatico ingentem glossarum Euripidearum copiam in Hesychium statuamus illatam esse, nec deesse indicia, quibus, si quis uti prudenter didicerit, interpolatoris fraudibus nos liberare possimus. Nam laesus literarum ordo, explicatio glossae non conveniens, dialecti Doricae in

*) Vereor tamen, ut cognitum habuerit noster Didymi *λέξιν τραγικὴν* in Hesychio inesse. Nam ex corrupto exemplari recepit Eur. I. T. 179 gl. *δντιβάλμους· ἀντιστρόφους*, ignorans infra suo loco poni rectam formam *δντιφάλμους* cum eadem interpretatione. — Similiter Hes. II p. 60, 1608 ponit *ἐκπεπαταγμένος* (*σ* 326) ex Apollonio Diogeniani et repetit infra 1631 loco non suo ex aliis fontibus.

vulgarem sermonem versio, glossarum denique ex eadem fabulae parte collectarum frequentia dubitare non sinunt, quin res nobis sit cum Byzantino lexicographo. Atque suspicio semel expergefacta auctor tibi sim ne iterum conniveat, si in glossam incideris ex Hecuba Oreste Phoenissis Medea Andromache Rheso Hippolyto Alcestide et Troadibus petitam, cum ad has saepissime, raro ad reliquas, nunquam ad deperditas tragoedias interpolator respexerit. Nam nisi satius videretur chartis parcere, nullo negotio demonstrare possem, interpolatorem in deligendis fabularum enumeratarum glossis eandem rationem secutum esse, quam in expilanda Hecuba adhibuit. Superest, ut in aperto ponamus, quod modo diximus, Euripideas glossas aliquammultas eo loco apparere, quo non poterant collocari ab Hesychio literarum ordinis observantissimo. Quod ut fieri possit, non videtur opus esse, ut totum excutiamus Hesychii glossarium. Sufficiet e volumine primo aperte spurias collegisse et asterisco appicto indicasse eas, quae seriei leges violant. Has igitur sequens continet tabula, nec puto multas omissas esse: **ἀγαστός* Hec. 169 *ἀγήστωρ* Med. 426 * *ἀγχιστόν* Tro. 48 *ἀδαΐζω* Or. 80 *ἀδαύρα* Hipp. 165 *ἀδονὰν* El. 126 (Phoen. 315) **ἀεῖσσον* Tro. 1086 * *ἀθρήσας* I. T. 1323 (alibi) *αἰάζω* (Or. 80) *αἰαλλιάσας* Hec. 182 *αἴγεον ἀλωτόν* Tro. 1 *ἄϊες* Med. 148 * *αἰρομένη* Hec. 105 * *ἀίστορες* Andr. 682 (v. *ἀείστορες*) * *ἀκεῖσθαι* Med. 199 * *ἀκέσαιο* Hec. 1067 * *ἀλάλητο* Andr. 306 *ἀλενῶν* Or. 531 *ἀλίσιατος* Cycl. 315 * *ἄλξεων* Tro. 956 * *ἀλώσω* Or. 1165 *ἀμυστήν* Cycl. 417 *ἀμφαυγεῖ* Or. 1519 * *ἀμφίκρανον* H. f. 1274 (nisi haec genuina est) *ἀναδεβόας ὁ λεώς* Tro. 522 *ἀναίτιος* Med. 730. *ἀνέρεξα* Andr. 837 *ἀνεχόμην* Andr. 980 * *ἀνθ' ὅτου δὲ δὴ* Hec. 1136 *ἀνίστη* Ion. 1129 * *ἀντάλλαγμα* Or. 1157 *ἀντιβάλμους* I. T. 179 *ἀντομῶσαι* Med. 709 * *ἀξιόχρεως* Or. 579 *ἀποθησαμένη* coll. *ἀποκοπησαμένη*, *ἀπονησαμένη* Ion. 875 *ἀρβύκη* Or. 140 * *ἀρταμοῦσιν* Alc. 494 *ἀρτίδακρύς* (cf. *ἀρίδακρυς*) Med. 903 *ἄστεως* Phoen. 842 *ἀφύπνισεν* Rhes. 25 * *ἀχρήμων* Med. 461 * *βακτρεύμασιν* Phoen. 1539 * *βέβηκεν οἴχεται* Alc. 393 *βορηά* (l. *βοσκάς*) Helen. 1331 * *βοσκημάτων* El. 494 * *γάμμοροι* Hec. 421 * *γαμεῖται* Ion. 58 * *γαμεῖ* Phoen. 53 * *γεγωνέειν* Or. 1220 * *γοῦν· τοίνυν πάρα* Med. 1408 *γηροβοσκώ* Phoen. 1436 * *γῆρυν* Troad. 441 * *γλωσσαλγία* Andr. 689 *γοεραῖς* Hec. 84 * *γολμοί* (*στολμοί*) Andr. * *γόησίοδος* Bacch. 234? * *γοργωπένεδραν* Rhes. 7 * *γύας* passim * *δαιάζω* Or. 80 *δείμασι* Hec. 70 * *δειματουμένη* Androm. 42 * *δεινὰ δὲ* Elect. 957 *δίαυρος δαλός* Cycl. 631 * *διεργάσει* Hippol. 613 Hec. 369 * *διερειδομένα* Hec. 66 * *δόρη* Rhes. 274 *δούλιον ἦμαρ* Hec. 56 * *δρύπτεται* Hec. 655 *δύσοιζ' οὐ* Rhes. 805 (*δυσόρφναια* Phoen. 326 *δυσπάλαιστος* Alc. 909, nisi hae forte genuinae). * *ἐλεήσατο* Tro. 866. *Πολυμήστωρ* (Hec. 7). In his quoque insunt Didymo satis indigna, velut *ἀλενῶν ἀλίστατος ἀντομῶσαι γάμμοροι, γοῦν πάρα, γολμοί, δεινὰ δὲ, δίαυρος* pro *διάπυρος*. Haec habui, quae de Euripideis frustulis disputarem. In Aeschyleas nunc non vacat inquirere, cum ad alia vocemur et infra iterum de Dindorfii Heimsoethiique lectionibus ex Hesychio receptis disputandum sit. Hoc tantum moneo, Aeschylum ab Alexandrinis parum lectum esse, a Byzantinis praecipue Prometheum Septem Persas Agamemnona commentariolis glossulis paraphrasi illustratas videri. Non miramur igitur, quod in Hesychio perpaucae insunt Aeschyleae vocabula, imo

cavendum nobis esse censemus, ne, nisi res sit certissima, ex Hesychio interpolare Aeschylum audeamus. Si quae vero in eo insunt manifeste ad fabulas supra dictas referendae, hoc ipso interpolationis suspicionem moventes eo suspectiores fiunt, quo corruptiores traditae sunt, vel ab ordine literarum longius recedunt. E. c. *δημοφάλιον· ἑτεροῖον ἀλλοῖον διαμφάδιον· ἀλλοῖον διαφράγιον· ἀλλοῖον καὶ διάφορον* a Kustero recte ad Promoth. 555 relatae tam male habitae sunt, ut Didymum agnoscere dubitem. Ordinem vero turbat *ἁλοῖεν ἄν· ληφθεῖεν ἄν* ex Agam. 340 translata et post *ἁλοίημεν* posita. Accedit, quod genuina gl. Xenophontea (Hell. IV 8, 4) *ἁλοῖεν· ληφθεῖεν* suo loco posita est. Libri Byzantini indolem expendere licet e gl. *ΑΙΓΙΑΘΕΝ: ἄγκαθεν Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι*; debebat *ΑΤΡΕΙ[ΔΑΝ ΑΓΚ]ΑΘΕΝ* (vers. 3).

CAPVT VII

DE ORDINE CONFVSO NON VBIQVE SATIS CERTO INTERPOLATIONIS INDICIO

Haec de incrementis, quae Diogeniano invito et Hesychius et multis annis post Hesychium recentior aliquis interpolator attulerunt, dicta sufficiant. Alia eaque nequissime scripta ab ipso decimi seculi librario addita esse cum per se credibile sit, tum nullo negotio si id nunc ageretur demonstrare possem. Sed abuti lectorum patientia nolo, praesertim cum totos nos ad se rapere par sit quaestionem gravissimam, certumne in Hesychio, quem literarum ordinis observantissimum fuisse identidem diximus, confusus ille laesusque ordo sit interpolationis indicium an non sit. Sic enim se res habet. Si, quae cunque ordinem pessum dant, pro inlatis habenda sunt omnia, ne doctissima quidem accessio, modo sit extra seriem collocata, Diogeniani restitutorem fallere poterit, sin demonstrabitur Diogeniani etiam articulos liberum hic illic habere ordinem, verendum est, ut ullum ex hac re percipere fructum possimus, nisi si Pamphili rem in casum ancipitem velimus committere. Digna igitur quaestio, ubi nervos intendas, sustineri tamen potest, modo ne obliviscamur, primum non unius seculi et opificis esse librum qualem hodie versamus, sed quattuor vel quinque hominum atque aetatum, deinde non a scribis solum in ordine esse peccatum sed a bibliopego quoque nonnulla novata videri, denique veteres librarios in corrigendis erroribus a se commissis ad certas quasdam regulas se dirigere esse solitos. Ac de foliorum aliquot transpositionibus ante sec. XV factis p. XXIX disputavimus. Videamus nunc alios locos, in quibus glossarum ordo luxatus librario potius quam interpolatori imputandus est. Vol. I p. 355 post 36 *βαλαίον* sequuntur *βάλανοι βάλαντιον βαλβῖδες βαλβίς βάλλε βαλεῖν βάλεκες βάλε βάλλετον βαλίαν ἔλαφον*, quasi proxime succederent *βαλῆρα βαλλήν βάλλεκα* nec vero interposita essent haec: *βαλανάγρα βαλανεύειν βαλανεύς βαλανιόμφαλος βάλανοι βάλαρες βαλάσαι βαλαύστιον βαλβιδοῦχον*. Hoc loco a librario peccatum esse, statim apparebit, ubi *βαλανάγρα — βαλβιδοῦχον* inserueris post *βαλαιόν*, et glossis ut par est emendatis

spuria a genuinis discreveris. Hoc enim si feceris, ἐξ ὄνυχος ut aiunt τὸν λέοντα cognosces:

βαλαιόν
βαλανεύειν
βαλανεύς (Aristoph. fr. VIII p. 1129)
βαλανιομφάλους (Cratin. fugit. fr. IX)
βάλανοι Ar. Lysistr. 410; Odyss. ϰ 242; Xen. Anab. I 5, 10; Hipocr. vol. II p. 87 Kuehn)
βάλαρες
βαλάσαι
βαλαύστιον (cf. Dioscor. I 155)
βαλβιδοῦχον [a b c]
βαλβίς (Hippocr. III p. 273 Kuehn)
βάλε (Alcman. fr. 21) [d—k]
βαλήν (Aesch. Pers. 659) [l]
βαλία
? βαλιάδος
Βαλιαρίδες (cf. Paus. IX 17, 9)

a βάλανοι b βαλάντιον (Moeris p. 96) c βαλβῖδες (Moeris p. 103) d βαλλειν (*N* 387) e βάλεκες (cf. βάλαικες) f βάλλε (*Λ* 52) g βάλλετο (*B* 43) h βάλλετον i βαλίαν ἔλαφον (Eur. Hec. 90) k βαλῆρα (cf. ἀβαλῆ) l βάλλεκα (*balluca*, gloss. graecobarb.)

Alius eiusmodi locus extat Vol. I p. 443, in quo tractando ne quis nimium offendat in literarum ordine confuso audiat ipsum librarium p. 444, 49 errasse se confitentem: τὰ λοιπὰ ζητητέα ὄπισθεν εἰς ἕτερον Γοργώ et ablegantem nos ad 443, 49. Atque haud scio an alter inveniatur locus aptior ad demonstrandum, quid sibi aetates Diogeniano posteriores in amplificando et luxando opere eius indulserint. Tertium hunc habeto. Vol. I p. 127 gl. spuriam 40 ἀλληλούια· αἶνος τῷ ὄντι θεῷ. αἰνεῖτε τὸν κύριον in codice sequuntur gl. 3154 ἄλλεκα — 3177 ἀλλόφυλος· ἐξ ἄλλου γένους μὴ ἔχων φυλήν, unde fit, ut glossam ἀλλόφυλος excipiat gl. 3141 ἀλληλάξει et glossam ἄλλον ἐρώτα· ἀνέκρινεν proxime sequatur 3178 ἀλλοπειρίους· ἀλλοφύλους. Hic quoque verendum nobis est, ne si ordinis tenaciores esse velimus Diogenianum ex Diogeniano expellamus. Restituendus igitur ordo erat a scriba pessumdatus, quo facto quid spurium esset, quid a Diogeniano profectum non amplius dubium erat. Verum tamen cum in editione spuria quoque nisi ordinem violarent fere ubique reliquerim fortasse gratiam lectorum inibo, si locum sic ut a Diogeniano scriptus erat ab accessionibus alienis liberatum infra exaratum posuero: ἄλλην, † ἀλλῆσαι, ἄλλη συνωρίς, † ἀλληλίζειν, ἄλλικα (Callim. fr. CXLIX), ἀλλογνοεῖν, ἀλλογνώσας (Herod. I 85), ἀλλόδημα (Hippocr. vol. I p. 152), ἄλλικα, ἄλλιξ (Euphorio fr. CXII p. 137) ἀλλογνώτων (*β* 366) ἀλλοδαπός (*Π* 550) ἀλλοθρόους (*α* 183) † ἀλλόμος, (.....) ἄλλος ἐξ ἄλλου κτλ. ἀλλύκοτα, ἀλλοπειρίους, ἀλλοπρόσαλλε (*E* 889), ἀλλότριος (*E* 214) ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, ἄλλο τί, ἀλλοτροπῆσαι, ἀλλύφασις, ἀλλοφάσσειν (Hippocr. I p. 112 k) ἀλλοφάτοις, ἀλλοφέρμονες, ἀλλύει, ἄλλως (Hippocr. I p. 613 k) ἄλλως τε. His Hesychius suis

locis inseruerat glossas sequentes: *ἀλλήλων θυνομένων* (*Z* 3) *ἀλλοειδής* (*ν* 194), *ἄλλον ἐρώτα, ἀλλ' ἧει* (*A* 32) *ἄλλοθεν* (*B* 75), *ἄλλο, ἄλλον μέν κε* (*Ξ* 244) *ἀλλ' ὁ μέν, ἀλλ' οἱ μέν, ἄλλοις* (*A* 342) *ἄλλο πρὸς ἄλλο, ἄλλο πρὸς ἄλλους, ἀλλότριος φώς* (*E* 214) *ἄλλοι μέν ῥα* (Hom.) *ἀλλουδίαλλος* (*A* 486) *ἀλλοίους* (*π* 181) *ἀλοφρονέοντα* (*Ψ* 698) *ἀλλύφυλος, ἄλλος ὀδίτης* (*ψ* 274) *ἄλλο τόσον* (*X* 322), *ἄλλοφον* (*K* 258) *ἄλλυδίς ἄλλη* (*M* 461) *ἄλλως ἄν* (*T* 401); reliquas Hesychii interpolator: *ἀλληλούια* (Apocal. XIX 1) *ἀλληλάξαι, ἀλληλίζεσθαι, ἀλληλοῦχα, ἀλλοίωσις* (Ps. LXXVI 10). — Vol. I p. 402, 66 post voc. *βρυτιγγοί* turbata omnia sunt. Nam *βρυτταί — Βρύχων* inter *βρυτιγγοί* et *Βρυτίδας* intrusa glossarum ordine cohaerentium vincula violenter rumpunt. Induxissem si spuria visa essent; sed cum aperte Pamphilum sapiant, servavi indicata transpositionis necessitate. Nec dubitabis profecto Diogenianum agnoscere haec legens: *βρύτιγγοι. Βρυτίδας* (Demosth. 1365, 9) *βρυτίνη* (Cratin. II 1 p. 76) *βρυτίνην* (id.) *βρύτιχοι, βρῦτον* (Archiloch. fr. 31) [*βρυτονία*], *βρυτταί, βρύττεα* (Athenienses) *βρύττειν* (EM. 216, 29) *βρύττιον, βρύττος* (Aristot. HA. IV 5, 2) *βρύχανα, βρυχανώμενοι* (huc retraxi *βρηχανώμενοι*) *βρυχίς, βρυχμοί, Βρύχων, βρυωνία* (Nic. Ther. 858). Abieci *βρύχα* (ex Odyss. *ε* 319) ab Hesychio additum, * *βρυχίσασθαι,* * *βρύχιον,* * *βρύχεται,* * *βρυχός,* quorum postremum ut *βρύοχον* e *βρύκος· μῆρυξ* corruptum est; neque admisi *βρυῶδες· δυσῶδες* ad seq. *βρωμέεν* referendum et *βαρυῶδες, δυσῶδες* scribendum, *βρωμᾶσθαι* quod Moeridi, *βρώμην* quod Odyss. *κ* 460 debetur. — Vol. I p. 440, 91 — 99 *Γοιτόσυρον* et *γόλαμος* dissociantur quinque glossis quas inter *γόλακα* et *γόμος* collocari iubet ordo. — Vol. II p. 72, 69 — 78 *ἐμαλύχθην* et *ἔμαρψα* male coire docent glossae *ἐμάτησεν* et *ἐμαυτῷ βαλανεύσω* interiectis quattuor articulis *ἐμαραίνετο — ἐμαρυκᾶτο* divulsae. Itaque curatio adhibenda loco ea, ut invertatur ordo. — Vol. II p. 134, 52 — 44. 54 genuinae sunt glossae *ἐπάλλων* (l. *ἐπάμων* e Clitarcho Athenaei VI 267 C) *ἐπαλαστήσασα* (*α* 252 ex Apoll. lex.) *ἐπαλεῖναι* (Atticum) *ἐπαλλαχεύετο* (Herod. IV 155); retrahendae igitur sunt prima post *ἐπ' ἄμφω,* secunda et tertia post 4141, quarta post 4143. Ceterum in talibus plerumque anceps iudicium esse nequit. Intricatissimi vero ii sunt loci, qui glossas haud dubie genuinas ita collocant, ut priores quidem syllabae ordinem servent, sed posteriores liberius vagentur. Videor tamen mihi intellexisse, cur in his quoque scopulis offendendum non sit, sed sufficiat ordinem restituisse. Saepius enim accidit, ut scriba ad aliquam posteriorum glossarum aberraret, omissis iis, quae glossam modo transscriptam proxime sequerentur. Quo errore animadverso, ne margines commacularet paralipomenis allitis, neu delendo, quae loco alieno posuerat, chartas perderet, reliquit glossas extra ordinem apparentes, et omissarum quoque ordinem e consilio ita immutavit, ut tanquam palinodiam canere videretur. E. c. post *ἁπλέητος* Vol. I p. 242, 27 glossarum ordo in codice hic est *ἁπλῆν ἅπληξ ἅπλητον* [*ἅπλαντα ἁπλανῆ*] *ἁπλήμων ἁπλῆτις ἁπλήτιος ἅπλευρος.* Quas si inverso ordine legeris ita, ut ab *ἅπλευρος* incipiens tanquam *βουστροφηδὸν* reflectas ad *ἁπλῆν* iustam restitues seriem: *ἅπλευρος, ἁπλήγιος* (Eupol. fr. XXVII^{b} p. 518) *ἁπληγίς* (Aristoph. fr. XVIII p. 964 Soph. fr. 704) *ἁπλήμων, ἁπλῆν· ἀκακούργητον, ἅπλητον* (Hesiod. Theog. 315) *ἁπλοΐδας* (*Ω* 230).

Omisi *ἀπλήξ* ab Hesychio e Greg. Naz. II p. 12, 731 delibatum. Itaque simile quid ubi factum viderem (ac factum est cum scriba seculi XV rem suam neglegentius administraret saepissime) luxata ordinis membra transpositione sananda esse indicavi. Revisamus e. c. vol. I p. 404, 70. 71. 72. Scriba a *βρυτίνην* iterum aberraverat ad *βρῦτον*; errore animadverso *βρυτονία βρύτιχοι* addidit inverso ordine. Superest multitudo glossarum, quarum ordinem haud facile diiudicaveris utrum scribae praeposteraverint an ipse Hesychius, vel ut apertius dicam utrum Diogeniani ordinem ab Hesychio novatum librarii denuo turbarint, an aliquotiens etiam acciderit, ut Hesychius rem praecipitantius administrans ei quo in Diogeniano suo invenit ordini adstrictus reliquerit. Nam factum etiam hoc esse et per se spectatum probabile est et ut credamus adducimur iis locis in quibus Hesychianus ordo idem est atque in aliis fontibus a Diogeniano prorumpentibus. E. c. verisimillimum est Pamphilum iuxta posuisse *ἀγαλμός· λοιδορία. ἀγάλλιος· λοίδορος* (modo sana sit scriptura) neque in ordine laeso ap. Hes. I p. 13, 84. 86 offendemus si meminerimus in EM. 7, 9 etiam et Bekk. AG. I p. 334, 16. 17 eundem esse ordinem. Itaque non dubitavi, si quae glossae genuinae minus recte collocatae essent, ordini transpositione succurrere. Cf. *βασίλη, βασιλέως ὀφθαλμός*, quae sic potius collocari debebant: *βασιλέως ὀφθαλμός* (Ar. Ach. 92) *βασίλη* (Soph. fr. 289), nam utraque est Didymea: *βάτραχος βατραχίς βατραχίσκοι*, imo *βατραχίς βατραχίσκοι βάτραχος*: *βδαλοὶ βδαλῆτάι βδαροὶ βδέλλα*, immo *βδαλῆται βδαροὶ βδέλλα βδέλλαι*: *βεβρενθυόμενον βεβρίθασι*, * *βέβριθε* * *βεβριθυῖαι βεβριθὼς βεβρεγμένος*, imo *βεβρεγμένος* (Eubul. com. fr. V p. 263) *βεβρενθυόμενον* (Hipponact. fr. 109) *βεβρίθασι* (*o* 333) *βεβριθώς*: *βέκος βεκῶς βεκκεσέληνος βεκός* imo *βεκκεσέληνος* (comicus) *βεκός βέκος* (Herod. II 2) *βεκῶς* (forte *βεκόσα*). Singularem denique rationem secutus est in ordinandis Homericis glossis ex Apollonio repetitis, quarum maior pars iustum obtinet ordinem, minor extra seriem reperitur. Minorem opinor in iis curam posuit propterea, quod aut suum ipsius apparatum Homericum videret esse locupletiorem, aut in multis cum Apollonio concinentem. Hinc factum ut Apolloniana aut resecaret, aut cum suis Aristarchi glossis conflaret *προθεὶς τὰ Διογενιανοῦ*. Sic minus ipsi arridebant, quae Apollonius 68, 30 habet de v. *ἐνδείνων· τῶν ἐντοσθειδίων οἷον τοῦ ἐντὸς χρωτός. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.* Recepit e suis fontibus *ἐνδίνων· τῶν μελῶν κτλ.* quae melius servata sunt in Cyr. 63 additis verbis *ὡς Δίδυμος μαρτυρεῖ*. Vol. II p. 105, 67 post Diogenianea *ἐνόρχην λαόν* et *Ἐνόρχης* posuit Homericum ex Aristarchi *λέξεσι* petitum *ἐνόρσας*. In universum tamen verum est, quod Vossius aliique dudum suspicati sunt, ordinis confusionem interpolationis indicium esse, et praestare, nisi graviores quaedam rationes contrarium exposcant, glossas importune illatas resecare, quam contra mentem auctoris conservare. Sic Vol. I p. 102, 6—17 inter *ἄκοτον* et *ἀκοῦ* decem infarctae glossae sunt: *ἀκουάζεσθον ἄκουεν ἀκουέμεν ἄκουσα ἀκούσαμεν ἄκουσμα ἀκουστήσας ἀκουσίως ἀκουσθήσομαι ἀκουστόν*: nam *ἀκοῦ*, quod Soph. Trach. 1035 respicit, e Didymo in Pamphilum migravit. In editione mea omnes stellula adpicta damnatas vides, ac recte quidem. Nam quinque priores ex Homero (*Δ* 343. *η* 11. *α* 370. *Λ* 396. *Β* 194) ab Hesychio illatae

sunt, sexta accessit ex Moeride, reliquae praeter nonam, quae Byzantina est, ab interpolatore invectae in Hesychium e lexicis biblicis (Ps. LXV 6. Iob. XXXI 33. LXX). Paulo ante hiat ordo p. 98, 22 post *ἀκκίζειν*, quod inter et Laconicum *ἀκκόρ* intrusae sunt iterum decem glossae: *ἀκκίζεται· ἀκκισμός· ἄκκελα· ἀκλεῶς· ἀκλεές· ἀκληρῳ· ἀκληρεῖ· ἄκλητον· ἀκλινής· ἀκλυδώνιστον· ἀκλύνητος.* Obelum apposui, nec facti poenitet; nam *ἀκλινής, ἀνυπότακτος* non glossa est, sed pars explicationis alius glossae, *ἀκκισμός* e Moeride, *ἀκληρεῖ* e II Macc. XIV 8, *ἄκκελα* et subsequentes tres ex Homero (*δ* 728 *X* 304 *H* 100 *λ* 490) depromptae sunt. In vol. II Laconicum *ἔβασον* (h. e. *ἔFασον*) ab Hippocrateo *ἐβδηλάμην* divellitur intericctis glossis *ἐβεβήλωσεν· ἐβδομάτη· ἐβδελύχθη· ἐβεβήκει· ἐβεβρήχει· ἐβέβλις.* Apponam auctores, ad quos respiciunt, nec dubitabis quin spuriae sint et merito proscriptae: Thren. II 2, *H* 248, III Regg. XXI 26, *Z* 513, *μ* 242. Novissima utrum ex *ἀρυβαλίς* an ex *σέβις* corrupta sit, non constat. — Quae cum ita sint, manifestum est, multum nostra interesse scire, quem ad locum scriptoremve singulae glossae respiciant, quemque, etiamsi videantur respicere, spectare non possint. E. c. vol. III p. 161, 78 gl. *νόσφιν ἐών* pro genuina habenda esset, si constaret Pamphilum nonnulla ex Apollonio Rhodio delibasse. Nam Apollonius Argon. IV 1458 his verbis usus est, indicante Meinek. l. c. At in Pamphilo non inerant glossae ex Argonauticis petitae; quapropter nihil obstat quominus referamus ad *Θ* 490 *νόσφι νεῶν* et una cum explicatione non conveniente *) proscribamus glossam ordini infestam. Neque gl. *ἀναστήσειν· ἀνάστατα ποιήσειν· ἀναστατώσειν· ἀνεοστασίη· θάμβος* recte retuleris ad Apoll. Rh. I 1349. II 76, neque *ἐνιπάζων· τύπτων* ad I 492; 864 *ἐπαύροι* ad II 174 *ἐπαχνώθη* ad IV 1279 *ἐπήβολος· — δεσπόζων* ad I 694. Itaque argumentum, quod in octavo capite deducturi sumus, versabitur in indagandis poetis sermonisque pedestris scriptoribus, in Pamphili glossario respectis.

CAPVT VIII

DE INDAGANDIS GLOSSARVM AVCTORIBVS

Ipso Hesychio teste in Diogeniani libris *Περιεργοπένητες* inscriptis non solum Homericae tragicae comicae et lyricae inerant glossae, sed etiam rhetoricae medicae et historicae, atque Homericae quidem ex Apione et Apollonio Archibii petitae, tragicae comicaeque e Didymo et Theone. Animadvertendum tamen, de medicis et historicis ita loqui Hesychium, ut dubium esse non possit, quin tantum non neglectae fuisse videantur, sed poeticarum et rhetoricarum numerum haud quaquam aequiparaverint. Atque hoc ipsum disertis verbis affirmat Photius. In bibliothecae enim codice CXLV p. 99 a 4 ed. Bekk., ubi Helladii glossarium *πολυστιχώτατον* describit, *πεζοῦ* inquit *λόγου ἐστὶ τὸ πλεῖστον τῶν λέξεων ἀλλ' οὐχὶ ποιητικοῦ ὥσπερ ἡ Διογενιανῷ ἐκπονηθεῖσα συλλογή, οὐδὲ κατὰ πάσας τὰς συλλαβὰς τὴν τοῦ στοιχείου τάξιν φυλάττει,*

*) Cf. p. CXII, ubi addi possunt *ἐν θυμῷ μεμαῶτες* (Γ 9)· *ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες* pro *ἐν τῇ ψυχῇ σπουδάζοντες*; *ἐνὶ ἤνοπι* (χ 360)· *ἐν κατόπτρῳ.*

ἀλλὰ κατὰ μόνην τὴν ἄρχουσαν. Similiter in codicis CXLIX descriptione Pollionis lexicon narrat *ἔχειν πλείστας μὲν ποιητικὰς λέξεις, ἧττον δὲ Διογενιανοῦ. εἰς τὸ διπλάσιον δὲ αὐτῷ τῆς ἐκείνου πραγματείας τὸ φιλοπόνημα παρατείνεσθαι.* Denique in prologo lexici sui p. 2, 1 *αἱ τῶν λέξεων πλείους,* inquit, *περὶ ἃς τὸ ποιητικὸν νέμεται ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελιμώτατον τοῖς βουλομένοις προσέχειν, Διογενιανῷ συνελέγησαν· εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ νοῦν ἦκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνστήσασθαι, ἀλλ' οὖν, ὅσαγε ἐμὲ εἰδέναι οὐδενὶ τῶν πρωτείων οὗτος περί γε τὸν εἰρημένον πόνον ἐξίσταται.* Primum igitur de *poetis* disseram, ad quos maxima referenda glossarum pars est, deinde *de oratoribus,* tertio de *medicis* et *rerum scriptoribus.*

§ 1. Ac de Homero *) quidem abunde disputavimus: videamus igitur reliquos poetas, qui versu usi sunt heroico. In Hesychio apposito nomine laudatos reperi Antimachum Callimachum Empedoclem Euphorionem Euclum chresmologum Hesiodum Nicandrum Panyasin Pisandrum Theocritum et incertum parvae Iliadis auctorem, quos ita pertractabo ut exordium faciam ut par est ab *Hesiodo.* Nomen eius in Hesychio decies legitur s. vv. *ἄμφουδις. Ἀργείη. ἀφροδίσιος ὅρκος. γάσος* (imo *γαστέρες οἷον*) *γοργείην. δίψιον Ἄργος. ἐπ' Εὐρυγύῃ. εἰρεῦσαι. ἠοία. ἱππουκρήνης.* Sed ex his glossis *ἄμφουδις* et *δίψιον Ἄργος* ad Hesiodum omnino nihil pertinent, cum *Ἡσιόδου* nomen ex *Ἡλιοδώρου* nomine corruptum sit, aliae quattuor (*ἀφροδίσιος ὅρκος, γοργείην. ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. ἠοία*) non explicant Hesiodum sed in testimonium vocant. Restant igitur quatuor duntaxat (*Ἀργείη. γαστέρες οἷον. εἰρεῦσαι. ἱππουκρήνης*) quas Hesiodi caussa receptas dixeris, quamquam de prima et quarta dubitari posse non nego. Nam s. v. *ἀργείη* Ruhnkenius Heliodori nomen latere suspicatus est, s. v. *ἱππουκρήνης* autem conicias Hesiodo tantum testimonium denunciari. Utut est, *γαστέρες οἷον,* quod glossae caput est, verba sunt Hesiodi Theog. 26, *εἰρεῦσαι* eiusdem Theog. 38. Videtur igitur poeta Ascraeus in epicis a Pamphilo explicatis fuisse. Quamquam non affirmaverim, nullam residere mihi in mente dubitationem. Primum utrobique addita sunt verba *ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ,* quae sic profecto scripta Diogenianus non reliquerat, deinde priore loco haec ipsa verba a glossa *γάσος* (h. e. *γαυσός*) retracta demum sunt ad v. *γαστέρες οἷον,* ut e margine videantur in contextum qui dicitur irrepsisse. Accedit tertium. Hesiodea nonnulla etiam Cyrillus continet, sed ita detorta, ut a Pamphilo manasse non possint. Sic Cyr. Vind. 212 fol. 6: *ἀεργίν· ὄνειδος* porrigit, h. e. Hesiodeum *ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος* absque explicatione positum et mutilatum. Neque *ἐπειοί,* ut Cyrillus iubet, sunt *familiares,* sed *πτοί,* cui *ε͞* adhaesit ex Hesiod. Opp. 313: *ζώσαντο ΔΕΠΗΟΙ*; neque *γαῖα ἑλώρη* sed *γαῖα πελώρη* terrae est epitheton apud Hesiodum. Quae contemplanti mihi subnascitur suspicio, Hesiodeas quoque glossas nonnullas mala literarum seiunctione corruptas Diogeniano obtrusisse eum, qui pro Homericis vendere non dubitaret *ἐτανηλεγέος, τετρυφάλεια, αἰδὰς καὶ δέος ἀλλήλων* (s. v. *ἴσχεται*).

*) Hymni Homerici fuerintne respecti an non, ignoro. Cf. *ἀμαρύσσων* (Merc. 278. 415) *ἐκθοράψει* (*ἔκθορον αἶψα* h. Bacch. 9) *ἐνδιῶνται, ἐνέλειπεν* (Apoll. 213) *εἶ* (Batr. 13) *ἐπενήχετο·* (Batrach. 106), *ἐπισχεδόν* (Apoll. 3).

Nonnullas dico — nam Ascraeum poetam omnino non esse respectum et per se improbabile est, et refellitur vocabulis vere glossematicis *ἀγαπτερέως* (fragm.) *ἀμαρύγματα* (fragm.) *αἴθονα* (Opp. 333 = 363) *ἀκιώτατοι* (Op. 435 = 405), *ἐπιθήκη* (Opp. 380), quorum auctorem novimus Hesiodum. Cf. praeterea *ἄατος* (Th. 714) *ἀβούτης* (Opp. 451) *ἀγελείης* (Th. 318) *ἀεννάου* (Opp. 566 = 593) *ἄλειφα* (Th. 553) *ἀλυκτοπέδη* (Th. 521) *ἀμφαγαπῶντες* (Opp. 58) *ἀνθεμόεσσα* (Th. 878) *ἀνόστεος* (Opp. 522) *ἀπαμείρεται* (Th. 801 cod. P. 2) *ἀπήμαντος* (Th. 955) *ἄπλητον* (Th. 315) *ἁρμαλιήν* (Opp. 765) *αὐτόγυον* (Opp. 433) *βοωτεῖν* (Opp. 361 = 391) *γηροκόμος* (Th. 406) *γλάφει* (Scut. 431) *γλάφυ* (Opp. 531 = 503) *γύαλον* (Th. 499) *γύης* (Opp. 435. 434) *δεινωποί* (Scut. 250) *διδασκῆσαι* (Opp. 64) *διφῶσα* (Opp. 374) *δρώς* (Opp. 354) *ἐγκώμιον* (Opp. 342) *ἔδον* (Th. 30) *ἐκαίνυτο* (Scut. 4) *ἐϋεδήει* (Scut. 155) *ἐναρφόρος* (Scut. 192) *ἐϑελημοί* (Opp. 111) *ἔϑα πάλιν* (Th. 772?) *ἐκτολυπεύσας* (Sc. 44) *ἔλυμα* (Opp. 428) *ἐμμενέως* (Th. 712) *ἔνηφι* (Opp. 110) *ἐξαλέασθαι* (Opp. 92 = 105). Haec omnia iustum ordinem non confundunt, nec glossis Pamphileis sunt dissimilia. Contra ordini non convenit vol. I p. 471, 69 *δεκαδώρῳ ἀμάξῃ* (Opp. 424) *ἧς ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν δέκα δώρων. Δῶρον δὲ, ὡς μέν τινες, ἡ παλαιστή, ὥς δὲ ἕτεροι, ὅταν τοὺς τεσσάρας δακτύλους συστρέψας ἐγείρῃς τὸν ἀντίχειρα, ὡς Πλούταρχος.* Unde patet spuriam esse etiam vol. III p. 35, 887 *Ληναιών· μήν [οὐδένα τῶν μηνῶν Βοιωτοὶ οὕτω καλοῦσιν — εἰκάζει δὲ ὁ Πλούταρχος* (Hes. Opp. 502) *βουκάτιον κτλ.* Vol. II p. 91, 36 *ἔνδροια καρδία δένδρον καὶ τὸ μέσον* (l. *μέσαβον*) referendum ad Opp. 469, et infra recte *ἔνδρυον* scriptum. Quid enim Pamphilo cum Plutarcho *)? Alter, quem respici certo constat, *tumidus* est *Antimachus*, Hadriani imperatoris deliciae. Laudatur propter vocabula *Γαιηΐδα ἐανηφόρος ζειροφόρος ἐπίηρα Κλύμενος πυρωλόφοι σύστηνον χηρήϊον* et inexplicabile *Εἰσκονιανοί*; quibus adde *ἀβολήτορες* (fr. LXXI) *ἄδοροι* (fr. LXXVI) *Λίγιαλήων* (fr. IV) *Λίγλης Χάριτες* (fr. LXXXV) *ἀκαχῦναι* (fr. CVIII) *Ἀκμονίδης* (fr. XLII) *ἄλφι* (LXXVI) *ἀμορφύνειν* (CVIII) *ἀμφίθετος φιάλη* (fr. XX) *ἀνακυπῶσαι* (LXXXVIII) *διέπερσας* (fr. XXIV) *δύπτης* (fr. LXXVII) *ἔδρακεν* (fr. XI) *Ἔπειῶν· Ἠλείων* (fr. XXV 2, ap. Hesych. II p. 101, 54 in *ἐνίων· ἡμῶν* depravatum) alia complura. Clarii poetae glossas quis ante Pamphilum collegerit nescio, nisi forte Longinus, quem Suidas perhibet *Ἀντιμάχου λέξεις* collegisse, non tertii p. Ch. seculi philosophus est, sed antiquior aliquis lexicographus cum illo confusus. Tertium, cui inter epicos post Homerum locum concedebat antiquitas, *Panyasin*, inquam, ex Hesiodo et Antimacho mixtum, utrum excusserit Pamphilus, non magis compertum habeo, quam quid de quarto statuam epicorum principe, *Pisandro*. Nihil enim inveni, quod ad alterutrum referri possit praeter *ἀέρης. Ἠοίην — ἀέ. νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι.* Haud scio tamen an Panyasis respectus sit propter *ἔϑησεν· ἔψαυσεν ἐϑῆτευσεν* et disertum testimonium Hesychii II p. 284, 52 *Ἠοίην· τὸν Ἄδωνιν, Πανύασις* (fr. XIV p. 50 Tzsch.), Pisander vero neglectus fuerit. Nam *ἀέ* fuerunt, qui rectius ad Pindarum referrent, quamquam etiam

*) Fallitur etiam Iulius Baumann, cum in Fleckeisenii annalibus, ubi de etymologia voc. *εἴρενες* disserit, inter fontes Hesychii numerat Plutarchum.

de Pindaro respecto videbimus rem admodum esse dubiam, Pisandri autem *κομμάτιον παροιμιῶδες* fortasse non ex ipso Pisandro repetitum est *). Quid igitur? in tanto epicorum, quem Graecia tulit, proventu Pamphilus praeter Homerum Hesiodum et Antimachum dignum habuit neminem, cuius glossas explanaret? et si non habuit, quo referenda frustula illa aperte ex epicis carminibus delecta, quorum partem indicavit Meinekius in Philol. Gott. XIII p. 536, 494: (*ἄθεστος Ἐρινύς*) (*αἶψα λέλοιπεν*), *εἶδεος ἦκε σέλας* (*ἐννύχιον κρύπτειν* vel *ἐμμύχιον κρύπτειν*) (*ἔμπα γε μὴν*) (*ἐν τεγέεσσι*) (*ἔξω τε πάγης*), *ἠχαλέον γελόωσα, ἧβολον ἦμαρ*, (*καύματος ἰδαλίμοιο*) *οὔθατα βύσκει, πολυπαίπαλος αἰθήρ* (*πολυδευκέα φωνήν*) alia? Rem miram narrabo, non abludentem tamen a veritatate. Missis poetis antiquioribus et inter principes relatis, cursum deflectere ad crassiorem Alexandrinorum Pergamenorumque musam maluit, inque hospitium invitatis *Callimacho* et *Nicandro* solis, horum etiam reliquos longe valere iussit. Arato certe, Hesiodi aemulo, Rhodioque Apollonio (vid. Cap. VII sub finem) quasi veritus esset, ne vel amplissima glossarii sui domus continere Apollonium Callimachumque non posset, honorem, ut apud se deversarentur, rigidissimus hospitalitatis pacisque custos invidebat, et si quae insunt ad Euphorionem et Parthenium referenda (velut *αἴθυιαι ἄλλιξ βέθρον Βραυρών δωροφόρους* — *ἄρανν δείκελον δρύψελα* al.) non satis constat talia e scriptis eorum grammaticis an carminibus sint deprompta. Quid commoverit Pamphilum, ut rem sic institueret, fateor me ignorare — nam viros doctos de Pamphilo Nicandri commentatore somniantes iure refutat O. Schneider Nicandr. p. 161 — res ipsa certa et multitudine glossarum ex utroque poeta petitarum comprobata. Quid quod ne latet quidem, utri primas deferri voluerit? Noverat puto illud Ovidii: *Battiades toto semper cantabitur orbe*, silentio tamen dissimulans alterum versum *cum sole et luna semper Aratus erit.* Nam quoquo versum pedem figas, ecce iterum Callimachus. Ne dubites, infra ponam glossas Nicandreas et Callimacheas ex primo nostrae editionis volumine collectas, quamquam omnes me detexisse non promiserim. Ad *Nicandrum* igitur refero has: *ἀβλεμές* (Al. 82) *ἀγαλλίς* (fr. 74, 31) *ἄγγλιθες* (Ther. 871) *ἀγμοί* (Th. 146) *ἄητοι* (Th. 783) *ἀθέλγηται* (fr. 124) *αἴθριοι* (Th. 25) · *ἀκοντίαι* (Th. 491) *ἀλεξιάρης*? (Th. 861) *ἀλθαίνει* (Al. 556) *ἀμβλώσσει* (Th. 33) *ἀμβροσίη* (fr. 126) *ἀμήτορες* (Th. 134) *ἀμύξ* (Th. 131) *ἀμφίσβαινα* (Th. 372) *ἀνιγρόν* (Al. 627) *ἀννησοειδές* (Al. 186 schol.) *ἄντλον* (Th. 114) *ἄραδος* (Th. 715) *ἀσταγές* (Th. 307) *ἀτίζει* et *ἀτύζει* (Al. 193) *ἀτραπιτοῖς* (Th. 917) *ἀχύνετον* (Al. 174) *βάκχη* (Th. 512) *βλάστα* (Al. 332) *βλῆχρον* (Th. 446) *βουγάϊος* (Th. 5) *βούπρηστις* (Al. 346) *βράπτειν* (Al. 359) *βρίθοντα* (Al. 210) *βρυωνία* (Th. 858) *γέντα* (Al. 62) *γενύεσσι* (Al. 50) *γεράσμιον* (Th. 613) *γλήνεα* (Th. 228) *γωλιοί* (Th. 351) *δέδιχθι* (Al. 443) *δηθάκι* (Al. 215) *διαμπερέως* (Th. 495) *διασκηνίψαι* (Th. 193?) *διέρπει* (Th. 297) *δορκύνιον* (Al. 376) *δυσπαίπαλον* (Th. 145) *ἑατρέρου* (Th. 380) *Ἔβρος* (461) *εἶαρ. εἰλύεται* (Al. 18) *ἑισκόμενον* (Th. 421) *ἐκ παλαχῆς* (Th. 449) *ἐλάφου πηρίς* (Th. 585) *ἐλελίσφακος* (Th. 84) *ἔλιπτεν*? (Th. 126 c. schol.)

*) *ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας* laudatur vol. I p. 517, 90 s. v. *Διομήδειος ἀνάγκη*, h. e. Zenobio prov. III 8. — *ἀληθεῖς* fortasse Pisandri est, non Pindari.

ἐμπριόεντα (Al. 533) ἐμύξατο (Al. 482) ἐνδυκές (Ther. 163. 263) ἐξαλέασθαι (Th. 121) in quibus plurima sunt ad antiquos Nicandri commentatores referenda. Subiungam nunc *Callimachea* adiecta tamen admonitione, ne quis haec omnia ex epicis carminibus et elegis epigrammatisque petita suspicetur, cum immixta sint nonnulla ex ἐθνικῶν ὀνομασιῶν libris quibusdam singularibus, περὶ νήσων περὶ μηνῶν περὶ ὀρνέων aliis (cf. cap. IX): ἀ (fr. CCCXXIII) ἀ βάλε (fr. CCCCLV) ἀβολῆσαι (ib.) Ἀγάθουσα (CCCXCVI) Ἀγεσίλαος (LM. 129) ἀδαεῖς (CLX) ἀδμωλή (fr. CCCXXXVIII) ἀελλές (fr. LXXXVI?) ἄεμμα (D. 10) ἀέξειν (Iov. 95) ἄημα (D. 55) ἀήσυρον (Suid.) Αἰγαιών (fr. CIII) αἴγειρος (C. 38) Αἰμονία (fr. CXIII) αἶρα (CCXXIX) Αἴτνη (D. 56) ἀκήρια (Ap. 41) Ἀκμονίδης (CXLVII) ἄκμων (D. 146) ἀκταία (fr. CCCXLVIII) Ἀλαί (D. 173) ἄλαστε (LM. 87) ἄλειφα (fr. XII) ἀλετρίς (CCXXXII) Ἀλίαρτος (LM 61) ἄλληκτον (D. 149) ἄλλικα (fr. CXLIX) ἀματροχίας (fr. CXXXV 2) ἀμιθρεῖν (Cer. 87?) ἀμπρεύειν (cf. CCXXXIV) ἀμύς (CCXVI?) ἀμφήριστον (Iov. 5) ἀμφίδυμος Φαίαξ (fr. CCCXXXVI) ἀμφιλαφές (Cer. 27) ἀναγκαίᾳ (Cer. 62) ἀναχτορίᾳ (fr. CCVIII)? ἀνδίκτης (CCXXXIII) ἀνέρπει (Ap. III) ἀνηλεές (D. 100) ἄνην (Iov. 90) ἄνθεμα (epigr. V 2) ἄξοος (CV 2) ἀοιδάων (Del. 5) ἀοίδιμος (fr. XLV) ἀπεσείσατο (CCXLV) ἀπέστω (CCCXL) ἀπεχθής (Cer. 117) ἄπνους (epigr. V 9) ἀπόθριξ (CCCXLI) ἄππας (D. 6) ἄραβος (Del. 147) ἀράσσει (Ap. 3) ἀριήκοος (Del. 308) ἁρμαιροχιαὶ (CXXXV) ἁρμοῖ (XLIV) ἁρπαγὴ τὰ Κιννάρου (fr. LXXIX) ἁρπίδες (LXVI) Ἀσσυρίων (CLII) Ἀστερίη (Del. 224) ἄστριες (CCXXXVIII) ἄστυρον (CCLXXXVIII) ἀττάραγος (ep. 49, 9) Αὐλίς (XLIX) αὐτάν et αὐτᾶν (Cer. 133 LM. 22) ἄφαρον (CLXXXIII) ἄφατον (Cer. 58 LM. 77) ἀφροδίσιος ὅρκος (ep. XXVI 3) ἄωροι (CCCXXV) βέμβιξ (ep. I 9) βεῦδος (CLV) βλωμός (CCXL) βούβρωστις (C. 103) βουγενέων (CCXXX) βουκολέοντα (Del. 176?) βωνίτας? βῶσον (CLIII) γενάρχου. γενειήτης (D. 90) γενέτην (ep. XXII 2) γέντα (CCCIX) γέντο (C. 44) γεργέριμος (L) γεωμόρος (Iov. 74) γηλεχέες (Del. 286) γλαρίς (CLIX) γλωχῖνα (Del. 235) Γραικός (CIV 4) γυιή (D. 177) γύπη (fr. CLXXII) δαῖν (fr. CCXLIII) δάκετον (CLXI) δάκος (D. 84) δανάκης (CX 4) δέδαον (CCCV) δεδαυμένον (ep. LIII 3) δειδέχαται (XXXII) δείεμα (CXC) δεκάφυια (CLXII) δέρμα (CCXI) δεύοιοντο (Ap. 51) Δῆλον (Del. 2) Δηώ (C. 133) δίζετο (Iov. 16?) Δικταίῃσι (epigr. XXIII 3) Δινδυμήνη (ep. XLII 4) διφᾶν (epigr. XXXIII 2) διωλύγιον (CXI, 1) δράγματα (Cer. 20) δρῆσται (ep. XLIII 4) δύη (CCCII 1) δύπτης (CLXVII) δυσαῆ (D. 115) ἑαδύτα (Cer. 19) ἐγκρασίχολοι (fr. XXXVIII) ἐγκυτί (fr. CCCXI) ἕδεσμα (Dian. 148) ἐείσατο (Cer. 44) ἐθελήμως (Dian. 31?) εἰαρ. εἵατο (Del. 61) εἰδαρ. εἴδεος (CXXIV). εἴδεος ἐνδίοιο? εἴδεος ἦκε σέλας? Εἶνατον (fr. CLXVIII) εἶπος (fr. CCXXXIII) εἰργάσατο (ep. 73, 4) εἶργε (Del. 60) ἐκαθίσατο (Dian. 233) ἐκηβολίαι (LM. 112) ἔκλεο (Del. 40) ἐκνεφίας (fr. XXXV) ἐκόησεν (fr. LIII) ἐλελεῦ (fr. CCCX) ἔλεξεν (LM. 91) Ἐλευθώ (Del. 276) ἔλλερα. Ἑλλοπιῆες (Del. 20) ἐμμηλάδας αἶγας (Ap. 51) ἔμπα δὲ (epigr. XIII 3) ἐμπέραμον (Iov. 71) ἐνάσθη (fr. CCLXXII 1) ἐν ἄστεσιν (Ap. 40) ὄμπαι, λήτειραι, Ἡσυχίδες, ἐνδοιῇ (Iov. 5) ἐνδρομίδες (Dian. 16) ἐνέτησι (fr. CXLIX) ἔνι δαιτὸς (Cer. 55) ἐνικλᾶν (Iov. 90) ἐννεάμυκλος (fr. CXXX) ἐνόπλιον (Del. 137. 241) ἐνίηλον (= νενίηλον) ἐντύεσθε (Apoll. 9) Ἐννώ (Del. 276?) ἐνώσατο (?) ἐξανίησιν

(Del. 207) ἐξερέῃ (fr. LXVII 4) ἔοι (Iov. 1) ἐπειπών (epigr. XXXIX 1). Atque ad hunc, cum totiens respiciatur, ea quoque frustula pertinere suspicor, quae supra adespotως circumferri dixi, quamquam fieri potest, ut alia rectius Gregorius Nazianzenus alia Empedocles sibi vindicent. Fuit certe *Empedocles* quoque, quem tamen Aristoteles physiologum quam poetam appellare mavult, in poetarum Pamphileorum consortio. Cf. ἀγέννητα ἀθαρέων (129 Stein) ἁλισθείς (150 Stn.) ἀλλάξ. ἀμφίστερνον (257?) ἀνελέσθαι (15) ἀπηρεῖς (Stz.) ἀριδείκετον (Sz.) διῖεται. δολιχόφρονα (45 Stn.) Βαυβώ. δυσμαῖς βίου. ἑωθεν. ἰλάειρα σελήνη (149 Stn.) al. *). His pertractatis — de *Euclo* enim *Cyprio chresmologo* disputandi in ind. nanciscemur occasionem (cf. Kuhn *Zeitschr. f. vgl. Sprachf.* vol. IX fasc. 4 p. 290 sqq.) — unus tantummodo restat *Theocritus Syracusanus* bis excitatus ab Hesychio s. vv. αἰολικὸν θέαμα et βουκολιασμός. Frequentes in Pamphilo eius etiam glossae fuerint, necne, non satis hucdum intellexi. Certe non amplector Meinekii sensentiam Philol. Gotting. XIII p. 541 et Theocr. p. 502. Nicandrearum numerum, ut taceam Callimacheas, non attigerunt, et si quae reperiuntur, de quibus ambigas ad Theocritum an ad alium auctorem referendae sint, ut vol. IV 187, 94 τύφεται Meinekius ad Theocr. II 18 Kirchhoff. ad Eur. Tro. 146 referre maluerunt, equidem pro Theocrito pugnare non ausim. Cf. ἀθωναῖος (Mosch. IV 86) αἴσιος; ἐπ' ἄνθεσι Mosch. II 72, ἐόληται II 74, ἐπαφώμενος II 50. Cf. αἴσιος (XVII 72) αἰγίπυρος (IV 25) ἄϊταν ἕτερον (sic, XII, 14) Ἄχις (I 69) ἄκρα (XV 142) ἁλμυρά (XXIII 34) ἀλοπεύει (I 42) ἀμάραν (XXVII 52) ἄμμες (XXIX 2) ἀμνάδας (VIII 35) ἄμφω μὲν ἤστην? (VIII 3) ἀοίδιμος (XIII 9) ἀπφῦς (XV 14) ἁρμαλιά (XVI 35) ἀρρηνές (XXV 83) ἄσκαλα (X 14) ἀτέρεμνα (X 7 schol.) αὐτόφλοιον (XXV 208) ἀῶ (XVIII 14) ἄωτος (XIII 27) γενειάς (II 78) δαγύς (II 110) δικλίδος (XIV 42) δίσδημαι (XVI 68) δίφραξ (XIV 41) ἕνας (XVIII 14) ἐνύδιος (XXV 4) ἐξ εὐπατριδᾶν (XVIII 53) ἐπάβολος (XXVIII 2) al. quas inter voces sunt vere glossematicae plurimae, nec facile Pamphilo eripiendae. Vidimus iam, quid Pamphili sospitatori ab epicorum lectione et epicorum editoribus a Pamphili perscrutatione exspectandum sit. Ut brevi comprehendam, quemadmodum Apollonii Arati aliorumque epicorum si qui recentaturi sunt editionem, in posterum tute supersedere labore possunt evolvendi Hesychium, ita quibus propositum erit breviatum Pamphilum ex Hesychio eruere, singulasque Diogeniani glossas ad ipsarum auctores referre, investigatis glossis Homericis Hesiodeis Antimacheis, prae ceteris indagare studeant Callimacheas Nicandreas et post Theocriteas si quae probabiliter ad Empedoclem possunt referri, ne perdant operam in inquirendis aliorum epicorum, quos exclusit Pamphilus, vocabulis. In universum autem qui epicorum studio delectantur caveant, ne a Pamphilo restituto nimium exspectent. Mihi equidem hodiernae

*) Empedocleorum investigationem difficillimam esse uno exemplo comprobabo. Vol. III p. 69, 25 legimus: μανάκις· ὀλιγάκις σπανίως. ἢ πυκνά. Quo pertineant novissima verba a nemine dum indicatum vidi. Respicitur Empedocl. v. 217 πυκνὰ τὰ δ' ἐκτοθι μανὰ πέπηγε, unde apparet elapsam esse glossam μανὰ et locum a Pamphilo sic fere scriptum fuisse: μανὰ· σπάνια ‚πυκνὰ τὰ δ' ἐκτοθι μανὰ πέπηγε' παρ' Ἐμπεδοκλεῖ. Cf. Xen. Cyneg. VI, 15.

poetarum editiones plus prodesse videntur Diogeniani integritati, quam Diogenianus poetarum restituendo nitori. Benigniorem experientur Pamphilum, qui fragmentorum parant collectiones, quamquam ne his quidem liber maxima auctoritatum parte spoliatus multum proderit. Ex aequo me iudicare concedent, qui Callimachum *) norunt, Meinekius Schneiderusque, quorum alter in praef. IX ipse fassus est glossas Callimacheas apud Hesychium obvias usus sibi haud ita magnos attulisse, alter in fragmentis illustrandis saepissime ad Hesychium respicit. Cf. O. Schneideri de Callimachi operum tabula quae exstat apud Suidam commentatio Goth. 1862 p. 2. Iam vero epicorum recensu facto transeo ad *lyricos*. Horum praeter Pindarum duodecim laudat Hesychius, sed ex elegiacis nullum. Solonis enim, cuius s. v. *ἀγχιστίνδης βείνειν* (l. *βινεῖν*) *τρεῖς θεοί τριταία* mentio fit, non elegi intellegendi sunt, sed axones (cf. *τρεῖς θεοί, ἀνεψιότης, ἑπατία* (l. *ἐπαίτια*), *Ἑξαχεστήριος, κλέπος* et *προπτύρθια*), Tyrtaei fr. 12, 6 p. 323 respiciatur vol. III p. 68, 89 *μάλιον· μᾶλλον* necne non satis certum, et Xenophanis nomen an recte a Meinekio restitutum sit pro *Ξενοφῶντι* vol. IV p. 121, 80 *σωπιαίνουσιν· οἱ κύνες παρὰ Ξενοφῶντι* dubitari potest. Ad Theognid. 352 p. 403 *ἄνδρ' ἰέναι, μὴ λὴν μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει* Th. Bergkius retulit Hes. III p. 35, 885 *λήν· λίαν*; sed hoc etiam incertum. *Ἄζεσθαι* et *ἐπιρρέπει* praeter Theognid. 280. 157 multi usurparunt; *ἐντύνει* (Theognid. 196) codices; *ἐκτίνει K*, *ἐντύει* Brunckius. *Κατεδήδοκε· κατέφαγε* spectat sane Eueni epigr. IV 3 p. 478 Bgk., sed accessit ex Moeride, ut dixi praef. p. CXXXII. Elegiacos igitur poetas exclusos fuisse suspicor, nec tantum apud me valet trium locorum, in quibus Pindarum laudatum invenimus, auctoritas (*ἀληθεῖς Διὸς Κόρινθος καταπίμπρασθαι*) quin amplius quaerendum esse statuam, utrum re vera in Pamphilum receptae fuerint glossae Pindaricae, an non fuerint. Vereor enim, ne prima tantum gl. vol. I 119, 24 *ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος* non sine veri aliqua specie a Pricaeo in indicem relata sit, licet dialectus poscere *ἀλαθεῖς* videatur, et in promptu sit correctio *Πείσανδρος*, secunda et tertia ad Pamphilum non pertineant. Ac de *Διὸς Κόρινθος* (vol. I p. 519, 17) *παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων, ὡς ὁ Πίνδαρός φησιν* [Nem. VII 155] ab Hesychio demum interpolata diximus p. CXVII; de *καταπίμπρασθαι· κατακαίεσθαι κατὰ Πίνδαρον* vol. II p. 431, 32ª refutata Alberti, qui Olymp. I 87 *καταπέψαι· — κατὰ Πίνδαρον* spectari putabat, opinione, verum vidisse Adr. Heringam Obss. p. 225 rati *καταπίμπρασθαι· κατακαίεσθαι* et *κατὰ Πίνδαρον* ... disiunctis posteriori glossae adscripsimus Platon. Phaedr. p. 227 B. Quae cum ita sint, nisi proferri possint glossae manifeste ex Pindaro haustae quamquam nomine non addito, verendum ut probari queat Diophanti filium in poetis a Pamphilo explanatis numerandum esse. Bene igitur factum videatur alicui, quod unus reperiatur locus ad Pindarum recte relatus vol. I p. 112, 33: *ἀλαθέας ὥρας· λέγει γὰρ ὅτι κυκλισμῷ πάντα* (*φανερὰ*) *ποιοῦσιν* e fr. 7 p. 236 Bgk.: *ἃ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαο-*

*) Unum Callimachi novi locum cuius in Hes. II p. 100, 3095 extat varia lectio: Cerer. 55 *ᾧ ἔνι δαιτὸς — ἄδην* (vulgo *δαῖτας*). Ibi Cyrillus Voss. etiam *ἐνιδετός· τῆς εὐωχίας.*

κάρπους τίκτειν ἀληθέας ὥρας. Sic enim ope Hesychii locum emendavit Boeckhius pro *ἀγαθὰς σωτῆρας*, quod est ap. Clement. Strom. VI p. 731. Fateor tamen mihi quidem, qui sciam Clementem Alexandrinum passim ab interpolatore expilatum esse, et de hoc Pindari loco et de Sophocleis aliquot glossis e fr. 1020 (Clement. Al. V p. 716) excerptis scrupulum residere, quam non eximunt aliae glossae Pindaricis similes: *ἀγὼν χαλκεῖος, ἀέ, ἀμευσιεπής, ἀριστοτέχνης, δονάκων, γλέφαρα, δυσπαλές, ἑλικοβλέφαρος, ἑλευθώ* (cf. Callim. Del. 276 ex em. Schneid. Meinek., non Pind. Ol. VI 41) *ἔλα· βάδιζε, λέγε, ἐκνόμιον· διακριτόν, ἔμπαν, ἔμφρονι* (Pind. Ol. IX 74) *ἐνέσκιμψεν* (Pyth. III 58) *ἐξώπαζεν* (Isth. I 11), *ἐπιβαλεῖ* (Pyth. IV 140). Aut enim penitus ignoro veterum glossographorum morem, aut si quem scriptorum cura sua dignum habebant, expilabant totum, neque in sex vel septem vocabulis delibatis acquiescebant. Aliter sentio de duabus poetriis illustribus Corinna Tanagraea et Telesilla Argiva *), quarum haec s. v. *βελτιώτας*, illa s. v. *τόνθωλ* in partes vocatur. Telesillae quidem quas praeter hanc unam vindicem glossas non habeo, quamquam persuasum habeo plures esse sublectas, Corinnae vero non minimam earum partem deberi suspicor, quibus aut additum est voc. *Βοιωτοί* aut quominus adiciatur, nihil impedit e. c. *γάκου ἀΐδων, γακουπώνεις* (sic enim non *γακουπώνης* corrigendum erat). Reliqui decem, quos laudat Hesychius, sunt Alcaeus Anacreo Alcman Bacchylides (*ἀγκύλη, αἰθύσσει*) Ibycus (*ἀετώσιον, ἀναρίτης*) Sappho Simonides Stesichorus et iambographi Archilochus et Hipponax. Horum in Hesychio tot insunt fragmenta, praesertim si ad Hipponactem Lydias Phrygiasque et ad poetas Lesbios retuleris glossas Aeolicas tantum non omnes, ut nihil dicam amplius. Ex Hesychio s. v. *γλοιῶς* Timocreontem Rhodium emendare conatus est Th. Bergk. fr. I, 11.

Tragicos laudatos reperi septem, Achaeum Aeschylum [Agathonem] Euripidem Ionem Sophoclem Phrynichum, neque affirmaverim a Didymo, cui *λέξεις τραγικὰς* debuisse Pamphilum novimus, aliorum praeter hos glossas respectas esse, nisi quis Thespidea nonnulla (vol. I p. 540, 84) e Didymo potius, quam Clemente vel Porphyrio, provenisse suspicatus fuerit. Non ignoro quidem inveniri etiam vocabula aliquot obscuriora (*ἐπάγωνη· ἀφνίδιος κασάνδρα*, sic vol. II p. 131, 88), quorum ut nunc comparata res est a Lycophrone solo pendet auctoritas, velut *ἀλοιτύν* (136) *ἀμφιμήτωρ* (schol. 19) *ἀμφώδων* (1401) *ἀγρώσσοντες* (598) *ἀνάρσιον* (1141 schol.) *ἀμνάμους Βομβυλεία* (786), *ἐνδατουμένη* (155) *Ἐνόρχης* (212) *ἐν δ' Αἴθνια* (359) alia, verumtamen haec cur ex Lycophrone delecta putemus caussam non video, cum talia non ipse finxerit poeta Alexandrinus, sed e vetustiorum tragicorum fabulis converrere solitus sit. Itaque nihil haberem, quae hic commentarer, nisi glossarum ad Phrynichum Achaeum Ionemque spectantium, earumque quae tragoediae Graecae principes referendae sunt, prorsus diversa esset ratio. Priores enim non dubium quin e Didymo

*) De Praxilla Sicyonia (*Βάκχου Διώνης* et Hybria nihil definio. — *Ἀρχαῖα ποιήματα* (h. e. carmina popularia) laudantur s. v. *Δωροῖ συκοπέδιλε*. Ac carmina popularia observavi etiam aliis locis respici e. c. *ἀδάμνα, βριμός, εἴ κη λᾶς, βριμά, ἐξέχειν, ἰδεῖν παῖ Τελαμῶνος*. — Epigr. Ath. II 39 C respicitur s. v. *ἔβρυεν· ἤνθει, ἐπλήθυεν*.

Achaei Ionisque interprete promanaverint, ut quascunque ad Ionem pertinere aliunde demonstrare poterimus, eas Diogeniano relinquere coacti simus, posterioribus vero ne eandem tribuamus auctoritatem eo potissimum impedimur, quod inter glossas Euripideas deprehendimus plurimas, non modo vitiosissime scriptas, sed tam absurde etiam explicatas, ut, quidquid de Didymi ingeniolo sentias, ex Alexandrinorum schola profectae esse nullo modo possint. Accedit autem aliud, idque gravissimum. Reapse patet Didymum, quem saepius diximus in Aeschylo mediocriter versatum de Euripide iniquius iudicasse, in lexi tragica elaboranda prae ceteris respectum habuisse illius poetae, quocum intimam contraxerat familiaritatem, cuique etiamnunc sunt qui primarias deferant, Sophoclis Colonei. Expectaveris igitur, in Hesychio maximum glossarum numerum inventum iri Sophoclearum, minorem Euripidearum, minimum denique Aeschylearum. Atque Aeschyleae quidem parciore sane manu per Hesychium dispersae sunt, quam ut laudari haec parsimonia possit, Euripidearum autem tanta effunditur multitudo, ut nisi aliunde Didymi iudicium cognitum haberemus, consentaneum esset credere maius ab eo in Euripide quam Sophocle suo explanando studium consumptum fuisse. Quod ita se habere unicuique palam fiet, ubi e sex fere millibus glossarum ($\bar{\alpha}$ — $\overline{\alpha\nu\tau}$) eas congessero, quae aut a me primo aut ab Alberto ad alterutrum relatae sunt *). Numerorum enim computatione facta non plus triginta inveniet Aeschylo vindicandas, centum et viginti fere Euripidi. ***Aeschyleas*** has habeto: ***ἄβροτον*** Prom. 2, ***ἄγκαθεν*** Ag. 2, ***ἀγκαλπίς*** Prom. 1019 (l. ***ἀγκάλη σε***), ***ἀγρονόμων*** Ag. 142, ***ἄδαιτον*** Ag. 140, ***ἀδήριτον*** Pr. 105, ***ἀέρθην*** Ag. 235, ***Ἀερία*** Suppl. 75, ***αἰγίδες*** Cho. 593, ***αἰγίλιψ πέτρα*** Suppl. 795, ***αἴδνή***? Eum. 416, ***ἀκόρετος*** Ag. 1117, ***ἀκραγεῖς*** Prom. 803, ***ἀκροβολίζεσθαι*** schol. Sept. 158, ***ἀκρωνύα*** Eum. 189, ***ἀκταίνειν*** Eum. 36, ***ἀκύμων*** Ag. 566, ***ἄλαστα*** Pers. 990, ***ἀλάστωρ*** ib. 354, ***ἀλιρρόθους*** ib. 367, ***ἀλώμεθα*** Cho. 132, ***ἄλως*** Sept. 489, ***ἀμαθύνει*** Eum. 937, ***ἄμφηκες*** Prom. 1044, ***ἀμφιλίτην*** Sept. 101, ***ἀνδρόλημον*** Ag. 10, ***ἀνέδην*** Suppl. 15, ***ἄνη*** Sept. 713, ***ἀνίσχει*** Ag. 93, ***ἀντίδικος*** Ag. 41 **); ***Euripideas*** has: ***ἁβρὰ***

*) Si verum esset, quod propter Bekk. AG. 1073 Meierus Comm. Andoc. VI p. 3 p. XIX contendit, Aeschyli lexin singulari libro a Diogeniano enarratam esse, vocum Aeschylearum in Hes. defectus hinc facillimum haberet explicatum. Sed parum probabile videtur post Hadriani tempora Aeschyli studium tantopere viguisse, ut eius vocabulorum collectio e rei literariae commodis videri posset.

**) Quo luculentius appareat, quam sit lubricum e coniectura glossas Hesychianas ad Aeschylum referre, e. c. Alexandrina ad Promotheum scholia a GDindorfio vol. III p. 11—34 in ed. Oxon. edita cum Hesychio comparabimus. Concinunt igitur v. 3 *ἐπιστολάς*, 22 *σταθευτός*, 28 *ἐπηύρου*, 100 *ἐπιτεῖλαι*, 124 *κινάθισμα*, 134 *θεμερῶπιν*, 152 *εἰ*, 157 *κίνυγμα*, 180 *ἐλευθεροστομεῖς*, 191 *ἀρθμόν*, 206 *συνετάς*, 230 *διεστοιχίζετο*, 350 *εὐάγκαλον*, 366 *μυδροκτυπεῖ*, 400 *ῥέος*, 438 *προσελούμενον*, 444 *ἐπηβόλους*, 452 *ἀήσυροι*, 499 *ἐπάργεμα*, 574 *ὀτοβεῖ*, 618 *ὠχμασε*, 628 *θρᾷξαι*, 650 *συναίρεσθαι Κύπριν*, 837 *Ῥέας κόλπος*, 843 *πεφασμένου*, 890 *καθ' ἑαυτόν*, 937 *θῶπτε*, 941 *τρόχιν*, 961 *πολλοῦ γε καὶ δεῖ*, 996 *ὦπται*, 1016 *ὀκρίδα*, 1019 *ἀγκάλη*, 1056 *παραπαίειν*, sed ita concinunt, ut paucis quibusdam, quas diductis literis exprimendas curavimus, exceptis nulla necessitate cogi videamur, ut reliquas ad hos ipsos Aeschyli locos referamus. Itaque neque Dindorfio neque Heimsoethio accedere possum, Aeschylum ex Hesychio saepius numero interpolantibus, quam emendantibus. Sic in Aesch. Sept. 756 pro *ἔτλα* Dindorfius scripsit *ἔφλα*, huc re-

βαίνων Tro. 821 *ἀβρίξ* Rhes. 730 *ἀγῆλαι* Med. 1027 *ἀγκύλη* Or. 1476 *ἀγλαὸν ἕδραν* Andr. 135 *ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι* Io. 186. 7. *ἀγύρτης* Rh. 715 *ἀγχύνης ἄξια* Bacch. 246 *ἀδάματος* Phoen. 640 *ἀδαπάνως* Or. 1176 *Ἀδράστεια* Rh. 342 *ἀδύτων* Andr. 1035? *ἀείστορες* Andr. 682 *ἀείσω* A. f. 681 *ἄζυγες* Med. 673, *ἄθρησον* IA. 1416, *ἀθυρόγλωσσος* Or. 903, *ἀθώπευτον* Andr. 459, *αἰαζομένη* Io. 1205, *Αἴγαιον* Tro. 1, *Αἰγαιών* Alc. 595, *αἶδαν* Andr. 1192, *αἰδήφρων* Alc. 659, *αἰδοῦμαι* IA. 848, *αἶθος* Suppl. 207? *αἱματωπούς* Or. 256, *αἶπος* Ph. 851, Alc. 500, *αἱρήσεται* Heracl. 57, *αἰσχρουργίας* Bacch. 1062, *ἄκανθα* Tro. 117, *ἀκέραιον ἀνεπίπληκτον* Or. 922, *ἀκέστωρ* Andr. 901, *ἀκήρυκτον* Heracl. 89, *ἀκμὴ καλεῖ* Hec. 1042, *ἀκραιφνές* Hec. 537, *Ἀκρία* Med. 1379, *ἀκροθίνιον* Phoen. 289, *ἀκύμων* Andr. 158, *Ἅλαι* IT. 1450, *ἀλαίνων* Or. 531, *ἀλγεσιθυμόν* Hipp. 1114, *ἀλιξητήριον* H. f. 470, *ἁλίαστος* Hec. 85, *ἁλιρρόθους* Hipp. 1205, *ἁλίσας* H. f. 412, *ἀλκαῖον* Hel. 1152, *ἀλκιμώτατον* Suppl. 163, *ἁλοῦσα* Io. 1257, *ἀλύω* Hipp. 1182, *ἀμάτορος* Phoen. 666, *ἀμαυροῖ* Hipp. 816, *ἃ μὴ θέμις* H. f. 1341, *ἀμπείρας* Rh. 514, *ἀμπέτασον* Ph. 296, *ἀμπισχεῖν* Suppl. 165, *ἀμπλάκημα* Ph. 23, *ἀμπλακών* IA. 125, *ἄμυστις* Rhes. 419, *ἀμφέπει* Ph. 451, *ἀμφιθῇ* Med. 787, *ἀμφίκρημνον* Bacch. 1049, *ἀμφίλεκτος* Ph. 500, *Ἀμφιονὶς κιθάρα* Ph. 831, *ἀμφιτρύχη* Ph. 326, *ἀνακτόρων* IT. 41, *ἀνάκτωρ* 1414, *ἀνακύκλει* Or. 231, *ἀναμέρος* Phoen., *ἀναπόδα* Or. 171, *ἀνάπτειν* Bacch. 176? *ἀναπτυχαί* Hipp. 601, *ἀναπτύξαντες* IT. 1286, *ἄναρθρος* Or. 227, *ἀναρτῆσαι* Andr. 412, *ἀνασπάσω* Bacch. 949, *ἀνδάνοντα* Alc. 1111, *ἀνδροκτόνοιο* Cycl. 22, *ἀνειλείθυιαν* Io. 453, *ἀνεῖρφ' ὑ...* Ph. 1178, *ἀνεπίληπτον* Or. 922, *ἀνεχαίτισεν* Hipp. 1235, *ἀνηβᾷ* Io. 1465, *ἀνηβητηρίαν* Andr. 552, *ἀνήψατο* Ph. 572, *ἀνθεμώδη* Bacch. 462, *ἀνθωπλισμένοι* Suppl. 666, *ἀνιαρόν* Med. 1095, *ἀνοικτές* Tro. 782, *ἀνοίκτως* Tro. 751, *ἀνόνητον* Or. 1520, *ἀντήλιος* Io. 1550, *ἀντήρη* Tr. 221, *ἀντιλάζυσθαι* Or. 753, *ἀντίπηγα* Io. 1338, *ἀντίπυργος* Bacch. 1097, *ἀντιτείνει* H. f. 283, *ἀντιτίσασθαι* Med. 261, *ἀντιψάλμους* IT. 179, *ἄντλον* Hec. 1025, *ἄντρα νύχια* Andr. 1224, *ἀντύγων χνοαί* Rhes. 118, *ἄνυδρος* Tr. 1085, *ἄννμφον* Hec. 616 Hipp. 548, *ἀνώνυμος* Hipp. 1, *ἄνω ποταμῶν* Med. 410. His si addideris triginta tres illas glossas, ex eadem Hesychii parte delibatas, quas p. CL spurias esse demonstratum est, efficiuntur Euripideae glossae centum et quinquaginta, cuius numeri vix quintam partem efficiunt Aeschyleae. Tantam in Didymi lexi tragica flosculorum Euripideorum fuisse abundantiam cras credam, neque adserere dubito, maximam eorum partem eidem debere interpolatori, quo de supra pluribus disputavimus. Prae ceteris iis diffido articulis, qui non unam aliquam vocem explicant, sed verborum complexum interpretantur. Quamquam enim etiam ex aliis tragicis phrases integras excerpserat Didymus (*δεμνιοτήρη πόνον, ὀρνοπαγῆ στόλον, ἀθίκτους κόρας, ἀμφερκῆ πίθον*) nullius tamen plures dimidiati versus circum-

---

spexisse contendens Hesychium vol. II p. 243, 16 *ἔφλα· ἐμάλασσεν, συνεμίσγετο, συνῆν.* At non Aeschylum explicat haec glossa sed Aristophanem in Plut. 718. Neque mihi satis certum est, quod tamen certum visum est Meinekio *κλέος·* — *ὄνειδος* Aeschylum spectare, cum *κλέος* et *ὄνειδος* ex eorum vocabulorum genere sint, quod Graeci *μέσα* appellare consueverint, eoque sensu praedita apparent etiam ap. Aristoph. fr. inc. CLXXXVIII.

feruntur quam Euripidis, iique secus quam Hesychius promiserat non perfectam continentes sententiam sed quibus nihil abruptius esse possit (*χέλυν ἔν τε λύραις, ἀλγεσιθυμόν*). Diligentius in hanc rem inquisisissem, si in scholiis Euripideis eorum quae aetatem tulerunt longe deterrimis frequentiora essent grammaticorum Alexandrinorum vestigia. Nunc Euripidis studiosos admonuisse sufficiet, ne in glossis Hesychianis adhibendis, a Didymo non traditis, circumveniri se ab interpolatorum fraudibus patiantur. Sophoclearum, quarum explicationes plerumque in scholiis Laurentianis repetuntur, mihi suspecta nulla est, neque numerus earum dici potest modum excedere. — Agathonis Chaeremonis Moschionis Theodectae aliorum fragmenta in Hesychio non videntur inesse.

§ 2. Missis *comicis*, quorum frustula quotcunque in Hesychio servata sunt pro genuinis accipio omnia *), et Doriensium comoediae poetis Blaeso Dinolocho Epicharmo Rhinthone Sophrone, saepius quam primum obtuenti factum videtur respectis, transeo ad *oratores Atticos*, quos Hesychius in epistula cum poetis ita coniungit, ut ex loco, in quo collocat eos, conicias e pedestris orationis scriptoribus oratores glossarum multitudine a Pamphilo recepta reliquos scriptores longe superare. Quae coniectura utrum fallax sit an non dubitabilis equidem fateor me nescire, non reticebo tamen quae contra eam et pro ea dici possint. Hesychius ipse e permagno Atticorum oratorum numero quinque non plus nominat Aeschinem Antiphontem **) Demosthenem Hegesippum Lysiam. His addi quidem alii possunt, velut Hyperides (*Αἰγιλιῶς ἄνδηρον*) Isaeus (*ἀναγκαῖον ἀνατί ἀνδραποδοκάπηλον ἀντιγράφεσθαι*) Isocrates (*ἀδελφίζειν*), in universum tamen, quantum videre nunc licet, non tantus est glossarum rhetoricarum numerus, ut v. c. Platonicarum abundantiam superet. In eadem enim libri parte in qua sexagies Platonica respicit, Demosthenem laudat vicies sexies: *ἄγειν καὶ φέρειν* (304, 14) *ἀγνωμόνως* (25, 18) *ἀγοράσματα* (916, 76) *ἀγραφίου δίκη* (?1389, 19) *ἀδωροδόκητος* (310, 22) *ἀειλογία* (341, 15) *ἀειφυγία, αἰδέσασθαι* (645) *ἀκήρυκτος* (314, 16) *ἁλίαν* (255, 20) *ἁλῶα* 1385, 2) *ἀμέμπτους* (300, 17) *ἀνάδικον* (1018, 26) *ἀναίρεσις* (385, 3) *ἀν[απ]επτοημένοι* (411, 3) *ἀναρρήσεως* (244, 21) *ἀνατείνασθαι* (389, 1) *ἀνδροληψία* (647, 26) *ἀνεδέξατο* (925, 13) *ἀνεχαίτισεν* (20, 29) *ἀνθυπόμνυσθαι* (1174, 8) *ἀντιγράψατο* 1044, 5) *ἀντιλαχεῖν* (543, 14) *ἀνυπέρβλητον* (23, 10. 1389, 7) *ἀξία* (1477, 20) *ἀξιόπιστοι* 10, 4), cf. *εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν* (1251, 8), Aeschinem quater (*Ἀζηνία, Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς, ἀνδρόγυνος, ἀντιδιαπλέκειν*) Lysiam semel (*ἄτερκτον*) Isaeum quater (*ἀναγκαῖον ἀνατί ἀνδραποδοκάπηλον ἀντιγράφεσθαι*).

§ 3. Nihilotamen minus fide dignum esse Hesychium, cum oratores primo loco nominat, inde conicias, quod in sequentibus non iniuria secundum locum medicis tertium historicis concedere videtur. Licet enim, si summam spectes, maior historicarum glossarum quam *iatricarum* sit numerus, in singulis tamen rerum scriptoribus nullus est, e quo plures glossae depromptae sint, quam ex uno sunt Hippocrate. Glauciae vero Diocli Dionysio et reliquis, qui de plantis

---

*) Praeter Cratinum saepissime in partes vocantur Aristophanis *Acharnenses Equites* et *Lysistrata*, quod non negamus laude dignum esse.

**) Hunc nomine non apposito saepius specta: *ἀδίητος δειεστοῦν ἀκροᾶσθαι*.

scripserunt, auctoribus quot sublecti fuerint articuli, hodieque sciri nequit. Atque ad *Hippocratis* vocabula cum Albertus parum fuerit intentus, hic ex prima alphabeti litera eas tantum transscribere glossas placet, quae primis quinque glossarum millibus intextae sunt. Notavi has septuaginta tres: *ἀγάλλεται* (vol. 3 p. 179 ed. Kuehn) *ἀγρησθῶσι* (2, 827) *ἄγχρεμψις* (1, 158) *ἀδελφίξιας* (3, 226) *ἀδένες* (1, 492) *ἀδηνέως, ἀείρειν* (2, 764) *ἀθέλγηται* (1, 121) *αἰγιώδες* (1, 215. 267) *αἰγίκερας, αἰθιοπικόν* (2, 321) *αἰθολίκας* (2, 161) *αἱματῖτις* (3, 343) *αἱμόκερχνα* (3, 534) *αἰονᾶν* (2, 182) *αἰών* (3, 705) *ἄκαμπτοι δρόμοι* (1, 663) *ἀκέεσθαι* (534, 13) *ἀκέουσι* (2, 115) *ἀκή* (3, 285) *ἀκίς* (3, 568) *ἀκραχολία* (3, 647) *ἀκροποσθία* (2, 372) *ἀκροχορδόνας* (3, 725) *ἀκρώμια* (1, 521) *ἀλαζών* (1, 588) *ἀλεάζειν, ἀλεῖον ὕδωρ, ἀλεῖ λύγῳ* (I, 387) *ἄλειφα* (2, 655. 710) *ἀληδὸν ἐξαπίνης* (2, 660) *ἄλητον* (3, 464) *ἀλισκόμενοι* (3, 749) *ἁλίσκονται* (ib.) *ἄλκαρ, ἀλκυόνιον* (2, 854) *ἀλλύδημα* (1, 152) *ἀλλοφάσσειν* (1, 112) *ἄλλως* (1, 613) *ἅλμα* (2, 23) *ἀλοντεῖν, ἅλυς* 3, 769) *ἀλυσθενέει* (2, 269) *ἀλυχήν* (3, 763) *ἀμαλῶς* (2, 177. 218. 484) *ἀμαμηλίς* (2, 671) *ἄμβη* (3, 265) *ἅμ᾽ ἠοῖ* (3, 580?) *ἀμφιδέξιον* (3, 761) *ἀμφιμήτριον* (3, 627) *ἀναβλύει* (1, 600. 2, 720) *ἀναγνῶσαι* (3, 136) *ἀνακομίσαι* (2, 421) *ἀνακωχεῖν* (1, 490) *ἀναλδές* (1, 552) *ἀναλέλαμφθαι* (3, 56) *ἀναλθές* (3, 242) *ἀναλκές* (1, 553) *ἄναλτον* (2, 575) *ἀναμίξ, ἀνάνιος, ἀναξυρίδες* (1, 563) *ἀνάπλοον, ἄναρθρα* (1, 558) *ἀνάχρεμψις* (1, 158) *ἀνδάνει* (2, 27) *ἀνεκώκυσιν* (3, 796) *ἀνευρύνει* (264, 14 Foes) *ἀνηκέστων* (3, 230) *ἀνηλεῶς* (2, 412) *ἀνθίνης οἶνος* (2, 450) *ἀντίρρινον, ἄνω κοιλία* (1, 528). Videmus igitur Pamphilum in consignandis vocibus Hippocrateis diligentissimum fuisse, seduloque nobis cavendum esse, ne quid temere proscriptis glossis iatricis Diogenianus detrimenti capiat. Eo magis dolemus, quod Hippocratea in Hesychio non melius habita circumferuntur, quam Homerica et Euripidea infimae notae. Vol. II gl. ε 313 *ἐγρύας· στόμα, ἢ πόρον* omnes coniectorum artes elusisse, quid mirum? Latere docui Hippocr. Epidem. II p. 1004 Foes (III p. 433, 1 Kuehn): *ἀποστάσιες ἢ διὰ φλεβῶν ἢ διὰ κοιλίης ἢ διὰ νεύρων ἢ διὰ δέρματος ἢ κατὰ ὀστέα ἢ κατὰ τὸν νωτιαῖον ἢ κατὰ τὰς ἄλλας ἐκροὰς, στόμα, αἰδοῖον, ὦτα, ῥῖνας κτλ.* Quamquam, ubi nostra Coi exemplaria incorrupta sunt, Hesychii vitia neque insanabilia sunt neque perniciosa Hippocratis contexto. At gravissime succensemus scribae, qui limpidos Diogeniani latices suis inquinavit sordibus, quotiens respectus medici locus et ipse gravius aegrotat, ut neutri possit ex altero salus expectari. Nam textum Hippocratis egregie constitutum ante oculos habuisse eum lexicographum, quem Pamphilus sequitur haud difficile est demonstratu. E. c. de nat. puer. p. 236 Foes (I p. 387 K) ubi nunc editur: *ἐρέω δὲ καὶ ἄλλην διάγνωσιν ὀλίγον ἐπὶ τούτῳ ὕστερον ἐκφανέα παντὶ τῷ βουλομένῳ εἰδέναι τούτου πέρι, καὶ ἱστόριον παντὶ τῷ ἐμῷ λόγῳ, ὅτι ἐστὶν ἀληθές, ὡς εἰπεῖν ἀνθρώποις περὶ τοιούτου πράγματος* ex Hesychii glossa *ἀλείλογω· σὺν παντὶ λόγῳ* recte emendata lucrabimur optimam lectionem *ἁλεῖ λύγῳ*, infarcto glossemate eiectam; et vol. I p. 604 Foes. (vol. II p. 660 Kuehn): *ἢν χαλάσωσι τὸ στόμα αἱ μῆτραι ἢ βιασθεῖσαι ὑπὸ τοῦ αἵματος ἀλέως ἐξαπίνης κατελθόντος* iterum admoto Hesych. *ἀληδόν· ἀθρόως ἐξαίφνης* nanciscemur genuinam lectionem: *ἀληδὸν ἐξαπίνης*. Vol. III p. 664 K. Epid. VII p. 1221 C

Foes: *ἐν τῷ οὔρῳ πολλὰ τὰ ἐκ* (al. *ἐμ*)*φερόμενα ἦν*. Leg. *ἔμφορα* coll. Hes. II p. 83, 72 *ἔμφορα· προσβεβλημένα*. At talia indaganda Hippocratis sospitatori doctissimo, Ermerinsio Batavo, relinquimus, instituto disputationis cursu nunc ad historicos avocati a medicis.

Rerum scriptores praeter obiter citatos Antiochum *ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας*, Berosum, Ephorum, Marsyamque et Polybium *) in loco dubitabili adhibitum, sex illustrat Hesychius data opera: Herodotum Thucydidem Xenophontem Ctesiam Philistum Theopompum, quibus haud scio an septimus addendus sit Hellanicus. De Timaeo **) enim a Didymo frequenter apposito (*ἀνύποιστον*, cf. Ath. XII 519 F *Ἑκτόρειοι κόμοι*) ipse dubito. Ctesiam et Hellanicum non ignoro quidem, singulis tantum locis (*Σάραπις*) commemorari, sed saepius respici manifestum est coll. *ἀζαραπατεῖς πισσᾶται πάρηβον Λλίβας* al. Iam vero si quis quaesiverit, quam Pamphilus in recipiendis eorum scriptorum glossis, qui in historia conscribenda principes fuerunt, viam inierit, facile animadvertet ab eo parem fere in singulos operam consumptam esse, etiamsi numeris religiose computatis aliquot glossis Herodotus Thucydidem, Thucydides Xenophontem superent. Ne in re certa tempus perdam, singulorum glossas ex $\overline{\alpha}$ — $\overline{\alpha\xi}$ collectas infra ponam. ***Herodotus*** igitur respicitur s. vv.: *ἀβουλότατα* (VII 9, 2) *ἀβούλως* III 71 (*ἀγαθοεργοί* I 67) *ἀγγελιαφόρος* III 118 *Ἀγγίτας* VII 113 *ἀγελαῖοι ἰχθύες* II 93 *ἀγοραίου Διὸς βωμούς* V 46 *ἀγωγούς* III 26 *ἀγωνίης* II 91 *ἀδήσειε* V 39 *ἀέθλεον* I 67 *ἀεικέστερα* VII 13 *ἀελπτέοντες* VII 168 *Ἄζωτος* III 157 *ἀθάνατοι* VII 83 *Αἰγιαλεῖς* V 68 *αἰγίς* IV 189 *ἀκέσασθαι* IV 90 *ἄκεσιν* IV 90. 109 *Ἀκίς* III 117 *ἀκρίαι* VI 20? *ἀληθίζεσθαι* I 136 *ἀλίσας* I 77 *ἀλλογνώσας* I 85 *ἀλογήσας* III 125 *ἀλογήσαντες* III 46. 116 *ἀλυκτάζει* IX 70? *ἁμαρτάδας* VIII 140, 1 *ἀμβολάδην* IV 181 *ἄμπωτις* VII 198. VIII 129 *ἀνάγειν* II 122 *ἀνάγνωσις* I 116 *ἀναιρεῖν* III 108. VI 69 *ἀναισιμοῦν ἀναισιμώματα* V 31 *ἀναχαίειν* VIII 19 *ἀνακτόριον* IX 65 *ἀνακωχήσαντες* VI 116 *ἀναμίξ ἀναξυρίδες* I 71 *ἀναπειρᾶσθαι* VI 12 *ἀναποδίζειν* V 92, 6 *ἀνάπυστα* VI 64 *ἀνάρσιον* IX 110 *ἀναστάτους* III 93 *ἀνάστατα ἐποίεε* I 177 *ἀναφῦναι, ἀνδρεών* I 34 *ἀνδρόφιγγες* II 175 *ἀνθέρικος* IV 190 *ἀνταχαῖοι* IV 53 *ἀντιπολέμους* IV 140 *ἀξιαπηγητότατον* II 99. Cuius sint glossae Ionicae apud Herodotum et Hippocratem non lectae, ut *ἐπησθεῖεν ἐπησθέντες* aliae, ignoro ***). — ***Thucydides*** s. vv. *ἀβασανίστως* I 20, 1 *ἀβουλία* I 32, 3 *ἀγήρω* II 44? *Ἀγριᾶνες* II 96 *ἀγχώμαλοι* III 49, 1 *ἀγωγούς* II 12, 2 *ἀγωνισμός* VII 70 *ἀδέσμῳ φυλακῇ* (phrasis, ut *ἐκβολὴ σίτου, σίτου ἐκβολή, ἐκβολὴ λόγου, χαλαρὰ ἄλυσις*) III 34, 3 *ἀδωρότατος* II 65, 5 *ἀθρόως* III 104 *Αἰγειναῖος ὀβολός* V

*) Cf. tamen *Ἀγρίνιον Λλίφηρα ἀνατρέχειν* fortasse ad Polybium referenda.

**) Glossa *Σανδαλεῶτις· ἡ Σαρδὼ τὸ πάλαι* fluxit sane e Timaeo, sed Timaeo Callimachi *ἐν νήσων μετονομασίαις*.

***) In indice scriptorum operam dabimus, ut hic vocabulorum Herodoteorum recensus continuetur, et quoad fieri possit restituatur *Apollonii liber* Etymologici M. auctori non incognitus et *ἐξηγησις τῶν Ἡροδότου γλωσσῶν* inscriptus (cf. EM. 722, 31 Orio 134, 34. 170, 29). Hunc enim a Pamphilo compilatum esse docet Hesychii vol. II p. 566, 4903 cum EM. 552, 6 comparatio, licet Diogenianus non nisi haec reliquerit *κωφός* (I 34)· *ὁ μήτε λαλῶν μήτε ἀκούων*. — Auctores lexicorum Thucydidei et Xenophontei ignoramus.

47 *αἵρεσις* II 61 *αἰφνιδίως* II 53 *Ἀχαμαντίς* IV 118, 8 *ἀκονιτί* IV 73, 2 *ἀκροβολισμούς* VII 25, 5 *ἀκροθίνιον* I 132, 3 *Ἀκτή* IV 109, 1 *ἁλώσιμον* IV 9, 3 *ἅμιπποι, ἀμφηρικὸν ἀκάτιον* IV 67 *ἀμφίβολοι* IV 36, 3 *ἀμφιδήριτον* IV 134 *ἀναζεύξας* VIII 108, 3 *ἀνακωχή* I 66 *ἀνακωχῆς* I 40, 1 *ἀναμίξ, ἀνασκευαζόμενοι* I 18 *ἀνδραγαθίζεται* II 63, 1 *ἀνειληθέντες* VII 81, 4 *ἀνέρσει* I 6, 3 *ἀνεσκολοπίσθη* I 110, 1 *ἀνεστέλλοντο* III 98 *ἀνέχει* IV 53, 3 *ἀνεχρήσαντο* I 126, 7 *ἀνέχω* VI 86 *ἀνθείλαντο* VI 103 *Ἀνθεμοῦς* II 99 *ἀνοκωχή* I 66 (v. l.) *ἀντηρίδες* VII 36, 2 *ἀξιόμαχοι* V 60 — *Xenopho* s. vv.: *ἀβρότητι* Cyr. VIII 8, 15 *ἄγημα* Lac. 13, 6 *ἄγρευμα* Mem. III 11, 7 *ἀγυιαί* Cyr. II 4, 2 *ἀγχέμαχα ὅπλα* I 2, 13 *ἀγχίνους* I 4, 3 *ἀδιασπάστως* Ages. I 4 *αἴθειν* An. IV 7, 15 *ἀκέραια* Cyr. VI 2, 11 *ἄκρα* Hell. VI 1, 3 *ἀκρωτηριάσας* VI 2, 24 *Ἀλασάρνη* III 1, 4 *ἀλεξόμενος* An. I 9, 7 *ἀλιμενότητα* Hell. IV 8, 7 *ἀλινδήθρας* Oec. 851 A *ἁλοῖεν* Hell. IV 8, 4 *ἁλωπεκίδες* Cyneg. III 1 *ἁλώσιμα* An. V 2, 3 *ἅμβαινα* Oec. 19, 18 *ἀμεμφῶς* Hell. III 1, 10 *ἄμετρον* An. III 2, 10 *ἅμη* Cyr. VI 2, 11 *ἅμιπποι*? *ἀμφίδοχμοι* Eq. 4, 4 *ἀναβιβάζων* Cyr. VI 3, 1 *ἀνάγεσθαι* Hell. I 1, 8 *ἀναγκαῖον* Hell. V 4 *ἀναδούμενος* V 1, 9 *ἀναδύομαι* Symp. V 2 *ἀναθορεῖν* Lac. 2, 3 *ἀνακράτος, ἀναμίξ, ἀνάμματοι* Cyneg. II 5 *ἅναντες, ἀναπτύσσειν τὸ κέρας* An. I 10, 9 *ἀνεῖπεν* Hell. III 1, 20 *ἀνθώπλισαν* VI 5, 7 *ἀνθιππασία* Hipp. 1, 20 *ἀνιωμένους* Mem. III 9, 8 *ἄνοδος* An. II 1, 1 *ἀνόκαιον* V 4, 16 *ἀντίπροικα* Ages. I 18. — His quod addam non habeo praeter duas observatiunculas, quarum altera ad Thucydidem, altera ad Xenophontem pertinet. Xenophonteis glossis equidem spurias immixtas esse non arbitror, vereor tamen ut recte in praemissa tabula omnes indistinctas comprehenderim, non admonito lectore alias ex alio fonte haustas videri. Persuasum enim habeo, quotquot e libris eius historicis depromptae sunt, Pamphilum aliunde accepisse, quam quae e libris ut hoc verbo utar didacticis haustae rei venaticae vel equestri illustrandae inserviunt (ut *ἁλωπεκίδες ἀμφίδοχμοι ἀνάμματοι ἔκκυνοι* Cyneg. VII 11 *στάλικες* Cyn. II 8 *σχαλίδες* [*σχάνδες*] al.). Cur ita sentiam, infra exponam accuratius, ubi de differentia, quam vv. *γλωσσῶν* inter et *ὀνομάτων* Pamphilus statuisse videatur fusius disputaturus sum; hic scientem me, ne pluribus rivis diducerem glossarum Xenophontearum copiam, neglexisse differentiam illam, verbo tetigisse sufficiat. E contrario Thucydideas glossas aliquot spurias essse non inutile videtur commemorasse, quamvis res ipsa indicet. Nam si verum est, quod supra evincere studuimus, Moeridis lexicon tantum non totum in Hesychium ab interpolatore nescio quo esse illatum, sponte apparet, quae inde in Hesychium transmigrarunt vocabula Thucydidea, interpolationis suspicionem effugere non posse.

§ 4. *Philosophicas* glossas Hesychius in epistula non commemorat: ac recte quidem. Nam praeter *Democritum* audacem vocabulorum novatorem (*ἀμφιδήτιοι, ἀπατητόν, βροχμῶδες, δεξαμεναί, δυοχοῖ, συγγόνη, ἀμειψικοσμίᾳ ἀμειψιρυσμεῖν ἀσκαληνές ἑτερόρυσμος* al.) et *Platonem* non vidi alius philosophi *) glossas respectas. His vero cur locum concesserit, non latet. Neutri

*) Video sane *Pythagoram* laudatum loco obscuro s. v. *γυνή* et *Pythagoricos* s. vv. *ἐτασμόν τρίοψ πέραινον*, scio etiam Aristoteli et Theophrasto denunciari testimonium, sed quibus libris

profecto ideo concessit, ne philosophi deessent, sed alteri quod peculiarem sibi stilum effinxerat, alteri quod orationem suam mirum quantum poeticis coloribus infucaverat (*τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς ἢ κατὰ συνήθειαν Ἀττικὴν εἰρημένα* Timaeus), imprimis autem propterea, quod utriusque glossae dudum ab aliis collectae nullo negotio poterant transscribi, Democriteae e Callimachi opere *περὶ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων* (OSchneider l. l. p. 10) Platonicae e Boethi *λέξεων Πλατωνικῶν συναγωγῇ κατὰ στοιχεῖον* (cf. Hesych. *διὰ πάντων κριτής* et vol. III p. 149, 49) libro, Photio teste cod. CLIV. CLV, similibus opusculis Clementis (Suid. EM.) et Timaei longe anteferendo. Ac recte iudicasse Photium ut intellegas compara mihi cum Timaeo, cuius libellus aetatem tulit, initium libri Boethi ex Hesychio et Photio facile restituendi: *ἀγανακτεῖν* Phaed. 117 D *ἀγελαστί* Euthyd. 278 E *ἀγριαίνειν* Civ. 393 E *ἀγύρτης* Civ. 364 B? *ἀγχίνοια* Charm. 160 A *ἀγωγίμων* Prot. 313 CD *ἀδάμας* Pol. 303 D *ἀδημονεῖ* Phaedr. 251 D *ἀδημονῶν* Theaetet. 175 D *ἀδιερεύνητον πέλαγος* Tim. 25 D *ἀειφυγία, ἀεροβατεῖν* Apol. 19 C *ἀΐδίων* Tim. 37 C *αἰκῶς, αἰνιττόμενος* Theaet. 194 C *αἶσχος* Civ. IV 444 E *ἄκαρπον* Tim. 91 C *ἀκίβδηλον* Legg. XI 916 D *ἀκολασία* Tim. 86 D *ἀκρατεῖς* Legg. 710 A *ἀκροᾶσθαι* Gorg. 488 C *ἀλαζών* Lys. 112 B *ἀλγηδύνα* Gorg. 478 C *ἀλίβαντες* Civ. 387 C *ἀλιτήριος* epist. VII 336 B *ἀλλὰ δή, ἀλλόκοτα?* *ἀλυσιτελές* Cratyl. 417 D *ἀλφούς* Tim. 85 A *ἀμαθαίνει?* *ἀμβλύτερον* Polit. 273 B *ἀμβλυώττοντες* Crit. 121 A *ἀμείβοντα* Soph. 224 B *ἀμεμφῶς* Legg. VI 751 D *ἀμεταστρεπτί* Civ. X 620 E *ἄμιλλα* Legg. VIII 834 C *ἀμιλλᾶται* Lys. 208 A *ἀμιλλώμενος* Legg. V 731 A *ἀμοργίς* Epist. XIII 363 A *ἀμυδρά* Theaet. 495 A *ἀμυδρότερα* Tim. 72 B *ἀμύητος* Phaed. 69 C *ἀμφιδρόμια* Theaet. 160 E *ἀμφιθαλής* Legg. IX *ἀμφιλαφές* Phaedr. *ἀναβιώσκεσθαι, ἀναγωγή* Legg. 236, 3 Bkk. *ἀναδῆσαι* Sympos. bis, *ἀνάδικοι* Legg. IX 937 D *ἀναθέσθαι* Gorg. 461 D *ἀναθόλωσις* Legg. VII 824 *ἀνακηκίει?* *ἀνακογχυλιάσαι* Symp. 185 D *ἀναλαμβάνειν ξένον* epist. VII 329 D *ἀνανεύει* Civ. 561 C *ἄναντες, ἀναπεμπάζεσθαι* Lys. 222 F *ἀναπίμπλασθαι* Hipp. m. 291 A. *ἀνέπλεως* Theaet. Phaed., *ἄναρθρα* Tim. 75 A *ἀνασκινδυλεύεσθαι* Civ. II 423 D *ἀνασφήλας* Axioch. 364 C *ἀνατί* Legg. IX *ἀναφής* Phaedr. 274 C *ἀνδραφυστεῖν?* *ἀνδρείκελον* Civ. 501 B *ἀνέρσει?* *ἀνηλεως* Legg. III 697 D *ἀνθέλκει* Civ. IV 439 B *ἀνιδιτί* Legg. IV 718 E *ἀντιγραφή* Apol. 27 C. — Ceterum Platonicis quoque glossis a Boetho profectis ab Hesychio e Moeride immixta spuria esse, suppressis genuinis, vix est quod moneam.

Ac de poetis prosaeque orationis scriptoribus, quorum glossas a Pamphilo spectari certis rationibus indicatur, haec dicta sunto. Restat ut nomen exsolvam et de differentia exponam, quam Pamphilum inter glossas et *ὀνόματα* statuisse supra (p. LXXIII * et p. CLXVIII) contendi.

---

haec frustula originem debeant, mox videbimus. — Singulare est *Heracliteum ἐδιζησα ἐμεωυτόν· ἐζήτησα ἐμαυτόν.*

CAPVT IX

PAMPHILVS VOLVMINA SVA CVR INSCRIPSERIT *ΠΕΡΙ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΩΝ* QVAERITVR

Duplex in adornando glossario suo Pamphilus secutus est consilium. Nam cum videret antiquitatis studium cognitionemque partim a verborum intellectu partim a rerum scientia pendere, opere suo laboriosissimo satisfacere non modo iis voluit, quibus in lectione veterum scriptorum poetarumque impedimenta inferrent vocabula vel obsoleta et abstrusa vel singulis gentibus auctoribusque peculiaria, sed iis etiam qui priorum seculorum et res et genium cognituri haererent in institutis moribusque mutatis temporibus et ipsis mutationes mirificentissimas perpessis. Itaque cum proposuisset sibi, ut opus conficeret, quod pari modo in vocabulorum interpretatione, atque rerum illustratione occupatum esset, vel quod, ut nostro dicendi genere utar, et vocabularii et encyclopaediae realis vices impleret, pro duplici hoc consilio coactus erat, ut diversa duo fontium capita in unius fluminis alveum coniungeret, committeretque glossaria onomasticis. Ac glossariorum quidem, quae et ipsa bifariam distributa erant, alterum genus, quod in obscurioribus singulorum scriptorum locis vocabulisque cum a vulgi usu remotioribus tum vulgi ore corruptis *) explanandis versatur, in praecedente capite pertractare conati sumus, alterum quod gentium et Graecarum et barbararum vocabula civitate donata illustrabat, iisque simile erat lexicis, quae nos ‚*Lexica der Mundarten*' et ‚*Fremdwörterbücher*' appellare consuevimus, iam pridem a Rankio in libello utilissimo de Hesychii genuina forma composito tam accurate descriptum est, ut ad hanc relegasse lectores sufficeret, nisi etiam hic vir doctissimus neglecta glossarum et *ὀνομάτων* differentia interdum diversissima miscuisset. Paucis sententiam meam aperiam. Gentes et civitates, quarum voces glossematicas interpretatus est Pamphilus hae sunt ex literarum ordine enumeratae: Athamanes Athenienses Aeoles Aetoli Acarnanes Alexandrini Halicarnassenses Amathusii Ambraciotae Amphissenses Apolloniatae (s. v. *χέραδος* a Pearsone omissi) Argivi Arcades Ascalonitae Aspendii Attici Achaei Bithyni Boeoti Byzantii Gortynii (*χόϊνον* om. Pears.) Dolopes Dorienses Eretrienses Erythraei Euboenses Zacynthii Hedonienses Elei Epirotae Heracleenses Thasii Thessali Thebani Thurii Thraces Illyrii Italiotae Iones Cares (Leo Alabandensis) Carystii Corcyraei Cerynetae Ciani (*ἴλας* om. Pears.) Clazomenii Clitorii (?) Cnidii Corinthii Cretes Crotoniatae Cydoniatae Cyziceni Cyprii Cyrenenses Coi Lacones Lesbii Lindii Locri Lydi Lycii Macedones (Alexandri epistolae s. v. *ἀροπάνοι γητικὰ σκοῖδος* Ath. XI 784 A) Maryandyni Megarenses Messenii Messapii Metapontii Methymnaei Mitylenaei Mysi Paeones Pamphylii Parthi Parii Paphii, Paphlagones Pergaei Polyrrhenii Pontici Rhegini Rhodii (Eucrates, Gorgo, Moschus) Salaminii Samii Samothraces Sidetae Siciliotae Siculi Sicyonii Solenses Syracusani Tarentini Tymphaei Phaselitae Phryges Phocenses

*) Num Didymi etiam et Iubae voluminibus *περὶ διεφθορυίας λέξεως* usus est.

Chalcidenses Chii, quibus accedunt barbarae: Aegyptii Aethiopes Arabes Assyrii Babylonii (*βάρβαροι*) Galatae Hebraei Heneti Indi Itali Celti Libyes Moabitae Nabataei (cf. Isidorus s. v. *Δουσάρην*) Persae Scythae Syri Tyrii Tyrrheni Phoenices Phrangi Chaldaei *). Harum glossarum nonnullas probe scio e variis variorum commentariis lexicisque transscriptas esse, sed maximam earum partem constat originem suam debere glossariis singularum dialectorum proprietates ad literarum ordinem disponentibus. Qualia fuerunt Aristophanis *γλῶσσαι Λακωνικαὶ, λέξεις Ἀττικαὶ*, Hermonactis *γλῶσσαι Κρητικαὶ*, Ameriae (Timachidae) *γλῶσσαι Μακεδονικαί*, Diodori *γλῶσσαι Ἰταλικαὶ*, Theodori et Dorothei *Ἀττικαί*, Cypriae nescio cuius et aliae aliorum, quorum hodieque nos fugit scientia. Haec igitur glossaria, quibus suum ditavit Pamphilus, in caussa fuerunt, ut eam lexici partem, quae in poetis scriptoribus dialectis proverbiis interpretandis dilucidandisque versaretur, inscriberet *περὶ γλωσσῶν*. Alteram autem inscriptionis partem *περὶ ὀνομάτων* convenientissimam esse reliquis Pamphili dotibus, non dubito quin concessuri sint, qui alterum fontium genus, unde reliqui hausti sunt articuli, mecum consideraverint. Laudantur igitur in Hesychio praeter grammaticos glossographos poetas et scriptores supra commemoratos testes etiam hi: *οἱ τὰ ἱπποτροφικά* (s. v. *σφυροδέται*) *ἱπποδαμάσται* (*μαίανδρος*) anonymus *ἐν τῷ περὶ ἱπποτροφίας* (s. v. *παρώπαλα*), architecti (*σκοτία* al.), Epaenetus *ἐν ὀψαρτυτικῷ*, Aristophanes Byzantius (*περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν, περὶ συγγενικῶν ὀνομάτων, περὶ προσφωνήσεων, περὶ βλασφημιῶν*), Aristoteles, Andromenides *κυνηγετικά*, Artemidorus *γλωσσῶν* (al. *λέξεων*) *ὀψαρτυτικῶν* auctor, *ἐθνικαὶ γλῶσσαι* Callimachi (nomine auctoris non addito et libri indice epitomatoris culpa in *ἐθνικῶς* corrupto), Georgici (s. v. *τραγᾶν*) Heracleo Ephesius, Iuba (*ἐν ιε΄ περὶ ὁμοιοτήτων* et *ἐν ὅ΄ θεατρικῶν*), *ἱερατικὰ, θυτικὰ, μελισσουργοί*, musici, anonymi *ναυτικὰ ὀνόματα, μεταλλεῖς* (cf. *ἐλατρεύς*), opsartytae (s. v. *συγκομμάτιον*), Philetas, Pythagorici, *βοτανῶν ὀνομασίαι*, Tactici, Theophrastus *περὶ φυτῶν* et *ἐν τῷ μεταλλικῷ*, Trypho, Xenopho *ἐν Κυνηγετικῷ*. His omnibus vero hoc unum est commune, quod ad rerum cognitionem quam vocabulorum interpretationem intentiores non glossaria scripserunt, sed aut onomastica aut libros ab aliis in formam onomasticorum mutatos. Nihil enim aliud fuerunt aut Epaeneti *ὀψαρτυτικὸν* aut Artemidori glossse opsartyticae, quam *ὀνόματα ὀψαρτυτικὰ* sive rerum coquinariarium *ὀνομασίαι*, neque Callimachi *γλῶσσαι ἐθνικαὶ* quarum singularia capita fuisse eiusdem auctoris *ἰχθύων μετονομασίας, ἀνέμων ὀνομασίας* et fortasse etiam *περὶ ὀρνέων, περὶ νήσων* commentariolos recte ab OSchneidero animadversum est, re vera glossae fuerunt, sed *ὀνομασιῶν ἐθνικῶν* collectio eo consilio facta, ut quae tandem in variis Graeciae Italiaeque regionibus eiusdem rei sive animatae sive inanimatae diversae denominationes usu venissent, cognosceretur. Atque in persimili argumento versatos esse Iubae *ὁμοιοτήτων* libros e fragmentis (Athen.

*) Praeterea s. v. *ΕΘΝΙΚΩΣ* Pearso copulat tres glossas *ἰαλλὶς ἰκτάρα ἴλλικον*, quod nollem factum. Intellegendae enim sunt Callimachi *ἐθνικαὶ ὀνομασίαι* et s. v. *ἰκτάρα* quidem eius *ἰχθύων μετονομασίαι*. Ceterum a Pearsone omissum est quartum *ἰνουλεοῦς*, quocum cf. *ἔντελος*.

IV 170 E Hesych. s. v. *κάρτη*) facillime perspicitur. Alii, quorum nomina ignoramus, brevitatis quam perspicuitatis studiosiores inscripserunt quidem libros suos *μεταλλικὸν, μελισσουργικὰ, γεωργικὰ, θεατρικὰ, ἀρχετεκτονικὸν, θυτικὰ, ἱερατικὰ, τακτικὰ*, sed quomodo res tractaverint, etiamnunc cum ex Hesychio in explicationibus saepissime voce *ὄνομα* uso nec usquam *ναυτικὰ* sed ubivis *ναυτικὰ ὀνόματα* excitante, tum ex iis scriptoribns manifestum est, quorum opuscula, ut par est, inscripta fuerunt *ὀνομασίαι*, velut Aristophanis Byzantii, Menesthei et Tryphonis Alexandrini. Quae cum ita sint, quo nomine aptiore Pamphilus, cum haec etiam onomastica ad unum librum conflasset, unde qui antiquitates et artium scientiarumque apud veteres condicionem vellent pernoscere, de rebus maxime memorabilibus facillime possent institui, hanc ipsam operis sui partem, e qua antiquitatis curiosi rerum divinarum humanarumque et naturalium cognitionem peterent, inscribere poterat, quam *περὶ ὀνομάτων*, quae inscriptio ut brevissima ita rei naturae est convenientissima? *Ἑλλεδανοῖσι ἀλυκτοπέδη ἑανηφόρος ἀνακυπῶσαι ἐμίνη τρέ ἐμμαπέως ἁρμοῖ μέσφα προτί ἐν εἰμὰν γυάλας ἀτταφούλιττορ γακουπώνεις ἀβόος μοχοῖ ἐχθύσσειν* glossae sunt, ad certum aliquem *) certi scriptoris locum vel certam gentem referendae, *μελλείρην* vero *νάννη πόσθων βλιτὰς σπαθίνης πῶϋγξ ἄμωμον πάζιον σκοτία σφυροδέται τραγᾶν σαμυλίς στῆμα συγκομμάτιον διπλασιασμός σαρδόνες σταγών δίεσις βωμίσκοι Ἀγάθουσα ἀκιρός* non glossae sunt sed *ὀνόματα* ad varia historiae naturalis capita pertinentia. Satis hinc puto constare non temere casuque a Pamphilo libros quos compilaret arreptos esse, sed ut operis quod moliretur duplicem in animo utilitatem haberet statutam deliberatamque sic eum duplicem etiam librorum ordinem secum meditatum esse, quorum fructibus bifariam distributis aleret glossarium suum cibi capacissimum **). Iam vero si quis quaerat, quomodo materiam omnibus rerum copiis circumfluentem ab ipso dispositam fuisse arbitrer, respondebo, quod certis quidem argumentis probari non poterit, in probabili tamen nec admodum fallaci nititur coniectura.

Piscium et poculorum nomina non dubitandum est, quin Athenaeus Pamphili glossario sublegerit. Enumeravit autem (ut Rankius p. 84. 85 demonstravit) ex serie literarum, et ita quidem, ut licet interdum iustus ordo neglectus sit secundam tamen literam semper, tertiam non raro observatam perspicias. E. c. sub litera $\overline{\kappa}$ poculorum nomina recenset hoc usus ordine: *κάδος, καδίσκος κάνθαρος καρχήσιον κάλπιον κελέβη κέρας κέρνος κισσύβιον κιβώριον κόνδυ κονώνιος κότυλος κοτύλη κοτταβίς κρατάνιον κρουνεῖα κυαθίς κυμβία κύπελλον κύμβη κώθων*, piscium nomina hoc: *κίχλαι καὶ κόσσυφοι, κάπρος καὶ κρέμυς, κίθαρος κορδύλος κάμμοροι καρχαρίαι κεστρεύς κορακῖνος κυπρῖνος κωβιοί κόκκυγες, κύων καρχαρίας*, ubi *κυπρῖνος κωβιοί* retractis post *κύων* s. v. *κάμ-*

*) Hoc patet ex particula *νῦν*, passim adiecta, ut vol. II p. 190 85 *ἐρινύας· τὰς ἁμαρτίας νῦν*, pro qua alibi occurrit *ἤδη δέ*.

**) Simile quid molitum inter latinos grammaticos esse Nonium Marcellum vidit F. G. Schneidewinus in Nunc. erud. Gotting. 1843 n. 70 p. 697; cf. Martin. Hertz. in Iahn. Annal. 1862 p. 798 sq.

μοροι omnia iusto procedent ordine. Huius si negavero Athenaeum esse artificem, spero me doctorum hominum assensum laturum esse. Nam aut egregie fallor aut Athenaeus etiam ex eorum scriptorum genere est, qui ab aliis praeparata inque ordinem redacta transscribere, quam ipsi materiam conquirere et disponere consueverunt. Hunc, amabo, credibile est, quinque glossarum milia — tot enim *K* efficiunt, — percursurum fuisse, ut duo et viginti poculorum nomina et quatuordecim piscium inde depromeret? quid dico, quinque milia, imo vero totum Pamphili glossarium, ut panum sertorum piscium poculorum ungentorum scortorum aliaque aliarum rerum nomina conquireret? Quin contra terque quaterque valere iussisset Pamphili volumina si nostrorum lexicorum more disposita solius literarum ordinis ratione habita glossas cum nominibus, ita ut nunc in Hesychio factum videmus miscuissent. Qua propter hoc ipsum, quod per quindecim Deipnosophistarum volumina Pamphilum potissimum ducem sequitur, indicio esse potest, eius glossarium sic fuisse institutum, ut, quamcunque materiam Athenaeus inde compilaturus erat, eam totam et indiscretam certa sede inveniret. Invenire autem poterat, si glossarium illud easdem literarum coniunctiones repetabat toties, quot auctor eius lexica et onomastica conflaverat, vel ut explanatius dicam, si, primum glossis a nominibus dissociatis, ab illis tum demum ad haec transibat, postquam lexica illa, de quibus supra diximus, deinceps compilaverat, ut Hesiodeae glossae Homericas, Hesiodeas Antimacheae, has Callimacheae et sic porro reliquorum poetarum scriptorum gentiumque glossae sequerentur, deinde vero *ὀνόματα* similiter disposita largiebatur et operam dabat, ne res eiusdem generis in diversissimis locis collocarentur. Atque hunc Pamphilei operis ordinem fuisse cum multa sint, quae nobis persuadeant, tum haec duo argumenta gravissima. Alterum hoc est, quod eadem aliorum quoque posterioris aevi lexicorum ratio fuit. E. c. in exili illo Aristophanis fragmento Parisino singulas glossas e diversis capitibus esse repetitas recte animadvertit Nauckius p. 82, ac §§ 12—14 quidem (*ἀνεψιαδοῦς παράνυμφος χῆρος*) *συγγενικῶν* referre argumentum, § 19—22 *κήλων κέφος ἄγγαρος τρίπρατος τριπέδων τρίδουλος* conviciorum esse exempla. In lexico rhetorico ap. Bekk. A. G. I p. 275, 14 — 32 octo glossae comicae *κυβευτήριον κεραμεικύς κωλιάς κωλαχρέται κημύς καδίσκοι καταπροίξει κιβδηλίς* quinque excipiunt rhetoricas, haud dubie e Caecilii Calactini *λέξεσι* petitas. Huic lexico simillimae sunt *ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων συνειλεγμένων ἔκ τε τῆς γραφῆς καὶ τῶν θύραθεν πραγματειῶν* a Cramero editae in Anecd. Oxx. II p. 427 sqq., ubi post *λέξεις τῆς γραμματικῆς* quater et vicies repetuntur *λέξεις τοῦ ψαλτῆρος* et *λέξεις ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ ἁγίου Νικοφόρου.* Nec difficile est intellectu in excerptis e suppl. codd. reg. n. 70 ap. Bachmann. AG. II p. 355 sqq. priorem seriem continere vocabula Herodotea similiter atque in Franziana sylloge explicata, posteriorem e Sophoclis Aiace et Trachiniis excerpta (Ai. 607. 610. 841. 843 Tr. 702 Ai. 809. 873). In Orionis quoque Thebani Etymologico literarum nullus est ordo, nisi quod primae cuiusque literae videmus respectum haberi, librorum tamen, quos compilavit Orio, tanta accuratione servatus ordo cernitur, ut etiam auctoritate non addita, cum ex argumento tum e vicinis glossis maxima cum probabilitate coniectura possis assequi, quem quoque loco

grammaticum compilaverit. Nunc enim Philoxeni commentariis expilatis ad Herodiani scripta grammatica pergit, nunc Heraclide profligato ad Soranum. Et quid post Ritschelium in praef. ad Theodul. p. LXXIII — V de Thoma Magistro dicam, qui suis fontibus Phrynicho Philemone Moeride Ammonio ita usus est, ut *constanti consilio ex singulis deinceps grammaticis continuas vocum series transscriberet?* Alterum vero argumentum in eo positum est, quod hanc ipsam fontes deinceps exhauriendi rationem etiamnunc ex Hesychio perspicere licet, in quo saepissime animum animadvertunt verba *οἱ αὐτοί, ὁ αὐτός* et frequenter continuae glossae complures eidem auctori illustrando inserviunt. Cf. *ἀμυδρὰ* (Plat. Theaet.)· *τὰ ἀσθενέστερα ἀμυδρότερα* (Plat. Tim. 72 B)· *ἀμαυρότερα ἀσθενέστερα ἀμύητος* (Plat. Phaed. 69 C) *βέβηλος*: — *εἰλιγγιῶν* (Theaet. 175 D)· *σκοτοδινιῶν. εἴλιγγον* (Legg. X 893 A) *σκότωσιν εἰλίγγους* (Rep. III p. 407 C)· *σκοτοδινιάσεις εἰλικρινὲς καθαρόν* (Sympos. 211 E)· *ἄδολον ἀληθές φανερόν*: — *Δωδεκάχρονος* (Cratin. fr. VII p. 119) *Ἀθήνησι κρήνη κτλ. δωδεκαμήχανος* (Ar. Ran. 1327) *πόρνη τις ἐλέγετο κτλ. δωδεκάποδος* (Menand. fr. II p. 179) *οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς κτλ. Δωδεκάτη* (Ar. Ach. 961) *ἑορτὴ Ἀθήνησιν*: — *ἐκχυμωθῆναι* (Hippocr. III p. 268 Kuehn)· *ἐκπυῆσαι. ἐκχυμώματα* (III p. 61 K)· *ἐκπνώδεις συλλογαί. ἐκψύχουσι* (II p. 170)· *λιποθυμοῦσιν*: — *ἀναλδές* (Hippocr. I p. 552) *ἀναλελάμφθαι* (III p. 56) *ἀναλθές* (III p. 242) *ἀναλκές* (I p. 553) *ἄναλτον* (II p. 575): — *εἶπος* (Callim. fr. CCXXXIII) *εἰργάσατο* (epigr. LXXIII 4) *εἶργε* (Del. 60): — *ἐλίκη* (Theophr. 3, 13) *ἑλικηδόν* (III 1, 13): — *ἔγρηνται ἐγρήσασα ἐγρήσσων ἐγρυπνεῖ* (Aeoles). Quae si recte disputata sunt (ac proxime a veritate abesse affirmaverim) apparet, ut hoc etiam addam, Diogenianum non modo epitomes confectorem fuisse sed etiam ordinis a Pamphilo instituti novatorem. Nimirum quum resectis scriptorum testimoniis deletaque etiam, ni fallor, quam Pamphilum in singulorum capitum fine apposuisse probabile est, coronide, difficiliorem fore glossarum sentiret inventionem, si primae tantum literae curarentur, optime sibi studiosorum commodo prospicere visus est materiam sic disponendo, ut praeter initialem glossarum literam etiam sequentium trium vel quatuor rationem haberet. Qui conatus an aequalibus laudabilis et gratiosus fuerit visus nescio, nobis profecto non arridet. Nam, ut taceam hinc effectum esse, ut de fontibus singularum glossarum hic illic incerti haereamus, vereor ne praeter suum ipsius consilium, quae humanarum rerum est imbecillitas, plura eorum, quae Pamphilus memoria dignum habuit, praetermiserit. Exempli caussa inter panum nomina Pamphilus retulerat *δρᾶμις* et *δρᾶμις*, in Hesychio glossam *δραματούργημα* proxime sequitur *δρᾶν· πράσσειν, θύειν* suppressis pretiosioribus: *δράμικες· ἄρτοι Ἀθαμᾶνες δρᾶμιν· ἄρτον Μακεδόνες*. Ab Hesychio enim talia praetermissa esse, cum ordinem a Diogeniano institutum iterum solveret, ut redderet severiorem, idcirco minus videtur probabile, quod hunc in glossis popularibus tanta diligentia versatum fuisse scimus, ut, si de scriptura alicuius dubitaret, eam bis terve diversis locis ponere, quam omittendo peccare mallet. Cf. *ἀβλόη· σπένδε Μακεδόνες, ἀλογεῖ· σπεῖσον Μακεδόνες* (nam si duae essent glossae, dixisset opinor *οἱ αὐτοί*). *Σισίλαρος· πέρδιξ. Περγαῖοι, σισίλαρος. πέρδιξ. Ἀπαλοῖξαι· ὀμύσαι,*

Λάκωνες (post *ἀπαλλᾶσθαι*) et *ἀτταλασίξαι· ὑμόσαι* (post *ἀτταλαγώσεται*), utrumque pro *ἀπαλασίξαι. Ἀπελλάζειν· ἐκκλησιάζειν. Λάκωνες*; *ἀππαλλάζειν· ἐκκλησιάζειν Ἴωνες. ἄλλακες* (post *ἀπαλέντες*)· *ἱερῶν κοινωνοί* et *ἀπέλλακας· ἱερῶν κοινωνούς. Διαλλύος· ὁ ἀντὶ ἄλλου διακονῶν* et *διάμοιος· ὁ ἀντ' ἄλλου διακονῶν*, utrumque pro *διάμοιμος* vel *διάμνοιος*. *ΕΓΚΛΕΠΙC: ἐπιθυμία* et *ΕΝΗΛΕΓΕΙC· ἐν ἐπιθυμίᾳ ὤν, ἐνδοιῖτίναι* et *ἐνδοιεμέναι*, alia id genus. Quae re vera ab Hesychio praetermissa sint perpauca esse crediderim, ut *ἑρμαῖα ἴσθμιον κίτρον μελάνδρυς ὄλλιξ* *) *πρύαρον σχιζίας ὑπόξυλος*, et ne diiudicari quidem poterit, utrum talia iam ab archetypo eius abfuerint, an ab Hesychii demum librariis praeterita sint. Quid quod ne omnia quidem, quae neglecta esse viri docti questi sunt, re vera desiderantur, sed partim Hesychii ipsius partim scribarum culpa alieno loco abscondita latebant, e quo nunc demum a nobis iterum in lucem protracta sunt? Diogenianus *φοτεύει· γεννᾷ* commemoraverat, quae Cypriorum est glossa. Hanc frustra nunc suo loco quaesitam reperies scriptam *φωτεύει· γεννᾷ*, ubi frustra corrigunt *φυτεύει* vel *φιτύει*, ut apparet inspecta gl. *ἰνκαφότευε*. Idem habebat gl. *μυθίτης· στασιώτης*, in Hesychio non apparet, hausta ut quivis intelleget literarum similitudine, quae frequenter librariis insidias struxit, Vol. III p. 135, 1801. 2 *στασιασταί. μυεῖται· μυσταγωγεῖται*. Deest *κμέλεθρα· μέλαθρα καὶ δοκούς* inter *κλώψ* et *κμητά* ponenda, sed emergit e gl. 3128 *κνιπεῖν*, cui adhaerent verba *μέλαθρα καὶ δοκούς* elapsae glossae *κμέλεθρα* explicationes. Recte EM. 344, 47 *ἐνόπαις· τοῖς ἐνωτίοις — Σοφοκλῆς* porrigit, sic enim scripserat Diogenianus; Hesychius II p. 112, 90 post *ἔνωσις* inseruit *ἐνώταις· ἐνωτίοις. τῇ προσῳδίᾳ, ὡς φιλόπαις. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν* et p. 105, 56 *ἐνόπτητος· ἐνωπίοις* indicans de scriptura glossae sibi non constitisse. Operam perdiderunt viri docti in reperienda gl. *χλοάζειν* a librario schol. Nic. Ther. 237 p. 21, 25 HK. ficta; invenissent Diogenianea, si quaesivissent *κλώθει* vol. II p. 496, 46 (vid. praef. nostr. p. LXXXIX). Hausta videtur etiam glossa Coaca *παισά· πλακούντια* cuius meminit Ath. XIV p. 646 F sed latet vol. III p. 255, 101 s. vv. *παίμμα· πλακούντια*, ubi ingeniosius quam verius Musurus correxerat *πέμματα*. Frustra quaeritur Macedonica glossa, ab Ameria memorata, *ξηροπυρίτας*: at non sic scripserat Amerias sed *ψηροπυρίτας* (cf. *μεσόψηρον· ἡμίξηρον*), et hoc ipsum suo loco invenies. Non magis Epirotica scyphi denominatio *λυρτύς*, quam Seleucus ap. Ath. XI p. 500 B (Philol. III p. 452) memoriae tradidit, in Hesychio inveniri poterat, quaesita sub *Λ*, emergit tamen e glossis, quarum initialis litera est *Γ*, vol. I p. 450, 25: *γυρτόν· σκύφον* (male cod. *σκυρόν*). Probe opinor et Pamphilus et Diogenianus sciebant, quod non incognitum erat Pollucі VIII 22, Solonem pro *προστιμήματα* usum esse voc. *ἐπαίτια*, Hesychius autem non suo posuit loco sed vol. II p. 137, 71 *ἐπατία· ἐπιτίμια*, ubi Heinsius contra ordinem genuinam lectionem restituit. Idem *ἐπίπαξ* ponit vol. II p. 163, 59 quod *συντόμως* esse dicit,

---

*) Huius poculi nomen Athenaeus XI p. 494 F novit ex Pamphili *Ἀττικαῖς λέξεσι*. Itaque hic fortasse singularis liber erat, non pars glossarii, in quo rariorem sane Atticae dialecti mentionem fieri non ignoramus. V. Meier p. XIV.

ignorans nempe, quod Diogenianus profecto cognitum habebat, Callimacheum vocabulum esse *ἐπιτάξ*. *Λουσία* Cereris cognomen apud Telphusios, *Λῖθυια* Minervae apud Megarenses, *Τενεάτας* Apollinis apud Argivos et Corinthios similiter recuperamus e gl. *ἐλουσία ἐνδάρθυια ζωτεάτας ζωτελιστής*; vocem *τρυγηφάνιον* ex gl. *ἐντρυφάνιον*. Sed haec hactenus. Devenimus ad has observationes, cum quaereremus, quo ordine Pamphilus glossaria et onomastica sua compilasse videretur. At plura sunt, quae de his libris ipsis dicenda restant, et de glossariis quidem Atticis levius quoddam, graviora de onomasticorum fontibus.

E magno grammaticorum numero, qui *γλώσσας Ἀττικὰς* scripserunt (cf. Meier comment. Andoc. VI 3 p. VII) Dorotheum Ascalonitam et Theodorum aliquem a Pamphilo inspectum esse ex Athen. XV p. 677 B compertum habemus, sed hunc an Aristophanem Byzantium an Demetrium Ixionem potissimum ducem elegerit ignorare me fateor. Quam ignorationem ut quodammodo re scitu digna compensemus, non iniucundum videtur animum advertisse ad eos Hesychii locos, quibus in fine addita est formula *δυῖκῶς*. Horum si summam confeceris tanta multitudo colligitur, ut appareat, hic quoque disiecta alicuius opusculi, certum quoddam consilium secuti, membra latere. Vide modo sat amplum glossarum eiusmodi numerum e paucis editionis nostrae paginis congestum: *δειλώ· δειλαίους ἀθλίους, δυῖκῶς. δήμου ἀρίστω· δημότας ἀρίστους, δυῖκῶς. διαχρινομένω· διαχρινόμενοι, δυῖκῶς. διανείμαντε· διανείμαντες, δυῖκῶς. διαστησαμένω· διαχωρίσαντες, δυῖκῶς: διαστήτην· διέστησαν δυῖκῶς. διαταξαμένω· διαθέμενοι, δυῖκῶς. διαχωρήσαντε· διαχωρήσαντες. δυῖκῶς. διεκομισάτην· δυῖκῶς, διεκόμισαν. διελέτην· διεῖλον, δυῖκῶς. διενειμάτην· διενείμαντο, δυῖκῶς. διεταξάσθην· διετάξαντο, δυῖκῶς. διετεινάτην· διέτειναν, δυῖκῶς. διηλκύσασθον· διετρίψατε, δυῖκῶς. διώκετον· ἐδίωκον, δυῖκῶς. ᾗ διώκουσι. ἐβήτην· ἔβησαν, δυῖκῶς. ἐγκαταθεμένω· ἐγκαταθέμενοι, δυῖκῶς* et cf. *ἐγκρυψαμένω, ἐδεσμευσάσθην, ἐδρασσέτην* (?), *ἐζέσθην, εἰσαγαγόντε, εἰσηγαγέτην, ἐκδύετον, ἐκείνω, ἐκλαμβανέτην, ἐκόντε, ἐκρατυνάσθην, ἐλαύνετον, ἐλεξάτην, ἔλθητον, ἐμαρνάσθην, ἐμηχανησάσθην, ἐνθεμένω, ἐνισχίμψαντε*. Quid igitur hoc rei est? Me iudice hae glossae praeter Homericas omnes ex Atticis scriptoribus sunt petita et ex Atticarum glossarum enarratore quodam in Pamphilum migrarunt. Nam post Homerum Atticos dualis numeri amantissimos fuisse satis exploratum videtur (L. Hirzel *aeol. Dialect.* p. 51 — 53). Hesychius autem cum ex Aristarchi *λέξεσι* reliqua, ni fallor, dualis numeri apud Homerum exempla adderet, formula illa *δυῖκῶς*, prout fors tulit, modo adiecta modo missum facta, hoc quoque conamine, *εἴτε διὰ τύχην εἴτε διὰ φύσιν*, nil ineptum molitus est, siquidem ab Aristarcho etiam, quem scimus Homerum Atheniensibus vindicasse, credi par est, *δυῖκά* propterea potissimum explicata fuisse, quod ad Atticam syntaxin ubique ab eo notatam pertinerent. Hesychium imitatus est interpolator recentior s. v. *οὐκ ἐφάτην* (cf. p. CXLIX). Quod vero talia omnino explicatione indigere et glossematica viderentur Alexandrinis, unde factum sit, non mirabimur, modo meminerimus, dualis in lingua post Atticorum oratorum tempora ad senectutem vergente nullum amplius usum fuisse. — His observatis nos prae-

verti tandem decet ad scriptores *ὀνομασιῶν*. Ingens in Hesychio inest nominum geographicorum numerus. Eorum maxima quidem pars ad Homerica carmina referenda ex Aristarchi glossulis petita videtur (cf. Io. Tortellius Aretinus*) de orthogr. praef. ad Nicol. V Papam et fol. 42 v. 184 v.), velut *Αἰγίλιψ Ἀλίσιον Ἀσίνη Αὐγειαί Βῆσσαι Βούδιον Βρύσια Γλίσσα Γονόεσσα Γραῖα Δαυλίς Θαυμακίη Καλλίαρος Καρδαμύλη Καρησσός* alia, sed sunt etiam glossae geographicae, quarum haud dubie alia est origo. Non dico tales, quales sunt *Ἀγχαλέη Κῶνος Μαμαγκία* (l. *Μαμάγκεια* vel *Μαλιάγκεια*) *Τυρεῖν*, haud dubie ex Hipponactis Ephesii choliambis repetitae, nec delibatas ex historicorum libris, ut *Ἀγγίτας Ἄχης* ex Herodoto, *Βωμιῆς Παναῖοι* ex Thucydide, *Ἀλασάρνη* e Xenophonte, sed glossas infra congestis similes: Vol. II 207, 8 *Ἑστιαία· ἡ πάλαι Ταλαντία ὀνομαζομένη*. Vol. III p. 16, 89 *Λᾶστος· ὁ Ἀκράγας τὸ παλαιόν. καὶ ἡ μῆλος*; vol. III p. 258, 34 *Παλαίπολις· τὸ παλαιὸν Ἄργος* (ubi *τὸ παλαιὸν* pro adverbio est habendum); vol. III p. 110, 1374 *Μιμαλίς· ἡ νῦν Μῆλος* coll. p. 89, 91 *Μεμβλίς· Μῆλος ἡ νῆσος*; vol. IV p. 114, 84 *Σφήκεια· ἡ Κύπρος τὸ πρότερον*; vol. IV p. 15, 300 *Σαωκίς· ἡ Σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον*; vol. II p. 358 32 *Ἰμερτή· τὸ πάλαι ἡ Λέσβος*; vol. II p. 373, 1002 *Ἴσσα· ἡ Λέσβος τὸ πρότερον*; vol. I p. 538, 47 *Δρύουσα· ἡ Σάμος τὸ πάλαι*; vol. I p. 77, 94 *Αἰθύμαι· οἱ † κτρὸν κατοικήσαντες οὕτως ἐκαλοῦντο*; p. 304, 41 *Ἀστέριοι· οἱ πρῶτοι τὴν Τένεδον κατοικήσαντες*; vol. I p. 271, 91 *Ἀραύκηλις· ἡ νῦν Αἴγυπτος*; vol. I p. 304. 40 *Ἀστερίη· ἡ Κρήτη καὶ ἡ Δῆλος οὕτως ἐκαλοῦντο*; vol. I p. 12, 54 *Ἀγάθουσα· ἡ Τῆλος ἐκαλεῖτο πρότερον*; vol. I p. 55, 91 *Ἀερία· Θάσον τε τὴν νῆσον καὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην καὶ Κρήτην καὶ Σικελίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Κύπρον οὕτως ἐκάλουν*; vol. II p. 556, 34 *Κυπάρα· ἡ ἐν Σικελία κρήνη Ἀρέθουσα*; vol. I p. 407, 70 *Βωβώ· οὕτως ἡ Μάκρις ὠνομάζετο*; vol. I p. 369 *Βέδεκκος· ὁ Ἠριδανὸς ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν*; vol. IV p. 9, 64 *Σανδαροφάγος· ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετωνομάσθη καὶ ἐκλήθη Ἀκεσίνης*; vol. I p. 131, 41: *Ἀλόπη· κρήνη ἐν Ἐλευσῖνι ἥτις Φιλότης ἐκαλεῖτο* coll. IV p. 246, 50; vol. I p. 27, 62 *Ἀγνοῦ κέρας· ἡ Κνίδος πρότερον*; I p. 310, 94 *Ἀταβυρία· ἡ Ῥόδος τὸ πάλαι*; IV p. 97, 98 *Σκελέδεια· Ἄνθεια ἡ νῆσος*; vol. III p. 24, 605 *Ἀελεγῆς· ἡ Λακεδαίμων πάλαι*, ubi addendum videtur *καὶ Μίλητος*; vol. IV p. 3, 61 *Σαισαρία· ἡ Ἐλευσὶν πρότερον*; cf. *Ὀδωνίς, Ὀθρωνός, Ὀφιοῦσσα, Πελάνα, Ὀρτυγία, Σκυθιάς, Πάσσιρος, Στρύμη, Καλλίστη, Κερασταιάς* et Indic. p. 18. 19. Unde igitur haec petita sunt? Scripserunt de insulis Xenagoras et

*) *Halizones* populi sunt Paphlagoniae, sic quoque dicti, teste Aristarcho super V. Iliados librum quia undique a mari circumdantur, h. e. ab *ὑποζώσθαι* q. e. circumdari et *ἁλί* mari. *Ismarus* — quam iam Maroniam vocari in glossula quadam Homeri comperi. *Iambus* — sic quoque dictus ab inventore, ut in glossula quadam Aristarchi super Homerum comperi. *Schoenos* — dicta fuit civitas in Boeotia de qua meminit Homerus in I Iliados, et sic quoque teste Aristarcho cognominata a schoeno patre. atlan. *Pelasgia* quae prius dicebatur, Thessalia ut Aristoteli grammatici glossula in Homerum exposuit. *Prologenia* fuit teste Aristarcho super decimum odysseae Deucalionis filia ex Pyrrha. *Pyrrha* — ego vero comperi in glossa Aristarchi super X odysseae Homeri et q. s.

Philostephanus (Heraclides Ponticus) de portubus Crates Cleo Syracusanus Timagetus et Timosthenes Rhodius, de fontibus Asclepiades Anazarbensis, Callimachus Dionysodorus Philostephanus Sotio Strattis, de fluminibus Zopyrus et Diogenianus, de urbibus Callimachus et Diogenianus, qui teste Suida non modo de fluminibus lacubus fontibus montibus et promontoriis commentatus est, sed etiam *συναγωγὴν καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ πόλεων* composuit. Quorum tamen haud scio an nullus a Pamphilo sit in partes vocatus praeter unum Callimachum, ab Harpocratione p. 9, 15 et Stephano Byzantio quoque 507, 8 non casu iunctum cum Nicanore Hermiae Hierapolita, *μετονομασιῶν* auctore: *Ἀκή· πόλις αὕτη ἐν Φοινίκῃ. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλιππον. ἣν Νικάνωρ ὁ περὶ μετονομασιῶν γεγραφὼς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην φασὶν εἶναι (ἣν οἱ μὲν τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι E)*; *Πάρος· — Καλλίμαχος. Νικάνωρ δὲ ἐν ταῖς μετονομασίαις κεκλῆσθαί φησιν αὐτὴν Πακτίαν Δημητριάδα Ζάκυνθον Ὑρίαν* (Plin. IV c. 19) *Ὑλήεσσαν καὶ Μίνῳαν καὶ Κάβαρνιν* (Plin. HN. IV 12, 67 *Paros — quam primo Plateam postea Minoida vocarunt*). Non ignoro quidem idem argumentum a Didymo quoque Chalcentero in Symposiacis (fr. 6 p. 374) tractatum esse teste Steph. Byz. 452) 8 M. s. v. *Μίλητος: — πρῶτον Λελεγηὶς ἐκαλεῖτο — εἶτα Πιτύουσα — μετὰ δὲ ταῦτα — ὠνομάσθη Ἀνακτορία*; sed Didymum quoque suspicor in talibus Callimachi legisse vestigia. Nam et Didymum et Pamphilum probabile est haec omnia ex uno libro de nominum mutationibus composito transscribere, quam undique conquirere maluisse. Callimachum autem etiam Plinius secutus est IV 12, 70 (= IV c. 23) in enumerandis oppidi Meli nominibus: *Melos cum oppido, quam Aristides Byblida appellat, Aristoteles Zephyriam,* Callimachus *Mimallida, Heraclides Siphnum et Acyton*; cf. Hesych.: *Μιμαλίς· ἡ νῦν Μῆλος.* Plin. HN. IV c. 19 de Corcyra: *Homero dicta Scheria et Phaeacia* Callimacho *etiam Drepane*; cf. Strab. I p. 44. VII p. 299 = fr. XXXIX p. 429 Bentl. Ibid. *Cephallonia, quondam Melaena dicta — Zacynthus aliquando appellata Hyrie — Cythera cum oppido ante Porphyris appellata — Aegina ante Oenone vocitata.* Plin. IV c. 20 de Creta: *Crates primum Aeriam dictam deinde postea Curetin, et Macaron nonnulli a temperie coeli appellatam existimavere*; ibid. de Ceo: *Dein Ceos – Graeci et Hydrussam.* IV c. 21 de Euboea: *Antea vocitata est Chalcodotis aut Macris, ut Dionysius et Ephorus tradunt, ut Aristides Macra, ut Callidemus* (Callimachus?) *Chalcis aere ibi primum reperto, ut Menachmus Abantias, ut poetae vulgo Asopis.* IV c. 22: de Andro: *Ipsam Myrsilus Cauron, deinde Antandron cognominatam tradit, Callimachus Lasiam, alii Nonagriam, Hydrussam Epagrin.* Ibid. de Teno: *Aristoteles Hydrussam appellatam ait, aliqui Ophiussam*; de Siphno: *antea Meropia et Acis appellata*; de Delo: *Aglosthenes Cynthiam, alii Ortygiam Asteriam Lagiam Chlamydiam Cynaethum, Pyrpilen igne ibi primum reperto:* c. 23: *Telos unguento nobilis* a Callimacho *Agathusa appellata.* Nolo plura coacervare exempla. Satis sit viam monstrasse, in qua si quis gnaviter ingressus fuerit, bonam partem redintegrabit libri Callimachei, qui origines insularum et urbium earumque mutata nomina continebat, et forsan pars fuerit *ἐθνικῶν ὀνομασιῶν*. Pretiosum hunc librum ipsi Callimacho visum esse inde patet, quod in carminibus quoque eum respexit,

velut fr. CXII *Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα Θήρη* fr. CLXIII *ἐν Δίῃ, τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ* et fr. XXXIII *Μυτανίδα Λέσβον.* — Antiochus Xenophanis filius *ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας* laudatur s. v. *Χώνη*; Mnaseas *ἐν τοῖς περὶ Λιβύης* e Didymo s. v. *Βαρχαίοις.*

Transeo ad Atticam et Athenarum urbis et arcis typographiam. Hoc argumentum quot Hesychii glossae attingant, lectores ex indicibus nostris perspicient, nec dubitabunt, quin tantum non omnia ex uno eodemque optimo libro hanc materiam pertractante descripta sint. Ac de Athenis cum commentati sint Callistratus sive Menecles, Staphylus Telephanes, de acropoli Polemo et Heliodorus, credibile sane videri possit, unum et alterum eorum a Pamphilo prae ceteris respectum esse: sed alio ducit Hesychius ipse s. v. *κάμαροι* cum schol. Ar. Avv. 998 comparatus. Schol. l. l.: *οὕτως μέρος τι νῦν σύνηθες γέγονε τὸ Κολωνὸν καλεῖν τὸ ὄπισθεν τῆς μακρᾶς στοᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔστι. Μελίτη γὰρ ἅπαν ἐκεῖνο, ὡς ἐν τοῖς ὁρισμοῖς γέγραπται τῆς πόλεως.* Hes. vol. II p. 402, 70 *κάμαροι· στῆλαι, ἐν αἷς ἀναγέγραπται ὁ περιορισμὸς τῆς Ἀσίας* (l. *ἄστεως*). Ex hoc igitur libro, qui *ὁρισμὸν* illum *τῆς πόλεως* e columnis publicis descriptum commentario illustrasse videtur, quemadmodum Craterum psephismata e lapidibus descripsisse, descripta collegisse, collecta illustrasse scimus, videndum an plurima hauserit Pamphilus. Utut est, unum eundemque fontem produnt glossae huiusmodi: *βοῦς ἐν πόλει· χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς*; *δούριος ἵππος· Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστιν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δ'*; *κριὸς ἀσελγόκερως· ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς*; *Ἑρμῆς ἀμύητος· Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει*; *Λίδους βωμός· Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει Λίδους καὶ Φιλίας εἰσὶ βωμοὶ πρὸς τῷ ἱερῷ*; *ἀνθέμιον· τόπος Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει*; *βλαύτη· τόπος Ἀθήνησιν*; *ἀστὴ ἐλαία· ἡ ἐν ἀκροπόλει ἡ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα* (cf. vol. III p. 252, 23); *ἑκατόνπεδος· νεὼς ἐν τῇ ἀκροπόλει κτλ.* — De *pagis Atticis* facilius dici potest, quem non secutus sit Pamphilus, quam quo usus sit auctore. E tribus enim scriptoribus, qui in hoc argumento illustrando operam posuerunt, Polemone Diodoro et Nicandro Thyatireno Diodorum certe, quem Harpocratio a quinta alphabeti litera prae ceteris ducem elegit, aut non inspexit, aut sequi noluit. Nam *Φηγαιῆς*, quos Diodorus teste Harpocr. p. 181, 12 *δῆμον τῆς Αἰαντίδος* dixerat, Hesychio teste vol. IV p. 238, 35 *δῆμος* sunt *Αἰγηΐδος*, nisi forte *Αἰγηΐδος* ex *Αἰαντίδες* corruptum esse contenderis, *Ἀφιδναῖοι* vero et *Περρίδαι*, quos Diodorus Acantidi tribui accensuisse videtur, Nicander Thyatirenus et Demetrius Scepsius in altero Diacosmi libro Ptolemaidi tribuerunt eodem Harpocratione p. 99, 9 teste, ab Hesychio vol. I p. 336, 71 et vol. III p. 324, 98 *δῆμοι* vocantur *τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς.* Quae cum ita sint Nicandrum potius Thyatirenum in Pamphilo latere suspicor. Ceterum, quisquis ille fuit, quem sequitur Hesychius, diligentissimum fuisse scriptorem duo potissimum loci sunt, qui declarent: vol. III p. 298. 54 *Πειριῆς· νῆσος* et II p. 515, 70 *Κύπρειος· τῆς Κύπρου* (cod. *Κύπρου*) *), ubi cf. adnot. — *Gentium* etiam *Atticarum* in Hesychio tanta exstat

*) *Κύπρος* pro *Κύπρος* et *Κύπριος* pro *Κύπριος* dictum esse, ut *μοχοῖ* pro *μυχῷ*, *ἐπτόκαζε* pro *ἐπύκαζε*, parum mihi probabile est.

multitudo, ut memoria earum non tam e commentariis in poetas comicos oratoresque Atticos elaboratis repetenda videatur, quam e libris *περὶ τῶν Ἀθήνησι γενῶν* vel etiam *περὶ γενῶν* inscriptis. Cf. vol. III p. 11, 81 *Λαξάδαι· — Ἀθήνησι*; p. 55, 98 *Λυκομίδαι· γένος ἰθαγενῶν*; p. 80, 20 *Μεδοντίδαι· οἱ ἀπὸ Μέδοντος Ἀθήνησι*; 92, 65 *Μενωνίδαι· τῶν εὐσήμων, ἐκ Μενωνιδῶν*; 263, 87 *Παμφίδες· γυναῖκες Ἀθήνησιν ἀπὸ Πάμφου τὸ γένος ἔχουσαι*; p. 351, 25 *Ποιμενίδαι· γένος, ἐξ οὗ ὁ τῆς Δήμητρος ἱερεύς*; vol. III p. 368, 5 *Πραξιεργίδαι· οἱ τὸ ἔδος τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες*; IV p. 19, 88 *Σελλάδαι· γένος ἰθαγενῶν*; p. 65, 88 *Σπευσανδρίδαι· γένος ἰθαγενῶν*; p. 251, 92 *Φοίνικες· γένος τι Ἀθήνησιν*; p. 257, 41 *Φρασίδαι· γένος Ἀθήνησιν*; p. 258, 76 *Φρεωρύχοι· γένος Ἀθήνησιν*; p. 262, 95 *Φυλλίδαι· γένος ἰθαγενῶν*; p. 264, 63 *Φυταλίδαι· γένος παρὰ Ἀθηναίοις*; p. 270, 82 *Χαλκίδαι· γένος*; p. 275, 190 *Χαρίδαι· γένος, ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τὸ Κραναοῦ*; p. 287, 475 *Χιμαρίδαι· γένος τι Ἀθήνησιν κτλ.* Composuerunt libros *περὶ γενῶν* inscriptos Melito quidam et Draco haud dubie a metrico Stratonicensi diversus. Ac Draconem sequi videtur Pamphilus.

Absolutis, quae de rebus geographicis et topographicis populique Attici divisione dicenda erant, ad res divinas me converto, quarum frequentissima in Hesychio mentio inicitur. Quam materiam eo ordine pertractabo, ut primum dicam de deorum epithetis et cognominibus, deinde de certaminibus et diebus festis, tertio de sacerdotibus et sacrificiis. Ab Iove principium. Eius innumera epitheta commemorat noster: *Μαζεύς· ὁ Ζεὺς παρὰ Φρυξί. Μανδραγόρας· ὁ Ζεύς. Μαρίταιον· τὸν Δία. Μελισσατος· ὁ Ζεύς. Μεσέρκειον· Διὸς ἐπίθετον. Μηδινεύς· — παρὰ δὲ Λυδοῖς ὁ Ζεύς. Ὁμολώϊος Ζεύς· Θήβησιν οὕτω προσαγορεύεται. Παγκρατής· Ζεὺς Ἀθηναῖοι. Παγχαῖος· Ζεύς. Παιάν· Ζεὺς. τιμᾶται ἐν Ῥόδῳ. Παλλάντιος· Ζεὺς ἐν Τραπεζοῦντι. Πανόπτης· πολυόφθαλμος. Ζεὺς. Ἀχαιοί. πατρῷος· Ζεύς κτλ. Πελινναῖος· ὁ Ζεὺς ἐν Χίῳ. Στράτιον· — ἐπίθετον Διός. Σωτήρ· — ὁ Ζεύς. Ταλαιός* (leg. *Ταλλαῖος*)· *ὁ Ζεὺς ἐν Κρήτῃ. Τέλειος· ὁ Ζεύς. Τμάριος· Ζεὺς ἐν Δωδώνῃ. Ὕης· Ζεὺς ὄμβριος. Ὑμήττιος· Ζεὺς παρὰ Ἀττικοῖς. Ὑνναρεύς· Ζεὺς ἀπὸ τοῦ Ὑνναρίου ὄρους. Φυτάλμιος Ζεύς· συγγενὴς ἢ ζωογόνος. Φύτιος· ἥλιος ἢ Ζεύς κτλ.* Nec parcior est in afferendis aliorum deorum dearumque epithetis et cognominibus, ut quilibet et ex nostro indice mythologico cognoscet et in Gerhardi indicibus videre est. Quin etiam daemones recenset et heroum plurimos aliunde non cognitos (*Ὀνίτης Πολύξενος Πίρραχος Ἱερρεύς Στεφανηφόρος Τειχοφύλαξ Τρικόρυνθος Φαινύλιος Φύρβας*) nympharumque tantam turbam (*Ζεφυρίδες, Λειμωνιάδες Λιβνσατίδες Μακρύβιοι Μηλιάδες Ναϊάδες Ναίδες Ὀρεστιάδες Ὀρεσσεμνιάδες Πείριθοι Προσεληνίδες Ητερίδες Πτωΐδες Ηυρσανίδης Σιτνίδες Φαλάκραι*) ut ex uno Hesychio diligenter tractato denuo templorum delubrorumque solitudinem frequentare possis. Eo magis dolemus, quod mythographum unde haec deprompta sunt ignoramus, nisi quis de Seleuco cogitet copiosissimi operis *περὶ θεῶν* auctore (Philol. Gotting. III p. 441) aut cum Heynio ad Apollod. vol. IV p. 1069 propter Hesych. s. v. *Ἀγρεύς* de Apollodoro Atheniensi. — Non magis

scimus, quo auctore Pamphilus retulerit, quae de certaminibus et diebus festis in Hesychio enarrata sunt. Nam etiam hoc antiquitatum sacrarum caput permultos habuit enarratores, ut *περὶ ἀγώνων* commentatos scimus *Philochorum* Theophrastum Dicaearchum Duridem *Callimachum* Theodorum Hierapolitam Cleophanem, *περὶ ἑορτῶν* Philochorum Lysimachidem Abronem *Apollonium Acharnensem*. Sed doctrina conspicuum fuisse librum, quo usus est, etiamnunc e reliquiis eius per Hesychium dispersis facile cognoscitur. Cf. *Λαμπάς· λαμπάδος ἀγών, καὶ ὁ νικήσας λέγεται λαμπαδηφόρος. Λιμνομάχαι· παῖδες οἱ πυκτεύοντες τύπῳ Λίμναις καλουμένῳ. Λυσάνδρεια· πανήγυρις ἀπὸ Λυσάνδρου ὀνομασθεῖσα. ἤγοντο δὲ ἐν αὐτῇ ἀγῶνες καὶ θυσίαι. Νέαι· ἀγωνισάμεναι γυναῖκες τὸν ἱερὸν δρόμον. Ὀλύμπια· ὁ Ἀθήνησιν ἀγών. Παλλία· ἀγών. οἱ δὲ τῷ Ἥλει. ἔνιοι δὲ τῷ Πανί. Παναθήναια· ἡ τῶν Ἀθηναίων ἑορτή. καὶ ὁ ἀγών. Πάρπαρος· ἐν ᾧ ἀγὼν ἦγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο. Πελληνικαὶ χλαῖναι. Πιτανάτῃ· ἀγῶνι γυμνικῷ ἐν Πιτάνῃ ἀγομένῳ. Πυλαῖδες· αἱ ἐν κάλλει κρινόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικῶσαι. Πολεμιστήρια· — ἐν τοῖς ἀγῶσι. Σελίνου στέφανος* et supra *Ὀλυμπιονίκης στέφανος. Σθένεια· ἀγών τις ἐν Ἄργει οὕτως προσηγορεύετο. Συρμαία· ἀγών τις ἐν Λακεδαίμονι ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν. Σφαλός· δισκοειδές τι σκεῦος, μολύβδινον ἔχον κρίκον, ὃ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν. Ταλαιδίτης· ἀγὼν γυμνικός.* (*Τρῖμμα*). *Τριῶλαξ· ἀγὼν παρθένων δρόμου. Ὑπεριπτία· ἀγών τις παρθένων. Φοίβα· ἀγὼν δρόμου. Φυλλίναι· ἀγῶνες, ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον, ἀλλὰ στέφανοι μόνοι*; et de Graecia feriata glossae: *Λυσάνδρεια μεσοστροφωνίαι μετακόκκω ξανδικά παγκλάδια παναθηναῖα πανδῖα παννυχίς πεδόρτα περιούρια περίτια περιφάλλια πιθοίγια πλυντήρια Ποσείδεα προτέλεια προτρύγια πυανόψια Πύθια Σάκαια σεμέλη σκιροφόρια σπόρτια στήνια Ταιναρίας Ταυρία ταυροπόλια ταυροχόλια τριήμερος τριπονῆται, τρίτη θεσμοφορίων, τύπαι ὑακίνθια ὑδροφόρια ὑομέμνια φαλάγγωμα φαμμάστρια φυλαρχία φωσφόρεια χαλκεῖα χαρμύσυνα χειροπόνια χλοιά χολάς, ὡραῖα ἡμέρα, ὠσχοφόρια κτλ.*

De *sacerdotibus vatibus sacrificiis* et *altaribus* compertum habemus libros elaborasse Demonem Cratetem Abronem et Ammonium Lamptrensem. Hinc igitur factum esse potest ut deprompserit Pamphilus glossas huiusmodi: *λίθος ὀρτός ὄρυμος στειφάναι τεμένη ὠρτός στερνομάντις σκιρομάντις τόμαρος Ὑβλήτης φρυκτός χειρομάντεις Ποιμενίδαι πυρσοφόρος τραπεζώ ὑπερκάυστρα ὑποζάκοροι φανοφόροι φαιδρυντής* (vel potius *φαιδυντής* ut est in *Monatsbericht der Acad. d. Wiss.* Berol. 1862 Mai. p. 285) *χοιροσφάγος Ὑαργίδες ὀξυθύμια περιρέζειν περιστίαρχος σεπτηρία λεχέρνα μοσποί μοττοφαγία ὀνόσπονδοι ὀνείλεον παγκάρπια πυσανία πέλανα πλατορόα πρηρόσια σύμφρα ὑποκρουνίδια χάρις χιλιοστή ὥραια* alias complures. Sed certo scimus libros unde de *extispiciis* et *hostiis* retulit memorabiliora inscriptos fuisse *θυτικά* et *ἱερατικά*. Cf. vol. I p. 353, 106 *βαιῶμφαι· αἶγες ἐν ἱερατικοῖς*. I p. 95, 16 *ἀκέλευθα· ἐν θυτικῇ σημεῖον, ὅταν μὴ ᾖ κέλευθος*. Partem harum glossarum collegit Albertus Vol. I col. 840 n. 18, sed plures reperiri posse sequens tabula docebit: vol. I p. 215, 75 *ἀντιστάτης·* — *καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ*; vol. I p. 474, 39 *δεξίς· τῶν ἐν τῇ ἥπατι μερῶν παρὰ τοῖς θύταις καλουμένη δοχή*; vol. I

p. 436, 88 *γλῶσσαι·* — *σημεῖα ἐπὶ τοῦ ἥπατος παρὰ τοῖς Θύταις*; vol. I 476, 703 *δεσμόν·* — *σημεῖον παρὰ τοῖς Θύταις*; vol. I 518, 14 *διόπτρα·* — *σημεῖον ἐν Θυτικῇ*; vol. I 519, 39 *διόσκουροι* — *σημεῖον ἐν Θυτικῇ*; vol. I p. 523, 41 *διψάς·* — *σημεῖον ἐν Θυτικῇ ἐπὶ τοῦ ἥπατος*; vol. I p. 528, 76 *δόλου τράπεζα· ἐπὶ τοῦ ἥπατος σημεῖον ἐν Θυτικῇ*; vol. I p. 533 *δοχή· σημεῖον ἐν Θυτικῇ* (Eur. El. 828); vol. II p. 6, 55 *ἐγγύη· σημεῖον ἐν Θυτικῇ*; II p. 154, 10 *ἐπίθεος· σημεῖον ἐν Θυτικῇ*; II p. 159, 59 *ἐπιλοβίς· μέρος τοῦ ἥπατος*; II p. 207, 13 *ἑστίας χῶρος· μέρος τοῦ ἥπατος ἐν Θυτικῇ*; II p. 307, 99 *θεός· σημεῖον* (schol. Stat. Theb. V 176) II p. 563, 23 *κωλυτήρ· σημεῖόν τι ἐν Θυτικῇ*; III p. 46, 93 *λοβοί·* — *σημεῖον ἐν τῇ ἥπατι*; III p. 63, 70 *μαίθη· καρδία πρὸς τοῖς ἱεροῖς καὶ ὄνομα*; III p. 226, 7 *ὕσια·* — *καὶ ἡ καρδία*; III p. 323, 25 *πηρίς·* — *καὶ ἱερείου ταυρία*; III p. 365, 17 *ποταμοῦς·* — *καὶ ἐπὶ τοῦ ἥπατος σημεῖον*; III p. 409 *πύλαι κτλ. (portae iecoris)*; III p. 437, 34 *ῥυτά· ἱερὰ τὰ ἡπατοσκόπα*; IV p. 134, 78 *τάφος·* — *ἢ σημεῖον*, ubi Photius 571, 24 explanatius *καὶ τὸ παρὰ τοῖς Θύταις σημεῖον* ex meliori Diogeniani exemplo tradit; IV p. 268, 32 *χάλαζα· σημεῖον Θυτικόν*; IV p. 281, 33 *χέλυν· μέρος τῶν ἱερείων.* — Anticlidis exegetica commemorantur Vol. I p. 118, 4 *ἀλευροῦντες· πέμματος γένος παρὰ Ἀντικλείδῃ.* — Non negaverim harum glossarum aliquas ex Aristophanis Telmissensibus vel Euripidis Electra esse petitas, quemadmodum inter iactuum talarium nomina nonnulla ad Eubuli comoedias referenda esse constat, sed plerasque non dubito quin Pamphilus acceptum referat *Θυτικοῖς* et quotiescunque Rhodiorum sacrificiorum mentio fit Gorgonis Eucratis et Moschi libris *Ῥοδιακῶν Θυσιῶν.*

Ad alterum rerum memorabilium caput ut transitum faciamus, quod est de rebus humanis, nullum omnino excogitari potest rerum genus, cuius in Pamphilo non recepta fuerint nomina cum significationibus. Hinc innumerae sunt glossae, quae ad ipsius hominis pertinent descriptionem variasque continent non solum partium corporis humani denominationes, partim ex medicorum libris, partim ut plurima pudendorum corporis cum mentulae tum podicis nomina e comicorum fabulis collectas, sed etiam in enumerandis membrorum in primis oculorum morbis et vitiis versantur adeoque vitia corporalia contumeliosius recensent. Hinc porro tot deprehenduntur nomina in iuvenili linguae vigore ad distinguendas hominum aetates cognationisque gradus diligentissime cusa, atque una cum allocutionibus et blandimentis non solum hominibus sed animalibus quoque datis (a Pamphilo non praetermissis) curiosissime collecta ab Aristophane grammatico. Hinc denique universam hominis vitam et publicam et privatam tanquam a gremio ad cineres usque prosequutus, nomina ponit earum rerum omnium, ex quibus aut voluptatem capimus aut fructum aliquem, quaeque, ut brevi comprehendam, aut ad scientiam civilem pertinent aut ad artes et operas aut denique ad cultum studiumque literarum. Itaque nomina recenset, quae apud diversas Graeciae gentes propria erant regum magistratuum imperatorum iudicum servorum mancipiorum mercenariorum sycophantarum meretricium, foeneratorum mercatorum tabernariorum publicanorum portoriique exactorum; de verborum agit ad ius iudicia actiones crimina mulctas leges per-

tinentium significatione, tractat quae sunt oeconomiae civilis ut vectigalia reditus res metallica commercium pondera mensurae numi foenus usurae, et quae in disciplinis bellica et navali usu veniunt vasorum armorum copiarum strategematum vehiculorum navium navisque partium denominationes a tacticis poliorceticis nauticis scriptoribusque de re equestri coacervatae illustrataeque: et ut e cynegeticis et halieuticis *) de venatione canibus retibusque refert, ita de re rustica aratri partibus apiariis olivetis pomariis vitium cultura aliisque id genus e georgicis et melissurgicis. Nec non de instrumentis artificum operariorum opificumque et de rebus arte factis exponit plenissime, ut de textrina tinctura cerdonibus coriariis molendinariis figlina coquina pistoribus tonstrino balnearibus et ut a vilioribus et sordidis ascendamus ad magnificentiora artium genera, commemorat opera et instrumenta architectorum, unde plurimae Hesychii glossae aedificiorum partes ornamentaque dinumerant, deinde instrumenta recenset sculptorum et ferrariorum pictorumque, haud infrequenter etiam pigmentorum nominum mentione iniecta, et totam denique enarrat *τεχνιτῶν Διονυσιακῶν* supellectilem. Nam et vocabula interpretatur, quae ad ludos scenicos, histrioniam mimos saltationemque pertinent et quae propria sunt musicorum, ut sonorum, tibiarum, fidium genera intrumentorumque partium singularum denominationes. Res ad epicam poesin pertinentes quo rarius attigit, eo maiore ubertate tractat lyricam et scenicam, saepissime delapsus nunc ad carminum cantilenarumque popularium genera et nomina, nunc ad personas tragicas comicasve, apparatum scenicum aliaque e *κωμῳδουμένοις τραγῳδουμένοις θεατρικοῖς* delibanda. Postremo ne quam praetermittamus artem et vocabula de palaestra petita in Hesychio insunt sat multa. Ludorum etiam genera haud pauca indidem cognoscimus, praecipue vero operam dedisse videtur, ut quae de pilae calculorum alearumque lusibus iactibusque talaribus tradita reperiret, suis singula locis insereret. Ad tantam igitur plenitudinem quem omnia de rerum natura nomina coacervasse videmus cum non mirabimur ne vilissimarum quidem rerum, ad vitam victumque quotidianum quae pertinent, sprevisse accuratam nominum collectionem, praesertim cum talia facillimo negotio repetere posset e Philemonis Aexonensis *παντοδαπῶν χρηστηρίων* libris vel Nicandri Thyatireni tribus voluminibus similiter inscriptis *περὶ χρηστηρίων πάντων*. Ex eiusmodi certe libris non dubito, quin compilata sint, quae cum de vestitu calceis mundo muliebri sertis unguentis fuco annulis capillamentis tum de multifaria domus culinae conviviique supellectile nec non de cibo potuque referuntur, quamquam exquisitiorem epularum apparatum, ut varia *ἄρτων πλακούντων μαζῶν πεμμάτων ἐδεσμάτων βρωμάτων ἀρτυμάτων τυρῶν ὄψων πωμάτων* vinorum poculorum eduliorum bellariorumque nomina manifeste debebat opsartyticorum commentariolis. Superest, ut ostendamus earum quoque rerum, quae scientia comprehenduntur, incredibilem in Pamphilo congestam fuisse frequentiam. A zoicis ut initium capiamus totam fere continet animalium historiam, non ex ipso opinor Aristotele (*πῶϋξ*)

*) Halieutica *Oppiani* respecta esse cave credas. Nam verba *οὕτως Ὀππιανός*, quae in Cyrillo Alberti glossae *ζάζεος· ἰχθύος εἶδος* (Hesych. II p. 252, 22 *ζαιός· εἶδος ἰχθύος*, *ζαῖος* Cyr. Voss.) adhaerent, interpolatoris sunt adiectiones.

excerptam sed partim ex Antigono Carystio et Aristophanis Byzantii Aristotelis epitome (cf. Phot. Hes. s. v. *σπάταγγαι*) partim ex Callimachi libro *περὶ ὀρνέων* aliorumque de piscibus conchyliis salsamentis voluminibus. Atque horum nominibus non modo aetatum partiumque corporalium adiecit nomina, Aristophanem ut credi par est Byzantium secutus, sed etiam voces animalium addit ex Zenodoto qui ad Philetaerum *περὶ φωνῶν* commentatus erat, transfusas. Similiter in plantarum nominibus recensendis et copiosissimus est et accuratissimus, sive ipsum adierat Theophrastum et Phaniam sive, quod probabilius est Menesthei, Dionysii Uticensis (quem identidem laudat) Tryphonisque *φυτῶν ὀνομασίας* (cf. *ἄμωμον*). Nam data opera discernit *δένδρα ἀκρόδρυα πόας φυτὰ βοτάνας ὄσπρια σῖτον λάχανα ῥίζας* (Eumachi Corcyraei novimus *ῥιζοτομικὰ* ex Ath. XV 681 E, Eudemi Atheniensis et Euthydemi *περὶ λαχάνων* ex Ath. IX 369 C 371 A, nisi hic liber et *περὶ ταρίχων* partes fuerint opsartyticorum) *ἄνθη* et multus est in enumerandis vitium olivarum uvarum ficuumque generibus *). Parciorem se praebuit in metallicorum scriptis expilandis, neque praeter Theophrastum innotuit quem adhibuerit, sed accuratissime in hoc quoque scientiae naturalis capite versatus probe metalla a lapidibus, lapides a terris et sale distinxit. Praeterea astronomo satisfacturus stellarum nomina commemorat et Graecis usitata et barbaris prae ceteris Chaldaeis sive Babyloniis; ventorum denominationes apud antiquitatis populos usu venientes haud dubie Callimacho (Philippo?) duce tradit, eodemque ni fallor auctore, qui Graecorum menses Syrorum Macedonumque mensibus responderint, et quae sint *μετονομασίαι* eorum exponit. Mathematicas disciplinas non neglexit quidem, sed rarius attigit, plerumque in afferendis numerorum nominibus, si quid video e Pythagoricorum libris excerptis (vol. II p. 154, 10 *ἐπίθεσις· ὁ τῶν δύο ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς*. Cf. *μονάς, οἶνη, πολυώνυμον, πειθώ, παμῶχος, πλάνα, ἑτασμούς, μινδαλοέσσας, ἐπιμερής*) subsistens. Ad medicorum denique artem librosque quotiens ita respicit, ut de Hippocrate cogitandum non sit, aut morborum, ut diximus, interpretatur nomina aut medicamentorum, unguentorum, instrumentorumque explicat vocabula aut muneris obstetricii illustrat officia.

Haec hactenus. Iam enim satis puto apparere, et quid Pamphilum commoverit, ut ad exemplum Philemonis, Nicandri Thyatireni, Minucii Pacati et Dionysii Tryphonis libros inscriberet *περὶ ὀνομάτων*, et qua de caussa supra dixerim, Aristotelem Theophrastum Pythagoricos et Xenophontis libros didacticos, sicubi in Hesychio videantur respici, non propter glossematicam singulorum vocabulorum indolem in partes vocatos esse, sed aut ex aliorum auctoritate citatos (ut Aristoteles s. vv. *Ἀμμοῦς, δεκάτῃ θύομεν, ἄσπετος, εὐθύνας*) aut propter rerum ab ipsis tractatarum denominationes memorabiles. Nam etiam talia: *ἀναχαμψίπνοος* (vol. I p. 174, 47)· *ὁ καικίας καλούμενος*, quae

*) Meinekius in Philol. XIX 4 p. 718 Pamphilum suspicatur nonnulla etiam e glossario aliquo duxisse, in quo praeter plantas etiam bestiae indicatae erant, quibus planta quaeque in deliciis esset. Nec immerito, puto. Cf. *ἑλλέβορος, θαλλός, σφάκος*. Sed quod idem p. 720 gl. *πολλὰ χαίρειν φράσας* e Dionys. AR. I 89 petitam esse conicit, in eo mihi quidem non minus falli videtur, quam cum negat gl. *Παρνάσιος Φοκεύς* esse Euripideam (Troad. 9).

facta sunt ex Aristotelis verbis de mundo: *οἱ δὲ ἀναχαμψίπνοοι καθάπερ ὁ καικίας καλούμενος* vel vol. III p. 347, 2608: *πλοάδες· τῶν ἐπερχομένων τινες οὕτω καλοῦνται*, quae a me primo e Theophr. HPl. IV 12, 4 verbis: *τῶν νήσων τῶν πλοάδων τῶν ἐν Ὀρχομενῷ* hunc in modum correcta sunt: *Πλοάδες τῶν ἐν Ἐρχομενῷ· (νῆσοί) τινες οὕτω καλοῦνται* (cf. *ἐπιληίδες· οὕτω τῶν ἑσπερίων τινὲς ἐκαλοῦντο*), vel vol. IV p. 74, 24 *στελίς· .... περὶ φυτῶν τὴν εἰξίων ὑπὸ Εὐβοέων* (cf. *ὑφαίαρ* p. 221, 63) a Theophr. II 17: *καθάπερ ἡ ἰξία καὶ ἡ στελὶς καὶ τὸ ὑφίαρ ὧν τὸ μὲν καλοῦσιν Εὐβοεῖς τὸ δὲ ὑφέαρ Ἀρκάδες ἡ δὲ ἰξία κοινή*, ad ipsos Aristotelis Theophrastique locos referenda esse inde patet, quod *ἀναχαμψίπνοος* positum videmus, non *ἀναχαμψίπνοοι*, neque *Πλοάδων* sed *Πλοάδες*, ut probabilius sit illud e Callimacho vel Philippo, hoc ex Callimacho *περὶ νήσων* esse depromptum.

Postremo ut omnem de hac re lectoribus eximam dubitationem, demonstrabo insuper id quod supra indicavi, etiamnunc ex dicendi genere Hesychio familiari apparere, utrum glossam tractemus an nomina. Consuevit enim, ubi res ex onomasticis explicatas tradit, uti formulis *ὄνομα, γένος τι, εἶδός τι, μέρος τι, σκεῦος, ἀγγεῖον, ὄργανον, ἐργαλεῖον* aliis similibus, et quo iure nuper Lucianus Muellerus de scholicis poetarum latinorum observantiis egit in dissertatione Berolini 1861. 8. edita, eodem et maiore fortasse de scholicis observantiis grammaticorum graecorum possit disputari. Cf. *δυκάνη· τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, πυράγρα· χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον, σφῦρα· ἐργαλεῖον τεκτονικὸν ἢ χαλκευτικόν, πτυόφιν — ἔστι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον, προσαγώγιον· τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, σπάρτη· στάθμη τεκτονική* (cf. *στάθμη*), *σχενδύλη· — χαλκευτικοῦ ὀργάνου, ὃ σχενδύλη λέγεται, τόρνος· ἐργαλεῖον τεκτονικόν κτλ.*; *τύρον· λιθοκοπικὸν σκεῦος, τόρος· ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν, τρυπάνη· ἐργαλεῖον τεκτονικόν, τύχοι· λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα*; — *μάγνης· κυβευτικοῦ βόλου προσηγορία. καὶ ἄλλων πολλῶν λέγομεν ὀνόματα βόλων, μάνης· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα, μίδας· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα, ξανθίας· βόλου ὄνομα* et sic ubique — *σκοτία· μέρος τι τοῦ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι λεγομένου τριγλύφου. μεθόπιον· μέρος τι τῆς καλουμένης ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων τριγλύφου. — μασχάλη· μέρος τι τῆς πρῴρας κτλ., πάροδος· μέρος τι τᾶς νεώς, περικεφαλαία· — καὶ μέρος τι τῆς νεώς*, cf. *περιτομίς, περιτόναιον, προέμβολος, προσπήγματα, πυργίον, πυργοῦχος, πύργωσις, ῥινοτηρία, ῥιπίδιον, σχαστηρία*; — *ὀπισθοκρηπίς· εἶδος ὑποδήματος, περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδος γυναικείων, προσχίσματα· εἶδος ὑποδήματος* al. — Similiter cum *μεσύρρομβος* cf. *πτερνοβάτης μετωπὶς ἔγχηλος*; cum *μινῴα· εἶδος ἀμπέλου μοργιον μελίνεως μελικηρὶς νικοστράτειος, — παιδέρως· οἱ μὲν σφραγῖδος ὄνομα, οἱ δὲ ἀλείμματος, οἱ δὲ μύρου εἶδος. σάγδας· εἶδος μύρου. ψάγδας· μύρον ποιόν — πέραινον* cum *πυθμὴν, βωμίσκοι σαρός* etc. Ex iisdem onomasticis fluxisse etiam illas glossas, quarum brevior est explicatio, ut *μέτρον τι, ἱμάτιον ποιόν, μύρον, ἀρχή τις, βοτάνη τις, φυτόν τι, λάχανον ποιόν* (vel etiam *ποιόν τι*)*) similes, non est, quod moneam. Interpolatorem ex iis sapiunt

*) Quam cogitate his formulis usi sint veteres lexicographi, docere potest Harp. 77, 24.

perpaucae, praeter II p. 157, 80 partim ex Epiphanio partim e lexicis botanicis petitae.

Absolutis his de Pamphilei operis indice quaestionibus restat altera difficilior eaque incohata a multis sed a nemine dum quod sciam ad finem perducta de necessitudine, quae glossario nostro cum alio eiusdem auctoris opere intercessit, *prato* (*λειμών*) inquam, quod Suidas dicit fuisse *ποικίλων περιοχήν*. Mihi, ut breviter sententiam meam aperiam, *λειμών* aut ea glossarii nostra pars fuisse videtur, quam modo vidimus etiam *περὶ ὀνομάτων* esse inscriptam, aut si singularis fuerit liber ex hac altera glossarii parte epitome. Ac de probabilitate huius coniecturae ne dubites, Pratorum, quae a Suetonio Tranquillo Reifferscheidius etiam suspicatus est ad Pamphili imitationem expressa esse, infra ponam argumentum in tot capita descriptum, quot etiamnunc singularum libri partium inscriptiones aut disertis testium verbis commemorantur, aut summa cum veri similitudine a viris doctis restitutae sunt, eaque eodem servato ordine qui novissimo harum reliquiarum editori placuit. Itaque Suetonii Pratorum libri continebant haec: *περὶ Ῥώμης, περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ νομίμων καὶ ἠθῶν βιβλία β', περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βιβλίον α'*; *de naturis rerum*, mundum, partes mundi, caelum, sidera, *ventos*, mare etc. *de naturis animantium* (*περὶ τῶν ἐν ζώοις φυσικῶν*), *voces animalium* (nomina quadrupedum, volucrum, colubrarum, insectorum, natantium) *περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ ἰδέας ἐσθημάτων καὶ ὑποδημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἷς τις ἀμφιέννυται*, de genere vestium, *librum de vitiis corporalibus*, *περὶ δυσφήμων λέξεων ἤτοι βλασφημιῶν καὶ πόθεν ἑκάστη. συγγενικόν* (Suid.) sive *de propinquitate*, ut Noniano vocabulo utar, *Verborum differentias**). — Ludicram historiam (*περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι παιδιῶν βιβλίον α'*) *περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις θεωριῶν καὶ ἀγώνων βιβλία β'*, de *lusibus puerorum*, *περὶ ἐπισήμων πορνῶν* (de claris meretricibus**). Cernimus igitur utrumque scriptorem in iisdem illustrandis rerum ordinibus desudasse, sive ab utroque imitatione expressus est Aristophanes Byzantius, id quod priore sententia sua retractata in praef. p. XVIII — XX statuit Augustus Reifferscheid, sive, quod etiamnunc mihi probabilius videtur, ad Pamphili exemplum se composuit Suetonius. Nihilo tamen minus glossarium et *λειμῶνα* diversos fuisse libros vel potius pratum onomasticorum in glossarium transfusorum summarium, confusaneae doctrinae ad materiarum ordinem quod attinet libertatem tenens, ideo suspicor, quod alias etiam lexici partes singularibus libris seorsim ac fortasse fusius tractatas esse ab eodem Pamphilo video. Quemadmodum enim Diogenianus, epitomator eius, de proverbiis, fluviis porti-

---

25: *ἐπιβλής ἐστιν, ὡς μὲν Τιμαχίδας φησί, δοκός, ὡς δέ φησι Κλείταρχος ὁ γλωσσογράφος, ποιά τις δοκός.*

*) Has raro tangit Hesychius. Cf. tamen vol. II p. 49, 1301 *ἐκβῆναι ὕρος, καὶ ποταμὸν διαβῆναι.— Διαφέρει δὲ πεττεία κυβείας. ἐν τῇ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναρρίπτουσιν, ἐν δὲ τῇ πεττείᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινοῦσιν.* — vol. II p. 132, 4100 *ἐπαιδεύσατο τὸν υἱὸν ὁ πατὴρ ἐπαίδευσε δὲ διδάσκαλος.*

**) Ex Nonio Marcello accedant capita: *de genere vestimentorum, de genere vasorum vel poculorum, de genere vel colore vestimentorum, de genere ciborum vel pomorum, de genere armorum.* Cf. etiam Isidorus.

bus lacubus fontibus, montibus et promontoriis singulares libros condidit, ideoque res geographicas tractat brevissime et proverbia pleraque sine argumentis ponit, ita Pamphilus etiam in prato et glossis Atticis, quarum in Ath. XI p. 494 F mentio fit, tanquam supplementa librorum *περὶ γλωσσῶν καὶ ὀνομάτων* elaborasse videtur. Ac fortasse reliqua eius scripta *εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα Ὀπικά*, modo Schneiderus Nic. p. 162 recte de Nicandro Thyatireno, *ἐξηγητικῶν* scriptore, cogitaverit et obscurum illud *ΟΠΙΚΑ* a nobis probabiliter emendatum sit in *ΘΥΤΙΚΑ* nihil aliud habebant propositum, quam ut in eam Atticarum antiquitatum sacrarum partem, quam supra (p. CLXXXI. II) descripsimus, luculentius commentarentur.

CAPVT X

DE EVLOGIO SCHOLASTICO HESYCHIO AEQVALI

Librum Zopyrionis Pamphilique labore sociato compositum postquam Diogenianus brevioribus limitibus coarctaverat, Hesychius, ut evicisse nobis videmur, denuo dilatatum novisque incrementis auctum inscripsit sodali suo Eulogio. Hunc cur ignotum dicat hominem Rankius in comment. de Hesychio p. 8, ignorare me fateor. Non diversus enim videtur ab Eulogio scholastico, cuius in veriloquiorum collectionibus Graecis passim mentionem fieri iam pridem adnotavi in Didymeis p. 27, 2, coll. Fabric. in bibl. Gr. t. X p. 34. Novit eum EM. 638, 34 s. v. *οὐχ ἅπτομαι· — οὕτως εὗρον ἐγὼ εἰς τὴν ἀπορίαν καὶ λύσιν Εὐλογίου σχολαστικοῦ*, et ex libro eius *περὶ δυσκλίτων ῥημάτων* condito p. 809, 35 s. v. *χέω* haec excerpsit: *περὶ τοῦ χεύσω καὶ πνεύσω μέλλοντος εὗρον ἐγὼ ἐν τοῖς Εὐλογίου τοῦ σχολαστικοῦ δυσκλίτοις ῥήμασι μὴ εἶναι ἀπὸ τοῦ χέω καὶ πνέω κατὰ πλεονασμόν. φησὶν γὰρ οὕτως· εἰδύτες γὰρ ὅτι οὐδεπώποτε τὸ ε̄ διὰ τοῦ ῡ̄ μηκύνεται, μᾶλλον τὸ πνεύω καὶ χεύω ἐνεστῶτας παραδεχόμεθα· ὧν ἔστιν ὑπόμνησις παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ γὰρ ἔχηλος εὔχηλος πλεονασμὸν ἔχει. ὅπερ πάθος οὐκ αὔξησις.* Ex eodem libro haud scio an excerpta sint: Et. Gud. 165, 7 *ἐΐκτην· — ὁ δὲ Εὐλόγιός φησι· ὁ παρατατικὸς εἶκον, ὁ παρακείμενος εἶκα, καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς εἴκειν, εἴκεις, εἴκει· δυϊκὸς εἴκετον εἰκέτην· καὶ ἐν διαλύσει τῆς ει διφθόγγου ἐϊκέτην, καὶ ἐν συγκοπῇ τοῦ ἐπαγομένου τούτου κ γίνεται ἔϊκτην*, Et. Gud. p. 96, 44 *ἀφίγμεθα· ἀπὸ τοῦ ἵκω ἵξω ἷκα ἷγμαι, ὥσπερ λέλεχα λέλεγμαι. καὶ λαμβάνει τὴν πρόθεσιν καὶ γίνεται ἀφίγμεθα τὸ πληθυντικόν. Εὐλογίου*, quae apud Cramerum in Anecd. Paris. IV p. 21 iisdem verbis concepta leguntur, nisi quod post *πληθυντικόν* pergit auctor *Εὐλογίου σχόλια* (imo *σχολαστικοῦ*). Itaque si de aetate Eulogii constaret, Hesychium etiam quibus temporum finibus circumscribere deberemus, haud ignoraremus. At hoc ipsum nostram scientiam fugit. Circumspiciendum igitur si forte alias temporum notationes invenire possimus, quibus in definienda utriusque aetate utamur. Equidem mihi has invenisse videor. Epistula illa dedicatoria, qua Eulogio suo inscribit lexicon sua manu exaratum, in fronte gerit verba *Ἡσύχιος γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς Εὐλογίῳ τῷ ἑταίρῳ εὖ χαίρειν*,

quae si concesseris scribi non potuisse post annum DCXLII, quo Alexandriam constat ab Arabibus ad solum exustam esse, patet de termino constare, quem ultra progredi nefas sit, ut quaerendus tantummodo sit alter Diogeniano, quam nostris temporibus proprior. Hunc etiam ut non sine probabilitate aliqua pangere possimus eo factum est, quod Hesychium nostrum ignorant et Suidas et Eudocia sive, quod eodem redit, eius mentio non facta erat in onomatologo Hesychii Milesii, quem Suidas s. v. *Ἡσύχιος Μιλήσιος* (p. 214 Westerm.) fuisse dicit *πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν*, ad Callimachi aliorumque exemplum instructum. In hoc enim libro, per totam aetatem Byzantinam unica historiae literarum graecarum supellectile, praeteriri silentio potuisse Hesychii Alexandrini glossarium, si ante Milesii tempora docto orbi innotuisset, a me non impetro, ut mihi persuadeam. Iam vero, cum Hesychii Illustrii aetas satis certis circumscribi terminis et diserto Suidae testimonio possit, qui chronicam historiam ab eo continuatam esse asserit ad excessum usque Anastasii Dicori Imp. et e Photio constet alterum eiusdem opus de rebus sub Iustino Thrace et per primores Iustiniani annos gestis incohatum acerba filii Ioannis morte interruptum esse, haud multum opinor a vero aberrabit, qui lexicographum nostrum intra a. DXXX p. Ch. et DCXLII inclaruisse suspicatus fuerit. Atque huic computationi tantum abest, ut alia argumenta officiant, ut nunc demum optime coëant omnia. Primum non amplius haerebimus in iis Cyrilli glossulis, quae, si verum esset, quod identidem inculcat Mehlerus l. l. p. 218. 224, Cyrilli glossarium seculo p. Ch. quinto constructum esse, ut temporum rationi aperte repugnantes non possent non cum Schubarto Mehleroque pro manifestis interpolationis exemplis haberi. Verum est, a scriptore quinti seculi expilatum esse non posse Ioannem Damascenum, qui Leone imperante inclaruit, neque Theophylactum Simocattam, qui circa annum DCXXX scripsit, alienamque a Cyrillo Alexandriae episcopo esse memoriam digestorum, Tribuniani quaestoris et Francogallorum, sed haec et alia similia nihil impedit, quominus scripta asseramus a personato illo Cyrillo, quem nos post operosam investigationem evicimus non modo Hesychio, sed Hesychii etiam interpolatare Byzantino aliquo aetate esse inferiorem (cf. praef. p. CXLII). Deinde nunc intelligitur, qui factum sit, ut tot in Hesychium irrepserint glossae ad Gregorium Nazianzenum Theologum referendae, aliaeque nonnullae Agathiae Myrinaeo scholastico sublectae. Nimirum horum carmina eorum temporum erant deliciolae, quibus interpolatorem in Hesychium grassatum esse manifestum est. Nam ut Nonnum monachum taceam, cuius incertior aetas est, qui primus in locos difficiles plurium Nazianzeni orationum ac quorundam carminum fusiorem explanationem scripsit, S. Maximus Confessor fuit, medio seculo septimo clarus, cui tempori haud scio an etiam assignanda sit Graeca in Arcana (p. CXLVI) paraphrasis ab Hoeschelio vulgata Lugd. Bat. 1591. 8. Ad eundem interpolatorem pertinet ni fallor Eustóchii mentio vol. I p. 537, 6 *δρίφον — καὶ Εὐστόχιος*, modo intellegendus sit Eustochius Cappadox Gregorii Nazianzeni sodalis. Tertium argumentum a stilo Hesychii repeto his ipsis temporibus vindicando. Ac ne quis miretur, quid sit, quod de stilo Hesychii me disputaturum esse promittam, cum tamen in glossario isto nihil inesse sciam, quin sit ab aliis profectum et trans-

scriptum tantum ab Alexandrino nostro tachygrapho, scito in singulos auctores, ne vilissimis quidem exceptis, temporis, cui suppares fuerunt, in scribendo consuetudinem, ne dicam vitia, tantam exercere solere vim atque auctoritatem, ut vel inviti cogantur stilo uti discoloribus aetatis suae pigmentis infucato. Atque hoc ipsum accidit Hesychio, ita ut non modo e λέξεως proprietatibus quibusdam cognoscamus originem Alexandrinam, quam in epistula ad Eulogium ipse fassus est, sed etiam caducae Graecitatis sonos percipiamus auribus. Pleraque, quorum in hac caussa aliquis usus esse possit, elegantioris cultiorisque stili male sedulus artifex M. Musurus absterserat *) quidem, antequam Aldi operis traderetur codex Bardellonianus, sed nunc Schowii cura iterum emerserunt fideliterque a nobis servata et typis expressa sunt, non sane ab initio, sed postquam sensi etiam ex his sordibus aliquem fructum redundaturum esse. Cernitur autem fucus ille Alexandrinus et Byzantinus, quo Diogenianum suum obducere Hesychio placuit rarius in nominibus adiectivis adverbiis (ἐλιγή; χρόνοι = ἔτη; αἶγαι pro αἶγες ut αἶγαν, νύκταν**); μιλός; μακάρι ἠρέμας, ἐμπρύς) de quibus abunde dictum est p. CXLIII. IV, frequentissime vero in verborum et generibus et declinatione et structura. Non evitavit Datismum χαίροιτο (vol. II p. 97, 3002) non ἐχόλουν (ib. p. 93, 92); γαμηθῆναι admittit s. v. μνηστή. Οἰκοῦσαν ἐδιοικοῦσαν scribit Alexandrinorum more vol. I p. 156, 18 s. v. ἀμφενέμοντο, quo uti poterat Nauck. Aristoph. Byz. p. 204, 28 et praef. p. V. Verborum βάλλειν πίπτειν λαγχάνειν aoristos similiter terminare patitur in α, αν, ας etc.; ut βάλαι s. v. λιχάξαι, ἐνέβαλας vol. II p. 93, 88. 97, 12, ἐκβάλλαι (imperat.) vol. II p. 129, 25, κατέβαλαν vol. II p. 14, 10, ἔπεσαν vol. II p. 180, 81 s. v. ἔπιηξαν, ἀπέπεσαν vol. II p. 2, 21. 91, 33, ἐμπέσαντες vol. II p. 101, 31, πέσειεν vol. II p. 281, 62, ἔλαχα s. v. εἴληχα et sic ubique ἐδιοίκει s. v. ἐπρυτάνευεν, ἀνηρεύνουν s. v. ἔσκαλλον. Nihil horum ap. Lobeck. Parerg. ad Phrynich. p. 724 notatum invenies. His formis alias adde, ad quas recentiores tantum Graeculi deerraverunt, has: ἴδον ubique fere pro εἶδον, διαχεσθῇ, διαχεσθῇ; ἐπιχεσθῆναι s. v. δευτερίναρ, χύσαι s. v. σπεῖσαι, αὐξηνθῇ s. v. αὐχθῇ (etiam alibi obliteratam), τεθαρσυμένος s. v. κορυζῶν, καταλείψαντες s. v. ἐάσαντες, διεσήμαναν s. v. ἐπέφρασαν et saepius, καθᾶραι passim, δίδει s. v. παρέχει et multis aliis in locis, προδώσας s. v. προέμενος, θήσας, ἁμαρτήσας. Cf. Lobeck. Parerg. p. 731 sq. 725. Phrynich. p. 36. 715. 24. 721. Alia ad prosodiam pertinent, ut λῖπος, quod non erat cur in hoc scriptore vituperaret Meinekius in Philol. XIII p. 564 (vid. Passow. Lex. II p. 51). Inter structuras maxime offendunt σύν etiam c. genetivo iunctum et χρῆσθαι c. accusativo. De altero cf. Nauck. Ar. Byz. p. 53 n.; de χρῆσθαι post Fr. Sylburg. in praef. ad Et. M. et Ducang. Glossar.

*) Idem alias etiam formas delevit minus usitatas, sed codicis auctoritate satis munitas, ut vol. II p. 191, 27 Ἐρμῆν pro Ἑρμῆ scripsit, quo de cf. Thes. II c. 2041 B.

**) De voc. κτήτορες fallitur Carolus Keil in Mus. Rhen. XVIII p. 50. Glossa spectat Act. Ap. IV 34.

p. 1759 disputant Lennep Pseud. Phalar. p. 16 THemsterhus. ad Ar. Plut. schol. 321 p. 102 a, Coray in emend. in Hippocr. in Mus. Oxon. spec. fasc. II p. 5, Bast et Schaefer ad exc. de dial. e cod. Vat. p. 691. 688 Normann. et Walz ad Phoebamm. *π. σχ.* VIII p. 517 ad Sopatr. *ζητήμ.* VIII p. 140 ad Theon. progymn. c. III. Cf. et Ioseph. B. Iud. VII 5, 1 cod. Tar. 1425, Moschion. de mulierum morbis passim, EM. 523, 49. 614, 14. 28. — De illatis post Greg. Corinthium, ut *ἀντίρρησις*, et e scholiis in Dionys. Thr. *τέχνην*, ut *ἐγγύτητα*, non habeo, quod statuam. Instituto igitur meo calcem pono.

CAPITA QUAESTIONUM HESYCHIANARUM

Praefatio editionis Aldinae MDXIV . . . . . p. III
Danielis Heinsii praefationis ad Hesychii novam editionem primae lineae . . . . . p. IV
Ricardi Bentleii ad Io. Chr. Bielium epistula . . . . . p. VI
Ricardi Bentleii specimen emendationum ad Hesychium e cod. MS. Bibl. Coll. SS. Trin. Cantabr. O. 10. 15 . . . . . p. IX
Davidis Ruhnkenii praefatio . . . . . p. XI — XXVI
Praefatio editoris Ienensis
Cap. I *De codice Marciano* . . . . . p. XXVII
Cap. II *Editiones* . . . . . p. XXX
Vita Godofredi Sopingi . . . . . p. XXXIII
Welckeri in opusc. II p. 595 verba . . . . . p. XXXVII
Cap. III *De apparatu huius editionis critico*
a) de emendationibus post Alberti Ruhnkeniique curas in lucem editis . . . . . p. XXXIX
AMeinekii centuriae Hesychianarum emendationum p. XLII
b) de Cyrillo Alexandrino Athanasio Eudemo personato et lexicis Seguerianis
Cyrilli libri Vindobonenses . . . . . p. XLIII
Liber Mosquensis . . . . . p. XLIV
Libri Bremensis et Leidensis e Vossianis . . . . p. XLVI
Athanasius Parisinus 2617 . . . . . p. XLVII — IX
Eudemus Vindob. . . . . p. XLIX
Segueriana *συναγωγή* s. Eudemus ab Hesychio pendens et Eudemi exemplar Methodianum . . p. LIII — LX
Cap. IV *De Pamphilo et Diogeniano glossographis*
Pamphili apud Athenaeum reliquiae XXXVIII . . . . p. LXI
Pamphilus ex Athenaei l. I — VI restitutus p. LXXI — XXXIV
Iulius Vestinus et Diogenianus . . . . . p. LXXXV
Diogeniani quae supersunt . . . . . p. LXXXVI — XC

Diogenianus comparatus cum scholiasta Platonis . . . p. XCI—V
cum scholiasta Callimachi . . . . p. XCV
cum scholiasta Clementis Alexandrini p. XCVI
cum scholiis Nicandreis . . . . p. XCVII
cum glossis Petri Victorii . . . . p. XCIX
cum Theognosti orthographia p. XCIX—CIII
Cap. V *De Hesychio Alexandrino et Diogeniano ex Hesychio eruendo* . . . . . p. CIII
a) de apparatu Hesychii Homerico, de glossulis Aristarchi et paraphrasta Bekkeri . . . . . p. CV — CXV
de Apione et Heliodoro h. e. scholiorum corpore compilato p. CV. VI
b) de proverbiorum collectione ab Hesychio compilata p. CXVI—XXIV
c) de scriptorum locis ab Hesychio appositis e Pausania et Aelio Dionysio Atticistis, ex onomastico aliquo p. CXXV
Cap. VI *De Hesychio post Eulogii aetatem interpolato* ex Moeride . . . . . p. CXXXII. III
a) de Gregorio Nazianzeno, Agathia scholastico Philone aliis . . . . . p. CXXXIV—VIII
de glossis sacris, Hesychii cum Cyrillo familiaritate, et Epiphanio . . . . . p. CXXXVIII—CXLIII
b) de glossis Romanis et noviciis . . . . . p. CXLIII. IV
c) de Euripideis . . . . . p. CXLIV—CLI
Cap. VII *De ordine confuso non ubique satis certo interpolationis indicio* . . . . . p. CLI
De Apollonio Rhodio a Pamphilo neglecto . . . . . p. CLV
Cap. VIII *De indagandis glossarum auctoribus*
De Hesiodo et Antimacho . . . . . p. CLVI. VII
De Nicandro . . . . . p. CLVIII
De Callimacho et Theocrito . . . . . p. CLIXX
Lyrici (Pindarus et elegiaci non respecti); Solonis ἄξονες p. CLXI. II
Lycophro? Io, Achaeus, Sophocles . . . . . p. CLXII
Aeschylea et Euripidea . . . . . p. CLXIII. IV
Oratores . . . . . p. CLXV
Hippocratea . . . . . p. CLXVI
Polybius, Herodotus, Ctesias, Thucydides Xenopho al. p. CLXVII. III
Democritea Platonica (Boethus) . . . . . p. CLXIX
Cap. IX *Pamphilus volumina sua cur inscripserit περὶ γλωσσῶν καὶ ὀνομάτων quaeritur*
Continuas vocum series e fontibus transscripsit . . p. CLXXII—IV
De ordine Pamphileo bis mutato et natis inde vitiis . p. CLIV—VI
Formula *δυτικῶς* . . . . . p. CLVI
Geographica nomina et Callimachi *ἐθνικῶν μετονομασίαι* . . . . . p. CLXXVII—IX
Topographia Attica, arx, de pagis et gentibus Atticis p. CLXXIX sq.
Deorum epitheta, *ἀγῶνες* . . . . . p. CLXXXI